

تصوير أبو عبد الرحمن الكردي

حسني محيّر

هزار

چستی محیور

همزار

ناوهندی چاپ و بلاو کردنه وهی کتییی میهره گان

ناسنامه

ناوی کتیب: چیشتی مسجور
نوسەر: مامۆستا ههژار
نوویسیار: ماجد مهردۆخ پۆحانی
پیتچنین: ناراز محهمەد سالح
پازاندنه وهی لاپه ره کان: ناری محهمەد سالح
هه له گری: ته فشین به هاری زه پ، ناری محهمەد سالح، شوانه ماجد
رووبه رگ: هه میدره زا زه پ
چایی دووهم: ۲۰۰۷

فروغ:

له کوردستانی عیراق ۱۰ دۆلار
له کوردستانی ئێران ۷۵۰۰ تمه ن

ناوهرؤك

ده به نگیکی وهك خۆم: حه مه ده مینی شیخولنیسلام
(هیمن) ۱۹
قهره نیاغای مامهش ۲۰
مه لا سهید محهمهه، یه کهم مامۆستای به پاستیم ۲۰
یه کهم دلداریم ۲۱
که ریمه کویری گورانی بیژ ۲۱
سیلاوه کهی سالی ۱۳۱۵ (۱۹۳۶) ی سابلاغ ۲۲
مامۆستا مه لا حوسینی مه جدی ۲۳
مه لا حه مه ده مینی حاجی مه لای تورجانی ۲۳
داستانی دار دزین ۲۴
ویفقی چوارگۆشه ی ناویه تال ۲۶
غهب کردنی قاله ۲۶
به ستنی سهید عدولا شیته ۲۷
تۆبه ییگ بۆ مه میشه ی ژیانم ۲۷
کوچی یه کجاری بایم ۲۸
پیداچوونه وه و سهرنجیکی تری ده ورائی مندالیم ۲۸
«خه م خۆ! کاکمان له جی بایمانه» ۳۰
شانم وه به رکارد و ده مم له کاسبی شیرین بوو ۳۱
حه ولی ژن هینان و خواستنی «سه یزاده نایشی» ۳۲
بار کردن له تهرغه و هاتنه بۆکان ۳۳
چه ند که سیک که ناسیومن و له بیرم ناچنه وه ۳۳
سهید ره شیدی خانه قا ۳۳
حاجی مه لا ره حمانی شهر فکهندی ۳۴
مامۆستای فهوژی ۳۵
له و دنیا ی زۆردار و بی زوره دا چۆن خۆم پاراست ۳۵
کاسبی له بۆکان ۳۶
خواستنی «مه عسوم» کچی «کا حه مه دی تۆیار» ۳۶
له ته وریز ۳۷
دینداری ۳۹
من و شیعر ۴۰
ترسان و وێران ۴۴
کوردا یه تی ۴۶

ده سپیک ۱
پیشه کی ۱
زمانی نه م کتیبه ۱
هه شتیک له مشتیک ۱
بۆچی «چیشتی مجبور» ۲
حالی شاعیر ۲
با شیعرم دیارییک بی بۆ گلی کورد ۳
دۆستی راست و بی منه ت کتیبه و به س ۴
نرخه تهره به له ژياندا ۴
نه هینده تال به تفتکه ن! نه هینده شیرین قووت ۵
ده ن! ۵
کوپی خۆت به و باوه ریت به خۆت بی! ۵
نه چرووک به! نه دست بلو ۶
نه گهر مریشکی لاسای قاز مه که وه! ۶
هاوسه ر دلسۆز بی شهرته ۷
شه پ مه فرۆشه و خویریش مه به! ۸
پوو خۆش به و زو مه له چه ژا! ۸
دۆستی چاک پوولی ناو گیرفانی خۆته ۹
سهره تا ۱۰
هاتنه دنیا م و کورته یه که له مه پ باوک و دایکه مه وه ۱۰
تالانی شکاکان ۱۲
مردنی دایکم ۱۳
له قوتابخانه ۱۳
شوولی سه رگۆش و په تی فه لاقه ... ۱۴
رپه پینی مه لا خه لیل ۱۴
سهردانی مدیری مه عارف، میرزا محهمه دی قازی ۱۵
(قازی محهمه ده) ۱۵
هاوینان له لادی ۱۶
ناوفه قی ۱۶
به لای گیانم: عه بدوره حمانی سۆق مینه (زه بیچی) ۱۷
کللو سهرنانی په هله وی و حیکایه تیکی خۆش ۱۷
خانه قای شیخی بورهان ۱۸

١٢٦	یارمەتی یەرمیای جوولە کە و وردەوالە فرۆشی	٤٩	چۆن فێرە قوماڕ بووم؟
١٢٨	زیرەکی جوولە کە سب و کاردا	٥٠	خەتمێکی قورعان بە بەرتیل!
١٢٩	عەزیزی نانه وا و ئیمامی شووخوشکی	٥١	کۆمەڵی «ژ-ک»
١٣٠	برایم نادری	٥٥	ئاورێک بۆ دواوە
١٣٠	چەند شتی سەرنج پاکێش لە ماوەی دووکانداریدا	٥٧	مەئموورییەت لە «ژ-ک» دا
١٣٢	مزگێتی پەفێق چالاک!	٦١	قازی محەممەد
١٣٣	تووشی سیل بوون و چوون بۆ «بەحنەس»	٦٢	باسی عەلیاغا و پیاوێکە (بابە کری سەلیم ناغا)
١٣٧	لە ئاسایشگای «بەحنەس»، لە چپای لوبنان	٦٤	حیزبی دیموکراتی کوردستان
١٤٣	بەحێمان دێلی!	٦٦	بارزانی
١٤٤	تەفریحمان	٦٦	شەپی کۆمەڵە و دەوڵەت
١٤٧	چەند قسەی خۆش	٧٠	پادیق
١٥١	دەرچوون لە بیمارستان	٧٢	وتووێژ لە گەڵ دەوڵەت
١٥٢	جینگای مەردان قوون تەندووڕە!	٧٣	گیران لە سەقزدا
١٥٣	دیسان وەیلان بە شوێن کاردا	٧٧	چۆن هەلاتم
١٥٤	دیسانە کە تۆکەری و شاگردی	٧٧	چەند کورته باسیک
١٥٤	چیرۆکی وەستا برایمی وێنەر	٧٨	بەرە و کوردستانی بەرە سەتی عێراق
	یەک گرتەنەوێ سێ تەنگدار (هەژار، زەبێحی،	٨٥	موفتی تووتنجی
١٥٩	قزڵجی)	٨٦	میرزا پەحمانی بانەیی
١٦٠	هەلاتن بۆ کەرکوک	٨٦	لە مالی میرزا
	دەرکردنی گۆشاری «پزگاری» دەگەڵ ئیبرایم	٨٩	لای شێخ لە تیف
١٦١	ئەحمەد	٩١	لە «بی بی جان»
١٦٢	گەرانهوێ بۆ بەغدا	٩٢	لە «سیتەک»
١٦٢	دیسان بۆ کەرکوک	٩٦	چەند ناشنای ئەو سەرەدەمە
١٦٣	کار و گۆزەران لە کەرکوک	٩٩	پەفێق چالاک، مەحمود ئەحمەد، قانێع
١٦٥	دیسان باسی شێخ قانێع	٩٩	یادیکی پیرەمێرد و فایق بێکەس
١٦٦	فستیوالی لاوان لە بوخاریست	١٠١	بەرە و بەغدا
١٦٩	چەند نمونە لە خۆ و ئاکاری براشیو عیبەکان	١٠٢	بەدووی کاریکدا
١٧١	شاری بوخاریست و ژیانی ئەودەمەیی	١٠٥	مەر قەدی غەوس و مام حوسێنی کە پەناچی
١٧٦	دامەزرانی کۆنگرە	١٠٧	نەقیبی غەوس
	هاواریک بۆ کورد و کوردستان بە شیعەر	١٠٨	حوسێن حوزنی موکریانی
١٧٨	پەخشان	١١٢	گارسۆنی پستوورانی خەبیام
١٨١	خواحافیزی لە پۆمانیا	١١٦	حەمبالی بەر ئوتیلان
١٨٢	شوقێرێکی شۆفار	١١٦	تۆکەری سەید برایمی نەقیب
١٨٤	خەبەرێکی خوشک و خێزانم	١٢٠	تۆکەری عەبوود شالچی وەکیل
١٨٥	بە سووتان چوونی کتێبەکانم	١٢١	سەرەمەلەیی لە کووت و...
١٨٦	دوکانداری لە گەڵ جەلال بێتووشی	١٢٥	هاو مالی مەحمود ئەحمەد لە بەغدا
١٨٦	کار لە مەیاخانەی «جندیان»	١٢٦	کتێب فرۆشی

۲۳۹	له سه رکه شتی «لیدی»	۱۸۷	جارتیکی تر له که رکوک
۲۴۱	بونی دیمه شق و به غدا!	۱۸۹	له که رکوک بېش و له به غدا بېکار!
۲۴۲	تانه ی قه دری جان	۱۹۰	ستودیو سه باج
۲۴۳	له قامیشلی	۱۹۱	غهنی بلووری [بلووریان]
له یک گرتنی میسر و سووریا: ده قورچه قینی ه والی	۱۹۴	مزگینیم ده یه! مار و مندارت لؤهاتینه	
۲۴۴	خالیډ	۱۹۵	دیداری ژن و منډال پاش تق سال
۲۴۵	بینه چوار سه د و چل و چوار لیره!	۱۹۵	مالی خات شه و کت
۲۴۶	حوکمی ناسر ده گال کوردی سووریا	۱۹۶	«پیاو فاعله و ژن به ننايه»
به شتی کوردی له رادیو قاهره و رادیو کوردی	۱۹۷	سیله کم لئی ه لدماره	
۲۴۷	کرماشان	۱۹۸	چیرکینکی زه بیچی و قزلجی
۲۴۸	ه والی فستیوال	۱۹۹	گیرانی وه سستا برایم
۲۴۹	له عراق کووده تا کراوه!	۲۰۰	به ره و سووریا
۲۵۰	به ره و به غدا	۲۰۲	له په نای ماله حاجو
۲۵۲	که تنی مه لا علی کولته پهی	۲۰۴	حاجو ناغا و بنه ماله ی
۲۵۲	دیداری زه عیم قاسم	چهند که سیک و چهند قسه ی خوش له دیوه خانی	
۲۵۲	دیسان سی تهننگدار	۲۰۶	حه سه ناغای حاجو
۲۵۲	مامؤستا گوران	۲۰۹	جگه رختین
۲۵۳	هاتنه وه ی بارزانی	۲۱۰	چون فیره کرمانجی بووم
۲۵۴	شهریکی عرب و کورد له عراقدا	۲۱۰	وه رگیزانی مه موزینی خانی به موکوریانی
۲۵۵	«کوردستان» یان «قلیاسان»!	۲۱۱	سه بیرکی چی ژوانی مه موزینان
۲۵۵	هاربونی شیوعیان و له خشته بردنی قاسم	۲۱۲	ده گال زه بیچی له شام
۲۵۶	نامه ی دوکتور موسه دیق بؤ قاسم	۲۱۳	شیخ عابید
۲۵۶	چهند نمونه له ناکاری شیوعیان	۲۱۴	لاقه نه ولیای «نهیویی نه کراد»
۲۵۸	دوابین نه زمونی گوران	۲۱۵	جه مال حهیده ری و کتیه که ی
ناوردانه وه بیگ له شیوعیه کانی زه مانی	۲۱۶	زیاره تی خالیډ به کدش	
۲۵۸	پادشایی	۲۱۸	چون بیومه سووریایی؟
۲۶۰	تاکتیکي علمی و نیجتماعی موه سسه ع!	۲۲۳	کرینی چاپخانه بؤ حیزی پارتی
۲۶۱	رادیوی کوردی به غدا	۲۲۴	چهند قسه ی خوش
۲۶۲	له رپی قاهره وه بؤ مؤسکو	۲۲۶	فستیوال لاوان له مؤسکو
۲۶۲	په وای کوردان له نه زهر و شیخ عومه ر وه جدی	له شتوتگارت؛ شه ویکي خانی خانان. باقیشی توژی	
۲۶۳	شیعر و وتار له سه رادیو قاهره	۲۲۸	بانان
۲۶۴	به ره و مؤسکو	۲۳۱	له برلینی شهرقی
۲۶۵	توزیک خه یالاتی پابردو	۲۳۴	بؤن بگره هاتم!
۲۶۶	له ناسایشگای گیترسن	۲۳۵	پیاوه تی سه فیری میسر
۲۶۹	به کورتی حال و بالی خه لک	۲۳۶	له سه فاره تی سووریا. «چاکه گوم نابی»
۲۷۱	چهند کوردی نه وی	۲۳۷	دیداری سه فیری عراق
۲۷۵	خه بهر و باسینکی عراق	۲۳۷	تا جواب له شام بیته وه

۲۳۱	شیعری کاوہی مەزن	۲۷۷	لە مۆسکۆ
۲۳۲	کۆ بوونەوہی کونگرەیی حیزب	۲۷۸	پوویل باران
۲۳۴	چەند وردە باسیک	۲۷۹	نازم حیکمەت
۲۳۵	قەرمەیی خۆم بە پەتۆیک نادەم!	۲۸۰	سەن رۆژ لە لینینگراد
۲۳۶	چەند قەسەیی خۆش	۲۸۴	تەزەیی ژیان
۲۳۸	بێ سیمی شۆرش	۲۸۹	سەفەر بۆ تاشکەند
۲۳۹	قوشیلانی پێگای «سەرشمە»	۲۹۰	سەمەرقەند
۲۳۹	نەقلی کۆزانی سمایلاغای سەمکۆ	۲۹۱	بوخارا
۲۴۱	وہ خۆ کەوتنی بە عەسی و کارقایمی پێشمەرگە	۲۹۴	بانگەشێنتی پەسەمی بۆ باکو
۲۴۱	چەند پالەوانی نەناسراو	۲۹۴	مستەفا سەلماسی
۲۴۳	لانکی نیازە، تەنگی دەوێ!	۲۹۵	لە فەرگەیی باکویدا
۲۴۶	لە ناو ئەشکەوتانی چیا ی براندۆست	۲۹۵	حەمەدی مەولودە چەرچ
۲۴۷	مام عەلی عەجەم	۳۰۳	لە کۆپی شاعیران و نووسەرانی ئازەربایجان
۲۵۰	چەند بیرەوہری ئەو چیا و چۆلە	۳۰۵	چەند شاعیر و نووسەرێک کە لە باکو دیتەن
۲۵۱	بەرە و بارزان کە شەپی تێدا توند بوو	۳۰۵	مەعشوقە ئاگای لە مەحمودی بێزەواد نەبوو!
۲۵۲	چەند پۆژ لە گوندی پێزان	۳۰۶	پەحیم قازی
۳۵۴	بەشەو میشوولە و بە پۆژ تەیارە!	۳۰۷	دەعوەت بۆ کۆبوونەوہی دەوڵەتی ئازەربایجان
۳۵۴	هەشتا ھەزار سەرباز و جاش بەریبوونە ئەوناوہ	۳۰۹	نەقلی ئەسەدە خۆشەوێ لە پادەنیش و ژنەکەیی
۳۵۶	ھەژار تۆ لە من سازتری!	۳۱۰	نرخە و ھەخت لە مۆسکۆدا
۳۵۷	کێ بێ لە مەرگیشت نەترسی؟	۳۱۱	سەیر و سەیاخەتی مۆسکۆ
۳۵۸	لە و پۆژانەدا کە یف کەیفی من بوو!	۳۱۱	گەرانیوہ پاش یازدە مانگ و نیو
۳۵۹	بە ھومیدی خودا ئەمجارەش سەردەکەوین	۳۱۳	چاپی مەم و زین
۳۶۰	فەرمانی کورد قەران لە کەرکوک و سولەیمانی	۳۱۴	کار لە ئیدارەیی مەبانی عام
۳۶۲	وہک سەلاحەددین لە گەڵ دۆزمناندا	۳۱۴	بە ھائیکەری و عیلمی ئەرواح
۳۶۳	لە گەڵ ئاغاواتی لای دھۆک	۳۱۵	رۆژنامەیی کوردستان
۳۶۴	وہ فای مەلا مستەفا	۳۱۶	فەندەل - فیلاانی قاسم
۳۶۴	باربوو بۆ شۆرش	۳۱۸	شەپ ھەلگرسا
۳۶۵	نە یێی کورد بوو فامی نەو...!	۳۲۰	بۆختانی دەوڵەت بۆ من و چەند کەسیکیتر
۳۶۷	دەرم، بە قوریانی کوردستان بێ!	۳۲۰	سیاسەت نابێ دایک و بابی ھەبێ!
۳۶۸	سەفەرێک بۆ لالەش	۳۲۱	چەند نوکتەیک لە مامۆستا تەوفیق وردی
۳۷۱	شەکاڵا خۆ پاویژە!	۳۲۲	بە شیر موشیر
۳۷۱	چۆناوچۆنی ئایینی یەزیدیان	۳۲۲	کوودەتای بە عەسی، ھەلێک کە باش ھەلکەوتبوو
۳۷۶	لە ناو زێدکیان	۳۲۴	با تۆزێک بەرەو دوا بگەرێمەوہ
۳۷۷	گەرانیوہ بۆ بارزان، خواہەر ئەمجار بژیم!	۳۲۶	لە کانی ماران و داخوازی مام جەلال
۳۸۰	پازدە شەو و پۆژ بە پێوہ تا بنکەیی بارزانی	۳۲۷	ئەحمەد تەوفیق
۳۸۲	شەپی دۆلی زوراران و چەمی چامە	۳۲۸	کۆبوونەوہی کۆیە
۳۸۳	قانونی تاییەتی بارزان بۆ ژن و ژنخواز	۳۲۹	تەشەقەلەیی مامۆستایانی پارتی

۴۲۵ کاک عەبدولخالق
 ۴۲۶ قەسرى «شايق» لە کۆيى «گەردىم»!
 ۴۲۸ باسى ھەلاتوھەکان بۆ تاران و ھەمەدان
 رۆژنامەى «خەبات» و مەجەللەى «ئەخبارى
 ۴۲۹ کوردستان»
 ۴۳۰ کارەساتى ۱/۱/۱۹۶۶
 ۴۳۲ خەنجەرە کەت شیعەرى ھەرە چاکتە!
 ۴۳۲ «تووى وشکە و توشەى سولتانه»!
 ۴۳۳ شەپرى ھەندەرىن و بارىکە پىسى دەولەت
 ھاتنى سەرە ک جەھوور بۆ چاوپىکەوتنى مەلا
 ۴۳۳ مستەفا
 ۴۳۴ خەتەرىكى گەرە
 ۴۳۵ باسىک لە خۆم و مندالە کانم
 ۴۳۶ چاپەمەنى شۆرش و ھاوکارانم
 ۴۳۷ يادى چەند کەسىكى ئەو سەردەمە
 دلاوى ئىيران لە بارزانى و کەوتنە خەتەرى ئىمە
 ۴۳۸ ئىرانىيەکان
 ۴۴۰ سولەيمان موعىنى (فایق) و ھەوالانى
 ۴۴۴ مونتە قىمى قازى
 ۴۴۵ مۆجراتى پىوانى پىشاو و ماستى گەرم!
 ۴۴۶ کارى من بەگەز و بستە!
 ۴۴۷ کارى چاپەمەنى لە لیژوھ
 ۴۴۸ بەزمى خوشمان لە «سوورەبان»
 ۴۵۰ سەفەرىک بەرەو «زىنوى»
 ۴۵۰ چەند قەسەى خوش
 ۴۵۱ تەرچەمەى شەرەفنامە
 ۴۵۱ سەفەرى «ماوئەت» بۆ بىنىنى بارزانى
 ۴۵۲ دەربارەى شەيخ و دەرویشى «شەدەل» و
 ۴۵۴ پىکە نىنىكى تال
 ۴۵۴ شەپرى ۱۹۶۷ى عەرەب و ئىسرائىل
 ۴۵۵ کارەساتىكى دلەتە زىن
 ۴۵۶ دىدارى مام ھىتم، پاش بیستوسى سالت
 دىسان ھاتنەوھى بەعسىيان و دىسان گومەى تەیارە
 و قەرمەى شەستىر و زەمەى توپ و نالەى بومبا
 ۴۵۶ جىاوانىكى گرینگ نىوان کوردی خویندەوار و
 ۴۵۷ نەخویندەوارى عىراق
 ۴۵۷ گواستەوھى چاپخانە بۆ «بىخۆلان»

۳۸۳ شەيخ بابۆ، پەپوولەيىكى بەھەشت
 ۳۸۴ ھەمەدەمىنى پۆدەرى
 ۳۸۵ چەند قەسەى خوشتر
 ۳۸۷ لەسەر ئەو ھالە، ئەم ھاتەمىم کەيف نایگرئ!
 ۳۸۸ دیمەنى دلەتە زىنى ژن و مندالى بارزانىان
 ۳۹۰ شەخسنىكى توورە و گۆیۆزىكى گەيشتووا!
 ۳۹۰ لە ولاتى خوشناوھتى
 ۳۹۱ چەند قەسەى خوشى مام نوور
 ۳۹۲ ھەباساغاى مامەنداغا
 ۳۹۵ لە دۆلە پەقە
 ۳۹۶ وتووێژى پانىيە و بپارى ئاگرەس
 ۳۹۷ کۆبوونەوھى «گرىلاخ» و «بەردەسپیان»
 ۳۹۸ کۆشە دەگەل مەلا مستەفا
 ۳۹۹ قەرارمان وانەبوو «لە سەر زۆیلە چەرم» بى؟
 ماوھەيىک لە قەلادزە و چەند قەسەى خوشى ئەو
 ۳۹۹ سەردەمە
 ۴۰۱ مەرەخەسىيەک پاش چوارەدە مانگ
 ۴۰۲ مەمەدى مەولود (مەم)
 ۴۰۳ يارى تەنگانە و ھەوالانى کاتى خوشى
 ۴۰۴ بۆ ناو شۆرش
 ۴۰۴ ھەلانى مامۆستايانى حیزب بۆ ئىيران
 ۴۰۶ سى پۆزکار لە دەفتەرى بارزانى
 ۴۰۸ پاش ماوھەيىک بە دلساردى گەپانەوھ بۆ بەغدا
 ۴۰۸ بۆ مەبەست سەر بىنەوینە جارى!
 ۴۰۹ دەست پىکردنەوھى شۆرش و ھالى من
 ۴۱۰ لە بەغداوھ تاگەيشتمەوھ ناو شۆرش
 ۴۱۰ ئەجەل لە کویم دەبىننەوھ؟
 ۴۱۳ شەپرى دەشتى ھەولیز و چىرۆكى برايم ئەفەندى
 ۴۱۵ پەيامى حاجى مەمەدى لۆلان بۆ بارزانى
 ۴۱۸ سەگى کوپى سەگ، لە سەگ نەجىبترە!
 لە جىباى ھەلگورد، چاوپىکەوتنەوھى سەلکە
 ۴۱۹ پىواسان؛ پاش بیستوچەند سالت
 مەشقى پەپىنەوھ لە پردى سىپرات و چەند
 ۴۲۰ نوکتەى تر
 ۴۲۱ بەرەو «زىنوى» و بە ناوچەدا
 ۴۲۲ کار لە رۆژنامەى «خەبات»
 ۴۲۴ پادىقى شۆرش

۴۵۹	چاپی دیوانه که م و چوارینه کانی خه بیام	۴۹۷	شهرتی وه فا
۴۶۰	له هیمن بگنیمه وه	۴۹۸	کوپری رهش
۴۶۰	یادیکی «عه بدولخالق» و «فرانسوا حریری»	۵۰۲	له عه زیمیهی که رهج، به ناو په ناهنده
۴۶۱	چاره نووسی نه حمه دتوفیق و مه لاسه بیدره شید	۵۰۲	له تاران به دووی کاریکدا
۴۶۳	برپاری خودموختاری	۵۰۳	ته رجه می «قانون» و چهند کتیبی تر
۴۶۴	سه رۆکایه تی یه کیه تی نه دیبانی کورد له به غدا		شهرهی دیوانی جزیری و میژووی نه رده لان بۆ پادیۆ
۴۶۵	ههشت ژماره مه جله لای «نووسه ری کورد»	۵۰۵	کوردی
	مه میمون جوان بوو، ئاوله شی لیهای (باسیکی سالج	۵۰۷	شا هه لات
۴۶۶	یوسفی)	۵۰۸	حه ز ده کهین به رنامه ی مه زه بی بنووسی!
۴۶۸	کۆپری زانیاری کورد		ئیداره ی سرووش و چهند لای کوردی ریش
۴۶۹	چاپی شهره فنامه	۵۰۸	ته نک!
۴۷۰	کۆنگره ی رۆژه لاتناسانی دنیا له فه پانسه	۵۰۸	چاپی دیوانی مه لای جزیری
۴۷۰	دیتنی سادقی برام پاش بیستو حهوت سال	۵۰۹	ماجد رۆحانی و بنه ماله ی
۴۷۲	حهوت پۆژ کۆنگره و چهند پیاوی گه وره	۵۰۹	کاک نه حمه دی موفقی زاده
۴۷۴	فه ردینالد میش	۵۰۹	هادی مورادی
۴۷۴	گه شتیکی شاری پاریس		له چاپدانه وهی «هه ژار بۆ کوردستان» و
۴۷۷	گه پانه وه بۆ به غدا	۵۱۰	«شهره فنامه»
۴۷۸	هه رای شیعری «مه له ق- مه له ق»	۵۱۰	ده رباره ی دوکتوران وه
۴۷۹	هاوینان له حاجی ئۆمه ران	۵۱۱	سن خۆشه ویستم له عراق
۴۸۰	دووجار کتیشه له سه ر شافیعی	۵۱۱	سن دۆستم له ئێران
۴۸۱	برپاری دانانی فه ره نه گتیکی کوردی به کوردی	۵۱۱	پیداچوونه وییکی ژباننامه که م
۴۸۱	دینار باران!	۵۱۲	مه لا حوسینی ماریوونسی
۴۸۲	ئێره یی بردنی - به ناو- زانایان	۵۱۲	وه فاتی بارزانی
۴۸۳	داوهت له لایه ن ئاکادیمی علومی شه ره وییه وه	۵۱۳	سه ره لانی کوردی ئێران
۴۸۴	دیداری ژۆریک له دۆستان و زانایان	۵۱۴	گفتوگۆ له نیوان ده ولت و حیزبه کانی
۴۸۶	هیچم بۆ نه ماوه، دوو جنتیویش نه ده م چبکه م؟!	۵۱۴	هێرش ده ولت بۆ سه ر شاره کورده کان
۴۸۷	داوای غه فووروف بۆ مانه وه م له مۆسکو	۵۱۴	پیلانی هه سه نی سه ری گرت!
۴۸۸	چهند بیر وه ری نه وولاته		هیکیه تی مه لای ماوه رانی و سو فیه کی شیخ
۴۹۰	گه پانه وه بۆ به غدا به نه سه ته مبولدا	۵۱۴	په شیدی لۆلان
۴۹۰	هاتنه وه ی هه لاتوان و لیبووردنی بارزانی	۵۱۵	مه رگی هیمن
۴۹۱	به عسی دیسان که وتنه گه نده ل- فیلان		هه والی قزلبجی و زه بیحی، دوه وال له سن
۴۹۲	له ۱۹۷۴ دا شه ر قه ومایه وه	۵۱۵	تفه نگداره که
۴۹۲	باسیکی خۆم	۵۱۷	من و که ره ج
۴۹۴	دیسان چوینه وه سه ر سیفر	۵۱۸	لیسته ییکی هه موو نووسراوه کانم
۴۹۵	چۆناوچۆن هاتمه وه بۆ ئێران	۵۱۹	نه نستیتۆی کورد له پاریس
۴۹۶	چوونی شا بۆ جه زایر و په یامی نه سیری بۆ ئیمه	۵۲۰	کۆبوونه ی لاگرانی نه نستیتۆ له پاریس
۴۹۷	تالترین پۆژی ژبانم	۵۲۱	کۆتایی

دەستىك

چىشتى مىجىر - بەكورتى - بەسەرھاتى نووسەرلىككە، بە قەلەمى خۇي؛ كە رۇزئاويان «ئوتۇبىيوگرافى»^۱ پى دەلەن. لە لاي ئىمە - تا ئەم دوايىانە - كارى وا زۇر باو نەبوو و زياتر، دىتران، بەتايىبەت مىژوونووسان لە مەر ژيان و بەسەرھاتى كەسانى ترمە نووسىوانە. خۇ ئەگەر شى تاك و تەرا چەند كەستىك بىر مەرى ژيانى خۇيانىان نووسىيىت، يان ھەر رۇوناكى نەدىو و ھىچ كەسى پى نەزانيو، يان ئەگەر شى بوويىتە كىتب و لە چاپ درابى، نەيتوانىو لەناو خەلكدا جىنى خۇي بە جۇرى بكا تەو. ئەگەر وايە، لەبەر چى چىشتى مىجىر ئاوا بۇتە ھاودەمى زۇرىك لە خەلك و ھەر كەسى جارىك خويندىتەو، واى بە دلەو دەنىشى و ئۇگرى دەبى، زووبەزوو تاسەى دەكا و لەسەر پىيدا دەچىتەو؟ بۇ وەرەمى ئەم پىرسىارە، چەند ھۇكارىك لە بەرچاوە:

۱. كات، نيو و دوو ھەمى چەرخى بىستەمى زايىنى و پاش دوو ھەم شەرى جىھانگىرە. ھىزە سەر كەوتووە كان، يەكيان بە ناوى ئازادى مۇرۇف و بىروروا، شىشاو تە زىد و نىشتەمانى گەلە ژىردەست و چەوساوە كانەو و يەكى تر لە ژىر درۇشمى دىكتاتورى كرىكار و جووتياراندا، مىشك و كەسايەتى خەلكى داماوى زوئىل كىردو و گيان و ژيانىنى وەبەر داو.

۲. شۇن و ھۇي سەرەكى رۇوداوان، كوردستانە؛ بەو مىژووە ھەست بزوئتەو، لەم رۇزگارە پر لە ھەرا و ھور يايەدا.

۳. نووسەرى كىتب، ھەستىار و وئەوان و وەرگىرى گەرە و بەناوبانگى كورد، مامۇستا ھەزارە كە ھەموو ژيانى بۇ گەل و نىشتەمانى بەخت كىردو و ماو يىكى زۇر لە عومرى خۇي، پىشمەرگە بوو و بە شىعر و پەخشان خەباتى كىردو و ھىچ زۇردار و گزىكارىكىشى ھەلنەبوار دوو. بەم بۇنەو چەقلى چاوى ملھوران و گەلخۇران بوو و لە ولاتىكەو بۇ ولاتىكى تر ھەلاتو. بە قاچاغ ژياو و قەت خۇي بەدەستەو نەداو.

۴. ھىزى بىر و ھەبىر ھىتانەو نووسەر، گالەى پى دەكا. لەو ھەموو ناوى كەسانى ناسراو و نەشناس و شۇننى دوو و نىزىك و رۇوداوى ورد و درشت و وردەكارىيانەى كە يەك لە دووى يەك پىز كراون، سەرى ھەموو خوينەرىك سوور دەمىنى.

۱. Autobiography ؛ بە كوردى «ژىنامەى خۇنووس» پر بە پىستىتەتى.

۵. لە باری وێژەییەشەو زمانی ئەم کتیبە زمانیکی زۆر ڕەوان و ئاسان و ساکارە کە بۆ رۆژنامەوانان و ھەوالگرانی کورد زمان، شیاوێ سەرمەشق بێ.

ئەمانە ھەموو راستن و ھەرکام بە بەشی خۆیان بایەخی کتیبەکیان زیاتر کردووە؛ بەلام بە برۆی من ھۆی سەرەکی سەرکەوتووێ و ھێژایی ئەم نووسراوەیە، راست و بێ پیچ پیا بوونیەتی. نووسەر پێش ھەموو کەسێک خۆی دەداتە بەر تیری تەوس و توانج و تانەو. ئەوی بەسەریدا ھاتووێ یان کردووێ - ئەگەرچی زۆر ناھەز و ناشیرینیش بووبێت - خۆی لێ نەبۆاردووێ و بە راشکاوی نووسیویە. خۆنەری چێشتی مەجنوور ھێشتا پەنجالەپەرەیی لێ نەخویندۆتەو، وا بە دل بڕوا بە نووکوبەدی دەکا و خۆی دەداتە دەستی قەلەمەکەو، بێ ئەوێ بە خۆی بزانی، جار - جار لەگەڵی قا - قاپی دەکەنێ و جاروبارەش بەدوویدا تک - تک فرمێسک دادەوەرێنێ.

بەم بۆنەو، بە بۆچوونی من چێشتی مەجنوور گەوھەریکی نایابە لە گەنجینەیی زمان و فەرھەنگی کوردیدا.

رۆژیک مامۆستا ھەزار چوار دەفتەری گەرەیی دووسەد بەرگی بۆ ھێنام و فەرمووی: ئەوا بەسەرھاتە کەم؛ بالای تۆ بێ و تۆ یە کەم کەس بێ دێخوینیەو.

سێ دەفتەریان - پڕبەر و پشت و روو - نووسراوون و چوارەم، چواربەکیکی و باقی سێی بوو. بە ئەرەزوو چۆکم لە پێشی دادا و بێ و چان و بێ پشوو دان کەوتەمە خویندەوێ و - وەک عادەتەم - قەلەم و کاغەزێکم لە پەناو، ئەگەر تێبێنییەکم کەوتە بەرچاو، بێنوسم. بڕوا بکەن شەو و رۆژم نەدەزانی و تا تەواوم نەکرد لێی نەبوومەو. ئەمجار دەفتەرەکانم ھەلگرت و چوومە خزمەتی مامۆستا.

- قوربان ئەوا ھەمووم خویندەو.

- وا بە پەلە؟!

- بەلێ؛ چەند خالیکیشم ھەیە.

- خالی چی؟ دە بێژە بزنام!

یەک بە یەکم لە ڕووی ژمارەیی لاپەرە و دێر دەدۆزینەو و دەمگوتن. جیا لە ھەلەیی بە دەم نووسینەو، زۆربەیی زۆریان پێشنیاری ناو نەبردن و باس نەکردنی کەسانیک بوو کە خراپەییەکی وایان کردوو، ئێمەمانان بۆمان دەست بەدا، دوور نییە بیکەین؛ ئێستا کەیی خودا بەردارە و ناویان لە ھەموو کوردستاندا بزرێ، نەک بەتەنیا ھەر بۆ خۆیان، بگرە بنەمالە کەشیان ھەتا ھەتایە پیتی شەرمەزار بن؟ من دلنیام تا کورد مابن، ئەم کتیبە - جار لە دووی جار - لە چاپ دەدرێتەو و ھەرکەسێک کەچە سیوادیکی ھەبێ دێخوینیەو.

- بابە من چە داوێ لە ھەموو کوردستان و ئەم ھەتاهەتایە تۆ ئێژێ؟ قسەیی دلی خۆم ھەلرشتوو؛ گال و گەنمیشی تی کەوتوو. چاوە خۆت مەروانە [بە پێکەنینیکەو] کەس تاقەتی خویندەوێ ئەم... ھەیی منی نییە.

بە كورتى چەند بابەتتىك لە ھەوئەلەو نەبى، ئەوئىش بە نابەدلى، باقى ھەر ئاۋرى لى نەدايەو و بە ھىچى ھىساب نە كەردن. تەنانت لە سەر باسكىيان لىشم توورە بوو و بە گزىشمدا چوو!

سالىك و چەند مانگ پاش كۆچى دوايى مامۇستا، دۆستى خۆشەويستم كاكا خانى شەرەفكەندى (ھەزار) - كە ئەو دەم لە ئەنستىتۇى كورد لە پارىس بوو - داۋاي دەسنووسەكەى چىشتى مجبۇرى لى كەردم و گوتى لى پراوم كارى لەسەر بكم و لە چاپى بەدم. پىم دا و راستوپاكي حىكايەتى خۆشم بۆ گىزىپەو.

ماوئەيك رابرد؛ خەبەرم ھەبوو كاكا خانى بەردەوام خەرىكى تاپ و تەرتىبى كارەكەيە؛ تا لە چاپ دەرھات و بەرگىكى بۆ ناردم. كە خوئندمەو، تى گەيشتم چەند بە ئەمانەتەو كارى كەردو و چەندى پتو مەندوو بوو.

كتىب نەگەيشتوو بەرەو، تەواو بوو. ئەمجار دەستەيك كىتەب دز وەخۆ كەوتن؛ نە جارىك و دوان، دەيان جار بە خراپترىن شەكل و شىواز پەيتا-پەيتا لە چاپيان دا و پزاندیانە بازارەو.^۲ ھەر كەسم چاۋ پى دەكەوت، لە سەر ئەم ھالە بەسەر ئەو كىتەب ھاتوو، گلە و گازندەى لىم دەكرد. سەيرى خۆش لەوئەدايە كەس لە دز ناپرسى و كارى بەسەريەو نىيە؛ چ دەكا با بىكا. بەلام ئەگەر وىستت بە رەسمى چاپى بكمەى، رىت نىيە!

بەم بۆنەو ماوئەيك بوو بە ئارەزوو بووم بۆ ئەم كىتەب ھىژايە، ناوەرۆك و ناوانامە و پاشكۆيك دانىم و ئەگەر دەست بەدا، بە شىوئەيك كە شىاوئەتى لە چاپى دەم. لە سەر ئەو نىيازە، دەستم دايە ئەم كارەو و دەورى سالىكە پتو خەرىكم. چاك يان خراپ، ئەوا لە بەر دەستانە؛ لىرەدا نايەوئ لەسەرى بپۆم. تەنيا لەمەر ناوانامەكەو چەند تىبىنى ھەيە كە شىاۋى باسە:

۱. وەك باو، بۆ ھەر ناۋىك يەك جار ژمارەى لاپەرەيك ھاتوو؛ ئەگەرچى ئەو ناو چەند جارىش لەو لاپەرەدا ھاتبىتەو.

۲. ناوئەكان ھەروان كە مامۇستا نووسىونى؛ جارىك «عەبدوللا» يە، جارىكى تر دەبىتە «عەولا» يان «عەبوود» يان...

۳. كەسى وامان ھەن بە دوو يان چەند ناو ناسراون. بۆ وئە مامۇستا ھەزار بۆ خۆى، كە ھەلاتوو بۆ عىراق ناۋى خۆى ناو «عەزىز قادار»؛ چۆتە سوورىە بوئە «عەبدورەحمان ھەسەن»؛ جاروبار «مەلاپەرەحمان» و «مەلامحەممەد» و «حاجى» شىيان پى گوتوو. دوايىش ھەر لە عىراق بە ناۋى «عەبدورەحمان محەممەد» ناسنامە و پاسى وەرگرتوو. لە گەرانەوئەشى بۆ ئىران، دىسان بوئەو «عەبدورەحمان شەرەفكەندى». ھەموو ئەو ناوانە لە ژىر ناۋى «ھەزار» دا كۆ كراونەتەو و ژمارەى لاپەرەكانيان بۆ داندراو.

۲. لەو كىتەب دزانە دوانىنم ناسىيەو؛ بەلام ئەم جارە ناۋيان ناھەم. با خۇيان شەرم بكمەن و چىتر بەلاى ئەو كارە دزىوئەدا نەچن.

٤. برې له ناوه كان ټاوه لټاو يان نازناويان ده گه له؛ وه ک: سهيد، حاجي، مهلا، شيخ، دوکتور، تيمسار و... که برې جار وا به ناوه که وه نووساون جيايي هه لټاگران و نه گهر لیت قرتانندن، کار تیک ده چي. وه ک: «سهيد ره شيدی خانه قا»، «حاجي قادري کوي»، «مهلا که ريم»، «شيخ عوبه يديلاي نه هري» و... منيش -وهک نويسيارک- هه مو ټهو که سانه ناناسم تا بزائم کام نازناو ده کرې له نيو که واني دانيم و کامه ي ده بي پال به پالي ناوه که وه بنووسم؛ ټه مجار بؤ ريز کردنيان به ته رتيبي ټه لفو ويټکه داده مينم. که و ابو هه مو نازناوه ټاينيه کانم به بي جيا کردنه وه داناوه و باقي، وه ک: دوکتور و موهه نديس و ماموستا و... له نيو که واند ا هيناومن. جا به و پټيه ده بينين «سهيد ته ها» له «س» دايه و «سه روان» خاکسار» له «خ» دا.

٥. وهک ده زانين، له ټيران ناوي هه مو که سيک دوو پاژه: ناوي خوې (بجووک) و ناوي بنه مالهي (خانه واده گي)؛ وه ک: عه بدو ره حمان شه ره فکه ندي. له عيراق و باقي ولاته عه ره به کان، ناوي خه لکي دوو يان سي پاژه: ناوي خوې و بابي و برې جار باپيري؛ وهک مه سعوود مه ممه د يان جوبران خه ليل جوبران. به م بونه وه ناوه ټيرانيه کان به هوي ناوي بنه مالهي وه ريز کراون؛ وه ک: (دوکتور) سه ججادي (سهيد جه عفر)، که له «س» دايه و ټه واني تر به پني ناوي خودي که سه که وه يه؛ وه ک: شوکور مسته فا، له «ش» دا. ټه گهر يش که سيک دوو يان چهند ناوي بووي، ناوي ناسراو تر م به رچاو بووه و ناوي که متر ناسراو، له نيو که واند؛ وه ک: ټه حمده ته وافيک (سهيد عه بدوللا ټيسحاق). چهند ناويش هه ن که به هه ر دوو لادا ناسراون؛ ټه وانه م له دوو جي هيناون.

٦. گرفتي گه وره ي ناوانمهي ټه م کتبه، کيشه ي هاوناوه کانه. بؤ وټنه بيست «مسته فا» ناومان هه يه. برې ناوي باوي ټيسلاميش وه ک: «مه ممه د» و «ټه حمده» و «مه حمود» و... له چل و په نجاش ټيپه ريان کردووه. زور جاريش ټه م ناوانه به ته نيا هاتوون. ده جا وهره و سر ده رکه کام ناو هي کامه که سه!

ټه گهر راست ده وي هه و ټ جار که لني برام ناوانم بؤ ټه م کتبه خو ش که م، هيچ به بيرمدا نه ده هات کاريکي ټه وهنده دژوار و کات گر بيت. ټيستاش به ته واي لني دلنيا نيم. به و بونه وه له هه مو خو ټنه راني هيژا داوا ده که م ټه گهر هه له و ټالو زيه کيان به رچاو که وټ، ټاگدارم که ن که بؤ چاپي داهاتوو لي ي بسړينه وه.

هه ر بؤ ټه م ناوانمه براي خو شه ويستم کاک مسته فا شه ره فکه ندي (هه ژار) و به ريز کاک ناري مه ممه د صالح زوريان زه حمه ت کيشا و هه وليان دا ياريدم بدن؛ به دل سپاسيان ده که م.

براتان: ماجد مه ردوخ پوځاني

سنه، جوژه رداني ١٣٦٨ (٢٠٠٧)

چېشەنچى پۇر

ژىنامەى فۇنۇوسى ھەژار

پیشگی

زۆر دەمیکە زۆر لەوانەى کە بوونە ناسیاوم، ھەلیانپێچاوم کە سەرگوروشتەى ژيانى خۆم بنووسمەو و بزائن چم بە سەر ھاتوو!

من وەک دەلین: «چۆنلە کە خۆت چى و شۆرباوت چى؟!»، دەمزانى ژيانىكى زۆر قۆر و تورپە ھاتم رابواردوو و ڕووى مەجلىسى يارانى نىيە؛ ھەمىشە خۆم لى بواردوو. بەلام کە و تەمە فکەر کە بەلکو گێرانبەوى ئەو رابردوو پەر لە ھەوراز و لێژ و گەو و کەندال و قوولکە و جاروبارەش دەشتايى، ھىچ نەبێ بۆ کۆرە کەم (خانى) - کە بە روالەت لە چوار کۆرە ھەر ئەوم ماو و ئارەزوومە تەمەنى درێژ بێ و دەشزانم ئەگەر زۆر بێژى، دەکەوێتە ناو گونگەل و تەشقەلەى دنیاو - ڕەنگە بێ بەھرە نەبێ. لەو گەرم و سارد و خۆشى و ناخۆشیانەى بە سەر من ھاتوو، دەرسىک وەرگرى و تەجرەبەى بۆ پەيدا بێ؛ يان ھىچ نەبێ لە تەنگانەدا ناھومىد نەبێ و لای و نەبێ ڕىگەى ڕزگار بوون بە بە کجارى پىشى گىراو. لە خۆشى و ئاسوودەى ژيانىشىدا زۆر خاترجەم و مەغلور نەبێ؛ وانەزانى خۆشى ھەمىشە يارەتەى و بە جىى ناھىلێ. ھەر وەک ناخۆشى و خەم لە گۆران نزىکە، خۆشى و شادىش ھەمىشە بەردەوام نىيە. خۆى ئامادە کا کە ئەگەر لى قەوما، چۆن مل بداتە بەر کار و کۆشش و حەولى ڕزگارى لە خەم و دەرد بدا. ئەگەر لە خۆشیانیشدا بوو، لە بىرى نەچى کە ڕەنگە تووشى لىقەومان بى و خۆى بۆ ئەو ڕۆژە نەھاتوو ئامادە بکا. جا من ڕووى قسەم دەويى و سەرگوروشتەى خۆمى بۆ دەگێرمەو؛ ھەر چەند زۆرىش بىتام و پەرژ و بلاوىش بى، لەوانەى لە ھىندىک شوپىندا تەجرەبەى لى ھەلکەرىنى. خۆ ئەگەر دۆست و ناسياوىش وەىخوینن، با ھىچ نەبێ بەو قسە قۆرانە پىکەن.

گێرانبەوى بەسەرھاتم لە ژياندا، قسەى بەرناگردانە و چىرۆكىکە بۆ لاوىکى دەگێرمەو. ئىتر نامەوى بلین ئەدەبى نىيە و عىلمى نىيە. پى ناوى فلان بلێ بۆ لەو جىگەى وای نەگوتوو؟ بۆ فلان وشەى عەرەبى يان فارسى دەکار ھىناو؟

ئەگەر راست دەوى بە زمانىک نووسراو کە لە مەجلىسان قسەى پى دەکەم و ھىچ خۆم پىو ھەندوو نەکردوو کە ئاسەوارىکى ئەدەبى بىت. ئەو کارى بۆ شەرەفنامەم کردوو و خۆم دەگەل ھەندوو کردوو و بىر و مەشکەم ھەلکوشىون، لێرەدا باسبان نىيە.

ئىستا کە ئەم خەتەنە دەنووسم، تەمەنم شىست و سى سالى شەمسىيە و نزىک بوومەو لە شىست و چوار؛ کە بە سالى مانگى لە شىست و پىنج سالى دام و بەرەو شىست و شەش پەل بووم. لەو بەرزايى عومرەو دەروانمە شىست و ئەو ھەندە پەلەى خوارەو، لە پىريان فکرم ئالوزاو؛ زۆر کەم لە بىر ماو. ھەر وەک چاوم بى خوکم بوو و بە عەينەک نەبى نابىنم، چاوى بىر و مەشکىشم کز بوون و عەينەکیان دەست ناکەو. لىم ڕوونە لە ھەزار شت کە بە سەر ھاتوو، سەتم لە بىر نەماو. وا مستىک لە نمونەى خەلوارىک، يان وەک کورد دەلین «ھەشتىک لە مەشتىک» دەگێرمەو:

زەمانى مندالىم دام و دەستور لە گوندى موکورىان وا بوو: ڕۆژى جەژن ھەموو پىاوى

كەيخوداى مال دەبوايە دواى خوتبەى جىژن و نوۋىزى جىژن، تىر دەم و فلچى يەكتر ماچ كەن و سلاوھەتى بە شىعرى كوردى لىدەن. ئەمجار بەرپىز دانىشەن و لە مالە خۇيانەوھ نانىان بۇ بىنەن و دانىشەن پىكەوھ نانى جىژنە بۇخۇن. دەلەمەند و حال خۇشەكان پىلاوى بىرنج و قەيسى، يان گۇشتاويان بۇ دەھات. ھى وا ھەبوو فەقىر بوو، پىلاوى بىرۋىش، يان زۆر شىوى فەقىرانەيان ھەبوو. ئەو ھەموو جۆرە خواردانە لە تەنىشت يەك دادەنران و ھەموو پىكەوھ لە نانى ھەموانىان دەخوارد.

مىجىورى مزگەوت مەنجهلىكى خۇى دىنا، ھەرچى بەرماوى ئەو خەلكە بوو، بە سەر يەكى دادەكرد و ئەمەش جىژنەنى ئەو بوو؛ كە ناوى نرابوو «چېشتى مىجىور». تىكەلاويكى سەير بوو؛ لە ناو مەنجهلدا دەنكە بىرنج پالى بە دەنكە بىرۋىشەوھ دەدا، دەنكە كىشمىشى پىلاو، پەرز و پىلاو بووھ و ھەر يەكەى لە سووچىكەوھ جىگەى گىرتوھ. پارچە ئىسكىك - كە رۋزى خۇى لە پەنا قوچكەى بىرنج داندراوھ - ئىستا دەناو بىرۋىش و كەشكەكى گەنمدا خىكاوھ! مەن دىتم ئەو چىرۋكەى ژيانەم - كە پاش شىست و چەند سال بە سەر دەكەمەوھ - راست بۇتە چېشتى مىجىور. نە دەمى رووداوھ كانم لە بىر ماوھ، نە دەتوانم يەك بە دواى يەك بە زىنجىرە بىانگىرەمەوھ. لىكدراوھ و بۇ خۇشم نازانم كاميان لە پىش كامياندا بوون؛ بەلام دەزانم ئەوى نووسىمە، يان دىومە، يا لە خۇم قومماوھ، يان لە دەمى برادەرانى ھاوسەفەرم قۇزۇتۇتەوھ. تەمام وا بوو ناوى بىنم: «قانگە لاشك»، «بابردەلە»، «بۇت بىرېم» كەچى بە بىرمدا ھات «چېشتى مىجىور» پر بە پىستىيەتى.

دەمەوى جارى بە سەرچلى باسكى گىشتى لە خۇم بىكەم. زۆرم باسى شاعىرانى كۇن و نوۋى خوۋىندوھ و بىستوھ. لام وايە لەم رۇزەھەلاتەى خۇماندا، يانى لە ناو فارس و ەھرەب و كورددا، رەنگە مەن - ەك شاعىر - لە ھەموان حالم خۇشتىر بوۋى. دەخوۋىنمەوھ كە فلانە شاعىر تارىفى فلان خەلىفەى بە قەسىدەيەك كرد، دە ھەزار، سەد ھەزار زىريان دايە. بەلام ھالى شاعىر چۇن بووھ؟ تۇ بىنە بەر چاوت: سەد شاعىر ھەر يەك چەند شەو خۇى جىرەبابە داوھ، قەسىدەى پر لە درۋى گەورەى بە قەد و بالاي نافەسالى خەلىفە يان پادشا ھەلگوتوھ؛ پرسىويانە:

- ئەمرو خەلىفە يان شا روۋى خۇشە؟ توۋرە نىيە؟ ئىجازە ھەيە بچىنە خزمەتى؟

- بەلى فەرمون... دەى شىعر بخوۋىننەوھ!

شا و خەلىفە - لە كەر كەرتىر - لەو ناوھەدا شىعرى يەككىيانى پەسند كىردوھ؛ خەلات بەو دراوھ و ئەوانى تر دەم لەپوۋش دەرگراون. «نىزامى» كە خوداى شىعرە، بە حاكىمى وەخت دەلى: مەن سەگىكى دەرگى تۇم؛ چاوم لە ئىسكىكە بۇم باۋىزى. «فەردەوسى» خاۋەنى شانامە، وەھا خۇى لە بەرانبەر «مەحمۇود غەزەلى» دا بە سۆلكەر نىشان دەدا، پىاۋ بەزەى پىدا دىت. زۆربەيان، لەو شاعىرە گەورانە بە سۆلكەرى ژياون. ئەوانەى خۇم دىتمەن و زۆر لە خۇم شاعىرتر بوون، ەك مەلا مارقى كۆكەيى، قەسىدەيەكى سەد بەيتى بۇ تاجرىك دەنوۋسى، دەيگە ياندە تەشقى عاسمان؛ نىو كىلو گۇشتى دوو تەمەن بايى بۇ دەنارد.

مەن كە تازە دەستەم بە شىعر گوتىن كىردبوو، لام وا بوو مەنىش دەبى تارىفى پىاۋىكى گەورە بىكەم و جايزە وەرگرم. چەند شىعەرىكم لە مەدحى ئەحمەداغاي حاجى بايزاغا دا گوت. جايزە كەم ئەوھ بوو دەيگوت: «ئەو كەرە باش باشى گوتوون!». ئەم قەسە بۇ مەن بوو بە دەرسىكى گەورە. ئىتەر وازم لەوھ ھىنا بۇ جايزە شىعر بلىم؛ با ھەر بۇ عىشقى دلى خۇم بى. عاشقى نازادى

کوردستان بووم؛ که یفم پی دهات. جا نه گهر مه دحی قازی محهمه د یان ستالین و پروسیام ده کرد، بویه بوو که به ره مزی نازادی کوردستانم ده زانین. چاوم هه رگیز له وه نه بوو پولیکم بخه نه گیر فانه وه. بۆ خۆم کاسبیم ده کرد و شیعره کانم دیارییه ک بوو بۆ گه لی کورد.

له بیرمه جاریک شیعریکم له کۆبوونه وه یه کدا خوینده وه؛ قازی محهمه د ئافه ریمی کردم و گوتی سه د تمه نت به خشش یی. هه ر له مه جلیسه که گوتم: ئه و سه د تمه نه بدری به ده فته ر و قه له م بۆ منداله فه قیره کانی مه دره سه. ته نانته که «ئاله کۆک» له «ره واییتی فره هنگی پروس و ئیران» له ته ورێز چاپ کرا، گوتیان چوار هه زار تمه نت حه قی ته ئلیف هه یه. هه ر چه ند ئه وه قانونی و هه یج سوالیش نه بوو، نه مه ویست. له ئاواره ییشمدا له عیراق، هه ر خۆم به ئاره قی ناوچاوان و رهنجی شانی خۆم به ری ده چووم و شیعرم پیشکesh و دیاری بۆ نازادی کوردستان بوو؛ که ئه م حاله حورمه تی زۆری له به رچاوی خه لک بۆ په یدا کردم و له نووسینی شیعردا زۆر نازاد بووم.

هه رگیز به شیعر سوالم نه ده کرد؛ به لام نه گهر داوای یارمه تی و قه رزم له هه ر ناسیاویک بکردایه، زۆر به رووی خۆشه وه ده یکرد.

زۆر کهس هه بوو له باری سیاسی ناخۆشیان ویستووم، جوینیان پیدام. به لام له روویان نه هاتوه بلین شاعیریکی سوالکهره و مل له به ر پیاوی خویری نه وی ده کا. توانیومه زۆر به سه ره برزی بژیم. زۆر جار نه گهر دیتوومه که سیک دلی لیم ره نجاوه، گوتوومه چی داومی با لیم وه ستینی.

دیاریشه له پاش ئه وه توانیومه به یارمه تی بارزانی کتییی شیعی خۆم چاپ که م، پولی کتیبانم زۆر ده سکهو تنوه که مه منوونی هه یج کرپاریک نه بووم. من بارزانی به گه وره ی خۆم قبول کردبوو؛ شانازیم به وه ده کرد که نوکهری ئه و بم. پیشم شهرم نه بوو ئه و یاریده م بدا، چونکه لام وا بوو مه رد و ره ندیکه نموونه ی که م له دنیا دا هاتوون. جاریک «حافز مسته فا قازی» - که له به رده ستی «ره شید عارف سه قا» ی کوردی ملیۆنێر دا کاری ده کرد - گوتی: کاک ره شید خه ییامه که ی تۆی به خه ت دیوه. ده لی من له سه ر حیسایی خۆم بۆی چاپ ده که م. فره ته با پیی چاپ بکه ین. گوتم: حازر نیم ناوی ره شید عارف له سه ر کتییی من بی و بلتی یاریده ی هه ژاری داوه و ئه و فره خه ی بده می!

له کاسبی کردن و فه قیریشدا زۆرم که ساسی و هه ناسه ساردی دیتووه و زۆر جاریش سه ره که وتوومه وه. چه ند جار نانی شه وم شک نه بر دووه؛ به لام ناھمو مید نه بووم؛ له کار ماندوو نه بووم. توانیومه جیگه ی خۆم بکه مه وه. زۆر جاریش بوومه خاوه ن پاره و دیسان هاتوومه وه سه ر سیفر و دیسان تی هه لچوومه وه.

ئه وی ده یزانم و به ئه دیب و خوینده وارم ده زانن، له سایه ی ماندوو بوون و شه و بیداری خۆمه وه ده ستم که وتووه. سه ر له هه وه له وه زو له خویندنه وه ماندوو ده بووم؛ به لام پیاو که له سه ر شتیک سوور بی و ده ست هه لنه گرئ، خووی پی ده گرئ و لیی ده بیته سه یران و سه یاحه ت. وه ک چۆن نازانی له مندالیه وه چۆن گه وره ده بی، له خویندنه وه ش زۆر ناگا ناکه ی؛ که چی ده بیی زۆر مه علومات وه سه ر یه ک ناوه و تۆ به خۆت نه زانیوه. زۆر جار کتییم خویندنه وه و ته واه له بیرم چۆته وه. تیا بووه ته نانته ناوی دانره که یشم له بیر نه ماوه؛ که چی هه ر وه خه ت قسه له شتیک کراوه، من باسی ئه و شوینه م وه بیر هاتۆته وه. وا دیاره می شک عه نباریکی زۆر

بەر فرەۋان و ئەمىنە؛ لە ۋەختى پىتويستدا چت دىۋە يان خويىندوتەۋە، نىشانىت دەداتەۋە.
دۆستى راست و بىئەھەت كىتپە و بەس؛ تارىخت بۆ دەلى؛ چىرۋكى كۆن و تازەت بۆ
دەگىرپتەۋە؛ لىي پىرسە جۋابت دەداتەۋە و مەنت لە سەر ناك.

لە تەجرەبەى ئەو ژيانە تىكەل - پىكەلەمدا ئەۋەندەم بۆ پرون بۆتەۋە كە لە ھەزار دۆستى بە
دەم دۆست، يەككىيان لە رۆژى تەنگانەدا دەھاوارت نايەن. نايى چاوت لەۋە بى كە ئەگەر لىت
قەۋما، فرىات كەون. ناشىي دۆستايەتى ئەو تەرزە كەسانە ئەكەى؛ دەنا بە تەنیا دەمىنيەۋە و پىاو
لە دنياىدا بە تەنیا ناژى. لەۋانەشە لە ناو زۆراند، بەختت بىھىنى و ئەگەر لە ھەموو تەمەنتدا دوو
يان سى دۆستى زۆر باشت دەس كەۋى - كە لە خۆشى و ناخۆشىدا ھەر يارىكارىت بى - خۆت بە
بەختەۋەر بزانه! رۆژانى كە لە بەغدا بووم و لەۋپەرى ھەژايدا رامدەبوار، كەسانىك جار و بارە
دەيانەۋىست، يان بە دەم دەيانگوت دەمانەۋى پوولت بدەينى، دەمگوت سوال ناكەم؛ كارم بۆ
بدۆزەنەۋە. لەو «نامەۋى» يەى من ئىستفادەيان دەكرد، لاي ناسياۋىكى من دەيانگوت: پىاۋىكى
كەللەشەقە، پوولى دەدەينى نايەۋى!

كاتى كە دەگەل بارزاني گەينەۋە يەك و نان و ئىجتىرامم پەيدا كەردبوو، ئەو كەسانەى خۇيان
ھەلكىشاۋو كە دەيانەۋى چاكەم دەگەل بىكەن و من قىۋول ناكەم، كەۋتمە تەجرەبە كەردنيان.
دەمگوت فلان كەس! دەتوانى بە چەند دىنارىك دەستم بگىرى؟ يان فلانە شتم بۆ بگىرى؟ مىليان
لە سوپندان دەنا كە دەستيان تەنگە!

جارىك لە «تۆپزاۋا»ى كۆيە، بارزاني گوتى: عومەر دەبابە دەلى ھەزار جارار ھىچى
نەدەۋىست، ئىستا داۋاي قەلەم و كراسم لى دەكا؛ ئەۋە چىيە؟ گوتم: كاكا! لاي ھەموو كەس
دەيگوت ئەگەر ھەزار قىۋول بكا دەيكەم بە شەرىكە مالى خۇم؛ چونكە دەيزانى ھىچم ناۋى.
ئىستا كە زۆر سازم، ئەۋانە تەجرەبە دەكەمەۋە. نە كراسم لازمە نە قەلەم؛ پىم خۆشە ۋە درۆ
كەۋتەۋە.

زۆر كەس خۆى كەردۆتە رەقىم ھەر بۆ ئەۋە لە چىشتخانە، من پوولى بۆ بدەم؛ يان لە سەفەر
و تاكسىدا من زووتر دەس بۆ گىرفانم بەرم. جارى ۋا ھەبوۋە بۆ تاقي كەردنەۋە گوتوۋمە: دەى با
مخارجى ئەمرو لە سەر تۆ بى! خۆى دىزىۋەتەۋە و تازە نەمدىۋەتەۋە. خولاسە زۆر كەس بە
كەريان زانىوم؛ وىستوۋيانە بەھرە لە من بەرن و بۆ خۇيان خۆش بژىن و گالستە بە سادەى و
خۆشباۋەرى من بىكەن. لە راستىشدا من لە دىرژايى عومردا زۆر دل ساف بووم؛ باۋەرم بە ھەموو
كەس كەردوۋە. زۆرم زەرەر لەۋ خۆشباۋەرىيەدا دىۋە؛ بەلام لە ئەنجامدا ھەر راستى و
خۆشباۋەرىيەكەم فرىام كەۋتوۋە و تۋانىومە ۋا بىم، لە ناو زۆربەى كورد و عەرەبى ناسياۋمدا رىزم
لى بگىرى.

قسىكى جوان ھەيە نازانم كى گوتوۋىە، دەلى: «پىاو دوو عومرى لازم بوو؛ لە يەكەندا
تەجرەبە خىر كاتەۋە، لە عومرەكەى تردا تەجرەبەكانى بە كار بىنى؛» كە ئەۋ عومرە دووبارەيەش
نىيە. زۆر تەجرەبەى تالىم لە ژياندا لە چىنگ ئەۋانەى بە رۋالەت خۇيان كەردۆتە دۆستم دىۋە. زۆر
گورگم بە مەرى پىغەمبەر زانىۋە و دەستيان بىروم و بە عەقەلم پىكەنيون؛ كە نەمتوانىۋە و
نەمزانىۋە خۇميان لە چىنگ رىزگار كەم. ھەرگىز نەمويستوۋە منىش ۋەك ئەۋ نالەبارانە فىلبارى
بىكەم و دەستى خىزم و دۆست بىرم. چونكە راست بووم، خوا ھەر راستى ھىناۋەتە رىم. ھەزم
دەكرد و ھەز دەكەم زۆر لەۋە زىرەكتە بام و نەمەيشتابا پىاۋى خوار و خىچ بە زمانى خۆش

فریوم دهن و به قازانجی خویان چهرخم دهن؛ بهلام له پاش هزار تهجره بهی تال، چۆن به ژياندا بگه پیمهوه؟!

به کوردی دهلین: «نه هیئده تال به تفت کهن! نه هیئده شیرین به قووت دهن!»
سه عدیش دهلی: «شوانیک نسحه تی کوره کهی ئە کرد: پیاوی چاک به! بهلام هیئده چاک مبه به گورگ دهرفته لی بیئ!» به داخهوه زۆر جار قووت درام و زۆر گورگ تیم پۆهاتن. ههز ده کهم تۆ به قهدهر من دل ساویلکه و زووباوه به ههموو کس نه بی. ئەوانه ی ده بنه دۆست تهجره به یان بکه! وهک ئەوان له تۆ داوای ماندوو بوون و شت به قازانجی خویان ده کهن، تۆش بزانه ئایا ئەوانیش دلیان ده گهلت پاکه؟ یان ههر ده یانهوئ له بهسته زمانی و دل سافی تۆ به هره وهر گرن؟

له مالی دنیا پهیدا کردن ماندوو مبه! بهلام نه له ریگی ئابروو فروشتنهوه. زۆر جینگه ی وا ههیه نانی لی پهیدا ده بی. چونکه ئەوه بزانه که پروت و په جال و بی مال بی، کهست په فیک و دۆست نییه. تا له ری پهیدا کردنی ئەسپایی ژياندا ماندوو بی کهمه؛ بهلام ده بی ئابروو و شهرفی خۆت له بیر بی. ههرگا کار گه یشته ئابروو چوون و نامووسی میلی فرۆشتن، دهست هه لگره و کاریکی تر بکه با که متریشت دهس کهوئ. له نازداری و خلیسک و خاوی دووره په ریز به! بهشی تهنه ل و تهنه روه، ههر نه بوونی و ئابروو چوونه و ناچار ده بی دم له بهر نامهردان پان کاتهوه. ئەوه ندهش بزانه مانای ئەو قسه زۆر هاسانه: «ههر کهس کارت کهوته لای و بۆ یاریده دان له بهری پارایهوه، نامهرده!». که وا بی ئەو دوعایه ی که ده لین: «خودایه محتاجی دهستی نامهردم نه کهی»، یانی محتاجی دهستی کهسم نه کهی.

که تازه چوو بوومه عیراق و له کار ده گه رام، دهمدی ئەوانه ی له دووره وه عاشقی ناوبانگ و ناوم بوون، ئەگه ده مگوت کارم به نه ی یان بۆم پهیدا کهن، بهوپه ری نامهردی خویان لی ده بواردم. که چی له مه جلیسی خویاندا تاریفی شیر و هونه ری منیان ده کرد!

قهت خۆت به ناوی باب و باپیر ته وه به خه لک مه ناستنه. حه ول بده خه لک بلین فلان کهس باوکی ئەو کوره باشه بوو. کوپی خۆت به و ئیعتیما د و باوه ریت له سه ر خۆت بی. ئەگه که سیکیش به راستی و دلسۆزی یاریده ی دای، زۆر به خته وه ری. جاریک به ججیلی، پیره جه میک قسکی گوت: «ههر کهسی دیت و بزانه دۆژمنته و ده یه وئ زیانت پی بگه یه نی. ئەگه خاوی کرد و نه بوو، چاکه ی ده گه ل کردی، یان هیه زبانی لی نه دای، ئەوه خۆت و به ختت چاکت بۆ هاتوو». تازه به پیری بیر له و په نده به قیمه ته ده که مه وه و له دهستم دهر چوو. ههر کهس ده بیته ره فیه ت، به دل ساده یی خۆتی ته سلیم مه که! چاوه نۆر به و له سه ر هه ست به! ئەگه ههر به راستی خۆشی ده وپی، خۆشت بوئ، ئەگه دیت نیازی خراپه و راست نییه، به زمانی خۆش ده گه لی رابویره! بهلام ده ست به گیرفان و ده می خۆته وه بی! دۆستیکی رواله تیش - با بشزانی به دل ده گه لت نییه - به تووره بوون له خۆتی مه ره نجینه! له وانه یه زیانت لی بدا! بهلام کهم - کهم خۆی لی بدزه وه و کاریک مه که که بیته دوژمنت. هزار دۆست که مه و دوژمنیک زۆره.

تا تۆ له شی خۆت زۆر خۆش نه وئ و که یفت له تهنه لی نه بی، ههموو کهس خۆشی ده وپی و به سه ر بلندی ده ژئ. رۆژگار ههر چه ندی ماندوو بی، شه و ده حه سیته وه. کارت له ری ژياندا پی عه یب نه بی. ئەگه ر ناتوانی ببیه وه زیر، ده توانی ببیه حه ممال و کۆل کیش. شهرت ئەوه یه بیتکار

نەبى. ئەگەر لە سەر كارىكى كە ماىەى ژىانتى پى پەيدا دەكەى، تا كارىكى لەوۈ باشتر و بەقازانچتر پەيدا نەكەى، كارى خۆت بەجى مەھىلە! مەلى دەچم كارى چاكتر پەيدا دەكەم، كارەكەى خۆشت لە دەست بەجى. بىكارى - با دوو رۆزىش بى - پىلوى تەنبەل دەكا؛ پىشت لە كار سارد دەكاتەوۈ. ناشزانى چۆن وەخت رابویرى.

نە رەزىل و چرووك بە، نە دەست بلاو. بابم دەىگوت: «دەولەمەندى خەسسىس و فەقىرى سەخى دەبى ھەردووكىان بۇ بابيان عاقل كرىن». ئەگەر ھەتە، بەخشە! بەلام بە ئەندازە. پاشەرۆزۇت لە بەر چاۋ بى؛ دىنا بى ئىحتوبارە. ئەگەر بتوانى شتىكت پەزمەندە ھەبى بۇ لىقەومان و نەدار بوون. ئەگەر نىتە و فەقىرى، چاۋ لەوانە مەكە زۆریان ھەبە و زۆر خەرج دەكەن.

ئەو وردە نىسحەتانەى من ھەموو زىادىن. كىتىبى باش زۆر بخوینەوۈ. بە تايبەتى لە بىرت نەچى ئەدەبىيات و نووسراوى رابردووان، لە ھەموو بابەتلىكەوۈ پىر لە پەندى زۆر بەقىمەت. دەتوانى بەرنامەى ژيانى ئابروومەندانە لەوانە فېر بى و دەكارى بىتى. بە مندالى گولستانى سەعدىم دەخویند. بابم دەىگوت: «دەلىن گولستان بە ھەوت سالەبى دەخوین و بە ھەفتا سالەبى تى دەگەن». گوتم: بابە! ئەدى ئەگەر نەگەىشتە ھەفتا سال عومر چ بکەم؟! بە راستى دەزانم سەعدى ھىچى نەھىشتەوۈ كە نەلىت.

بەخشىن و سەخاۋەت دوو جۆرە: ئەگەر دەستى فەقىر و بىدەستىك بگرى، ھەتىۈيك پۆشتە كەپەوۈ، بىۋەزىكى ھەتىۋار يارمەتى بدەى، بەخشىنى پىلوانەبە؛ بەلام ئەگەر بادى ھەوا، مەسەلەن لە داۋەت شاپاشى زىاد لە خەلك بدەى، يان لە رىستورانىك، چاخانەبەك زىاد لەوۈى كابراى خاۋەن رىستوران دەپەوۈى بدەى، ئەوۈ ناۋى كەرىتەبە نە پىلەۋى!

جارىك دەگەل سەيد براىمى ئازادى لە تەورىز سەرمان تاشى. لە جىياتى دوو تەمەن - كە ھەقى سەرتاشىن بوو - پىنچ تەمەنى دا.

- ئەوۈ بۇ زىادت دا؟

- ئاخىر عەبە!

- يانى سەبەى عەكست لە رۆزنامەدا چاپ دەكەن كە ئەو كوردەى نازانىن ناۋى چ بوو زىادى داینى؟!

لە تەرەغە خەنجرەكەم ھەبوو، زۆر بە خەيالى خۆم بە باشم دەزانى. گوتم وا باشە بىكەمە دىارى بۇ كاكە رەھمانى حاجى بايزاغا. بە دل و داۋ خەنجرەم بۇ برد. لىبى ۋەرنەگرتەم بزانى چۆنە، بە نۆكەرىكى خۆى گوت: لىبى ۋەرگەرە و دەبەر خۆتى چەقىنە! زۆرم دل بە خۆم سووتا. ئىتر برىارم دا كە تازە غەلەتى وا نەكەم. فەقىر ناتوانى شان لە شانى دەولەمەندە. ئەۋى بە لای مەنەۈ زۆر شتىكى بەنرخ بوو، لای ئەو ھەر لایقى نۆكەرانى بوو!

بۇ نان خواردن دەۋەتى كەستىك بىكە لە نانەكەت مەمنوون بى! دەۋەتى كەسانىك مەكە كە نۆكەريان لە تۆ تىترە و ھەمىشە سەرفەيان لە سەرفەى رۆزى دەۋەتەكەت رەنگىن ترە. يانى «ئەگەر مەرىشكى، بۇ ھىلكە كەردن لاساى قاز مەكەۋە!».

دىنا پىرەتى لە پىلوى فېلېز كە لە سەر فرىودانى دل سادە و بەستەزمانان دەزىن. بنىادەمن لە شكلى تۆ؛ بگرە تۆ جوانتر و رېكۋىپىك تىرشى لەوان؛ بەلام دەبىنى بە ردىن، بە كەۋاى شۆر، بە مەزەرى زل و تەزىب و مت و مووروو خۆيان لە خەلك گۆرپە. دەلى ۋەرە تەبەمە بەھەشت! يان ئەفەندى عەينەك لە چاۋە و خۆى لە سەر خەلك بە ھەبەت كەردوۈ؛ كۆمەلىك

دل ساده دواى خوى دہدا: «وہرن حیزیم دروست کردووہ، واتان بؤ دہ کہم، وا بکری...»
لہوانہدا زور ناگاداری خوت بہ! دہ توانی بینہ ہر چاوت: ئەو کابرایہی دہلئ شیخم، ریشی
بتاشری، شورتیکی دہ ہر کری، پتخواس بی، یان وەک چیرۆکەکەى «چیخوف» لہ حەمام
رووت بیتەوہ، چۆن مەیموونیکى لی دەر دہ چئ؟! دہ کری بلئی: بؤ تۆ شتیک نادەى بە من تا
من تۆ ببەمە بەہەشت؟ خۆ ھى ھەردوو کمان حەوالہ بە دواى مردنہ! یان: کابرای سیاسى
خاوەن حیزب! ئەگەر تۆ لہ پتشمەوہ بى لہ سەنگەردا، قبوولمە. بەلام تۆ بؤ خوت لہو پەرى
خوشیدا بژی و من بە کوشتن و گرتن بدەى، خوا ھەلناگرئ...
جاریک لہ شیعریکەمدا - کہ چاپیش نەکراوہ - گو توو مە:

ھەر گیز مەبە عەنتەرى پیاوئ تۆ ھەلپەرى، بەو بدەن پلاوئ

جھیل - ھەموو جھیلیک - ھەر چاوی لہو ھەیہ ژنیکی جوانی دەست کەوئ. حەقیشى ھەیہ:
چونکہ ئارەزووی جینسى غالبە و تا ھاوسەریکی جوانتری دەس کەوئ، کەیفی خۆشتەر. بەلام
دەبئ ئەوہ بزانی کہ جوانیہ کەى ژن ھەر ھەتا دوو مانگ و ئەو پەرى شەش مانگ و یەک سال
زور لات بەنرخ دەبئ؛ لہو بەلواوہ تۆ خزم و کەسیکی دلسۆزت دەوئ. کەسیکت بؤ ژن لازمە
کە لہ خۆشى و ناخۆشیدا ھەر پیت رازی بی و شانازی بە رەفقایەتى و ھاوبەشى لہ ژیاوندە بکا.
خۆ نەخوازا کہ مندالیکیش پەیدا بوو، ئیتر خۆشەویستی دایک دہ کەوئتە سەر مندال. نابئ باب
لاى وا بی دەبئ وەک جارن، ژنى ھەموو رووح و گیانی بە تەنہا لہ سەر ئەو بی؛ ھەر چەند باب و
دایک لہ خۆشەویستی مندالدا دووبارە گەبونەوہ یەک. جا پیاو ئەگەر بە تەمایە ژن بیتئ، دەبئ
حەولى ئەوہ بدا ژنیکی بکاتە شەریکی ژیان کہ ژنە کە خۆى بە زیاتر لہ مێردە کە نەزانئ. منەتى
بە سەردا نەکا کہ تەنازولى کردووہ و بۆتە ژنى! ژنى وا ژیان لہ مێرد دہ کاتە جەھەننەم. ژنیکی
مەخوازە کە بە تەماحی داراییە کەت مێردت پئ بکا، چونکہ مالى دنیا دئ و دەچئ؛ ئەگەر فەقیر
بووی دہ گەلت ھەلناکا. ژنى چاک رەحمەتى خودایە و فەقیر بى و دەرلەمەند بى، لہ
بەہەشتای و بە دلخۆشى دەرئ. ژنى خراپیش و بەبۆلە و پرتە و لووت بەرز - با حۆرى
بەہەشتیش بی - ژیاوت لی دہ کاتە جەھەندەم و خەلاس بوونت زور چەتوونە.

دلم چوو بووہ سەر کچیکی شیخ محەممەدى خانەقا. بە ھۆى کچی قازى زردایکەمەوہ بە بابم
راگەیانە. گوئ: «کۆرى خۆم! لہ باتى سئ ژن، ژنیکی بینى باشتەر!» پیم سەیر بوو؛ بؤی روون
کردمەوہ: کچی شیخ خۆى لہ تۆ پایەبەرزتر دەزانئ. دەبئ کارە کەریکی بؤ بگری خزمەتى بکا.
دەبئ کارە کەریکیش بؤ خوت پەیدا کەى خزمەتت بکا!

ئەگەر ریک بکەوئ کیژیکی لادیی بینى و خۆشى بوئى زور چاکترە لہ کیژیکی شارستانی
نازدار و کارمەندى شارستانی. کیژی لادیی کە دیتە شار، حەمام چوون و جلی شارستانی بە لاوہ
خۆشیہ کە کە بە ھۆى تۆوہ دەستى کەوتووہ؛ بەلام کیژە شارییە کە عادەتى بە خووی
شاروہ گرتووہ، بەھانەى لی نابری. من خۆم ژیاى ئەو مێرد و ژنانەم بە لاوہ ژانە و ژیان نییە،
کە ھەردووک لہ بەیانییەوہ تا ئیوارئ ھەر یەکە لہ ئیدارە یەکی دوور لہ یەکتەر دەرئ و ئیوارە بە
ماندووی دینەوہ و مندالیان بە خەلکی بیگانە سپاردووہ. ئەگەر مومکین بی ژن ناگای لہ مال
بی و پیاو ماندوو بی، بە لامەوہ خۆشتەر. پیاو کە گرانیی ژیاى لہ سەرە و بە رۆژگاردا لہ
دەرەوہ دەرئ و ھەزاران قسەى ناخۆش لہ دەسەلاتداران و بی تاکاران دەبیسی، بە دل توورە یە؛
لہ مالە خۆى - وەک دەرپرینی ھەست - وا دەبئ بە سەر ژنیدا دھقیرئ. ژنى نەجیب ئەوہ یە

دلخۇشى مىردى بداتەۋە و بزائى كەچۇن دەرد و ناپەھەتى پۇژگارى لەبىر دەباتەۋە؛ نەك ئەۋىش چەنە بە چەنەى دەگەل بكا و مالى لى بكا بە جەھەننەم. ژنىش لە مالدارىدا، لە بەخىوكردى مىندالدا، لە لاي دەروجرانى خراپەۋە دلى پر دەبى، چارى ناچار ئەۋىش وا دەبى ھەلدەچى و بۆلە و دەردى دل دەكا. دەبى مىردى عاقل ئەو كارەش ھەلسەنگىنى، بە خوين ساردى و دلخۇشى دانەۋە خەمى ژنى شەرىكى عومرى بىرەۋىنى و بە سەريا نەگۈرېنى و نەيكاتە شەر و دملەدم نان؛ كە ھەم ژيان لە ھەر دوو كيان تال دەبى و لەۋانەشە لىك جوئ بىنەۋە. كە وا بوو دەبى ھەردووك ئەۋەندە عاقل بن، ئەگەر يەكيان خەرىكە توۋرە دەبى، ئەۋى تريان نەرمى كاتەۋە. توۋرەپىش ھەر سەرىكە و زوو دەپرا و ئەۋى لاي واىە بۆتە مايەى ناپەھەتى ھەۋالە كەى پەشىمان دەبىتەۋە. ئاۋا دەتوانان تا مردن يەكترىان خۇش بوئ و دىنيا بكنە بەھەشتى خۇيان.

كورد دەلېن: «ژن و مال»، ژن بۆيە پىش دەخەن كە تا ژن نەبى مالېش نابى. كورد دەلېن: «پىاو كرىكارى قورە و ژن بەننايە»، پىاو ھەرچەند خۇى ماندوو كا و زۆر پەيدا كا، ئەگەر ژنەكەى بە سەلىقە و دلسۆز نەبى بۆ مالى مىردەكەى، خانوو سەر ناگرى. ژنى كە دلى بە مالى خۇى خۇش بى و مىردى خۇى خۇش بوئ، ھەرچى مىردى بۆى دىنى بە دل و داۋ مالى پى رىك دەخا و حەز دەكا لە مالى خەلك خۇشتر بى. ترسەنۆكى و خەسىسى بۆ پىاۋان رەۋىشتىكى زۆر عەببە؛ بەلام بۆ ژن مەدح و كارىكى پەسندە. «عەلى بن حوسىن توغراسى» لە «لامىەتولعەجەم» دا دەلې: «قسەى زۆر چاك دەربارەى ئەو كىژانەۋە دەكەن كە ترسەنۆك و خەسىسن»!

پىاو دەبى بەخشى؛ بەلام ژن ھەر دەبى بە دل و داۋ مالدارى بكا. ترس و ئازابىش دوو جۆرن: تۆ كە ھەر شەر بكنەى و گىنچەل دەخەلك ھالىنى، ئەۋە ئازايەتى نىيە، بى ئەخلاقىيە. بەلام كەسىك بە ئاشكرا زولمت لى دەكا؛ ئەۋىش يەككە ۋەك تۆ. ئەگەر لە بەرى دانەۋىنى و دىفاع لە خۆت نەكەى، ترسەنۆكى و بە خويپرېت دەزانن. چىرۆكىك لە «الاغانى» دا ھەيە: كابرايەكيان دەبرد لە تۆلەى پىاۋىكا كە كوشتبۋوى بىكوژنەۋە، دۆستىكى لىنى پىرسى: «بۆ ئەو كارەت كىرد؟»، گوتى: «من بى خەتا بووم، ئەو كابرايە زولمى لى دەكردم. گوتيان دوعاى لى بكنە و شكايەت لە خوا بكنە. دىتم خوا پىم دەلې: من ئەۋىشم ۋەك تۆ دروست كىردوۋە. شەرم ناكەى بۆ خۆت دىفاع لە خۆت ناكەى و ھاۋار بۆ من دىنى؟...». خولاسە شەرى خەلك مەكە ھى خۆت؛ بەلام ۋاش خويپرى مەبە لەسەر خۆت ۋە جواب نەيەى. حەۋل بدە بە شكايەتى قانون، بە يارىدەى دۆستانت زولم لە سەر خۆت لا بەرە.

ھەمىشە زمان و پروخۇش بە. فىرى جويندانى پىس و بازارى مەبە. بە پروى خۇش و زمانى خۇش دوژمنىش دەكەيتە دۆست. ئەگەر تۆ راست بى و ناراستان قسەت بۆ دروست كەن و غەببەت بكنە، زوو ھەلمەچۆ. راستى و بىگوناهى بۆ خۇى دەردەكەۋى و قسەھەلبەست شەرمەسار دەبى. ھەۋسەلە و خوين ساردى لە ژياندا بناغەيەكى زۆر پتەۋە. من لام واىە پشوو و لەسەر خۇى و كەم توۋرەبوون و لە پىست دەرنەچوون و پەلە نەكردن، نىۋەى ژيانى خۇشە و بگرە زىاترىش. ۋەك دەلېن «پىاۋى بە ھەۋسەلە كەروپشك بە عەراپە دەگرى».

لە قسە دەگەل خەلك كىردندا شەرم مەكە؛ بەلام قسەى ناسك و بە ئەدەب ھەلبىزىرە. كە داۋاى يارىدە و كار پىكھاتن لە ھەۋال و ناسىاوت دەكەى، تۆ قەرزىكت لە سەرى نىيە؛ كە وا بى

دەبىي زۆر پىشوو لەسەرخۇ بى. ئەگەر لە دە كار يەكشىست بۇ پىنگ بىنى، دىسان شوكرى خىواي دەوى. ئىتر ھەرچى گوتت و پىكى نەھىنا، نابى نىوانى دەگەل ناخۇش كەي و لە لاي خەلك غەبىيەتى بىكەي. «بە زمانى نەرم و خۇش مار لە كون دىتە دەر». ئەمجار كارىكت بۇ ناكە؛ بەلام لە چەند جار، جارېك فايدەيەكى ھەر لى دەبىنى. لەوانەشە تووشى ھەوالى وا بىي كە بە پىي توانا بە دل يارىدەت بدا.

بە كەلىمەي خزمەت و لە تارىف كردن فرىو مەخۇ، ئەخلاقي كابراي كە خۇت لى نىزىك دەكانەو بەر چاۋ. مەن لەو دە زۆرم زەرەر كرد...

دەگەل برا و عابىلەي خۇت تا باش بى كەمە. خويىنى خۇتن، قەت با مالى دنيا لىكتان نەكا. برايتى مەن و «سادق» و «عەبدوللا» دەگەل «زىنەت» خۇشكەم بۇ مەن زۆر خۇش رابراۋە؛ بەلام دىسان ھەموو برايك ناكىرئ وا بن. زۆر براى وا ھەيە لە دوژمەن خراپترە. زۆر دۇستى وا ھەيە لە دوژمەن خراپترە. زۆر دۇستى واش ھەيە لە براى داىك و بابى چاكتەرە. ئەوانە تەجرەبەي ژيان بۇت دەردەخا.

خولاسەي ھەموو مەبەستان لە مەر دۇستانەو - وەك باسى كىتىم كرد- دۇستى چاك، پوولى ناۋ گىرفانى خۇتە. ئەگەر بتوانى پەيداي كەي و بە فىرۋى نەدەي، ھەر چىيەكت لەو گىرفانە پوولدارە خواست، بى مەنت دەتداتى.

كار زۆر بىكە؛ زۆر خۇت ماندوو كە. با مەنت ھەر لە سەر گىرفانى خۇت بى. ئەگەر توانىت بە كەسب و كارى خۇت بەرئ بچى، دۇست و خزمىشت زۆرە. كورد دەلەين: «تا دوو كەل لە سەر مدەبق ديارە، دۇستايەتيمان ھەر بەرقەرارە». تا جىچىلى و تا دەتوانى بىزوويەو، لە ھەولدان واز مەھىنە. خۇت زۆر ماندوو كە. رۇژگارى پىرىت لە بىر بى. فەقىرىشت لە بىر بى؛ كە بە فەقىرى كەس ناتناسى. بۇ رۇژانى تەنگانە سىنەتايك بزانى زۆر بەكارە. ئىتر ھەر سىنەتايك؛ با پىنەدۇزىش بى. دەلەين بىسىيەتى دەورى مالى سىنەتكار دەدا؛ بەلام ناۋىرئ بچىتە ژورەو.

بە برۋاي مەن ئەو وردە نىسەتەتەش ھەمووى زىادىن. كە زۆر بىخوئىيەو، دنيا و كىتىپ پىرانە لە نىسەتەي زۆر بەنرخ. بەسەرھات و تەجرەبەش گەرەتەين مامۇستا و ئامۇزگارن. بە ھومىدم بىيە پىاويك كە زۆر سەر بەرز و شەرافەتمەندانە بۇي و بتوانى خزمەت بە لىقەوماۋان و نەخۋازا داىكى پىرت بىكەي و خەلك و خوا خۇشيان بوئى و نەلەين پىاويكى بى ئاپرۋو. ئىتر ئەو خۇت و ئەمەش «چىشتى مچىۋر».

لەوانەيە لە بەسەرھاتى ژيانم - كە سەفەرىكى زۆر دوور و درىژ و پىر ھەوراز و لىژ و خويىناۋى و خەماۋى بوو - چەند ئەزموون و تەجرەبەيەكت لى دەس كەوئ؛ يان جاروبارە بۇ يادى ژيانى بابت - وەك چىرۋكى بەر ئاگردان - بۇ خۇت و داىك و مندالى خۇتى بىخوئىيەو. لاشت وا نەبى ھەر ئەوئەندەم بە سەر ھاتوۋە كە نووسىيۈمە؛ نەخىر. زۆر شىتم بواردوو و نەمنووسىيۈ؛ زۆرىشم ھەر لە بىر چوونەو. بەلام لەم ھەشت لە مەشتەشدا، زۆر شت ھەيە كە سەرنج راكىشە و پىت سەير دەبى كە چۆن تاقە پىاويك سى سال لە ئاۋارەيىدا ئاۋا ھەلىكردوو و بە چەند دەرد و مەخسەرەدا تىپەرپو و ئىستاش ھەر بە ئاۋارەيى لە شارى كەرەج - وەك لە ناۋ جىزىرەيەكدا بى كەس و بى دەم قەتەس ماى - بە پىرى و بە تەمەنى شىست و چوار سالى راپىدەبوئىرئ و نازانى كام رۇژ دنيا بەجى دىلئ.

سەرھتا

خوايه! به هومیدی تو

بۆ خۆم لە بیرم نייە کەنگی بۆ یەكەم جار ھاتوو ھە دنیاو! بەلام ھەك بۆیان گێڕاومەو ھە باوكم لە بیر ھەریەكانی خۆیدا نووسیوی، رۆژی شەشی شابان، سالێ ١٣٣٩ی ھجری مانگی، بەری بەیانی -كە رۆژیکی زۆر تووش و بارانی بوو- لە دایك بووم و بریا ھەر نەبوو بام...

دایک و باب دلیان خوښه و خهني بوون خوا کوړيکي داونه تی. مامان ناوکی بېره و مرگینی و ههق دهست وهرگره! باب هه ر به پهله، بهر له هه وټم، پهل بووه ناو بې تاقانه کهی بدوړیتهوه. لهو دهمه دا که مژدهیان داوه تی، خه ریکي خویندنه وهی کتیییک بووه که زوړی لی خوش هاتووه. دهسا به خوا ناوی نووسه ری ثم کتیب له کوړی خوّم دهنیم. خاوهن کتیب «عه بدوړه حماني سیوتی» بووه و زانا و شاعیر و میژووزانیکی له زه بړه. پیغه مبه ریش فهرموویه: ناوی هه ره چاک عه بدوړلا و عه بدوړه حمانه. دهسا با مندا ل له ناو پهړو و پالدا زیقه ی بی و فیری مه مک مژینی کهن، تا کورته باسیک لهو دایک و باوکه بگیرمه وه:

باوک مه‌لایه که لهو پرۆژەدا که خوا نهم کورپی داوه‌تی، چل و هه‌شت سالی له ته‌مه‌نی رابواردوو، به‌لام چۆن رابواردنیک؟ بابی و دایکی هه‌ردووک مه‌لا و مه‌لازاده بوون. به‌ر له‌وه ئه‌و چاو به دنیا هه‌لینی، هیندیک ملکیان له گوندی شه‌ره‌فکه‌ند هه‌بووه؛ به‌لام که‌وتوو‌نه فه‌قیری. باب زوو مردوو و کور که ناوی محه‌مه‌ده و حه‌مه‌یان پی گوتوو و له ناو مندالان، بۆریشیان له‌قب داوه‌تی بۆته «حه‌مه‌بۆر». له باوه‌شی دایکی بی‌وه‌ژن و نه‌داردا به‌خێو بووه و هه‌ر لای ئه‌ویش ماوه‌یه‌ک ده‌رسی خۆیندوو. ته‌مه‌نی له چارده سالاندایه، دایکی ده‌نیترتته فه‌قیته‌تی. له بابم بیست گوتی: له‌و ده‌مه‌دا که دایکم ده‌یگوت برۆ بیه به‌ فه‌قی، من چیلکه‌یه‌کم ده‌هه‌رز ده‌وه‌ژاند و کز و مات بووم. پرسى: چیت له دل‌دایه؟ گوتم: دایه! خۆزگه ده‌رپتیه‌کی تازه‌م ببوایه، ئه‌مه‌م دراو. گوتی: کورم! به‌خودا نه‌ک دوو قران -که قیمه‌تی ده‌رپتیه‌- ته‌نانه‌ت چوار ناغه‌ شاییش شک نابه‌م. برۆ بۆ خۆت بیه بیاو، به‌یدا که!...

له فەقیهه تیدا بۆته موسسته عید؛ به لام نه گه یه ته ئیجازه وه رگرتن. خالی - که «مهولانا سادق»ی خه لیفه شیخی بورهان بووه - کردوو یه ته خزمه تکاری خۆی. مهولانا وه کیل و بریکاری شیخ بووه له سه ر مولک و مالی شیخ و زۆر پیاویکی به پرشت و کارامه و به هه لسوور داسوور بووه؛ شوینه واری له موکریاندا هه ر ماون: «پردی قه ره قشلاغ»، «جاده ی به سری» و «پردی قه لاتاسیان» کرده و ی مهولانان. له سالی گرانی گه و ره ی ۱۳۳۶ ی کۆچی - مانگی، خه لکی هه ژاری ناوچه ی سه رده شتی، له مردن و بی نانی پرگار کردوو و ده خلی بۆ ناردوو و به خیری خۆی داو نه تی.

مهولانا جارېک له شېخ زيز بووه و سهري خوۍ و بابمي ههلگرتووه و ړووی کردوته شاری «وان» له ولاتی تورکان و بوته میوانی مزگهوتیک. بو به ختی نهو دووه، دارتوویکی سوور له مزگهوته کېدا بووه و لهو دهمدا ههرهمی بهرگرتنی بووه. نانی وشکیان دهناوی توو کوشیوه و

خواردوويانە. مەولانا خوارزاكەي خۇي خىستۇتە ناو بازار و كاسىبى فېر كردووه. ده يگوت: لە بازارى «وان» دا دەگەل ئەرمەنىيەك بوومە ئاشنا. رۇژىك گوتى: من سەد لىرەت دەدەممى، كاسىبى پىتو بەكە؛ قازانچ بە نىوھىي. گوتم: با پەرس بە خالىم بەكم. خالىم گوتى: وا ديارە ئيماننان لىك نىكە! بچۆ لىي وەرگرە!

وردە- وردە ھەمە بۆتە قاچاغ فرۆش. لە نىوان ئىران و پرووس و عوسمانىدا تەفەنگ و فەرش و جەوھەرى ئال وگۆر كردووه. زۆرى پى نەچووه خالى دەولەمەند بووه و لە گوندىكى بە ناو «خورخو» خانەقاىەكى بنىات ناو و چەندىن باخچە و پەزىشى لە دەورى شارى وان كرىو. ده يگوت رۇژىك چەند كەسىك ھاتنە سەر پىم، گرتيانم و برديانمە ئاوايى كە گوندىك بوو ئاغاى موسلمان و پەغىبەتەكانى زۆربەيان ئەرمەنى بوون. ئاغا گوتى: تۆ دەگەل كەشەي دى و تەوويژى دىنى بەك! ئەگەر سەرنەكەوتى ئەوا پرووت كراوى و ئەگەر سەركەوتى ئازادەت دەكەم. «باخوا كەشە ھىندە زانا نەبى دەگەلى دەرنەبەم!». مەجلىس رازاو، كەشە ھات؛ ئەم و تەوويژە پرووى دا:

- ئىمە ئەگەر خۆشەويستىكىمان بە چەكىك بكوژرى، چاومان برىوايى نادا ئەو چەكە بىينىن. كەچى مەسىحى ئەو دارەي «مەسىح» يى پى ئىعدام كراو بە پىروژ دەزانن و ھەر يەكە دە مىلاننايە و بەرەكەتى لى دەخاوان.

- وا ديارە پىلويكى ناتىگەيشتووى! سەلىب لە شكلى بنىادەمە بۆيە رىزى لى دەگرىن. برىوانە! كەشە خۇي درىژ كرد و ھەردووك دەستى لىك بلاو كرد، بوو بە سەلىب.

- راست دەكەي مامە كەشە؛ بەلام ژنەكانىش ھەر وەك سەلىب وان، چۆن دەچنە لاين؟ حازران بەو قسە قۆرە ملان لە پىكەنىن نا و رىگەي جوابى كەشەشيان برى؛ مالىەكەيان دامەو. جارىكى تىرىش چەتە پرووتيان كردم. دەھاتن برۆن گوتم من مالى خۇمتان لى دەستىنمەو، من خوارزاي شىخى خورخو. لە ترسى مەولانا - كە ناويان بىستبوو - دايانمەو.

ھەمەد بەر لەوھى تووشى ئاوارەيى بى، ژنىكى ھىناو خەمى خۇي و ناوى «ئامىن» بوو. ئەو ژنەش لەو ئاوارەيەدا دەگەلى ژياو و لەو ماوھى ئاوارەيەدا كچىكىان بوو. پاش ھەوت سال ژيانى ئاوارەيى، شىخ ناردوويە مەولاناي بردۆتە لاي خۇي و گەراونەتەو و لات. ئەوسا «ھەمەبۆر» كە ئىستا ناوى بۆتە «مەلا مەھمەدى بۆر»، پىلى مال و مندالى گرتوو و لە شەرەفكەندەو ھاتۆتەو سابلان. لەم بەينەشدا - كە ئەو ھىشتا فەقى بوو - دايكى مردوو.

مالە لادىيەك بە چەند سىپالىكەو ھاتۆتە شار، لە چاو خانويك دەگەر ئى تىيدا ستار بى. «حاجى سەيد مستەفاى كوليجى» باوكى سەيد مەھدەنى شىنە و باپىرى سەيد عەبدوللاى كوليجى، ژوورىكى پىشكەلەدانى دەداتى كە خاوپنى كاتەو و تىدا بژى و كرى نەدات. بابم دەيگوت «ئامىن» ئەوئەدى دل بەو مالىە خۆش بوو كە ھىچ پادشاىەك ئەوئەندە شاى بە كۆشك و سەرسەراى خۇي نەبوو.

با ئەو شەمان لە بىر نەچى كە مەولانا بەو خوارزايەي خۇي گوتوو «ھەمەبۆر»، پاش خويئەندى بۆتە «مەلا مەھمەدى بۆر»، دوايش كە چۆتە ھەجى، كراوتە «حاجى مەلا مەھمەدى بۆر».

مهلا له شار ملی له کاسبی و کار ناوه. له ماوه یه کی زور کهمدا توانیویه تی خانوو بکړی و مال وه سهر یهک نی. له شهري گهوره یی کهمدا - که پرووس قه تلوعامی خه لکی سابلایان کردوه - تالان کراوه و له مردن خه لستوه. ژنی هه وه لی مردوه؛ کیژه کهشی له تمه نی چارده سالیده به مردنی خوی داخی به جهرگی باوکیه وه ناوه. ژنیکي تری هیناوه که کیژی «سله مان ناغا» ناویکی کونه تاجری له کار کهوته بووه. له سهر نه وه که دیتوویه ژنه که به بی پروویش هاتوته بهر دهرک و کولان، ته لاقی داوه و بی ژن و بی عه ولاد ماوه ته وه.

له کاسبی کردندا زور زرینگ و لیزان بووه. دووباره پاش تالانی پرووس، خوی گرتوته وه و پاره و پولیکي باشی وه سهر یهک ناوه و هه ولی ژن هینانی داوه. کچی «حاجی سهد حه مده مینی ساره وانان» ی خواستوه که تمه نی شازده سالان و زور جوانیکی به ناوبانگ بووه. فهرقی عومری میرد و ژن سی و دوو سال بووه؛ به لام پیاوه که پاره داره به زهبری پاره به ردیش نهرم ده بی.

له پاش سالیکی له گویش تنه وه یی بووک، نه وا خوا کوړیک ده دا که باوک له وه جاغ کوړی و دایک له بی بهری رزگار ده کا. «مالی دنیا بؤ نه مړؤ نه بی بؤ که نگي ده بی؟ ههر بؤ پلاوی حه وته می کوړ، مه نجه لیکي چوار قولفه ی زنجیردار ده کرم، ههر چی ده یناسم بانگی ده که م. ده بی مه لا ته های دؤستم بانگی به گویدا لیذا و ناوی بنی عه بدوړه حمان».

وهک ده لئین زور مندالیکي گرینوک و به گروو بووم؛ که م وه ختان ژیر بوومه ته وه. به لام دایک و باب و نه خواهه دایک نه وه نده یان شایی و شانازی به و تاقانه هه بووه که نه بیته وه. گویا دایک له پاش هه موو نویژان دوعای کردوه: «خوایه هیچ کوړی دیکه م نه بی تا له مالدا نه بیته شه ریکی عه بدوړه حمان»!

کاتی که هاتوومه دنیا، ناخر و ئوخری به هاری ۱۳۰۰ ی شه مسی بووه و له پیناسه کهمدا - که حه وت سال دواي له دایک بوونم وهر گیراوه - رژی له دایک بوونم هه ژده ی جهوزا، واتا مانگی پووشپه ر. له پاییزی نه و ساله دا له شکری «سمایلاغای سمکو» بؤ شه ری عه جه م، سابلای داگیر کردوه و شکاک رژاونه ته شار و ملیان له تالانی کوردان ناوه. وا دیاره سمایلاغا ههر وهک ویستوویه له چنگ عه جه م رزگارمان کا، ویستوویه له و مال هس که ده بهر پیی عه جه مدا په یدا کراوه، رزگارمان کا! جا نه گهر خه لکی شار که م تا کوړتیک مالی خویان شار دبیته وه و له تالانیان پاراستیج، باوکی من به و هومیده که کاک هه مزه ی برای قهره نیاغای مامهش براده ریته ی و راویژ که ری سمایلاغاشه، ناهیلی تالان بکړی، دهستی له هیچ ناشته بایه ک نه داوه. بؤ نه گبه تی برادر نه هاتووه، شکاک رژاونه مال، ههر چی بووه بردوویانه. ته نانه ت دسرازه و په رؤ و پالی لانکی منیشیان بردووه و منیان له سهر خؤله میش به پرووت و قووتی فری داوه. بابم دلخؤشی دایکمی داوه ته وه که خه م مه خؤ! مالی دنیا په یدا ده بیته وه. دایکم زریکاندوویه: «من خه می هیچ نییه، ته نیا خه می نه وه مه کوړه که م پرووته، چی تیوه پیچم؟!».

نه و تالانی شکاکانهش بؤته چیرؤکیکی سهر له ناو خه لکی سابلایان: ژنیان پرووت کردوون به لام پروویان وهر گیراوه و گوتوویانه: «خویشکا من! ده ریخ خؤ بده من. نه زل ته نانه پرم؛ خودی قه ببول ناکه!». جگه له وه هه موو که س و هه موو مالیان تالان کردوه، پیاوه کانی خه لکی شاریشیان به بیگار گرتووه، مالی تالانی بؤ بنکه راگوپژن. «مه لا مارف» ی شاعیر له و باسه دا ده لی:

ناول کراسی کیڑ و ژن و خانمی و هتهن دایانرین نهوانی سهبابانی قوون ترؤل قازی و مهلا و تاجر و نهسنافی خه لکی شار گیران به سؤغره کهوتنه ژیر باری دار و کؤل شکاک کوردی سابلایغیان ههر تالان کردوو و نهیانکوشتوون؛ بهلام ههر ترک زمانیکیان وهبهر پهل هاتوو کوشتوو یانه. یه کییک لهو ترکه تازم ریانه براده ری بابم بووه؛ خوی و ژنه که ی په نایان به مالی نهو هیئاوه و حاوانه ته وه. ژنی «که به لایه فتهحوللا زهنگانی» ساوای له بهربوو و شیر ی زور بووه. یاریده ی دایکمی داوه و شیر ی داومی. که زور سالان به جحیلی تا منی ده دیت ده گریا و منی وهک کور ی خوی خوش ده ویست.

دایک له تمه منی حه فده سالیدا تووشی نه خوشی سیل ده بی و زوری پی ناچی ده مری. تاقانه که ی له تمه منی دوو سالیدا له دایک بیبهش و هه تیو ده مینن. ژنیک به ناوی «خات شهرافهت» له ساره وانان ماوه یهک شیر ی داومه تی. له پاش نهوه دوو سال ژنیک به ناوی «خات روقیا» سه ره رشتیم ده کا. تا بابم سه ره له نوی بؤ جاری چواره م ژن دینن و ژنه که شی له بنه ماله ی قازیه کانی سه رده شت بوو. ناوی «مریهم» بوو؛ بهلام ههر به ناوی «کچی قازی» ده ناسرا. پاش دوو سال هؤگر گرتن به خات روقیاوه، دیسان هه تیو کراومه وه و دراومه ده ست دایکی سیهم.

خاوار استان زوری نه برد که خوشکیکم بؤ په یدا بوو؛ ههم هه والی من و ههم خه مره وینی ماله وه. واتا ههر پینج سال تاقانه ی مال بووم. بابم بهو پی و شوینه که ده بی به چکه ی سؤنه مه له وان بی؛ ههر له تمه منی پینج سالییه وه ده رسی نه لف و بیتکه و جزمی عه ممه ی پی ده خویندم. ئای که خویندن ناخوشه! ههر چی فیر ده کرام پاش سه عاتیک له بیرم نه ده ما و له تنبه لیدا تاقه سواره ی مه یدان بووم. باب ههر ده یگوت: جزمی عه ممه ره وان که ی ده تنیرمه لای مه لای باله کی له خانه قای شیخی بورهان قورعانت پی ره وان کا. زور پیاوکی مباره ک و قورعازانیکی له زه بره. بهلام نهو ئاواته ههر پیک نه هات. تا سووره تیکم ده خویند، نهک ههر سووره تی پیشوو، به لکه نه لف و بیتکه که شم له بیر ده چوونه وه.

«نه ی خوا به ده ست نه م هه تیوه ده به نگ و نازیره که وه چ بکه م؟ ته گیر، ته گیر... به خوا بینیرمه قوتا بخانه ی مه لا له هه مووی چاکتره، له من ناترسی لهو ده ترسی».

له بیرمه ره ژنیک پیلی گرم و ره یشتین. چوینه شوینیک، تاریک، رهش به دوو که ل. چهند هه سیریک راخراوه و بیست مندالیکی وهک خؤمیان له سه ر دانیشتوو. مه لایه کی میزه ره زلی ده نگ گه وره، دوو شوول به ده سته وه، له بهر بابم هه ستا و به خیری هینا.

بابم گوتی: مامؤستا ده ست بیتنه.

ده ستی منی خسته ده سته وه و گوتی: نه م کورم بؤ هیئاوی، گؤشتی بؤ تۆ، ئیسکی بؤ من. شهرت و مه رجی قوتا بخانه چییه؟

مامؤستا فه رمووی: مانگی قرانیک. حه قی ئاوخاردنه وه دوو شایی. هه سیر بینن بؤ له سه ر دانیشتن. نه گهر باشیش نه خوینن یان هاروهاجی بکا، بؤتی تنه بی ده که م.

سه ودا سه ری گرم؛ خیری لی بینن. لهو ره ژمه وه ده بوو سپاره له بن هه نگلدا بجم تا نیوه ره له قوتا بخانه بم و دوا ی نیوه ره به ره له دای کؤلان و سه رگه رمی گه مه و کایه بم. ره ژانه م دوو شایی واتا سه دیه کی تمه نیک بوو؛ که له پیم ده هات و له سه رم ده رده چوو. بایی شاییه ک کشمیش و له به لبی گیرفانی داخنیم و مری ده کردم.

مہلاوہ حمانی ماموستا، ژنیکي هه‌بوو به ناوی خاتوامان و دەر و جیران ئامانی مہلاوہ حمانیان پی دە‌گوت. رۆژانه له به‌ری به‌یانه‌وه له تەندووری ناوهراسستی قوتابخانه‌که‌ماندا نانی دە‌کرد و دە‌یفروشت. هەر له به‌یانیه‌وه تانیوهرۆ چهره‌دوو که‌لیک بوو چاو چاوی نه‌ده‌دیت؛ به‌لام زۆرمان که‌یف به‌وه ده‌هات که‌ تیشکی رۆژ له کولانکه‌وه ده‌یدایه زووره‌که و دوو که‌ل له تیشک ده‌هالا و کۆله‌که‌یه‌کی جوان و له‌باری لی ساز ده‌بوو. مہلا زۆر ده‌نگ گه‌وره‌بوو؛ به‌لام له به‌رامبه‌ر خاتواماندا ده‌نگی وه‌ک ده‌نگی می‌ش ده‌گه‌ل گۆره‌ی شیر و بوو. هه‌میشه‌ش چه‌قچه و هه‌را و شه‌ره‌جوینیان بوو؛ که‌ به‌ راستی له چه‌قچه و گۆره‌ی ئه‌و دوانه ئیمه‌ که‌یفمان ده‌کرد.

ماموستا له لای سه‌رووی قوتابخانه، یان بلیم دوو که‌لدانه‌که‌وه داده‌نیشت. دوو شوولی درێژی له سه‌ر کۆش بوو. چاوی ده‌گێرا کێ له ئیمه‌ چاوی به‌ سه‌ر سپاره‌دا چر نه‌کردوو، به‌ بێ ئه‌وه هه‌ستی، شوولیکي تی ده‌سه‌رواند و جوینیکی هه‌واله ده‌کرد. داریکي که‌وانی، په‌تیکي تی خرابوو له پشت سه‌ریه‌وه به‌ گری کۆله‌که‌یه‌که‌وه هه‌لواسرابوو، ناوی «فه‌لاقه» بوو. هه‌ر مندالیک هاروواجی بکر دایه، په‌تی فه‌لاقه‌ی له لاقی باده‌دا و یه‌کیک له ئیمه‌ ده‌یگرت و قاچی گوناها‌ری به‌رز ده‌کردوه؛ ماموستا به‌ شوولی ته‌ر و ده‌ده‌گه‌را به‌ری پای و هاوار و زیره‌ی لی هه‌لده‌ستاند. مندالیک می‌زی هاتبا، ده‌بوو قامک به‌رز کاته‌وه و بلی ده‌چمه‌ سه‌راوی. هه‌قی ده‌رچوونیش بۆ می‌ز کردن ده‌بوا‌یه به‌ری ده‌ستی پان را‌خا و ماموستا شوولیکي له به‌ری ده‌ستی بدا ئه‌وسا بچینه‌ ده‌ر. زۆر زوو عاده‌تمان به‌ ئیشی شوول گرت و رۆژی دوو-سه‌ی جار داوی چوونه سه‌راومان ده‌کرد که‌ هه‌یج نه‌بی تاویک له خویندن خۆ بدزینه‌وه.

هه‌ر که‌ ماموستا به‌ فه‌رمانی خاتوامان ده‌بوو بچینه‌ بازار و که‌ل و په‌ل بکړی، سه‌رمان له سه‌ر سپاره‌ لاده‌برد و هه‌ر که‌ خاتوامان چه‌مبوولیکي به‌ره‌ویشتی ماموستا هه‌واله ده‌کرد، ده‌مانزانی وچانی خویندنه؛ ده‌مانکرده چه‌قه و هه‌را. گالته‌ی هه‌ره‌خۆشمان می‌ش گرتن بوو. خوا نه‌یبرئ چه‌ندی خوا چه‌ز کا می‌ش هه‌بوو. نه‌خافل می‌شیکمان ده‌قۆزته‌وه، یان به‌له‌کمان هه‌لده‌مالی و تهمان ده‌کرد و داوه به‌نیکمان له سه‌ر گویزینگ به‌ هه‌ر دوو ده‌ست را‌ده‌گرت. می‌ش له جی تف ده‌نیشت، هیدی - هیدی به‌نه‌که‌مان به‌ره‌و زوور ده‌خزاند و لاقی می‌ش به‌ ته‌له‌وه ده‌بوو؛ ده‌مانگرت. پووشکه‌یه‌کی باریکی چه‌سیرمان ده‌کنگی ده‌چه‌قاند و به‌ره‌لامان ده‌کرد و کتیه‌رکیمان به‌ می‌شی کلک چه‌سیر ده‌کرد و ده‌تریا‌ینه‌وه. تا ماموستا ده‌هاته‌وه، به‌ سه‌دان له‌و مووشه‌که‌ می‌شانه له‌زووره‌که‌ سوورپان ده‌خوارد. زۆر جار دار و فه‌لاقه‌ له‌سه‌ر ئه‌و مووشه‌ک فراندنه وه‌کار ده‌که‌وت.

رۆژیکي زستان و به‌فر بوو؛ وه‌خت چیشته‌نگاو بوو؛ له پم بۆ هه‌وه‌ل جار له ژبانی ئیمه‌ مندالاندا گویمان له ده‌نگی تۆپ و ناگر بار بوو، که‌ به‌ ناگر بارپان ده‌گوت «شیس‌تیر». ماموستا په‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را، هه‌ر تفی قووت ده‌دا. خاتوامان به‌ربووه سنگ کوتان و هاوار؛ ئیمه‌ش ویکرا وه‌ک ده‌سته‌ی سیمفۆنی به‌ یه‌ک هه‌وا ده‌ستمان کرد به‌ گریان. ماموستا به‌ ده‌نگیکي گری گریانوویه‌وه فه‌رمووی برۆنه‌وه مال. هه‌ر که‌س به‌ گریان، به‌ بێ ئه‌وه بزانی بۆ ده‌گری، به‌ره‌و مال هاتینه‌وه. کاره‌ساتم بۆ بابم گێراوه. پیکه‌نی و گوتی:

- له‌شکری مه‌لا خه‌لیل - که‌ دژ به‌ ده‌وله‌ته و مه‌لا نایه‌وئ کلاوی په‌هله‌وی له سه‌ر موسولمانان بنین و کافرپان که‌ن 1- که‌یشتوونه‌ته بلندایی ده‌وری شار و ده‌وله‌ت به‌ تۆپ و شیس‌تیر دایگرتوون. به‌لام خوا مه‌لا خه‌لیل سه‌رکه‌وتوو بکا، ئیشاللا ده‌ره‌قه‌تی نایه‌ن.

بابم و زۆر له براده رانی - که میوانمان ده بوون - دوای سهر که وتنی مه لا خه لیلیان ده کرد و ده یانگوت خوا روحم به موسلمانان بکا و لهو کافرانه رزگارمان بی. به لام به و حالهش چونکه جاریک له شه ری شکاکاندا دهستی به زاخاودا چوو بوو، مال و نهغدینهی خوی شاردوه؛ نه وه که مهنگوری له شکری مه لا خه لیل تالانی کهن. من ئه و کاته ته مه نم حه و سالان بوو. له قسه ی بابم و میوانانه وه مه لا خه لیلی کوردم خۆش ده ویست و رقم له ده ولت هه لده ستا. له ژووری مالددا ده گهل خۆم گو یز ینم ده کرد؛ پتیکم داده دان. ههر گو یز یک بشکایه ده مگوت ئه وه عه جمه مه شکا و دوام ده کرد یاخوا ههر بشکین و مه لا خه لیلی کورد سهر که وئ. مه لا خه لیل و مهنگوری له شکری، خۆیان زۆر بۆ نه گیرا و شکان. سپای ده ولت به یاری ده ی هۆزه کانی گه ورک و مامهش، ولاته که ی داگیر کرد نه وه و ههر چی وه بهر په لی هات به تالانی برد و چهند ئاغایه کی مهنگوریشی به دیل گرت و له زیندان توند کرد. کتیبخانه ی مه لا خه لیل له بازار ی سابلاغ هه راج کرا. بابم زۆر له و کتیبانه ی کر یه وه و بۆ خزمه کانی مه لا خه لیلی نارد ه وه.

له و قوتابخانه دا «جزمی عه ممه و ته به ره ک»، «سمایل نامه و ناگه هان»، «یاقیده ی شیخ سه میع» و «ئه حمه دی شیخ ماری نودی یی» م خو یند.

«قازی محه ممه د» - که ئه وسا «میرزا محه ممه دی قازی» ناو بوو بیوه مدیر مه عارفی سابلاغ، به بی مه عاش و اتا ئیفیتیخاری. جا ئه و که نو یننه ری ده ولت بوو - ده بویه هه موو فیر که کان به سهر کاته وه. به یاری دابوو بیته قوتابخانه که ی ئیمهش و بهروانی چۆنمان خو یندوه. مامۆستا به منی گوت: کو یم! ئه گهر جاروباره لیتم داوه به لام تۆم خۆش ده وئ. حه ز ده که م تۆ به مدیری مه عارف بناسیتم. زیره ک به! به باشی جواب بده وه! ئه ی به خیری ناسلامه تی، کهس نا، من! تۆ بلیتی مدیر چ بی؟ چیم لی بهرس؟ پۆزیک له پڕ مدیر به گ خوی کرد به ژووری پڕ له دوو که ل و میشتا. مامۆستا منی نیشان دا، گوتی: قوربان ئه م کو ره تا قی که وه! مدیر فه رمووی: ده ی شتیک بخو یننه وه! مله له ئه حمه دیه بهر نا:

ره ئس سهره، عه ین چاوه به ده ن قالب، ئیسیم ناوه
جه بین و جه بههت تو ینه مه کر و که ید و حیله فیله

گوتی: ئافه ریم، به لام بۆ گو ت فیله و تو ینه؟ ده بوو به لامی قه له وی بلیتی. من ئافه ریمم و هه رگرت و مامۆستاش له وه که مدیری دلخۆش کردوه ههر به ی سمیلی ده هات. مودیریش له بیر ی چوو لیم بهرس تو ین و فیل یانی چی؟ تا وه ک هه راره ده قو ڕ چه قیام! چونکه وه ک تووتی فیر کرابوو و نه مده زانی چیم خو یندوه. ههر ده مزانی هیچ نازانم.

خواوهرستان قوتابخانه که مان دانه خرا، ئه ویش له سایه ی زیره کی من!

له ته مه نی هه شت سالیدا بووم به یه کیشم بۆ زیاد بوو. ژماره ی منالی مال گه یشته سی:

«عه بدو ره حمان» و «زینهب» و «عه بدوللا».

ده و رانی مندالیم جگه له و خو یندنه خا و ینه، ده گهل جگین و گو یزین و هه لماتین و قۆچه قانی چو ینه که کو ژ و که لای جوان و هه لوو کین و جه غزین، ههر له پاش نو یژی نیوه پۆوه تا تاریکانی ئیواره، به پیتخاوسی، به سهر رووتی هه لده به زیم و داده به زیم و ژبانی پالشایه تی راسته قینه م بوو؛ به لام نه مده زانی چهند به خته وه رم. شه وانهش دوای نان خواردن ده چومه کۆلان، ده گهل مندالان تا خه و به لایدا ده بر دینه وه، گه مه مان ده کرد. گه مه ی شه و، ئه وانی له بیرم ماوه: «مه لا ته ق ته قین»، «که ری سووری پشت در یژ»، «کلاوین»، «هه یجۆ».

«چاوشار کینه» و «همزهل» بوو.

چونکه دایکم به نه خوښی سیل مردبوو، ترسی نه وه هه بوو که منیش گرتبیتمه وه. ده بوايه تا دهست دهر و او دهلوی، له هه وای سافدا بژیم. له لایه کیش بابیم وای دهمویست کوره که ی خلیسک و خاوی شارستانی نه بی و به ژبانی زبره وه خوو بگری. هه موو به هاران و هاوینان دهناردمه لادی، یان ده چوومه «ماسوی دایماو» له هه واری «ماله مامه سهد» که «سهد محهمه دی لاجانی» ناو بوو؛ من پیتم ده گوت مامه سهد. یان له گوندی «ساره وانا» له مالی خالانم ده ژیم. له راستیدا ژبانی مندالی له لادی هیچ ژبانیکي شارستانی ناگاتی. پادشای بی جوققه، مندالی لادییه. هر له تاوه لاته وه به دهشت و کتودا بهرله ده بووین؛ هیلانه مهل بدوزه وه، داوی بؤ دانی، هیلکه ی لی بدزه، بچو بیستانان، به دار هه لگه ری. خو ئتوار هه باسی ناکری؛ سه عاتیک پیش گاران هاتن، بهر و گاران غار ده و له ری توووشی به و پیچی سر یان تیتوله پشتیند، دهملی که ریکی پروتی بی جل هالینه و خو ی باوی سهری. که بهر و مال راده کا، جووته داوی، هه لده تیزین، نازا به و خو بگره نه که وی. رهنگه پتر له بیست جار له و گالته خو شدا سهرم شکابی؛ به لام سهرشکان له ریگه ی که رگارداندا خه لاته!

له خالوزاکانم دوو هاوومرم هه بوون: «حمه ده مین» و «مامه ره حمان» که ده گهل نه وان زور که یغم ساز بوو. حهزم ده کرد هر کوئ زور بلینده بچمه سهری و بزائم له و دیو چ هه یه. زور جار به ته نیا ملی ریتم ده گرت و به چیا هه لده گه رام. جاریک له و جارانه که دهمویست بچمه سهر دوندی قووچی کیوی «هومام» له «ماسوی»، زورم پی چووبوو؛ ماله مامه سهد وه یان زانیبوو مار له دهشت پیوهی داوم. بیوه هه را و هاوار و چهند که سیان خستبووه شوینم که بمدوزه وه. نه وان لینم ناهومید ببوون و من بؤ خو م هاتممه وه.

ده گهل شوانی ماله مامه سهد ده چوومه بهر مه ری، ناوی گژ و گیام لی دهر سین؛ چیرؤکی خو شم لی دهبیستن. بؤ ناسینی حه یوانان ببوومه پسپوړیک، شوان ناهه ریمیان لی ده کردم. نان و شیرم ده گهل ده خواردن و له سهر عهرزی پروت دهنوستم و ته و او نازداری شارم له بیر ده چوو.

ناو فقهی

وا دیاره به شی قوتابخانه چوونم به سهر چووبوو. بردیانمه حوجره ی مزگه وتی هه باساغا که بیمه فقهی. ماموستا که ی منیان پی سپارد، یه کی بهرزه بالای ریش پانی مووړهش و چاوزه ق و لووت بهرانی بوو که به «مه لاسه عیده شیت» مهنشور بوو. یه کی تریش لای نه وی ده خویند: یه کی تپه لای گرده بنی چاوزه ردی گوئ ته شکه بهر به بوو به ناوی «فقهی بایز». بهر له هه موو کاریک فیریان کردم که چو ئتوارانه به مالانه وه بگه رییم و هاوار که م: «نانی فقهی ره حمه تی خوانان لی بی!» نانی گه ره ک بچنمه وه و بیهینمه حوجره. به چهند پوژیک شهرم کردن و مینگه مینگ، له و سناحه جوانه راهاتم! بریار درا دهرسی «گولستانی سهدی» به سایه بخوینم؛ جا پاشان بگه ریتمه وه و به ماناو پیتم بلین. قورعان خویندنه که شم نه وه له جیی خو ی؛ ده بی هر خه تمی که م و زوریشم ره وان بی. مه لا سهدی هر عهره بی کتیبی ده زانی. ته نانه ت نهیده توانی ناوی خو ی به ره وانی بنووسی. مه شق و خهت و فارسی له ملی فقهی بایز بوو. پوژیک وه که به لای ناگه هانی مندالیکیان هینا حوجره که به ته من له من باوخو شتر و به بالا له من کورته بالاتر بوو. یه کیکی سووری چاوزیت، لینم بوو به عیزراییل. ده بوايه نهویش گولستان

بخوښئ. هه ټيو نه وه نډه زير هک بوو که نه بښته وه. من به هه زار گيره و نيره دوو خه تم په روان ده کرد، نهو په ر و دوو په رې تې ده په راند. وهک ناگري قودره تي واپوو. جا وهره زلله و چه پوک بخو، که بو نهو هينده و هينده ي روان کردوه و تو هه منجه - منجت دي؟! هه له بهر خو مه وه له خوا ده پارامه وه نهو به دغه بهرې و له کول دنيا بښته وه. ناوي نه وېش «عبدوره حمان» کورې «سؤفي مينه» بوو؛ که له دواړو ژدا به ناوي «زه بيحي» ناسرا. زه بيحي وهک من فقيي دايمي و په سمې نه بوو؛ دهرسي ده خوښند و ده گه راوه ماله خوې. ورده - ورده پښکوه بووښه ناشنا و له دهرسي گولستان ياريدې ده دام و نهو ناشنايه تيبه پتر له په نجا سال دهوامي کرد و ئيستاش هه ر دؤستمه.

تهواو نازانم چ ساليک بوو، دهولت فهرمانې دابوو جگه له مهلا و فقي، دهبي هه موو کهس کلاوي په هلهوي له سه ر نې و ميژه وه و جلي کوردي قه دهغه يه. مهلا و فقيش دهبي قاقهزي حاکمي شاريان پې بي که له کلاو مه عافن. نهو حوکمه بو پولي سي دهولت، بازار پکي زور به قازانجي پيک هينا بوو. هه ر کهس تيتوله پشتينديک، بزگوره ميژه ريک به قه د و سه ريه وه با، يان پاتول و رانکي نيفهک شوې کوردانه ي بوايه، به دار و قامچي به رده بوونه گياني و به بي به رتيل رزگار بووني چه توون بوو. ده ي خودايه مامؤستا مهلا سه عيد و ئيمه ي چاره په ش چ بکه ين؟ پاش مقو - مقويه کي زور، قه رار درا بچينه خزمهت حاکم و قاقه ز وهرگرين. مهلا عهليه کي کوپري بانگدهري مزگه وته کهش گوتي منيش ده گه لټانا ديم؛ مبارهک بي.

پاش نوږي نيوه پويه کي گهرم، مامؤستا و فقي بايز و مهلا عهليه کوپره و من ملي ريمان گرت. پرسيار - پرسيار مالي حاکمان دؤزيه وه. بو نه چووينه ئيداره که ي؟ نازانم. له دهرگايه کي زهلامي گاله دراومان دا، کهس به دهنگمانه وه نه هات. ناچار مهلا سه عيد به بهر د و مهلا کوپره به عاساکه ي دهستي وهرگه رانه کوتاني دهرگا. تومز نه مه دهرگاي پشته وه يه و به سه ر تهويله دا ده کرپته وه و کهس له ويوه ناچيته مالي حاکم. ناخري بهو درنگ و هوپي بهر د و عاسايه، حاکم له غورابي خه و راده په رې و شيتانه به پيژامه وه راده کا بزاني لم جهنگه ي گهرمايه دا چ قه و ماوه؟ دهرگا کرايه وه. کابرايه کي زړته زهلامي سورهل، ده تگوت به رازي دابه ستراوه، دهرگه ي کرده وه و به فارسي گوتي: «چيتان دهوي؟». من له ديستي حاکم نه وه نډه ترسام دهله ريزم؛ ئيتر نه مزاني نهو سي فارسي نه زانه چؤنيان وهرام دايه وه. هه ر هينده ده زانم حاکم به گ به هه موو هيژي خوې نه راندې: «پرون له بهر چاوم گوم بن!»، دهرگاي تهق به سه ريه کدا دايه وه و گاله ي دا و ئيمه ده ست له گونان دريژتر له پشت دهرگا مايه وه. ئيتر جويني سي قولې و ته په ته پي چوار قولې دهستي پيکرد و لوژ - لوژ به رهو مزگه وت پهل بووينه وه. مامؤستا مهلا سه عيد تهواو ته م دا يگر تبوو، ده يگوت:

- جهه نډم که دهري کردووين، به قووني بابيه وه؛ به لام له وه تا چاوم بهو کافره که و تووه قه ساوهت دلي داگرتووم! هه ر دوعاي بن ليتواني ده خوښند و قربي بهرې ده کرد که قه ساوهت به ره لدا کا. نه خير قه ساوهت واي نه گرتبوو به قرب و ورته ي بن ليتو له دلي دهرپه رې! چار هه نه وه يه لم شاره برؤين و بچينه «خانه قاي شه ر فکه ند» تا قه ساوهتي کافر ته فر و تونا بي.

وا ديار کهوت که حاکم له داستان نوو سيندا دهستيکي بالاي هه بووه. لهو رؤزه وه که ئيمه چووبووينه خزمهتي و دهريکردبووين، بو هه موو که سيکي که چووبوونه لاي گيرابووه:

- کوپه زور سه ير بوو. من له کاري ئيداره ماندوو، له مال نيوه پؤژم خواردوو و نوستووم. به

گرم و هڅې دهرگای پشته وهی مال له خه واپه رپوم. لام واپو خانه بگر کراوم. به هزار ترس و لهرز و دله ته پې دهرگام کردوته وه. چ ببینم؟ یه کی درېزی پش گه زی، تپنه یه کی گرده لسه ی قوت، کوړیک به عاساوه، مندالیکې سهر بېشکه، هاتوون نه هیلیم کلایان له سهر نین. قهت به عومرم دیمه نی نه وهنده سهرم نه دیوه و قهت به عومرم هیندهش نه ترساوم!

بابم زوری که یف هات که ده گه لیان بچمه خانه قا؛ که شوینیکې پیروزه و خویندنې نه وې بهره که تی هیه. بوخچه و پرېسکه پیچراپه وه و هیلکه ی کولاو و نان ناماده کرا و بهره به یانیک بهره و خانه قا له شار دهرچوون.

له خانه قا له حوچره یه کی تهنگی دوو میتر له دوو میتردا دامه زراین و خویندن دهستی پې کرده وه. له گولستانه وه چووبوومه «بووستان» و نه وچار دهرسی عاره بی له «تهسریفی زه نجانې» و «عه وامل» را بهره و «نموزه» و «همدیه» رپوشت. ههر دهرسیکم ده خویند ده بوو له بهری که م. به لام ناخو تیده گه بېشم باسی چی ده که ن؟ نه خودای تو شاهیده! ههر ته قه م له سهرپه وه ده هات و لام واپو برېشکه ده خوون.

جاری با بزاین نه و خانه قایه که چهند جار ناوم بردووه چیه و چوون دامه زراوه و نه و روزه ی که من دیتوومه له چ باریکدا بووه:

یووسف ناوېک، کورې وهرزیریکې خه لکی قه شان و ماوه نی شاربازیری کوردستانی به ردهستی عوسمانی نه وسا و عیراقی نیستا، چوته خویندن، بوته فقهی، بوته مهلا و نیجازه ی وهرگرتووه. خوی گه یاندوته «ته وېله» و لای «شیخ عوسمان سراجهدین» بوته مرید و پله-پله سهرکه وتووه تا کراوته خه لیه و هاتوته «بورهان» که گوندیکه له مهلبه ندی موکریان. مریدی په یدا کردوون، زهوی له ناغا قه بهل کردووه و به مریدانی رهنیو هیناوه و له نانی رهنجی شانی مریدان، میوانداری مریدانی لاهه کی کردووه و پوول و دیاری وهرنه گرتووه. داوای کهشف و کهراماتی نه بووه، همموو شتیکی حه واله به کتیبی شهر کردووه و له شهر به موو کلا نه بووه. مه لایانی ولات به دل و داو همموویان عاشقی نه و ناکاره ی بوون و بوونه ته مریدی. خه لکی رهمه کیش به شوین مه لایاندا هروو میان هیناوه. جووتیز وهرزیری به خیری خوا، روزه به روزه زیده بوون و دارایی ته کیه پهره ی گرتووه. ملک کراوه و بهشی ناغای لی نه دراوه. پاش چهند سالیک که گوندی «شهره فکند» بوته ملکی خانه قا له قشلاغی شهره فکند بنیات نراوه. جگه له سؤفی ته رکه دنیا، فقهی و مه لای زوریشی لی کو بوته وه، که شیخیش له سالی ۱۳۲۸ ی کوچی مانگیدا مردووه، دام و دهرگای خانه قا تیک نه چووه و نانی میوان و دانیشتون له مه وقوفه جاتی خانه قا دابین دهرکری و سؤفیلکه ی ته رکه دنیاش کاروبار به رپوه ده بن. گهره ی خانه قا شیخ محهمه دی کورې شیخه که مه لایه کی زور به ناوانگه و داوای شیخایه تی ناکا. دهرسی فقهی ده لیته وه و فتوای شهرعی دهرده کا. ده لیتن ده پیتدا نه و مرید و سؤفیانه ی ته رکی دنیایان داوه و خوین ده قه بهل خودا کردووه و خرمه تی شیخ و خانه قایان له مل بووه، زور زور بوون؛ به لام نه و روزه که من خانه قام ناسی نه و جوړه ته رکه دنیایانه که م بسوون و وهک رهمه لاکي فیلی مامووت له دوا براندا بوون.

ده لیتن جاریک شکاکیک که هاتووه و سؤفی ربه نی خانه قای دیتوون، تووشی دیریکې مه سحیان بووه که پر له کیژی خو ده قه بهل خودا کردووی بی میرده، که تویشتیری عیسا پیغه مبه ریان پې ده لیتن. چوته بهر دهرکی دیر و گوتوویه: «هیندیک نیری محهمه د پیغه مبه ر

له خانها هه، با ټو توښتيرانه خو لهوان چا بکه ن!

«عزیزی رابیه شل» دز بوو، بهر له نوږی شیانو نژیکه ی سعاتیک ده خهوت. ده یگوت که میک خهوی پاش رږژاوا خهوی شهوم ده په پټی و تا به یانی خهوم نایه و بو دزیه کهم به کاره. زورم لهو قسه به هره وهر گرت؛ که نووسینی شهوم هه با ټو کاره م ده کرد.

شیخ محهمه د، ناویکی فهرعی بو هه موو کهس ده دیته وه. به منی ده گوت «جووجه له»، مه لا حه مه ده مین ناویکی ناو نابوو «فهریکه کهر». سهر زه لامیکی لووت گرو ی بوو. گالته ی خه لکی خانها له سهر ټو بوو. خو ی ده یگوت: «خودا خه لکی دروست کردوه که ماندوو ببن، هیندیک ی ههر بویه دروست کردوو ماندوو کان بهه سیننه وه و پټیان پی بکه ن!» زور چیروکی سهری هه؛ خه ونیکی گپراه که پیغه مبه ر هاتو ته خهونی فهرموویه: «مه لا تا ماوی ده حالی حه یاتدا به!»

ټه وانه ی له بیرم ماون: مام جه عفر و محهمه دیار (تورکی کوپره سوننی)! مه لا ره سووی سولتانی، مه لا حوسینی کاکی مه لازاده، حاجی مام حوسینی مه نگور، کاکی شیخه لی، شیخی شامی، سهید ره شیدی شاعیر و زانای به ناوبانگ و چهند که سیک ی تری وا بوون. قه له وقو ته و تنبهل و ته وه زه لی نان خوړی بوره پی اگیش هه تا بیژری فربه بوون؛ که نان و دوی خانها قایان ده خوارد و قاچیان به دیوار هه لده په سارد و بیکار رایانده بوارد. به قه ولی مام هیمن: «خانها وه که شتی نووح وا بوو، ههرچی بتویستا تیدا بوو».

شیخی شامی، ناوی مه لا مسته فا سابلاغی بوو؛ تهر که دنیا له حوجره یه کا ده ژیا. له وه تا مه هدی نامه ی «ابن الحاج» ی خویند بووه هزی ده کرد چاوی به محهمه دی مه هدی بکه وئ. رږژیک لاویکی ټه سمه ری لووسی چا وگه وره که خالیک ی له سهر پرومه ته، ده عه وتی ده کا بو حوجره. لاو ده لی: من سه یدم و ناوم محهمه ده. تا مه لا ده چپته ده سنوژ گرتن و دیته وه، هه تیو نه ماوه. په ل ده بئ و پرسار ده کا ده لین نه ماندیوه. خه یال ده کا که ټه م کوره لووسه یه قین محهمه دی مه هدی بووه. دیاره له شام زهور ده کا؛ با بیجه پی و شوپتیه وه. کهل په لی هه راج کرد و رږښت. پاش دوو مانگ هاته وه، گوتی: چووم تا سوله یمانی، له وپوه گه یمه کهر کووک و مخارجیم نه ما، بوومه میوانی خانها قای سهید ټه حمه د. له جوابی «له چی ده گه ری» سهیدا گوتم: ده چمه شام بو دیتنی مه هدی. سهید گوتی: وا دیاره زور ساویلکه ی، تو په ساپورتی عیراق و سووریات نییه، ده تگرن، پاره شت نییه. ناچار په شیمانی کردم وه. پاره ی سه فهری دامی؛ هاتوومه وه. لهو ساوه شیخ محهمه د ناوی لی نا «شیخی شامی».

خوا بتهه سینتیه وه، خانها ټو ته مبهل بازاره بوو که هه موو مندالیک له خوا ی ده وئ. مندالانی مالی شیخ جگه له به دفه ری و تووشی، فیری هیچ نه کرابوون. کاریان ههر دزی باغ و شهر و کیشه به مه رد م فروشتن و ژیان گهلای بوو.

له خانها ده گهل هاتو ته مهنیکی خو مدا بوومه ناشنا؛ ناوی «حه مه ده مینی شپخولنیسلا م» و پوورزای منداله شیخه کان بوو. ټه ویش ده بوا یه بو بهر که ت دهرس لای ماموستا مه لا سه عید بخوینی و له مالی شیخ بژی. نازانم ټو زیره ک تر بوو یا من! به لام ټه وه نده ده زانم له ده به نگی و هیچ فیرنه بووندا، دروژنیش فهرقی نه ده کردین. ههر دوو کمان وه که یه کار ی ده کراین و به قه د یه ک بهر جنیو ده دراین. ته نیا فهرقی کمان که هه بوو، ټو بو نه گبه تی، شیعری ده گوت و خو ی له من به هونه رمه ندر ده زانی. به لام شیعری چو ن؟ یا خوا به نسبی دوزمنانت پی! من له

به غیلیان گالتم به شیعره کانی ده کرد. ناخری هر وازی نه هینا و له دواړوژدا بوو به شاعیریکي هره بهرز و به ناوی «هیمن» ناوبانگی کرد. کاری هره گرینگمان راوه دوو پیشک، دزی باغان، مریشک دزین له ماله شیخان و هزار به دفهړې و کاری ناله باری دیکه بوو.

جاریکیان که بؤ سهردان هاتووموه مال، مه لایه کی جحیل میوانمان بوو؛ له ترسی سهربازی له لای ئیمه خوی شاردبووه. بابم به هوی دؤستانی، حهولی بؤ دا پیناسه که یان بؤ گوړې و له سهربازی خوی دزیوه. له بهرام بهر نهو چاکه په دا به بابمی گوت عه بدوړه حمان بده دهست من پتی بخوینم. نهو بؤ خوځی - که ناوی «سید محممه د» بوو - موسته عید بوو؛ دهرسی لای مه لای گوره ده خویند. ده گهل نهو چوومه په سوئ؛ که بنکه ی قهره نیاغای مامهش بوو. مه دره سی فقیانی لی بوو. قهره نیاغا ناشای نزیکي باو کم بوو. که بیستبوی منیان هیناوه ته گوندی نهو، فهرمانی دا که شهوانه له قه لایه بم و به رۆژ له ناو فقهی. نهو زستانه - ههر چنده زۆرم له بهر گران بوو - ده گهل کوړانی مالی ناغای ژيام و ده بوو به پتی رې و شوینی مالی ناغا بیزووموه.

قهره نیاغا به راستی شتیکی سهر بوو. کؤنه پیاوړیکي زۆر شهر وشوړ دیتووی هه لکه و ته و به دهر دی کورد گوته نی «گورگی باران دیتوو» بوو. ناغایه کی زۆر به هه یهت و به سام بوو. زۆر که م دوین بوو. ئیواران که ده هاتوه دیوه خان، له لای سهر و رۆد نه نیش، تا شه و شق ده بوو - وه که هه یکه لی بوو دا - مته قی لی دهر نه ده هات. ته زیحه که ی هه لده سووړاند و له بن لیوانه وه ده گهل خوی ده دا و جار جاره پنده که نی و جاری و بوو رووی گرژ ده کرد. و دیار بوو کاوړزی ته م نه ی پر له هه وراز و نشیوی خوی ده کرده وه. به لام ئیمه ی به دبه خت چی؟ دوو کوړی و دوو نه وه ی و من، به گوړه ی ته م نه له سووچیکي خوارووی ئوده به ریز له سهر چۆک داده نیشیتن. من ده که و ته ناوه راست. ههر که س ورته ی له بهر بهاتایه، لیدان و تیبه لدانی نو که ران ئاماده بوو. من دال و هره و خوت راگره! پتر له شش سعات له سهر چۆک مه جوو لی، ورته نه یه، و هره زیش مبه، ریگه ی چوونه دهر و هس نه یی. ناچار بووم بؤ خوم به زمیکم ساز ده کرد. ههر که ناغا چاوی لی خافل ده کردین، ئاورم له من دالان ده داوه و زمانم دهر دینا و لیچم لی خوار دهر کرده وه. له پر مه ی پیکه نینیان ده دا. ده سته جی ناغا بانگی ده کرد: «وهرن بیان به!» ههر یه که ی له پاشخانه ی دیوه خان بهر شق و زلله ی نو که ران دهر دان و ده بوو به گریان و هاوار و ده هاتنه وه شوینه که ی خو یان. ناغا ده یفه رموو: هه ی بی حه یانه! نه نگو هیچ نه یی چاو له کوړی حاجی مه ل که ن چنده به شهرم و عه ده به! خو زاتی نه وه شیان نه بوو بلین تاوان له بن سهری نهو دایه.

رۆژیک که به فر بوايه، زه لامیک هه بوو به ناوی «کوزهر». ده بوايه له سهر قه لاندو شم دانئ و بمباته حوچره و ئیواران بمهینته وه.

پاش ماوه یه که لهو ژيانی ناغایه تییهش رزگارم بوو. ههر له حوچره به سووخته یی ده ژيام و دهر سم لای مه لا سید محممه د ده خویند. مامؤستا که م - که له سایه ی پیناس گوړینه وه، سی نازناوی «داشاغلوجی» و «په بیانی» و «حه میدی» هه بوو - کابرایه کی رۆشنیری خه لکی زه مانای خوی بوو. هات نه زموومی، دیتی هیچ فیر نه کراوم؛ ههر وه که تووتی شتم له بهر کرده وه و مانای نازانم. گوتی تۆ ده بی له سهر را دهست پیج بکه ی. کتیبی ریزمانی عاره بی تازه بابته میسری پیج ده خویندم. به زۆری زۆرداریش قه سایدی کؤنی عاره بی پیج له بهر ده کردم. که له وانه نهوی

کیزه مهنګوران ګاله‌ی ده‌کرد. مه‌ستی لاوه‌تی بووم و عقل و خویندن له حهوت کینوان ټاوا بېوون.

ویستم له که‌رمنداره‌وه بېمه‌وه مال. سوږی علی ناولیک بارگینیکي جلکراوی دامی که به پی نه‌رؤم. له‌وسه که ده‌ګه‌رامه‌وه، له کوپستان «کیفاراوی»، سیدیکی خرکه‌له، هه‌موو گیان فیشه‌ک و ده‌مانچه و تفه‌نگ، له‌که‌ندالی کانیه‌ک ده‌رکه‌وت و هه‌رای کرد: «فه‌قی ټاگرت پیته؟»، سیفاریکی به ده‌سته‌وه بوو. زور ترسام، هه‌لمکوتا غار و سهربره‌ژیر هه‌لاتم. تفه‌نگیکي به سهر هه‌لته‌قاندیم؛ به‌لام ده‌رچووم.

له ږه‌شه‌مالي مام حه‌سه‌نی ټافان بووم. پاش نویژی شه‌وان، مه‌لای دی - که ناوی مه‌لا ږه‌حمان بوو - هات گوتی: سیدیکی چه‌کدار داوای ټاگری لیک‌کردم، جل‌ه‌وی گرتم ماینی لی ساندیم. هه‌ر ټهو شه‌وه‌ش چه‌ند ګاجووت له «قوزلو» دزرا‌بوون. دیار بوو من چاکم خه‌لاس بوو. ږوژی دواتر له ګه‌ده‌ی کوپستان مهنګوران چه‌ند که‌سیکم دی که له سهر کانیه‌کی چاپان لینابوو؛ چه‌کدار بوون. زانیم چه‌ته‌ن؛ به‌لام ږیګه‌ی هه‌لاتن نه‌بوو. سه‌لامم کرد و چووم لایان دانیشتم؛ نان و چام ده‌ګه‌ل خواردن. زانیا فیه‌قیم و ماین ټه‌مانه‌تییه. گوتم: برا جومعانه ناده‌ن به فه‌قی؟ په‌کیان گوتی: ټیمه ده‌بینی چه‌ته‌ین؛ ږووت ناکه‌ین مه‌منوون به! دیسان دوو قرانیه‌کی زیویان دامی که دام به ګیسکیک بؤ حوچره.

له‌و سهر ده‌مانده‌ا، واتا له‌هاوینی ټهو ساله (۱۳۱۵ی هه‌تاوی) دا گوتیان سیلاو هاتوو و شاری سابلای به جاریک ویران کردوو. شه‌ویش خه‌ونم دیت ددانه‌کانم که‌وتوون. که‌وتمه نیګه‌رانی ده‌بې باوکم چی به سهر هاتبې. به هه‌له‌داوان هاتمه‌وه شاری سابلای. به راستی به‌لایه‌کی ګه‌وره‌ی به سهر هاتبوو. مه‌لا ماری کؤکی به قه‌سیده‌یه‌ک زور پر به پیست باسی کردوو، ده‌ویدا ده‌لی:

له تاریخی هه‌زار و سیسه‌د و سی، په‌نجی شه‌مسیدا

به ږوژی جومعه دوازده‌ی جیمی یه‌ک، نؤی ماهی موردا

یانې من تمه‌منم بازده سال بوو. دوو خانوومان هه‌بوون سیلاو ږد‌بوونی و سی که‌سی فقیریان تیدا خنکابوو. بابم که له یه‌کیکیاندا خه‌ریکی قورعان خویندن ده‌بی. سیلاو هیرش ده‌کا به سهریاندا. خؤی خه‌لاس ده‌کا و قورعان ټاو ده‌بیا. جومعه بووه و زوربه‌ی خه‌لکی شار له باغاتی خوارووی شار سهریان ده‌کهن؛ ده‌ست ده‌کهن به گرتنه‌وه‌ی سروسپالی ټاومالک. به کیک قورعانه‌که‌ی بؤ بابم هینابوو.

پنویسته ټه‌وه‌ش بلیم: بابم له ده‌وله‌مه‌ندی که‌وتبوو؛ قه‌رزداري خه‌لک بوو. دوکانیکي چیت‌فروشی له قه‌یسه‌ری سابلایا ده‌بوو. هه‌میشه هه‌ر خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی کتیبی دینی و تاریخ بوو. لای وابوو قازانجی ګه‌زه چیتیک له دوو شایی پتر بې حه‌رامه. سه‌ودای ده‌ګه‌ل ژنان نه‌ده‌کرد. ته‌واو دابوویه باری کزی. چاویشی کز بېوو. له ترسی کلاو له‌سهرناني په‌هله‌وی چه‌ند مانگیک مالی به‌جې هیشت و له خانه‌قا ده‌زا. ټاخری ناچار له شار بارمان کرد و چوینه‌ګوندي «ته‌ره‌غه» له نزیک بؤکان که دوو دانگمان هه‌بوو؛ بریتی بوو له چوار جی جووتی دیمه‌کار و که‌م‌ټاو که به‌هره‌ی ټه‌ونده نه‌ده‌دا پتی بژین. دوو خانووشمان له شار هه‌بوو؛ زور فه‌قیرانه و قورپن؛ کریان زور که‌م بوو. جا له سیلاوه‌که‌دا مالمان له ګوند بوو؛ باوکم بؤ سهردان هاتبووه شار.

دوای نهو سهردانه‌ی باوکم، چوومه «که‌رمندار». پاش ماوه‌یه‌ک چوومه تورجان و له وپرا هاتمه سابلاغ. له مزگه‌وتی بازار بوومه فقهی له لای «ماموستا مه‌لا حوسینی مه‌جدی» زانای مه‌شهوور. جگه له دهرسی سهر ف و نه‌حو، قه‌سیده‌ی «بانته سوعاد»ی «که‌عب ئین زوه‌یر» و «لامیه‌تولعه‌ره‌ب»ی «ئینولوه‌ردی»م لای خویند و له به‌رم کردن. له هه‌مان کاتدا مه‌لا سهد محه‌مه‌دی ماموستای پی‌شووم و یه‌کیک له ماله شیخه‌کانی بیاره به ناوی شیخ مه‌عسووم له مزگه‌وتی بازار، لای مه‌لا حوسینیان ده‌خویند و من لای هه‌ردووکیانم ده‌خویند؛ که شیخ زۆر نه‌زان و سهد محه‌مه‌د زۆر زانا بوو.

شیخ کوره جینلیکی ئاموزای خۆی له‌گه‌ل بوو به ناوی شیخ نه‌سره‌دین - که به‌رواله‌ت دیندار و شه‌رمیون بوو - ببوه فقهی لای شیخ مه‌عسووم. ئهو نه‌سره‌دینه کوری شیخ کامیل بوو که له ولاتی «تالش» ببوه شیخیکی سهر به‌رمالی زۆر مبارک - که له دوایدا باسیان ده‌که‌مه‌وه چ بوون.

دیشان چوومه‌وه خانه‌قا. له‌م جاره‌ی دوایمدا ده‌گه‌ل کچیکی شیخ محه‌مه‌د - که ناوی فاتم بوو - دل‌مان لیک چوو‌بوو. براکانی رازی نه‌بوون خوشکیان بده‌ن به به‌چکه مه‌لایه‌کی که نه ئاغایه‌کی ده‌وله‌مهنده و نه کوری بازارگانی شاره؛ تا لئی میوان بن و به‌هره‌یه‌کیان پی بگا. بابیشم که ئه‌وه‌ی بیستبوو، ته‌واو تووره ببوو: «من هه‌ر ئاوانم ئه‌وه‌یه کوری من بیته مه‌لا و به که‌وای شو‌ره‌وه بیینم که دوو فقهی له دواوه ده‌پۆن. ئه‌گه‌ر کوری من ده‌بی له خانه‌قا نه‌مینێ و له خزمه‌ت شیخدا تووشی شه‌رمه‌زاریم نه‌کا...».

ئهو هه‌موو لا لێ گیرانه و دهره‌تان نه‌مانه، زۆری کار لێ کردم و خه‌م و په‌ژاره دایگرتم. جا که ده‌گه‌ل ئه‌سه‌د رۆیشتم، دوو نیشانهم به تیریک ئه‌نگاوت: یه‌کێ رازی بوونی بابم و دوور که‌وته‌وه له یاریک که به هیج باریکدا ده‌ستم پی راناگا و دووه‌م هه‌واله‌تی براده‌ره‌که‌م. ده‌گه‌ل ئه‌سه‌د له ئیسا‌که‌نده‌وه چووینه وشته‌په‌ی خوار بۆکان، که «مه‌لا حه‌مه‌ده‌مین حاجی مه‌لای تورجانی» دهرسبێژی ئه‌وی بوو.

ئه‌وسا که له هه‌ر کوێ ئه‌مینیه‌ی ده‌وله‌ت تووشی که‌سیک بان جلی کوردی با، جلیان ده‌سووتاند و پوولیان لێ ده‌ستاند. فقهی له ترسان هه‌ر به شه‌و سه‌فه‌ریان ده‌کرد. لای به‌ره‌به‌یان گه‌یشته‌نه‌ وشته‌په‌؛ که سێ فقهی‌تری لێ هه‌بوون. چیشته‌نگاو ماموستامان دیت و داوای دامه‌زرانمان کرد. گوتی: ئه‌سه‌د که برا‌زاهه‌ با لێره‌ بی و ئهو فقهییه‌م - مه‌به‌ستی من بوو - نای؛ با بڕوا. زۆرم دل به‌ خۆم سووتا. ماموستا گوتی: به‌لام ئه‌مشه‌و میوانی من به و سه‌بی بڕۆ!

شه‌و له مالی ماموستا - که نانمان خوارد - باس هاته سهر له‌غهر و موعه‌مما. لێره‌دا باو باوی من بوو. له موعه‌مما هه‌ل کردندا له هه‌والانم چێتر بووم. به‌یانی ماموستا فه‌رمووی: تۆش هه‌ر بمینه‌وه. تۆ به‌ تهرج و دیدار زۆر گێژ و نازی‌ره‌ک هاتیه‌ به‌ر چاو؛ به‌لام وادیاره‌ وه‌ک دیار ده‌که‌ی وایت!

لای ئهو ده‌ستم کرد به «شه‌رحی سیووتی» له سهر «ئه‌لفیه‌ی ئینوما‌لک»؛ که رێزمانی عاره‌بییه. دهرسی ئه‌ده‌بیاتی فارسی و حیساب و ئینشایشی فیر ده‌کردم. ئه‌وه‌نده‌ش نیتوانمان خۆش بوو که هه‌ر نه‌بیته‌وه. به‌ راستی قه‌ت تووشی موده‌ریسی ئه‌وه‌نده‌ رووح‌سووک و بی‌ده‌عه‌یه نه‌بووم. فقهی له هه‌موو جێیان هه‌زیان له چاره‌ی ماموستای گه‌وره‌ نه‌ده‌هات؛ هه‌زیان ده‌کرد

جگه له وهختی دهرس، چاویان پټی نه کهوئ و به نازادی گهپ و گالتهی خوځیان بکهن؛ بهلام نهو ماموستانه ههوالی گالته و گهپیشمان بوو. خوئی له ئیمه به زیاتر نه ده زانی. تهنانهت له شهه شق و زرمه زلیتانهی دهره وهی حوچه شدا به شداری ده کردین. خواخوامان بوو شهوانی سی شهمه و جومعه له ناوماندا بی و له گهپ و گالته دا یاریمان بکا.

تهنبه لی له خویندندا کراسیک بوو به بهژنم برابوو. سهر له هه وه له وه، به مندالی چوون بووم به موو لام نه داوو؛ به لام بیرم زور تیز بوو. ههر چیم بیستایه دهرس به چی له بهرم ده کرد. سه د به یتم له ئهلفیه خویندبوو، قهت سهرم نه داووه. رۆژیک ماموستا گوئی: بۆم بخوینه وه بزانه له بهرتن؟ گوتم: ئیواره بۆت ده خوینمه وه. گوئی: ده زانه ههر ئه مرۆ له بهرت کردوون، به راستی له تۆ تهنبه ل تر و به زهین ترم نه دیوه!

ماموستا له نوێژ و تهلقینی مردوو زور بیزار بوو؛ منی دهنارد که نهو کاره له جیاتیان بکهم. منیش لهو بیزار تر بووم. رۆژیک مردوویک مردبوو؛ رامکرد لهو بهری بهندی وشته په، له ناو داراندا ملم له دهوړ کردنه وه نا. دیتم ماموستا چاو ده گپړئ؛ دیتمه وه. گوئی: رووړه ش! ده زانه له نوێژ و تهلقین خۆت دزیوه ته وه. برۆ نهو مردوو سه گبابه م له کۆل که وه! ناچار چوومه قه برستان؛ کابرایه کی لووت زه لایم خوینتال لهوئ قاقه زیکي به دهسته وه.

- قوربان! ئه مه چیه؟

- کوړم! ئه مه تهلقینه. (مه لا دیار نه بوو) منیش مه لام، نوێژ له مردوو ده که م و تهلقین ده خوینم.

تهلقینه که نوو سراوو: «یا عبدالله». گوتم: نه وه چیه؟ که داله که هه م سهری ههیه، هه م ژیر؟

- ها، نه وه تۆ نایزانی. نه گهر مردوو پیاو بی، ده لیم: «یا عبدالله»، نه گهر ژن بی ده لیم: «یا عبدالله»!

هاته مه وه گوتم: ماموستا مزگینیم دهیه! مه لایه ک له دیدا ههیه به قوله قاپه شی پاناهه ی! نه جاتمان بوو! بۆم گپړاوه؛ زوری که یف پی هات!

زستانی وشته په زور سارد بوو؛ ئیمه ش داری سووتانمان بۆ کووړه نه بوو. هاوارمان بۆ ماموستا برد. گوئی: دار به من پهیدا نابئ؛ خۆتان عیلاجی خۆتان بکهن. گوتمان مه گهر بدزین. گوئی: بدزن! چی تیدا په؟ فتوامان وهر گرت و ملمان له داردزین نا. دوو سووخته مان هه بوون به ناوی سهید حه سهن و قادر؛ ههر که ئیواران ده چوونه نان چنینه وه، داری مالانیا ن هه لده نا و شه وانه ده چوون، په کیان سه گی به خۆیه وه خه ریک ده کرد و نهوئ تریان داری ده دزی. داردزین گه پشته راده یه ک نیر و نامور و پنه و تیرۆکیش ده دززان و ده سوو تینران. رۆژانه له مزگهوت باس ههر باسی داردزین بوو. هه موو خه لکی دئ ئیمانیان وا بوو که جندۆ که نهو کاره ده کهن. دو عایان به مه لا ده نووسی که گپچه لی جندۆ که یان لی دووړ خاته وه.

ماله عه لی اغای ئیلخانی و هه موو ماله ئیلخانی، مریدی زور دلگه رمی شیخ حیسامه دینی تهو ئله بوون. یه ک له خه لیفه کانی تهو ئله به ناوی خه لیفه محهمه د - بۆ بهر هه کت - لهو دییه ده ژیا. خوا هه لئاگرئ هه موو دنیا بگه رپی دوانی وا خوینتال و مرومۆچ و خۆبه زل زانت دهرس ناکه وئ. به راستی له شهیتانمان ناخۆشتر ده ویست. ئیواره یه ک که سهید حه سهن له نان چنینه وه هاته وه گوئی: کوړنه! کار یته یه ک به سهر دیواری ژووریکي سهر دانه پو شراوی خه لیفه

راپەل كراوه، بەشى ئەم زستانەمان دەكا؛ بەلام هێنانى كارى كەستىك و دوان نىيە. شەو مال نوستانان ھەر شەشمان چووین و كارىتەكەمان بە نەقەق كىشايە حوجرە و سەماوهرى تەنەكەمان جۆش دا و بە بىور وەرگەرپاينە كارىتەبۆر و تا مەلابانگدان ھەموومان كرده قەلاشكەرى سۆپە و لە حوجرەيەكى چۆلى تەنیشتمانەو لە سەر يەكمان كەلەكە كرد. حوجرە لە سەر رېنگەى مزگەوت بوو. تازە دەمانووست بخەوين، خەليفە لە مزگەوت ھاتە دەر و دوو سۆفى دەگەل، راست ڤوو بە حوجرە ھات. يەكێكمان كە مەلا محەممەدى كورپى مەلا عەلى ھەماميان و برازاي مامۇستا بوو گوئى: ئێو خۇتان دە خەو كەن، خەليفە بە كارىتە دزىنەكەى زانيو؛ ليمان توورەيە. تەنيا من بە نەرمى و زمانى خۇش جوابى دەدەمەو. بەلكو دەس ھەلگرئ و شكاتمان لئ نەكا.

خەليفە بەر لە ھەر شت چووو حوجرە چۆلەكە و دەستى كرد بە تەق و ھۆڤى دار بە سەريەكداندا. ئەوسا ھاتە ژوورەو و گوئى:
- فەقى! ئێو خۇتان بە موسلمان و خزمەتكارى قورعان دەزانن؛ عەيب ناكەن دزى دار دەكەن؟

مەلا محەممەد - كە نسحەتى ئيمەى كردبوو - سەرى لە بن لىفە ھەلينا و بئ سئ و دوو گوراندئ:
- ھەى ريش كلەكەسەگى سەگباب! وات لئ ھاتووە قسەى سووك بە فەقى بلىئ؟ ھەستم ھەزار شەقت تىپەلدەم؟!

خەليفە دەمى بوو بە تەلەى تەقيو. «مال بريا و بە كۆى زوخال بئ». ھەر دەرپەرى و سۆفى بە شوينيدا پەل بوون و بە بۆلەبۆل بەرەو مالى ئاغا رۆيشتن. بەختى ئيمە مامۇستا لە ھەوشە دەسنوڤژ دەشا و پرتەوبۆلەى خەليفە دەبيسئ.
- ھا خەليفە گيان! خىرە؟

- بەلئ فەقيكانت كارىتەيىكيان لئ دزبوم كە بە كورپەكم نەدەدا. سەرباريش ئەوى خراپە پىيان كردووم. دەچمە لاى عەلياغا، ئەگەر حورمەتى شىخى تەوئلەى لە لا بئ، دەبئ ئەوانەم بۆ تەنبئ كا.

مامۇستا بە زمانى خۇش خەليفە خاوە كاتەو كە خۆى تۆلەى بۆ دەستينئ. مامۇستا بە خەليفەو ھاتە سەرمان. دەمى كردەو و چاوى قوچاند، ھەزار جنيوى دا:
- ڤوو رەشىنە! چۆن فەقى دزى دەكا؟ ئەويش لە پياويكى وا مەبارەك!

سەرى خۇمان داخست و ملمان حيز كرد؛ مەقمان لە بەر نەھاتە دەر. جويئ و ھەرەشەى مامۇستا - كە بەم زستانە دەرئان دەكەم - گەبشتە ڤادەيەك كە خەليفە گوئى: قوربان! من گەردنيان ئازا دەكەم؛ تۆش بيانەخشە. خەليفە رۆيشت؛ بەلام مامۇستا لە جنيودان و لۆمە كردن دەستى ھەلنەدەگرت. گوتم: قوربان! خۆت فەرموووت دار بەدزن قەيدئ ناكە. لەپەر لە قاقاي پىكەنبنى دا، گوئى: ئەگەر وا بئ جندۆكەكەى دارەدزىش ھەر ئێو بوون! خوا بتانگرئ، پنه و نير و ئامورىستان دزىو؟ ئەمما وەللاھى كارى چاكتان ھەر ئەو بوو كە داغتان بە دلى ئەو خەليفە سەگبابەو ناو. دا سۆپەى لئ نيل دەن با خۆم گەرم كەمەو!

ئېتر بۆ خەلكى ئاواييش ساغ بۆو كە جندۆكەى داردز لە حوجرەى فەقيانەو سەرى ھەلداو.

شەۋىك لە ھاۋىندا دوو مېۋانى مامۇستا ھەبوون، يەكيا مەلا ەلى ھەماميان و مەلايەكى تىرىش بە ناۋى مەلا ئەحمەدى سەممەيى. لە بەر ھەيۋانى مزگەوت كۆرمان بەستېوو. مەلا ەلى باسى نوشتە و ۋىققى دە کرد که زۆر بە کارن؛ مەلا ئەحمەد دە يگوت خرافات و درۆن. مەلا ەلى دە يگوت: من ۋىققى چوار گۆشەى ناوبە تال دەزانم، دە توانم ھەموو کارىكى پى بکەم. مەلا ئەحمەد گوتى: ئاخىر مامۇستا گيان! من دوو سال ھەر دەرسى ۋىققم لە خزمەت خۆت خويئند که ئەو ۋىققەشت فېر کردم. جارىک لە پاش ليکدانه وە ھىساب، ناۋى مەلا ئىکە تىكى لى دەرجوو: «بى مۇچە غى غى تا شازدە غىو لائىلاک»! ئاخىر چۆن خوا لە ئىمە نازىرە ک ترە که ناومان نراۋە: ەلى، ئەحمەد، پايز، سوارە، سووک و خۆش لە سەر زمان. خودا ناۋى نەدیۋە تەۋە لە مەلا ئىکەتى خۆى بنى، ئىللا وا درېژ؟! دامانە پىکەنن و کىشە خەلاس بوو.

شەۋىكى تر لەو شەۋانە که ھەر خۆمانە بووین و لە ھەيۋانى مزگەوت رۆ نىشتېووین، باسى ۋىقق و نوشتە دامەزرايەۋە. مامۇستا گوتى: دەلېن لە ھىندوستان دوعايەک دەزانن، کابرا ھەموو کەس دەيېن؛ کەس ئەو نابېن؛ ديارە درۆيە. گوتم: نەخىر ئەمە راستە و دەيزانم! پىيان سەير بوو. - چۆنە؟ شانمان دە.

ئىشارە تىکم لە مامۇستا کرد. قادرى سوختەى نار دەۋە مال که قەند و چابى بېنى و بەلکو ئەو سىحرە بېنن. تا قادر ھاتەۋە تىمگە ياندن که مىرازم چىيە. مامۇستا ھەلپىچام که دەى سىحرە کەت بکە! دەمگوت جندۆکەى کاربە دەستى ئەو سىحرە شەۋ لە خەۋدا دەمخىنن. ھەموو تىکرا داۋاى پىک ھىنانيان دە کرد و قالە لە ھەموان شىلگىر تر بوو؛ لە بەر مامۇستا دە پاراۋە که زۆرىم لى پکا و ئەو سىحرە بېنن. ئاخىرى دواى خۆگرتنىكى زۆر گوتم: دەبى منداللىكى نابالغ بى ئەو سىحرەى لى بکەم. قالە بە سوپىندانەۋە رەش دەبۆۋە که من نابالغم؛ درۆشى دە کرد!

قافەزىکم ھىنا چەند چوار گۆشە يەکم لى كىشا و پرم کرد لە ژمارە و ھروۋفى عارەبى، ۋەك: «ط» و «ض» و «ص» و ئەمانە. قالەم بىردە ژوورى مزگەوت، پارچىكم لە قافەزە که درى و خستەمە باخەلى و پىم گوت: من و کەسى تىرىش تۆ نابېن. بەلام ئەگەر دەنگت بى دەزانن لە کوئى. ئەگەر ئەم پارچەى لای خۆم بسووتىنم، تۆ ۋەك خۆت لىدېتەۋە و دېيەۋە بەرچاۋ. قالە ھاتەۋە ناو كۆر؛ کەس ئاۋرى لى نەداۋە و لە منيان دەپرسى: چى لىئەت؟ بۆ کوئى نارد؟ فېلمان لى مەكە! قالە بۆ ئەزموۋنى تەۋاۋ كلاۋى بە دەمەۋە گرت و چوۋە بەردەمى مامۇستا، ھەلتروشكا و گالتەى پى دە کرد!

گوتم: ناتوانن بە چاۋ بېيىنن؛ با بە پەلە کوئى و لاق ھاۋىشتن ھەول بدەين؛ بەلکو دەنگى لى دەرچى. ھەموو راست بوۋىنەۋە. قالە لە ناۋماندا چەقۋە. شەق دە سەرىنىك ھەلدە دەين، پەل بەرەۋ دىۋار دە کوئىن و بە ھەموو ھىزى خۆمان شەقىك دە قالە ھەلدە دەين؛ ھەر قنگىش ناسوۋرېنى! رەنگە پتر لە سەعاتىك بەر شەقمان دا، ئەو ھەر دەمى لى خوار دە کردىنەۋە و لای وا بوو نابېنن. ھەستمان کرد کابرايەكى گوندى بەۋىدا دىت. پارچە دراۋە کەى سىحرە کەم خستە ناۋ ئاگردانى سەماۋەر؛ دوۋکەلى ھات و گوتم: ئەۋەتا قالە ۋەك خۆى لى ھاتەۋە! ئىتر ئەو ھاۋىنە گەمەى ھەرە خۆشمان غەيب کردن و تېھەلدانى قالە بوو که ھەموو جار

خوی دهپاروه غهیی بکهین و حهلوای به شهقانی بۆ بگئیرین! تهناهت رۆژیک ههموومان له بهندی وشتهپه مهلهمان دهکرد، قالمه غهیب کرد. چونکه شلپهی له ئاودا دههات، له سه ریهک تیمان ههلهدهدا تا وای لێهات دهگریا و دهیگوت:

- مامۆستا بۆ خاتری خودا به مهلا رهحمان بلێ وهک خۆم لێ بکاتهوه؛ قوونگم دیشی!
- ههیهوو کوپه خۆ ئهوه دهنگی خۆیهتی! دهیسا تیههلهدن!

ئهو دهنگ و یاسی غهیب بوونه ههر له زمانی قالمه کهوته ناو ئاواهی. پیاوان ترسیان پێ نیشتبوو نهوهکا من ئاوا خۆم غهیب کهم و خاوهخواسته بچمه جهستهی کچ و ژنیان. ناچار سیحری غهیب کردنمان بهربهست کرد.

سهیری خۆش لهوهدایه پاش چهند سالیک، رۆژیک له شاری سابلاخ به مزگهوتیکا رادهبردم؛ دیار بوو خهڵکی زۆری لێیه. پرسیم گوتیان مهلایهک ئیجازه وهردهگری و شیرنی خواردنی ئهوه. چوومه زوور دیتم ههمان قالمه سوختهکهی خۆمه جبهیهکی تازهیان ده بهر کرده؛ ئیجازنامهی دهخوێننهوه که: شوکر بۆ خوا بۆته مهلا. چووم له پهنای دانیشتم و پیرۆزباییم لێ کرد.

گوتی: مامۆستا بیکه له راهی خودا ئهوه دوعایهم فێر که که منت پێ غهیب دهکرد!
گوتم: جندۆکه رازی نابن! با پیر بی ئهوه دهم تێتدهگهیهنم که چۆنه!
له وشتهپه ئاومان له بیریکێ زۆر قوول، به سهتل و گوریس ههلهدهکیشا. جاریک لهو ئاوهلێنجان، قرجه له پشتمهوه هات و پشتم کوور بۆوه و ژانی زۆر گرانی دهکرد. شکستهبهندیک له دیدا بۆی هینامهوه جێ و چهند رۆژان له سه ر جێ کهوتم.

سهید عهولا شیتیهک ههبوو مهسخهرهی ئاغایان بوو. کچیکێ له وشتهپه خواست؛ هاته حوجره که بچین مارهی کهین. گوتمان حهقی مارهبرانهت نههیناوه. سویندی خوارد که ماوهی بدهین تا دهچیته بۆکان دوو کهللهقهند و تۆپیک کهتانی میزه رمان بۆ دینس. گوتم: خۆت دهزانی بهستن ههیه؛ ئهگهر درۆ بکهی دهتهبهستم. ئیتر درۆی کرد و پیمان پیدهکهنی که دهستی بریوین. منیش دههگوت بهستوومی. شهوی زاوایی بهستراوو. هاواریان بۆ هیناین جوابمان نهदानهوه. هاواری بۆ ئاغا بردوو، ناردی به شوینما و گوتی: من ئهوا پینج کهلله قهند و دوو تۆپ کهتانتان دهدهم بیکه نهوه! هاتمهوه حوجره و خهبرمان دایه کراوهتهوه. کابرا بوو به زاوا! دهسا باوه که نه بهستبوومان و نه هیچ؛ بهلام ترسهکهی وای به سه ر هینابوو.

رۆژی جیژنهیهک دهگهل مامۆستا چوینه مالی عهلیاغا. عهلیاغا -که نهخوێندهواریک بوو، بهلام زمانی فارسی دهزانی- پرسیری له فقهیکان کرد: فلان شت به فارسی چییه؟ به فیساره شت دهلێن چی؟ شیریکێ سهعیدیم لێ پرسیهوه که دهلێ: چهند دهسکه گولم دین که له سه ر «گنبد» به گیا بهستراوو. عهلیاغا گوتی: ئیوه نهتاندیوه، من له شیراز دیتم گول له سه ر گوبهز دادهنین!

گوتم: نهترانی، «گنبد» به پیاله دهلێن.

- له کویدا؟

- له «بور هانی قاتیح» دا.

- خۆت دیوته؟

- بهلێ.

- دا بچن بورھان بېتىن...

ئەم بەلىيەى من درۆ بوو؛ نەمدىبوو؛ لە مەلا قادىرە پىرەم بېستبوو كە زۆر فارسىزانى چاك بوو. ھەر ماناى گونبەدى لىچ دراىەو و پىالە نەھات. ھەموو گىيانم وە سەر ئارەق گەرا. ئاخىرى تووشى ھاتن كە گونبەد بە مانا پىالە ھاتووە. بە زاهىر قسەى من سەر كەوت؛ بەلام ئىستاش پاش چلوشەش سال تا بىرم دىتەو، شەرم دەمگرى. درۆى بۆ چ بوو؟ با بىمگوتبايە مەلا قادىر وای دەگوت. ئىتر تۆبەيەكى وای پىن كىردم كە بۆ ھەمىشە تەنبى بىم. زۆر كەسى تىرىشم دىو، كە شتىكى بۇيان گىراونەو، دەلتىن بە سەر خۆمان ھاتووە؛ بەلام ئەوان ئەوەيان باشە درۆشيان لە سەر سوور بىتەو شەرم نايانگرى!

لە وشتەپە دەچومەو مەل. جارىك لەو سەفەراندەدا خوا براىەكى دىكەى بۆ ناردبووم كە ناوى نرابوو «سادق». جارىكى تر چوومەو باوكم نەخۆش بوو؛ ناردىمە سابلاغ بۆ لای دوكتۆر يوناتانى كۆنە برادەرى. تا من چووم و دەرمانم بۆ ھىنا، بە ساغى فرىا نەكەوتم و لە ئاخى دەمى گىاندانىدا گەيشتمە سەرى و ھەتىو مامەو...

بە مردنى بابىم ڤوپەرىكى ژيانم ھەلدراىەو و ڤوپەرى دەورانى مندالىم دادراىەو. بى جىنى نازانم بە سەرچلى تا نەمبەستوو سەرىكى بدەمەو:

ژيانى ناو فەقىيان بە راستى سەرنچراكىشە. ئەگەر كۆمەلىكى ھاوزمان و ھاوولاتى بە مىللەتىك دادەنن، بە ڤرواى من فەقى تا نەبوونەتە مەلا، مىللەتىكى سەربەخۆن. ھەر مەلەيەكى وەك باوكى من دەيەوى كۆرەكەى جىگەى بگرىتەو. زۆر كەسى نەخويندەوارى بە ئىمانىش كە خۆشيان لە مەلا و ياسىن خويندن ھاتووە، كۆريان دەنيرنە ناو فەقىيان. زۆربەى فەقى، كۆرە بىوژەن و كۆرە ھەزارى جووتيارن. دەچنە حوجرە دەپى سوالى نان لە مالان بكەن؛ بەشى جلك و شەمەك لە راتوو پەيدا كەن. كە بەھاران و پايزان بە ئاوايى و ھۆبانەو دەگەرېن، ڤۆن و پەنير و كەشك و تووتن سوال بكەن و خۆيانى پىن پۆشتە كەنەو و شەكر و چاى پىن دابىن بكەن؛ خەلك لە زەكاتى گەنم و دراو بەشيان بەدن.

خويندەكەيان چۆنە؟ چەند كىتېيك لە سەتان سالەو بۆتە باو، زۆر كەم وايە ئال وگۆر بكرېن؛ يانى بەرنامەى دەرس بە سەتان سال نەگۆراو. دەرس گوتنەو ش ھەر لە عۆدەى ئەوانەيە كە لەو كىتېانەو فېرە خويندن بوون و ھەرگىز بەرنامەى تازە كىرنەو و دەسكارى تىدا دەكار نەكراو. نە فەقى تىدەگا چى خويندوو و نە مامۇستا خۆى دەزانى چى بە دەرس كوتۆتەو. لە سەد فەقى، يەك يان دوان ھەلدەكەون كە لەو حەوتخوانى ڤوستەمە دەرچن و بىنەو مەلای باش. ئەوى دىش ھەمووى لە ھەوەلى رېگە لە ناو ڤراست بەجى ماون و سەرنەكەوتوون. رېكوپىكى خويندن و ئىمتحاناتى سى مانگە و شەش مانگە و سالانەيان ھەر نەبىستبوو؛ خۆى و خۆى. تەبەنەل و ناتەنەل بە يەك رېدا دەڤۆن.

زۆربەى وەختيان بە چاوپر كى لەگەل كچۆلان و قسەى شىر و قۆر ڤادەبرى. زۆربەى ھەرە زۆريان ڤووتن؛ چلكن؛ دژووتن. زۆر جەمىيان نانى ھەرزى و جۆيە و پىخۆريان ئەو شتەيە كە مالان بە خىر دەياندەنى. لە ناو ئەو ھەموو ماىەى خەم و پەژارەدا داويانەتە بارى بىعارى. شەوانى سى شەمە و جومە لىك كۆ دەبنەو و دىكەنە بەزم و پىكەنن. كەمتر فەقىم دىو زۆر گوى بداتە بارى ئايىنى. ھەموويان بەرانبەر بە شىخان بەدبىن و بى ياقىدەن؛ گالتە بە زۆر شت دەكەن كە لە لای خەلك گوناحە.

قهسیده «بور دیه» هه یه که عاره بییه و له په سنی پیغه مبه ره و بؤ به لا لابر دن و مباره کی به دهستی گهل دهیوینن. فقهیه کی قوشمه که ناوی نه زانراوه کردوویه ته گالته جار و به خواردنی حو جره ی هه لگوتووه و له وهزن و قافیه شدا وهک قهسیده عاریه که یه. شهوانی جومعه له «په سوئ» - که سی فقهیه کی لی بوو - کو ده بونوه وه، دهی قهسیده «بگنیه - ورگیه» بخویننه وه! ثم چهند بهیتم لهو قهسیده له بیر ماوه:

فه قینه چاکی بزائن مزگینه کوو ده ده می

زیافه تیکی زور چهور، بون دی به دستی شه می

هر چیش تیکی سوور چووه، ساواره لیی دوور که وه

شه و پوژی حازره له حو جره وه ختی جه می

نهسته غفیر و لاهی من ساواری و نه لماشیننه

نه گهر له برسان بمرم شهرته ده می ناکه می

نافه ریم مام بابه کرا نه تو ی تایفه ی سه کر

زیافه ت و ه کو شه کر، ده لیی نی نه و جار که می

یه کیکی دهنگ خوش دانه دانه ی بهیته کانی ده خوینده وه و راده و ه سستا نه وانی تر به گهل سه ربه نده که یان ده خوینده وه و ده یانگوت:

ده تیسی که! لیی که! به چاکی پاروانی لی بکه

لوولی ده! قووتی بده هه تا زگت ده جه می

یان لاسای ختم و تالیله ی ته کیه ی شینانیان ده کرده وه: به ده و ره داده نیشتن چرا که یان خهفه ده کرد. سه ر تالیله بوی داده مهراندن: «لا ثیلا هه ئی له نا!». تاویکی باش به کو مه ل نه مه یان ده گوت. نه و جار بوی ده گوړین: «داندو ک»، تیگر و هک جه زم بوونی ده رویشان ملیان لی دنا: داندو ک، داندو ک. داندو ک ده بووه ساوار، هیلکا ...

لاسای قورغان خویندن و ته کیبری جه نیان ده کرده وه. یه کیک ناوی ولاتی به دهنگی کی بلند ده خویند. مه سه له ن ده یگوت: «وه شاو له یه و بایزاوییه، وه قار نه یه وه گهلوان». دوا ی دوو سی نه یه تی و ا ملی خوار ده کرده وه: گو یگران تیگر و ده یانگوتک: «پلاو بنکر، پلاو بنکر، پلاو بنکر، پلاو بنکر، لا بامیه ته له نا ثیلا شله قاو رمه، پلاو بنکر به له حم و شه حمه وه».

گوو یا جاریک چهند فقهی لیک کو ده بنه وه و ده ست ده که ن به غه یبه ت کردنی هر چی دپته بیر یان. کار زور دریژه ی کیشاوه و گه یشتوونه ته باسی مه لانیکه تانیس. له پاش هیندیک راسان، یه کیان گوتوویه:

- نا نا نه قلی نه وه یه خودای ته باره ک و ته عالا کور ه له ریکی بؤ برایمی پیغه مبه ر نار دووه، سه ری که چهل کردووه هینده ی پی بلن: «و فدی نه بذج عظیم!»

به لام جگه لهو جوړه گالته و گه پانه، به تیگرایی له نو یژ و پوژوو گرتندا زور خیرا بوون. به لی هیندیک له نو یژی سبه یه نه نه لیان ده کرد؛ به لام نه ویشیان به قهزا ده گپرایه وه. له زینا و داوین پیسی زور به دوور بوون. جهز له کچان کردنیان له ده ست بازی و نه گهر ریک که وتبا ماچ و موو چیک تی نه ده په ری. نه و چهند ساله ی فقهی بووم نه مبیستووه فقهیه ک له سه ر ژن گیرایی. دوو جاریش له بیرمه که فقهی کیژی دلخوازی خو یان هه لگرتبی. تیمانیان به خوا و قورغان و نیسلام پته و بو. منیش که چهند سالیک له ناو نه و کو مه لگایه دا رامبار دووه و شه و

رۆژم دهرباز کردووه، دیاره له ژيانی فهقیته تی زۆرم پێوه نووساوه و خووم پێ گرتووه. کاتی له وشته په فهقی بووم، له شهوی پازدهی شاباندا -که جیژنی بهراته- وهک باوه قورعانمان هینا و یاسین و دوعای بهراتمان خویند. ئەسعهده بهشدارى نهکردین. گوتهی: ئیوه بهو دوعا خویندنه له باتی رۆژی زیادبوون له رۆق و رۆزی بیهش دهبن؛ من تهجره بهم کردووه! گویمان پێ نهدا و خوشمان لێ تووره کرد. جاران که ههموو بهیانان هیچ نهبا ماستیک، شیریزیکمان دهست دهکهوت، بهیانی ئه و رۆژه نانی گهنیشمان نهبو. دوو سێ لهتکه نانه جۆی وشکه وهبوومان خوارد. ئەسعهده پیمان پێدهکهنی و دهیگوت: ها؟ نهیگوت؟ ئیمهشی پهشیمان کردووه. گوتمان دهسا چاری دهرد چییه؟ گوتهی ههستن! قوربان سفره ی نانمان له ناو حوجره دا بهر شەقان دا تا ماندوو بووین. ههروا دواى تۆزیک ژنیک به قاپیک ماست و چهند نانی گهنمی تازه و گهرمهوه هات و گوتهی: فهقیکان نه زرم کردووه؛ ئهمه بۆ ئیوه هیناوه!

له وشته په فهقی جگهره کیش، به زۆر نهفهسیک و دوو نهفهسیان خولق کردم تا بۆ خۆم فیهر بووم. ئەوسا دهیانگوت عه بهیه تۆ لاکیشی! ناچار تووتن و په پم پیداکرد و له سایه ی ههوالی ناجنسه وه فیهره جگهره کرام. چهند جاران ته رکم کردووه و گهراومه ته وه سه ری. ئیستاش که پیرم و نهخۆشم و ده لێن بۆت خراپه؛ بهلام ئه و به لایه م بۆ ته رک ناکرێ.

دهیانگوت کارخانه ی قهندی مینداواو زۆر جوان و خۆشه. ده گهل فهقیه کدا له بهر وه رزیریکی وشته په یی پارینه وه، گوتهی: چه ونده رم ده گهل بار که ن! له به یانه وه تا ئیواره کامیۆنمان پر کرد. شه و له سه ر بار سوار بووین. به یانی له کن کارخانه دابه زین. تازه ده زانین برسیمانه و هیچیشمان له گیرفاندا نییه. له دهرکی کارخانه رینگه ی چوونه ژوور و تماشایان نه داین. ده بوایه چاوه نۆریش بین تا به مانبه نه وه. چووینه سه ر چۆم، مه له مان کرد؛ برسی تر بووین. نیوه رۆ له بن دیواریک قۆره ی زگمان بوو. مه لایه کمان لێ پیداکرد بوو منی ده ناسی؛ نانی داینی و کارخانه شی پێشان داین.

ئاخری پاییز بوو، به دهشتی شارویراندا ده هاتم، تووشی به نداویک بووم، ویستم به پر مه وه و کاله و پیتاو دانه که نم. فکر، فکر، دار بیه کی باریکم له سه ر به نده که دیت؛ به عه قلی ته واوی خۆم ده چمه سه ر چلۆیکی؛ دادی و فریم ده داته ئه بهر. به ناشکوری نالییم حیساب راست دهر نه چوو. چلۆیکی دار داها ت، خستمیه ناوه راستی جۆگه و له قوریدا قوم بووم! به هه زار دهر د هاتمه دهر. سه رما، هه موو گیان ته ر و قوراوی، غارم دا، له «وسوکه ند» خۆم به مالیکندا کرد. ژنه که هه ر دیتمی خودار بوو:

- ئه ی بیسمیلا ئه وه چییه؟!

- دایه گیان جندۆکه نیم، فه قیم!

له بهر ته ندوور خۆم وشک کرده وه.

ته مه نم هه قده سال بوو که بابم مرد. قه ت بیرم له وه نه کردبوو که رۆژیک باوکم دهرمێ و به سه ری شلکی هه تیو ده بم. تاسام؛ واقم ور ما؛ فرمی سک له چاومدا قه تی س ما. گریانم نه ده هات. خه میکی ته ماوی ده وری سه ری دا بووم. دنیا م باش نه ده دیت. له سه ر وه سیه تی خۆی بر دمانه خانه قا له په نا گۆری دایکم ناشتیا ن. گهرا مه وه مال؛ مندال ده گریان. گویم لێ بوو خوشکم به برا که می گوت: «خه م مه خۆ! کاکمان له جتی بابمانه». ئه و قسه یه وه ک ده مبین له گۆزه ی

سهره ونخوون هه لگرن، کوني فرميسکاني بهر لا کرد و گريام نه ماما گريام؛ تا به ته وای کول و کوم دامرد. ناشنا و روشنم له م لا و له ولا هاتنه سهره خوشيم. نيوایان تيدابوو ههر له ئيستاهو ته ماحيان کردبووه پارچه زهويه کانمان؛ ده يانگوت ئيوه تازه ناتوانن به بئ بابتان ليژه بژين. گويم لي ده بوو ده يانگوت؛ ههر بينا له برسان مردن. نه مجار فکرم له وه ده کرده وه که ده بئ له برسان مردن چون بئ؟ بوم حل نه ده بوو...

به وپهري ناهوميديه وه جووم له وشته په کتیب و سپاله کمه هينايه وه و مۆرم به ده رگای خویندن و فقييه تيه وه نا. ئه ی خودا چ بکه م؟ تا نه مړ نه زانیومه کاسبی چيه، نه له جووت و گا سهرم ده رده چي، دوو برای پچووک و خوشکيک و دايکيکم به سهردا که وتوته وه. باب که مردوو سیه د تمه قهرزداره و پاتالی دۆمان ته نیا مانگايه کی سيلداره؛ بؤ گالته ناوی نراوه «شمقار». نه گهر بزانی که ده مريشک به تمه نيک و پينچ گيسک به تمه نيک بوو، ده زانی سیه د تمه چهند زور بوو. به لام زوری پي نه چوو که ده ستم له ناهومیدی بهردا و شانم وه بهر کاردا. مه نجه له زنجيرداره که ی بؤ پلاوی جهوتمم کړد رابوو، لهو ساوه نخوون کرابوو؛ دام به چوار بزنه زا و به کاژيله وه. گيسک و بزنم ده کړی و ده مبرده بازاری «خورگه» و «قه باکه ندی». ماوه يه ک چۆداريم کرد. خۆم وها شاره زای کاسبی لادئ کرد که کۆنه پياوان پرسيان پي ده کردم کوي به چي بچينين. که م- که م- ده بوو ژامه وه؛ به لام ديسان ژيان زور فقيرانه راده برا و شوکری خوامان ده کرد. شهوانه تا درهنگ زستانان له مزگوت جورايينمان ده کرد؛ چراشمان فتيه بوو. هه ميشه که ده ستم بؤ ناو که بوم بېردايه، قورمی ره شي نهفت به ده ستمه وه ده هات. زستانیکی سهرانسهر پينخۆرمان نه بوو؛ به نانی وشک رامانيوارد.

خوينده وارييم چهند بوو؟ له سایه ی له بهر کردنی قه سیده عاره بيه کان، چهند وشه يه کی عاره بيم ده زانی؛ به لام منيش وه که هه موو مه لای ولاتی خۆمان، نه قسه کردن، نه خویندنه وه ی کتیبی عه ره بی تازه و نه هيج. له شرعیشدا ته په ته پيکم له «فتح القريب» و «منهاج» ده کرد و ناویان نابووم «مه لاره حمان». له فارسیدا خراب نه بووم؛ گولستان و بووستان و یوسف و زليخای جامی و تاریخی نادره به دهرس خویندبوو؛ ده متوانی نامه به فارسی بنووسمه وه و بخوینمه وه. که نزیکه ی ده-دوازده سال ژيانم به گه لالایی رابرابوو؛ خۆم بؤ فیربوون ماندوو نه کردبوو؛ تازه په شیمان ببوومه وه. ده ستم کرد به متالا و خویندنه وه و خویندن له لای خۆم. شهوانه چرای نه وتم له پیش خۆم داده نا و کتیبم ده خویندنه وه. کتیبی چۆن؟ ته ر و وشک، بیتام و به تام، ههر له نه میر نه رسه لانی رۆمیه وه تا شیروویه و سیمین عوزار و فهله ک ناز و ته ره ماش و ته ره سازه وه تا ده گاته خه مسه ی نیزامی و مه سنه وی و حافظ و شانامه و شتی تر... زور شهوان وا به خویندنه وه خافلاوم که روانیومه وا تاو هه لاتوو و چراکه م دایسی. له ناکامی نهو شیلگیریه م، به بئ نه وه به خۆم بزانم، ببوومه فارسی زانیکی مناسب.

هينديک به قهرز و هينديک به نهغد جووته گايه کم به سی تمه ن کړی. ده گهل کابرایه ک بووینه شهریک که نیوه کارم بئ؛ تووتن و بیستانیشمان کرد. کابرا که گیای دروو، گیشه ی خوی لیدا، گوتی من تووتن و بیستانم ناوی، چاری ناچار خۆم لی گیف کرد و به نه زانی خه ریکی تووتنه وانی بووم. تووتنم بن کۆل ده کرد و ناوم ده دا. پاییز تووتنم برده شار، بایی چل و پینچ تمه ن بوو. پاره ی گاگان و هه قی کووتالی پۆشته کردنه وه ی مندالانی لی ده رچوو. ده مم له کاسبی شیرین بوو. ورده- ورده مه رم کړی، ماینم کړی و بوومه مالیک له ربزی

حیساب ده کرام.

بۇ خۆم دەرسم به برا گچکه و برای گچکه ترم ده گوت. به لام زۆر زه حمه ته مندالیک به تاقی ته نیا زه وقی له سهر خویندن بی. بیرم زۆر لی ده کرده وه که نهو براینه م ئامانه تی بایمن و له مل مندان. نه گهر نه خوینده وار دهرچن من خه یانه تم به ئامانه ت کرده وه. زۆریش گران بوو ده ست له ژیا نی لادی - که ده گه لی راهاتبووم - به رده م و بچمه شار که هیچ له کاسبی شار سهرم دهرناچی. ناخری لی برام که ههرچی ده بی با بی؛ ته نیا برا کانم بتوانن بخوینن. له پر قهراری خۆم دا. مالاته که م سهرجه م فرۆشت و هاتمه بۆکان. خانویکی پووته که ی پیسه که ی له لای سهرووی مزگه وت و به رانبهر به حه وزی بۆکانم مانگی به سی تمهن به کرئ گرت؛ که حه وشۆکیک و ناومالیک و وه تاغیک بوو. پاش ماوه یه ک به حه وسه د تمهنم کرپ و خانویکی شاری سابلانم دا به هه شت سه د تمهن و قیমে ته که م بژارد.

جا هه تا مه علوم ده بی که له بۆکان چم ده کرد، با وچانیک بدین و بگه رپینه وه سهر نه وانه ی که ناسیومن و له بیرم ناچنه وه:

۱. سه ید ره شیدی خانه قا: پیریکی قه د و بالا بلندی به ریشیکی دریز و پانی زۆر جوانه وه. ههر له فه قتییه تیبه وه دۆستی نزیکی «حهریقی» شاعیر بووه؛ که بابیشم ههر له دۆستانی زۆر خۆشه وستی حهریق و سه ید ره شید بووه. سه ید ره شید ژنی نه هینابوو. ساله های سال بوو ههر له زه مانی مانی شیخه وه له خانه قا بیه ته رکه دنیا. حوچه ره که ی هه بوو؛ هه میسه سه ماوه ری له بهر دایسا. هه موو قورعانی له بهر بوو؛ به ماناو و به هه موو ورده کاریبه وه. زۆربه ی کاتی به ده نگه ی زۆر خۆش قورعانی ده خویند. ده یتوانی به کوردی و فارسی شیعی زۆر باش به یۆنیه وه. له مه لا چاکه کانی عاره یی ده ژمیردا. مه جلیس و قسه ی نه وه نده خۆش بوو که ههر که س جاریکی کاک سه یدی دیبا، ههر گیز له بیرى نه ده چوو. من رۆژگاریک شیعر و نامه ده سه خه تیبه کانیم کۆ ده کرده وه که به راستی له نرخاندن نایه؛ به لام به داخه وه فه وتان. دوو غه زه لی نه وم ده س که وتبوو که یه کیان فارسی و نه وی تریان کوردی بوو. ئیستا له ههر یه که ی یه ک یا دوو به یتم له بهر ماون، به یتیک له فارسیه که ی ده لی:

یکسی صد گشته داغ دل از این رو که الف بینی اش دو خال دارد
له غه زله کوردیه که دا ده لی:

له چاومدای و چاوم پر له ئاوه وهره نه ی گولبسی تیراوم نه مشه و
ره قیب زانی غه ریپی کۆ نیگارم وهره که بۆیه ده وری داوم نه مشه و
جاریک ره عیه تیکی قهره نیاغای مامه ش - که ناوی یوسف ده بی - ده چیه لای که قهره نیاغا له سهر کیشه کردن ده گه ل مالیک - که مالی یاقووبی پی ده لین - ده ری ده کا، تکایه کی بۆ بکا ده ری نه که ن. نامه ی بۆ ده نووسی و دوا ی چه ندیک دپته وه ده لی: «ئاغا نامه که ی تو ی فریدا و گوتی نهو سۆفیا نه ی خانه قا ئاغایه تیم لی تیک ده دن». سه ید ره شید که ته خه لלו سی شیعی «چاوش» یان «شه ید» بووه، بۆی ده نووسیته وه:

زاهیرن فرموتته من سهردارم و خاوه ن به شم گیرودارم پی ده وی چون شیره کولله ی مامه شم
ده ست له یوسف به رمه ده بۆ خه رگه لی یاقووبیان به رده ده ی به گونم، چکیرم پی ده چی من چاوه شم
هه موو که س جنیوی کاک سه یدی له پیه لگوتنی خه لکی پی خۆشتر بوو. به خسته وهر له خانه قا نهو که سه بوو که له مه جلیسی کاک سه یدا حازر بی. من ههر چه ند مندالیکیش بووم،

چونکہ کاک سہید بابمی زور خوش دہوئیست، زور جار ریگہی دہدام بچمہ خزمہتی و گوئی لہ فرمایشتی بگرم. جگہ لہ قسہ جہفہنگیہ کانی - کہ ئیستاش بہ سہر دہم و زارانهوہ ماون - زور چوارینہ و تاک بہیتی سہر و سہمہرہی ہہبوون. لہ گہل «عہدولابہگی میسباح دیوان» دا نامہی زوریان بہ شاعر پیک گۆریوہتہوہ. باسی سہید بہ تہنیا کتیبووکیکہ و ئہگہر دہرفہت ہہبئ دہبئ کۆ کریتہوہ و نہفہوتئ.

۲. حاجی مہلا رەحمانی شہرہفکہندی: مہلایہکی قہدبلندی، ریشیکی چوار پہنجہیی ہہبوو؛ کہ من دہمدیت لہ نیوان پہنجا و شیستدا بوو. ہہرگا کہ لہ شہرہفکہندہوہ دہہاتہ خانہقا، وەک دہلین «چوئلہ کہ دہوری کوند دہدہن کہ دندووک لہ چاوہ جوانہکەہی بدہن» ئاوا خەلک دادہورووژانہ دہوری و بہ قسہکانی کہ یفیان دہہات. دہم و زاراوی زور خوش بوو؛ قسہکانیشی ہہمووی گالتہ و گہمہ بوو. تہکیہ کەلامی «وہنہکئ بابہلئ» بوو.

رۆژیک کۆمەلیک لیی کۆ ببوونہوہ. سۆفیہکی ریش پانی ملئستوو، دری بہ خەلکە کہ دا و خۆی گہیانہ حاجی مہلا و گوئی: حاجی مامۆستا ئەرئ بہ شەرە رډین خیری زۆرہ؟
فەرمووی: وەنہکئ بابہلئ! ئەرئ وەللا رډین ئەوہندہ باشہ کہ ہەر نہبیتہوہ. تۆ بڕوانہ من لہوہتا ئہو رډینہم ہیشتۆتہوہ قوونگم حەساوہتہوہ، جارن ہەر دہیانگوت لہ قوونگی بہم، ئیستا دہلین ہای لہ رډینی بہم!

حاجی بابہشیخی تورجان لہ لای شای ئیرانہوہ عاسای سہر بہ جہواہیری خەلات کرابوو. جاریک دزی لہ مالی کرابوو. لہ زہنبیل بووم حاجی مہلا ہات. سہید محەممەدی زہنبیل لیی پرسئ: لہ کوئوہ تہشریف دینی؟

گوئی: لہ تورجانہوہ، بہ حاجی بابہ شیخی مامتہوہ بووم.

گوئی: ئەرئ مەعلووم بوو چیان لی دزیوہ؟

گوئی: وەنہکئ بابہلئ! گۆیہ کیان لی بردووہ!

جاریک لہ گوندی عہیشاباد بووم. حاجی مہلا ہات. لہ جہنگہی قساندا مستہفابہگی ئاغای عہیشاباد کتیبیکی بہ ناوی «شہمسولمہ عاریفی کوبرا» ہینا و گوئی: ئہوہ ویفقی زور عہجایی تیدایہ.

حاجی مہلا گوئی: ئاغا ئہم شتانہ ہہمووی درۆ و دہلہسەن. من باوہرم بہو سحر و جادوانہ نییہ.

ئاغا گوئی: جا ئہگہر عالمیکی وەک تۆ گہورہ ئہمہ بفہرموئ، دہبئ جاہیل کام قور بہ سہر داکەن؟ دہسا وەللا ئہمہ ئہتۆ دہفہرمووی، من دوہای وام لی پەیدا کردووہ ئہگہر ئیستا لہم دیوارہ بنووسم و قامیشیکی تئ چہقیتیم، چہندی بمہوئ ہہنگوین دیتہ خواری.

حاجی مہلا فہرمووی: وەنہکئ بابہلئ! ئہوہ ہاسانہ؛ رەنگہ ئہودیوی دیوارہ کہ ئاودہست بئ! جاریک حاجی مہلا لہ بن دیواری مزگہوتی شہرفکەند خۆی داہووہ بہر بہرۆچکە و چہند کەسیکیش لہ دہورہی بووین. کابرایہک بہویدا رادہبرد و ہەر پرتہو بۆلہی بوو.

حاجی مہلا پرسئ: ئہوہ چیتہ؟

گوئی: حاجی مامۆستا ہەر لیم گہرئ. قہرزم لہ سہر سہعیدی مام حەمەدی سہگبابہ، تہرئ بہ دہ شاییم بۆ ناکہنئ.

حاجی مہلا گوئی: وەنہکئ بابہلئ! ئہگہر زۆرت لازمہ بۆی بکە بہ یازدہ شایی!

جاريك حاجي مهلا ده گهل سهد ناويكدا به پي بهرو خانهقا دين. سهد جوو كه يه كي لي دي، به لام ده بيني حاجي نه بزه ي هاتي و نه ناوري لي داوه؛ دياره ده بي نه ييستي. ماوه يه ك بي دهنگ ده ژون و سهد ده لي: حاجي ماموستا چونه وا هيچ فهرمايشتيك نافهرمووي؟ حاجي مهلا ده لي: بابهل! باوه بكه لهو ده مهووه هوا هر خوم ده جرينم و دهنه قينم، چ بكه ب به ديه ختي فهرمايشتي وهك توم نايه!

مهلايه كي دهوله مهند و خاوهن گوند به ناوي «مهلا كه ريمي گول» كه ده يانگوت سوود خوره، مردبوو؛ هينا بوويانه خانهقا. كه سوكار و كوري مردوو له حوجره ي شيخ محهممه د بوون. حاجي مهلاش له وي بوو. كوري كابراي مردوو كه وليكي تيسكني ثاوداميني له پيش شيخ محهممه دانا، گوتي: باوكم وهسيه تي كردووه تو ده بيري كه ي. شيخ محهممه د كه به حهرامي ده زاني گوتي: من پيرم و نهو كه وله قورسه، ناتوانم هه ليگرم. كور كه و خزمه كاني گوتيان نيلا ده بي بته وي و وهسيه تي له عهرز نه ده ي. شيخ محهممه د فهرمووي: ده جا حاجي مهلا با بو تو بي. حاجي مهلا گوتي: قوربان قه ديمي گوتوو يانه: «ميراني كه ر بو كه متياره». بينه نهووه بو من باشه! باوه كه كور و خزمي مردوو له نيمه پتر پيكه نين.

بو نموونه نهو چهنه نوكتانه م گيرايه وه؛ باسي حاجي مهلاش ده شي ده ناو كتيبيكي وهك رسته ي مرواري علائه ددين سه ججادي خري.

۳. ماموستاي فهوري: مهلايه كي خهلكي عه بابهل يي شاره زوور بوو. شيخ محهممو د له پاش كوژراني عيرقان نه فهندي ويستبوي فهوري - كه شاگردي عيرقان بووه - بكاته راويژ كه ري. فهوري له ترسان په روازه ي ولاتان بووه. ماوه يه ك له ناو كه له ور بوته مهلا دي. هاتبووه موكريان و له گوندي ئاجي كه ند ده ژيا. زور عالم، زور كورد، شاعير، نيتروهك ئاردي به هار بو ههموو شت ده بوو. نسحت و ري شانداي نهو، بيري كوردايه تي خسته ميشكي زور له لاواني ناشناي. دنه داني نهو هيمني كرده شاعير. پاش مهرگي بابم زوري بي ناخوش بوو كه ناچارم ده ست له خويندن به رده م، ده يگوت زور حه بغه تو نه خويني.

نيمه له تهرغه ماله مهلايه كي بي ده سلات بووين. بابم حورمه تي له ناو خهلكا زور بوو. دهوله تيش هه بوو. تا دنيا نه ببوووه پاشاگردي و خهلك له نه منيه ده ترسان، نيمه ش توانبوومان بمينين. به لام باب مرد، شيرازه ي دهوله تيش به هاتني ئينگليس و وروس و نه مريكايي بو ئيران له بهر يهك هه لوهشا و دنيا بوو به زوردار و بي زور. هه را ئاغاي زل بوو وهك نه ههنگ ورده ماسي قووت ده دا. قه باله نووسيني وهك قه ديم و پيش داهاتني ئيداره ي سه بت زور وه باو كه وتبوو. نه ماما كوا نهو ميرزا فيله ته نانه ي كه ده يانزاني قه باله ي ملك بنووسن؟

من چووبووم عيباراتي قه باله كو نيكم به رهواني له بهر كردبوو. ته نيا ناوگوريني ده ويست تا بيته قه باله ي حيسابي. بهو هويه وه منيش گه شه م كرد. له هه ر قه باله ي ملك كرنيك - يان ده بي بليم ملك ساندنيك - له لايه ن حاجي بايزاغا و كورانيه وه - كه نهوسا يه كه مين ده سه لاتداري ناوچه كه بوون - من به ده سته وه بووم و بوومه ئاشنايان. نه م ئاشنايه تيه پاراستمي. جاريك ره شيداغاي نوبار، جاريك كوري عه ليغا، جاريك حوسيناغاي قاجر ده يانه ويست نهو دوو - سي زويه م لي بستين؛ ماله حاجي بايزاغا لاگريان ده كردم و رازي نه ده بوون ئاشناي قه باله نووسيان به ده م گورگه وه بچي.

له تەرەغە کابرایه کی بهر پیتی من چوو بووه گوندیکی دیکه. شهو نیر و نامووری له مەزراکهیدا برابوونهوه. هەرچەند من ئاگام لەم کارەساتە نەبوو، بەلام کابرا منی بە تاوانبار دەزانی. رۆژیک له باراش هارپن من به باره ئاردهوه دههاتمهوه، پیاویکی رهقیقه شاتیرپشم دهگهل بوو. گه‌یشتینه ئهو گونده‌ی کابرای کۆنه ره‌عیه‌تی لی بـوو؛ له رێ تووشی هاتین. غاری دا سەر گردیک و هاواری کرد: وەرن تۆلەم بکەنەوه. ناغای گوند و نۆکەریکی به تەفەنگەوه و به سواری گەینه سەرمان:

- رپووت بن دەنا کوژاون!

ئاغا به قونداغی تەفەنگ راپه‌یشتە هاوړیکەم، بهر له‌وه لیتی که‌وێ تەفەنگم گرت و رامتله‌کاند و به ده‌ستمه‌وه هات. چه‌خماخم لی راکیشا که ده‌تکوژم. دایه باری باریک رستن و بارمان برده‌وه و له نزیک تەرەغە تەفەنگە‌کم داوه؛ که به قسه‌ی خۆی ئابرووی نه‌چێ. به‌و حاله‌ش چوومه شیکایه‌تی ئەحمەداغای حاجی بایزاغا که ئەویش له به‌هانه‌یه‌کی وا ده‌گه‌را، وابزانم ئەسپێکی له ئاغا ئەستاند.

زۆر به‌خته‌وهرم که له هات‌وچۆ کردنی مالی ئەحمەداغا له قەرە‌گوێز، ده‌گهل سه‌ید کاملی شاعیری هه‌ره‌ باش و ئاغا قۆج به‌گی قسه‌خۆشی به‌ناوبانگدا رامده‌بوارد و یادی شیرینی ئەو رۆژانه‌م هه‌ر‌گیز له بیر ناچێته‌وه.

هه‌ر له‌و ده‌مانه‌ی له تەرەغە ده‌ژباين، به هه‌وا‌ی لاوه‌تی و که‌لله‌پری بی‌عه‌قلانه، جارێکی تریش له‌گهل ورده مالکیکی ئامپاماندا له سەر ئەوه برام به‌ردی به سه‌گی ئەو دادابوو شه‌ر هه‌لگیرسا. ئەو خزمی خۆی کۆ کرده‌وه و سه‌یدانی کولێچه -که ماله خالوانم بوون- به هاواری منه‌وه هاتن؛ که چا بوو ئەویش بی‌خوین ر‌ژان داکوژا.

ده‌بوايه له بۆکان کاسبی په‌یدا که‌م و ژنیش بێنم و به بی‌وه‌می‌ردی نه‌مێنمه‌وه. به‌لام ئاواتم پێک هات که برا‌کانم بنێرمه‌ مه‌دره‌سه، ئیستاش گرتی سەر دل‌مه که بۆچی خوشکم نه‌نارد و بۆ خۆشم پێم نه‌خویند؟ چونکه تا ئیستا نه‌ک هه‌ر له خانه‌واده‌ی خۆمان، بگه‌ر له لاوه‌ش ئینسانی ئەوه‌نده زیره‌کم نه‌دیوه. به‌لێ عه‌قلم وا بوو که نابێ ژن بخوین؛ زۆر به داخه‌وه‌م...

بۆ باسی کاسبی و سه‌رمایه‌ هاوارم بۆ کاکه ره‌حمانی حاجی بایزاغا برد؛ پێنجسه‌د ته‌مه‌نی دا که کاسبی پێوه بکه‌م. ده‌گهل کورپکدا بووینه شه‌ریک و هه‌تا چل ته‌مه‌نمان زه‌ره‌ر کرد، کلکی وشتر گه‌یشتە عه‌رزێ! به په‌له قه‌رزە‌که‌ی کاک ره‌حمانم گه‌رانده‌وه؛ نه‌وه‌کا تووشی زیانی زۆرتر بـم.

له پاش مردنی هه‌وه‌ل ژنم هه‌ر ده‌حه‌ولدا بووم به‌ دلی خۆم ژنیک بێنم. زۆر کیژ و بی‌وه‌ژباين بۆ دۆزیمه‌وه؛ به‌لام که‌یقم نه‌یده‌گرتن. رۆژیک میوانی مالیک بووم، خوشکیکی چکۆله‌ی هه‌یشتا کالی خانه‌خوێکه‌م زۆر دل‌گرتی؛ به‌لام هیچم نه‌درک‌اند. دوا‌یی بیستمه‌وه که ئەو کیژ هه‌شتای مالی قۆج‌به‌گه‌ و قۆج‌به‌گیش ئاشنای قسه‌ی قۆر و جه‌فه‌نگم بوو. خوا‌زبێنیم لی کرد و سه‌ری گرت. «مه‌عسووم» کچی «کا‌حه‌مه‌دی نۆبار»م لی ماره‌ کرا؛ که هه‌یشتا ته‌مه‌نی له چاره‌ده‌ سالاندا بوو. بۆ مخارجی بووک هه‌ینان دامابوووم. کابرایه‌ک به‌ ناوی عه‌بدولکه‌ریمی شه‌وکه‌ت -که بازرگانی کوتال و دوله‌مه‌ند بوو، خه‌لکیش به‌ سوودخۆریان باس ده‌کرد- پیاوه‌تی کرد و گو‌تی من قه‌رزت ده‌ده‌م و هه‌ر گا بووت ب‌مده‌وه. توانیم ژن بگ‌وێزمه‌وه؛ به‌لام تا به‌ خۆم زانی پتر له‌ سێ هه‌زار ته‌مه‌ن به‌ عه‌بدولکه‌ریم قه‌رزدار بووم. رۆژیک لیتی پرسیم: بۆ کاسبیه‌ک

ناكەي؟ گوتىم: دەسمايە چۇن؟ گوتى: تۇ زۇر بە من قەرزدارى، ھا پىنچ سەد تەنەنى دىشت بدمەي، يان گال دى يان پەمۇ. دەگەل كۈنە شەرىكەم داممەزراندەو. تووتنى شىنى خراپى دەكرى، دەيكوتا و سەبىلەپىزى دەكرد و بە عەجەمانى دەفرۇشت. بە نىو قازانجەكەي وردە- وردە دەبووزامەو.

زىستان بوو؛ پىگەوبان گىرابوو. ترسى عەجەمىش بۇ ھاتنە كوردستان زۇر ببوو. رۇژىك حوسىن - كە ناوى شەرىكەم بوو- ھاتە لام. شلەژابوو؛ لووتى ئارەقى كىرېبوو. گوتى: مالمان خرابوو، تووتنى شىنى زۇر بە سەردا ماوۋتەو و مشتەرى ناين. چارى ناچار عەنبارىكمان بۇ تووتنە شىن گرت و سەر لە بەرى زىستان و مانگىك بەھار لە ناھومىدىان سەرمان لى نەدايەو. رۇژىك دىتم فەتھى بە ھەلەداوان ھات و بىزەى سىمىلى بوو. گوتى: لە سايەى دلۋپەى زۇر و تەراپى بنى عەنبار، تووتنەكەمان ھەر چەند نىو گەزىك لە سەر و بىنەو پىزىو، بۇتە زىپى بى غەوش. تووتن بە دەرەجەى ھەرە بالا فرۇشرا و لەپر دەولەمەند بووين! ھەر يەككى چوار ھەزار و پىنچ سەد تەنەنمان پىگەيشت و ھەر ئەو رۇژە قەرزى عەبدولكەرىم دايەو و دەسمايەشم بۇ مايەو.

ھەر ئەو سالەش لە ئىدارەى تووتنى بۇكان بوومە عەنباردار مانگى بە سەدوېست تەنە؛ بەو شەرتەى دوو مانگ لە حقوقەكەم بۇ ئەو كەسە بەرتىل بى كە دايمەزراندىم. تووتنىشم بە بەرەو دەكرى و دەفرۇشت. ھىندىك شىعەم لە سەر تووتن دىزىن ھەلگىرېبوونەو؛ ھەرچى گوو كاريەكى لە ئىدارەى تووتندا دەكرا، دەرەمخستېوو. بازەسى گشتى لە تارنەو ھاتېوو؛ ناوى فەرھادى بوو. داواى ئەو شىعەنەى لى كىردم؛ دەگەل خۇى بىردىن. پاش ماوۋىك نامەيەكى مەجەللەى گالتەى بابا شەمەلم بۇ ھات، دەلى ئەگەر بىيە تاران جىگەمان بۇ تۇ ھەيە. ديارە من كە لە بنەو «ئى-كاف» بووم نەدەچووم؛ بەلام رەنگە ئەگەر ئەودەم لە سەر ئەم قسە قۇرئە رۇشىتېام، بىمىتوانى بىم بە نووسەرىكى گالتەچى.

سالەودا خۇم كىردە بازارگانى گەنم. دەگەل برادەرىكا بووينە شەرىك؛ گەنممان لە بۇكانەو دەبىردە تەورىز و دەمانفرۇشت. چۈنكە زۇرمان دەبىرد، ئەگەر كىلۋى نىو شايى خىرى بىردايە، ھىستان زۇر بوو. جارىكىان سەدوېست تەنەنمان زەرەر كىرد. ھەر ئەو رۇژە چووينە دىدەنى ھەمەدەمىن ئاغى مەحموداغا - كە ئاغى بۇكان بوو. قەپان و سەرەنەى مالاتى بازارمان ئىجارە كىرد بە مانگى ھەشتاويەك ھەزار تەنە. چوار كەسى دىش خۇيان كىردە شەرىكمان. نۇ رۇژمان بە دەستەو بوو، يازدە ھەزار تەنەنمان خىر كىرد؛ تا لە سەريان زىاد كىردىن. جارىك ھەمامى بۇكانم بە ئىجارە گرت. بەلام نەچوومە سەرى و بە ھەشت سەد تەنە خىر فرۇشتەو. خولاسە لە بۇكان خىروېتىم بە سەردا دەبارى و تەواو ساز ببووم.

سەعدى دەلى: «دەنگى خۇش بۇيى گىانە»؛ ھەمەزەى شەرىكم زۇر دەنگى خۇش بوو. بىارمان دا لە تەورىز نەچىنە ئەو ئوتىلەى كە ھەموو كوردى ساپلاغى دەچوونى؛ چووينە ئوتىلىكى بى كورد. كاك ھەمەزە شو لە ژوورەكەدا گۇرانييەكى گوت. خاوەن ئوتىل ھات گوتى: ھەر چەند لە كوردى تىناگەم، بەلام ئەو دەنگە زۇرى كار لى كىردم. وەتاغىكى دوو نەفەرى دوور لە جادەى داينى و سويندى خوارد كە بوولمان لى ناستىننى و ھەرچى دەمانەوئى بۇمان پىك بىننى، بەو شەرتە رۇژى جارىك گوتى لە گۇرانى ھەمەزە بى.

جگە لە كارى رۇژمان - كە سەردان لە بازارى گەنمفرۇشان و بە شارا گەپان و سەير كىردنى

قهيسەرى و راستەبازارپان و چاۋچەپاندن بوو - شەوانە ھەر لە ئىوارمە دەچوونە سىنەما. ئەمما راست دەوى ئىستاش نەمانزانى كام فىلم باشە و كامى ناخۆشە. خاوەن سىنەماكان بۆ راکتشانى لاوان، كچى زۆر جوانيان بە خزمەتكار ڤادەگرت. پياو كە لە لۆژ دادەنيشت، كچىكى زۆر لووسى بە ناز و نووز فيزكراو، بە شيرنى و ئايچوۋە دەهاتە ژوور و بە دەست بازىيەك و گا ماچىك و دوان، پوولتيكى باشىكى چوار و پينچ بەرابەرى نرخى بازارى لە مشتەرى دەستاند. ئيمەش لەو دادۆشين و دەستبەرينە بە ئاشكرايە خۆشمان دەهات و بە ئانقەست ملمان بە تەپكەو دەکرد.

رۆژىك لە سەر قسەى خەلك چوونە مەزگەوتىك لە تەوريز بە ناوى «صاحب الامر» كە گوتيان چوارشەمۆيان زۆر خۆشە. حەوش و ژوورى مەزگەوت لە ژن و كچ جمەى دەهات؛ بەردى ديواريان دەلستەو كە بە مراد بگەن. لە ژوورمە گونبەزۆكيك ھەبوو دەيانگوت ئيمامە. مەلايەكى پيرى ڤدين خەناوى بە زيارەت ڤادەگەيشت. دواى زيارەت من دوو تەمەنم دايە. كابرا كە ھىچ كەس ھەرگيز لە چوار شايبى پترى نەدابۆيە، لەو حاتەمىيەم واقى بردەو. ھەر وەك بترسى كە لىي بستیتمەو، نايە تەنكەى باخەلى و خۆى دايە سووچىكى تاريك و زەق لە منى ڤوانى. تا تەماشام دەکرد چاۋىكى لى دادەگرتەم. تەواو دلخورد بووم. ھەمزمە تيگەيانند و لىي چوۋە پيش و بە توورپەيى تىي ڤاخوړى:

- بۆ چاۋ لە ھەوالم دادەگرى؟

مەلا گوتى: كەس وەك ئىو مەرد نىيە، لە سەر يەك دوو تەمەنتان داومى. ئىستاش ئەمڤۆ وەرئە ماله من، نۆ ژنى زۆر جوانم بەدەستە، كاميانتان ھەلبىژارد لىتان سىغە دەكەم و خزمەتكارم.

من گوتم: ئاغا ئيمە سونى مەزەبين؛ سىغە و قەحبە لای ئيمە وەك يەكە و بە حەرامى دەزانين؛ ئەمە ناكەين. (ايا اينتر شود؟) ناخىكى ھەلكيشا و گوتى: - خوا نەكا سونى بن. پياوى وا چاك حەيفە سونى بى!

چووشينە زيارەتى سەيد ھەمزمە كە عەزىزخانى سەردارى موكرى لە بارەگای ئەو نىژراو و گۆرەكەشى زۆرى قەدر گىراو، چونكە لە دەورانى دەستەلاتيا خەلكى تەوريزى لە بەلاى قاتى و گرانى ڤزگار كەردو. ڤەنگە نەشيانزانىيى ئەويش سونى بوو! ئەوى لە بىرمە كە سەرنجى راکتشانى دىدار لە مالى قەرە سەيد ناۋىك بوو كە دەيانگوت ڤال دەگرىتەو و نوشتە دەنووسى. خانووبەرەكەى دوو حەسارى دە ناو يەكدا بوو. خىزەرەى مشتەرى وەك مېرووى دەورى چەورى كۆمەل بېوون. دەبوو سەيد وەخت بدا كە ڤلان ڤۆژ بىنە لای. كە زانى دوو كورد ھاتوون، گورجى ڤىگەى لای خۆى داين و قەدرى زۆرى گرتين و تيرى قسەى خۆش بۆ كردين. پاش چەند سال بىستمەو كە سەيد جاسوسى ئىنگليسان بوو.

لە تەوريز بۆ ڤيش تاشين و سەر چا كردن دەچوونە لای دەلاكىك. گوتى شتىكم بۆ بنووسە كە ڤيش تاشين بە قەرز نابى. من دوو شيعرى فارسىم بۆ نووسىبوو كە لە بىرم نەماون، بەلام ماناكەى ئەو بوو: «ھەى بى ئىنساف! تۆ ڤىشەكەت لای من دەتاشى و قەرز نادەيەو، من كويت بگرم؟». كابرا دە شووشەى گرتبوو ھەلىواسىبوو. ڤۆژىك گوتى: نازانم چت نووسىو، بەلام ھەر چى دەخوينىتەو پى دەكەنى و پيشم نالين چيە!

ئەوئەندەم لە بىر چوۋ بلىم: بۆ ھەوەل جار كە ھاتمە تەوريز و چوومە باغى گولستان، دىتم

تورکینک زورنا لیده‌دا. هیچ شتیکم پیچ له‌وه عه‌جایب‌تر نه‌بوو. پتیم وانه‌بوو جگه له لۆتی کورد کهس زورنا لی بدا. چهند سه‌یره: تورک و زورنا لیدان؟!

دینداری

بابم زور موسلمانیککی به‌راستی بوو؛ مه‌لاش بوو. نه‌وانه‌ی ده‌یانناسی به وه‌لی و پیاوی خویان ده‌زانی. ههر زور له مندالیمه‌وه، له تمه‌نی پینچ و شه‌ش سالیمه‌وه فی‌ری نو‌یژ جه‌ماعه‌تی کردبووم. له بیرمه جاریک زور گریام چونکه جه‌ماعه‌تی نو‌یژی سبه‌ینه‌م فه‌وتاه. ههر له مندالی زور کاله‌وه رۆژووی رهمه‌زانم به ته‌واوی گرتوه.

له مه‌جلیسی بابمدا باس ههر باسی دینداری و پاریزگاری بوو. زور جار ده‌میست که فلانه کهس زور دینداره و فیساره کهس دینی کهمه. زورم بیر له دین ده‌کرده‌وه که ده‌بی چ بی. ناخری حه‌لم کرد: گریی ته‌ستۆم به دین زانی! منیش له ناو مندالاندا که پیاویکم ده‌دیت گریی به‌ره‌ستۆی زله، ده‌مگوت ته‌و پیاوه زور به‌دینه! ته‌گهر گریی ته‌ستۆی زور زه‌ق نه‌بوايه، ده‌مگوت دینی لاوازه. چونکه کوره مه‌لا بووم مندالان باوه‌ریان پیده‌کردم و ته‌وانیش دیندار و بی‌دینیان ده‌ناسی. بۆ خۆشم ده‌ستم له گریی ملی خۆم ده‌دا، به داخه‌وه زور بچووک بوو. ده‌مگوت با گه‌ره بم ته‌منیش دیمه‌ریزی دینداران. تا نه‌که‌وتمه ناو فه‌قییان و زوریان ده‌گه‌ل نه‌ژیا‌بووم، دیندارییه‌که‌م هه‌روا گهرم و گوپ بوو. به‌لام ده‌لین: «گایه‌ک ده پال گایه‌کدا بی، ته‌گهر ره‌نگی نه‌گرئ خوی ده‌گرئ»، له‌م باره‌وه هاتمه‌ریزی فه‌قییان و له نو‌یژی سبه‌ینه‌م چوون نه‌ده‌گریام. به‌لام خودا و پیغه‌مه‌بر ناسین و عاقیده به شیخایه‌تی شیخی بورهانم ههر وه‌ک خۆی ما. ههر چهند خۆم به مه‌نسووبی شیخی بورهان ده‌زانی، ده‌گه‌ل ماله‌ سه‌یدی زه‌نبیلیش ئاشنایه‌تی زور گهرم و گوپم هه‌بوو. شیخ محهممه‌دی خانه‌قا وه‌ک کوپکی خۆی دابه‌نام و له‌قه‌بی «جووجه‌له‌ی دابوومی». سه‌ید محهممه‌دی زه‌نبیلیش زۆری خۆش ده‌ویستم و هه‌تا بچوومايه زه‌نبیل ده‌بیردمه‌وه ژووری مال و ته‌وپه‌ری لوتفی ده‌گه‌لم هه‌بوو. واتا له هه‌ردووک به‌ری جو‌گه ده‌له‌وه‌رام. ته‌گهرچی له دوا‌ییدا نو‌یژیشم ده‌چوون و زور جارن ههر ته‌رکم ده‌کردن، به‌لام رۆژوو گرتم تا تووشی نه‌خۆشی سیل بوونم له به‌غدا ده‌ست لی به‌رنه‌دابوو.

دلداری و لاومتی

وه‌ک باسم کرد تازه ته‌مه‌نم ده‌بووه یازده سال کیژیکم خۆش ده‌ویست. به بی ته‌وه هیچ له لای دل‌به‌ر بدرکینم. ده پال خۆمدا ده‌سووتام و پیاو هه‌ق بلتی ته‌و دل‌دارییه‌ زۆری دل‌نهرم کردم و هه‌ست و بیرى ناسکی فی‌ر کردم. دل‌دارییه‌کی زور پاک بوو. ههر چهند دل‌به‌ره‌که‌م له پاش زور سالان هه‌ستی پیچ کرد و رووی خۆشی نیشاندام، به‌لام فه‌رقی دارایی مالی باوکی ته‌و و باوکی من نه‌یه‌شت پینک بگه‌ین و به‌ره‌می هه‌موو گریان و دل دۆراندن له یه‌ک-دوو ماچ تی‌نه‌په‌ری و بۆ یه‌کجاری لیک دیدار ئاخه‌رت بووین و ئیستاش به پیری تا وه بیرم دیته‌وه، ناخیکی ساردی به دوودا ده‌نیرم.

دووهم جار دل‌م وه‌ک په‌پوله‌یه‌ک به په‌ره‌ی گولی روومه‌تی کیژیکی کچه مه‌رداره‌وه نیشته‌وه. ههر چهند خه‌لک ده‌یانگوت ده‌م و چاوی ده‌نکه - ده‌نکه ئاولاویه و سپیلکه‌له‌یه‌کی زور جوان نییه، به‌لام له‌به‌ر دلی من وینووسی خودای جوانی بوو. ته‌ویش زۆری خۆش

دهويستم. ره شماليان له نزيك ره شمالي خانه خويي من بوو؛ هر چيغيكمان نيوان بوو. رږزانه كه پياويان دهچوونه كاري و كاري مالي له سهر نهو بوو، زور دهره تمان بؤ دهره خسا كه يه كتر بيښين و به راز و نياز و ورده ماچان، كول و كزي خهم دامر كښين. شهويك له شهو شق بووندا، ئيستاش نازانم چون توانيم خوم له سهگان بدزمه وه و چونم ويرا وهك دزي له زهر درگاي چيغ لادم و بچم له خهو خه بهري كه موه. هاته دهر و له سهر ورده دروه گوښيان دهسته ملان دريژ بوو. نهو منده كيژيكي پاك و شهرم به خؤ بوو كه شهرم لي ده كرد و به هيچ باريك خه يالي خراپم به دلدا نه هات. حزي ده كرد هه ليگرم؛ به لام تارمايي باوكم ده هاته بهر چاوم و ده تر سام. له پاش ماوه يه كه له دلي خومدا بپارم دا كه بچم و هه ليگرم. به لام هه يهو، گوتيان براكاني زانيوانه و پاسي ده ديژن و توش بيښن سي بهرت به تير ده نكيون. هر نهو مندهم تواني له دهره تيكندا نيو ده قيغه يه كه بيښم و داخ و عزه رت به يه كتر بگورپنه وه. راستي بريښيكي تازه هاته سهر كونه بريښي قرتماغه گرتووي دل.

له پاش نهو دوو جار ناهوميد بوونم، ئيتر دلداري راسته قانيم له بير چؤوه. بوومه په پووله يه كه له گوليكه وه بؤ گوليكي ده فري و له جيا بوونه وهش ته م داينا گري. له هر ديه كي خوښندوومه، له هر جتيه كي پيا ابر دووم، هر جوانيكم ديوه، چاوي بزم تي بريوه. جا يان به بؤله جوښيان پي داوم، يان بزه يان هاتوته سهر ليوان و جار و ناچار به دوو قسه ي خوش به سهر يان كروو موه و گاگايه كيش ماچ و موو چيكم دهس كه وتوه.

هيشتا لويكي لووس و پووس بووم، ژنه ناغايه كي زور جوان و به سهر و سيما و كه يخودا و پياوانه، كه له مه جليسي پياوان داده نيشت و له داکوزاني كيشي خه لك و گوندياندا قسه ي له سهر ووي پياوانه وه بوو، ته م نيشي له وديو سي سال بوو، نازانم چوني چاو دابوو من، به هه زاران نه رمه فيل و لاوانده ووي دايكانه كيشاميه بهر كه مهندي خؤي و به ته پكه يه وه بووم. ماوه يه كي زور وهك دايكه كي ژان ژاك روسؤي لي هات. تا نه مرد لهو دلداريه دهره چووم و له راستيشدا مهر گي نهو داغيكي گه وري به جهر گه وه نام. ئيتر نهو دلداريه راست و درؤ يانه، گشتي به ژن هيتانم دوايي هات و له هر دوو جاري ژن هيتانمدا عاشقي شيريكي ژياني خوم بووم و زوريش خوم به به خته وهر زانيوه.

من و شيعر

مرخي شيعر شتيكي خودا داديه و تهبي مه وزوون ده گهل مندا ل ديه سهر دنيا. زور كهس لايان وايه شاعيري به ميراث له باوكه وه بؤ منال ده چي، نه م قسه زوري ري تي ده چي. هر چونيكي بيت، مندا لي كه له وانه يه بيتي شاعير، شيعري خه لك راست ده خوښيته وه، فهرقي له نگ و لور ده كا، به لام له مابه يني هونه ر و شاعيردا فهرق و جياوازي هه يه. كه سي كه هه لبه سته ده لي و له نگ و لوري تي دا نيه هونه ر، به لام وشه ي «شاعير» له وشه ي «شعوور» وه هاتوو؛ وانا هه ست. هه موو هه ستيكي باريك و پر له ماناي ناسك، با مه وزوونيش نه بي، ده تواني ناوي شيعري لي بري. كه و ابوو وشه ي «هه ستيار» بؤ شاعير پر به پسته و وشه ي هونه ر بؤ «ناظم» راسته.

گوراني بيژي خوويژي نه خوښنده وار هونه رن؛ كه له هوني هه ودا له بارن. جا مندا ليكي ده تواني فهرقي شيعري له نگ و ناله نگ بكا، ده تواني هه ول بدا و بي به شاعير. به لام ده بي زوري

شيعرى شاعيرانى جۇراوجۇر لى بىر بىي و زۇرى متالاي كتيبى ھەموو جۇرە و ئاگادارى تەواۋى لى خەلكى دىنباي دەوروپەرى خۇي ھەبىي و بە كورتى ۋەك مېشەنگۈين ۋابىي؛ شىرە لى گولان ھەلمۇزى و لى پاش دەسكارى كردنىكى ۋەستايانە، بە شكلى ھەنگۈين ھىقى بىكاتەۋە. رەنگە نەتوانم لى سەر ئەۋ باسە بېۋم، چونكە مەسەلەيەكى زۇر گرېنگە و زۇر لى پياۋ عاقلان قەسيان لى كر دوۋە. با باسى خۇم بىكەم باشتەرە:

بابم تەبىي مەوزوون بوۋ؛ دەيتۋانى شىعر بلىي؛ بەلام زۇرى رىق لى شاعىرى ھەلدەستا و لاي ۋا بوۋ ھەركەس لى كوردەۋاريدا دەبىتتە شاعىر، خوا نان و دۇي دەپرىي و بە سوالكەرى دەزى و بە سوالكەرى دەمرى. مىسالىشى بە حەرىق و مەلا مارقى كۆكى دەھىناۋە كە ئەۋ دوانەي لى نىزىكەۋە ناسىبون. حەرىق كە مردوۋە نانى شەۋى نەبوۋە. مەلا مارقىش ھەتا مرد سوالنامەي بۇ ھەرە پياۋى خوپرىش دەنوۋسى و ئىۋا ھەبوۋ پارەي دە نانى بۇ نەدەنارد. كە دەلېم بابم تەبىي شىعرى ھەبوۋ، جارۋارە تاكە بەيتى دەنوۋسى. جارېكىش فەقى نامەيان بە شىعر لى نوۋسىبوۋ كە ھىندىك قەند و چايان بۇ بنىرىي و بابم ھەر لى سەر ۋەزن و قافىيەي شىعرەكانى ئەۋان جوابى دابوۋنەۋە:

عەزىزم شىعر و بەيتى تۇگوتوۋتە ھەموۋى سوال و زەلىلى ۋ ھات و ھوۋتە
شتىكى زىادە قەند و چا، برالە نە پۇشاكە، نە پىلاۋە، نە قوۋتە
لە باتى سوالى ئەسپاسى زىادى ۋەرە تەركى كە! مايەي ئابروۋتە
ئەۋا ناردەم دەزانم تەركى ناكەي كە خوۋى بەد دوۋزمنە و دايم لى دوۋتە
رەنگە شىعرى چاك نەبىي؛ بەلام زۇر لى ۋەزن و قافىەدا رېكۋېتىن و ئەگەر حەۋلى دابا
دەيتۋانى شاعىر بىي. مامىكى دايكىشم كە ناۋى «سەيد ھەمە سەئىدى نوۋرانى» و يەكىك لى
نيزىكانى شىخى بورھان و مەلايەكى بەناۋبانگ بوۋە، شىعرى زۇرن و زۇرىش شىعرى چاكى
ھەن؛ بە تايەتە قەسىدەيەكى كوردى ھەيە كە لەتە بەيتى سەرەتاكەي «بەرگەماي قەلبم، بە
رېشتەي مېھرى مەۋلا روۋ نرا» يە. زۇر بە تەردەستى پەسندى شىخى خۇي لى ناۋ چوارچىۋەي
سەئىتى كىلاش چىنىندا جىي كىردۆتەۋە. بەۋ بەيتە دوايى دىنىي و دەلىي:
با حەۋالەي پاشى مونكىر بىي سەرى نوۋكى كەلاش

چونكە عەف - عەف ۋا لى دەۋرى پادشاهى دىن دەكا
جا ئەگەر تەبىي مەوزوون لى باۋكەۋە يان لى بىنەمالەي دايكەۋە بە منال بگا، يان ھەر كەسە
بە تەنبا بەشى خۇي ۋەرگري، من ھەر زۇر بە مندالى تەبىم مەوزوون بوۋ. زۇر زوۋ ھەستەم
دەكرد فلان شىعر لەنگە و فلانە راست و بىي زەدەيە.

تازە كوپرە سىۋاتىكم ھەبوۋ، بابم دىۋانىكى توركى پىي دەخويندەۋە. شاعىرەكە «مىرەلى
شىرى ئەۋايى» بوۋە. من و تركى؟ خۋاي تۇ دەزانى ۋەك كەپ لى داۋەتدا بىي ۋا بوۋ. قەت يەك
كەلىمەشم مانا نەدەزانى. جار - جار لى خويندەۋەدا گرېم دەكرد، رادەۋەستام. دەيگوت بۇ
نايخوينىھە؟ دەمگوت ۋابزانم تەۋاۋ نىيە. توۋرە دەبوۋ: ھەتيو تۇ تركى نازانى، چوۋزانى ناتەۋاۋى
و تەۋاۋى شىعرەكە چىيە؟! بەلام كە خۇي تماشاي دەكرد دەيگوت: بەلىي لەنگە، فلان
كەلىمەي لى دەرچوۋە. مەلىي ناتەۋاۋە، بلىي لەنگە!

ھەر زۇر بە مندالى لى ترسى شەپەشىعر - نەۋەك بىدۆرېنم - زۇر زۇرم شىعر لەبەر كىردبوۋ. ۋام
لېتھاتبوۋ كەم كەس بۇرى دەدام. تەنانتە جارېك لى گوندىك ويستيان بۇ شەپەشىعر بە گىز

کورې مه لایه کم داکن. وهک گړیوه نه سپ هر کهسه له سهر هه لېژاردی خوی ده بری. سؤفی
عەلی ناویک گوتی: نه گهر کورې مه لای دی بر دیه وه، مه پیک دده دم، نه گهر نه م کورېش
بر دیه وه مه پیکم دهنی: زور زوو سؤفی عەلی مه پیکې برده وه...

شه ویکش ده گهل چەند فەقیداً چووینه گوندیک به ناوی «خورنج». ناغا پرووی خویش نه بوو؛
ده یه ویست جوابمان کا. بۆ به هانه گوتی:

- نه گهر به شه شعیر، کورې من بۆر دهن راتان ده گرم و زور به خیر هاتن.

هر چەند من له وانی تر مندا ل تر بووم، سینگم دهر په راند و گوتم:

- من ناماده م به شعیری فارسی، یان هر به شعیری عهره بی، یان هر به شعیری کوردی

شه په شعیری ده گهل بکه م؛ با بۆ خوی هه لېژیرئ!

قسەي خویمان بی درؤم ده کرد؛ شعیری عهریم هر له بهر نه بوو. به لام هه تیوی ناغا زور ترسا.
وهک ده لئین «به په تیش نه بیده کرد»، فسی خوارد.

نازانم گهلانی تر چؤن؛ به لام هر به چکه کوردیکی دوو پیت و له تیکی خویند، تووشی
گرانه تاي شاعیر بوون ده بی و لای وایه نه گهر شعیر نه لئ هیچکاره نییه. ده توانین بلیین شه و
کوردانه ی که دهرسیان خویندووه، سه دی نه وه دی خهریکی شعیر دانان! منیش هر زور زوو
تووشی شه نه خویشیه ی بووم. ملم نابوو له شعیر، یان باشر وایه بلیم «میر» هؤنینه وه. بارؤ که
بووم و لاسای قازم دهر کرده وه. قه لهم و ده فته ر بینه و ره شی که وه و ناوی شعیری لی بئی.
به لام شعیر چ شعیر؟ یاخوا به نیسی بی دوژمنانت بی! نه شمده ویرا نیشانی که سی بده م نه وهک
بمکه نه گالته جارې خو یان. به راستی قسه ی قور و بن شر بوون و خؤم پیم و ابوو زور باشن؛ به لام
خویشم جیاوازیم له نیوان داده نان. هیندیکیانم پئ شاکار و هه لېژاردتر بوو. بابم بیستبوویه وه
که خهریکی شعیرم، جا وهره جوینم بۆ داباری و به سویندی درؤوه رهش بیمه وه که من
گوناهی وام نه کرده وه.

جاریکیان به شعیر جوابی نامه ی ناغایه کم نووسیوو. جگه له وه که کابرا زوری تاریر کرد و
ثافه ریمی لی کردم، بۆ خویشم له خویشان ده تگوت فریم. پیم وا بوو هیچ مریشکیک هیلکه ی وا
دوو زهر دینه ی نه کرده وه!

رؤژیک له سابلاغ له سهر تاته کانی مزگه وتی شاده رویش له لای مه لا ماری کؤکی
دانیشتبووم و داوای شعیری تازه یم ده کرد که له بهری که م؛ چونکه هه موو شعیره کانیم له بهر
بوو. وهک دابی عهره بی پتیشو من ببوومه راویه ی مه لا مارف. به مینگه و سهر خوراندنه وه گوتم:

- مامؤستا! من شعیر یکم گوتووه؛ بؤتی ده خوینمه وه. تکایه له بهر خاتری من مه فهرموو باشه.

نه گهر پیت باش نه بوو، پیم بلی.

پنکه نی، گوتی: شعیریش، شه و سنعاته ره زیله خاتر و ماتری ده وئ؟! ده ی بزائم!

شعیره ههره باشه که م - که جواب نامه که بوو - بۆ خوینده وه. که لی بوومه وه گوتی:

- رؤله م! شه مه معیریش نه بوو؛ زور مندا لانه یه، هر ئیستا بیدرینه و خؤتی لی نامؤ که.

شعیرم دراند و فریم دا. پاش تاویک گوتی: راستی بلی! هه مووی هئی خؤت بوون یا له

خه لکیشت دزیوو؟ گوتم: هه مووی هی خؤم بوون.

گوتی: نه گهر راست بکه ی، دوو به تیان شاعیرانه و ریک و پیک بوون. نه گهر وهک شه وانه بلی،

به هومیمم رؤژیک وهک خؤم له برسان بمری!

جا نه گهر خانم ناوا بڼ، قهره واش چوڼ سه گيک بن؟ نه وه شاکاره که مه ده بڼ بیدرېنم، گووکاریه کانم چوڼ؟! بڼ سڼ و دوو کردن ده فته ره کانی دیوانه جوانه کهم ناگر تڼ بهردان و خوځم له شاعر و شاعیري تهره کرد و بېړای- بېړای ناوړم وه سهر نه دایه وه.

نهو رڼو گاره ی له وشته په فقهی بووم، رڼوژیک کاکه ره حماني حاجی بایزاغا هاته حوجره. تهر جیعه بهندیکی له شاعر ی کوردی و کور دایه تی خویند مه وه که زوړم له لا خوځ هات. زوړم حمل دا که بیلې و بینو وسمه وه، گوتی خاوه نیان که خاله مینه سویندی داوم وا نه کهم وه ده ست کهس کهوځ. که له و ناوومید بووم، بڼ خوځ که و تمه گاره گار و تهر جیعه بهندیکم دروست کرد. که نهویش هر له لای خوځ مایه وه و بڼ که سم نه خویند مه وه، چونکه لام وا بوو پروی مه جلیسانی نییه. ناخری نهویشم له ناو برد.

له بیرمه لهو زه ماندها که شاعر م ده گوت، رڼوژیک ده گهل فقهی که به رېدا ده رڼوشتین. فقهی ده می له شاعر وهر ده دا و هر باسی شاعر ی باش و شاعرانی ناوبه ده ره وه ی ده کرد؛ منیش فرسه تم هینا و غه زه لیکم له شاعر ی خوځ بڼ خویند مه وه. گوتی: به خوا شاعر ی چاکه، نهو ه ی کیه؟

گوتم: شاعر ی مسته فا به گی کور دییه.

گوتی: هه ی هه زاران نافهریم! توخوا نهو جاریشی بخویند مه وه.

دیسان زوړی لا خوځ هات. گوتم: سا وه للا شاعر ی خوځ مه.

گوتی: داده ی نهو جاریشی بخویند مه وه.

نهو مجار که خویند مه وه، تفوویه کی کرد و گوتی: مردووت مری، نهو مه شاعر ه؟ نهو مه قسه ی قوړه!

به لام له دوا پیدا که ببوومه نه ندای کومه لی «ژي-کاف» و دیتم کومه له به ناو اته ویه شاعر ی هه بن و هیندیک شاعر ی په سند کراویانم دیت و لام وا بوو منیش هه رچو نیک بیت ده توانم وه ک نهوانه بهو نمه وه، له خوځ شه ویستی کومه له، بامدایه وه سهر شاعر گوتن و بوومه وه به شاعر ی ناچاری و له و ساوه نازناوی شاعریم به سهر دا سپا.

بهره- بهری زستان بوو؛ چوو بوومه شار و سهر م له کو بوونه وه ی براده رانی حیزی دا. تیگه ی شتم که کاک هیمن هیندیک سروود و شاعر ی بڼ نوو سیون. چهند شاعر یکی شاعرانی عیراقیشیان په بدا کرد بوو. گوتیان زورمان نیاز به شاعر هیه که له نینتشاراتی خو ماندا به ره میان شانده ی و زوړ گرینگه. من هیچ ده نگم نه کرد. که هاتمه وه دڼ، بیر ی خوځ هه لکووشی و توانیم قه سیده ی «عقل و بهخت» درووس کهم؛ به لام زوړ دل کرمی بووم که ناخو به کار دیت یان نا؟ شه ویک که له بوکان ده گه رامه وه و میوانی کاکه ره حماني حاجی بایزاغای ناغای شخلمه بووم، سهد کامیلیش لهوځ میوان بوو. باسی شاعر و شاعرانی کورد دامه زرا. گوتم: براده ریکم شاعر یکی داناوه، سویندی داوم که ناوی نه بهم و نوسخه ی به کهس نه ده م، به لام هیندیکم له بهره، باوه ریش ناکم به کار بیت. هیندیکم له عقل و بهخت خویند مه وه. سبه ینی کاله و پیتاوم هه لپچا و مالاواییم کرد. کاکه ره حمان ده گه لم هاته دهر، دوو نه سپ و سواریک له درگا بوون. گوتی: سوار ی نه سپ به! نه م پیاوه ده گه لتا دڼ، گوتومه تا نوسخه ی نهو شاعرانه ی پیدا نه نیری نهیه ته وه. ده شزائم تو تاقه تی میوانی وات نییه که چهند مانگ به ختوی که ی! ههر چی حه ولم دا رزگار م نه بوو. ناچار هاتمه وه نوسخه م نووسییه وه و ناردم. به لام

نەزانیم کردبوو، لە جوابی کاکە ڕەحماندا نووسیبووم:

بە کوردی پیت دەلیم لیم مەگرە ئیراد دیاری شوانە وێلە، ئالە کۆکە بەو تاکە بەیتە تیگەبشتبوو کە ئەو شیعراوە ئی خۆم. شیعەرەکانی لە بەر کردبوون. جاریک بۆ قازی محەممەدی خۆیندبوو؛ بەلام نەگوتبوو هی کین. قازی گوتبووی بۆمەیه پۆزی جومعه لە سەر مینبەر بۆ خەلکی دەخوینمەوه؛ نەیدا بوو. دەمەو بەهار کە چوومەوه شار و سەرم لە حیزب هەلینا، تماشام کرد و شیعەرەکانی منیان لە تاپ دایە و بلاوی دەکەنەوه. کاتی گوتم شیعری منە و ئەوا نوسخەم بۆ هێناون. گوتیان دەسا دەبی زۆرمان شیعەر بۆ بنووسی؛ بەلام چونکە بە ناوی نەناسراوی «هەزار» نووسرابوون، زۆر کەس بە ئی خالەمینان دەزانی و زۆر درەنگ تیگەبشتن کە ئەو ئاگای لی نەبوو.

بۆ ژمارە دووی گۆفاری «نیشتمان» دەمەتەقەیه کم دانا و نیشانی زەبیحیم دا کە چۆنە چاپی بکەین؟ وەرگرت و فری دا، گوتی: ئەو هەر زۆر عەبیە و شیعەر نییە و پێی ناکەوێ لە گۆفاردای بێ! بۆ کاکە ڕەحمانم خۆیندەوه، بە زەبیحی گوت: من ئەو دەمەتەقەم بە لاوه زۆر باشە. زەبیحی گوتی: بەلێ بە راستی شتی چاکە و چاپی دەکەین!

ترسان و وێران

منیش وەک زۆربەیی منداڵانی دیکە کورد، هەر لە بێشکەوه بە شەو لە بان و جندۆکە و غوولی بیابان و ئەو شانەیی کە هەر نین و قەت نەبوون، ترسیندرا بووم. جا چونکە ئەو بەلا و موجزاتانە هەر لە شەودا دەگەڕێن، لە شەودا دەترسام و نەخوازە لە تاریکەشەودا دەترسام هەر دەرکەوم. بەلام ترسیک کە من هەمبوو ڕەنگە وەک ترسی کەس نەبێ. باوەر ناکەم هیچ منداڵیک لە خۆم ترسەنۆک تر بووبێت.

جاریک لە خانەقای شیخی بورهان، جەنگەیی چیشتەنگاو چوو بووم لە سەر مەرقەدی شیخ قورعانم دەخویند. ژەنگە سوورەیه ک بە لای سەرووی بەر هە یوانی مەرقەددا وزموز دەگەرا. ئەو نەندەیی لی ترسام وەخت بوو گیانم دەرچی. نەمکرا قورعانە کە لیک نییم، بە جیە هیشت و هەلاتم، بەلام هەلاتن! ئیوارێ دەگەل زیارەتکەرە هاتمەوه، قورعان لە سەر کورسییە قورعان بە ئاوالەیی بە جی مابوو؛ هینامەوه. شەوانە هەموو پێنجک و داریکم لی دەبوو بە جندۆکە و عیفریت. بە تاییەتی کە زۆرم چیرۆکی خێوی ئاوان (خوای کانی) بیستبوو، بە تەنیا نەمدەوێرا بچمە سەر کانی و چۆماوان.

نازانم چۆن بوو پێریم دا کە ئەو ترسە لە کۆل خۆم کەمەوه. وردە-وردە غیرەتم وە بەر خۆم دەنا. شەو دەرە کەوتم، تۆزیک دەگەڕام. جاریک لە گوندیک کە نزیکەیی سەعاتە ڕێبە ک لە خانەقا دوور بوو، وەختی خەوتنان گوتم دەچمە خانەقا. لە دێ دەرکەوتم. هاشەیی گەلای داران بە دەم باوه، خوڕەیی ئاوی چەم و خڕان، هارەیی ئاشان، ترسیکی زۆری وە بەر نام. لە ترسان دەستم کرد بە گۆرانی گوتن. لەپ بە سەر قەبرستانیکدا کەوتم کە ڕێگە بە ناویدا دەڕویشت. من و گۆرستان و شەو؟ «رووح لە جیەکی سەختە و دەرناچی». هەر هیندە دەزانم چاوم قونجاند و هەلاتم. دە هەلاتنە کەمدا هارە لە گۆیمەوه دەهات. نەمدەوێرا ئاوپ دەمەوه. لە دەنگی سەگانی دێبەکی سەر پێم وشیار بوومەوه. چونکە ترس لە سەگانی زۆر بە هیز بوو. ڕێگام لە دێ لا دا و لەو لاوه هاتمەوه سەر ڕێ و لە سەگ ڕزگار بووم. تۆزیک دم و چاوم لە جۆگە ششت

و پشوم تهواو هاتهوه سهر خو؛ ملی ریگم گرت. هاتم تا خانهقا و چراکانیم له دورره ده دیت. به لام له پر و نه کاو چی ببینم؟ یه که دانه جندوکه ی پیریژن له تهنیشت ری هله ترووشکاوه؛ دهستی ده بهر چهنه ی ناوه، زهق-زهق ته ماشام ده کا! چۆن عهرز قووتی نه دام و عاسمان هه لینه کیشام؟ قاچم سست بوون؛ تف له ده ممدا وشک بوو. باهر ده که ی یان نا که ی، دهستم بۆ کلاوه که م برد، مووی سهرم وا گرژ ببوو، وهک ده رزی له کلاوه که مه وه ده ر چوو بوون. نازانم چۆن شیت نه بووم. هیندیک ثایهت و دوعام ده زانی که بۆ دهمی وا به کار بی، به لام کی له وه ختی وادا دوعا و موعای له بیر ده مینی؟! هه لیم، هیزی قاچم نییه. خو ئه گهر سه عاتیکیش هه لیم، جندوکه به دوو شهقاو ده مگاتی. دیاره ئه جهلم هاتووه. به بیرمدا هات که ئه گهر له به رانه بری دوژمنی کافردا پیاو ده ست نه کاته وه ئیمانی نابا. ناعیلاج به دهستی له رزۆ که وه، به داروو که یه که وه که به ده ستمه وه بوو، خوّم به سهر جندوکه ی مه لعوون دادا. ده ست و چاوم هه مووی به نووکی دروو بریندار بوو. چونکه جندوکه بۆله شیلانیک بوو له دم ریگه. جا وهره لهو ده شته به ته نیا خوّم به خوّم پی بکه نم! ئیدی له وساو ه ئیمانم به وه هه موو چیرۆکانه نه ما که باسی جندوکه و غوول دیتیان بۆ کرد بووم. زانیم ئه و که سانهش ههر پنچکیک منچکیکیان دیوه و هه لاتوون و بۆ ئیمه یان وهک چیرۆکی جندوکه دیتن گێپاوه ته وه. ترسی تاریکه شهوم نه ما و لیکم ده داوه که بۆچی له ژووری دیوار سپی ناترسم و ئه گهر رهشیان هه لگێرا لپی بترسم؟ سپایی رۆژ و رهشایی شهو فرهقی چییه؟...

شهویکی باران به ریگه دا ده رۆیشتم؛ ماندوو ببوم. تووشی قهرستانیک هاتم که قه بره کان به به ردی لووس هه لئرابوون. ویستم وچانیک بدهم. زهوی قور بوو، به ترس و له رزیکه وه قوونم خسته سهر به رده تابووتیک؛ مردوو لئ راست نه بۆوه. نه خیر لهو خوانی رۆسته مهش رزگارم بوو. زانیم مردوو تازه هه وه سه له ی شه ر کردنیان نه ماوه. ته نانهت وام لیها ت که شهوی ئه نگوسته چاو گریوم ده کرد بچمه ناو گومبهر و سه ره قهرستانی زۆر به سام و نه ده ترسام.

ئه مجار ده مه ویست ههر چۆنیک بی جندوکه یه ک ببینم. به رده گه وه یه ک له دامینی شاخی ته رهغه هه یه، به ئامان و زامان ده یانگوت ههر کهس به شهو به لایدا بره، جندوکه دهستی لئ ده وه شینن و ناوی چهند کهسیان ده گوت که له وئ شیت کراون. شهویک که ورده بارانی به هاری دهباری، بۆ چوونه وه مال به ئانقه ست ریگم خسته ئه وئ، چوومه ناو هه لولایی به رده که و چاوه نۆر بووم. خشپه ی گه لایه ک، هاشه ی بایه ک، خرمه ی ورده بارانیک ده هات، ده دلی خوّمدا ده مگوت ئه وا هاتن؛ بزائم چۆنم ده نگین؛ ههر ده بی جندوکه ببینم. له سه رمان که سیره بووم و کهس نه هات. به نا هومیدی ده رکه وتم و ملی ریگم گرت. شهوه رهشی به هار و کوپره ری بوو؛ که متر ریگم به دی ده کرد. له پر دیتم شتیکی رهشی زهلام له بهر چاوم قوت بۆته وه. ئه ها به خوا ئه وه جندوکه ی بن به رد هاتۆته سهر ریگام تاقیم کاته وه! به لام ترسان نه ما بوو. بۆی چووم، فیشقاندی و ده رپه ری و به ره و گوند پهل بوو. جاشکیکی یه کپر بوو؛ له گارن به جی ما بوو. به شونیی ئه ودا ریگم دیته وه و پتکه وه گه یشینه وه گوند.

که تازه ش چوو بوومه ناو فه قتیان له سه گ زۆر ده ترسام؛ فه قی گالته یان پی ده کردم. له وهش راها تم؛ ئه گهر سه گم بۆ ده هات داده هاته مه وه بۆ به رد و ئه و رایده کرد.

ده پتیدا له بهر مارمیلکه ش هه لده هاتم؛ وه مده زانی ماره؛ به لام که ده مدی مندالی وهک خوّم به دار یان به رد مار ده کوژن، منیش ورده- ورده غیره وتم وه بهر خوّم ده نا و فیر بووم له بهر

مار هه لنه يه و بتوانم بيكوژم. «سهيد محيدينه شيته» هه بوو، پوورزاي دايكم و پينم ده گوت خاله. بياويك بوو زور به نازا و شهركه مه شهوور بوو. هه ميشه پتي ده گوتم نه گهر تو كورپكي ترسه نوك بي، دياره خزمي من نيت. جاريك من و خالوزايه كم كه ههردووكمان له سايه ي ولات تيكيچووني شه هريوهري بيست و پاشاگهرداني تازه سهرو تفهنگمان پهيدا كردهبوو، پاش نيوهرويهك ويستمان له شاري سابلان دهركهوين. گوتيان ريگه خهتيره و چهته ههيه؛ گويمان پي نه دا، سيبهر شوو بيوون تووشي كابرايه كي سوالكهري گهريده بووين. گوتي: كورينه! له راهي خودا بگهرينهوه، چهته تان له سهري ريگهيه و ئيستا له بهر چاوي من كاروانيكيان بهر گولله دا و پروتيان كرد. لهو خه بهره ترسام؛ پروم كرده خالوزاكه گوتم: ئيمه تا ئيستا ليتمان نهقهوماوه و دياره تووشي شهري تفهنگ دهبين. تو دهليي چي؟ كابرايه كي خاوهن قاوهخانهي سهرجادهمان دهگهل بوو كه به ته ماي ئيمه هاتبوو، گوتي: بگهرينهوه، شهو مخاريجتان له سهري من. همه ده ميني خالوزام گوتي: ههري تو بليي وا ده كم. له پي خاله محيدينم هاته بير، گوتم: پهنگه برؤين بكوژرين؛ نه گهر بگهريينهوه له وانهيه خاله محيدينم بزاني؛ نهوسا نابرووي به هزار سالمان ده چي. همه ده مين گوتي: تو ش بگهرييهوه من ههري ده پروم. له بن ههروزي جيگهي خهتير نه سپه كانمان به كابراي قاوه چي نه سپارد، كه به ريگه دا برؤا. خوشمان ههري به كه به لايه كي چيادا دهست له سهري پهله پيكتكه و له سهري ههست سهريكته و تين. به لام به سهلامهت گوزه را و تووشي چهته و شهري نه بووين. لهو ساوه كهوته دلمهوه كه نه گهر قهومايا شهري ده كرد و بوم هه لكه و تايه چهته ده كوشت. ياني منيش خوم به پياو زاني و ده خوم راده ديت كه له كابراي دهست دريژيكر كه متر نه بم. ههردووكمان ههري خويمان له لهش ديت؛ بو دوزمن بويري هيرش بكا و من نهو پرم بهر بهر كهاني بكهم؟

ماينيكم هه بوو، زينيكي كوئي ئينگليسيم لي ده كرد. به لاي منهوه زور شتيكي باش و ئاسايي بوو. له سابلان ميواني مالي سهعيد ناويك بووم. تكاي لي كردم به سواري مايه كه كم تا قونقه لا بچي. ئيواره كه هاتمهوه سهعيد ده ناليني و له جيذا كه وتوو:

- نه ي مالت ئاوه دان بي! زينه كه هه موو قنگمي داماليوه! چوومه لاي حه كييم، مه لحم و دهريزي بو نووسيوم.

تازه چووم سهيري زينه كه كم كرد، نه وهنده ي باران و تاو لي دابوو، وهك بهردى قرنج قرنجى لي هاتبوو؛ به لام دياره قووني سهعيد له هي من ناسكتر بوو، من فيري بيووم.

گوردايه تي

وهك معلومه له سهري تاي ئيسلامهوه هه ميشه گهلي كورد ژيرده سته ي بينگانه بووه و ههريز پرؤژيكي - وهك لازمه - نازادي كورد و كوردستان خوي نهواندوه. جا نه گهر له چنگ نه مهوي و عه ببا سيانيش دهريته رواه، چوته ژير باري تورك و ئيرانهوه. ولاتيكي سهخت و شاخاوي و گهليكي زور له شهري نازا؛ زهوي و زاري به بهر و بووم؛ كراوته مهيداني شهري تورك و ئيران و ههري كامه يان ويستويانه كورد به كوژ بدن و بيكه نه به لاگهرداني خويان. نهخوازه لا له دهوراني سهفهويه كاندا، له پاش نهوهي كورديكي ژهنگاوي خوي كردوته شيخي سهريه مال و له ئيراندا پهري ساندوه و مريدي زوري پيكهوه ناوه و به ناوي «شينخ سهفي نهرده ويلى» ناسراوه و زماني توركي كردوته زماني نههلي تهريقه تهكه ي خوي، كوراني نهو ويستويانه بههري سياسي

لهو تهريقه ته وه رگرن، بوونه ته شيعه ي زور دلگهرم تا بتوانن به چالاكي بهر بهر ه كانې زور به ي سونني مه زه به كان بكن و ئيران بؤ خويان ساغ كه نه وه. سولتانانې عوسمانيش خويان كردو ته پاريزه ري سونني مه زه بان و هه ميشه نه دوو هيزه به گز به كدا چوون و كوردې تيدا مال ويران بووه. نه م باسه زور قووله و زوري له سر دواون؛ نايه وي به دريژي لي ره دا باسي بكرئ. به لام نه وه نده هه يه كه سه دان ساله هيچ كورد يكي ئيران نه بووه كه ركې زوري له دهسته لاتدارانې شيعه مه زه ب و به گفتي خويان له عه جه م نه بووي. هه ر به چكه كورد يك له هه وه ل چاوكردنه وه و زمان گرته وه، به ناواته له چنگ عه جه م رزگاري بيټ. عه جه م واته ئيرانې ده سه لاتدار؛ به لام چونكه كوردې موكريان هه ر كار به ده ست و پولي سي ترك زمانيان نار دوونه سه ر و جه زه به و نازاريان له وان ديوه، ناوي عه جه م بؤ ترك زمانه كانې جيرانيان به كار ده بن.

منيش وهك هه موو منداله كورد يك هه ر زمانم پشكو توه و هاتوومه ريزي مندانان، بوغزي عه جه م ده گهل شير مشتوه و به دل ناخوشم ويستون. گوتم له هه و سالانيدا گويزم پيكدادهدا و نه وي بشكايه ده مگوت عه جه م شك. زور جار له بهر خودا ده پارامه وه پادشايه كي كوردې چكوله و جوانم به نسيب بكا. له گه مه ي شه وانې گه ر كدا ده بووي نه دوو ده سته ي عه جه م و كورد؛ ده بوايه شه ر بكه ين، عه جه م بشكين و كورد سه ركه ون.

بابم له توركيه مه لا سه عيدي به دي عوز زه مانې دي بوو؛ زور به ميماره كي ده زانې. كه بيستبوويه وه له لايه ن سولتانې رومه وه كوژراوه، جگه له ناخوشه ويستي عه جه م، جنيوي به توركي عوسمانيش دهدا و به كافري ده ژماردن. ده رباره ي كورد نازاد بوون و له ده ست دوژمني كافر رزگار بوون، لاي هينديك له ميوان و هاموشو كه راني باسي ده كرد. چهند لاويكي سابلافي هه زيان له قسه كانې ده كرد و زور جار ده هاتنه لاي كه گوئي لئ بگرن.

من و زه بيحي مندال بووين و له بهر خو مانه وه به نه ندازي عه قلي مندالي، كه يفمان به كورد ده هات. زه مان زه مانې ره زاخاني په هله وي بوو. كه س نه يده ويرا بيريش له كوردې نووسين بكا ته وه و ناوي كوردې خويندنه وه واي لي هاتبوو، نه گه ر كه سيك باسي بكردايه، سه ره راي جنيو، ده كه وته بهر تيز و ته شه ر و شه ر و ده بوو به گالته جار. له بيرمه رږژي ك زه بيحي ليم په يدا بوو؛ نيشاره تي بؤ باخه لي كرد. گوتم چييه؟ گوتم با بروين ده زانې. له شار ده رچووين؛ نزيك پردي سوور گر به رديك هه بوو، بني هلول بوو. خو مان له بهر چاوان ون كرد و كتيبي ده رتا: «نه نجومه ني نه دي باني كورد» كه هي پياويكه به ناوي «نه مين فه يزي به گ» و له سالي ۱۳۳۹ ك (۱۹۲۰ ز) له نه سه ته ميوول چاپ كراوه. پر بوو له شيعري شاعيران. جا وه ره و بتوانه ساغي كه وه! هه ر چو نيك بوو ته قه - ته قيكمان لئ ده كرد و به شي خو مان - نه ويش به حالي سه گ - لئ هه لده كراند. چهند رږژي ك نه و كار ه مان كرد. رږژي ك تووشي شيعريكي شيخ ره زا بووين و ده قور گيران:

خزمينه مه دن په نجه له گهل عه شه تي جافا ميرووله نه چي چاكه به گز قولله يي قافا ده مان خو يند: «ميروو، له پخي چاكه به كه پور قولله ي قافا!» من ده مگوت له نگه، ده يگوت ئاخري ياني چي له نگه؟ ده مگوت نازانم، به لام ده زانم نه مانزانيوه. فكر، فكر، خوايه چي بكه ين و له كي پرسين؟ گوتم: هه ر چهند ده زانم ره نگه ليندانيكيش بخوم، به لام له بابم ده پرسم. شه و كه بابم خه ريكي متالا بوو، تزيك مينگه م كرد و سه رم خوراند و گوتم:

- باباه!

سه‌ری هه‌لینا:

- ها چیه؟

بیده‌نگ بووم؛ قه‌تم نه‌هات. دیسان پاش تاو‌یک گوتم:

- باب‌ه؟

- به‌لن، ده‌لنی چی؟

دیسان په‌شیمان بوومه‌وه. نه‌وجار هه‌ستام چوومه لای درگا که ره‌گی هه‌لاتن به‌دی بکه‌م.

- باب‌ه!

- نه‌ی سندان! ناوم لن ده‌ننی؟ ده‌بلن بزانم چت ده‌وئ؟

- ئاخ‌ر لیم ناده‌ی؟

- نا بۆچی لیت ده‌ده‌م؟

- شیع‌ریک هه‌یه‌من و زه‌بیحی نایزانین، پیمان بلن.

گوته‌ی: زۆر باشه‌، کوانی؟

نه‌نجومه‌نه‌ بۆرم له‌باخه‌ل ده‌رینا و شیع‌ره‌که‌م شاندا. گوته‌ی؟ چۆنتان خویندۆته‌وه؟

که‌ بۆم گوته‌، له‌ قاقای پتکه‌نینی دا، گوته‌ی: پیاو هه‌رچه‌ندی به‌ ئانقه‌ستیش سه‌ول بدا نازانی وای غه‌له‌ت بخوینیته‌وه. بۆی ساغ کردمه‌وه و گوته‌ی: جا نه‌گه‌ر ئیوه‌ کوردی ده‌خویننه‌وه‌من زۆرم هه‌یه‌.

هه‌ستاین چووبنه‌سه‌ساری مال؛ گلی لادا، سندوقه‌فیشه‌کیکی ڤووسی داپۆشیبوو که‌ پری بوو له‌ دیوانه‌ شیع‌ری چاپ‌کراو و به‌خه‌ت نووسراو. ئیتر خودا وه‌تسه‌ستین، دیوانی نالی، کوردی، شیخ‌ره‌زا، سالم، هه‌ریق و نازانم چه‌ندی‌تر، یه‌که‌-یه‌که‌ وه‌مانده‌گرت و غه‌له‌تمان ده‌پرسییه‌وه. سدیق هه‌یده‌ری و سه‌عید هه‌مه‌قاله‌ ناویش که‌ له‌ ئیمه‌ به‌ ته‌مه‌ن‌تر بوون ده‌چوونه‌ ڤه‌واند‌ز و له‌ هاتنه‌وه‌دا چاپ‌کراوی کوردییان له‌ لای حوزنی موکریانیه‌وه‌ ده‌هینا و ده‌بانداین. تا زۆر باش خۆمان له‌ کوردی خویندنه‌وه‌ ڤاهینا و به‌ره‌-به‌ره‌ ده‌ممان له‌ باسی ئازادی کوردستان و ئاوات‌خوازی رزگاری کورده‌وه‌ وه‌رده‌دا.

نازانم چۆناوچۆن بوو که‌ چه‌ند که‌سیکی‌تریش ببوونه‌ ئاوده‌نگیمان و شه‌ریکی بیرکردنه‌وه‌مان بوون. له‌ سابلاخ «هوسینی زیرینگه‌ران» که‌ پاشان به‌ «ڤرووه‌هر» ده‌ناسرا، «هه‌زیزی کاکاغا» که‌ نه‌فسه‌ریکی پۆلیس بوو، «مینه‌ی شه‌ره‌فی»، «عه‌بدۆڤه‌حمانی که‌یانی»، له‌ لادی «کاکه‌ ڤه‌حمانی حاجی بازاغا»، «مه‌لا ڤه‌حمانی حاجی مه‌لای هه‌زیزکه‌ند» و ڤه‌نگه‌هی‌ تریش که‌ له‌ بیرم نه‌ماون، وانا حیزبیک بووین بچ‌ به‌رنامه‌ و ته‌نزیم. کارمان هه‌ر نه‌وه‌نده‌ بوو که‌ ده‌گه‌یشتی‌نه‌ یه‌کتر دلی خۆمان به‌ ئاواته‌که‌مان خۆش ده‌کرد.

جاریک زه‌بیحی ده‌گه‌ل خۆی برده‌می مالی پیاویک به‌ ناوی «خاله‌ مه‌لا». پیم وایه‌ جگه‌ له‌ ئیمه‌ ده‌ که‌سی‌تریش له‌وئ بوون. گوته‌یان ئیمه‌ ده‌بینه‌ حیزب و ده‌بی ئاگامان له‌ یه‌کتر بی و سویند بخۆین که‌ خیانه‌ت به‌ یه‌کتر نه‌که‌ین. ئه‌م کۆبوونه‌وه‌ زۆر مایه‌ی دلخۆشی بوو؛ کوردایه‌تیمان پته‌و بوو. دوو-سێ کورته‌ باس‌م له‌ باره‌ی ئه‌و هاوکاریه‌وه‌ له‌ بیر ماوه‌:

ده‌گه‌ل هه‌زیز و هوسین چووبووبینه‌ قاوه‌خانه‌ی حیکایه‌ت‌خوان. حیکایه‌تی ئه‌سه‌که‌نده‌رنامه‌ی ده‌گوته‌. هه‌ر ده‌یگوته‌: «تۆز له‌ بیابان هه‌ستا، بای ڤه‌حمه‌ت تۆزی لادا، ده‌ ئالا نیشه‌نه‌ی سه‌د هه‌زار چه‌کداری فلان پاله‌وان ده‌رکه‌وت و دیسان تۆز و ئالا و فلان پاله‌وان...» و هه‌روا درێژه‌ی

دهدا. عزیز - که تۆزیک سرخووش بوو - بانگی کرد: «سه گیاب نه دی کوا ئالای کوردستان؟» و ده مانچه ی دمرینا. خه لکی قاوه خانه به جاریک تاسان، حیکایهت خوان سپی هه لگه را و له رزی و ملی لی نا که: «تۆز هات و رابرد و سه د ئالای نیشانه ی یه ک ملیۆن له شکری سه لاهه ددینی نه بیووپی دهر کهوت...» حوسین عزیز ی له چاخانه وه دهر نا و من شوینان که و تم. ده مانچه که یان دا به من که من مندال و بی شکم، نه وه ک بیانگرن.

گوتیان نه فسه ریکی دژیان سر و بنی قسه ی، جنیو به ره گه ز و دینی کورد دانه و ناو و نیشانه شی فلانه. عزیز خه تی بۆ کیشا که ته میبی بکا. شه ویک زستان و به فر له عهرزی بوو. چووینه ده ور به ری دژیان قه ده ممان لیدا تا کابرا هاته دهر. عزیز به هه وای سرخووشی یه خه ی گرت و به ربوو لیدانی، حوسین و منیش به ناوی ناو بژیکه ر چووینه یاریده ی و بگره کویتده ریت دیشی، شل و کوتمان کرد. دژیان هاتن، ناو بژیکه ر هه لاتن و عزیز گیرا. وه ک خۆی گوتبووی به ته له فۆن خه به ر به فرمانده ری له شکری سابلاغ درا و فرهانی دا عزیز یان بۆ برد که خۆی تۆله ی لی بکاته وه. هه مووی شه وئ پیکه وه ئاره قیان خوارد وه و قوماریان کرد وه و سبه ی عزیز هاته وه و ئازاد کرابوو.

کوړیکی سابلاغی به ناوی هه میدی سولتانی - که مه ئمووری ده ولت بوو - به سی نه منیه وه هاته ته رهغه و داوای مازاد گهنمی لی کردم. گوتم هیچم نییه و هیشتا دروینه نه کراوه و بۆ خۆم جۆم قهرز کرد وه و نانی جۆ ده خوین. قسه مان تیک په ری و گوتی مه لابازی دهر مه هینه. هه ر چه ند کهس نه و رۆژه نه یده وێرا به پیاوی ده ولت بللی پشتی چاوت برۆیه، من زۆرم رک هه ستا. کابرام به سی تمه ن له پۆلیسه کان کړی؛ دوو کهسم بانگ کرد و خۆم، به ربووینه گیانی، «چت خوارد وه ترش و چه ونده ر؟». هه ر چی هاواری کرد پۆلیس خۆیان که ر کرد. وای لیها ت له سه ر پشتی بارگین دایانه ست و به ره و شار بوونه وه. منیش به رپیه کی سه ر پر دا خۆم گه یانده شار و هاوارم بۆ عزیز و حوسین برد که له شکایهت ده ترسم. هه ردوو ک له هه مید خه فتا بوون. هه ر له مال دهر چوو بوو و هه ریگه را بوونی و سویندیان دابوو که شکایه تم لی ناکا. له و ساوه مه ئمووری تریش که هه موو گیانیان ته شقه له به خه لک کردن بوو ترسا بوون و له به رانه بر من پر کیشیان که متر ده کرد.

قسه، قسه دینی: نه و ده مانه ی که له ته رهغه ده ژیاين، به ده ست نه منیه و مه ئمووری ده وله ته وه ژیا نمان جه ونده م بوو. رۆژ نه بوو ده سته به کمان لی په یدا نه بن و ته شقه له یه کمان پی نه که ن و به رتیلمان لی نه ستین. جلکی کوردی، تووتن و په ری ناو قوتوو، کهم خه مته تی خۆیان و نه سپیان به گوناھی گه وه ده ژمیران. هیچ نه با فیشه کیان ده خسته مالان و ده یانگوت - چه کت هه یه. ئیمه که هه موو فه قیر بووین و به رتیلمان بۆ هه لنده سه وورا، ته واه له په روپۆ ببووینه وه. له بهر چاوی من نه وهنده یان به قامچی له فه قیریک دا که وه زکی دا و داوی دوو رۆژ مرد. گوناھی هه ر نه وه بوو که زۆر زوو جلهوی نه سپی نه منیه ی نه گرتوه...

سه رباری به هانه ی تووتن له مالی بوون و تۆمه تی قاچاغچییه تی و بریوانووی بی پسانه وه، سالیک که و ته گیانمان که گهنم به ده ولت بفرۆشین و «نیمه» قبول نییه. هه موو چارمان له وه دا دی که ئیمه ی ورده مالیک، له شاری سابلاغ خۆ به شارینه وه و له لادی به رده سته مه ئموور نه که وین. چه ند که سیک له ته رهغه و قهره لی ریک که و تین، چووینه شار و له خانیکی که ران دامه زراین و وه تاغیکمان به کړی گرت. رۆژانه له ترسی مه ئموور تا ئیواره دهر که مان له سه ر خۆ

داده خست؛ شهوانهش تا لای رږژ قوماری پهرمان ده کړد. به لام چوڼ قوماریک؟ شوو تا به یانی کهس له قرانیک و دوان پتری نه ده دډراند و نهیده برده وه.

ژنی کابرای خانچیمان فیر کړدبوو، نه گهر مهنمووری ده دی، هه رای ده کړد: «کش-کش هه لږ هات»، دهر گهمان گاله ددها و هه ستمان له خوځمان دهرې تا هه لږ نه ده ما.

خانچیه دوو ژنی بوون، یه کیان پیس و پیر، نه وی تریان لووس و جوان و مندل کار. شهوانه که قومارمان ده کړد، حه قی پی چرای قومار - که ده یه کی براوه بوو - به جوانه که ده گه یشت. جا چونکه منی به له بار و جوان دهرانی و که یفی به من ده هات، ناخری شوو پاچراکه ی به دزیه وه ده خسته وه گیرفانی من. وانا هه میسه نه دډراو بووم. هه قی کهر و ئیستر و بارگین، شهوانه قرانیک بوو؛ هه قی پیاوان دوو قران. یانی ههر پیاویک به دوو کهر داده نرا!

شهویکی زور سارد، یه کیک له ئیمه له سر دراوی کهر، ده گهل پیریزنه که ببوه شهریان؛ هه موومانیان دهر کړد. سیپال ده بن هه نگلدا، به سر سه هؤلدا خر مه خرم به کؤلانی شاردا به ره هلدا، له جی خه وی شوو ده گه راین و سی کهس بووین. ژووریکمان په یدا کړد، بی ناگر، بی دهرگا، په توویه کی له جیگای دهرگا پییدا کرابوو. خانه خویشمان کابرایه کی چارداوه روو بوو. هیندیک ره یمان له مقه لیه کدا گه شانده وه و له بهر چرای نهوت ملمان له قومار نا. خانه خویکه مان خوی کړده پای قومار. هه قی نهو شهوه و شش حهو قرانی خویمان لی برده وه. به دزی ژنه که وه قند و چا و ئیستیکان و چه کوچ و ته نانهت مقه لی و ماشه که مان قه بلاند و لیمان برده وه. به یانی ژن به گژی داهات و زیقاندی. لای ئیمه گریا، تا شته کانمان داوه و رږشتین و هاتینه وه گوند.

نهو فیره قومار بوونه، ههر چند له هیچه وه و بؤ گالته ده سستی پیکرد، لیم بوو به نه خویشیه کی گران. له لادی ههر ده گهل نهو لات و لووته ورده مالیکانه ده مکرد و زور جارن زورم ده دډراند. شهویک له بؤکان توووشی قومار بووم، چل تمه نیکم پی بوو که له وپه لی مالی پی بکرم هه مووم دډراند. بؤ نهو حه قی جی خهوم پی نه ما بوو، نیوه شهو چوومه حه مام. له حه مام کابرایه کی ناشنم دیت، داوای قهرزم لی کړد، به هه موو هیزی خوی پینج قرانی دامی! به ده سستی به تال و هه ناسه ی سارد هاتمه وه تهرغه. قومار بازییه کهم لی ببوو به خوو؛ ده سستم لی به رنه ده دا. شهویک نهو ره فیه سالخانم ته نانهت ماینه که شمیان لی برده مه وه. دواپی به زه یان پیما هاتمه و لییان نه ستاندم. نازانم چوڼ بوو که دلم به جاریک له قومار هه له نگوت و به بی سویند خواردن تهرکم کړد و له بیر خوم برده وه.

دواي چند سالتیک که «هیمن» ژنی دینا و من برازاو بووم، شوو لیفه بؤ میوانان - که یه کجار زور بوون و حیسابی نهو هه موانه نه کرابوو - زور کهم بوو. بابی هیمن گوتی: بهو شهوه چاره ی نوین چوڼ بکه ی؟ گوتم: ئیجازه بده من ده یکم؛ تؤ بچوره وه مال. په ری قومارم هینا و خه لکم به قومار وه سر گهرم کړد. تا به یانی کهس لیفه ی نه ویست و نه نوست. خوم شتیکم دډراندبوو؛ به لام نه زور. جکه لهو جاره، تازه ههر گیز ده سستم بؤ په ری قومار نه برده وه و لهو به لا گه وره یه خوم رزگار کړد.

ههر نهو سره روبنده، کؤنه ناغایه کی کورد - که مه حموداغای سه گه نیریان پی ده گوت - به مهنمووری به تی ده ولت هاته سرمان و نهویش وه که هه موو مهنمووری تر له بهر تیل ده گه را. من هیچم نه بوو بیده می، نهویش سوور بوو که ههر لیم بستینی، ده نا کلاویکم بؤ دروست ده کا. له

رووی ناچار ییموه گوتم:

- ناغا! مهر حوومی بابت له خانه قا نیژ راهه. پوولم نییه؛ بهلام له باتی شهو بهرتیله خه تمیکي قورعان بو روو حی بابت ده خوینم!

زوری لی خوښ هات و پیک هاتین؛ بهلام نیستاش شهو بهرتیله قهر زدارم! هر ثم چیرۆکه م بو قزلجی گنپراوه، نهویش به تیکدانهوه کردوویه ته کورته چیرۆکیک له «پیکه نینی گه دا». زیانی تهره غه م جگه له متالا و ترسی مه ئموور، به خوږایی ده گوزمرا. پاییز که کاسبی دهشت نه ده ما، ئیواران له سهربانان ده گهل پیره پیاوان و له بهر دهرکان ده گهل کونه پیریژنان و شهوانه به گورموئی بازی و گوئی گرتن له بهند و باو و حیکایه تی قه دیم و له بهر باریندا به ته پکه نانهوه و راهه که رویشکمان راده بوارد.

حیزی خاله مه لا - که هیچ ناویشی لی نه برابوو - سهر به خو پوو چابوو و له په یوه ندی دۆستانه ی ئاسایی تینه پهری. هر که به هاتنی رووسان، شیرازه ی دهوله ت له موکریان هه لوه شا، «عزیز زهن دی» ناویک که به «عزیز ئه لمانی» ده ناسرا و پیاویکی زور زانا و ده م پاراو بوو، چهند که سیکي بانگ کرده ماله خو ی که من و زه بیحیش ده گهلدا بووین؛ گوتی به سهرۆکی خو م «حیزی ئازادیخوا ی کورد» دروست ده که م. بی لام و جووم قبوولمان کرد. زور که سی تریش هاتنه ناو حیز به که ی. عزیز زهن دی بو ته بلیغاتی حیزب، گه شتیکی کرد. شیخ محه ممه دی خانه قا، خه لیفه مه لا عه لی زه نبیلی و زور ئاغای تری کرد بووه دۆستی خو ی و به لئینی هاوکاری لی ساندبوون. هه تا سه قز هات و گه رایه وه. چوو بووه ته وریز؛ زور ئهرمه نی ته وریزی شی کرد بووه په یه وه ی خو ی. به ته نته نه و سه نته نه یه که وه ده گه را، چهندین کیشکچی ئهرمه نی له دوايه وه ده رۆیشتن. پاشان - راست یان درۆ - گوئیان له هه مان کاتدا پیاوی دهوله تی ئیران بووه و پوولی لی ساندوون که نه هیلی بیري ئازادیخوازی په ره بستینی. به ناشکوری نالیم نهویشمان لی پوو چهل بوو.

کۆمه لی ژنی کاف.

جاریک که چوو بوومه شار، وه ک هه موو جار بهر له هه موو شت زه بیحیم دیته وه؛ گوتی وهره! بر دمی ه مزگه وتی قازی. گوتی به قورنان سویند بخۆ که نهوی پیتی ده لیم لای که س نایلی. بو جاری دووه م سویند خوارد، گوتی شهو پیت ده لیم چییه. پاش نوێژی شهوانیکی درهنگ، منی وه شوین خو ی دا و به کۆلانی کدا رۆیشتن. له سهری کۆلان یه کی کم دی راهه ستابوو؛ دهستی ده بهر پشیتندی بوو. دیار بوو ده مانچه ی پییه. زه بیحی شتیکی پی گوت. چووینه مالیک. ته رزی له دهر گادان جوړیکی نااسایی بوو. زور زوو یه کیک - که نه مناسی - بر دمی ه ژووریک. میزیک پشته مالیکی به سهر هه لکیشراوه، قورعانیک به ئاواله بی پالی به دیواره وه دراوه و له سهر میزه که چه قاهه، ئالایه کی به دروشمی رۆژه وه له دیوار دراوه، خه نجه ریکی پرووت به قورعانه که وه هه لپه سیراوه، په ره کاغه زیک به نووسراوی له سهر که ناری میزه که یه. کابرا گوتی «ئه وه بخوینه وه و هه موو جار دهست به قورعانه که دا بده، ئه گهر لهو سویندنامه یه لاده ی خوینت بهو خه نجه ره ده رژی».

له سام و عه یبه تی شهو دیمه نه ده لهرزیم؛ زۆریش شانازیم به خو م ده کرد که شیایوی ئه م باوه ره م. سویندنامه که حه وت بهند بوو. به داخه وه به ته وای له بیرم نه ماوه؛ بهلام تییداوو که:

«بە قورعان و ئالاي كوردستان و شەرەفم سويند دەخۆم لەمەرۆوه بە دل و گيان بۆ ئازادی كوردستان تێدەكۆشم و تا مردن قوسوور ناكەم؛ ههچ بەرژەوهەندیهك وە پيش بەرژەوهەندی خزمەت بە ولاتەكەم ناخەم؛ بۆرەييزيم بە قەد خۆم خۆش دەوێ؛ هەتا مردن بە زمان، بە قەلەم، بە ئیشارە و بە ههچ جۆرێ خەيانەت بە حیزب ناکەم و راستی لێ نالێم و ناوی نەپێنی ئەندامان لای کەس نادرکینم» و شتی وا.

لە دواي سويند خواردن، دەستی نایە دەستم و برەمیه ژووریکێ تر، کە لەوێ پتر لە دە کەس لاوی کورد دانیشبوون. گوتیان ناویکی نەپێنی بۆ خۆت هەلبێژەرە ژمارەي ئەندامەتیت بێستە. ئەي خودا چەند خۆشە! چۆن ئێمە بووینە بێست کەس؟ قەت باوەر ناکەم! خوا شوکۆر زۆر بە هیزین. «هەزار»م بە ناوی نەپێنی بۆ خۆم هەلبێژارد. زۆر شەوان لە خۆشیان خەوم لێ نەدەکەوت.

من تا ئەوسا لە بارەي ئالۆزبوونی ولاتەوه هەر ئەوەندەم دەزانی کە پۆزیک تەیارەيەك بە سەر گوندەکەماندا فری و کاغەزی لێ بەربوونەوه. دوو بەیان بوون پروسان بلایان کردبوونەوه کە: «خەلکی ئێران! خاترجەم بن. ئێمە لە گورگانی هیتلەري رزگارمان کردوون. دەولەتي شاهەنشاهی ئێران کە هەوالی نازی بوون، لە بەر یەك هەلوەشاوه و سەربازەکانی تەسلیم بوون». بوو بە خۆشی خۆشیان کە خوا شوکۆر لە چنگ ئەمنیە و شلتاغی مەئموور رزگار بووین. سەر و بنی قسەمان سلاوەت لە دیداری عرووس و تەیارە پەش بوو. هەر کەس لە شارەوه دەهات دەنگ و باسما دەپرسی. هەر یەك جۆریکی دەگێراوه. یەکیکی گوتی: کاکە لێم روونە تێك چوو؛ چونکە گوێم لێ بوو بەقالێك بە موشتەریەکی دەگوت: «بەهله ویش گووی وای نەخواردوو». کوێخا سەجیلیکمان هەبوو دەترسا بەراتەکی نەدەینی؛ لە شار هاتەوه و گوتی: درۆیه، دەولەت هەر وەك خۆیه و کاربەدەستانی ئەمنیەم دیون زۆر بەکەیفن. دلەمان ساردەوه بوو.

شەویك دوو میوانی نەناسیوم هاتن؛ بەلام چۆن میوانێك؟ پرووت و قووت و تیتۆل ش. کەسم هێندە پرووت و پەریشان نەدیوه. گوتیان: ئێمە سەربازی لە ورمی بووین، بە تەنگەوه دەهاتینەوه بەرمو ولات. شکاکان ئێمەیان وەك سەدان و هەزاران سەرباز و ئەفسەری تر پرووت کردوو و ئەو جەلانەیان داوین. هیندیک کۆنە جەلەم دان. تیگەیشترین کە کوێخا راستی نەگوتوو. تەواو کردمانە خۆشی و شادی.

بە راستی رزگار بوون لەو جەهەننەمی پەهلەوی -کە بۆ خەلکی موکریانی نیل دابوو- ههچ خۆشیەکی نەدەگەیشتی. ئەمنیە دەهاتنە دێ، هەر قەبریکێ تازەیان بدیا، خەلکیان دەخستە داری سەماواتی: «ئەو کابرایەتان بۆ کۆشتوو؟» جا وەرە لێدان و بەرتیل وەرگرتن کار بکا. لە بیرمە شەویکی مانگەشەو درەنگیک، لە مال دەرکەوتم کە تۆزیک بچمە دەشت. روانیم کە لاکیک لە بەر هەيوانی مزگەوتە، خەخنی دیت! پیرەمێردیک بوو خەریک بوو دەمرد. چووم کوێخای دیم خەبەر کردەوه. ئەسپی هینا و کەلاکی نەناسی برد و لە پەنا نزیکترین گوند فری دا؛ کە ئەو ک ئەمنیە بزانی و مال وێرانمان کەن. هەر ئەو شەوه کەلاک دێ بە دێ رۆیوو تا گەییوو «دەرویشان» کە مالی کچی کابرای لێ بوو. مەعلووم بوو لە «کەلبەرەزاخان» وە بە نەخۆشی ئاوا گۆر بە گۆر کراوه!

خوا نەخواستە مەئمووریکێ دەولەت لە گوندیک یان لە مەزرای گوندیک بە سەکتە بمردایە،

نیتر واوه یلا بوو. سەتان کەس دەکەوتنە بەلاوه و لە سووچی ڤەشچالان توند دەکران. ئەگەر تەنیا ئەو دەردی کە تاقە گوندیک لە موکریان لە دەست ڤیاوی دەولەتی ڤەزاخانیهوه دیوه کۆ بکرایه تەوه، کتیبیکی گهره‌ی ده‌ویست.

بیستمانه‌وه کە چۆن لەشکری ئێران -کە سەر تا پا لە چه‌کی ئەلماندا خنکابوو- به‌ی شەر کردن لە به‌ر یەک بلۆ بووه و سهری بچ کلاو ماوه‌ته‌وه. سەرباز تەفەنگیان داوه به‌ نانیک و لە کۆل خۆیان کردۆته‌وه. به‌وپه‌ری ڤه‌زیلی، ده‌ولەت له‌به‌ر یەک چوو. پاش کۆکردنه‌وی خه‌له و خەرمان، هاتمه‌ شار؛ دیتم هه‌وای سیاسی خۆشه. ئەوسا بوو کە چوومه‌ سویند خواردن و دوا‌ی بۆیان گێرامه‌وه کە حال و بال چ بووه و چۆن ئەو حیزبه‌ پیکه‌وه نراوه.

ناه‌جی نازانم به‌ر له‌ گێران‌ه‌وه‌ی ئەم ڤوداوه، شتیک دەر‌باره‌ی باسی کورد و نازادی له‌ کوردستانی ئێراندا -وه‌ک بیستوومه‌ یا خۆیندوومه‌ته‌وه- بگێرمه‌وه:

تاریخ ڤیمان ده‌لی کە «خان ئەحمەدخان» له‌ حه‌سه‌ناباتی سنه‌ تانجی له‌ سەر ناوه و پینچ سالان پادشایه‌تی سنه و سابلاخ و ولاتی به‌رده‌ستی ئیستای عیراقی تا موسل به‌ ده‌سته‌وه بووه. له‌ سالێ ۱۲۹۶.ک (۱۸۷۸.ز.د) «شیخ عوبه‌یدیلای نه‌هری» دا‌وای سەربه‌خۆیی کوردستانی کردووه و تا میان‌د‌او و بنا‌ویشی گرتووه. له‌ سالێ ۱۹۰۶ و ۱۹۰۷ی زایینی، «شیخ بابای غه‌وسابات» به‌ بریکاری «حه‌مه‌ حوسین خان» و «سه‌یفه‌دین خانی سه‌قز» و «حه‌مه‌خانی بانه»، هات‌و‌ج‌وی ڤووسانی کردووه کە بۆ نازادی کوردستان یاریده‌یان بدەن.

له‌ جه‌نگه‌ی شه‌ری یه‌که‌می گه‌وره‌دا، ئەفسه‌ریک به‌ ناوی «مسته‌فا پاشای نه‌مروود» به‌ به‌رگی گۆڤاو هاتووه به‌ کوردستانی موکریدا گه‌ڤاوه و دا‌وای کردووه کە کورد نازادیه‌خواز بن. ده‌لێن شه‌ویک له‌ سابلاخ چۆته‌ قاوه‌خانه‌ی حیکایه‌ت‌خوان، گوئی له‌ باسی ڤۆسته‌م و دی‌وی سپی بووه. له‌ ڤر گوتوو‌یه: «الفاتیحه‌!»، خه‌لک فاتیه‌حایان خۆیندووه. نه‌مروود ده‌ستی هه‌ل‌یناوه و گوتوو‌یه: «خیری ئەو فاتیه‌حایه‌ بۆ ڤووه‌خانه‌تی ڤۆسته‌م و دی‌وی سپی! ڤرام ئەوان مردوون. ئی‌وه کە زیندوون فکریک بۆ حالی خۆتان بکه‌نه‌وه...».

هه‌ر چه‌ند ئەو باس و ڤوداوانه‌ له‌ بیر خه‌لک چوونه‌وه و که‌متر وه‌ بیر هاتوونه‌وه، به‌لام ڤه‌نگه‌ شوین‌ه‌واریکیان له‌ بن خۆله‌میشی ئەو چه‌ند سالانه‌دا ما‌ی و گه‌رمایی به‌ یه‌که‌جاری نه‌فه‌وتایێ.

له‌ پاش قه‌ومانی شه‌ه‌ری‌وهر و هاتنی ڤووس بۆ مه‌له‌بندی موکریان، ئەفسه‌ریک له‌ لایه‌ن کۆمه‌لی هی‌وای کوردستانی به‌رده‌ستی عیراقه‌وه هاتۆته‌وه سابلاخ و ده‌یه‌وئ که‌سیک په‌یدا کا کە گوئ له‌ ئامۆزگاری بگرت. چه‌ند ڤۆزیک لهم و له‌و ڤرسیار ده‌کا، پتی ده‌لێن زه‌بیحی ده‌م له‌و مه‌سه‌لانه‌ وه‌رده‌دا. زه‌بیحی حوسینی پێ ده‌ناسینێ و چه‌ند که‌شیش ساز ده‌ده‌ن کە گوئ له‌و ئەفسه‌ره -که‌ ناوی «میرحاجه‌»- بگرن. یازده‌ که‌س له‌ باغی سیسه‌ی سابلاخ ده‌گه‌ل میرحاج کۆ ده‌بنه‌وه. له‌ سەر ئامۆزگاری ئەو، حیزبی «ژی-کاف» داده‌مه‌زێن؛ سویندنامه‌که‌ی ده‌نووسنه‌وه. ڤرۆگرامی حیزبی هی‌وا به‌ تۆزیک ده‌سکارییه‌وه، ده‌که‌نه‌ ڤرۆگرامی «ژی-کاف». حوسین ڤرووه‌هر، زه‌بیحی، ته‌وحیدی مه‌لانه‌جمه‌، ئیمامی، محه‌مه‌دی نانه‌وا، قادری موده‌رر‌یسی، محه‌مه‌دی یا‌هو‌و، شاه‌سه‌ندی، محه‌مه‌دی سه‌لیمی، قاسم قادری و خاله‌ مه‌لای داودی، یازده‌ که‌سی بناغه‌دانه‌ر بوون. جا کە زه‌بیحی منی ڤرده‌ سوینددان، به‌ منه‌وه بو‌وینه بیست ئەندام. حوسین ئەندامی ژماره‌ یه‌ک و زه‌بیحی ژماره‌ دوو بوو و حوسین سه‌ر‌و‌کی کۆمه‌لی «ژی-کاف» بوو.

تازە بېۋوينا «ژى-كاف»، وام لەبىرە سىپھەمىن كۆبۈنەنە مان بوو؛ حوسىن فرووھەر گوتى:

- من پىشنىھاد دەكەم ھەزار دەرکەين، چونكە ھىچ كاريكى لە دەست نايە.

پەنگم زەرد ھەلگەر، تف لە زارمدا وشك بوو، بە نوزەيەكەو گوتم:

- نا، توخوا دەرم مەكەن! كارم پى بسپىرن. ئاخىر من مالم لە لادىيە و ئەنگۆش تا ئىستا لە

لادى كارتان نەبوو.

فرمىسك ھاتنە خوار... بەزەيان پىمدا ھات و گوتيان قەيناكا! راستە زۆر دەستەوستانى،

بەلام ھەر لە كۆمەلەدا بىنە!

لە درىزايى تەمەنمدا - كە ئىستا لە پلەي ھەتەم و لە شىست و سى سالىدا دەژىم - زۆرم

ھىزب لە نىكەو دىتوون؛ باسى پەفتار و رابردووى زۆريانم خويندەتەو. زۆر چەتوونە ھىچ

كۆمەلىك وەك ئەندامانى «ژى-كاف» ئاوا فىداكار و دلگەرم و يەكتەر خۆشەويست بووبن.

دەربارەي ئەسحابەي پىغەمبەر زۆر باسى يەكدىلى و فىداكارى ھەيە، وەختە بلىم ئەندامانى ئەو

ھىزبەش شتىكى وابوون. خۆدزىنەو لە فەرمان، درۆ، خۆخوآزى و فىلبازى بە جارىك تەرە

ببوو؛ لە ھەوت كىوان ئاوا بېو. مالى دنيا ھەر بۆيە مايەي دلخۆشى بوو كە كۆمەلە پىنى لازم

بى.

جاريك لە تەرەغەو ھاتمە شار، بىست تەنم پاشەكەوت كىرەبوو كە جلك بۆ مىندالان بىكەرم و

نەخوآزە كە دىتم خوشكم كولووچەي پىنە كىرەو، زۆرى دلەنگ كىرەبوو. ھەر گەيشتمە شار،

ئىوارە بوو. دەچوومە قاوہ خانەيەكى دەم چەم كە ھەوالان بىينم. لە سەر پردى داوینى چۆم

تووشى يەكيان ھاتم؛ گوتى: فلانى تۆ پولات نىيە؟ ھىندىك پوولمان پىنى لازمە دەبى كۆي

كەينەو. دەست بەجى بىست تەنەكەم دايە و ھەر لەوئە گەرامەو و لە شار دەرکەوتم و

ھاتمەو مال؛ چونكە مخرجى شەوئىكم بۆخۆم نەگىراو. كە ھاتمەو خوشكم پرسى:

- جلكت كرى؟

گوتم: بە داخەو بە تەلەي قومارى سى خالەو بووم و ھەموو پوولەكەم دۆراند.

گوتى: دەزانم نەتدۆراندو، بەلام خەم مەخۆ! ئىمە ھەر چۆنىك بىنى رايەدەبوئىرن.

ھەرچەند زۆر زووتر بېووين و ئەندامان لە سەد و دووسەدىان تىپەراندېبو، بەلام ھەموو

پووت و نەدار بووين و پوولمان بۆ ھەلنەدەسوورا كە پەرە بە راگەياندىنى ھىزبى بدەين.

دەمانەويست گۆفاريك دەرکەين بە ناوى «نىشتمان». ھىسابمان بۆ كىرەبو، دەرینەدەھىنا.

برادەريكممان چووبو بە ناوى خۆي سەد و پەنجا تەنەي لە حاجىك قەرز كىرەبوو كە بە مانگىك

دەيداتەو. زەبىحى كە دەبوو بە كارى گۆفارەكە رابگا و كەسش پىنى نەزانى، چووبو دەگەل

خەلىفەگەرى ھەرمەنيان لە تەوريز رىك كەوتىبوو كە لە چاپخانەي كلىسا بۆي چاپ كەن. مانگ

تى وەرسوورا و گۆفار دواكەوت. كابرا حاجى قەرزى خۆي دەوى و دەبى مۆلەتى لى بخوازن.

ئاخرى حاجى دىگوت: ئەو قەرزە وەك قەرزى دى ناچى، بابە ھەر پىم بلى بۆچىت لى قەرز

كىرەو، نامەوى بىدەنەو! ئاخىر گۆفار دەرکەوت و زۆر زووللا كرايەو و دەسمايەي ژمارەي

دووهەمى قازانچ كىرد و ئىتر نەپسايەو و زۆرى دەنگ دايەو. تەنانتە پۇزانمەكانى زوور و

لاوہي ئىترانىش كەوتىبوونە باس كىردنى.

لە بىرمە جاريك بىرمان لەو دەكرەو كە چاپخانەيەكى دەستى پچووك بىكرىن و بىكەينە

چەند بەشىكى پچووك و ھەركەسە بە پىنى توانا بەشەكانى بىكرى. كاگە رەحمان - كە ئەوسا

بېوۋە ئەندام و دەولەمەند بوو - گوتى من ھەمموى دەكېم. باۋەر كە زۆرمان فرمىسكىمان دەچاۋ گەرا، كە لەو خۇشە ناھومىد بووين و لە كېرنى چاپخانە بەشدار نابېن.
كە لە خۇشى كۆمەلەۋە خۇم كىرەۋە شاعىر. جگە لە شىعەرى كوردايەتى، شىعەرى تىرىشم دەنووسىن. جىژنە پىرۋەزە بۇ ئەحمەداغا، گالتە و گەپ، گولستانى سەدىم وەردە گىپرايە سەر بارى گالتە، شىعەرى حافىز بە بارى گالتە و گەپدا وەردە گىپرا. ئەندازە يەككى زۆرم لەو شىعەر و نووسراۋانە رېك خستېوۋ كە ئىستا ھىچانم نەماون و بە يەكجارى لەناو چوون. لە بىرمە بەر لە گۇفارى نىشتان، تەنبا دوو بەيتى من لە سەر كاغەزىك چاپ كرابوو. بۇ يەكەم جار كە دىتەم، ئەۋەندەم كەيف پى ساز بوو، بە «شا» دەگوت ھەتتە ئاى كە چەندەم شايى بە خۇم بوو!

ئاۋرېك بۇ دواۋە

گوتەم لە سەرەتاي حوجرە و دەرسى گولستانەۋە، دەگەل زەبىحى بوومە ئاشنا. جا چونكە بابى ئەۋ دەگەل بابىم ھەردووك مەيدى شىخى بورھان بوون، نىۋانىان خۇش بوو؛ ئىمەش پىكەۋە ھۇگرمان گرتېو. ھەرچەند ئەۋيان بىردېۋە مەدرەسەى دەۋلەتى و من فەقىلەى مزگەوت بووم، بەلام لە كاتى بەرھەلدايىدا پىكەۋە دەگەراين. ھەرا تۆزىك لە خۇندەنەۋە راھاتىن، ملمان لە كۈنەكتىيان نا و نۆشتە و جادۋوى كۈنەكتىيان زۆرى سەرنج راكىشان: چۈن مەس بىكەينە زىپرا چۈن سىكە لى دەين! چۈن وا پىكەين خەۋن بە خەزىنەۋە بىينىن...
لە بەزمى سىكەلداندا دوو شتى سەبىم دېتە بىر: قالپىكى سىكەلدانمان لە كىتپىكەۋە شىكل كىشا و چوۋىنە لاي پىرەمىزدىكى تەنەكەساز كە بۇمان دروست كا.
كابرا پرسى: بۇ چىتانە؟

گوتەم: بۇخۇمان گالتەى پى دەكەين.

گوتى: رۆلە گيان دەزانم بۇ چىتانە، ۋەرن مامى خۇتان بىكەنە شەرىك! پەنجا سالە ھەۋلى لە دوو دەدەم، بۇتان دروست دەكەم و خىزمەتېشتان دەكەم!
ھەر ۋەردە-ۋەردە گەرتر دادەھات، كەۋتېۋە پەلە و لىرفەۋە، ئارەقى دەردابوو:
- مامتان بە قوربانان، بىكەنە شەرىك!

ھەر ھىندەمان بۇ كرا راكەين و ۋاز لە كارەكە بىينىن!

جارىكى تر لە كىتپە پەرىۋوتىكدا ناۋى دەرىچە و بۆتە و گىلەبۇتەمان بەرچاۋ ھات كە بۇ سىكەلداندا دەشى و زىپىنگەر ھەيانە. پىرە جوۋلەكەيەكى زىپىنگەرى بۆرى چىلكنمان لە گۆشەى دوكانىكى تارىكى تەرىكدا پەيدا كىرد. ھەر گوتەمان گىلەبۇتە، دەستى كىرد بە پاراۋە، گوتى:

- ئىۋە مەشقاى دەكەن؛ من خىزمەتكارم. چىتان دەۋى بۇتان دەكەم؛ بىكەنە شەرىك!

ھاي بە كلكى خىۋى! خۇ ھىشتا نەرسىراۋە و نەپىچراۋە شەققەى دى! زۆر زوو لە چىنگى ئەۋىش ھەلاتىن و تازە نەمانوئىرا باسى بىكەينەۋە. بۇ خۇمان بە دىزىۋە ھەرچۇنىك بوو قالپىكى ۋەك بەرگە شەمچەمان لىكدا و پىرمان كىرد لە قورى خۇلەمىش و دوو قىرانىەكى زىۋمان تىدا جى كىردەۋە. قەلايىمان لە سەر مەقەلى پۇلوۋ بە ۋو - كە ھەموو شەۋىلكمان گۇرابوو - تۋاندەۋە و بە سەرماندا كىرد. خوا بە سەرتى نەھىنى، قەلايى بە دوو قىرانىەۋە نووسا و ئىستا و ئىستاش بەرى نەدا و لە باتى قازانچ زەرەمان كىرد!

به گه وره یی بیرم له وه ده کرده وه: باشه نهوا ئیمه مندال و کال بووین، ناخر نهو دوو پیره میترده بۆ ده بی هینده کهر بن که له بهر دوو مندالۆکه بپارێنه وه نهو شته ی خۆیان نایزانن فیری نهوانی کهن؟!

دوعایه کم دمس کهوت؛ نووسرابوو: «شه ویک جه غزیک له سه ر خۆل بکیشه، چل جار سوور هتی «یا ایه ا المزمّل» له بهر و زۆر به رهوانی بخوینه، له مابهینی هه ر جاریک خویندنی سوور هتدا نه م دوعایه له بهر بخوینه، جندۆکه ده یانهو ئی بتترسین، کتویک به موویک هه لواسراو له سه ر سه رت راده گرن. خۆیان ده که نه شیر، هیزشت بۆ دینن. نه که ی بترسی. هه ر یه ک حه رف ت لئ غه له ت بئ واوه یلایه؛ ده مر ی و گونا حی خۆت له سه ر خۆت. نه گه ر له و نه زمونه سه ر کهوتی و چل جاره که ت ته واو کرد، جندۆکه یه ک ده بیته نۆکه رت، هه ر چی بلیی پینکی دینیت...».

ئای که چه ند شتی چاکه! شه رته پنی ده لیم کچی قاقانی چینی م بۆ بی ئی! خۆ زێر و زیو هه ر باسی نا کر ئ! نه مه ویست زه بیحی بکه مه شه ریک، پیم نه گوت. چه ند رۆژان سوور هت و دوعام وه ک ئاو له بهر کرد. شه و له پاش مال نوستان به دزیه وه چوومه وه تاغیک لای درگامان که ژووری میوانان بوو. به ره و هه سیرم لایرد، جه غزم کیشا و به ره و قیبه لمم نا له ورته - ورت. خویندن له بیست جار تیپه ری و دهنگی پی هات. چاوم که چوو قانده بو هه لمنه هینا و گوتم با جندۆکه بین منه تیان نه بی؛ من نا ترسم. ته قه ی پی نزیکه وه بوو، دهنگی کوتانی گۆچانی ش ده هات. گویم له هه ناسیه ک بوو. نه خیر بخوینه وه و رامه وهسته. له پیر زۆر به قه و گۆچانی کم وه پشت مل کهوت و جنتوی بابمی به دوو دا:

- مه لهوون نه وه خه ریکی سحری؟!

هه ر له په نه جره وه خۆم هاویش ت و هه لئ نه م ما هه لئ! بابم له ده رگای حه وشه وه بانگی کرد: - جار یکی تر نه تبینمه وه!

به هه زار گریان و پارانه وه راگیرامه وه و ئیتر وازم له جندۆکه و کچی قاقانی چینی ش هینا! کورتی بیرمه وه: په ره شه ریه کم ده دیت و شتیکی له م بابه تی سیحر و جادوانه تیدا بوو، لام و ابوو راسته. به لام خاوه نه کانیان نه و نه ده به سه گی هتی نووسی بوویان که مه پرسه: «میشکی میشووله و هیلکه ی میرووله تیکه ل که و چاوتی پی برێژه؛ جندۆکه ده بی نی». «کیسه ل ده خوینی په وو سیمانه دا بکو لینه، ئیسکیک سه ر ئاو ده که و ئی، ودمی هه یه و به خته وه ره ده بی».

له خانه قا حاجی عه بدوللای کور ی گه وره ی شیخی بورهان - به پیری - وه ک منی مندال بیر ی ده کرده وه. بریاری دابوو نه گه ر له سایه ی نوشته وه خه زینه پهیدا کا، به شم بدا. رۆژ نه بوو بۆ پهیدا کردنی شتی له عه قل به دوور نه مخاته بیگاره وه؛ ته واو وه ره زی کرد بووم. رۆژیک گوتی: بجۆ پیستی له بهر تاو سپی بووی کیسه لی مردووم بۆ پهیدا که؛ ئاوی «هه نده با» شم بۆ بی نه؛ دوعای لئ ده نووسم. ده ملی که له بابیکی رهنگ شینی بی خالی ده که م و رۆژی جومعه بهری ده ده م؛ له کو ئی نیشته وه خه زینه ی تیدا به.

گوتم: هه نده با چییه؟

گوتی: پیم وایه ترۆزییه!

گوتم: قوربان! نه گه ر سیجره که به کیری که ر له پشتی کیسه لی بنووسی باشته ر! ئیتر خۆی لئ توو ره کردم و له خه زینه ش بیبه ش کرام؛ که نه ویش هه ر وه ک من ده م له

پووش ما.

ده گهل زهبيحي دووبه دوو زمانیکمان دروست کردبوو که تیک ده گه یشتین و کس تیمان نه ده گه یشت. رۆژیک که بهو زمانه قسه مان ده کرد، کابرایه ک گویی لی بوو، رپوی کرده کابرایه کی دی و گوتی: ئاخو بۆچی ئاخو زمان نییه؟ ئه و سه گبابانه به زمانی جووله کان قسه ده کهن، ده بلی له کویی فیر بوون؟!

مه نمووریه ت له رۆی کافدا

مانگی جۆزه ردان بوو، دروینه ی جۆ له ده وری بۆکان دهستی پیکردبوو، حیزب ناردی چوومه سابلاخ، ده گهل میرزا قاسمی قادری و زهبيحي - که ده بووینه سی کهس - گوتیان ده بی بچنه «دزه ی مهرگه وەر» ده گهل نوینه رانی حیزی هیوای کوردستانی عیراق گفتوگو بکه ن و هه ر قه راریک ئیوه بیده ن ئیمه پتی رازین. به سواری ترومبیل به ره ورمی که وتینه ری که له وپوه فایتوون هه یه و ده مانباته مهرگه وەر. گه یشتینه گوندی «بالانیش»، شه ر و هه رایه ک بوو سه گ ساحییی خۆی نه ده ناسی. زیڕۆ ئاغای هه رکی و ده ولت شه ریان بوو. پۆستی ئه منیه سووتا بوو؛ هه شت که لاک دریژ کرابوون. هه ر وا کورد بوون له ورمیوه هه لاتبوون و ده هاتن. به په له ترومبیلمان به جی هیش و به ره و چیا رهوین. چووینه گوندی «کوکی» که ماله زیڕۆی لی بوو؛ ویستمان میوانی بین. کابرایه کی گه رمیانی - که کۆنه ئاشنای زهبيحي بوو - له ده رگا گیراینه وه. گوتی: زیڕۆ دوزمنی شیخ عه بدوللای دزه یه. له وانه یه پرووتتان بکا؛ چونکه ده چنه مالی ئه و. له ویش بیده نگ خۆمان رزگار کرد و چووینه گوندی «قاسملوو» له دۆلی قاسملوو له بن چپای دمدم؛ که ئیستاش شوینه واری خانی له پ زیڕینی لی دیاره. شه و له مالی مسته فاغا ناو میوان بووین. کابرا ده یه ویست پروتمان کا؛ به لام که زانی ده مانچه مان پتییه وازی هینا. به یانی ولاغمان له سۆفی شیره ناویک به کری گرت و چووینه دۆلی دزه. بۆ نیوه رۆ لای عه بدولقادی کوری شیخ عه بدوللا له «گردوان» بووین و ئیواره چووینه ره شمالي مالی شیخ له دزه.

نوینه رانی هیوا: «شیخ عوبه ی دبلای زینوی»، «سه ی ده عه زیزی شه مزینی» که ئه فسه ریکی عیراق بوو، «سه عیدی کانی مارانی» ناویکیش - که تازه لاویک و خوارزای شیخ عوبه ی دیلا بوو - ده گه لیان هاتبوو. چه ندین کۆبوونه وه مان پیکه وه کرد و له سه ر دوازه نوخته پیک هاتین که هه ردووک حیزب پیکه وه هاوکاری بکه ن و مه علومات پیک بگۆرنه وه. جا چونکه له و شوینه ی که پیک هاتین بناری «دالانه ر» و لایه کی شه مزینان و ئه م لایه ی ئیران بوو، ناومان نا: «په یمانی سی سنوور». بریار درا هه ردوو کمان بی خۆگرتن - هه ر که سه لای خۆی - به یانه که بلاو کاته وه. دوا ی جهوت شه و له دزه به ریگه ی شنۆدا گه راینه وه. له شنۆه به پی هاتینه نه غه ده و له نه غه ده وه به سواری ترومبیلکی سینمایی ئینگلیسیان - که ده هاته سابلاخ - هاتینه وه.

ئیمه ده ست به جی نوسخه به یانی خۆمان له نیشتماندا چاپ کرد. هیشتا بلاومان نه کردبووه، خه بهریان داینی که حیزی هیوا به و پیکه اتنه رازی نه بووه و چاپی مه که ن. رووپه ره چاپ کراوه که ی پیک هاتنه که مان له گۆفاره که درێ.

خۆش ئه وه بوو که له به ندیک له پیکه اتنه که دا ده لی: «ئه گه ر ئینگلیس له عیراق به شی بدنه به کورد، نابێ کوردی ده ره وه ی عیراق هه لاویری؛ چونکه کوردستان یه کپارچه یه. با بلین

ئیمه بهشی کورد به حق ده زانین و به پتی توانا یاریدهی ههموو کوردیک ده دهین. که ئیمه ش ده گهل پرووسان ههر نهو ههوله ده دهین و موکریان له کوردی تورکیان و عیراق به جیا نازانین. حیزبی هیوا که به سهروکابهتی ماموستا ره فیق حیلمی بوو، له مهسلهحهتی نه زانیبوو که هیچ ناویک له پرووس و کوردی ئیران و تورکیه هه بی.

باسی نهو ریک کهوتن نامه میژوویییه تا ئیستا له زور چاپه مهنی ناوخویی و لاوه کیدا کراوه؛ به لام سهیر له وه دایه که ناوی «ههزار» له هه مواندا فری دراوه و نووسیویانه: «زه بیحی» و «میرزا قاسم» له ئیران و «شیخ عوبیدللا» و «سهید عزیز» له عیراق و «قازی خدر» (یان قازی مهلا خالد، جاری واش ههیه گوتوویانه قازی عهبدولوه هاب) له لایهن کوردی تورکیاوه ئهم پهیمانی سی سنووره یان پهسند کرد. هومیده وارم ئهم گورانی راستییه له پرووی هیچ غه ره زیکوه وه نه بوویی و هه له یهک بی له دلپاکیییه وه پرووی دابی.

له بۆکان ده گهل هه والانی «ژی-کاف» که نامه خوا زور ببوون، هاوکاریم ده کرد و به بهریشه وه کاسبی گهنم و تووتن فرۆشیم ده کاردا بوو.

زور کهس لایان وایه که حیزبی «ژی-کاف» پرووسان دروستیان کردووه؛ که خوا هه لئاگرئ راستی بۆ نه چوون. کاتی که حیزب بۆ هه وهل جار له سابلاغ دامه زرا، پرووس هیچ ناگیان لی نه بوو. ده مانه ویست که به ره سمی بمانناسن و یارمه تیمان بکه ن؛ به لام ههر چی کوششمان کرد جوابیان نه داینه وه. له ئاخیدا که دیتیان هیز و پیژیکمان پیکه وه ناوه، ئه وانیش له شکری زۆریان له ولاته که دا بوو، نه یاندن ده ویست ولاته که ئه مین نه بی و نه وه کا ئینگلیس به هره مان لی وهرگرئ، گوتیان حیزبه که تان ره وایه و ئیمه مانعتان نابین و ئیوهش له نووسراوهی خۆتاندا هه واله تی ئیمه بکه ن. «کویره! چت ده وی؟ دوو چاوی ساغ».

کورد له هه موو شوپتان، زور ئازا ده پرست و ئازا خۆشه ویسته. کاتی که هیتلر له سه ر بوو، ده گهل پرووسیا شه ری ده کرد، هه موو کهس چه پله ی بۆ لیده دا و تاریفیان ده کرد که ئازابه و پرووس خویرین؛ نه گهر چی هیتلر یاریده ی ده وه لی تی ئیرانیشی ده کرد و ده وه لی تی ئیرانیش له به ر چاومان له شه یان خوینتال تر و دزیوتر بوو. له به ر ئه وهش که له شه ری یه که مدا کوردی موکریان یاریده ی ده وه لی تی تورکی موسولمانیان کردبوو، پرووس زۆری کوشتبوون و زۆری به یه خسیر بردبوو. ته نانه ت چل و هه شت سه عات قه تلوعامی شاری سابلاغان کردبوو، عورووسی کافر زور ناخۆشه ویست بوو؛ به لام که ئه مجار له حوکمی کمونیستیدا ها تبه وونه ئیران، بیری خه لکیان گوژی. چوونه ههر شاریک - به ر له ههر شت - ده رکی زیندانیان کرده وه و زیندانی سیاسی و ئاساییان هه موو به ره لا کردن. مه لایه کی شکاک ده یگوت: «ئز حه فسیدا بووم. م دی رۆژه ک مه لائیکه ته که سۆری چافشین ده ری فه کر و گوژ: ئیدی سودا. ئهم هه می قوتار بوون».

چه کداری پرووس زولمیان له کهس نه ده کرد؛ هه موو کهس خۆشی ده ویستن. خۆ نه خوازا ئیمه ی نیشتمانپه رست که پرووسمان به فریشته ی ئازادی کوردستان ده زانی، به قه د گلینه ی چاوی خۆمان ریزمان لیده گرتن. له خوامان ده ویست ئیمه ش بکه وینه به ر قانونی ئه وانه وه. راست ده وی ناوی کموونیستمان نه ده زانی؛ پیمان ده گوتن بالشه ویک. وا تیگه ببووین که ولاتی پرووس هه مووی زور ئاوه دانه؛ له ههر گهر که ماله ی، له مه نجه لیکدا چیشته لی دنه یین؛ هه موو کهس قاپی خۆی ده با و له و چیشته بۆی تی ده که ن. ئیتر کهس له هیچ باریکدا جیاوازی نییه. هه موو کاریکیش به ده ست پیاویکه؛ ناوی ستالینه. نازانم خه لکی تر چه نده یان له م باره وه

ده زانی؛ به لام لهو کاته دا نهمدی کهس لهمه پتری لی بزانئ و زۆریش بهوه پازی و ئاواته خواز بووین و لامان وابوو ههر ئهوان ئازادمان ده کهن و ده مانکه نه ده ولته. جا ئه وهندی له توانادا بوو، به په خشان و شیعیر به پرووس و بالشه و یکیمان هه لده گوت. به زم به زمی من و هیمن بوو که سهر و بنی قسه مان سلاوه له دیداری ستالین و دوعای به خیر بۆ سهر کهوتنی پرووسان بوو. ئه وه ده مانه که له تهره غه بووم و تازه ده ولته تیک چوو بوو، له شکرکی ده هه زار کهسی به سهر کردایه تی «سهرهنگ پزشکیان» ناویک له سهردهشت ههر ما و حوکی خۆی ده کرد. گوتیان وا عه شایری کورد ده چنه جهسته یان. زۆرم حه ول دا که چهند هه والیکم ده گه ل بئ به لکو لهو تالانه تفهنگمان ده سه کهوئ، کهس نه هات. ته نانته به گالته ده مگوت: ئه گهر هه چیشمان دهس نه کهوئ، خۆ تووشی پیاوی وا ده بین پروومان کا؛ با بیکار دانه نیشین! ئه وه سه فهره م به نسیب نه بوو.

عه بدولکه ریم کوره گهره ی شیخ محهممه دی خانه قا خه بهری بۆ نارد بووم که به ره و خه لیفانی مه نگوران بچئ منیش ده یکه می؛ سهره خۆشی له مالی عه لیخان ده کهم. وا دیار بوو کهسی له من باشتر ده ست نه ده کهوت که راوژکاری سیاسی بم. له رینگه دا - که ته نیا بووم - تووشی ده سته سواریک هاتم. رینگه مان لیک ده دایه وه. سواریک تاق بۆوه و به ره و من هات؛ گورجئ دابه زیم و تفهنگم هینایه سه ریئ و گوتم: مه یه پیش ده تکوژم! گوتی: بابه نه هاتوومه شه ر، ئه وا من له خزمهت سه ید کامیلی کورئ سه یدی زه نبیلدام و ده چینه «خه لیفان». لهو رۆژه وه ده گه ل سه ید کامیل بوومه ئاشنا و چهند سالان زۆر دۆستی نزیک بووین.

عه بدولکه ریم و سه ید کامیل هه ردووک راسپێرابوون که مه نگوران ساز کهن بچنه یاریده ی حه مه ره شید خان له سه قز. عه لی خان و مه نگور نه هاتن. ده گه رانه وه دا عه بدولکه ریم سه ری له «قالوئ» دا و سه ید کامیلیش ههر هاته ئه وئ. من ده ستم له عه بدولکه ریم به ردا و ده گه ل سه ید کامیل چوومه سه قز؛ که بابه شیخی مامی سه ید کامیل هه مه کاره ی حه مه ره شید خان و له سه قز بوو.

حه مه ره شیدخانی بانه یی - که ئاغای «وینه» و «دارۆخان» ی به شی کوردستانی عیراق بوو - عه شیره تی بانه یی دوا ی خۆی دابوو؛ بانه و سهردهشتی له ده ست عه جه م ده ره ئینابوو. پاش زۆر شه ری پاله وانانه و به ناوانگ، به یارمه تی به گزاده ی فه یزوللا به گی سه قزیشی گرتبوو؛ چه ک و چۆلی زۆری له ده ولته ساندبوو. به یتی شه ری حه مه ره شید خان، گوند به گوند و مال به مال ده گه را.

میوان له مالان دامه زران. سه ید کامیل و ده ست و پتیه ندی - که منیش یه کیک له وان بووم - له مالی حاجی عه لی ئه کهر ناویک دامه زراین. نان و خوان و خه و له سهر حاجی. هه شتات زۆر شوکرانه بۆیر بوو که بانه یی ته شقه له باز نه هاتوونه مالی و به نیوه شه و داوا ی که بابی بازاری لئ ناکه ن!

کاری رۆژانه ی سه ید کامیل ههر ئه وه بوو لادیسی هاواریان بۆ دیتا که ریان لئ ساندوون، پرووتیان کردوون؛ تکی بۆ دنه نووسین. خان حاشای ده کرد و ده یخسته ملی پیاوی سه لیم خانی کیۆرۆ؛ سه لیم خان ده یخسته ملی پیاوی خان. له ده رگای زووره که مانی نووسیوو:

که ر دزینی سه قزیه کان به مه سال هه ربینا دیت بپتیه ئیستقلال!

بېنه شیکوا، لیان بکهن حاشا زوو مووه فقه دهبې ره شید پاشا
بانه یی ده یان خوینده وه و پیده کهنین.

دوو مانگیک له سهقر مامهوه. زاراهوی سهقزیان فیر ببوم؛ فهرقم پی نده کرا. لهو ماوه یه دا
خان هیرشی برده سهر هیزی عه جهم له «دیوانده ره»؛ عه شایری ده ور بهری سهقر و
ئه حمه داغای حاجی بایزاغاشی ده گهل بوون. عه شیره تی گهل باخی ببوونه پیایوی ده ولت. لهو
شهره دا له شکری خان زور پیس شکا و چند کوژراو و ئه سیری دا. ئه ویش دوو ناغای گهل باخی
به دیل گرتبوو؛ له سهقر کوشتنی. «نافیع مه زهر» ی شاعیر قه سیده یه کی بهو هویه گوتبوو که
زور قه سیده یه کی چاک بوو. چند به یتیک نه بی له بیرم نه ماوه. دهر باره ی کورده خاینه کانه وه
ده لی:

دزی خانه گی! واجبه کوشتنت له بو عبیره تی غیره، خوین پشتنت
یان ده لی:

چ خو شه که یه ک سانیه بیته شیر نه وه ک دوو هزار ساله بتینه ژیر
چ شیرینه شاعیر! که نه نجامی کار له سهر پاسی ئه م قه ومه بتدن له دار
تفه نگه که م پیچ تیرکی زور خراب بوو. زور به ناوات بووم تفه نگی برنوم هه بی؛ به لام ده ست
نده رویی بیکرم. شیریکم بو حه مه ره شید خان نووسی، گوتم جایزه تفه نگم ده داتی؛ به لام
که سهر نه یخوینده وه.

لهو ماوه یه دا سید کامیل ریشته که سهری مال بداته وه له «گهر دیگلان» و من به ته مای
هاتنه وه ی له سهقر مامه وه؛ به لام که ئه و زوری پیچوو نه هاته وه. له ماله که گو یستمه وه بو
خانیک کی که ران. شه وی ده گهل کابرایه ک قهرامان دا که پیکه وه برؤینه وه ولات. ئیتواره سی بهر
شور ببوون له شار دهر چو وین. کابرا سی خزمی خوی ده گهل بوو. زوو تیگه ی شتم که تووشی
به لایه ک ده بم و ئه وانه کاریان دزی و خه لک پروت کردنه. زور به خوپاریزی له دواوه دهر ویشتم
و تفه نگم له سهر پی و ناماده ی پروداو بووم. نو یژی شه وانیک کی دره نگ له ده وری گوندی
قاره وای سهقر هیندیک ره شه ولاغ و که ری به جله وه ده له وه ران. هاوړیکم ده گهل خزمه کانی
درگای کونه قاوه خانه یه کیان له سهر که ره کان دابه ست و گو یلک و پانیره کانیا ن پیش خو دا و
دزیان. زور دوو نه که وتبووین، خه لکی دی که وتنه شو یمنان و چند تفه نگیان هاو یشت. من که
ده مه ویست له چنگ ئه و پیاو خراپانه رزگار بم، گوتم ئیوه برؤن من لی ره پیش به و هاوار چییانه
ده گرم. ئه وان ریشتن و منیا ن به جی هیشت. هاوار چییه کان دوا ی چند گولله ته قانندن
گه رانه وه. ئه وسا سوار بووم و بی ریگه ملم لینا. تووشی جوگه ناویکی زل بووم؛ ویستم باز دم،
هه یم له ماینه که م کرد؛ بازی دا؛ به لام ته نگه ی زین پسا و که وتمه ناوه راستی قور و لیته ی
جوگه. ههر چونی ک بوو هاتمه دهر و چرایه کم له دوو به دی کرد و هاوارم کرد. دیار بوو خه لکی
دی ده ترسان. ناخری دوو که س به تفه نگه وه هاتن. که زانیان جیی ترس نیم، من و زینی
قورای و ماینیا ن راکیتشا و بر دمیانه مالیک. خوم شسته وه. کابرا چای بو لینام و حه سامه وه. که
باسی خوم بو گپرایه وه، به لایه وه سه یر بوو. گوتی:

- ئه و هاوړی ته که ناوی حه مه که ری می مه جیدی بوو، بو دوو قران پیایویکی کوشتوه؛ سه یره
تو نه جانت بووه. ره نگه له ترسی سید کامیل نه یو ژرابی بتکوژی و ماین و تفه نگت به ری.
پتر له سی سال به سهر ئه و پرودا وه دا رابرد بوو، رژی ک چوومه خزمه ت بارزانی. سو فی عه لی

ناویک زۆر به گهرمی ئەحوالی دەرپرسم. بارزانی فەرمووی: لە کەنگێتو هەزار دەناسی؟ گوتی: قوربان لەو ساوه کە ئەو کەری لە دەوری سەقز دەدزی! چیرۆکە کەم بۆ بارزانی گێراوه: فەرمووی: نەمزانیبوو کەریشت دزیوه!

کۆمەڵی «ژێ-کاف» دەیهوێست خەلکی شار بترسێتی؛ شەو تەقەیان لە حاکمیکی ئێرانی کرد کە وەبەر نەهات؛ بەلام لە شار هەلات. «عیسازاده» ناویک - کە زەمانی پەهلەوی شەیتانی لە خەلک دەکرد و زەبیحی و فاروقی بە گرتن دا و خەبەری لە من و مەلا حەمەدەمینى حەدادی دابوو، لە دەست دەولەت هەلاتبووین و خۆمان شار دبووه - بە ئەمری حیزب کتیبخانەکی تالان کرا. ترس و لەرزیکى زۆر کەوتبوو ناو خەلکی شار و لە دۆژمەنی نادیارى دەترسان. وردە - وردە هەر دۆژمەن کەم دەبوون و دۆست زۆر. تا وای لى هات کە دەستەلاتى کۆمەڵە لە شارى سابلاغدا تەواو پەرهى سەندبوو؛ ئەوى خۆشیشى نەدەوێست لى دەترسا.

جارێک خەبەریان دا کە دەولەتمەندى شارى، حیزبى خۆیان لە دژی ئێمە دروست دەکەن و فلانە شەو لە مزگەوتى سەید نىزام کۆ دەبنەوه. قەرار درا لىیان تىک دەین؛ بەلام نەشەدەبوو بناسرێن. حوسێنى سەرۆکمان - پاش کێشە و هەرای زۆر - ئەو ئەركەى خستە سەر شانى خۆى کە وا نەکا بىناسن و لىشیان تىک دا. بە جلیکى گۆراو، دەم هەلپێچراو، لە مزگەوت چوو بووه ژوور و دەمانچەى دەرھینابوو، کە: وا وا لىکراوینە! ڕووح بۆ کوى دەبن؟...

ئەو هەموو دەولەتمەندە قەلەوانە - وەک جندۆکەى بىسمىللا لىکراو - هەر ئەو نەندەیان بۆ کرابوو کە لە پەنجەرەوه باز دەن و خۆ دەرباز کەن. پتر لە دووسەد جووتە کەوشى زۆر باش لەوى بەجى مابوو.

قازى محەممەد

مالە قازیان زۆر لە مێژووه قازى و دەستەلاتدارى شار و بەناوبانگ بوون. قازى فەتاحىکیان هەبووه کە لە ئازایەتى و بە جەرگیدا ناوبانگى دەرکردوو و لە شەرى عرووسان کوژراوه. قازى عەلیش - کە قازى سابلاغ بووه - لە پیاوه هەرە بەرپزەکانى ولات ژمێردراوه. دوو کورێ لە پاش بەجى ماوه: میرزا محەممەد، کە پیاویکى زۆر خۆندەوار بووه و لە زەمانى باوکیدا چەندین ئەركى بچ حقووقى وەک مدیر مەعارف و سەرپەرشتى شىروخورشیدی سوورى گرتۆتە ئەستۆ و زۆر خۆشەویستى خەلکی ولات بووه و لە پاش باوکى کراو تە قازى سابلاغ. دوو هەمیان میرزا قاسم، کە بە «سەدرولئىسلام» ناو براوه و لە دەسگیرى داماوان و تەکا بۆ زیندانىانی بێچارەدا زۆرى کۆشش کردوو و بە پیاوی چاک ناسراوه و لە زەمانى کۆمەڵەدا بۆتە نایب لە تاران.

دەگەل تىکچوونى دەسەلاتى دەولەت لە موکریان، قازى بۆ پاراستنى شار لە تالان و بڕۆى عەشایرى دەورووبەر، خەلکی سابلاغى ساز دابوو کە تەفەنگ بکەن و شەوانە کێشکى شار بگرن. زۆر جاریش ڕۆژانە کۆى دەرکەندەوه و ئامۆژگارى دەکردن؛ دەسەلاتى سابلاغى تەواو لە دەستا بوو. پێمان خۆش بوو قازى بێتە هاوکارمان؛ بەلام ئەو ئێمەى بە هیچ نەدەزانى و بە لایەوه کەمایەسى بوو دەگەل چەند ڕەش و ڕووتیکى بچ ناو و نیشان زرمە زلیتانی بکا.

ئێمەش هەستمان دەکرد کە عەشایر و خەلکی دیکەى سەرناس، چەتوونە هەتا نەزانن سەرۆکمان پیاویکى زل و شیاوی حورمەت گرتنە، بێن لە گەلمان و هیچ کەسى پایەبەرز بە حوسێن ڕازى نەدەبوو. بەلام قازى چۆن چار بکەین؟ ڕاماندەسپارد ئەندامان و لاگرانمان کە لە

کۆبوونهوه بۆ وتاری قازی بتهکنهوه. تا وای لیتهات که قازی خۆی ههستی بهوه کردبوو حیزب به هیزه و گالتهی پێ ناکرێ. ئهوسا داوامان لیکرد که بپته حیزبهوه؛ قبوولی کرد و زۆر زوو بریار درا قازی سهروکی کومهله بێ. ئیتر زۆر ئاغا و پیاوماقوولان - که پچووکی قازییان پێ شهرم نهبوو- هاتنه یاریمان و هاتنه ناو حیزبهوه. قازی که ماله کهی قۆناغی میوانانی رووس بوو، توانی نیوانی حیزب و رووسان خۆشتر کا و دهمانتوانی به راشکاوی تر کار بکهین. دهولهتی ئێران - که له موکریان پاشهکشهی پێ کرابوو- ئیداره ی موکریانی له میانداو دانابوو؛ به ههموو توانا ههولی دهدا ئاغانی ولات له خۆی دلخۆش بکا. شهکر و قهندی زۆری دهدانی، پلهی حاکمهتی شاری به عهشیرهتان دهسپارد. دوژمنی سهرسهختی ئهو پوژگارهمان «قهرهیاغای مامهش» و «عهلیاغای ئیلخانی» بوون. قهرهیاغا زهیبیحی گرت و ههپهشه ی کوشتنی لێ کرد. رووس بهریان دا و ههپهشه یان له قهرهیاغا کرد.

باسی عهلیاغا و پیاوهکهی (بابهکری سهلیم ئاغا):

دنیا عهشایری بوو. حیزب و کۆمهلهیهک نهبوو. بۆ سهردانی ههمهدهمین ههدادی چووبوومه «کانیههش»؛ چوومه دهسنوێژ گرتن. له کونی دیواری ئاودهستهوه دیتم عهلیاغای ئیلخانی دهگهڵ کابریهک هاتن و پالیاں دا بهو دیوارهوه که من لهویدیوی گویم له قسهیان دهبوو. عهلیاغا گوتی: زۆر سهلام له بابهکری سهلیماغا بکه! بلی: عهلی دهیگوت نهکا دهغیلی بێ، فریوی ههتیو- مهتیوان بخوا و کوردایهتی و شتی وا بکا. ئهگهر ئیمه ئهو کاره بکهین ئاغا یهتیمان له دهست دهچێ...

جاریک رووسان زۆر پیاوماقوولی ولاتیان بۆ باکوێه بانگ کرد که عهلیاغا و قهرهیاغا و حاجی بابهشیخ و زۆر ئاغانی تریش لهو بانگ کراوانه بوون. که هاتنهوه بیستمان باغروفی سهروکی وهزیری نازهربایجانی رووسیا گوتبووی چتان دهوێ بۆتان پێک بێنین. یهک دهلی شهکر، یهک دهلی زینی عورووسی، دهمانچه... من دهمهتهقهیهکم له سهرووسین و له «نیشتمان» دا چاپ کرا. تیرم گالته به عهقلیان کردبوو. عهلیاغا ههپهشه ی کردبوو که ئهو شاعیره ههر دهکوژم. ماوهیهکی زۆر نهدهوێرا به گوندی ئهودا بڕۆم و پێگهه بۆ شاری سابلاخ گۆربوو.

رووسان چهکداریان کردین و هیزی پێشمهگره پێک هات و مهشق به پێشمهگره دهکرا و تهواو بووژاینهوه.

جاریک دهگهڵ مهلا رهسوول ناویکدا ناردرام که مهلا خهلیلی گۆرپههر بکهینه لاگری شۆرش؛ بهلام ههرچی شیر و رۆیمان بۆ هینایهوه ملی نهدهدا دهیگوت سوێند به ئالا خواردن پیاو کافر دهکا و بیستوومه کچان له سهرخهیاان پێژه دهوێ! پاش چهققه و سوێندی زۆر، رازیمان کرد به قورعان سوێندی بۆ خواردین که یاریدهمان بکا و ههرگیز خهیانهتمان پێ نهکا. بهلام زۆر زوو خهیانهتی پێ کردین و سوێندهکهی وهبهر پێ دا.

به شاعیر ناوم زرابوو. له سهرداوا ی رهوابیتی فهرههنگی ئێران و رووس به خو و شیعره کانمهوه چوومه تهوڕیز. قهرار درا بۆشم چاپ بکهن و تهرجمهشی به زمانی نازهربایجانی بکهن. گوتیان له ئوتیلێکی خۆش داتدهمهزرینین و چاوه دیرت دهبین که پیاوی ئێران زیانیکت پێ نهگهیهن؛ قبوولم نهکرد. چوومهوه ئوتیلهکهی که له سایه ی دهنگخۆشی ههمزهوه ببوومه ههوالی خاوهنه کهی. زووریکه به تهنا دایم و پوژی سهعات ههشت دهچوومه لای «جهغههر

خەندەن «شاعىرى مەشھۇرى ئازەربايجانى و تەرجەمەى شىعرەكانم بە فارسى بۇ دەبرد و ئەۋىش دەيكردنه شىعرى ئازەرى. ئالەكۇكيان بە كوردى لە چاپ دا. تەرجەمەشى بە ناۋى لايلايى دەركەوت. ويستيان پارەى ئەو شىعرانەم بەدەنئ، نەمەويست و گوتم ديارى من بئى بۇ ڤووسيا!

چەند شتىكى سەرنج ڤاكتىشم لەو سەفەرەدا لە بىر ماوہ:

لە تەرجەمەى شىعرەكانم كە گەيمە ئەو بەيتەى دەلئيم:

بە ھەزار ۋەزنى ھەزار شىعرى دەگوت گەيبووہ ڤىزى ھەزار و ڤووشكىن

جەغفەر خەندەن ڤرسى: ڤووشكىن دەناسى؟

گوتم: ھەر ئەۋەندە دەزانم شاعىرىك بووہ.

گوتى: كورم! تۆ ھىشتا مندالى؛ شانازىش بە شىعرى خۆت دەكەى. لە كوردىەكەدا بۆت چاپ دەكەين؛ بەلام تەرجەمەى ناكەين. ڤووشكىن زۆر لەو پاىەبەرزترە كە من و تۆ خۇمانى بئىننە ڤىزى.

زۆر بە خۇدا شكامەوہ...

ڤۆژىك عەكسىكى منيان بە تەرجەمەى شىعرىكەوہ لە ڤۆژنامەى «ۋەتەن يۆلەندە»دا چاپ كرديوو. ئەۋەندەم كەيف ساز بوو ھەر نەبىتەوہ. پتر لە سەد ژمارەى ڤۆژنامەكەم كرى و ناردەمەوہ بۇكان و سابلاغ.

لە تەۋرئز جگە لە تەرجەمەى شىعرەكانم ڤۆژانە دەچووم دەستە كچىك فئىرى سروودى كوردى دەگرد. ئەو سروودەى كە جار جار لە «ئىرەۋان» دەيلئىن: «خاكى گەۋھەرە، ناۋى كەۋسەرە...» يەك لەۋانە بوو. جگە لە «ۋەتەن يۆلەندە»، عەكس و تەرجەمەى شىعرم لە كۆمەلە نووسراۋىك بە ناۋى «كۆڤرى شاعىران»دا چاپ كرابوو. ئىتر بە كلك گوئىزم دەشكاند. ھەر كىژىكى لەۋانەى سەر بە ئىدارەى فەرھەنگى ڤووسان بوون، كە لئى دەڤرسىم تۆ كئى؟ گورجئ عەكس و شىعرى چاپ كراوم دەنا بەردەمى!

لە بىرمە ڤۆژىك جەغفەرۋف ناۋىك لە ڤەۋابىتى فەرھەنگى گوتى:

- بەزم و كۆبوونەۋەيە. خۆت كە ھىچ، كارتى دۇستانىشت ۋەرگرە بانگيان كە.

- كارتىكەم بۇ قاسماغا دەيە.

- ئاغا؟!

- زۆر ڤياۋى چاكە و دەگەل خۇمانە.

- كورم! مار مارە، سېى و بۆر و زەرد و سوورى نىيە!

لە ڤۆژگارى كۆمەلەدا زۆر شىعرم نووسيون كە ھىندىكيان لە ئالەكۇكدا كۆ كراۋنەۋە. پتر لە دوو ھەزار بەيتى بە خەت مايەۋە و ڤووناكايان نەدیت!

بۇ جارى دووھەم قازى دەگەل چەند كەسكىدا چوونە باكۆ. لئىيان ڤرسىبوو: چۆنە شاعىرەكانتەن دەگەل خۆت نەھىناۋە؟ نىمە زۆرمان ڤىزى شاعىران لەبەرە. ئەمەش زۆر بووہ مايەى دلخۆشى من و ھىمن و قازىش نازناۋى [شاعىرى]مىللى لە ھەردووكمەن نا.

تا حىزب بە ناۋى «ژئ-كاف» بوو، ئەندامانى نەپئى و كەس نەناس بوون، ھەموو كەس بە چاۋىكى زۆر بەقەدرەۋە لئى دەروانى. واى لئىھاتبوو ھىچ لاۋىك بە چاۋى ھەرزەكارىيەۋە لە ھىچ كىژىكى نەدەروانى. دزى و درۆ و دەستبىرپن بە يەكجارى بارى كرديوو. لە لادئ ئەگەر

زیانیهک بکرایه، ئەگر گوریس و ئامرازیک ون بوایه، قەت کیشە لەسەر هەلنەدایسا و گومبوویان دەداو بە خاوەنی. خەلک لە سەر خەرمانان ئەدەنوستن کە دەیانزانی کەس دزییان لێ ناکا. کێژ و لاو چەند شەوان پێکەو شەو بە کێو دەبوون، بۆ پێواس یا چریش، کەس دڵ پیسی لە کەس ئەدە کرد.

جاریک لە زەنبیل میوان بووم و خەریک بووم بپۆم؛ لەو دەمەدا دەستەیهک مرید هاتن. سەید گوتی پراوەستە قسەم هەیه. سۆفیەکی پیر دەستی ماچ کرد. سەید لێی پرسى: سۆفی تۆش بوویە کۆمەلە؟ گوتی: قوربان خوا بە نسییمان کا. بە خوا من دەستی باپیرتم گلاو کردوو، بوومە مریدی باب، ئیستاش مریدی تۆم، قەتەم دەست لە خەراپەکاری و دزی بەرنەداو. بەلام لە سایەى کۆمەلەو هەموو خەراپەیهکم وە لا ناو. زەمان زەمانی محەممەدی مەهەدیە...

خۆم لاویک بووم لە تەمەنی بیست و دوو سالییدا. دەگەل برادرێکی حیزبی بە ناوی «عەبدولقادر دەباغی» پامەبارد. زۆر جار دەچوو مە مالیان و دەگەل عەبدولقادر و خوشکەکانی بێتەقیە گەمەمان دەکرد. پڕۆژیک یەکیک پێی گوتم: خۆشی لە خۆت! دەگەل ئەو خوشکە جوانانەى دەباغیدا کەیف دەکەى. باوەر کە تا وای نەگوت نەمزانی خوشکەکانی جوانن یا ناشیرین. لەو ساو هەركی ماله دەباغیم کرد و هەرچی کردیان نەچوومەو؛ نەو هەک بە چاوی خەیانەت بڕوانمە خوشکی بۆای حیزبیم.

حیزبی توودە - کە سەر بە ڕووسان و لە ئێراندا زۆر بەهێز بوو - نەیتوانیبوو لە موکریان خۆی دیار بەدا. پڕۆژیک قازی لە تەوریز گەراو و کۆی کردینەو و گوتی: قولیۆف گوتووێ ئێمە جگە لە توودە هیچ حیزبیک قبوول ناکەین؛ دەبێ خۆتان حەل کەن و بێنە توودە؛ دەنا ناچارین بسانکۆزین. ئێو دەلێن چی؟ زۆر زوو جوابمان داو کە ئێمە بۆ خۆمان ئەم پێگەمان هەلبێژاردوو؛ ڕووس ئاگایان لێ نەبوو. ئیستاش هەر لە سەری دەرپۆین و چیان لە دەست دئ منەتیان نەبێ. قازی گوتی: خوا شوکور لاوی کورد وەک میشک وان؛ تا بیانسوویەو بۆیان خۆشتر دەبێ. جوابە کەى بردەو بۆ تەوریز و گەراو گوتی: لەو جوابە ترسان و «قولیۆف» گوتووێ: توودە چ گوویک دەخوا؟ ئێو هەر وەک خۆتان بن!

قازی و هەوالانی کە لە دوو هەم سەفەری باکو گەرانەو، راپانگەیاندا: ڕووس لە ناوی «ژئ-کاف» پازی نین؛ چونکە حیزبیکە بۆ ئازادی هەموو کوردستان تێدەکۆشێ و ئینگلیس و تورکان توورە دەکا. دەبێ ناوی خۆمان بنیین «حیزبی دیموکراتی کوردستان» و داوای خودمۆختاری لەئێران بکەین. زۆرمان ئەو خەبەرە لەبەر گران هات؛ بەلام چار چییە، قبوول کرا. من ئیستاش نەمتوانی ناوی «ژئ-کاف» لە خۆم دوور کەمەو و کارتی حیزبایەتی دیموکراتم هەر وەرنەگرت؛ بەلام لە چالاکی ناوحیزب کورتەم نەهێنا.

حیزبی دیموکرات لە سەر دار و پەردووی «ژئ-کاف» دامەزرایەو؛ بەلام ئەو جار بە ئەشکرا کاری دەکرد. ئیتر ئەو هەیهەت و ناوی پاکەى کە لە «ژئ-کاف» دا هەبوو - چونکە نەیتنی بوو - زۆری لە کورتی دا. ئەندامانی فیلباز و بەرژەو هەندى خوازی زۆری تێهات. زۆری نەبرد زانیمان کە «قاسماغای ئیلخانی» کە بۆ یەکێکی حیزبی زۆر خۆشەویست بوو، لە پاش گەرانەوێ لە باکو، چۆتە باشگای ئەفسەرانى تەوریز و بۆیان بۆتە جاسوس بە سەر حیزبەو. ئەو یە کەمەین داوی خەیانەت بوو کە دە ناوماندا قەوما. ئیتر شیرازەى تەنزیم و تەکوزی پێشوو هەلوەشا و خزمایەتی و ناشنایەتی و خۆبەخۆیایەتی کەوتە ناومان و هەى لە وەى زڕینگ بێ و خۆی وە پێش خا. لە

گوناهى خەيانت خۇش بوون و نەمانى زەبر و زەنگى زەمانى ترساندى «ژى-كاف»، زۆر كەسى شېلگىر كرد كه خەيانتىش بكن و ھەر لە ناوماندا بىننەو. ئىران و غەيرە ئىران دەيانتوانى نۆكەرانى خۇيانمان دە ناو خزىن. بە جارىك دەرگاي حىزب كراپۇو و ھەر كەس دەھات سى لىكۆلىنەو- قىوول دەكرا. قاسم ئاغا ھەر بە برا ماپەو و زۆر ئاغاينى دىش ھاتنەو ناومان و بە دل لەگەل دوژمنان بوون.

رۆژىك پىشەوا قازى محەممەد لە مەجلىسىكدا گوتى: زۆرم پى سەيرە، زۆر باسى نەپىنى ھەيە كە مخابەراتى ئىنگلىس دىسبەجى دەيانزانى.

سەرم برە بن گولى، گوتم: شىخ مەسووم خەبەريان پىدەدا.

گوتى: راست دەكەى، من ھەموو قسەى خۆم لای ئەو دەلیم. بەلام شىخ زۆرى لاگىر لە ناو شارستان و لادىدا پەيدا كەردووە؛ چۆنى دەست بۆ بەرم؟

گوتم: شىخ لە مزگەوتى بازار دىخويند و مامى لە تالش بوو. ئامۆزايەكى بە ناوى نەسرەدىن لە لا بوو. شىخ لە سابلاخ خويندى تەواو كەرد؛ رۆيشتەو بيارە. ديسان گەراپەو سابلاخ و دەستى بە خويندن كەردەو. من بە خەيال لام وا بوو پياوى ئىنگلىسانە و كاربان پى سپاردووە؛ بەلام ديسان تەواو لىم روون نەبوو. زۆر سال كەوتە نىوانەو. لە بەغدا دوكاندار بووم، يەككى ھاتە لام گوتى: من لە زىندانى بەغدا دەگەل نەسرەدىن ناوىك گىرابووم كە تۆى دەناسى و دەيگوت زۆر كورىكى ساويلكە و ئەحمەقە. بابم لە تالش و شىخ مەسوومى ئامۆزام لە سابلاخ جگە لە شىخايەتى و فەقىيەتى، كارى گرینگ ترىان لە سەر بوو. ئەمنىش گرووبان بووم لە لەشكرى لىفى ئىنگلىسەكان. بۆ ماو بەك مەئموورىە تيان دامى چوومە سابلاخ و سەقز و دەگەل بابىشم پەيوەندىم ھەبوو. خۆم كەردبوو فەقىيەكى زۆر بەدىن؛ ھەزار لای وابوو مەلائىكەتم!

ئەوسا زانىم كەر لە كوئ كەوتوو و كوندە لە كوئ دپاوە. نەسرەدىن بە گرووبانى لە «دانكەرك» بە دىل گىرا و دەگەل دىلى ئەلمانى ئال وگۆر كرا. لە پاش ھەلوەشانى لەشكرى لىفى، قەدەرىك لە ئىران لە تەرحى چوارى ئەمرىكايى كارى كرد و لەسەر ژن، پياوىكى لە بيارە كوشت و لە زىندانى بەغداوە باسى ئەو ئەحمەقىەى منى كەردبوو. شىخ مەسووم لە سابلاخ ھەر ماپەو و دەولەمەند بوو. ژنى لە سابلاخ بە سەر ژنى بيارە ھىنا و بوو بە پياوى ساواك و خاوەن زەوى و زار و زۆر بە دەستەلات. بەلام ديسان زۆر لە لاوانى دىگەرم و پاك ھەبوون كە ئاخيان بۆ رۆژگارى «ژى-كاف» ھەلدەكەشا و بە وپەرى دىلپاكىيەو ھەولى گەشەكەردنى شۆرشيان دەدا و ھىچ سارد نەبوونەو.

رۆژىك لە ميانداو لەبەر قاوہخانە لە سەر كورسىەك دانىشتبووم. كابرايەكى ئەرمەنى بە ناوى «ئارام كوردیان» ھات لە تەنىشتە دانىشت. بەپى ئەو ھەروو بكاكە من لە بەر خۆپەووە گوتى: من ناتناسم؛ بەلام ئەگەر تۆ ھەزارى، ھەلى! سى برادەرت: زەبىحى، قاسمى قادرى و دلشاد لە بالانىش گىراون و ئىستا دەيانەوئى تۆ بگرن.

واى گوت و رۆيشت. جا وەرە ھەلى! بە پى تا تەويلە و ميانە يەك بىن رام كەرد. دەستم لە كامپوونىك ھەلىنا، گوتيان بچۆ سەر بارى گىچ. بايەكى زۆر توند گىچى بە سەر و چاومدا دەدا. لە پى ببوومە ھەيكەلى لە گىچ؛ ھىچ كۆيم بە دەرەو نەما. جارىك تۆزىك خۆم تەكاند و چاوم ھەلىنا، رۆژ لە ئاوابووندا بوو، وەمزانى مانگە! دە رۆژىش ھەر گىچم لە لووت و گەروو پاك دەكەردەو. تارىخى ئەو رۆژە -كە سەرتىپ زەنگەنە نووسىويە «ئاويل آبانماھ ۱۳۲۴»- سەرەتاي

گەلارزانی سالى ۱۳۲۴ى كۆچى - ھەتاوئە.

بارزانی

دەمانبىستەو ھە كە لە كوردستانى عىراق مەلا مستەفا بارزانی شۆرشى كردوو ھە دەگەل عىراق و ئىنگلىس شەرىپەتى. دوعاى بە خىرمان دەكرد و بە دل دەگەلى بووین.

مىرحاجى دامەزىنەرى «ژى-كاف» و ئەفسەرىكى تر كە ناوى «مستەفا خۆشناو» بوو، لە سوپاى عىراق دەرچوو بوون و چوو بوونە لای بارزانی و لەوێ ھە بۆ پەيوەندى دەگەل ئىمە ھاتبوونە سابلاخ و تەواو دەگەلىان مابەينەم خۆش بوو. بە كورتى باسى شەرىكەى بارزانی و ئىنگلىس و عىراقم لە دواى چاپى دوو ھەمى شەرفنامەدا نووسىو ھە.

پايز بوو؛ باران دەبارى. گوتيان بارزانیيەكانى ئاوارە ھاتوونە گوندى «قونقەلا» لە نزىك سابلاخ. بە پەلە دەگەل «حەمەى مەولوودە چرچ» دا دوو ترومبۆلى باريمان خواستەو ھە چرپى براومان لە مېشەيەك لى بار كرد و بۆ بارزانیمان برد. زۆرى نەبرد بارزانی ھاتنە شارەو ھە. خەلكى سابلاخ - ورد و درشت - بۆ پېشوازىيان دەر كەوتن. خۆراك و جلک و پېلاو، لە ھەموو مالانەو ھە باربوو دەھات. خۆم دېتمەندالىك كە كۆماى جلكانى دىت، كەوشەكانى خۆى فرى دا و بە پېتخاوسى راىكردەو ھە مال. بارزانی، ئەوى چەكدار بوو لە سەربازخانە دامەزران، مال و مندال و پاتالىش لە دېھات جىگەيان دانى. بۆ يەكەم جار كە چاوم بە بارزانی كەوت زۆرم دەگەل رووخۆش و بە ئىلتىفات بوو. ئىتر ئەو خۆشەويستىيە دەوامى كرد تا بارزانی چوونە ولاتى رووسان و كە ھاتىشەو ھە عىراقى، تا بارزانی و ھەفانى كرد ھەر زۆر لوتفى دەگەلما بوو.

كۆمەلە و دەولەت لە دەورى سەردەشت شەريان بوو. لەسەر داواى خۆم ناردىيان كە لەو شەرىدا بەشدار بىم. دەگەل چەند پېشمەرگەيەكى خۆمالى و ھەرى كەوتىن. ھەرى بەفر بوو؛ دىنا كەپتەوى دەكرد. شەويك لە گوندى «قۆزلوئى» لە مالى ئاغا ماينەو ھە. يەكەك بە گويدا سركاندم؛ كەبراىەك لەم دېيە دەيوئى بېنىنى و ناوېرى بېتە مالى ئاغا. خۆم چووم. مالىك رووت و قووت و شەدار و تارىك. پياوېكى ھەرىن سې دانىشتبوو. خۆم پى ناساند و گوتى: تۆ شاعىرى، منىش شاعىرم. دەمەوى شىعەرىكى خۆم بۆ بلىم.

دەستى پى كرد نەيكەى دە دەقىقە بەيتىكى گوت كە لە سەر شۆرشى كورد و قازى دانابوو. بەيتى ھەرى پىدا و لىي پرسىم: پىت چۆن بوو؟

گوتم: زۆر خراپ بوو! مامە تۆ زۆرت وشەى عارەبى مەلایانە بە كار ھىناو ھە، تا بلىن ھەك خويندەوارانت گوتوو ھە. خۆزگە بە زمانى شوانانت بگوتايە و عارەبى تىدا نەبوايە. مەن كە شىعەر دەلېم ھەر ناھەجەتى ئەو ھەم كوردى باش نازانم و ناچارم وشەى بىگانە بە كار بېنم.

گوتى: دەسا وەللا مەن خۆم شوانم. گوتى بگرە!

لە سەرا دەستى پى كەردەو ھە، بە بى رايمان بەيتەكەى تەواو گۆرى. بە راستى سەرم سوور ما: خودايە چەند ھەزارانى وا بلىمەتمان لى ھەلكەوتوو ھە و ھەك بەفرى پار تەوانەو ھە و خەبەرمان نەزانىبوون و كەس قەدرى نەگرتوون؟! نامەيەكەم بۆ نووسى و گوتم بىبە سابلاخ. ئەگەر منىش نەبم تۆ لەوئى كارت دەدەنئى و بەخىوت دەكەن. بەلام بىستەو ھە كە مانگىك دواى ئەو دىدارە، پىرە مردبوو؛ نەيكرايوو نامە بەرپتە سابلاخ.

پېشمەرگە ئابلقەى گوندى قوتەى دابوو كە پىنجسەد كەسىك سوپاى ئىترانى لى بوو.

شەركەرانى ئىتمە جگە لە بىست پىشمەرگە يەك، چەكدارى گەوركى دىوى سەردەشت و سوتسىنى بوون. زۆرى نەبرد مستەفا خۇشناویش ھاتە لامان. رۆژىك دەگەل «دلشادى رەسوولى» كە لاۋىكى ئەدىبى كورد بوو، بە سوارى بە ملەى كىۋىكدا دەپۇشتىن؛ عەجەم بە تۆپ دايانگرتىن. ئەو بە كەمجار بوو كە تۆپم پىۋەنەن و بىنىم گوللە تۆپ لە نىزىكمەو دەكەوئ. وابزانمەن لە شەرمى دلشاد و دلشاد لە شەرمى مەن دانمان بە جەرگى خۇمان رۆگرت و ھەلنەھاتىن و تۆپىشمان وئ نەكەوت.

چەند جارىك لە شەرى ناو سەنگەردا بەشدار بووم. جارىك خەبەريان دا كە لەشكرىكى سىسەد و پەنجا كەسى لە بانەو دىن بۇ رزگار كەردنى قولتە. شەو چووين خۇمان لى داگرتن. بەرەبەيانى گەينە بەرەو و تەقە دامەزرا. زۆرى نەبرد لەشكرەكە خۇيان دا بە دەستەو و بە دىلمان گرتن. چەك و فېشە كمان دا بە عەشاير و كەلۋەلى وردەمان گىراو. كە دىتمان دوو شووشەى تىدايە، وامانزانى ئارەقە. دلشاد و يەكئىتر كەردىانە ھەرا كە خۇيان بىخۇنەو. بەلام شووشە بە ئاولىمۇ دەرچوون و كەردمانە چىشتەو. نانمان ھەبوو، پارەشمان ھەبوو؛ بەلام قاتى و قىر پىخۇر بوو. زۆرى كات بە نانى وشك و چا راماندەبوارد. چووينە سەر گوندى «بىزىلا»، ئاگا كەمان دەر كەرد؛ كە جاشى دەولەت بوو. بۇ بەيانى تەيارەمان ھاتە سەر و زۆرى شىستىر لى رشاندىن؛ بەلام كەسمان لى برىندار نەبوو. ئەو شەھەرلە جار بوو كە تەيارە بىنىم شەركە كا.

ھەوئ شەوى كە چوومە گوندى «شىنوى» چەند پىشمەرگە يەك نۆرەيان بوو بىنە كىشكچى لە سەنگەرى دەورى قولتەدا. يەكەيان ناۋى «وہستا برايمى بەننا» بوو؛ دەنگى زۆر خۇش بوو؛ قەتارى زۆر خۇشى گوت. گوتەم ئەمشەو تۆمەچۇ؛ سەى شەو پىكەو دەچىن. گوتى سەى شەویش دەگەل تۆدا دىمەو سەنگەر. بەيانى ئەو رۆژە وەستا برايم شەھىد كرا. دوو پىشمەرگە بە ناۋى «شەرىف شكاك» و «رەحمان چەتە»، چوون بە ئىستىر لاشەكەيان ھىنايەو. قەبر ھەلدەقەندرا، بانگى مەلايەكەم كەرد كە لە سەر قەبرەكەى باسى شەھىد بكا و بلى ئەمە شەھىدە و نامرى. مەلا گوتى: چۆن قەسى وا دەكەم؟ قەت ئەو شەھىد نىيە؛ خۇ نەچۆتە شەرى دىنى ئىسلام!

بانگەم كەرد: دوو قەبر ھەلقەن؛ يەكەيان بۇ ئەو مەلا سەگابە! مەلا زەرد ھەلگەر و بىھۇش تخیل بوو. ئاۋيان بە سەر و چاۋىدا كەرد؛ وە ھۇشيان ھىناو. مىلى ناۋەك بىل؛ كارىكى كەرد كە وەستا برايمى وەك ئىمامى ھەمزە و ئىمام حوسىن حىساب كەرد!

رۆژىك باران دەبارى. كابرايەك لە شەودا بانگى لە كەلەكەوان كەردبوو بىپەرئىتەو. كابرامان گەرت:

- چكارەى؟

- فەقىرم و لە خىر دەگەرئىم.

برادەران كەوتنە تەحقىقات و نووسىن. زۆريان گوت فايدەى نەبوو. شەو بە دەنگىكى وا كە گونى لى بى گوتم:

- ئەرى بە شەو كى دەتوانى بە پىنج گوللە نىشان بىكى؟ ئەو كابرايە بىن، دايكەين، بزانين كى دەستى راستە!

کابرا کردیه هاوار:

- باوکم مه مکوژن! به خوا من جاسووسی عه جه مانم. کوتری نامه بهر ده باخه لم دهنیم، خه بهریان بؤ به کوتردا دهنیرمه وه. ناردوویانم بزائم ئیوه چهند که سن و له کام خانوودا ده ژین. کابرامان ناردی سابلانغ.

رؤژی که ته یارمان هاته سهر و دایگرتین؛ ئیمهش به تفهنگ له خوارمه وه ته قه مان لی ده کرد. من له بن دار توپکه وه له حه وشه دا تفهنگم داویشته. «عه ولا شکاک» ناویک - که پیشمه رگه یه کی سابلانغی بوو - له سهر سهر بانه وه ته قه لی ده کرد. چهند جار هاوارم لی کرد وهره خوار! لهوئ خه تهره! جوابی نه دامه وه؛ گوئی گران بوو. دهوهری هه موو له گولله دابیزرا به لام خوی بهرنه کهوت. دوايه خوّم لی تووره کرد که بؤ له سهر بان نه هاتوته خوار و خوی پهنا نه داوه؟ حیکایه تیکی گپراوه که جاریک شیخولیسلامی باوکی هئمن له راو بووه، که رویشکیک به ته مال دؤزراوه ته وه. نۆکه ریکی گوتوو به توخوا تاژی تیبه رمه دهن! من به تفهنگ ده یکوژم؛ که چی نه یه نه گاو تووه. ئاغا لی تووره بووه که بؤچی که رویشکت له کیس داین؟ گوتوو به:

- به لی ئاغا نه مه نه گاو، به لام وام ترساند که تازه روو ناکاته وه ئه مگرده!

دوای ده رکردنی مام حه سه نی بیزلا، لامان وابوو ته یارمان دیته سهر. بؤ ئیحتیات پیش تاو کهوتن هه موو خه لکی دی و هتمانان و پیمان و ده در نا. له تاو گهرم بووندا پیریژنیکم دی به ره و مالان دیت. دهنگم دا که نه یه. پاراوه که کاریکی زه روورم هه یه. لام وابوو پریسکه ی پوولی له بیر چوو به بیبا؛ گوتم: ئه ماما زوو برؤ ته یاره دی. دوای تاوکیکی دی دیتم دیسان به ره و مالان دیته وه. گوتم ئه مجار ریت ناده م. گوتی: به قوربان! خال سه عیدی پیشمه رگه ده لی ته یاره دوزمنی قه سه سه ری خوری به؛ هئندیکم خوری له دیزه یه ک دایه ده چم ده ریدینم!

عه جه م قولله یان هه بوو؛ توپمان نه بوو که دژی قولله بی. رۆژیک کابرایه کیان هئنا، رهش چه ته ول، گوتی من ئاماده م چهند نارنجوک لیک به سه تم و بچم له بن قولله وه بیهاویمه سهری.

- ئه و خه تهره بؤ ده که ی؟

- کاکه من به سه د سال حه بس مه حکووم بووم. نۆ سالم کیشا؛ نه وه د یه ک سالم ما بوو، رووس به ریاندام؛ له سهر زیادی ماومه وه. ئه گهر به سه لامه ت هاتمه وه تفهنگیکم ده یه.

- نا کاکه، ئه و کاره مه که. پیشمه رگه به و تفهنگیشت ده ده می.

«عه له گاور» کابرایه کی دز و چه ته ی مه شهوور بوو له و ناوه؛ هات بوو به پیشمه رگه. بیباوی و نازام زۆر که م دیوه. شهویک که ئیمه ده چووینه پیش هیزی ئیران - که به ره و قولته ده هات - له شکرمان به سهر کرده وه و عه له دیار نه بوو؛ بی ئه و رۆیشتن. زۆر دوور نه که و توبووینه وه، له لای قولتیوه بوو به ته ق و هۆریک ههر مه پرسه! به هه زاران گولله ده ته قینرا؛ شه ر بوو ئه ماما شه ر. خوايه ئه مه چییه؟ ئیمه نه چووینه سهر دوزمن، ئه و بریشکه ته قانده چییه؟ ئیمه له شه ری هه ورازه سهر کهوتین و سهر بازمان به یه خسیر گرتن. که هاتینه وه عه له له بنکه دانیشتبوو، ته واو وه ک گۆلی قوراوی. هه موو گیان قوراوی؛ ته نیا پینج فیشه کی بیما بوو.

- عه له له کوئی بووی؟

- کاکه ئه نگۆ باری شه ر نازان. ئه گهر قولتی به هاواری هه والانی خۆیه وه هاتبا، ده کهوتنه نیو دوو ئاگرانه وه و ده رنه ده چوون. ئه من خوّم گه یانده کانیه ژنان له قولتی، ته قه م له بورجه کان کرد. ههر من فیشه کیکم داویشته، ئه وان هه زاریان ده ته قانده. له بیرم بردنه وه که ده بی بینه

جہستہی ئیوہ! بہ راستی تاقہ کہسیک ہزار کہس مہشغوول کا، ہر لہ چنگ عہلہی دہات۔ دواۓ نہمانی «جمہووری»، دہولہتی ئیران پوولیکی دابوو بہ سہلیمای بایزی، ئہویش ناردبوی عہلہگاور و سہمہد ناویک - کہ ئہویش زور بہ نازا مہشهوور بوو، ہہوالیش بوون - بیتہ لای کہ بیانکاتہ نوکمر و چہتہی خوی۔ ہردووک چووبوون۔ لہ ناو دیوہخانی خویدا خویان بہ سہردا دابوون و پەتیاں خستبووہ ملیان و لہ گۆمدا خنکاندبوویان۔

لی بربوون کہ ہیرشیکی بہریان بکہینہ سہردہشت و قولتی و دوژمنیان لی دہرکہین۔ ہریان درا شہو سویسنی ہیرش بہرنہ سہردہشت و گہورگ خۆ دہگوندی قولتہ ہاوپن۔ رۆژیک لہ کازیبہی بہیانہوہ تا رۆژتاوا بہ کہلہک چہکدارمان لہ «کہلوئ» بہراندہوہ۔ دہپاش نوژی شہواندا فہرمان ہات کہ دہبی لہ دہوری سہردہشت بکشینہوہ۔ رادیو لہندہن گوٹوویہ کوردہکان سہردہشتیان گرتوہ۔ رووسہکان لہو خہبہرہ نیگہران؛ نایانہوئی ئینگلیسیان توورہ کہن۔ گوتم: من ئہم ئہمرہ گوئی نادہمی و دہست لہ ہجووم ہہلناگرم۔ پاشان حالیان کردم کہ فہرمان لہ عہرزئی ندرئی۔ لہ داخان گریام۔ ئہو شہوہ بہ دزیہوہ لہشکرمان بہجئی ہیشٹ کہ نہوہکا لہ رقان ہمانکوزن۔

لہ رپی گہراندہوہدا لہ دۆلئکدا، زور دوور ورچیگمان دی۔ تہفہنگیکم لی تہقاند۔ سوور دہمزانہی نہمہہنگاوت؛ بہلام ہیندیک لہ ہہوالان گوٹیان کوشٹت۔ بہ راستی خاتری منیان گرت و درۆیان دہکرد۔ کہ ہاتینہوہ سابلاغ، حہمہحوسین خانی فہرماندہی سوپا بۆ ئہو دہستراستیہم - کہ ہیچ راستی تیدا نہبوو! - دہمانچہیہکی خہلات کردم و ہہرچہند گوتم راست نہبوو، باوہری نہکرد۔

ماوہیہک شہر و ہہرا مات ببوو۔ منیان ناردہ سہرای لای سہقز کہ مابہین ہم و ناگادار ہم عہشایر ئالۆزی نہننہوہ؛ نامہی نیوان دوژمن و دۆست پیک بگورینہوہ۔ جاریک خہبہرم وەرگرت کہ سہربازانی دہولت مہری گوندیکیان دزیوہ۔ گوندہکہ دہبواہ عہمہرخانی شکاک بیپاریزی۔ نامہیہکم بۆ نووسی کہ چۆن ناگادار نہبووی و مہریان لہ بہر پیتی تۆ بردوہو۔ بۆی نووسیوہوہوہ؛ ئہو سہربازانہ گہنمیان زورہ، پیخوریان کہمہ؛ منیش گۆشتم بۆ ناردن! جاریک «سہرتپ ہوماپونی» نامہیہکی نووسیوہو ناوی پیشہوای «آقای محمد قازی» نووسیوہو۔ لہ جوابیدا لہ باتی تیمسار و تہرہماش بۆم نووسیہوہ: «آقای حاجی عہلی»! کہ بہوہ زور توورہ ببوو۔

لہ «سہرا» لہر نہخۆش کہوتم۔ ئہو رۆژہ بارزانی ہاتبوو؛ ہہلیگرم و بردمیہ سابلاغ و لہوئوہ رہوانہی بیمارستانی رووسیہ لہ تہوریز کرام۔ مانگیک پتر مامہوہ۔

حہمہرہشیدخان لہ شہری پیشویدا شکا و گہراوہ، بانہی سووتاند و گہییہ عیراق۔ دہولہتی عیراق بردیہ جہنووب۔ لہ شاری «رہمادیہ» دہژیا۔ لہ جہنگہی شۆرشئی ئیمہدا لہر ہاتہوہ مہلبہندی سہقز؛ دوو لاوی عیراقیشی دہگہل بوون بہ ناوی «یہحیا چروستانی» و «حہمہدہمین مہنگووری» کہ یہکیان مہلا و یہکیان شاعیر بوو۔ پیشہوا منی دہگہل میرحاج ناردہ لای کہ بجینہ سابلاغ۔ لہ گوندی «تورکمان» دیتمان و بہ تہنیا راسپیترہ کہم پی گہیاند۔ خان زور شلہژا؛ گوئی: نازانی بۆچیم بانگ دہکہن؟

- نہ!

کہ ہاتبوو رووسہکان دواندبوویان، راستی گوٹبوو کہ ئینگلیسان ناردوویانم کارتان لی تیک

دهم؛ به لام قبول ددهم به قسه یان نه کهم و خزمه تکاری شورش بم. دهستیان لی بهردا و له «سەرا» به ناوی ژنرال مایه وه.

دهوله تۆکه ی ئازربایجان به سەر کردایه تی پیشه وه ری ملی له ئاغا کوشتن نابوو. ته مای کردبووه ئاغاوه تی کوردستانی. هاشمی خوسره وی ناویک له لایهن سابلایه وه حوکمی بۆکانی ده کرد. پیاوی پیشه وه ری، هاشمیان ساز کردبوو که شه ویک بین و ماله مهحمووداغا و عهلیاغا و حاجی بایزاغا قه تلوعام کهن. زۆر لام گران هات. بیگانه بی و کورد به دهستی شورش بکوژی. له بۆکانه وه به هه له داوان خۆم گه یانده پیشه وای. فهوره ن رۆیی بۆ ته ورێز و له و کاره ی په شیمان کردنه وه. هاشمیشیان له بۆکان لابرد و دارکاریه کی باشیان کرد. ماله ئیلخانی که به و کهین و بهینه یان زانیوو، به سوپاسه وه ده یانگوت تۆ نه بوایه ی ئیمه نه ده ماین.

رۆژیک براده ریک - که تۆکه ری ماله ئیلخانی بوو - گوتی:

- ئاغان کۆبوونه و یان کردبوو؛ منیان داناوو ئاگام له درگا بی و کهس نه زانی ده لین چی. من له پشت درگاوه گویم گرت: بیست رۆژی تر له شکر سقز دین و هجووم ده که نه سابلای. ئیمه ده پیشدا له بهریان ده رۆین و دوا به ره گه لیان ده که وین.

ئه و خه به ره م گه یانده پیشه وای. له نامه یه کی به خه تی خۆیدا نویسیوو: «هه ژارا! هه زار مامری شامیت به قوریان بی؛ مه ترسه! هه موو کار به که یفی تۆ ده بی». له شکرکی هه زار که سی هات و پیشمه رگه له «قه ره موسالیان» پیشی لی گرت و شکاندی. ئاغان ره وی بوون؛ به لام فریای ره گه ل که وتن نه که وتبوون.

رادیۆ

له ته ورێز رادیۆی پیشه وه ری هه بوو. بریار درا بوو رۆژی نیو سهعات ئیمه ش قسه ی له سه ر بکهین و به رنامه ی تایبه تی خۆمان هه بی. من بۆ ئه و کاره چوو مه ته ورێز. وه تاغیکم له مالی شازده خانمی میر په نج به کرێ گرت. شه وانه تا نیوه شه و، رۆژانه هه ر له به یانه وه تا نوێژی شیوان به ته نیا خه ریکی به رنامه نیو سهعاتیه کهم ده بووم و ده چووم ده مخوینده وه. په زده رۆژ ئه و کاره م کرد. رۆژیک هاتن به ترومبیلێکه وه و بر دیانمه ئالی قاپوو (نشیمنی پیشه وه ری). که چووم پیشه وه ری له وی بوو.

پیشه وه ری گوتی: ئیمه نازانین تۆ چ ده خوینیه وه؛ پتویسته به رنامه که ت ته رجه مه بکه ی و ئیمه بیینین.

گوتم: من وه مزانی به رنامه ی خۆمانه؛ ئه گه ر به رنامه ی ئیوه بی من کاری لی ناکه م.

گوتی: ئاخه ر نازانی هه ر چاره گه سه عاته ی سی تمه ن حقووقی گوویه نه ده یه؟!

گوتم: من له مو عامه له ی خۆم زۆر پهیدا ده که م؛ ئه و کاره به که سیکی تر بسپیرن.

ئیتتر تازه نه چوو مه وه رادیۆ ته ورێز. هه ر له و سه ر و به نه ده دا نومایشنامه ی «ئارشین مالالان» م کرده کوردی و شازده خانم - که تورکی باش ده زانی - یاری ده ی ده کردم. به لام فه و تا و نه چوو ه سه ر شانۆ.

بۆ دوو هه م جار پیشه وه ریم دیت. مانۆری هیزی ئازربایجان له نزیک ته ورێز بوو؛ پیشه وای منیشی ده گه ل خۆی برد. له ده می نیوه رۆژه خوار دندا، من شیعریکم ده رباره ی برایه تی کورد و ئازربایجانی خوینده وه. که بۆ پیشه وه ریان ته رجه مه ده کرد، به لایه وه خۆش هات؛ لیوانیک

ئابجۆى به دەستى خۆى بۆ ھېنام؛ وەرمنەگرت؛ كە عادەتم بە مەشرووب نىيە. ھەمەھوسپىن خان لىم تووپرە بوو كە چۆن لە دەستى پىشەوهرى وەرناگرئ؟ بەلام فايدەى نەبوو، وەرمنەگرت. «ھەمەھوسپىن خان» كورپى «سەيفى قازى» و نامۇزاي پىشەوا بوو. پىساويكى سوورھولى زۆر زەلامى چاۋزەق و بەھەببەت بوو. تا خوا ھەز كا كوردىكى دلسۆز بوو. كرابوو ھەرماندەى ھىزى چەكدارى كۆمەلە. بە راستى لە ھىچ شتئ نەدەترسا. رۆژئىك لە تەوريز خۇنواندنى لەشكرى فیدائىيانى پىشەوهرى بوو. پىشەوهرى پرسىبووى: «پىت چۆنە؟»، گوتبووى: وەك كۆمەلە ژنىكى حىزم دىنە بەرچاۋ كە بەرمورىان تھەنگى بېنۆيە. بەرگەى دە كەس كوردى چەكدار ناگرن! ئەم قسە ھەرايەكى ناھەو و پىشەوهرى زۆر تووپرە كوردبوو. كە دەگەل پىشەواش ئىعدام كرا، تەنەنەت رۆژنامەى لەشكرى دوژمن (پىتئ) نوسىبووى: پىساۋى وا نەترس ھەر نابىتەو، دوو جار پەتى سىدارە پچرا؛ بەلام ئەو بە دەنگى بەرز ھەر دەينەراند: «بژى كورد و كوردستان! كوردستان ھەر نازاد دەكرئ» و لەو قسە بىمانايانەى دەكرد...

لە نەخۇشخانەى سابلاخ كەوتبووم. كە ھاتمە دەر گوتيان كراۋيە بەرپرسى تەبلىغات. سەرپەرشتى رۆژنامەى «كوردستان» و رادىۆ چكۆلەكەمانم دەكرد. دوو يارىدەم بۆ ديارى كرابوو. مندالىكى توركى خۆيى كە تەمەنى پازدە و شازدە دەبوو، زوورى كارى بۆ خاۋىن دەكردىنەو.

من كە لادىيىيەك بووم ھەمىشە لە خەلكى شارستان و نەخوازە ئەوانەى كە زۆر كۆك و پۆشتە بوون و عەينەكيان بە فیز لە چاۋ دەكرد شەرم دەيگرتەم و زۆر لە خۆم بە زياتر دەزانين؛ كە يەكئىك لە يارىدەكانم بە ناۋى «عەلى خوسرەۋى» لەوانە بوو.

رۆژئىك مەقالىكم نوسىبوو، گوتەم: كاكە عەلى زەحمەت نەبئ پاكئويسى كە! تماشاي كرد و گوتى: نازانم!

گوتەم: ھەر شەكل نووسى بكە بەسە.

گوتى: ناتوانم!

بە مندالە توركەكەم گوت: تۆ چۆنى؟

گوتى: خەتم خۆشە؛ كوردى نازانم؛ وات بۆ شەكل نووس دەكەم بە نوختە فەرقى نەبئ.

راستى كرد. ئىتر ھەببەت و سامى جلى تازە و فش و فۆلم لە بەر چاۋ نەما.

لەو كارەمدا نامەيەكم لە تەوريزەو بۆ ھات، كە دەبئ لە ھەموو ئازربايجاندا ئاۋا تەبلىغات بكرئ. لە داخان لە سەر پاكتەكەم نووسىو: «تركى نازانم» و بۆم ناردنەو. دواى چەند رۆژئىك پىشەوا لۆمەى كردم. فەرموۋى: بەو كارە مندالانەيەت كىشەيەكت بۆ ساز كردوۋىن. گوتەم: من خۆم بە كوردستانى دەزانم و لام وا نىيە كلكى ئازەربايجانين. پىشەوا گوتى وام نەزانىبوو. ئەويش گازندە نامەيەكى نووسى. ئەوان عوزريان لى خواستىنەو كە سەھويان كردوۋە!

بېبار درا كە ئىمە و ئازەربايجانى لەگەل دەولەتدا بكەوينە وتوويزى پىك ھاتن. «حاجى بابا شىخ»، «مەنافى كەرىمى» و منيان ناردە سەقز. نوئەرى ئازەربايجانىش ھاتن كە دەگەل «رەزمارا» قسە بكەين. زەبىحى و سەدرولىسلامىش دوايە ھاتنە لامان. پىك ھاتن كە دەولەت بانە و سەردەشت و تەكاب چۆل بكا، پىشەوريش زەنگان بە جئ بىلئ. تا ئەو كارەش دەكرئ پىگە بدرئ كە ئازووقە بۆ لەشكرى بانە بنئرن و كورد پىگەى لئ نەگرن. كاروانى ئازووقە دەبوايە

به ناگاداری من و ده گهل من بچی و من و زه بیچی چاومان له بار کردنی بی؛ نهوه کو چه کی شه ری تیدایی. به بانی گوتیان وا بار حازه، وهره برۆ. که دیتمان ترۆمبیل بار کراون و نیشانمان نه دراون. زه بیچی و من پیمان داگرت که تا ناوه رۆکی بار نه بینین قبول ناکهین. پاش چه ققهی زۆر، سه درولئیسلام که برای پیشهوا و سه رۆکی وتووێژ که ران بوو، گوتی: بار چیان تیدا نیسه جگه له نازووقه خواردمه منی و من ئه مر ده کهم که نه پیشکنین. ناچار بۆ ئه مر مله دانه واند. ده گهل باران چوومه بانه و له مالی ئه فسه ریک به ناوی «ستوان ره نجبه ر» دامه زیند رام. من خه وتبووم ته له فۆن له ستوان ده کرا، له جوابیکدا گوتی: به لئ تانکیکیان ده ناو باراندا هیناوه. زانیم خه یانه تیکی گه و ره به دهستی من پیک هاتوو و خه تا له سه درولئیسلام بووه. داخی ئه و مه ده خوارد که بۆچی له رینگه ئه م کاروانه م به پیشمه رگه به رووت کردن نه داوه و ده شمتوانی.

به فه رمانی پیشهوا مالم له بۆکانه وه هاته سابلاغ. کورپکم هه بوو به ناوی «شیرکۆ»، ته مه نی چوار مانگ بوو؛ که دیسان ده گهل سه درولئیسلام و زه بیچی و حاجی حه مه داغای شیخالی به رێ کرام بۆ سه قز و گفتوگۆ کردن. سه درولئیسلام دوا ی دوو رۆژ گه راپه وه. بر دیانینه مالیک له سه قز و پاسه وانیکیان له ده رگا دانا بووین. ئه مجار ده بوا یه یه ک له من و زه بیچی ره گهل کاروانی نازووقه بچینه بانه. گوتم: زه بیچی تۆ زۆر جار حه بس کراوی. لیره ده مانگرن. له رینگه وه خۆت ده رباز که و حه ولیک بۆ ئیمه بده تا نه گیراوین. زه بیچی له رێ راپکردبوو. له سابلاغه وه هیندیک دراویان به «کا کاغا» ناویک و راننده یه کی ئه مر نهیدا بۆ نارد بووین. گۆز و گومبته هاتنه سه رمان و داوای چه ک دانانیان لێ کردین. من که لاویک خوین گه رم و بی ته جره به بووم لام وابوو چه ک لێ ساندن زۆر شه رمه، ده مانچه ی خۆم نه دا و به ئه فسه ره کهم گوت: ده بی بکوژریم و ده مانچه م له قه دی بکه نه وه. ئه فسه ره که گوتی: باشه له تۆ ناستینم.

ده ئیواره دا هاته وه لامان، گوتی: تۆ حه ز ده که ی بچیه ناو شار، وهره پیکه وه برۆین. چووینه قه راغ چه می سه قز. زۆر به نه رمی گوتی: برام من کوردی کرماشانیم؛ تۆ شم زۆر وه به ر دل که وتوو که بۆ نازادی گه لی کورد حه ول ده ده ی؛ به لام هیشتا زۆر کالی. لیم روونه من پر کیشیم بکر دایه به ده مانچه ده تکو شتم. ده ورو به ری شار پتر له چوار هه زار سه ربازی تیدایه. ده رچوونت محال بوو؛ ده یانکو شتی هه وه. ئه و جار ده ولته هه زاران ئه فسه ری له من زلتری شی هیه که به کوشتیان ده دا و گویش ناداتی. تکیه له وه عاقل تر به! حه یفه له ده ست بچی. چاوه نۆری فرسه ت به و ده نگ مه که. هه ر ئه مرۆ حه بستان ده که ن... ئه وه نه ده ی بۆم بکری یاری ده تان ده دم. خولاسه خا و بوومه وه. پیکه وه چووینه بازار که کتییی داستان به کری بگرم و له زینداندا خۆمی پێ بخافلینم. ئه فسه ره که ناوی وابزانم «ناسرپوور» بوو؛ بر دمی ه دوکانی کتیب فروشیک به ناوی «کولاهی». کابرا گوتی: هه ر کتیبه ی شه وێ به دوو قران به ئه مانته ده دم. خۆی لێ تووره کرد: بی ئینساف ئیجاره ی کتیب شه وێ چوار شایه؛ به لام ناچار قبولم کرد و چه ند چیرۆکیکم وهر گرت.

هه ر ئه و شه وه حاجی حه مه داغا و کا کاغا و میناسی شۆفیر و مینان گرت و له مالیکی نزیک چه می سه قزدا حه بسیان کردین و شازده سه ربازیان له سه ر دانان که ناگادارمان بن. پووله که شیان که بۆ نارد بووین نه دا یی. ئه فسه ره کورده که دوا ی چه ند رۆژیک هاته لامان و گوتی: وابزانم شکه نه جته تان ده که ن چونکه مینان له سه ره رشتی ئیوه گۆریوه. ئه فسه ریکی تر

هاته سهرمان به ناوی «نهرسیرزاده» نازهربایجانی بوو. دیار بوو ده دلدا لاگیري پېشهوهری بوو. زور کوریکي باش بوو. شهویش زوری نهبرد که نهماندیتهوه. نهفسهریک به ناوی «سهروان بیداربهخت» هاتوچوی دهکردین؛ که ههموو گیانی گالته و گپ بوو. هر چهند بهندی بووین و شهوانه ههموو دوو ساعات خهبریان دهکردینهوه و دهیانبزاردین، بهلام خواردنمان زور پادشایانه بوو. بهیانی ههنگوین و کهره و نههار و شام گوشت و برینج بوو. پینج رۆزی ههوه‌لی، زورم حهس له بهر گران دههات؛ بهلام عادهتم پی گرت و پشووم هاتهوه سهرخو. قه‌سیده‌ی بوردیه‌م له‌بهر ده‌کرد. رۆژانه ههمووی به گالته و قسه‌ی قورم راده‌بوارد. لهو سهربازه پاسدارانه یه‌کیک چیشتلینهر بوو؛ یه‌کیان لوری سولتاناباد بوو؛ که ده‌یگوت من بوومه‌ته کومه‌له. ههر خه‌بهر و باسیک له شاردایه پی ده‌گوتین. کتیبی بۆ ده‌گوریمه‌وه؛ رۆژنامه‌ی بۆ ده‌هینان.

شازده سهربازیان له حه‌بس‌خانه‌دا - که خانووپیکی بوو - له سهر دانابووین و سهرگرووه‌بانیکی لور گه‌وره‌یان بوو. گالته‌ی خۆشم بهو سهرگرووه‌بانه لوره بوو. جارئ گوتی: ههر کهس ههر چی به سهر دئ له ناو چاوانی نووسراوه. گوتم: نه‌خیر نه‌نووسراوه. ده کوا بیخوینه‌وه من چم به سهر دئ. له ناو چاوی تۆش هیچ نه‌نووسراوه. لهو سویند که نووسراوه و له من ئینکار. له داخان ده‌ستی خوی ده‌گه‌ست!

بۆی گپرامه‌وه که جاریک عیزراییل چۆته دوکانی تاجریک. تاجر بر دوویه‌ته ماله خوی. عیزراییل ده‌می له نان و چیشته نه‌داوه. کابرا سویندی داوه که ده‌بی نه‌کی بکا. عیزراییلی کهرا فریوی خوارد و قامکیکی ته‌ری له خوی دا و نه‌کی کرد. رۆژیک خوا گوتی: برۆ گیانی نهو کابرایه بکپشه. کابرا گوتی: تۆ نه‌کی منت کردوه؛ شهرم بکه! هیچ نه‌بی مۆله‌تیکم بده. عیزراییل خوی گه‌یاندە لای خودا، نه‌قلی فریوخواردنه‌که‌ی بۆ گپراوه. خوا گوتی: باشه چل سال مۆله‌تی بده. به‌لام جاریکي تر نهو که‌ریه‌تیبه مه‌که!

رۆژیک ئاوده‌سته که‌مان سهری لئ ربابوون؛ پیسایي گه‌یووه بلندایي دیواری پشته‌وه. سهروان بیداربهخت هات بۆ دیدنه‌نیمان. گوتم ئیوه چۆن مه‌شقی نه‌نگیویه‌ی به سهربازان ده‌که‌ن؟

- ده‌بی له دووه‌زار میتر خالی ره‌شی ناو هه‌ده‌ف پیکی.

- نهو سهربازانه مه‌شقیان کردوه یان تازه هاتوون؟

- هیچیان له چوار سال که‌متر نییه که لی‌رن؛ له‌بهر شه‌ری ئیوه هیشته‌وماننه‌وه.

- ده وهره با بچینه سهری ئاوده‌ست. کونی ئاوده‌ست تا قوونی سهرباز بستیکه؛ زۆریش له خالی هه‌ده‌ف گه‌وره‌تره. سهربازیک نه‌توانی نهو کونه گه‌وره بیکی، مه‌شقی چی و فیروونی چی؟!

زور پیکه‌نی و بانگی سهرگروهبانی کرد، گوتی: فلان فلان شوده! نه‌لعان ده‌بی دوو ته‌نه‌که ئاوی بی‌نی له چۆم را و بی‌شویه‌وه؛ یان ده‌بی بی‌لیسیه‌وه! ناخري سهرگروهبان له چۆم ئاوی هی‌نا و شتی‌هوه.

زانیمان که شه‌ر له نیوان ده‌وله‌ت و پېشه‌وهری هه‌لگیرساوه. بیستمان که ته‌وریز شکاوه. رۆژیک هاتن و بردانمه لای حاکمی نیزامی که «سهره‌نگ غه‌فاری» بوو. چوار سهرباز له پېشمه‌وه به تفه‌نگه‌وه و چوار له پشتمه‌وه به که‌له‌پچه‌کراوی بردیانم و نیزه‌کانیان له سهر قوونم راگرتبوو. به کۆلاتیکدا هاتین. چهند مندا‌لیکی سه‌قزی دربان دا و چوونه به‌ریکی کۆلانه‌که و

ئامادەباش راۋەستان. لام وابوو جېتەم بۇ دەكىشەن و گالتەم پى دەكەن؛ چاوم داخستېوو. ھەر گەشىتمە لايان، ھەموويان كىلاويان داگرت و سىلاۋىكى گەرميان لى كىردم. سەرباز تىيان خورپىن و ھەلاتىن. ئەو قەدر گرتەنى مىلان زۆر دىگەرمى كىردم. چوومە لاي سەرھەنگ؛ ھەمەداغى سەراى لە لا بوو. گورجى دەسبەندىان كىردمەو و لە بەرم ھەستا و جىگەى نىشاندام و ناردى چايان بۇ ھىنام. ھەمەداغا باسى خۇى كىرد كە چۆن مولك و مالى چوومە و چۆن لە شاپەرستى لاي نەداوہ.

سەرھەنگ گوتى: تۆ دەزانى ئازەربايجانمان گرتوۋە؛ قازىش يەك-دوو رۆزى تر تەسلىم دەبى. شىتېك بۇ رۆزنامەى «اطلاعات» بنووسە كە قازى بە زۆر تۆى كىردۆتە كۆمەلە؛ بەلكوو لە مردن رىزگارت بى.

دوو بەستە ئەسكىناسىشى لە سەر مىزە كە دانا، گوتى: واپزانم پولات نىيە؛ ئەمەش بۇ تۆ. گوتم: جەنابى سەرھەنگ! قازى بە زۆر نەيكردوومە كۆمەلە؛ بەر لە ئەو كۆمەلە بووم. ھەمەداغا لە باسى خۇيدا دەرسىكى دادام. لە كوردپەرستى پەشىمان نىم و پەشىمان نابمەوہ. گوناھى منىش بە تۆ و بە «اطلاعات» و بە «قوامالسلطنە» شى نابەخشدرى. گوراندى: «وەرن بىيەن!» نەپەشت چايەكەم بىخۆمەو؛ تىرى جىنوى زۆر پىس پىدام و ھەپەشەى كىرد. دەسبەند لە دەست ھاتمەو ھەسبەنەمە.

رۆزىك لە سەر داۋاي خۇم بىردىانمە ھەمام. دىسان ھەشت سەرباز بىردىانم و لە دەركى ھەمام دەستىان كىردمەو و لە درگا راۋەستان كە دۋاي چارەگىك بىمە دەر. رېشم زۆر ھاتىوو، تىخى رېش تاشىن مەمنووع بوو. كابرايەكم دى لە ھەمام، ناسىمەو كە رۆزىك لە بۇكان پىكەو ھەمەداغى بوو. ئەو خۇى لى گىل كىردم و تماشى نەكردم. گوتم: برا با گىراۋىش بىم، بۇ نامدۋىنى؟ سۈيىدى خۋارد كە نانتاسم. كە پىم گوت تۆ لە بۇكان بووى، گوتى: خوا ئەيزانى ئەوہ بىرام بوو و من ئەفسەرى ئەرتەشىم! بۇ خۇى رېشى تاشىم و زۆر عوزرخاۋى كىرد. كە ھاتمە دەر لە ھەمام، كابرايەكى سىسەكەى كورتەبالا گوتى: ھەزارا! من نافع مەزھەرى شاعىرم؛ ھاتووم لە ھەمام بىتىنم. ئىتر سەرباز نەپەشت بىدۋىنم و ئەو ھەسەتەم ئىستاش ھەر لە دل ماوہ.

لە سەرھەتاي دامەزرانى دەولەتى عىراق - كە دادگا بە دەست مەلايانە بووہ - دەلەن نافع مەزھەر لە ھەلەبجە فەقىيەتى كىردووہ. «من بۇچى قورعان بە شىعرى كوردى تەرجمە نەكەم؟...» لە سوورەى «القارە» دەست پىدەكا: «ئەلكوتىنەر، وەلكوتىنەر، نازانى چىيە ئەلكوتىنەر؟ رۆزى كە خەلك ئەبىن بە پەپولەى سەر لىشتىۋا وە كىوان ئەبىن بە خورى پشەوہ كراو. ئەو كەسەى قورس بى تەرازوۋى، وا لە عەيش و خۇشىيە. ئەو كەسەى سووك بى تەرازوۋى، دايكى ئەو ھاۋىە. تۆ نازانى ئەو چىيە؟ ئاگرىكە گەرم...» قىر دىگىرن. مەلاى ھاكم دوو مانگى ھەبس دەكا!

ئەمجار شىعرىك لە سەر ھەزارى و چارەپەشى فەقى دەلەى و تىايا «سەرگونى خۇى شىن نەكرد جىرىل» ھاتووہ. دەيەنەوہ بەردەستى ھاكم:

- ھەتىو بۇ كىفرت كىردووہ؟

- بۇچى قوربان جىرىل گونى ھەيە؟!

- وىست! بى ئەدەب! گونى كوا؟

- دەسا گوتوومە ھىچى شىن نە كىردا!

بە تىكا و رەجاي خەلك وازى لى دىنن.

دوو مانگ بوو ھەبس كرابووڭ. سەروان بىداربەخت رۆژىك ھات؛ زۆر كىز و كەنەفت دىارى دەدا. گوتى: خەبەرى زۆر ناخۇشەم پىنە؛ زۆر خەمبارم بۇ ئىو.

گوتىم: ئاخىر يا ئىزە دەمانكوزن يان دەماننىزە تاران، دە بلى چىيە؟

گوتى: ئىو ئەمىر ئازادىن و نانى نىوەرۇتان نادەينى. بۇيەش كىزىم كە تازە مەجلىسى گەپ و گالتەي دەگەل ئىووم نامىنى!

باوەرمان نە كىرد. گوتىم: دەچمە لاي غەفارى. ئىجازە درام. غەفارى گوتى: بەلى ئازادىن. گوتىم: كە وا بى دەتوانم بچمە سالھاوا؟ خىزمە لەوى ھەن.

- نا، دەبى ئىمە بە حورمەت بەرپىتان كەينەو.

تىگەيشتم كە بەردانى راستى نىيە و ھەر دەمگرنەو. چوومە مەنزلى ھەمەدەمىناغا و قاسماغا لە سەقز؛ كە ھەردوو كىيان برى حىزبى بوون. بۇيان گىرپامەو كە لە پاش شكانى ئازەربايجان، پىشەوهرى و زۆر لە دارودەستەي ھەلاتوون بۇ پروسىيە. قازىش ھاتوتە ھەمىيان و بى شەرت خۇي تەسلىمى دەولەت كىردوو. ئەو داواي لە سەرتىپ ھومايوونى كىردوو كە ئىو بەربەدەن. بە كۆترى نامەبەردا فەرمانى ئازادى ھاتوو. گوتيان زەبىحىش پەناي بە كونسولگەرى روس لە ورمى بىردوو؛ راياننەگرتوو. دەگەل سەيد ئەحمەدى سەيد تەھا و دلشاد بە ماشىنىكى حىزبى رايكردوو بۇ عىراق و رادىو لەندەن خەبەرى داو.

گوتىم: ئىو ناتىرسن؟ ھەمەدەمىن دەستى بو سۆيە راداشت، گوتى: ھەموو رۆژى گوزارشىكم نووسىو، پەنگە پر بەو سۆيە بىن. مەن ھەوالى دەولەت بووم! قاسم ئاغا گوتى: ئەگەر قازى نەفەوتابا ئىمە ھەموومان دەفەوتابىن.

بە راستى خەبەر و باسكى دلتەزىن بوو...

لەو ھەپسەدا زۆرم قەرزى ئىجارەي كىتب كەوتبوو سەر. چوومە دوكانى كولاھى:

- كوا حىسابت چەندە؟

گىريا، گوتى: برىا مەردىبام و ئەو رۆژەم نەدىيا. يەك شايى پوولم ناوى. ئەو رۆژەش لە ترسى ئەفسەرە كە داواي ئەو پوولە زىادىيەم كىرد.

پاش نىوەرۇ كە دەبوو سەفەر بىكەين و چاوەنۆرى ترومبىل بووڭ، سەرتىپ ھومايوونى ھات و ئەحوالىكى پرسىم. گوتىم: مەن دەمانچە كەم لى سىندراو، ھەز دەكەم بىمەنەو. گوتى: جا بۇچىتە؟ خۇ ئىمە زۆر زوو چەك لە ھەموو كوردىك دەستىن. گوتىم: بەلى ئەودەم قەيدى نىيە، بەلام ئىستا بۇ مەن شەرمە بە تەنبا لە چەك كرابم. گوتى: دەمانچە كەي بدەنەو! دايانمەو. ھومايوونى گوتى: مەن سوارى ترومبىلى ەولاغاى ئىلخانى دەبم. قاسماغا و ھەمەدەمىناغا و ھەزار سوارى ماشىنى مە بىن و لە بۇكان يەكتر دەبىن. جگە لە ئىمە سىيان، سەربازىكى رانندە و ئەفسەرىكى سەررەشتەدارى لە سەقەو ەبەرە بۇكان ھاتىن. لە رىگە تووشى پۇل پۇلى سەتى و دووسەتى لە فىدائىيانى پىشەوهرى دەبووڭ كە كورد تەفەنگىيان لى ساندبوون و بە كۆمەل زۆر-زۆر دەگرىيان و باھوسىتىيان دەگوت. ئەفسەرى سەررەشتەدارى دەيگوت مەن شاعىرم. ئاغاىيان گوتيان ئەو ەش شاعىرە. ھەلپىچام كە نمونەيەك لە شىعرى خۇمى بۇ بخوئىمەو و تەرجەمەي بىكەم. ئەو ەم بۇ خوئىندەو كە دەلىم:

رۆلە! نامووست وەك خزمەكانت نەدەى بە شەكر، دەستم دامانت
شەرف گەوهەرە، قىمەتى نابە دەویت پروپەشى ھەردووك دىنایە
ئەو كەسە پیاو، بۆ خاك و ئاوى رۆح دانى و بە چاك بىمنى ناوى
نەتبىستوو و واتەى زانای سەرزەمین مەردانە مردن نەك حیزانە ژین
بۆم تەرجمە كرد؛ ئافەرىمى لى كردم. منیش مەبەستم لەو دوو ئاغاىە بوو كە بە بى شەرم
شانازى بە خەيانەت بە گەلى خۇيان دەكەن.

نوێژى شىوان لە بۆكان تووشى سەرتىپ ھومايوونى بووینەو. گوتى: با ھەزار لە مالى
قاسماغا بى، سبەى ھەموومان دەچىنە مەھاباد. چوو مەنزلى قاسماغا كە لە مالە عەبدوللاى
بارامى بوو. كاك ھەمزەى كۆنە ھەوالم ھات. گوتى: وەرە لە مالى من بىخەو و گوتم: وا بزانم
قاسماغا رى نادا. چونكە وا ديارە منى پى سپىراو بە ھىچ كۆيدا نەچم. ھەمزە داواى لە
قاسماغا كرد كە من بەریتە مالە خۆى. قاسماغا گوتى: لىرەش نوین ھەيە؛ بۆ بىت؟ ھەمزە
گوتى: من بەلین دەدەم كە سبەى بىھىنمەو لای تۆ و ئەگەر وا نەبوو، با من ئىعدام كەن.
قاسم ئاغا گوتى قەيدى نىيە با بىت. ھەر چووینەو، ھەمزە ھەلپىتچام كە راکە و خۆت خەلاس
كە! زۆرى ھەول دا؛ گوتم: چونكە تۆ بوو ىە زانم ھەرگىز راناكەم. با بزاین چۆن دەبى...
بە خەيالى خۆم وام دانابوو كە لە ميانداوا ئىجازە وەرگرم و بچم بە پى و شوىتى عەبدوللاى
برام؛ كە لە تەووریز دىخویند. ئەوسا لە تەووریز خۆم بشارمەو؛ كە شارىكى گەورەيە و
نامدۆز نەو.

بە يانى دەگەل ھەمزە ھاتینەو لای قاسماغا. شەپپوورى سەفەر لیدەدرا و لەشكر بەرەو
سابلاخ دەرچوو. عەشایرىشیان دەگەل دەچوون.

لە قاسماغام پرسى: كوا كاكە رەحمان؟ گوتى: نەخۆشە و لە گوندى شىخلەرە. گوتم: ناتوانم
بىبینم؟ لە پاش تاویك بى جواب مانەو گوتى: من وام پى باشە بچىە لای كاكە رەحمان و پى
بلىى بتنیریتە قەرەگويز لای ئەحمەداغا و ھەرگا بە مەسلەحەتمان زانى؛ دەتوانى بىيە سابلاخ.
ئەمڕۆ دەگەل لەشكر مەيە! ھەر ئەو واى گوت، ئەو پیاوێى كە وەختى خۆى خەبەرى خەيانەتى
دیبۆكرىانى داووومى، گورجى لە ئەسپ دابەزى و ئاوەنگى گرت و گوتى: وەرە سوار بە و بچۆ
شىخلەر! لە بن لیوانەو گوتى: من ئەم ئەسپەم ناوێتەو؛ ئىتر خۆت دەزانى. سوار بووم و ھەر لە
كۆلانى ھەمامەوە كردمە غار. لە شار دەرچووم و تەقلەكوت پروم كردە شىخلەر. لە رىگە وام
ھەل كرد كە ئەحمەداغای قەرەگويز زۆرى خراپە دەگەل دەولەت كر دوو؛ منیشى خۆش
ناوى. قاسماغا دىھەوئى من بىمە ديارىەكى دەست و ئەحمداغا بمرگى و گوناھى بە ھۆى منەو
بىەخشرى. بە ھومىدم ئەم خەيالەم راست نەبووبى، بەلام واى بۆ چوو بووم...

گەيمە بەر دىوہ خانى شىخلەر. كاكە رەحمان و چەند كەسىك راوہستابوون. دابەزىم و گوتم:
«حوللە مەرەسى، ھاتینەو سەر سى» رىسە كانمان بۆوہ خورى!

كاكە رەحمان وەك نەبىستى و ابوو. رەنگى بزر كابوو؛ لىوى دەلەرزىن؛ ديار بوو زۆر ترسابوو.
چووینە وەتاغ، تاویكى پىچوو، كەس چاى بۆ نەھىنام. گوتم: مردن مردنە، لىنگە فرتەكەى
چىيە؟ كاكە چايەكەم بدەنى! شىعرىكم لە باخەلم دەرینا، گوتم: لە ھەبسا ئەم شىعەرەم
گوتوو؛ زۆر بەزم و گالتيە. باسى چۆنەتى ھەبساخەنيە، با بۆتان بخوینمەو. كاكە رەحمان
زوو لە دەستى رقادم و دە ناو كوورەى ھاویش و سووتاندى. ھەيفى ئەو شىعەرەشم چوو كە

وینہیہ کی تہواو لہ ژبانی حہسخانہم بوو.

راسپیری قاسماغام راگہ یاند کہ ئەسپیکم بدەنئ و بچمہ قەرہ گوئز. کاکہ رەحمان گوئی: نہ ئەسپت دەدەمئ، نہ لاشم وایە مەسلەحەتە بچیە لای ئەحمەداغا. بۆ خۆت یا بچۆ خانەقا یان تەرەغە. گوتم: بەلئ خۆم دەگوێرم و دەچمە لای تەرەغە. جلکی تازە و باشی خۆم بە جلکی پیس و خراپی فەقییانەئ مەلا عەبدوللای حەساری گوێرەوہ. کتییی جامی و ھیندیک قاقەز و قەلەمم خستە بوخچیکەوہ و بوومەوہ بە فەقئ. داوام لہ مەلا عەولا کرد کہ سئ ھەزار تەمەنت لہ لایە ئەگەر دەکرئ بمدەوہ. گوئی: ھیچم نییە. میرزا عەولای بارامی گوئی: من پینج سەد تەمەنت دەدەمئ و لہ مەلا عەولای دەستینمەوہ. دەمانچە کەم دا بە کاکہ رەحمان کہ ئەگەر توانی بیفرۆشئ، پوولە کەئ بەدا بە مندال و براکانم. ھەر ئەو پۆژە بەر لہ نیوہ پۆ بە بیانووی چوونە تەرەغە دەرکەوتم و بەرەو مەحموداوا رویشتم تا لہ دئی شیخلەر نەدیو بووم. دامقەلاشتە خوارئ و ھاتمە ناو میشەئ مەحموداغا و روو بە جەنوب بە میشەدا رویشتم. لہ میشە نەھاتمە دەر تا لہ گوندی قاقلاوا تاوم لئ ئاوا بوو؛ لام دا.

جا با لیژە وچانیک بدەین و چەند کورتەباسیک بکەینە شەوچەرە:

لە سەرەتای کۆمەلەوہ تا برانەوہئ، ھێمن و من بە ناوی دوو شاعیری میللی، گوئی بە گوێوہ و زۆر برابانە و ھەمیشە پیکەوہ شاعیری ھەموو مناسەباتی خۆش بووین. لە کوئی جیژنی نیشتمانی گیرابا، یاد و بیرەوہری پیرۆز کرابا، ئیمە دەبوو شیعەر ئامادە کەین و بیخوینینەوہ. ئەوہندەش لیک نزیک بووین کہ زۆر کەس ناوی ھەر کامیکیان نابووین: «ھەزار - ھێمن». لە مناسەبی ھەوہل ئالا ھەلکردنی جەمھورییەت لہ سابلاخ، لہ ئالا بردنە بۆکان و زۆر جیگەئ تر، وێرئ شاعیرانی تر شیعەرمان دەخویندەوہ. پیکەوہ دەژایین و لہ برا لیک نزیک تر بووین.

لە سەرەتای کۆمەلەئ «ژئ-کاف»، چاپخانەئەکی دەستی چکۆلەئ ھەرزانمان کەریوو. رووسان بە ناوی یارمەتی فەرھەنگی، چاپخانەئەکی گەرەیان داينئ کہ رۆژنامەئ پی چاپ بکەین و بۆ ھەر کارئ دە کاری بێنین. چاپخانە چکۆلەکە درا بە بۆکان. دەگەل کاک حەسەنی قزلجی چەند نەشرە و نووسراومان پی چاپ کرد و گوڤاری ھەلالەمان دەرخست. ھەوہل ژمارەمان بۆ پیشەوا برد. تۆنیک کاغەزی خەلات کردین. کە ھاتیشمەوہ سابلاخ، قزلجی دەگەل کۆنە مامۆستاکەم (سەید محەممەدی حەمیدی) کە سەرنووسەری رۆژنامە بوو، ھاوکاری دەکرد. ھەلالە چوار ژمارەئ دەرچوو.

ناوی مەشایخی نەخشەبەندیم بە شیعەر ھۆنیوہو، لە بۆکان چاپمان کرد. ھەزار نوسخەئ بە دوو-سئ رۆژ فرۆشرا؛ لام وابوو شیعەرەکانیان پەسند کردوہ. دوایی دەرکەوت وەک نوشتە کەریوانە و دە بەرگیان گرتوہ و بە کلایانەوہ دروہ!

شەوانە لە بۆکان لہ بن دیواری قاوہخانەئەک، بەرانبەر بە حەوز، دەگەل قازی کاکە حەمە، حەسەنی قزلجی، مەلا ئەمجەدی قەلایە و مەلا عەولا حەساری تا نیوہشەو مەجلیسمان دەگرت کہ زۆر یادگارێکی خۆشە و لہ بیر ناکرئ. لە تەرەغە زۆرم حافز خۆش دەویستن؛ نەمدەھیشت بچنە مزگەوت و دەمەپننە مالە خۆم. چونکە چاویان نییە، شەرمە حزووری نایانگرت؛ گەریدەش زۆر قسەئ خۆش فێر دەبن. لە بۆکانیش ھەر چەند دەولەمەند ببووم، نەمتوانی بېمە ھەوالی پوولداران. خۆشیم بە حوجرەئ فەقئ و حافزان دەھات. شەوئ وا بوو دە و دوازدە حافز لہ خۆم کۆ دەکردوہ. خوشک دەیگوت: لەوہتا سازئ، بوویەتە چاوساغی حافزان! جگە لہ قسە

خۆشه كانيان، حافظ ده چوونه هەر ديهەك، ملىان لە تارىفم دەنا و زۆر كەس دوور بە دوور خۆشيان دەويستم.

كە لە بۆكان بەرەو شىخەلەر هەلەدەهاتم، سەيد عەولا شىتە -كە لە باسى وشتەپەدا ناوم هێنا- ببووە جاسووسى حكومەت؛ ديتبوومى كە دەپۆم، خەبەرى بە حاكىمى نىزامى (سەروان خاكسار) -كە كوردىكى سنهيبى بوو- داوو كە بنىزن هەزار بگرن. خاكسار بە ناوى ئەووە سووكايەتى بە سەر ئەفسەر هێناو، زۆر باشى داركارى كردبوو!

كاتى لە پێى هەلاتنا بە ناو مېشەى مەحموداغا دەچووم، مامۆستاكەى وشتەپەم (مەلا حەمەدەمىن) -كە ئەوسا لە قەرەگۆز بوو- دەگەل چەند فەقيەك بەرپدا دەپۆشتن و گويم لە قسەيان هەلخست. بە هەلكەوت مامۆستا لەو دەمەدا پرسى: ئاخۆ دەبێ هەزار چى بە سەر هاتبى؟

فەقيەك گوتى: دەلێن لە حەبسى سەقز دەستيان پەڕاندوو؛ لەوانەشە كوشتبىتيان. مامۆستا گوتى: ئەو پەرحمانەى من دەيناسم ئەوەندە سەگە ئەگەر دەكونى قفلدا ڕاكا، هەلدى. هەتيو تۆ چۆن، نايناسى؟ ئەدى چۆن تۆى بە هەواى زەكاتى ئالووبالوو ناردە وەتەميش؟!

مېشە و مېشە بۆ ئىوارە خۆم گەيانە «قافلاوا». لەوێ چوومە مالىك. خاوەن مال دواى نان خواردن بردمىە مزگەوت و نوێنى دامى كە لەوێ بنووم. جەنێل جۆرايىنيان دەكرد. هەتيويكى زىتەكە چەند سرتەپەكى كرد؛ ڕوويان تىكردم گوتيان: فەقێ گيان ئەو كۆرە دەلێ ئەو شاعىرى قازىيە، دە توخوا هيندىك شىعرمان بۆ بلێ! گوتم: ها، ئەو كۆرە وەدەزانى من مەلا پەرحمانى تەرەغەم؛ چونكە زۆر كەس لێى دەگۆرپين؛ ئەويش وەك من دەچى. من ناوم مەلا محەممەدە، شىعرىش نازانم. بريا بمزانبا و بۆم گوتبان. كۆرەكە گوتى: بە خدا وەمزانى هەوى؛ بمبەخشە! بەيانى نان و چام خوارد و بە كابرام گوت: دەچمە عىراق. گوتى: لە گوندى «مووسى» بچۆ ماله سۆفى سديق، بلێ خەجى ناردوومى.

بەفر بارىبوو، توابووە؛ قورپكى زۆر پيس بوو. كەوشم پازنەدار بوو. بەلام ترس ئەو نازانى، تا ئىوارە گەيشتمە «مووسى»؛ كە بارگىنيك ئەوەندە بڕ ناك. لە ڕيگە تووشى ميۆزفروشتىك بووم؛ چنگىك ميۆزى دامى؛ بە ڕۆه خواردم و قەت دەقيقەيك وچانم نەدا و هەر بە غار دەپۆشتم. چوومە ماله سۆفى سديق، جوابى سەلامى نەستاندەمەو. پرسىم مزگەوت هەيە، گوتيان نيبە. چوومە سەر كانى دەسنويزم گرت كە نويز بكەم. سۆفى سديق چاوى لە دەسنويز گرتەكەم بوو، پتە سەير بوو. گوتى: تۆ مەلاى؟

- ئەى چۆن!

- دەى فەرموو با بچينە مالهەو.

بردمىەو ماله، وەتاغيكى زۆر گەورەى هەبوو. سەماوهرى هينا و خورما لە جياتى قەند. لەتى خورمام نا گويمەو، وابزانم بىست و چەند چام خواردەو. سۆفى گوتى: بۆ دەست بۆ خورما نابەى؟ لەتە خورمام لە گويم دەرينا، وەك سوينكە سابوون لووس ببوو! ديسان نامەو گويم. قاوومەشمان خوارد. شەو سۆفى -كە دەيگوت مريدى خەليفە خەليلم و مەريكى بۆ دەبەم- گوتى قاقەزىكەم بۆ بنووسە بۆ كابرەيكى سەردەشتى؛ كە: فلان كەس! پاش ماچ كردنى دەستى تۆ و چاوى مندا لانت، چۆن فەرمووتە جوانو ئەسپەكەم ئەگەر بەختو ناكړى بنيرەو؟ حەيفت

نه کرد؟ من براتم؛ مالی من مالی تویه. جا ئیستاش دوو تهوړیزى قهند، دوو گهروانکه چایی، قوماشی کراس و دهرېچ - به خوا ئهسپه کت و هک گول بهخپو دهکهم - ههشت نو کیسه برینج - چونکه بابو غهلیفهم میوان دهېچ - به سهرت قهسه م وهلاغی خو م بمرن له بهر بئ تفاوتی، ئهسپی تو هر بهخپو ده کری. هیندیکیش سابوون بنیره. له ماله وهش داوای خه نه ده کهن. ئهسپی تو ئهسپی خومه. دیسان چاوانان ماچ دهکهم. باسی پوول نه که ی به خودا دل م دیشئ. ئهسپی تو له مالاتی خو م فرهز تره. سهرماش سهخته؛ تفاقیش گرانه؛ به لام ئه تو برای منی! ... بیرم لی ده کرده وه؛ ئه و سؤفیه دهسپره قیمه تی جوانوو ئهسپه که ی پتر داوا ده کرد تا بؤ کابرای بهخپو کا! بؤم نووسی.

به یانی له خه ودا بووم، گویم لی بوو سؤفی ده یگوت: هر که س ئه مړو له کوستان بدا به هیلاک ده چی، سهری که کی کوزاد به ته مه. سؤفی هاته وه ژوور. لیم پرسى: ده توانم سه فهر بکه م؟

- به لی هه وای زور خو شه، سهر که تاو هه لاتووه!

گوتم: نه شاره زام، که س هه یه ده گه لمدا بئ؟ گوتی: سئ تمه ن بده. کابرایه کی ره گه ل خستم که تا سهری کوستانی گله زهرده م به ری. هه و تاو بوو. هر گه یشتینه بناری کوستانی، بوو به ته م و کرپوه یه ک چاو چاوی نه ده دی. به له ده که گوتی: ده ست ده قایشی پشیتندی من گره و شوینم که وه. به فر یه کجار زور بوو؛ دنیا زور تاریک ببوو. ئه و کابرایه شاره زایه کی سهر بوو؛ ئیره قولکه یه، ئیره به رده ... که چی دنیا لووس و پر له به فر بوو، چو نی ده زانی، نازانم! له نیوه راستی چیا راهه ستا. گوتی: تو چت دېته بهر گوی؟

- هیچ.

- ده سا تو له شوینی خو ت بچه قه، نه بزووی، من ده چم و ئیستا دیمه وه.

پاش تاویک هاته وه. گوتی: خیرا که پرؤین تو رزگار که م بگه پتمه وه. سه د تفهنگچی بانه یی له به فردا قه تیس ماون و ری دهرنا که ن؛ نه یانگه می هه موو ق ده کهن.

منی گه یانده لای بهرؤزی کوستانی؛ دنیا یه که ره شانگ و دارستان. گوتی: ده چیه «سووتوو» میوانی ماله سه ید عه ولا به و گه رایه وه. به غار دامقه لاشته خوار، کلاره که م به په لیکه وه چوو؛ ئاورم نه داوه. گوتم ئه وهش بؤ تو! گه ییمه سووتوو، چوومه ماله که. پر بوو له ژنی جوان و بی پیاو. گوتیان پیاومان چوونه گه رمین بؤ مالی قاچاغ؛ فره موو میوان به! گوتم دهرؤم. گوتیان ئه و ریگه یه بگړه و بچؤ «سهرته زین». تووشی جاده ی بانه - سهرده شت بووم؛ ترؤمبیلیکی پر له سهر باز له ویتوه رابرد. زور ترسام؛ به لام به خیر رابرد. له گوندیک دهنگی گؤرانی داوه ت ده هات. له ویتوه چوومه ناو دؤلیک و پرسیم، گوتیان سهرته زینه و مالی حاجی شیخه ی لیه و میوان راده گری. چوومه ژووریک دوو که سی لی بوو؛ دیار بوو میوان. ژن سه ماوه ریان وه ژووری نا که خو مان چای بخوینه وه. پاش نوژی شیوان حاجی و چهند کورپکی هاتنه وه. له داوه ته که ببوون. حاجی هر ده یگوت: شهرت بئ ده سستی ده پیرژن انان کوشیوه؛ به خیری هتینان؛ جله کانی لی سان دین و ناردی تیان وه شانند. زور پیاویکی نان بده و مه شره ف خو ش بوو. به یانی گویم لی بوو گوتی:

- مه لای هه لمه سستین با بخواوی؛ به خودای مه لای به بیگاره و له نوژی سبه یانان بیتاره!

پاش نان و چایی، حاجی جووتیک کاله ی هه لبه سترای به گؤریه و په روه هینا؛ گوتی: مه لا

تۆ دنیات کەم دیوہ! بە کەوشی شارانی پاشنەدار، لە بەفر و قوردا سەفەر ناکرێ. کالەکانی دە پێ کردم. بە کابرایەکی سپاردم، گوتی: تا دەگاتە «سیاوما» هەرچی بە سەری بێ لە تۆی دەزانم؛ من حاجی شێخەم و دەمناسی. لە پێ بەفریکی زۆر گەورە دایدا. تا گەیشتینە گوند، بەفر لە ئەژنۆی دەدا. مالی کابرا هاوڕێم تەپ و تاریک و تەنگ بوو، زۆریش سارد بوو. چوومە مزگەوت؛ مزگەوتی زۆر خۆشی قەدیمی بە خشتی سوور. خەلکیکی زۆر لە دەوری سۆپەیی زەلامی نیلدارو دانیشتبوون.

- کاکە تۆ مەلای؟

- بەلێ.

- سەرچاوان. دە ئەورۆ پێشنوێژیمان بکە.

پێشنوێژیم کرد و دوای زۆرم لە پاش نوێژ خویند. شەو کابرایەک بردمیەو مەل بۆ شیو خواردن. هاتینەو و لە مزگەوت خەوتم. بە یانی کە چاوم کردەو، دەوراندەوری مزگەوت دانیشتبوون. کابرایەک هاتە قسە:

- مەلایان بۆ دەچیتە ئەو خواوە؟ چ دەکەیت؟

- دەخوینم.

- پاشان دەبی بە چی؟

- دەبمە مەلای چاک.

- ئەو دەم چ دەکەیت؟

- دەبمە مەلای گوندیک.

- دە جا کاکێ خۆم ئێمە تۆمان بە دلەو نووساوە؛ هەر لە ئیستاو پێت رازین.

- ئاخر...؟

- ئاخری ناوی. جاری با قسەکانم تەواو کەم: مەل و بزنەزاوت دەدەینێ. دۆی بخۆ، کارەکەشی بۆ خۆت. زەکانیشت لە دەغل و دانەویڵە دەدەینێ. ها! دەزانم دەلێی منی بێ ژن چۆن مەل بە خێو کەم؟ حەوت رۆژان بچۆ سەر پێی کانی، هەر کچیکت کەیف گرتی لێت مارە دەکەین. بە خۆدای دەزانم کچی من هەلدەبژێری. چونکەو لە هەموو کچان جوانترە. من ناوم برایمایە.

- ئاغا بە راستی ئەوی گوتت لە سەری من زیاده. بەلام بڕایەکم لە عیراقە؛ دایکمان زۆری پەرۆشە؛ دەچم دەپینمەو!

بە هەزار زمان لە کۆل خۆم کردنەو. بەفر و یستابوو. پێگەم پرسی و لە سەر بەفری مۆر رووم کردە «بلەسەن» کە نیشانیان دابووم. تا رچەیی کوتراوی حیوانان بوو خەمم نەبوو، لەو بەهەلاو دە بەفر دەکەوتم و ناو لینگم لە سەر دادەنا. لە بیانییەو تا ئێوارە دە بەفردا تلامەو؛ بە بەفری دە سەر و چاوی دەکردم؛ هیزم لێ ببرابوو. تا لەپەر تووشی شوینی سەگان بووم و شوینم هەلگرت. لە سەر گردیکی بلندەو گوندی بلەسەنم دیت. بە خشکە خۆم بە سەر بەفردا خەلۆر کردەو و چوومە نزیکترین مەل. چوومە وەتاغیک لینگم درێژ کرد و پالم بە دیوارەو دا. نەخۆشیک لەوێ دەینالاند. وا هاتە بەر چاوم کە گرانیەتای بیت. ژنیک لە درگاوە دیتمی و رۆیشت. چوار پێنج ژنی دی دەگەلی هاتنەو و لیمیان دەروانی و دیار بوو سەیر ماون. گوتم: خوشکم بۆ تماشام دەکەن؟

- ئۇ خوا شوکور خۇ تۇ ساغى؟ برا به خوا وهمانزانی مردووی؛ رهنگت له مردوو ده کا. رهنگه

برسی بی.

- نهخیر برسیم نییه، سه رما مه.

گورجی سۆپه یان پیگرد و ژنیک قاپه شیریکی بۆ هینام. گوتی: پیاو له به فردا گیر بخوا، له برسان ده کهوئ و ههست به برسیه تی ناکا. دواى شیره که نان و پهنیری هینا. نه وهندهم خوارد زکم هه لازنا. کاله کانم که له پینان داکه ندیووم، ده پئی کرده وه و ههرچی خولقیان کردم چوومه مزگهوت و له بهر سۆپه یی مزگهوت خۆم وشک کرده وه. خاوهن ماله که - که ناوی کوپخا هه سهن بوو - که زانیبووی میوانی چۆته مزگهوت، ناردیووی بچمه وه؛ نه چوومه وه. مه لای دى بردمیوه مال و دانووی گهنمی دامی. خواوراستان مه لا له من کۆلکه مه لاتر بوو؛ زۆری من به لاوه عالم بووم. شه وه مزگهوت پرسیم: کهس هه یه بچیتته نهو خواره؟ دوو که سیان گوت که چۆدارن و بزنان ده به نه وه «که ناروئ»؛ ده گه لیان که و تم. به لام بزن له بهر ده رنه ده چوون؛ ده بوايه رېگه یان بۆ بشکینین و زۆر به نه سپایی برۆین. ههستم کرد نینوکی پیتم ژانی ده کرد. گوتیان تۆ بگه «نهنجینه» و جی بگره تا ئیمهش ده تگه یینی.

- نهنجینه له کوپیه؟

- ههر لهو پیچه ناوا بی، دى دیاره.

له پینچ پینچ خوارد، سه ربانی رهشی دپیه کم دیت که له خوار هه زار به هه زاریک بوو، هه یچ رهشی بۆ نه ده چوو. دامقه لاشته خوار، گه ییمه پارچه ره شانگیک، قورپکی هینده شل بوو هه لخلیسکام و له سه ره ردیکی پان گیرسامه وه. روانیمه خوار چ ببینم؟ تیشه به ردیکه به قه د خانوییکی سى قاتی بلنده، گورگیش ناتوانی لینی باز دا. به ره شانگدا به چنگه کرکئ سه ره که و تمه وه. دیسان خزیمه وه سه ره به رده که. هومیدم برا. سه رماش گاله ی ده کرد. گوتم هه ی نه لا! خۆم هه لده دیرم. بوخچه کتیب و گۆچانه کهم هه لداشت. خۆشم چاوم قونجاند و به خشکه چوومه سه ره لیواری به رد و خۆم هه لداشت. لام وا بوو هه پروون به هه پروون ده بم. که و تم؛ چاوم هه لینا، به حال عاسمانم له کولانکه یه که وه دیت؛ هه یچ کوپشم نه دیشا. تۆمه ز که و توممه سه ره به رفیکی با به ستاوتیه ی زۆر نه ستوور. به چنگ به فرم له خۆم لادا؛ له کونیک هاتمه ده ر. جیکه بوخچه که شم بهر چا و هات که ده به رف قوپابوو. گۆچانه که شم چه قابوو. له سه ره به رزاییه که وه له به رفی مۆرم روانی، شوپنیکى دریزى قوپاوم به دى کرد. زانیم جۆگه یه و نه وسه ری ده گاته ناوایی. به شوین قوپاودا هاتم؛ زۆری نه رد دوا زده سه گی زه لام له گردیکه وه په لاماریان دام. دهستم گۆی نه ده کرد که به گۆچان له خۆمیان ده رکهم. ناچار دانیشتم (سه گ کاری به دانیشته و ژن نییه). سه گهل هاتن له چوار ده ورم ئالقه یان به ست و چه مبوله یان دادا. ده تگوت هاتوون ده رس لای مه لا بخوین! کابرایه که به بیللیکه وه له گرده وه هات و هه رای کرد: هاتوومه یاریده ت. نهو به بیلله وه له پیتشه وه و من به گۆچان - قوون به قوونی کابراوه - گه یینه ناو دى. چوومه مالی؛ ژنه که ی کاله و پیتاوی به گه سک مالیم و دامکه ندن و په لاماری ناگری نیو گۆرکم دا. کابرا گوتی: له ئاگر به دوور به! نه وه ک لاقت وه ژان که وئ. تۆ سه ره په نجه ت شین هه لگه راوه، سه رما بردوویه.

- نه ری کا که ئیره نهنجینه یه؟

- به لئ؛ نه ماما نهنجینه ی سه خته. نهو نهنجینه ی تۆ ده لئی لهو دیو نهو کیوه یه. نهو شوپنه ی

تۆي پيدا هاتووي پره له ورچ و گورگ. بهلام بهفر هيئده زوره كه درهندهش درناكهون.
له هسانه ودا بووم، كچيكي ده- دوازده سالي كراس جاي سبور، وه ژوور كهوت؛ گوتي:
وهستا هاوينه و بريقت پييه؟ (به جووله كهي ورده واله فروشي ده زانيم)!

كابرا گوتي: هاي ره زگت نيم! نهوه جووله كهيه يان مهلايه!
له پاش نان خواردن و هسانه وه، كابرا ده گه لما هات تا خستميه سهر ري. گه ييمه سهر
كاني نهنجينه. مندا ليك ولاغي ئاو ده دان؛ گوتي: مامه ده بيه ميواني ئيمه؟ ههر كه گوتم نا،
ولاخي به جي هيشت و به غار روو به مالان بووه و گوتي شوينم كهوه! له درگاوه بانگي كرد:
- دايه ميوانيكم بو هيناي، ميوزم دهيه!

- نه ي به خيري؛ وه ره چنگه ميوزي خوت وهرگره!
سهرسور مام: خوايه لهو كورده دا ئيوا ههيه بهر تيل ده دا به مندالي كه ميواني بو بهري؛
«حاته مي ته ي» چ گوويكي خواردوو؟...

مالي خهليفه سالف بوو. تا ئيواره ههشت ميواني تريش هاتن كه دوويان هه واله چوداره كانم
بوون. جلكيان بو تيوه شاندين. بو نويزي شيوان ده گه ليا چووينه مزگهوت. دواي نويز له هه موو
مالانه وه نان هات و ميوان و خهلكي گوند له هه موو خواردنه كاندا شهريك بوون. مهجليسي
مزگهوت گهرم بوو، يه كي گوتي: فهقي تو سبه يني مهرو! پياوي شيخ له تيف كه لهو ناوه ده گه ل
پژدهري شه پانه؛ رووت ده كه ن و سه عاته كهت لي دهستين.

گوتم: نهو دهم ده چمه كن شيخ له تيف ده ليم سه عاته كه م له تو ده ويته وه.
كابرا به كي سؤفيلكه ي كزولكه گوتي: تو فهقي نيت؛ تو رهنگه پياويكي گه وه بهي. فهقي
ناويزي بلع ده چم و شيخ له تيف ده ويتم.

زانيم غه له تيكم كردوو؛ بهلام خهليفه ي خانه خويم قوزتیه وه. گوتي: سؤفي تو كه م فامي؛
فهقي كه قورعان له سنگن دياره پياوي گه وه ن!
خهليفه چوار كوري گه وه ري هه بوون كه بو ئال و ويز، گهرمين - كوستانيان ده كرد. به ياني
كه خوا حافيزمان كرد به كورپكيانم به دزيوه گوت: ده ولت سابلایي گرتوته وه. تفهنگ له
لادي زوره و له ترسان هه زاني ده دن. بگه به و تفهنگ بكه!

كه به ره و چه مي نهنجينه ده چووین، سؤفيلكه ي شهوم ديتيه وه دانگه ي بزاني ده دا. گوتي:
فهقي نهوا رويشتي؛ بهلام ده زانم تو فهقي نه بووي. نازانم ده تبينمه وه تا بزاني راستم بير لي
كردوو به وه. خوا حافيزت بهي. به بزنگه له وه هاتينه سهر چوم؛ به ستبوي. به بهرد سه هؤلمان
شكاند و رچه ي بزنانمان پيدا كرد. خومان هه لكرد. شاخي هه وه ل بزنم گرت و په راندمه وه. كه
چوومه نهو بهر له خوم رواني ده تگوت چه كمه ي سوورم ده پيدا به، له نه ژنومه وه تا قوله قاپه
خوين ده هاته خوار. سه هؤل و ساردی ئاو برپيووي. هه واله كانم بانگيان كرد: ئيمه به كاله و
گوريه وه ده په رينه وه؛ تو ئاگريكمان بو هه لكه. هينديك وشكه ل و پووشم له قسنيك هينا و
ئاگرم دا. قاچي نيوه سهر مابردووي سي بهش قهلاشتوو، جا وه ره ژان بكا...

كهوتينه ري. له بهر بهفر ري ديار نيه. به شوين به رازاندا چووین؛ به سهر كوخيكد كهوتين،
تهنيا ماله به بهنده نيكه وه. خوشك و براهه كي لي ده ژيا. زوريان به خير هينان؛ ميوز و گويز و
ههنجيريان ده پيش كردين. كوره كه ده يگوت: خهونم ديتبوو تري سپيلكه م ده خوارد؛ زانيم نهو
بهفره قورسه ده بارئ. نه گهر ده خه ودا تري شهكه بخوم، باران ده بارئ. هه موو ژيانان رهزيك

بوو له بناری گوندی «ورچهک» و له دنیا تهریک بیوون.

به یانی ئاوا بووینه دیوی عیراق. نهفهسیکی ئاسوودهم هه لکیشا: ئوخه ی له بهر حوکمی عه جه م خه لاس بووم... پاش نویژی شتیوانیک، به بزنه گه له وه پروومان کرده گوندیک «بیوره» یان «بیوران» یان پیده گوت. حه شر و حه له لا بوو؛ دیار بوو شیواوه. ژنیک گوتی: زوو برژن لیره مه مین! هاواری سر و ماله. تازه بۆ کوئ بچین؟ بزمنان کردنه حه ساریک و چووینه مزگه وت. مزگه وت له خه لکی گوند جمه ی ده هات. مه لایه کیش به ناوی مه لا عه زیز به دهنگی بهرز ده یگوت: من مالی خۆم راگوزتووه. ئیوهش هه لین هه تا نه کوژراون و تالان نه کراون و خانووه کانتان نه سووتینراوه. کهس هۆشی نه وهی نه بوو جوابی سلاومان بستینیته وه. مه سه له چییه؟ پرسیمان، گوتیان شیخ له تیف ده گه ل پژهده ی شه رپه تی؛ گوندی تهمانی سووتاندووه. ئهم گونده سر به شیخ له تیفه؛ ئه مشه و پژهده ی له تۆله دا ده یسووتینن و تالانی ده کهن.

جار جار تر و تۆپ به کار دئ. ده مزانی ئه گه ر ئه وان به قسه ی مه لا بکهن، ئیمه سه رمان بی کلاو ده مینن. قسه م له ده می مه لا قوزته وه، گوتم: برا بۆ شکایه تی پۆلیس ناکه ن؟ گوتیان شکاتمان کردووه، ناوێرن به شه و بینه هاوارمان.

- بۆ خۆتان چه کتان هه یه؟

کهوته بژاردن: به ئی سیزده تهنه گ و چوارسه د فیشه کمان هه یه.

- برام! کهس نه روا. بچن دوو ئاگر له دهوری دئ بکه نه وه و خۆتان له بهری دامه نیشن. دهسته-دهسته کیشک له دئ بگرن و تا سه رمانان بوو وه رنه بهر ئاگری مزگه وت و دهسته بگۆرن. هه تا هیرشبه ر نه یه ته بهر سیهری تهنه گ، ته قه یان لی مه کهن. ئه مشه و به و چوارسه د فیشه که ده توانن خۆ بپارێزن. ئه گه ر ته نگانه شتان بۆ هات. ئه و من حازرم سه د پشه ده ریتان بۆ بکوژم!

بوو به هه را:

- مه لا عه زیزی خوێری! تۆ کێوه ده چی بچۆ. ئهم کوره جحیله گه وره مان بی و به قسه ی ئه و ده کهین!

سه رت نه یه شینم، ته وای شه له ناو لیفه ی زۆری مزگه وتا خه وتین و کهس نه هات بۆ پشه ده ی کوشتن بانگم کا! به یانی کابرایه ک بر دینیه ماله خوی. ژنان شانیا ن ماچ ده کردم. که ئه گه ر تۆی وا ئازا و ره شید! نه پای مال وێران ده بووین. بۆ یه که مجار پلاوساواریکم خوارد که تا ئیستاش تامی له بن ددانم دایه. هاوارچی له شکری شیخ له تیف گه ینه گوند و به جیمان هیشته و بۆ ئیواره گه ینه «که ناروئ»؛ که مالی هه ر دووک هه واله که م له وئ بوون.

شه و له مالی هه وایکی چۆدارم میوان بووم. خه سوویه کی پییری زۆر ناحه زی هه بوو. لئی پرسیم:

- کا که مه لا! راسته ده لێن که سیک دلی جیرانان بێشینن، له قه برا ده بیته مه یموون؟

گوتم: نا دایه گیان، خودا دوو جار کهس ناکاته مه یموون!

ژنی کابرا جحیل و جوان بوو. نازانم له خۆشی هاتنه وه ی میرده که ی بوو، یان که یفی به من ده هات، ته واو در دۆنگی کردم. هه ر چه ند جیگه ش هه بوو، لیفهم برد و چوومه مزگه وت که له به لا به دوور بم. سه ی ئه و رژه به ته نیا ملی ریم داگرت. له رینگه تووشم بوو به تووشی دوو پۆلیسی کوردی عیراقیه وه. ده مه و یست خۆم وه ک خه لکی ولات نیشان ده م؛ گوتم: مانگوو

نه بن!

لېيان پرسیم: کوښنده ری؟

- خه لکی که نارویم.

پولیسټیکان پڼکه نی، گوتی: د یاره خه لکی ئیرانی. برؤ کارمان پیت نییه؛ به لام مه لی مانگوو

نه بن؛ سه بری ده لئی!

گه یشتمه قاوه خانه ی نه زمر؛ شش چام له سر یه ک خواره ده وه. کابرایه کی قوله خره ی میوان، لئی پرسیم: چکاره ی؟ قاوه چی شانی گرت و فرییدا ده ری؛ گوتی: حه قت چیه له موشته ری من ده برسی؟

پوولی ئیرانیم بؤ ده رتیا، پینچ قرانیه کی هه لگرت. له گویزه سرکه وتم. توووشی کاروانیک بووم ده چوونه سلیمانی. له نیو قساندا تاریفی ئه سپره شی شیخ له تیف بوو، که زوریان موباله غه تیدا کرد. پایوی ساده و ده شته کی، ده سه لاتداران زور له وه زیاتر ده بینن که هه ن. ته نانه ت باس گه یشته ئه وه که تازه کانی شیخ له تیف نیوه رؤز و شتیوان هه ر پلاو و گوشته. هیندیک ده یانگوت بریا تازی شیخ بووینایه!

ئیواره درهنگ گه ییمه ناو شار. له دلدا بریارم دابوو بچمه حوچره ی مزگه وتی گوره و بیمه وه فقهی؛ به لام ده مزانی له وی ئیستراحت ناکه م. زور ماندوو بووم؛ نو رؤز بوو به وه هه موو ده رده وه به رتیه بووم و له حه پسیشه وه هه لاتبووم. با ئه مشه و بچمه مسافر خانه. له کابرایه کم برسی: مسافر خانه له کوپیه؟ بانگی کردم له لاهه گوتی: بلئی هوتیل؛ مسافر خانه قاچاغه.

بردمی و له دوور هوتیلکی نیشاندام. بر دیانمه وه تاغیکی دوو ته ختی؛ که سی تریش نه بوو. سه رما بوو؛ گوتم ناگر. گوتیان نیمانه؛ ئه گه ر خؤت خه لووز بکری بؤت ده گه شینینه وه. به خه لووز خؤم گه رم کرده وه. شه و میوانیکی تر بؤ ته ختی دووه هم هات؛ لایکی بی مووی جوان چاکی شازده و حه فده ساله، به تفهنگ و فیشه کدانه وه. هه ر که زانی مه لام، هه لیپچام نوشته ی بؤ بنووسم کیژیک حه زی لی بکا. تیمگه یاند که من له و مه لایانه نیم.

شه و ده تمه نیکی ئیرانیم دا به خاوه نی هوتیل، چوار په نجایی دامی و چوومه قاوه خانه. هه ر په نجاییه کانم هه لگپر وهر گپر ده کرد و ده مخویندنه وه و زورم پی سه بر بوو. نه شمده زانی به رانه بر به چهند پوولی ئیرانه.

خه یالات بر دبوومیه وه. هه یاران له بؤکان بیستمان که شاری پینجوین به بوومه لهرزه ویران بووه. کابرایه کی شاعیری پینجوینی به ناوی «موفتی» که جاریک له بؤکان له کاتی نه خؤشیمدا سه ری داوم. تۆ بلئی لیره نه بی؟ ده ی سا چؤن بویرم و له کی بپرسم؟ دوو کهس له نزیک من ته خته یان ده کرد. به نووزه یه ک له یه کیانم برسی: تۆ موفتی تووتنچی ده ناسی؟

- نا نایناسم.

ئهو تر گوتی: کوره ئه و کابرایه ی له جاده ی تازه دوکانی هه یه؛ بؤچیته؟

- بؤ هیچ هه ر پرسیم.

ده لین خنکاو په لاماری پووشیش ده دا. من که ئاواره یه که م له م شاره دا کهس ناینام، ئه مه ش هه ر باشه. ده یدؤزمه وه.

شه و هه واله که ی هاووه تاغم گوتی: سه ی سه عات پینچ ده چمه حه مام، تۆ نایه ی؟

- ئای ده خیل ت بې به جیم مه یئله!

به یانی هەر تاریکان بوو چووینه همام. لاوه که ده یگوت کور ه ناغام له بازیان. گوتی: مه لا وهره پشتم بشو! گوتم: توش پشتی من ده شو؟ گوتی: نا! چ هددت هیه؟ گوتم: من ره عیه تی بازیان نیم؛ ههر که سه کوری بابی خوی.

به چکه ناغا دیار بوو دلی ئیشابوو، بهر له من له همام ده رچوو بوو. تاو هه لئه هاتبوو له همام ده رچووم. له سه ر دوکانیکم خوینده وه: «گه لاویژ». له چاخانه مامه وه تا دوکان کرانه وه. چوومه گه لاویژ پرسیم:

- دوکانی موفتی توو تنچی له کوپیه؟

کابرا به ترسیکه وه دهستی به ده میه وه گرت، یانی دهنگ مه که. ته واو ترسام. مشت هریه ک له وی بوو ده رچوو. خاوه ن دوکان گوتی: وهره! زور له دووره وه وتی: ئه وه جاده ی تازه یه و گه رایه وه. پیداجووم تووشی «موفتی» بووم که ناوی چکوله ی «مه لا که ریم» بوو. له سه ر دوکانیکی ره وته که دانیشتبوو. ههر سلاوم کرد به گهرمی به خیره اتنی کردم:

- ده ی چۆنی؟ چاکی شوکور؟ مال و مندا ل چۆن؟

- هه موو لا به که یفن.

- فرۆشت؟ شوکور خیرت کرد؟ ده ی سه ر چاوم هاتی!

زوری رست. گوتم وا دیاره ئه و کلیشه ی دوکانداره؛ بۆ هه موو مشت هریه کی ده لین.

- ده زانم نامناسی.

گوتی: راست ده که ی. ده تو کئی؟

- من هه زارم.

دهستی کرده گریان و فرمیسی دابارین.

- بریا کویر بام و نه مدیبا شۆرش تیکچوه.

- ئه م گریانه ی پی ناوی. ئیستا من چ بکه م؟ چۆن که س نه مناسی؟

گوتی: من مال ویرانی بوومه له رزم. دوو منالم هه ن سه روپیچه که. ئه که م شه ش ساله ئیفلجیه و به ده ست ئه و دیو ئه مدیوی پی ده که ی. تاقه ژووریکی بن عهرزی تاریک و شه دارم به کری گرتووه. ره ژانه به هه زار زه حمه ت نانی وشک و چایی له م دوکانه م په یا ده که م. له میرووله ش بی ده سله ت ترم. من ناتوانم به تحاوینمه وه. لیمگه ری باسی تو بۆ براده ریک بکه م.

- ئای نه که ی! نامه وی که سی دیکه بزانی. ده وه لت پی م ده زانی و ده مداته وه به ئیران.

- نا، خاتره م به! ئه و براده ره سه د جار تاوه ته وه و ساف کراوه تا ته واو بۆ ته کوردیکی ته واو عیار و بی عیه ب.

وای کرد که ملم دا به و بلتی. موفتی شاعیر ره یشت و زوو هاته وه. زوری پی نه چوو کابرایه کی درژی رانک و چۆغه پرپینه ی عینه کی ئه ستوو له چاوی ریش و سمیل تاشراوی ته مه ن به ناوداچوو، په یدا بوو. نه سه لام و نه که لام ههر له ره یه پی گوتم:

- ئای ئای له و پشتینده گری چنه! مه لا ده لین ههر گریه کی شه ی تانیکی تیدایه. ئه و میزه ره

سپییه ریشووداره چییه؟ تیی ریم!

گوتم به خوا ئه و کابرایه شینه. دانیش ت گوتی:

- هه زار نایه وی خۆت کز که ی! من چنه د جارم وه ک تو به سه ر هات؛ دروستمان کرد و لیمان

رووخایه وه. ئیستاش ناهومید و دلسارد نیم...

موفتى لە پىشدا پىي گوتى ناوى «مىرزا رەحمانى بانەيى» يە و بە مام مىرزا دەيدواند. گوتى
هەستە با برۆين. لە رېگە لىي روانىم گوتى: رەنگت زەردە، وا ديارە برسىت؟
- نەخىر برسى نىم.

- دەي درۆ مەكە، زۆرت برسىيە.

بردىمە كەبابخانە تىرى كردم.

- شەو لە كوى بووى؟ چىيان لى ساندى؟

چووينا هوتىلەكە. بە گز خاوەن هوتىلدا هات كە:

- تۆ چۆن دەسپرىكى، چوار پەنجايى لە باتى دە تەمەن دەدەي؟

لە حىسابدا دەر كەوت كە بەچكە ئاغا پوولى نەداو و لە سەر مەن حىساب كراو. كاتى لە
دەفتەرمان روانى، مەن خەلكى كەناروى و ئەو بازىيانى نووسرابوو. پوولى ئەويان لە مەن نەگىراو و
زانىيان كلاويان لە سەر نراو!

مىرزا بردىمە دوكانى دەلاكىك. گوتى: وەستا ئەم كۆرە هەم دەرۆيشە هەم سۆفى؛ مەن
پەشىمانم كردۆتەو. چونكە خزمەتى پرچ و ريشەكەي بۆ ناكړى، تەكايە بۆيەتاشە!
دەلاك تەماشايەكى سەرى كردم، گوتى: مام مىرزا ئەمە كاكۆلى هەبوو پرچى نەبوو؛
گالتەي خۆتەم پى مەكە!

پاش سەر و ريش چا كردن هينامىو ماله خۆي. حەوزىكى هەبوو، گوتى: ئەم قاچە پيسەت
بشۆ با بۆگەنت نەيە! چووينا وەتاغيك كە بۆ ميان و تەرىك لە وەتاغي ناو مال بوو. پاش تاويك
بە شەرمەو گوتى: تينوومە. گوتى: مەن نۆكەرى بابت نىم، تينووتە بە جەهەننەم! بچۆ لە مال
داواي ئاوبكە! وەست بووم. ديسان تينووتى زۆرى هينا. ناچارى كردم بچم بانگ لە مالهەي
بكەم كە ئاوم دەنى. خيزانى ئاوى بۆ هينام. هەموو نيازى مىرزا ئەو بوو شەرم نەكەم و خۆم بە
پاژىك لە خەلكى مال بزانم. شەو نوپى دامى و بە جىي هيشتم كە بخەوم. سەعاتىك بە
ديوارو بوو. هەموو سەرى سەعاتىك بە گرم و هۆرى رادەپەريم. خوايە چ بكەم؟ هەستام بە
پشتىندەكەم كلكى سەعاتم بەستەو بە بزمارىكدا و هەستم لى برى. بەيانى مىرزا هات و ديتى؛
گوتى: هاى شەيتان! هەر دەمگوت دەبى دەگەل سەعاتەكە چۆنى رابوړى!

زۆر زوو بوومە كۆرى مال و شەرمى ميانەتيم نەما. كەوتەم لىكۆلىنەو مام مىرزا. پياويكى
زۆر سەيرم دى. بە دل و داو هەوالى لىقەوماوان بوو. لە كاسبىدا شەرىكە دوكانى يەكتر بوو
كە خۆي هيج كارى نەدەكرد. زۆر زانايەكى خاوەن مەعلوماوان بوو. بە سەتان كتيبي لە هەموو
بابەتەيكەو مەتالا كردبوو. هەرچى خويندبوو يەو لە بەرى بوو. دزى شىخ و دەرۆيش و مەلاي
نەزان و مېشك و شەك بوو. هيج مەلايەكيش لە كيشەدا دەگەلى دەر نەدەبرد. زۆريان بە كافريان
دەزاني و بە بى ئەو بزان «بابى» چيە، دەيانگوت مىرزا بۆتە بابى. خۆي نەزرى خزمەت بە
داماوانى كورد كردبوو؛ لە كوردايەتيدا سووتابوو.

شەويك چيرۆكى ژيانى خۆي بۆ گىرپامەو. گوتى: مالمەن لە بانە بوو. مندالىك بووم. بابم
مرد و قەرزوقۆلەيەكى زۆرى لە سەر بوو. بە رووتى و پىخواسى هاتە شارى سولەيمانى و
حەمالى بازارم كرد. پاش چەند سال هەواي چوونە بەغدام كرد. لەبەر كاروانچيان پارامەو
دەگەل خۆيانم بەرن؛ خزمەتى ولاخ و باران دەكەم. گوتيان: تۆ پىخواسى و دە رۆژە رى
دەرنابەي. ئىوارەيەك لە كاتى جەماعەت چوومە مزگەوتىك جووتە كەوشىكى تازەي

رهنگ زهردم دزی. تا قهراغ شاری بهغدا ده گهل کاروان بووم و جیا بوومه وه. شهو له ههوشی باره گای غهوس -وهک سه تان پروتی بی جئ- خهوتم. وا دیار بوو غهوس ده یزانی من عاقیدهه پئی نابئ، بویه کار به دهستی غهوس -زیاد له ههموان- منی دهر کرد. گوئی: تۆ له وانیه دز بی! له کۆلانیگ خهوتم. به یانی جووله که به یک خه بهری کردمه وه، که نه گهر شتیک ده کرم له خۆی بکرم. سه رگهردان ده خولامه وه، له شوینیکی دهم ده جله چوومه قاوه خانه یه ک. چایان بۆ هینام نه مخوارد وه. گوتم: پارهم نییه: ههر لیم گهر پین دانیشم. نیمه رۆ و شهو هیشتیان له سه ر نیمکه تی بنووم. به یانی دیسان نانیان دامی، نه مخوارد؛ گوتم: تا کار نه کهم و نانی رهنجی شان په یا نه کهم، هیچ ناخۆم. ده باغچی بهویدا راده بردن. قاوه چی گوئی: نه م کورهش بهرن چهرمتان بۆ بشوا. ره گهلان کهوتم. زۆر زوو دهریانکردم؛ گوئیان کار نازانی. هاتمه وه قاوه خانه. نهو شه وه شهم به برسیاتی رابوارد. به یانی شهو رۆزه یه کیک هاته قاوه خانه و به قاوه چی گوت: لاو یکمان دهوئ له بهر دهستی ناشپهز کار بکا و نه مین بیت. قاوه چی منی نیشان دا؛ گوئی: خزمی خۆمه، من زامن؛ بیهن. هاتمه دانشکده ی علومی عهره بی و درامه دهست ناشپهز. ههر ناشپهز چاوی پیکهوتم وا زهر د و لاواز و بی تین، پالیکی پیوه نام و به ره وه دهر گای ره تاندم. وه ختا بوو ملم بشکئی.

- برۆ دهر وه تۆ به کار نایه ی.

گریام گوتم: برسیمه بویه بی هیژم. به زه ی پیمدا هاته وه. نان و چیششتیکی دامی و ملم له پیواز پاک کردن نا. وهک ئاگری به قوده تی کارم ده کرد؛ دامه زرام. ورده - ورده خۆم خۆشه و یست کرد. زۆر به ی کاری ناشپهز خانه کهم گرتبووه نه ستۆی خۆم. گه ییمه پله یه ک که کپینی که رسته ی بازاریان به من ده سپارد و ده ستیان پی له کاری ناو ناشپهز خانه به ردام و هه سامه وه. خویندکاره کان که زانیان نه خوینده وارم، دهرسیان پی ده گوتم. کهم - کهم وام لیهات که بیمه یه ک له خویندکاره کان و به ره سمی ناوم بنووسن. توانیم له نه زموندا سه رکهوم و پله - پله به ره مو ژووو چووم تا دانشکده کهم ته واو کرد. له ده ورانی خویندندا - که عهر بیم باش ده زانی و له سارد و سه ودای ناو بازار شاره زا بیووم - بازرگانی کوردی سوله یمانی زۆریان خۆیان کردبووه ئاشنام و مالهم بۆ ده کپین. ده گهل نه وه شا خۆم شتم پیتا ده نارنده وه بۆیان ده فروشتم. ته واو بیوومه خاوهن پاره. ته نیا شتیک که به لامه وه گران بوو، تکای میوانانی سوله یمانی بوو که ده بوو بیانه م زیاره تی شیخ و مشایخی به غدایان نیشاندەم که زۆر وهختی ده گرتم. فیلیکم دۆزیه وه: ههش - نۆ حاجی و ماجیم وه دوو خۆ ددها، ههر له ده وری دانشکده تووشی ههر کاولیک ده بووین، ده مگوت: نه لقاتیحا، دوعا بکهن! له جوابی پرسیاراندا ده مگوت: ئیره ناشپهز خانه ی هارونه ره شهیده! نه وه ئاودهستی نه لقادرو بیلالیه! فلانه جئ خهوی نه عووزهن بیلالا بووه و ههروه ها... هیندهم ئاودهستی خوله فای عه باسی پیشان ددهان تا ماندوو ده بوون و ده میان له دوعا کردن وهره ز ده بوو؛ ده یانگوت: میرزا با نهو جار بهس بی، بۆ جارێ تر!

له پاش ته واو بوونی دانشکده، جووتی کهوشی زهردی زۆر باش و عه بایه کم کپی و چوومه وه سلیمانی. دهوله مهند دۆستی زۆره. له بهر ده عوهت کردن سه ری خۆم پی نه ده خورا. ههر جهمه ی له مالیک بووم. رۆژیک له میوانی حاجیه که بووم که کهوشم لی دزیبوو. حاجی ههر داخی کهوشه که ی له دلدا مابوو. به ئانقهست باسی کهوش دزانم کرد. گوئی: میرزا گیان! سالیگ نازانم چ سه گبایک جووتی کهوشی له مزگهوت لی دزیم؛ ئیستاش له بیرم ناچی!

كهوش و عه‌بام له پيش دانا؛ گوتم: من دزه كه بووم. ئەم عه‌بايه‌ش سووتى كه‌وشه‌كه‌ت. چوومه‌وه‌بانه‌ قهرزه‌كانى باوكم دايه‌وه و له سليمانى ملسم له بازرگانى نا. هەر له زه‌مانى عوسمانيه‌وه تا پرانه‌وى شۆرشه‌كانى شىخ مه‌حمود، له هەر كوێ داواى ئازادى كوردستان كراوه، به‌شدارىم كردوه. ته‌نانه‌ت هاتمه‌ سه‌قز بۆ يارمه‌تى هه‌مه‌ره‌شىد خان و كه‌ دىتم به‌ره‌هلدايه، به‌ جىم هيشت. ئەوا ئىستاش كه‌ پير بووم و دارايىم زۆرى له كزى داوه، دلەم به‌وه خۆشه‌ كه‌ بتوانم يارمه‌تى داماوێ بكه‌م...

ئيرانى كه‌ به‌ قاچاغ ده‌هاتن بچنه‌ هه‌ج، ميرزا ده‌رك و ديوانى بۆ ده‌كردن و پاسپورتى بۆ ساز ده‌ركردن. له‌ بىرمه‌ رۆژىك ده‌گه‌ل ميرزا له‌ دوكانىك بووين. كابرايه‌ك هات له‌ ته‌پلى سه‌ريه‌وه كه‌سك بوو تا سه‌ر كه‌وشه‌كه‌ى. سه‌يد بوو ئەمما سه‌يدا به‌ زاراوه‌ى مه‌ريوانى گوته‌ى: سلام، ميرزاوهره‌حمان كامه‌يه‌؟

- ها كاكه‌ چت ده‌وى؟

- ده‌چمه‌ هه‌ج، وتيان بىمه‌ لاى تۆ.

- باشه‌ كاكه‌! دوو عه‌كسى خۆت بىنه‌ به‌لكوو كارىكت بۆ بكه‌م.

- ميرزا نابى مه‌حته‌لم كه‌ى، من ئەمشه‌و ده‌بى بچمه‌ به‌غدا.

سه‌يد گوته‌ى: سه‌يد لاچۆ خۆت لاده‌! مال ويران ئىستا كه‌رىك تبتىنى قه‌پالت لى ده‌دا واده‌زانى باره‌ وىنجه‌ى! كوهر ئەگه‌ر به‌ بىست رۆژ بۆت جىبه‌جى كه‌م ده‌بى شوكرى خوا بكه‌ى. ئەرمه‌نيه‌كى ئاره‌ق فرۆش جارىك به‌ شه‌رمه‌وه و له‌ بن لىوانه‌وه‌ گوته‌ى: مام ميرزا! تۆ ده‌لەين پياويكى له‌ پرسىار تووهره‌ نابى. ئىوه‌ ده‌لەين دىنى ئىسلام هه‌قه‌ و دىنى گاوران به‌تاله‌. كه‌چى ئىمه‌ى گاوه‌كان نه‌ شه‌ر ده‌كه‌ين؛ نه‌ ژن هه‌لدەگرين؛ نه‌ دزى و چه‌ته‌بى ده‌كه‌ين. ئەو كارانه‌ هه‌موى له‌ موسلمانان روو ده‌دا؛ چۆن وا ده‌بى؟

ميرزا چاوه‌كانى كز كرد و گوته‌ى:

- كه‌سه‌پر! هەر ناىكت ده‌س كه‌وت له‌تەيكى بكه‌ به‌ خىرى مه‌سىح كه‌ به‌ سه‌لتى مرد! ئەگه‌ر مه‌سىح ژنى هينابا و سى چوار جاشه‌كه‌رى به‌جى هيشتبا، ئىستا هه‌زار خۆزگه‌تان به‌ موسلمانان ده‌خواست. هه‌تيو كىيه‌ كارى خراب ده‌كا؟ ده‌ به‌روانه‌ هه‌موويان عه‌ولاد ره‌سووله‌كان و سه‌يدى به‌رزنجهن، كام كرمانج خراپه‌ ده‌كا؟!

جاريك مه‌لا شىخ نوورى ناويكى زگ‌زلى به‌ گير هينابوو، پرسىارى لى ده‌كرد:

- مامۆستا شىخ نوورى! چۆنه‌ خواى ته‌باره‌ك و ته‌عالا ده‌باره‌ى ژن عه‌داله‌تى به‌ خه‌رج نه‌داوه‌؟ جگه‌ له‌وه‌ى كه‌ له‌ شايه‌تى و ميراتدا دوو ژن به‌ پياويكه‌، ده‌لەين پياوى به‌هه‌شتى هه‌فتا خوژى ده‌ده‌نئى و ژنه‌كه‌ى سه‌ر دنياشى ده‌ده‌نه‌وه. واتا ئەگه‌ر ژنيكى زۆر خودايه‌رستى وه‌ك رابىعه‌ى عه‌ده‌وى -كه‌ به‌ ئەوليا حىسابه‌- له‌ پاش مردن بچىته‌ به‌هه‌شت، هه‌فتا هه‌وى زۆر جوانى هه‌يه‌ كه‌ له‌ سه‌ر دنيا ده‌گه‌ل هه‌وييه‌ك نه‌ده‌حه‌واوه‌؟!

مه‌لا گوته‌ى: ژن له‌ به‌هه‌شت زۆر كه‌يفيان سازه‌؛ ئەم په‌نيره‌ له‌زىزه‌ى به‌هه‌شت ده‌خۆن؛ خه‌مى چىانه‌؟!

- واتا مامۆستاي به‌رێز! كچى من كه‌ شوو ده‌كا هەر بۆ په‌نيره‌؛ خۆ له‌ ماليش په‌نيرى هه‌يه‌! له‌مه‌وه‌ باسى به‌هه‌شت و جه‌هه‌ننم دامه‌زرا. شىخ نوورى گوته‌ى: به‌و قورعانه‌ى له‌ سه‌ر رانى راستم داناوه‌ شتىكم ديوه‌ رهنه‌گه‌ ئەگه‌ر بىگێر مه‌وه‌ به‌روام پى نه‌كه‌ن.

- بەلئى بىفەر موو، كىيە بىروا نەكا.

شىخ نوورى دىسان سى - چوار سوئندى خەستى خوارد و گوتى: لە گوندى سىتەك، شەويك چووبوومە سەر ئاو. دىتم زنجىرىكى ئاگرىن ھەر ورشەى دەھات لە عاسمانەو دەھاتلار، خرايە مىلى ماريكى زەلامى بە قەد ھەژدىھا. مارە دەيزىراند. ھەليان كىشا و بەرەو ژوورىان برد تا لە بەر چاوم ون بوو. سەيرم دەکرد؛ ديارە برديانە ويزەى جەھەننەمىەكان.

مام ميرزا گوتى: باوەرەت پى دەكەم؛ تۆ درۆ ناكەى. بەلام پىم بلئى جەھەننەم لە كوئ و بەھەشت لە كوئىيە؟

- ميرزا تۆ خۆت دەيزانى كە بەھەشت لە ژوورى عاسمانان و جەھەننەم لە ژىر ھەو تەبەقەى زەويدايە.

- دەسا مامۇستا گيان، بەو قورعانى تۆ سوئندت پى خوارد ئەو مارەيان بردۆتەو بەھەشت بۆ گيانى بەھەشتىەكان! ئەگەر بۆ جەھەننەم با، دەباو بەرزى بۆ ھەلکۆلن و كۆنى كەن و مارەكەى تىخەن. بە خوا مام ميرزا قسەكەت جىگەى فيكر لى کردنەو ھە!

«سەيد ەلى بىسمىلا» ناويك ھەبوو، بەرزەنجەيى؛ تا خوا ھەز كا ناشيرىن و خوينتال و زمان پىس و شەرفرۆش بوو. رۆژىك ميرزا لى پىرسى: دوو ئىشكالم ھەيە بۆم ھەل كە! يەكەم: دەلەين ئەگەر مزگەوت پروخواو مىجرابى ماو. دەلەين پىغەمبەر زۆر جوان بوو، تۆ كوئت وەك ئەو باپىرەت دەچى؟! دووھەم: دەلەين موسلمان چوار سەد مليۆن. ئايا بە تۆو ھىساب كراو ەيان بە تۆرا چوار سەد مليۆن و دانەيەكن؟!

ديارە جوابى سەيد ەلى ھەزار جىئوى سەر بە كۆلكە بوو!

ميرزا لە تارىخ، سىياسەت، ئەدەبىياتى كوردى و فارسى و عەرەبىدا بەھرىگ بوو بى بن. ھەر خۆش بوو ئەو قسە بكا و گوتى لى بگرئ. بە راستى ئەو كابرايە مامۇستايەكى زۆر گەورە بوو بۆ من و زۆر شتى لى فير بووم. ميرزا لە ئەورۇزدا بردمىە بەغدا.

رۆژىك گوتى: دەترسم لە مالە من بنگرن؛ دەسەلاتم نىيە رزگارت كەم و ئابرووم دەچى. با بىكەمە پەناھەرى شىخ لەتيف و واش ناكەم بزاني تۆ لەلامى؛ تا نەزانم قىوولت دەكا. شەو رۆيشت و زوو ھاتەو. پاش تاويك شىخ لەتيف بە تەنبا بە ترۆمبىليكەو ھات و بردمىە مالە خۆى.

با ئەو ھەش بلیم: وەك دەلەين «ناوى گەورە و شارى وىزان». منىكى وا نەزان و دنيا نەدیتوو، ناو ەكەم وەك شاعىرى شۆرشى كوردە وە پىش خۆم كەوتبوو، دەوروبەر دەيانناسيم. شەويك ميرزا پىرسى: تۆ جىئىلى، شىخ نەجمەدىنىك ھەيە دەلئ ھەزار ئاوال فەقىم بوو؛ كە ئەو زۆر پىرە. تۆ دەيناسى؟

- نە بە خوا.

- باشە گالتەيەك دەكەين!

سبەى شەو شىخ و چەند برادەرىكى بانگ کردبوو. كە دىانپرسى: ئەمە كىيە؟ دەيگوت: سۆفەكى جاھىلە و من ريش و پرچم پى تاشبوە! لە ناو قساندا لە شىخ نەجمەدىنى پىرسى: ھەزاري ئاوالت لە كوئىيە؟

گوتى: دەلەين لە بيارەيە. بريا بەھاتايەتە ئىرە، ئاي چەند بۆى بەتاسەو ەم!

دهستی کرد به حیکایهت گیرانه وهی ههواله تی گهرمی خوی و من که چند سال پیکه وه مان خویندووه.

میرزا گوتی: سویند بخو که درو ناکه ی!

شیخ قوت بوو؛ تماشایه کی منی کرد؛ گوتی: ناکا نه وه هه و بی؟ به خوا نهمدیوه، به لام خو شم دهوئ.

شیخ له تیفیش هه به ناوه کهم خو شی دهو یستم. له مالی نه و دامه زرام. له ویشه وه چند که سیکه وه ک «ره فیک چالاک»، «مه حمود نه حمه د» ی موعه لیم و زور که سی دیم بوونه ناشنا. چاوم به «برایم نه حمه د» که وت که نه ویش نه ندامی کومه له بوو. شیخ له تیف لئی پرسیم: برایمت چون دیت؟ گوتم: پایوکی زرینگ و زانایه و زوریش کورده، به و شهرته ی خوی بکه نه سه رو کی کوردستان!

کاتی مه لاسته فا له سابلاخ بوو، «همزه عه دوللا» ناویکی راسپاردبوو که حیزیک بؤ کورد له عیراق دامه زرنی و کاغزی دابوو به. شه ویک گوتیان ماموستا دیت. همزه عه دوللا پهیدا بوو. پایوکی زور لووت به رزی قو ره ده ماغم هاته بهر چاو. گیرایه وه که له سابلاخ - وه ک پیوسته - قه دری نه گیراو و قسه ی وای کرد که هه شه لاتی که پی شه رمه بلی. دهر باره ی دهوله تانی نه مریکا و روظاواه فهرمووی: هیچ جیگه ی نیگه رانی نین؛ کارگه ران له جیاتی بارووت خو له ده که نه ناو بومبا کانه وه و سه رکه وتن هه بؤ دهوله تی سؤقیاتی خو مانه! دیاره قسه ی ماموستا زور به ئیحتوباره و که س ناکرئ بلی وانییه. هه چی دهمدی و دوو پیست و له تیکی خویندبوو، کوموونیستی دوو ئاته شه بوو. سه ر و بنی قسه یان سلاوت له دیداری ستالین بوو. من که هیچم ده باراندا نه بوو، هه رگیز له کومونیستیش تینه گه یبووم، جاریک ویستم گله بکه م که رووس ئیمه یان به جی هیشت و شهرتیا ن نه برده سه ر، زور به توندی به گژمدا هاتنه وه و به هه زار و به ک دهلیل حالیا ن کردم که رووسیا له مه سله حه تی کورد نه و کاره ی کرد. نه مریکا دهیه ویست یاریده ی ئیران بکا و کوردستانیان ویران ده کرد. رووس به ئامانه ت خوی کیشاوه ته وه؛ روظیکی نه دوور دیته وه و نازادمان ده کا! ئیتر نه و جار منیش عوزرم بؤ رووسیا دیناوه و ده مه ویست نه و خو له کوردستان بیخ خاوه ن کردنه ی به سه د باردا پی نه بکه م! تا نه لین ریجعی و نه زانه!

له بیرمه به ک له دهلیل به شه کان نه وه بوو: مه سه له ی کوردی ئیران و هه رای یۆنان هه بوو. چینی شه شه د ملیونیش هه بوو. رووسیا بؤ نه وه چین بکاته هه والی خوی و تاقه تی نه و هه مووه جه بهه ی نه بوو - چونکه له شه ری ئالمان زور زیانبار و لاواز ببوو - دهستی له قازی و مارکؤس هه لگرت و چینی برده وه. دوو ده سه ری سووتا و قه یسه ری که وه گیر که وت. پایا قه یسه ری هه بی ده سه رش پهیدا ده کاته وه. رووس و چین ئامریکا ده خنکینن و ئیمه ش له چنگ ئیران و تورک ده ردینن. کئ بی نه و قسه خو شه ی وه بهر دل نه که وی؟! به لام که ی؟ ستالین ده زانی! ها، راست ده که ن. منیش له شیعی ریکمدا له ته وریز گوتبووم: ستالین ده زانی چییه حالمان. کاک هیمنیش گوتبووی: ستالین گوتوویه: «یه مان پریسکی کوردیسکی خه ره شوئ». نه ممه ئیمه مانای قسه ی خو مان نه ده زانی، نه وانه زانان و ده زانن ده لین چی! خولاسه منی ئاواره ی مال ویران و کلؤلی پاشه کشه ی رووسان له ئیران، خواخوام بوو به ریجعی نه زانن و به کومونیستم له قه لاه دن و له گه ل هه لمانویرن:

بۆ شوپنهونی ناردرامه گوندیک به ناوی «بی بی جهک»، مالی «مهحمود بهگ» ناویک که پایوی شیخ له تیف بوو. زۆری نهبرد «عبدالقادار نهحمده» و «باقی بامه پنی» هاتنه تهوی و یه کترمان ناسیهوه. باقی ناوی «مام غه فوور» و عبدالقادار «کاخدر» بوو؛ تا نه ناسرین. مهلامستهفا له شنۆه ناردیوونیه عیراق؛ نامه یان بۆ چه ند که سیک هینابوو. که ده گه رانه وه، گوتم: منیش دیمه لای مهلا مستهفا. گوتیان تا پرسى پنی نه که یان ناتوانین بتهین. نامه م بۆ بارزانی نووسی، نامه م بۆ مالی خۆمان نووسی که ساغم و حق و حیسابی قهرز و قۆله م بو پروون کردنه وه. مام غه فوور هاته وه و خه بهری دا که کاخدر له دهووری شنۆ له به فرا گیرى کردووه و له برسان که وتوووه و خۆی داوه ته دهست دهولت و بهرمو تاران یان بردووه. مهلامستهفاش پرووی کردۆته ولاتی پرووس و لهو ناوه نهماوه. نهویش له ناچارى هاتۆته وه عیراق. جوابی ماله وه شی بۆ هینابوو مه وه: کاکه ره حمان گوتبووی ده مانچه که ی نهو یان لی ساندیم. قاسماغا - که نویسیبوم سیسه د و په نجا تمه نی لایه - تووره بیوو: حه ددی چییه قهرزی لای من بی؟! مهلاعه ولا گوتبووی: سی هزار تمه نم لانییه؛ سویند ده خۆم. دیار بوو پایو هه رچی بی، تا له بهر چاوانه له بهر دلانه. ته نیا برایه ک که له بیرى نه چوو بوم کاک هیمن بوو؛ له جهنگه ی سه ربا ز و عه شایر پڑانه ناو شارد، مال و منداله که می بردبووه گوندی شیلاناوی و له خه تر پاراستبوونی. که دواى ئیمه ناغایانی کوردیان بردبوونه تاران، شا پرسیبووی: ئه وه هه ژاره که چی لیها ت؟ حاجی بایزاغا گوتبووی: قوربان! ئیمه کوشتمان...

دواى هه لاتنه که م له بۆکان، عه ولاغای مهحموداغا جنیوی به کوپخاکه ی دابوو که: دلی پینچ قرانی فیشه کیکتان نه هات هه ژار بکوژن...

چوبوومه سوله یمانی له وه تاغیکی تاریکی دیوه خاندان ده ژیا م؛ بۆ ئه وه که س پیم نه زانی. که مام غه فوور هاته وه و بوو به ئاوه دنگیم، رۆژیک درگا کرایه وه، «عوسمان دانیش» که له سابلاغ ده مانناسی و ده رسی کوردی به مندالان ده گوت، وه ژوور کهوت؛ که نهویش تازه گه رابۆوه. - کاک عوسمان ماندوو نه بی.

- عه فوو بکه من ناوم مهلا که ریمه، عوسمان نیم. ها! من ئیوه ده ناسم: تۆ باقی! تۆ هه ژاری! باقی گوتی: ئاخیر عوسمان گامووش! مانگیکه یه کترمان نه دیوه؛ بۆ تۆ ده مانناسی و ئیمه ناتناسین؟!

رۆژیک دیتیم کابرایه کی مل پانی، پالتۆیه کی به رگه وشتری هه شته پڑیا نه له بهردا و کهوشیکی پاش پانیه دریژی قه تاره چیانه ده پیدایه هاته ژوور. پاش تاویک ناسیمه وه حه سه ن قزلجیه و ماوه یه ک له بیاره سو فی بووه و ئیستا هاتوو. پیک شاد و شوکور بووین. ناو به ناو کاک هه مزه ی کۆنه شه ریکم و مهلا عه ولا ی حه ساریش بوونه په نابهر.

رۆژیکی تر سه ر له به یانی، که شیده به سه ریک - که ده تگوت زه رده چیوی پیدایه پڑا وه - هاته لای شیخ که چاریک بکا. حاجی عه لیم ده ناسی له بۆکان، ئه رزیابی تووتن بوو. ژنیکى شوخی خه لیفه ی هه بوو. زۆر دهوله مه ند و وه جاخ کویر بوون. مالیان چوو بۆوه سه قز. - حاجی گیان! تۆ و ئیره چی؟

- ئای قوروان! حه قایه ت من دووره: خانم هه لیپچام، وتی هه وه ل شام و ئاخیر شام. ئیمه که حه شرمان له شام ئه کره، بۆ ئیسه نه چین؟ گش ماله که مان فرۆشت؛ فه رشان هه شته وه و بارمان کرد و چووینه قه سر شیرین. قالیه کانمان دا وه قاچاخچی، که خۆشمان و فه رشه کانیش

بهرنہ ئه‌وديو. قرار دریا سہات دوانہ‌ی نیمہ‌شہو بیانبینم. قوروان خوت ئه‌زانی ئه‌سلہ‌حہ‌ی موسولمان چیہ؟ دهنوئژہ! دهنوئژم گرت. چوومہ سہر کولان ہاوارم کرد: عہ‌بدولقادر! تومہز کاوریہ کی پؤلیسی شہو ناوی عہ‌بدولقادرہ! بہ غار ہات و منی دیت و کہلہ‌مچہ‌ی کردہ دہستمہوہ. وہ ہزار نارعلی، وہ سہد تمہن بہری دام. بئ ئه‌دہ‌بیہ لہ خزمہ‌تتا، قالیہ‌کانیش لہ خانہ‌قین گیران و گومرگیان لئ ساندین. گہینہ بہ‌غدا وتم لای عہ‌بدولقادر گیان دائہ‌بہ‌زم. فہرش و خانم و من لہ بن دیواری غہوس لہ پہنا جادہ ماینہوہ. لہ زوان کہس تینہ‌دہ گہیشتن. ئیوارہ وہختہ، کاوریہ‌ک وہ کوردی وتی: ئیوہ چین و بؤ لیرن؟ کہ تیگہ‌یشت، بانگ حہ‌مالی کرد و قالی و ئیمہ‌ی بردہ مال خؤی. وتی: لہ ئیرانہوہ قاچاغ ہاتگن؛ پؤلیس بزانی ئه‌تانگری. پاسپورتی سووریہ‌تان نیہ؛ ئه‌شچنہ شام گشتی دہسہر و نامہ‌رد. من نایہ‌زم ئہو ئہ‌یوت: «حہ‌شری چہ و مہ‌شری چہ؟» توبہ ئه‌ستہ‌خفیروللا! لہ سہر قسہ‌ی ئہو گہ‌رینہوہ سولہ‌مانی و ئیستا ہاتگمہ لای شیخ فکری بکاتہوہ چی بکہم.

ئہو بہینہ زور بہ تاسہ بووم «شیخ مہ‌حموود» ببینم؛ بہ‌لام تا داوام دہ‌کرد، شیخ لہ‌تیف بہ‌ہانہ‌ییکی ئه‌دؤزیہوہ و دہ‌یگوت جاری!

شیخ لہ‌تیف بؤ خؤی شاعیر بوو؛ بہ‌لام باوہر ناکہم شیعری کہسی خویندبیتہوہ. تہ‌ناہت ئہو کاغہ‌زانہ‌ی لیقہ‌وماوان بؤیان دہ‌نووسی، قہت یہ‌کی نہ‌دہ‌خویندہوہ و وہ بن دؤشہ‌گی بن قوونی دہ‌دان. کہ لہ «بی‌بی جہ‌ک» بووم، سواریک بہ غار ہات و نامہ‌ی شیخ لہ‌تیفی دامی: کہ: زورم تاریفی تؤ لای شیخ مہ‌حموود کردوہ؛ پتی خؤشہ نمونہ‌ی شیعرت ببینی. تکایہ شیعریک بنووسہ با بؤی بخوینمہوہ. من کہ دہ‌مزانی حالی چؤنہ، کاغہ‌زکی سپیم خستہ ناو پاکہ‌تہوہ و ناردم. کہ شیخ لہ‌تیفم دیتہوہ گوتم: ہا؟ شیعرہ کہم چؤن بوو؟ فہرمووی: زور خؤش بوو؛ شیخ مہ‌حموودیش زؤری پہ‌سند کرد!

بہرہ‌بہری نہ‌ورؤز قزلجی و مام غہ‌فور و من و ہہ‌مزہ چوونہ گوندی «سیتہ‌ک»؛ لہ زووریک دایانکر دین. لایہ‌کی چہ‌پہریکی شہق و شہر، کہ دیتمان تازیہ‌ک لہ‌ویوہ خؤی کرد بہ زوورا. دنیا تہری و قوری بوو. خؤمان بہ قوری حہوشہ، چہ‌پہرمان کون‌ہر کرد. داری تہری سؤپہ‌مان بہ بہرہوہ ہلچنی. رایہ‌خمان لباد و پر لہ ئہ‌سپی بوو؛ ہیندہ‌مان «دئ.دئ.تی» پتوہ کرد، پیت لیدہ‌نا تؤز ہلدہ‌ستا. پاش دوو رؤز میرزا رہ‌حمان یہ‌ک باری کوتہ‌کی کتیبی بؤ ناردین کہ وہ‌رہز نہ‌بین. کتیبی چؤن؟ ہہر لہ تالیقاتی مارکس و ئینگلسہوہ تا «خہ‌باتی من»ی ہیتلہر، لہ‌حہ‌دیس و شہرہوہ تا تہرجہ‌مہ‌ی کتیبی بی شہرمانہ‌ی بازاری «سان دؤنی» پارسی، تا کراماتی شیخ حیسامہ‌دین! خولاسہ ئہوہ‌ندہ‌ی دژ لیک کؤ کردبؤوہ کہ باسی نہ‌کری.

رؤژانہ من و ہہ‌مزہ بہ تفہنگیکی تاہری شیخہوہ دہ‌چوونہ راو، سوئسکہ و کؤتر و کہومان راو دہ‌کرد. قزلجی لہ مالہوہ کتیبی دہ‌خویندہوہ. شہو حاسلی راومان دہ‌خوارد و گویمان لہ قزلجی دہ‌گرت کہ وہ‌ک حیکایہ‌خوانی لہ زہہر، چی خویندبؤوہ دہ‌یگپراوہ.

شہویک قزلجی لہ مہ‌لا عہ‌ولای ہرسی:

- ئہ‌گہر کہریک زؤریش تیر بی، وینجہ‌ی تہری بؤ بہرن نایخو؟

- جا ئہوہ ہر سیاری دہ‌وی؟

- دہ ہروانہ لہم کتیبہ‌دا دہ‌ئی: شیخ حیسامہ‌دین چوبوہوہ باغیک، کہریک لہ‌وی بہ‌ستراہوہ.

فہرمووی ئہو کہرہ دہ‌لی ہر سیمہ. وینجہ‌یان بؤ برد خواردی!

گوتى: چ سەگبايىك نووسىويە؟

- خەلىفە مەحمۇد.

- جىنىۋ بە خەلىفە نادەم، بەلام قىسكى بىتنامە!

رۇژىك دەگەل ھەمزە لە سەر گردىكەۋە بەرازىكمان لە قامىشەلانىكدا بە دى كرد. تاپرمان

بى بوو. وتم: با بۆى بچىن!

- بەراز خەتەرە!

- نەخىر، دەيكوژىن.

پاش مقۇمقۇيەكى زۇر، پىك ھاتىن. ھەمزە بە قىرۋە ۋ ھەرا ۋ من بە تاپر پىسكىمان كرد ۋ بەلامارمان برد. كەچى بەراز بە كۆلكە سووتاۋىك دەرچوۋ!

رۇژىك كە نەدەچوۋىنە راۋ، لە سەربانى مزگەۋت راۋىچكەمان دەكرد ۋ گويمان لە خەلىكى گوند دەگرت. «كوپخا تەۋفىق» عاقلەندى دى بوو؛ چەكدارى عوسمانى كردبوو؛ لە شەرى «بەسرا» بەشدار ببو. پى بە نوون دەگوت. باسى شەرى دەگىراۋە كە بە سەرەنيزە كراۋە، دەيگوت: سولتان عەبدولھەمىد! خوا غەنىقى نەحمەت كا! تۆ ئەگەن بەغدات ھەبوو، بەسەنات بۇچىۋو؟ ئەو ھەموو گەنجەت بە سونكى تاق بە كوشتن دا!

جارىك قاۋ داكەۋت خەلىفە شىخ ھەسەنى قەرەچىۋانى بەرپۆيە. لاي ۋىلەدەر پۆيەك بەرەۋىپىرى ھاتوۋە، دەرۋىش خەرىك بوون بۆى بچىن بىگرن، خەلىفە فەرمۇيە لىيگەپىن. پىۋى ئاۋزەنگى خەلىفە ماچ كىردوۋە ۋ سەرى پىدا ساۋىۋە! خەلىفە دەستى بە سەرى داھىناۋە ۋ فەرمۇيە: «ئەۋا كىردىمى بە خەلىفە پىۋى ئەۋ ناۋە، تۆ تۆبەيان دادە!» ۋ بەرەلای كىردوۋە. بوو بە قىرۋە: ئاي لەۋ پىاۋە مەبارەكە! ئاي خۇزگە بەۋ پۆيە بەھەشتىيە! زۆر گەرم داھاتىۋون ۋ كوپخا تەۋفىق لە گىشتىان زىاتىر. «حاجى قادىرى كۆيى» دەلى:

سۇفى ۋەك تەشەنە بوو لە زىكىرى ھەتاۋ ھەموۋ دىنى دەدا بە كاسىك ئاۋ

شىعە ۋەك تەشەنە بوو لە سىنە زەدەن بە دوۋ قەترەى دەدا ھوسىن ۋ ھەسەن

خەلىكى سىتەك ھەموۋ بژىۋى سالىان لە سەر دار فرۇشتىن ۋ راۋە پىۋى بوو. لە تەنىشت مام كوپخاۋە دانىشتىم:

- خەبەر چىيە؟

- چۆن تۆ باسى خەلىفە ۋ خەلىفە پىۋى نابىسى؟ بە خوا ئەبى خۇمان ساز كەين خزمەتىكى باشى ئەم خەلىفە ۋ دەرۋىشانە بگەين.

- كوپخا گىيان! تا ئىستا خەلىفە پىۋى ھەموۋ پۆيەكانى شارباژىرى كىردۋتە دەرۋىش. بە خوا ھەرچى پىۋى بگوزى، ئەچىتە جەھەندەم. بەم خەلىكە فەرمۇۋ لە راۋە پىۋى دەس ھەلگىرن. كوپخا تاسىكى بىردەۋە، بانكى كرد:

- كۆرە ۋەرن، ھەى بگەم بە كىنگى باۋە خەلىفەۋە! خۇ نابى راۋە پىۋى بگەين!

- دىسان غەلبە غەلبە دامەزرايەۋە. بە كۆمەل دۋاى خۇم دان بۆ لاي شىخ لەتىف كە ئەۋسا لە سىتەك بوو:

- يا شىخ! خۇت دەزانى ئەم شارباژىرە پاۋانى تەرىقەتى كاك ئەحمەدى شىخە. خەلىفەى گەرمىانى ھەقى چىيە ئاسۆگ بپەرىنى ۋ مرىد لە ئىۋە داگىر كا؟ شىخ گەرم داھات:

- دادەى سوار! سوار بن ئەم باوە حيزە بەرمو شارەزور پرەتەنن!
مەلا شىخ نوورى - كە باسى كرا- تیتوولە شالىكى سەيدانەى بە دەورى ورگیدا هینابوو;
دەنگوت كەمبەرى دەورى دەهۆلە. لاقى كورت، سەر درێژۆكە، لیچ شۆر، هەر مشەى دەهات.
ژنىكى زۆر لەبار و قەدبارىك و بەناز و نووزى - ماره بە جاش - لە خۆى ماره كردبوو؛ تەلاقى
نەدابوو. ژن شارستانی و خویندەوار و تووشى ببوو بەو عەلامەتەو و لە سیتەك دەژیا.
خواخواى بوو مەلای توورە كا و تەلاق بدرى. خەلكى دى كە دەیانگوت بلج و سووكە، مەلا
دەیفەرموو: قوربان! ئەم ژنەى منە خۆنگەوارە! قورعان لە سینگەى! چونكە مەلا بوو، تىنى
نیشانەى میوینەى عارەبى دەخستە سەر وشەى كوردیش!

پۆژىك زۆر بە شپىزەبى هات و گوتى:

- مەلا محەممەد، مەلاژن نەخۆشە و تۆى دەوئ كە دەرمانى كەى!

- مامۆستا من حەكیم نیم.

- بە خوا ئەلى ئەبى هەر بى.

مەلاژن لە سەر جیگە كەوتبوو؛ سنگ بەرەلا. دەستى گرتە و لەسەر مەمكى دانا. زانیم داو و
بۆ منى ناوئەتەو. هاتمەو و دوو بنیشتى پەوانیم بۆ نارد. مەلاژن لە سایەى من ساغ بۆو و ناوم
لە دیدا بە حەكیم زرا. جا وەرە و سویند بخۆ كە حەكیم نیم. «ئەى بۆچى مەلاژن چا
كردەو؟» تا خۆم لە مەلاژن و سیتەكیان پزگار كرد، شەیتان گوتى چەق!

جاری شىخ لەتيف هەلیپچا كە ئەم ژنە تەلاق بدا؛ بۆ ئەو نابى. لە وەرما دەیگوت: قوربان!
من تەلاقى بەم و بچى شوو بە نامەحرەمى بك؟ ئەمە چۆن ئەبى؟!

پىم گوت: مامۆستا ئەو ورگ و گىپالەى تۆ بۆ خەلیفەتى دەنالى.

گوتى: خۆ ئەم گەوادىەشم كردوو! شەش مانگ خەلیفەى سەید بووم. من شەشەد تەنەم
بۆ كۆ كردنەو؛ ئەو سى تەنەى دامى، وازم لى هینا!

نانمان هەبوو؛ پىخورمان كەم بوو؛ ماست هەر دەس نەدەكەوت. پۆژىك دەگەل قزلىجى لە
سەر مانای شعیرىك كىشەمان بوو، قزلىجى گوتى: بە ماست، بە مریشك سویند ئەخۆم قسەى
من راستە!

- یانى چى؟

- ئاخىر ئەگەر ئەوانە موقەددەس نین، بۆ كەس نایانخوا؟!

شىخ لەتيف حەفتا گوندی دەخوارد؛ بەلام هەمیشە قەرزار، نێو مال پرووت و بى فەرش و لیفە،
لە پىخۆردا ناساز، تا خواش حەز كا دلایا و میوان دۆست، تا خواش حەز بكا بى سەلیقە و لە كار
نەزان. زۆر جار فزولوى دنەى دەدام و لۆمەم دەكرد:

- ئاخىر یا شىخ! تۆ ئەو هەموو خەلكە دەرووتىنیهو، هەموو داهاات چەند نۆكەرىكى شەلاتى
دەیدزن. تۆ نابى پیتودانىك بۆ خۆت دانى؟

دەیگوت: ئیمە بەرەى كاك ئەحمەد پیمانەو نایە پىكوپىك بین؛ مالی شىخ مەحمودیش
وەك مالی من وایە!

زۆر بە ناشكورى نالیم، لەم كوردستانەى ئیمەدا گەورەبى بە میراتە نەك بە هونەر و جەوهر.
عەولادى كاك ئەحمەدى شىخ تا دنیا دنیاىە لە خەلكى تر پایەبەرزترن؛ نابى گوى بدريتە زانین
و هونەریان. جا چونكە كورى گەورەمالان لەلە و نۆكەر بەختیان دەكەن، بە ئارەزووى خۆیان

رایاندىن كە قازانچى ئەوانى تىدابی. زۆربەى لەلە و نۆكەرە كانیش لە ئاكاردا پاك نین. زۆر بە دەگمەن ھەلدەكەوئ كۆرى پیاوی گەورە نالەبار ھەلەنەكەون. ماله سەید تەھا، عەولادی شیخی بورھان دوو نموونەن. ھونەرى شیخ لەتیف ھەر ئەوہ بوو كۆرى شیخ مەحموودە و بەس! ھەر لە سیتەك، قازى كاكە ھەمەى بۆكانیشمان ھاتە لا و لە ئیران رايكرديوو؛ تەواو پیتی ھەساینەوہ. زۆر زانا، زۆر قسەخۆش و رووخۆش، تا خواش ھەز كا ترسەنۆك. بە گشتى بەرەى ماله قزلى ھەر سەریان لە ھىلكە جوولایەوہ عالمن. ھەموویان زیرەكى بىھاتان. بەلام ھەموویان ترسەنۆكىك خولقاون كە ناوێرن تەنانەت ھونەر و جەوھەرى خۆیان دەرخەن. «تورجانی زادە»، «مەھمەدى قزلى»، «قازى كاكە ھەمە»، «ھەسەنى قزلى» نموونەى ئەو ترسە لە رادە بەدەرەن. ھەر كەسى تر دە یەكى ئەوان زانا با، ناوبانگى دەنگى دەداوہ؛ بەلام ترسى وا بە تەوژم رینگى خۆدەرخستنى لئ بریون. جارێك شیخ لەتیف ھاتبوو سەردانمان لە سیتەك. كاتى سوار ببوو، دەرۆشت و ئیمە بەرپیمان دەكرد. «قازى كاكە ھەمە» لە ریز دەرکەوت و چۆكى دادا و دەستى بە ئەژنۆى ئەسپى شیخ گرت. شیخ لەتیف بە سەرسوڕمانەوہ پرسى:

- مامۆستا چیت لئ قەوماوہ؟

- یا شیخ دەترسم دواى تۆ سى پۆلیس بێن بمرگن!

- جا بۆ سى؟ بۆ بیست و ھەشت یان سى و دوو نەبن؟

- قوربان لێرە دەترسم؛ بمریژە لای شیخ مەحموود.

قازى بە جیتی ھێشتین و ئیمە لە خەتەردا ماینەوہ!

قزلى و من و لە بیرم نەماوہ كینى تریش - پیم وایە ھەمزەى سلەماناغا بوو- ناوى خۆمان گۆرى. قزلى ناوى «سەعید رەھیم» و من «عەزیز قادر» م ھەلبژارد و شیخ لە «جوارتا» پێناسى عیراقى بۆ وەرگرتین و بووینە عیراقى و ترس و لەرزمان لە گرتن بە سەر چوو.

لە سایەى راوى ھەموو رۆژوہ دەگەل ھەمزە، ببوونە پیاوہیەكى وا قوچاغ تاژیمان نەدەگەشتى. جارێ بە غارى بىوچان لە سیتەكەوہ بە ھەورازى «ھەرووتە» دا سەرکەوتین. رۆژێك سەر لە ئیوارە لە قەدى چى «كۆرە كاژاو» ھەیانە كینوہە كمان بەدى كرد. دامەزراين كە بیکوژین؛ كەچى مەعلووم بوو كە ئەویش راو كەریكى كۆلەبال لە بەرە و ئیمەى بە ھەیان زانیوہ و لیمان دامەزراوہ.

دەلێن جارێك چەند مەلایەك لە دم چوومى «كەلوئ» چوونە سەر پێشاو كە دەسنوێژ بگرن؛ كابرایەك لای وابووہ پۆلە كەلكن و تەفەنگى پێوہ ناو. ئیمەش وامن بە سەر ھات.

لە بەھارا شیخ بە ھەلاوى كارەكەریوہ - بۆ راوہ كەو- ھاتە سیتەك. كەیفمان ساز بوو. دەگەل شێخدا شو بە كینو لە راو بووین. كاتى لە بەغدا دەژيام دەگەل قزلى - كە لە سولەیمانى بوو- دوو پارچە شیعەرمان پێك گۆریوہ، كە زۆر بە وردى ژيانى ئەو رۆژانەى شارباژێریان وێنە دەكیشا. بە داخەوہ نەمماون و ھەر ئەوئەندەم لە بیر ماوہ كە نووسیومە.

عەولا ناویك لە سیتەك بوو، جگە لە ناوى ئاغا ھىچ عەشتەباى شك نەدەبرد. ھەمیشە دەست لە كەلەكەدا و بە فیزوہ دەیگوت: من جگە لەوہ كە ئاغام، رەعیسولعوزەراى شیخ لەتیفم! نەوسن و چەورەيەك بوو ھەر مەپرسە. قادراغا ناویك بۆى دانابوو:

ئەگەر نایناسن، ئاغا ھەرووتە لە تەقەى كەوگەر گوتى وەك كەر جووتە

رۇژى بە فىزىكەۋە دەگەل مەحمۇود بەگە كەي «بىبى جەك» ھاتنە لام؛ گوتيان: ئاغا گەۋرە ترە يان بەگ؟ گوتىم: نازانم. «مەيدىن چنارەيى» درىزى لاۋاز، نۆكەرى شىخ دەھات؛ عەۋلاغا بانگى كرد: مەھ رەق! تۆ خۇنگەۋارى. ئاغا گەۋرە ترە يان بەگ؟

- بە خوا ئەمانە ۋەك سەگ و تاژى وان، فەرقىكىيان ناكەم!

مەحمۇود بەگ گوتى: ساۋەللا دەلىن تاژى بەگزاۋەدى سەگانە؛ مەن نەجىب تەرم! كابرەيەكى ۋىلى بىن مالى پروۋتەكە ھەبۋو، پەستەكىكى سەد پىنەي درىزى تا سەر ئەزىزى دەبەردا بوو. سەر و بىن قەسەشى «زالىكە» بوو، خۇي بە پىغەمبەر دەزانى؛ شىخ گالتەي پى دەكرد. گوتى: زالىكەي ماكەرا! تۆ چۆن پىغەمبەرىكى؟

گوتى: پىغەمبەرى كەرانم و خوا ناردوۋمىيە تە سەر ئىۋە!

لەو رۇژگارەدا باۋ باۋى «خولەپىزە» بوو. ئازايەتەكەي بىۋە دلخۇشكەرەي داخ لە دلان و بىچاران. لە ترسى سەربازى راىكردبوو؛ لە دەۋلەتى عىراق ياغى بىۋو. خەلىكى شارباژىر بە دزىۋە يارىدەيان دەدا. عەلىاغا ناۋىك ھەبۋو لە گوندى «ئەحمەداۋا» زۆر زمان لووس و بە چاپ و گوپ؛ دەشىگوت دىبۇكرىم. لە سولەيمانى پىنجسەد دىنارى لە ئەستاندار ئەستاندبوو كە خولەپىزەي بۇ پىكوژى. عەلى ئاغا بە شات و شووت ئەۋ قەسەي دركاندبوو. بەيانىك خەبەريان ھىنا كە شو لە جىندا سەرى ئاغا براۋە و كەس تا بەيانى درەنگ نەيزانىۋە. خولەپىزە لەو ياخى بوۋنەيدا دوۋسەدوۋەشتا پۇلىس و پتر لە سەد جاشى دەۋلەتى كۈشت. لە ئاخىرىدا بە دەستى ھاۋكارىكى خۇفروش لە خەۋدا كوزرا. ئىستاش باسى ئازايەتى ئەۋ، چىرۋكى شەۋانەي شارباژىرئانە و بۆتە زاپاتايەك.

لەگەل شىخ ھاتىنەۋە شار و ئاشناكانمان بە سەر كەرنەۋە و زۆرىش دۆست و ئاشناي تازەمان بۇ پەيدا بوون. جگە لە مىرزاۋرەھمان، ئەۋ كەسانەي بىۋونە ناسىاۋمان و شىۋى باسن ئەمانەن:

۱- رەفىق چالاك: موعەللىم، ئاھەنگىساز، دەنگخۇش، ئەدىب، ھونەرپىشە و نومايشنامەنووس بوو. زۆر خۇشمان دەگەل رادەبۋارد. لە ئاخىرىدا لە حىزبى كومۇنىست پەلى بەرز بۆۋە و كرا بە رەئىسى حىزب و گىرا و بوو بە جاسۋوسى دەۋلەت و لە شۇرشى بارزانيدا ھاتە شۇرش و لە رادىۋ كارى دەكرد و بە نەخۇشى دل مرد.

۲- مەحمۇود ئەحمەد: موعەللىم و ھەمەكارەي شىخ لەتيف و خۇشەۋىستى شىخ مەحمۇود بوو. لە لايەن شىخ لەتيفەۋە ناردابوۋە باكۇيە؛ ھاتىۋە سابلاخ. دەگەل ھەمەخوسىن خان قەسەي تىك گىرابوۋ؛ دەر كرابو. ھاتىۋە سولەيمانى و گىرابوۋ. دايكى شىخ لەتيف (ئايشەخان) چوۋبوۋە تىكايە كە بەرى دەن و سوپىندى خواردبوو كە مەحمۇود لە عىراق دەرەكەۋتوۋە و لە سەر مولكى ئىمە بوۋە. ئەستاندار گوتىۋى: خانم فەرماشت لە سەر سەران؛ بەلام مەحمۇود دوو شاھدى ۋا عادلى دەگەل خۇي ھىناۋە كە رەد ناكىرپتەۋە.

- ئەپۇ شايەتى چى؟ بە خوا درۇ دەكەن.

جوۋتتىك چەكەمەي لىبادى فشۋفۇلى سالداتى پرووسان و كلاۋىكى كەۋلە بەرفى بە ئەستىرەي سوۋرەۋە ھىناۋوۋ بەردەمى كە: بابە! ئەگەر ئەۋە نىشانەي چوۋنە پرووسىا نەبن لە كوئ دەس دەكەۋن؟! بەۋ ھالەش بەريان دابوۋ.

۳- قانئە: ھەر لە بۇكان بووم كە قانئە ھاتىۋە موكرىيان و بۇ يەكەم جار لە «قەرەگوتىز» چاۋم پىنى كەۋت. ماۋەيەك پىكەۋە بوۋىن؛ گەراۋە عىراق. لە زەمانى دەسەلاتى كۆمەلەدا ھاتەۋە

سابلاغ و ده گهل عه بدولقادر ده باغی ژووریکیان له کاروانسه رای سهید عه لی گرتبوو. حه ولی کاری ده دا و جوابیان ده کرده وه.

چوومه لای پیشهوا، داوای کارم بۆ قانعی کرد. فهرمووی: ده لئین جاسووسی ئینگلیسه. گوتم: ئەم کاربایه پتر له شیتست سالی عومره، کهس نه بییستوو تیری زگی نانی خواردبی. ئاخو نهو به خششی جاسووسییه ی بۆ کهنگییه؟! بابا! من ده بمه زامن. ئەگەر خه یانه تی کرد من نیعدم کهن.

پیشهوا فهرمووی تۆ راست ده کهی؛ به لام ها بخوینه وه: پتر له سه د گوزارشی عیراقییه کانی ناو شۆرش هاتبوو که قانعی پایا خراپا! فهرمووی: خۆیان پیکه وه خراپن...
پژژیک نامه یه کی شاندام که بۆ «عه لی مه دهۆش» ناویکی، ههم خه یات و ههم شاعیری نوسیوو: کاکا! ئیره زۆر خۆشه، لایه کی پرشت له سوله یمانی تاشیی لایه کی بینه سابلاغ. چاوهریتم.

- قانعی نهو یانی چی؟

- نهو حیزبابه هاته بن کلیشه مه وه، وتی تۆ بچۆ؛ ئەگەر خۆشت لیگوزه را خه بهر بنیره منیش دیم. ده مهوئ ئه ویش به ده ردی من بجی و کاری دهس نه کهوئ!
ئیاره یه ک ده گهل قانعی چوومه مه نزله کهی. له دووره وه بانگی کرد:
- عه ولقادر ژووره که چاکه ت ده.

- یانی چی؟

- گزکمان نییه به چاکه ت ئه یمالین!

قانعی کرا به موعه للیم له «بالانیش» پاشان له «کهلبه ره زاخان». که لئیان ده پرسى چ کاره ی؟ ده یگوت: هام له «سه گی پیشهوا»! ئەم گونده ناوی کهلبه ره زاخان بووه، «کهلب» سه گه و ره زاخانیش نه ماوه.

مال و مندالیشی هینا و ماوه یه ک له بۆکان ژیا. له گهل تیکچوونی شۆرش به ره و عیراق رایکردبوو. کورپکی له پرگه لئ و ن بوو، پاش ماوه یه ک بۆیان هینابوو.
لهم بهینه دا که له ئیزان بوو، دیوانی شیعرى -که ناوی راستی «دایکی کتیب» و ناوی رواله تی «باله کۆلاره» بوو- لای من دانابوو. ده گهل شیعره کانی ئاشنا بووم. قانعی له سهیده کانی «چۆر» بوو. باوکی شیخ بوو؛ که مردوو له فقهیه تییه وه هیناویانه ته وه له جیگه ی باوکیان داناه که هیچ زه وقی له سه ر نه بووه. شهوانه، شیخانه زیکر و تالیله ی بۆ مریدان دامه زراندوو و ههر که چاوایان نووقاندوو به ههست به جیی هیشتون و چۆته وه مال و ملی له چایی خواردنه وه ناوه و تاو- تاوه هاتوو زیکری بۆ تازه کردوونه وه و گهراوه ته وه و به تهقلی دهرویشه کانی پیکه نیوه. دهرویش بهمه یان زانیوه و دهریان کردوو. له کار گهراوه، بۆته پۆلیس، بۆته جهنگه لبان، کراوه ته موعه للیمی دیانه ت. زه مانیک له مالی شیخ مهحمود ژیاوه و کاربه دهست بووه. ههرگیز له عومریدا نان و دۆی نه گه یونه یه ک و هه میشه شر و وړ ژیاوه. به لام ئه وهنده ی ئه و گالتیه ی به خه لک کردوو و ئه وهنده ی ئه و له عومری خۆیدا پیکه نیوه، باوه ر ناکه م بۆ هیچ شازاده یه کی بیکار ئه وه لواپی. مه جلیسی له شیعرى خۆشتر بوو. شیعریشی -که زۆر به زمانیکی ساده و شاره زووریانه بوو- یه کجار کاری کردبووه سه ر چینی نه خوینده وار و پتر له ههر شاعیریک کوردایه تی بلاو کردۆته وه. شیعره کانی زۆربه یان خه مبارانه و داخ و ئاخ بۆ

حالی بن دهستی و پەريشانی کوردستانه؛ بهلام قسه کانی ئەوهنده قديلكه دار بوون مردوويان دهخسته پيکهين. شيخ و مهلا، ئاغا و خان، دهسه لاتدار و دهوله مهند لای ئەو گالته جار بوون و زمانه که ی لایبوه بهلا و له هیچ کوئی دانه ده مه زرا. نهويستانی به کافريان دهزانی و بهم تۆمه تهش پيکهينی دههات.

چهند نوکته يک له قانيع ده گير مه وه که دهزانم له ديوانه که ی چاپ ناکرين:

* شيخ مه محمود له سيتهک ميواني شيخ له تيفه. زۆر کهس له بهغدا و شاره کانی تره وه هاتوونه لای. شهو ده يی به فران - فرانی ليفه و زۆردار له دهست یی زۆری دهرفيني. ئەفهنديه کی زۆر به شهرم و حهيا که لای شيخ دانيشتووه و دهبيني قانيع ههله ده سوور، بهسرت دهلی:

- شيخ قانيع دهستم دامانت. منت له بير نه چي.

- ئەفهندی رازيت تۆش وهک خۆم بی؟

- زۆرت مه منوونم.

شهو درهنگيک له کهليني درگاوه به قامک ئيشاره تی بۆ دهکا. دهچنه بهر هه يواني مزگهوت.

دوو ههسيري بوريای دريژی لييه، قانيع له سهر يه کيان راده کشی.

- دهی ئەفهندی لوولم ده!

ئەفهندی لوولی دهدا تا ئەو سهر، لاق و مل به دهروه وه ههسیر ده زگ پيچراوه.

- تۆش روهسته بهلکو يه کيک بيته ميز کردن، بيژه لوولت بدات!

* جهنگه لانه؛ گوتوو يانه ههر کهس گوئی بهرازيک بهري بۆ دهولهت دووسه د فلسی

دهههني. قانيع شهش بهراز ده کوژی، دوازه گوئی دهبا ته ئيداره ی فهريمانداری له چوارتا.

- قوربان بهفهرموو دوو دينار و چوارسه د فلسم بهني.

- کاورا ههروا گوته رهيه؟ به چيت کوشتون؟ کوا پاسی تفعهنگه کهت؟ فيشه کهت له کوئی هينا؟

- قوربان! مودير بهگ! کوشتنی چي و تفعهنگی چي و پاسی چي؟ من مه لاديم و ئەم گوئی

بهرازانه يان به زهکات و سهرفيتره داومه تی. خوا خير يان بنووسی!

پۆليسيک به سهرا ديت و دهلی: شيخ قانيع ماندوو نه بی.

مودير دهلی: تۆ که قانيعی بۆ دهنگ ناکه ی؟

- جهنابی مودير خهريک بووی گوئی بهرازه کانم بخۆی!

* کاورايهک هاوار بۆ شيخ مه محمود دينی: قوربان! مار وه کورميه وه داوه؛ نان بجاو به

خاسی کاته وه.

قانيع ههله دهاتي: باوه حيز! نوشته ی ماری ئەوی و نانی خۆشی نههاوردوو به شيخ بۆي بجاو ی؛

ئەشی له نانی خۆی کهم کاته وه!

* رۆژيک شيخ مه محمود لای ئاغا وه تی ميواني باسی تازيهک دهکا که نازانم دهشگاته

کهرويشک، بۆچي نايگري. قانيع دهلی: قوربان! ئەم بهکه کهرويشکيکی ساغت بۆ بينن. نانتيکی

له پشت بهسته؛ ئەو تازيهی بهرده. به ههوا ی نان ده يگري و ئيتهر ههر کهرويشکيکی ديت

وادهزانی نانی به سهر پشته وه يه و رزگاری ناکا! شيخ له سهر ئەوه دهر يدهکا.

* قانيع و فقهيهک له مزگهوتی ديههکن. حاجيهک تۆپيک خام بۆ بهرمالی مزگهوت

دهکړی. قانيع دهر فته دينی و به فقهی دهلی: ئەم مزگهوته چهند ساله بنيات نراوه؟

- سه د سال.

- چەند سالە پروخواه و به مردوو حەساوه؟

- چووزانم، پەنجا سالە.

- خاسە، يازدە سال منال و نابالغ بووه، ئەمىنىتەوه سى و پەنج سال، خۆ ئىسقاتى بۆ نەكراوه!

بەرمال دەپىچىتەوه و سى و پىنج جار دەلى: ئەم بەرمالەم دا بە تۆ لە كفارەتى ئەو تەر و تسانە و درۆيانەى لادىي لەم مەزگەوتەدا كەندوويانە و كەندوويانە. بلى قبوولم كرد و دامەوه بە خۆتا بەرمال لەت دەكەن و دەيكەنە كراس و دەرىپى. لەسەر ئەمەش لە دى دەرى دەكەن.

* مامۆستای دىنە لە گوندىك، بە منالان دەلى: كورم! ئەگەر بازەرس هات و باسى دروست بوونى خەلكى سەرزەوى پرسى، بلىن ئادەم لەقور دروست كراوه، دارە سىواكىكى لە كوونگى خراوه تا كونه كەى وىك نەكەويتەوه. كاتى وشك بۆتەوه دارىان راكيشاوه، دار گير نەبووه چۆتە لای خودا بۆ شكايەت: خوايە بۆ كەدووتەم گالته جارى داران؟ خوا فەرموويه: خەم مەخۆ، وا دەكەم موسلمانان رۆژى پىنج جار بتخەنە دەميانەوه! بازەرس كە گوئى لەم جوابە دەبى دەلى:

- ئەوه لە كام كىتب دايە؟

قانىع دەلى: قوربان «قصص الانبياء» نووسيوه.

- كە وابى گالته بە دەولەت دەكەى؛ ياللا بۆ دەرهوه!

* كە لە سابلاخ گەرابۆوه، كابرايەك نيوه ئاشىكى دابوويه؛ ببوه ئاشەوان. لە سەر جادەى گشتى تابلوى نوسىبوو: بۆ ئاشى قانىع. تابلوى بە دارى دەورى ئاشدا چەسپاندبوو: ئاشىر لىرە دادەنیشن، كەرەكان لەم بن دارە مۆل دەخۆن. شىخ حەمەدەمىنى خاوەن ئاش رۆژىك دەچىتە سەردانى قانىع و چاوەنۆرە ببىنى. قانىع لە ئاش دىتە دەر و لە قاقا دەدا.

- بۆ پىندە كەنى؟

- يا شىخ خۆ تۆ خويندەوارى، لە جىي كەران مۆلت خواردوو!

- بە خوا كەسيك هەوالى قانىع بى هەر مۆلگەى كەرى رەوايه!

نيوه ئاشى لى سىندرايهوه!

* شۆرشى كوردى عىراق دەستى پى كەدبوو. رۆژىك قانىع دەچىتە سەيرى خۆپىشاندانىكى گەوره لە سولەيمانى. وتارپىژىك دەنەرتى:

- بە شانازىيهوه ئەم شۆرشە لەسەر شانى راننده و كۆمەگ راننده پىك هاتوو.

قانىع دەست بلىند دەكا:

- مامۆستا كە وا بى مەكتەبى سياسى ها لە گاراجى عەبدە!

لە سەر ئەوه برايم ئەحمەد لە عىراقى دەر كرد و لە مەريوان گرتيان و برديانە تاران و تا درەنگ نەهاتەوه عىراق.

ئىستاش هەر بە داخەوه م كە نەبانەپشت «پىرەمىرد» و «فايق بىكەس» ببىنم. دەيانگوت فايق سەرخۆشى زمان شەرە و راستى لى دەلى. پىرەمىردىش خۆ ديارە جاسووسە!

پىرەمىرد رۆژنامەى ژىنى دەنووسى. بۆ يەكەم جار لە دنيا دا و بۆ ئاخىر جارىش رۆژنامە يەك لە رۆژگار كىدا چوار ژمارەى لى چاپ دەكرا. چونكە ئىعلانى چوار ئىدارانى بلاو دەكەردەوه. نە كەس دەيكەرى، نە كەس دەيوپرا بىفرۆشى. گوناھىشى هەر ئەوه بوو كە دەيگوت با بە دل كورد بىن و كومۇنىست نەبىن. جىژنى نەورۆزىشى دەگرت كە بە لای كومۇنىستانەوه كفر بوو.

فایق بیکهسی شاعیر زه لامیکی ورگن بوو؛ ملی نه بوو. شهوانه نه یده توانی به راکشانه وه بخه وئ. هەر تاکه لیفتهیه کیشیان هه بوو. یان ده بوو فایق له سهر کورسی دانیشی و به شانیدا بدا، یان ده بوو ژن و مندالی پی بخهون. هه موو شو چهند لاوکیکی ریک و پیک ده چوونه بهر مالی فایق تا گوئی له شهره جینیوی فایق و ژنه که ی بگرن له سهر لیفته...

جاریک شیخ له تیف ده گهل خۆیدا بردمیه گوندیک به ناوی «چار تاق». ناویان به کونده له عهر به ته وه ده هینا بۆ خوار دنه وه و مه شکه. حیسابم کردبوو کاروانه ناویک له سه عاتیکی پتر ده خایاند. شیخ هه لیپیچان که سهد دینار پووشانه م بدهنی. ههر چهند ژن گریان و پیاو هاواریان کرد که نه پوولمان بۆ هه لده سوورئ، نه پووشانه کهش نه وهنده ده کا، قامچی نۆکه ران وه کار کهوت و سهد دینار کۆ کرایه وه و شو گوشتی مهری برژاو خورا و هاتینه وه.

- یا شیخ نهو سهد دینار هت چۆن وا به په له و بۆچی نه ستاند؟

- کاکه! عه لی که مال به گی به غدایی هاتۆته سوله یمانی و دهعه تی ده که م!

زۆر کهسی ده گهل عه لی که مال بانگ کردبوو. فایق بیکهس هات، ههر له درگا بوو گو تیان نهو سه گبابه مه جلیسه که پیس ده کا. من له پشت درگاه وه له مه جلیسه که م ده روانی که نه بئیریم. داوای شعیریان له فایق کرد. لایلاه که ی خوی خوینده وه. له پر ده گهل ره فیق چالاک کیشه یان لی په یدا بوو؛ ملیان له شهره جوین نا. نهو هه موو مامۆستا و نه فنده یه ماقوولانه له سهر چالاکیان ده ر کرده وه، که جلکی جوانتر و به دیمه ن ریک و پیک تر بوو. نۆکه ران فایقیان به پاله په ستۆ وه ده ر نا. وه که ده شزانین له مهرگی فایق بیکه سدا ههر نهوانه ی ده ستیان نه ده چوو ه گیرفانیان که لیفتهیه کی بۆ بکرن، به هه زاران دیناریان له سهره خۆشیه که یدا خه رج کرد. پیرهمیردیش ههروه تر. ئیستاش ههر بۆی ده نووسن: «پیرهمیردی نه مر».

جاریک له مه جه لله ی «هه ولیر» دا مه قالیکم نووسی که: له دوکانیکی به غدا چه قه لیکی موومیایی کراوم دیت؛ له بنی نووسرابوو نرخی بیست و پینج دیناره. مات مام: خواجه ده بی نهو چه قه له شاعیر بووی یان خزمایه تی ده گهل شاعیر هه بی؟! په نجا چه قه له به زیندوویی کهس به فلسیکی ناکرئ، به مردوویی نرخی بیست و پینج هزار فلسه! مرادیشم ههر شاعیرانی کوردستان، وه که مه لا مارف و قانع و فایق و پیرهمیرد و جگه له وان بوو.

پیرهمیرد چاپخانه ی خۆی هه بوو؛ له مالی دنیاش ناساز نه بوو. هه موو سالان جیژنی نه ورۆزی له گردی مامه یاره ده گرت و لاوی کۆ ده کردنه وه و شیعر و وتاری تیدا ده گوترا و داوه تی جیژنه ده گیرا. که کومۆنیستی په ره ی ساند نه یانه یشت نه ورۆز بگرئ. مه قالیکی زۆر جوانی نووسی بوو؛ نه وه م له بیر ماوه که له پاش باسکی جوانی نه ورۆز نووسی بووی: به لام نه مسال له سایه ی حیزبی حیزبا به وه نه ورۆزه که مان لی تال بوو!

زۆر کهس به دایمی هات و چۆی مالی شیخیان ده کرد. لهوانه دوو لاوی برا و زۆر نۆجوان و جوان چاک بوون که شیخ زۆری خۆشده ویستن و به گفتی سه عدی: «سه ر و سپرکی» ده گهل یان هه بوو. زۆر شتی تری پشتی په رده شمان ده بیسته وه که باسیان شیایوی گیرانه وه نییه...

قرلجی و من هه ردوو که مان لهو ژیا نه په نابهریه وه ره ز ببوین؛ بریارم دا دواپی پی بیئم. شیخ گوئی: مه رۆ! من دوو گوندت ته سلیم ده که م، به سه ریان رابگه.

- یا شیخ تۆ ده فهرمووی من دزی بکه م؟ بۆیه نه گه یومه ئیره. ده چه به غدا و کار ده که م.

نامه يه کی بۆ عه لی که مال به گ نووسی که ملیۆنیریک بوو. نووسی کارم بداتی. قز لجیش بهو هه وایه که مام و ئامو زای له به غدان، ملی دا و چووینه به غدا، له پینچ سهد تمه نه که - که دینار دوا زده تمه ن بوو - شازده دینارم مابوو. قز لجیش بیست دنیاریکی هه بوو. عاره بیمان نه ده زانی؛ به لام له ترسان چووینه ئوتیلیک که هیچ کوردی لی نه بی. شهو ده مانه ویست شیو بخوین، کابرای خاوه ن ئوتیل - که خوی جهرگی برژاوی ده خوارد - حالی کردین که ئیمهش وه ک شهو بکهین. جهرگیان بۆ هینان. پاش تاویک مندالیک چلکنی بۆره لۆکه، ده تگوت مشکی چهوره و ده خاکه ره ژیدا گه و زاوه، هات گوتی: کوا قاپه کان؟

- قاپی کی؟ (خاوه ن هوتیل پرسى)

- قاپی ئیرانییه کان!

وشه ی «ئیرانی» له قز لجی بوو به عیزرایل: ئه وه جاسووسه و به گرتمان ده دا!

- کاکه! ههر کهس عه ره ب نه بی به ئیرانی ناوی ده بن. ئه م هه تیوه پیسه چوو زانی

جاسووس ماسووس چییه؟!

ههر چی کردی ده گه لی نه رۆیستم که جیگه بگۆرین و ئه و شهو خه وی لی نه که وت.

له زه مانى ره زاخندا که چه ند هاودلیکی کورد بووین و دلی خۆمان ده داوه، باس باسی عه لی که مال بوو که ده مان بیست شه وانه سه ر له ئوتیلی به غدا ده دا، ههر کوردیکی ده سه که وی یاریده ی ده دا و هینده هینده کورد به ره وه. به دلی خۆشه و نامه ی شیخمان هه لگرت و ده فته ری که مال به گ بگره و هاتم! زه لامیکی چاو هه لپزاوی سووره زرته بوو. نامه ی وه رگرت؛ به ر له وه بیخوینیته وه به تالییه وه گوتی: ده ستم لی هه لئاگرن! باه من پوولم له کو ی بوو بیده م به و خه لکه؟ بۆ ئاړه وه سوله یمانی؟!

گوتم: جه ناب نامه که ت نه خویندۆته وه؛ ئیمه سوالکه ر نین. نوو سراوه کارمان پی بسپیری.

خویندیه وه، گوتی: ناویرم کارتان بده می؛ ئیه خه ته رن. بۆ خۆتان کار پهیدا که ن! من

ده توانم سی دینارتان بده می!

- جه ناب! سی دیناریش مه ده و خودا حافیز...

به لام نابى جوانان بشکینین: عه لی که مال کۆنه ئه فسه ری عوسمانی، مودیری ئه منیه تی عیراق بووه. ده ستی کردووه به تیجاره ت؛ بۆته ملیۆنیر. زۆری یاریده ی حیزب و کۆمه لانی ئازادیخوازی کورد کردووه. پوولی بۆ شۆرشى مه لامسته فا ناردووه و زۆر دۆستی بووه. له هه موو ده ورانی په رله مانى عیراقداه کیلی سوله یمانیه بووه. مولکی زۆری له ده وری شاری «کووت» ده به ر ده ستا بوو. هه موو سالیک مندالی فه قیری سوله یمانی به جلك و کاغز و قه له می عه لی که مال خویندوویانه. مندالی فه قیری شاری کووتیش - ئه گه رچی کورد نه بوون - هه ره تر. ئه م ما هه ولیر و کۆ و که رکووک و شاره کانی کوردنشینی عیراق له و خیراته بیبهش بوون. پیاویک بوو ده یزانی ده و له مه ند ده بی چ بکا و عه ره ب گوته نی: «له کوپوه شان ده خورئ». له سوله یمانیه هه لیده بۆیرن؛ له کووت له کیشه ی مولکدا یاریده ی ده دن و قازانجی دوو سه ره یه. مانگی ده دیناری داوه گو قاری «گه لاوێژ» به و شه رته هه موو ژماره یه ک شتیکی ده رباره ی پیاوه تی عه لی که مال تیدای. به لام دوو ره و ته ی لیقه و ماوی شۆرشى فه و تاوی قازی محه ممه د و بارزانی (قز لجی و من) هه رچی ده گه لیان بکری، به فیڕۆ ده روا و هه رگیز خیر ناداته وه. به لام دیسان ئیداره ته بلیغاته که ی بلاویان کردبۆوه که دوو کوردی ئیرانی لیقه و ماو هاتنه لای که مال به گ؛

برپاری دا هر مانگي يه کي پنيچ ديناريان بداتي. پياوړتي ناوا دهبي!!

په نامان به مام و ناموزاي قزلجي برد. ناموزاکه ي جهمه نانیکي داینی؛ مامیشی نسحه تی کردین بینه واکسی له به غدا و تیر نه ماندیتنه وه. با بؤ خومان حه ولی کار بده دین. ئوتیل دهری نه ده هینا؛ به جیمان هیشت. کونه خانیک هه بوو به ناوی «منزل السرور»، چهند وه تاغیکی شر و شهویقی تیدابوو؛ وه تاغیکمان مانگی به دیناریک گرت. دوو ته ختی هه رزانی نووستن، مه نجه لیکی ئه لمونیوم، دوو قاپ و کهوچکیک، که تری و چادان و ئیستیکان، تاو هیه کی قور کیشی بؤ جل شوتنمان کری؛ دامه زراین. وه تاغه کانی ته نیشتمان هر یه که ی یه کی له ئیمه به دبه خت تری تیدابوو. من که رستم له بازار ده کری و قزلجي ئاشپهز و چاپهز بوو. سهر و هه سیر و په تووشمان هه بوو. به قه ولی قزلجي «سیرمان ده خوارد و زور نامان لی ده دا». چیشتی ههره خو شمان یاره لماسی و پپوازاو بوو.

هر له به یانییه وه تا نیوهرؤ، له پاش نیوهرؤ تا ئیواره، سهر له به ری جاده و بازارم ده پتوا؛ به بهر هه موو دوکانانه وه راده وه ستام؛ به ملکه چییه وه دهمپرسی: شوغل ماکو؟ (کارت نییه؟). بؤ کابرایه کی کهس نه ناسی زمان نه زان کار کو؟ به ناهومی دی ده گه رانه وه و تیرم گل یی له زمانه ده کرد و له خه مخانه دا کزووله - کزووله دهنووستین.

وه تاغه که مان دیواره کانی زوریان قه لش تیدابوو که پر بوون له مارمیله کی مالی؛ که به غدا یی پتیا ن ده لین: «بالداری سوله یمان». هاتوچوی مارمیله که به دیواراندا ببوه ئاوده نگی خه مره وینمان. جیرانیکی دیوار به دیوارمان بوو به ناوی «سالح ئه فهندی» پیره میزدیکی بی کهس بوو؛ خوی به خودا ده زانی. ئه وه شمان به وده دا بؤ ده رکه وت که هه میشه قورعانی ده خویند؛ جار - جار سه ریکی بؤ باده دا، لیچی لی هه لده قراچاند، له بهر خوییه وه به بؤله ده یگوت: با وایی! ده مانپرسی: ها! سالح ئه فهندی؟ ده یگوت: له بیرم نییه من وام گوئی؛ به غه له تیان نووسیوه؛ به لام ده سولات چییه؟!

خانه که هر ئه و چهند وه تاغه شره نه بوو. شهوانه پتر له سه د کهس پیای بی جیگه، ده حه ساره کهیدا دهنووستن؛ شهوی به بیست فلس. ئاویش له بوشکه ده کرا و به ده دستنده ده ماندرايه. دوکانیکی کابرایه کی جووله که ی «منه شی» ناویان نیشاندام که خزه تکار بؤ مالان ده گری. په نام پی برد. گوئی: نه ده تناسم، نه زمان ده زانی. ئه گهر هر بتزانیبا قاوه ی تالیش دروس که ی شتیک بوو. کاری توم نییه.

به یانییه که به قرب و هوړی پیکه نینی قزلجي وه خه بهر هاتم:

- خیره؟

- خه ونم دیوه؛ کابرایه که له خه وما گوئی: بؤ ناچنه مه رفه دی غه وس بؤ کار بپارینه وه؟ قزلجیه که به عومری خوی عه قیده ی به و شتانه نه بوو، له و ناچارییه دا ته واو دلگه رمی خه ونه که ی بوو. چووینه زیاره تی غه وس و پارینه وه؛ به هره ی نه دا. چهند رۆژیکی پی چوو؛ خه ونیکی دیکه ی دیوو:

- کابرایه که له خه وما گوئی: غه وس چکاره یه؟ بؤ ناچیه زیاره تی ئیمام مووسا کازم؟ ناچاری هه موو کار به پیاو ده کا. چووینه کازمین و داوای کارمان کرد؛ به لام له گه رانه وه دا بیست فلسی ئوتوو بوو سمان نه بوو. به پیاده یی گه رانه وه به غدا. ئیمامیش وه که غه وس گووی به کلاوی نه پتواین.

گوتیان: «همه سه عید کانی مارانی» له بهغدا ده خوینی. ئوخه ی! براده ریکم پهیدا کرد که له سه فهری مهرگه وه ده گه لی بوومه ناشنا و مانگیک له سابلای میوانم بووه. به پرسیاران دۆزیمه وه. دیتمی گریا... قهولی دا کارمان بۆ پهیدا کا. جاریک گوتی: ناسنگه ریک ده ناسم، تکام لی کردوه؛ قهولی داوه بتکاته شاگرد؛ به لام تا شش مانگ هیچت ناداتی.

- برا گیان وا بکه رۆژی دوو نانی وشکم بداتی قبولمه.

- نانت داتی؟!

بۆ خۆی کوره دهوله مه ندیکی زۆر زل بوو؛ نه وهنده ی ده خو رانه ده دی بلی من دوو نانه که دابین ده کهم. نهو کاره شم به نسیب نه بوو.

زۆر له میژ بوو شتیکی چه ورمان نه خواردبوو. شهویک که به خه یاباندا ده گه راین، دیتمان قاشه باینجانی رهش سوور ده که نه وه؛ هیندی کهمان کړی و ده کاغه زمانه وه پیتجا و هاتینه وه مال که چاشی بۆ لینیین و نه مشه و جه ژنی بکه یین! به لام داخه کهم باینجان تالیک بوو له قوزه لقورت تالتر.

قزلجی و من دوو کراسمان ده به ردا بوو که هه ردووکیان یه خه یان له پشته وه زۆر شره ببوو. نه شمانده توانی کراسه کۆنیش بکړین. گوتمان با بچینه لای خه یاتیک یه خه کهمان بۆ وه رگړی؛ به لام سه ودا ی ده گهل ده که یین، نابی له ده فلس زیاتر بده یین. هه ر خه یاتیک چووین، بی سه ودا کردن ده ریده کردین؛ نه وه کاری من نییه! کاکه با خه یاتیک خورپله ی بیکاری برسی پهیدا که یین. به کۆلانا ندا ده گه راین، عه ره بیککی عه گال به سه ر له پشت ماشینیکی خه یاتییه وه دانیشتبوو. به مل کزی و مینگه - مینگ گوتمان: برا نهو کراسه مان بۆ وه رگړه.

گوتی: بده ن!

- ناخر چه ندمان لی ده ستینی؟

- ئیوه بینن، دوا یی پیتان ده لیم.

- نا به خوا پولمان نییه. نیستا بلی چه ندت ده وئ؟

- ده فلس بۆ هه ر یه کیان.

- هه ی مالت ناوا!

یه خه ی کراسی وه رگړا. دراوی لای ژووره وه شی پینه کرد. ده به رمان کرده وه. بیست فلسمان ده ریئا. گوتی: هیچم ناوی، بهو شهرته ی هه ر کاریکی واتان هه بوو بینه وه لام. من عه کسی جوانی خۆم له ئیوه دا دیت.

- چۆن؟

له نه جهف هاتمه به غدا کار بکه م. دورمانی به ده ستم ده زانی. یه ک فلسم ده گیرفاندا نه بوو. خودایه! له کوئ بنووم؟ نان چۆن پهیدا کهم؟ پاش نوژ بوو، به بازاری نه حمه دیدا به خه یاتانه وه ده گه رام. به دوگمه و دراو دروونه وه بیست فلسم پهیدا کرد. چوو مه مزگه وتی نه حمه دی، له سه ر حه سیری بهر هه یوان به رده مۆرم دانا نوژ بکه م، مجبور هات به رده مۆره که ی فری دا و به پاله په ستۆ ده ریکردم. مه لای مزگه وت به زه ی پیمدا هات، خۆی له مجبور تووره کرد؛ گوتی: کورم! برۆ نوژی خۆت بکه. نه گه ر جیگه ی خه ویشته نییه شه وانه له حه ساری مزگه وت بخه وه. رۆژانه ده چوو مه کار پهیدا کردن و پاش عه سر ده هاتمه وه حه وشی مزگه وت. پاش عه سر که مزگه وت چۆل ده بوو، چاره گه قالبیکم سه هۆل به بیست و پینج فلس ده کړی و ده مخسته

کوویہی ناو خوار دنه وه و کەس نەیدەزانی منم. رۆژی سەهۆلم خستە ناو کوویە، مەلا خۆی لێ گرتبووم، دیتی من ئەو کارە دەکەم. لە پاش جەماعەتی نوێژی شێوان گوتی: ئێوە چەند سالە لەم مزگەوتە نوێژ دەکەن قەت دەستتان بۆ گیرفانتان نەچوو سەهۆل بکړن. ئەم کابرا غەریبە نەجەفیە کە لە حەسار دەنوێ، سەهۆلاوی بۆ ئێوە ساز کردوو... ئیتر لەو ساوێ لە بەر هەبوانی مزگەوت لە سەر حەسیر دەنوستم. جا ئیستا ڕەنگە ئێوە بە فەقیرم بزانن. نەخێر، ئەم دوکانەم هەیە؛ خانووبەرەشم لە شارۆکەیی وەششاش کڕیوە؛ ژن و مندالیشم هەیە و زۆر سازم. بەلام ئێوە ئەو رۆژانەتان بێر خستەوه.

ئیتر لەو ساوێ تەواو ببوێ دۆستمان و ئەگەر لە هەفتەدا جاریک سەرمان نەدابا، گلەیی لێ دەکردین.

جاریکی تر حەممە سەعید گوتی: ئەگەر «عەنباری» دەکەن کارم بۆ دیتوونەوه. دیارە عەنباری یانێ «عەنبارداری» و زۆر کاریکی چاکە. بەلێ زۆر مەمنوونین. بردنیە لای تاجریک. تاجر تەلەفۆنی کرد و نادریستیکی داینی کە بچن لای «ڕەشید جەودەت» عەمباری بکەن. چەند ئوتوو بووسمان گۆڕی و نزیکەیی چوار کیلۆمەتر بە جادەیی خاکیدا بە پیادە ڕۆشتین. گەیشتیە کارخانەییکی سەهۆل و خۆمان ناساند کە ئێمەین تەلەفۆنمان بۆ کراوە. ڕەشیدی خاوەنی کارگە کوردیک بوو؛ قەدەریک ڕوانیە سەر و سووکتمان و سەریکی ڕاوەشاند و گوتی: برا عەنباری سەهۆل بار کردن کاری ئێوە نییە؛ وەرنە! بردنیە سەیری حەمبالەکان، لە ناو قوڕ و تەپیدا تلیسابوونەوه، هەموو زەردی ڕەنگ تولخی بە کۆخە کۆخ.

گوتی: هەر سەعاتەیی دەبێ کامیۆنیک بار کەن. شەو و رۆژ هیچیان لە بیست دەقیقە پتر ئیستراحت ناکەن. هیچ کارگەریک دوو مانگ بەرگە ناگرێ و دەمرێ و ئیدی کە پەیدا دەکەم. من دلم برۆا نادا ئێوە بکوژم.

من حیرس گرتمی، گوتم: هەر چەند عەنبارم بە عەنبارداری دەزانی بەلام ئەو حەمالییەش دەکەم.

کابرا قبوولی نەکرد و بەو ڕێگە دوورەدا هەناسەسارد گەڕاینەوه. گوتیان جوله کە یەکی سابلایغی دەلالی بازارە و لە خانیکە. چووومە لای و دەردی بیکاریم لە لا هەلپشت.

- سابلایغیت؟

- بەلێ.

دەبچۆ لای «منەشی» بلێ «یەرمیا لاوی» ناردوومی.

- چووومە لای منەشی، جوابی کردم.

- ئەو جارێش بچۆ...

«منەشی» کە زانی «یەرمیا» ڕایسپاردووم، گوتی: ئەم ڕۆ بیست و سییە؛ سەری مانگ وەرە کارت بۆ پەیدا دەکەم. خەبەرە کەم بۆ یەرمیا هێنایەوه.

- باشە ڕاوەستە.

- کورە چۆن حەوت رۆژ ڕاوەستم؟ هەر ئیستا ئەو لە برسان قۆرەیی زگمە، چوار فەلس شک نابەم بیدەم بە نانیک.

- من خوار دنت دەدەمم.

- خوا بتهیلې؛ به لام بریارم داوه له رهنجی شانی خوم نه بی نانی کهس نه خوم.
هرچی کردی و کړاندی فایده ی نه بوو. پوولی دهرینا بمداتی نه مویت، گوتی:
- دسا بچو مرقه دی غهوس، حوسینې که رهاچی بیینه و بلې یرمیا ناردوومی؛ کارم
بدیه. کابرایه کی ریش سپی، لیباسی عاره بی، له حساری دیوه خانی نه قیبی غهوس له سر
کورسییه ک بهرانه ر به قاوه جاخ قلیان ناوی ده کیشا و لینگی له سر لینگی دانابوو. نه سپارده ی
یرمیا پنگوت. گوتی دانیشه.

- چای بؤ بینن!

- ده ی مامه کارت هیه بیکه م؟

- به لې، من چیم کرد و چیم خوارد، توش وهک من. ههسته با حسار ناوپرژین کهین.
نیوه رۆ گوشت و پلاو به پیی فیلان بوو؛ زورمان له بهر مایه وه. به شهرمیکه وه گوتم:
هه والیکم هیه، ده توانم تۆزیکې بؤ بهرم؟
- چؤن ناتوانی؟ هه موو رۆز بؤی بهره.

به پلاوی ماله نه قبیوه مژده ی کارم بؤ قزلجی هینا و گهرامه وه سر کار. ههر دلته په شم
بوو که نه وه کا ناو می دم کهن و دهر بکړیم.

نانی نیوه رۆ و شهوم دابین بوو؛ به لام بهرچایی باسی نه بوو؛ پوولیش نه بوو؛ نه شمده کرا تا
نیوه رۆ هیچ نه خوم. فکریکم کرده وه؛ به یانیا چوار فلسم ددها به خورما، هم نان و هم چا؛ تا
نیوه رۆ ههر دهمبهم دهات. چابوو شوکور نهو دهمه جگهره م تهرک کردبوو؛ دهنه مه خسرده ی
سه گم به سر دهات.

مام حوسین کونه سابلاغی بوو. زور له میژ سال بوو له زه مانی عوسمانیدا بیه جهندرمه؛ بیه
قاوه چی. پاش هه لگتر- وهرگتر کردنیکې زور جوره کاسبی، که وتیووه مالی نه قیبان و بیه
سفره چی. جا چونکه زور کارداریکې له میژینه یان بوو، حورمه تیکې زوری ده گیرا، به نه قیبی
غهوسی گوتبوو - که نهو دهم سید عاسم بوو- نهو کوپه خزمه و زامنی ده کهم. نه مینه با
ده گهل من کار بکا. ژنه کهشی بیتوه زنی نه حمه داغا ناویک و کچی فاطمه سووری ده فزه نی
سابلاغی بوو. کوپیکې نه حمه ناغاشی پی بوو. منیشی وهک کوپې خوی تماش ده کرد.

رۆژانه ده گهل مام حوسین وه تاغمان ده مالی و کاشیمان به گونیه ی تهر دس ترپه وه و
حه سارمان گهسک ددها و ناوپرژینمان ده کرد. بؤ دانان و هه لگرتنی نان و خوانی نه قیب و
میوانان، مام حوسین هه مه کاره بوو؛ منیش یاریدهم ددها. شهوانه چیشت و نانی زور بهرماو
ده مایه وه؛ مام حوسین له نیوان قاوه چی و خویدا بهشی ده کرد. کابرای قاوه چی نهوی له خوی و
مالی زیاد بویه ده یفرؤشت. مام حوسین بهشی زیادی خوی ددها به فقیران. لهو چیشته زور و
حه لال و زه لاله ی که بهرهمی نه رکدانم بوو، بهشی قزلجیشم دهر د که ههر له خانه که مابوو.
شهوانه ههر له دیوه خانی نه قیب له سر نیمکه ت ده نوو ستم. زور ماندوو ده بووم؛ به لام ته واو دل
ره حه ت بوو؛ کارم ده ست که وتیوو.

نامؤزایه کی قزلجی شیره شهوانه ی هینا بؤوه! دوکانؤکیکی پیدا کردبوو که قزلجی شهره تی
تیدا بفرؤشی. به ختی قزلجی، له ته نیشت نهو نوتیلک دروست ده کرا که پیشی دوکانه که ی نهو
گیرابوو؛ کهسی پیدا رانه دهر د. شهره ت گهرم داده هات و سه هؤلی تی ده خرایه وه و به
نه فرؤشراوی ده مایه وه. نهویش چی لی پیدا نه بوو.

رؤژیک له چیشته نځاودا چوومه لای قزلجی، بۆ هه وه لچار دیتم گریابوو.

- خه بهر چیه؟

- کاکه ئه وه ژبان نییه؛ وهره با بچینه وه سوله یمانی. هیچ نه یی کوردستانه و ناشنا و رۆشنایه کمان هه یه.

- تۆ خۆت ده زانی، به لام ههر گا بیسته وه که لایکی له برسان مردوو یان له کۆلانی به غدا دیتۆته وه، ئه وه بزانه منم. یان کار پهیدا ده کهم یان به ناھومیدی سهر ده نیمه وه.

- ئیستا پوولی قه تارم هه با ده چوومه وه کوردستان.

ده ست به جی چوومه هه راجه بازار، ته خته تیله کانی نووستنمان به چوار دینار له کابرایه ک کرپیوو، پیم گوت: به چهندی لیم ده کرپه وه؟

- سی دینار، هه مبالیش له سهر خۆم.

پوولم لی ساند و شووتیه کهم کری و ده گهل هه مال هاتمه وه و ته خته کانی برد. قزلجی بلیتی کری و ئیواره لیم دوور کهوته وه. ورده کهل و په لم هینا مالی مام حوسین و به ته نیا مامه وه.

رؤژیک گو تیان وهره نه قیب بانگت ده کا، سهیره فیرعه ونیک بانگی مارمیلکه یه ک بکا. چوومه خزمه تی. راوه ستابوو. دوازه سهر حاجی کورد نیودایره ده وره یان دابوو. نه قیب پرسى: ئه مه یه؟

حاجی یه ک- یه ک تماشایان کردم؛ گو تیان: نه خیر هه و نییه!

مام حوسین که له پشت نه قیبه وه بوو، ده مدی زهره هه لگه راوه و زۆر په ریشانه، رهنگی هاته وه بهر و نه راندی:

- مامه نه قیب له پاش سهید عه بدو رحمان پیاویان لی پهیدا نه بووه. هیچ شهرم نه یگر تی کوپیکی که من بوومه زامن و گو توومه خزمی خۆمه به دز بزانی؟ به راستی نه قیبکی نامه ردی! نه قیب زۆری دانه واند و عوزر خوایی لی کرد و دلی دایه وه تا خاوی کرده وه.

- مام حوسین مه سه له چیه؟

- کوپه ههر خوا پاراستمی. ئه م دوازه گوپره که یه ده چنه هه ج. له هه ساری غه وس له ژووریکدا بوون. یه کیک چووه خزمه تی کردوون؛ شتی له بازار بۆ کرپیوون. گو تووشیه من ناوم عه زیزه و خزمه تکاری دیوه خانی نه قیبم. پتی گو توون: حاجی! خاوی ئی حرام لی ره به پینج دیناره و له مه که به بیستی نادهن. سهر و پینج دینار بدن تا بۆتان بکرم. ئیستاش ئه وه ده یکرئ! شکایه تیان له نه قیب کردووه. تۆش که ناوت عه زیزه کهوتوو یه بهر تۆمه ت. ده مگوت که من نه مناسیوه، چۆن گو توومه خزمه و زامنی ده بم؟ به لام که تۆ بی تاوان ده رچووی، کول و کۆی خۆم به نه قیبی ما که رزاند!

دوایی روونمان کرده وه ئه وه عه زیزه ی منی له باتیان بانگ کردبوو، عه زیز ناویکی قه د بلیندی شنۆیه به ناوی که لاتهر؛ گیرفان بریک بوو له به غدادا ناوی ده ر کردبوو.

با بزانی نه قیب چیه؟ به عاره بی «نه قیب» یانی سه رده سته؛ «شهریف» یانی سهید و عه ولادی پیغه مبه ر. بنه ماله یه ک له به غدا به سهید و سه رده سته ی سهیدان ناسراون و به گه وره که یان ده لێن «نقیب الاشراف» و اتا سه رده سته ی سهیدان. ئه مانه ده لێن ئیمه له ئه ولادی غه وسین. ئه گه رچی له راستیدا غه وس سهید نه بووه؛ به لام تاریخی دواى خۆی به سهیدی هه سه نی داناه. مه وقوفه جاتی باره گای غه وس - له مه زرا و دوکان و خانوو- له راهه به ده ره.

ھەر چەند زۆرىشىيان ۋەچە لى كەۋتۇتەۋە، ھەموۋيان زۇر دەۋلەمەندى قورسەن. جگە لە دارايى خۇشيان، پوۋلى نەزىر ۋە ناۋ شىباكى مەرقەد ۋە خىرى ھىندى ۋە كورد ۋە غەرەبان بە لىشاۋە. لەۋ نەقىبانەى ئەم چەرەخە «سەيد عەبدۇرەحمان» ۋە «سەيد مەحمۇد» ۋە «سەيد ئەحمەد» يان بەناۋبانگ بوۋن.

ئەۋسا كە من نۇكەرى دىۋەخانىيان بوۋم، نەقىب «سەيد عاسم» بوۋ. پىلۋىكى زۇر جوان ۋە بەسەرۋسىما ۋە تەپۇش بوۋ. دەيانگوت نوڭر ئاكا؛ بەلام ھەموو رۇزى جومەن دەچۈۋە نوڭزى جومە ۋە ھەژ-نۇ مەلای زىگىلى فىشۋفۇلى دەگەل خۇى دەھىناۋە بۇ نەھار خواردن. دەشيانگوت ھەموو شەۋ ئارەق دەخواتەۋە ۋە دەيانگوت ۋە دەيانگوت... بەلام من ئەمانەم پىۋە نەدىبوۋ. ھىندە دەزانم كىچ ۋە كورپان لە ھەموو كەس بىشەرەم تەر بوۋن. كىچ نىۋەرۋوت ۋە كور كاكۇل لە فېدراۋ، ھەرچى پاكى ۋە خۇپارىزى بوۋ رۋوى تى نەكردبوۋن. تەننەت جارىكىيان كە لە بن مىزى نان خواردن نوستبوۋم، دىتم دوۋ لە كورە جىئەلەكان خەرىكن پىكەۋە بنوۋسىن؛ بەلام يەكىيان گوتى: با لىرە پۇڭىن نەۋەك ئەۋ كورە بەخەبەر بى...

سەيد عەلى ناۋىكىيان ھەبوۋ؛ چىل سالىك عومرى دەبوۋ. بەرگى شىباكى غەۋس - كە ماھوۋتى بە زىر چىندراۋ بوۋ- سالەۋ سال ھىندوستانى دەيانگۇرى؛ كۇنەكەشى بەشى سەيد عەلى بوۋ كە پارچەى بارىكى بە حاجى ۋە زىارەتكەران بوۋ مەتفەرەك دەفرۇشرا. ئۇنەكەى دىلپىسى لە سەيد عەلى دەكرد. ئەۋ سالە شىباك گوم بىبوۋ. رۇزىك ئۇنەتىۋ ئىنىكى بانگ كىردبوۋە مالا خۇى كارى پى سىپاردبوۋ، بۇ خۇى چوۋبوۋە مالاكەى، پى ۋە پىسكەى گەرابوۋ. شىباك كىرaboۋە كراسى ئۇنەكە؛ كە ناۋى «نورۋى» بوۋ؛ باشىشىيان نەدەگوت. بوۋ بە چەققە ۋە شىپە- شىپىك، دەتگوت كاسەى قەرەچى ئاۋ بىردوۋىيە.

سەيد عەلى سىلى ھەبوۋ؛ مرد. لە ۋەتاغىكى بارەگادا ناشىيان ۋە شىباكىيان لە سەر قوت كىردەۋە ۋە ھەر زىارەتكەرىك دەھاتە زىارەتى بارەگاي غەۋس، زىارەتى سەيد عەلىشىيان پى دەكرد ۋە زىارەتەنەكىيان لىۋەردەگرت. خۇم سەيد عاسمى مىلۇنەتېرەم دىت كە سەربازانى ھىندى لە لەشكىرى ئىنگىلىس دەۋرىيان لىدابوۋ، پوۋلىيان دەدايە. ئىۋا ھەبوۋ چوار فىلسى دەدايە. تەشەكۈرىكى لى دەكرد ۋە ۋەرىدەگرت.

لە موكريان بىستىبوۋم كە ئەگەر گۇشت بە بن سىبەرى غەۋسدا پىروا ئاگر كارى لى ئاكا؛ بۇيە مردوۋان بەر لە ناشىن دەبەنە بەر سىبەرى بارەگا تا ئاگرى جەھەندەم نەتوانى بىانسوۋتىنى. تەننەت جارىك دەگەل «تورجىانىزادە» چوۋمە بەخىرەھىنانەۋەى «حاجى عەبدوللاى تۇكمەچى» لە سابلاغ كە لە حەج دەھاتەۋە. گوتى: لە بەغدا من ۋە حاجى فىلان چوۋىن لە دوكانىك بۇرەكى زىرتواندەنەۋەمان كرى. ھاتىنەۋە سابلاغ. بۇرەكى من كارى نەكرد، لام ۋابوۋ دەستمان پىراۋە. چوۋمە لاي ھەۋالەكانم. گوتىيان بۇرەكى ئىمە زۇر باشە. خۇ ھى تۇش ھەر لە قوتوۋەكەى ئىمە تىكرا. ئاي دلى خافل! ۋە بىرم ھاتەۋە كە لە زىارەتى غەۋس دەرمانەكە دەبەر پىشتىندەم دابوۋە!

لەسەر ئەۋ باۋەرەنە رۇزىك لە چاۋشى شىخ، ۋانا كاربەدەستى بارەگام پىرسى: ئايا راستە گۇشت بىكەۋىتە بەر سىبەرى مەرقەد ئاگر كارى لى ئاكا؟ زىرتىكى زۇر زەلامى بۇ كىشام: كەرە! رۇزى سى كىلۇ گۇشت دەكرىن ۋە لە بەر سىبەرى بارەگاۋە دىتە ژوۋر ۋە دەكرىتە شۇرپاۋ ۋە دەكولتىندى! ئىتر نەموپرا باسى بۇرەكى حاجى عەۋلا پىرسم!

وه بیرم ده هاته وه که به چکه خه لیفه یه کی باب مردوو، سه فه ریکی ده رۆزه ی کرد و گوتی چوو مه لای نه قیبی به غدا کردمیه خه لیفه.

مانگی ره مه زان تیبه ری و جیژن هات. مام حوسین زور به توو په یی هاته لام گوتی:
- کوره ئهو دهوله مه نده زه لامه! گوتم: ئەم کورهمان دوو مانگه له لاته. تۆ بۆ حقووقیکی ناده یه ی؟ چاره گه دیناریکی دامی که به جیژنانه بتده می و گوتی: حقووق نییه؛ نان ده خوا به سه!

چاره گه دینارم توو په لدا و گوتم: له لات نابی.

- مام حوسین من به نانه زگ رازیم کار بکه م.

- نا، مه ترسه! کارت هه ر بۆ په یدا ده که م. کاری ئهو خو پرییه مه که!

لهو به ینه دا که نۆکه ری دیوه خان بووم، یه کیک هات گوتی: حوزنی موکریانی بیستوو یه هه ژار لیزه یه. حوزنی به جاسووسی ئینگلیس ناوی زه رابوو؛ نه عوزوبیلا! مام حوسین گوتی: شتی وا لیزه نییه. رۆژیکی دی - سه ر له ئیواره - سه یدیکی پش سپی ته نک، دهسته بالای لاواز هاته حه وشه ی دیوه خان و قسه ی ده گهل مام حوسین کرد. مام حوسین هات گوتی: ئه وه سه ید حوسین حوزنییه؛ ده یه وئ بتبینی. چار نه مابوو. ته له فۆنیکم له دوکتور «جه عفر محهممه د که ریم» کرد که ده مناسی و ناوئ زۆر چاکی هه بوو. گوتی: سه ید حوزنی پیای چاکه و دیتنی زیانیکی نییه. ده گهل حوزنی بوومه ئاشنا. ئیستاش له بیرم ناچی که دیتمی، فرمیسک به ریشه سپیه جوانه که یدا هاته خوار... ئادرسی رۆزنامه ی «دهنگی گیتی تازه» ی دامی که خۆی سه رمودیر و هاوکاریکی به ناوی «حه مه عه لی به گ» خه لکی سوله یمانی، سه ره هنگی باز نه شسته هه بوو. جار جار ئیجازه م له مام حوسین وه رده گرت ده چوو مه لای. ئهو کابرا پیه ره موخته ره مه یه کیی له به رم راست ده یۆوه؛ ده یگوت: تۆ یادگاری جمه وری کوردستانی.

حوزنی له گوندی «نیچکه» ی نزیک «بوغده کهندی» سه ر به بۆکان هاتۆته دنیاوه؛ که ئیستا نیچکه نه ماوه و زهمانی من شوینه واری دییه که مابوو. باوکی لهو سه یده کانی بوغده کهندی و ناوی «سه ید له تیف» بووه و زوو مردوو و دایکی (خات سه لما) میتردی کردۆته وه به کابرایه کی ورمزیار که «گیوی موکریانی» ده بیته دایک برای حوزنی. هه ر له مندالیه وه حوزنی په ره وازه ی ولاتان بووه: له نهسته مبول فیتری مۆره له کنی کراوه و بهو پیشه وه گه راوه. بۆته سه یاح له کوردستاندا. سه ری له کورده کانی تورکیا و نه رمه نستان و عیراق داوه و له زهمانی فه رمانداری «سه ید ته ها» له ره واندز دامه زراوه. به سه لیه ی خۆی که ته چاپخانه یه کی لیک ناوه. کلیشه ی له دار هه لکه ندوو و بۆ یه که مجار له کوردستانی عیراقدا نووسراوی به کوردی بلاو کردۆته وه. له زهمانی ره ئیس ستادی «فایق کاکه مین» دا - که کوردیک بووه - له عیراق ده رکه راوه. چۆته شاری حه له ب؛ له ویش چاپخانه یه کی چکۆله ی ده ست و پا کردوو و ملی له کاری کوردایه تی ناوه. له حه له بیش ئاویان ده بن کردوو و بی ده رده تان ماوه ته وه. له سه ره تای شه ری ئالمان - که فه رانه سه له سووریه له ریگی گۆفاری روونا هیه وه دلی کوردیان خۆش ده کرد - ئینگلیس له به غدا بۆ کوردی زهمانی خوینده وار گه راون و داویان له حوزنی کردوو به ته وه به غدا و گۆفاری «دهنگی گیتی تازه» یان بۆ به ریوه به ری. حوزنی له «ره واییتی فه ره هنگی ئیران و عیراق» به ناوی «عه لاقاتی عاممه» ده ست به کار بووه. له رووپه ریک و دواندا خه به ری شه ر و له پتر له حه فتا رووپه ردا فۆلکلوری کۆنی کوردی زیندوو کردۆته وه؛ شیعی شاعیره باشه کانی له چاپ

داوه. ئیستاش هەر کەس هەموو ژمارەکانی لای، زۆر بەختیارە و زۆر مەعلووماتی باشی لێ دەست دەکەوێ.

حوزنی لە کوردایەتیدا سووتابوو. دین و ئیمانی کوردستان و ئازادی کورد بوو. جسنی عارەبی زۆر ناخۆش دەویست. لاشی وابوو هەر بەلایەک لە دنیادا هەیه تاوانی ئینگلیسە، تەنانەت دەیگوت: بە دووری نازانم ستالین کاربەدەستی ئینگلیس بێ!

جاری گوتم: تۆ سەیدی؛ دەبی پەسەن عەرەب بی. پیکەنی، گوتی: بیستم کە ئالمان لە خوێنەوه پەسەنی گەلان دەناسن. خوێنی خۆم نارد و جوابم بۆ هاتەوه کە تۆ ئاریایت. شوکور ئەم سەی سەیهەم لە کۆل بۆوه!

جاری گوتی: کۆرە سەیری کەریهتی من کە! لە گەشت و گوزارە کەم لە ناو کوردستانی ترکیەدا، شەویەک لە گوندیکی حەنەفی مەزەب لەسەر ئیمامی شافعی -کە گوتم باشە- ئەوەندەیان دارکاری کردم، دوو رۆژ وەهۆش نەهاتمەوه. کەس نەیگوت تۆ کوردیکی، چت لە شافعی داوه؟!

ئەوەندە گەفت و لفت خۆش و ئاگادار بوو، پیاو حەزی دەکرد هەر گویی بۆ رادبێ. رۆژێک گوتی: بە داخەوه کورد چونکە هەمیشە ژێر چەپۆکە بوون، شاعیر و نووسەری گالتهچیمان لێ هەلنەکەوتوون؛ کە گەپ و گالتهش بەشیکێ گرینگە لە ئەدەبیاتدا. من باسی «مەلا حەسەنی دزلی» م بۆ کرد کە زۆر گالتهچی بووه و بە داخەوه لە برسان مردووه. نمونەیی کردەیی ئەو پیاوێ لێ خواستم. شیعریکم بۆ خوێندەوه کە لە مەریوانەوه بۆ فەقیهەکی برادەری خۆی بە ناوی «حەمەدەمین هەمەوهندی» بۆ شاری سابلای نووسیوه. من -وەک عەدەتمە- لە خوێندەوهی شیعری لەبەردا، چاو لە سەر یەک دادەنێم. لەو ناوەدا چاوم هەلینا: ئەو پیرە ریشسپییه بە دەست و پێ سەمای دەکرد. گوتی: پیاویک دەنێرم کە بە دووی نووسراوی ئەو پیاوێدا بگهڕێ و لە رۆژنامەی دەنگی گیتی تازەدا بەلاوی دەکەمەوه؛ کە بە داخەوه مەرگ رینگە نەدا. ئەمەش بۆیە کە لە پاش نەمانی شەر، گۆفاره کە هەلگیرا و ئیمتیازە کەیان دابوو بە حوزنی؛ بە رۆژنامەیهکی چوار لاپهڕی دەری دەکرد و ئەدەبیاتی کوردی تیدا دەنووسی.

شیعرەکان ئەوەندی لە بیرم ماون ئەمانەن:

برخوان برای آنکه نامش در دهانم انگبین
برکنده بزها پوست را، درویش‌ها را پوستین
اول محمد آمده، آخر نقیض لا امین
منعش نباشد زان مکان، گر غافل است ازما چنین
تعطیر ناف دلبرش چون نافه‌ی آهوی چین
فواره‌اش بالا رود، تا آسمان هفتمین
قتال بالغمز، با آن دو چشم نرگسین
آیند بیرون از حمام با آن خودد آتشین
جنبیدن دسمالشان گه بر یسار و گه یمین
صادر شود بی اختیار، از وی ریاح فا و سین (فس)
سەرچۆله‌کە، گون‌کۆله‌کە، مانند جامووس بطین
با بۆله‌بۆل و فیشه‌فیش، با لرفه‌لرف و ئاخنین

ای عازم ساوجبلاغ! عرض سلام این حزین
چابک هموندی که او، در وقت غارت بارها
از نام او پرسى اگر، احمد امین اسمش بود
باری اگر مرسوله‌ای ننوشت سوى این طرف
شهر سیه‌چشمان وی همچون غزالان ختن
پیکان مژگان سیه، بر سینه‌ی هر کس زنند
به‌رخوئه، دوو شحمة، تاقانة فى بلدة
آتش به جان‌ها افگنند، وقتی که چون کبک درى
پشمینه پوش اطلسی، زنگاریان طاوسی
لو عانق الانسان بالبت التی من قربکم
درویش‌های کولکنین، ریش نی‌ری و زورنا که پۆ
بینند چون آن لعبتان، چون دیوشان دربر کشند

رهنگه چهند به یتیکم له بیر نه مایی.

له خۆشهویستی موکریان و تاییهتی سابلاغدا له رادهی تیپه راندبوو. رۆژیک که منی ده دواند و زۆر باسی سابلاغی کرد، محهمهد علیه که یاریده ری پرسی: مامۆستا وا دیاره تۆ خه لکی سابلاغت زۆر خوش دهوی؟

گوتی: به لئ، سه گیکي سابلاغم له کاکه حمه دی شیخ خۆشتر دهوی!
گوتم: کاکه حوزنی! چونکه کاری ئینگلیسانت کردوو، هه موو کهس به جاسووس و خه تهرت ناو دهبا و منیش لام وابوو تووشم بی، ده مخۆی!
- خودا ده یزانی، به لام له عیراق ده رکرام په نام به عه لی که مال برد که زۆر دهستی ده رۆیشت. له گهرمای نیوه رۆی چل و هه شت ده ره جه دا له ده رگام دا، هاته ده:
- مامۆستا خیره؟
- له عیراق ده رم ده کهن.
- راهه سته ئیستا دیم.

تاویک له بهر درگا و یستام. درگا کرایه وه. هه ر نووسراویکی به دیاریم بۆ ناردبوو ده باوه شیدا بوو، له بهر درگا هه لیرشت و ده رگای له روو پتوه دام. زۆر که سی تری وه ک شه، وه ک شهویان له گه ل کردم. که به ناوی کارمه ندی ئینگلیسیان هاتوومه وه، ئیستا نه شه رم و نه حه یا، هه موو شه پیاوه زله کوردانه فه خر ده کهن که قسه یان له گه ل بکه م. به دناویم له ناو لاهه کورده کانیش هه ر شه ونده یه ده لیم زگ ئیشه ی به ته نیتان نه بی. ئیوه عاشقی رووس و ستالین و مه عشووقه تفیشتان پیدا نادا. با بۆ بهرزه ونه ندی کوردستان خه بات بکه ین و له رگه ی نازادیدا ده گه ل شه یتانیش بیینه دۆست. با جگه له نازادی کورد کهس نه په رستین...

له ئاکاری شیخ مه حمود زۆر نا په حه ت بوو، که ئینگلیس کردیانه فه رمانه وای کوردستان؛ که چی به هه وای دین و دنه دانی تورکان، ده گه ل ئینگلیس به شه ر ده هات؛ دنا هه ر وه ک یاریده ی فه یسه لیان دا و ده و له تی عیراقیان بۆ دامه زراند، شه ویشیان - که جیگه ی متمانه بوایه - ده کرده ده و له تۆکیک و له مه سه له حه تیان بوو. ده یگوت: کاتی خه به ری تیکچوونی کوردستانی موکریم بیست، زۆر به تالی گله م له سه فیری ئینگلیس کرد. گوتی: حوزنی! په فیکانی ئیران راستیان کرد و په فیکانی کورد درۆزن ده رچوون...

مه حمود شه حمه د گوتی: خه ریکن بمگرن و حقووقم بپرن. ده گه لم وه ره؛ حوزنی ده لین تۆی خۆش ده وی. مه حمود وه ک هه موو کوردیکی دیکه، جووتیک سمیلی ستالینی و کراواتیکی سووری نیشانه ی کومۆنیستی پتوه بوو. حوزنی زۆری به خیران کرد و که باسه که م پئ گوت گوتی: باشه هه رچی له ده ستم بی قوسوور ناکه م؛ به لام کاک مه حمود تۆ ده زانی عه رب عه قلیان له چاودایه و له میشکدا نییه. شه گه ر ده کرئ تۆزیک سمیله کانت سووک بکه تا بته مه مه لای کاربه ده ستان.

مه حمود خۆی لئ تووره کرد: جه ناب تۆ جاهیلی! نازانی کومۆنیست چییه! من فه خر ده که م که به کومۆنیستم بزانی!

حوزنی زۆر به نه رمی گوتی: راسته جاهیلیم. تۆ ده توانی به زمانیکی ساده پیم بلیی کومۆنیستی چی زۆر باشه؟

- تۆ نازانی له رووسییه هه موو کهس نان و کاری ده دریتی؟

- كاكه مه محمود گيان! خو زيندانی بهغدايش نان و کاری تهواويان ههيه!
کاری مه محمودی هاسان جيبه جي کرد و زوری مه منوونی خوئی کرد.

جاریک باسی بهدفعه پى هينديک نه جيمزادان بوو؛ حوزنى گوتی: من له ئيداره ی گۆشار بووم
قەت نه چوو بوومه سهفاره تی بریتانیا. تهلهفۆن کرا که سهفیر ده یه وی بتيینی. بردمیه په نایه ک و
به سرتە گوتی: کوردیکی زۆر گرینگی رووسیه مان له لایه؛ تۆ بیدوینه و دلخۆشی بدهوه.
له ژووریکی تایه تی کورده کهم دیت. خوايه من وهک ئەو کابرایه بناسم وایه.
- کاکه! ناوت به خیر؟

- مامۆستا حوزنی! نامناسی؟ من عه مه راغام، نۆکه ری حاجی سهید عه ولا؛ چه ندم چایی بۆ
داناوی؟

- تۆ و ئیره چی؟

- بهدبهختی. سهید پۆشوی سهید تهها هه لیفریواندم. وه ره ده تکه مه کوردی رووسیه و
ده ته بهم بۆ سهفیری بریتانیا و پوولیکی باشت ده ست ده که وی. وا لیره وهک چه پسی وام و ئەوا
له ترسانیش زراوم چوو. ده خيله رزگارم که!
سهفیر له دره ی دههات و ده چوو؛ چاوه نۆری خه بهری خۆش بوو. نووک و به دم بۆ گێراهه وه.
وهک بیست کهس قدیلکه ی بدهن ملی له پیکه نین نا؛ ئەو پۆشویه پتر له بیست جاران دهستی
بريوم؛ به لام دیسان فایده ی لی ده بینم!
پوولیکم بۆ عه مه راغا ساند و ناردمه وه سنووری ئێران.

هه ر حوزنی گێراهه وه که: له هه ولیر بووم. ده چوومه دیده نی حاکمی ئینگلیس، مه لایه کی
لهباری که له گه تم دیت له ده رگای حاکم کز ویستابوو. گوتی: سهید توخوا وا بکه حاکم بیینم؛
چه ند رۆژه ریم نادا.

حاکم له جوابما گوتی: ئەوه مه لا خه لیلی گۆرۆمه ره؛ ئەوی پیمان سپاردبوو، باشی پیک
نه هینا؛ ئیستا داوای پوول ده کا! پیتی بلێ ئە گه ر خوئی نه شارپته وه پۆلیسی عیراق ده یگرن.
ئه وسا تیگه یشتم که ئەو پیاوه مباره که ی ئەو هه موو مه نگوپه ی به کوژ دا و مالویران کرد،
کئ ناردوویه و ره سوول ناجی که ئیمه له سابلاخ گرتمان و ده رکه وت جاسوو سیکی گه وره ی
بریتانیا یه و دامانه ده ست رووسان، له خه زای مه لا خه لیلدا راپۆژ که ری هه ره نزیکی بووه.
«تهوفیق وهه بی» وه زیری کار و پئ و بان بوو؛ له ئەدیبه به ناوبانگه کانیشه. رۆژیک شیعی
«لیفه شه» ی من بۆ حوزنی ده خوینیته وه و ده لی: که متر شیعی و باشم دیوه؛ خۆز گه ئەو
شاعیره م بدیا.

حوزنی ده لی: ئەوه له بهغدا یه و پێخواس و رووت و برسییه؛ بیکه به کار گه ریکی ساده.

- ئەوه ده غیله حوزنی! پیتی بلێ خوئی بشارپته وه نه وهک بیگرن!

حوزنی ئیمتیازی مه جه لله ی «زاری کرمانجی» - که له ره واندر ده ی نووسی و لی
هه لوه شینرابوو - وه رگرتوه. بریاری دا که بیداته ده ست من.

به یانییه ک براده ریک هات، گوتی: حوزنی کوتوپ مردوو؛ با به چینه سه ر قه بران. چه ند
دیمه نیکي دلته زین بوو؛ جه نازه که ی له سه ر خاک درێژ کرابوو تا قه بری ته واو ده بی، جگه له
من و براده ره که هه یج که سی له لا نه بوو. بیرم له قه درنه زانی کوردان ده کرده وه، گرانیکی زۆر به
کول گرتمی و پیم وایه ته نیا که سیک که بۆ مه رگی گریایی من بووم.

حوزنى كە بە جاسووس و ھەمەكارەى ئىنگىلىسيان دەزانى، زۆر بە فەقىرى مرد. جگە لە كىتەبخانە كەى، ھەموو ناومالى، يەك- دوو بەرە و چوار نىمكەتى دار بوو. منالى نەبوو. ژنەكەى كوردى تور كىە بوو. «گىو» كىتەبەكانى برد؛ ناومال بۆ ژن ما و كارەكەرى مالانى دەكرد. لە كاتى شەردا ئىنگىلىسيان رادىۋىيە كيان لە شارى «خىفا» خستبوو كار كە «مامۇستا گۇران»، «پەفىق چالاک» و «شىخ ھەسەن» ناۋىك، رۇژانە دوو سەعات بەرنامەى كوردىيان لەۋىۋە بەرپوۋە دەبرد. لە بىرمە بۆ يەكەم جار لە «گەردىلان» گويم لى گرت. پەفىق چالاک وتارىكى لەسەر چارەپەشى كورد خويندەو؛ كول ھەلىگرتەم و تىر گريام. ئەۋىش دواى شەپ ھەلگىرا.

تووشى ھەر كوردىكى سەرناس بام، داۋاى كارم لى دەكرد. دوكتور جەغفەر ھەولى دا بىمە فەپراشى مەدرەسەى فەلى؛ نەكرام. مامۇستا قادر قەزازىك ھەبوو زۆرى كار بە دەست بوو؛ دەشىناسىم كىم. لە باتى كار، پەنجا فەلسىيەكى بۆ راداشتەم! بىدەنگ بە جىم ھىشت.

شەۋىك برادەرىك ھات گوتى: حىزبى پارتى راپسپاردووم، كارىكم لە رەستورانتىك بۆ دىتوۋىيەو؛ مانگى بە چوار دىنار و نان و پىخۇر. ئاى لەو خۇشەى! رەستورانتىكى زۆر گەۋرە بە ناۋى «خەبىيام»، دوو كورد بە ناۋى «ئەحمەد خواجا» و «رۇشى بەگ» دەگەل ەەرەبىكدا كەردبوۋانەو. ئەحمەد خواجا لە ھەۋالانى شىخ مەحمۇد بوو؛ مېژۋىيەكى بە ناۋى «چىم دى؟» نوۋسىو. رۇشى كوردىكى ھەلەبى بوو. كارى مەن ئەۋە بوو قاپى بەتال لەبەر خەلك ھەلگرمەو؛ ولات بىمالم و كاشى بىسترمەو؛ يارىدەى قاپشۇر بگەم. ئىۋارانە بىستەدوۋ مېز و ھەشتاۋەشت كورسى ئاسن بەرمە سەربان؛ سەعات يەكى پاش نىۋەشەو بىانەتەمەو خوار. سەعات دوۋى پاش نىۋەشەو لە سەربان خۇ درىژ كەم و سەرى سەعات پىنج دىسان مل لى نىمەو. لە سەعات دوازەى نىۋەپۇ بۆ سەعات و نىۋىك وچان و ئىستراحتە بى. چەند كەسكى تىر ھاۋكارى تىدبوو كە يەكەيان كوردىكى سابلانغى بە ناۋى «مەمەدى رەشادى» بوو كە ئىستا زىپىنگەرىكى زۆر دەۋلەمەندە. چەند كورپكى خەلكى سولەيمانىش ھەبوۋن؛ كەباب و شەربەتى مېژىيان دروست دەكرد. ئارەقىش لەۋى دەفۇشرا.

رۇژانە تىكرا بىست سەعات پتر ماندوۋ دەبووم و سەرى خۇم پى نەدەخۇرا. نىۋەپۇ و شەو نەفۇشراۋيان دەداپى. بەيانىان سەموونىكى رەق ھەلاتوۋى لە كەلكى خوران كەوتوۋيان بە چايەكەۋە - كە بە ھەبى سوكەرىن [ساكارىن] شىرن دەكرا- جىرەمان بوو. ئەۋ دەم سى دەسك كەرمەز بە فەلسىك بوو. رۇژىك دەستەم برد نىۋە دەسكە كەرمەزىكم ھىنا كە بىخەمە ناو سەموونەكەم، دوژمنى راي ئىمانتە بى، خاۋەن رەستوران لە دەستىان دەرەتەم و فەزىحەتى سەگيان پى كردەم. شەلۋارىكى زۆر ئەستورى پىنەكرا، كراسىكى شىر و بى قۇل، جل و بەرگەم بوو. پىخواس بووم. لە گەرمای ھاۋىنى بەغدا ھەموو لەشمان ھەمىشە لە بەر ئارەقە جلقەى دەھات؛ تەننەت نەباندەھىشت نىۋەپۇيان لە بەر دوۋشى ئاۋدەستخانەش ئاۋ بە خۇدا كەين؛ نەباندەھىشت لە بەر سىيەر خۇ درىژ كەين.

لە بىرمە رۇژىك ئارديانمە شوئىكى دوور كە قالبە سەھۇلىان بۆ بىنم. پىخواس بووم؛ ەرزى خەبىيان لاقى دەسوۋتاندەم. لە تاۋان ھەر غارم دەدا كە نەمدەۋىرا زۆر پىتم ۋە ەرز كەۋى؛ زوو ھاتمەو. خاۋەن رەستوران گوتى: ئافەرىم زوو ھاتىەو؛ ئەۋجار ھەر تۇ دەنترەم! سەر لە ھەۋەلەۋە لەۋ شاگرد گارسۇنىيە زۆر بە خۇمدا دەشكامەۋە؛ بە شەرمەۋە ئامان و

دەفرم لە پیش موشتەری لادەبرد؛ بەزەشم بە خۆمدا دەهات. بەیتیکی مستەفابەگی کوردیم هاتەوه‌بیر که دەلی:

سەبا! یارانی مەجلیس گەر دەپرسن حالی زارم لیت

بلی کێشایە مەیخانە دوو چاوی بیچوووە عەیارێک

بیچوووە عەیارێ ئێو شاعیر، بەچکە ئاڤایەکی لووسکەلە بوو. بیچوووە عەیارێ من، کوردستان و چەندین ملیۆن کوردی لی‌قەوماو؛ بۆشی بچمە سووچی مەیخانە و لەو‌ه‌ش ڕەزێل‌تر ب‌م جی‌ی شانازی‌مە. ئیتر بە راستی ئەم بەیتە شیعر، شەرم و تەقیە‌ی ل‌اب‌ر‌د‌م و زۆر بە ڕاشکاوی کاری خۆم دەکرد.

شەویەک میوانی بووک‌هێنان بوو؛ زۆر شلووغ بوو. ئەحمەد خواجا گوتی: دەزانی بنووسی؟ - بە‌لی.

- وەرە لە بەر سندوق ڕاو‌ه‌ستە! هەر شیۆیک دە‌چ‌یتە دەر بینووسە!

کابرای خاوەن میوانیش دە‌ینووسی. که هاتینە حیساب کردن، حیسابی کابرا لە هی من پ‌تر بوو. ئەحمەد خواجا دە‌ی‌گوت هی ئێو ڕاستە؛ لە من توورە بوو که سە‌ه‌وم کردوو. چە‌ق‌ق‌ە پ‌ه‌یدا بوو. کاتی‌ لە ئاشپ‌ه‌زیان پ‌رسی حیسابی من ڕاست بوو. خاوەن میوانی نیو دیناری بە خە‌لات دامی؛ ئەحمەد خواجا دە دە‌ستم نووسا، لی‌ی ساند‌م!

ڕۆژنامە بە دە‌ ف‌لس بوو؛ نە‌م‌دە‌توانی ب‌یک‌رم. جار‌ج‌ارە لە خە‌ل‌ک بە‌ج‌ی دە‌ما، دە‌م‌برد و تماشام دە‌کرد. ڕۆژیک دوو پ‌ۆلیس بە باو‌ه‌شە ک‌ت‌ی‌ب‌ه‌و‌ه‌ هاتن، بە کابرای خاوەن ڕ‌ست‌و‌ر‌انیان گوت یەکیان ب‌ک‌ر‌ه. هەر چە‌ند ز‌ی‌ق‌اندی که ناک‌رم، چارە‌گە د‌ین‌اریکیان لی‌ ساند و ک‌ت‌ی‌ب‌یک‌یان ب‌ۆ دانا و ڕ‌و‌یش‌تن. کابرا لە ک‌ت‌ی‌ب نە‌وی و تا ه‌یز‌ی ت‌ی‌د‌اب‌وو ف‌ری‌ی دا و چە‌ند ج‌و‌ی‌ت‌یک‌ی حە‌و‌الە‌ی دە‌و‌ل‌ە‌ت کرد. چووم ک‌ت‌ی‌بم لە ناو خۆ‌ل ه‌ل‌گ‌رت‌ه‌و‌؛ د‌اس‌تان‌یک بوو بە عارەبی ج‌ل‌ف‌ه‌ی ناو بە‌غ‌دا نووس‌راب‌وو. زۆرم که‌یف پ‌ی‌ ه‌ات که زۆر وشە‌ی بە‌غ‌دا‌ییانە‌م ف‌ی‌ر دە‌کا. ڕ‌ه‌نگ‌ه‌ بیست جارم خ‌و‌ی‌ند‌ی‌ت‌ه‌و‌ه‌. ڕۆژیک کابرایە‌کی زۆر بە سەر و س‌ی‌ما ه‌اتە ڕ‌ست‌و‌ران. من که چووم قاپە بە‌ت‌الە‌کانی بە‌ر‌د‌ه‌می ه‌ل‌گ‌رم، بە ب‌ی‌ ئ‌ه‌و‌ه‌ چاو لە من کا بە س‌ر‌ت‌ه‌و‌ه‌ گوتی: تۆ ه‌ه‌ژاری؟ - بە‌لی.

- من ئە‌م‌ین ڕ‌ه‌وان‌د‌زی ئە‌ف‌س‌ه‌ری مە‌ش‌ه‌و‌ورم. ویستم حە‌و‌لت ب‌ۆ ب‌دە‌م لە سە‌ح‌را سە‌ر‌عە‌م‌ل‌ه‌ی‌ت ب‌دە‌نی؛ بە‌لام لام وا باشە ب‌چ‌ی‌ه‌و‌ه‌ ئ‌یران. دە‌ل‌ین عافواتی شا دەر‌چ‌وو‌ه‌.

- قوربان! ه‌ی‌ج زە‌ح‌مە‌ت مە‌ک‌یشە! ناچ‌م‌ه‌و‌ه‌ ئ‌یران؛ ناچ‌م‌ه‌ سە‌ح‌رات. ل‌ی‌رە ه‌ی‌ج نە‌ب‌ی س‌ی‌ب‌ه‌ر ه‌ه‌یه؛ نا‌ئ‌ی‌ش ه‌ه‌یه. زۆر سو‌پ‌است دە‌ک‌ە‌م.

ڕۆژنامە نووس‌ی‌بو‌وی: «م‌س‌ت‌ف‌ا خ‌ۆ‌ش‌ناو»، «م‌ح‌م‌م‌ەد مە‌ح‌م‌و‌ود ق‌ود‌سی»، «خە‌ی‌ر‌و‌ل‌لا» و «ع‌ی‌ز‌زە‌ت عە‌بد‌و‌ل‌ع‌ز‌یز» - که ئە‌ف‌س‌ەر بوون و چوونە یاری‌دە‌ی بارزانی - ح‌و‌ک‌می ئ‌ی‌ع‌دام‌یان دراو‌ه‌.

ئ‌ی‌تر ڕ‌ست‌و‌ران ه‌ەر ج‌م‌ه‌ی دە‌ه‌ات. کوردی بە‌غ‌دا و س‌و‌لە‌ی‌مانی ب‌ۆ نە‌ج‌اتیان ت‌ی‌د‌ە‌ک‌ۆ‌ش‌ین و لە‌و‌ی کۆ دە‌بوون‌ه‌و‌ه‌. لە پ‌ه‌ناو‌ه‌ گ‌و‌ن‌م ه‌ە‌ل‌دە‌خ‌ست که ب‌زان‌م خە‌ب‌ەر چ‌ی‌یه؟ ئ‌اخ‌ری ئ‌ی‌ع‌دام ه‌ەر ک‌ران و ل‌اشە‌کانیان ب‌ر‌د‌ه‌و‌ه‌ ش‌و‌ینی لە دایک بوونیان. من‌یش ه‌ەر ئە‌و‌ه‌ندە بوو لە پ‌ه‌ن‌ایە‌ک‌ه‌و‌ه‌ چە‌ند ف‌ر‌م‌س‌ک‌یک‌م ه‌ە‌ل‌و‌ه‌ر‌اند.

جاری وا بوو خ‌وار‌د‌ن‌م لە ڕ‌ست‌و‌ران‌ه‌و‌ه‌ دە‌ب‌ر‌دە ئ‌وت‌یلان. ج‌اری‌ک که‌باب‌م ب‌رد ب‌ۆ ش‌ن‌خ عە‌رە‌ب‌یک ناوی عە‌بد‌و‌ل‌لا ی‌اس‌ین بوو؛ لە ش‌ی‌خە ه‌ەرە ز‌لە‌کانی ئ‌ی‌وان ک‌و‌وت و عە‌مارە. که‌باب‌ی س‌و‌لە‌ی‌مانی

زور لی خوش هات. رۆژی دواييش داواي کردبوو؛ بۆم برد. هیشتا له بهر ده میم دانه نابوو، قاچم تیک هالا و کهوتم و قاپ شکا و کهباب په رز و بلاو بوونهوه. له ترسان و له حیرسان فرمیسم په په چاو. گوتی: گوی مه دهیه. ته له فۆنی کرد که من قاپه کهم شکاند. دوو دیناری بۆ ناردن؛ نیو دیناریشی به خشش دا به خۆم. گوتی: نه گهر ده بیه خزمه تکارم و ده توانی له سه حرا بزی ژنت بۆ دیتم، ره شمالت ده ده می، مانگی ده دیناریش حقووق.

- چۆن نایه؟ ده ستیشت ماچ ده کهم؛ ژنیشم ناوی. خوا راوه ستاوت کا.

- ده جا سبهی سه عات شەش وەرە بهر ئوتیل.

شهو له خوشیان نه مزانی خهو چییه. شره و په تووم پیچایه وه. له جهنگه ی گه سكدانی به یانیدا، کۆله پشت له سه ر شان، له بهر ده رکی ئوتیل «شطالعرب» و یستام و نیو سه عات هه لله رزم تا شیخ ته شریفی هاته ده ر. تیله که یان له سه ر ماشین دابه ست.

- خۆ ده زانی که بابم بۆ دروست که ی؟

- نا به داخه وه، به لام هه موو کاریک ده کهم.

- شره ی بۆ فری ده نه وه! وه مزانی که بابی سوله یمانی ده زانی.

به هه ناسه ساردی هاتم وه جه هه نه مه که ی خۆم و نه مه ده زانی جوابی پرسیار که ران چی بده مه وه.

مالی مام حوسین له رستوورانه وه چاره گه سه عاتیک ری بوو. نیوه رۆیان ناچار ده چوومه وه ئه وی ئاوم به خۆدا ده کرد و بریک راده کشام. رۆژیک له م رینگه یه مدا تووشی مغازه یه کی کتیب فروشی بووم که هه موو کتیبه کان باسی ئایینی خاچ په رستی بوو. تابلۆیه ک به په نجه ره که وه درابوو: «رۆزنامه خۆبندنه وه به خۆرای». به خوا باشه! با بچم. کابرایه کی پیر، هه شتا- نه وه د ساله، لووت کورتی سوور، گوی پان، له سه ر کورسییه ک قوت ببۆوه، جیگه ی نیشاندام. دوو لاوی عاره بیشی لی بوو. پرم به رۆزنامه دا گرت و به خۆشیه وه لیم ده روانی. گوتم ئیستراحتی نیوه رۆم لیره ده گوزه ریتم. چهند تابلۆیه ک به دیواره وه بوو، نووسرا بوون: «ئه گهر مجاده له ی دینی ده کهن هه رگیز تووره مه بن! به زمانی نهرم و خوش یه کتر بدوین». کابرا که بۆ به خیراتن دواندمی گوتی: به له هجه تدا وادیاره عه ره ب نیت. وتم کوردم.

به کوردی گوتی: زۆر باشتر، من سی سال له سابلاغ و ده سال له ته ورز ژیاوم. ته بلیغاتی دینی مه سیحیم کردوه. ئیستاش ئه وا ته رجه مه ی کتیبیکم به ده سته وه یه که به فارسی بلاوم کردۆته وه و ده یکمه به عاره بی. خۆ فارسیش ده زانی؟

- بۆچی، کهم تا کورتیک.

- با بریکت بۆ بخوینمه وه.

- به خوا من هاتووم رۆزنامه بخوینمه وه.

- نا، ده بی هه ر گویم لی بگری، زۆر به فایده یه.

ملیکم لار کرده وه:

- به لی بفرمووا!

- رۆژیک له رۆزانی به هار که ره لای زهینه لعابیدین و یوسفی هاواکیان چووبوونه سه یران له شاگولی. یوسف خه ریکی چا لیتان بوو؛ که ره لای نوژی ده کرد. له ده می نان خواردنا یوسف پرسى:

- چہند سالہ نویژ دہ کھی؟
 - چل و پینچ سال.
 - چہند نویژت کردوہ؟ چہند رکاتی تیندا بووہ؟
 - نازانم.
 - من حیسابم کردوہ، دہ کاتہ ٹھونڈہ ہزار رکات. ٹھو ہہموو موسولمانہ لہ دنیا دا لہ
 ہہموو رکاتی کدا لہ بہر خودا پاراونہوہ: بمانخہ سہر ریگی راست، ٹھدی خودا کھی دوعایان لی
 قبول دہ کا؟
 گوتم: بہسمہ، تیگہ یستم. جناب! فاتحہ قسہی خودایہ. فرمانی داوہ موسولمان لہ رکاتہ
 نویژدا بیلین، وک ٹھوہ یہ کہ نیواران سہربازان فیر کراون بلین بڑی مہلیک. فرمانہ؛ دوعا
 نیہ. رنکہ تو قورعان بہ قسہی خودا نہزانی؟
 - شتی وا مہلی! قورعان زور گہورہ یہ. لہ چہند جی بہ ٹاشکرا باسی مہسیحی تیدایہ کہ لہ
 فووی خودایہ.
 - بہہ۔ بہہ! چہند مبارکہ! لات وایہ ہیچ قسہی پیغہمبہری تیندا نیہ؟
 - بہلی، ٹھوانی «قول» یان تیدایہ، واتا: «بلی» بی شک فرمایشتی خودایہ.
 - کہ وایج محہممد «قول» ہکانی بڑ خوی لی زیاد کردوہ کہ قورعان دہلی: «ہہر کہس
 جگہ لہ نیسلام دینیکی دیکہ ہہلبزیری لینی قبول ناکری» قسہی خودا نیہ؟
 - من ٹھوہ نالیم...
 - تو بلی! شہرم و تہقیہی پی ناوی. وەرہ ہہردو کمان بلین محہممد بہ ناوی خوداوہ
 ٹاہی تہی خستونہ ناو قورعان و دزی کردوہ. کہسیک دز و بوختانکەر بی بڑ پیغہمبہر نابی.
 ٹھوسا وەرہ پیم بسہلمینہ کہ مریم لہ فووی خودا ٹاوس بووہ و ٹھو کچہ جوولہ کہ جوانہ کہس
 لاقہی نہ کردوہ!
 - کورہ تو دہلی جی؟! قورعان ٹاشکرا دہلی.
 - گوتمان قورعان پروای پی ناکری چونکہ خاوندہ کھی بہ زمانی خواوہ ہہلیہستوہ.
 - جا دہلی جی؟
 - دہلیم ٹھو ہہموو موسولمانہ دہربارہی پاکی مریم و عیساوہ بہ ہوی قورعانہوہ دہمیان
 بہستراوہ. نیوہ حہول بدن قورعان زور چاپ بکھن با موسولمان ہہموو بزائن کہ مہسیح زول
 نہبووہ. چارتان ہہر ٹھوہ یہ.
 - تو ناوت چیہ؟
 - عہزیز.
 - عہزیز ہہستہ بڑ! جاریکی دیکہ نہیہوہ ٹھم دوکانہ!
 کلک لہ گہلوزدا دہر کہوتم و پھکی رۆزنامہی بہ خوراییم کہوت. حوزنیم وہ بیر ہاتہوہ کہ
 لہ سہر شافیعی تیہہلدانی خواردبوو!
 دوو مانگ بہوپہری چہوسانہوہ کارم کرد. مانگی یہ کہم گوتمان دواہہ حقووقت دہدہینی؟
 مانگی دووہم گوتمان نیمانہ و نایدہین! حہمہی رہشادیش وک من ہہشت دیناری دوو
 مانگہیان نہدایہ. گوتمی با شکایت بکھین؛ گوتم من نایکہم. ٹھو چوو دوو پولیس و
 دہرہجہداریکی لہ گہل خوی ہینا. گوتمان: حہقی ٹھو فہقیرہ بڑ نادہن؟ خواوہ رستووران

گوتی: جاري فېرموون ئیستراحتیک بکه! بوتلی نارهق و کهبايان بؤ بردن. تیریان خوارد و همه یان وهبر شق و زله دا! نامردی لات! نهو پیاوه نه جیبانه چؤن ههقی تؤ دهخؤن؟! من ههر نهوهندم بؤ کرا حسیر و پهتووه کهم له سهر شان دانیم و بیمهوه لای مام حوسین. له رستورانه کهدا نامه بؤ کرپکاره کان دهنووسی نهوانیش تیغی ریش تاشین و سابوونیان بؤ دابین ده کردم؛ په کم له سهر نهو دوانه نه ده کهوت. رۆژیک کرپکاریک که چهند جار نامه بؤ نووسیوو گوتی: وهره له سهر حیسابی من بچؤ لای قه حبه یه ک!

گوتم: چهندي تی ده چی؟

گوتی: نیو دینار

گوتم: کاکه چاره که دیناریکم ده یه و ناچم.

گوتی: سا به خوا نه چی فلسیکت ناده می!

پیم سهر بوو؛ چؤنه بؤ کاری خراپه وا دلاوان و بؤ خیریک وا دل کویرن؟! زؤربه ی

خه لکی تریشم وادیوه. نازانم سور چیه؟

دهستم کرد به همبالی کردن؛ به لام همبالیه کی لؤکس. ده چووم له بهر ئوتیلی گه وره

را ده وه ستام. گارسون بانگیان ده کردم، چه مه دانی میوانان - که ده رۆیشتن - بهر مه دهر و بؤیان

بار کهم. خویان و خودایان شتیکیان ده خسته مشتمه وه. شهوانهش له بهر هه یوانی دیوه خانی

نه قیب لی و هه ده که و تم.

سهد عاسم مرد؛ ئامۆزایه کی پیری نهویان که ناوی سهد برایم بوو کرده نه قیبی غهوس. مام

حوسین لای نه قیبی تازه به نؤ که ری دایمه زاندم که مانگی چوار دینار و نان و پیخؤرم بداتی.

گه سک لیدان و کاشی مالیتم نه ما. حاجی هه سه نیکی نه فغانی، حاجی کهرامهت ناویکی

پاکستانی و نه حمده ناویکی هیندی کاره گرانه کانیان ده کرد. کاری من نهوه بوو نه هار و شام

سینی بؤ سهد برایم بهرم و له ماستاو دروست کردنی من زؤر که یفی ده هات.

سهد برایم پینجسه د خانوبه ره ی عهره سه ی گهره کی نه رمه نیانی هه بوو؛ پتر له دووسه د

دوکان و خانووی تری له به غدادا به کرئ دابوو. ده یانگوت پینج ملیؤن دیناری له بانکدایه؛ به لام

دیسان چاوی له فلس و دوو فلسی زیاره تکه رانی هیندی و کورد بوو. جینگنیک بوو هه میسه

ده تگوت درووی وه بن کلکی دراوه. به راستی شتیکی ته و او بوو. باغیکی خورمای هه بوو، به

دوازده هه زار دینار به نیجاره چوو بوو. شهویک ده گهل نیجاره داری باغه که ی له سهر ناوی جؤره

خورمایان بوو به هه رایان. دایه بهر جنتودان و وهای دهنه راند که هه موو نووستووی هه ساری

غهوسی له خه و راپه راند:

- سه گباب چؤن من ده لیم نهو خورمایه ناوی سووره کتوبله یه و تؤ ده لیی نه خیر قامکی

بوو که؟!

رۆژیک دیتی رۆزنامه ده خوتنه وه، کردیه هه را:

- مه منووه رۆزنامه بخوینی وه؛ میشتک تیک ده دا. تؤ نؤ که ری منی؛ نابی کاری وا خراب

بکه ی!

بؤ نه گبه تی خوی لای وابوو فارسی ده زانی؛ شتهایه کی کاویژ ده کرد نه مه دزانی چ زمانیکه.

رۆژیک ویرام بلیم: نه فهندي نهوه فارسی نییه؛ من شتیک له فارسی ده زانم. سهر بوو که توو ره

نه بوو! گوتی: باشه فیرم که! نازیره کیک بوو لام وابوو خوا میشتکی نه خستؤته سهر یه وه. خولاسه

ببوممه ئاجوودانی نهقیب. دهگهلی دهچوممه باغه که ی. خانووکی خوشی لی دروست کردبوو. جاریک ئیجاره داری باغ به من و شۆفیره که ی گوت: سهر و دهره م بدهنی خورماتان بۆ تی ده که م؛ به لام ئه فهندی نه زانی. ههرچهند من ئیجاره دارم و ئه و حه قی به سهر به ریه وه نییه و من له مالی خۆم به شی ماله وه ی دده دم و ده بیته میوانم؛ به لام بیبینی من خورما به ئیه ده به خشم، ههر دووک چاوی کویر ده بی له خه سیسیان.

ژنی نه بوو؛ کوړیکی هه بوو به ناوی «شه مسه ددین». له قه سړیکی دووردا ده ژیا. کابانی مال ئه و نووریه بوو که باسی کرا. سفره چیش من بووم. ئه فهندی زۆر موسلمانیکی به نویژ و پۆزوو بوو؛ هه میشه ورتی ده هات؛ دوعای ده خویند. زه کاتی پوول و خورمای نه ده دا؛ به لام پۆزانی جومعه دووسه د تاق فلسی ده کرده کیسه یه که وه، به سوالکه رانی بهر ده رگای باره گای غه وسه وه ده گه را، فلسیک و دوو فلسی به ههر یه کیکیان ده دا. ناوبانگی به خیره ومه ند پۆشتبوو. له و خیر به خشینه وه دا مه لایه کی به ناوی غه زالی له دواوه ده پۆشت. پۆژیکی جومعه په نجا فلسیه کی دامی، گوتی: بچۆ بیده به فه قیران و بلی هی فلان که سه. له بهر ده رگا ژنیکی کویرم دیت په نجا فلسیه که م دا به و گوتم سه ید برایم نار دوویه و گورجی هاتمه وه خزمه تی. سهرتیه کی ده گه ل مه لا کرد. مه لا گوتی: پووله که ت چ لی کرد؟

- برده مه لای ژنه کویره که.

لینی پرسى: که س په نجا فلسی داویه ی؟ ژنه که - پووله که ی ههر له ده ستیدابوو - نیشانی دا، گوتی: سه ید برایم بۆی ناردم. ئه فهندی که دلی خاترجه م بوو نه مدزیوه، گوتی: تۆ کوړیکی ئه مینی؛ به لام ده بوايه بیده ی به په نجا سوالکه را!

- ئه فهندی جاریکی تر من خیری تۆ نابه خشمه وه؛ با مه لا ئه و کاره بکا.

شه ویک له خزمه تیدا ده چوممه وه مال، له پله کان فه رمووی وه پیشم که وه. له سه رکه وتنا دوویشکیکم دیت؛ پیم ری خست. گوتی: ئه وه چ بوو؟

- دوویشک بوو کوشتم.

به پله کانیکی دیکه دا سه رکه وت و ئیستاش نه یویرا له و پله کانه وه سه رکه وئ. له لای هه موو میوانانی تاریف، تاریفی پاله وانه تی و نه ترسانی من بوو که توانیومه دوویشک به پی له قه بکوژم!

پۆژیک له حه وشه ی دیوه خان گویم له زیقه و هه رای ژنان بوو؛ رامکرد، دیتم تووله ماریکی باریکیان دیوه. کلکی مارم گرت و له کون ده رمکیشا و بۆم کوشتن. ئیدی کار له وه دا نه ما. هه موو پۆژ ده یانگوت ئه فهندی تۆی ده وئ. نیشانی میوانانی ده دام: بروان! ئه و کورده یه که ماریش له کون ده ردیتی و دوویشکیش ده کوژی! ئاخری وای وه ره ز کردم. ده ینارد له دووم نه ده چوم.

«حاجی که رامه ت» چل و پینچ سال بوو له به غدا ده ژیا؛ قه ت چوار که لیمه ی عه ره بی به باشی فیر نه ببوو. باشی له بیر بوو که سالیکی رووس هاتوونه خانه قین و چونکه وه ک شوومن، قاتی و گرانیان به پتوه هاتوو و ههر نانی وشکی به ئاو خواردوو و شوکری خوی کردوو. پۆژیک به یانی چوو بوو نانی گهرم بکری، گوم بوو نه هاته وه. ئه فهندی شیوا؛ ته له فۆنی بۆ هه موو پۆست و بیمارستانان کرد، سۆراغ نه بوو. ده ستمان لی شوشت. پاش یازده پۆژ، به یانی به باوه شیک نانی گهرمه وه لیمان وه ژوور که وت.

- حاجی چت به سه ر هات؟

- وه للا گویم لی بوو شوڤیران به گورانی ده یانگوت: هر چی نه چیته زیارته سیلمان، عومری به زایه چوو، وه بیرم هاته وه زور له میژنه نه چوو مه نهو زیارته، به پی مله لی نا، به دوو رور گه ییمه سلیمان پاک، حو رور لهوی بووم و به پی هاتمه وه و نانم کری! جا وهره زاری نه فهندی بکریته وه و جنیو داباران! نه فهندی نه خوش کهوت، نه حمه دی هندی و من بووینه دهر کهوان که هر کهس دپته لای، بی پرسسی نهو ریگهی نه دهین.

لهو بیکاری دهر کهوانیه دا مرخم خوش کرد عاره بی کتیب فیتر بم، مونجیدیکی چکوله ی دانشجویان - که فهرهنگی عهره بی به عهره بی و هاسانه - پهیدا کرد، ژماره یه کی مه جله ی هیلالی میسری - که دهر باره ی نه حمه د شهوقی بوو - دهستم کهوت، هر وشه یه کی نایزانم له فهرهنگ دهیدوزمه وه و به میداد ده بن وشه کی دهدهم، وا دیار بوو هیچم هر لی نه زانیوو؛ چونکه مه جله که وه ک سر و بهر ته رجعه کرای واپوو، به میدادی من سر تا پای بور هه لکه رابوو، لهو زه حمهت کی شانه بی وچانه مدا - که هه میشه جگه له وه ختی کار ده مخوینده وه - تا نه ندازه یه کی باش خوم له عاره بی راهینا.

رورژیک دهر ویشیکی کوردی سهیدی پارسانی هات؛ گوتمان ریت نییه بیینی. - کوره نه وه ده لین چی؟ دیو ده توانی پشیم پی بگری؟! برؤن پیی بیژن من چوو مه گه یلان زیارته مووسا جهنگی دؤستی باوکی غهوسم کردوه؛ سلاوی نهوم بو غهوسی کوری هیناوه، به خوا تا مخارجی گه رانه وه پی نه دا له گره نابزووم و چاوشی دهر تیرم! چوو مه ژورور بو نه فهندیم گپراوه، زوری جنیو دا، نه وهنده شی گوت: نه وه کورده و خزمی خوته بویه ت رپ داوه.

- جا ده فهرمووی چی؟ لیی دهه؟ - نا نا دوام لی ده کا ده مرما بچو رازی بکه؛ به لام تا ده توانی که می بده! به هزار چهق و تفر دهر ویش به نیو دینار رازی کرا و شلتاغی به نه فهندی نه ما، نه فهندی تا دوو رورژان جنیوی به مووسا جهنگی باپیری دا، بو دیاریه کی بوی ناردوه! کاری من و نه حمه دی هندی جگه له تشریفات یه دهرگا، ده بویه نه گهر نه فهندی کاری ناودهستی بویه، به چوار دهستان به تخته وه هه لیگرین و له بهر دهرکی ناودهستی دانیین و پاشان ناوا بیهینینه وه شوپنه کی خوی، که له حهسار بوو.

لای مام حوسین درکندم که خوار دهنه که مان تیرمان ناکا، چی بکه یین؟ چوو بوو گوتبووی فلان کهس له لات دهر و، تووره ببوو؛ چون دهر و؟ نه دی کی ماستاوم بو دروست کا؟! به پولیس ده لین بیگرن؛ سهر بازی نه کردوه، حوسین به گزیدا هاتبوو؛ شهش دیناری لی ساندبوو، گوتی: نابی لای نهو خو پریه بی، نانیکم هر ده بی تو بیخوی، بو کاریش خوا که ریمه. هر لهو دهر کهوانیه دا جاریک «جهلال تاله بانی» - که تازه خه تی سمیلی ده دا - هاته لام و بوو به ناشنام، کوریکیش به ناوی «عوسمان مه جیدی کویی» دیتمی و گوتی:

- حهز ده کهی له فله سه فه ی مار کسی شاره زا بی؟

- چون حهز ناکه م؟

چه ند نامیلکه یه کی دامی: بیخوینه وه! ... جاریکی تر هات گوتی: مامؤستایه کمان بو دیاری کردووی زور زانایه؛ بچو له فلان قاوه خانه بیینه! باشت فیتر ده کا.

لاويكى سىمىل زەردى، سەر چكۆلەي، چاوشىن و عارەب، بەر لەوۋە دەرسىك بلى فەر مووى:
- كارت چىيە؟

- نۆكەرى كابرايەكى عەرەبى دەۋلە مەندىم.

- مەلى عەرەب، ئەۋە بىرى شۇقىنىيە!

- كابرايەكى بەغدايى؟

- مەلى بەغدايى، ئەۋە سىياسەتى ئىقلىمىيە!

- عىراقىيە و بە زمانى من قسە ناك.

- ئەۋەش مەلى، دنيا يەككىكە و ئىستعمار كىرەۋىيە تە چەند بەش!

خولاسە ۋەك بەيتى مېشۋولەي لى ھات: ھەر من بلىم، ئەۋە بلى مەلى! ۋەختى دەرس بە
سەر چوۋ؛ بە جىم ھىشت و ھەر لە بەر خۇمەۋە دەمگوت: مەلى! مەلى! عوسمانم دىتەۋە:

- ھا؟ مامۇستاكەت چۈن بوو؟

- چ لەۋە باشتر دەيى؟ مەلى «مامۇستا» ئەۋە سىياسەتى تەبەقىيە!

كە بۇم گىرپاۋە لە قاقاي پىكەنىنى دا: بە خوا نەمدەزانى كەرى ئاۋاش ھەيە!

رۇزى دوايى ھاتەۋە. كومۇنىستەكانى بالا زۇر لەۋ سىمىل زەردە توۋرە بوون:

- قەرارە مامۇستايەكى زۇر زانا لە خۇيان بنىرن؛ ئىۋارە دېتە لات.

مامۇستاي نوئى ناۋى «ئەحمەد بانى خىلانى» بوو. چوۋىنە قاۋەخانە يەك، گوتى:

- ئىتر نامىلكە و مامىلكەت پى ناۋى، ھەرچى مار كسىيە تە ۋا لە سىنگمدا؛ ھەمووت لە بەر پى
دەلىم!

ملى نا لە باسى كومونىستى بىيادەمى بەر لە تارىخ كە لە نامىلكۈكىدا خويىندىبوۋمەۋە. بەر لە
قسە كىرىش گوتى:

- دەزانى دىالەكتىك چىيە؟

- نەخىر.

- ماناى ۋەرام و پىرسىارى دەم بە دەمە؛ تا گرى كوپرە نەمىنى.

لە سەر قسەكانى رۇيشت:

- لە ژيانى سەرەتايدا ھىندىك فىلېازى تەنبەل پەيدا بوون، گوتۋىانە ئىمە پاسپاردەي
خوداين و عاسمان ئىمەي كىرۋەتە گەرەتان. بەۋ فىلە چەۋساندوۋىانەۋە و بۇ خۇيان خۇش
ژياون.

- مامۇسا ئىجازە ھەيە قسە بىكەم؟

- ئەي دىالەكتىك بۇ چىيە؟ بلى!

- لەم بارەۋە ئەۋا گوتمان موۋسا خۇي كىرۋەتە سەرۋىكى جوۋلەكە و مەمەد دەۋلەتى بۇ
عارەب دامەزاندوۋە؛ بەلام بۇ مەسىح دەلىپى چى كە ھەتا كوزراۋە نانى شەۋى نەبوۋە و بە
پىخواسى و بە سۋارى كەر گەرپاۋە؟ چەۋساندەۋەي خەلكى لە كويىدايە؟!

گوتى: ھا كابرايەك تاشامان دەكا؛ نەۋەكا جاسۋوس بى. با بىرۋىن دوايە جوابت دەدەمەۋە!

ئىستا و ئىستاش مامۇستا نەھاتەۋە! عوسمان گوتى گوزارشى داۋە كە ئەم كوپرە لە دەردى
كۆنەپەرستىدا خىكاۋە و چارەي بە كەس نايە! پاش چەند سالىك دەگەل چەند ھەۋالىك
توۋشمان بوو بە توۋشەۋە، گوتى: دلخۇشم كە من مامۇستات بووم؛ لە بىرتە؟

- بهلئ، بهلام ئىستاش پرسياړه كهښه بئ جوابه!

ئىستى كه ئهم باسه دهنووسم، ئهم پياوه له ماموستا هره پايه بهرزه كانى حيزبى كومونيستى عيراقه!

پاش ماوه يه ك مام حوسين گوتى ناشنايه كى عه كاسم هه يه ده لئى كارم بؤ دؤزيوه ته وه. عه كاس برديمه لاي وه كيليكى دادگوسته رى، به حهوت دينار و نيو دامه زرام كه رؤژانه دهفته ره كهى خاوين كه موه و ئيواران له پشت دهر كه دانيشم، چا و نووشابه بؤ ميوانانى بينم. شهويش له دهفته ر بخوم. نيوه رؤيان دهناردمه مالى خواردم بؤ دهينا و بهشى منيشى ده كرد. ماله كهى زؤر دوور بوو، ده بوايه دوو ئوتوووبوس بگورم و زؤريش به پئ پرؤم. زؤر ماندوو ده بووم؛ بهلام نانئ نيوه رؤكه م كه دهرده چوو رازى بووم.

ئاغاكه م ناوى «عه بود شالچى» بوو. وه كيليكى زؤر پر كار بوو و زؤر دهوله مهند و ئه شرافى و له ئازاديخوازانى حيزبى چادرچى بوو. كتيبى زؤرى له دهفته ره كهى هه بوو. كه تريه كى بهرقى هه بوو شهوانه چام ليدنه و كتيبم دهخوئنده وه. يه ك له و كتيبانهى خوئندمه وه و زؤرم خوئش لئ هات، نوو سراويكى «ئهدگار سنو» بوو كه له سهر ژيانى مندالى و لاهوتى مائوتسيئونگى نووسيپوو؛ ناوى نابوو: «پياوى ئاسيا». ئاغاكه م زؤر هؤگرى متالا كردن بوو؛ تهنا ته كه دهچوو سهر پيشاويش شتيكى دهرده له وئ بيخوئنيته وه.

رؤژيك گوتى: وهره بهندى كه وشه كانم توند كه وه! كردم؛ بهلام ههستى كرد كه زؤرم به لاهو گران بوو. ئيتر وازى له م كار هينا. دوكتور ناجى مراد ناويك ههر له و ئاپارتماندها بوو. فهراشه كهى رؤژانه كه له بيمارستان دهگه لئى بوو. ئيواران ئه ويش دهگه ل من له پيشخانه داده نيشت و ببويينه ئاشنا. بؤى گيترامه وه كه رؤژيك دوكتور به عاره بيكى دهشته كى گوتوه:

- خرووجت بينه.

- خرووج چيه؟

- گووت بينه معاينه نئى بكرئ.

سبهى كابرا بوخچه يه كى گراني پئ بوو، شش كيلؤ ده بوو، گووى له رؤژنامه يه كدا نابوو بوخچه وه:

- فهرموو دوكتور!

دوكتور بانگى كرد:

- سهلمان وهره مامت ديارى بؤ هيناوين، لئى وهرگره!

- دوكتور بيه موه ماله خوئان؟!

- نه خير بيه ماله بابو سهگبا به كه ت!

ئاغام رؤژانى جومعه له به يانه وه دههاته دهفته ر؛ كوړيكى عاره بى دهگه ل خوى دينا كه له ئيداره دايمه زړاندوو. ده يگوت تؤ پرؤ تهعتيل به و تا ئيواره مه يه وه. ههستم ده كرد كه ئه و كوړه دهچئ ژنى بيگانهى بؤ دينيته دهفته ر و ئاغى وه كيل خه يانه ته به ژنى خوى ده كا و حه زيش ناكا من بزاتم.

له و رؤژانه دا به غدا له پر وه ك گؤمى خوئنى لئ هات. خو پيشاندانى خه لك دؤى به يمانى «پؤر تسمؤس» و سالف جهبرى سهره كوه زير له وپه رى ته وژميدا بوو. رؤژ نه بوو چهنه كوړ و كچي ك له سهر جاده نه كوژرين. نيوه رؤ بوو، له بازار بووم تهقه قهوما. به غار هاتم بگه موه

دەفتەر، تەفەنگیان تەقاند و کابرایەکیان لە نزیک منەووە کوشت. خوینی لە بەر دەچوو، غارم دایە سەری کە بەلکو خوینەکەى بێسەتم، لەپر قۆنداغە تەفەنگیکیان بە پشتەدا کیشا؛ هەر ئەوەندە بوو نەمردم. بە کۆمە-کۆمە پامکرد و خۆم دە دەفتەر هاویشتەو. شالچی زانی لە خۆپیشانداندا وام بە سەر هاتوو، گوتی: وا دیارە تۆش سەرت لەو کارانە دەخوری. لەو ساوێ زۆر بە هیندى تر دەیدواندم.

پۆژیک کابرایەکی پەشى سوودانى دەگەل خۆى هینا و گوتى یاریدەت دەکا. تینگەبەشتم کە پەشى پى لە من چاترە و دەفتەر دوو کەسى ناوى. داواى حیسابەکەم کرد و خواحافیزیم لیکرد. خەر هاتەموه مالى مام حوسین.

بە هۆى دزایەتى دەولەت و خۆپیشاندانى سالى ١٩٤٨، گوتیان دەبى شیعە و سونى بىنە برا. کامیونیکی زۆر لە بەر بارەگای غەوس راگیرابوو، هەرایان دەکرد: کى دیتە نەجەف؟ هەزار پروتە و پووتە و لات خۆیان تى دەخزاند و دەیانگوت پلاو دەخۆین. سەرکردە مەلا تەها ناویک بوو؛ گوتم: هەز دەکەم بێم؛ لای شۆفێر دەگەل خۆى سواری کردم. خۆم لە پلاو دزیهوه؛ چوومه ئوتیل، چوومه زیارەتى ئىمام عەلى. لە کابرای خاوەن ئوتیلەم پرسى: لە ولاتى ئیمە دەلین ئىمام لە سەرەمەرگدا فەرموویە مەمنیژن تا دین دەمبەن. عەرەبیک بە وشتریکى سبى چاوەرەشەو هاتوو تەرمى بردوو و کەس نازانى قەبرى لە کوپە. کابرا پیکەنى گوتى: بێخەشە دیارە لە ولاتى کەرانهوه هاتوو! ئىمام لە کووفە مردوو، هیناویانەتە ئەو تەپکە سیتلاو نەگیرتەو و نەجەف یانى تەپۆلکە.

مەحمود ئەحمەدى ئاشناکەى سولەیمانىم نەقل کرابوو بەغدا و لە ئیدارەى ئاموزش و پەرورەشدا دەفتەردار بوو. گوتى: نامەبەکت بۆ دەنووسم بچۆ کووت؛ لەوى کارت دەدەنى. نامەم دا بە موهەندسێكى کورد کە ناوى نوورى بوو؛ ناوى بابیشم لە بێر نەماوه. شایانى باسە کە لە بەغداو هەشتەمە کووت و لە گاراژ دابەزیم، کەل-پەلەکەم دزرا. زۆرى بۆ گەراين دیتمانەو؛ بەلام کەترى چا لێنانم هەر فەوتا و زۆرم خەم بۆ خوارد. موهەندیس گوتى: ئەمشەو دەگەل باغچەوانەکە بە! دوو ماسییان دابوو بە باغچەوان بېرژێن. ماسى لەسەر ئاگر بوون، باغچەوان گوتى: نوێژ دەکەم ئاگات لى بن چەقەل نەیانبا. لە نوێژ خەلاس بوو، بەجێم هیشتم. کردیە هەرا: ئای چەقەل بردى! پێم سەیر بوو لە ناو شاردا چەقەل ماسى بەرى.

بە یانى موهەندیس ناردمیە لای چەند کارمەندیک کە دەگەلیان بژیم. ماوێهەک مامەو. کووت ئەوسا شارێكى زۆر پێس و پۆخل بوو؛ لە شار نەدەچوو. تەنیا کابرایەک پۆزنامەى بەغداى دینا و لە قاوەخانە بە کرێی دەدا؛ تەواو چوار خەت نەدەخویندەو دەیساندەو و دەیدا بە یەکی تر. لە کوێ نان بخۆم؟ کارمەندەکان بردمیانە ناو بازار چیشخانە یەکیان نیشاندام کە: ئیمە ئابوونەین، مانگی چوار دینار دەدەین و هەرچى بمانەوئ و کابرا هەبێ دوو جەمە دەخۆین. بوومە ئابوونە! سینهماش هەبوو، هەر بە دوو پۆژ فیلەم دەگۆرا.

پۆزانە بێکار و وەرەز دەبووم، دەچوومه سەر سەدى «غەراف» سەیری ماسیان و قولکەى ماسى گریم دەکرد و پێى دەخافلام. پۆژیک چاوم لى بوو عەرەبیک بەرمو کووت دەهات؛ بوخچە یەکی دە بن هەنگلدا بوو. گەشتە سەر پردى سەد، دانیشتم جووتى کەوشى لە بوخچە دەرینا، خاوینى کردەو و کردیە پای و هەستا. وەک ژنە لادییەک کە تازە پاژنە بەرز دە پى دەکا، هەر تالوتلى بوو. کردى و نەیکرد نەیتوانى برۆا. دانیشتم و دایکەند و نایەو ناو بوخچە و

۱۲۲

بگرن! باری زور گران مه کهن! لهو رژوهوه بوومه موقه دده سیان و زور به دل کاریان ده کرد که لیان نه رهنجیت و رژۆی بیست جار باسی روحم کردنه که میان بۆ یه کتر ده گپراوه.

رژۆیک کریکاره کان گوتیان کارمان به قه بهل بۆ دانئ، زووتر مه ره خسمان که که جیژنه ده که یه. کاری خۆیان به زیاده وه کرد و سه عات چوار گوتم بچن. پاش تاویک گه رانه وه خورمای زه هدیان له پیتش بوو. گوتم: خورمای زه هدی کیلوی به چوار فلس، بۆ جیژن کردن نابئ؛ ئیوه فریوتان داوم. یه کیان گوتی: چۆن نابئ؟ به نیمام حوسین سوینده که سالیکه دمم لی نه داوه. سهد و په نجا فلس بۆ ژن و مال م خه رج که م یان خورما بکرم؟!

شه ویک باران بوو، ده گهل دارتاش و به ننا به چراگاز چووینه شه واره ی کۆتران، له ته ویله کۆنیکي ئیداره ی پۆلیس؛ چوار کۆترمان گرت. دارتاش گوتی: کریکار دیتم پیتی چا ده که م.

- دوو کۆتری بده یه!

- کۆتری چی؟

- من رازی نیم بیگار بکه ن.

- برا تۆ ناتهوئ زور رازی بن و که یفیان ساز بی؟ ده بره وانه!

«به در» ناویکی له کریکاره کان هیئا، پاکي کردن. له نرخی ماندوو بوونی، سه ر و پی و ریخۆله ی کۆتره کانی برد و هه ره لده په ری. چووم له کونیکه وه خۆم لی گرتن، یه ک ده یگوت: کۆنه قامیش بسووتین سهر کارگر توو ره ده بی. ئه وانی تر ده یانگوت: پیای چاکه ده مانبه خشی. گوتم: بسووتین بزائم چ ده که ن؟ لاقه کۆتریان که ول کردبوو، سهره کانیان پاک کردبوو، ریخۆله یان شوشتبۆوه، خستبوویانه سهر ته نه که یه ک و نابوویانه سهر ئاگر و هه ره بیستیان ویکرا له خۆشیان گۆرانیان ده گوت و چه پله یان لی ده دا.

مندالیکي سازده ساله ده گهل کریکاران بوو. ئیواره یه ک باوکی هات و ده گریا و کوپه که ش گریا: چۆن پیتان نه گوتووم؟ برای چکۆله ی مردبوو؛ ناشتبوویان تازه خه بهریان ده دایه. که من لۆمه ی بابیم کرد، گوتی: ده ترسام تۆ ئیجازه ی نه ده ی و کاره که ی له ده ست بچئ.

رژۆیک وه ک هه موو رژۆان پاش کار چوومه مزگه وتی سوننی که نزیکمان بوو دهم و چاو بشۆم. ئه و شاره چوار مال سوننی و مه لایه کی لی بوو، کاروباری مولکی پادشایان به رپوه ده برد. له و ده مه دا یه کیک له مه لاکه ی پرسی: مامۆستا شیعه ش وه ک ئیمه موسلمانن؟

- به لی کوپم ئه ویش وه ک ئیمه ن.

گوتم: ئوستاد مه فهرموو وه ک ئیمه ن، به فرموو ئه وانیش دینیکیان هه یه!

مه لا که یه کیکی دم و چاو ئاولاوی کورته بالا بوو پرسی: خه لکی کویی؟

- کوردستان.

- ها که رکوک!

- به لی وه ک که رکوک!

- له کوی دنووی؟

- له ئیداره ی پۆلیس ده گهل دوو که سان.

مه لا و ئه وانی تر گوتیان نابئ له وئ بی؛ وه ره حوجره ی مه لا. حاجی عه بدوره حمانیش - که

مجپوره - نان و چات بۆ ساز ده کا.

هه ره ئه و ئیواره، مه نجه ل و قاپ و قاچاغ و برینج و رژۆن و زور شتی پیداویت گه یشته

مزگھوت. حاجی کہتہی لینا. حاجی چ حاجی؟ پیشیکی دریژی دوفلیقانہی ماش و برنج، بلندبالا، پیسہواد، قہت دەمی رانہدوہوستا، لە سەر یەک قسە ی دە کرد، تینەدەگەیشتم دەلی چی، بۆ خۆشی نەیدەزانی چ دەلی! قسەکانی دەتگوت دیوجامە ی کەوگرتنە؛ ھەر پینە ی لە رەنگیک و لیک دەدان و دەپرست تا خەو بە لایدا دەبردمەوہ. مەسەلەن دەیگوت: بەسرا دوورە، شبلی پیای خوا بوو، لە بەغدا یە گەرمایە، ماستی گامیش شلە، جەواھیرول قەلاید، بایەزیدی بەستامی، سەدە ی غەراف، عەبدولقادر فادخلی جەننەتی... ئیتر لەو قەبیلە قوماشە لە دووی دەدا. منیش ھەر بۆ سبە ی شەو دەفتەر و میدادم نامادە کرد ھەرچی دەیفەرموو، دەمنووسی. بەزمیکی سەیری لی دەرچوو بوو. بە داخەوہ فەوتا.

رۆژانە حاجی کلایکی لۆتی چەقۆیانە ی لەسەر دەنا؛ ھەژ- نۆ ئاوینە و لیزگە مووری پیوہ کردبوو. سواری داریک دەبوو بە کۆلاناندا رەمبازینی دە کرد. دەیگوت ھەتکی نەفسە و ئەولیا وایان کردوہ. سەد مندالی وە دوو دەکەوت و دەیانکردە قریوہ. بە راستی حاجی لە کن سوننی و شیعە ی شار بە ئەولیا ناسرابوو. شۆفیران ھەزار سویندیان دەخوارد کە حاجی بە پی و ئەوان بە ترومبیل رۆیشتون، حاجی دەپیشدا گە یوہتە بەغدا! حاجی نامە ی لە بەغداوہ بۆ دەھاتن؛ من بۆم دەخویندەوہ. ژنە وەزیر و جی گەورە داوای نوشتەیان لی دە کرد؛ دەعوہتیاں دە کرد کە بە سەریان کاتوہ. دیار بوو لە بەغداش بە ئەولیای دەزانن. نوشتەکانیشی ھەر خۆم بۆم دەنووسی کە دە پیندا مەلا بۆ نووسیوو.

رۆژیک لە پاش کار و چاوشوتن، بە جادەدا دەچووم، تووشی کتیبخانە ی شار بووم. ھەر چوومە ژوور کابرای کتیبدار یەک پی راستەوہ بوو؛ بە غار ئاوی سارد و چای بۆ ھینام؛ لە پەیتا کتیبی دینا و قوربان قوربانی بوو! زۆر لە خۆم دێدۆنگ بووم: ئەم کابرایە کە نامناسی، ئەو کلکەسووتە ی لە چییە؟ بە زمانیکی زۆر لووس گوتی: خیرە لیرە ی؟! - سەرەمەلەم و کار دەکەم.

- قوربان! من تۆم لە «شوعبە ی خاسە» دیوہ؛ ھەرچی دەفەرمووی دە بەر ئەمرت دام! کابرام بۆ کەر بووہ بۆ دەنگ بکەم؟! زۆر درەنگ زانییم «شوعبە ی خاسە» بە ئیدارە ی پۆلیسی سپرپی دەلین. ئەو کەرە منی لی گۆرابوو؛ خراپیش نەبوو!

شەوانە دەچوومە قاوہخانە؛ تەویلە یەکی زۆر درێژ و بان، پێ لە نیمکەتی رەقی درێژ، عەکسی جوچک و مریشکی ئینگلیسی، جۆرج و ئەلیزابەت، کچی کافرۆش و ھەزار جینجەر- فینجیری دی بە دیواراندا کرابوو. نیمکەت ھەموو پێ دەبوونەوہ و دەبووہ ھەرا و چەققە یەک مەگین خوا بزانی. من کە ھیچ کەسم نەدەناسی، دەفتەر و میدادیک و خۆم کردبووہ خەبەر نیگاری خۆم! کەچەلەکان، یەکچاوہکان، زگزلەکان و لووتخوارەکانم دەبژاردن. ئەو جار قسەم دەنووسینەوہ: چەند ماسیت گرت؟ گامیشت کړی؟ تازە لە بەغدا ھاتمەوہ، چوومە زیارەتی کەر بەلا... ھەرچی دەیانگوت دەمنووسیوہ.

شەویک پەیمانکار ھات کە بە کرێکارەکان بلێ: بارە گیچ و خشتی بەتال کەن. چووم پیم گوتن: نەچن بە بی پوول بیکەن! داوای دە دینار بکەن. گوتیان: ھەر بە خۆراپیماں کردوہ! - ھەتیو رۆژی دوازدە سەعات کار دەکەن؛ شەو ھی خۆتانە!

کارگەر ئیعتسابیان کرد و کابرا ناچار گوتی شەش دینار دەدەم. فەورەن گوتیان باشە! رانەوہستان بۆیان زیاد کړی. پەیمانکار زۆری رق لە من ھەلگرتبوو. رۆژیک ریزە خستم

ده بژارد، گوتم: چهنندن؟

- دوازده هزار.

- نه خير نه وهنده نين.

قبراندى: تۆ دوژمنايه تيم ده گهل ده كهى! پووليكى نا گيرفانمه وه. پووله كه م دايه وه، گوتم: شازده هزاره و چوار هزارت له بير چووه. بهر تيلم مه ديه و ههقى كار گهرانىش مه خۆ! كارمان ته واو كرد؛ موهه نديس هات گوتى: له حيسابى كه من كردوومه، كهوت هزار دینار له پيشين؛ چونكه نه تهيشتووه دزيم لى بكرى. تا ئىستا حقووقت مانگى دوازده دینار بووه، بچۆ به غدا چهند وهره قىك وهر گره تا بتوانم بۆت بكه مه هه زده دینار. كه چى به و حالهش دهر چوو كه له ئيدارهى ته له فؤنات چل گفتوگۆى نيوان نوعمانيه و كووتيان زياد له سهر حيساب كردووين! له به غدا كار ه كانم كرد؛ وهره قهى عه ده مه مه حكوميه تيم مابوو، شهش رۆژ ههر ده چووم، كۆمه ليك ئه فسه رى دهره جه دارى گه وهره ده يانگوت سبهى وهره وه! رۆژى شه شه م پۇلسيك له دهرگا پرسى: چ بوو؟

- ده لىن سبهى!

- كاكه چاره گه دیناريك م ده يه!

گورجى رۆشت و وهره قهى بۆ هينام. سويندى خوارد كه ته نيا سه د فلسى به و گه يوه و سى په نجاى داوه به ئه فسه ره زه لامه كان!

تا هاتمه وه كووت، موهه نديس ته سادوفى كردبوو؛ بر دبووانه به غدا. هاتمه وه به غدا؛ ده گهل مه حموود ئه حمه د بوومه هاومه نزل؛ كه ماوه يه ك له به غدا مال و مندالى ده گهل بووه و خه رجى دهر نه بر دووه؛ ناردوونيه سوله يمانى و ژووريكى له خانوويكى هه شت مالىدا گرتبوو؛ به ته نيا ده ژيا. مه حموود نيوهى ژيانى له زينداندا گوزهراندبوو؛ سهرى زۆر له گۆنگهل ده خورا. له په ر ژ و بلاويشدا وهك من كۆله وار بوو. شه وانه ئاره قى ههره گراني به ليوانيكى لىو قرنجاوى شكاو ده خواردووه؛ به جووتهش چامان پى ده خواردووه. ده بوو لىو بگيترين خۆ له قرنجاو لا دىن؛ نه وهك بريندارمان كا ليوانم ده كرى ده يشكاند كه من وام پىخۆشه به و ليوانه رايبويرم! جار جاره ده عه وتى گۆرانييژ و مؤسيفادانى ده كرد؛ به لام ليوان ههر نه ده گۆرا!

شه وانه جلى كوردى ده بهر ده كرد و دهر ده چوو. ده چووه قه حبه خانه، يه كيكى بانگ ده كرد: پووله كهت ده ده مى و كارم ههر نه وهنده پىته بۆم بگيتريه وه چۆن گه يشتووه ئيره و سهر گوزه شته ت چيه؟... چهند جاريك له لايه ن گه وادانه وه داركارى كرابوو. ترسابوون قه حبه كانيان لى بفرىنى. ئه و چيهر و كانه ي كۆ كرده وه و له چاپى دا به ناوى «له سايهى دهر به گيدا». ههر فۆرمه يه كى دهر ده چوو دووسه د دانهم پى ده هيناوه مالى. كتيب له چاپ دهر چوو، گيرا و مه حمووديان گرت.

پاش بيست رۆژ به ردر. كتيب نرخی بيست و پىنج فلس نووسرابوو. كه لاوان بيستيانه وه خاوه نى گيراوه و نووسراوه سووتيتراوه، بۆى ده گهران. ههر نوسخه م به دووسه د فلس فرۆشت و كه هاته دهر، بارىك م پاره بۆ وه سهر يهك نابوو.

بۆى گيرامه وه كه ئه و دم هيشتا مال و ژنى له به غدا بووه و بۆ چيهر و ك چۆته قه حبه خانه، نيوه رۆيه كى گهرما، ژنيك خۆى به مالا كرد. يهك له و ژنانه بوو كه مه حموودى ناسيبوو: كاكه مه حموود هه لاتووم؛ بيكه به خاترى پياوه تيت رزگارم كه! ههر ئه و دمه ترۆمبيليكى گرتووه و

بردوویه تا قهراغ شاری سولهیمانی و گهراوه تهوه. پاش چهند مانگیگ ریگهی که وتوته شیخه دبیگ، له حهساری تهکیه سؤقیه ک پیتی گوتهوه: وهره دایه خانمی حهره می شیخ بانگت دهکا. که دهچی، دایه خانم ههمان ژنه. خانم شانی ماچ دهکا:

- کاکه مهحموود! قهت له منهتت ده رناچم.

- دایکم! به غهلهت چووی؛ به خوا نه ده تناسم، نه ناوم مهحمووده؛ لیت گؤراوه.

خانم دهگری و دهلی: به راستی پیاوی...

- نا نا، دایکم! به خودا ناتناسم، خودا حافیز.

له سؤفی و مؤفیانم پرسى: دایه خانم چۆن ژنیکه؟ نه وهنده یان تاریفی خیره ومه ندى و ئیماندارى و بهزه یی گپراهه که باس ناکری.

مهحموود به عاقیده چهپی بوو؛ بهلام له حیزبی کومؤنیست و پارتیدا نه ندام نه بوو؛ ههر دووک لاش خۆشیان دهویست. زۆر دلایا بوو. جاریک له بهر دوکانه کهم کابرایه ک سرتهی دهگهل کرد؛ مهحموود رۆیشت و زوو هاتهوه، سێ دیناری دا به کابرا. کابرا رۆیشت.

- مهحموود نهو سێ دینار هت له کوێ هینا؟

- کاکه نهو پیاوه گوتی پوولی سهفهرم پێ نییه. چوومه ههراجه بازار کۆته کهم بۆ فرۆشت!

زۆر کاری سهبرترم له مهحموود دیوه؛ بهلام پیویست ناکا زۆرتری له سهبر بۆم.

دوای هاوما لیم دهگهل مهحموود رۆژیک له رۆژان خانووه که یان تیکداین که تازه ی که نهوه.

مهحموودیش خۆی نهقل کرده سولهیمانی و ناچار سیپالم بردهوه مالی مام حوسین!

تووشی براده ریک بووم گوتی: وهره من ههشتا دینارم ههیه. دوکان به شهریکی ده کهینهوه؛

مایه له من و کاریش له ههر دوو کمان. دوکان نه بوو، ده بێ بلیتم تاقهیه کی پهل بوو له دیواردا.

هیندیک وردهواله و کتیبمان لی دانا. له بهیانی زوووه تا نیوهوه به نۆره له دوکان ده بووین.

خواردنمان سهموون و شهرهت بوو. زۆر ماندوو ده بووین و کهممان دهست ده کهوت.

کتیب فرۆشیکی شیرازی له بازاری کتیب فرۆشان خۆی کرده ناشنامان؛ به ده میش زۆر

کومؤنیستی غهلیز بوو. چهند کتیبی داینی، گوتی مهمنووعه بهلام زۆر خیر ده کهن. نازانم چۆن

بوو کتیبمان نه هینابوو دهکان، له پڕ پۆلیس هاتن دوکانیان پشکنی و سهلامهت ده رچووین.

دیار بوو کاکي شیرازی وهک قهزّال به دوو سهبر ده روا.

دوو مانگی نه کیشا شهریکه کهم وازی له دوکاندارى هینا. حیساییکی کرد گوتی: دوازده

دینارمان زهره کردووه؛ بده شەش دینار!

- کاکه خۆت ده زانی شەش ئه سیب شک نابه!

ههر چۆنیک بوو به خشیمی و یهک فلسم دهست نه کهوت.

لهو دوکانه رۆژیک مندا لیکى ده- دوازده ساله هات پرسى: مالی ئیمامى له کوپیه؟ من

خه لکی سابلانم، ناوم عهزیزه و له مالی نانهوام. ئیمامى میزدی خوشکم له بهغدايه و سؤراغی

ناکم. دهگهلیا چوومه مالی براگه وهی ئیمامى که ناوی محهممه بوو.

پاش دوکان فرۆشتن بیکار مامهوه. یه رمیای جووله که دیسان وهک فریشته ده هاوارمهوه

هات. دوکانیکی چکۆله ی بهتالی بێ بهرقی پهیدا کرد له سهبر خه یابانی رهشید؛ له لای

حهیده رخانه. هیندی قهقهسه و جامه کی بۆ کری و شت و متی ورده و پرده ی تی خست؛ گوتی:

سه و په نجا دینارم پێ قهزدارى. ئه گهر بووت بمدهوه؛ دهنا گهر دنت نازاد بێ. مهشترسه! من

هه موو رۆژ پاش نوښان ديمه لات و فيره کاسبیت ده کهم. بهرقي به نوره بوو؛ دوکان و مالی واهبوو به سي سال نورهی نده هات. يهرميا جووله کهيه کی کارمندی بهرقي ساز دابوو که به سي و پينج دينار بهرتيل، بهرقي بؤ بدزی. نوښی شيوانیک دوو کريکار به نارديوانه وه و کابرای کارمندی هاتن و بووینه خاوهن بهرقي. پرووی کرده يهرميا:

- ده بده سي و پينج دينار.

- هه ی جووله که ی سهگ دين! تۆ دزی له دهولت ده که ی؟ ده بی له زينداندا بترزين.

کابرا تۆقي؛ خواخواوی بوو هه لی. به تکای من که خوا هه لنگري، پينج ديناری دايه.

له دوکان زۆر نهزان بووم. نهو هه موو ورده شته چۆن بناسمه وه؟ له سهری هه موو قوتووه کانم نووسيپوو. ماوه يه کی زۆری ويست تا شاره زایی تهواوم پهيدا کرد. يهرميا پازی نه بوو کتيب بفروشم به لام به قسم نه کرد. به بهر کتيب فروشتنه وه، مه جهلله و رۆژنامه شم داده نا. ده بوايه ساعات چواری به يانی - که هيشتان تاريکان بوو - بچمه دهفته ری رۆژنامه دابهش کردن. پتر له سيپسه دمنال و جوان و پيری لی بوو؛ هه را بوو. له هه ر رۆژنامه يه ک - که نه وسا نزیکه ی دوازه رۆژنامه ده رده چوو - چهند ژماره يه ک وه گرم. له ده فلس دوو فلس بؤ خۆم. رۆژی دوايی نه فروشراو به رمه وه و تازه م دهنی. ناوی دوکانه کهم نابوو «مه خزهن شو هه دا» به يادی نه وانه ی که له خۆپيشاندانه کانی به غدا کوژراون. بلاوکراوه کانی حيزبی شه عيم ده فروشت که «عه زيز شهریف» و «پره حيم شهریف» ده ريانده کردن و دهسته چه بی بوون.

«حيزبی نيستقلال» دروست ببوو؛ دزی دهسته چه بيان بوو. هه موو نه دنامه کانی، وه ک هه موو عه ره بی تر، لات و چه قۆکيش بوون و هه ر ترساندينان ده زانی. شه ويک هاتنه سهرم، ملیان له شکاندنی جامخانه و دراندنی کتيبان نا، که «بۆچی ناوی دوکانست شو هه دايه؟». «پره حيم شهریف» به يانی ناردي که قه ره بووی زيانم بکاته وه و شکايه تم بؤ بکا، گوتم لي م خراپتر مه کهن و هيچم ناوی. رۆژيکی تر پۆليس هات و دووسه د کتيبۆ که ی چه بی لی زهوت کردم. ئيتير يهرميا نه يه نشت چيتر کتيب و رۆژنامه بفروشم. دوکان به پتهوی کرا به خه پازی؛ ناويشمان کرده «موختار». يهرميا ده گهل خوی برديمه ناو بازار. به جووله کانه وه گه پاي که عومده فروش بوون و هه موويان ده يانناسی و له کاری فروشتنا زۆريان ئيحتياج به ده لالی بازار بوو. ده يگوت: نه م کوره نامۆزاهه و بابی موسلمان بووه؛ هه رچی ده يه وی بیده نی و من زامن. به قه ولی شيخ رهزا: «من که يه ک پاره بی جلقم له نه زهل شک نه دهر د»، هه ميشه بابی سپسه د تا چوارسه د دينارم نامانه تی جووله کان له دوکاندا هه بوو. هه موو پينج شه موان داخله م حيساب ده کرد؛ بؤ هه ر عومده فروشه شتيکم ده برد و شتی تازه م وه رده گرت. ئيواران يهرميا ده هاته لام و ده رسی کاسبی فير ده کردم. له هه واله تی و ري شاندانی نه ورا زۆر باش پروون بووم وه که جووله که چهند له موسلمان و عه ره ب و مه مانان زي ره ک ترن. ده مدی که هه موو ئابووری عيراق و بازاری به غدا سهری به جووله که وه به نده و هه موو ها ورده يه ک له ده ستي نه وانه وه به عه ره ب و بازار گانی عيراق ده گا. له وانه ی که خۆم لي م ديون چهند نموونه يه ک ده گيتر مه وه:

رۆژيک يهرميا ده گه لم هات عه تر بکرين. زۆر جوړه عه تری به مارکی فه رانسه و نه لمان و ئسپانيا و کوئ و کوئ هه بوو. يهرميا گوئی: غه زه بتان لی باری! هه مووی لي ره دروست کراوه توخوا نه گه ره تانه عه تريکی ۷۷۷ م بده نی بؤ خۆم، که عه سله. شووشه يه کيان بؤ هيئا؛ بونی کرد گوئی: به لی نه وه م ده گوت که خاريچيه. کابرا جر تيکی بؤ کيشا: مردووت مری بؤ

كەربەتتە! سى سالىشە ھېچ غەرتىكى خارچى نەھاتتە بەغدا، ھەممۇ دەسكردى خۇمانە!
بەرەجىژنان بوو، چوۋىنە بازارى «شۈرىجە». تاۋىك بە دالانىكى تارىكدا رۆيشتىن. بە گالىتە
گوتىم: يەرميا دەلەين جوولەكە بۇ جىژنە فەتيرە، مەممەد ناۋىك دەتەلىس دەنەين و شوۋژن
ناژنى دەكەن؛ كورە من باۋىك ناۋى مەممەد بوۋە، بۇ كۆيۈم دەبەي؟! پىكەنى. سەرمان لە
غەنبارىك دەرھىنا. مەنجهلەيكى يەكجار زەلامى تىدا دەكولى. دەگەل چەند كەسىك بە
جوولەكانە كرىدیانە قلى و بلى.

- بچىن مارک ھەلبىژىرىن.

دەسكارى ئالمان، برىتانيا، ئىتاليا و... ۋەك تەمرى پۇستە، شوۋشە لە كۇما ھەلگرىن.
چكۆلە، ناۋەنجى، بە گرئىچ، ساف، بوتلى ئاسايى. نرخى شوۋشە و مارک برا و رۇن بە خۇرايى.
رۇنى سەرمان بۇ ھات، يەرميا نرخى بۇ دانان. بوتلى پىر شىست فىلس، شوۋشە ھەرە چكۆلە
جوارسەد، ناۋىچى و بە دەرەجە لە سەتەۋە تا سىسەد و دىارىشە ئەلمانى لەۋانى تر بەنرخ ترە!
لە جىژنەدا ھەممۇ شوۋشە رۇنەكانى سەر فرۇشان جگە لە بوتلە سادەكان، كە ھەممۇشيان
يەك رۇن بوۋن و لە يەك مەنجهل تىكرابوون!

كورپىكى چكۆلەي ھەۋت سالەي ھەبوو. رۇژىك ھاتە بەر دوكان. گوتىم:

- گورجى! ئەۋ دوو دەستە گۆرەۋىيە بۇ بابت بەرە بىگۇرپتەۋە، نافرۇشرىن.

- مامە ئەۋە نرخيان چەندە؟

- تۇ چت بەۋ قسانە داۋە؟

- جا بۇ پىم نالىي؟

- جوۋتى بە ھەفتا فىلس كراۋە.

دۋاى دوو سەعات يەرميا ھات. رەنگى پەرىبوو:

- گورجى كورم گوم بوۋە، كەس نازانى چى بە سەر ھاتوۋە.

- من دىتوۋمە و بۇم گىرپاۋە. بە راكردن رۇيشت. گوئى گورجى گرتىۋو بە گريان ھىناي:

- ئەم ھەتپە لە سەر پرد گۆرەۋىيەكانى دەفرۇشت! تاقە دوو جوۋتى ماۋە و ھەممۇ بە نەۋەد

و سەد فرۇشتوۋە!

بەلى، بىچوۋى مشك ھەنباۋە دەپرى...

نسخەتى دەكردم دەيگوت: ئەگەر تۇ لە سەر ئەم خىيابانە قەۋغا يەك دەسپەيەك راخەي، لە سەد
كەس يەككىك چوار فىلسى بخاتە سەر تا ئىۋارە زۆرە. دەسا ئەگەر مشتەرى بە نرخى تۇ رازى
نەبوو، چەنەي لىدا، ئەگەر مالەكە سەدى يەككىش خىر بكا، بىدە؛ با نەچىتە جىگەي تر. بازار
نرىكە و دەيكپەۋە.

موسلمان و جوولەكەيەك لە دەم بازارى شۈرىجە شەمچەيان دەفرۇشت. مايەي قوتوۋە
شەمچە چوار فىلس بوو. موسلمانەكە دەبوو بە پىنچ فىلسى بدا تا فىلسىك خىر بكا؛ جوولەكە
دەيدا بە چوار فىلس. جوۋە رۇژى پىنچ سىندوۋقى دەفرۇشت و موسلمان بە حال نىو سىندوۋق.
رۇژى بە جىتودان جوۋە داگرت و مىلى گرت كە: تۇ بۇ كەسادى من ئەۋە دەكەي! جوۋە
گوتى: نا برا، من ھەممۇ رۇژ دوو دىنارى سىندوۋقە بەتالەكان خىر دەكەم!

جوولەكەيەك ھاتە دوكان. تىرى چاك و خۇشى دەگەل يەرميا كرد. گوتى كراسىكم دەيە.
كراس مايەي دىنار و سەد فىلس بوو. يەرميا گوتى: نۇسەد فىلس. من لىم ھەلقورىنجانەكە

زەرەرمانە. لېم مۇر بۆۋە. مشتەرى نەيكىرى و گوتى گرانە و پۇشت. يەرميا گوتى: دەزانم مايەي چەندە. ئەم جوولەكەيەش دەناسم چەند قىرسىچمەيە. راۋەستە تەپكەم بۇ ناۋەتەۋە. سبەي ئەو رۇژە ئىۋارى ھاتەۋە. جگە لەو كراسە، يەكجار زۆر شتى مالەۋەي كرى و چەقەي نەكرد. كە حىسابم كرد حەوت دىنارى زىاد لى ساندېۋا!

دەيگوت: ئەگەر ژن مشتەرى بوو، سۆيىد بە جاۋيان، بە سەرى مندالىان بخۇ! دەنا بە خودا و قورعان بەھرە نادا. ئەگەر مشتەرى شوۋشە عەتر يان شتىكىان كرى و گوتيان ئەگەر خراپ بى دەيھىننەۋە، قىۋول بگە! موسولمان زۆر تەنبەلن؛ لە سەتى يەكى حەۋسەلەي نىيە بۆت بىننەتەۋە. ھەمىشە شتىك كەمتر لە نرخی بازار بفرۆشە. لەۋانەي لىت نىزىكن و زۆريان دەبىنى قەت زىاد مەستىنە. ناۋى فرۆشيارى راست، سەرمایەيەكى گەۋرەيە.

خولاسە لە ساىەي ئەو مامۇستايەۋە زۆر شارەزاي ئال وگۆرى دوكاندارى بووم. كارەكەم بە گۆرەي دەسمایە كەمەكەم، يان بلىم دەسمایە قەرزەكەم باش بەرپۆۋە دەچوو. جى خەۋىشم ھەر لای مام حوسىن و دىۋەخانەي نەقىب بوو.

رۇژىك «عەزىزى نانەۋا» (مندالەكەي باسەم كرد) ھاتە بەر دوكان، زۆر كز بوو. گوتىم: وابزانم بى پوۋلى. من چەندىك بە قەرز دەدەمى، دوايە بىمەۋە. لەپىر گريا؛ دەردى دلى كرد كە لە مالە ئىمامى و خوشكى نارازىيە و ناىەۋى دەگەلىان بۇ. كوردە؛ سابلاغيە؛ مندالە؛ بەغدا پىرە لە سەگ و گورگ؛ چۆن بىلم ھەلۋەدا بى؟ رازىم كرد كە پىكەۋە بۇن. وازم لە مالە مام حوسىن ھىنا. زوۋرىكەم لە مالىكى نىزىك دوكان لە ژنىكى كۆنە ئەرمەنى تازە موسلمان بە كرى گرت. ناۋمالىكى قشپىلەم كرى و دەگەل عەزىز تىبا ژباين. حەۋلى كارم بۇ دا. حەمە عەلىەكەي ھاۋكارى حوزنى، كارى لە چاپخانەيەك بۇ پەيدا كرد؛ رۇژى بە چارەكە دىنارىك تا فىرەكار دەبى. قەرار درا حقوۋقەكەي كۆ كاتەۋە بۇ رۇژى خۇي و داھاتى من بەشى ھەردوۋكمانى دەكرد. رۇژىك كە ھاتمەۋە مال، بۇي گىپرامەۋە كە ئىمامى گوتوۋىيە: لای ھەزار بى و نەيەۋە لام، وا دەكەم، وابچى! وا بزانم پوۋلى لىم دەۋى. راستى كرد؛ بە شەش دىنار سەرمانە، ھەرا داکوژا و پارەكەم دا. رۇژانە من لە دوكان و عەزىز دواي كارى چاپخانە پىۋىستى مالى دەكرى.

ئىمامى لە ھەۋالانى «ژى-كاف» بوو؛ ھەلاتبوو. ماۋەيەك لە سولەيمانى دەگەل قىلجى و سەمەدى -كە ئەۋىش ھەر ھەۋالىكى سابلاغي و ئاۋارە بوو- لە مالى شىخ لەتيف ژبايوو. ناردېۋى ژنى بۇ ھاتبوو. لای موھەندىسك لە بەغدا بە سەرەمەلە دامەزرايوو. تەنيا عەبىيەك كە لەۋ ئاۋارەيىبەدا لىي پەيدا بىوو، خۇھەلكىشانىكى بىتام و درۋى زل بوو. لای من دەيگوت: سەرەمەلە نىم، ھاۋكارى موھەندىسم! سەعات ھەشتى بەيانى، شوفىرىك بە ماشىنى ئاخىر مۇدىلەۋە دى لە دوام و دەمباتە سەر كار و ئىۋارەش دەمھىننەتەۋە! بە ھەلكەۋت دوو دىنارم كەۋتوبوۋە سەر كرىكارىك، گوتيان لە مەدىنەي مەنسورە. بەيانىەكى زۆر سارد، سەعات چۋار، سۋارى خەت بووم كە بچمە قەرز ساندنەۋە. كابرايەك لە سوۋچىكەۋە لە سەرمان ھەلدەلەرزى، كە دىنيا پوۋناك بوو دەبىنم ئىمامىيە! ناچارە بەۋ بەرەبەيانە ساردە، بە ئوتوۋبوۋسى شەق و شىرى تايەتەي دەرۋەي بەغدا بچىتە سەر كار!

رۇژىك بە بۇلەبۇل ھاتە لام: «پروانە ئەۋ قىلجى و سەمەدىيە سەگىابانە چىيان بۇ نوۋسىوم؛ شەرت بى بىانېنم بەر شەقىان دەم!». لە نامەكەدا نوۋسرايوو: كاكە! نامەكەتمان خويندەۋە. زۆر شادىن كە سازى. نوۋسىۋوت من لە بەغدا رۇژى دوو پاكەت دەخۇم. نەتنوۋسىۋو دوو

پاکهت چ ده خوی، تهواو نیگه رانین!

له سهر شات و شووتی - که له سابلاغ وابوو و و اچوو - پؤلیس گرتی و پهوانه ی ئیران کرایه وه.

پوژیک له پر زه بیجم دیته وه که له ناسریه وه پیکردبوو. پیک شاد و شوکور بووینه وه. پوژی دواپی بهرو سوله یمانی پویشته. دواپه بوی گپرامه وه که له سوله یمانی خوی کردوو به دوکانی عهلی مه دهوشی خه یاتی شاعیردا، دوور و دریز چیرۆکی هه لاتنی بۆ گپراونه تهوه و تیری باسی که ساسی خوی بۆ کردوو. گوتی له جوابما هه هینده ی گوت: «گواپه ئیستا داماوای!».

«برایم نادری» - که ده یگوت کرماشانیم و خانه قینی بوو - له مه هاباد بهر پرسیاری فهرهنگ بوو. حکوممهت گرتی؛ دواپ چوار سال بهر لا کرا. هاته دوکانه کهم له بهغدا؛ گوتی ده چم ده بمه سهر بازی لوژیونی فهرانسی له ئه فریقا. له سووریه گیرساوه و پیناسیکی به ناوی ئه حمه د حمه دی پهیدا کرد و هاته شام. عهره بی و ئینگلیزی باش ده زانی؛ له ئیداره ی لووله نهفتی عیراق - سووریه به موته رجیم دامه زرا. سووریا ئه فسه ری بیگانه شی دهویستن که مه شق به له شکر بکه ن. دهره ی ئه فسه ری له تاران دیبوو. سه نه دی نیشان دا و به واده ی سالیکی به روتبه ی سهروان وهر گیرا. ساله ودوا بوی تازه نه کرایه وه. عهره بستانی سووودی ئه فسه ری سووری دهویستن که له «تایف» دهرس بلین. «شیشه کلی» برایمیشی وپرای ئه فسه ران نارد. له تایفه وه کرا به حاکمی نیزامی له «ده ممام». پوولیکی زور باشی پیکه وه نا و هاته وه شام و ژنیکی دهوله مه ندی هینا که خانووی هه بوو. عیماره تیکیشی کپی. قهرار بوو بیته مدیری بانکی عهره بی، فهرعی قامیشلی؛ له رینگه، ده ته بیاره دا سووتا.

یه رمیا که سو وکارم بوو؛ به لام دایکی له خوی به روحم تر بوو. ئه وه نده تاسفی سابلاغیگه ریه تی هه بوو باس نا کړی. هه ر چیشتیکی سابلاغیانه ی لئنا با، ئه گه ر من لیم نه خوار دایه، دمی لی نه ده دا. قهت پیریزنی هینده نوورانی و دلسۆز به کوردم نه دیوه. له ماوه ی دوکانداریمدا زور شتی سه رنج پراکیشم ده دیت و به لامه وه سه یز بوون، به لام کهم له بیر ماون:

له دوکانه که رووبه ندی ره شی ژنانه زور ده فرۆشرا؛ به لام هه ر له ئیوارانی نیزیک نوژی شه واندا موشته ریم بۆ ده هات و ئه ویش هه موو جار پیاوی تازه لاو بوون. به لامه وه زور پیچه وانه بوو. بۆ پیاو ده کړن و ژن نا کړن؟ بۆ هه ر له تاریکی تهنگی نوژی شه واندا ده یکر؟ تیگه یشتم کچ یان ژنی بی روو پۆش که ده یانه ویست به دزی کهس و کاریان ده گه ل عاشقیان ده رکه ون و بچنه سینه ما و جیگه ی نادیا ری، چارشپیوان به خۆدا ده دا، بۆ ئه وه دوکاندار نه یانبینی. کوپه که یان ده نارد په چه شیان بۆ بکړی و له رینگه نه ناسرینه وه و که یفی خویان بکه ن. شیعه رکانی ئیره ج میرزام هاته وه بیر که دهر باره ی حیجا به وه گوته بووی...

جاریک شیخ عاره بیکی زور به کهش و فش و سمیل باهر له ماشینی کادیلاک دابه زی و هات. گوتی: سوپهت هه یه؟ (سوپه واتا رهنگ بۆ کهوش و دیوار و هه رچی).

- به لی هه مه. و گورجی دوو قوتووی رهنگی کهوشم بۆ هینا.

به مۆپیکه وه تماشا ی کردم:

- تۆ کوردی؟

- به لی.

- له میژه دوکانداری؟

- نەخىر تازەم.

- ۋا ديارە زۆر ناشارەزاي. ئەگەر ۋا نەبا داركارىيە كى باشم دە كەردى! رەنگى كەوشانم بۇ دىنى كە سىمىلى بىن رەش كەمەۋە؟!

باۋەر كە تازە زانىم كە سىمىل ۋ توۋكە سەرىش رەش دە كرىنەۋە ۋ دەرمىنى تايىبەتى خۇيان ھەيە!

رۇژىك پىش جىژنى كرىسمىس، ژنىكى زۆر بەسەروسىما چەند پارچە جلىكى جىژنى لىن كرىم. دىتم لىۋى خۇى گەزەت. چۈار جووت گۆرەۋى مىندالانى دامەۋە، گوتى پوۋلە كەم دەرى ناھىيىن. جىژن ۋ مىندال بىن گۆرەۋى؟ زۆر ناخۇشە.

- خوشكم گۆرەۋىە كان ھەر دەبى بەرى. ۋا دەزانم لەۋ سەۋادىيەت قازانچم نە كەردوۋە.

ھەرچى گوتى ناين، بە زۆر ۋازىم كەرد ببىا. دۋاي دوو رۇژ پىۋىك ھات:

- بۇچى گۆرەۋىت دا بە ژنىك ۋ پوۋلت نەستاند؟

- پىم خۇش نەبوۋ مىندال لە جىژنەدا بىن گۆرەۋى بىن.

- بىرام تۆ دەبوۋ شاعىر بى؛ بۇ دوكاندار ناين. جارىكى تر كارى ۋا مە كە.

پوۋلە كەشى دامى.

ژنىكى زۆر بە دىمەن موختەرەم، كاغەز ۋ پاكەتتىكى كرى. گوتى: قەلەمەت پىيە؟

- بە لىن.

- ئىجازە ھەيە لە سەر جامخانە كەت نامەيەك بىنوۋسم؟

- فەرموۋ.

نامەى بۇ مىردى نوۋسى كە ئەفسەرە ۋ لە جەبەھەى فەلەستىنە. سوپاسى كەرد ۋ رۇيشت.

خانمى موختەرەم دە رۇيشتندا شوۋشەيەكى گەۋرەى پىر لە شوكلاتى دابوۋە بىن چارشىۋە كەى

ۋ لىنى دىزىبوۋم!

مەلەيەكى پىرى پىشت كۆپى لەرژۇكى رىش دوفلىقانىە ۋ تەنك، لىنى پىرسىم: ھەل عىندە كە

جەۋرەبوۋن؟ (گۆرەۋىت ھەيە؟). پىم فەقىر بوۋ؛ وىستم قازانچى لىنە كەم. گوتىم: نىرخى سەت ۋ

بىست ۋ فلسە.

- ۋللاھى چۈنكە كوردى لە تۆ ناكىرم؛ دەستم دەپرى!

پاش نىۋ سەعاتىك ھاتەۋە، جىنئوى دەدا:

- ئەۋ بەغدايىە سەگبابە عەرەبى نازانن؛ كەچى گالتە بە مىن دەكەن!

- مامۇستا گيان! تۆى كە چارەدە قەرن بە جى ماۋى. ئەۋ عەرەبىيەى تۆ زۆر لە مىژە بە

رەخمەت چوۋە!

- دەسا گۆرەۋىە كەم دەيە!

ئەمجار سەت ۋ سى فلسم لى ساند!

دېتە بىرم كە تازە دەگەل قىزلىجى لە خانەكەى بەغدا بوۋىن، چوۋم بىرىنچ بىكرم، بەقال گوتى:

«شگەت؟». بە غار ھاتمەۋە لە قىزلىجىم پىرسى، نەيزانى. خۇم گەياندە مام حوسىن، گوتى: يانى:

چەند؟ بە قىزلىجىم گوت: ئەۋە عەرەبى نىيە؛ گوۋخواردنە! گوتى: بىرام! ئىمە ئىحتىاجمان بەۋ

گوۋخواردنە ھەيە!

دەگەل زۆر لە دانشجوۋيانى شەرىعەت بىۋومە دۇست. شەۋانە كە بچوۋنايەنە سىنەما، فىنەى

سور و جىبە كانيان لە لاي من دادەنا تا دەھاتنەو. شەۋىك فەقىيەكى مەزگەوتىك كە ناۋى
 عەزىز شىخانى بوو ھەمان كارى كرد. نازانم چۇن بوو بەر لەو ھەيىتەو، دوكانم ھەلگرت و
 دەگەل برادەرىك چوومە گەران. سەعات دواز دەى شوو بىرم ھاتەو. گوتيان يەككىك چەند جار
 ھات لە تۆى دەپرسى. فەقى عەزىز كە بى جىبە و كلاو، ناۋىرئ لە درگاي مەزگەوت بدا و مەجىور
 بىيىنى. ۋەك دز بە دىوار ھەلدەگەرى و لە ئاخىر خشتى دىوار ھە بەردەيىتەو. بە خرمەكەى
 مەجىور دەر كە دەكاتەو. جگە لە خەجالەتى، دە رۇژ لە سەر جىگە كەوت!
 رەفىق چالاک ببو ھەككىك لە زەلامەكانى حىزبى كومۇنىست و بەرپرسى بەشى بەغدا بوو.
 رۇژىك ھاتە دوكان گوتى:

- مەزگىنە كەم دەيە!

- خىرە؟

- تۆ دەزانى حىزبى كومۇنىست دوو دەرەجەيە، ئەندام تا دوو سال دەچىتە حىزبى
 «تەھرەپورى ۋەتەنى»، لە ژىر چاۋە دىرىدا دەبى. ئەگەر لە ئەزموون دەرچوو، ئەودەم دكرىتە
 كاندىد بۇ حىزبى كومۇنىست!
 - بەلى بىستوومە.

- جا كاكى خۇم! تۆ كە پىاۋىكى باشى و نەشەراتى ئىمەت بۇ دى و دەيكەرى و رىگەى
 پۇلىس و گوزارشان نازانى، سەرانى حىزب بە گشتى تۆيان بە ئەندام قىوول كەردو و دوو
 سالەى پىشەكەيان لە سەر ھەلگرتووى. دەستت بىنە، تەبرىك دەكەم!
 - كاكە رەفىق! زۆر شانازى دەكەم كە ئىو ھاۋەرتان بە من ھەيە و بە پاكەم دەزانن؛ بەلام
 بىر يارم داۋە پاش «ژى-كاف» نەچمە ھىچ حىزبىكەو. ئەگەر بە بى بوونە ئەندامى رەسمى پىم
 رازىن باشە؛ رازىش نەبن من ھەر ئەو ھەزارەم كە ناسىوتم...
 ھەرچى ھەولى دەگەل دام، نەھاتەم رەدايە و بەجىي ھىشتم.

بە ھۆى مەھموود ئەحمەدەو بوومە ئاشنانى جوبرايىل ناۋىكى ئەرمەنى؛ زۆر ھات وچۇى
 دەكردم و نىوانمان زۆر خۇش بوو. لە دارووخانەيەك بە ناو «سەعادەت» كارى دەكرد. رۇژىك
 لىي پىرسىم: تۆ لە ئىران ئەفسەرىكى شۆرەويت دەناسى بە ناۋى يەعقوب؟

- بەلى لە بۇكان بوومە ئاشنانى؛ دەرەجەى سەروان بوو. لە ناسىنى ولاتى كورد و
 عەشايرەكانىدا پىسپۇرىكى بى ھاۋتا بوو. جا تۆ بۇ دەيناسى؟

- كورە ئەو دوو سال بوو بە ناۋى عەجەمىكى باغەوانى ئىرانى، لە «قصرالظھور»ى مالى
 پادشادا باغچەوان بوو. تا بىدىيام ئەحوالى تۆى لى دەپرسىم. من لە مەھموودم دەپرسى و
 جوابم بۇ دەبرد. ئەو رۇزانە رۆيشتەو؛ گوتى سەلامى منى لى بىكە و پىي بلى من ياقووبەكەم كە
 لە بۇكان دەيناسىم.

پاش ماۋەيەك جوبرائىلىش ھەلات و دەرچوو؛ كە دارووخانەكە مولكى حىزبى كومۇنىستى
 عىراق بوو.

لە سەعات پىنجى بەيانەو تا دواز دەى نىمەشەو لە گەرمای چل ۋەھشت و پەنجا دەرەجەدا،
 لە دوكاندا بە پىئو و بە تەنيا رەمدەبارد. خواردنى بەيانى و نىوەرۇم نان و شەربەت بوو. زۆر لاواز
 ببووم؛ رەمەزانىشم گرت. لەپ نەخۇش كەوتم. چوومە بىمارستانى «مەجىديە». پاش ھەو رۇژ
 بى ئەو چا بىم گوتيان برۇ! تۆمەز سىلمە و پىيان نەگوتووم. يەرميا گوتى: كارىكى باشم بۇ لە

سەر كەشتى نىوان دەجلە پەيدا كىردووى. دوكانەكەى بۆ فرۆشتم؛ پاش قەرزدانەو ھەشتا دىنارم بۆ ماىەو. رۆژ بۆ رۆژ خراپتر دەبووم. عومەر دەبابەى كۆيى لە تەرەف حىزبى پارتەو ھات كە ئىمە ئاگامان لىت دەبى. رۆژانە دەبىردمە لای دوكتور «نەجىب مەحمود» ناویك، دەرزى و دەرمانى بۆ دەنووسىم. ھەر نوسخەيەكى دەنووسى ھىچ دارووخانەيەك نەیبوو جگە لە يەك دارووخانە. زۆرىش گرانجان بوو. دوايى پىیمان زانى كە ئەم دوكتورە خواوەنى دارووخانەكەشە و دەرمانان بە ناویكى نەيتى دەنووسى، كەس سەرى لى دەرناكا. ئىجازەى چوونە لوبنانى سىلدارانىش بە دەست ئەو بوو. تا نەخۆش قرانىكى دەما نەیدەھىشت لە دەست دەرجى!

گەيشتمە رادەيەك خوين دەرشامەو و چاوم كەمى دەدیت. بردیانمە ئوتىلىك، رايانكىشام و بە كۆل دەیانبردمەو سەر ھەكىم. كاكە زیادى كورى ھەمەئاغای كۆيە - كە زۆر كوردىكى دلسۆز بوو - جگە لەو ھەكە خەرجى ئوتىل و دەرمانى خستبوو سەر خۆى، ھەولى دەدا بمىرنە لوبنان.

با ئەو ھەشەم لەبىر نەچى: لەو كاتەو كە ھاتبوومە ديوى عىراق، تەنيا سى جار شىعرم گوتبوو. يەكیانم لە پشت ھەكسىك دەگەل سدىق ھەيدەرى نووسى كە سەرەتاكەى: «بە دەربەدەرى يان لە مالى خۆم»، جوابىكى نامەى بە شىعرى قىزى و لەو ئوتىلەش: «بۆ كىلى قەبرەكەم» و «خۆشى دوا رۆژ».

ھەلى ھەيدەر سولەيمان - كە كوردىك بوو - ببو ھەزىرى لەش ساغى. بۆ خاترى كاكە زیاد جىگەى بۆ گرتەم و بە پەساپۆرت ئاردمىە ئاسايشگای «بەھنەس» لە چىاي لوبنان؛ لە سەر حىسابى ھكوومەت. بەر لەو ھەو بۆم، ناو مالاكەم دا بە ھەزىزى ئانەوا؛ كە بى مال نەمىنى و كارى چاپخانەكەى بكا.

ھىندىك خاوى و ماوى و ئەسپابى سەفەرم لە ھەمەدانىك نا و بلىتى قەتارى بەغدا - ئەستەمبوولم تا ھەلب بىرى و شەو رەشىد قادر ناوىك - كە دانشجووى حقووق بوو - بردمىە سەر قەتار و لە دەرجە سى دامەزرام. رەشىد لە كۆرىدۆرى قەتار كاىرايەكى روتەكەى دواند؛ رۆيش و بلىتىكى قەتارى بۆ ھىنا. گوتى: ئەو ھەلا شەرىف بوو كە سەرۆكى حىزبى كومۇنىستى عىراقە. دىەوىست بە قاچاغ سەفەر بكا؛ رازى نەبوو بلىتى تا موسلى بۆ بكم. دەلى دەمەوى رىسك بكەم! بلىتى تا تكرىتم بۆ كرى!

قەتار گەيشتە «تەل كۆچەر» كە لە سەر سنوورى سوورىايە. دەبوايە ئەفسەرى سوورى تەسلىمى ھەرگىر و لە شارى «نوسەيبىن» توركى بە سەر رابگەن. پاش نىوەرۆ بوو دايانەزاندىن كە سەبرى پەساپۆرتان بكەن. پاسپۆرتى من سىلدار و بىمارستانى سىلى لى نووسرابوو. گوتيان دەبى دوو رۆژ راوەستى بە قەتارى بارى بۆى و سىلدار بەو قەتارە مەمنووعە. - ئاى بىكەن بە خاترى خودا! من ئەوا لە سەر مردنم؛ چۆن لىرە لەو سەحرايە دەژىم؟ ھىزى مانەو ھەم نىيە.

بەھرەى نەدا. بەلام لە تاوان ھاوارم بۆ ھەر كەسى تووشى بام، دەبرد. جىلىك بە كوردى گوتى: كوردى؟ - بەلى.

- دادەى پاسپۆرتەكەت، بزانم...

وھرىگرت و رۇيشت. پاش تاويك ھاتەوھ: جىيەجىم كىرد، پىرۇ سوار بە!
- ئاخىر چۈن؟

- مەن كارمەندىكى عىراقىم لە ئىزگە. دەگەل زۆربەي ئەفسەرانى سوورى - كە بە قەتار
رادەگەن - ئاشنام. رازىم كىردن ئەوان تا نووسەيىبىن بىنەن و دەلەين چۈنكە پاسپۇرتەكە بە
عارەبى نووسراوھ - ھىچ ئەفسەرىكى تۈرك جگە لە خەتى لاتىنى نازانئى بخوئىتتەوھ - دەتوانئى تا
حەلەب بىرا.

- كاكە مەن ئەو يارمەتتەي تۆم كىرد؛ تۆش چاكەيەك دەگەل مەن بكە!
- بە چاوان ھەرچى لە دەستەم بى.

- مەن نام مەحمۇدە. برايەكم لەو بىمارستانەيە كە تۆي بۇ دەچى، نامەيەك دەنووسم
بىدەيە.

- خىزمەت گران و داوا ھەرزان! ھەر تۆ و نامە؟ كوا بىنە!

لە قەتارى ئەم جاردا «عەببۇود» ناويكى عارەبى خەلكى موسل و شەش كەسى تر - كە
دوويان كوردى حەلەبى و دياربەكرى بوون - شەرىكى رى بوون. واگۇنى دەرەجە سىنى
قەتارەكە ھەشت نەفەرى بوو. دەگەل عەببۇود بووينە ئاشنا. باسى تەل كۆچەرم بۇ گىراوھ، روانىيە
پاسپۇرتەكەم، گوتى: كۆرە تۆ وىزەي تۈركانىشت نىيە!

- يانى دامدەبەزىن؟

- تۈركى دەزانى؟

- كەمىك.

- كەمىك و زۆرى ناوئى؛ بىشزانى نەچى قسەي پى بىكەي. ئەگەر گوتيان وىزە، پەرى
پاسپۇرتيان بۇ ھەلدەوھ. مەن دەبمە دىلمانجەت رىزگارت دەكەم. ھەر پولىكت پىيە بىخە ناو
گۆرەويت. تەنيا چوار دىنار بىلەوھ. پوولى زۆر لە خەلك دەستىن، تا دەگەرتتەوھ سىنور و
دەيدەنەوھ. مەن حەوالەي حەفتا ھەزار لىرەي سوورىم لە پىچى عەگالەكەمدا شاردۇتەوھ.
شىست دىنارم ھەبوو، پەنجا و شەشم نا نىو گۆرەوئى. لە نوسەيىبىن ئەفسەرى تۈرك بە
جەندرمەوھ ھاتنە پىشكىن. تەواو ئىرانى خۇمانم وھ بىر ھاتەوھ: ئەفسەر شۇخ و شەنگ و جىل
تازە، سەرباز پروت و نىوھ پىخواس و پىنە بە قىنگەوھ، ئەفسەرىك ھاتە واگۇنەكەمان.

- وىزا!

پەساپۇرتەم داىە.

- دەلىم وىزا!

پەرم ھەلدانەوھ:

- ئەوھ دە وىزاش پترە!

عەببۇود تىي گەياند كە زۆر گىل و بەستەزمانە، نەيزانىوھ دەبى وىزە وھەرگىرئى.

- جەرىمەي دەكەين.

- چەند؟

- دوو لىرە.

عەببۇود دوو لىرەي دا، وىزە درا! (لىرەي تۈرك حەقدە فىلسى عىراق بوو، يانى لە چوار قىران
كەمتر).

کورد ده گان ده گهل خه لک و به ناسایی، به تورکی ده دوان؛ له قسه ی خو یانه دا - که قاچاغچی مه فرۆشتن بوون - به کوردی ده دوان؛ تا کهس نه یزانی. کوردیکیان به وی تری گوت: کچیکم هه به عومری هه شت ساله جهوت زمان ده زانی: کوردی، عه ره بی، فه رانسی، ئیتالی، کلدانی، یونانی. ماله که مان له گه ره کیکه پره له هه موو میلیله تیک. کچه کهم له مه دره سه ی یونانیان ده بهر خو یتندن ناوه و بۆته ته رجمانی هه موو جیرانه کانمان.

عه ببوود کوبیه ی موسلی پی بوو. به زۆر نانی ده رخوا رد دام و هاو ده میکی زۆر خو ش بوو. پیش نیوه رۆ له خه له ب دابه زین. له ئیزگه بانگیان ده کرد: «تاکسی بۆ بیرووت». بلیته که ی قه تارم در ی و خسته مندوو قی زبله وه. چه مه دانم دا به خاوه ن تاکسیه ک که بماته بیرووت. دیم عه ببوود په یدا بوو. بانگی له خاوه ن تاکسی کرد: حاجی ئەو کو ره دۆستی منه! حاجی وه ک جندۆ که ی ناوی خوا ببیه، به ترس و عوزرخوا یی چه مه دانی دا گرت و به جینی هیشتم.

- کوا بلیته که ت؟

دراندم و فریم دا.

غار ی دا سندوو قه زبله که ی پشکنی، پارچه پارچه ی بلیتی دۆزیه وه. دای به باجه ی ئیزگه و بردمیه ده ری و به فایتونیک ده گه لیا چوو مه ئوتیل.

- کاکه عه ببوود بۆ نه ته یشت برۆم؟

- برا ئیمه ره فیقی را بووین. ئەم خاوه ن تاکسیانه دز و سه گبابن؛ خه لک له ریگه رووت ده که ن؛ ده یانناسم. له وانه بوو تۆی وا نه خو ش که شیت دینارت پنیه، هه ر بتکوژن. شه و به قه تار ده تنیرم؛ سه لامه ت ته ره.

له ئوتیل نه هاری بۆ کریم. چووینه کورته سه یرانیکی مه یدانی بهر ئوتیل. منیش قه رتاله پرته قالیکم کری، ده گه لی هینامه وه ئوتیل. بلیتی بیرووتی بۆ بهر ببووم. دوا ی شیو خواردن به فایتونیک بردمیه ئیزگه و چه مه دان و کهل و په لی له سالۆنی چاوه دیری دانا و گه راوه. به هه زار زه حمه ت پرته قاله کهم به جی هیشت؛ ده یگوت من حه قی زه حمه تی خو م ناوی. به چاوه نۆری قه تار له ئیزگه ویستم چه مه دان بکه مه وه، قفل نه کرایه وه که نه کرایه وه. نه فسه ریک و سی پۆلیس هاتن له جگه ره ی قاچاغ ده گه ران.

- برا ئەو چه مه دانه چی تیدا یه؟

- نه فه ندی هیچ نییه، هیندیک جغار ه ی له نده نییه!

- بیکه وه!

- من نه خو شم، خو تان بیکه نه وه.

نه فسه ر و پۆلیس شل و کوت بوون بۆیان نه کرایه وه، وازیان لی هینا. جگه ره شی تیدا نه بوو. هه ر ویستم بۆم بکه نه وه. دوو کیلۆ سجوو قم کری. واگۆنی قه تار دوو و درێژ و جیگه ی په نجا کهس. هه ر دوو کهس له سه ر کورسی ته خته ی دوو نه فه ره داده نیشتن. جیرانم لادیه کی سووری بوو، دیار بوو زۆر مندالبار و هه زاره. دوو کیلۆ سجوو قه کهم دایه که بیبا بۆ مندالان. له سوپاسی ئەوه دا جیگه که ی خو شی دامی و کهولی بهری خو شی پیدادام و راکشام. قه تار تا شاری «حومس» رۆیشت و ده بوا یه سه عاتیکی وچان بده ی ن تا ده یگۆرن. له حه ساری ئیزگه له کابرایه کم پرسی:

- «مرحاج» له کوښه؟

کابرا گوتی: به عاره بی نازانی چت دهوئ؟

نهی خودایه له بهغدا «مهرحاز» به ناودهست دهلین، لیږه ده بی چ بی؟

- مهبال؟

- به خوا شک نابهم دهنه دهمدایه ی!

- خه لا؟

- کهس لیږه خه لا نافرؤشی!

کابرایه ک لهو لاهه تیی گه یاند، به تووړه بیه کهوه گوتی:

- ده بلنی «بیت المای» و پرگرم که! هو بجو لهوئ بمیزه!

سواری قه تار بوومه وه. ثم قه تار هاش واگوونی هشت نه فهری بوو. ته نیا کابرایه کم ده گهل دهواگوئندا بوو که چوار چه مه دانی پی بوو؛ حاجیه کی میسری بوو. من به له هجه ی بهغدایی، نهو به زاراوه ی میسری، جا وهره و کهر له قوړه ده ریڼه! زوړ به گران، نهویش به نیوه ئیشاره تی دهستان تیگ ده گه یشتن.

باران زوړ باریبوو، روخواوی کیو پی قه تاری به ستبوو. حاجی لهو ماوه دا که پی قه تار خاویڼ ده کراوه دابه زی که له دهشت گوو بکا. له پر قه تار رویش و حاجی به جی ما. هر چهند داد و هاوارم کرد دهنگم به کهس پانه گه یش و عه قلی نهو هشتم نه بوو زنجیری ناژیر راکیشم. لهو پی به قوړگیرانه، قه تار دوو سه عات له وهخت درهنگ تر گه بیه ئیزگه ی بیرووت. قهت ناقه غهواره یه کی لی نه مابوو. نه پیشوازی کهر، نه عه نبال. چه مه دانی حاجی لیم بیوونه توق. تو بلنی حاجی چی به سر هاتی؟ له پر چوار کهس له ترومبیلیک دابه زین و هاتنه بهر واگوونه که.

- کوا چه مه دانی حاجی؟ بوی ده به یڼ.

- تا حاجی خوی نه یه نایدهم.

دهیده ی! نایدهم! هه رام له نهفسه ریگ کرد. هر بیستیان هه را ده کهم، خویان خسته وه ترومبیل و رایانکرد. نهفسه هات بوم گپراوه. گوتی: باشت کرد؛ نه گهر حاجی نه هات له ثامانه تی قه تار هه لیانده گرین. لهو قساندها بووین حاجی له ترومبیلیک دابه زی. گوتی: که به جی مام، له سر جاده دهستم بو ترومبیلی چوار کهسه که هه لینا، که زانیان چوار چه مه دان له قه تار دایه، به جیان هیستم. تو فرشته ی منی! نه ته یشته چه مه دانه کانم بچن. هر چی دارایی هه مه دهواندایه. نو پی شهوانه. چه مبال و تاکسی دهس ناکه وئ، چار چییه؟ ناچار منی نه خوش و حاجی ملباریک و لواز، یه کمان دوو چه مه دان چهند میتریک دوو ده خاته وه و ثم جار نوره ی نهو تر دی. زوړ ماندوو بووین و جی واش نه پویوین. حاجیم به جی هیشت و سه لته رویشتم. له خیه تیک دومانوه گویم لی بوو یه کی به کوردی ده یگوت: «نه مرؤ قه زه تهت خوینده وه؟» (قه زه ته یانی روزه نامه). بانگم کرد، دوو لاهاتنه دهر و هیئانم چه مه دانه کانیا له سر شان دانا. پاش تو زیک گه یشتنه تاکسیه ک و هیئانیه ناو شار. حاجی ده چوووه ماله ناشنا. من گوتم ده چه ئوتیل و نه شه رهام. حاجی سویندی خوارد تا تو به خاترجه می دانه به زینم نارؤم. له مهیدانی بورج له ئوتیلیک ژووریکي بو گرتم. سه رمای قه تار و گرانی چه مه دانان زوری کار تی کردبووم. له ئوتیل نهو هنده خوین رشامه وه که لام وابوو خوینم ده له شدا نه ماوه. ئیشتیام نه بوو، شو بی نان خه وتم. به یانی دهر که وتم و له رستورانیک داوای که بابم کرد.

ژنیکی زۆر به دهعیه‌ی جگهره به لالیوانه‌وه لهو بهرمه‌وه دانیشتبوو، له په‌ستا چاوی لێ داده‌گرت. ئای به کلکی خێویه‌وه! کهس نا قینچکه! به مۆرککه‌وه تماشام کرد و به قه‌لسی رووی لێ وه‌رگێرام.

به تاکسی چوووه سه‌فاره‌تی عیراق که بزانی من نه‌خۆشیانم. دوو لیهرم دا به تاکسی. سه‌فیر گوتی: پیاوی نه‌شاره‌زا ده‌بی تاوانی نابه‌له‌دی بدا. سواری ترام بای پینچ قورشت ده‌چوو، نه‌ دووسه‌د. به ترام بگه‌ڕێوه! بچۆ خه‌یابانی پشت سه‌را! تاکسی لێن. به لیهریه‌ک ده‌تبه‌نه ئاسایشگای سیلداران.

مه‌گه‌ر خه‌لکی سووریا بۆ پوول په‌رستی بگه‌نه‌ لو‌بنانیان، ده‌نا عه‌جه‌میش ده‌سکیان له‌ دوو ناکا. له‌ کابرایه‌کی به‌ سه‌ر و سیمام پرسی: خه‌یابانی پشت سه‌را له‌ کوێه‌؟

- چم ده‌ده‌یه‌ی پیت بلێم؟

- چت بده‌م؟

- چاره‌گه‌ لیهریه‌ک.

لێ وه‌رگرت، گوتی: ئیره‌یه‌!

له‌ درگای ئاسایشگاوه‌ له‌ پاش پرسیار و وه‌رامی پتویست، برده‌میانه‌ ته‌به‌قه‌ی سیلدارانی فه‌قیر و ته‌ختیان نیشاندام.

له‌ ئاسایشگای به‌حه‌نس

«به‌حه‌نس» یان «به‌حه‌ننه‌س» گون‌دیک‌ی مه‌سیحی‌نشینی لو‌بنانه‌. له‌ پۆژه‌لاتی بیرووت و هه‌زار و په‌نجا میتر له‌ به‌حر به‌رزتره‌. ئاسایشگاه‌که‌ به‌و نێوه‌یه‌ و سه‌ر به‌ کلیسای کاتۆلیکی فه‌رانسه‌یه‌. ده‌یری ژنانی راهیبه‌ و ته‌رکه‌دنیا‌یه‌. ژنیک که‌ «مامێر» یان پیت ده‌گوت (واتا دایک) ئیداره‌ی ده‌کرد. ژنه‌ ته‌رکه‌دنیا‌کان کاریان بۆ ده‌کرد و پیتیان ده‌گوتن «ماسێر» (خوشک). هه‌رچی له‌ ده‌رمان کردنی نه‌خۆشان قازانج ده‌کرا، ده‌درا به‌ سوپای فه‌رانسه‌. ئاسایشگا سێ ته‌به‌قه‌ بوو؛ ته‌به‌قه‌ی چواره‌می سینه‌ما بوو، ته‌به‌قه‌ی سێهه‌م تایبه‌تی ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن پارتی زل بوو؛ مانگی شینست دیناریان بۆ ده‌دان. خۆراک و ده‌رمان و ئیستراحتیان له‌وبه‌ری چاکیدا. ته‌به‌قه‌ی ناوه‌راست بۆ فه‌قیر و بیکه‌سی هه‌رزان بایی نه‌خۆشی عیراقی. ته‌به‌قه‌ی خواری بۆ نه‌خۆشه‌ فه‌قیره‌کانی لو‌بنانی و شوینی‌تر بوو. ئیمه‌ی عیراقی مانگی به‌ حه‌قده‌ دینار به‌خێو ده‌کراین؛ به‌ ده‌رمانه‌وه‌. خۆراک هه‌تا بلێی خراب، ده‌رمان زۆر که‌م و به‌ ده‌سته‌نده‌. حورمه‌ت؟ خۆزگه‌ به‌ حالی سه‌گ!...

دوکتوره‌کان به‌ هه‌تیوی له‌ کلیسا به‌خێو کرابوون؛ له‌ فه‌رانسه‌ پتی خۆیندرابوون. هه‌ر شه‌ش مانگ ده‌سته‌یه‌کیان ده‌چوووه‌ فه‌رانسه‌ بۆ زانین زیاد بوون و که‌ ده‌هاته‌نه‌وه‌ ده‌سته‌که‌ی‌تر ده‌چوون. ته‌نیا شتیکی که‌ خودای‌پداوه‌کان و داماو‌ه‌کان تیا شه‌ریک و به‌رانبه‌ر بوون، هه‌وا‌ی سازگار و تیشکی خۆره‌تاو، دیمه‌نی جوانی چیای لو‌بنان و دوکتوره‌کان بوو.

هه‌موو پۆز به‌یانی، لیسته‌یان بۆ ته‌به‌قه‌ی سێ ده‌برد که‌ جووری خواردنی به‌ ئاواتی خۆیان هه‌لبژێرن و بۆیان لێنێن. ئیمه‌ش هه‌وته‌ی جارێک شۆربای گۆشت و شتر و هه‌موو جه‌می زستان نێسک و باقله‌، له‌ دوو مانگی به‌هاردادا زۆربه‌ی جه‌م که‌نگری له‌ ئاودا کولاو، هه‌موو هاوین

شۆربای کووله که بوو. سالت دوو جار: رۆژی کریسمیس و جهژنی فەسح، گوشت مریشکمان به برنجەوه هەبوو.

رۆژی چەند جار ماسیڕ سەریان دەداین. دوو رۆژ جارێک دوکتور دەهات بە سەرماندا دەگەرا. هەوتە ی جارێک مامیڕ و هەموو دوکتور و ماسیڕەکان -کە پەرستار بوون- گەشتیکی بە کۆمەلیان دەکرد و بە سەریان دەکردینەوه. شەوانە باشمان داپۆشین؛ بەلام -زستانیشت با- دەبوو سەرمان لە دەرەوه بی. دەرک و پەنجەرەشیان دەکردنەوه تا لە خەوا هەوای پاک هەلمژین. زۆر جار بە خرتە ی بەفرمالینی بن تەختە کانمان وە خەبەر دەهاتین کە بە فریان لی دەباری.

تا چل رۆژێک زۆر کەلەلا بووم و گەرمام گەیبوو چل دەرەجه. وردە- وردە هاتمەوه حال و بە پای خۆم دەگەڕام. ئەو دەم چارە ی سیل زۆر لە ئیستا کەمتر بوو. تەنیا عەمەلی پەراسوان و هەلکێشانی ریه لە رپی لاملەوه هەبوو. دەرمانیش دەرزی «ستروپتۆماسین» بوو؛ ئەویش زۆر گران و دەستی فەقیر نەدە کەوت.

زۆربە ی نەخۆشەکانی هەوالم خۆیندەوار و رۆشنیڕ و مامۆستا و نووسەر و شاعیر بوون. ئەوی دەمانەوه، کۆنە پۆلیس و راننده و تۆزخۆری دەشت و سارا بوون. پلە ی ناونجی زۆر کەم بوو. مەگین چلۆنکایی با، دەنا دەبوو لە سەر تەختە کانمان نەبزوین و خۆ مانندوو نەکەین. چینه نەخۆشەکانی پێش ئیمە وردە- وردە کتیبخانە یەکیان پێکەوه نابوو. پتر لە دوو هەزار جلد کتیبی زۆر چاک و بەتامی تیدا کۆ بیۆوه. بە هەلبژاردنی نەخۆشان سەرپەرست و ئاگاداری کتیبخانە ناودێر دەکران. پارە یەکی زۆر کەم ئابوونە ی کتیب خۆیندەوه وەرەگیرا؛ کە ئەویش دەدرایەوه بە کتیب. ئەگەر جارێک دەولەمەندیک بۆ سەردانی خزمی نەخۆش یان بۆ سەبری نەخۆشانی سیل بهاتایە و لە پرووی خیرەومەندی بیگوتایە: چیتان بۆ بکرم؟ دەیانگوت: کتیب بۆ کتیبخانە. لەو بیکارییه و نەبزووتنەدا، هەموو کەس سەری بە سەر کتیبدا دەگرت. تا ئەو رادە نەخۆیندەواره کانیش دەرشیان دەخویند کە بتوانن بخویننەوه. تەنانەت کابرایەکی لی بوو، مستەفا شیخەلی ناو بوو؛ پتر لە شەش سال بوو لە ئاسایشگا مابۆوه. دەلالی هەراجه بازار ی بەغدا و نەخۆیندەوار، لە ئاسایشگا خۆیندەبوو؛ ببو خۆیندەواریکی عەرەبی، مەلای دەبەزاندن. منی وا تینوو ی خۆیندەوه، دەستم بەو هەموو کتیبەرا بگا و جگە لە دانیشتن و راکشان هیچ کارم نەبی، دەبی چ بکەم؟ قوربان شانم لی داخست و ملم لی نا و پیزم لی گرتن؛ وشک و تەر، ئایینی و کفرنامە، تاریخی و ئەدەبی، بی و جان و سانهوه، رۆژ تا ئیواره و شەو تا خەو بە لامدا دەباتەوه، چاو لە کتیب ناتروو کێتم. نووسرای تەها حوسین، عەققاد، سباعی، یەزەک، سەلامە مووسا، جەسەن زەیات، دیوانی حافز ئیبراھیم، شەوقی، دیوان و کتیبی نووسەر و شاعیرانی کۆن، تاریخی کۆن و نوی جیهانی و مەلبەندی، زنجیرە نووسراوی قەدری قەلەمچی، کۆمەلە گۆفارهکانی دنیای عەرەب... راستیەکی نازانم چەند و چەند کتیبم خۆیندەوه. تەرجمە لە شکسپیر، ئاناتۆل فرانس، ویکتۆر ھۆگۆ، مارک تواین، بالزاک، ماکسیم گورکی، چیخوف، گۆگول، کتیبی کۆنە بەیتی عەرەب، فەلسەفەکان، ئیلیاد و هەر چی لە نووسەرانی ئوروپاوه کراوەتە عەرەبی. خولاسە چیم نەهیشت کە جار و دوو جاری نەخۆینمەوه. تەنانەت کتابی موقەددەسم دوو جار سەر لە بەر خۆیندەوه. دوو سال بۆ خۆیندەوه و فیڕ بوون زۆر دەر فەتیکی زێڕینە. هەم لە مەعلووماتدا، هەم لە عەرەبیدا دەسماپە یەکی زۆرم دەس کەوت.

لە ئاوماندا كەشىشېك و مەلەيكە نەجەفى پەيدا بوون. مەلە ئاوى شېخ خەلفە و زۆر وريا و قسەخۇش. لە بىرمە جارىك لىيان پرسى:

- لە قورغاندا دەلى: «زەوى بە مىرات بۇ سالخان دەمىنى»، يانى چى؟

- مەنزورى قورغان لە صالح ئەو كەسانەيە كە بە زەوى دەچارىن و ئىسلاحي ئەرازى دەكەن؛ نەك سۆفلىكە و مەلەي دەسېر و تەنبەلى وەك مەن. لەوانەيە ستالين لەو سالخانە حىساب بى. كەشەپياويك بوو لە تەمەنى بىست وەھو سالىدا، ئاوى «ئوغستىن» بوو. تا نەخۇش نەكەوتىبوو بە عومرى خۇي لە دىزىكى سەر چىايەكى عىراق دەرئەكەوتىبوو. لاتىنى، ئىسپانى، فەرەنسى، ئىنگلىسى، فارسى، توركى، عەرەبى، كەلدانى و كوردى بە ھەر دوو زاراۋەي كەمانجى و سۇرانى وەك ئاۋ دەزانى. زۆرىش رووح سووك و لە شانان خۇش بوو. لە خۋاى دەويست پرسىارى لى بىكەي و جواب بداتەۋە.

- باۋكى روۋحانى! ئەۋى تۆ فىرى بوۋى بە ھەزار زاناي عەرەب نايزان. تۆ لەو كىۋە كوپرا ئەۋ ھەموۋە فىر بوۋى؟! ھەموۋە فىر بوۋى!؟

- كاكە! عەرەب زمانەكەيان بۆتە بەلايان. ئەۋەندەيان لە خۇيان گران كەردوۋە بە سى سال فىرى نابن. خەتەكەيان ئارامى كۇنى چوار ھەزار سالەيە؛ لايان وايە كفرە بىگۇرن. ناچار گرامىرى چەند جەلدى بۇ نووسراۋە كە راست بخوئىرتەۋە. ئەگەر وەك لاتىنى بنووسرايە بە پەنجا پەر گرامىر ساز دەبوو. ھەر خەرىكن زمان فىر بن تا قورغان راست بخوئىنەۋە. ئىتر نايانپەرۋىرتە سەر عىلمى تر و بە جاھىلى پىر دەبن.

رۇژىك پرسىم:

- بەيانىان راھبەيەك بە چرايە نەفتىكى داگىرساۋە و كەشەيەك بە زەنگولەۋە بە دەۋرى كلىسادا دەگەرېن و زەنگولەۋە پادەژىتن، ئەۋە بۇ چىيە؟

- چۇن لە كاتولىكى ئەۋەندەش نازانى؟ ئەۋانە شەيتانى دەۋرى كلىسا - كە شەۋ ھاتوون - دەردەكەن!

- جا بۇچى دەريان دەكەن؟

- بۇ ئەۋە ئىمە كەشىشەكان جىگەيان بگرىنەۋە!

لە سەر داۋاي ئەۋ، داستانى «كرانك بىل»ى ئاناتول فرانسىم كەردە كوردى. ھىندىك دەسكارى زانايانەي تىدا كەرد و پەسندى كەرد. نوسخە خەتەكەم فەۋتا و بە چاپ نەگەشت.

لە ئاخىر و ئۇخريەكاندا ويستم ئىنگلىسى فىر بىم. فەرھەنگى عەرەبى-ئىنگلىسى، ئىنگلىسى-عەرەبى و فەرھەنگى لەھجە دەربىنم لە دەۋرى خۇم دانان. وشە بە وشە مانا و لەھجە دەردىنم و دەينووسم و لەبەرى دەكەم. بەۋ زەخمەتە گرانەي كە كىشام دەمتوانى داستانى ھاسان بخوئىنمەۋە و كەمتر كارم بە فەرھەنگ بى. بەلام بە داخەۋە لە پاش چا بوۋنەۋەم لە بەغدا و لە پىناۋى نانى رۇژانەدا، نەمتوانى لە سەرى بىرۇم و لە بىرم چۆۋە.

زۆر ئاشنانى باشم ھەبوون. لە ھەموۋان نىزىكتر «خوسىن وەتتار» ئاۋىك بوو خەلىكى عىمارەي عىراق؛ لە خۇم رووت و پەجال تر. لە دىنيادا تاقە برايەكى ھەبوو ئەۋىش سەرباز بوو. خوسىن زۆر لە ئەدەبىي عەرەبىدا زەۋقى ھەبوو. بۇ خوئىندەۋەش پرسى دەكەردم، كىتىبىم بۇ ھەلدەبۇارد.

زۆر نىۋانمان خۇش بوو. پىكەۋە دەگەرېن. كورد گوتەنى: «ۋەك گۈيى كەر جووت بوۋىن» و

بېووننه خەمەر ھوینى يە کتر.

سینەما لە تەبەقەى چوار بوو. دەبوايە ھەر کەسە کورسى خۆى بەرى و لە فیلم بروانى. کلیسا بوو؛ لە بەر خاوەن سینەمايان دەپارنەو، بە خێر فیلمیان وەردەگرت و سەر و چارەگە لیرەيەکیان لە نەخۆشى تماشاکەر دەستاندا! ھەر زوورەى جینگەى ھەشت نەخۆش بوو. کابرایەکی سەرتاشى لى بوو، رادیۆى دەدا بە ئیجارە، مانگی بە شازدە لیرە. من ھەر زوو رادیۆیەکی کۆنم کړى و ھاووەتاغەکانم لە ئیجارە پزگار کرد. کاتى چا بوومەو و دەرچووم بە قازانچ فرۆشمەو.

کومۇنیستەکان حەلقەى دەرسیان بوو. سەبرى یوسف ناویکی کوردی مەسیحی دەرسى پى دەگوتن. گوتى: حوسین بۆ نایە شتیک فیر بى؟ حوسینم بردە دەرسى. گوتم: عیلم ئەگەر خۆشیشت نەوئ ھەر باشە بیزانى. بۆ نەگبەتى دەرسى ئەو رۆژە لە مانیفستى مارکس و ئینگلیس بوو کە دەلى ھىچ خوايەکی نیر و من نەبوو و بەرى بیرى مریە و راست نییە. حوسین ھەستا رۆیشت. کە لیم پرسى بۆ رۆیشت، گوتى: برا تۆ گوتت بەھرە لە عیلم دەبینى. من شیعم؛ حوسین و عەباسم زۆر خۆش دەوئ. راست یان درۆ بە خۆشەویستى ئەوانەو ھۆگرم گرتوو و زۆرى پى شادم. سەبرى ھەر گوز و گومبەت بى ئەو ھىچم بداتى مایەى دلخۆشیم لى دەستینى. تا شتیکم نەدەنئ نایى دە شتم لى بستین. سەبرى گوتى: راست دەکا، حەق بەو. سەبرى بۆ دەنگوباسى کوردستان زۆر کۆشا بوو. ھەر رۆژنامە و گۆڤاریکی ئوروپا و عەرەب، ھەرچییان دەربارەى کوردستان نووسیوو، باسەکانى بربوون و دە بەرگی گرتبوون؛ عەکسى زۆرى ھەبوون. تەنانەت رۆژیک عەکسیکی لە رۆژى ئالاھەتکردنى سابلاغ نیشاندام و ئیشارەى بۆ عەکسیکی بچووکى دوورگیراوى نەناسراو کرد کە لە سەربان لە کن دارى ئالا بوو. گوتى: من لام وایە ئەم عەکسە ئى تۆیە. راستى دەکرد و زۆرم پى زیرەک بوو. تەمریکی حکومەتى شیخ مەحمودى بە یادگار دامى. دوو خەنجەرى تیک پەربوو؛ لە سەرى نووسرابوو: «حکومەتى کوردستانى جەنوبى» لەو دیویش نووسرابوو: «چوار ئانە» ھیندەم ئەو تەمرە خۆش دەویست و تاقەتم دەکرد کە لیم ون بوو.

شەویک دەستى ھەیکەلى مەسیح شکابوو؛ وردە پوولى زیارەتکەران دزرابوو. کلیسا زۆر رقى ھەلسا. گوتیان تا گوناھبار خۆى دەرئەخا، نانتان نادەینى. دەمانزانى کى وای کردوو؛ بەلام ھیندە ھەزار بوو، بەزەمان پێدا دەھات و پۆشیمان. تا نیوەرۆ بى نان ماین و ئەوسا ھیندیک باقلەى کولایان داینى. ماسیڕیکی کێژەعەرەبى مەسیحى زۆر جوانى لى بوو، بە دواندنم کەیفى دەھات. لە منى پرسى: کى ئەوێ کردوو و دەستى خودای پەڕاندوو؟ گوتم: لە خودا خۆى پەرسن ھەموو شت دەزانى! بە بزیکەو گوتى: لەسەر ئەو قسانە خۆت تووشى بەلا دەکەى!

گفتوگۆمان دەگەل ماسیڕ - کە ناوى «مارى لويس» بوو - ھەر لە دەورى دین و رەب دەگەرا. من دەمگوت: ئەگەر میتەردت بکەرایە، دوو مندالت باش پەروەردە بکەرایە و مەسەلەن بېوونایەتە دوکتور و دەرمانى ھەزارانیان لە مل بابە، لەو چاتر بوو کە خۆت ئەستێر کردوو و بە سەرى تاشراو، بە کراسى جاو، لە زیندانى دێردا دەژى. ئەویش لە جوابما کارى خۆى بە باش دەزانى و دەیگوت خزمەتى رەب دەکەم. بەلام زۆر جار دەھاتە لام و دەگەلما رووخۆش بوو. رۆژیک

گوتم: ماسیڕ دەچمە بیرووت بۆ معاینەى چاوم، فرمايشت نییە؟

- نا، ھەر ھیندەم دەوئ قەول بەدى کە خۆت زۆر ماندوو نەکەى!

تیگه یستم چی له دلدايه؛ به لام خۆم گیل کرد. گوتم: به بی نارۆم؛ ماشین ههیه!
 وا دیار بوو ههردووک یه کترمان خۆش دهووست و سه د کێوی شاهۆمان له نیواندا بوو...
 له سه خواردنی زۆر خراب ههموو نهخۆشه کان مانیاں گرت. یه کێک ئالایه کی به لوولا که
 وشتریکه وه کردبوو؛ کردیا نه ههرا. خه بهر به بیرووت درا. سه فیری عیراق و دوکتور غوسن
 (وه کیلی عیراق ده باره ی نهخۆشانی ئاسایشگا) هاتن؛ بوونه میوانی مامێر. گوشت بهراز و
 مریشک و پلاو، ناشی پی ده گهرا. خۆ شهرا بی کونی کلیسا هه مه پرسه! من له سه تهخته کهم
 نه بزووتم. گوتم مان ناگرم. شکایهت لای سهبری کرا، گوتی: با نهیه؛ من به پیاوی باشی دهزانم.
 خه بهر به مامێر درا بوو. گوتبووی: یه کێک ههیه لهو پرسن تا بزائن ئه مانه کومۆنیست و
 تهشقه له بازن و درۆ ده کهن. په گه ل مامێر یک بانگ کرامه لای سه فیر. به ناو سه فدا که
 تیده په ریم، «خاین! خاین!» کهری نیر نهیده کیشا!

سه فیر گوتی: کوپم! تۆ بلی خزمهت و خواردنتان چۆنه؟
 - قوربان! سه گ دهژی و ئیمهش دهژین!... به درێژی باسم کرد.
 رووی کرده وه کیل و مامێر:

- پوولمان لی دهستین و نهو ههش حالی نهخۆشانه؟ ئه وه قبوول نا کری.
 سه فیر هاته دهر و گوتی: ئهم کوپه باشی تیگه یان دین که ئیوه چهند مه زلوومن. ئه گه ر ئه و
 نه با له وانه بوو لیتره برۆین و نه تانبینین. خواردن و خزمهتتان چاک نه کری، ده تانبهینه
 شوینیکی تر.

ئیتیر خاین گورج بوو به برای باش و سه بریش ئافه ریمی کردم. حورمهت و خزمهتیش زۆری
 فهرق کرد.

چل رۆژ بوو له به خنهس بووم. ده گه ل ئه حمه د ناویکی کورد بوومه ئاشنا. زۆری ژماره ی
 گوفاری گه لایژ هه بوو. دوا ی چل رۆژ هات و چۆ کردنی یه کتر، لیتی پرسیم:

- ئه ری کهس نامه یه کی بۆ ئه حمه د نه داویه ی؟

- ئای خه جالهت خۆم، نامه کهم هه ر ده باخه لدایه!

له و تیگه یستم که مه حموود و ئه حمه د به چکه عه ره بن؛ له سوله یمانی گه وه ره بوون و بوونه
 کوردی دلسۆز.

رۆژیک نامه یه کم بۆ هات؛ عه زیز نانه و نووسی بووی: کاکه هاتومه شام؛ له ئوتیل غازی. حاله
 خراپه! چ بکه م؟ جوابم بۆ نووسی وه له ئوتیل مه بزوو! نامه یه کم بۆ برابم نادری نووسی که فریای
 که وه! برابم بر دبوویه مه زلی خۆی. رۆژیک عه زیز به دوو چه ر خه گه یشته لام.

- تۆ چی و ئیتره چی؟

- دوا ی تۆ ناو ماله کهم فرۆشت؛ به قه تار هاتمه سنجار. میوانی شیخیکی یه زیدی بووم.
 نارد میه قامیشلی، ماله جگه رخوین. خه ریک بووم کچه که ی بخوازم، سه ری نه گرت. به دوا ی
 تۆدا هاتم، گه یستمه شام. ئیستا هاتووم بۆ لات؛ چهند رۆژیک له لات ده بزم.

- لیتره پێگه ی میوان نادهن.

- که وا بی ده چمه وه، خوا حافیز!

به یانی ئه و رۆژه گوتیان لایک له ئوتیل بووه، ده لێن پاره نادا؛ هه رایه! روانیم عه زیزه و داوا ی
 بیست و هه شت لیهره ی لوبنانی لی ده کهن؛ ده لی نیمه. له و به لایه ر زگارم کرد و پوشت. برابم

بۆ نووسیووم له پڕی دووچهر خەیی به کری گيراو شکاوه و من تاوانه کهم داوه. عەزیز له چاپخانه یه کی شام دامەرزابوو کاری دە کرد. جاریک برایم نووسی: «نسخه تی بکه! ده لێ ده چمه میسر. ده لێم ئەوه نه خشه، رێگه ت نییه. ده لێ من به نه خشه ناپۆم؛ بۆ خۆم ده چم!» له جوابا نووسیم: «تۆ بزانه عەزیز خۆی له من به عاقل تر نازانی، تا نسخه تی بکهم؟!» عەزیز وهرقهی په نابه رانی فله ستینی سازدابوو؛ مۆریکی به راوه ژوو پتیه نابوو؛ چوو بووه ئوردون. گه رابوو له پڕی زانیبوویان فیللی کردوه، خستیانە زیندان هوه. پاش ده رۆژ حوسنی زه عیم کووده تای کرد و جگه له خۆی - که کوردیک بوو - حوسین به زازی سه رۆک وه زیریشی له کورده کانی شاری حهما بوو. عەزیز به ردرا. رۆژیک نامه هینی ئاسایشگا بانگی کرد: - کئ عەزیز ناوه و ئیرانییه؟

نامه یه کی به دروشمی پشيله و که له می ئیرانه وه هینابوو. ته واو ترسام! خوا به چ قه و ماوه؟ نامه ی سه فاره تی ئیران له لوبنان بوو که: «ئاغای عەزیز نانه وازاده! کارمان به تۆ نییه؛ بۆ ناچیه وه میه نه ی عەزیز؟! ئادریسی عەزیز من بووم. رۆژیک له به غدا وه نامه ی عەزیزم بۆ هات: «ده رۆمه وه ولات، کارت نییه؟» نووسیمه وه خه به ری ماله وم بۆ بنیره. پاش ماوه یه ک عه کسی کوپ و ژن و خوشک و برامی بۆ ناردم؛ ده گه ل چه ند رۆژ نامه یه کی ئیرانی و نووسیووشی: مه جله لیه هیلال ئەو ژماره ی باسی روه سیای سووره؛ بنیره فلان ئوتیل له ورمی. ئیدی خه به رم له عەزیز بر. له سالی ۱۳۵۴ی هه تاویدا - که هاتینه ئیران - بیستم که ناوی دوکتور عەزیزی ژیا نه و مامۆستای دانشگاه.

پینچ مانگیک بوو له بیمارستان بووم؛ رادیۆ به غدا به لاوی کرده وه که ره فیق چالاکی کومۆنیست گیراوه و ئیقراری له سه ر هه موو ئەندامانی حیزب کردوه و ئەوا هه ر رۆژی ناوی چه ند که ستیکیان له سه ر رادیۆ به لاو ده که ی نه وه. دلم له رزی! نه کا ناوی منیش بلێ و له بیمارستان هوه بمبه نه زیندانی به غدا. سه رباریش ره فیق ده مناسی که له کۆمه له وه هاتووم. خوا به هاوار! هه موو رۆژ گویم به رادیۆ وه ده نا؛ رۆژ نامه ی به غدام ده پشکنین؛ له ناوی خۆم ده گه رام. نه خیر، ناو نه ات.

هه ناسه یه کی ئاسووده م هه لکیشا. ره فیقیان کرده گووینده ی رادیۆی کوردی به غدا؛ حقووقی جاسووسی و گووینده گی وهرده گرت. راستی گووینده و ئەدیبی وا کهم ده بیته وه. وای وه سه ر زه وق خستم، چه ند جاریک ئینتقاد و پشینیارم به ناوی «قۆیتاس په پوهله» بۆ نارد و له رادیۆدا جوابی ده دامه وه.

نه خۆشانی کورد چه ند سال بوو له لایه ن مامیر و دوکتورانه وه به ئازا تر بنیاده م ناسرابوون. بۆ نمونه شیخ عه بدولقه هاریکیان ناو ده برده که بۆ عه مه لیاتی په راسو به مشار برین نه یه یشته وه بیهۆشی که ن! که هاتوون خه لاس بن، گوئویه: دوکتور، پتیه مبه ر فه رمویه خوا روه م به وانه بکا که سنعاتی خۆیان باش ده که ن! کوردیکی تر به ناوی «سه یدۆ» له جه نگه ی عه مه لیاتدا - که نه یه یشته وه بیهۆشی که ن - گوئویه: دوکتور باشی ببه ر، تازه ناتوانم بیمه وه! زۆر داستانی وا له کوردان ببوه شه وچه ره ی دوکتوران. چونکه عه رب هه ر مقه ستیان ده دی ده گریان و ده یانه راند و هه زار جوینیان به مه سیح و جه د و عبادی دوکتوران ده دا. ئەو ئاوی ناوی ئازایه تییه بۆ کورد رابوو؛ هه ر کوردیک بینا لاندایه ده یانگوت؛ تۆ کورد نی؛ کورد زۆر به غیره تن!

جا نيمه چهند کوردیک که لهوئ بووین زؤریشمان ئیش پینگه بیا، پیمان شهرم بوو هاوار کهین. من له کهله کهمدا ناوی پس پیدای بوو. به جوره ترومپایهک خالیگه یان کون ده کردم؛ ناویان لینده کیتشا و دهرمانیان تیده کرد. هفته ی دوو جار هم کاره ده کرا. رۆژیک دوکتور هات، وا به دوو ماسیر تیم بهربوون و کهولم ده کهن. دیتی حالم زور شره. گوتی: دهرمئ! دهستی لئ بهردهن! کهس ئهو ئازاره ی دهرنابا.

گوتیان: ئه دی بۆچی هاوار ناکا؟

- کورد هاوار ناکا! شێخ قه هارتان له بیر نه ماوه؟

جاریک ده بوو دهرزی له زگم دهن. ههلمکرد، پر له تووک. دوکتور گوتی: وهک زگه بزن ده چی! گوتم: دوکتور وا دیاره شارمزی نووسراوی داروین نی؛ من وهک باپیره مهیمونه کان ده چم! ئهم دوکتوره له ناو هه موو دوکتوره کانی تر به چکه موسلمان و ناوی هه بیب بوو. ئه ویش به مندالی مامیز به خیتی کردبوو. وهک کوری خوی لئ دهروانی و کردبوو به سه رۆکی دوکتوران و نازداری باوان. ههرچی بیگوتایه به قسه ی ده کرا. جگه له دوکتوریه کهشی، زور ئه دیب و له ئه ده بی عهره بیدا شاره زا بوو.

له به حنهس - پێچه وانه ی بیمارستانانی تر- نه خۆشی که حالی زور شر با و هومید به چاپوونه وه ی نه مابا، ره پ و ره وان پێیان ده گوت بچۆره وه ماله خۆت؛ تۆ زور نازی! جاریک له سه رداندا به منی گوت:

- تۆ بچۆوه لای کهس و کارت!

- دوکتور هیچ کهسم نییه و له عیراق غه ربیترم تا لوبنان. لات وایه دهرم؟

- به خوا ههرچی بۆت ده کهم حهره کهت ناکه ی؛ لام وایه به جیمان دیلی...

- دوکتور بلێ چا نابێ؛ مه فهرموو حهره کهت ناکه ی. چونکه به ره و پاش گه رانه وهش ههر حهره کهته. وا من به غار به ره و مردن پهل ده بم...

تماشایه کی کردم: تۆم پێ شتیکی سه یره! جا مه گهر ئهو هیزی دلته ده هاوارت بێ.

به ئاشکرا حوکمی ئیعدام درا. قهت نه مدیوه دوکتور بۆ کهس درۆ بکا. به لئ دهرم. لام وایه ماوه ی ده دهقیقه یهک تاسام. تارمایی عیزراییل ده هاته بهرچاوم؛ وهخته بلیم گویم له فره ی بالی ده بوو. له پر هۆشم هاته وه بهر: هه یاران! من نزیکه ی سی ساله ده ژیم؛ ژبان ههر ئهو شه ره شق و که ربازا ره یه که دیومه. به جحیلی ئهو هه موو ده رده م؛ دیت؛ به پیری ده گه مه کوئ؟ سینه مایه؛ تماشای خۆت کردوو؛ به جینی بێله و خه می پێ ناوی. بهس نییه له خه م رزگارم ده بی... هاتمه وه سه رحال و ملم له گالته و گه پی خۆم نایه وه. وهک نه بام پێدا هاتبێ نه باران و هاتمه وه سه ر ده قی جاران. شهش رۆژ دهرمانیان نه دامی. گوتم: دوکتور تۆ هیچ نه بی به قه ستیش بێ شتیکم بۆ بنووسه با پێی بخلافیم. دهرمانیان بۆم نووسیمه وه.

ئهوانه ی هاتبوونه ئهو نه خۆشخانه - فه قیر و دهوله مند- یان پارتیه کیان هه بوو یان زۆریان زمان لووسی ده گهل ماسیران ده کرد و کاری خۆیان پێک دینا. من کهسم نه بوو؛ نه شمه ده توانی له بهر پیرێژنه فره انسیان مل کهچ کهم و خۆم شیرین کهم. ماسیر سووزانیک هه بوو زور تووړه و زمان شر؛ خۆشی نه ده ویستم. رۆژیک دهرمانم بۆ نووسرابوو، نه یدامی. زۆرم دل به خۆم سووتا. نامه یه کم بۆ دوکتور هه بیب نووسی؛ شیعری شاعیریکم له سه ره وه دانا که بۆ «مه عنی بنی زائید» ی نووسیوه، ده لی: «ئهی به خشنده یی مه عن! دهراره ی من سرتیه ک ده گهل مه عن

بکه! جگه له تۆ هیچ تکا کاریکم نییه». له باسی ئێزانی بوون و چۆنییهتی هاتنم له عیراقهوه بۆ لوبنان، چۆن بووه تیمگه یاند. نووسیشم نه پارتیم ههیه، نه دلم بهوا دهدا له بهر پیرێژنان ریایی بکه؛ با ئینسانیهتی خۆت تکا کارم بچ... کاغهزه کهی خوێندمهوه، نایه گیرفانی و رۆیشت. هاتن گوتیان دوکتور له وه تاغی خۆی تۆی دهوێ. لای خۆی جێگهی نیشان دام. گوتی: برا من ده بمه کهس و کارت. حه بیک تازه پهیدا بووه دهوڵهتی عیراق نایدا به فهقیران؛ چونکه زۆر گرانه و ههزاری به شمش سهد لیره ی لوبنانه و رۆژانه ده بێ بیست و چوار دانهی بخورێ. بۆ ته بهقهی سی ههتا بلیی زۆره. من لهوان ده گێرمهوه و ده تدهمێ. به دوو ههزار حه ب له خه ته ره خسام و رۆژ به رۆژ له چاکی بووم.

ئاودەرهينان لە خاليگەمەوه، ڤيهى ڤاستى هەلقەچاندم و پەردەيه‌كى وه‌ك ئيسك و له ئيسك ڤه‌قتر به سه‌ردا كيشا و شانى خوار كردم و ئيستاش كه شانم وه‌ك ته‌رازووى له‌نگ تاوتايه، ئاسه‌وارى ئه‌وسايه و له‌وساوه ته‌نيا سيه‌كم كار ده‌كا.

تہ فریحمان

ئىئوارانە دەچۈيىنە قەدەم لىدان لە ناو باغچە زۆر و ھەراۋە كانى سەر بە كليسا. رۆژانى يەكشەممە دەچۈيىنە كليسا، لە رىزى نوپۇز كەراندا دادەنيشتين؛ كە زۆر نوپۇزىكى خۇش بوو. ژن و كچى دىيى بەھنەس خۇيان تاس ولووس دەدا، جوانترين جلكيان دەبەر دەكرد، پياويش بە جلكى خاوين و ريشى تاشراو لە كليسا ريز دەبوون. ھەموو بۇنى عەترىان لى دەھات.

لە پشت پەنجەرە يەكى پەردەدارى ناديار ھە ئەرگ لىدەدرا و دەستە كچىكى خواپەرست بە گەل گۇرانى كليسا يان دەگوت؛ مردوشى دەخستە زەوقەوھ. كەشەى سەرسە كۆى قوربانىش دادەھاتنەوھ؛ ھەلدەستانەوھ؛ بخوورىان بلاو دەكردەوھ، منالى چكۆلە لە دواوھ داوينى شۆريان دەگرتن؛ دەتگوت «دايە مەمدە بە گورگى» دەكەن! بە راستى سەيرانى خۇش، وا لە يەكشەممەى كليساى كاتولىكانە؛ نەزەرىش گوناح نىيە و ئازادى.

رؤڙيک دواى بلاوېوونى نوږټ، چوېوېووم له سسر بهر دیکي قه راغ ړې دانېشتېووم. کچيکي قه له وې جوانې دې - که ناوې فيکټوري ياو - هات رابرد. ناوړيکي داوه گوټي:

- نهوہ بؤ وا به وردی و سهرنج دانہوہ زہق لیم دہروانی؟ نیازت چیه؟
- دوکتور دہلئ شہش کیلو قہلہو بیبی چا دہبیہوہ. بیر لہوہ دہکہمہوہ: ہەر لا سمتت دہ کیلوی زیادہ. چ دہوو شہش کیلوی بہاتاہتہ سہر من؟ تۆ جوانتر دہبووی و منیش دہبوومہوہ گویری نازا!

پیکه‌نی و رۆشت.

چرچ، که سیف، پەنگزەردی تۆلخ، بی‌هیز و توان، بە مرخەمخ، سەر لە ئیوارە یەک لە سەر بەردیک هەلتروشکا بووم، سەیری رۆژاوا بوون لە دەریام دەکرد. دیمەنیکم بوو، باوەر که بەرازیش بێزی هەلدەستا بمبینی. کچیک بە لاما تێپەری، ئەحوالێکی پرسیم. لە وەرامیا گوتم:

- به راستی کیژی لوبنانی زور له عاره‌بی‌تر به ماریفه‌ت‌تر و جوان‌تریشن.

گوتی: لاوی عیراقیش که وهک تۆ بچن، له لاوی لوبنانی جوانترن.

قەت گالتەى ھىند سەير نەبوو! تىر بە خۆم پىكەنىم.

کیزڙيکی لوبناني - که ناوی سه عده بوو- دوکانی له نزيک ئاسايشگا بوو. روژيک نازانم چم

کړېږو، لیره یه کی لوبنایم دایه؛ قسینکی جویران خه لیلیم لی نویسیبوو: «که سی که پوول به هه موو شت ده زانی، هه موو شت له پړی پوولدا ده کا». گوتی: ئه وه چییه؟
- بیه خشه! کاغه ز نه بوو له ووم نووسیوه؛ هیچ نیازیکم نه بووه.

- زور مه منوونم، ئه و نسخته له سهد لیره ش به نرخ تره!...
قاوه خانه یه که له ناو باغچه کانی ده وری ئاسایشگا تایبه تی سیلداران بوو؛ ئیواران ده یچوونیی. ده میک بوو هیچ پوولم نه مابوو؛ نه مده توانی پوولی چایه که یان کوکا کولا یه که - که تازه په یدا بیوو - بدهم. زور باش دامابووم. ئه و مابهینه ش هه رگیز له عیراقه وه که س نامه ی بؤ نه ده نووسیم. هه ر پړه که نامه بهر ده هات و نامه ی که س وکاری نه خؤشخانه ی دابه ش ده کرد، ده مپرسی:
- ئه دی ئه من؟

- نیته!

زور دلته نگ ده بووم. تۆ و هه هیچ که س لیت نه پرسى. ته نیا به هه مووی سی یان چوار نامه م بؤ هات؛ ئه ویش هه مووی پر له خه م و په ژاره. له یه کیاندا خه بهری مه رگی میرزا و پرده حمان بوو که گویا له سه ره مه رگیدا چهند له برادران له ده وری بوون. یه کیان پرسویه:
- مام میرزا وه که له مه رگ نه ترسی وایه؛ ئیستاش هه ر قسه ی خؤش ده که ی.
میرزا ئیشاره ی به چرایه کی نه فت کردوه که له لایه وه داندرابوو، گوتویه:
- کورم! من ئه و له غه زه م هه لئناوه. من وه که ئه و چرایه م؛ تا پړنی تیدا ماوه، دایسی و زیندووه؛ هه ر نه وتی وشکاو ی هات، ده کوژیته وه؛ به لام نه وتی تی ناکریته وه...

ماوه یه کی زور به خه می له ده ست چوونی ئه و مامؤستا گه وړه یه مه وه دژ دامام.
حوسین وه تار ی هه والی زور خؤشه ویستم ده رده که ی وه بنی دا؛ جواب کرا. له به غدا له بیمارستانی عه زل، وانا جیگه ی گولی دوور ئاوا خه ویندرا. نامه یه کی بؤ نویسیبوو؛ به درئی باسی خواربار دزینی دوکتوران و به رتیل داوا کردنی په رستاران و فه زایحی سه گی بیمارستانه که و زه لیلی نه خؤشانی نویسیبوو. نازانم چهند پړه نه یناردبوو؛ چونکه له حاشیه دا نویسیبوو؛ تاقه برا سه ر بازه که م - که مانگی به پیچ دینار ده بوایه دایکم به ختو کا و یاریده ی منیش بدا - بلیتی به خت ئه زموونی بؤ ده رچوو؛ دووسه د دیناری ده س که وتوو؛ هه ر دووسه دی له بن سه نیری من داناوه. ئیستا من ده وله مه ندیکم! بؤم نووسی: خودا رزقی بؤ تۆ نه بریوه ته وه. لیم پروونه ئه و پووله بؤ حوسین ناویکی زور زگزل هاتوو؛ فرشته ی رزق به سه هو بؤی هیناوی؛ زور ده ترسم نه یخوی!

پړوژیک نامه یه کم وه رگرت، نووسرابوو: من نه خؤشیکم؛ له سه ره مه رگا حوسین گوتی ته نیا که سیکم له دنیا دا هه یه، ناوی عه زیز قادره و له به حنه سه. خه بهری منی بؤ بنووسن...
له خه بهری مه رگی وا تاسام، سی پړوژ نان و ئاوم له خؤم حه رام کرد و تا توانیم بؤی گریام.
جاریک له رمادیه ی عیراقه وه کوردیکی کؤنه شووناس بؤی نویسیبوو: حه ز ده که م بزانم ته رزی نه خؤشیت چؤنه. له وه رامدا گوتم: وه که نالی شاعیرم که فه رمویه:

وه که تورپه یی پیچیده یی تۆ ساغ و شکستم وه که دیدهی نادیده یی تۆ خؤش و نه خؤشم
زیت و وریا هه لده سووپم؛ ده لئین نه خؤشیکمی له مردنی!

له چپای لوبنان، په ریشان و سه رگه ردان، پوولی چایه که شک نابهم که بیکه مه بیانوی له قاوه خانه دانیشن و ته خته کردن و رابواردن. «کیچ له باغه لما ئامانه خانم ده لی!». هومیدیشم

براوہ کہ هیچ کہس بہ دادم بگا. رۆژیک فیس بہ سہریکی تہڑہی عہرب ہات:

- تۆی عہزیز قادر؟

- بہ لی! فہرمایش؟

- ۛو قہبزہ ۛیمزا کہ! بیست دینارت لہ مووسلہوہ لہ لایہن کاکہ زیادہوہ بۆ ہاتوہوہ. بہلام

من - کہ لہ حلہبہوہ بۆم ھیناوی - چوار دیناری لی ھلہدہ گرم!

خوایہ لہ ناو ۛو ھہموہ ناسیاوانہدا چۆنہ ۛو پیاوہ منی وہبیر ہاتۆتہوہ و ۛو ناوڑہی لی دامہوہ... لہ پاش چا بوونہوہم زانیم، کہ پیای زۆر گہورہی عیراق وہ کو ۛمین پھواندزی و شیخ لہتیف باربوویان بۆ کۆ کردوومہوہ کہ بیچارہ نہخۆشہ با پەکی نہکەوی. کاتی بہ کاکہ زیادیان کوتوہ، راستہوخۆ باربووی خۆی ناردوہ. ۛگہر بیدایہ بہوان - وہک باربووہکانی تر - ناو دہبیرد و بۆم دہکرا بہ وشترا!

زۆر لہ کوردہکانی شام و جزیرہ و دانشجووی کورد لہ لوبنان دہہاتن سہریان دہدام و کتیب و میوہیان دینا. «جہلادہت عالی بہدرخان» و «پہوشن خانم» و «قہدری جان»ی شاعیر و «جہگہرخوون» و «عوسمان سہبری»م لہوئی ناسین. کابرایہ کیش لہ جزیرہ - کہ بیستبووی من مردووم - کوری خۆی ناو نابوو ھہزار.

مہسہلہی مردنیش سہیر بوو: موسلمان مہلایہکی خۆیان بوو؛ شیعہ بوو، فہرقی دانہدہنا و نوپۆ و تہلقینی بہرپۆہ دہبرد. مہسیحی ۛگہر پروتستانت یان ئورتودۆکس با، دہبواہ کەشہی خۆی بۆ بینن و کەشہی کاتۆلیک خۆی تینہدہ گہیانند. بۆ مردوومراویش فہرق و جیاوازی دادہنرا: ۛگہر نہخۆشیکی مہسیحی لہ سہر مردن بہ پھوانی و پروخۆشی دہمہلاسکەہی کەشہی لہ دوعا و تۆبہدا نہکردایہ، نہیاندہ ھیشت لہ گۆرستانی کلیسا بنیژرئ و دہبوو پیایو شہرداری بیرووت بین و بیبہنہ گۆرستانی گشتی. سہبری یووسف دہردی لی گران ببوو، کەشہ ہاتہ سہری:

- دہی کوپم! پی لہ گوناحانت بنی و لہ مہسیح بہاریوہ.

چاوی ھەلینا و تیی راخوری: ھہی دہسہری کوری دہسہر! دم لہ منیش خوار دہکەیتہوہ؟ لاچۆ لہبہر چاوم! جہحندہم پل لہ خۆشت و مہسیحیش!

کەشہ ھەر ھیندہی پیمایلی: لہ گۆرستانی ۛیمہدا جیت نیہ!

ھەر مردوویک بمردایہ - تا ئیدارہی کلیسا دہیزانی - نۆکەر و قہلہ و قوتہی خزمہتکار

ھەرچی پوول و جلی بوو دہیانرئفاند و شرت و گومیان دہکرد.

عہزیز ھہمزہ ناویکی خەلکی سولہیمانی کہ پیتش من چووہوہ ۛوئی و لہ ماوہی دوو سالدا بہ قہد پشکەلیک عہرہبی فیئر نہببوو. ھەر من چووم و بوومہ تہرجمانی، ئیتر لیم بوو بہ قیلی کەواسیی و ھەر دہبواہ تہختی لہ تہنیشٹ منہوہ بی و زمانی حالی بم. ئیوارانہ قورعانہی بہغدام بۆ دہکردوہ. بہ کەواہی شۆپ و شەدہ و جامانہوہ چوار مێردہکی لہ سہر تہختہکەہی دادہنیشٹ و تا قورعان خەلاس دہبوو خۆی پادہژاند و ۛللا-ۛللائی دہگوت. یانی زۆرم پی خۆشہ! جاریک گوتم: کاک عہزیز! مہلای قورعان خوین زۆر دہنگ ناخۆشہ؛ دہ مانای ئابہتیش ناگہی؛ ۛو خۆ پازاندنہت لہ چی؟!

- ئای کاکہ وا مہلی! بہ خودا لہ سایہی سہری تۆوہ لہ سولہیمانی پادیۆہکم ھہیہ چوار

ۛوہندہی ۛو رادیۆہ؛ بہ سی دینارم کپیوہ!

نېواره يه ک له پر تنگی نه فسه سيکی وا بوو به حال هه ناسه ی ده هات. ناردمانه شوین دوکتور. سهرم برده بن گوئی: پوله کهت له کوئی تاقهت کردووه؟ با بزانه نه وهک بیدزن! نه خیر، گوئی له هیچ نه بووه! دوا بی که هاته وه سهر حال ده یگوت: هیچم نه ده بیست جگه له باسی پوله که، نه مویرا نیشانت دم!

پیر میړدیک ره گز کورد و به زمان عهره ب، به ناوی «جه عفره بابان» هاوژووم بوو. رږژیک نامه به کی وهر گرت؛ ده یخوینده وه، سهریکی راوه شاند و بزهیکی تالی هاتی.

- ها عموو جه عفره! چییه؟

- که له به غدا به ره و ئیره ده هاتم، دوا زده برادر هاتبونه به ری کردنم؛ تیکرا بوم ده گریان که مه سلوولی و ناتبیننه وه. ههر به ره دوا مردوون. ئهوا نوو سراوه دوا زده هه میش عهری خوا ی کردووه؛ که چی من ههر زیندووم.

«جاسم» ناو کوړی شیخیکی عاره بی چولی عیراق، هات؛ کهس ده له هجه ی نه ده گه بی. بیوومه تهر جمانی ئه ویش. ههر تیگیراویه کی ده بوو من جیگه ی هاوار و بانگی بووم. جاریک گوتی: خه بهرم دا به بابم که تو چهند به منه وه ماندووی، ئه ویش دیاریه کی زور خو ش ی بؤ نار دووی؛ با بچین له ناو داران بیخوین. قوتووه شیر ناتیک کی ده نایلون پیچراوی به نه وار به سترای دریتا. دیاره خو شه! که هه لیچری کولله ی برزاوی سویر کراوه! هیلنجم هاتی و رامکرد.

جاسم نه قلیکی خوی بؤ گپرامه وه که جاریک ئه وه نده ی تینوو بووه ناچار ئاوی له مالی سوننی خواردو ته وه و نه یه پش تووه دایک و بابی بزانه! ئه گهر جنیوی به که سی دابا ده یگوت: ئیسکی سوننی به قه بری بابی! رږژیک گوتیان جاسم حالی شره. چوومه لای.

- ها خیره؟

- سهید عزیز! ئه و سوننی کوړی سوننی به یانی زوو دیتم وام به سهر هات!

- سه گباب چهندم پی گوتووی به یانی سوننی نه تبین!

- حقه به لام چ بکه م؟!

ئو سوننی به سیدیکی سامرای بوو، به ناوی سهید علی. بوم گپراوه: زور پیکه نی. گوتی: شهرت بی هه موو رږژئی تولجی به یانی خو می نیشان دم!

جا ههر وهک جاسم نهیده زانی من سوننیم، که متریان ده یانزانی که سهری موسلمان نییه و مه سیحیه. رږژیک لای سهری بووم، یه کی سووریایی خوی به ژورا کرد:

- سهری من له فلان که سی هاووه تاغم داوه؛ له سهرم بکه وه!

- له سهر چی؟

- ئو سه گبابه مه سیحیه. من دوا ی نوږ ده مگوت خودایا ههر چی موسولمانه روح می پی بکه! ئو ده لی بؤ نالینی چی مه سیحی و موسلمانه؟!

- چاکت کردووه؛ مه سیحی چ گوو خوریکه تو دوعای به خیری بؤ بکه ی؟!

راهیبه یهک عاشقی عیراقیه کی «فارس» ناو ببوو؛ زگی پر کرابوو؛ بوو به هه را. ههر چو نیک بوو کیشه داکوژا و راهیبه یان بؤ «بیّت له حم» ته بعید کرد. فارس ده یگوت: من ههر خه می ئه وه مه له بیّت له حم به بی میړد مندالی بی؛ مه سیحی کی دیش په یدا ده بی!

«ئو بوو ئه ییووب» - سهر تاشه که ی ئاسایشگا - مه سیحیه کی زور قسه خو ش، زوری نوکته ی

سەيرى لە بەر بوو. دەيگىزپاۋە كە:

* دوو ژن چوۋوبوۋنە لاي حەكىم. بە يەكپاننى گوت: مېزىت بېنە و دە لىرەش بدە تا بزانم چىتە. ژنەكەي تىر پىلى ئەمەي پاكىشا:

- خوشكەم ئەم حەكىمە زۆر گرانجانە. مەن يەكپى دەناسم بە چوار لىرەي دەكا و مېزىش لە خۇي!

* كەشىشىك لە ۋەغزى خۇيدا گوتى: كلكى ئەسپى مارئەلىياس لە خىفاۋە دەگەيشتە بىرووت. كابرايەك لە گويگران گوتى: ئاي لەو درۋىھ!

كەشە گوتى: لە حەرشەۋە تا ناۋ شارى بىرووت دەبوو.

- بە خوا جىيى باۋەر نىيە!

كەشە بە توۋرەيىھە:

- لەم ھىنەي مەنەۋە تا ناۋ گەلى دايكت چۈنە؟!

- بەلى ئەۋە پىي تىدەچى!

* كابرايەكى زۆر درىژ لە بازار چاۋى بە كالكە كەوت. بانگى كرد:

- قەيسى بە چەندە؟!

- ئەحمەق مەن قەيسى دەفرۇشم؟!

كابرا تا نىۋقەدى ھاتەۋە:

- دەي پرتەقال بە چەندە؟!

* كەشىشىك رۇژى نەخۇش بوو. كەشەيەكى تىر تۇماس ناۋى لە بىركارى خۇي نارد، گوينى

لە ئىعتىراقات بگرى و لە پشت پەردەۋە دانىشت. لاۋىك ھات و ھەر لاي ۋابوو كەشەي خۇيانە:

- باۋكى موختەرەم! گوناھم كرد؛ ژنى كەشە تۇماسم ۋا لىي كرد.

- دەي چىدى؟

- بە خوا كچەكەي و كلفەتەكەشى!

- دەي چىدى؟

- بە خوا خوشك و كۈرەكەشى!

تۇماس قوۋنى پروتى لە پەردە دەرخت:

- سەي كۈرى سەي! ۋەرە خانەۋادەمان تەۋاۋ كە!

* كابرايەكى پرتەقال فروش گلى بەختى لاي ھەۋالىكى كرد كە خوا رزقى بىروم.

- كاكە تۇبۇ خۇت رزقى خۇت بىروە! لە كاسى نازانى. ۋاي دانى تۇسەلە پرتەقال لە سەر

سەرە و بانگ دەكەي؛ تاجرېك مىندالىكى خويىنتالى لە لايە، داۋا دەكا. تۇدەبى بلىي: ئەۋ كۈرە

جوانەي كىيە؟ ھەم درىژ بى؛ چەند خوين شىرىنە! ئەۋ دەم لە جياتى پرتەقالىك چۈارت لىي

دەكرن.

بەيانى سەلە لە سەر سەر، بە ناۋ بازاردا دەچوۋ؛ ۋەك كابراي دوينى غەيبى زانىيى، مىندالىكى

سەرزلى، چلمنى لوتزلى خوين تال گرېا: «پرتەقال!»

تاجر بانگى كرد. سەلەي دانا و لە ھەتيۋى ھەلروانى. بە لا لوتىكەۋە پرسى:

- كۈرى كىيە؟

- كۈرى مەنە چۈنى دەبىنى؟

چى بلى؟ چۈن پىيى بكا؟ پرتەقالى لە دەست ھەتتو دەرئىنا و سەلەى خىستەو سەر سەر،
گوتى: بە دەستى خۇت بىنىژى و رزقم لە سەر خودا!

* لاويك لاي كەشە گوتى: بىمبەخشە كچەكەتم ماچ كرد.

- كۈرە جا ئەمە چىيە؟ من سەد جار دايكتىم ئىلاقە كردوو و ناشلېم بىمبەخشە!

* ژنە لادىيەكى سادەى زۆر جوان خزمەتى كلىسا و ئۆدەى كەشيشى دەكرد. رۇژىك دىتى
كەشيش نووستوو؛ ئەسپابەكەى دەر كەوتوو: لە سەرمەو زەرد، لە ناوہراست شىن، لە بىنەبانەو
سوورە! بۇ مېردەكەى گىتپايەو، گوتى: ھەر چۈنىك بى ئو سوورە بېرسە!
لە دەر فەتېكدا بە شەرمەو پىرسى:

- بابى رۇحانى، ئى تۇ بۇچى وايە؟!

- كۈرە! ئەو نەيتىيەكە تەنبا لاي تۇى دەدر كېتىم. ھەر ژنى لە بەشە زەردەكە ئاوس بى،
كەشەى دەبى، لە زەرد و شىنەكە «مەتران»، لە ھەر سى رەنگ «ئەسقىفەى گەورە»!
ژن و مېردەكە پىكەو لەبەرى پارانەو كە رۇحىمىكىان پى بكا، بە ھەزار دەبى و نابى كەشە
رازى بوو مەترانىكىان بداتى! لە جەنگەى ژەنىندا كابرأ لە پىشتەو لەپ پالىكى توندى بە قىنگى
كەشەو نا:

- دە ئەگەر ئەسقىفەكىمان بدەيەى مالت وىران دەبى؟!

* بىاويك بە لىرەيەك بەرى لە لاي دەلاكىك تاشىبوو. ھات ژنەكەشى برد و دەلاك بەرى
تاشى. گوتى: ھەقم پىنچ لىرەيە.

- چۈن بەرى من لىرەيەك و ھى خانم بە پىنچ؟

- قوربان! ئى تۇ دەسگىرەى ھەبوو، ئى خانم زۆرى زەحمەت دام!

قسەى خۇش لە ناو نەخۇشان زۆر بوو؛ كەمم لە بىر ماون.

حاجىەكى نەخۇشى كويتى ھاتە بەرانبەرم لە ژوورەكەدا. ناوى «حاجى عەبدوللەتيف بوو».

زۆر زوو بوويىنە ئاشنا. جارىك گوتىم: تۇ كە حاجىت چۇنە نوپۇز ناكەى؟!

گوتى: ئەو مانگىكە پىكەوەين. قەت نەتپرسى كارت چىيە و بە چى دەژى؟ من گەوادى
شەرىم!

- دوور لە تۇ حاجى، بىمبەخشە!

- دوور لە تۇى چى و بەخشىنى چى؟! با بۇت بلىم: ئىمە لە كويت چەند كەسكىن
قاچاغچى. ئەو قەحبانەى لە مووسل و بەغدا لە رەمىن دەكەون و خۇشيان بە گەوادان فرۇشتوو،
دەھىترىنە بەسرە. يەكى بە سى، بە بىست دىنار دەيانكېن. بە سەحرادا بارىان دەكەين و بۇ
پاتەختى سعوودى. يەكى بە سەد پايەنى زېر بە ئەمىران و كاربەدەستانى سعوودى و ئەگەر
زۇرىش بەرچاوبىن بە خودى مالە شايان دەفرۇشىن. ناويان ناون: «كەنىزى سى». كارتىمان
پىيە، لە ھەر كوى لەو سەحرايە ماشىنمان خرا بى يان رېگەمان لى بگۇرئى، پۇلىسى سعوودى
يارىدەمان دەدا.

وېراى قەحبە، جغارەى ئوروپايى، ويسكى و جىنس زۆر دەبەين؛ قازانچى زۆر دەكەين.
ھەزاران كەس لەو رىزە ھەن كە ھەموو رۇژى ھەزاران دىنار تەختوبەخت دەكەن، وەك
چىرۇكى ئەلف لەيلا دەژىن. لەو سەحرايەدا عەشايرى وا ھەن شەرمىان دانەپۇشراو؛ ئەگەر
زەردە قۇرەيەك راو كەن جىژنىانە. رووتن؛ لە برسان دەمرن؛ بەلام نايەلن لە وەختى جەجدا

بیٹنہ مکہ و مەدینە، لە خێرە حاجیان بەشدار بن؛ نەوێکا ئابرووی دەولەت بچێ. بە ناوی ئیسلامی راست و قورعان حوکم دەکەن! ئەوی من دیومە ئەگەر حاجیان بیاندیبا، ئەویش وەک من لە هەموو شت پەشیمان دەبوونەو. لێم مەپرسە، دڵم پڕ لە برینە...

حاجی دەیدی دیشلەمە دەخۆمەو، پرسى: ئیترانت دیو؟
- بەلێ.

- دەلێن لە ئیتران «نەزەرلەمە» دەخۆنەو، راستە؟

- نەزەرلەمە چییە؟

- چا بە تالی دەخۆنەو و لە دوورەو تماشای قەند دەکەن.

- حاجی بۆ نافەرمووی «نەزەرلەمە»، «نەزەر» مانای نییە!

ئەسەد ناوی کرماشانی، کۆنەپۆلیسی عیراق و سەگەوانی ماله ئینگلیسیان و بى سەواد، کەوتبوو ئەو بيمارستانە. لە سەگ سوالی دەکرد؛ بۆ چایەک بە حەوادا دەچوو. بەزەم پێدا دەهات؛ بانگم دەکرد چام دەگەل بخواتەو، هەزار دوعای بەختى بۆ دەکردم. برادەرانی کومونىست گوتیان: ئەسەد جاسوسى عیراقە و هەموو رۆژ گوزارشیکمان لە سەر دەنووسى، با هاتوچۆت نەکا. ئیوارە چەند کەسێکم لەو برادەرانی بۆ چا خواردن بانگ کرد. خەبەرم دا بە ئەسەد، هەر بە غار هات. گوتم:

- ئەسەد! حیزمردوو! بنووسە: عەزیز دوو بەلغەمى گەورەى فرێ دا. فلان کەس هەژدە جار کۆخى. فلان شەو دەینالاند! جاسوسى سەر سێلداران لەو زياتر چ دەنووسى؟ خۆ تۆ خەتیش تێیە.

ئەسەد لە حیرسان گریا؛ گوتى: بەغیلی بەو چایەش دەبەن کە تۆ دەمدەیهى! خوا هەلپەنگرێ...

جەژنى فەسح بوو؛ بە سەدان ژن و پیاو هەیکەلى مەریەمیان هەلگرتوو و کەشەیهى تەپلە سەرتاشراوى کورتەبالایان لە پێشەو بە حەسارى کلیسادا دەهاتن و کەشە دەیخویند و ئەوانیش بە دوایدا، جارێ کەشە چوو سەر پلەکانان و بانگی کرد: من چیم گوت ئیوەش بیلێن:

- دۆستانم!

هەموو گوتیان: دۆستانم!

- وش!

هەموو تیکرا گوتیان: وش!

کەشە دیتی حال خراپە، دابەزى و ملی نایەو لە دوعای خۆی!

بەوێدا نوکەتەیهى کم بیر کەوتەو: گۆیا لە شەرەفکەند مام فەرەج ناویکی کەلاشکەر، ویستووێ لای مەلا، ژن مەرەکا. مەلا گوتووێ: هەرچی گوتم وەدووم کەو: دەى فەرەج بلی.

- دەى فەرەج بلی!

- جارێ دەنگ مەکا!

- جارێ دەنگ مەکا!

- بە خواى سەگبايىکی کەرە!

- بە خواى سەگبايىکی کەرە!

مەلا لینگە کلاشیکى لە دمى دەدا؛ فەرەجیش لینگە کەلاشیک بە دەم و فلچى مەلادا

دە کیشی. مەلا هەلدیتە سووچی مزگەوت و دەلی لیت مارە کرا.

لێی دەپرسن: مام فەرەج مارەت بێ؟

- کورە خۆ مارە بێن نیوێ شەرێکە من نەمزانیبوو!

حەسەن عەسکەر و حەسەن غەریب دوو تورکمانی دەوری کەرکووک و شیعە بوون و نەخۆشی بەحنەس. حەسەن عەسکەر فێرکاری فێرگە بوو؛ مێشکی لە خەرافات ناخرا بوو. باسی خەبیەری دەکرد کە دەروازەکەی شەش هەزار تۆن ئاسن بوو. ئیمامی عەلی لە سەر دەستی دانا بوو؛ کەردبوویە مەتالی شەر.

- کاکە حەسەن خۆ ئەو زەمانە کیلۆ و تۆن نەبوون!

ئەو جار دەیگوت: دووسەد هەزار پەتلی بەغدا یی بوو.

- ئەوسا نە پەتل هەبوو نە بەغدا.

- سەرم گێژ بوو ناھێلن قسەکەم بکەم؛ ئەدی چەند بار گوو بوو؟!

سەیدیکی کە لەگەتێ چاوە کل پڕاوی پێش تۆپی لاپیش پێک و پێک کراوی کەوا شوێری پشیتند و پێچ کەسکی نەجەفی پەیدا بوو. بردیانە وە تاغێک کە پێمان دەگوت وە تاغی کومۆنیستان. سەید مەرومۆچ، تەسبیح بە دەستەو، دەستی بە ورتەورتی بن لێوان کرد. حال تال بوو. «مار سیری دەدزا، لە دەرکی کونێ پرا». گالتە و گەپ وەستینرا. کەس بە لایدا نەدەچوو. سەید کە دیتی بیمارستان جیگە کەرپێرۆزان نییە و نەزان فریوی دەس نادا، گورجی خۆی کردووە بنیادەمی خۆمانە و لە هەموو هەرزەکارانیشتی تێپەراند. شال و مێزەرە دانا، چەقەنە ی لێ دەدا؛ قوونی با دەدا؛ جینیوی پیسی بەم و بەو دەدا تا جۆینی پێ بدەنەو. دەستیان بۆ قوونی دەبرد و دەیگوت قەدیلکەم دی! تەواو ببووە کەللە ی شەکر. ئیمانمان هێنا کە «خەربوزە بە پەنگ نییە».

عەزیز هەمزەیان مەرخەس کرد و بە منیان گوت مانگیکی تر مەرخەست دەکەین. عەزیز لاقی چەقاند: هێندەم سویند و قورعانە، فلانم دەگەل نەبێ لێرە نارۆم. منی زمان نەزانی قوربەسەر چۆن دەگەمەوێ عێراق؟

جاری ناچار هێشتیانەو و مانگەودوا پێکەوێ لە بیمارستان دەرچووین!

تەواو دوو سال و دە رۆژ ژایانم لەو بیمارستانە را برد. دوکتور کە مەرخەسە سی دەکردم گوتی: نابێ خۆت زۆر ماندوو کە ی؛ دەبێ خۆراکت خۆش بێ؛ نابێ سەرما و گەرمان لیت دا و دەبێ و نابێ زۆر...

ئە ی خودایە! من ساغ و سەلیم رۆژی بیست سەعات گرانترین کارم دەکرد، قەت نانی وشک و پێخۆرێکم نەدەگەینە یەک. عاسمان دوور و زەوی سەخت! ئەم جار چ بکەم؟ ژان و آلژانم دەهاتە بەرچاو کە پاش زیندان، شەو لەبەر باران دەتلیساو؛ ئەنوا یەکی نەبوو خۆی دەبندا وە شیرێ. دەیگوت: حەبەسە کەم چاتر بوو؛ هیچ نەبێ سەربانیکی لە بارانی دەپاراستم و رایەخم تەختە بوو...

دوو سال و دە رۆژ خۆش و ناخۆش هەرچی بوو، کارم خۆیندەنەو و فێر بوون و خەو بوو. نان هەبوو؛ تەخت و پێخەف هەبوو؛ چۆن دەتوانم کاری جارێم بکەم و ئەوی بە ساغی بۆم نەدەلوا، بە نەخۆشی پەیدای کەم؟ بۆ نەگەتیش لە پێشدا کە لاویکی رۆح سووک و لەش سووک بووم و قورساییم لە پەنجاو سی کیلۆ نەدەپەراند، لە بیمارستان ببوو مە هەشتا کیلۆی هەلیزاوی تەنەل.

له چپاوه بهر و بېرووت ده هاتين و من لهو خه يالاننه دا خنکابووم؛ ناگام له مه حمودى بى زه واد نه مابوو. له بېرووت چووينه ئوتيل. قه رارمان دا چهند رږژيک وچان بدهين و شارى بېرووت ببينين. شهو له سر داواى عزيز چووينه تياتر. تياترى غه رهبش يانې هه لپه پرينى زنى پروت له بهر چاو تماشاچيان. که يغم نه يگرت؛ زوو هه ستام. عزيز گوتى: زور خو شه! تو پرؤ من شاره زام بيمه وه ئوتيل.

رږژانه به شاردا ده گه رايڼ؛ ئيتواران عزيز راست ده چووه تياترى خوې و من ده چوومه سينه مايه ک. گوتمان با بچينه مه ته بى دوکتور حبيب و سهر و بيست و پينج ليره ي حه قى مو عايه نه ي بدهينى و ليره ش خوا حافيزى لى بکه ين. دوکتور ده زگايه کى هه بوو شاهانه؛ مونشى و په رستار و هيت و هووت. گوتى: من له ناسايشگا ميره خه سم کردن، هاتوون پوولم بدهينى؟ وهرن تماشاتان ده که م؛ به لام باسى پوول نه کن!

عزيز ديارى بؤ مندا لانى خوې ده کړى، گوتى: ده ترسم پوولى سه فهرم نه مينى. - مه ترسه! من شىست ليره م له لاي براده ريکى کوردى شامى داناوه بؤ رږژيکى وا؛ هه ردوو کمان ده گه يه نيته وه به غدا.

هاتينه شام؛ سى رږژ ماينه وه. چووينه زياره تى جامعى ئه مه وى و قه برى سه لاهه دينى ئه يووبى. که چووينه مزگه وتى ئه مه وى، من شاپويه کم له سر و کراوات له مل، مجبور خوې ده من نه گه ياند؛ چو به لاي عزيزه وه - که جلى حاجى کوردى سوله يمانى فش و فؤلى ده به ردا بوو - غه تريکى ده به رى ده ستى هه لسو؛ به لام ئه و هيچ پوولى نه دايه و شوين من که وت. کابرا قسپى کرد. گوتم:

- ئه وه ده لى گووم بکر دايه ته ناو ده ستى باشت ر بوو!

- کاکه حه وز و ئاو له کوپيه؟

- بؤ چيته؟

- دهستم له گوى ئه و کابرايه ده شؤمه وه!

شه وى که ده بوو به يانى له شام پرؤين، کاک عزيز هيچ پوولى نه مابوو؛ به ته ماى پوولى من بوو. ئه و شه وه براده ره که م دؤزيه وه؛ گوتى: پووله که م بؤ ناردوويه وه.

- هه ي نه که ي!

«مريشک هه ر قاچيکى هيه» - بؤم ناردوويه وه.

- به کيدا؟

- نازانم!

هيچم به عزيز نه گوت. چيشته نگاو چووين بليتى ئوتوو بووس بپرين، بليتيم به بيست ليره بپرى. دوو ليره م دا به ترى و نان، بؤ خؤم سى ليره م پى ما. عزيزم به بليتته وه دامه زراند.

- ئه دى تو؟

- حال و حيكايه ت ئه وه يه. تو بگه وه، من ده به حريشم هاوين ته ر نابم.

عزيز فرميسكى هاته خوار و به نيگه رانيه وه ده ستى بؤ هه لى نام و رږيشت. هه ر ئه و رږژه چوار فير کارى کوردى شام هاتنه لام؛ نه قلم بؤ گيړانه وه. هه ر چواريان شه و چووبوونه سر کابرا و به چه قه و هه را چل و پينج ليره يان لى ساندبوو. دواى دوو رږژ منيش بهر وه به غدا بوومه وه. «جيگاي ميرادان قوون نه ندوره»! چوومه وه مالى مام حوسين.

- بىرلىك دۈرۈر ۋىلات بەخىر ھاتىيەۋە!

دوۋ سال و چەندىك لە سەر تەختىك راکشى، بىست و حەوت كىلۇ گۇشتى سىست و فەشەلەت لى زىاد بى، چۈن دەتۈانى كار بىكەي؟ چەند رۇژىك بىست مېتر بېرۇبىام دەبوۋ دانىشم تا نەفەسم دىتەۋە سەرخۇ. رۇژىك دەگەل برادەرىكا چوۋىنە چاخانەيەك. قوۋنم خستە سەر كورسى، قىرچەي كىرد. زۇر بە خۇدا شىكامەۋە. كابىراي چايچى ھات، باۋەر كە من لە كىنگىيەۋە دەچوۋم! ھەر نىخەي دەھات:

- پىم خۇش بوۋ شىكاندت؛ بە قورىانت بى! من پىاۋى وام خۇش دەۋى!

زۇر لە ئاشانىانى پىشۋو، تا نەمگۈتا من كىم نەياندەناسىمەۋە. ۋىدە- ۋىدە لە سايەي قەدەم لىدانى زۇرۋە تۇزىك ھاتمەۋە سەر حال و بە دۇست و ئاشانىانەۋە گەرام، كارىكم بۇ بدۇزەۋە. برادەرىك گۈتى لە گاراجىكى كوردان نوۋسەرى بارىان دەۋى؛ بە غار چوۋىن، خاۋەن گاراۋ دەستۈۋى كارى نىشاندام. زۇر ھاسان بوۋ.

- زۇر سوپاست دەكەم!

تۇزىكم تىۋە رام! برادەرىكەي بىرە كەنارىك و سرتەيان كىرد.

- ۋەرە با بېرۇن! ئەۋ كابىرايە لىي پىرسىم: ئەۋە ھەزارە؟

- بەلى

- بە خاۋا من پىم ناكەۋى ھەزار نۆكەرىم بىكا.

بىۋىمە سەيدى رۋوت: پۋولى نادەنى، دەلىن سەيد زەكاتيان پى ناشى!

ۋىستىم كۇنەفرۇشى بىكەم؛ چوۋمە لاي جۋولەكەيەكى كۇنە سابلاغى بە ناۋى ئەۋۋىسەلمان. كۇنەي لە ئەمىرىكاۋە بۇ دەھات. تىي گەياندەم كە ئەۋ كارە بۇ من دەس نادا. دەبىي خەيات و ئوتوۋچىم ھەبى و دوكانى بۇ بىگرم و زۇر شتى تر...

كەكاسە كوردەكەي ناردىۋىمە لاي شالچى، گۈتى فىرە كەكاسى فەۋرىت دەكەم. كەچە ماشىنىكى كۇنى دامى و دوۋ سى رۇژ دەرسى دادام و كەۋتمە كار. سىندوۋق بە سەر شانەۋە بە كۇلاندا بىگەرى كىي كەكەس دەگرى. لە پىاۋى شەھىدارىش بىرسە كە نەتگىر و ماشىنت لىي نەشكىتىن. رۇژى باران و ھەۋر كار نىيە. ماشىن زۇر شىل كارە. كابىرام لە بەرانبەرم راست و پاستە دەكرد:

- بىرۋانە ئىرە! بىزە بىنە لىۋت! يەك، دوۋ، سى، چوار، پىنج، شەش!...

كابىرا ۋەرە دەبوۋ لە جى دەبىزۋوت. من ھەر ھەتا شەشم گۈت؛ جارى ۋابوۋ دەبى بىست يان سى بىزمىرم. رۇژانى تاۋساۋ ھەر لە تاۋ ھەلاتەۋە تا خۇراۋا، كەم رۇژ چارەگە دىنارىك و زۇر رۇژان سەد و پەنجا تا سەد قىلىم كار دەكرد. ئەۋىش دەبوۋ مەسەرفى كاغەز و دەرمانى لىي بدەم. گالتەي مىندال و بىكارانىش لە جىي خۇي. لە ھىچ چاخانەيەك نەياندەھىشت دانىشم چۈنكە بىست مىندال بە شۋىنەۋە بوۋ. لە سەرى كۇلاتىك پادەۋەستام، برادەرىك دەكردە تەپكەي شىتەرى؛ ھەر كە كەسپىك لەۋ لاۋە دەھات، برادەرىكەم لە بەرانبەرم قىت پادەگىرت، سەرم دەبىرە بىن پەردەي رەش، دەمگۈت: تارىفم بىكە تا رېۋارەكەش كەكەس بىگرى.

دەگەل ھەمە رەشادى كۇنە ھاۋكارەكەي [پىستۋورانى] خەيىامم، چاۋەخانۋىيىكىمان لە گەپكە سىۋونكەران بە كىر گىرت و پىكەۋە دەزىابىن. ھەمە بىۋە قاۋەجى لە سوۋچىكى تارىكى بازارى زىپىنگەران. رۇژانە ھەر كەس دەچوۋىنە كارى خۇمان و شەۋانە دەھاتىنەۋە

كونه رەش.

رۇژىك ھەور بوو، ھەمەش نەچوۋە كار. گۇتمان با يارەلماسى بوكلىنن. من چوۋومە بازار يارەلماسىم كېرى ھاتمەۋە، ھەمە لە مال دەر چوۋوبو. زۇرم چاۋەنۇرى كرد، نەھاتەۋە. ناننى خۇم خوارد و چوۋومە دەر؛ چوۋومە سىنەما. دە گەرەنەۋەمدا لە كۇلاننىكى تەنگ، رەفلىق چالاک رۈۋبەرۈوم دەھات. جا ۋەرە بگەرپتۈە و ھەلى. بە دلە كوتە ھاتمەۋە مال. مالى چى؟ كورسى شكاۋە، لىفە ھەلدراۋە، دە تگوت شەرەگى تىدا كراۋە. دەر و جىران ھاتن، گوتيان: ھەمەيان بە كەلەبچە كراۋى ھىنا، مالىان پىشكىنى و برديان. ئاي بە خىرى ناسەلامەتى! خۇ ھەمە ھالى لە من خراپترە! ھەر ھىندەم بۇ كرا لىفە و سەنيرىك ھەلگرم و دەر كە داخەم و بەو تەنگى نوۋىرى شىۋانە خۇم بە مالە مام ھوسىندا كەمەۋە. دۋاى بىست رۇژ ھەمە گەرپتۈە. پىۋايىكىان لە سولەيمانى لە سەر دزى ھەبىس كىردۈۋە؛ دەرناۋ پىرسىاراندا گوتۈۋىيە كەسپك كە سالىك لەمەبەر بۇمباى دەمالى ھاكىم سەئىد ھاۋىشتۈۋە، نۆكەرى شىخ لەتيفە و ناۋى ھەمەيە. ھەمەيان بەرەو سولەيمانى بىردۈۋە و زۇريان تىپەلدۈۋە و پاش چەند رۇژ نىشانى دزەيان داۋە، گوتۈۋىيە ھەو نىيە؛ بەريان داۋە.

ماشىنى ەكاسىم بىردەۋە بۇ كابرلى خاۋەنى و گوتەم بەو كارە بەرپى ناچەم و دەر نابەم.
- ئەى چۈنە رۇژانە دۈكانەكەم بۇ خاۋىن كەيەۋە و كارۋبارى بازار چوۋن و شت بۇ مال كىرپن ۋەستۇ گرى؟ مانگى چۈر دىنارت دەدەمە.

كەۋتمە سەر پىشەى پىشۈۋ. دۈكان گەسك دە! كاشى بمالە! شوۋشە خاۋىن كەۋە! كەۋەر و كەلەم و گۆشت و مۇشت بەرەۋە مالى ۋەستا؛ جار-جار ئاگاشت لە مىندالان بى و تۈزىكىان بگىرە و تىر گوت لە پىرتەۋبۇلە و چەقەۋشەرە جىنۋى ۋەستا و ۋەستاۋن بى!

كونە سەگىكەم لە گەرەكى «فەۋزەت ەرەب» گرت كە خانۋوۋىنكى كۇنى يەك تەبەقە و چۈر مالى تىرى تىداۋو. بەيانى نان و چام دەخوارد. دەچوۋومە سەر كار. دۈكانەم پاك دەكردەۋە تا ۋەستا دەھات. لە پاش كارى بىگارى مال، دەھاتمەۋە بەرانبەر بە ۋەستا لە سەر كورسىەك دادەنىشتەم؛ خەو دەبىردەمەۋە. سەعات ھەشتى شەو، جارى ۋابوۋ سەعات دە بەرەو مال دەبوۋمەۋە. نىۋەرۇيان سەموۋنىكەم بە تۈزىك پەنرەۋە دەكېرى و دەمخوارد؛ شەۋىش ھەر شتىكى ۋا، مانگى دىنارىكەم كىر خانۋو دەدا. دەبۋايە رۇژى بە سەد فىلس كە دەكاتە دوۋ تەمەن بژىم. خۇدتراش و تىغەم ھەبوۋ؛ نەمدەتۈانى ئاۋىنەيەكى تىرەن بىكەم. لە بەر ئاۋى قاپى بىنرەشى دەرمانى ەكسدا رىشەم دەتاشى؛ چۈنكە مەمنۈۋە بوۋ بچەم بەر ئاۋىنەى خۇ لە بەر جوان كىردنى مشتەريەكان!

نازانەم تاۋەنگاز بىۋوم يان چى، زۇر خراپ نەخۇش كەۋتمە. ۋەستا بەزەى پىمدا ھات؛ بىردەمىە ژۋورىكى چۇل لە مالەكەى خۇيدا؛ كۇنە مەبەقىك بوۋ تارىك. دىرگاكەى كە دەكرۋە جىرەى مىشكى پىۋاى دەزىنگاندەۋە. تەختى ژۋورەكەش خۇلەپۋىنە و مىشك جلىت بازىيان تىدا دەكرد. ۋا كەساس بوۋم نەمدەتۈانى سەر ھەلنىم. تىنۋوم بوۋ؛ كەس نەھات سەرم بدا و بلىم تۈزىك ئاۋ. لە بەيانى تا ئىۋارە بە نۆبەت و تىنۋايەتى مامەۋە و كەس چىراش ھەلنەكرد. ۋەستا كە شەو ھاتەۋە، ھەر لە رپۋە دەگەل ژنەكەيدا تىك بەرېوۋن. خۇى ھات، چىراى ھەلكرە و ئاۋى دامى و چۈۋ دۈكتورىكى ھىنا. دۋاى ھەو رۇژ راست بوۋمەۋە.

چىرۋىكى ۋەستاكەشم تۈزىك سەيرە: پىۋايك لە «تەلەكۇ» كۈژراۋە؛ دوۋ كۈرى نۇ سالە و

ههشت ساله‌ی له پاش به‌جی ماوه؛ به ناوی همه و گهردالی. دایکیان می‌ردی کردۆته‌وه و به‌ره‌لدا کراون؛ که‌لاشکه‌ریک وه‌خۆی گرتوون. وه دێهاتی خستوون کۆنه‌په‌رۆ کۆ که‌نه‌وه. له‌و کاره وه‌ه‌ز بوون؛ هه‌لاتوون. یه‌کیکی تر کردوونی به‌ دواشوان. ئەو جاره که‌وتوونه لای خانه‌قین و میوه‌یان پێ چنیونه‌وه. «با بچینه به‌غدا، کار زۆره». به‌ پێ که‌وتوونه‌ی ئێ؛ له‌ هێز که‌وتوون. تووشی عه‌جه‌می گاریه‌سوار بوون که‌ ده‌چنه‌ زیاره‌تی که‌ربه‌لا.

- مامه‌ گیان سوارمان که‌!

- کێ جنیو به‌ عومه‌ر بدا سوار بێ!

همه‌ ده‌لی: سا وه‌للا بشمرم جوین به‌ نیمام عومه‌ر ناده‌م!

گهردالی ده‌لی: وه‌ قنگ باوک عومه‌روه! ئە‌گه‌ر پیاگ با که‌ریکی بۆ ئە‌ناردم سواری بم!

گهردالی سوار و همه‌ی کاکێ به‌ پا ده‌گه‌نه‌ به‌غدا. هه‌ر یه‌ک له‌ گه‌ه‌ه‌کیک ده‌بنه‌ ئاوکیشی مالان. گهردالی هه‌شت ساله‌ ئاوکیشی گه‌ه‌ه‌ه‌که‌ ئه‌رمه‌نییه‌؛ که‌ زۆر ماله‌ ئاشووری و ترک‌زمانیشتی تێدايه. ئاوکیشه‌ و سه‌ر به‌ هه‌موو مالاندا ده‌کا. زۆر زوو له‌ ناچاری فێری زمانی ئه‌رمه‌نی و ئاشووری و تورکی و عه‌ره‌بی ده‌بی و کوردیش زمانی خۆیه‌تی. کاتی نووسینی پێناس ده‌بیته‌ باو، ناو گهردالی ده‌گۆڕێ و ده‌لی ناوم برایمه‌. ئیتر له‌وئ ده‌مینێ و ئاوکیشه‌ تا به‌ سه‌رباز ده‌گیرێ. له‌ جیاتی ئه‌رکی سه‌ربازی ده‌یه‌نه‌ دادگای نیزامی، ده‌یکه‌نه‌ ته‌رجومانی سه‌ربازانی عێراقی؛ که‌ زمانی هه‌موانی ده‌زانی. له‌ دواي سه‌ربازی دێته‌وه‌ گه‌ه‌ه‌کی خۆی. لووله‌ کیشراوه‌ و ئاوکیشی نه‌ماوه. ده‌بیته‌ نۆکه‌ری ماله‌ هه‌رمه‌نییه‌ک که‌ یه‌که‌م عه‌کاسی به‌غدايه. ئه‌رمه‌نی ده‌یه‌وئ به‌هره‌ی پتری لێ هه‌لکړین، پاش کاری مال ده‌یا کاری دوکانیشتی پێ ده‌کا. له‌وئ فێره‌ عه‌کاسی ده‌بی و کوێره‌خه‌تیکیش فێره‌ ده‌بی و ده‌بیته‌ وه‌ستا برایمی وینه‌گر. زړکچی کا‌برایه‌کی خانه‌قینی ده‌خوای و له‌و ده‌مه‌دا که‌ من شاگردی بووم کو‌ریک و دوو کچی هه‌بوو. وه‌ستا - که‌ ده‌ردی بیکه‌سی و هه‌زاری زۆر چیشتبوو - پیاوکی نه‌رم و نیان و خۆش‌زمان و خاوه‌ن به‌زه‌یی بوو؛ به‌لام خات مه‌له‌کی ژنی، ژن نه‌بوو ژان بوو. که‌س له‌و ڤوو‌گرۆتر، لووت‌به‌رزتر، ناحه‌زتر، خوێری و بیکاره‌تر، پیس و پۆخل‌تر، زمان‌ش‌تر نه‌بوو و نابیته‌وه. له‌ به‌هانه‌ ده‌گه‌را که‌ شه‌ریک به‌ می‌رده‌که‌ی بفرۆشێ و خۆی لای خه‌لک هه‌لکیشی و به‌ چاوی سووک ڤروانیته‌ شاگردی می‌ردی. هه‌ر ده‌تدی منداله‌ چکۆله‌کانی پێیان ده‌گوتم: تۆ شاگردی ئێمه‌ی، ئە‌توانین ده‌رت‌بکه‌ین!

وه‌ستا خانوویکی باشتری به‌کړی گرت؛ وه‌تا‌غیکێ له‌ خۆی زیادی ته‌رخان کرد، که‌ زړخه‌زووره‌که‌ی و من تیا بژین و کړی نه‌ده‌ین. مام که‌ریمی زړخه‌زووره‌ی له‌ پیره‌پاوه‌کانی می‌شک‌رزیوی بیرعه‌شایری بوو. ساله‌ها چه‌ته‌یی کردبوو. بسوه‌ کریکار و پاسدار له‌ که‌مپی له‌شکریانێ ئینگلیسدا. به‌ سه‌ری پیری و فه‌قیری له‌ به‌غدا عه‌مه‌له‌یی ده‌کرد. رایه‌خمان هه‌سیری بۆریا بوو؛ سه‌رو لیفه‌مان له‌ سه‌ر راده‌خست. مقه‌لیه‌کمان ده‌گه‌شاندوه‌ بۆ چا‌لینان و پۆلووی قلیانی مام که‌ریم. قلیانی وه‌ک موسلمانان نه‌بوو! داره‌که‌ی سه‌رمه‌وی ده‌ناو شووشه‌ ده‌رمانیکی ده‌مزل ده‌نا و ده‌ستی به‌ قرفشت ده‌کرد. ئە‌غله‌ب شه‌و له‌ بیرێ ده‌چوو شووشه‌که‌ی هه‌لېږی، له‌ داره‌که‌ی ده‌نه‌وی و شووشه‌ ده‌شکا و پۆلوو بلاو ده‌بوونه‌وه. هه‌ی بگه‌یه‌ تا هه‌سیر و لیفه‌ نه‌سووتاون!

- به‌ خوا به‌دبه‌ختی گرتوومی به‌رم نادا!

- مام کهریم گیان! شووشه کت بایی ده فلسه؛ سبهی بۆت ده کرمهوه!
شهوانه له چیرۆکی خۆی و باسی چهته و دزانی تهواو خۆشم دههات. شهویک لینی پرسیم:
- باران چۆن نهباری؟ ئیژن له بهحرهوه ئاو ههلهشمزی.
خۆم لی کرد به پسرۆر و باسی باران بارینم بۆ کرد؛ بۆ نموونهش دهوریه کهم به سهر ههلمی
کهتریدا گرت و ئاوی لی چۆرا و گوتم: ئاوا.
- ههی گووی وه قهور باوک تهو کهسه نههمی وتوو! نهمه قسهی کافران! سا من له مهلام
شنهفتگه له قورحانا ئیژی: مهلايه کهتیکي وهقای میشووله، وه قامچی ههوره کان پیش خۆی
ئه دا، وهک گاگهل ئه یانباته سهر بهحر. هینده ئاو ئه خۆنهوه تا ورگیان ئه ماسی. ئه یانهی ریتۆ، وه
قامچی لییان ئه دا که بوارن. تۆ نازانی ههوره تریشقه چیه؟ قامچی مهلايه که میشووله کهیه!
- به لئ با وایی!
شهویک له جهنگه ی باسی خۆیدا گوتی:
- ئه و ساله که زالی زهر، باوک رۆسته م وهفاتی کرد و فاتحامان بۆ خۆند...!
- که ی؟
- ئه م سالانه که من له خانه قین بووم، زال له مال سیمرخ له جهوه ل قاف ئه ژیا. خه وهریان
هاورد که عه مری خوای به جی هیناوه. ئیمهش له مزگه و تا نازیه تباریمان دانا و فاتحامان بۆ
خۆندا
- مباره که!
پۆژی له حه مام کهریم لفکه که ی خۆی داناوه و سابوونج له سهر و چاوی داوه؛ دهستی
بردوو ه لفکه که هه لگریتوه، گونی کابرایه کی عاره بی وه بهر دهست هاتوو - که داهاتۆته وه
خۆی بشوا - کیشاویه تی. عهره ب له زیفه ی داوه:
- ئای گونم!
مام کهریم که عاره بی نازانی:
- له که ترنی گه مال باوک! لفکه ی خۆمه و پیت نادهم!
توند گرتوو یه. کابرا له هۆش چوو و له دهستیان ده ریتاوه.
ده بی ئه مهش بزانی که کوردی شیعه به سوننی ده لئین: «جاف»، سوننیه کانیش به شیعه
ده لئین: «له ک».
مام کهریم به نه خۆشی بر دبوویانه بیمارستانی ده وله تی؛ سهر م دا.
- ها، مامه! چۆنی؟
- عه زیز گیان! باشم؛ به لام شهوانه مهلايه که تان دهس ده گونم وه رده ده ن!
به غدا یی به جنۆکه ده لئین مه له ک و اتا مهلايه که ت. چیرۆکی وا خۆشی مام کهریم زۆرن؛ با واز
بی نین و باسی خۆم له دوو دهم.
وه ستا که ده یدی زۆریه ی وهخت قه و قپ له دوکان دانیشتبووم و خه و ده مباته وه، ویستی
وه خته کهم به کار پر کاته وه. له ژووری تاریکدا به رده ستی پی ده کردم. ورده - ورده چاوم
کرایه وه و چاپ کردنی عه کس فیز بووم و زۆرم زه حمه ت له سهر هه لگرت. حقووقه که می کرده
مانگی حه وت دینار و نیو، شهوانیش له دوکان له خواردندا به شدار بووم. ئه و به سته زمانه ژنه که ی
تیری نه ده کرد؛ له دوکان به جه رگی برژاو بهر کولیکی ده کرد تا به به شی مال تیر بخوا.

سالىك پتر لاي مامەو. لە دوكانىش نەبا كارەكانم بەرپۈە دەپرد؛ ئەمىندارى پۈۈل و پارەشى بووم. رۇزى گوتى: تۆ باش فېرى كار بووى؛ ئەمەوى مەعاشەكەت بكمە رۇزى چوارسەد فلىس.

- وەستا سۈيىند و قورعانم واپى تا لە لاتم چارەگە دىنارىك زياترم نەوى.

- دەسا دەپى كار لە لايەكى تر پەيدا كەى. من پىم شەرمە دەستت بېرم.

رۇزى جومعە كار زۆرە و نابى عەكاسى دابخرى. وەستاكەم - وەك ئەرمەنيان - يەكشەممە دايدەخست. گوتى: يۆ ئەو ەمەو رۇز دوكان ەبى، من شەممە بەتال دەبى، يەكشەممە من دوكان دەكەمەو. ەو ەل شەممە وچانم دا. تا لاي سەعات يازدە گەرام و سوورامەو. وەرەز بووم؛ ەاتمەو دوكان. ەشتا لەوبەرى خەيابان بووم، ئارتىن ناويكى ئەرمەنى - كە ئاشنامان بوو - بە غار لە دوكانەو ەات:

- مەچۆو دوكان! خەتەرە! بېرۇ فلان قاوەخانە تا من دىم.

لە قاوەخانە بۆى باس كردم كە سەعات نۆى بەيانى، سى ئەفسەرى ئەمن و شەش پۇلىس رۋانە دوكان:

- كوا ەزىز قادرى شاگردت؟

- دەمىكە لە لام نەماو.

دوكانيان پشكىنەو و زۇريان ەپشە لە وەستا كردو. قەوليان لى ساندوۋە كە ئەگەر زانى لە كۆپى خەبەريان بداتى.

- ئەرى ئەو بۇچى لە تۆ دەگەرەن؟

- ئارتىن! بەدبەختى و نەزانى خۇم. رۇزىك جگەرەى لوكىسى ملووكىم بەراوۋو داگىرساند؛ ەكسى تاجەكەم سووتاند!

- ئەى مالى وىرانم! بە خوا منىش چەند جارىك ئەو خەتايەم كردوۋە! خوا شوكور پىيان نەزانيو. باوكم ئاگات لە خۇ بى!

لەو دەمەدا ئارتىن شلەزا و چاوى بە مۇلەق وەستا:

- ەستە بېرۇ! دەتگەمى.

- ە! چ بوو؟

ئەو ئەفسەرەنى لە نىزىكانەو لە قاوەخانە بوون، ئەوان بوون لە تۆ دەگەرەن.

دىار بوو بە روخسار نامناسن.

لەم بەينەدا لە بەغدا مەعاشم چارەگە دىنار بوو، وەتاغىكم لە نىزىك دوكان لە مالە مەسىحىك بە كرى گرت و بە تەنيا لى دەزىام و - بەش بە خالى خۇم - تەواو ساز بووم.

زەبىجى كە لە ناسرىو ەتابوۋو، چووبوۋو سولەيمانى، ماوئەك لە سىتەك، لە مالى شىخ ماوۋو ە دوايە ببو ەاوكارى «ەمەزە عەبدوللا» رەئىسى حىزبى پارتى و لە سولەيمانى دامەزراوو. جارىك ەاتە بەغدا و گوتى: دەمەوى چاپخانەيەك پىكەو نىم. لوولەوموۋو لە مەنگەنەم لىك داو؛ ەندىك وردەناماز و حرووف ماو؛ با بىكرىن. نىازم وايە «نىشتان»ى كۆمەلە زىندو كەمەو.

نەخشەيەكمان كىشا، چۆن پىمان نەزاتن و پىشمان بفرۆشن. چووينە چاپخانەى نەجاش - كە زۆرى كىتپى كوردى لى چاپ كرابوو.

- سەلام! مامۇستا پىرەمىرد زۆر سەلامى دەگەياندى. چەند شىتىكى راسپاردوۋو كە بۆى

بنیری و نیمه پاره کت دده دینے.

- دهی خو حاجی توفیق ساغ و به دماغه؟

- له سایه سهری تۆوه!

ورده نامرازمان کړی و گوتی: به یانی وهرن ههشت کیلو حهر ف حازره؛ کیلوی به هه شسه فلس. لیستهی فروشراوه کانی گرت و گوتی نیمزای کهن. نیمه ش کهر- کهر بؤ شوینه ونی دوو نیمزای شیعانه مان کردووه: «جعه فهر مووسا»، «حوسین عهلی». سبهی چووینه وه. کابرا گوتی: خه لکی سوله یمانی زۆربه یان عومهر و عوسمان و کهمالن. نهو ناوانه ی ئیوهم زۆر پی خو ش بوو؛ به لام به داخه وه حرووفم نه ماوه بتانده می! زانیمان چ غه لتيکمان کردووه. چووینه چاپخانه ی تر، گوتیان مه منووه؛ به لام کیلوی به دینار و دوو سه د فلس پیتان ده فروشین.

زه بیحی له سوله یمانی ده گهل همزه عه بدوللا کیشه یان لی په یدا ببوو. زه بیحی گوتبووی: تۆ شه وانه دوو بوتل ثاره ق، چیش و مه زه ی شاهانه و مانگی حه فتا دینار له و ره ش و پروتانه وهرده گری؛ چۆن وا ده بی؟! له داخان چوو بووه حیزبی «ته حه پرور» و ببوه شیووعی. ژماره یه ک نیشتمانی چاپ کرد و تیری تاریفی شیووعی و غه یبه تی کاربه ده ستانی پارتی کردبوو. شیعریکی منیشی - که نازانم کامه بوو- تیدا بلاو کردبووه. پارتی گله یان لی کردم.

- نه و هت بؤ کردووه؟

- من ناگام لی نه بووه و زۆریش توورم.

نامه یه کی پر له گله ییم له زه بیحی نووسی، که بۆچی بی پرسى من شیعرم چاپ ده که ی؟! له ئیستاوه ده نگت لی ده گۆرم. شه ویک یه کیک له دوکان به گوتیمیدا سرکاند: زه بیحی له فلان باغچه له سهر نیمکه تی چه قاو کروشمه ی کردووه. هه موو گله و گازنم له بیر چوو و غارم دا، زه بیحیم دیتوه. لیم مۆر بۆوه و پرووی لی وهر گیرام.

- کاکه وهختی توور هی نییه؛ ههسته با برۆین.

چووینه وه ماله کهم.

- دهی کاکه بۆم بگیره وه!

- ده گهل حیزبی کومونیست بووم. له سوله یمانیه وه هاتمه کهر کووک؛ به نه ینی ده ژپام و خه ریکی نووسینی خۆم بووم. نه وانه ی ده مناسین گیران و سهر گهر دان مامه وه؛ هاتوومه به غدا...

سهرمان پیکه وه نایه وه.

رۆژیک له کار چوومه وه مال، کابرایه کی مل باریکی سهر چکۆله ی چلکنی پووته که، ده گهل زه بیحی دانیشتبوو.

- کاکه تۆ کیتی؟

- ده میک بوو له مامۆستا زه بیحی بی خه بهر بووین، وا نه مانه وی «ئیتتیصالی» پی بکه ینه وه.

«وهضعی» مادیمان باش نییه؛ نه گهر باشترببی مانگی دوو دیناری یارمه تی دده یین.

وهخت بوو له داخان بدرۆیم:

- ناخر نالین نه مامۆسایه به چی ده ژی؟ نه گهر وه زعی مادیان -خوا نه کا- باشتربوو، کی

ههر چی خه وی شه، به بی نان، مانگی به دوو دینار ده دا؟ دهی خوا لیتان به زیاده کا. نه واه من کاریکم هه یه، ده توانین ههر دوو کمان پیی بژین. بۆ کاری نه ویش خوا که ریمه.

کابرام توورم کرد؛ رۆیشت. به لام ره فیق چالاک گوته نی: «شیووعی وه ک قیر و زهفت وان؛

هەر پێتهوه نووسان تازه به ئامان و زامان بهرت نادهن»، هاتوچۆی زه‌بیحی‌یان هەر ده‌کرد.
«وه‌ضعی» مادی‌ش هەر چاک نه‌بوو!

به‌ه‌وی وه‌ستامه‌وه‌ کارێک بۆ زه‌بیحی په‌یدا بوو. کۆپه‌ عه‌کسی به‌ ماشین بۆ ئهرمه‌نیه‌ک ده‌گرت و مانگی شه‌ش دیناریان ده‌دايه‌.

زۆری نه‌برد سه‌ر و که‌له‌ی قزلجیش په‌یدا بوو. سێ تهنه‌نگداری ئه‌لکسه‌ندر دووما‌گه‌ینه‌ یه‌ک. قزلجی له‌ خانیکێ تووتن و مازوو‌ک‌رین له‌ لای عه‌بدولقادر ئه‌فه‌ندیه‌ک کاری دۆزیه‌وه‌. که‌سیک «پێکه‌نینی گه‌دا»ی خۆیندبێته‌وه‌ ده‌زانی قزلجی له‌وێ چۆن ژیاوه‌ و بۆچی ده‌رک‌راوه‌. به‌یانی زوو من ده‌چوومه‌ سه‌موونی گه‌رم و پێخۆر ک‌رین. زه‌بیحی چای لێ ده‌نا. قزلجیش هەر خواردنی له‌ سه‌ر بوو!

نیوه‌رۆیان ده‌چووینه‌ که‌بابخانه‌یه‌کی زۆر هه‌رزان له‌ بازارێکی چه‌په‌کدا. باجی ره‌جۆی خاوه‌ن‌مال رۆژێک پرسى:

- له‌ کوێ نیوه‌رۆژه‌ ده‌خۆن؟
- له‌ که‌بابخانه‌ی بازارى سه‌دریه‌.

- ئه‌ی ده‌غیله‌ نه‌که‌ن! شه‌وی دیم نیوه‌شه‌و، له‌و ماله‌ جیرانه‌مان - که‌فایتونچیه‌ - سرت و خورت ده‌هات؛ ترسام. له‌ دیواره‌وه‌ روانیم، سه‌ودای ئه‌سپێکی تۆپیو بوو؛ ئه‌و که‌بابچییه‌ ک‌ری!

تۆزێک بێزمان هه‌ستا و هیندیک جنیومان دا و بریار درا نه‌چینه‌وه‌ لای. هه‌رچی گه‌رایی له‌و نزیکانه‌ که‌بابخانه‌ نه‌بوو؛ هەر چیه‌ کیشمان بخواردایه‌، زۆر گرانتر ده‌که‌وت. پاش تۆزێک منجه‌ - منج و مقۆ - مقۆ، وه‌ک تیکۆله‌ خه‌بارى فه‌قیان خۆمان لێ گێل کرد و ملمان له‌ که‌بابی گۆشت که‌ر و بارگینی تۆپیو - که‌ ئیشاللا وا نه‌بووه‌ - نایه‌وه‌.

رۆژێک له‌ ده‌م بازارى گه‌وره‌، روه‌به‌رووی ره‌فیق چالاکی جاسووس هاتم. زۆر ترسام؛ به‌لام وه‌ک جارى پێشوو ده‌رفه‌تی هه‌لاتنم نه‌بوو. ره‌فیق گوتى: تۆ و قزلجی وا ده‌زانن ناتاناسمه‌وه‌. نه‌ کو‌یرم، نه‌ هینده‌ گێژم. قویتیاس په‌پوله‌ش تۆ بووی! به‌لام هینده‌ش جاسووسیکى بێ‌نامووس نیم که‌ خه‌به‌ر له‌ ئێوه‌ی ئاواره‌ی کوردایه‌تی بده‌م. مه‌ترسن! هه‌لمه‌یه‌ن...

- کاک ره‌فیق سوپاست ده‌که‌م. به‌لام هەر ئیستا ئاشنایه‌ک بمبینێ ده‌گه‌ل تۆ قسه‌ ده‌که‌م، چ فکر ده‌کا؟ ئه‌گه‌ر پیاوه‌تی ده‌که‌ی، مه‌مناسه‌ و نه‌تناسم.

گوتى: قسه‌ که‌ت راسته‌؛ خواحافیز.

به‌ه‌وی «مسته‌فا کو‌یر» ناویکی به‌ چاوێک! که‌ خۆی به‌ خزمی زه‌بیحی ده‌زانی، زه‌بیحی و قزلجی له‌ کافه‌ رستورانیکى هه‌ره‌ به‌ناوبانگی به‌غدايه‌ - که‌ خاوه‌نه‌که‌ی عه‌بدوللا شه‌ریفی کۆنه‌ سابلاغی و ملیۆنێر بوو - به‌ نووسه‌ر دامه‌زران.

زۆر جار شیوعی زه‌ردى مل‌باریک - که‌ من ناوم نابوون «تۆپیو» - ده‌هاتنه‌ لای زه‌بیحی و پێیانه‌وه‌ راها‌تبووم. شه‌ویکیان هاتمه‌وه‌، ده‌بینم زه‌بیحی و هه‌شت که‌س له‌و تۆپیوانه‌، به‌ سه‌ر چینچکان به‌ هه‌لترووشکانه‌وه‌، له‌ سه‌ربان سه‌ریان به‌ سه‌ری یه‌که‌وه‌ ناوه‌ سرته‌ ده‌که‌ن؛ چراشیان نه‌ کو‌ژاندۆته‌وه‌. به‌یانی ئه‌و رۆژه‌ لیفه‌ ش‌رم پێچایه‌وه‌.

- خواحافیز!

- بۆچی به‌جیمان دیلی!

- کاکه‌! ناترسم بمگرن؛ به‌لام له‌ سه‌ر کارێک که‌ خۆم کردوومه‌. نامه‌وی بلێن زه‌بیحی

گیراوه؛ هه ژاریش چونکه هاومالی بووه تووش بووه. نانی خۆم له سهر سفره ی تۆ ناخۆم. سپیالم هه لگرت و بوومه هاووه تاغی حه مه ی ره شادی.

شه وانه له و ماله - که ده چووینه سهرجی، له سهربان - زه بیحی له سهر یه ک «ئارسین لوپین» ی ده خوینده وه. ده مگوت: چرا بکوژینه وه! من سهیری ئه ستیران ده کهم. ده پاراوه: مه لا! ههر ئه و نه ده شم لی گهری؛ ههر ئه م چهند په ره م ماوه! گوتم: چرا بهش ده کهین؛ سه عاتیک بۆ تۆ، سه عاتیک بۆ من! سهری وهخت، ئه و هیشتا «ئو تۆزه» و «ئو چهند په ره ی» ههر ده ما، به شه چرای خۆم به کیلویه ک خورمای ته ر (روته ب) پی ده فروشت؛ به و شه وه ده بوو بچی بیکری! له پاش چرا کوژاندنه وه، که وتبووینه باسی ریشه ی وشه ی کوردی: بۆ وای ناو نراوه؟ ره که که ی - که ده بی دوو حه رف و بزایک بی - کامه یه؟... به راستی ئه وه زۆری به هره هه بوو؛ چاوی روون کردینه وه و زۆر شتی سه یرمان ده برده وه سهر یه ک. قزنجی گالته ی پی ده کردین؛ له پاشان ئه ویش ئه و نه خو شیه ی گرت و یاریده ی ده داین.

له پاش ئه وه ی زانیم پۆلیس لیم ده گهری، نه مویرا له به غدا بم. چووم له مه یدان سواری ماشین بم، جه مال ره فعه ت ناویکی ئاشنام تووش بوو.
- وه ره سوار به!

ماشینی مارسیدسی ئاخه ر مودیل، پشتی پر له رۆست و ئابجۆ. له ته نیشت جه مال دانیشتم؛ که رکووک بگره و هاتم! له ریگه جه مال ده لی:
- خه جاله تم! جیگه ت ناخۆشه!

گوتم: راست ده که ی! ئه و ده م که سواری باره گیچ ده بووم و رۆژم لی ده بوو به مانگ، جیگه م لیتره نه رمتر بوو!

له ریگه زۆری حه ول دا، نه چوومه سوله یمانی که میوانی بم. له بهر ده رکی ئوتیل سیروان - که هی کوردان بوو - دایه زاندم و رۆیشت. له ئوتیل بر دیانمه وه تاغی ژماره سی زده که له نه حسی سفربان لی نووسیوو. له دیوار ته قویمیک هه بوو، دیار بوو سی زده ی مانگه. پوولی گیرفانم برارد، سی زده دینارم هه بوو. کۆبوونه وه ی ئه و سی سی زده م پی سه یر بوو! له پر میوانیکی تریان هی نا وه تاغه کهم، چاوی چه پی کویر بوو. سهرباریش کابرا له درۆ هه لبه ستندا بی وینه بوو. ئه فسه ری تورک بووه، زنی ژه نه رالی رووس له جه نگه ی شه ردا عاشقی بووه! مۆسیقاریکی زۆر زه بر به ده ست بووه، به لام ئیستا له بیر ی چۆته وه و هه زار درۆی سهر به کولکه.

شه و چوومه چیشته خانه شیو بخۆم، کار به دهستی چیشته خانه کهم ده ناسی.

- کاکه غه رب! من پوولم زۆر که مه؛ تا ده توانی خۆراکی هه رزانم ده یه. ده ترسم زۆر بمیئمه وه و ده ری نه هینی.

- تۆ بمکه وه کیل و حه قت نه بی.

گۆشت به رخ و برنجی بۆ هی نام.

- هه تیو ئه مه چییه؟

- بخۆ دلم مه شکینه!

سه ی که ره و هه نگوین.

- تو خوا بخۆ!

نېمە رۇ مېرىشك و بىرىنج.

- تىكايە مەيگىر ۋە!

پازدە رۇژ لەۋى بووم، ھەر چى دادم كرد، غەرىب بە تىكا و «خۇشە» و «لەبەر دلى من»، ئاۋاي بە خىو كردم. دۋارۇژ گوتىم: حىسابى ئوتىل و خواردن چەندە؟ من تەنيا سىزىدە دىنارم ھەيە، ئىتر گوناح لە خۇتە، چت دەمىنى با قەرز بى.

گوتى: ئەۋ رۇژە كە ھاتى و جەمال رۇيشت، پاش تاۋىك گەراۋە، گوتى: ھەزار ئەگەر پارەى بدەمى لىم توۋرە دەبى. ھەر چەندى لىرە بى، ھەرچى دەخوا و حەقى ئوتىلى لە سەر من حىساب كەن! بىرۇ خواخافىزىت بى.

بىستبووم برايم ئەحمەد - كە ئەۋسا رەئىسى پارتى بوو - لە كەركوۋە. دىتمەۋە و چىرۋكى خۇم بى گوت. خانوۋىيىكى چىكۋەلى دوو ژوۋرى بە كرى گرت. جىرائىكى دەركە بە دەركەۋە - كە ناۋى مامۇستا «عەلى حەمەدى» بوو - پاسپارد كە لە خواردنى مال بەشم بدەن و شىتىكىان لە باتيان بداتى. يانى ھەر چەند ئەندامى حىزب نەبووم، بووم بە مىۋانى حىزب. رايەخ و لىفەم بۇ ھات. پولى كۆپىيە كىان ھىنا و فىريان كردم. شەۋانە برايم دەھات و بە دزى گۇفارى «رۇگارى» مان دەردە كرد. لە كاتى چاپ كردندا رادىوم لە سەر دەنگى تەۋاۋ دەكردەۋە كە رېبۋاران خەرى چاپ نەبىن. دوو ژمارەمان لە دوو حەۋتەدا بلاۋ كەردەۋە. تەۋاۋى رۇژ لە بىكارى لەشم گران دەبوو. بە عەلى حەمەدى خانەخوڧىم گوت: بە كاك برايم بلى كارىكى رۇژانەم پى بسپىزىن؛ حەۋتەى تاكە شەۋىك چاپ كردن زۇر كەمە. نازانم چۇنى پى گوتبوو، ھاتەۋە گوتى: كاك برايم دەلى جا ئەگەر ھەر حەز دەكا با بچىتەۋە بەغدا!

دەلىن جارىك «خىداراغى قىزىجە» نۇكەرىكى ناردۇتە لاي ئاغەيەكى تر، كە واى پى بلى و ئاۋاي تى بگەيەنە و جۋابىم بۇ بىتەۋە. نۇكەر دىتەۋە، جۋابەكەى ھىچ فىرى بە سەر سپاردەۋە نىيە.

- كۈرە ئەۋە چىيە؟

- ئاغا لە رېگە فىكرم كەردەۋە، فەرمايشتەكانت زۇر بىتام بوون! بۇ خۇم ئەمەم گوت و ئەۋەم تى گەياند؛ ئەۋىش ئەم جۋابەى داۋىۋە!

لىم نەپرسى تۇ چت گوت؛ بەلام بە بى خواخافىزى ھاتمەۋە بەغدا. چوۋمە مالەكەى حەمە.

لەۋ كاتە لە مالەكەى كەركوۋك بووم، توۋشى «سەيد ئەحمەدى سەيد تەھا» ھاتم.

- كاكە! چۇن وا دەبى؟ ئىمە براى كۆمەلەين. من چەند دىم ھەيە، ھىچ پۇلىسىك ناتۋانى بىتە ملكى من. بىزانن ناتۋان بىگرن. قورعان بە حەقت بە ساحىبت! سبەى دەگەل خۇمت دەبەم.

- كاك سەيد ئەحمەد! پولى كۆپىيەك ھەيە با دەگەل خۇمى بىنم؛ كە دىلى تۇ بۇ شتى وا دەنالى و زۇرىش خىزمەتە بە كورد.

- بە سەر چاۋ، ئەۋىشت بۇ دادەمەزىنم. سبەى سەعات ھەشت ۋەرە بە ترۇمبىل دەچىن ماشىن و كەل - پەلت ھەلدەگرىن؛ بەلام نەچى پەشىمان بىەۋە! لە پياۋى بەدقەۋل توۋرەم!

لە برايم پىرسى، گوتى: زۇر باشە. سبەى ھەر سەعات حەۋت گەيىمە ئوتىل. ھەيەۋ سەيد ئەحمەد دەمىكە رۇيشتۋە! ئىستا و ئىستاش نەمدىتەۋە.

رۇژىك مامۇستا «عەلى حەمەد»ى جىران و خانەخوڧىم ھاتە لام. دەربارەى ماركسىستىيەۋە

دهدوا و هينديک پليخانوف - مليخانوفي تيدابوو؛ که ده يگوت فلان ريجمي و فلان تهقه ددومي بوو. من تي ناگم و هر ده ليم به لي. له پر گوتي: من زورم مورته جيع ناخوش ده وي.

- به لي به لي! مورته جيع زور سه گبايه.

- نه ري هه ژار مورته جيع به چي ده لين؟!

- به خودا ماموستا منيش نازانم؛ به لام ناخوشم ده وي.

نهمه هاته وه بير که نهو دهمه ي له تهو ري له بيمارستاني رووسان بووم، موديري دزباني تهو ري له حوکمي پيشه وريدا - که ناوي «نهامزي» بوو - ده گهل مندا له ژوو ريک بوو ين؛ که نهو يش نه خوش بوو. هر قسه ده قسه ده کهوت ده يگوت: من کومونيستم، نه ي تو؟

- دياره منيش کومونيستم.

رؤژيک دواي نهو ده گوتي من کومونيستم، پرسی:

- هه ژار! پيم نالتي کومونيست چييه؟

- نه مازي گيان! حرام نه گهر پتر له تو ي لي بزانم!

ندهد کرا بجمه وه دوکاني وه ستا؛ ديسان بيکار ده خولامه وه و دهمپرسی. به لام نه مجار برسي نهمام؛ قزلجي و زهبيحي کاريان هه بوو؛ ياریده يان دهمام.

رؤژيک تووشم هات به تووشي ثارتينه وه؛ گوتي: نه رمنه ني کهي دهرمان فروش ده لي بچو کرکووک شاگرد عه کاس به؛ مانگي شازده دينار وهر گره. من ناچم. تو له جياتي من بچو!

- مالت ناوا بي!

بليتي قه تار و دوو ديناري له نه رمنه ني که ساند؛ گوتي: نه گهر قبوليان نه کردي، بهو دوو ديناره دييته وه به غدا و زبان ناکه ي. له سه را چوومه وه کرکووک. لاي نه رمنه ني که «پورتويان» له «ستويديو سونا» بومه شاگرد. شاگرديکي سووريابي مه سيحي هه بوو، جامي رتووش ده کرد و عه کسی گه وره ده کرده وه ناوي «جه ننا» بوو. من له ژووري تاريکا عه کسم چاپ ده کرد. منداليکي ناشوري شي کردبووه به رده ستم.

پورتويان موهنديسي نه فت و له شرکته تي کرکووک ببوو؛ دهرکراوو. له عه کاسي نه دهرزاني و کاره کهي نيجه بزمان ده گه راند. نه رمنه ني کهي زور به دين بوو. زور ده چووه کليسا و زور جار که شه ده هاته لاي. کاره کهم - که به شيعريش باسم کردووه - له هه شتي به يانه وه تانيوه ر، له چواري پاش نويزه وه تاحوت بوو. کرکووک هاوین له به غدا گهرمتر و زستان له کوردستان ساردتره؛ جه هه نده مي که لهو ده شته. له ژووري تاريکي بي مه نفه زدا، باوه شي ي به رقي وه ها گهرم ده بوو دهمکوژانده وه. روزه له دهمي گهرمادا چهنده جار فانيله (ژيرکراس) کهم داده که نده، دهمکوشي، وه ک ده جار ده ناو هه لکي شراي ناره قی لي ده چورا.

له سه رليواري چومي خاسه - که هه ميشه وشکه و ته نيا له روزه باران و سيلودا ناوي تيدايه - ژوو ريک له ئوتيل «سهرجسر» گرت. به لام چون ژوو ريک و چون ئوتيل يک؟! کونه خانووييکي به قورکراوي دوور و دريژ که له ناودا چاوه - چاوه کراوه؛ هه موو ديوار قه لشاوون. نهو ژوورانه ي روو به خاسه نين، ده بي به روزه چرايان تيدا هه لکه ي. بوني ته ره شوخ گيژت ده کا. ژووره که ي من له رووي خاسه بوو؛ رووناک بوو. په نجه ره کاني داري کون چکوله ي خشتي چوارگوشه ي بي شووشه بوو. دهرگاي وه ک دهرگاي زهماني عه ببايسان به بزماري سه ر به قوبه هه خشابوو. له گريزه نه چووبوو؛ هه تا ده تکرده وه جي ره ي توومار به توومار دهرويشت. کريش

مانگې دیناریک.

وه ناو بازار کېوتم. گوزه يه ک، که تريه ک، خه لوز و مقه لی و گه سک، دوو حه سیر، دوو
 ټستیکان، مه نجه ليکی نه لمونیوم و دوو قاپ و کهوچکېک و خوی و شه کر و چا و برینج و مال
 هه ی مال! کابرایه کیش - که وه ک من له نوتیل بؤ - رۆژانه ده چوووه کار، ته ختیکی دارینی دامی
 به قه د دوو نیمکه ت پان. گوتی من جینگه نییه لیی دانیم؛ بالای تۆ بی. لیفه له سه ر ته خت
 راخه و ته خت خۆت دريژ که!

جگه له يه کشه ممه - که وچان بوو - نیوه رۆ له چیشخانه و شه و به یانی به نان و پینخوریکی
 وه ک پهنیر و ماستم ده گوزه راند. له چیشخانه ش - وه ک زوربه ی کریکارانی فه قیر - داوای
 فۆگم ده کرد؛ که هیندی خۆرشت به سه ر برنج داکن؛ نه ک خۆرشت و برینج هه ر يه ک به جیا
 - که گرانتر ده که وت. رۆزی يه کشه ممان که ته م لیدنه و له جياتی خۆرشت، ترئ په شکه یان
 کشمیشم تی ده کرد. کهوشیشم بؤ خوم ره ش ده کرده وه؛ پاتشا بووم و تاجم نه بوو! ته نیا له
 زستان و سه رمادا زور حاله ش بوو. نه کونی ژوور ده گیرا، نه ناگری سوپه ش خه به ری هه بوو.
 که ده هاتم بخه وم، ئاوم ده کولاند، دوو شووشه م لی پر ده کرد، ده مخسته ناو تویی لیفه وه.
 لیفه که شم به پته یک به ته خته که وه ده به سته وه که له سه رم لانه چی و ده چوومه ناویه وه. ئاره قم
 ده کرد. له پر به له رزه لهرز خه به رم ده بؤوه؛ شووشه ئاو سارد ببوونه وه. دیسان و دیسان ئاو گهرم
 که و ده شووشه ی که! شه وانه سی چوار جار ئه م کاره م ده کرد.

نیوه رۆیانی گهرما - که ده مه ویست ئیستراحت بکه م - واوه یلا بوو. هه راجه بازاریک و چه ند
 میوه فرۆشیک له دم خاسه و به رانبه ر به ژووره که م هاواریان ده کرد: ته نزیلات، شه ربه ت به دوو
 فلس؛ ترۆزی بلاوه؛ خه یاری ئیمام قاسم...» چه ققه يه ک بوو میشکی سه رم ده زرينگا.

«مه لا شوکور مسته فا» له فه قیه تیه وه گه یبووه به غدا؛ زور زیره ک بوو. له دانشکه ده ی
 شه ریه قبول کرابوو؛ دانشجو بوو. دایکیکی فه قیری بوو له گوندیکی ده وری که رکوک،
 میزدی کردبؤوه. هیچی نه بوو یاریده ی کوره که ی پی بدا. دانشجووی شه ریه ش جگه له
 خواردن و جلی مه لایانه، رۆژی په نجا فلسی بؤ گیرفان پوولی ده درایه؛ به لام له چوار مانگی
 وچانی هاوینه دا ده رگا داده خرا. نه خواردن، نه پوولی گیرفان. تا دانشکه ده ش ده کرایه وه
 ده بوايه خۆیان به ری به رن. مه لا شوکور ده چوو ده بوو به شاگرد قاوه چی، شاگرد نه ققاش و
 هاوینی ده گوزه راند. پیکه وه ش ئاشنا بووین. رۆژیک له که رکوک هاته لام.

- کاکه چم لی ده که ی! هه ر چی گه راوم که س کاری نه داومی.

- نه وه ی بؤ چییه؟ وه ره پیکه وه ده ژین تا ده چیه وه دانشکه ده. حقووقه که م لای تۆ بی. تا له
 کار دیمه وه چیش و نان ساز که و لیفه يه ک بؤ خۆت په یدا که و جیگه ی هه ردوو کمان ده بیت.
 مه لا چووبوو پریموسیکی له دایکی نه مانه ت وه رگرتبوو؛ کارمان زور به مقه لی نه ما. مه لا
 ئاشپه زیک بوو قه ت نه مدی برینج و شله که ی بۆنی دوو که لی لی نه یه!

شیخ مارفی به رزنچی - که به عسی ئیعدامیان کرد - هات وچۆی ده کردم. جار - جار بؤ نه هار
 ده بیرد مه وه ماله. زانیووی که من چه ند تینووی خویندنه وم و ناشتوانم هه موو کتیبیک بکرم؛
 رۆژیک کتیبیک تاز له چاپ دراوی هینا، گوتی: نیوان هه لبرینی په ره کتیبیم زور له لا
 زحه مه ته، ئه م کاره م له باتیان بکه و بیخیخوینه وه؛ جا بده وه! ئیتر هه ر کتیبی ده رچووبایه -
 میسری یان لوبنانی و عیراقی بوايه - ده یگری و من ده پيشدا ده مخویندنه وه.

جاريك حەننا بۇ پازدە رۇژ مەرەخەسى ۋەرگرت كە سەيرانىك لە عىراق بكا. ھاتەو ھەوتى:
برا ھەر خوا دامىھو! لە بەسراو ھە بەلەمىكدا ھەگل شازدە كەس دەچووینە دىتنى ئابادان. لە
تەنىشت قەسايىكى بەسرايى دانىشتبووم. لىي پىرسىم: كۆپنەرى؟ ۋەتم: خەلكى شامم.
يەخەى گرتەم، راپىھەراندم، راپتەكاندم، چەقۇى دەرینا زگم بدېرى. ۋا ھەپەسام ھاوارىشم بۇ
نەكرا. خەلكە كە دەستيان گرت.

- چىتە بە سەرىھو؟ چى كىردوھ؟
- چۆن چى كىردوھ؟ شامىيە ۋ ۋىمام ھوسىنى كوشتوھ!
تا دەرەكەوت كە من مەسىھىم دەستى لى بەرنەدام!
دەگل ۋەستاكەم (بۆرتۆيان) جار-جار باسەم لە ھىندىك خرافاتى مەزھەبى دەكرد. كەشەى
ھەرمەنى - كە پىاۋىكى سى سالىھى رىش دوۋلىقەنە بوو- ھەرگا دەھات دەيدواندم. پۆرتۆيان
رۇژى گوتى: ئەبوونا (باۋكەمان)! دەگل ھەزىز مەدوئى با كافرت نەكا!
- شتى ۋا بۇ دەلىي؟ زۆر كۆپكى باشە. ئەو ھە ۋات پى دەلى؟
- ئەبوونا تۆ شوکور جوان ۋ بەھىز ۋ تۋانى؛ ئەگەر چل مرىشكت لەو دەشتە بۇ بەرھەلدا كەم
ۋ بلىم بىانگەر بۇ خۆت، چەندت بۇ دەگىرىن؟
- خۆم بېسىنم دەم بۇ ناگىرى.

- ئەدى ئەگەر بلىن پىاۋىك بە تەنیا سىسەد رېۋى لە دەشت گرت، كلكى ھەر دۋانى پىكەو
گى دا، شاپلىتەى لى قايم كىردن ۋ گەنمى دوژمنانى پى سوتاندن؛ دەفەرموۋى چى؟!
- دەلىم ئەو ھە دىۋەكى ئاپرەلە.

- دەسا ئەو ھە كىتىي موقەددەسا دەربارەى سامسون نووسراو!
- زۆرم كىتابى موقەددەس خۆپىندۆتەو؛ بەلام ھەرگىز فەكر لەو دىۋە زلە نەكردۆتەو!
پۆرتۆيان گوتى: نەمگوت كافرت دەكا؟!

- پىا! ئەگەر ئىمان باوەر كىردن بە دىۋى ۋا شاخدار بى، با ھەر نەبى!
دەگل پىرە ئەرمەنەكدا بىوومە ئاشنا؛ كوردى زۆر باش دەزانى. رۇژىك لىم پىرسى:
- ئەو كوردىە چۆن فېر بوۋى؟

- كۆرە من بىست سال مىرزى خانى كەلھور بووم!
گوتى: رۇژىك خان ھەر بىزەى سىمىلى دەھات. چوار مېردەكى قاچى خىستبوو ھە سەر قاچ،
تەپلە بە لاىلاگى سەرىھو، فىتۋى لى دەدا. روۋى تىكردم:

- مىرزا! ئاخ خودا سالىك منى بىكرادىتە شى ئىران!
- لەو سالە شاھتەدا چت دەكرد؟
- ۋەللاھى ۋا دەرپامە ئەم مەملەكەتەو، ھەزار سال بىان لىستاپەتەو پاك نەكراباۋە!
لە ئوتىلە بۇردا حاجىەكى مەككەى مىوان بوو؛ ھاتبوو خەلك بە تەپكەو كا، لە ھەج بىكەنە
شارەزى خۆيان. ئاۋى ئوتىل دەپرا، بى ئاۋىمان دەكىشا. گوتەم:

- حاجى دەگل ئاۋى دەسنوئى چۆنى؟
- باشم. ئەسحابى پىغەمبەر لە تىكولە گۆزىكدا غوسلىان دەكرد!
مەلا شوکور بىرمىە دىدەنى «مەلا سەدوللا» ناۋ كە: «پىاۋىكى زۆر بەدىنە». لە مزگەوتى
شۆرجەى كەركوۋك بە خىزمەتى گەشىتىن. مەلا شوکور پىرسى: فەقىيەكت لە لا بوو، كۋا؟

- ٺو ڪهرم ڊهر ڪردا! ٺمن ڊهمگوت هيٽلر نوڙي به جهماعهتي له مهدينه پيروز ڊه ڪردا! باوه پري نه بوو؛ ڪه چي ڊه يگوت پيڻه مبه ڊوعاي لو ستالين ڪريده! ڪهري وا بو من نه ڊه بوو! هاويني گهرم، يان بلڀيم جههه ڊنڊم بوو. ڪابراي خاوهن ٺو ٽيل پانڪه يه ڪي شق و شري به ٽيل پيچراوي ڊاينئ باوه شيني خؤماني پي بڪهين. مه لا شوڪور گوتي: ماله ڊهوله مهندي به غدايه وشترخوره به بهر په نجهروه ڊه گرن و تهري ڊه ڪن، ههواي پانڪه ساردر ڊه بي. قهقهه سيه ڪ وشترخوره مان ڊه لاي په نجهره ٺاخي، تنه ڪه ٺاويڪمان پيدا ڪرد؛ ڊهر ڪه مان داخست، پانڪه مان پيڪرد. به نسبيي ڊوژمنت بي! هه لميڪ ڊه ژووري گهرا نه فه سمان تهنگ بوو، وه ختابوو بخنڪيني؛ لاي ڊهر ڪه مان نه ڊه ڊيهوه بيڪهينهوه. به هه لمهوه يه ڪيڪ ڊهر ڪه ي ڪردوه ڪه بزاني چ باسه، رامان ڪرد. ٺاويڪي باش ڪوخين و ٺاوي چاومان سري. وشترخوره ڪه مان توور هه لدا. لاساي ڊهوله مهندي به غدامان پتوه نه هات.

رؤڙيڪ مه لا گوتي: خويندوه مهتهوه ڪه ميهوه هر تيڪوله ڪه ي زور به ڪاره؛ پيستي پياو ساف و پروناڪ تر ڊه ڪا. جاري ڪه له ڪار ڊه هاتمهوه له پر گوتم:

- ٺه مړو شتيڪي سهيرم ڊيت: زه لاميڪ بهرانبهر به چروچاوي گاميشيڪ پيشي ڊه تاشي!
- جا چؤن؟

- گاميش هيندهي تيڪوله شووتي خواردبوو، نيوچاواني ببوه ٺاوينه!
مه لا تووره بوو؛ گوتي: قهت عاقل ناي!

قانع مالي هاتبووه ڪه ڪوڪ؛ هات وچوي ڊه ڪردين. برپارمان دا ڪه فيره بلويرليدان بين. ههول ڊهرس ڊه بي وا يڪه ي (له بلويرزهنيڊا) نه فهس بخويهوه و نه بيپري. قاميشمان له ٺيستيڪاني پر ٺاو ڊهنا و فوومان بهو سهريدا ڊه ڪرد. نه فهس خواردنهوه ڪاريڪي گران بوو. ٺه گهر ٺه حيانه جاريڪ فوومان بو ڊه خورايهوه، ٺه وهنده پينده ڪه نين تا له بيرمان ڊه چؤوه. سهرنه ڪه وتين.

- قانع! مالت چؤن ڊه سڪهوت؟

- به خوا باوک! پياوي خيروه مهن وتي تو سهيدي و ڪور شيخ ڊه لاشي؛ چاويهه ڪ خانووي ڊاوه پيم.

- قانع گيان! ڪابرا هر ڪه زاني تو وه ڪ بابت ميمباره ڪ ني ڊهرت ڊه ڪا.
- نا باوه پياوي خاصه.

رهمهزان بوو، رؤڙيڪ قانع به قاقا هاته ژوور.

- باوک ڊهر يان ڪردم! ڪاورا ڊيتمي نان ڊه خؤم، وتي: هه ي فاسق مالهه ڪم چؤل ڪه! تي ناگهم، من وه پاره ي خؤم نان بخؤم خراپيم ڊه گهل ڪي ڪردوه؟!

حهولي ڊابوو ڪاريڪي ڊه سڪهوي، نه بوو. گوتمان عهرايه ڊه سستي بگيره، وردهواله بفرؤشه. سندووقه سابووننيڪمان بو ڪري. مه لا شوڪور گوتي: چوار بؤلبرينگيشي ڊهوي.

- باوه! بؤلبرينگ چهس؟

- ڪارت نييه، بؤت پهيدا ڊه ڪهين.

نيتر وه ڪ تاليله ي ڊهرويشان له سهريه ڪ ڊه يگوت: «بؤلبرينگ!». له سهقهت فروشي ڊهوري خانهقا ڊوانمان ڪري. چووينه بهري قوريه بو سانهوه، له چايخانه يه ڪ ڊانيشتين. ڊوڪانداريڪي ٺهرمهني - ڪه ٺامرازي ترؤمبيلي ڊه فروشت - له پشتوهوه قانيعي ناسيبوو؛ هات.

- مەلا قانئىق ماندوو نەبى!

- باوك بۇلېرىنگىت ھەس؟!

- ئەرئى وەللا ھەسم و ناتدەمى! تۆ ھىچ نەبى جۋابى سەلام و ماندوو نەبىم بدەو!

بۇلېرىنگى دا، ەرابە ساز بوو. مەجىد كاكەش - كە عومدە فرۇش بوو - كەل-پەلى بە قەرر دايە كە پاش تۈنەو ەبىداتەو. دوو دەستە پزدان (تىزانگ)ى بۇ ھىنا كە بىفرۇش. بۇ تەجرەبە يەككىكى فوو كىر، درېژ و ئەستۈور ەك ھەرامەى كەرئى! قانئىق گوتى: ئاى باوك! ئەمە نافرۇشم؛ ئەمە بۇ دايك كوتەك خاسە! (دايك كوتەك خىزانى بوو).

تۆ ەنگە قانئىق نەدىبى! شتى ھىندە ناحەز و ناقۇلا نەبوو: درېژ، لاواز، چاۋچكۇلە و پرووش، لووتشۇر، لاروومەت بە كەند و كلۇ، جل بە پىنە و كەلاش چەك و بەدنموود؛ لە گالتەوگەپدا بىكولاندايە ئۇخۇنى نەدەھات. عاقىدەى شىخ سەمىعم بۇ باسى چىروچاۋى قانئىق و گەپىدەى و بىنانى ەوگىتپابوو سەر گەپوگالتە. رۇژى دە جار بۇم بخوئىندايەتەو لە پىكەنىن رەش و شىن ەلدەگەپا، دوايە گوتى: باوك بىدېرنە! بە خوا ئەمەشەم ئەبىتە بەزمىكى مىلان! بە داخەو ەراندم و لە بىرم نەما. دانە-دانەپىكم لە نىكەى پىنج سەد بەيت دىتەو ەىر. باسى بەھەشتى شىخ سەمىعم كىرەبوو باسى چىروچاۋى قانئىق:

باسى روخسارى نايەتە گوشتار	ھەموۋى قولكەيە و شىو ە و چىلجار
دوو كۆپرەكانى ناۋىراون چاۋ	دايم دەتكىنن زەرداۋى گەناۋ
موۋى كۈنەلوۋتى و دوو كۈناى ەك غار	جەنناۋون تەجرى تەحتىھەل ئەنھار

لە باسى نەسەبىدا بە دمەلاسىكى شىخ سەمىع نوسىبووم:

ئەم شىخ قانئىق ھىندە جوان و قۇز	سەر و سىل بۇز، نەجىم و پىرۇز
لە كۇلۇس شەرىف بە ەلدە بوو	بۇ لاى كەر كۈۋكى ھىجرەت فەرموو
باۋكى شىخىك بوو لە تەكەى دەلىش	حەفتا سال ژىا، بى كەوا و كەلىش
دايكى شىخزادە، نازانم كىچ كى!	دايم دوزداماۋ لە پشتى دەر كى
ئابا و ئەزادى لەم سەر تا ئەو سەر	گەدازادە بوون سوالكەر فەل سوالكەر

قانئىق تۈركى كەر كۈۋكى نەدەزانى؛ بەلام بە لامەو سەىر بوو؛ بە تۈركى ھەجۈكى شىخ جەمىلى كىرەبوو؛ سەرەتاكەى ئەمە بوو:

شىخ جەمىل تەكەسى ھەر ەىنى ئاودەس خانەدر ھەر كەرئى ھىچ ەقلى يۇخدر، يارى ئەو شەپانەدر پىر لە سالىك لە كەر كۈۋك پامبۈارد. سەرەتاى ھاۋىنى ۱۹۵۳ بوو. باسى فستىۋالى جەۋانان لە بوخارىست داكەوت. شىخ مارف گوتى: وا دەكەم دەگەل لاۋانى حىزبى شىۋوۋى بچىە بوخارىست. ئىتر بەر ئەمرىشيان نەبى و بە ئازادى بىروبرۋاى خۇت بە خەلكى دنيا رابگەيەنى.

ئاخ چەند خۇش بوو ئەم سەفەرەم بىكرىدايە! دوو ەكسى كالى ئااشكرائى لى ەوگرتم. رۇژىك پاسپۇرتىكى بۇ ھىنام كە بە دە دىنار بەرتىل دروست كرابوو. گورجى كەل ەپەلم ھەراچ كىرد. حىسابى خۇم لە ەستا ەوگرىت، گۈتم دەچمەو بەغدايە. سى چەمەدانى تەنەكەى پىر لە كىتەم ھىنا و نامەم لە شىخ مارف ەوگرىت و چوومە سەر قەتار. لە قەتاردا كە بەرەو بەغدا دەھاتم، لە سەر كورسى دوو نەفەرى، پۇلىسىكى روۋتەكەى سىسى پۇخەكەم لە تەنىشت بوو. چاىان دەگىپا، گۈتم دوو چامان بۇ بىنە. پولىس زۇرى سوپاس كىردم. پاش تاۋىك ھەستا رۇبى. زۇرى نەرد ئەفسەرىكى پۇلىس بە دوو پۇلىسەو ھاتن:

- ئەفەندى ئەوانە چەمەدانى تۇن؟

- بەلى.

- مالى قاچاغ، تووتىن - مووتىيان تىدا نىيە؟

- خۇتات تماشىا كەن و ئەوەش كىلىل.

چەمەدان جگە لە كىتىپ چى تىدا نەبوو. كابراي ئەفسەر لە بەر خۇيەو:

- ئاي تەرەس! ئاي بى نامووس! ئەفەندى بىمانبەخشە. ئەو پۇلىسى لە تەنىشت بوو، ھات گوتى ئەو كابرايە لە من ترسا؛ بۇيە چاي بۇ كرىم. ديارە قاچاغى پىيە! نىسحت بى لە منەو:

رووحىم بە بەراز بگە! بە پۇلىس مەكە! ھەموو ھەرامزادە؛ منىش يەك لەوان!

- دوور لە تۇ! بى زەحمەت چەمەدانە كانم وەك خۇ لى بىكەنەو و لەو سەرە داياننىنەو!

شياوى باسە، لەو رۇزانەو كە رۇزانەم سەد و سەدوېست فىلس بوو، لە نانى خۇم دەگىراو و كىتىپ و گۇۋارى كوردى و ەەرەبى بە دلى خۇم دەكرى و زۇرم شايى پىيان بوو. شىخ مارف گوتى: كىتبان لاي من دانى! ئەگەر نەشەتەو بۇت دەدەم بە كىتىخانەى گشتى؛ با نەفەوتىن. بە قسەم نەكرد؛ لە بەغدا بە ماله مام حوسىنم ئەسپارد. نامەى شىخ مارفم گەياند. گوتيان: سى دىنار بدە و فلان رۇژ حازر بە! يازدە كەس و من بە سوارى ئوتوبۇسى نىرن، بە رىگەى چۆلى شامدا كەوتىنە رى.

لە سوورىا حوكمى «شىشەكلى» بوو؛ شىووعى لە جەوھەر قاچاغ تر. گەشىتىنە ھەوئل پۇستى رىۋانى سوورىا - كە ناوەكەيم لە بىر نەماو - وا بزنام ئەبوششەماتە بوو؛ چەمەدانىان پىشكىن، پىر لە ەگالى ەەرەبى و كلاش و خەنجەرى كوردى و بەيانات. سوئند بخۇ، بىپارۆ، ئىمە دەچىنە سەيران لە لوبنان و لە سىياسەت دوورىن. كابراي ئەفسەر دەيگوت: ھەر ئەو كە لە سەر بەيانەكان نووسراو «وئەتنى ئازاد و گەلى بەختەو» - كە لە جىي بىسمىلايە - لاي شىووعيان شايەتى چاكە! بە گىرەگىر نەجاتمان بوو. تۇزىك لە شام مايىنەو و چووينە بىرووت. دەبوايە وىزەى ئوروپا وەرگىرن. لە سەفەرەتى ئىتالىا پاش پىرسىار و وەرامى زۇر، كابراي سەفەرەت - كە ەەرەبى لوبنانى بوو - پىرسى: بۇچى دەچىە ئىتالىا؟

- بۇ سىياحت.

- كى دەناسى؟

- كەس!

- نابى، دەبى يەككىك بناسى.

- بىەخشە وە بىرم ھاتەو، مەلىك فارووق دەناسم كە لە جىزىرەى كاپرىيە! دەستى كىردە پىكەن.

لەو بەينەدا سەفەرىكى شامم كىرد، كە دوو سەعاتە رىيە. چوومە سۇراغى برايم نادىر كۆنە ھەوالم؛ دىتمەو.

- چ دەكەى لىرە؟

بۇم گىراو. گوتى: تۇ ھىچ فكر ناكەيەو، پاسپۇرتى جەعلى دوو سالى ھەبس لە سەرە؛ من قانۇن دەزانم. ئەمجار وەدووى كىلاوى بابردە كەوتووى؛ نەدەبوو دەست لە كاسبى خۇت بەردەى. من خوا شوکور ەقلم ھاتۆتە سەرم و پوول پەيدا دەكەم.

- كاكە برايم! لە لەيلە و مەجنوونى وەحشى باقىدا دەلى باوكى مەجنوون نىسحتەى

كۈرەكەي دەكرد: دەست لە لەيلى بەردە و وەرەو ناو خۇمان! مەجنوون لە وەرەميا گوتى: سەد كىيۆم لە سەر دلە؛ چۆن هەستەم؟ سەد چەقلم دەيى چەقيو؛ چۆن راکەم؟ هيندەم لەو رېنگەيدا غار داوھ كە تازە گەرەنەوھەم هەيھاتە! تۆ كە خوا شوکور تازە عاقل بووى؛ من تازە سەرەتاي كەربوونمە... تا ماوم ناگەرېمەو و ئيتەر رەفيقايتى عاقلانېش ناكەم.

كۆت و شالوارىكى توركي حازر و شاڭيەكى پووشم كرى و هاتمەو بىرووت. سواری دەرەجە سەربانى كەشتى سامسۇنى توركي بووين؛ بەرەو ئىتاليا. چارە لاوى لوبنانېش ھەر بۆ فستيوال دەھاتن؛ ھەوالى ناو كەشتى بوون. دەگەل ئەفسەريكى تورك قەسەى خۇشمان دەكرد. دەيگوت: پىنغەمبەر ئەفەندى ھەر نەحلەتى لە عەرەب و چىنى كرەوھ!

شەوى ھەوتى جولای بوو، بەحر كەوتە فەرتەنە. جگە لە كاركەرانی كەشتى -من نەبى- ھەموو كەس گىژ ببوون؛ دەرەشەو. لە پەستاپەتوومان بە سەر نەخۇشاندا بەش دەكرد. عىراقىيەك بە دەم نالەوھە دەيگوت: ئافەريم كەشتى! ھەزار پىرېژنە يۇنانى قوون زلى لە سەرە؛ چۆن قوم نابى!

ھەوت رۆژ و ھەشت شەو لە بەخرا بووين. ئەفسەرەكە دەيگوت ژيان لە ژيانى ناو كەشتى خۇشتر نىيە. گوتم: كەشتى وەك بىابانىكە بى ئاوەدانى. دەنگى كەلەشپىرىك، ھەپەى سەگىك، بۆرەى مانگايەك، ھۆقەى گامىشپىك نابىسى؛ خۇشپىيەكەى چىيە؟ دەيگوت من بىرم لەو شتانە نەكرەتەوھ.

بەيانىيەك گەينە «ناپۆلى». شوپىنمان لە قەتارى رۆم گرت و چووينە ناو شار. برسېم بوو چوومە بەر دوكانى سەندوويچفروشتىك. دە جۆرە گۆشتى لى بوو. يەكيان گرانتر لەوى دى. بە ئىشارە و ەكس ھالى كەردم كە بە نرخەكە گۆشت كەرە و ھەرزانەكە گۆشت بارگىنە. پىاو تا بۆى بلسۆ دەبى شتى باش بخوا! دوو ساندوويچى گۆشت كەرم وە بەر گاز دا. ھەوالە عىراقىيەكانم گوتيان وەرە بۆ ئىمەش لەو ساندوويچەى خۆت بکەرە. پاش قووت دان و ئاو لە سەر خواردنەو، گوتم: كۆرپنە بە راستى گۆشتى كەر بەلەزەتە! بوو بە ھۆق ھۆق و ھىلجىدان. گوتم: مەترسن! ئەو گۆشتى كەرى قوبروسى بوو!

لە ناپۆلى سى كەلىمە فېر بووم: پىنە (نان)، ئاكو (ئاو)، لە قەتارىش لە دەركى ئاودەست نووسرابوو: (رىتى راتا) دەى چى ترم دەوى؟ نان و ئاو و ريان دەزانم و دانامېنم!

رەئىسى ئىمە عىراقىيەكان كوردىك بوو بە ناوى «غەفوورى مېرزا كەريم»؛ بە كوردى قەسەى نەدەكرد كە شۆفىنى نەبى! عەرەبىشى ھەر پەلخۆر دەكرد: دەتگوت كەرە و گووى شل دەخوا! حوسېن ھەورامانىيەكېش بوو؛ ئەويش پىتى شەرم بوو بلى كوردم. رەئىس لە بىرووت گوتى: ئەو سەرۆ سى دىنارەى داوتانە، خەرچى رېگامانە و كرىش لە سەر حىزبە. بە برايتى و بە شەرىكى وەك يەك دەخۆين و رادەبوېرىن؛ لە ناو شىووعيدا فەرق و جىاوازى نىيە.

رۆژىك لە سەر كەشتى كۆ ببووينەو، يەكئ لە منى پرسى:

- تۆ لە فستيوال دەتەوى چ بەكى؟

- ئەگەر بتوانم ھاوارىك بۆ كورد و كوردستانى لىقەوماو دەكەم.

رەئىس ھەلېدايە:

- چى؟ كورد؟! كوردستان؟! حىزب قەت بەو ھەزى نىيە!

- برا لە بەغدا قەرار درا من ھەر لە رېنگە رەگەلتان كەوم. لەوى ئازادانە بىر و بروام دەرېبېم.

- دهی دهی! نه م قسه قوره! صالح ديلانیش وايگوت و هر تا سر دهریا بری کرد. دهمت بجوولی بلنی کوردم، خوت دهزانی!
- باشه با بزانی چۆن دهبی...

دهعه وتنامهی ره سمی حیزی شیووعیم پی بوو که به شدار بم له کۆنگره؛ قاچاغ بوو ده بوو له ری بېشارمهوه. زه بیچی له بهرې کردنمدا گوتی: من له ئارسین لوپینه وه زور شت فیر بووم؛ ورد پینچایه وه و ده نیوان تویی پانتولدا، له پشت قوونمه وه تاقه تی کرد. که چی به ناشکوری نه بی، له «ئه سکهنده ریبه» که ده چوومه سر که شتی، ئه فسه ریک پشکنیمی؛ زور زوو دیتیه وه. زور ترسم. پیکه نی و ده ستیکی له شانی دام: برۆ به سه لامه ت...

له ئه سکهنده ریبه بۆ دوو سهعات چوینه شار. بهر له وه چوار دینارم له پاش جل کرین و بیرووت مابوو؛ ئه ویشم دابوو به جه نابی رهئیس. ده گهل کورپک دابه زین نامه ی ده پۆسته خست. سواری ترام بووین که به شارا بگه رین؛ له پر دیتم کور نه ماوه؛ نازانم له کوئ دابه زیوو. پینچ تعریفه م - که ده بیته قرانیک - پی نه بوو. بلیت بر هات به لامه وه، خودنویسم له گیرفان کرده وه، گوتم پوولم نییه.

- تا کوئ ده چی؟

- تا به نده ر.

- به خورایی سوار به!

دهسته یه کیان ده گهل رهئیس کالهک و شووتی زوریان کرپیوو، خویان له هیندیک برای حیزی گیل کردبوو! هر له ئیستاوه بۆله و پرته پهیدا ببوو؛ که منیش یهک له بهش خوراوان بووم. به ههزار ناری عهلی دوو دینارم له رهئیس ساندوه؛ که نه وهک دیسان بۆ بلیت دامینم. له ئیزگهی رۆم ده بوايه چاوه نۆریمان بکردایه تا سه رۆکی لاوانی رۆم دی له سه ر حیسابی لاوان دامانده مزرینتی. چه مه دان و هیندیک پارچه به ره و شتی وامان له دهوری خۆمان دانا و له سه ر عهرز تهخت دانیشتن. زور وهک خیلی قه رهچ ده چووین! هه رچی ده پرسی: چن؟ ده مگوت: «جیسی» (قه رهچ).

- کاری ئاومان هیه، له کئ پرسین؟

- ئای له منتان نه که وئ! ئه ی من جیم؟

له حه نبالیکی ئیزگه م پرسی: ریتی راتا (به شلیکه وه گوتم). نه خیر تی ناگا. دهستم به زگمه وه نا و خۆم کوور کرده وه و نه قاندم. پیکه نی؛ گوتی: ها! ریتی رازا! به قامک تینگه یاندم ژماره یازده ئاودهسته. له ده رگاوه روانیم ئاوینه به ندیکه وهک مالی شا! چه ند که سییک له بهر شیره ریش ده تاشن. بی و نه بی ده لاک خانه یه که چوومه ژوور زانیم چه ند ئاوده ستیکیشی لیه. مزگینیم دا و به کۆمه ل رایانکرد. هه ی له وه ی زوو بگاتی و له خۆ نه ری!

پاش نیوه رۆیه کی درهنگ هاتن بر دیانین له چاکترین ئوتیلی به ناو «پلازا» دامه زراین. چه مه نان له سه ر لاوانی ئیتالی. شه وان هه یه کییک ده بوو به سه رگه له و ده چوینه چاخانه و چایه کمان ده خواردوه؛ گویمان له مووسیکا ده گرت. به رۆژ به کۆلان و خه یاباندا وێل بووین. شاری رۆمام زور پی جوان بوو. ده تگوت هه موو ماله کانی خه یابانیا به مشار خشت برپوه؛ هه موو جیگا وهک یهک ده چوون. کۆته لی زور هونه رمه ندانه له هه موو ناقاران ببوونه خشلی شار. رۆژیک چوومه رستوورانییک؛ لیستیان بۆ هینام. هر ته قه م له سه ری هه وه ده هات. تووشی

وشه ی «فراید فیش» بووم؛ دهستم له سهر دانا. به لئ ماسی سوورمه وکړاویښ خراپ نیه. خواجه نهو ماسیه من دهمناسی جوړیکی تر بوو؛ نهوه پارچه ی چکوله و لیک هالو، هیندیکیان له رانه چوئله که ده چن. خواردم؛ خوښ بوو. له هاتنه دهرمدا کوړیکی لوبنای گوتی پیکه وه دهرؤین. له رې گوتی: منیش ههر وهک تۆ بؤقم خوارد!

عبدالکریم شیخ داود ناویک - که حقوقی بوو - له جیاتی سی دینار، په نجا دیناری دابوو. داوای سابوونی ده کرد کراسی پې بشوا. قانون نه یگرت! ناچار من سابوونم بؤ کړی و نه ویش هه زار جینیوی به دزی بهو قانونه دا.

به گهل چوون بؤ «واتیکان». سهرم له کاری کلیسای «سان پتروس» گيژ بیوو. چاو به مولهق وهستا و دهمروانیه میچه که ی که دهسکاری میشل نه نژلؤیه و ماشه لالا و به به هم ده گوت. هه تا به خؤم زانی له گهل به جی مابووم و فته الیه کیشم پې نه بوو. گيژ و حؤل ده خولامه وه، تووشی هه والان نه بووم. تازه قهوماوه قهوماوه؛ با پتر سهر بکه م. ویستم بچه مووزی واتیکان، پاره ی ده ویست؛ نه مکر، له دهر گایه ک دوو پاسه وان به جلی رومیانی قه دیدم، رمب به دهسته وه ویستابوون. ترؤمبیلیک هات. شازنیکي رهشی وهک قیری تیډابوو؛ کړنؤشی بؤ کړا و دهر باز بوو. منیش ویستم بچم، رمب له دوو لاهه تیک په رین و رینگه نه درا. دیار بوو ژنه رېش ده چووه دیدنه ی پاپ. هاتمه وه سهر خه یابان. سواری نوووبووس بووم. بلیت بر هات! فیر بیووم؛ خود نویسم راداشتی. که زانی چیم پې نییه بلیتیکي دامی. بیرم له وه ده کرده وه؛ کابرای میسری له دهوله تی دزی و پیاوه تی ده گهل من کرد، ئیتالیه که له گیرفانی خوی زهره ی بؤ کیشام.

پاسپورته که به خه تی عهره بی نوو سرابو که خاوه نی تا سووریا و لوبنان بچی؛ نه گهر به ئینگلیسی باسی ئوروپاشی لی نه نوو سرابا نه ده بوو. ئیبراهیم عه بدوهر حمان خال - که نه ویش هه وال بوو - ده گهلما هات بؤ سهفاره تی عیراق. گوتی: خؤت به دهوله مه مند نیشان ده! جله کانیشته باشه. چوونیه خزمهت سهفیر؛ منی زگ زلی جل باشی به ملیؤنیر هاته بهر چاو. منیش تا توانیم فرو فیشالم کرد که: هه تا ئوتریش ده چم چهند رؤژیک راپیده بویرم! «به لئ به لئ» که ری نیر نه یده کیشا! په ساپورتی به ئینگلیسی نووسی و ئوتریشی خسته سهر. له خوا حافیزیدا فهرمووی:

- بیرهدا وهرمه با دیسان به خزمهت بگه م.

- جا چؤن تا دیاریه ک بؤ ئاغازاده کان نه هیتم ده چمه وه؟!

چوونیه سهفاره تی ئوتریش. کچیک گوتی: بهو نیشانانه سهری سهعات پینچ وهرنه فلان ئاپارتمان ویزه وهر گرن! پینچ دوو دهقیقه کهم چوون؛ داخرا بوو. راهه ستاین و دهر وانیه سهعات؛ دوو سانیه مابوو، کچ په یدا بوو. برایم گوتی: وهمانزانی نایه ی، گوتی: وه ختم زایع نه کرد.

ویزای تایه تیشمان له سهفاره تی رؤمانی وهر گرت؛ که له پاسپورتا نه نوو سرا؛ تا له عیراق نه مانگرن. پاش چوار رؤژ یان سی رؤژ به قه تاری «تیری زپرین» وهر پې کهوتین. چهند سهعاتیک له ئیزگه ی «وینیز» ماینه وه؛ به لام قانون نه یگرت بچین نهو شاره جوانه بیینین. نوو شابهش بهر قانونی سهفهر نه ده کهوت! یاریده ی لوبنایه کم دا چمه دهانم له گهل گویرت وه، حه نبالیه که ی نوو شابه یه کی بؤ کریم. شهو دره نگیگ گه ینه «ویهن». چوونیه شوینیک، له لاوان

جمه‌ی ده‌هات. ناردیانینه یانه‌یه‌ک که له‌وئ بخه‌وین. چه‌ققه و هه‌را و بلیارد کردن بوو؛ ده‌رزیت هه‌لاویشتا به نه‌ده‌که‌وته عه‌رزی.

- یاللا هه‌ستن! چه‌مه‌دان هه‌لگرن ده‌تانبه‌نه جی خه‌ویکی باش.

چه‌مه‌دان به ده‌سته‌وه، شه‌و تاریک و سه‌رما، له‌ماندوو بی ئاره‌قمان کردوه؛ گۆرانی ئیسمه‌هانم هاتبووه بیر که ده‌لی: «شه‌وانی خوش پاباردن له‌ویه‌ن!». چووینه میوانخانه‌یه‌کی قشپيله له‌ناو باغیکدا. نانیا نایین و نووستین. به‌یانی نان و چامان خوارد و گوتیان برۆین. بوو به‌هه‌را:

- تا جه‌وانان پوولی ئیوه‌مان نه‌ده‌نی نارۆن.

ته‌له‌فۆن له‌سه‌ر ته‌له‌فۆن. جواب نه‌بوو. خاوه‌ن مال گوتی: یه‌کیک به‌گریو ده‌گیرمه‌وه تا پوولم ده‌دریتی. گورجی چوو مه‌ئه‌لاه گوتم: من به‌گریو ده‌مینمه‌وه. به‌خه‌یال گوتم: دوو- سه‌ی رۆژیک ده‌خۆم و ده‌خه‌وم؛ با بمیننه‌هه‌بس! به‌لام پاش دوو سه‌عات ئازاد کرام و بردیانه‌مه‌وه لای هه‌والان.

ئیمه‌ و لوبنانی و جووله‌که و میسری و ئوردونی و نازانم کیی دیش به‌قه‌تاریک وه‌رئ که‌وتین. له‌سنووری مه‌جارستانه‌وه خه‌لک ده‌هاتنه‌ پيشوازان. له‌شوینیک کوپکی لوبنانی گوتی نوتق ده‌که‌م. ده‌ست بلند ده‌کا، ده‌نه‌رینی، به‌عه‌ره‌بی ده‌لی: ئاو ئاو! هه‌وا هه‌وا! هه‌رچی باوه‌ر ناکا ئاوی سارد بخواته‌وه! بوو به‌هه‌را و چه‌پله‌پژانی گویگره‌ خۆشه‌ویسته‌کان و پیکه‌نینی ئیمه‌!

شاعیرکی جووله‌که به‌ناوی «حه‌ننا ئه‌بولحه‌ننا» که‌عه‌ره‌بی قسه‌ده‌کرد، له‌نزیکه‌مه‌وه بوو. زۆر قسه‌خۆش بوو. جاریک گوتی: ئه‌وه‌مه‌مووه ده‌وله‌ته‌عه‌ره‌بانه له‌هه‌موو شتدا دژی یه‌کترن؛ به‌لام له‌جنیو به‌ئیسرائیل داندایه‌ک قسه‌ن!

له‌بووداپیست سه‌عاتیک له‌ئیزگه‌ماینه‌وه. سه‌رو پاکه‌تیک سهندووچ و میوه‌یان داینی. گه‌بشتینه‌شاری بوخاریست. عیراقی و میسریه‌کان له‌مه‌درسه‌یه‌ک مه‌زلمان گرت. له‌قه‌تاردا وه‌رزشکاریکی سه‌ر بی‌تووکی میسری ده‌یه‌ویست سه‌رده‌رینی، نه‌یزانی شووشه‌ی له‌پیشه، شه‌قۆنیک ده‌شووشه‌ی قه‌تار هه‌لدا، شووشه‌خرمه‌ی کرد و سه‌ره‌که‌چه‌له‌که‌ی چی لی نه‌هات. به‌ک له‌میسریه‌کان «ته‌حیه‌کاریوا» سه‌ماکه‌ری مه‌شه‌وو بوو. ده‌سته‌یه‌کی مووزیکی ده‌گه‌ل بوو ده‌نگوت به‌دانسته‌هه‌لتیژاردوون؛ زۆربه‌یان په‌شی ئاولاوی و یه‌کیان یه‌ک چاوش بوو!

له‌قه‌تاری رۆمانیدا دوو ژنه‌لادیی هاتنه‌ناو واگۆنه‌که‌مان؛ مریشک و هیلکه‌یان ده‌برده‌شار. به‌ئیشاره له‌مریشک و که‌له‌بابه‌وه تا گۆرستان و ئه‌وه‌شتانه‌ی له‌رئ ده‌ماندیت، پرسیارم له‌ژنیکیان ده‌کرد و ده‌منووسیه‌وه. توانیم چه‌ند وشه‌یه‌کی زۆر لازم فیر بم. له‌و پرس و جوابانه‌دا پۆلیسیک په‌یدا بوو؛ ژنه‌کان زۆر ترسان؛ ده‌ره‌په‌رن و ده‌رسم ناقسی ما!

به‌یانیا هه‌موومان ده‌چووینه زووریک نانا خواردن. هه‌رچی زوو نه‌گه‌یبایه‌به‌شی ده‌برا. من له‌سینه‌مادا ته‌حیه‌م زۆر به‌جوانی ده‌دیت؛ به‌لام به‌یانیا - که‌نه‌یده‌پرژا له‌تاوی نانه‌که‌ی سووروا سپیاو بکا- شله‌زه‌ردیک بوو بیزت لی هه‌له‌ستا.

نیوه‌رۆ و شه‌و بلیتی نه‌هار و شامان هه‌بوو؛ ده‌چووینه رستووران. ده‌بوا به‌بیست و دوو رۆژ له‌وئ بمینین. ده‌بوا به‌هه‌موو رۆژ کۆ بینه‌وه هه‌ینه‌ته‌ی ده‌وله‌تیک ببینین؛ که‌ده‌یانگوت هه‌شتا

و دوو ميللله تي لاييه. زور زوو من وازم هينا و له ديتني گشتيدا به شدار نه ده بووم. روزه به شادا ده گهرام. توو شي ههر كهس بام چهند كه ليمه به كي روماني لي فير ده بووم. له چاو هه والانم زمان زان بووم؛ زور كاري خوم پيك دينا. شهوانه ده چوومه سينه ما يان تياتر. بو شو شويتانه ههر كهسه هه قى بليتيكي هه بوو. من كه بمويستايه يه كيكي تر ده گهل خوم بهرم، بليته كه ده دا بهو؛ كلاويكي سوور و شيني سوله يمانيه له سر ده كرد، ههر زوو ريگه يان ده دام و داواي بليتيان نه ده كرد.

له نوته رانه ي هاتبوونه بوخاريست، ژني نايسلاندي و پياوي بلژيكي له هه مووان جوانتر بوون. له وان بهر ژر تر فينلاندې بوون. بو ئيتاليايه جوانه كانيش، وهك وينه گران فكرم ده كرده وه؛ خدا له دروست كردني نه زادي سپي به چاوي شين و قزي زه رده وه بوته وه، ره شي نه فريقا و گهنم رهنكي ناسياشي دروست كړوون. تزيك له ههر دوو رهنكي ليك داوه، ئيتالي به چاوي كال و قزي خورمايي و ره شي لي ساز داوه.

عيراقيه كان به يانكيان چاپ كرد له دزي ده ولته تي عيراق و ئيستيعمار؛ ده بوو بلاو كرته وه. تا ئيواره پتر له دووسه داننه يان بلاو نه كړد بوو. گوتم چهندتان هه به بمده ني. جلي كورديم ده بهر كرد و له سر پياده رهي خه يابان ويستام. دنيا له جلكه كه كړ بووه. پتر له هه زار دانم له دوو سعاتدا لي وه رگيرا.

رؤژيک له خه ياباني فيكتوريا راده بردم؛ هه ستم كرد ده ستيك له سر شانمه. جه واننيك بوو پرسې: توركي ده زاني؟
- كه ميک.

- منيش تزيك ترکيم ده زاني له بيرم چوته وه؛ هه زه ده كه م ليت فير بمه وه. ناوم ميرجه يه؛ فيرگارم؛ نه دامي حيزي كومونيستم.

بهو شهرته كه نه ويش فيره رومانيم كا، پتيك هاتين. هه موو رور ميرجه له بن داريك چاوه نوږ بوو. سعات نو دهمديته وه؛ تا ئيواره پتيكه وه ده گه رين. ميرجه جاريك برديمه ماله خوي. خوشكيكي جوان و سه و داخوش و دايكيكي پيري هه بوو؛ به ماشين خه ياتي ده كرد. توركي ده زاني؛ زوري جنيو به ده ولته ده دا. ده يگوت؛ نهو هه موو خه لکه يان بو ته بليغاتي خويان ده بوخاريست خزانده وه، ههر له لادې و له شاره وه هه رچي پي بلين رسق خه رجي نه وانه ده كړي و ئيمهش هيچمان ده ست ناکه وي.

له پر پرسې: تو كومونيستي؟

- به لي معلومه!

- كورم درو مه كه! مه ترسه! به خوا لهم گه ره كه هيج كهس كومونيستي خوش ناوي؛ ميرجه ي كورېشم درو ده كا.

نهمه ي راست بوو؛ چونكه ميرجه به مني گوتبوو كه ههر چهند له حيزب دايه، په نسليني قاچاغ ده فروشي.

زور گهرما بوو؛ ناره قم كړد بوو. كراسه كه م زور چلكن بوو؛ هه رچي گوتيان كوته كهت داکه نه! گوتم له ولاتي ئيمه كوت داکه ندن زور عه يبه!

جل شويشتنيش به زميک بوو. جله چلكنه كانمان داده كهنه، ده يان برد، ده يان شت و هه موويان به خاويني له سر ميژيک كه له ك ده كرد؛ كه هه ر كهس ئي خومان بناسينه وه. برادران

هر چی زوو بگه یشتایه، کام کراس باش بوو دهیدزی! جا وهره گوئ له قره و ههرا بگره! یه کیک نیعلانی به دیوار موه دابوو: زور شهرمه؛ کراس مه دزن! ئیمزا: یه کیک له کراس دزراوان! کراس دزین ته شه نهی کرد: تیغ، پوول، ته ناهت شه مچش له چه مه دانی یه کیکدا با و دانه خرابا، ده دزرا!

ئهو دهم که له بیرووت ده چوونه سهیری مه له کهران له دهم به حر، برادر یک - که خه لکی شاری چکولهی «کووت» بوو - له کومونیستیدا زور وشک، له دیمه نی ژنی پروتی مایو له بهر زور تووړه بوو. ده یگوت: ئهوه کاری نیستیعمار؛ ده بی له دنیا نه مین! له بوخاریست ده ریچه یه کی زور گه وړه و خوش دناو شار دایه؛ پی ده لین «تشمه جوو» یانی چه شمه و جو گه. له ده وری سهیرمان ده کرد. کچانی مه له وان زور له وانی بیرووت پروتتر بوون. بانگم کرد: سهلمان! خوی لی ده خه و کردم. هه لمساند:

- بۆ ئهوانه چ ده فهرمووی؟ لیتم پروونه ئهوانه ش نیستعمار رایسپاردوون ته خریب بکه ن! دهوله تی رۆمانی هه ره که په نجا «لی» پوولیان - گیرفان پوولی - دابوونی؛ ده گهل ئه حمه د عوسمان تیکه لمان کردبوو. رۆژیک گوتی: بچو له فلان جی سابوون بگره! پارووی به پینج لی ده دهن. دوو سابوونم کړی و خستمه گیرفانی پاتول و له خوشیان به غار هاتمه وه. که دهستم برد گیرفان دراوه و سابوون که وتوون! تا گه رانه وه سابوون له دوکان نه مابوو.

له کهر کوو که وه که ده هاتم، کهوشم لای ئه رمنیه کی ناشنا به رادان دا. گوتی: کهوشیکت بۆ ده دوورم کهس ده پیندا نه بی. کهوش له نوو که وه یه کسه ر کوندار و ده بوو هه مووی به قهیتان داخه ی. رۆژ نه بوو جوو تیک قهیتان نه پسینی! به لام قهیتان له عیراق جووتی به شهش فلس و زور هه رزان بوو؛ هه میشه ده جوو تم ده باخه لدا بوو. له رۆمانیا لیتم خه لاس بوو؛ کهوش لیتم بوو به ورگه ماسی هه لدراو. پیتم ده پی نه دهن. «ئای نه حله ت له بابت بۆ کهوشی بۆت درووم!». وه دوا ی قهیتان کهوتم. هه ر چی لیی ده پرسم، ده لی مغازه.

- مغازه کوا؟

- نازانم!

به کوته بن، به تیل ده یبه ستمه وه، قرت ده پسا. رۆژیک ویستم بچمه بنکه ی ئیرانییه کان، کۆلانیکم دی. گوتم ریگه کورت که مه وه؛ به ویدا رۆیشتم. ئوخه ی! شوکور تووشی مغازه ی قهیتان بووم.

- جووتی به چه ند؟

- به حه فتا ... (نازانم پووله ورده که یان چ بوو).

- ئه گه ر چی زور گرانه، حه و جوو تم ده یه.

حه سامه وه. به لام سه ری قهیتان به چریش توند کرابوو؛ ته نه که ی تیدا نه بوو!

به لای دوو بۆیاغجی کهوشاندا رابردم. یه کیان گوتی:

- ئاغا فارسی می دانی؟

- برؤ حیز! تۆ سنه ییت، بۆ به کوردی قسه ناکه ی!؟

- ئای قوروان! چۆن زانیت سنه ییم؟ من بیست و پینج ساله هام لی ره؛ واکسی کار نه که م.

فه رمو و وهره بچینه مزگه فت!

جاریک تووشی یه کیکی پشتیند که ژووی کلاولبادی سپی هاتم. بۆم هات:

- موسولمان؟

- موسولمان!

ئىشارەى بە خۆى كرد: موسولمان! «بسم الله الرحمن الرحيم، اعوذ بالله من الشيطان الرجيم»

ھەر بە ملمەوھ نووسا و مىلى لە ماچ کردنم نا. تىگەيشتم ئەلبانىيە و ناوى عەبدورەحمانە. ئۆوارەيەك تووشى پياوئ پەنجا سالە ھاتم كچىكى دەگەل بوو؛ نە پكەى نە پخۆى، تماشای ساي گەردنى كەى. لىتى پرسىم: ھاىك؟ يانئ ئەرمەنىت؟ زۆر جارى تىرىش خەلكى بوخارىست بە ئەرمەنيان دەزانىم.

- نەخىر كوردم.

- كورد؟! نەكەى قسە دەگەل كچەكەم بكەى؛ نابئ ببىتە ئاشنات. باوكى من جىلۇ بوو، سمايلاغاي سىمكۆ كوشتى.

- زۆر بە داخەو! باوەر كە من رازى نەبووم باپىرى جوانى وا بكوژرى! شەويك چوومە كافەيەك كە خەلك لە حەسار دانىشتبوون. تەنيا لە سەر مېزىك بووم. كچىك - يا ژنىك - ھاتە لام و گوتى: ئىجازە ھەيە؟
- فەرمووا

داواى بوتلە شەرايىكى كرد. بە بزەيەكى حىزانە دواندىم؛ گوتى: ناوم كارمىنە، حەز دەكەم ببىنە ئاشنا و زۆر تر يەكترمان چاو پىن بكەوئ.
- با بزەين... چونكە من ئەگەر كارى خۆم ھەبئ بەجىي نايەلم؛ بەلام لەوانەيە بىمەوھ سۆراغت.

ويستى بچىن پىكەوھ سەبرى سەماى بە كۆمەلى مەيدان بكەين؛ پىم ناخۆش نەبوو.
- دەى من دەچم پوولى گارسۆنەكە دەدەم. تۆش كەيفت لىيە وەرە پوولى خۆت بدە، يان بىمەيە من دەيدەمى؛ با زوو دەرچىن.
بەندەش كەر - كەر! پەنجا لى رۆمانىم شك دەبرد، دامە دەستى كە باقىەكەم بۆ بىنئەوھ. تەشريفى رۆيش و ئىستاش نەھاتەوھ. گارسۆن ھات: بىنە پارە!
- پىم نىيە.

خاوەن كافە پىي زانى. سەرىكى پاوەشانە، گوتى: داد لە دەست كچە رۆمانى! عەفووى كردم و ھەلتەك - ھەلتەك بە گىرفانى بەتالەوھ ھاتمەوھ. بىرم لە «ئوپىراى كارمىن» دەكردەوھ كە ئەمەى منىش بە خىر بەزمى ئوپىراى كارمىنىك بووا!

رۆمانى چاوەشى گەنمەنگ بوون؛ خوین شیرین و رووخۆش. ئەو شتەش كە ئىمە ناومان ناوھ نامووس پارىزى، نەك ھەر لە كن ئەوان، بگرە لە ئوروپا و رووسياشدا كەمتر تەرەفدارى ھەيە! شەوانە مووزىك لە مەيدانان لى دەدرا و سەما و ھەلپەركىي بە كۆمەل دەكرا؛ ئىمەش دەچووينە سەبرى. شەويك ژنىك پىلى كىشام: وەرە برۆين! خۆم لە دەستى راپسكاوت! گرتىمەوھ. زۆر كەسمان لى كۆ بۆوھ؛ ژنەتيو بەرم نادا! باوەر كە لە شەرمان بوومە تۆكىك ئاو. قەتم ئەوھ بە سەر نەھاتبوو. كابرايەك ھات زۆرى تكا لى كردم:

- لەگەلى بچۆ!

- ناچم دەستم لى بەردەن!

گوتيان: بۇ ناچى، ئەو مېردە كەيە تى تكات لى دەكا!

ئاخىرى ئەرمەنيەك لە دەست ژەنتىوى رزگار كردم. بە راستى زۆر زەحمەتە رۆژەلەتتى، ئەويش نەخوازا كورد، لەو بى شەرمىيە خۆشى بىت.

رۆژىك ئەحمەد عوسمان و من تووشى پېرېژنىكى زۆر شر و شرۆل بووين؛ سوالى لى كردىن؛ شتىكمان دايە. رۆژىكىش لە ئوتووبووسدا سوالكەرىكى مۆدېرن بە كاغەزى كەشەيەكەو دەگەر؛ بەويشمان شتىك دا. بە مېرجهم گوت: دوو سوالكەرم ديوە. گوتى: ھەيھوو! ھەزاران ھەيە. لەو ھەتا ئيوە ھاتوون، داكارون نەيانبينن. وەبال بەستۆى مېرجه.

ئىوارە درەنگىكى تاريكان، پېرەمېردىكى پېش سېم ديت شتىكى لە بەر دەم بوو؛ وەمزانى تۆپى گوللەھاويزە.

- مامە ئەو ھەيە؟

- من فەيلەسووفم؛ ئەو ھەش تەلسكۆپە. لى يەك بدە و تماشى عاسمان بكە.

لە كاكەشان و ئەستېرەكانم روانى؛ زۆرم بە لاو ھە سەير بوو. ئيتەر لە عومرەدا تازە تەلسكۆپم تماشانە كردۆتەو.

رۆمانيا ھەوت سال بوو بېو دەولەت؛ نەيتوانىبوو لە ھەموو شوپنان كەلخۆز دانى. گوتيان دوازدە كەلخۆز ھەيە. بردياننە سەيرى يەكيان. خانووى چاك و رادىو، سىنەما، كىتېخانەى زۆر جىنى ئافەرىن بوو. كويخاى كەلخۆز قەسەى بۆ كردىن و پاشان گوتى: كى پرسیارى ھەيە جوابى بدەمەو؟

من دەستم ھەلینا. دوكتورىكى عەرەب گوتى: چ دەپرسی؟

- پەلە تووتىنكىم ديوە، وەك لە دېم بى واھ؛ پېم سەيرە. چونكە لە كوردستان ھېچ نەبى تووتن رۆژى سى ئاوى دەوئ.

- بەلى كوردستان كوردستانە؛ ئېترە ولاتى كومۇنىستانە. ھەر بە ھەوت رۆژ بارانى لى دەبارى! بەو جوابە جوانەشەو ھەر پرسیم. كويخا گوتى: ئەم شىوہە نزار و نمدارە؛ تووتن پېدەگەيەنى و دېمەكارە. لە جىگەى تری رۆمانيا بى ئاواي.

- با بۆ ئىدارەى خۆمان ئىنتىخابات بكەين. بېر و برۆاى خۆتان بە ئازادى دەربېرن؛ پروبىنى مەكەن!

چەند خۆشە با لە كۆمەلئىكى كەميشدا بى، ھەلبۇاردن ئازاد بى. با دوو سەبەى ئەم كارە بكەين. قوربان بوو بە سرت و خورت و پارتىبازى.

- من ھەلنەبۇزى خۆت دەزانى!

- فلان كەس ھەلمەبۇزە! دايك و بابى جاسووسى نوورى سەعيدن!

- ھەر كەس ھەلمەبۇزى دايكى و لى دەكەم و دەلیم خاينە!

ھەو! خۆ ئەمەش دەسكى دەرھات! ئازادى قوربەسەر لېرەش جىگەى نىيە...

«سەلیم شاھین» ناویكى عەرەبى بەغدايى لە پېشدا دوو جار چووبووە فەستىوالان؛ تامى خواردنى خۆش و رابواردنى خۆشى جەیلانەى ھەر لە بن دداندا مابوو. ئەم جارەش كە ھاتبوو، خۆى زۆر بە بەختەوەر دەزانى. كە لە سەر كەشتىش گوتيان نابى بلى كوردم، ئەو لە ھەمووان شىلگىرتر بوو. لە پېگەش بېو كېشەمان و لىك تووړە بووين. لە ھەلبۇاردندا گوتيان توھماسى

ناویکی ئیرانی گوتوویه سلیم جاسووسه. هه‌لنه‌بژرا و به‌زمی سه‌گی پئی کرا. به‌هه‌لکه‌وت توهماسبیم دیت؛ بۆم گێراوه. گوتی: به‌حه‌یاتم سه‌لیم نانا‌سم و هه‌رگیز با‌سم نه‌کردوو. هاتمه‌وه به‌کۆمه‌ل بۆم گێرا‌نه‌وه. سه‌لیم گوتی: نه‌گه‌رجی لی‌شم قه‌لسی، به‌شه‌ره‌فم هه‌ر تۆ ده‌ناوماندا به‌شه‌ره‌فی!...

عیراقی‌تر له‌ئورووپاوه‌ زۆر هات‌بوونه‌ فستیوال؛ ئیمه‌ی دوا‌زده‌ ب‌بو‌ینه‌ حه‌فتا و یه‌ک نه‌فه‌ر و هه‌ر له‌ زیاده‌بو‌نیشدا بوو. کۆنگره‌ دامه‌زرا. به‌شی عیراقیان به‌ ئالای عیراقه‌وه‌ له‌ دوو‌ ریزدا بوو. رانکه‌ و چۆغه‌، می‌زه‌ریکی زل، پشت‌پێند، که‌لاشی تازه‌ی هه‌ورامانی، چووم له‌ ریزدا دانیشتم. ته‌واو ورچی موومیا‌یی کراو! وه‌ک کونده‌بوو که‌ ده‌لێن چۆله‌که‌ ده‌وری ده‌ده‌ن؛ حه‌ز له‌ چاوی ده‌که‌ن، هه‌رچی وێنه‌گر و خه‌به‌رنیگار بوون ده‌وریان گرت‌م و بوو به‌ فچه‌فچی دووربینان. کی‌ی؟ خه‌لکی کو‌ی؟... له‌ رووپه‌ریک نیوه‌ نه‌خشه‌یه‌کی ئێران و عیراقم کیشابوو، کوردستانی ناسه‌ربه‌خۆم نیشانه‌ کرد‌بوو. زۆر نوسخه‌م نووسی‌بووه‌. هه‌ر که‌سه‌ ده‌نکیکم ده‌دانئ. هیندییه‌ک به‌ قه‌له‌م وێنه‌ی کیشام؛ به‌لام نه‌شه‌ده‌میلا هه‌چ وه‌ک خۆم نه‌ده‌چوو. دوا‌ی جه‌لسه‌ هاتینه‌وه‌؛ کۆریان بۆ گرت‌م.

- له‌ دیسپیلین لات داوه‌!

- برام من پا‌زی هه‌یه‌ته‌ی عیراقی نیم، قانوونتان به‌ سه‌ر مندا نا‌روا!

- نه‌و قسانه‌ بۆ خۆت باشه‌! کورد و مورد حه‌قی نییه‌ خۆی ده‌رخا!

سبه‌ش چوومه‌وه‌ جه‌لسه‌؛ «هه‌مان تاس و هه‌مان حه‌مام». نه‌و رۆژه‌ تۆزیک دره‌نگ هاتمه‌وه‌ مه‌نزل. گویم لئ بوو جه‌قفه‌ و هه‌رایه‌. هه‌ر چوومه‌ ژوور قرو‌قپ وسته‌یان له‌ خۆ بری. گوت‌م:
- به‌ راستی زۆر مه‌ردن! حه‌فتا و نه‌وه‌نده‌ که‌س له‌ من ده‌ترسن! چیتان ده‌رباره‌ی من ده‌گوت؟

- ده‌مانگوت نه‌گه‌ر به‌ جلی کوردییه‌وه‌ بئی و داوا‌ی قسه‌ی خۆت بکه‌ی، ئیجرائاتت ده‌رحه‌ق ده‌که‌ین!

- ئیوه‌ نازانن ئیجرائات چیه‌؟ با من پێتان بلێم. خۆتان ناتوانن ده‌رمکه‌ن؛ ناچارن ب‌چنه‌ ئیداره‌ی دژی جاسووسی بلێن جاسووسیکمان که‌شف کردوو که‌ ده‌گه‌لمان هاتوو. نه‌وده‌م نه‌گه‌ر باوه‌ریان پێ کردن، که‌له‌پچه‌م ده‌که‌ن؛ ده‌چمه‌ ویه‌ن؛ ده‌چمه‌ سه‌فاره‌ت ده‌لیم دژی ده‌وله‌تم. به‌ حه‌بسی به‌ ته‌ییاره‌ ده‌منێرنه‌ به‌غدا. لیم ده‌ده‌ن راستی بلێ! نه‌وده‌م کامه‌ سه‌گباب نازایه‌ بێته‌وه‌ به‌غدا، له‌وێ یه‌کتر ده‌بینین!

تۆزیک ترسان:

- کاکه‌! کئ ده‌لئ پیاوی خراپئ؟ به‌لام ده‌لێین تۆ ده‌گه‌ل ئیمه‌ هاتووی ده‌بی به‌ قسه‌ی ره‌ئیس بکه‌ی!

ئێواره‌ چوومه‌ ده‌فته‌ری کۆنگره‌؛ کابرایه‌کی ئێرانی، تووده‌یی به‌ ناوی نه‌مازی هه‌مه‌کاره‌ی کاری رۆژه‌لاتیان بوو.

- خواهی‌ش ده‌که‌م شتی‌کم نووسی‌وه‌؛ بۆم به‌ فه‌رانسی یان ئینگلیسی ته‌رجه‌مه‌ بکه‌ن.

- ئای به‌ چاوان! تۆ بیه‌یتنه‌ و ده‌سه‌به‌جئ ده‌کری.

هاوار و بانگی خۆم به‌ کوردی نووسی‌بوو. شیعرێ نه‌شمیلیشم حازر کرد‌بوو؛ شه‌و دانیشتم ک‌ردمه‌ فارسی. سه‌ی بر‌دم بۆ نه‌مازی. گوتی: سه‌ی وه‌روه‌، حازره‌. سه‌ی چوومه‌وه‌، گوتی:

ئىۋارە. بۇيان گىراممەۋە كە عىراقىيە كان گوتتويانە بۇي مەكە و مەحتەلى كە! ئىۋارە چوومەۋە، گوتى: سبەي ۋەرەۋە! گوتم: ۋەمزانى توۋدەي، لە ئىرانىيەتى شۇراۋىيەۋە؛ بەلام ئىرانى و درۇ بى يەكتىريان ناكى! دەيكەي يان نايكەي؟!

- ھەرەشەم لى دەكەي؟ نايكەم و ناشىلەم بۆت بىكەن!

چاۋم ۋەرزى نەدەدى؛ كراۋاتەكەم گرت و بەر مست و شەقم دا. سى كەس لەۋى بوون ھاتن دەستەم بگرن، لە قەلسىيەكەم ترسان؛ بانگيان كرد: ئاغاي كازمى! كۆرە جىئەلەيەك بە غار ھات. دەستى گرتەم.

- ھاچ خەبەرە؟

گوتم: ئەمەزۇم تەرجمە نەكەي ۋاۋەيلا بە ھالى! من كوردەم و گوتى نادەمە دۋارۇز چ دەيى. كازمى گوتى: نەمازى زۇر بى ئەخلاقى! ئەگەر ھىچ پىاۋ باي درۆت دەگەل ئەۋ پىاۋە نەدەكرد. دەستى خۇش بى؛ بريا پىرى تىيەلداباي!

نەمازى ھەر شان و پىلى راست دەكردەۋە و بە كزىكەۋە گوتى: خەتاي عىراقىيە كان بوۋ! كازمى گوتى: كۈا چت پىيە بىنە! قەت سەعاتىكى نەبرد تەرجمەي فەرانسى و ئىنگلىسى تاپى كراۋى بۇ ھىنام. گوتى ھەر كاريكى تىرىشت ھەيە ھازرم.

- دە توخوا سبەي سەعات دە، ۋەرە كۆنگرە بمىينە! بىبە بە تەرجومانى قسانم.

سبەي بە جلى كوردىيەۋە چوومەۋە لە سەفى عىراقىيان دانىشتەم. كازمى ھات. راست بوومەۋە، گوتم: ۋەرە! سەركەۋەتەن، چوۋىنە لاي سەرۋكى كۆنگرە - كە ئىستا ناۋەكەم لە بىر چۆتەۋە - فەرانسى بوۋ. گوتم: من كوردىكەم سەر بە ھىچ دەۋلەتلىك نىم. ھاۋارىكەم ھەيە لە تەرەف تەنيا خۇمەۋە. ئايا ھومىدەم ھەيى كە لەم مىنبەرەۋە رىگەم بدرى ھاۋارەكەم بىكەم؟

من دەلىم و كازمى بە فەرانسى بەۋ دەلى. لەۋ دەمەدا «دوكتور سەفا ھافز» - كە ھوقۇقى بوۋ - ۋە سەركەۋەت. ھىندى قسەي دەگەل رەئىس كرد؛ تىنەگەشىتم. رەئىس لە جۈابما گوتى: ئىرە مىنبەرىكى ئازادە؛ ئەگەر يەككىك بىھۋى جۈيىنىشمان پى بدا رىگەي ھەيە. باشە ناۋت دەنوۋسەم، ھاۋارى خۇت بىكە!

سوپاسمان كرد، ھاتىنە خۋار. كازمى گوتى: سەفا ھافز پىي گوت: ئەۋە دەگەل دەستەي عىراقە؛ عىراقىش قسەي خۇي كىردوۋە. بە قانۋون ھەقى نىيە. رەئىس پىي گوت: ئەۋ پىاۋە دەلى من بە تەنيا قسە بۇ خۇم دەكەم و سەر بە ھىچ دەستەيەك نىم. قانۋونى ئىۋە لىرە كار ناك!

رۇزىك لە جەنگەي جەلسەدا، خەبەر درا كە چىنى ھىرشىيان كىردوۋە و ئەمىركايى و ھەۋالانىان قەلت و بىر كىردوۋن و كۇرياي شىمالى سەركەۋەتوۋە. بوۋ بە چەپلەپىزانىكى بى پسانەۋە و ھوراكىشان. لاۋىك دەيانگوت نىوزىلاندىيە چوۋە سەر كورسى، گوتى: زۇر سالە ئاشتى خۋازىن؛ لىرەش ھەر بۇيە كۆ بوۋىنەۋە كە دى شەر و خۋىرپىزى خەبات بىكەين. پىم سەيرە بۇ ھىرش و خۋىرپىزاندى خەلك لە لايەن چىنى دۆستمانەۋە لە چەپلە دەدەن. شەر ھەر شەرە؛ نايى بۇ ھىچ پىاۋكۋىيەك لە چەپلە دەين.

لە جەلسە چۆل بوۋندا كە دىسان ۋەبەر ھەملەي وىنەگران كەۋتبوۋم، رەئىس دەستى لە شانم دا، گوتى: دوو سبەي سەعات دە، نۇرەتە. ھاتمەۋە مەنزل. ھەر كەسە لەبەر خۇيەۋە دەستى دەگوۋشىم:

- تهریكت پێ دهلیم! رهئیس فهرمووی دادهی بزانی چ دهخوێنیهوه؟!
- كا غهفوور! خوا ئه بزانی نه ئیستا نه پاش خوێندنهوه، چاوتان به نووسراوم ناكهوی!
خاترجهم بهخوه!

دووسبهی هات. چوومه سهر سهكۆ؛ به كوردی وتار و شیعرم خوێندوه. وام دهنه پاند دهتگوت له ئهشكهوت دام. لهو كۆنگره چوار زمان رهسمی بوو. دهبوايه وتار تهرجمه كرابا بهو چوارانه كه بریتی بوون له: رهووسی، فهرانسی، ئینگلیسی، ئهسپانی. وهرگێڕ له پشت پهردهوه كه لیمه به كه لیمه دهیانگوت. له میزی پیش گوێگراند! چهند كۆنیک ههبوو ناوی زمانه کانیان لی نووسرابوو. گوێ پۆشت له گوێ دهکرد و سهرهکهی دیت دهو كونه زمانه رادهکرد كه دهترانی. جیگهی ئهوهش ههبوو كه راستهوخۆ دهنگی کابرای وێهر به زمانی خۆی بیسی. دهجا بۆ ورچه قوله له چهپله دن! چهپله زۆری کیشا، کیژیک به دهسکه گولیکهوه هات؛ دهستی کوشیم. گوئی: من تورکم. دهزانم دهولهتی من چهندی ناههقی له کورد کردوه؛ بهلام تۆ من ببهخشا! زۆر خهجالهتم... كه هاتمهوه مهزل گوتم: هیچ نهی لهو كچه توركه شهرم بتانگری، جیترتان پێ نالیم...

رۆژیک، کاک غهفووری رهئیس - كه یهکی درێژی شان و پیل خواری تۆزیک پشت کووری مووزهردی چاومهپی و خهلكی سولهیمانی بوو - به عاره بییه کهی كه هیچی لی نهدهزانی، بانگی کردم:

- پیم خۆشه دهگهلم بی؛ دهچمه دیدنی ئیرانییه کان.
- باشه، بهلام لیره پیت گوناحه به کوردی بدویی، من عهره بیت بۆ تهرجمه ناکهم.
- بۆ خۆم فارسی دهزانم؛ تۆم پیناوی. ههر پیکهوه بین باشه.
ئیرانییه کان دهووری چل كه سیک دهبوون. زۆریان کچ دهگهلم بوو كه یه کیان لاقی له خۆپیشاندا پهریبوو (وابزانم ناوی پهروانه بوو). رهئیس كه یان شهلیک بوو ناوه کهم له بیر نهماوه. كا غهفووری چهنبهری ملی له شتیک نا به خه بالی خۆی فارسییه. بوو به پرمه - پرمی كچه ئیرانیان و پرمه بوو به تریق و هۆر! کابرا شهله كه خۆی وهخت بوو بهتهقی گوئی: بی شهرمینه! بچنه دهرا! جهنا بام كه گوتبووم ئهوه رهئیس عیراقیه کانه، له شهرمان ئارهقم کرد. گوئی: ئاغا چی فهرموو تهرجمه می كه!

- غهفوور! دهو فارسییه جوانه ناگهن؛ ئابرووشمان چوو. به کوردی بفهرموو تا پیتان بلیم؛ كه دهبوايه من به ئه ندازهی عقلی خۆم بیانگۆرم!

من كه رۆزانه به جلکی کوردییهوه دهگه پام، زۆر کیژ و لاو دهفتهری بیره وهریان دهدامی بۆیان ئیمزا کهم. به ئینگلیسی له ناو نهخشیه کی زۆر مندالانه دا، له ناوه راسته کهیدا دهمنوسی: «کوردستانی ناسه ربهخۆ». له دهو ریشی تورکیه و ئیران و عیراقم دهنووسی. لهو دهفتهرانه دا دهمدی به خه تی فارسی ئیمزا کراوه: «که ریم حیسامی نهغه ده»! ئه و رۆژه له مه نزلی ئیرانییه کانم دیت. گوتم: برا تۆ هیچ نهی ته نیا بنووسه کوردستانی، کهس نا پرسێ نهغه ده له کوئی!

رهئیس شهله لیی پرسی: حیسامی قسه ت کرد؟

- به لی!

- به چی؟

- به فارسی!

- ناخر مهردی حیسابی! وا ده بیینی چهن دین دوکتور و خوینده واری له زه برمان هیناوه و جل و ته پله ی که ره لاییه لادییه کانمان ده بهر کردوون. کهس نه بوو قسه ی فارسیم له رادیو بو بکا تو نه بی؟!

من گوتم: بچو به کوردی قسه بکه تا بزائن قه دری کور دمان له بهره. ههسته بچوره وه به کوردی بلئ.

ته له فونیشی کرد رادیوی تیگه یاند.

ئهو دمه له ولاتی دهر وه کهس جگه له ئیسرائیل و لوېنانی نه ده زانی. مه نوزم په شایي کومه له نه سیاسي. ته ناهت میسر و عیراق و سووریه شیان نه بیستبوو. له وه رامیاندا که ده مگوت: « کوردستان»

- ها تورکیستان! عیراک!

سهریان راده وه شاند: به غدا، ها ها! که لفه به غدا! هاروون ره شید! ئه ویش له ئاهه نگیکه وه به ناوی خه لیفه به غدا ده وه که وتبووه بهر گوپچکه یان.

وژی جه ژنی خو پشان دانی گشتی دیاری کرا. هه موو کهس، ئافریقایی، ئاسیایی و گهلانی تر به لیباسی میلی خویانه وه هاتن. دوکتوری ئافریقاییت ده دی که وله پلینگیکي ده شان و پيله وه پیچاوه، باس قه نه یه کی دريژی له پشت ملیه وه قیت کردو ته وه؛ به لام عیراقیه کومؤنیسته کانی خومان که له به غدا وه چهن دین ده ست بهرگی کوردی و کلاش و کلاوی سوور و شینیان بو ئه وه مه بهسته هینابوو، کورده کان به لایانه وه دژی ئیمانیانه ده بهری کهن. ئه وانیش وه ک عه ره به کان عه گال و که وای شوړیان کرده بهر. ته نیا کوردیک که له لهنده ن هاتبوو ده گهل من جلی کوردی پوښی. چووینه خو پشان داندان. ته حیه کاریوکای ماکه ریش لای وا بوو ده چیته سهر سه کوی سه ما، لام وایه پووتیک ده بوو؛ زړی له خو دابوو؛ وه ک ئیستری پیتشه نگ ههر زړه ی ده هات! له پیتش میسر یانه وه ده ریش و ئالای میسری هه لکردبوو، پتشیان ده گوت: «سیتتی توحه ییه!».

خه یال پلاوېکم کرد: هه یاران! من که له سابلاغ و ته ورېز هینده هینده خو شه ویستی شوړه وه کان بووم، بو نه چمه رووسیا و لهو شه ره شه قه رزگار بم؟

کورده که ی لهنده ن - که و ازانم ناوی نه وزاد بوو ده گهل هات - چووینه سه فاره تی رووس.

- چیتان ده وی؟

- سه فیر؟

- زه حمه ته بیینن.

- کاری گرینگمان هه یه.

- را وهستن!

بردیانی نه خزمهت سه فیر.

- کاکه بوم ته رجمه که! من شاخم وا و بالم وا؛ فلان و فلان ده مناسن؛ شیعر وا، نووسراوم وا؛ بوم بپرسه ئه گهر بمبه نه رووسیه یان ئازربایجان و باکو زور مه منوونم.

سه فیر لیم بوو به قانونی:

- هه وال! ئیره رومانیا یه؛ سهر به خویه؛ رووسیا هه قی نییه باسی شتی وا بکا!

چی به سهر چییه وه یه؟! ده لئین به مه لای مه زموره یان گوتووه گوریسمان ده یه، گوتوویه

ھەرزنى لە سەر راخراوه.

- يانى چى؟

يانى نايدەم و بېرىتەوه!

ديسان «ئەبلە بە خەيال نەبو بە مال»...

من قۇرىەكى ئەلمۇنىۆم و چاى عىراقىم پى بوو. لە ساىەى ئەووەو زۇرم دۇستى عىراقى بۇ پەيدا ببوو. يەك لەوانە دوكتور نەزىيە دلىمى بوو. يەككىى رەش و برش كە لە زەمانى قاسمدا وەزارەتى دەست كەوت؛ بەلام لەبەر دزىوى مېردى ھەر دەس نەكەوت! كوردىشى دەزانى. چوومە نومايشگای سنعات لە بوخارىست. ژنىكى ھىندى زۆر جوان دەگەل دوو كەس لەوى بوون.

مات مام: خوايە وەك ئەو ژنەم دىيى وایە؛ لە كۆيم ديوە؟ لە يەككى لە پیاوەكانم پرسى: وەك ئەو ژنەم دىيى، نازانم لە كوئ؟

- چۆن نازانى؟ لە سىنەما؛ ھونەرپىشەى سىنەمايە!

ھات وچۆى مەنزى ئىترانىيەكانم دەكرد. گوتيان دەگەلمان وەرەو لە رېگەى پروسىاوە دەتەينەو؛ نەموڤرا. كابرايەكى ئىترانى كە لەگەل ھەيتەتەكەدا نەمدىبوو، ھات پرسى:

- تۆ ھەژارى؟

- بەلى.

- وەرە كارمان پىتە.

بردمىە كافەيەك، سى كەسى تىرىشى ھەوالى ئەو لى بوو.

- ئىمە توودەيى و ھەوالى دوكتور جەغفەرى رەحمانىن. باسى تۆى بۇ كروووين. توودە ئەمرو زۆر بەھىزە و پۆلىس و ئەرتش ھەمووى بە دەست خۆمانە؛ دادگا لە تكامان دەرناچى. رۆژ رۆژى تۆيە. زۆرمان كار بە تۆيە كە شاعىرىكى كوردى. وەرەو ئىران، خۆت ئاشكرا كە! دەتگرن؛ بەلام خاترجەم بە لە ھەوت رۆژ زياتر لە ھەسا نابى، بەرت دەدەين. يەكيان سەرى خستە بن گويمەو: موسەددىقىش فرى دەدەين و ھەر بىنا ھوكىمان گرتە دەست! ئاى برا، كەيفە!

- ئاخىر ھەر دەيى بچمەو بەغدا. جا ئەگەر پىم بكرى لەوڤرا بىم.

- زۆر ھاسانە: سەي دەڤۇن! چوار رۆژ دەريا؛ دوو رۆژ لە بىرووتەو تا بەغدا؛ رۆژى ھەوتەم دەچىيە كازمىن؛ كارتى من بە (ليوان تور) نيشان دەدەى. بى ترسى پرسى پۆلىسى سنوور دەگەيە تاران. ئىمە چاوەنۆڤتىن!

ئەى خەنى لە خۆم! كارتىم وەرگرت. ئىمزاكەى «ھەمەد رەزا» يان «رەزا عەلى» شتىكى وابوو. نامە تەنكەى باخەلمەو. ھەر دەرويم و دەستم بۇ دەبرد نەوەك ونم كردى. نەخىر ديارە بەخت پرووى تىكرەدوم!

رۆژى خواحافىزى لە رۆمانيا، ھەر يەكەى بىست دۆلار و كراسىكى باشى يادگاربان دايىن و سواری قەتار كراين بۇ سەر بەحر. لە شارىكى كەنار دەريا بە پىشوازانەو ھاتن. دابەزىن. سەما و ھەلپەركىيەك بوو سەگ ساحىبى خۆى نەدەناسى. دەھۆل و زورنا ئاشى پى دەگەر. شارى كۆنستانىيە بوو؛ زۆرەيان موسولمان و زۇرىش لە بوخارىستىيان جوانتر بوون. سواری كەشتى بووين؛ نازانم چەند شەومان پى چوو. بەرەيانىك بە ئەستەمبولدا تىپەرىن بەرەو لوبنان.

به يانپه ك له رستووراني كه شتيدا خهريكى بهرچا خواردين، ميكروڤون قيراندې:
- خوشك و برايانى بهرېزا! جيژنى قوربانان مبارهك! داخى گرانم دوو بهلاى گهوره پرووى
داوه: مهليك محه ممه دى پينجهم له مهراكيش ته بعيد كراوه. شاي ئيرانيش - كه دهركرابوو -
گهراوه تموه تاران و موسه ددقيق پروخواه...

له فيلميكدا ديتوومه چارلى چاپلين كه ده چيته شه پهمست، په شيكى ديوه ئيسكتيك ده ملي
ده ساوى بؤ بهر كهت. له بهرى ده پارېتهوه كه نهویش بؤ پيرؤزى په ملي خا. له پر ده بينى په شه
به تابووت هه لگيراهه. به په له جي ئيسكه كه له مل ده سرېتهوه! منيش بهر له هه رشت، كارته
كويتم له باخهل ده رينا، ونجر و نجرم كرد و چووم له په نجرهوه به ده ريامدا دا. «نه ميشم چوو،
نهویشم چوو، به جارى مالى ويرانم». نه م خه يال پلاوه شم كه پرووى هينا...

كه شتى له بيرووت له نگره رى گرت. پياوى نه منى لوبنان سهركه وتن. هه ر ده سته يه كى
هاوولاتى به جيا دابه زى. له سه ر زهوى پؤليس چاوه نوږمانه؛ ومانده پشكنن ده لتي پشكى كاله
مستين تافت ده كهن. هه ر چى بؤنيكى كومونيستى لى ده هات، كتيب و گووار و شتى يادگارى
كه نيشانه ي سوورى پيوه با داگير ده كرا. هه ر له بهر خو شيانه وه ده يانبؤلاند. سه گهل! ستوونى
پينجهم! نه مده زانى ستوونى پينجهم يانى چى! ته نانه ت من نوسخه ي ته رجه مده «كرانك
بيل» و نه لمونجيدى چكؤله ي چاپى بيرووت و ده فته رى شيعره كانم لى سيندرا.
- گيانه! نه و نه لمونجيد ه نوو سه ره كه ي بيرووتى و چاپى بيرووت ه و له بيرووت م كړيوه.

- پرؤ بهو لاه ستوونى پينجهم!
ميسريه كان هاتن؛ «ته حيه كارپوكا» يه ك دانه سه ماى جانانه ي كرد، نه وانپان نه پشكنى. به
قوربانى چاوى سيت ته حيه بى! ده بوايه به دالانيكدا تپه پرين و ئيجازه ي چوونه ناو شار
وه رگرين. له شوئيكي هه موو شته زهوت كراوه كان به سه ريه كدا درابوون و نه فسه ريك به
دياريانه وه بوو. لتي پارامه وه كه نوسخه كانم بداته وه، گوتى نه رؤى ده ليم بنگرن. ده فته ره
شيعره كانم له سه ره وه ديار بوو. هه ر چاويكى خافل كرد پر م پيدا كرد و ده ساكه كه م راكرد.
حه نباليك گوتى: چ ده كه ي؟! ليره يه كى لوبنانيم نايه مستى: نه و ساكه م بؤ بهر ده ر!
- به چاوان!

شيعرم رزگار كرد و كرانك بيلم چوو. په ساپورتى عيراقى و ئوردنيان نه درايله وه. پاش دوو رؤژ
وه رمانگر تموه و پؤليس ده گهل چوار پينج كه س په پينجه كيان داين و گه ياندينپانه وادى هه رير و
ته تسليمى نوخته ي سنورى سووريا كراين.
با نهو شم له بير نه چى: كراسه خه لاتيه كانى رومانپا له لاي په ئيس و معاونه كانى مانه وه كه
له بيرووت ده تانده ينې. له بيرووت گوتيان مالى حيزبه و له به غذا ته تسليمى حيزبى ده كه ين؛
به لام كلكى كه له شير ديار بوو؛ بؤ خو يان له و كراسانه يان ده بهر دابوو!
ماشينى يه كجار زؤر له سه ر سنور بؤ ئيجازه ي چوونه سووريا ريز بيوون. زؤر سه ر ماش بوو.
زؤر درهنگ نوره مان ده هات. دوو نه فسه رى سووريا يى - كه يه كيان لووسكه له يه ك بوو - به
لاماندا تپه پرين:

- ئيوه عيراقين؟

- به لى.

لووسكه له كه به گالته وه پرسى: نه گهر من له به غذا بوومايه چؤن ده بووم؟!

من گوتم: بە راستى رۆژى سەد دىنارت دەرامەت دەبوو!
 ھەردوو كىيان زۆر پىكەنەن. كۆرە جوانەكە غارى دا نۆبەبرى بۇ كىردىن. گوتيان ھەر دوو رۆژ
 ھەقتان ھەيە لە سوورىە بىننەو. دەگەل ھەوالەكان واى بۇ چووين كە ئەو پاسپۇرت
 گىرانەو ھى دوو رۆژە بۇ پۇلىسى عىراق بوو؛ ناويان نووسىوين بمانگرن. با نىشانەيەك دانىين
 ئەگەر يەكەن گىرا خەبەر بدا. ئادرەسى ئەوانەم وەرگرت كە دەچنەو بەغدا. ھەر ھاتمە شام،
 گىر نەبووم چوومە ھەلەب. سوارى ئوتووبووس بووم. خۆم گەبانە قامىشلى و لەوئە چوومە
 «ترپەسپى» (قبورالبىض) مالە حاجۇ. دواى چوار رۆژ تىلگرافىم بۇ عەبدولكەرىم شىخ داود كىرد:
 «حالت چۆنە؟» نووسىيوى: «تەنيا سەلىم براوئەتە بىمارستان». دەترسام ئەگەر بە پەساپۇرت
 بچمە سنوور، پۇلىس - قىر - بىمگىر. دە رۆژىك لە ترپەسپى مامەو. بە جىپىك دەگەل يەكەن
 لە كورانى مالە حاجۇ، لە رىيەكى چەپەكەو، چوومە گوندىكى عىراقى كە لە سەر سنوور و ناوى
 «سەعدە» بوو. چوومە دوكانىك، قاووخانەش بوو.

- كەس ھەيە بىماتە مووسل؟

كابرەيك كە شۆفىرى كامىيۇن بوو گوتى: بە چوارسەد فەلس دەتەم.
 - باشە.

پشتى كامىيۇن چەند بارە دەغل و زۆر ژن و مندال و پىاوى عارەب و چل - پەنجا مرىشك و
 قەلەموونەى لى بار كرابوو. لە تەنىشت شۆفىر دانىشتەم. ئىوارە درەنگ گەيشىنە چاخانەيەكى
 سەر رى (چاخانەى گوندى كەسك). پۇستى پۇلىس لە پشتىو لە سەر گردىك بوو. شۆفىر
 گوتى با لىرە شىو بچۆين.

- برا تۆ دەلىنى بۇ مووسل بىست دەقىقەمان ماو، ئىستاش ھەر ئىوارەيە. برۆ بگەينە مووسل،
 شىوى بە كەيفى خۆت بۇ دەكەم.

- نەخىر ھەر لىرە دادەبەزم.

چووينە قاووخانە، داواى چام كىرد. شۆفىرىش داواى شىو. پۇلىسىكى گرووھبان پرووى تى
 كىردم: چكارەى؟ بۇ كۆى دەچى؟ كوا پاسپۇرت؟ بۇ لە تەل كۆچەرەو نەپۇشتووى؟ وەرەم
 دەداو، لە ناو قساندا لە جياتى بلىم «ماكو» كە عىراقىانەيە و يانى «نىيە» گوتم «مافى» وەك
 خەلكى سووريا.

- ھەھۇ! تۆ جاسووسى جوولەكەى! پىشم كەو بۇ پۇست. شۆفىر تۆش نابى برۆى.

- دەناو ھەر و چەقەى سوارانى پشت كامىيۇن و غەلبە-غەلبى چاخانەنىشەكان بە گردىان
 ھەلگىرام. بردىانمە ژوورىك كە ھەم دەفتەرى كار، ھەم جى خەوى سى پۇلىس بوو.
 سەرگرووھبانىك و چوار پۇلىس دەستىان كىرد بە پرسىار كىردن. سەرگرووھبان و پۇلىسەكان
 بىسەواد بوون؛ يەكى ترىان بانگ كىرد كە كۆپرەسىواتىكى ھەبوو. روانانە پاسپۇرتەكە.
 عەكسەكەم برىقەى بەرقى لە سەرمدا ھەبوو.

- ھاھۇ! ئەو ھەكسى تۆ نىيە؛ تۆ جىتلى و لىرەدا سەرت سىپى بوو!

كى تىدەگەينەنى؟! باسەوادەكە گوتى: ئاخىر عەكسى شاي پىوئەيە؛ كەس لە دنيايدا ناتوانى
 عەكسى شا جەعل بكا! «دەلىلىكى باش بو!

- دەى بۇ گوتووتە «مافى»؟

- لە سووريا فىر بوم.

- تۆ ئەمشەو دەبىي لىرە بىمىنى تا بەيانى بە تەلەفۇن لە ئەفسەرى تەل كۆچەر دەپرسىن؛ با خۇي لىت بىكۇلىتەو.

ماندوو بېووم؛ خۇم ھاويشتە سەر تەختى نووستى پۇلىسىك، گوتىم؛ بە ئىجازەى ئىوہ من خەوم دى. شۇفىر پەيدا بوو:

- جەنابى سەرگروھبان! ئەم پياوہ زۆر موسولمانە؛ بە قورغان قەت نوئۆ و رۇزۇوى ناچى!
ئەى بە بابەوہت بە قورچى دابا. شەرت بى دە سالىشە نوئۆم نەكردوہ! رەمەزانىش نىيە تا بزانى بەرۇزۇوم. ئەوان خەرىكى چەنەلىدانى خۇيانن، دىتم چوار شووتى دە بن تەختەكەدايە.
- برا كى چەقۇي پىيە، قاشىك شووتى دەخۇم!

- شووتى چى؟!

- برا خۇ پياوہتى نەبراوہ. ناكالا سەر قاشىك شووتى بە گۇمدا بىن!
چەقۇيەكيان دامى و مەم لە شووتى خواردن نا. شەو گەبىوہ نىوہشەو، چەقە و ھەرا ھەر نەبراوہ:

«جاسووسە؟ جاسووس نىيە!».

گوتىم؛ برا جاسووس نىم؛ زگم بەو ژن و مىندالانە دەسووتى كە لە سۇنگەى مەوہ قەتىس ماون؛ سەرمايانە. وەرن دىنارىكتان دەدەمى، سى بوترى ئارەقى پى بىكەن و لىم گەپىن بىرۇم!
- بەرتىل دەدەى بە پياوى دەولەت؟ ئەو ھەویرە زۆر ئاو دەگرى؛ دەبى ھەر ئىستە خەبەر بە ئەفسەر بىدەم، ھەر ئەمشەو بىبەنە زىندان.

- ئەمشەو نا! بە لە سەر ئەم تەختە بىووم!

تەلەفۇنى ھەلخەند: «ئەلۇ! ئەلۇ!»، مالى ئەفسەر دەست نەكەوت. خەرخە ئەلۇ! ئەلۇ!
ئىدارەى پۇلىس خەبەر بە جەناب سەروان بىدەن كارىكى زەرورىم ھەيە. دەيانەوىست قسە بىكەن و من تىنەگەم. بە تۈركىيەكى نىوہ غەربى و كوردى شەق و شىر دەستىان پىكرد.
- دەى كاكە ئەگەر ئىوہ تۈركمانن و لە خۇمانن بۇ دەنگ ناكەن؟!

قوت بوون:

- تۆ خەلكى كوپى لە عىراق؟

- ئەگەر سىوادتان ھەبوايە زوو دەتانزانى من خەلكى تىنىم لە پەنا كەركووك.

- لە كەركووك كى دەناسى؟

- مالا ئاوپى!

- لە تىنىن كى؟

- غەموو نەجەف!

- چەند كوپى ھەن؟

- جەسەن و غەسكەر.

- بىرام نەمانزانى تۇش موسولمانى (يانى شىعە)، دەبى بىبەخشى؛ خزمەتكارىن!

تەلەفۇن لىي دا، ئەفسەرەكە بوو:

- ھا چىيە؟

- قوربان كوپىكى زور باشمان مىوانە و لە خۇمانە؛ زۆر سەلامى بۇت ھەيە!

- سەگى سەگىباب! لە خەو راستم دەكەيەوہ تا سەلامم پى بگەيەنى؟ بۇچى رۇز نەدەبۇوہ؟!

قرم داخرايەوہ.

- دادەى چەمەدانى بۇ ھەلگرن و بەرپى كەن!

- برا من ئەمجار دىنارە كەت بە مەزگىنى دەدەمى؛ ئارەقە كەى ئەوشەوتان بە سەلامەتى ھەر چى موسولمانە!

گروھبانە كەى گرتىمى، چەمەدانى ھەلگرت و كەوتە شوپىم. لە پى گوتى: تۆ كە تور كمانى بۇ بە زمانى سەگان (يانى عەرەبى) قسە دەكەى؟ ئىمەت تووشى شەرمەزارى كرد! يەكەش كە داواى شووتىت كرد و لە سەر تەخت راكشای و ھەر گالتەت دەھات، زانىم تۆ كار بە دەستىكى گەرەى! تكات لى دەكەم خاوەن مال و مندالم، خراپەم مەلى!

- خاترجەم بە!

بۇشى گىرامەوہ كە شۇفیر خەبەرى لىداوم؛ گوتوویە من حەقم سەد فلس بووہ، چەنەى لى نەدا و چوار سەد فلسى دامى. ديارە جاسووسە و پوولى موفتى پىيە! لە جىگەى خۆم سوار بوومەوہ. بە شۇفیرى گوت: ئەمەى بە سلامەت نەگەيەنە موسل، باوكت لە كەر دەكیشم!

- خواحافىز؛ بەلام لە بىرت نەچى لەم پى و بانانە بە زمانى سەگان ماخپوہ!

لە پى شوفیر لە پاش «خوا شوکور نەجات بوو» گوتى: قەولت دا شىوم بۇ بکرى.

- تۆش قەولت دابوو شۇفیر پى؛ شۇفار نەبى. بە گرتنت دام و ژەقنەمووت دەوى؟ ھەيھاتە... دەبوو تا ئىوارە لە مووسل بىم و بە قەتار بچمەوہ بەغدا. بۇ فراوین چوومە رىستوورانىك. لە دەرکەوتنمدا كە وىستىم پوول بدەم، گوتیان دراوہ.

- كى دای؟

- ھۆو پىاوہ.

مامەحەمەدى حاجىلالاى سابلاغى كۆنە ھەوالم بوو. دانىشتىن و دەنگ و باسى ولاتم پىرسى. گوتى: خوشكت لەو ساوہ تۆ رۆىشتووى -ئەوہ ھەو سالە- يەك بىن بۆت دەگرى. ژنت بىوہژن و كورپكت ھەتيوہ؛ چارىك بکە!

- منى وا بەدبەخت و ئاوارە چۆنم چارە پى دەكرى؟

- خوشكت چەند جار داوا كراوہ؛ مېرد ناکا. من لام واىە ئەگەر ژنەكەت بىتە لات، ئەویش لەوانەيە بىتە رەدايە و دامەزرى. ئىستا كە دەبىنى ژنت بەو مندالىوہ ھەر چاوەنۆرى تۆيە و بىوہژن كۆشى دەكا، رەنگە شەرم بكا ئەو بەجى بىلى و مېرد بكا.

- كاكە! ژن بە چى بەخپو كەم؟

- دەتوانى كار بکەى. ژنەكەت حازرە سوالىشت دەگەل بكا! من دەزانم...

- چۆنى بىنم؟

- من بۆت دىنم. نامەيەكەش بۇ خوشكت بنووسە؛ با لەو گرپانەى بەس كا.

نووسىم: «خوشكم زىنەب! ئەوا من ژنەكەم دىنمە لاى خۆم. ئەگەر تۆش مېرد نەكەى و كارت ھەر گرپان و نووكنەنووك پى، من برات نىم و لە خوشكايەتىم شۇرايەوہ...».

ئىوارە چوومە ئىزگەى قەتار؛ «كوتك لە سەر رىمان بوو!» خىزانى مالى شا لە كوستانى سوارەتووكەوہ دەچوونەوہ؛ نىوہى پترى واگۆنەكانيان بۇ تەر خان كرابوو. فىلم دەويست جىگەى بەركەوئ. تووشى كۆنە ئەفسەرىكى عىراقى بووم بە ناوى «عەبدورەزاق عەبايچى» كە لە بەحنەس ببووينە ئاشنا و لە بەر نەخۆشى سىل بازنىست كرابوو. ئەویش وەك من سەرگەردانى

جىڭگا بوو.

دوو تەلىس گۈزىشى پى بوو.

- ھەزارا جى دەس ناكەوى؛ چ بكةين؟

- تۆ كارتى شوناسايى ئەفسەرىت ماو؟

- بەلئە گىرفانمدايە.

- واگونىكى دوور و درىژ بۇ ئەفسەران تەرخان كراو؛ كارتت دەر خە.

- چۇن دەبى؟

- چۇن نايى؟!

چووينە بەر واگۇنەكە. سەرگرووھبانىك كارتەكەى دىت، چەستىكى جانانەى كىشا: قوربان
فەرمووا! گۈزىيان بۇ بار كىرد. منىش خۇم تى خزانە و لە رىزى پشت قوربانەو تەخت دانىشتم.
بەر لە رۈيشتى قەتار، سەرگرووھبان پىدا گەرا بزانى كى بە قاچاغ سوار بوو. لە ژنىكى
ئەوبەرمى پىرسى:

- تۆ چىت؟

- من عايلەى ئەفسەرم.

خۇى تىنەگەياند. گەيشتە من:

- برا تۆ چىت؟

- من عايلەى ئەم ئەفسەرم!

بوو بە فلق و ھۆرى پىكەنين! لە واگۇنى ئەفسەراندا ھاتمەو بەغدا. ۋەك پشیلەى پاشا،
راست چوومەو مالى مام حوسىن! مام حوسىن لە دوورەو بە پىرمەو ھات و گوتى: چووبوون
زەبىحى بگىرن، ترسمان رى نىشت، كىتپەكانمان سووتاند. بايى چەند بوون پوولەكەت
دەدەمەو. كىرەم لە جەرگەو ھات. قەدەرىك تاسام. گوتىم: مام! ئەگەر كەسىك سەرى كورپ
بىرى ئە چەندى لى رازى دەبى؟ ئەو كىتپانەم زۇر بە خوتىنى جەرگ پەيدا كىردىبوو؛ سىياسى و
قاچاغ نەبوون. خۇت سەلامەت بى!

حىكايەت چ بوو؟ شا - كە لە ھەلاتندا چووبوو بەغدا - زەبىحى شەو نامەيەكى دابوو بە
لاۋىكى خەلكى سولەيمانى، بىردىبوو لە بەر دەر كى دەر بار بلاوى كىردىبوو؛ گىرتىبووان؛ گوتىبوو
قادر داپمى.

- كوا قادر؟

- لە كافە عەبدوللايە.

چوار ئەفسەرى سىرپى دەگەل چەند پۇلىس دەچىن. لە زەبىحى دەپرسن:

- كوا قادر؟

- نەكا قادىرە كومۇنىستەكە بلىن كە زۇر بەدەفەر؟ دادەى قاوە بىنن! ئىو بەدەنگ دانىش با
قوشقى نەبى. ئىستا دەپەنم و بىگىرن!

- زەبىحى لە جادەى لای ئەبوونەواسەو رادەكا. پۇلىس لە سەر لاق قاوە دەخۇنەو. لە
خىزمەتكارىك دەپرسن:

- قادر بۇ نەھات؟

- قادر لای خۇتان بوو؛ بۇ كۆيتان نارد؟!

زیانی کتیب سووتان زور کاری تیکردم. ئیتر تازه له کتیب کۆکردنهوه دلم ساردنهوه بوو. که دەمدین -هوک نەزەریان حەرام بێ- ڕووم وەرەدەگیرا. بە گەشتی مەولانای ڕۆمی: «ماوەیەکی ویست خوێن بۆوه بە شیر»، سالیکی برد تا لەو تاسانە دەرچووم و ملم له کۆ کردنهوهی کتیب نایهوه.

کاتی گەیمهوه بەغدا - پاش سەردانی مام حوسین- چوومه کەن یەرمیا. گوتم: دار و نەدار حەوت دۆلارم هەیە. گوتی: بێنە! لە هەراچه بازار، لیفە و دۆشەگیکی تەنکی کۆنی دەگەل سەنیریک بۆ کریم بە چوار دۆلار. سێ دۆلارەکهی تریشی -که کردبوو دینار- دامهوه. گوتی: تا کار بەیدا دەکهی له مزگەوتیک، دیوانی نەقیبیک بنوو! ئوتیل بۆ تۆ نابێ.

فەقی سەیدیکی هەولێریم پەیدا کرد که له مزگەوتی مەلیک، بەرانبەری وهزارەتی داخلە دەیخویند. ڕیار درا لەوی و لای فەقی ڕابوویم. ناوی فەقیم له بیر نەماوه؛ بەلام مەلایەکی زگزی قەبۆزبەرانی شال له پشت و میژەرسپی کوردانە، شەوانە دەهاتە حوجرە؛ ناوی شیخ مستەفا بوو. بە ڕاوێژی دەمی هەولێری بوو.

شەویەک حافزیک «حەسیب» ناوی عەرەب هاتە لامان. شیخ مستەفا گوتی: حەسیب! تۆ لەو دنیایش هەر کوێر دەبی. دەلێن عاقیدەت سستە. حەسیب هەلیدیە: یا شیخ! له کتیبدا نووسراوه و بۆیان خوێندوومهوه که ڕۆژیک ئیسرافیل گوتی خودایە تاسە میکیلیم کردووه؛ ئیجازە بدە سەری بدەم. خوا فەرمووی بچۆ! بەلام زەحمەتە بیگەیهی! ئیسرافیل سەد سال فری و ڕیگە پێوا؛ ماندوو بوو. خودایە! کهی دەیگەمی؟ خودا فەرمووی: هیشتا مەودای نیوان لچی خوارێ و لئوی سەرۆی میکیلێت نەپێوه! دەلێم زەحمەتە؛ دەلێی دەچم! یا شیخ! ئەگەر باوەڕ بەو توپەهاتە چاو له قیامەت بۆ پیاو پەیدا دەکا، سەگم دەو چاوە ڕیاند!

فەقی زور بەتەماح و من زور بێبوول. هەر دەیگوت: تا دەنێرم ڕۆژم لۆ دێ، هەرپو ڕیگی بکەر، هەرپو هێلکە بکەر، هەرپو گۆشت و... ناچار بارم کرد. شەرم له سەربانی دیوێخانێ نەقیب بە زەویدا دایهوه.

له کەن وەستا بڕایم دامەزراوهوه؛ ڕۆژی بە نیو دینار. شاگردیکی کۆیی تریشی هەبوو بە ناوی «جەلال بێتووشی». پێکهوه ڕیک کهوتین دوکانیک له سەر حیسابی خۆمان بکەینهوه. وەستا نەوێ دیناری دەست گرتین. دوکانیکی چۆلمان له خەیبانی مەلیک فەیسەلی دووهەم گرت و دەستمان کرد بە کار. ستودیوی تازه کهم کارە؛ ئێمەش فەقیر بووین نەماندە کرا جوان و ڕیکوپیکی هەڵخەینهوه. ئەوەندە لێ پەیدا نەدەبوو هەردوو کمانی پێ بژین. سێ جەمە نان و ماستمان دەخوارد؛ ئەویش تێر نا. دەمپاییمان دەپیدا بوو. تەنانت باوەشینیکی بەرقیمان نەبوو. گوتم من دەچم کاریکی شەوانە دەبینمهوه؛ هیچ نەبێ نانی شەوت دابین بێ.

بە هۆی قزڵجی و زەبیحی -که عەبدوللا نەجاتی دابوون- لای عەبدوللا شەریف کاریکم دیتەوه. مەیخانەیهکی هەبوو بە ناوی «جندیان»، ئارەقی لێ دەرڤۆشرا و له سەر خەیبانی سەعدوون بوو. له سەعات حەوتی ئێوارەوه تا مەیخانە چۆل دەبی، حیسابی ئارەق و خۆراکی فرۆشراو بنووسم. شەوانە بە ڕووبە دیناریک و شێویش هەرچی بخۆم: جەلال کهیفە! من نیوهرۆیان کهم نان دەخۆم؛ تۆ خۆت تێر که! شەوانە تێی هەلدیتمهوه. سەعات دەوری یازدە و نیو- دوازدە دهچومه زووریک که دەگەل حەمە ڕەشادی له مالی «عەلی عەزیز» ناویکی سابلاغیمان بە کرێ گرتبوو. ڕۆژانەش له دوکان کارم دەکرد.

شویک داوای دوو پورس جهرگی سووره وه کراوم کرد به دوو سه موونی دوو قاته وه؛ که ده بووه چوار سه موونی ناسایی. له پشت میژیک ملم له خواردن نا. مشتهریه که له نزیکم ناره قی ده خوارد وه، پرسى:

- نه ری نه وهی هه موو ده خوی؟!

- بلیم چی مامه گیان! دوکتور ده لی ده بی شیت سوو که له بی!

- کابرا - که پیاله ی نزیک ده می کرد بوو - له پرمه ی دا و چلم و لیکی تیکه ل بوو. له بهر پیکه نین ژانی کرد!

عه لی عه زیزی خاوه نی مال، له سه ر ته له فۆناتی ئیداره ی پۆلیس بوو. شهو درهنگ ته له فۆنی ده کرد.

- کهنگی دییه وه مالی؟

- نیو سه عاتی تر، سه عاتیکی تر، هه روا چه ند ده قیقه یه کی دیکه!

- یانی چی؟ تی ناگه م.

- کاکه! ناره ق خۆره کانی به ریز، نه گه ر تازه کهوتنه گۆرانی گوتن، سه عاتیکی هه ر ده میننه وه. نه گه ر ده ستیان کرد به قنگ بادان و چه قه نه لیدان، دیاره نیو سه عاتیکی ماوه. نه گه ر بی هیز کهوتن و ده ستیان به سمیل ماچ کردنی یه کتر کرد، هه ر بی نا رۆشتن! نه مجار عه لی له ته له فۆنی شه وانیده ده پرسی: گۆرانیه ی؟ یان قنگ بادان؟ یان سمیل ماچ کردن؟!

نهمده هیشت گارسۆن ناره ق بدزن. به ماوه ی پازده رۆژ قرا به یه ک ناره ق له حیسابی مانگی پیتشو مایه وه. نافه ریم له ناغا وه رگرت؛ به لام زۆر له کاره که وه رمز بووم؛ مانگه ودوا وه لام نا. له م به ینه شدا وه ستا داوای قه رزه که ی ده کرد و خات مه له کی ژنی میشکی بر دبووین. گوتم: جه لال! من ده چمه وه که رکوک و پوولت بۆ ده نیرم و تۆش لیره په زمه نده بکه تا قه رزه که ده ده ینه وه. مه لا شوکور ده چوه که رکوک؛ گوتم: به پۆرتۆیان بلێ نه گه ر رامده گریته وه دیمه وه. مه لا چوو بوو گوتبووی هاتووم بیمه شاگردت! که نه زمووبووی، هیچی لی نازانی، گوتبووی فیرم که!

- بۆ من مه دره سه م داناوه؟!

- به خوا عه زیز گوتی پامبگرئ دیمه وه!

- خه بهری بده یه مانگی هه ژده دیناری ده ده می.

چوومه وه که رکوک. شاگردیکی ئاشۆری به ناوی «لازار» م له بهر ده ستا و ده ستم به کار کرده وه. به لام نه مجاره زۆری ده وام نه کرد؛ خه بهریان دامی که جه لالی شه ریکت له خۆپیشاندانی کومۆنیستاندا گیراوه و دوکان بی خاوه ن ماوه. له م سه فه ره ی دوا بيمدا ژووریکم له مالیکندا گرت، که عومه ر ناویکی نانه وا به کرینی گرتبوو؛ خۆی به سه لتی تییدا ده ژیا؛ نه ویش جه لال تاله بانی پیتی ناساندم؛ گوتی: زۆر کوری باشه؛ کادری حیزبمانه؛ ئاگاشی لیت ده بی و ئیمه ش له حالت ئاگادار ده کا. هه فته ی یه ک - دوو شهو دیار بوو چه ند که سیک ده هاتن، عومه ر ده رسی سیاسی پی ده گوتن. عومه ر سیواتی نه بوو؛ له قسه کردنیش به گیلۆ که م ده دیت. به لام کی ده لی له سیاسه تدا مامۆستا نیه؟!

من رادیۆم هه بوو؛ نه و نه یبوو. به یانییه ک گوتم: کاک عومه ر تۆ زانیوته نه مشه و ستالین مرد؟

- عومەر قه ده رېک مات بوو، گوتی:
- کاک عه زیز - به پسکی خوی - من ده لیم «تحتی» باش نه بووه بویه مردووه!
- نهی نافهریم! باشی تیگه یشتووی! پیاو سحتی باش بی بؤ ده مرئ؟!
- باسی نهو زیره کییهی کادری هه لېزاردهم بؤ جه لال گتړاوه؛ زوری پی سهر بوو! رۆژیک چیشته نڼاو هاتمه وه؛ وا کا عومەر له ماله.
- ها! خیره؟
- مانم گرتووه! به نانه واخانم گوتووه مه عاشم زیاده کا کار ناکهم.
- کاکه لیم بیکارییه دا، ئیستا بیکاریکی مل ته ستور کاری تۆ ده کا و به که متر له تۆش پازیه!
- من ده لیم مانی کریکارانم کردووه؛ وهک له فه رانته (فه رانسه) ده کرئ!
- پاش نیوه رۆ هاته وه گوتی: تۆ «ده دانی» په کیکیان له جیگه م داناو، بچم به لایه وه ملم ده شکینئ! ناچارم بجمه وه «توله یمانی»!
- ئیواره یه کی هه ینی عومەر گوتی: نه مرۆ چوو بووینه دهشت، ترومبیلیکی «اثعمار» به لاماندا رابرد. ذور هوتافمان کیشا: بمرئ، پرووخی اثعمار!
- تۆمه ز ترومبیلی اعمار (ئاوه دانی) بووه!
- شه ویک به بۆله بۆل و جنیودان هاته وه. ههر له بهر خویه وه ده یگوت:
- قه حبهی سۆزمانی کی فریو ده دا؟
- ها کاکه عومەر! خه بهر چییه؟
- مامۆتتا! «نوممو کولثووم» ی قه حبه دیسان خوی ناوه ته پیانقو (بهخت نازمایي). نه وه ئالیک تر وای کرد، بؤ حه مبالیک ده رچوو، شووی پی نه کرد؛ نه مجارهش نه یه وئ بمانخه له تینئ!
- ده بوايه به سه تل ئاو له قاوه خانه یه ک بئین. ههرچی ده رویش و سه یدی نوشته نووس و پیاوه به روالهت سالحه کان بوون، زۆر به یان ده هاتنه نه وئ. ده رابه کانی ههر گیز هه لنه ده درانه وه؛ تاریک و تنووک بوو. لیتمان ببوه مه ته لیک دژوار. شاگرد چاخانه که مان بانگ کرد، په نجا فلسمان دایه نهو مه ته له مان بؤ هه لئینئ: نهو هه موو سه ید و پیاو چاکه ریشدارانه بؤ له قاوه خانه ی نه وان کۆمه ل ده بن؟ بؤ هه میشه تاریکه؟
- هه موویان به ننگ ده کیشن! نابئ پۆلیس پی بزانی. وه ستاکه م به ننگ فروشه.
- له خانیک سوزه فروشی، ده گهل کۆنه سنییه کی تازه تورکمانی کوردی نه زان ببوممه ناشنا. کابرا ههر له خۆوه رۆح و گیانی له سهر من ده گه را. خوی ئیجاره داری خانه که و چاخانه داریش بوو. ده بوو هه موو رۆژ بچمه چاخانه که ی و چاپه ک بخۆمه وه. که زانی له خانووی عومەر ده رۆم، وهک قیل پیمه وه نووسا: ده بی ههر بئییه خانه که؛ که چهند ژووریکي له نهومی دوو هه بوو.
- به رقی نییه.
- ههر نه مرۆ بۆت ده کیشم.
- ئیجاره ی چهنده؟
- هیچ!
- نه خیر نایه م!
- مانگی دیناریک.

تهواو نه مگوتبوو باشه، حهنبالي هينا کهل-پهله که يان بر دم. تا مال هات بهرقی له چاخانه وه
بؤ بردبوو. کورپکی خزمه تکاری خانه که ی به ناو جه بار - که لاویکی پازده ساله بوو- نارد بؤم
خاوين کاتهوه؛ تا منیش لهویم هه موو کارم بؤ بکا.

ده گهل هونه رهندي به ناوبانگی کورد «بهديع باباجان» زؤر ببووينه هؤگری یه کتر. نهویش
سهلت بوو. نیوه رۆيان له پاش کاری ئيداری - که نه خشه کيشان بوو- بؤ نیوه رۆزه خواردن
ده هاته لام. مهنجه ليک ماست، لابه وشیک که وه، نانی گهرم، هينده مان ده خوارد وه ک
«دالاشی سهر که لاک» نه مانده توانی ببزوين!

وه کیلیکی دادگوسته ری کورد به ناوی «سالح روشدی»، ههر لهو خانه له نزیک ژووری
منه وه، ژوورپکی کرده ده فته ر. رۆژیک شیخ مارف به زؤر بر دمیبه ماله خوئی. بهديع به
دوو چهره بؤ نان و ماست و که وه هاتبوو؛ به پهله له پله کان سهر که وتبوو. ئای مالی ویرانم!
هه یوان پر له پؤلیس. دهر گاکه ی من داخراوه. گورجی ده یگرن و ده یبه نه ژووری سالح. پ -
جه لادی مه شهووری کومؤنیستان - ده گهل چهند ئه منیکی تر دانیش توون. سالحیان به به لگه ی
تاوانه وه گرتوه؛ بهر پر سیاران داوه. ده لئین: سالح ئه وهش ره فیک و میوانی تۆیه؟

- به لئ کاک بهديعی دؤستمه!

جا وه ره و رووح دهر نه چی! ئه کابرایه خوئی گیراوه؛ منی بی خه به ری بؤ به درؤ پیوه کرد؟
نایل ده لی: تۆ بهديع باباجانی؟
- به لئ.

- بهديع! ههر که سئ تۆی دیوه خوئی دهوئی؛ برؤ خوات ده گهل.

- لهو ساوه هاو فراوینه که م تازه نه هاته وه و من ده چوومه لای ئه و.

له سهربانی خانه که ده نوستم؛ دوو پشکی زؤر بوو. خاوهن خانی هه والم چوار قه فه سه میوه ی
له گه لای خورما ليک دا و بؤی کردمه ته خت. له سهری نووستم. شهو نیوه شه وه ک چه تر باز
به ره و عهرز ده چم! ته خت قرمه ی کرد!

رۆژیک کورپکی شناسی شیووعی «بهیانی ناشتی خوازانی» بؤ هی نام ئیمزای که م.

- کاکه ناویرم و نایکه م!

- ناخر ئه وانه ئیمزای زؤریان له من دهوئ! تۆ ههر چی ده نووسی بنووسه، ههر ئیمزا بی
به سه! نووسیم: «عهزیز موسی» نوخته یه ک مه ره که ب کهوته سهر سیننه که. به یان گیرا و جا
وه ره تییان هه لده: فلان فلان شوده! ئه و عهزیز مووشی جووله که تان له کوئی پهیدا کرد؟!

زؤرم ناشنای باش له مه لا، دانشجوو، بازار ی و هی تر پهیدا کردبوو که زؤر خو شم لی
ده گوزه را؛ به لام به گیرانی جه لال رپسه که م ئالؤزا. که ل- په لم فرؤشت؛ هاتمه وه به غدا. وه ستا
برایم - بؤ نهفه وتانی قه رزه که ی - سهر جه م دوکانه که ی دابوو به نه وه د دینار؛ که به هاسانی
چوار سه د دیناری ده کرد. له که رکوک بی بهش مام و له به غدا بی کار. چوومه لای کاکه زیاد:

- ده مهوئ دوکانیک دانیم؛ به سه د دینار پیک دی. ده س به جی دایمی. گهرام، دوکانیکی
چؤلم له «ئه عزه میبه» گرت. که چه ماشینیک و هیندیک ورده ئه سبابم کری. ژوورپکی شم له
نهؤمی سهر وه ی بازار چه یه که وه گرت که سهربانی به ینی پيش ژووره که م و سهر بازار که به
شیشی ئاسنی ليک بلاو داپؤش راوو. ئه گهر یه کیک له بازار که دا سرت هی بکر دایه، من گویم لی
ده بوو. له ئیواره وه که له کار ده گه رامه وه تا به ری به یانی، خه و حهرام و ئیستراحت دهر د و

سندان بوو. نژیکه ی بیست رادیو بهوپه پری دهنگی بلند تا ساعات یه کی شه و ده یاننه پړاند. له یه کی شه ووه چه ققه و هه را و گوشت ورد کردنی قه سابان بوو؛ تا وه ختی کارم نه ده پساوه. سهر له هوه له وه پیتم و بوو که وتوومه ناو جه ههنده م، به لام ده لئین جه ههنده میه کانیش فیر ده بن؛ فیر بووم. به و هه موو گوړه و نه په و ته قه و ره قه شه وه، خړپ خه وم لی ده که وت.

«حه مه سه عید کانی مارانی» - که خاوه ن ملک و ده وله مهندي گه وړه و بو خوی لیسانسی حقوق بوو - رژیک برایه کی خوی به ناوی «وریا» هیئا که بیستوومه جیگه ت هه یه! با لای تو بی و ده رسه کانی له ده بیرستان بخوین. «عومه ر ده باب» - که له به غدا ده روی - دوو ته ختی نووستنی هه رزان بایی دابوومی؛ زیلوی زبرم له سهر راخستبوون و له سهر یه کیان ده خه وتم. «نه گه ر به وه رازی ده بی سهر چاوان». شه و گوتم: وریا با بچین شیو بخوین.

- مامه ستا! بو نان و که وریک، نان و خه یاریک نه خوین؟
- کاکه! من نه گوندی کانی مارانم هه یه، نه میلیونیرم. من ده چم گوشتی برژاو ده خوم؛ تو که وهری خوت بخو!

پیتم وایه مانگ و نیویکی نه برد، که لیکم دایه وه، زورم له ده سمایه ی دوکان زیان کردوه؛ چونکه کولانه که ی جی دوکانم زور چول بوو. رژی مشته ری که به حال ده س ده که وت. نه ی خودایه خه جاله تی کاکه زیادم نه که ی! پیاوه تی کردوه و ده بی بیده مه وه. ناچار دوکانم به ته خت و مه خته وه، جگه له ماشینی عه کاسی سهر جهم به حه فتا دینار فرشت. له وه تاغی سهر بازاره که شم گوژته وه، ژووریکم له ئوتیلیک به دوو دینار به کرئ گرت. ئوتیل نه بوو، عیماره تیکی گه وړه بوو، مولکی حافظکی قورغان خوینی سهر رادیو بوو. هه موو ژووره کانی به پیاوی سه لت و په بن - که زوریان شؤفیر و شاگرد شؤفیری ئوتووبووسی خه ت بوون - به کرئ درابوو. دوو ته خته شاهانه که م برده نه وی؛ وریاشم کرده وه هاومه نزل؛ که فه قیره حه قی خه و نه دات!

دوکانیکی مولکی ئه وقافم له موزایه ده بهر که وت که له په نا مزگه وتی فزل بوو. تابلویه کم لیذا: «ستودیو سه باح»؛ مانگی چوار دیناری ئیجاره بوو. بیست و دوو دینارم له موزایه ده که دابوو. چی وام نه بوو. ته نانه ت نه متوانی ویتینه که ی شووشه تی بگرم. زوری نه برد کاره که م وه بره و که وت. له ماوه ی چوار مانگدا سه د دیناره که ی کاکه زیادم برده وه؛ گوتی من به قه رزم نه داویه ی. له من کیشه له و سویند، هه تا نه وه د دیناری لی وهرگرتمه وه چه قی ره شم کرد. پاییزان و زستان و جیژنان کارم باش بوو، به لام به هاران و هاوینان که مم په یدا ده کرد. ماوه یه ک له هاویندا وای لیها ت به شی نانی خومی لی په یدا نه ده بوو. ناچار چووم تا ده مه و پاییز کاریک په یدا که م. کاکه زیاد له لای ره شید عارف سقا - که موههن دیسیکی کوردی ملیونیر و بساز - بفروش بوو - رژی به نیو دینار دایمه زراندم که سهر کارگر بم. حه وته ی یه که م گوتیان با حقووقه که ت بمینی. هه فته ی دووهم له قهراری رژی حه وت په نجاییم درایه. هه رچی گوتم: وانا بی، خوا هه لئاگرئ، شیله و، بیله و، به ره ی نه دا، گر - گر هاتمه وه سهر دوکانه که م. تازه ئه و دوکانم دانابوو، رژی ئه حمه د عوسمانی هاوالی بوخارستیم هات:

- کاکه تو ناویکی چاک و پاکت هه یه. ده لئین گوتوته له رمانیا سواله کرم دیوه؛ گوتوته ژنی داوین پیسی لی هه ن؛ تو بوختانی و بو ده که ی؟
- ئه حمه د گیان! هه ر مه رامیک - با نایینی عاسمانیش بی - نه گه ر دروی بو بکرئ دیاره

به تاله و به فلسيكم ناوئ. هه تيو! نه گبهت! پيكهوه دوو سوالكه رمان نه ديت؟ تو نه بووي ده تگوت زۆربه هه والان شهو له ماله ژنه رومانيان راده بويرن و نايه نه وه ناو نويتي خويان؟! چت پئ بليتم؟

- راست ده كه ئي، به لام نابئ خه لكي ره مه كي بيزان!
سه لت بووم؛ له دوكان نانم ده خوارد. به ياني و نيوه رۆ و شهو ده بوو بچمه چيشته خانه يا قاوه خانه، كه نه وه ش زۆري تيده چوو. هيچ په سه نديكم بۆ نه ده كرا. ته نيا پاره ئي ته سپاب كرپني عه كاسي و مخارج كه ده ردينا. به ته نيا بووم. هه ره له به يانه وه تا سه عات ده و يازده كارم له ژووري تاريك و له به رځ كردني موشته ري و پاك و خاوين كردنه وه و شتي وا بوو. رۆژانه ده بوايه پتر له شه ش سه عات به پتوه راوه ستم؛ زۆر ماندوو ده بووم. به لام دل به وه خووش بوو كه له نۆكه ري و شاگردى رزگارم بووه و كاري خووم ده كه م. كوردكي نه ناسياو بووم له گه ره كيكي هه موو عه ره ب و زير. لات و پاتي گه ره ك سه ره له هه وه له وه شه ريان بۆ نامه وه؛ گالته يان پئ ده كردم و ده عه زابيان ده نام. به لام زۆري نه برد كه زۆر له جيرانانم بوونه دۆستم و حورمه تيان ده گرتم.

به گه پ و گالته يه كترمان ده دواند و پيكه نينمان ساز ده كرد. تابووتكه ري ك ديوار به ديوار مه وه بوو رۆژيك سه يدكي پشت كوور، سه ري گه يبووه به رانه ر ئه ژنۆ، ده له رزي، داواي خيركي لي كردم.

سه يد! جلت ناوئ بۆت بكرم؟
- ئه ئي خودا راوه ستاوت كا.
- برده دوكان ئي تابووتكه ر.
- وه ستا شاكر! له حيسابي من ده ستيك جل بده به سه يد!
- فه رموو بۆ پشت دوكان هه لبريره!
سه يد كه له پشت دوكان چاوي به تابووتان كه وت قيته وه بوو؛ باوه ر كه تاژي وا هه لئا به له وه به ري جاده وه ملي له جنيودان نا: «ده تانه وئ بمرم؟!» ئاي ترسي مردن!...
وه ستا شاكر ئي تابووتكه ر ده ستي مردووي ده بري! ده گه ل مردوو شۆريكي دريژ و پان ري ك كه وتبوو خزمي مردووي دينا.

- وه ستا! ئه وه خزمي خو مه؛ تابووتي باشي بده يه.
- تابووتي «ئهبوو ئه نگه ر» به شه ش دينا ره. ئه و پياوه كاسبه تابووتي ده وئ.
- تابووتي «ئهبوو كاسب» به چوار دينا ر.
هه ر تابووته ش - ئهبوو ئه نگه ر و ئهبوو كاسب - چوار سه د فلسي پتر نه ده برد.
دواي مردوو ناشتن، ريشه ده ها ته وه به شه فيلي خو ئي وه رگرئ. ده بووه شه ره چه ققه يه ك نه بيته وه. تا نيو دينا ري له شاكر ده ستاند قير سپي ده بوو.

رۆژيك غه ني بلووري [بلووريان] ام لي پهيدا بوو. ماوه يه ك ميوانم بوو. هات و چۆي شيوو عياني ده كرد؛ كه ئه و دم ببوونه دوو ده سته ئي دژ به يه كتر: «ئه لقاعيده» به سه رۆكا يه تي سه ليم نازانم چي و «رايه توشه غيله» به سه رۆكا يه تي «جه مال حه يد ه ري» كه كورد يك بوو. غه ني كه يخودا يه تي ده ناودا ده كردن، پتيكيان بينئ. كه غه ني هات، وريام له لا نه ما بوو. پيكه وه له ژووره كه ئي مندا ده زايان. هه وه ل رۆژ زۆري لۆمه كردم: بۆ هينده پيس و پۆخ لي؟ ژووره كه ت

تیکهٔ - پیکهٔ و نامورہ تہ بہ؛ من دہ بی فیرت کہم چوں بڑی! لہ پاش حوتہ تہ یک،
ہہ لمدہ ستاند: ہہ ستہ نان و چا حازرہ! ہر لہ سہر جیوہ دہستی بہ خواردن دہ کرد، دہم و
چاوی نەدہ شوشٹ!

کۈنہ کوردیکی خەلکی «حاجیالی کہندی» لای سابلاغ، چل سال بوو لہ بەغدا بوو؛
کوردیہ کہی لہ بیر نەما بوو؛ عارہ بیش فیر نەبوو. سہرایداری ئەو ساختومانہ بوو. زمانیکی قسہ
دە کرد، عیفریتیم دەویست بیباتہوہ سہر یەک! شەو نەبوو چەند جار ئیجارہ دارہ کان راستم
نە کہنەوہ: بہ خیری خۆت وەرہ ئەو کەرەمان بۆ تییگہ یەنە!

ہەر من لہ مام برایم تیدہ گەیشتم و کہسی تر. رۆژیک سەر بہ ژوورہ کہماندا دہ کا و چەند
قسہ یەک دہ گەل غەنی دہ کا. غەنی تیناگا، لہ پر بہ تورکی دہ لئ: برۆ دەر! کەری کورپی کەر!
مام برایم راپیکردبوو. ئیوارہ بہ دزیہوہ لہ منی پرسی: ئەو میوانەت وەختابوو بمکوژی، ئەوہ
چیہ؟!

- مام برایم ئەوہ شیتہ و تازہ لہ شیتخانہ دەرچوہ!

- ھم... م! دہمزانی!

شەویک خەریکی دوکان داخستن بووم، غەنی ہات گوتی: کوا پریسکە کہم؟

- پریسکە ی چی؟

- چۆن؟ ئەدی ئیوارہ کہ سەرت بہ مشتەریہ کچہکانی مەدرەسەوہ گەرم بوو، نەمدا یە؟

- نازانم.

- بگەرێ.

زۆر گەر! نەبوو. ئەو شەوہ تا لای رۆژ ھەدادانی نەما. بہ خەیاڵ سازی دابوو: من بۆم
ھاویشتی، یەک لەو کچانہ ھەلیگرتۆتەوہ. باوکی کچ مودیری پۆلیسہ؛ لئی وەرگرتوہ. مەدرەکی
گرینگی تیدایہ؛ باسی سەرہ! جار - جار بہ لہ پ، شەق لہ ناو چاوانی خۆی دہدا، دہ گریا:

- ناخر بئ ئینساف دہسەرہی پریسکە کہش ھی دہزگیرانم بوو بہ یادگاری دابوومی!

- دہ ئیستا قەوماوہ؛ چار چیہ. قەدیمی گوتوو یانہ باسی قەدیم و مەلایە تیم بۆ مەکە! من

چبکہم؟

- بەری بەیانی دین لہ دوکان دہتگرن تۆش منیان نیشان دہدە؛ لہ زینداندا دہمەزین!

بەیانی گوتم: تۆ مەہ! خۆم دہچمہ دوکان. ئەگەر پاش چارہ گیک نەہاتمەوہ، ئەتۆ خۆت ون
کہ! بہ ترس و لەرزوہ لہ دووروہ روانیمہ بەر دوکان، دوو کہس لەوی پاوہ ستابوون. پاوہ ستام
تا ئەوان رۆیشتن؛ چووہ دوکان گەسکەم دہدا، تووشی پریسکەزەرد ھاتم. قامکەم دہگریکە کرد و
گوتم غەنی نەمدیتەوہ. زەق - زەق نیشانیشم دا؛ لہ پەشیوی خۆی نەیدەدی! تا پینم گوت و لہ
خۆشیان گەشکە بوو!

جا ھەر وەک ھات و چۆی گەرمی دہگەل کومۆنیستەکان ھەبوو، ھات و چۆی پارتی و برایم
ئەحمەدیشی دہ کرد و خۆشیان دہویست. گوتی دەرۆمەوہ سابلاغ.

- کاکا! دہتناسن، دہتگرن؛ ئیرەت چاترہ.

رۆیشت؛ لہ سولہ یمانییہوہ بۆی نووسی بووم: کۆتیکم بەجی ماوہ، سروودیکی کومۆنیستانی
دنیا دہناو قۆلہ دراوہ کہیدا تاقت کردوہ، بۆم بنیرہ! نووسیم: کۆتە کہتەم دا بہ سوالکەریک.
وابزانم بہ دہردی پریسکە کہت چووہ! رەنگە ئیستا مودیری پۆلیس فییری پۆلیسانی بکا! ئیتەر

هر نهو گهړانه وه بوو. بیستم غه نی گیراوه و بیست و چوار سال له حبه سا مایه وه.

هر وهک پارتی ده هاتنه لام، ده گهل شیوعانیش پیک بووم. شهو نامه ی ههردووک دهسته (شیووعیه کان و بلاقوکی پارتی) م بو ده هات. جاریک جه مال حهیده ری برده میه سه ربانه قاوه خانه یهک، دلی دامه وه که په گهل حیزبه که ی کهوم.

- کاکه جه مال! من کوردم. نهوا حیزبی تووده که ئیوه ده لنین مامؤستامانه ددان به مافی کوردا ده نی؛ ده ئیوهش باسکیکی ئازادی کورد بکه ن تا فریو بخؤم. هه ر ده فهرمون زه وی ده دین به وه رزیر؛ هه موو ده شتی هه ولیرم ده یه ی نامه وی.

- حیزبی تووده مامؤستامانه، راسته؛ به لام باسی به شی کورد کردنی خه تایه کی گه وره یه. نه مجار با بشنوسئ، درؤ ده کا و حوکی بکه ویته ده ست به لنین پیک ناهینئ.

- ده کاکه توش درؤم بو بکه!

- ناخر به فهرمووده ی ستالین، روپهر نه وهنده ی سهر نه مننده، کورد میلله ت نییه!

- برا وا من و تو به کوردی قسه ده که ی، دیاره هه ی و زمانیکی سه ره خؤمان هه یه. با ستالین نا، بابی لنین بلئ، چؤن له میلله تی کورد ده شؤریمه وه؟... لیت به زیاد بی!

دوکان و ماله کهم جینگه ی قاچاق - قوچاغان بوو. نازانم چؤن بوو که زه بیحی راو نرابوو؛ خؤی بو ماوه یهک له ژوره کهمدا شارد ه وه. شهو ده بگوت: سبه ی خؤم ته سلیمی پؤلیس ده کهم، چ ده بی با بی. دلی ته واو تنگ ده کردم.

- مه لا! بو زیندان نهو پریمسه چکؤله ی خؤتم بده یه.

- بو تو.

- نهو خاولیه ش ده بهم.

- باشه.

- ئه سپابی ریش تاشینه که شت بهرم؟

- بیبه.

سبه ی زوو یه کترمان ماچ ده کرد، ئاوم ده چاو ده ترا. تا لای ئیواره بیرم به چارهنووسی نهو خهریک بوو. شهو که به سه رکزی ده هاتمه وه، زه بیحی له ناو دووکه لی جفاره دا خنکاوه و چاوه کانی کسکه کسکیانه.

- مه لا! نه مرؤش نه چووم، سبه ی ده چم!

دیسان سه رله نوی: فلان و فلان شته ت بو من باشه!

- به لی بو تو!

دیسان هه ر به زمه که ی پیشو، نه ده چوو. رؤژیک سمیلی تاشیوو، سوور وهک چه وهنده ر؛ کراواتی له خؤی دابوو.

- مه لا ده مه وی شه پکه یهک بکرم خؤم بگؤرم پؤلیس نه مناسئ. ها عهینه کیشم ده وی!

- به خوا هه ر سه گیکت کهمه فیه تی بو لیده ی و دوات که وی! با بچین شه پکه بکرن.

سه رمان به مغازه یه کی زؤر گه وره ی شه پکه فروشیدا کرد. هه ر له سه ری نا و روانیه ئاوتنه و کیفی نه یگرت، ماندووی کردبووم. شه بکه یه کی ره شی له سه ر نا.

- ها مه لا! چؤنم؟

- چؤنی؟ به خودا هه ر له پیره هه رمه نی ئینه ده چی!

كابرانى خاۋەن موغازە - كە لامان ۋابو غەربە - لە فلقەى پىكەنىنى دا و جۆشى خوارد و خاۋ بۆۋە.

- دەى نرخی شەپكە كەت چەندە!

- كۆرە ئەگەر دە دىنارم لە ھەر شتىكى قىلىكەدەر و دلخۇشكەر خەرج بىكردايە ئەۋەندە پى ئەدەكەنىم. بە شەشسەد فىلى دەفرۆشم؛ بەلام ئىۋە چوارسەتم دەنى.
قالەى پەحمەتى مەنسورى ناۋى سابلاغى، شاگرد غەكاسى دەكرد؛ لەۋپەرى نەدارىدا بوو. لە ئوتىل دەخەوت. ھىنامە لای خۆم كە حەقى خەۋ نەدا و ھىچ نەبى بەرچايش بۆ خۆى دروست كا.

دوكانەكەم ھەموو دەستەيەكى دەھاتى. تىگەيىۋون كە مەن ئەمىنم و خەبەر لە كەس نادەم. كومۇنىست، پارتى، ئىخوانولموسلىمىن، غەكسى قاچاغيان بۆ مەن دىنا. پۇژىك يەك لەۋ شىۋوغيانە - كە نەمدەناسى - ھات غەكسى گرت. جەمال قادر ناۋىك ھاتە ژوور، كابر پۇيشت گوتى: ئەۋە ناۋى ئىسماعىل پەسوولە؛ لە كومۇنىستە زەكانە؛ مالى لە فلانە ساختماندايە. شەرتە ئەمرو بە گرتنى بدەم. ئىسماعىل پەسوولم دىتەۋە، گوتەم ئەۋ كۆرە ۋا دەلى. ئەگەر تۆ ناۋت ئىسماعىل پەسوولە خۆ بشارەۋە.

- نا كاكە! ئەتۈۋ غەرەتى. ئەمەن ھەۋ نىم، ناۋم غوسىنە!

سبەى ئەۋ پۇژە پۇلىسىك ھات، گوتى: شەۋ ئىسماعىل پەسول گىراۋە؛ تىكاي ھەيە ۋىنەكانى بە مىندا بۆ بىنرى!

پىۋىك لە ناۋ شار فىلىمى دەگرت و لە دوكان بۆم چاپ دەكرد. گوتى ناۋم ئەۋو باسەيە. ئىتر ۋەك شاگردىكى باش كارى دەگەل كىردم. پۇژىك برادەرىك گوتى: ئەۋ پىۋە خەتەرە؛ مەھكۇم بە ئىعدامە، رايكردوۋە. شەۋ پىسىم: ئەۋو باسە ۋا دەلىن. خۆم قاچاغ و تۆ قاچاغ پىم ۋايە ۋەك دەلىن: «ھىلكەكان دە يەك قەرتالەدا بار مەكە!» بۆى دركاندەم كە راستە. پىك ھاتىن فىلەكان بە مىندالىكىدا بىنرى و بۆ خۆى نەيە.

مانگى ئاگوستى سالى ۱۹۵۴، پۇژى لە دوكان روۋتوۋشى غەكسەم دەكرد. پىرېژنىكى پەۋاندزى - كە دەمناسى - ھەر لە دەرگا ھاتە ژوور، ۋەك ژنە غەربەبان لە ھولولوى دا، گوتى:

- مەزگىنىم دەيە! مار و مىندارت لۆ ھاتىنە؛ ئەۋە لە مارى خات شەۋكەتىنە!

ۋاقىكم بىردەۋە؛ تاسام. لەۋ دەمەدا شەش درەم (يانى شەش تەمەن) نەبى، پارەم لە غەرز و عاسمان شەك نەدەبىرد. ژن و مىندال بە چى بەختو كەم؟... پىرېژن كە دىتى مات بووم و پەنگىكم ھىنا و بىر، بى ھەست و چىرە لە دوكان دەركەت؛ ۋازى لە مەزگىنى ساندن نا! دوكانم داخست و بە بارىك بىر و خەيالاتەۋە پەرەۋ مالى خات شەۋكەت دەچووم، لە كۆلان توۋشى برادرىك بووم بە ناۋى ھەمەى غەزە كۆپرى كۆنە سابلاغى كە لە پاش رۇيشتىنى يەرميا بۆ فەلەستىن لە جىگەى ئەۋ دەلالى بازارى دەكرد.

- ھا! خىرە، پەشۇكاۋى؟

- ھەمە خراپ قەۋماۋە...

ھەمە دەگەلم گەراۋە. چوۋىنە بازار، زىلۇ، پەتوۋ، قاپ و قاچاغ، ھەرچى مالىە فەقىرىكى پى ئاۋەدان دەبى بايى سىۋشەش دىنارى كرى. ھەنبال ھەلگەرە!

- كاكە خۆت مەخە تەنگانە، ھەر ۋەخت بووت ئەم قەرزەم بدەۋە.

مالی خات شهوکت خانووېک بوو له ئیجاره ی «محهمه دی خات زیبا» ناویکی سابلای، نامؤزای «عبدوره حماني که یانی». خات شهوکتی ژنی به قسه ی خوی کونه به گزارده ی باجه وند بووه. جا چونکه میړد هیچ کاره نه بوو، مال به ناوی خاشه وکت بوو. ژووریکمان لئ به کرئ گرت و سپالمان به عرزدا دا. ناو ماله که ی زه مانی سه لتیشم به قاله به خشی.

له هاوینی سالی ۱۳۲۵ هه تاویرا که بؤ وتووېژ چوومه سه قز - که ده بووه سالی ۱۹۴۶ - من مال و مندالی خؤم نه دیتبوو؛ خه به ریشم نه ده بیستن. مه عسوومی خیزانم که به جیم هیشتبوو ته مهنی هه ژده سالان بوو. ته مهنی شیرکوی کوریشم - که ناوی کرابووه محهمه د - چوار مانگ بوو. ژن چاوه نؤری میړدیه تی و له مالی عه بدوللای برام ده زی. چهند جاریک برای هاتوونه لای که وهره مالی ئیمه! نه چووه. خه ریکی به ختو کردنی کۆرپه تاقانه که ی خوی بووه. وا له پاش ههشت سال و شتیک، به سواری ئه سپ و ده گهل مامه حمه دی حاجیاللا، گه یوه ته سوله یمانی و له وئوه به ترومیل و قهتار گه یوه ته به غدا. کوری چوار مانگه، نؤ سالیه و باوکی ناناسی. پاش نؤ سال جودایی زؤر تال، پیک شاد و شوکور بووینه وه. ههر چهند ههر پیده که نیم و شادیم ده نواند؛ به لام له خه جاله تیان کزه م له جهرگی ده هات. ههشت سال ژنیک هه ژده سالانه به بیوه ژنی چاوه نؤرم بئ و مندالیک ی بی یابی له باوه شدا بئ و سه بری کردبئ و تاوانی ئه وه هه موو چاره شه یه من بووبم... نه مده زانی چونی ده دویتم و چونی دلخۆشی ده ده موه. به لام باش بوو، ئه وه هیچ گله ی له زه مانه و من نه بوو؛ زؤر شوکرانه بژیر بوو که دووباره گه یشتووینه وه یه کتر. جا با فقیریش بین، دلمان خۆشه و گله له دنیا ناکه ین. نازانم له کویم خویندۆته وه، ده لی: «پیاوان بؤ ناو دهر کردن جهول ده دهن، ژنان به فرمیسکی چاو نرخه که ی ده بژیرن...». به لی فرمیسکی خوشک و ژنی من، نرخیک ی زؤر گه وهره یان بژاردبوو. ئه وه نرخ بژیره فرمیسک هه لوه رانهش وه ک سه ربازی بی ناو وان؛ که س به هیچیان ناگرئ؛ به لام له راستیدا پاله وانی گه وهره ی داستان ههر ئه وانن. ئه گهر کاری دنیا له پروی عه داله ت بوايه، ده بوايه له جیگه ی کۆته لی پاله وانی میژوو، کۆته لی دایک و خوشک و ژنه کانیا ن له مه یدانی شاراندا به رز کردایه ته وه. به داخه وه، کوا عه داله ت؟ کوا دواکه وتنی حه قیقه ت؟!

دلی ژن - ههر ژنیک - له نهرمی و به زه پیدا دهر یاهه کی بی بنه و بؤ هیچ مه له وانیکی بیره وهر و شاره زا په ی نه داوه و هیچ زانایه ک لام وایه وه ک هه یه په ی پی نه بردوو. ئه وه که سانه به بروای من زؤر ساویلکانه و نه زانن که به لایانه وه که مایه تییه باوکی کچانن و کورپان ئاواته. له سه رچاوه ی به زه و خۆشه ویستی لاده دهن و دم به گه ناویکه وه ده نین که هیچ که سی تیراو نه کردوه. له هه زار کوپ به ده گمهن هه لکه وتوووه که بابی پیری په ک که وته ی خوی بحاوتنیتسه وه و بلاوتنیتسه وه. به لام قهت کچیک یان خوشکیکم نه دیوه که دهر باره ی که س و کاری بیتچاره ی خوی بیتزاری نیشان بدا. خؤ دایک ههر باسی نا کرئ. خودای به زه یی ئه گهر هه بی دایکه. که نه من، ههر چی نووسه ری کارامه ی دنیا یه ناتوانن سه د یه کی خۆشه ویستی دایک بؤ عه ولاد بخه نه سه ر کاغه ز؛ یان به دم - وه ک پتویسته - شی که نه وه.

من براکام (عه بدوللا و سادق) که هه ردووکیان هه میسه زؤریان خۆش ویستووم، وه ک ده لئین برای نمونه بوون، پاش ئاواره ییم، مانگیک و دوو مانگ یادیا ن کردووم و دژ داماون؛ به لام پیاوانه خه م خواردن و گریانیا ن وه لا ناوه و مه ردانه ملیان له کار و خویندن ناوه ته وه و بوونه پیاو له پیزی پیاوان. خوشکم نه وه ک پیاوان، وه ک هه موو ژنی به ره حم بؤ برای، ساتیک

له بیرى نه چووم و ساله ها بۆم گریاوه و من که نیرینه، هه میسه لهو فینگه و مینگه تووره و عاجز بووم!

وا دیاره ملم له فهلسه فه بافی ناوه که هیچ له دهم و کاویژی من ناوه شیته وه. «چویلکه خوت چی و شۆرباوت چی؟!». با باسی زبری پیاوان و به زهیی و دلنه رمی ژنان بۆ پیاوی عاقل به جی بیلین و بئمه وه سهر باسی ژیانه کلۆله کهی خۆم...

پیشینیان گوتوو یانه: «پیاو فهعله به و ژن به نایه». به ننا خانوو دروست ده کا. فهعله ههر کهرسته بئنی و کهس نه بی بۆی له سهر یهک دانئ، جگه له ولات پیس کردن و تۆز به با کردن، شتیک ده گۆریدا نییه. ههر بۆیهش گوتوو یانه ژن و مال؛ واتا: تا ژن نه بی مال نییه. ئه وه زۆر باش له من پرووی دا.

چه ند سال ئاواره ی سەلت و ره بهن، رۆژ و شهو له کهری بهربار ماندووتر، تیکۆشابووم؛ گه یبوومه دوکانداری؛ به لام ههر ئه وه نده بوو که رۆژ به رۆژ بیخۆم و ئاو بئنه و دهستان بشۆ. جارێکیان بیرم هاته وه که له ماوه ی سالتیکی ره به قدا هیچ میوه یه کم نه چیشتبوو. به لام که بوومه خاوهن ژن، زۆر به پهله وه زع گۆرا. چاره گه کیلۆیهک گۆشت، که می رۆن و برنج، پیاله ماستیک و نانی بازار - که سئ کهسه پیمان راده بوارد - بایی ئه و ته نیا جهمه ی نیوه رۆ نه بوو که به سەلتی له چیشته خانه ده مخوارد. ئیواران که ده هاتمه وه، میوه یه کیشم ده کړی. ده رانه ته کهم ههر وهک جارن، رۆژانه له شهش تمه ن تا ده تمه ن بوو؛ به لام به ننا به مشووره مالداره کهم وای پیک دینا که په زمه نده شمان هه بی.

سه هۆلدانیکی ته ختمه کړی که بۆ گهرمای به غدا زۆر لازم بوو. ورده - ورده پانکه کۆنیک و رادیو کۆنیک له هه راجه بازار کړی و ههر وا به ره وه پیش ده چووین و رۆژ به رۆژ ته یارتر و تیرتر ده بووین. کۆره کهم زۆرم لئ نه بان و نامۆ بوو؛ ههر ده گریا: «ده چمه وه مالی خۆمان»، نیازی ماله مامی بوو. به بی من له دایکی ده پرسى: «ئهری ئه و کابرایه کییه؟!».

زۆر کوردم دیبون - ژن و پیاو - چل سال له به غدا ژیا بوون و فیره عاره بی نه بیوون. خوا به ئه م ژنه م ده بی به چنگ عه ره بییه وه چۆن پتیه بی! که چی سالتیکی تی وه رنه سور، وای فیر بوو که وهک هه موو ژنه به غدا بی دیکه بۆ خۆی ده چوو بازار و کهرسته ی مالی ده کړی و زه حمه تی بازار چوونی هه موو رۆژ ه ی له کۆل من کرده وه.

- دهی وه ره دهرس بخوینه!

- حای! تازه به سهری پیری؟!

به هه زار جه قفه و پارانه وه له چه ند شه ودا جارێک دهرسیکی له لا ده خویندم. که چی به وه هه موو بیزاری له خویندنی شه وه فیری کوردی خویندنه وه بوو. محهمه د له سابلاغ ده بهر خویندن نرابوو؛ به رواله ت پۆلی یه که می ته و او کردبوو؛ به لام ههر ده تگوت خۆم به مندالی: گیل و نازیره ک! ته نانه ت حرووفیشی نه ده ناسی. وام کرد حرووف بناسی؛ لیکیان دا؛ وشه ی کوردی وه خوینی. چیرۆکی قۆری مندالانه ی سه یرم بۆ دهنووسی؛ له ویش چاوی کرایه وه.

له بیرمه جارێک دهستی بۆ رادیو که برد. دایکی دهستی گرت.

- رۆله گیان! بابت ئه و هه موو ره نجه ده دا، نه وهک رادیو که بشکی؛ بۆ نا کړدریته وه!

- لئی گهری بیهی شکی نی خه م نییه، په یدا ههر ده که مه وه...

- که سئ له کوپستانه وه بگاته به غدا به و نه خوازا هاوین بی، وا وه یلا به. مه عسووم له گهرمان

وهك به چكه چوئله كهى سووره ساقه هر دهمى پېك داده؛ زورم بهزه پيدا دهات. سالى دوايى دهگل مالى عهبدوللا عالى كانى مارانى، هاوېن چووېنه شهقلاوه. باغيكمان به ناوى «كانى گروو» به ميوهوه به چارده دينار گرت و خوځمان له گهرما دزيهوه. دوايى به گهرماشى عادهت كرد و ده يگوت ماله خوځم به جى نايهلم. له هاوېنى ۱۹۵۵دا منداليكى ترمان له شهقلاوه هاته دنيا. ناومان لى نا «ئاگرى» كه ئيستا ناوى مستهفايه.

چهنديك له ماله شهوكت ماينهوه. به حيا چرووستانيه كهى گوتم دهگل حهमे رهشيدخان، له بهغدا (ثيمام تابوور)، به زاواهندي لهوى دهزيا. رږږيک چاوى به كتيبي «دايك» نووسراوى «ماكسيم گوركى» كهوتبوو، ليم كهوتبووه پرته و بوله.

مالم گويژتهوه. دهگل وريا عالى - كه ئه ودهم ژنى هينابوو - ماليكمان له «فهزوهت عهره ب» گرت. سيله كه م لى هه لدامه وه؛ له بيمارستانى «تويسهى» رږژه لاتى بهغدا كهوتم. بيمارستان دوو نهؤم بوو. پتر له ده سالتونى دريژى بؤ نه خوځشان تيدابوو؛ كه ناويان به عاره بى «قاوش» ه. هر قاوشه بىست تهختى تيدابوو. دهرمان و خواردنى باش بوو. ته نيا فهرقى دهگل لوبنان نهوه بوو ناويان نه ده گوت؛ ژماره بى تهختيان بانگ ده كرد: «ژماره نو دهگل ژماره شهش وهرن». كتيبيك خويندنه وه: «يادداشتى كهرويشك». كهرويشكهش فهرموو بوى له ناو كه شتيدا حه بوان نه ماين. بووېنه ژماره و له سهر پشتمان نو سرابوو. نه خوځشه كانى هاوقاوشم تيگه ياند، په سنديان كرد كه يه كترىش به ژماره ناوبه رين. ئيتر تا لهوى بووم «عەزیز» ببوه ژماره نو. جگه له خويندنه وه، بيسه واده عهره به كانم دهرس ده؛ دواينام فيره خويندنه وه كرد. گوتيان مه لايه كى كورد له نهؤمى دوو نه خوځشه.

- ماموستا منيش كوردم، نه گهر كاريكت پيم هه بى.

- برا دامه ده زانى؟

- كه م تا كورتيك.

ورده بهرد و تهخته دامه بى له تاقه بى پشت سهرى هينا.

- تو كه يفت به شيعرى كوردى ديت؟

- به لى ناليم زور خوځ دهوى.

- ئوخه بى من له يه كى وهك تو ده گهرام!

ناليه كى به خه تى له بن سه نير ده رينا. ئه و پياوه چل سال بوو خه ريكى ساغ كردنه وه بى شيعرى نالى ببوو؛ حاشيه بى زورى لى نو سيبوون. به راستى له ناو نالى زاناندا و تنه م نه ديوه. هه موو رږږ ده چووېنه قوژبنىك و به ناليه وه خه ريك بووېن. ناوى «مهلا محه مبه دى چروستانى» و باوكى يه حيا كه بو. ناليه كى ئه وم به خه تى خوځم نووسييه وه؛ به داخه وه پاشان ليم دزرا.

زور له براده ران ده هاتنه سهر دانم. رږږيک مهلا شو كور - كه ئه ودهم ببوه ده بىر و كه يفى ساز بوو - گوتى: حيزبى پارتى گوتوو يانه سى دينار بده! باربووى هه ژار ده كه بى؛ گوتوومه با له خوى پرسم. زانيم ده يه وى منه تبارم كا.

- نا مهلا گيان! نه كه بى بيانده يه بى! دلېم خوځ كرد.

له و نه خوځشيه م منداله كانم ناچار ببوون ماليان گويستبووه ماله خزمى ناشنايه كم كه محه مبه دى ئيمامى بوو. زوور يكيان به كرى گرتبوو له ئه حمه د ناويك. ماله كه له و په رى بهغدا

و نازىك مزگەوت و گۆرى شىخ عومەر بوو؛ نازىك باتلاغىك. شەوانە لەبەر دەنگى بۆق گۆيت لە دەنگى ھىچ نەدەبوو. مېش و مېشۈولەش باسى ناكړئ. قورې كۆلانىش ورجى لى دەچەقى. لە بيمارستانەو ھاتمەو ۛو مالە. لە دوكانەكەمەو زۆر دوور بوو؛ زوورېكم لە نازىك تر گرت. شەش يا ھەوت مالى دىكەش لەو ھەسارەدا بوون. بە رۆژ چەققە و ھەراى ژنان و بە شەو دەنگى ھەوت رادىوى بلىند تا سەعات دووى شەو. خەوى چى؟ ئىستراحت كوا؟ سەگىش دەژيا و منىش دەژيام... لەويە ھاوین چوونەو شەقلاو ۛ ئىتر ھەر ۛو دەمەو ھاوینە ديسان لىم شىوا و سەرگەردانى مى گرتەو.

تازە مال و منداڵەكانم ھاتوون، جەلال بېتووشى كۆنە شەرىكم لە ھەبس ئازاد كرا و لە كار دەگەرا. گوتم: ھەرەك شەرىك بووین، ئىستاش شەرىكىن. ھىچم لىت ناوئ و بە شەرىكى كار دەكەين. جا كە چوونە شەقلاو، ۛویش دەگەلمان ھات و بەدەم ھاوینە ھەوارەو ەكاسىشمان دەكرد.

زەبىحى و قزلىجى لە «مەھەللەتى عەبدوللا شەرىف» گىران و خزانە گرتووخانە. زوو ئىقرايان كرىبوو كە ئىرانىن؛ ئىتر عەبدوللا شەرىف نەيتوانى بەريان دا. نازىك سالىك مانەو ۛ ئاگەيان زۆر مەردانە يارىدەى دەدان. داياننەو دەست ئىران؛ كە ئەم چىرۆكەش ناخۆش نىيە: سەردەمىك كە من شاگردى وەستا برايم بووم، قزلىجىش ھات وچۆى ەكاسىيەكەى دەكرد و فىرى رتووش و وردەكارى تر بوو. رۆژىك سەيدىكى جىتلى كەواشۆر، لە دوكانى وەستا روى دە ئىمە كرد: برا من ناوم سەيد ئىبراھىمى... نازانم چىيە (لە بىرم چۆتەو). ئەگەر دنيا بوو رىگەتان كەوتە قەسرى شىرىن، سەرم لى بدەن. لە ھەر كەس بىرسن دەمناسى. عىراقى لە خانقىنەو داويانن بە پۇلىسى ئىرانى و رەسىدىان وەرگرتوو. لەو سالىە ھەبس و زۆر لى پرسىنەدا، ناو تىكەلاو بوون. زەبىحى كە ناوى روالەتى «قادرە سوور» و لە پاش گىران گوتوويە عەبدورەحمانى ھەمەدەمىنم، ناو كە بۆتە «ھەمەدەمىنى قالەسوورى»! «سەعید رەحىم»ەكەى قزلىجىش - كە دوايە بۆتەو «ھەسەن عەلى» - بۆتە «عەلى رەحىمى سەعیدى»! ئەم ناوانەش وەك دوو گوناحبارى سىاسى لە دەفتەرى سنووروانانى ئىرانیدا نىيە. ئەوانىش وەك ۛو ھەموو بۆياغچىيانە ھىساب كراون كە لە پەستا عىراقى دەياندەنەو بە ئىران. ئەو شمان لە بىر نەچى لەو چەند سالەدا زەبىحى و من زۆر باش فىرە عارەبى ببووین؛ بەلام قزلىجى - ھەرچەند مەلا بوو، عەرەبى ناو كىتیبى زۆر باش دەزانى - ئىستا و ئىستایش وەك لازمە فىرى عەرەبى بەغداى نەبوو كە نەبوو! ئەگەر قەسەى دەكرد دەگوت پىرەمەلاى عەجەمە و لە سەر مینبەر رەوزەخوانى دەكا! زۆر جار جوابى عەرەبانى بە كوردى دەداو!

زەبىحى كوتى ۛو رۆژە كە داياننەو بە ئىران، سەرھەنگىكى زۆر بى شەرمى قەسقوت بازجویى لى دەكردین. بە منى گوت: ئیو چكارىكتان كرىوو كە دەولەتى ھاوسامانتان توورە كرىوو؟

- جەناب! ئىمە دەس فرۆشى ناو بازار بووین؛ بى خەتاین.

- باشە ئاقای سەعیدى تۆ قەسە بكە.

- نەعم؟!

سەرھەنگ ھەر نەعمەى بىست، راستەو بوو، چەقەنەى لى دەدا و قنگى بادەدا:

- قەن نەئەم! ئاغاى ئىرانى، ئەم نەئەمەت لە كوئى ھىناو؟!

- كاكە قىزلىقى گىيان! تۆ بە كوردى جىوابى عارەب دەدەيەوۋە؛ چۈن بوو لىرە غەرەبىت ھەستائە كە گالىتەمان پىچ بگەن؟!

دەيانەنە قەسرى شىرىن و دەيانخەنە گىرتووخانەو. ناۋى سەيدەكەيان بىر دەكەۋىتەو. لە پاسەۋانىك دەپرسن: سەيد فلانى دەناسى؟ پاسەۋان كىرئۇشېك دەبا و دەچى بانگى ئەفسەرىك دەكا. ئەفسەر دەلى: بۇ چىتائە؟

- خىزىمانە!

- ئىمە خاك بەر پىتى ئاغىن، فەرموون بتانەم.

سەيد كە تۆمەز شىخى ئەھلى حەقە و زۆربەى خەلكى شار مېرىدەتى، دەلى: بەلى خىزمى منن. شىۋيان دەداتى و ئەفسەر رادەسىپىرى كە زۆرى ئاگا لى بن و دىنەوۋە گىرتووخانە. بەيانى ئەو رۆژە دەيانەننە كىرماشان.

- كۆيتان دەۋى بتانەين؟ ئازادن!

- لە كىرماشان دەمىنەنەو؛ خواخافىز!

بە جوۋتە دىنە تاران. دەچنە مالى عەۋلاغاى ئىلخانى زادە كە پوورزى قىزلىجە و زۆر نىكە لە دىۋان. عەۋلاغا دەلى عىلاجتان نايە. بىرۇن خۇ بشارنەو. قىزلىجە بەرەو كىرماشان بۇ لاي سەيدى خافىدى ئامۇزاي كە «مودەعىلەام» بوو دەروا. زەبىحىش دەچىتە گوندى شىخ موعتەسەمى شىخ حىسامەددىن، لە نىك سەن؛ دەگەل سۇفىەكى شىخدا دىتەو سىنورى عىراق؛ دىتەو شارى سولەيمانى. زەبىحى گوتى: لە سەر جادەى كىن ھەلەبجە دەستىم بۇ جىپىك ھەلىئا، سۋارى كىردىم. پۇلىسى رېگە لىم ۋەشك كەوت؛ پىرسى ئەو كىيە؟ شۇفىر گوتى براۋە.

- درۆ دەكەى!

- ھەر سىك تەلاقەم كەوتى بىراۋە و دەبىمە سولەيمانى.

نەجاتمان بوو. كابىراى شۇفىر گوتى: ئەگەر پىرسىيائى ناۋى چىيە، چىم بگوتايە؟ خۇ ھىشتا ناۋت نازانم! لە سولەيمانى لە ھەۋەل كۆلان خۇم بە مالىكدا كىرد:

- خوشكىم مىۋان رادەگىرن؟

- سەر چاۋان فەرموۋ.

پىاۋەكە شەۋ ھاتەو. تىگەبىشت قاچاغىم. دەستى رانك و چۆغە و پىشتىند و پىچى دامى. بەيانى ۋانىتتىك ھاتە بەر دەرەكە، راپسپارد ئەم كۆرەم بۇ دەگەيەنە ئەو جى كە خۇى دەلى، نابى بىشگىرى. تا دەشتى كەركوۋكى ھىنام و بەرپىم كىردەو.

- سەر و كەللەى زەبىحى لە بەغدا پەيدا بوو:

- كاكە! ھەموو پۇلىسى بەغدا ناسىۋانم تەگبىر چىيە؟

- بچۆ سوورىە لاي ئاشناى من!

نامەم بۇ مالىە حاجۇ نوۋسى. لە سەر بىرى زەبىحى دەرەجەى دوۋى قەتار گىرا كە دەيگوت بە ھى دەۋلەمەندانى دەزانن و بىشكترە. زەبىحى گەيە موۋسل و خۇى گەياندە سوورىە و لە مالىە حاجۇ دامەزرا. پىناسى مردوۋىكى بە ناۋ عىسا غەرەفات پەيدا كىرد و خۇى گەياندە شام.

رۇژىك گوتىان ۋەستا برايم گىراۋە. من و جەلالى شەرىكىم بىرارىمان دا ھەر شەۋە يەكىكىمان بچىنە مالى، چىيان ۋىست پىكى بىننىن و لە پوۋل پەكىان نەخەين. شەۋى ھەۋەل جەلال چوۋ،

نەھاتەۋە. ئەۋىشىيان لە كۆلانەكەدا گرتىۋو. ئىستائىش نازانم بە چۆن ترس و لەرزىكەۋە، ھەر شەۋ بە فىلىك خۇم بە مالدا دەكرد. لە بىرمە جارىك بە كابرايەك كە بە پۇلىسم دەزانى و لە كۆلانەكە بوو گوت: برا من شاگردى ئەۋ وەستايە بووم دوو سال پېش. ئەم سەگابە، دەكەم- ناكەم حەقەكەم ناداتى. گوتى: بۇ خۇى شىۋوۋى بوو گىراۋە. بىچۇ بەلكو ژنەكەى پووللىكت بداتى! لە جەنگەى ئەۋ ترس و لەرزەدا، كابرايەك ھاتە بەر دوكان بە فارسى پرسى: ئېرە ستودىو سەباح؟ بە عەرەبى گوتىم تېت ناگەم. ھەر چاۋم دەگىرا لە كۆپۈە ھەلىم. ئاخىرى دانىشت: گوتىم: تۇ چى؟

- ئاغا من ئىترانىم. «غەنى» رايىسپاردووم تۇ بمبەيە لاي حىزبى پارتى! دەك سىندانى لە سەرى دا غەنى بۇ دىارى بۇت ناردووم! شەۋ، سەرەراى مالى وەستا، ئەۋىشم لە حەسارى كازمىنەۋە بىردە مالى نوورى شاۋەبىس. رۇژىك دوو پۇلىس لە دوكانەۋە بىردىانمە پۇستى ئىمام تەھا، لاي ئەفسەرىك. كابرايەك زۇر- زۇر دەگىرا. ئەفسەر عەكسىكى نىشاندام:

- دەيناسى؟

- بەلى.

- ناۋى چىيە؟

- فلان!

- مالى لە كۆپىيە؟

- نازانم

- بۇ دەيناسى و نازانى مالى لە كۆپىيە؟

- من عەكاسم؛ ناۋى مۇشەرى دەنووسم؛ ئالىم مالت لە كۆپىيە. ئەۋ عەرەبىك و من كوردىك،

كارم بە مالى چىيە؟

كابرا گىرا و گوتى: درۇ دەكا باشى دەناسى، دەنگ ناك!

ئەفسەر گوتى: ئەۋە كوردە، ۋەك ئىۋە حىز نىيە راستى بە دەمدا نەيە. برۇ خواخافىزت.

لە دەرەكەى ژۋورەكەى ھاتمە دەر و كىردىانمە تەۋىلەيەكەۋە پىتر لە حەفتا كەسى تىدباۋو. ھەى دايكتان چاك، بابتان چاك، نەخىر بەھەرەى نەدا. خواۋراستان ئەفسەر سەرى بە تەۋىلەكەدا كرد و بەرەلاى كردم. دىتم كوردىكى خانەقەينىيە.

كابرايەكەم دەناسى خەلكى سولەيمانى بە ناۋى «مەلا عەلى كۆلتەپەيى» دەيگوت كۆنە ئىترانىم. جىتلىكى چاۋ برۇ و سىمىل رەشى بە شان و باھۇ، زىرەك و خوين شىرىن، كارمەندى ئىدارەى رىۋان چاكردن بوو. نىك تىرىن ھەۋالى زەبىجى و قىزلىجى و من بوو. رۇژىك لە دوكان ھاتە لام: كاكە! دوو رۇژ پىشتر خەبەرم دا بە قىزلىجى و زەبىجى كە ھەلىن، دەتانگىر، بە قسەيان نەكردم. ئەمىشەۋ لە قەتار پۇلىسىكى سىپرىم دى؛ سەرخۇشم كرد؛ پىم دركاند كە فەرمانى گرتنى تۇى پىيە. تۇ دوو رۇژ مەيە دوكان! لە دوكان خۇم دىزىۋە. رۇژى پاشتر پۇلىس ھاتىۋو لىم گەرابوۋ؛ دوكان داخراۋو؛ جىران دوكان بۇيان گىراۋە. دەبوو ھەلىم. خۇم گەياندە مالى عەبدولا شەرىف، گوتيان ئاغا خەۋتوۋە؛ لەپ ھاتە دەر. بۇم گىراۋە و گوتىم: چۆن برۇم بۇ سوورىا؟ زۇرى حەۋل دا كە دەتتىرمە ھاۋىنەھەۋارى سەلاھەددىن؛ بە سەر كافە رىستورانەكەى رابگە؛ قىۋولم نەكرد. بە يەككىكى گوت حەفتا دىنارى بۇ بىنە! نەمىست. كارتىكى دەرئىنا،

سادہ: تہنیا ناوی خۆی پتوہ بوو. هیچی لئ نه نووسی: ها! له مووسل ئه م کارته بده به «حهسن تۆحهله». جهلال كهوت دیناری له ده خلی دوكان دامج و نهنگوستیلهیه کی زیری قامکی خۆی ده قامکم کرد که نه گهر په کت كهوت بیفرۆشه. به پری کهر کووکدا هاتمه شه قلاوه؛ که منداله کانم لهوئ بوون. عهبدوللا عهلی و عومهر ده باببه - که له حیزبی پارتیدا زۆر گرینگ بوون - گوتیان: خه مت نهی! حیزب مانگی دوازه دینار دهدا به منداله کانت، تا خوا و حومیک دهکا. عهبدوللا قهولی دا که وهک برایه کی عهزیز منداله کانم له ماله خۆی چاوه دیری بکا و ههست به بیکهسی نه کهن.

له شه قلاوهوه چوومه مووسل. حهسهن تۆحهله م دیتهوه؛ له دهوله مهنده ههره زله کان. کارته کهم دایه، گوتی: عهبدوللا شهریف زۆر زیره که، دهیهوئ هه موو کومؤنیسته کان له عیراق وهدر نی و له شهریان خه لاسی بیت.

- من شیووعی نیم.
- من دهزانم، تا ئیستا پتر له بیست کهس وهک تۆی به مندا ناردۆته سووریه.
تهلهفۆنی هه لگرت: شیخ شه علان! یه کیکم ههیه سبهی ده یگه یهینه کۆمباینه کانی من! نابئی که سیش بیگری. گوتی: ئه مشه و میوانم به!
- ده چمه ئوتیل.

دهسا سبهی سهعات ههشت و هره دهفته ره کهم.
سهعات ههشت و چارهگ ماشینیکی رهنگ شه رابی تازه کووره له ده رگا و یستا. شیخ عه ره بیکی عه گال به سهر، بانگی کردم: سوار به! به رهو سووریه وه پری كهوت. به کن چاخانهی کهسکدا هاتین. پۆلیسه کانی پێشوو گرتبوویانم له پری ریز بوون و کرنووشیان بۆ ترومبیلی شیخ کرد. گه یشتینه ره شمالی شیخ؛ نیوه رۆژم خوارد. به قوله ره شهیه کی گوت به ماشینی من بیبه بنکهی کۆمباینی تۆحهله. تۆحهله عیراقی بوو؛ دروینهی خه لکی سووریای ده کرد. ئه رمه نییه ک وه کیلی بوو، ته حویلی وه گرتم. چهند کریکاریکی درۆینه و کۆمباین لهوئ بوون که چواریان کورد بوون. شهو له سه حرا مامهوه. هیشتا نانی شیو نه خورابوو، له پری بوو به شه پری کریکاران.
- له سهر چی شه ده کهن؟

- ئای ئه و سه گبایه نوێ دهکا؛ یانی ها من له ئیوه چاکترم! به خوا ده بی نوێزی له بیر به رینه وه! سبهی به یانی شۆفیریکی ئه رمه نی به ناو گه نماندا، به بی پری بر دمی «تریه سپی». ترسی پریگه به سهر چوو. چوومه دیوه خانی حاجۆ. قاوه چییه ک لهوئ بوو. به کوردی خۆمانه پرسیم: کئ له ماله؟ کهی ده توانم حه سه ناغا بیینم؟ زۆر له سه رخۆ گوتی: ئه ز به ره بی نزانم!
ئهو رۆژه پینجشمه بوو. شهوی جومه هه یج، به یانی رۆژی شه مه به چه ققه و هه را و خر مه ی لاقان وه خه بهر هاتم. ههر کهس پارچه چه کیکی ژهنگاویشی هه بوو له بن عهرزی ده رینابوو، به رهو چیا رای ده کرد.
- خه بهر چییه؟

- قاچاغچی به په زی قاچاغه وه له زه مینی تورکیا ده رچوون و جه ندرمه بۆی نه گیراون. هاتوون مه ری دیروئ (گوندیکی سووریا) به رن که مولکی یوسفی حاجۆی برای حه سه ناغایه. تهنیا تفهنگیکی هه بووه. تهقه ی له جه ندرمه ی تورک کردوه، چوار جه ندرمه و ئه فسه ریکی کوشتوه و تورک هه لاتوون. ده ترسین به هیزی زۆر مه و بینه وه. ده چینه یاریده ی یوسف.

جهمیل حاجو که برای حهسناغا و کاری ره عیته تی له مل بوو، ده گهل یه کیکدا هه را و چه ققه یه کیان بوو مه پرسه. جه میلاغا گوتی: سهیدا (یانی ماموستا) بړوانه ثم هه تیوه توو تووی چوئله که کوژی هیناوه - که گولله ی بیست میتر بر ناکا - ده لی ده چمه شهر ی تورکان! وا ده بی؟ گوتم: برا تورکی ده زانی؟

- چوَن نازانم؟ دوو سال سهر بازی تورکان بووم.
- جا که وایه له سته گهر دا بانگ بکه: هه والی جه ندرمه! تۆزیک ماریفه تت بی! وهره بهرده مم تا چوئله که کوژیکت پیوه نیم!

کابرا گوتی: بزانه سهیدا چوَنی خهت کیشا؟! وای گوت و بی ئاورپدانه وه رایکرد. چو وینه جه بهه که. پۆلیسی سووریش هاتن. نهفسره که یان به پارانه وه گوتی: ئیمه خاوه ن مال و مندالین؛ حه یفه بکوژرین. چه که کانمان لی وهر گرن! ئیمهش بهرنه مالیک. خوا گه یاندی، بوونه خاوه نی بیستویه ک تفهنگ. به لام شهر نه کرایه وه و به که یخودا یه تی مه عمورانی سنوور داکوژا.

له پهنا دیوه خانی ماله حاجو وه تاغیکم بو تهرخان کرا. سالیک مامه وه. له مال و مندالم هیچ خه بهرم نه بوو، حاجی مه لا سالیکیان راسپارد که منداله کانم بو بیئی. مه لا له به غدا دیبونیوه وه و هینا بونیوه مووسل و له وپوه به قاچاغ بو سووریه. له ریگه، شهو پۆلیس تفهنگیان پیوه نابوون؛ به لام دهر باز ببوون. به ناو عه شیرته تی کۆچه ردا تیپه ریپوو؛ که مه عسووم گۆته نی: ژنه کانیان عه گالیان به سهر وه بو!

که من سووریا و مال له به غدا بوو، وه هابی بلووری و مینه ی شهره فی هاتبونه به غدا و له منیان پرسیبوو. وه بال به ستۆی خه لک، گوتیان له لایه ن ئیرانیانه وه هاتبوون بتبیننه وه! له زهمانی قاسمدا نامه یه کی شهره فیم بو هات. سویندی خوار دیبو که له و تۆمه ته دووره و پاکانه ی خۆی کردبوو. جاریک مه عسووم گوتی: به مندالی بیستوومه کابرایه ک چه ند سال دیار نه بووه، گه بیووه ولاتی شه یتان په رستان؛ نه ری له کوپیه؟ گوتم: ئیمه سی رۆژه ری ولاتی شه یتان په رستانمان به جی هپشتوه!

رۆژیک زور به سه برۆکه پرسى: نه ری ئیمه تا که ی ماله و مال و ئاواره ده بین؟ گوتم: تۆ چاوت به ره وژوور دهر وانی. له ماله دۆمان بړوانه! ههر جه وته ی له دیه کن، زۆریش به ژبانى خویان رازین. وه بزانه ماله دۆمین... ئیتر نه مدیته وه ههر گیز گله له به ختی خۆی بکا.

له م به ینه دا من له وه ره زیان چو بوومه شار ی قامیشلی، وه تاغیکم گرتبوو. سوو که ناو مالیکم بو بیاوکی ره بن هه بوو. ئیواره یه ک کوریکى ماله حاجو هات: ههسته مالت بیچیه وه! مال و مندالت هاتوون و له ماله محیدین حاجوَن. چوَن مالیک؟ دایک و دوو مندال وه ک خۆ ماون. به لام مال؟ کوا مال! ههر چی هاتبوو بارى که ریک نه ده بوو! بیستمه وه که ده گهل عه بدوللا عه لی برای عه زیز گه رانه وه؛ عه بدوللا نه سپایى ماله خۆی جیبه جی کردوو و ناو ماله که ی ئیمه ی له حه سار هه لپشتوه.

- کاکه! نه دی ئیمه؟

- ده توان چاوه خانوویک بو خۆتان په یدا کن!
چاری ناچار په نایان به کاک محه ممه دی ئیمامی بردوو. له حه ساریکدا - که خۆی ئیجاره ی کردوو و سی وه تاغه - خۆی و ژنه که ی وه ک خوشکی دایک و بابی له مه عسووم ئاگاداریان

کردوو و چاویان له منداله کان بووه. کاک محهممه له زهمانی عوروسی ههوه لیهوه کهوتبووه ولاتی تورکان. جهنرمهیی، قاوه چییه تی، فعهللی و زور کاری دیکهی فقهیرانهی کردوو. له شورش شیخ مهحموددا بهشدار بووه. بۆته کریکار له بهنزین خانه و بازخیرد کراوه و دوکانی داناوه و دوکان دزراوه و لهوپیهری دهستهنگیدایه؛ بهلام له پیاوه تی و شهرهف زور بالایه و کهمتر وینهی دیتراوه. وایزانه شکسپیر دهلی: «ئهی شهرهف! تۆش وهک پیغه مبهراڻ ههر له جیگهی نهوی و کۆخی ویرانه دا دهژی!» ژنه کهیشی خهلکی «خهفته خاری» دهوری کهرکووک بوو؛ به بیوه ژنی میزدی به ئیمامی کردبوو. دوو مندالی له میزدی پیشوو ههبوو؛ ئیمامی بهختی دهکردن. ناوی ژنه که «بهیه» بوو؛ پیتیان دهگوت «دایکی کهریم».

دایکی کهریم، مستهفای وهک عهولادی خۆی و زیاتریش دهزانی. کاتی ئیمامی له بهر کرێگرانی و دهستهنگی له خانووه کهی گوێستبووه، مندالی منیشی بردبووه مالی تازه به کرێگیراوه، له وهتاغیک دایمه زرانوون که ههمیشه ناگی لی بن.

- ئه دی حیزبی پارتی و دوازه دیناری؟! -

- پارتی چی و دیناری چی؟! تهنا ته نه یانزانیوه له کوپین و چمان به سهر هاتوو! لهم ساله دا، ورده- ورده ناو مالمان فروشتوو و ژیانیکی نه مر نه ژێ گوزهراندوو مانه و نه وهنده مان ماوه که ههتاومانه...

له ناو گوندی تریه سپی - که نیمچه شارۆکه یه ک بوو - زووریکمان له ماله کلدانیه ک به کرێ گرت و ههسیر - مهسیرمان لی پراخت و دیسان لیک کۆبووینه وه. مستهفام - که هاته سووریا دوو سالانه بوو - تا ماوه یه کی زور ناوی مامه محهممه د دایکی کهریمی ههر له سهر زمان بوو. محهممه دی کوپم - که له سابلاغه وه هات و له مال ده رسم پچ دهگوت - پاییزی سالی ئاینده برده مه مده رسه. ئه زموویان، له کلاسی سیهه می سهره تایبی قبوول کرا. که هاته سووریا، له کلاسی چوار دامه زرا و سالی تر پینجی تهواو کرد که له جیگهی پینج و ششی عیراق بوو.

ماله کهمان زور پروت بوو. ههر ههسیری لی پراخرا بوو. جۆلایه کمان دیته وه جله کۆنی بۆ ریشال ریشال کهین و به تهشی بۆی بادهین، میتری به لیره یه کی سووری دهیته نی. کۆنه پاتۆل و کراس و ههر جۆره کۆنه یه کمان باریک دادری و جۆلا دوو بهر یه میتر له میتر و نیودا بۆ تهنین. سه کۆیه کی دهو رانده ور له وهتاغه کهمان بوو، له سهر ویم پراختن. گوتم: «جیگهی میوانه جی گه وره کانه!» بهلام ئه وهی خراب بوو که داوه کانمان ده ناسییه وه: «ئه وه داوی پاتۆلی خۆمه! ئه وه هی کراسی تۆیه! ئه وه و ئه وه و...».

نان گهنم و پینخۆر ساواره. مه عسووم قۆلی لی ههلمالی و به ته نددور نانی دهکرد. ههر گیز لهوی برسی نه بووین. گهنم له ماله حاجۆ بۆمان دههات و ئهوان خۆیان به بی ئه وه به من بلین به زه کاتیان حیساب دهکرد. شهوانه وهک هه موو خهلکی گوند ده چوومه دیوه خانی ئاغا. چهقه و ههرای گوندیان، قسهی قۆر و لابه لا. ههر چی ئه بیستراوه ده تبیست. ده پیشدا لام وابوو ئاغا هه موو وهک ئهوانه ی موکوریان؛ بهلام خراپی تیگه ی بووم ماله حاجۆ ره یسی عاشیره تی هه ویرکان بوون که گه وره تر عه شیره تی دهوری سعیرت و میدیادن. به شیکی زور ده گهل حاجۆ ئاغا له چنگ تورکان هه لاتوون و له جزیره ی «ئیین عومه ر» - نیوانی دهجله و فورات - گیرسانه وه. دیمه کار و دهشتی زۆریان داوئی؛ چه ند گوندیکیان ئاوه دان کردۆته وه و نیشته جی بوون. بهشی ههره زۆریان له تورکیان. هه موویان موسولمان نین؛ یه زیدی هه ویرکیش زۆرن.

حاجۇ ئاغا لە شۇرشى شىخ سەئىدى پىراندا بى تەرەف بوو و ھىندىكىش يارىدەى توركانى كوردو و. بەلام توركىا لە پاش شىكستى شىخ سەئىد و ھەوالانى، بە ئاغاۋەتى كوردو و گەراۋە، زۇرى ئىعدام كوردو و زۇرى لە شوئى خۇيان كۆچ داۋن. حاجۇ ئاغاى بى تەرەف شى گىراۋە و لە زىندانى نوسەبىن خىزىراۋە. دادگای توركان گوتوۋىنە: تۆ يەزىدى و شەيتان دەپەرستى!

- نەخىر موسولمانم و دنيا ئەۋە دەزانى.

- دە ئەگەر يەزىدى نىت بلى نەخلەت لە شەيتان.

- نايلىم.

- ئەۋە دەردە كەۋى كە شەيتان پەرستى.

- من نوئز دەكەم؛ ئەۋى ئىۋەش دەلەن من لە ھەموو نوئزىكا دەلىم؛ بەلام بۇ ئىۋى نالىم.

يەزىدەكانى خىمى لە بەرى دەپارنەۋە: بلى نەخلەت لە شەيتان! با تۆمان بمىنى.

- نا كورم! ھەرگىز نامەۋى سەر بۇ زالم دانەۋىنم. بۇ كەۋچكە خويىك ناپارنەۋە...

لە زىنداندا چاۋنەۋرى ئىعدامە. شەۋ ھەۋىركى يەزىدى و موسولمان پەلامارى زىندان دەدەن و دەينىرنە سوورىاى بەر حوكمى فەرانسە. ئەۋ دەشتەيان پى دەسپىرن كە لە سەر سنوورى توركيايە. مستەفا كەمال داۋايان دەكاتەۋە، ژەنەرالىكى فەرانسى دىتە جىزىرە كە تەحوىلى توركيان بداتەۋە. حاجۇ ئاغا دەچىتە دىدەنى ژەنەرال؛ لە مەجلىسدا بەر دەمانچەى دەدا. ھەۋىركى كە لە دەۋرى شوئىنەكەدا دامەزراۋن؛ دەيكەنە تەقە و حاجۇ دەپارنە. فەرانسە لە تەسلىم كردنيان ۋاز دىنى و خۇيان تى ناگەيەنى و دەيانكاتە دۆستى خۇى. دەلەن ژەنەرالىكى فەرانسى ھاتۆتە جىزىرە، عەشايرى كورد و عەرەبى تىگەياندوۋە كە خۇيان رانىن و رىژە برۆن. بىۋەژنى ژەنەرالە كوزراۋەكە دەمانچەيەكى دەكىفە دەستىيەكەيدا بوو، بىرارى داۋە كە تۆلەى مىردەكەى بىكاتەۋە. دەپرسى: كامە حاجۇ ئاغاىە؟ كاتى كە حاجۇ دەبىنى ئەۋ شۆرەسۋارە ئەسمەرە چاۋرۇ جوانەى بە شان و باھۋى مەردانە و بەھەيەت، سارد دەبىتەۋە، دەلى: حەيفە پىاۋى و باكوژى...

حاجۇ ئاغا كە لە شۇرشى شىخ سەئىد بەشدار نەبوو، پەشىمانە؛ حەۋل دەدا لە جىزىرە ئەمارەتىك بۇ كوردەكانى جىزىر دامەزرىنى؛ بەلام كوردى تر ھاۋكارى دەگەل ناكەن. ئەۋانەى بە ناۋى رەمىت لەۋ ناۋە بوون، ھەموو خىزم و لە عەشىرەتىك بوون. لە پاش حاجۇ، حەسەناغاى كورپى سەرۋك عەشىرەت بوو. پىنج كورپى حاجۇ لە گوندى تىرەسپى دەژيان كە بىكەى چەكدارانى فەرانسى بوو و ئىستاش قىشلەكەيان ماۋە. كورپىكى يووسف كە باس كرا لە گوندىكى سەر لىۋارى سنوورى توركان و دوو كورپ لە شارى حەسەكە دەژيان. ئاغا و رەمىت ھەر ناۋ بوو، ناۋەرۋك نەبوو. گاونىك بە كەسى نەدەگوت ئاغا، حەسەن، جەمىل، حەمەشەرىف، چەچان و ھىچى تر. تەنانت ھەلباردنى شۋان و گاونىش بە بىرى ھەموو خەلىكى گوند بوو. ئاغا ش تاقە رەئىەكى ھەبوو. رەمىت لىنگيان رادەكىشا. ئىۋا ھەبوو پىرخەى خەۋى دەھات و ئاغا ش لە دىۋەخان دانىشتوۋە. ئەرمەنى و كلدانى و ئاشوورى زۇر بوون؛ جوۋلەكەيەكىش ھەبوو. چەندم پى جوان بوو؛ لە دىۋەخانىكا مەلا، كەشىش، فەقىرى يەزىدى، دەگەل موسولمان، مەسىحى، جوۋلەكە و يەزىدى دەبىنرا كە ھەموو ۋەك برا يەكتىريان دەدواند و كەس دەربارەى دىنەۋە قەت شتىكى ۋاى نەدەكرد و نەدەگوت كە دلى كەس بىشىنى. قەت نەمدى موسولمان تىف رۇكا يان ناۋى شەيتان لە مەجلىس بىنى؛ نەۋەك دلى يەزىدى لى بمىنى.

رؤږیک له قاوه‌خانه بووم، کابرایه‌ک به یه‌کینکی گوت: برو بېچووی شه‌یتان! یه‌زیدیه‌که دلی ئی‌شا و ده‌نگی نه‌کرد. کابراش هه‌ویرکی نه‌بوو. بانگم کرد: برا! شه‌ه کورده و براته. ده‌زانی به ناوی شه‌یتان ده‌یره‌نجینی؛ حه‌یفه دلی فه‌قیریکی وا بشکیننی. جینیوی تر زورن! کابرا په‌شیمان بۆوه؛ هات عوزری له یه‌زیدی خواسته‌وه. پاش چه‌ند رۆژ له ماله‌وه بووم، گو‌تیاں میوان هاتن. فه‌قیریکی یه‌زیدی (فه‌قیر رۆحانییه) ده‌گهل چوار که‌سان چوار بار کۆلوویان هی‌ناوه. فه‌قیر ویستی ده‌ستم ماچ کا: «سه‌یدا تو ناهیتلی بسل‌مان خه‌له‌تان بکه‌ن؛ زور منه‌تبارتین». ئیتر شه‌وه سه‌ره‌تای دۆستایه‌تیم ده‌گهل یه‌زیدییه‌کان بوو؛ که زور خه‌ست ببوو؛ زوریان خۆش ده‌ویستم.

ماله حاجۆ زوریان حورمه‌تی شاعیر و نووسه‌ری کورد له به‌ر بوو. ساله‌ها ژیاڼی «جگه‌رخوون» له سه‌ر شه‌وان بوو؛ که چی ببوه چه‌پی و جینیوی پی ده‌دان و هه‌ره‌شه‌ی کومۆنیسته‌نای لی ده‌کردن! به‌لام دیسان هه‌ر زور حورمه‌تیاڼ ده‌گرت. ژیاڼیاڼ وه‌ک عه‌شایری عه‌رمبه. ته‌نیا به‌یاڼیاڼ چای دروست ده‌که‌ن؛ ده‌نا هه‌ر قاوه‌ی تاله. ئیواران قاوه‌چی ده‌بی قاوه‌ی خر و کال له سه‌ر ساج بۆ‌دا، له ده‌سکا‌ونگدا بیکوتی، ده‌نگی ده‌سکا‌ونگ بگا‌ته‌ مالانی دی، یانی وهرن قاوه بخۆنه‌وه. ده‌بی هه‌ر جار به‌شی رۆژیک ساز دا. ئیواره‌ی تریش دووپاته ده‌کرته‌وه. جگه‌ له قاوه‌ی ئیواره، شه‌و له مه‌جلیسدا قاوه‌چی به‌ فنجانی چکۆله‌وه به‌ خه‌لکه‌وه ده‌گه‌رئ و به‌ری لی ده‌گرئ. بۆ هه‌ر که‌سه چه‌ند دلۆپیک تیده‌کا و هه‌ر تاو ناتاویک تازه‌ی ده‌کاته‌وه. من که تازه چوو‌بووم، قاوه‌ی تال له ده‌مم ژه‌ری مار بوو. هه‌رگا قاوه‌چی ده‌گه‌یشه‌ من، ده‌مگوت ناخۆمه‌وه. حه‌سه‌ناغا - که به‌ ته‌نیا بووین - گوتی: سه‌یدا نازانم تۆ بۆ له ئی‌مه عاجزی؟! - من؟ خوا نه‌کا. بۆچی ده‌فه‌رمووی؟

- پیاوئ له دیوه‌خان قاوه وهرنه‌گرئ، یانی دوژمنایه‌تیم ده‌گهل خاوه‌ن دیوه‌خانه.
- بمبه‌خشه به‌لام زور تاله! به‌ قاوه‌چی بلی فینجانی بی قاوه‌م بداتی؛ وه بزانی ده‌بخۆمه‌وه!
که‌چی بۆ خۆم وای فی‌ر ببووم، ته‌نیا داوای قاوه‌ی تالم ده‌کرد. شی‌عیریکم که بۆ جه‌لال تاله‌بانی نووسیوه و له «بۆ کوردستان» دا چاپ کراوه، باسی‌کم له‌و باره‌وه کردووه.
تورک له‌و مه‌له‌بنده، خه‌تی سنووریان دوور و دریژ مین چاندبوو؛ که له قاچاغچی به‌ته‌قی. زور جار کوردی به‌سته‌زمان به‌و مینانه ده‌کوژران. به‌لام زۆربه‌ی قاچاغچی - که سه‌ربازی تورک یان کورد بوون - مینه‌کانیاڼ کۆ ده‌کرده‌وه. به‌ردی دوکاندارانی تره‌سه‌پی، به‌شی زۆری قاپۆره‌مین بوو. به‌رتیلیش زۆری کار ده‌کرد. جه‌ندرمه‌ مه‌ریان بۆ قاچاغچی لی‌ده‌خوړی! تفه‌نگیان ده‌دانی؛ له عه‌رزی سووریا تفه‌نگیان وهرده‌گرته‌وه.

مه‌لا زوبیر ناویک، لاویکی خه‌لکی ده‌وری شاری «میدیا» ده‌هاته‌ جزیره، کتیب و شی‌عری کوردی کۆ ده‌کرده‌وه. جاریک دره‌نگ‌تر له پینشو هات؛ بۆی گپ‌رامه‌وه: له شاری نوسه‌بیین پشکینانم. دیوانی جه‌گه‌رخوون و چه‌ند شتیکی دیکه‌یان لی گرتم. بی‌سیمیاڼ بۆ دیاربه‌کر لی‌دا. ئه‌فسه‌ریکی ده‌ره‌جه سه‌روان هات، که‌له‌بچه‌ی کردم و خه‌ستمیه ناو جپ بۆ دیاربه‌کر. له رڼ زور گریام؛ پارامه‌وه. له ناو شی‌ویک ده‌مانچه به‌ ده‌سته‌وه دایه‌زاندم. گوتم ده‌مکوژئ. تاویکی باش به‌ر شق و زلله‌ی دام. به‌ کرمانجی گوتی: سه‌ی کوری سه‌ی! که‌ریکی وه‌ک تۆ مالی هه‌زار کورد ویران ده‌کا. کتیبی کوردی له پۆستی سنووره‌وه دینیه ژوور؟! پرۆ راکه! خۆی به‌ره‌و نوسه‌بیین گه‌راوه. که له میدیا له پاش سه‌ردانی ماله‌وه به‌ نوسه‌بییندا هاته‌وه، جه‌ندرمه‌کان ده‌ستیاڼ ماچ کردم: خۆجه‌ تۆمان گرت عه‌فوومان بکه! جه‌ناب سه‌روان هاته‌وه فه‌رمووی

كتيپه كانت هممو مانای قورعان و حەديس بوون!

حەسەناغای حاجۆ - كە مەزنی عاشیرەت بوو - بە جەحیلی تەنبوورژەنیکی زانا ببوو. گوتم: بریا منیش بزمانیا. تەنبوورژیکیان هیئا؛ ناغا حەولی دا فیرم کا، بەلام هەرچی کردی و کراندی نەمتوانی قامکی هەر دووک دەستم ویکرا کار بکا! ناچار وازم لئ هیئا و زۆرم زگ بە نازیرەکی خۆم سووتا.

زۆر لە قەدیমেوه یەکی لەو مالە هەر ناوی «حاجۆ» بوو؛ حاجۆی نازانم چەند پەشت پیشوو؛ عەبدی رەشی هەبوو و قاوەچی دیوانی بوو. پشتاوشت ئەو رەشەش ببوونە کورد؛ هەر رەش بوون و هەر قاوەچی؛ بەلام عەبد نەبوون.

تایەفەیهک لە ناو هەوێرکان هەن دەلێن قەدیم لە هیندووستانەوه هاتووین. بەوانە دەلێن موتریب یانی بەزمگیر. لە ناو خۆیاندا زمانیکی تایبەتیان هەیه. هەموو پیاویان زورنا و دنیەکژەن و ئەگەر دەنگ خۆش بن، گۆرانی بیژیشن. یەک لەوانە ناوی «شیخۆ نادۆ» بوو؛ نەخویندوار؛ قەت نەچوو بوو شاران. جگە لە زورنا و دەهۆل ژەنی، قسەخۆشیک بوو ئەگەر لە ولاتانی لاوه کی بوایه، ناوبانگی دنیای دادەگرت. لاسای هەموو جانەوهریکی دەکردهوه و دەبوو بە هەو. چەند نوکتەیه کم لئ کردۆتە شیعر و لە دیوانە کەمدایە. شەوانە کە دەهاتە دیوەخان، مردووی دینایە پێکەنین. کە من دەمدی: کەچەل، پیر، بۆر، دەم و چاو درێژ، بەکۆخە کۆخ بوو. نومایشنامە ی پێکەنینی وای دروست کردبوو کە لە بەر دەبگوتن؛ هەر دەبوو ئافەرینی لئ پکە ی. شەویک زۆر کۆخی، یەکیک گوئی: شیخۆ! مردنت هاتوو. گوئی: دەمت بپەر! نیشانە ی مردنی من زۆرن؛ هیشتا پەیدا نەبوون. کە مردنم نزیک بیتەوه، سەگ ناوهرن، کەر نازهرن، بزنی ناترن، قەل ناقرن، زۆر عەلاماتی دیش پەیدا دەبن کە پیت نالیم!

لاسی کەشە ی کلدانیانی دەکردهوه، لە خۆوه شتیکی بە مینگەوه دەگوت. کلدانیەکان سویندیان دەخوارد دەیانگوت تەواو کەشەیه؛ بەلام لە قسەکانی تیناگەین!

- بۆ تیناگەن؟ دەلیم: ئە ی کلدانیە خۆشەویستەکان! ئەگەر پیرەمیردیکی لاوازی بی هینزی حەفتا سالە، لە ئاودا قوم بکەن و بە پێلاقە بچنە سەری، لەوانە یە نەفەسی تەنگ بی؛ ئامین!

- شیخۆ قەت نەچوو یە هیچ شاریک؟

- بەلێ، جارێک بردیانمە قامیشلی زورنا بۆ داوەت لێدەم. کاری ئاوم هەبوو. بردیانمە ژووړیک گوتیان ئاوه دسەتە. میزیکم کرد، لە قاپیکدا سوړی خوارد و چنگیک بۆگەنی کۆ کرد و بە لوتمی دادا! لە تاوان گووم لە بیر چۆوه! هاتمەوه داوەت؛ تەنگەتاو بووم. کوپینە! من هەر لە دەشت رپاوم؛ بە خیری خۆتان بمگە یەننە چۆلێک! لاویک پێشم کەوت. دەستم لە سەر شانی بوو کە ون نەبم. لە بازارەوه تێپەرین، لەوهر لەوهر دەیانبرسی: ئەری ئەوه شیخۆ نییه؟ بە دەست ئیشارەم دەکرد نا!

- جا بۆ بە قسە نەتەدەگوت نا؟

- دەترسام هەر لەبزم بگەرێ لە خوارەوه هەلرێ!

دە یگوت شەویکی مانگەشەو، لە سەر گردیک چوو بوومە سەر پیشاوی. خەیاڵات بردبووم یەوه. لەپر دیتم ژووړیکێک لە پێشمەوه دەروا، کەوتمە سەری: بۆ کوێ دەچی؟ ئەز باقی (لە تۆ) مە؛ هەر دەبی بنگرم! هەر پەلم بۆ دەبرد و بەر دەستم نەدەهات و سەر بەرەر ژێر پەل ببوو. لە خوار گردی پریم پێدا کرد. بە داخەوه شەلەگووی نانی هەرزنی خۆم بوو!

چىرۋىكى شىخۇ ئاپرىنەو، يەكجىر زۇرن. زۇربەي خەلكى جىزىر لە بەريانن و بۇ يەكترى دەگىرنەو و دلخۇشكەرەي شەونشېنن.

شەويك شىخىكى ھەموو گىيان كەسكى مل بە مت و موروى رېش سېي و عاسا بەدەست، بە چوار مريدەو دابەزىن؛ كە نەناس بوون. شىخ لە تەنىشت ھەسەناغا لە لاي سەرو دانىشتبوو. ھەر يەك دوو دەقىقە شووشەيەكى تەنكەلەي لە باخەلى سەلتە دەردىنا، قومىكى لى دەخواردەو. بۇنى عارەقى زەحلاوى ديوەخانى دادەگرت. شىخ دەمىشى لە دوعا خویندن نەدەوہستا!

- قوربان! ئەو چىيە دەيخۇيەو؟

وہللا من نەخۇشى دلەم؛ دەرمان دەخۇم. ئىوہ نامناسن، من شىخى شەبەكانم؛ دايكم خزمى ھەوېرکان بوو؛ ھاتووم سەرى خزمان بەدم.

كوپ و كالى مالە حاجۇ - جگە لە پياوہ پيرەكان - ھەموو شەو ئارەقيان دەخواردەو؛ بەلام لە شوپىنكى نەديارى ديوەخان. بۇ شىو گوتيان؛ يا شىخ فەرموو! ھىنايانە زوورېك، پتر لە بىست بوترى ئارەق لە سەر مېز رېز كرابوو.

- فەرموو يا شىخ! ئىمەش ھەموو نەخۇشى دلمانە!

شىخ كە زانىبووى ئارەق دەناسن و فرىويان نەخوارد، ھەر نيوەشەو رۆيشتبوو.

شىخ برايم ھەققى شىخى ھەرەگەرەي جىزىرى بوو؛ ھاتبوو ديدەنى ھەسەناغا؛ لە لاي سەرووى مەجلىس دانىشتبوو. گوتى: بە داخەو ھەسەناغا پير بووى!

- بەلى ياشىخ! تۆش پير بووى؛ زەمانەيە.

- ئەرئ برا! پيرى لە كەنگىتە دەست پىدەكا؟

- لە پەنجا، لە شىست، لە ھەفتا... ھەر يەكە قسەيەكيان دەکرد. گوتم: ئىجازە ھەيە من

كىشە بېرمەو؟ شىخ نەيدەناسىم. ھەسەناغا گوتى: بەلى!

- پياو ھەر وەخت كە لە خەو ھەستا و ئەسپابەكەي پىش خۇي ھەلنەستابوو، ئەو پيرى

گەيوەتى! ئىتر نە بە عومرە، نە بە موو سېبوونە!

شىخ خۇي بە ويقار كرد و تۆزىك نىو چاوانى تىك نا. لەپر لە پرمەي پىكەنىنى دا و گوتى:

خەبەرى ويە؛ ئەو چ كەسە؟ ئەو جار بېوہ مېزوو ديتنەو؛ «تۆ لە كام سالەوہ ملت لە پيرى ناوہ؟!»

كابرايەك بوو: «عەبدكى»، كەردار و نەخويندەوار؛ بەلام لە دم بە دەمدا زۇر زىرەك. شەويك لە ديوەخان، مەلا عەباس - كە بە قەولى خۇي ھەم سەيد، ھەم خەلىفە، ھەم ھەشت جار چۆتە ھەج، مەلايشە - گوتى: عەبدكى تۆ نوپۇز ناكەي، كافرئ!

- مامۇستا ئەگەر شادەوئيمان بىنم موسولمانم؟

- بەلى.

- لە بەھەشت، ھەفتا حۇرى جوانم دەدەنى؟

- بەلى، ئەگەر نوپۇز بكەي.

- خزمىنە! لە سەر دەستى ئىوہ، جگە لە شادەوئيمان ھىنان وا دەكەم يەك نوپۇز نەچى. با مامۇستا سەودايەكم دەگەل بكا: زىنكى ھەيە لە تەپالە پىستەر، ھەفتا حۇرى خۇمى نەزر دەكەم، ئەو زەنەيم بداتئ! مەلا بە گۆچانەوہ بۇي چوو. عەبدكى لە پەنجەرەوہ دەرچوا دەيگوت: ئەويش

باۋەر ئاكا خۇرى ھەيە؛ دەنا كام بى سەلىقە سەۋدای وا بە قازانچ ئاكا؟!

بە رۋالەت سەيدىكى پىدىن زەرد لە تور كىيەۋە ھاتبۈۋە جىزىرە. دەيانىردە سەر قەبرىان، بزانى
مردوۋە كەيان چۈنە! تاۋىك چاۋى لىك دەنا و لەپىر يامھوۋى دەكىشا: مردوۋت ھالى خۇشە؛
مىزگىنىم دەيە! مردوۋت لە عەزاب دايە؛ خىرى بۆ بكة! بە ھەر دوۋك باراندا ھەر قازانچى خۇى
بوو. رۋىك عەبدىكى بە سى بارەۋە لە پىگەى قامىشلى توۋشى سەيدى مردوۋناس دى؛ داۋىن و
دەستى ماچ دەكا.

- قوربان فەرموۋ سوار بە!

- نە! ھەرامە، كەرت بە بارە.

- قوربان تۆ بەرە كەتتى؛ كەرەكەم بە ھىزتر دەبى!

شىخ لە سەر بارەۋە سوارە، عەبدىكى كەرى بۆ لى دەخوۋى.

- قوربان با گرۋىك بكةين.

- گرۋى؟ ھەرامە!

- نا نا، ھەرام نىيە. پىسارىكت لى دەكەم، ئەگەر زانیت كەلەشىرىكم ھەيە پۇت سەردەپىم.

- باشە.

- ئەۋ بارەى سۋارى بوۋى چى تىدايە؟

- دەستى لىدەم؟

- بەلى.

پاش ھەلگۇفنى جەۋال، دەلى:

- گەنمە شامى.

- نەخىر، نە تزانى! ئەۋ جارىش خاتىرت.

- ھا، زانيم جۋىە.

- ئەۋ جارىش قانت بى.

- ھا، تىگەشىتم، ھەرزە.

عەبدىكى بەۋ كوتەكەى بۆ كەر لىخورىنى پىيە، يەككى بە ناۋشانى گۇرئاسدا دەكىشى. سەيد

بەردەبىتەۋە؛ بوكتە كۆندەرپىت دىشى!

خەبەر ھات سەيد بىھۇش لە قەراغ رى دە ناۋ گىادا دىتراۋەتەۋە؛ پۈۋلەكەشيان نەبردوۋە.

جەمىل حاجۇ گوتى: عەبدىكى كارتە! ئەگەر جگە لە تۆ با، پۈۋلەكەيان دەبرد. دەگوت: گوتىم

حىزباب! تۆ لە بن دوۋ مىتر گلەۋە دەزانى مردوۋ ھالى جىيە؛ لەۋدىو جەۋالىكەۋە نازانى بە

غەلەتىش بلىنى گەنمە! ئاخىر لە جىزىرەى دىم، ھەرزى و جۆ و گەنمە شامى چ دەكا؟!.

كومۇنىستى «خالىد بەكداش» گالەى دەكرد. بە ھەزاران لە كوردى جىزىرە بىۋونە شىۋوعى و

ھەر بە قەد زەمانى مىندالى مىن و نەمازىەكەى لە تەۋرىز لىلى ھالى بىۋون. دەۋايە لە سەر

خەرمەن چۋار تەلىس گەنمە ئابۋونەى رۋزنامەى «نور»ى عەرەبى بدەن و بۇيان دەھات؛ بە بى

ئەۋە كەسىان عەرەبى بزانى! ھەر خۇپشاندانى لە شام بىكرايە، كوردەكانيان بە گۇپال دەبرد؛ لە

بەگژداجوۋنى پۇلىس و سەرشكاندا ھەر ئەۋان بن.

ۋەكىلىان لە تىرەسپى، «ئەحمەد عەنتەر» ناۋىك بوو. لە قاۋەخانە كۆى دەكردنەۋە و

رۋزنامەى نوۋرى بۆ دەخوئندەۋە. لە سەرى رۋپەر بەرى لىدەگرت، ستوۋن مىۋونى نەدەزانى؛

راست هه تا ئه و سهر ده چوو! گالته جارێکی وابوو، پیاو له پێکه نینان ده مرد! جارێک گوتم وا نابێ، نیشانم دا که ههر ستوونه سهر به خۆیه: بڕوانه له هیندیکیان نووسراوه: پاشماوهی له فلان رووپهر... گوتی: هههۆ، تۆ منت گێژ کرد! من ههر وهک خۆمی ده خوینمهوه، کییه پێم بلێ خه له ته؟!

له موسکۆ ئهم قسه م بۆ پیاویکی زۆر زل به ناوی «ولۆشین» که ئهندامی سینکا بوو، گێرپاوه، زۆر پێکه نی؛ به لام گوتی: تۆ له نوکته دروست کردندا وه ستای! رۆژێک پێنج کهس گوندی و مه لایێک به ناوی مه لا سوله یمان له گوندیکی تره وه هاتبوونه لام:

- سه یدای هه زار کیشه مانه، ستالین نوێژی به جه ماعت ده کرد یان نا؟!
- کاکه ئه وه ده بی هه وال خالید به کداش بیزانی!

بۆ یه که م جار که چوومه قامیشلی، زۆر به تاسه وه چوومه دیده نی «جگهرخوین». ره ئیسی فهرعی حیزبی کومۆنیستی جزیره - که ناوی «ره مۆ» بوو- له لای بوو. سه یدا جگهرخوین فهرموی: ئه مرۆ زۆر تاریخییه؛ هه زار و جگهرخوین یه کتر ده بین. رووی کرده ره مۆ: هه وال هه زاریش له خۆمانه و له سهر فکری منه. گوتم: ئیوا هه یه خۆی له بیر ده چیته وه له ریگه ی کومۆنیستدا، من بۆیه کومۆنیستم خۆش ده وێ که قازانجی بۆ کورد ببێ. جا نازانم فکرمان یه که یا لێک جودایه؟!... له و ساوه ده گهل جگهرخوین ته واو بووینه ئاشنا.

جگهرخوین خه لکی گوندێک به ناوی «هه سار» ی به رده ستی تورکان و تا گه وه ره بووه ههر شوان و نه خوینده وار بووه. به گه وه ری چۆته ناو فه قیان؛ بۆته مه لای مزگه وت. له مه لایه تی بیزاره؛ جبه و شاشکی فرێ داوه و ملی له کوردایه تی ناوه. شیعرێ له «روناهی» و «هاوار» دا چاپ کراوه و بۆته خۆشه وستی کوردانی تینووی نازادی له سووریه و تورکیه دا. دیوانی - که بۆ یه که م جار چاپ کراوه - وا نادر بووه له دیهاتی ناو کورداندا، دییه ک دیوانیکی بهر که وتوو. په ر په ر به شیان کردوو و بۆ پیرۆزی وهک نوشته له سهری مندالانیا دروو. که م - که م له کوردایه تی پاشه کسه ی کردوو، بۆته هه والی کومۆنیستان و شیعره کانی سوور هه لگه راون! من که دیتم، هاوکاری لێژنه ی ناوچه ی شیووعی قامیشلی ده کرد؛ به لام به ئه ندام قبول نه کرابوو. له ژبانیدا زۆری چه ره مه سهری دیبوو؛ چه ند جار چه بس کرابوو؛ جه زره به درابوو. مندالی زۆر و نانی که م، له و په ری نه داریدا ده ژیا. خۆراکی خۆی و منالی ئاغله ب نانی وشک و چا بوو. جاری وا بوو چاش نه بوو...

ره مۆی ره ئیسی لێژنه، که چه سیوانیکی هه بوو. هاوکاریکی هه بوو ناوه که یم له بیر نه ماوه (پێم وایه ناوی برۆ بوو) ره ش و سبی لێک نه ده کرده؛ به لام زۆر وشک و دوو ئاته شه بوو. ههر ده یگوت: من به ده لیلی عیلمی پیتان ئیسپات ده که م! رۆژیکی جومعه دوا ی نوێژ، گه له سۆفییه کی ریشدار، ته سه بیح به ده سته وه، به دوعا خویندن ده چنه ماله ره مۆ. دایکی ره مۆ ده لی: له مال نییه؛ کارتان چیه؟

- خودی، خوا مه، ئهم شوعینه! هاتینه جه م ره مۆ، ژمه را بیژی!

- ئای به لا به م له و سهر و سه کوتانه! له نوێژی جومعه وه هاتوونه شیووعی فیر بوون؟ ریش سه گ! ره مۆی من هه زار جنیو به خودا ده دا!
کاتی له قامیشلی ده ژیا، زۆر کهس ده هاتنه لام. کوردی زۆر تۆخ، کومۆنیست، مه لا، حاجی

و هه موو بابە تیک؛ مه جلیسی ئیوارانمان خۆش بوو. جاریک یه کیکی زۆر گهرم له کوردایه تیدا - که ناوی «عهبدی تیلۆ» بوو- گوتی: ههر کوئ ده نیوان دهجله و فوراتدایه له سههر کوردستان حیسابه و داگیر کراوه. سهیدا جگهرخوون فهرمووی: نهخیر! ئهم جزیرهش مالی عهرهبه و ئیمه به نارها تیا دهژین. عهبدی چاوی په پیه پشتی سهری، کراواته کهی گرت و بهر مست و زللهی دا. ههی نه کهن! سهیدامان له دهست ده ریئا و به عهبدیم گوت جاریکی تر نایهوه دیدهنیم؛ دهمرکرد. پاش ئهوه به ماوهیهک، کوردیکی دهوله مهندی حهسه کهیی به ناوی سهعید، به ماشیننی خۆی سهیدا و منی برده گهران بۆ ناو عهشایری عهرهبی شه ممه. شهویک میوانی شیخ عوبید ناو بووین که شیخی بهرهباییکی شه ممه بو. په شمال و قهسری له سهحرا و چه ندين کادیلاکی له دهووری په شمال بوو. شیخ دلخۆشی ده دامه وه که سه کرتیری بېم، ژنم بۆ بینئ و دهوله مه ندیم کا؛ دیاره نه مده کرد. شهو تووتنم پئی نه ما، بهو شه وه ناردی له شارۆکه یه کی تورکیای نزیک سنوور، هه مو جۆره جفاره و تووتن و پهریان بۆ هی نام. عهرهبیکی شارستانی لهوئ بوو قه ده ریک له قامیشلی حاکم و ئیستاش له حهسه که مه رکه زی ئه ستانی جزیره ده بیته «مودده عیلام»، گوتی منیش ده گه لتان دیم. باران و له نگیزه بوو. شهویک له سهحرا ماینه وه. رۆژی دوا یی میوانی په شمالی شیخیکی عهرهبی کۆنه کورد به ناوی شیخ محه ممه د بووین. زمانی به دهویانه بوو؛ ده یگوت کوردم؛ له په ستاش جیتی به نه سلئ عهرهب ده دا. له بهر پهریان ههر چنگیکی لئ ما بۆوه. بۆی گنیراینه وه: ژهنه رالی فه رانسی هاته حهسه که، له عهشایری گنیراوه: ههر سه رۆکیک نه سه بی عهسله عهرهب بئ، حقووقی بۆ ده پرتته وه. نۆرهم هات، چوومه ژوور، خه نجه ره کهم له سه ر میز دانا، گوتم: ئه وه نه سه بمه و خه نجه ری کورد ناوی با پیرمه. حقووقی زیاتری بۆ بریمه وه. وا دیار بوو عهشایه ری جیرانی زۆری لئ ده ترسان.

له دهووری چیا ی عهبدوله زیز میوانی عهشایریک بووین، عهرهبی سهحرانشین. دیانگوت: ئیمه ئه کرا ده گگا رهین (یانی کوردی گاوانی). ببوونه عهرهب و ببوونه سهحرانشین. کابرای شامی هاوړیمان زۆر پیاویکی پروخۆش، زمان خۆش و له سه رخۆ بوو. له م سه فهرده له ههر کوئ با یین، ده یگوت منیش کوردم. زۆری هۆگر ببوین. دوامین رۆژی سه فهرمان بوو؛ له ناو ماشیندا گوتی: ئوستاد جگهرخوون! ده زانم تۆ شاعیریکی گه وره ی کوردی. هه ز ده کهم شیعیریکی خۆت بخوینیه وه. سهیدا سهروودیکی خوینده وه: «بئ دهجله، بئ فورات، ئهم چنۆ، کوردنۆ» ی تیدابوو. کابرا پیکه نی، گوتی: ئه گهر من پیاویکی به دفه ر بووما یه، ئیستا به ئیعدام کردنم ده دای. تۆ عهرزی سووریا هه مو به مالی کوردان ده زانی! عهرزی سهیدام کرد: به ناشکوری نه بی تۆ کونی دوعات ون کردوو! ئه گهر ئه مهت به عهبدی تیلۆ بگوتایه و قسه ی بهوت گوت به مودده عی عامی عهره بت به فرمویا یه، ههردووک ئافه ریمیان لئ ده کردی!

ده گه ل شیخی هه ره گه وره ی عهشایری شه ممه: «ده هام ئه لهادی» ببوومه ئاشنا. له چه ند جار هات وچۆ کردنیدا زۆر باش شاره زای دام و ده ستووری عهشایری عهرهب ببووم. که چوومه جزیره هه یج کرمانجیم نه ده زانی؛ به عاره بی قسه یان ده گه ل ده کردم. ده فته ر و قه له مم وه کار خست. رۆژانه لای چه چاناغای حاجۆ - که هه یج زمانیکی نه ده زانی کرمانجی نه بی - دادهنیشتم، ئه وه ده یگوت و من ده منووسیه وه. له م و له ویشم ههر ده پرسى و خۆم فیره کرمانجی کرد.

منیش وهک هه موو کوردیک زۆر عاشقی مه م و زینی خانی بووم. له ئیران دیبووم، ههر

فارسىيە كانىم دەزانى. كە غارەبى فېر بووم كرمانجىيە كەم نەدەزانى. بەلام بە كرمانجى فېر بوون ئەو گرى كۆرەشم بۇ رەھا بوو. مەلایانى جىزىرى - كە فارسىيە كانىيان نەدەزانى - زۆرى تىدا كۆل بوون. «بۇ نەيكەمە سۆرانى؟» شانم لى داخست. شەوانە پاش مندىل نووستن، چەند بەيتىكى مەم و زىنم بە پەخشانىكى سادە وەردە گېرا. كىتىم وەلا دەنا، پەخشانە كەم بە شىعر دەھۇندەو، تا قافىە و دەقى شىعران دووپاتە نەبنەو. گۈندە كە بەرقى ھەبوو؛ كە مالە حاجۇ ماتۆرەكەيان كرىبوو. بە ئاسایى سەعات یازدە، پاش دیوہ خان چۆل بوون دەكوژاوە، دەبوايە لە بەر چرای نەوت بنووسم. بەلام ئەگەر لاوان خەرىكى رابواردن و ئارەق خواردن بوونايە، نىعمەت بوو؛ بەرق تا درەنگانى شەو ھەبوو.

نەخۇش بووم؛ زۆر دەكوخیم. شەوانە لە نووسىندا زۆرم سىغار دەكىشا. مەعووم بە كزىكەو دەپاراو: «روح بە خۇت بكە! ھىندە مەكىشە! ناچار زوو زوو قونچكە جغارە كانم دەشاردەو تا وا بزانی كەم كىشاو!»

دە پىشدا، پىشەكىيە كانى - كە سۆفيايەتییە - لە بەر گرانی بۆم نەكرا. كاتى خەلاسم كرد، بامدايەو سەر عىرفانە پىشەكىيە كان.

وەك لە چاپى مەم و زىنە كەمدا نووسیومە، لە بیست و دووى بەفرانبارەو تا بانەمەرى ۱۹۵۸ وەرمگېرا. زستان كە شەوانە لە مال دەمنووسى، لە بەھاردا پۆزانە دەچومە باغى گۈند كە زۆر شوپىنىكى وەك دەلەن شاعیرانە بوو. سەعات نیوى پاش نیوہ پۆرەش نووسە كەم تەواو كرد. لە خۇشيان دەتگوت فریم. ھاتمەو مال، ھەر لە دەركى خەسارەو قىزاندم: «تەواوم كرد!». ئای لەو خۇشییە!

خەرىكى نان خواردن بووین، محىدین حاجۇ (كۆرى یووسف حاجۇ) ھاتە مال.

- سەیدا! نایەى بېچىنە گەرائىك؟ بەھارىكى زۆر خۇشە.

- بۇ كۆى؟

- دەچىنە «عین دیوہرى».

دەگەل محىدین و دوو لاوی ترى مالە حاجۇ، لە ناو جىپدا بىرم دەکردەو: ھەياران! لە ھاوینى پەنجا و شەشەو لىزەم. چۆنە زیاد لە ھەموو دەمان، ئەمپۆ دەمبەنە سەیرانى؟! عەین دیوہ بە راستى شوپىنىكى خۇشە. لە سەر چىايەكى نەرمى زۆر بەرزەو دەروانىتە رووبارى دەجلە و پەرە لە باغ و باغات. شەو تا پاش نیوہ پۆى بەيانى لەوئ ماين. گوتیان با بېچىنە شارى جزیر و بۆتان.

- چى؟ جاريمان دەدەن؟

- بەلى، ھات و جۆى سووریە كان بۇ ناو شار ئازادە، شتى خۇيان لە بازارى ئەوئ دەكړن.

مودیرى پۇستى پۇلىسى عین دیوہ گوتى: منیش بەرن! دووربینم ھەبە سەیرى چىای بۆتانى بى بکەن! گەینە بەستىنى شارى جزیر. لەبەر ئەو پۇلىسمان دەگەلە رېگەى چوونە ناو شاریان نەداین؛ بەلام ھەموو مالی شار و دەوروپەرى، وەك ھىلکە لیمانەو دیار بوو. کوردیكى تەمەن چل-چل و پىنچ سالى ھاتە لامان؛ خەلکى شار و زۆر شارەزا بوو. بە ئىشارەتەو بۆى گوتىن:

- ئەو كۆشكى بەلەكە كە مالی میرانى جزیر بوو و ئىستاش سەربازخانەى توركانە. ئەو كانى و ئاو لە قەدى گردى پشت مالانە، «كانى قەستەلى» یە؛ كە جىژوانى مەم و زىنان بوو. بە ھۆو دلىن «نیزگران»، ئەو دەشتۆكە «وہستان». ھۆو نیوان گردانەش كە دەجلەى بە ناودا

تیده پهرې «دروازه» و نهو ناقاره «هؤمهران» و نهولاتری «میدان» ی ناوه... له پر دلم گهرم داهات؛ رامکرد و دوور که وتمه وه. چوومه ناو کؤنه قهرستانیکه وه، سهرم به کیلیکه وه نا و گریام، نه ماما گریان... سهرم به هه نیسکانه وه هه لده گیرا. لام وایه پتر له ده ده قیقه کولی گریانم له جوش نه که وت. هیدی- هیدی نارام بوومه وه و چاوم سړی. روانیم هاورپکانم لیم دوور وپستان و له عانی گریاندا نه هاتوون سبه بیم لئ پرسن. لهو دهمه دا که پایوه جزیرییه که ناوی شوپنه کانی ده گوت، که وته دلمه وه: من دوتنی له تهرجه مهی مهم و زین بوومه وه. تۆ بلنی خانی له تهرجه مکه م پازی بووبی و له پاداشتا نهو سه فهری بۆ ریک دابم؟ که شاره خو شه ویسته که ی، لانکی دلداری مهم و زینانم نیشان دا؟ رهنکه وایی... ئیتر گریان ملی گرتم و نارام و تۆقره ی پی نه هیشتم. واتا وه که دهر ویش جه زمه گرتمی. زۆرم شیعر له جزیره نووسیوه له دیوانه که مدا ئیشاره یان پی کراوه. زۆر جار له جزیره وه ده چوومه شاری شام.

ده گهل زه بیچی - که سهرکار گهری ده کرد- رامده بوارد. ده چوینه مالی «پوشه ن خانم» بیوه ژنی «جه لادت عالی به درخان» که مودیر مەدرسه و ژنیکی زۆر زانا و نه دیب و کوړیکی جحیلی به ناو «جه مشید به درخان» و کچیکی گهره ی به ناوی «سینه م به درخان» هه بوو. جاری وایوو دوو مانگ له شام دهمامه وه. هه رگا بۆ مه خاریج داده مام، به عه کاسانی نه رمه نییه وه ده گهرام، جامم بۆ رتووش ده کردن، عه کسم بۆ چاپ ده کردن و حق ده ستیکم ده ستاند. مه خاریجیم که م بوو.

له ئوتیلیک ده ژيام هی کوردیکی عهر ب زمانی کورده کانی شام و ناوی «نه بوو نه ییووب» بوو. شهوانه لیړه یه کی سووریم ده دا که ده بووه دوو تمه ن. بهر چایی دوو نانی گهره ی خو مالی ژنه درووزان که هه ر نانه جوانه کانی سابلاغ بوو، ده مکرې و ده چوومه دوکانی «فولی موده ممه س» فروش. چه ندی ده خوی به سی فلس. باقله ی کولای ناو ماست، پۆن و پیواز به سهره وه، هیندهم ده خوارد هه ر درینگه م ده هات. ئیتر تا شه و برسی نه ده بووم. شهوانه ش چه ند دانه فلیفله - که تۆزیک هه ویره و ده تۆز بیباری سوور، له پۆندا سوور ده کریته وه؛ خواردنی فقهیرانه و زۆر هه رزانه- ده مکرده شیو. پۆژی دوو تمه ن له سهرم ده هات و له پیتم دهرده چوو؛ بهو شهرته پوولی چایخانه شم ده دا. چایخانه یه ک هه بوو خاوه نه که ی ناوی «نه بولعیز» بوو؛ بیوه مه کوی هه موو په نابهرانی ناوهره ی عیراقی. چایه ک به چاره گه لیړه یه ک (پینج قران). یه ک چات خوارد باوه، تازه نهو پۆزه بیست جاریش برؤیای و هاتبایه وه، که س نهیده گوت که رت به چه ند. پۆزانه لهو چایخانه ده گهل «عوسمان سه بری» شاعیر - که به «ئاپو عوسمان» ده ماندواند- تهخته مان بازی ده کرد. زۆر جار له سهر فیل کردن به گژمدا ده هات و زوو ناشت ده بووینه وه. پیکه نینی خو شمان به سه لیم ناوه که ی کؤنه سه روکی شیووعی عیراق بوو که هه میسه چۆرتی ده دا و دهمی ئاواله ده کرد و میش له زاری ده چوونه زوور و دهرده که وتن!

شیخ عابید: به خه یال بیته بهر چاوی خو ت: دریزیکی باریکی ناقولای شان داته پیو، ملیکی سیسی چلکن، دم و چاویکی دریزۆکه، دوو چاوی پرووش، لووت دریزۆی دهنوو که دالاشی، سه ریکی دریزۆی که چهل که یه ک تووکی پیوه بی، له خه نه درایی، شله یه ک بی پر له په له ی سپی و خه نه یی، نه وه شیخ عابید بوو! کوړی مه لایه کی زاخویی، له ئیتران ده گهل مه لامسته فا بوو، له گه رانه وه ی بهر مو عیراق، له سهر برینداریکیان به جی هیشتووه که له به فردا گیري

خواردووه؛ تفهنگه که ی رښاندووه! له هولویر مال و مندالی پټکهوه ناوه، چوار کور و کچی هه یه. لات و سهرسهری و گهلایې راپدېبویرئ. قهدهریک له سووریه مالیات کۆکهرهوه بووه؛ دزی کردووه و ناویرئ بچته سووریه. کورپکی دانشجوو بوو؛ تا خوا حهزکا نه جیب و به نه خلاق. له ووهه باوکیم ناسی که کور رۆزی جومعان کاری نه ققاشی مالانی ده کرد و باوکی لینی ده دزی! شکاتی لای من ده کرد. رۆژیک له جزیره په یدا بوو:

- سه یدا چ بکه؟ له به غدا به تۆمه تی بیکاری چل رۆزیان گرتم. هاتوومه ئیره، لیږهش پیم بزانن قاچاغم...

نامه م بۆ نه کرمی حاجو له حهسه که نووسی: «تۆ ده توانی پیناسیکی سووری ده گهل په عیه ته عهره بکانت بۆ وهرگری، تکایه یاریده ی بده!». تیمگه یاند راست بچو مالی ته کرم؛ له هیچ کوئ لا مه ده! ته شریفی له رپوه چوو بووه قاوه خانه، به عاره بی عیراقیانه ملی شات و شوت نابوو: سیسده سهر باز و نه فسه ری ئیرانیم به نه سیری گرت و بۆ مه لامسته فام برد؛ تانکیکم شکاند؛ چیم کرد و چیم کرد! پۆلیس قر گرتووه. خه به ری بۆ ته کرم ناردووه، ته کرم له زیندانی ده ریناوه؛ جلی بۆ کریوه و هاتوته شام، بۆته په ناهه نده ی عیراقی. له ئوتیله که دیتمه وه:

- ده ی چۆنی؟

- خودئ مانگئ ده دینار وهرده گرم، تیرا ئاره قم ناکا!

- مال و مندال چی؟

- گهلک باشن!

رۆژانه کتیبکی - که پشته که ی چه کچ و داس یان عه کسی شیووعیه زله کانی پیوه با- ده برده قاوه خانه ی کومؤنیستان، له سهر لا راده کشا که هه موو پشتی کتیب بیینن؛ یانی ها منیش شتم! مامؤستا، مامؤستا که ری نیر نه یده کیشا. نامه یه کی له به غداوه بۆ هات؛ هه لمچرئ، کور که ی نووسیووی: بیستوومانه حقووق وهرده گری. تۆ له وئ ئاره ق ده خۆیه وه، ئیمه یان له سهر کرئ نه دان ده کردووه. له ناو کاولیک داین؛ جا وا ده بی؟ شیخ عابیدم لۆمه کرد: نامه رد وا ده بی؟!

- سه یدا من سه د لیږه ی سووری وهرده گرم؛ چی بنیرم؟

- نه گهر وه ک من بکه ی، رۆزی به ئوتیله وه به دوو لیږه به رئ ده چی. چل لیږهش بۆ منداله کانت بنیره!

- تۆبه له سهر ده ست: تۆ خۆت پوولی من وهرگره، چی ده لئی وا ده که م، ده میش له ئاره ق ناده م. سهری مانگ هه شتا لیږه ی هیئا و مه ستیش بوو:

- به خوا بیسته که م له قهرز دایه وه!

- نه مجار قانت بی؛ ئیتر به سه.

- تۆبه له سهر ده ست...

گوتم: بۆ عه ریزه ناده ی به ده ولت که م باوکم هه زار تفهنگچی هه یه؛ له زاخویه. نووری سه عید لئی ده ترسئ. شيله وایله وا. عهره ب که رن؛ لیکي ناده نه وه؛ له وانه یه حقووق زیاد که ن. - ده بۆم بنووسه ده یخه مه پۆسته وه.

- دوا ی چه ند رۆژیک به په له هات: سه یدا! سه بری عه سه لی سه رۆک وه زیر داوا ی کردووم.

- بچو!

- قەت ۋەزىرەم نەدىتوون؛ سام دەمگىرى. فېرم كە!
- بېچۇ ژوور، كلاوت داگرە، سەرتى بۇ دانەۋىنە، بلى ئەو سەرەم لە رى دايە! ئەگەر گوتى چت دەۋى؟ بلى قوربان ئارقى و قەحبە زۇر گرەنە، بۇ پەناھەندەن كۆپۇنمان دەنە با لە سەر حىسابى دەۋلەت بى!

- سەيدا تۇ گالتەم پى مەكە!
گوتەم: ھەر چى لە عەرزە كەدا نووسراۋە بىلى و بلى پارەى بابە نامگاتى، حقووقم بۇ زىاد كەن؛ بىرەۋە.

شىخ لە ۋەتاغى چاۋەنۇرى چاۋەنۇرە.
- فەرموو بېچۇ ژوور.
گوتى: ھەر ۋە ژوور كەۋتەم، باسى كلاۋ داگرەنە كەم ھاتە بىر، لە پرمەى پىكەنىنم دا.
سەرەك ۋەزىر ترسا، گوتى: چىيە؟ شىتە؟
- نا قوربان، ھەلامەتە.
- چاى بۇ بىنن.

چام بە دەۋەۋە دەيخۇمەۋە. پرسى: دەى دەتەۋى چت بۇ بىكەن؟ نەقلى كۆپۇنم ۋە بىر ھاتەۋە، لە پرمەم دا، لىك و چلەم دەگەل چاى تىكەل بوو! بانگى كرد: بىيەنە دەرا! ئەۋە شىتە! دەريانكردم. ئەۋەش بەزىمى تۇ!
پاش ھەۋتەيەك بە پىكەنىن ھات: سەيدا! ھەشتا لىرەم حقووق بۇ زىاد كراۋە؛ زۇرت مەمنوونم. ئەمجار ھەشتام دەدا بە خۇى، سەتم بۇ مىندالەكانى دەنارد.
شىخ غەيب بوو؛ نەھاتەۋە. ئوتوۋچى و خاۋەن ئوتىل گوتىان پوولى ئىمەى لە سەرە. گوتەم لە سەر مەن. پاش پازدە رۇز شىخ ھاتەۋە. لە دوورەۋە دەيگوت: بەتالىم كرد! نامەۋى! سەگى سەگىباب!

- ۋەرە سەرسەرى! لە كوى بوۋى؟ راستى بلى!
- كورە دەگەل پىرېژنىكى ھەشتا سالەى رۋوس، كە لە شۇرشى ئۇكتۇر ھەلاتوۋە، بوۋمە دۇست؛ چوۋمە مالى. زۇر خۇش دەژيام. شەۋانە لەبەر رادىۋ گرام رەقسەمان دەكرد. چاۋىكى دەسكرد بوو؛ مەمكى پەرۋ بوو؛ سەرى كەچەل بوو - ۋەك خۇم - پىرچى لە بازار كىرېبوو؛ ددانى تاقىم بوو. كەچى دوتىنى شەۋ لە رەقسەقنىگى لى كەۋت! ئەۋىشى نەبوو! بەتالىم كرد و ھاتوۋمەۋە ئوتىل!

- دەى سەندان لە سەرت دا بۇ ئەۋ دىلدارىەت!

لە كوردستان بىستېۋوم مەرقەدى ئەۋلىيايەك بە ناۋى «ئەيىۋوبى ئەكراد» لە شام ھەيە؛ لاقيكى لە قەبرەكەى دەرىناۋە ۋە ھەر ھەفتەى لاقەۋلاق دەكا. بابەم كە لە رى حەج چوۋبوۋە زىارەتى؛ دەيگوت: ئەۋ لاقە بە فىل دەزانم، رەنگە مۇم بى. چوۋمە زىارەتى. لە سەر دەرگەى مەرقەدى لە بەرد ھەلقەندرابوو: «پونبوغ بابا ئەكرادى ئەيىۋوبىيەن ئەۋلىائەللاسى بىرى در»:
بابەلۇكە يەككە لە مشايخى كوردى ئەيىۋوبى. بەلى لاقيكى سىپى و جوان و قەلەۋ، دە ناۋ لۇكەدا لە شىكەۋە ديارە. ناھىلن دەستى لىدەى. بە خاۋەن ئوتىلەم گوت:
- ئەبوۋ ئەيىۋوب! ئەم لاقەت پى راستە؟

- بەلى مۇجاتە.

- جا بۇچى لە قەبرەۋە دەرىھىناۋە؟

دەلى: ئەم لاقە بە ھىنى ژنى ئەو غەرەبانەى لايان واىە كورد ئەولىاي نىيە!

ئىۋارە يەك ئەبوۋ ئەيىۋوب گوتى: مىۋانىكى عىراقى زۆر روۋتم ھەيە؛ دەلى لىرەيە كم حەقى خەو پى نادى. بۇ ناچى بىيىنى؟ خۇى پى ناساندىم: «جەمال حەيدەرى» سىكرىتىرى حىزبى شىۋوعى عىراقى:

- ئەمسال لە پايىزى پەنجا و شەشدا، لە كۆنگرەى حىزىدا، بىر يار درا كوردستان مالى كوردانە و كورد حەقى ھەيە كوردستانى گەورە درووس كا و ئىمەش يارىدەى دەدەين. بەرھەمى كۆنگرە مان كىرەتە كىتب. دوو نوسخە مان زىراكس كىرەوۋ؛ يە كىانم بۇ خالىد بە كداس ھىناۋە. - سەيرە! ئىۋەى نەتاندە ھىشت ئەندامى كورد بە زمانى خۇى قسە بكا، چۆنە ئىستا باسى كوردستانى گەورە دەكەن؟!

- ئاخىر برا ئىستا كە فشارى دەۋلەت زۆر بوۋە و برا كوردەكانىشمان ھىزىكى باشن، سىياسەتمان دەيى بگۆرپىن!

- بەلى: «بۇز بە لەرى»... ناتوانم بىخوئىمەۋە؟

- ھەر ئەمشەۋە دەتدەمى. بەيانى تاۋ ھەلات دەيى بىبەم بۇ ھەۋالى خالىد.

ھەر لە نوۋى شىۋانەۋە، بەر لەۋە ھىچ بىخوئىمەۋە، بە پەلەپەل بە مىداد تا بەرەبەرى تاۋ ھەلات سەر لەبەرى كىتبە بۆرم نوۋسىيەۋە. ژمارەى سەفەكانىشم نىشان كىرە كە باسى كوردى تىايە. كىتبىك پىر لە چارسەد روۋپەر بوو. تاۋ ھەلات كىتبىم داۋە؛ گوتىم: چاۋىكم پىدا خشاندوۋە؛ زۆر باشە! ئەمجار بە كاۋەخۇ ھەرچى دەبارەى كورد و كوردستان بوو جىام كىرەۋە؛ كە لە فلان روۋپەردا وا دەلى و لە فلان جىدا، وا. - ئاپۇ عوسمان فرىا كەۋە!

- ھەر زۆر زوو كىرەى نامىلكەيەكى سەربەخۇ. پىشەكىيەكى بە عارەبى لە سەر نوۋسى كە: با بىمىر ئەۋانەى دەلىن شىۋوعى بۇ كوردستان حەۋل نادەن و باۋەپان بە قەۋمىيەت نىيە! - چۆنى چاپ كەين؟

پىلى كىشام بۇ چاپخانەى تەرەققى لە گەرەكى شىعەنشىنى شام. گوتى: غەزىز ئەمە چاپ كە؛ ناۋى خۇتى لى مەدە!

- ديارە قاچاغە؟

- بەلى؟

- فۇرمەيەك چل لىرەى حەقە كە ھەزار نوسخە بى.

ھەر بە چوار رۇژ ئامادە كرا. ئاپۇ و من، جا بە باۋەش ھەلگەرە و بە چاپخانەى عىراقى و كومۇنىستانى سوۋرىيەۋە بگەرە. ھەر يەكەى سەرو نوسخە بە خۇرايى ۋەرگىر. ھەۋالى خالىد جەمالى ھىناۋوۋە دارى سەماۋاتى:

- بە من دەلىن كەس نەيدىۋە و كەس نايىيىنى و قسەكە لە ناۋ خۇماندا دەمىنى؛ كەچى دەچى پاش ملە ئەو گوۋكارىيە دەكەى؛ كە نرخ و ئىعتوبارى ماركسىسىمى راستەقىنەش لە بەرد دەى؟! - ھەى بە تەلاق! ھەى بە قەبرى لىنىنى چۆتى! عىلم و خەبەرم لى نىيە؛ ديارە پىۋاى

ئامريکا ئەم کارەيان کردووه!

بەلام بئەهرە بوو؛ جەمال تڤۆ کرا. وەک دەرماني چاويشە لە نوسخەکان دەگەرێن کۆی کەنەوه و بيسووتين!

جگەر خوین و «هاریکێل» ناویکی ئەرمەنی هاتنە شام، کە بچنە زیارەتی خالید بەکداش. «دوکتور نوورەدین زازا» و منیش پەرەگەلیان کەوتین. چووینە مال لە گەرەکی کوردان. خالید بەکداش - کە پیاویکی کەلەگەتی چوار شانهی زۆر بە سەر و سیمای بوو - هاتە لامان. بە خیراتی گەرمی کردین و بە کوردی دەیدواندین. قاوەیان هینا. بەر لەوه هیچ گفتوگۆیەک بەکەین، سرتەیهکیان دەگەل کرد، گوتی: کارەکه گرینگە! تکتان لێ دەکەم سەرم بەدەنەوه؛ ئیستا دەبێ بڕۆم.

هەر ئەو ڕۆژه تووشی هەر شیووێکیە ک دەبووم - عەرەب یان کورد - دەستی توند دەکوشیم: تەبیریکت عەرز دەکەم! هەوالی خالید تۆی زۆر پەسەند کردووه و دەلی زۆر زیرەکە؛ خۆشم دەوێ! سەرم سوور ما: خودایە! «بە خێر هاتی، سەلامەت بێ، چۆنی؟ خراپ نیم»، زیرەکی چی و تاريفی چی؟! ڕۆژی سێهەم چووینەوه. قسە زۆر کرا، پرسیار دەکرا، وەرام دەدرایەوه. گوتم:

- هەوالی خالید! ئیجازە بدە ی چەند پرسیکم هەیه.

- فەرموو!

- هەرمەنیه کانی سووریا چەند دەبن؟

- دەههزار کەس.

- یانی دوو ههزار خانەواده. هەموویان کومۆنیستن؟

- نەخێر، سەتی ههشتا داشناگن، سەتی بیست هەوالی ئیمه، یان لاگیرمانن.

- هەوالی کوردی سووریا چەندن؟

- جگە لە دانیشتوانی ئیغزاز و عیفرین، پەرنگە چوارسەد ههزار نفووس ببن.

- سەتی چەندیان لاگیری حیزبی شیوعین؟

- سەتی نهوه و دوو، پەرنگە پتریش.

- نەشرە ی حیزبی بە چەند زمان بلای دەکرێتەوه؟

- بە عەرەبی و بە خەتی ئەرمەنی، ئاراکێل دەزانی!

ئەدی چۆنە بۆ ئەو هەموو کوردە کە هەوالن و عەرەبی نازانن، نەشرەیهک بە کوردی و بە خەتی لاتینی کە زۆرەیان دەیزانن بلای ناکەنەوه؟!

هەوال خالیدی و گران و سەنگین، وەک درووی بن کلک دەی، لە سەر چۆک چەقی، سوور و ڕەش هەلگەر، هەتا هیزی تێداوو نەپاندی:

- دیسان کورد! دیسان کورد! ئای چۆن لێم بۆتە بەلا! بۆ ناچن لە ئێران کە نیو ملیۆن کوردی هەیه داوای حەقی کورد ناکەن؟! نەقلی ئەوهیه پەيامنیزی ڕۆژنامە ی تایمز و تووێژم دەگەل دەکا، باسی ولاتی عەرەبی بۆ دەکەم، دەلی: تۆ کە کوردی دەربارە ی کوردستان فکرت چۆنە؟!

من پەرەسی حیزبی کومۆنیستی سووریە و لوبنانم، قبوول ناکەم جگە لە باسی عەرەبم لێ پرسن؛ تێگەشتی؟!

- هەوالی خالید! من گوێم گران نییه؛ لاشت و نەبی قسە ی بەقەوکردن کارم چاکتر لێدەکا.

زۆرم دەنگى بەرز بىستوو. بۆ لەسەر خۆ جوابت نەدامەو؟ ئەو جار پرسیاریکی دیکەم ھەيە؛
تکایە لێم گەڕێ عەرزت بکەم.

- بلی! (وێک لە ئەشکەوتندا بنەڕینی!)

- تۆ پیاویکی، بە شایەتی ھەموو خەلکی ولاتی عەرەب، لە ھەموو کەس زانائەری بە ئەحوالی
دنیا و گەلانی دوور و نزیک. ئێرانى داگیرکەری کوردستانی پادشایەتی کۆنەپەرست ئیقرار دەکا
کە کوردی ئێران خۆ لە چوار ملیۆن دەدەن؛ تۆ کە لێم پوونە دەزانی لە شیلی و بەرازیل چەند
مریشک ھەيە، چۆنە دەفەرمووی کوردی ئێران نیو ملیۆنە؟!
- وام خویندۆتەو!

من وا بیر دەبەم تۆ لە «دائیرەتولمەعاریف» دا بۆ ناوی کورد گەراوی. لە پووپەری ھەوەلدا
دەلێ کوردی موکریان نیو ملیۆن دەبن. نەشپەرپیو ھەو بۆ پووپەری بەرانبەری کە دەلێ ئەگەر
کوردی لای سەلماس و خۆیە و ورمی بە موکریانى حیساب کەین، کوردی ئازەربایجان نزیکەى
ھەشت سەد ھەزارن.

نازانم دەھەویست چیم جواب بداتەو، دوکتور «نورەدین زازا» بە فەرمانسى قسێکی کرد؛
ھەوال خالید گەرژ بوو، ئیتەر نقەى لێ نەھات. دیار بوو بەو قسە زۆر رقی ھەستابوو. ھەستاین
خواحافیزیمان کرد. ئیستا و ئیستاش ھەر چەند لەبەر دوکتور زازا پارامەو، پێی نەگوتم چى پێ
گوئوو. ئیتەر لەو رۆژەو تەبەریک عەرز کردن نەما. تووشى ھەر شیوووعیەک دەبووم لووتی
ھەلدەکرد. دەیانگوت: ھەزار عەلامەتى ئیستفهامى لە سەرە! کە نەمدەزانی مانای چییە؟!
دوکتور زازا گوتی: شەویک چوو مە سەردانی «فوناد قەدرى» کە وەکیلى پارلەمان بوو. خالید
بە کداس ھات؛ زۆر زوو پڕوشت. فوناد - کە بۆ بەرپێ کردنى چوو بوو - ھاتەو، پێدەکەنى:

- خالید بە کداس دەلێ: نورەددین مەعموورییەتى ھەيە و گومانی لێ دەکری، خۆتى لێ
بپاریزە!

لە بیرم چوو ئەمەش بلیم: لە سەرەتای دانیشتماندا کوڕیک ھاتە ژوور و بە سەرتە دواندى.
خالید بە کداس زۆر گەشاو:

- بە خوا خەبەرێکی خۆشە! ئەو لە کویدا نووسراو؟

- لە رۆژنامەى تایمزی لەندەندا.

- وامزانی تاس نووسیویەتى! ھىچ نییە!

چۇن بېوومە سوورپايى؟

كە لە عىراققە ھاتمە مالە حاجۇ، گوتيان نابى بچىە ناو گوند؛ پۇستى پۇلىس لىرەيە؛ دەتگرن. سى رۇز ماتەمم ھەلگرت؛ خۇم پى نەگىرا، چوومە قاووخانە. مودىر پۇلىسە كە گوتى:

- نايە تەختەيەك بکەين؟

- بابىكەين!

- خەبەرى عىراق چىيە؟!

- چۇنى خراپە وايە! پۇلىس وا زالە، نوورى سەعيد وا سەگبابە، ھەر باسى ناکرى.

ئەو مودىر پۇلىسە ناوى عەبد بوو؛ غەربى لاي حەلەب. كرمانجى زۇر باش قسە دەکرد. مالى حاجۇ - كە دەگەل ئەويان دىبووم - نىگەرەن بېوون؛ بەلام بەخىر گوزەرا و دەگەل عەبد بووينە ئاشنا و ھاودەم. دەمەويست پىناس وەرگرم، بىمە خەلکى ولات. عەبد گوتى: چەندى لە دەستەم بى يارىدەت دەدەم؛ بەلام پىناس وەرگرتن زۇرى زەحمەت دەوى.

غەرىزەم دا كە من لە تورکيا بووم و خەلکى جزىرەم. پىناسم نىيە؛ بىمدەنى. ھەموو رۇزى بچۇ قامىشلى، بچۇ خەسەكە، ھەزار كوناوكون بکە. تا پاش نىوەرۇيان زمانم دەكىشا و ھانكەم دەھات. پەرەندە ئەوئەندە ئەستورر بېو لىي دەترساي. بىيە شام. ھەزار و پەنجا كىلۇمىتر بە ئوتتوبووس، نىوہى رىگا پترى تۇز و خۇلى سەحرا. چەند رۇزىكىش لە شام سەرم بە سەد ئىدارەدا كىرد و مل كز وىستام. بچۇو قامىشلى، شايبە پەيدا كە قەبرى بابت لە گوندى مەعشوقە. پۇلىس دەبى ئىمزاى بکا. چەچانغا دەيگوت: تى ناگەم بۇچى گۇرى باوكت بۇتە مەرقدى مووسا پىغەمبەر! دەيانەوى زيارەتى بکەن! دىسان ھەلسوورپى. ئەوئەندە لە نىوان قامىشلى و شارى «دېرىك» دا ھات وچۇم كىردبوو، پۇلىسە كانى پۇستى «چەلاغا» ھەموو دەيانناسىم و بەو جۇلاتەنەنەووم پىدەكەنن. رەئىس پۇستى چەلاغا گوتى: بەزەم پىتدا دى! بىنە من و پۇلىسە كان بۇت ئىمزا دەكەين كە گۇرى بابت لە مەعشوقە و ئىمە لە شاردنەویدا حازر بووين.

بىنئىرەو شام. لە شام دەلەين ناقىسە؛ بۇ خۇت بچۇا دىسان ئەوسەر و ئەوسەر، دوو ھەزار و سەد كىلۇمىتر بە ناو گەرما و تۇزدا سەفەر بکەم. لەم دەفتەر بۇ ئەو دەفتەر ھەلى، بگەرپوہ. لە بەيانەو تانىوەرۇ ژان بکە، بگە كارمەندى گەرە.

- پەرەندەت ناتەواو!

- قورىان چى ناتەواو؟

- تەمبەرەكانى يەك قرشيان كەمە!

- بۇ يەك شايى ئەو غەزەبەم دراوہ؟! ئاغاي موختەرەم! نەدەكرا بە خىرى خۇت - كە دەترانى

چەندەم زەحمەت دىوہ و چەند دوورم - ئاقە شايبەك تەمرى پىئوہ نووستىنى؟!

- من بۇ پوولى خۇم خەرج دەكەم؟ خۇت ھاتووى تەمرى يەك شايى بىنە!

پەرەندەكەت بەرەوہ خەسەكە. لە شامەوہ چوارسەد كىلۇمىتر تا حەلەب. لە حەلەبەوہ تا قامىشلى شەشسەد و پەنجا كىلۇمىتر، ھىندىك كۇنە ئىسفالتى بە كەند و لەند و بەشى زۇرى بە ناو تۇزى سەحرادا كە بەرازىش دەخنىكىنى. ھەر رۇزە تەنيا ئوتۇبۇستىك بە ناوى پۇست وەرپى دەكەوى، دەگەل بىردنى موسافىر نامەى پۇستىش دەبا. بەرەبەيان ھىشتا نەبۇتە رۇز، سوارى پۇست بووم و پەرەندە كوئىت لە باوہشدا، لە قاوہخانەى «رەققە» بۇ ئىستراحەت دابەزىن.

چوۋبوۋومە سەر پىشاۋ، ھاتمە دەر گوتيان پۇستە رۇيشت.

- چى؟ ئەي مالى ويران! پەرۋەندەكەي شەش مانگ لە دوۋى وىلم لە سەر جىگاكەم لە ماشىندا بەجى ما. ئەو جار چى بگەم؟

بە جادەدا غار دە! ھەناسەپرەكت بگاتى؛ دەست بلند كە! ھاۋار كە! ماشىن دوورە، دەنگم ناىگاتى و لە پىش كەوتووم. لەپر دىتم ماشىن راۋەستا. ۋە باۋ كەۋتمەۋە: ئۇخەي، گوپيان لە دەنگم بوۋ؛ رايانگرت. گەشىتمە ماشىن. بۇيە راگىرابوو چونكە مندايىكى چكۆلە گوۋى كىرەبوو، دابەزىبوون خاۋىنيان دەكرەدەۋە. پەرۋەندەيەكى سەيرە: لە سەر گوۋ گومم كىرە، لە سايەي گوۋ دەستم كەۋتەۋە! ئارەقى رەش و شىنم كىرەدەۋە. بە دلەكوتى و ھانكە- ھانك سوار بووم. بە شۇفېرم گوت: برا بەجىتان ھىشتم؛ خوا ھەلناگرى.

- لە سەر كام كورسى بوۋى؟
- ھۆۋە!

شۇفېر ھەستا، شاگردەكەشى ھىنا؛ ەەرەبىكى كە لە تەنىشتمەۋە بوو، مىلى گرت و «چت خوار دوۋە ترش و چەۋەندەر؟»، بە شەق، بە مست شلى كىرە؛ دىمى دە خوين ھىنا. لە درگاي ماشىنەۋە ھاۋىشتىيە دەر:

- سەگى كورى سەگ! دەبىن لەم سەحرەيە بەرەلات كەم. پىش ھەرەكەت چوار جار بانگم كىرە: موسافىر تەۋاون؟

- بەلى. بەۋ سەگبەم گوت: كۈا كابراي تەنىشت؟

- رۇيشت بۇ شارى رەققە، گوتى چىدى نايەم. تۆمەز تەماحى كىرەتە ئەۋ پەرۋەندە؛ لاي ۋابوۋە پۈۋلى تىدايە. ئەگەر ماشىن رانەۋەستايە، ئەۋ بىچارە چى دەكرە؟
بە تكا و رجاى من و چەند كەستىك، دزەيان سوار كىرەدەۋە و سى چوار زللە و شەقى تىرىشى خوارە.

گەرمايەكى سەخت بوو. تۆزى ماشىنىش گالەي دەكرە. نەفەسم زۆر تەنگ بىۋو، پەنجەرەي لاي خۇم كىرەدەۋە، تۆز ھاتە ژوور. لەۋ سەرمەۋە كابرايەك گوتى:
- دايخە!

- لە گەرما ھەلناكەم، دەمەۋى باي بى.

- دايخە بە تۆز خىنكام.

- دايخاخم! ۋەرە جىمان بگۆرىنەۋە، ئەگەر تۆ توانىت خۆت دايخە.

- ما فىكرى تە چىيە؟

منىش گوتم: ما فىكرى تە چىيە؟

ئەم قسە ۋەك دىندوۋك لە ەرزدانى دوو كەلەشيران بوو كە دەيانەۋى پىك ھەلپىرژىن.

- ھەستەم تەنىيەت دەكەم!

- تۆ ھەستە تا باشت بىراز بگەم!

- رابە!

- بۇ ۋىستاۋى؟

كابرا مات بوو؛ سەرى ھەلينا: تۆ ھەزار نىت؟
- با.

- خهله تی وا ناکهم ده گهلت به شهر بيم. به لام پښم نالتي: توی له ئيران قاچاغ، له عيراق قاچاغ، له سووريا بيکس و بې عاشرهت، چوڼ دهوړی شهر بکهی؟
- ناخر هر بویه له دنیا راو نراوم که له سر خوم وه جواب هاتووم و ديفاعم له حقه خوم کردوه. به خوا ههستابای، به پتلاقه له سر زگت ههلهده پهریم!
گه یشتینه هسه که. لام وایه پتر له شېست ههنبالی کوردی مل نه ستوور، به کورتان و گوریسه وه، هاتبونه به خیر هینانی کابرای ته مامان بوو لیک دهین. شووتی و تری و دیاری تریان بۇ هینابوو. ترسم ههنبالانم لی دهنک دا، کهولم دا کهن. نهو پیاوه «برایم مه تینی»، سه رؤکی مه تینی کانی ناواری لوبنان و سووریا بوو؛ که عه شیره تیکن و ناواری نهو ناوه بوون. ئیتر لهو ساوه ده گهلیا زور بوومه دؤست و ئیستاش که له بیروته، سه لام بۇ یه کتر ده نیړین.
له هسه که حه والی لیژنه ی نیزامی کرام، عومره کهم به راورد کهن. چوار نه فسه ری گه وره ی شان به بریقه لی میان روانی:

- درؤ مه که! عومرت چل سال نابې؛ ده تهوئ سهریازی نه که ی. راست بلې چهندي؟
- قوربان منیان بویه نار دؤته لاتان که ئیوه هه موو پسرپور و له ته من زانن. خوتان ته گهر به عیلمی خوتان عه مهل بکهن، ده زانن که راست ده کهم؛ قسه ی من زیادیه.
که یفیان بهو تاریخه هات. یه کیان ههستا، ده تگوت کهر ده کړی: تماشای پشتی گوئ، لامی کردم.

- درؤ ناکا! عومری چل و دوو سال و چهند مانگی که!
نووسرا؛ که چی عومرم سی و شش بوو!
- بچؤ دیریک، مه حکمه قه رار بدا و پتناس وهر گره.
هاتمه وه تر به سپی. یاس و خواسم گپړاوه.
- من نووسیمه ژنم ناوی مه عسوومه محه ممه ده؛ کوریکم محه ممه ده، کوری چکوله م ناوی ناگریه؛ مال و مندال له به غدا یه. چوڼ بکه م؟
حه مه شریف حاجؤ - که کاری ئیداری له لایه ن هسه نه غاوه پیک دینا - خوی گه یانده دیریک و هاته وه.

- حاکمی دیریکم به بهر تیلیک رازی کردوه که سه نگ و سووکیما ن ده گهل بکا و بیته مالیک بازجووی بکا. به لام ده بی ژن و منداله کان حازر بن، ژنه که خوی جوابی حاکم بداته وه.
- ده ی ژن به منداله وه چوڼ په یدا که ی ن؟

ژنیکیان له عه شیره تی کؤچهر دیته وه، فیریان کرد خوی به ناوی مه عسوومه ی کچی محه ممه د «نازی» ژنی «عبدوپه حمان» و دایکی محه ممه د و ناگری به حاکم بناسی نن. ژن نه وه نده زیره ک بوو، هر به دوو سی جار گوته وه له به ری کرد و مندالی باوه شی ئاماده کرد. شاهیدی پیاویش ده بی دوان بن. حه مه شریف یه کتیک بوو، عه زیز ناویک که ناشنای ماله حاجویه فیر کړی و کوریکي ده ساله ی له جتی محه ممه د بی. ژنی - که ئیستاش نه مزانی ناوی چیه - به مندالی خویه وه.

حه مه شریف جیبی لی خوړی، چوپونه دیریک، مالی عه زیز. عه زیزمان فیره شایه تی کرد. کوریکي ده ساله ی هر ناوی محه ممه د بوو، فیرمان کرد ته گهر حاکم پرس ی، ده ست بۇ من و ژنه که رادیړی، بلې نه وه باب و دایکمن. حاکم پاش ساعات دوو هات. حه مه شریف هر پیم

ده لى: سهيدا باش جواب بدهوه، مه شله ژى. به ژنه كه ده لى: ده ترسم دهمت تيك هالى و له بىرت بچى كه ده بى بلى چى. عهزىز ئاگات زور له خوت بى غه لهت نه كهى. حاكم قاوه يه كى خواردوه و فهرمووى با دهست پى بكهين.

- ناوت؟

- عه بدوره حمان

- باوكت؟

- حه سهن.

- دايكت؟

- فاتمه

- عومر؟

- چل و دوو سال.

- له كوئى ته وه لودت بووه؟

- مه عشووق

- كوا ژنه كهت؟

- ئه وه تا!

- ناوت؟

- مه عسوومه

- بابت؟

- محه ممهد

- دايكت؟

- نازى

- ژنى كئى؟

- ئه و كابرايه كه ناوى عه بدوره حمانه

- مندالت؟

- محه ممهد (كوپى عهزىز ههراى كرد: من) و ئاگرى كه به باوشمه وهيه.

ژن وهك ئاوى پهوان، بى گرى گوتى. نۆرهى عهزىزى خانه خوى هات. ئه وىش هيچى له بىر

نه چوو. نۆرهى حه مه شريف هات كه هيندهى راده سپاردين سه هو نه كهين.

- ناوت؟

- حه مه شريف حاجو

- ناوى ئه م پياوه؟

- عه بدوره حمان

- ناوى بابى؟

- ها، هه! به خشه له بىرم چۆته وه!

- كوپه! باوكى عه بدوره حمان حه سهن ناوى چ بوو؟

- باوه كه له بىرم نه ماوه!

- ھەممە شەرىف! تۆ ھەممە شەرىف ھاجۇ، يانى بابت ناۋى ھاجۇيە. دەى عەبدۇرەھمان ھەسەن، بابى ناۋى چىيە؟

- قورىان بە سەرت دەمزانى؛ ئىستا لە بىرم چۆتەۋە!

حاكم لە قاقاي پىكەنىنى دا: بابە شاھە تىيە كەتم قىبۇلە و كار تەۋاۋە!

ۋەرەقەى دىنىي بېچىن پىناس ۋەرگىرىن. چەند رۇژ ھەر بەۋە پىكەنىۋىن ژنە كۆچەر ۋا زمان رەۋان و ھەممە شەرىف ئەم گولەى بە ئاۋدا دا. بەلام بەرتىلى كارەكەى راپەراندېۋو. چۈۋىنە ئىدارەى شوناسنامە. لەۋىش ئەفسەرىك پىناسى دەنوۋسى. ناۋى «ئاگرى» قىبۇل نەكرد، گوتى دەيى ناۋى عەرەبى بى. گوتىم: ئەگەر ناۋى بىنىم كىلاب (سەگەل) چۆنە؟!

- ناۋىكى خۇشە! ناۋى يەككىك لە ئەجدادى پىغەمبەرە!

- ئەدى «شېر» چۆنە؟

- شېر چىيە؟

- يانى ئەسەد.

- قىبۇل نىيە!

- دەسا بىۋوسە مستەفا.

لەو ساۋە ناۋم بوۋ بە «عەبدۇرەھمان ھەسەن»؛ بەلام خەلكى قامىشلى ناۋيان نابووم «ھاجى».

ھەسەناغا مەزن بوۋ؛ خۇى دەكار و بار نەدەگەياند جەمىلاغا كارى دەشت و باغ و كاسىبى لە مل بوۋ. چەچانانا شەرىى رەغىيەتانى دەكرد. ھەممە شەرىف پىۋاى دەرک و دىۋانان بوۋ. پىۋاۋىكى زۇر قەلەۋى زگىزل، رۈۋح سوۋك، قسەخۇش، زۇر لەسەرخۇ و پشۋودرىژ، قەت توۋرە نەدەبوۋ. ھەمىشە پىدەكەنى بەلام بە رۇژ لىت بېرسىبا ئەمشەۋ چت خۋاردوۋە، لە بىرى نەدەما. لە كن پىۋاۋانى دەۋلەت لە قامىشلى و ھەسەكە زۇر خۇشەۋىست و موحتەرەم بوۋ. رۇژىك تىلگرافىك ھات: «ھەممە شەرىف ھاجۇ! دوۋشەمە سەعات ھەشت خۇت بە دادگىاى ھەسەكە بىناسىنە».

يەكشەممە بوۋ. ھەممە شەرىف رۇيشت. سەبى ئىۋارە ھاتەۋە.

- ھا، خىر بوۋ؟

- خىرى لەۋە خۇشتر چۆن دەيى؟! دادرەس عارەبىكى عەگال بەسەرى نىشان دام:

- ئايا ۋەختى كە تۆ لە ھەسەكە كلاسى چۋارى ئىيتدايى بوۋى، زەۋى ژمارە ۲۵۶ لە دەشتى بەرچىاي عەبدۇلەۋەزىز، بە دەست ئەۋ پىۋاۋە بوۋ؟! دەلى ھەممە شەرىف شاھەتمە!

- براى عەرەب! جگە لە من شاھەتتى تەرت نىيە؟

- نە بە خوا.

- دەسا دۇراندت! جەنابى حاكم! بوۋمە گالتەجارى برا و ئامۇزاكانىم. بەيانى لىم دەپرسن شەۋ چمان لىنابوۋ؟ لە دە جار جارىك نايانم! سىۋشەش سال لەمەۋبەر، پارچە زەۋى ژمارە ۲۵۶، لە دەشتى ھەسەكە، خوا ئەيزانى دەشتى بەر چىام لە بىر نەماۋە تا ژمارە و كابراى ۋەرزىرى، چ جاي پارچەيەكى بىناسم!

ھەممە شەرىف دەيگوت: رۇژىك من و جگەرخوون - كە ئەۋىش ۋەك من زگىزلە - لە دىۋەخان نوستىۋوۋىن. كابرايەكى گوندى سەرى بە ژوۋرا كرد، گوتى: حىم! خۇزى ئەۋ ھەر دوو گاي من بان!!

ھەر لە شەقلانە بەیتی سەرەمەر و لاسایی سەگ و مانگەشەوم نووسیوو؛ کە یەكەم تەرجمە لە «سەباحەدین عەلی»، نووسەری تورکەو و دووھەم نوامیشتنامە یەکی یەك پەردەیی دژی ئەمریکا و شا و «جەلال بەیار» و «سینگمان ڕی» بۆ نووری سەعید بوو. لە شام لە چاپخانە قاچاگاکە ی تەرەققی چاپم کرد. چوار فۆرمە یەك دەبوو. دەگەل زەببەیی نوسخەمان بۆ چەند کەسێک نارد. باقیە کەیشم - کە ھەزار نوسخە و شتیك بوو - بردەو جزیرە.

حیزبی پارتی خەبەری ناردبوو کە بەلکو چاپخانە یەکی چکۆلە ی ھەرزان بکڕین و بۆ مووسلی بنیڕین. لە شام ھەر چۆنیك بوو کڕیمان. رۆژیک من لە جزیر بووم، نامە ی زەببەیی ھات کە: لولە سۆپە کانم دەگەل باری تێجار ی بە ئادرەسی حاجی میرزا بۆ ناردوو؛ بۆ خەبەری گەیشتنت نەداو؟ ئە ی خودا! چاپخانە وا قاچاغ، حاجی کووتال فرۆش، چی بە سەر چییەو؟! چوو مەر راستە بازار ی قامیشلی، دوکانی حاجیم دیتەو؛ تاویك بە ماتی دانیشتم. نازانم بلیم چی؛ ناوێرم. حەنبالیکی گاراژ ھات:

- مام حاجی دەلین کړئ بارە کە ی سندووقمان بۆ بنیړئ.

حاجی گوتی: نە ئی منە، نە دەزانم کێ ناردوو یە، نە دەزانم چی تێدا یە؛ چۆن کړیکە بدەم؟! گوتم: کړیکە ی چەندە؟ حاجی تێگەیشتم. دەستی برد شەش لیڤە ی دا بە کابرا. - برا! دەگەل عەبدوللای کورم تماشامان کرد. من گوتم ماشینی بەردەھار ی نە؛ ئەو گوتی مۆتۆری بەرقە!

- بەلێ مۆتۆری بەرقە؛ بۆ ئەحمەد حوسینم کړیو کە رایسپاردبووم! محیدین حاجۆم بە جیبێکی سەرداپۆشراوہو ھینا دەرکی بازار؛ چاپخانە قولەمان بار کرد و بردمانوہو تەربەسپی. لە ڕێ تێمگە یاند ماشینی چاپە و قاچاغە. بردی لە کادینیک بن کای دا. کاغەز لە سەر کاغەز بە ڕەمز بنووسە: «وەرن شتە کە بەرن!»، جواب نەدەھات. دوا ی دوو مانگ یەزیدیە ک ھات؛ نامە ی حیزب و نامە ی یەزیدخان ی یەزیدی - کە دەمزانی ئەندامی پارتییە - ھینا. حیزب دەلێ ماشینە کە بدن بەو؛ یەزیدخانیش دەلێ دوو گلوڤس جگەرە و چوار بوتری ئارەقم بۆ بنیڤرە. من کە نەمبوو، جەمیل حاجۆ بۆی نارد. محیدین دەبوا یە بۆی بەریتە سەر سنوور و تەسلیمی کا. تکام لی کرد ھەر لە عەرز ی سووریا دا یبێنێ؛ نەچیتە نزیکتر - بۆچی؟

- نازانم، ھەر وام پێ باشە.

- چاپکراوہ کە ی خوڤم دەگەل چەند کتیبێکی عەرەبی باسی کورد، وێرای چاپخانە نارد. دوا ی دوو شەو رادیو بەغدا گوتی: چاپخانە و نەشریات ی حیزبی پارتی لە موسل گیراوہ. وەختی لە زەمانی حوکمی قاسمدا گەراموہ، زاھید محەممەد - کە بەچکە کوردیک بوو، ببوو بە عەرەب و ئەفسەری سنوور بوو - گوتی: من دانیشتبوو، یەزیدخان ھاتە لای موذیر ئەمن: قوربان! چاپخانە کەم لە فلان جێ داناوہ. من خەبەرم بۆ کەسێک نارد کە لام وا ببو پارتییە: نەچن بە لایوہو ئەوانیش دەگرن؛ یەزیدخان جاسووسە.

ھەر ئەو زاھیدە ببوہ ئاجودانی سەلام عارف و دەگەل ئەودا لە تەییارەدا سووتا. ئیتر ھەم کتیبی من، ھەم چاپخانە فەوتا. سەیری خوڤ لەوہ دا یە کە ئەمنی سووریا بێ ئەوہ بزانتن ناوہرۆکی کتیب چییە و چەند گالتە بە نووری سەعیدی دوژمنیان کراوہ، ھەر لە ناوہ کە ی قوشقی ببوون: بەیتی سەرەمەر بە «بی.تی.سی.» زاندرابوو! مراد ناویکی کورد کە مونشی

به خشداری دیریک بوو گوتی: نامه ی نهینی هاتوو، دهلی: گوشاری بی. تی. سی. له عیراقه وه هاتوو؛ مه نعی بکه!

زه بیحی - که گوتمان ناوی عیسا عه رفات بوو - ولامی بۆ ناردم دهیه وی نه قلی مه کان بکا بۆ شام. یانی شوناسنامه کی له سر شام بنووسری؛ تا بتوانی به هاسانی داوای پاسپورت بکا. چوو مه دیریک، له هه موو ئیداره کانه وه رامپه راند؛ مالیات مابوو. - کوا مه ئمووری ئه و کاره؟

پیره میزدیکی مل چرچی به نیخه نیخیان نیشاندام، له قاوه خانه وه نه وزی ده دا. ئه وراقم له پیش دانا. کابرا له پشت عهینه کیکی کلک باریکی مه لایانه وه تۆزکی لی مۆر بۆوه. چوو نازانم له کوئی ده فته ریکی به رگ رهشی په رپووتی زۆر زه لامی هینا؛ تاویک په رپه ری کرد. - به لی، به برای خۆم بلیم، عه رفاتی بابی عیسا هه ر له زه مانی عوسمانیدا چل و پینچ لیره ی مالیاتی به رپگه دا رۆشتن له سه ره.

- مامۆستا گیان! بیستبووم مالیاتی هه وا هه لمژین هه بووه، ئه وه م نه بیستوو!

- تۆ مندالی، چت بیستوو؟!

- ئه و عیسیایه زۆر فه قیره، من پوولی بۆ ده ده م. تکایه سه نگ و سووکی ده گه ل بکه. ئۆیان - بۆیان پتیک هاتین؛ هه ژده لیره م دایه و نووسی قه رزدار نییه. نامه م بۆ زه بیحی نووسی: ئه و عه رفاته ی بابت - وه ک سه گی پی سووتاو - هینده گه راوه، بابی چل و پینچ لیره مالیاتی تۆز له ولاتی ئیمپه راتۆری به با کردوو!

«عه رب شه مۆ» له کتییی به ربانگدا ده لی: «ئه گه ر مه ئمووریکی تورکان له هه ر ماله گوندی یه ک نانی خواردبا، ده بوو پوولیکی بدن به ناوی میوانانه!».

ئه وساکه هه ژده لیره که م دا، سی لیره م له گیرفاندا مابوو. له دیریک هه تا تره سه بی سی لیره ی کرئ رپگا بوو. راست رووم کرده گاراژ. کابرایه کی ده لاک پتمه وه نووسا: - سه یدای به رپژ! فه رموو لاده، به خوا چایه که م له لا ده خۆیه وه. هه رچی قونه جۆرم کرد، کیشامیه دوکان و له سه ر یه ک ده یگوت: «تۆ مایه ی شانازی کوردانی!»

- ده قوربان با ریشته بتاشم، ئه و فه خره م به نسیب بی!

- بیتاشه!

چه قۆیه کی به ریشم داهینا، گوتی: پیرۆز بی. کورپکی ده - دوازه سه له ی گوتی: بابه چه قۆی بۆ پیندا بیته وه، زۆری تووک پتیه ماوه!

- برۆ هه رامزاده! سه یدای وا به رپژ چۆن هینده عه زیه ت ده م؟!

هه ستام، گوتی: سه یدا حه قم چوار لیره یه! له شامیش دوو لیره بوو! سی لیره که م ده رینا:

- له وه زیاترم نییه.

- باشه خاتری چاوی تۆ! تۆ فه خری کوردستانی! ...

ناچار به پی ملی ریم گرت. ده بویه هه شت سه عات ری پپیوم تا ده گه مه وه. برسیشم بوو. نیو سه عاتیک رۆیشتم؛ خوا وراستان تووشی حه مه شه ریف حاجۆ هاتم و هینامیه وه تره سه بی. رۆژی حه سه ناغا گوتی: دا بزانه ئه م نامه یه چییه؟ ئه وی بۆی نووسراوه، نه ناسراوه. له سه ر

پاکهت نووسرابوو: «برای بهر پز مووسا عه ره فات». دیوی ژووری نامه بو من بوو. غه فوور کهریمه که ی له سه فهری رومانیا سه رۆ کمان بوو نه حوالی پرسیبووم. نهو کهره که زانیبووی زه بیچی ناوی عیسا عه ره فات، لای وا بوو من - که ره فیقی نهوم - ده بی ناوم مووسا عه ره فات بی! له تره سپی ناغاگان کتیبخانه یه کی قشپیلانه یان هه بوو؛ خه لکی دیکهش هه بوون کتیبم لی وهرده گرتن. سه معان ناویکی کلدانی - مدیری پۆستخانه ی گوند - جارئ گوتی: وهره کتیبته بده می بو مانگیک به سسته؛ خو تۆ دنیات وهره ز کرد. ههر کتیبی ده بی یه ههر شهویکه، ده یخوینیوه و ده لئی ئیدی کهم ده نی! ده گه لی چوومه وه مال. باوه ر که کتیبیکی شاندام به هبج حه مبالیک نه ده بزووت.

- نه مه شهرحی ته وراته؛ بو تۆ باشه!
نه مویست.

به قال به زازیکی نه رمه نی - که ناوی سه عید و کوردی ته واو عه یار بوو - گوتی: مالمان له گوندیکی بهر چیای تۆرس بوو. فه رمانی نه رمه نی قرانی سولستان ده رچوو؛ رامانکرد. له ر ئ شوانیک تفه نگیکی راداشتمی:

- سه عید تۆ قله هی! خو ت مه گۆره ده تناسم؛ ده بی بتکوژم!
- برا ده زانم ده مناسی و شوانی گوندی خو مان بووی. ناکرئ چاره یه ک بدۆزیه وه و نه مکوژی؟
- به لی شاده و ئیمان بیته! بسلمان به! ناتکوژم!
- ده ی تۆ پێشم که وه! من نازانم شاده و ئیمان چۆنه.
- ها! ها! به خوا منیش نازانم!
- ده سا وهره بمکوژه!
- نا، نا، برؤ!!

ههر نهو گوتی: چهند نه رمه نیه ک - لهو تهق و ره وه دا - چهند کوردیک هاتنه سه ر پریان. یه کیان به وانی تری گوت: من ده زانم خو م به بسلمان نیشان دهم، ههرچی پرسیان من جواب ده ده مه وه. ئیوه وست بن. نه گهر هاتوو له یه کیکی ئیوه یان پرسی ئه رکانی ئیسلام چهنده؟ بلی پینجه. نهو دم خو م له باتیانی جواب ده ده مه وه. گهینه ریگره کان:

- ئیوه فه له ن!
- قوریان به سه رت بسلمانین و هه موو داب و ده ستووری شهرعی ده زانین.
له یه کیکی جگه له وه ده پرسن:
- ئه رکانی ئیسلام چهندن؟
- قوریان هه وت!
لیی راده سین.

- کاکه! نه وه ترساوه؛ ده نا ده زانی پینجه!
رژگاریان ده بی. که دوور ده که ونه وه، پئی ده لی: سه گی سه گباب! نه مگوت بلی پینجه؟
- هه هؤ! هه هؤ! نه وه به هه وتیش رازی نه بوو!

یه ک له دۆستانی قامیشلیم «مه لا نه حمه دی نامی» بوو. کوردی چاک و شاعیریکی ته یه ره وان و فه ره نگیکی کوردی - عاره بی نووسیوو که به داخه وه چاپ نه کرا و ده گه ل شیعه رکانی وا بزائم فه وتاوه. چاوی له مالی کهس نه بوو. سوالی له ناغایان نه ده کرد. خانوو یکی

۲۲۶

كە بە روالەت ھەر دۇست بووين. سروودىكىيان پېچ دروست كردم. ھەر كەس بىگوتايە دەچم، دەبوو شەشسەد لىرە بدا بە حىزب؛ يانى ھەزار و دووسەد تەمەن. چووبوونە لاي عەبدوللاي حاجى مىرزا كە تاجرىكى دەولەمەند و ئەندامى حىزبى كومۇنىست بوو.

- تۆشمان نووسىو دەتەينە مۆسكۇ؛ بدە شەشسەد لىرە!

- برا من كابرايەكى نەزان و دەستەووەستانم. چوونى من ھەر ئەوئەيە خانووى بلىند و خەيابانى جوان بىينم. شەشسەد لىرە دەدەم، ھەزار لە جياتى من بنىرن؛ ھىچ نەبى ھاوارىك بۆ كورد دەكا.

- نەخىر ھەزار كەللەشەقە! گوئ بۆ فەرمانى حىزب شل ناكە و ھەرايە كمان بۆ دەنئەو.

- ئاوا؟! يانى ھەر چى گوئ لە مست نەبى بە كارتان نايە؟ جارىكى تر بە لامەوە بىن سەگتان پىئو دەنئەم. ھەيدى لە بەر چاوم لاچن! جارئ ئەو ئەندامىكت قت... نامەيە كم لە جەلال تالەبانيەو بۆ ھات:

«حىزبى شىووعى عىراقى - بەرانبەر بە قەرارەكانى كۆنگرەي پايىزى ۱۹۵۶ - ھاتوونە رەدايە كە دەستەي كوردستان سەرەخۆ بچىتە مۆسكۇ و ئازادانە باسى كورد بكا و ئەوانىش يارىدەيان بدەن. من نەمتوانى پاسپۇرت وەرگرم؛ ئەم نامەيە نىشانى ھەوالانمان لە شام بدە و تۆ سەرۆكايەتى بكە و بچنە فستىوال. بەلام پارەي سەفەر لە سەر خۆت. خۆت پىكى بىنە...»
كەوتەمە باربوو كۆ كوردنەو؛ يان بلىم سوال كردن. نزيكەي شەشسەد لىرەم پىكەوە نا. يەك لەوانەي كە گوتيان ھىچى نەداو، «عارف عەبباس» ناويكى مليۇنئىرى قامىشلى بوو؛ كە لە ھەموو كەس پتر بەردى كوردايەتى لە سىنگى دەدا! كەچى تووشم بوو، دەلى: ئەو پارەي بۆت كۆ كراوئەتەو نۆشى گيان ت بى؛ بىخۆ ھەر بۆ تۆ باشە!

چوومە شام. نۆ كەسىش بۆ ئەو سەفەرە لە لاين پارتىيەو گەيبوونە شام و چاوئەنۆرى جەلاليان دەكرد. بە دل قبووليان كرد كە من لە باتى جەلال بم.

شەويك سەعات دووى پاش نيوەشەو، لە مەيدانى «ساحە البرجى» چاوئەنۆرى قەرارى حىزبى شىووعى بووين و پىكەوە بە كوردى قسەمان دەكرد. كراس شۆرىكى وەك كوئى بەويدا ھات. گوئى: برا ئىو كوردن؟

- بەلى.

- منىش حاجىم و بۆكانىم.

گوتم: تۆ ئەو سەمەلە نى كە قەحبەيەكى تەورىزى خۆي بە سەردا برىبوو؟

- بەرئەللا راست ھەوم!

- حاجى لە بۆكان مەلئ ھەزار و زەبىجم ديوە؛ دەتگرن! بەلام حاجى ھەر لە رىو گوتبووى ديتوومن. گرتبوويان و بردبوويانە رەزائى و زۆريان چەرمەسەرە دابوو.

دەگەل زەبىحى دانىشتىن ھەرچى دەمانەويست لە فستىوالدا باسى بكەين، لە ۱۵ رەوپەردا نووسيمان. بۆ ئەوئەش كە نەوەك لە تەرجمەكردندا بۆ زمانانى دى تووشى زەحمەت بىن، كردمانە فارسى كە لە مۆسكۇ فارسى ھاسان تەرجمە دەكرئ. نامانە ناو پاكەتەو و ئامادە.

دەبوايە ھەينەتى شىووعىەكانى عىراق - كە لە شام بوون لە سەر گفتى حىزب يارىدەمان بدەن تا دەمانخەنە سەر سەفەر؛ ویزە و مەزەي پىيوستمان بۆ وەرگرن. چووينە بىكەكەيان. ھەر گوتم: «كورد سەرەخۆ دەچن»، ئاي نەعوزوبىللا! ھەر لە دىن دەرچوون، شتى وائى!

- كاكە! حىزىبى شىووعى - زەلامە كانى - بېرىيان داوھ كە دەستەي كورد لە ژېر فەرمانى پارتىدا بى و شىووعى يارىدەيان لە سەرھوھ بىدەن.

يە كيان گوتى: گووم كرده قەراراتى حىزب! دوكتور سەفا حافز - كە لە رۇمانيا دەگەلم بىوو - گوتى: ئەم ھەزارە ھەزار كەس دەرھەقىتى ناھە; مەن لە رۇمانيا ديومە چەند بەغىرەتە...

ھەر چى دەليلمان ھىناوھ و قىراندەمان، «گەزى چى و جاوى چى؟! ھەر ئەوھە كانى رۇمانيا بوون... لە دەرھەقىتىدا بە سەفا حافز گوت: تۆ دەمناسى! وا دەكەم باشتريشم بناسى! رۇيشتين. لە ناكاو جەلال تالەبانى پەيدا بوو. ئىتر جەلال رەئىسە و خۆى زانى چ دەكا. جەلال گوتى: شىووعى بە ھىچ بارى قبوول ناكەن ھەزار و زەبىحيمان دەگەل بى، ئىوھ ئەگەر توانيتان بە رېگەبەكى تردا خۇتان بگەيننە مۇسكۆ، لەوئ يە كتر دەبينين.

- مام جەلال! ھەر چى دەمانەويست لە مۇسكۆ بىكەين و بىخوئىنەوھ، بە كوردى و فارسى نووسراوھ. ئەگەر ئىمەش نەتوانين بگەينى، وەك ھاتبين واھە.

جەلال خويئىدەوھ گوتى: قەت لەوھ باشتري نايى. مەن دەبىمە و بەھرى لى وەرەگرم. ئەمجار بە ھۆى رەوشەن خانم بەدرخانەوھ، سەفارەتى چىكۆسلاواكى، ويزەى زەبىحى و سىنەم بەدرخان

و مەنى دا. جەلال ھىندىك بوولى بە چى ھىشت. بوولى سوالى مەن و بوولى رەوشەن خانم ھەقى تەبىيارەى تا پراگى دابەش كرد. گوتمان لە پراگەوھ بە خۇرايى دەمانەنە مۇسكۆ. گەرانبەوھ لە سەر شۆرەوھە. رۇزنامەيەكى عەرەبى لە شام بە ناوى «ئەلوھتەن» كارتى نومايندەگى خۆى دامى؛ كە ئىستاش كەلىمەبەكم بۆ نەنووسى!

جەلال و ھەوالانى دەگەل دەستەى عىراقى و سوورى لە بىرووتەوھ بە سوارى كەشتى رۇيشتن. ئىمەش رۇزىك لە بىرووتەوھ - ويزە لە باخەلدا - بە تەبىيارە چووينە ژنو، زوورىخ، شتوتگارت.

شەو لە ئوتىلىك بە سەرمان برد، پادشاينە! سەنبرى تووكى قوو، لە دۆشەكدا قوم دەبووين. سبەى سوارى قەتار بووين، بەرەو پراگ. زۆر لە دەستەى ولاتانى تريشمان دەگەل بوو. بەر لەوھ بگەين، لە شارى «پلېزىر» پۇلىسى چكۆسلاواكى سەر كەوتن. پاسپۇرت و ويزەيان بردن، پاش دوو سەعات ھاتنەوھ. زەبىحى و سىنەم خان و منيان دابەزاند و قەتار فىكەى كرد و رۇيشت.

- ئىوھ ويزاتان تەواو نىيە.

- ھەى داد! ھەى بىداد! ويزەمان لە سەفارەت وەرگرتوھ.

- قسەى وا مەكەن!

ئەفسەرى پۇلىس وەك ھەيكەلى بوودا مەقى ناھە و ھەر بە سەر دەلى نايى. سىنەم بە فەرانسى و ئىنگلىسى، زەبىحى بە كەچە فەرانسىەكەوھ: جەنابى ئەفسەر! رېمان بدە تەلەفۇنىك بۆ پراگ بگەين؛ شوناسى باشمان لەوئ ھەيە. بە كى دەلىتى؟... تەلەفۇنەن رى نەدا. دەمانەويست تەلەفۇن بۆ قاسملوو بگەين. خىستيانىنە ناو قەتار، پۇلىسىكمان بە ديارەوھ راپىستا تا لە سنوور ئاواى ئەلمان بووينەوھ. ئەگەر لەو قەتارە دانەبەزىباين، تا پارس و مادريدش چووباين، كەس نەبوو بلى پىشتى چاوتان برۆيە. سەرى شەو لە شتوتگارت دابەزين. لە ئىزگەكاندا وەتاغۇكىكى شووشە ھەيە، ئىيك مەنزل بۆ مسافران پەيدا دەكا. نەخشەى ئوتىلەكانىش بە ديارەوھ. كام ژوور لە كام ئوتىل بەتالە، يان تەختىك بى ميوانە، بە كارەبا

نیشان دراوه و نرخه کەشی نووسراوه. تەنیا تەختیکمان دەست کەوت کە سینەم چونکە ژنە لەوی بنوێ، نرخە ۱۷ مارک. تاکسی بە قوماربازی، زۆری سووراندینەوه؛ ئەویش حیسابی خەفە مارک وەرگرت. جێگە بۆ سینەم داوین بوو؛ خوشمان لە ئێزگەدا سەرگەردان ماینەوه. کیلۆیەک چا، کیلۆیەک قاوەی ھاراو، چارشییۆکی رەشی ژنە عەجەمانمان پێ بوو کە لە مۆسکۆ بیدەین بە ژنە ئەفسەریکی ھەلاتووی ئێرانی لە مۆسکۆ. ریزە سندوق وەک سندوقی پۆست ھەبوو بۆ چەمەدان تێنان. بیست «فنیک» باوێ کونەوه، دەکرێتەوه. داخە و کلیلەکە لای خۆت بێ. لە قەدەم لێدان ماندوو بووین، خەومان ھات. لە سووچێکی ئێزگەوه لە سەر بەردی فەرش تەخت راکشاین. زەبیحی چارشییۆ رەشی بە خۆدا دا. تا پرخی دەھات. تێم کوتا: ھەستە!

- بۆ نایەلی بنووم؟

- ھەتیو! تۆ بەو چارشییۆتەوه لە تەنیشتم راکشاوی، ژنە عەجەمم دیتە بەر چا، وازم ھەلدەست!

ھێشتا خەومان لێ نەکەوتبوو، سەربازی ئەمریکایی دوان راستیان کردینەوه:
- مەمنوو عە بنوون.

- بە ئینگلیسیەکی شەق و رەق - ھەر دەتگوت عەرەبین و بە کوردی قسە دەکەین! - تێمان گەیانە:

- ماندوو دەبین، ئەدی چ بکەین؟

پێشمان کەوت، بردینە کافەییکی زۆر خەفە لە ناو ئێزگەدا. گارسۆن ھات. بە ئیشارە گوتی: پوولتان پێتە؟ لە پوولی ئالمانی چل فنیکمان پێ بوو، پوولی سووریاشی نەدەویست. بە ھەردوو کمان کۆکایەک و دوو لیوانی بۆ ھێناین. سەعاتیک دانیشە، دوو سەعات دانیشە، وەرەز بووین. چووینە قەدەم لێدان تا ماندوو بووین. رۆژ ھەر نابێتەوه! چووینە کافە؛ لە رێو دەریانکردین. ئەوسەر ئەوسەری ئێزگەمان کرد، تووشی سەربازە ئەمریکاییەکان بووینەوه. تێمان گەیانە دەنگوباس چییە. ھێنانیەوه کافە و گوتی: تا سبەی تاوھەلات لێرە دەبن! ناتوان دەرتان کەن. بە دانیشتنی کافە و بە قەدەم لێدان رۆژمان کردەوه. سینەم خانمان دیتەوه. ھەر چۆنیک بوو پانسۆنیکمان پەیدا کرد. بە دە مارک. غار دە تەلەفۆن بکە:

- قاسملوو دەغیلت عیلاجمان بکە! (ئەو دەم لە پراگ ئوستاد بوو).

ئێوارە تەلەفۆن، بەیانی تەلەفۆن.

- کاکە! خالد بە کتاش لێی تیک داو، وا بۆتان لە حەول داوین.

جاریک گوتی: لە دواي چوار رۆژ وا دەکەین بچنە برلین و لەوێوە راست دەتانبەنە مۆسکۆ. دانیشتن حیسابی دارایی بکەین: حەقی پێنج رۆژ پانسۆن، ئەوەندە؛ کرێ لە شتوتگار تەوه تا برلین، ئەوەندە؛ ئەدی چی بخۆین؟ ھیچ! بۆ گانیدی مانگیك ھیچی نەدەخوارد و گویشی نەدەدایە؟ بووینە گانیدی! چوار دانە رۆژ زەواوم نەجوو سەر زار. وام لێھاتبوو لە رێ کردندا لینگم دەلەرزى. ئەوانیش ھەر وەک من؛ بەلام تۆزیک باشتەر بوون. وام ھەست کرد جەمیکیان بە دزیووە خواردبوو! ئیشاللا وانەبوو...

نامە یە کمان بە کوردی و بە خەتی لاتینی بۆ رەوشەن خانم تیلگراف کرد. لە پاش ھەر دوو دێر و دوو دێر و لەتیکدا نوختەمان دانابوو؛ یانی ھا یەک کەلیمە! تیلگرافچی پاش ناردنی - کە

ھەمووى شەش كەلىمە بوو - وتى: زمانىكى سەرتان ھەيە؛ كەلىمە ھەكى لە دوو دېر زياترە!

- بەلى ئىمە زۆر زمان درىژىن!

پاشنىوېرۇي رۇزى چوارەم گوتىم: ئەو قاوۋە و چايە بۇ نەفرۇشىن؟

- فەكرى باشە. بەلام كى بىفرۇشى؟

- من!

- زمان ھەر نازانى.

- چىش!

كلوئىكى سىي كوردانەم لە سەر نا، بە دەورۋەرى ئىزگەدا بگەرئى، بىنەرئە:

- ئەرەبىيان كافى!

سەرى پاكەتە كەشم ھەلچىرېبوو. تووشى ھەر پىرېژنە ئەلمانىك دەبووم وە بەر لووتىم دەدا

تا بزائى قاوۋە چاكە. قاوۋە لە مغازان كىلۋى بە پەنجا مارك بوو. كەس لە منى نەكەرى بىست و

پىنچ. ئاخىر لە بەر ئىزگەي ئۆتۈبۇس بە بىستوسى مارك دام بە پىرېژنىك. زگىكى باش

سۆسىسى بەرازمان خوارد. چايە كە بىتە:

- ئىندىيان تى! ئىندىيان تى!

دەتگوت دەلالى ھەرچە بازارى سەقزم. ئەوئىش كەس نەيدەكەرى. لايان وابوو تەخلىتە و

خۆى نىيە. زۆر سوورامەو، فايدەى نەبوو. لاقم ماندوو بوو، دەنگم خەرىك بوو بىنووسى.

بەزمىش ئەوۋە سىنەم و زەبىخى دوور بە دوورم دىن و تا ھاوار دەكەم لە پرمەى پىكەنىن

دەدەن! فەكرىكەم بۇ ھات. خۇم كەرد بە چاخانەيەكى ناو ئىزگەدا. چام نىشانى ژنە چايچى دا، كە

دەتگوت گامپىشە: «ئىندىيان تى!»، دەستىكى پىتو نا، يانى نامەوئى. بە ئىشارە دەستەم بۇ

قۇرىكە برد. چىنگىكەم لە چاكە دەرىنا، تىم گەياند ئەوۋە لىنى تا بزائى چۆنە. ژنەتو بە ھەيفى

زانى ئەو زىانەى لى بىكەوئى، بىستويەك ماركى لە پىش دانام و چاى وەرگرت.

مالى خودا ئاوا! سۆسىسى شەوئىش دابىنە!

بەيانى پارەى پانسىۋن درا، نان و سۆسىس و پەنىر كەردا. پازدە ماركمان بە بلىتى قەتاردا،

ھىشتا پىنچ مارك و شىكىمان - نەغد - مابۇۋە! كى وا سازە! قەتار دەروا و باران دەبارى. لە

«لايىزىك» راوۋەستا. ژنىك دەپروانىيە پاسپورتان. زەبىخى گوتى: تۇ زمان شىرى! ھىچ قسە مەكە!

سىنەم خان جواپ داتەوۋە. ژنەكە پرسى: ئۆۋە چىن؟

من نسەتەم لە بىر چوۋ؛ گوتىم: دەلەگاسىۋن، فستىۋال، مۇسكۇ!

- وەرەنە خوار، پىرۇنە ئىدارە!

- دەك زمانت بە برىن چى! ئەو توركىيە كىۋىلكەت لە كوى بۇ ھات؟ بە خوا دىسان دەبى لە

برىسان قۇرەى زگمان بى و لە سەر جادە بىخەوئى!

- تۆبە! غەلەتم كەرد! لە بىرم چوۋ!

چەمەدان ھەلگەرە و دە ناو بۆلە و پرتەى ھەوالاندا لە بەر باران قور بىشئە. گەينە خانوۋىك،

چوۋىنە سالۋنىكى - خوا ھەلناگرى - سارد. ئىمەش تەپوتلىس. زۇرى نەبرد، كابرايەكى

قوتوۋكەى ملبارىك ھات لە بەرانىرەمان دانىشت. بە فارسى پرسى: كىن؟ لە كوپرا دىن؟ بۇ

دەچنە برلىن؟ راپۇرتى من كاريكى نەكەردبوو پىنە بكى. سىنەم راستىيەكەى گوت. كابرا گوتى

چاين بۇ بىن. سەرۋ چاى بىرەنگى گەرممان ھەلدا. تماشاي سەعاتى كەرد:

- نیو سہاٹی تر بہریتان دہ کہم. ہائی پازدہ مارکہ کشتان بدہمہوہ؛ ئیوہ میوانی ئیمہن!
- ہا، زہبیحی! دہ نہ گہر مہردی بکوخہ! زمان شریہ کی من پازدہ مارکی ساندہوہ، چاکم نہ کرد؟!

قہ تار ہات، خۆمان تی خزانہ. حۆل - حۆل چوونہ واگوئیکی پر لہ مندالی ورد دانیشٹین. ژنیکی دہرہ جہدار، تہنگہ نہستور، دم و چاو ہہ لپزاو، فیت فیتہ بہ قہدہوہ ہاتہ ژووری. وای گوراند باوہ ناکہم ہیچ مارشالئیکی ہیتلہری وای نہراندیج. دیار بوو دہ یگوت: ئیوہی زہلام چۆن ہاتوونہ ناو واگوئی تابیہ تی مندالانہوہ؟! چہمہدان ہہ لگرہ و را کہہ بۆ واگوئی زہلامان. لہ قہ تار موہ دہمانروانیہ دہشت: بہ سہدان ژنی و ہک پەرہی گول ناسک، لاقیان تا نہستورایی ران ہہ لہمالیوہ، قۆل پروت، قیرہ تاوی جادہیان پی دہ کەن. گوتم: سینہم تماشاکہ! زورتان فہرموو بہرانبہری ژن و پیاو. خوا کہریمہ ئاوات ببینمہوہ! لہ ئیزگہی برلینی شہرقی دابہ زین. چہمہدان بہ نیخہ نیخ ہہ لگرہ و برۆ. سندووقہ پۆستہ کەش نییہ دایانمہ زرینین. لہ دہمی مہیدانیک لہ سہر عہرز راوہ ستاین. کەس نییہ جگہ لہ ئەلمانی بزانی. ژنیکم دی جحیل بوو؛ ناشیرین نہبوو؛ بہ لام برۆی تاشیبوو، بہ قہلہمی شین برۆی بۆ خوئی خەت کیشابوو. شتیکم گوت، لیچیکی ہہ لقرچاند و رۆیی.

- ئای دایکت لہ قنگت خوا! چہند بہ دہعیہ!

دہی ئەدی چ بکہین؟ مۆری لاوانی جیہانیم لہ سہر رۆزنامہ یہ کی پەر چکۆلہ دیت؛ مندالیک دہ یگتیرا. دیتمہوہ! ئەو رۆزنامہ لہ کوئی بی لاوان لہوین. با بچین. کورمان تیگہ یاند؛ گہراوہ، پاش ہہژ - تۆ ہہنگاو بہ دہست نیشانی داین.

- خووش ہاتن! چہمہدانہ کانتان بہ ئامانہت دانین.

- لہ کوئی؟

- لہ ہۆو سالۆنہ.

یہک دانہ ئەفسہری دہرہ جہ سہرہنگی پیری لہرزۆک بہ سہر ئامانہ تی قہ تار را دہ گا. پرووسیہک دہ لی، دہ لئی زمانی بہ پەلوولہی گہرم سووتاوہ! زہبیحی گوتی: لاچن من بہ پرووسی دہیدوینم. ہیشتا چوار کەلیمہی نہ گوتبوو، گوتی: مہلا! پرووسیہکەم لی خەلاس بوو! سینہم بانکہ! نیو سہاٹی پتر کیشا تا چہمہدان تہحویل دران و پەسیدمان وەرگرت. لاویک پیشمان کەوت، بردینیہ وەتاغیک لہ سہر ئیدارہی رۆزنامہ کە.

- ئەلۆ کاکہ قاسملوو! گہیشٹینہ برلین، دہی چی بکہین؟

قسہ درێژہی کیشا، کوتم بیدہ بہ من:

- برا ہیچ دہکە، ہیچ ناکہی بہ قیر و بہ توون! تۆ بلی نانمان دہنی، برسیمانہ و شویتیک ہہ بی لئی وەرکەوین.

- تەلەفۆن بدہ بہ یہکیک لہ خانہ خوێکانتان.

دوای ہیندیک «گوت - گوت» و «شلیختن - پلیختن»، کابرا تەلەفۆنی دانا و گوتی فہرموون.

- ئەی خودا ساحیب فہرموودەت کا!

چوونہ رستورانیک - بی تۆ ناخۆش - گوشت بہرازی سوورہ وکراو، لیکای بابہ غەلیفہشی دہ تکاندا! بہ ہہلپہ وەری گہراینی، ئیسکەکانیشمان دہ کرۆشت! مپ، ہەر دنبہمان دہ ہات، دہ ماشینیان ناین. بردیانینہ مہدرہ سہیہک بہ ناو «شلیمان شولہ» لہ سہر جادہی نازانم چی.

سینه‌م له لای ژنان، ئیمه‌ش دوو به دوو له وه‌تاغیکێ درێژێ هه‌راودا. سه‌رو دۆشه‌گ و سه‌نیری فوودراوی لاستیک و دوو په‌توویان داینی. به‌یانیان سه‌رو هیلکه‌ی کولاو، دوو جه‌مه‌ی تریش کۆپۆنی یاره‌لماسی و گوشت به‌راز؛ که برۆین له رستووران نوشی گیانی که‌ین. داوای ئاومان بکرا‌یه نه‌بوو؛ ده‌یانگوت زکتان وه ژان ده‌که‌وئ؛ ئابجۆ بخۆنه‌وه. به‌ دزی ده‌چووم له ده‌ستشویی ئاوم ده‌خوارد‌وه. هه‌واله‌کانیشم فیر کرد؛ دیتیان زگیان ژانی نه‌کرد.

تووشی تاو و له‌رزیکێ زۆر سه‌خت هاتم؛ بر‌دیانه‌ بیمارستان. ژنیکێ پسپۆرم هاته سه‌ر، گوتی: تۆ له شونیکێ پر مالاریا هاتوویه دنیا‌یه؛ هه‌ر گا گه‌یشتیه جیگه‌یه‌کی هاوه‌ه‌وای ئه‌وئ، لیت ده‌ژیته‌وه. منیش کاتی دیل بووم له لینینگ‌راد وام به سه‌ر هات. ده‌رمانی بۆ نووسیم و هاتمه‌وه شوینی خۆم. له تاوی تا ده‌منالاند. زه‌بیحی دۆشه‌که‌ی لئ فش کردبوومه‌وه. که‌وتمه سه‌ر زه‌وی. ئه‌ویش له‌و ده‌مه‌دا گالته‌ی هاتبوو!

کچیکێ باریکه‌له‌ی گه‌نم‌ره‌نگی ئه‌لمانی - که‌ ناوی «زگریتا» بوو - ته‌رجومانی ده‌کردین. فه‌رانسی و ئینگلیسی و ئه‌سپانی ده‌زانی. هیند رۆح‌سووک و به‌ ده‌سته‌وه بوو که زۆر خۆشمان لئ ده‌هات. هه‌موو رۆژ ته‌له‌فۆنمان بۆ پراگ ده‌کرد. گوتیان له موسکۆ مه‌لامسته‌فا بارزانی‌ش بۆمان ده‌حه‌ولدا‌یه؛ به‌لام وه‌ختی فستیوال به سه‌ر چوو. ئیمه هه‌ر له برلین ماین. زه‌بیحی فیره شه‌تره‌نجی کردم و رۆژمان پێ راده‌بوارد.

دی‌بووم که چا له ئوروپا که‌مه و زۆریش زه‌رد ده‌خۆنه‌وه. قۆریه‌کم پێ بوو، بۆ خۆمان چای عیراقیمان لیدنا. چام ده‌کرده‌ چادان و ده‌م‌برد ئاوی کولیویان بۆ به سه‌ردا ده‌کردم. رۆژیک که تام هاتبوو گوتم: کاکه تۆ بچۆ ئاوی کولیو وه‌رگه‌.

- مه‌لا من نازانم بلیم چی؟

- زمانی ناوئ، کتری له سه‌ر فرگاز ده‌کولئ، لینی پر که.

- نامده‌نئ!

پر به‌ قۆریدا گرت و چوومه‌ سه‌سار، پیریژنیکێ قوون قه‌له‌وی تۆپه‌ل رابرد. غارم دا، ده‌ستم له شانی دا، گوتم: «شلخن پلخن، ئاوی کولاوخن!». پیریژن ده‌ست و پیت بریبا وه‌خۆ نه‌ده‌هاته‌وه! هه‌ر لینی وه‌رگرتم و پری کرد له ئاوی گه‌رم.

لاویکی عه‌ره‌بی عیراقی به‌ ناوی «فالح غه‌ننام» که لام وا بوو ئه‌ویش وه‌ک «سه‌لیم شاهین» هه‌ر له ورگ له‌وه‌راندن ده‌گه‌را، هاته لامان و بووینه سی که‌س له وه‌تاغه‌که‌دا. دانشجووی هه‌نده‌سه‌ی میعماری بوو. رۆژانه تماشای سمیلمانی ده‌کرد:

- لا سمیلی چه‌پت له هی راستت کورت‌تره‌!

- به‌ راستی موه‌نده‌سیکی شاره‌زای!

زۆری عاقیده به‌ زانایی زه‌بیحی بوو. جاریک له منی پرسی:

- مامۆستا له کام دانشگا ده‌رچوو؟

گوتم: له دانشگای «ترکه‌ش»!

- به‌لئ به‌لئ، به‌ خوای دانشگای چاکه‌!

خۆ نه‌ده‌کرا بلئ ترکه‌شم نه‌بیستوه‌!

په‌رده‌یه‌که له ژوو‌ریک هه‌لواسرابوو؛ سه‌رمان پیدایه‌ گرت، فالح غه‌ننام ده‌ستی ده‌ ناو گه‌لی زگریتا دا‌بوو؛ ده‌میشیان به‌ ده‌می یه‌که‌وه بوو. فالح هاتۆته‌ ده‌ر سویند ده‌خوا ئه‌م کچه‌ شیوو‌عیه

و زور داوینپاکه؛ خه یالی خراپ مه کهن!

- نا نا، کاک فالج! ده زانین تو ده ته ویست هیلکه ی لی ده رینی؛ دهنه فکریکی تر تان نه بوو!
کابرایه کی کورته بالای مل کورتی ئیرانی هاته دیدهنیمان:

- من ئاغای یه زدیم. ژنیکی ئه لمانیم هیناوه؛ ده بهیتم بتانیینی:

- لازم ناکا، خوا بیگتان بیلی!

- به خوا ههر ده بهیتم!

ژنیکی شله ی که ژ، که چاوی له بهر تاو هه لئایه؛ قاچ باریک، لاواز، ده تگوت دار دۆژه نگه، هات
و دهستی ده دهستی ناین.

- ئاغای یه زدی که ست ده ست نه کهوت ئه و تازه رووته نه بی؟!

- توخوا سهبر قسه بکه! ژنه کهم تۆزیک له فارسی تیده گا!

ههر که چووینه مه دره سه که، دوازه مارکی ئه لمانی غه ربیمان مابوو. به قه تار چوومه برلینی
غهربی، گوژیمه وه به چل و ههشت مارکی شرقي و قاچاغچیه تیه کی باش بوو. نه وهش زگریتا
فیری کردم؛ دیار بوو کۆنه کاره!

هیشتا فیری ئاوخواردنی ده ستشویی نه بیووم. شهو گوتم ده چمه ده ری لیوانیک ئابجو
ده خۆمه وه؛ تینوومه. زه بیحی گوتی: زور زوو و مره وه، نیگه ران ده بم. ته واو داوای ئابجو
نه کردبوو، ئالمانیه کی سه د کیلویی پالهوان گوتی: ئه ره ب؟ کایرؤ؟! به سه ر گوتم به لی.
مه چه کی گرتم؛ ده تگوت شکاندی. بانگی کرد و دکابه کیان بۆ هینام:

- بیخۆ!

- ناخۆم!

دهستی توند کرد.

- ئای دهستم!

خواردمه وه. باوه ر که له ده ممه وه سووتاندی تا ناو زگم.

- یه کی تر!

حاسل، بهری نه دام تا سی پیه له ی به گه روودا کردم. ئه مه تۆمه ز ئیس ئیس (S.S.)ی هیتلهر
بووه و له قاهره هه بس کراوه و بووینه خزم! به تکای بارمه نه که بهری دام. هاتمه وه لاقم
مقهسته ی ده کرد. زه بیحی تووره بوو:

- وامزانی گوم بووی.

- هه تیو خزم پیه دا کردووه. قسه مه که!

تهخت نوستم تا رۆژ درهنگ خه بهرم نه بووه.

رۆژیک لهو ته له فون کردانه دا، قاسملوو ئادریسی «نه ورۆزی» ناویکی داینی، گوتی پیم
گوتووه کارتان بۆ پیک بینی. زه بیحی و من چووین. له سه ر جاده له ترام دابه زین. زور گه راین،
کۆلانه کی ئادره سمان نه دیته وه. ده سا جارێ با بزانی له ماله؟ ته له فۆنیکمان له سه ر جاده وه
کرد.

- به لی له ماله؛ ده لی وهرن!

دایخسته وه.

- بۆ نه تپرسی چۆن ماله کهت بدۆزینه وه؟

- ئاى راست دەكەي!

غىرفانىمان گەراين دە فىكىمان پىچ نەبوو تەلەفۇن بىكەينەو، دىسان وئىل بووين. تا دۇزيمانەو شەيتان گوتى چەق! ئارقى كىردوو، ماندوو: «سەلامون غەلىكىم!» تارانىيەكى رەشتالەي بالا بەرزى لووت بەراني، چوار تەلەفۇن لە دەورە، دەتگوت عالاعزەتە! بە مىنگەيەكى تارانىيەو پەرسى: دەلەين چى؟ لە سەر جواب مەحتەل نەبوو، تەلەفۇنىكى ھەلگرت؛ وەختى بۇ كىچىك دادەنا!
- بەلى چتان گوت؟!

ئەو جار بە تەلەفۇن دەگەل ژنىكى فارسى زماندا جى ژوانيان ديارى كرد.
- ھا، چىتان فەرموو؟!

پاش زمان لووسى و تەعاروفاتىكى خەستوخۇل، نووك و بەدى ھالى خۇمان بۇ باس كرد؛ بەلام ئەو لەبەر تەلەفۇن ھەلگرتن و دانان زۇر كەمى گوى لى بوو.
- وا ئىستاش قاسملوو بۇ لاي تۇي ناردووین كە باسى ئىمەي بۇي كىردوو.
- قاسملوو ناناسم، كىيە؟ لە كويە؟!
- كوردە و لە پراگ ئوستادە.

- كورد چىيە؟! زۇر تازەگى ھەيە بۇ من! قاسملوو بۇ ناچىتەو ئىران؟ لە پراگ چ دەكا؟!
گوتەم با بېرۇن بى فادەيە. زەبىيە دەستى پىچ كرد؛ بە خاترى نەوع پەرورەي، ئىنسانىيەت و چى و چى! كولى پىكەنەنم ھەستا و خۇم بۇ نەگىرا، دەر كەوتەم. زەبىيە بە دوومدا ھات:
- مەلا بۇ پىدەكەنى؟

- كاكە! غەينەن سوالكەرىكم ھاتە بەر چاۋ كە بە كافرىك بلى: بۇ خاترى غەلىفەي ئىندىرقاش لىرەيەكى زىرم دەيە!
زەبىيە لە من پىتر پىكەنى! خىرى ئەو شىمان بەخشيەو.

لە مۇسكۇ ناھومىد بىووين. دەيى بېرۇن، بۇ كوي؟ بە چى؟ قەلىش گوومان ناگەيەنئەو ھە شام. سەفارتە مەفارەتلىكى سووريا، مىسر لە برلىن نىيە؛ كونسولگەرىشيان دەس ناكەوئى. با بىچىنە «بۇن». خانەخويكانمان كىسەيەك نان و پەنيرىان دايىنئ و سەرو سىو. بلىتى قەتارىان بۇ بېرىن؛ پىنچ ماركىشيان دايىنئ. بۇن بگرە و ھاتم! ئاى بەدبەختى! جى لە قەتار دەس ناكەوئ، دەيى لە كۆرىدۇردا شەشسەد كىلۇمىتر رابوئىرىن. ھەر چۆنىك بوو سىنەم لە واگۇنىكى شەش نەفەرەي ژاندا خۇي سەپاند. ئىمە جىگەي قىنگەلفىس دادانىشمان نەبوو. سەرما بوو. بەردەمى خۇم وەك عارەبان ھەلپىچابوو. چووم لە بەرانبەرى ئاودەست، لە سەر عەرز دانىشتەم. زەبىيەش ھات. دوو كىچى ھەژ- نۆ سالا لە پەستا دەھاننە ئاودەس. لىم مۇر بوونەو، فشتىكم لى كردن، زىراندان. ئىتر خوا وەتەسەنئ قەت مىندالىك بە لاماندا نەھات. بەلام بۇنى ئاودەستەكە پىلوى وەرەز دەكرد. ھەر چۆنىك بوو ئەو شەو شىمان گوزەراند.

دەلەين دوو كابراي سوورىيەي، بە زىستان پرووت و بە ھەردوو كىيان لىفەيە كىيان ھەبوو. شەو بە خۇياندا دەدا، رۇژ لە بەر تاو دەشانيانەو دەپىچا و بە بەريەو ھەلدەلەرزىن. بەھار ھات؛ يە كىيان گوتى: زىستانەكەمان رابوارد.

- بەلى، ئەمما بە ھالى سەگ!

لە ئىزگەي «كۆلۇن» دابەزىن. غار دە سەر تەلەفۇن! تەلەفۇن نامە سەر و بن كە! سەفارەتى سووريا لە بۇن نىيە. ھىچ شتىك لەو تالتر نەبوو. ھىزى دلىمان نەما و بە ھەناسە ساردى

تماشای یه کترمان ده کرد.

- سهاره تی میسر چی؟

- هه یه؛ به لام کی جوابی ئیمه ده داته وه؟

- ده با ته جره به یه که یه؛ خو لیمان نادهن.

- ئالو، سهاره تی میسر؟

- به لی.

- ده خيله ئیمه سووریایی لیقه و ماوین، سهاره تی سووریا له بۆن نییه. چارمان چیه؟

- من نوم «عه بدولفه تاح دیدی» یه. له کوین؟ ئیسته دیم.

- جا چۆنت بناسین؟

- یه کی دریزی رهش وه ک قیلیم.

ره شه هات، گوتی: جارئ هیچ قسه مه کهن. بر دینییه رستوورانی ئیزگه، بهر چاییه کی شاهانه ی داینی. پینج مارکی له سهر میز دانا:

- نه وه هه لگرن!

- به خوا قبوولی ناکه یه.

- برا چونکه ده زانم بهو پینجه ده گه نه سهاره تی سووریا، نه مه ندهم دا؛ ده نا ده بوايه زۆر تران بده می. له خه تی ژماره چوار سوار بن! پینج ئیزگای ئوتووبووس بژمیرن! دابه زن! باغچه یه کی سچ گۆشه یه؛ سهاره تی سووریا له و تیه.

پاش چهند سال بۆمان ده رکه وت که دیدی داستان نووسه و له زۆر شوینانیش بۆته سه فیری میسر.

شاره که ناوی بادگودزبیرگه، بهو نیشانه گه یه بهر ده رگای سهاره ت.

- راهه ستن جارئ مه چن! چوو زانن سه فیر به عسی سه گباب نییه؟ چوو زانن ده رمان ناکا؟ چوو زانن نه گهر بزانی کور دین ههر به گرتمان نادا؟

- ده ی سا قوری کوئ به سه ردا که یه؟ له سه ر خوا! سه ری خۆمان ده که یه کوتک.

ده ریشمان کا، له سه ر ږنگای ماشینه که ی ږاده کشین! با به سه رماندا ږوا.

به سه د ترس و له رزه وه زهنگی ده رکه مان زړاند. ژنیکی ئه لمانی ده رکه ی کرده وه؛ سالو نیکی شان داین. دانیشیتین و چاوه نۆږی چاره نووسین. کوریکه عهره بی حه له بی له وئ بوو، ده یگوت: عهریزه م داوه ږوولم ده نئ ژن بیتم. ئیوه شتوتگارتان دیوه؟

- به لی.

- نه چوونه سه یری کارخانه ی مارسیدس؟

- نه خیر.

- ئای عومرتان به زایه چووه! کوره چۆن ږیاو سه یری وا له کیس خۆی ده دا؟ هه مووی دوو مارکی تی ده چوو!

هه ستم وه بهر شه قی ده م؟! حیزباب! ئیمه نان نه بوو بیخۆین؛ شهش مارکمان دابا بۆ سه یری مارسیدس؟!

له و ده مه دا بانگ کړا، چووه لایه کی تر؛ بوو به هه را و جوین دان به عهره بی:

- فلان فلان شوده! بۆ سهاره ت گه داخانه یه؟! ههر ږۆه چهند ده سه یری وه ک تو په یدا

دهبن: «قوربان لیمان قهوماوه، پوولمان نهماوه». تۆ بهوش پازی نی، دهتهوی ژنی ئەلمانیت بۆ بینم. ههیدی له بهر چاوم گوم به! تا نهگوتوووه بنگرن!

ههتیو ههلات. دلمان کهوته خرت و پرت. به خودا ئیمهش بهو دهرده دهچین. کابرایهکی قولهخرهی دموچاو چکۆلهی گرد، که هیچ پیمان وانهبوو سهفیره، هات. له بهری ههلهستانین.

- بهخیر بین!

- سهلامهت بی!

- فهرمایشت؟

- سهفیرمان دهوی!

دانیشته.

- من سهفیرم، فهرموون!

- جهناب له بیرووتهوه دهچووینه مۆسکۆ... ئەوه چیرۆکمانه و ناشتوانین بگهینه سووریا.

- ههرسیکتان کوردن؟

- بهلی.

- که وا بی داوای ئیستیقلالی کوردستان دهکهن؟!

- قوربان! چۆن شتی وا دهفهرمووی؟

- بۆچی؟ ههر ئیستا ئەنگۆ سی و من یهک. ئەکسهریهت بهنگۆیه!

- ئیمه لیقهوماوین؛ پهنامان هیناوه؛ چۆن تۆ دلت برّوا دهدا ئەو تهرزهمان بدوینی؟

سهفیر گوتی: من جارێک کوردیک له ئیعدامی نهجات داوم؛ ژیانم لهو کوردهوه دهزانم. ههر

چی بۆم بکری تهقسیرتان دهگهل ناکهم.

- کورده که کئ بوو؟ دهکری بیفهرمووی؟

ههناسهیهکی ههلهکیشا:

- جهلادهت عالی بهدرخان بوو. خوا رهحمهتی لی بکا، له چنگ فهرانسیان ههلاتم که

حوکمی ئیعدامیان دابوووم. دوو مانگ له مالهکی خۆی شاردمیهوه تا عهفووی بۆ ساندم.

- ئەم خانمه کچی جهلادهت بهدرخانه.

واقیکی بردهوه. بانگی کرد: خانم! وهره دیاریهکیان بۆ هیناوی!

خانم له پلهکانان هاته خوار و چاوی به سینهم کهوت:

- سینهم! شاگردە خۆشهویستهکه! کام فریشته تۆی گه یانده من؟

بوو به فلج و هۆری ماچان. خانمی سهفیر له شام ئوستادی حقووق بووه و سینهم لای ئەو

دهرسی خویندوووه. سینهمی برد و پۆیی. سهفیر - که ناوی ئیبراهیم ئوستوانی بوو - گوتی:

دهزانم به سینهمهوه زۆر نارهحهت بوون. ئەو له ماله من دهبی. ئیوهش دهئیرمه ئوتیل. له شام

دهپرسم ههر گا بریاریان دا که بتانئیرمهوه، له سهر خهرجی دهولت دهچنهوه.

نیوهپۆژهیهکی زۆر سهفیرانهی داینی. سهرو بیست مارکی نهغدی داینی که گیرفان پوولی

بی و حقی ئوتیل له سهر سهفارهت. پاش نیوهپۆ به ترومبیلی سهفارهت چووینه ئوتیلۆکهیهکی

خشپیلانه له سهر لیوی چۆمی «راین». ههر ژوورهی تهختیکی دوو نهفهری لی بوو، ههمووش

ههشت وهتاغ بوو. وهتاغیکمان بۆ سینهم گرت که پۆژ له سهفارهت لای خانمی سهفیر بی و

شهو به ماشین بیهیننهوه ئوتیل. ئیمهش له سهر داوای خۆمان به ژووریک پازی بووین -

بيلامانی - وه ک ژن و میرد له سهر ته ختیک بنووین.

چووین که له دوکانیک قهند و چا و نان و پښخوړیک بکړین. شووشه شهرابی ئیلزاسی گهردن بلندی لی بوون؛ به چوار مارک. هه رزانه، زوړیشم دهردی ماندوویی و سهرما دیوه؛ یه کیکی ده کړم.

- نایه لم بکړی!

- هه تیو به تو چی؟ له بیست مارکی خومی ده کړم!

- مه لا ناهیلیم بیکړی!

- جا نهوا ده یکړم؛ تو پیایو ئازای مه هیله! شهرت بې پشتت له زگت نهرمتر ده کهم! بو من مندالی بهر دهستی توم؟!

کړیم و به بې نهوه یه کتر بدوینین هاتینه وه ژووره کانمان و دهنگمان لیک گوړپوه. چوومه سهر ته خته که، په توویکم به سهر لاقان هه لکیشا؛ سهری بوتلم کردهوه. زه بیحی - که لیم قه لسه - پشتی ده من و پرووی ده په نجره به. به پیوه ویستاوه و بهو دهنکه ناخوشه ی که ده تگوت میز به تنه که دا ده کا! شیعری حافز ده خوینیته وه. رووم تی ناکا؛ له بهر خویه وه:

- مه لا! هه مووی ده خویه وه؟

- به تو چی؟

- ئاخر مه لا! نهو هه مووه حالت تیک ده دا!

- تو پیم نالیتی چ کارت به من داوه؟ من خوم ده کوژم. به تو چی؟!

پشتاوپشت لیوانیکی له ده ستدا، به پی دزه لیم نریک بؤوه.

- مه لا خوت کهر مه که! سهری بابت توژیکم بو تیکه!

- یا خوا نه گهر بو تیکم غه زه بی عهرز و عاسمانانم لی بباری!

ده می بوتلم به لیومه وه نا و قورت - قورت ملم لی نا.

- مه لا ده مری! توخوا توژیکم بو بیله وه!

قرتم له بوتل بری و په تووم هه لکیشا و نوستم. له ئیواره وه تا ساعات دهی به یانی یه ک بین خه وتم و وه خه بهر نه هاتم.

هفته ی جاریک سهریر نیوه پوژهی ده داینی. وه ختی دی ده چوینه چیشتخانه و ههر په تاته ی کولاو و گوشت بهراز بوو. جاریک گوتمان با شتیکی دی بخوین. زه بیحی دهستی له سهر شتیک دانا، به گارسونی حالی کرد: نه مه! هه شت هیلکه ی نیمروویان به قاپیک په تانه وه هیتا. به ده ست، به چاو داوای نانمان کرد. دوو گزمووله نانیان هیتا، خه وتی پارویک نه ده بوون. پاراینه وه، ددانمان بو چیر کرده وه، ده تگوت ته بلیغاتی خه میر دهنان ده که یین! رؤیی، جووتیک پشکه لی دیکه ی بو هینان و به سهر گوتی: به سه!

رؤژیک بیستمان که عه لی خه یدهر سوله یمان سهریری عیراقه و له شاری بادگودزبیرگه.

- زه بیحی با بچین.

مونشی گوتی: وه ختی نه داوونی؛ مه منووعه بچن. له کاغزیک به کوردی خومانه نووسیم دوو که سی سووریایی هاتوونه دیده نیت.

- تکایه بیده یه!

هاته وه گوتی: فهرموون!

- نووسىوتانە سوورى و كوردىيە كەتان عىراقىيە.

- مەن ئەو كەسەم كە ناردتە لوبنان، بەھنەس.

- تۆھەزىرى؟ لىرە چ دەكەي؟

- جەناب! ئەۋى خۆت بە لاۋەتى دەتكر، ئىستا مەن دەيكەم؛ حال و مەسەلە ئەۋەيە...

كە ھەستايىن، رۋانىيە كىسەكەي، سەد ماركى تىدا بوو. گوتى: دەيى ھەر بىنەۋە؛ جارى ئەم كەمەم لى قىبۇل كەن.

- نامانەۋى.

- دەيى بىتەنەۋى.

ۋەرمەنگرت. سەرو سى و سى ماركمان پى برا، ئىتر نەچۋىنەۋە لاي. زەبىيى رۋزى دوو پاكەت جىغارەي چىستىرلىدى دەكىشا؛ دەيكردە ھەشت مارك؛ نەمدەۋىست پەكى بىكەۋى. خۇم سىغارىكى بەلگەم دەكرى بە ماركىك، دە دانەي تىداۋو ھوكمى لى كىردووم؛ مەلا ئەم جىغارەت بۇگەنى دىت! بچۇ لە دەرى بىكىشە!

- ھەي دىن سزا مەن بۇ خاتىر تۆ ۋا دەكەم، تۆ دەرم دەكەي؟!

- كە ۋا بى مەلا بىمەخشە!

سەفىرى سوورىا جارىكى تىرىش سەرو بىست ماركى دايىنى. چەند رۋز بوو ھەر دەيگوت دوو جارم نووسىۋە، جۋابى شامم بۇ نەھاتەۋەۋە. تەننەت گوتى دەترىسم خالىد بەكداش بۇي تى چاندىن. بانگى نامەبەرى سىاسى كرد: دەچىۋە شام، بەر لەۋە بچىۋە مەلە خۆت، بچۇ ۋەزارەتى دەروە؛ بزانە بۇ جۋابى نامەي ئەۋانەيان نەناردوۋە! نامەبەر بۇ سبەي ئىۋارە ھاتەۋە؛ يارىدەي ئىمە قىبۇل كىراۋو. بە سەفىرى گوت: پاكەتەكانت ھىشتا ھەلنەپچىراۋون؛ ئەگەر مەن چووم خوتىندىنەۋە! سەفىر گوتى: ئەمەش دەۋلەتەكەي مەن!

ئەۋ رۋزانەي بىكار لەۋ شارە بوۋىن، كارمان خولانەۋە بوو. ھەر كەسىكى گەنمەنگىمان دەدى: «خەلكى كوتى؟»، جارى ۋا بوو ھىندى دەردەچوون؛ بەلام زۆر جار ئىرانى دەبوون. يەك لەۋ ئىرانىانە گوتى: كورد لىرە زۆرن. ەلى قازى لە سەفەرەتە. بىچارە چۈنكە بابىان ەزىيەت داۋە مەعاشى زۆر ۋەردەگرى!

رەستوورانىكى دانشجوۋيان ھەيە لە بۇن، كوردى زۆرى بۇ دەچن. با بچىن كورد پەيدا كەين. چوۋىنە بۇن. چۇناۋچۇن بوو لە پۇلىسىكى راھنمايىمان پىرسى: «رەستوورانى دانشجوۋيان»، بانگى پۇلىسىكى دى كرد، ھاتە جىگەي؛ خۇي پىشمان كەوت. دە دەقىقە دۋابى لە كۇلانىك رەستوورانى نىشان دايىن ۋ گەراۋە. سەركەۋىتىن. لاۋىكى فارسىمان دى، گوتى كرماشانى ھەن ۋ كوردى ەەرەبىش زۆرن. لە پىشتەۋە سەرىكى كەچەلم دى.

- ئاي دىتمەۋە، ئەۋە ئوستاد شەھابە. ئوستاد شەھاب!

مدىر مەدرەسە بوو لە مەدرەسەي فەلىي بەغدايە. ھاتىبو بۇشكى دەخوتىند. جەمىكىمان دەگەل خوارد ۋ ھەموو رۋز بە شارا دەيگەراندىن.

ئەۋ شارە گەراماۋى لى بوو؛ ۋەك گىراۋى ۋلاتى خۇمان؛ بەلام ھەموۋى چاۋە-چاۋە ۋ شىرە-شىرە كىراۋو. چوۋىن لىستىكىيان دايىنى: بۇ گەرى، فلان. بۇ خوروى ھاسان، فىسار. بۇ ئەعساب، فلان نەمرە... زەبىيى گوتى: مەن ئاۋى لەش خورائەكەم دەۋى. گوتىم: مەن ئەعسابم تىك چوۋە، دەمەۋى تۈزىك عاقل تىر بىم! دوو نەرمەمان نووسى، پۈۋلەمان دا. چاۋمان لى بوو ھەر لە يەك

شیرہ دوو لیوانیان بۆ تیکردین!

پاش چارده رۆژ، بادگودزبیرگمان به سواری قهتار به جی هینشت. به رینگه‌ی دهریاچه‌کانی ناو سویسدا گه‌یشتینه میلان. له بانکی ناو ئیزگه‌ پوولی ئەلمانیمان به ئیتالی گۆریه‌وه. پووله ورده‌کانیان نه‌ویست. ئەدی چ بکه‌ین؟ گوتم ئیوه زمان ده‌زانن، بچن له شوینتیک بیگۆرنه‌وه. گوتیان بانک نه‌یه‌وئ کئ ده‌یه‌وئ؟ با فریانی ده‌ین.

- به‌شیکم ده‌نئ بزانم چۆن ده‌بی.

چوو مه‌ به‌ر دوکانی ده‌لاکئک، پوولم نیشان دا و به‌ ئینگلیزیه‌ شق و شه‌که‌م شتیکم گوت. کابرا له‌ جیاتی هه‌ر مارکئک، سه‌د و بیست لییره‌ی ئیتالی دامی. ده‌ستی بریپووم! سینهم و زه‌بیحی گوتیان ئەوی‌تریش به‌ره. خۆم گنخاند: نه‌خیر جه‌نابتان قانوونزان! بیه‌نه‌ بانک یان فری ده‌ن! ئەویشم گۆریه‌وه. شه‌و له‌ ژینه‌وا مایه‌وه. له‌ به‌ینی میلان و ژینه‌وا، قه‌تار ویستا‌بوو. دابه‌زیم، زۆرم تینوو بوو. ده‌بوو به‌ ناو ریشال-ریشالی خه‌تی ئاسندا به‌هرمه‌وه ئەوه‌به‌ر، بچم نووشابه‌یه‌ک به‌خۆمه‌وه. وه‌ ناو که‌وتم، مه‌عموورئک هه‌رای لی‌کردم؛ دیار بوو ده‌یگوت له‌وئوه مه‌منووعه. راه‌ستام. به‌ کوردی گوتم: ئەدی له‌ کوئ له‌ سه‌ر گۆری بابت بریم؟! ئیشاره‌ی دا که‌ برۆ، قه‌یناکا!

زوووریکمان له‌ ئوتیلئیک په‌یدا کرد. سینهم ملی له‌ فینگه‌ فینگ نا. گوتم: دایکم مه‌گری! خۆشت بئ ناخۆشت بئ هه‌ر ئەوه‌یه. دوو برا و خوشکئک ده‌توانن له‌ ژوووریکدا بنوون و که‌سیش بای لی نه‌بیته‌وه! ملی له‌ پئکه‌نین نا.

به‌یانی چووینه‌ سه‌ر که‌شتی. زه‌بیحی هه‌ر لئیم ده‌روانی و به‌زی دئتی.

- چیه‌؟

- مه‌لا حه‌بی گئژنه‌بوونم بۆ خۆم کړیوه؛ تۆ نیته‌ با گئژ بی!

که‌شتیه‌که‌مان ناوی «لیدی» بوو؛ یۆنانی بوو. بلیتمان ده‌ره‌جه‌ دوو بوو. ته‌ختی خه‌ومان دوو ته‌به‌قه‌ له‌ سه‌ر یه‌ک بوو. چه‌قه‌ و هه‌رای ژنه‌ یۆنانی و ئیتالی مئشکی سه‌ری ده‌بردین. بۆ چاو لیکنانئیکش زمانیان له‌ کار نه‌ده‌که‌وت. زه‌بیحی ده‌یگوت: مه‌لا! ئەوه‌ ده‌ره‌جه‌ دوو نییه‌، ده‌ره‌جه‌ گووه‌! به‌لام خواردنمان له‌ سالۆنی گشتی بوو؛ زۆر باش بوو. رۆژی دووه‌هم تازه‌ تاو هه‌له‌هات، دیتم زه‌بیحی له‌ سه‌ربانی که‌شتی چاوی سوور و ده‌ره‌په‌ریوه؛ ده‌لئیی بزنه‌ و شه‌ره‌شاخ ده‌کا! لا‌ولا ده‌تلئیته‌وه؛ سه‌ره‌گئژه‌ی به‌حری گرتووه.

- حه‌به‌کانت به‌خۆ سه‌گم تی رپاندن!

نه‌خیر حالی شه‌ره‌ نانی نه‌خوارد.

- بچم شووتیت بۆ بئیم؟

- کوا ده‌ته‌هئ؟

چوو مه‌ ناشیه‌زخانه‌. خوا شوکور سه‌دی شئستی یۆنانیه‌کانی سه‌ر که‌شتی تورکی ده‌زانن. له‌ته‌ شووتیه‌کی گه‌وره‌م هئنا.

- مه‌لا ناخۆم!

- چاتر! له‌ به‌ر چاوی ئەو قرتهم لی بری! تا دوو رۆژ سه‌رگئژه‌ به‌ری نه‌دا.

به‌یانیان کابرایه‌کی خاوی حه‌مامی سپی به‌ کلاو ده‌به‌ر، له‌ سه‌ر مئزی نان خواردن ده‌هاته‌ به‌رامبه‌رمان. دیار بوو ده‌بوو لاسای پادشای مه‌راکیش بکاته‌وه. سه‌فیری مه‌راکیشه‌ بۆ سووریا

دەچى. غەرەبى نازانى، چەند كەلىمە يەكى كۆنى مەلایانە پەلخوپ دەكا. دەپەوئى بىمدوئىنى تا فېرە غەرەبى قسە كىردن بېئ. بەزمىكىمان بۇ ساز بوو، مەپرسە! جىئوى كوردىم بۇ تىكەل بە غەرەبى دەكرد؛ ھەر دەيگوت: «ئىنشائەللا». تەنانت جارىك گوتىم: «رەئسەك بە قوونگم!»، گوتى: «ئىنشائەللا»!

دەستە مىندالېكى شەل و سەقەتى ئاتىنى دەگەل مامۇستاكەيان ھاتبوونە سەيران و گەپان. يەككىيان تۈزىك توركى شەق و لەقى دەگوت. لە باتى (ھا، ئا) دەيگوت (خى خى!) بېووينە ھەوال. دەپىرسى:

- فلان شت بە توركى چىيە؟
- دەمگوت من زمانى يۇنانى كۆن دەزانم!
- وەك چى؟
- تەرسە كورولەي مامى خۆت!
- سەعاتىك مىندوو دەبوو فېرى بى. دەچووە لای مامۇستاكەي:
- پىرۇفسۇر! تەسە كولومە خۆي! گرىك؟
- نا.

دەھاتەو: «نۇ گرىك!». دەرسىكى دىكەم پى دەگوت. پىكەنىنمان ساز دەكرد. بەيانىك سەپرى دەريام دەكرد، لە ناخافل يەكئ گوتى: «يا خەپا!» (بە يۇنانى لە جىياتى رۇژ خۇشە؛ بە غەرەبى يانى: ھەي گوو!). گوتىم: يا خەپا و نىو!

ھەوالەكانم گوتيان تۆلەي ھەوئل و ئاخىرى لى كىردىەو! لاويك ھاتە لامان. بە دەنكىك غەرەبى و دوو دەنك ئىسپانى دەلئ: غەرەبى ھەلەبىم. سى سالم عومرە. سى سالە لە كاراكاسم. پازدە ھەزار دۆلارم پەيدا كىردووە. غەرەبىم لە بىر چۆتەو. توخوا بە خىرى خۇتان فېرى غەرەبىم كەنەو؛ سى سى! - سى سى گيان! بە سى سال زمانى بىست و ھەوت سالەي دايك و بابت لە بىر بىر دۆتەو؛ ئىستا چۆن بە شەش رۇژ و ھەو رۇژ فېرى دەپەو؟ لە پوول پەيدا كىردن وا زىرەك، لە زماندا وا دەبەنگ؟!

- سى سى، سەھىج!

دەگەل يۇنانىكى ئاتىنى - پىرەپىاويك - بېووينە ئاشنا.

- تۇ ناوت چىيە؟

زەبىجى گوتى: ناوى حاجى عەبدورەھمانە!

بە تركى قسەمان دەكرد؛ لىكى دەھالاند. بەزمى وا خۇش نابى. قەدەرىك مات بوو، گوتى:

ئەرى ھەيوانىك ھەيە زۇرم پى جوانە، عەكسەكەيم بۇ بىنرە.

- كام ھەيوان؟

ناعىلاج دەستى لە جىگەي گۆپو ھەلئنا و لەقاندى. گوتىم: ھا، ئىشەگ!

- بەلئ بەلئ دىتتەو!

- بە سەر چاوا! شكىلى خۆت و بابت بۇ دەنئىرم!

سەد جارى گوت: خاجى ئەبدورەھمان لە بىرت نەچى!

له بندهری پیریهی ئاتین دابهزین. گوتیان ههشت سعات کهشتی ناروا. له ئوتوبؤسیکمان پرسی:

- ئەتینا؟

- بەلێ ئەتینا.

چووینه ئەوسەری شار، داواى بلیتی تازهیان کرد که دهگەرێتەوه. یهخهى بلیت بێرم گرت، به ترکی دهلیم: کوا ئەتینا؟ ترکی زانیک له کۆل کابرای کردمەوه و قەتاری بهرقی نیشان داین که به هاسانی چووینه ناو شاری ئاتن. له ناو قەتاری بهرقیدا کوێرێک به کهمانچه ئاههنگیکى لێدهدا پیاوی سهرخۆش دهکرد. بیست دراخمه ده کلاوه کهی هاویشته. زه بیحی گوتی: وه لالا قهره نیاغا گووی وای نه خواردوه!

- کاکه ئه و مووزیکه پتریشی دینا...

وهک عاشقیك چەند سال له یاری دوور کهوتی و له پڕ چاوی پێ بکهوێ، هەر گهشکه بووم: ئۆخه‌ی! بڕوانن ئه و هه‌موو می‌شه نازداره له سه‌ر دوکانی به‌قالان حه‌لوای به‌شەقان ده‌که‌ن! به‌ هه‌زاران می‌ش پێکه‌وه هه‌لده‌فرین. شوکۆر له‌ بێ می‌شی ئه‌لمان رزگار بووین و می‌شی ئاتن بۆنی دیمه‌شق و به‌غداى لێ دێ! به‌ر له‌ هه‌موو شت باقلاوه‌یه‌کی ئه‌سته‌مبوولیمان نۆشی گیان کرد! سویند خواردن و درۆ کردنی دوکانداران، دیمه‌شقی وه‌ بیر دیناوه. به‌لام هه‌موو شت ئه‌وه‌نده هه‌رزان بوو نه‌بیته‌وه. سینه‌م‌خان کراسی کړی و دیاری بۆ دایکی. زه‌بیحی گیرفانی پڕ کرد له‌ پاکه‌ته‌ جفاره. من سه‌بیلیکی به‌ جنجێ - فنجێم به‌ دوازه‌ دره‌خمه‌ کړی. کابرا - که‌ ده‌ستی بربووم - ده‌ به‌رده‌ چه‌خماغی به‌ خۆراپی دامی. ئه‌و سه‌بيله له‌ دیمه‌شق به‌ په‌نجا لی‌ره‌ بوو، که‌ پتر له‌ ده‌ قات گرانتر ده‌که‌وت. چووینه سه‌هیری «ئاگرۆ پۆل». به‌ راستی پیاو سه‌ری له‌ شارستانیته‌ و هونه‌ری چوار هه‌زار ساله‌ی یۆنان گێژ ده‌بی. له‌ سه‌ر که‌شتی وه‌ کیلیکی دادگوسته‌ری عه‌ره‌بی عیراقیمان بوو به‌ ئاشنا. باسی یۆنانی ده‌کرد:

- کوپه‌ ئه‌و ئەتینانه‌ ئه‌وه‌نده‌ که‌رن نه‌بیته‌وه. من له‌ رستووران داواى هێلکه‌ ده‌که‌م، مریشکم بۆ دینن!

- چۆن؟

- له‌ کاغه‌زێک عه‌کسی مریشکم کێشا، دام به‌ گارسۆن.

- ده‌ی جه‌نابی مامۆستا! عه‌کسی هێلکه‌شت له‌ بن مریشکه‌که‌ کێشا و ئیشاره‌ت لێ دا؟

- جا ئه‌مه‌ی بۆ چییه‌؟ ئه‌و که‌ره‌ نابێ بزانی من چم ده‌وێ؟!

- به‌لێ، که‌ری سه‌یر له‌ دنیا هه‌یه‌!

له‌ سه‌ر که‌شتی سه‌روودیکم دروست کردبوو له‌ سه‌ر وه‌زنی: «ئهم جه‌ژنی سالی تازه‌یه‌ نه‌ورۆزه‌ هاته‌وه‌» سه‌ره‌بنده‌ که‌ی ئه‌مه‌ بوو:

رۆبیم هه‌تا پلێزنه‌رۆ، له‌ولا گه‌رامه‌وه‌ نه‌یه‌یشت هه‌رم پراگێ، شیووعی له‌ شامه‌وه‌ شه‌ش به‌یت بوو باسی ئه‌و ژیانه‌ گواویه‌ی ده‌کرد که‌ له‌و به‌ینه‌دا رامانبارد. من دانه‌ - دانه‌م ده‌خوینده‌وه‌ و سینه‌م و زه‌بیحی کۆرس بوون، سه‌ره‌بنده‌ که‌یان ده‌گوت. به‌ داخه‌وه‌ هه‌ر سێ به‌یتیم له‌ بیر ماوه‌؛ ئه‌ویش تێکه‌لاو، مه‌سه‌له‌ن:

برلین و دۆشه‌کی له‌ هه‌وا، گوشت به‌رازی پیس ئاوده‌سته‌ی ناو قه‌تار و به‌ پێوه‌ سێ و قه‌تیس

«دیدی» به‌ خۆی و فینف و له‌ رێی گۆدزی‌رگه‌وه‌ مالی سه‌فیر و جووته‌ له‌ سه‌ر ته‌ختی وه‌رکه‌وه‌

میلان و جینهوا و له سهر «لیدی» له دیک رووت و ره جال و سیس، له بهریکا نییه دریک شهو له ده ریادا دیمه نی ناگرپرژینی «سترومپولی» به لاهوه زور جوان و تماشایی بوو. که له ناتین وه پری کهوتین فته تالیه کمان پی نه بوو. کهشتی له بندهری تهسکه ندهریه راوه ستا. خه لکیکی زور هاتبوونه بندهرگا. له سهربانهوه سینهم دهستی بو کابرایه کی زهلامی، سهر بی تووکی، زگزل راداشت: نهوه ناپو حیلمی خۆمانه. ناپو حیلمی! ناپو حیلمی!

ناپو ناوری دایهوه، دایه زاندین؛ بردینیه رستورانیکی دهم به حر. بی تو ناخوش نهوندهی ژامبری (قرزالی به حری) و نابجو داینی، هه لمساین. سینهم تیلگرافی بو دایکی کرد که پوولی تاکسیمان پی نهماوه له بندهری بیرووتهوه بیینه ناو شار. به گومانم نو پوژ و ههشت شهو له به حر دا بووین. نوژی خهوتنانیک گه یشتینهوه بندهری بیرووت. تایه کی سه ختم هه بوو. رهوشن خانم به تاکسیه کهوه چاوه نوژمان بوو. راست بردینیه شام و نه من له نویندا کرده ناله نال. له شام، قه دری جانی شاعیر دیتمی؛ پیتم پیکه نی، گوتی: تو و زه بیچی ههر مل له خه تر ده نین! کوا چیتان کرد؟ لهوه زور به ست بووم؛ به لام جوابیکم نه داوه.

پاش سی پوژ به رهوه مال هاتمهوه؛ گه ییمه هه لب. میوانی ئوتیل یه رمووک بووم که خاوه نه کهی (مه جید ناغا) کوردیکی خه لکی عیفرین بوو. مه حموودی فه قی محهمه دی هه مه وه ندیش له وهی بوو؛ که زور باسی کوردا یه تی به دلسۆزی ده کرد. له گهشتیکی نهسته مبول گه را بووه. له دواپی هه وه ل که سی بوو به جاش له سوله یمانی، نهوه هه مه وه نده بوو؛ هه وه ل که سیش بوو که پیشمه رگه له ناو شاردا تیروریان کرد.

چیشه ننگاو له سالۆنی ئوتیل دانیشتبوم شتیکم ده خویندهوه؛ نهوه سه عیده ی باسم کرد - که من و سهیدا جگه ر خوینی گه راند - هاته ژوو و لهو لاهه دانیشت. گوتی: هه ژار ده گه ل خالید به کداش چۆنی؟ نهوه نه یه یشت به مراد بگی، وا نییه؟ پیکه نی. گوتم: برا! منی ناواری بیکهس، هیچ هونه ر نییه گالته ی خۆت به من بکهی. کاریک بوو، بوی چووم؛ سهری نه گرت. خه تاش له کهس نییه، ویزه مان ناتهواو بوو!

- پیته وایه گالتهت پی ده کهم؟

- به لی قه دری جانیش ته سهری لیدام...

کورسیه کهی هینا به رانه رم، گوتی:

- تا ئیستا سال نه بووه ده هه زار لیره که متر باربووی حیزبی شیووعی بکه م. لاقی نه سپه که م ده خه مه کوپی دایکی خالید به کداشه وه. جا بزانه چۆن نا پرووی خۆی و سه گه له کهی ده به م؟! تو چووبووی له سهر کورد وه جواب بی! نه گه ر ئیمه ویجدانمان بی، ده بی نه وه مان ده چاودا بی و دۆست و دوژمنی خۆمان بناسین...

هاتمه وه تر به سی و کروشهمم کرده وه.

دوکتور نافیز (برا گه وهی دوکتور نووره ددین زازا) له پاش شۆرش شیخ سه عید له تورکیا وه ناواری سووریا ببوو؛ له قامیشلی پزشکی ده کرد. ههر کوردیکی گوندی و فه قیر بجوایه لای، ده رمانیشی بو ده کری و به راستی زور به به هره بوو. گپرایه وه: جاریک چوومه گوندیک که گوتیان نه خۆشیک فیه قیری لیه و جهوانیکه. قوتویک شوکولاتیشم بو برد. دایکی گوتی: کوری من رابه! دوکتور جوکلیتی بو هیناوی.

- هه یهوه هه یهوه! نهوه دلم ناچیته پیوازان ده لین جوکلات بخۆ!

گوتم: حەقی ھەبوو، منیش پیوازم پێ لە جوکلیت خۆشتەرە.

شەویەک لە قامیشلی میوانی حاجی میرزا بووم؛ ئەحمەداغایەکی کۆنە ئەفسەری عوسمانی زۆر قسەخۆشیش میوان بوو. شەو جێگەیان لە بەر ھەیوان بۆ راخستین و زۆر درەنگ نوستین. تەواو چاوم گەرم نەکردبوو، بە زیرەیی چوار میکروفۆنی مزگەوت راپەریم. ئەحمەداغا دانیشتبوو جگەرەیی دەکیشا، گوتی: با چیرۆکیکت بۆ بیژم: مالم لە گوندیک بوو. مجبوری مزگەوت سەید بوو؛ کەریکی ھەبوو کۆلووی لی بار دەکرد. ھەر لە ئیوارەو یەک بین دەیزەراند تا بەیانی. جیرانیکم ھات گوتی: تۆ پیاویکی دنیا دیدەیی، لەبەر زەرەیی کەری سەید خەوم لی حەرامە. چاریک بکە! دلی سەیدیش نەیهشی.

- بە دزیەو سەری شەو ھیندیک پۆنی کەرە بخە ناو قنگی نیرە کەرەو؛ حەقت نەبی!
بەیان زوو سەید ھات: ئەحمەداغا کەرەکم مایەیی ژیانمە! دەنگی نووساو. دە خۆی دەنووسی بزەرەیی، لەپەر نووزەییەکی دی و پەشیمان دەبیتەو؛ چم لی دەکەیی؟
- مام سەیدا! سالیک لە لای قارس و بایەزیدان کەران تووشی ئەو نەخۆشیە بوون؛ قرائیان کرد. ئاوی ئەم دپیە بۆ نیرە کەر دەس نادا. ماکەریک بکەرە و ئەمە بفرۆشە تا نەتۆپیە!
ئیتەر خەلکی دیم لە زەرەیی کەر نەجات دا!

پەنجا کەسیک لە کوردە شیوووعیەکانی جزیرە، سەر و شەشەد لیرەیان دا، دەگەل کاروان خرابوون و چوو بوونە مۆسکۆ. ھەر رۆژی ھەوێل لە مۆسکۆ قسەیان بۆ کردبوون:
- فەرمانی ھەوالی خالیدە: ھیچ کەس نابێ بلی کوردم. دەبێ ئێوەش بەرگی عەرەبی بە ەگال و کراسی شۆرەو دەبەر کەن و بلین عەرەبی سووریاين. ھەر کەس خیلاف بکا دەری دەکەین!

ئەوانە کە گەرابوونەو بە تالی و قەلسیەو گەلییان لە حیزب دەکرد. کە خەبەری سەفەرەکی زەبەحی و منیشیان زانیبوو، گەلیی بن لیوان تەقیبوو؛ بیو ھەرا و لۆمەیی بە ئاشکرا. حیزبیش - وەک زۆرەیی حیزبە شیوووعیەکانی تر - لە ھەر کەسی گەلیی بیستایە کلیشەیی جاسووسی پتو دەنووساند و دەیگوت پیاوی ئیستیعمارە؛ دۆلاری دە باخەلدایە. دەس کرا بە پاکردنەوێ حیزب لە ئەندامانی گەلەر؛ زۆریان دەرکرد. تەنانت ئاراکیلە ئەرمانیە قوربەسەرە کەش وە بەر کەوت. دەرکراویش وە خۆ کەوتن؛ لەو دەشتەدا راویان لە شیوووعیان دا بەشی. لە ھەر کوێ بیانگرتبان دووچەر خەیان لی دەستاندن و تیژی زگیان پینلاقە دەکردن. لە دیھات نانیا نەدەدانی. خولاسە بیو ەراو بەراز.

ئێوارەیک لە قامیشلی رەمۆی بەرپرسی لیژنەیی قامیشلی بە تکا بردمیەو مال کە شیو بخۆم. دەستی کرد بە جینیودان بەوانەیی دەگژ حیزب راچوون:

- نە ھیچ دەدەن، نە دەھێلن گەنم بۆ ئابوونە کۆ کەنەو.

- ھەوال رەمۆ! ئەگەر کوانیک لە پیست بیت، دوکتور خویتنی نەخۆش دەزموی، بزانی لە دەرروونیدا چی ھەیە کە بۆتە مایەیی کوان و زییکە. ئەوانەیی دەرئان کردوون ھەموویان ئەندامی خۆشەویستی خۆتان بوون. قەت بیرتان نەکردەو کام سەھومان ھەیە؟ نەخۆشیە کە لە کوپوہە؟ کەچی ھەر مارکسیەتە کەیی خۆتان دەلی قەزا و قەدەر درۆیە؛ ھەر کەس بە غەلەت نەچی، تووشی بەلا نابێ. ئێو ھەزار کەستان کردە پیاوی ئیستیعمار. ئەگەر ھەر یەکەیی دوو خرمیان ھەبێ ئەو بوونە سی ھەزار. سی ھەزار دەرکراوی دۆلاروەرگر حیزبیکە بە ھێزە و

بهره‌ست ناکرئ.

- زۆربه‌یان له سهر تۆ به گزماندا هاتوون. لایان وایه خه‌تای ئیتمه‌یه نه‌گه‌یشتوو به‌ مۆسکۆ.
- من ده‌باره‌ی ئیوه‌ هه‌یچم به‌ که‌س نه‌گوتوو. ههر گوتوو مه‌ ویزه‌ که‌مان ته‌واو نه‌بوو. نه‌گه‌ر
ئه‌وان ئه‌مه‌شیان کردۆته‌ مایه‌ی گله‌یی خه‌تایه‌کم نییه‌.
- ده‌ جا چاریک به‌که‌!
ئاغا قۆچ به‌گ ده‌یگوت ده‌گه‌ل یه‌کیک شه‌رمان کرد؛ شه‌قیکم ده‌ به‌ر زگی هه‌لدا. شه‌و
دایکی هاتبوو:

- قۆچ به‌گ گیان! کۆره‌که‌م تری پنیوه به‌ند نابێ، عیلاجیکی به‌که‌!
- بۆ دایکم من دوام لێ کردوو؟ چی شه‌ق چۆن به‌ من چاره‌ ده‌کری؟!

حیزبی شیووگی له‌ سووریا زۆر به‌هێز بوو. پیاو لای وا بوو ده‌توانن جوکم بگرنه‌ ده‌ست. باسی
یه‌ک‌بوونی سووریا و میسر په‌یدا بوو. حیزبی شیووگی هه‌موو ته‌بلیغاتی خۆی بۆ سه‌رگرتنی ئه‌و
کاره‌ ته‌رخان کردبوو. چه‌ند مانگ هه‌موو رۆژ له‌ سهر یه‌ک، وتاری سه‌ره‌کی رۆژنامه‌ی «نوور» -
که‌ ئۆرگانی حیزب بوو به‌ تارifi ناسر و یه‌کیه‌تی پر ده‌کرایه‌وه‌. یه‌کیه‌تی سه‌ری گرت. ناسر له
جوابی ته‌بریکی خالید به‌کداش سوپاسگوزاری کرد. عه‌بدولحه‌مید سه‌راج - که‌ کوردیکی شامی
بوو - کرا به‌ وه‌کیلی ناسر له‌ سووریه‌. عه‌بدولحه‌مید ئه‌وپه‌ری هاوکاری ده‌گه‌ل خالید به‌کداش
ده‌کرد. پیاوی ده‌وله‌ت به‌ ولاتدا ده‌گه‌ران، ئه‌ندامی گه‌وره‌ی حیزبیان ده‌گه‌ل بوو: ههر
ره‌عیه‌تیک دۆستی شیووگیانه‌ زه‌وی ده‌ده‌ینی و به‌ که‌سی تر نادرئ. ههر که‌سی به‌ شیووگی
ناسیترا، ئادره‌س و دوو عه‌کسیان لێ وه‌رده‌گرت. له‌ هه‌موو شارانیشت به‌و ئارایه‌ ناسران. له‌ پر له
نیوه‌شه‌ویکدا به‌چن خالید به‌کداش بگرن! له‌ مال نه‌بوو؛ وه‌ به‌ر نه‌هات. ههر چی ده‌نکه‌ جۆیه‌کی
به‌ خالید پاشا (ا) دابوو، گیرا و له‌ زیندان توند کرا؛ مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ توانیبووین هه‌لین و خۆ
بشارنه‌وه‌.

پاش نیوه‌رۆیه‌ک رهمۆ خۆی به‌ ماله‌ مه‌دا کرد و ههر له‌ رپنوه‌ ملی له‌ جنیودان به‌ ناسری
فاشیستی پیاوی ئیستیعمار دا.

- رهمۆ گیان! شتی وا مه‌لئ. ناسر پیاوی چاکه‌! ئه‌گه‌ر باوه‌ر ناکه‌ی ئه‌وه‌ په‌نجا ژماره‌ی نوور،
بزانه‌ چۆنی باس ده‌کا؟!
جهمیل حاجۆ لێ پرسیم: شیووگی زۆر به‌هێز بوون. ده‌یانته‌وانی یه‌کیه‌تی تیک ده‌ن. خالید

به‌کداش بۆ وای کرد تا وای لێ بێ؟

گوتم: ده‌لین هه‌تیویکی زۆر به‌دفعه‌ر دوای ده‌کرد: دایکم بمری، باوکم ژنیکی حیزب بێنی؛
منیش پێ فیر ده‌بووم. باوک مرده‌، دایکی می‌ردی به‌ هه‌تیوبازیکی کرد فریای هه‌ردووکیان
ده‌که‌وت! به‌کداش سووریای پێ که‌م بوو، خه‌یالی کرد ئه‌گه‌ر میسر بکه‌ویته‌ سه‌ر سووریه‌،
حاکمه‌تی سووریه‌ و میسر زۆر باشه‌. به‌لام ئیتر...

زه‌بیحی له‌ شام لییان وه‌ خۆ که‌وت. نامیلکه‌به‌کی به‌ ناوی «کوسمۆپۆلیتیه‌» به‌ زمانێ
عه‌ره‌بی ده‌رکرد. به‌ قه‌ولی عه‌ره‌ب «قۆره‌که‌ی ته‌رتر کرد». زه‌بیحی گوته‌ی: رۆژیکی چوار
کومۆنیستی تۆپیوی پایه‌به‌رز هاتنه‌ لای روه‌شن خانم، گوته‌یان: خالید به‌کداش ده‌لئ: ئه‌و
نامیلکه‌ خانم نووسیویه‌ و به‌ ناوی زه‌بیحی ده‌رچوو؛ گله‌یی لێ ده‌که‌م. خانم به‌ کاموا چینه‌وه‌

گوتى: بە ھەۋالى خالىد بلىن من نەمنووسىوھ. ئەگەر بېسىمەۋە گلەيى لىم ھەيە، «بەرە لە سەر ھەتيوان لادەدەم، زەرەر دەكا.» ھەۋال خالىد وست بوو؛ بەلام ئىستاش نەيگوت چۇن رازىكى لە لايە و نايدركىنئ.

شىۋوغيەكانى قامىشلى بە روالەت دۆستم بوون؛ لە بنەۋە بلاويان دەكردەۋە كە ھەزار جاسووسى نوورى سەعيدە. شەۋىك لە مال دەرگەۋتم، توۋشى كورپكى مالە حاجۇ بووم. سەرخۇش بوو؛ گوتى: جاسووسى نوورى سەعيدا لىرە بىمىنى دەتكوژم. دەنگم نەكرد؛ گەرەمەۋە مال و نەچووم بۇ دىۋەخان. كابرايەك بانگى كىردمە دەرئ. ھانكەي دەھات و زۇر پەريشان بوو: سەيدا بگەيە. ئەمشەۋ حوسىن دەكوژن و دە چاللىكى دەخەن. حوسىن ھەر ئەۋە بوو كە ھەرەشە لى كىردم. غارم دا؛ خستىۋويانە ناو ژوورپكى لاي مالى. گويم لى بوو بابى دەيگوت: ئابروومان بۇ نەما! تۆ ھەرەشە لە ميوانى غەربىي ئىمە دەكەي؟! پالم بە دەرگەۋە نا: بىكە بە خاترى خودا! من ھىچ دل ئىشايۋىيەكم نىيە. تا حوسىنم خەلاس كىرد، زۇر بە زەحمەت. ئەمجار دەگل حوسىن وا بىۋىنە دۆست، ئاومان بى يەكتر نەدەخواردەۋە.

چەند رۇژى دواي گەرەنەۋەمان لە سەفەرى ئوروپا، نامەيەكى زەبىحىم بۇ ھات: «برا! دەۋلەت بە چۆرت حىسابى كىردوۋە سىنەم و من و تۆ ھەر يەك چوارسەد و چلۋچوار لىرە و دە قرووش قەرزدارىن؛ كە بۇمان خەرج كراۋە! خانمى دايكى سىنەم - كە مودىر مەدرەسەيە - قەرارە بە ئەقسات بىدا. رۇژىك بىردىانمە ئىدارە: يان پوۋل بىنە يان بچۇ زىندان. لە ناو مۇمقۇۋى ھاتۋچۆكراندا فىزمالكم دايە و خانوۋەكەم گۇرى و خۇم دزىسەۋە. تۆش ئاگات لە خۇ بى....»

چوار مانگىك بە سەردا رابرد. لە بەر دەركى قاۋەخانە دانىشتىۋوم؛ سى پۇلىس و ئەفەندىكە ھاتن. پۇلىسەكان چوۋنە قاۋەخانەي ئەۋبەرى جادە. مەمموور ھاتە لاي من. كورد بوو؛ گوتى من كورى فلان كەسم.

- ئاي چۇنى؟ چاكى؟ باۋكت چۇنە؟!

- ئەرى سەيدا تۆ قەت چوۋىە ئەلمان؟

- چۇن نەچووم؟ ئاي خودا ئەۋ سەر چۇمى رايىنە و ئەۋ باد....

- سەيدا بەر لەۋە باسۇم بۇ بگەي، ئەۋە دوو مانگە لە شوپن تۆ بەۋ سى پۇلىسەۋە دى بە دى دەكەم. كەس نەيگوت عەبدورەحمان خەسەن دەناسم. ھەر نووسىۋمە جىگاي مەعلۇوم نىيە. بىنە ئىستا چوارسەد و چلۋچوار لىرە و دە قرووش نەغد بخە مشتەۋە. خۇ من درام ھىندەي لىت بگەپىم!

تاسىك بىردىمەۋە. ئاي خوايە چۇن پىۋە بووم!

- برا با پىت بلىم: بە خودا جگە لە ھىندىك ساۋار و ئارد شك نابەم، ناچارى دەبى بىمگىرى و خەبىسم كەي كە ئامادەم. بەلام رەنگە باۋكت كە شەۋىك لە گوندى «حاجى رەشك» ميوانى بووم دلى لىت برەنجى. ئىتر خۇت دەزانى! بىرك دامما:

- دە باشە تەبلىغەكە ئىمزا كە با من خەلاسىم بى.

- جا ئەگەر ئىمزاى كەم يانى ھا ۋەرن بىمگىر! فەرقى چىيە؟

- ئەدى چار چىيە؟

- چار هر نهوويه بنووسه نه مديته وه و بپرېته وه.
 - باشه خوځم ناخه مه بهر نه حله تي باب و دايكم. خواحافيز!
 ئينتخابات يو ناسر ده كړا. عهبد، مودير پولي سي تر به سپي هات:
 - وهره هه لېږاردنې.
 - به خوا نايه م!
 - پېناسه كه م ده به بؤت مؤر كه م دهنه له كار ده كه وي.
 وه كه هميشه ئعلان كړا! سه دي نه وه و نو و نو له ده (۹۹/۹٪) ناسريان هه لېږاردا
 حوكمي ناسر زؤر ده گهل كوردى سووريا خراب بوو. ته نانه ت ليدانى سه فحه ي كوردى له
 قاوه خانان قه دهغه بوو.

ترس و لهرز پهيدا بېوو. خه بهر داكه وت پولي سي ديها ت ده گه رېن يو كتيبي كوردى و هه رچى
 باسى نازادى كورد ده كا. ماله حاجو نيگه ران بوون كه تووشى هه رايه ك بن. گوتم: نه و جوړه
 كتيبانه مه سووتېن! ده يانبه مه ماله خوځم. ناماده م ساليك له پيناوياندا زيندان بكيشم. به و
 شه رته كؤمه له مه جهلله ي هاوار - كه ده بهرگ گيراوه - بېده ن به خوځم. نابى، ده بى، سه ودا
 سه رى گرت. كتيبم هيانه مال، له سه ر تاقه ريزم كردن. ژنيك هات گوتى: خيزانى هه سه ناغا
 ده لئ نه گه ر شتيكي واى هه به له فه وتانى ده ترسي بؤم بنيري من ده يشارمه وه. ده فته رى
 شيعران و ده فته ريكي يادداشتى عومرى خوځم نارد. پولي سي به دي وهر بوون؛ مليان له پشكنين
 نا. به لام يو تووتن بوو؛ نه يو كتيب. هر نه و رؤزه بارانيك بارى، سيلاو هات، نامانه تيه كه ي منى
 برد؛ كه ژنى هه سه ناغا له دم كه ندالى چه م شارد بوونيه وه! مه جهلله كه بوو به ئى خوځم؛ به لام
 رؤژى كه به ره و به غدا ده هاتمه وه، بؤم بردنه وه، گوتم حه يفه له كتيبخانه كه ي خو تاندا نه بى.
 تا نه وه شم له بير نه چووه: جاريك زستان، له شام، له كؤلانيك تووشى دوكتور نه حمه د
 عوسمان هاتم. به فر ده بارى. گوتى هر ده بى شه و ميوانم بى. له ريگه ي چوونه وه مالد، زؤرى
 گوشتى برزاو كړى و چوار بوتليش شه راب.
 - نه حمه د، نه وى تو كريت به شى چوار كه س پتره.
 - قه يناكا.

كه سه رم به ژووردا گرت: جه مال حه يده رى، ره ئيسى حيزبى شيووعى عيراقه، كه رقى زؤرى
 هميشه له ناوى كورد و كوردستان بووه؛ دانيشتين. به كوردى قسه ي ده كړدا ليوانيكي شه راب
 خوارده وه، پرووى كرده من:
 - كاك هه ژارا تو ده بى شيعرى باشمان يو بلېى. نه وانه ي تا ئيستا نووسيوتن باش نين. باسى
 كوريا و دنياى دهره وه به كارمان نايه. باسى كوردايه تى، نازادى كوردستان بنووسه!
 بېده نگ لينگم تا پشت نه ژنؤم هه لكرد، راست بوومه وه و تفه ده ستيك كړد.
 - يو كوى؟ چ ده كه ي؟
 - كاك جه مال! نامه خوا به پيال هيه ك شه راب نه وهنده كه وتوويه سه ر ميلله ت پهروه رى، به
 خوا و نه كه م ناتگه مئ!

له شام ده گهل زه بيحي - كه هميشه فكرى قؤر و خه يال پلاومان ده كرده وه - «فوناد
 قه درى» مان ديت. چوونه لاي عزيز شه ريفيش - كه حقووقى و چه پييه كي به ناوانگ بوو -
 زؤرمان يو رستن: ناسر نه وهنده دؤى نوورى سه عيد و په يمانى به غدايه؛ شه ش مليون كورد له

عیراق و ئیرانه؛ نه گهر نه وان له خوی دلخوش کا و دنه یان بدا، چاکترین چه کی به کار بردووه... به ههر فر و فیشالیک بوو، نهو دوانه گوتیان فکری باشه. فوئاد چاوی به «سدیق شهنشل» و «فایق سامرای» کهوتبوو که عیراقی و دۆستی ناسر بوون و ده گهل عهزیز شهریف ده چوونه قاهره. خواواراستان تیری کویری گرتی. بهشی کوردی له رادیو قاهره وه کرایه وه. نه مجار خه یالمان کرد که رهنکه شای ئیرانیش له بهر ناسر کینچی بکهوخته کهولی و رادیوی کوردی دامه زریتی.

ماوهیه کی پی چوو رادیو ئیران گوتی: له سهر مه نوویاتی شاهه نشا، رادیوی سه د کیلو واتی له کرماشان داده مه زری، کوردی له سهر بلاو ده کریته وه.

شهوی ده ست پیکردنی رادیو، گویمان به رادیووه نووساندووه بزانی ده لی چی؟ ئایه توللا مه ردوخ به وتاریک کردیه وه، که نه گهر عهره بیه که ت لی بژار دبا، فارسیه کی روت ده مایه وه و دوو سی «کرگه» و «بووگه» ی تیدا بوو. له قسه و گۆرانیه کانی تریش ههر کورده و ده می خوار ده کاته وه تا وه ک فارسی بچی. به داخه وه...

نامهیه کی بلندبالام لهو بارهیه وه نووسی که: «بابه هیچ کوردیک دهو زمانه ده ناو فارسی هه لشیلدراره ناگا. به هه زاران له کوردی سووریا چاوه نویری مه رحه مه تن، ئیوه هیچ نه بی گۆرانیه کان با کوردی بن و مه یانگۆرن. ئیمزا: موحسن ئیراندوست». پاش چهند شهویک رادیو کرماشان له باسی نامه ی گه یشتوودا گوتی: ئاغای موحسن ئیراندوست! نامه که ت گه یشت. دامان به لیژنه ی تایبه تی.

نامهیه کم بو «سه عید قهراز» نووسی که وه زیری داخله ی عیراق و کوردیک بوو، که: «فلان! من بیستوومه ده لێن کوردیکی به شه ره فی. راست ده وی باوه رم نه کردووه؛ چونکه به رده سته ی نووری سه عیدی. رادیو به غدا له په ستا جنیو به ناسر ده دا؛ قه ت جاریک نالی نهو کوردانه ی سووریا چهند به ده سته وه زه لیلن؛ ناویرن گوئ له رادیوی کوردی بگرن؛ سه فحه ی کوردی لێده ن. له باتی نهو به باسی وشتر بکه ن، باسی نهو هه ش بکه ن که زۆر کاریگه ره و ئابرووی ناسری پی ده چی. نه گهر نهو به که ی باوه رم ده که م که شه ریفی. ئیمزا: بابه کر». له سهر پاکه ته که م نووسی: «خسووسی». له بیرووت خسته مه پۆسته وه. وا بزانه م پتی گه یشتبوو؛ ته ئسیریشی ببوو. چونکه زۆر زوو به غدا له سهر کوردی سووریا، ناسری وه بهر حهمله و جنیو دا.

فشار تا نه ندازه یه ک له سهر کورده کانی جزیر سووک بوو. به لام لات وا نه بی نهو نامانه م به ته نیا کردووه. زه بیچی و من - وه ک مه لا شیخیان - دوومان به یه ک پایو حیساب بووین. جه لال تاله بانی و ده سته که ی له مۆسکو گه رانه وه. گله م لی کرد که بۆچی له سهر رادیو مۆسکو وتاری به عاره بی داوه و به کوردی نه بووه.

- رینگه ی کوردی خویندنه وه نه بوو؛ به لام وامان کرد، وا بچی، زۆرمان خزمه ت به کورد کرد...
- کاکه نووسراوه که ی ئیمه ت دا به کی؟
- ئای به خودا له بیرم چوو! ئیستاش ههر له چه مه دانه که م دایه!
- ده کرئ بیده یه وه به خۆم؟
- بۆ چیه ت؟

- وه سیه ت ده که م ده گه لمی ده قه بر خه ن! ئیمه نه وه نه دی پتیوه ماندوو بووین، تۆ له بیرت بچی!...

غەزىز شەرىف كە لە مۇسكۇ گەرابۇۋە. لە مالى رەۋشەن خانم بە سرتە پىي گوتىم: لە مۇسكۇ بە دزىيەۋە مەلامستەفام دىۋە؛ گوتتۇيە: «ھەزارم بۇ ماچ كە و سلاۋى منى پىي بگەيەنە». پاش يازدە سال، ئەۋە ھەۋەل جار بوو خەبەرى بارزانى بزانم.

نەجىب خەفاف لاۋىكى عىراقى كە چوۋبوۋە مۇسكۇ گىرپايەۋە - ۋە بال بەستۇى خۇى- گوتى: چوۋىنە لاي نازم حىكمەت، گوتمان: چۇن ۋا بگەين زۇر لە لاۋانى دىنيا كۇ كەينەۋە و دەردى خۇمانيان بۇ بلىين؟

- ئەۋە لە مىلى من. من دەۋەتى گشتيان دەكەم. خەرجىش دەخەمە سەر لاۋانى شۆرەۋى. ئىۋە چىتان دەۋى بلىين، بۇشتان تەرجمە دەكرى.

سەرى ۋەخت، سەعات چۈارى ئىۋارە، پتر لە پىنجسەد كەس نومايندەى دەستەجاتى پرووسيا و نامۇ و لاۋەكى لە سالۇن كۇ بوۋنەۋە. چاۋەنۇرپن مام جەلالى سەرۇكمان تەشرىف بىنى قسەيان بۇ بكا. چارەگىك رابرد نەھات؛ نىۋ سەعات پىچوۋ نەھات. نەخىر ھەرچى تەلەفۇنمان كرد پەيدا نەبوو كە نەبوو. نازم حىكمەت پروۋى كردە ميوانان:

- من كراۋمە ۋەكىلى كوردەكان قسەتان بۇ بگەم.

تېرى ھاۋارى كورد كرد. زۇريان بۇ لە چەپلە دا، يەك لە قسەكانى ئەۋە بوو: «من كە بە كوردستانى ئازاددا نەچمەۋە تۈركىيە، لام ۋايە تۈركىيە دەۋلەت نىيە و بۇنى ئازادى نەكردوۋە...».

ميوان بەرپى كران و ھاتىنەۋە مەنزلەكەمان. شەۋ درەنگىك جەلال ھاتەۋە.

- لە كوى بوۋى؟

- كارم ھەبوۋا!

- كارى لەۋە گرېنگ تر - كە نەھاتى - چىيە؟!

- كارم ھەبوۋ، برايەۋە!

كەۋتىنە پىي و شۈينى ئەۋ كارە گرېنگە. پروۋ بۇۋە جەلال لە ئاسانسۇردا موھەندىسىكى مېۋىنەى دىۋە. بوۋنە ئاشنا و لاي داۋەتە مالى ئەۋ؛ لە كۇبوۋنەۋە خۇى بواردوۋە. نازانم نەجىب درۋى دەكرد يان نا؟ خوا دەيزانى...

زەبىجى ھاتە جىزىر گوتى: دەمەۋى سەرىك لە عىراق بدەم؛ بزانم بۇ پارتى ھىچ نەشرە و مەشرەمان بۇ نانئىرتە شام.

- مەچۇ! خەتەرە!

- نا مەلا! مەلا ەلى كولتەپەيى لە جوابى تىلگرافىدا گوتتۇيە بىشپەى قەيناكا. جاران ھەر بۇى دەنۋوسىم نەكەى بىيەۋە.

زەبىجى لە موۋسلەۋە تىلگرافى كرد: «مارى لە بىمارستان زا». خوا شوکور بە سەلامەتى گەشت. پاش شەش رۇز سەر و كەللەى پەيدا بوو:

- مەلا خراپ قەۋما! چوۋمە ئوتىل لە كەركوۋ. پىلۋىك بردمىە مالا خۇى. پۇلىس رۇابوۋنە ئوتىل من بگرن. نازانم چۇنيان زانىبوو. بە پەلە لە رپى موۋسلەۋە ھاتوۋمەۋە.

- ئەدى ئەۋ نەعلە قۇرە چىيە دە پىتدايە؟! كۋا كەۋشەكانت؟

- شەۋ لە مالى ەھرەبىكى چۇلى ميوان بووم. بەيانى گوتى: چۈن دلت قىۋول دەكا مامت پىنخواس بى؟ ئەۋ كەۋشانەم دەيە! نەمدابا دەھات لە رپى دەيكۈشتم!

- ئافەرىم بۇ كەرمەى ەھرەب!...

تهواو لهو ژيانه بېتامة و ئهم شهړه چه ققهی شیووعی و بیکاری و سهرباری خۆم وهړه ز بېووم. هیچ هومیندیشم به هیچ نه مابوو. بپریم دا به مالوه بچمه میسر و حوولی شاگرد عه کاسی بدهم و هه زاری خۆم بکه م و کهس نه مناسی. هه دهو فکرانه دا بووم، شهو رادیو به غدا خه بهری دا که سبهی نووری سه عید و مه لیک ده چنه تورکیه. به یانی مه عسووم گوتی: بۆ رادیو ناکه یه وه؟

- رادیو چی؟ ئه و سه گبابه ده چنه تورکیه داخوا چ داویک بۆ کورد دهنینه وه. کوردمه وه مووزیکی مارش بوو، به ستم.

- ها نه مگوت؟ ئه وه خه ریکن ده فرن.

قه سابیکی عه بدۆ ناو، عه ره بی حه له بی - که سی سالیک بوو له تر به سپی قه سابی ده کرد و کوردیش باش فیر بېوو - له حه سار وه ژوور کهوت و به لرفه و هه لپه وه پیلی کیشام:

- وه ره بره قسین! مه لیک و نووری سه عید کوژران و کووده تا کراوه!

رادیو ده که مه وه، راسته. قه ده ریک ده گهل عه بدۆ ره قسیم. خۆم گه یانده شام: دهی کاکه با برۆینه وه به غدا. پۆلیس گوتی: تۆ ده بی له قامیشلی پاسپورت تازه که یه وه. یان نه قلی مه سکه ن بکه ی بۆ شام. ئه ها دیسان وه ک پیناسه که م ده بی شهش مانگ تۆز بخۆم و ماندوو بم؛ جا دهمده نی یان نامده نی. لای کوردیکی شامی ئاشنا، ئه و ده رده دلهم کرد؛ گوتی: به ینی خۆم و خۆت بی! بچۆ ئیداره ی به رزی ئه منی عام، بلئی سه ره ههنگ عه بدولقادرم ده وی. پیی بلئی عه بدولقادر نار دوومی؛ کارت بۆ پیک دینئ.

- جا خۆ تۆ ناوت عه بدولقادر نییه!

- حه قت نه بی، بچۆ!

له ده رگای ئه منی عام گوتم: سه ره ههنگ عه بدولقادر؟

- برۆ سه ره وه.

به ئه فسهریکم گوت.

- دانیشه!

قاوه یان هینا. گوتیان برۆ بیبینه. پیاویکی که له گه تی چوارشانه، سه ر زه لام، چاوه شی، برۆپری، سبی و سۆل، جووتیک سمیلی زۆر له بار.

- چیت ده وی؟

- عه بدولقادر نار دوومی، ئه وهش کاره که مه.

- هه ره ئه وه نده؟

- به لی.

له زهنگی دا! ئه فسهریک هاته ژوور.

- ئه م پاسپورته به ره تازه ی که وه! به کامیلی بیهینه وه، به لام زوو.

- به لی قوربان!

باوه ر که، ده ده ققهی نه برد پاسپورتم وه رگرته وه.

- زۆر سوپاس، خودا حافیز.

- سه لام له عه بدولقادر بکه!

گه یه بهر ده رگای ژووره که ی. گوتی: بۆ کهس ئه م نه قله مه گپه وه.

له براده ره که ی شامیم پرسی مه سه له چییه؟

- كاكە ئەو كوردە؛ ئامۇزاي مەنە. كەس نازانى غەرب نىيە. ئىدارەى ئەمەن ئەو
ھەلىدە سوۋېتتى!

بە كوودەتاي قاسم زۆر شاد بوۋىن. رادىئو بەغدامان دە كوردەو و گوۋى بگرە و بەھ- بەھ بىلى!
شەۋىك قاسم نوتقى كىرد. گوتىم: زەبىجى خۇمانەين، ئەگەر بوۋىم دەلىم ئەو كابرايە دەلوو كارە،
نيو شىتە.

زەبىجى لىم دەرھەل بوو:

- مەلا قسەى قۇر مەكە! كوا پياۋى وا گەورە و زانا؟

- گالىتەم كىرد، بمبەخشە!

زەبىجى خۇى تىك نا لە شامەو پىرواتەو. منىش ھاتمەو مال، شىرە و پىرمان پىچايەو كە
پىرۋىن. رەمۇى شىووعىم لى پەيدا بوو:

- سەيدا! بە ھىچ بارىكدا پازى نىن تۇ بەجىمان بىلى. تۇ زۆر بۇ ئىمە بەفایدەى!

- كاكە ھەر بۇيە دەرۋەمەو تا بزەنن مەن جاسووسى نوۋرى سەيد نەبووم...

بە ماشىنى كوپى حاجى مىرزا چوۋىنە «تەلكۆچەر» كە لە سەر سىنوۋرە. جىپىكىمان بە دوو
دىنار بە كرى گىرت بمانگەيەنئە موۋىل. دەباۋە ئىجازەى چوۋنە عىراق لە ئەفسەرى سىنوۋر
وەرگىن. گوتىان ئەفسەر لە موۋىل، دوو رۇز سەبىر بىكەن تا دىتەو. كابراى شوفىر كە
نەيدەۋىست دەست لە دوو دىنار ھەلبىگىر، كاكە و برالەى دەگەل سەرگروۋھىبانىك كىرد كە
وەرەقەمان بۇ ئەفسەر بداتى لە موۋىل پاسپۇرتمان بۇ مۇر كا. بارەكەمان چ بوو؟ دو بەرە
مىژوۋىيەكانى كە جۇلا لە كۇنە پەلاسى بەرمان چىنىۋى، دوو سى پەتۋى كۇن، ھىندىك قاپ
و مەنجهلى ئەلمۇنىۋىم. لە وەختى بار كىردىدا مەعسووم ھىندىك ئارد و پىنج شەش مست
نىسكى ھىتا.

- ئەمەمان بۇ چىيە؟ بارگرانىيە. خۇ بە رۇژىك دەگەينە موۋىل.

گوتى: ئەو لە دەشت ماينەو و مىندالەكانىم بىرسى بوۋىن، چ بىكەم؟... ناچارى كىردىن ئەۋىش
بار كەين. ھەموو بارەكە تىرى كۆلى حەنبالىك نەبوو. بەر لە نيۋە رۇگەشتىنە موۋىل. مىندالىم
بىردنە ئوتىلىكى سەر دەجلە. چوۋمە ئىدارەى پۇلىسى سەفەر كە بىتۈنم بىچمە بەغدا.
كاربەدەست رۋانىيە پەساپۇرت:

- كوا مۇرى ئەفسەرى سىنوۋر؟

- لە باتىان نامەى سەرگروۋھىبانىم پىيە.

- ھەى ھەى! سەرگروۋھىبانى سەگىباب ھەقى چىيە رىگەت بدا؟! ھەر ئەمىرۇ لە سىنوۋر
دەتەكەينەو بەو دىودا.

- مەن بە ئىجازە ھاتووم. ئەگەر گوناحبارىك ھەبى سەرگروۋھىبانە؛ مەن نىم.

- نەخىر ھەر دەبى دەرت كەين.

گوتىم: لە ھەموو عومىردا ئەو يەكەم جارە بە قانۋون دەبزوۋمەو؛ ئەۋىش توۋشى كىشە بووم!
دەنا بۇ خۇم بە قاچاغ ئەھاتم؟

- قاچاغ؟ بۇ تەير دەرەچى؟ ئىمە باشمان ئاگا لە سىنوۋر ھەيە.

- جا با گىرۋى بىكەين: ئەمىرۇ دەرۋىم سەبى دىمەو و پىشم نەزانن.

- محالە!

ھاۋاكارلىكى پىكەنى:

- محاله محاله! رۇزى سەد كەس بە قاچاغ دىن و خەبەر شىمان نىيە. باۋىم گىرئو ئاگەين!
پاش ھەزار چەقە و چەنە چەن، قەرار درا بچمە لاي ئەفسەرى سنوور، ئەگەر بۇ ئىمزا كىردىم
ئىم گەپىن. ھەر چوومە دەر، تىلگرافىكىم بۇ غەزىز شەرىف - كە لە قاسم نىزىك و لە شام بېووينە
ئاشنا- لىدا. ھاتمەو لاي مىندالەكان كە نىوہرۇزە بخۇين. لە ئوتىل چوومە خوار لە دوكانى
شۈوتى فرۇشېك گوتىم: شۈوتىيەكم دەيە!
- ھەلبىزىرە!

باۋەر بىكە شۈوتى وای تىدا نەبوو كە بۇم ھەلبىگىرى.

- برا شۈوتى مووسلە! تۇ چەند كىلۇت دەوى؟

- ھەشت تا دە.

لەتېكىم كرى. پاش نىوہرۇ چوومە مالى ئەفسەرى سنوور «زاھىد محەممەد» كە باسەم كىردى.
كە زانى مىن ھەزارەكە مىۋانى مالە حاجۇ بووم، بە پروى خۇشەوہ دواندىمى و بۇ ئىمزا كىردىم
و تەلەفۇنىشى كىردى كە پۇلىسى سەفەر دەستەم لى بەردەن. ئىۋارە درەنگ چووينە سەر قەتار و
لە واگۇنىك جىمان گىرت. دوو كەسم دىن لە خوارەوہ بە واگۇنانەوہ دەگەپىن و دەرۋان؛ ترسام.
زانىم پۇلىسى نەتىن و لە مىن دەگەپىن. بە مەسووم گوت: ئىۋە خۇ لە مىن مەكەنە ساحب.
ئەوانە دەرمدە كەنەوہ سوورىە. بچنە بەغدا. خۇم بە قاچاغ دىمەوہ. پۇلىس دىتيانم، گوتيان:
دابەزە! كارمان پىتە. برا خۇ دەزانى ئىمە ھىچ خراپەمان دەگەل نە كىردوى. تىكايە لە بەغدايە
شكايەت لە پۇلىسى سەفەر مەكە! مودىرى پۇلىسى گشتى ئەحوالى تۇى پرسىوہ و چاۋەنۇرە!
دىار بوو تىلگرافى غەزىز شەرىف كارى كىردىبوو.

بە يانى گەينە بەغدا. «نوورى ئەحمەد تەھا» لە ئىزگە چاۋەنۇرى دە كىردىن؛ كە لە بىركارى
حىزبى پارتىيەوہ ھاتبوو. بارمان داگىرت. توورەگە نىسكەكە دېا و لىى پۇا. تىرى گالتە پى
كىردىن: ئەمە جىيە؟ بۇ پىتە وا بوو بى كەسى و حىزبى پارتى دە ھانات نايە؟! دەگەلەمان ھاتە
ناو شار؛ بووينە مىۋانى ئىمامى. نوورى رۇيشت بە بى ئەوہ بلى چىتان لازمە! جەلال بىتۈۋشى
شەرىكە ھات پىنچ دىنارى دامى، بوۋامەوہ. چونكە نىو دىنارىشم شك نەدەبىرد. جەلال گوتى
بىست و سى دىنارم بە واسىتەى مام جەلال بۇ ناردوۋىە سوورىا.
- پىنم نەگەيشتوۋە...

خانۋىكىمان بە شەرىكاتى چاچىيەكى كۇبى لە گەپەكى «بارودىە» - كە نىزىك بە دوكانەكە
بوو- مانگى بە پازدە دىنار (ھەشتى مىن و ھەوتى ھاۋمالەكەم) بە كرى گىرت. لە دوكان دەستەم
كىردەوہ بە عەكاسىيەكەى جاران. چووشمە لاي مودىرى پۇلىسى گشتى سوپاسم لى كىردى.
چوومە لاي جەلال تالەبانى لە ئوتىل (ۋابزانم دىانا) ۋە تاغىكى تەنباى گىرتىبوو. باسى بىست و
سى دىنارەكەم كىردى.

- چۇن پىتە نەگەيوہ؟ داۋمە بە مەسئولى پارتى لە مووسل، چاۋى دەر دىنم!

دۋاى دوو رۇز گوتى: بۇت بە ئەندامىكى خۇماندا بەپىكراۋە، ئەو خوار دوۋىە.

- كاكە تەسلىمى تۇ كراۋە! ۋابزانم تۇ دەبى بىدەيوہ.

دەرھەل بوو:

- بۇچى مىن دىم؟ تۇ بۇ ئەۋەندە بە تەماحى؟ دە با ئەو پوۋلە نەبى!

هر که تازه هاتېووينهوه بهغدا، گوتيان مامؤستا گؤرانی شاعير ليږهيه. هر دور به دور ناشنای بووم و نهمديبوو. چومه زه ياره تي له ئوتيل سېروان. فهرمووي: هه ژار! جار- جار دل خه بهر ده دا. وا کؤمه لي نووسهران و شاعيران دامه زراوه؛ سهد و په نجا نه ندامن. داوام کردووه ناوي توش نووسراوه. هر چهند گوتيان کهس نازاني له کوښيه؛ تازه نايه ته وه؛ ده دلم چه قېبوو دييه وه. دلم خؤشه که ناوت نووسرا.

- مامؤستا سوپاست ده کهم؛ به لام نايکه م.

- چؤن نه و شانازيه قبول ناکه ي؟

- قوربان! چيرؤکمان چيرؤکي موسولماناني هينده: بهوپهري نازاديش ره ئي بدەن، هر که مايه تين. پاکستان بؤيه دروست بوو... نو کورد ده گهل سهد و چل عه ره ب چؤن ده ره ري؟! نه گهر براده ران راست ده کهن، با فهرعکي کوردستان بؤ ئيمه دانين؛ کتيبي کورديمان بؤ چاپ کهن. نه وان هر ده لين کوردي به عاره بي ته رجمه کهن، بؤتان بلاو ده کهينه وه. ياني هر ده بي نؤ کهريان بين و خزمهت به فهرهنگي نه وان بکهين...

نه و زؤري فهرموو، من کهم بيست. له ناو قساندا فهرمووي:

- زؤر کهس ده لين تؤ بؤ چوويه حيزبي شيووعي؟ به وان چي؟

- ببه خشه! منيش يه کيک له وانم. مامؤستا نه گهر حيزبي بووي، يه کيکي وه که جه مال حه يدەري پيت ده لي: شيعريکمان بؤ بل! فلان و فلان شتي تيدا بي. نه گهر خؤي شاعير بي به تؤ نالي. توش نه گهر خؤت بؤ خؤت فکر نه کهيه وه، شيعره کهت فهرمايشتي نه حمه قيه تؤ هؤندووته وه. ده بي شاعير ماسي بي کيرد بي، بؤ خؤي بنووسي. نه وسا ده سته يه که هر لاگيري ده بن. هر له خؤت ده پرسم: توخوا شيعري «داوه تي قهره داغ»، «گه شتي له هه ورامان» که نه وسا حجيل بووي، ده گهل شيعري «بت و به وان» که به پيري فهرمووته، کاميان باشتري؟

- دياره نه واني پيشوو.

- نه مه يه ته ئسيري حيزبايه تي له سهر شاعير...

هر نه و جار، مامؤستا گؤران - که له پرسى نه و، جوايم داوه به مال و مندا له وه به دوو دينار

له ته ل کؤچره وه هاتووينه مووسل - سهر ما:

- چؤن وا هه رزان؟

- مامؤستا مال باوه شيک بوو؛ لات وايه ماله قهره تاژدينم بار کردووه؟!

راڊيو خه بهري دا بارزاني و هه والاني دينه وه عيراق. تؤخه ي له پاش دوازه سال ديسان چاوم به و پاله وانه خؤشه ويسته ده که ويته وه. برايم نه حمه دي سه رؤکي پارتى و چهند هه واليکي و شيخ سادقي برازي مه لامسته فا چوونه پراگ و له گه ليا هاتنه قاهيره؛ ديدەني ناسريان کرد و به ره و به غدا فرين. لام وايه بيست هه زار کهس پتر له فرگه ي به غدا هاتبوونه پيشوازي. عه ره ب و کورد تيکه لاو، شيعاردان گوبي عاسماني که ده کرد. هر کورد يکي به جلکي کوردييه وه بوايه، له سهر شانان داده ران و شيعاري برايە تي کورد و عه ره ب ده درا. گوتيان کورديک که له سهر شانان داندراوه، دزيک کلاشه کاني دزيوه. کورده هاواري کردووه: «کلاشه کهم!»، «هشامات ليکرا گوتوويانه: «کلاشه کهم! کلاشه کهم!»، لايان وا بووه نه مه ش شيعاريکه به زما ني کوردي!

بارزاني له ئوتيل يک دابه زي. گوتيان به ره هر کهس له تؤ و زه بيحى پرسيوه. ده يه وئ

بتانبىنى. فەرمووى: «دوو سەعاتىم بە دىيارى بۇ ھىناون. بۇ كەسى تىر ھىچىم نەھىناو...». لەو رۇژەو كە دىتمەو، ئىتر ھەموو بىرىنى دلىم - كە لەو چەند سالەدا قىرماخەى بە سەر قىرماخەدا ھاتبوو - ساپز بوونەو ۋ ھەموو دەرد ۋ ئاخىم لە بىر چوونەو.

شەويك - كە دوو بە دوو بووين - زۆرى دلخۇشى دامەو كە: بىر يار بىن مەن ۋ تۆ لە خۇشىدا شەرىك بىن ۋ تازە خەمى بىكەسى مەخۇ!

گوتىم: كاكە بىمەخشە! مەن لام واىە نەوئە شىتتەكت تىدايە. ئەو چەند سال ۋ زەمانە كە مەن ئاوارەم، كەس نەبوو بە پرووى خۇش جۋابى سلاوم بىدائەو. يان ئەو ھەموو خەلكە شىتىن، يان تۆ؛ كە چەند رۇژىك لە سابلاخ دىتوومى ۋ نەتناسىوم كە چەند نەحسەم!

- ھەرچى بى، تازە تا ماوم بىروات بە ئاشنايەتى مەن ھەبى! قەولم قەولى پىاوانە...

دوو كە كەسى پىكەو ۋ بارزانى ۋ قاسىمان گەورە كىرەبوو، دەمانفرۇشتىن. زۆر بەرەو بوون؛ بەلام يەكەن چەند ئەوئەندەى ئەوى تىران دەفرۇشرا. سەيرە! ھەردووك ۋەك يەكەن؛ خەبەر چىيە؟ تىگەشتىن يەكەن «بىسم اللە» يەكە تىدا دىيارە. بۇ بىسم اللە كەى دىكەن، نە بۇ خۇشەوئىستى زەئىم!

بەندى سى لە بەيەنى قاسىم كە «غەرب ۋ كورد لە عىراقدا شەرىكن»، دلى ھەموو كوردىكى مىللى شاد كىرەبوو؛ زۆرىان ھومىد بە دۋارۇز ھەبوو. خىزبى كومۇنىستىش - كە لە زەمانى پادشايتىدا ھەمىشە لە زىندان ۋ خۇشاردەندەدا بوون ۋ زۆرىان لى دەكوژرا - بە كوودەتەى قاسىم زىندو بوونەو؛ مىلان لە جىم ۋ جۇل نابوو. چۈنكە مەلامستەفاش دۋازدە سال لە رووسىيەى رابۋاردىبوو، بە كومۇنىستىان دەزانى ۋ ئەوئەرى دەستى قەدىران لى دەنا.

خىزبى كومۇنىست لە ھەر ولاتىكىدا - با چۋار كەسش بىن - بۇ ھۆكۈمدارى خۇيان لە ھەموو كۆمەلىكى تىر بە لايىق تىر دەزانى. بە تايەتى لە عىراقدا كە كوردە قەومىەكانىش ھەرچى دوو پىت ۋ لەتىكى خويندبوو، بە فەرھەنگى كومۇنىستى فرچىك كرابوون ۋ ھەر كەس چەپى نەبا بە خاين حىساب دەكرا. پارتى دىموكرات، خىزبى كومۇنىستى بە مامۇستەى بەرپز ۋ براگەورەى خۇى دەزانى. مەل بە مەلى بوو كە خۇى بە كومۇنىستى دىگەرم تىر لە كومۇنىستەنى خىزبى نىشان دات. ھەر ھەلى بوو خىزبى كومۇنىست لىنى رازى بى ۋ روو لە قىبەلى مۇسكۇ ۋەرنەگىرئ. پەت شل كوردنى قاسىم، شىووعى بەرەرەلا كىر. ۋەھا غلور ۋ يەرغە بىوون بە ھەزاران لغاۋ رام نەدەكران كە ئەودەم رەشمەشيان لە مەل داپرەبوو.

قاسىم بەرگىرى لە كورد نەدەكرد كە بىرى خۇيان دەرىپن ۋ تەنەت مەلامستەفا تۋانى خىزبى بىكەتە رەسمى ۋ رۇزنامە ۋ نەشرەتى پارتى ئازاد بى. مەلامستەفا لە قەسرى نوورى سەئىد جىگىر بىو؛ بىو قىبەلى كورد ۋ غەرب. لاي قاسمىش زۆر بە قەدر بوو. كومۇنىستى راستەقىنە دزى مىللىيەتە؛ بەلام كە لە رووسىا زمان ۋ عادەتى گەلانى جۇرەجۇر پارىزراو ۋ زۆرىان بە رۋالەت جۈمھۋورى ۋ خودمۇختارى تايەتى خۇيان ھەبە، كومۇنىستى عىراق بىرواى بەو نەبوو. نابى ئەوئەشمان لە بىر بچى كە لەوئەتا خىزبى كومۇنىست لە عىراق دامەزراو - جىگە لە فەھد ناۋىك كە لە مەسىحەكانى «تەل كىف» بوو - ھەمىشە، مەگەر بە دەگەن، دەنا رەئىسى خىزبى كورد بوو. ئىستاش كە مەن شىتست ۋ سى سالىم رابۋاردو ۋ ئەم خەتەنە دەنووسىم، رەئىسى خىزبى شىووعى عىراق كوردىكە. دەگەل ئەوئەشا ناۋى كورد ۋ كوردستان بىستىن ۋەك دېروو ۋە بىن كلك دان ۋابو. ئەندامى كورد بە غەربى دەدوا؛ بە لايەو شەرم بوو بلى كوردەم.

كورد له سلیمانی له خۆپیشاندانیكدا داواى خۆتندنى زمانى خۆيان و په ره پیدانى فهرهنگ و نه ده ییاتی كوردی كردبوو. حیزبى شیووعى له سوله یمانى شیعاریان ده دا: مه عاریفى قلیاسانمان ناوئ! به سوو کایه تی كوردستانیان كردبوو «قلیاسان»، كه پرد و ناویكه له خواری شارى سوله یمانى. ده یانگوت پتر له سه د هه زار ئیمزا - كه هه ژده هه زارى ئیمزای كوردی كومۆنیست بووه - بۆ قاسم هاتوو كه: «نه كه ی ئیداره ی فهرهنگى سوله یمانى بده ی به كورده كان! چونكه نه مه جیاواز خوازییه!» به راستى شیووعى، حیزبى پارتيیان خستبووه مالی كوله وه و هیتشا هه ر مامۆستا و براى گه وه ره مان بوو.

من تاریخی ئه وه ده مانه ناوووسم و ناشزانم ببنووسم. به لام هیندیک بیره وه رى خۆم وه بیر دینه وه - ئه ویش زۆر كه م - كه به پتوستى ده زانم باسیان بكه م:

حیزبى شیووعى له شار و دیهاتی كوردستان زۆرى په ره ساند. دهسته - دهسته به وه رزیرانه وه ده گه پان؛ له هه یج درۆیه ك بۆ دلخۆش كردنى چه شامات نه ده پرینگانه وه. شهرم كردن و درۆ نه كردن ئاسه واری بۆر جوازی بوو؛ ده بوو نه مینئ! هه ر كه س ناوی ئاغای پتوه با - هه ر ده ره قه تی هاتیان - گوریس له مل راده كیشرا تا ده مرد. گوتیان به کیان له ده شتی هه ولیر كوشت، مجبوری مزگهوت بوو؛ هه ر چونكه ناوی عوسمان ئاغایه! له قه برستانی كۆیه کیلی مه رمه ری قه دیمیانیان وردوخاش كردبوو. ته نانه ت کیلی قه برى جه میلاغا، حاجی قادر ئه وه هه موو تاریفه ی لی كردوو. هه رچی له هه زاران ساله وه ناوی ئایینی و ئه خلاقی باش و پیاوه تی و روحم به كه س و كار و به هره وه رگرتن له كتیانی جگه له كومۆنیستی با، نیشانه ی ئیرتیجاع و كۆنه په ره ستی بوو. له دیهات له سه ر ماشین به میكرۆفۆن بۆ گوندنشینانیا ن بلاو ده كرده وه: «ئهی به دبه ختی كلۆل! سالتی نۆ مانگ به چاندن و دروینئى گه نمه وه ماندوون. له رووسیا گه نم به ری داره! وه ك دارگوێز و دارتوو! وه رزیریک هه ر چوار دارى هه بی - كه پتریشی هه به - هه یج خۆی ماندوو ناكا. سالی جاریک ده یانته كینئ و شوینی نامینئ گه نمى تی كا! له شه ردا پتر له چه قده ملیۆن پیاو له رووسیا شه هید بوون. به ملیۆنه ا ژنی بی میرد هه به؛ هه موویان دوكتور و موهه ندیسن. سه رو ژنتان ده ده یئ! وه رن ناوتان بنووسین. ئیوه ش له وه گه نمه بی نرخه ی كه له م ده ورانه ره شه دا به ره همتان هیناوه یارمه تی حیزب بكه ن. پوولیش بیتن لیتان وه رده گرین. زوو بن، بگه نئ تا له کیستان نه چوو!».

گوتیان كاتئ له سالی ۱۹۵۹دا، عه بدولكه ریم قاسم لئیان وه خۆ كهوت و شاره زووریه كانی سه ر به حیزبیان به ره وه چه بسى سوله یمانى دینا، شاره زووریه ك ده ینه راند: باوه حیزانه ئیژم خاته ی خۆم به سمه، ئیژن ژن دوختۆرت بۆ تیرین!

هه موو رۆژ له شاران و له پاته ختدا خۆپیشاندان بوو. تاريف له قاسم و سه د له قه بیان بۆ تاشیبوو: «زه عیمی ئه وحه د»، «موعه للمی ئه وحه د»، «نابیفه ی ئه وحه د...»، ئه وحه د و ئه وحه د! قاسم سه ر له هه وه له وه زۆر نه رم و نیان و خۆی بی ده عیه ده نواند؛ به لام شیووعى هیندیان ئه وحه د پینگوت و چه پله یان لیدا، خۆی له خۆی گۆرا: (تۆ بلی ئه وه هه زاره زیله به خۆرایى به نابیفه و به كه مین پیاوی سه رزه مینم بزانن، نه زان بن؟ نه خیر راست ده كه ن!).

یه كێك پیتی گوتبوو: زه عیم شكلی تۆم له مانگدا دیوه! هه موو شه ویكى مانگ دیار با، وه زیره كانی هه لده پینچا به دوو ربین تماشای مانگ بكه ن بۆ شكلی ئه وه به روان. فیلبازیک عه كسى قاسمی به میدادیكى كه م ره نگ له سه ر هیلكه كردبوو، گوتبووی مریشكه كه مان ئه وه

هیلکه‌ی بهو شکلهوه کردووه! جایزه‌ی وه‌رگرت و قاو داخرا که موجزات پرووی داوه!
له بیرم نه‌ماوه که‌ی بوو، مه‌لامسته‌فا فرمووی: زه‌عیم نامه‌یه‌کی فارسی داومی که بوی
بکه‌ین به عه‌ره‌بی و که‌سیش نه‌زانی. تۆ ته‌رجه‌مه‌ی که و بیده‌وه به خۆم بوی ده‌به‌مه‌وه؛ به‌لام
نوسخه‌ی لی هه‌لمه‌گره بۆ خۆت! نامه‌ی «دوکتور موسه‌دیق» بوو، نووسی‌بووی:
«نووری چاوی به‌پژم، عه‌بدولکه‌ریم قاسم!
له پاش سلاوی گهرم و دۆستانه...

خوا شوکور تۆ سه‌رکه‌وتی و پایه‌ی ته‌ختی پادشایه‌تیت له به‌ر یه‌ک برد. به‌هومیدم هه‌ر
سه‌رکه‌وتوو بی. ده‌مه‌وئ ئامۆژگاریه‌کی باوکانه‌ت بکه‌م: نه‌که‌ی به‌ زمان‌لووسی و تاریف و هوورا
و چه‌پله‌ریزانی کومۆنیستان فریو بخۆی! نه‌وانه‌ ماری خالدارن و له‌په‌ر پیوه‌ ده‌دن. من
ده‌مه‌ویست خزمه‌تی زۆر گه‌وره به‌ خه‌لکی ئێران بکه‌م و کاریک بکه‌م تامی نازادی به‌چێژن، تیر و
ته‌سه‌ل و بی‌ترس و سه‌ربلند بژین؛ به‌لام تووده‌ نه‌و به‌لایه‌یان به‌ سه‌ر هینام. نه‌وان وایان کرد
که‌ نه‌مریکا، شا بکه‌رینیته‌وه و حوکه‌می من بکه‌وئ. تکایه‌ زۆرت ئاگا له‌ خۆت بی. چه‌ند
هه‌والیکی من هاتوونه‌ به‌غدا، لیم روونه‌ به‌خیریان دینی و له‌ یاریده‌یان درغی ناکه‌ی.

دۆستی دلسۆزت: محه‌مه‌د موسه‌دیق
ره‌نگه‌ نه‌مه‌ ته‌رجه‌مه‌ی وشه‌ به‌ وشه‌ی نامه‌که‌ نه‌بی؛ به‌لام ئه‌م ناوه‌رۆکه‌ی ده‌گه‌یاند.
نافه‌رمانیم نه‌کرد و نوسخه‌م لی نه‌گرت.

له‌ رووسیه‌ چییان بۆ ستالین ده‌کرد، نه‌وه‌ش و زیاتریش بۆ قاسم ده‌کرا. نه‌ویش که‌یفی
ده‌هات. قاسم ببوه‌ ته‌یریکی سه‌یر: هه‌میشه‌ نوتقی ده‌کرد؛ سه‌لم و تووری لێک ده‌هالاند؛ له
پاش نوتق ده‌بوايه‌ چه‌ند جار له‌ سه‌ر رادیۆ بلاو بکرایه‌وه. هه‌موو دوکانداریک -که‌ گش
دوکانداریش رادیۆیان له‌ دوکان هه‌بوو- ده‌بوايه‌ رادیۆ له‌ سه‌ر ئاخ‌ر ده‌ره‌جه‌ بکه‌نه‌وه‌ و نوتقی
زه‌عیم ببیسرئ. له‌مه‌سه‌ر تا نه‌وسه‌ری خه‌یابان و بازار، هه‌موو که‌س، هه‌موو ده‌م، گوپی له
فه‌رمایشاتی زه‌عیم، که‌ر و سه‌ری گێژ ده‌بوو. شه‌وانه‌ هه‌موو وه‌زیره‌کانی له‌ خۆی کۆ ده‌کرده‌وه،
نه‌واری نوتقی خۆی بۆ ده‌کرده‌وه. هیچ وه‌زیریک تا ده‌بووه‌ رۆژ نه‌ده‌بوو بخه‌وئ و له‌ په‌ستا
ده‌بوو گوئ له‌ نه‌واری نوتقی زه‌عیم بگرئ. گوتیان جه‌نازه‌یه‌کیان ده‌برده‌ قه‌برستانی غه‌زالی.
کابرایه‌ک به‌ لایدا پاربد، گوتی: خۆزگه‌م به‌ خۆت کا! له‌ نه‌قوالی زه‌عیم نه‌جانت بوو!

شیوو‌عی ورده‌- ورده‌ پێیان لی هه‌لێنا. ده‌گه‌ل نه‌و‌حه‌د نه‌و‌حه‌د، شیعارێ حیزبی شیوو‌عی له
حوکه‌مدا ده‌درا. ده‌سته‌ی زۆریان له‌ جه‌وانانی به‌ناو «مقاوه‌مه‌ی شه‌عبی» (په‌دافه‌ند) بۆ
پاریزگاری له‌ ئینقیلاب پیکه‌وه‌ نابوو. هه‌ر که‌س بۆنی دژایه‌تی کومۆنیستی لی ده‌هات، لێدان و
شه‌قی زۆری ده‌خوارد و زۆریشی به‌ بی‌ قانون و بی‌ پرس‌ی کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌ت، ئیعه‌دامی
ئینقیلابی ده‌کران.

ئاشنايه‌کی زۆر وریاله‌م -بۆ مه‌سه‌له‌‌حه‌ت پارێزی خۆی- ببوه‌ یه‌کیک له‌و جه‌وانانه‌ و راستی
زۆر شتی له‌ لا ده‌گوتم؛ یا خودا درۆی کردبێ:

- دوکانداریک له‌ کازمێن داوای قه‌ره‌زی له‌ جه‌وانیکی په‌دافه‌ند کرد، گوتی نه‌مه‌ده‌یه‌ی
شکایه‌تت لی ده‌که‌م. سه‌به‌ی ئه‌و رۆژه‌ به‌ ته‌زاهورات چووینه‌ سه‌ری، گوتیان ته‌وتیئه‌‌چین
دۆزراوه‌ته‌وه. په‌تیان خسته‌ مل، کوشتیان.

وای به‌ سه‌ر هات که‌ له‌ ته‌زاهورانی چه‌ند سه‌د هه‌زار نه‌فه‌ریدا، هه‌ر یه‌که‌ی په‌ته‌ گوریستیکی

يېنى، تا دۇى خۇيان بترسىنن. رۇژىك دەورى ترمبىلى ئەحمەد سالج عەبىدىيان دابوو، كە رەئىسى ستادى سويا بوو. پەتيان راداشتوبويە. پەت ھەبى خەيانەت سەر ناگرى... بەريان لە مالان دەگرت، قەت مالىكىيان نەدەبوارد. دەبوايە چەندى خۇيان بلىن، خاوەن مال بى خۇگرتن بيانداي، نەكو تووشى پەتپەتەن بى. رۇژىك سەريان بە مالەكەماندا كرىبوو، سەرى ھاومالەكەميان چا كرىدبۇو! سەريان بە مالى ئىمەدا كرىبوو، عەكسى مەلامستەفایان بە دیوار موه دیبوو، بى ھەست و چرپە گەرابوونەو.

سالج ھەیدەرى، براى جەمال ھەیدەرى مەشھور، گوتى: چومە لای کاکم دوو دینارى لى قەرز کەم. شەش تەلیسى خەتسوورى بە پىلاقە داگیراۋ لە دینارى و پىنچ و دە دینارى لە گۆشەى وەتاغەكەى لە سەرىک داندرابوون. گوتى: ئەو مالى حیزبە و فلسىکم نىيە بتدەمى! تەننەت لە ھەموو ئیداراندا ھەر شیووعى حىساب بوون. رۇژىك چومە مەركەزى «یۇنسىف» بۇ لای مودیرەكەى، كە دوكتورىكى زۆر بەناوبانگ بە ناوى جیهاد شاھین بوو. تماشای كردم و دەرمانى بۇ نووسیم. بانگى لە فەراش كرد، جواب نەبوو. چووہ دەر ھاتەوہ گوتى: خزمەتكارەكان چوونە بەر تاو لىنگيان دريژ كرىدوو، دەلین ئىمە جوابى مورنەجیع نادەینەو! دەبى لە رووسپاش وایى؟!

مەلامستەفا ئەو كارانەى دەبىستەوہ. جارىك گوتى: دوو كوردى لای ھەلەبجە ھاتوونە لام. يەكيان دەلى كابرایەك سەر بە شیووعیەكان خەنجەرى رووتى لە سەر ملم داناوہ: سەگباب! بلى كوردم تا بتكوژم! ئەوى تر دەلى: چەند كەسىك راويان لى دابەشىم، گرتیانم. جا وەرە بكوتە! بانگيان دەكرد: وەرن بىكوژن! ئەمە ئىژى كوردیچم و پارتیچم!

مەلامستەفا لەو ئاكارانەيان زۆر نارەحەت بوو. باسى دەكردن، پىتى وا بوو كارى زۆر خراپ دەكەن. جارىك جەمال ھەیدەرى سەرۆكى بالای شیووعیەكان چووبوہ لای: - مەلامستەفا خۇت دەزانى منیش یەكىكم وەك جەنابت...

مەلامستەفا نایەلى قسەكەى بكا، دەلى: ھەستە دایك فلان! تۇ دەبى بە بەراز بلىنى وەك تۆم، نە بە من...

برادەرىك ئەفسەرىكى پىناساندم كە ئەمە رەئىسى پەدافەندە و كوردى ھەولیرە و ناوى مەھدى ھەمیدە. پىتى خۇشە تۇ بناسى.

- كاكە رۇژ باش!

تماشا دەكەم بە عارەبى جوابم دەداتەو! واى خۇ نواند كە ھەرگیز كوردى نەبىستوہ! گوتم: گوتیان كوردى، پەشىمانم كە دیتوومى...

گوتیان گۇران و چەند كەسىك چووبوونە ئەرەنستانیش، لای كوردەكان؛ بەلام - بە قسەى ئەوانەى بۇيان گىراپوومەوہ - نەیفەرمووبو منیش كوردم؛ چونكە ئەوہ لە مەسلەحەتى حیزبدا نەبوو!

جارىكى تر گۇرانم دیتەوہ كە بە داخوہ نەخۇشى سەرەتانى گرتبوو؛ دەبوو بىبەنە مۇسكو. ھەمەى مەلا كەرىمیشى لە لا بوو. لە گفگوگۇدا عەرزىم كرى: ئىمە تا كورد - بە گشتى - وەقەدر نەكەوئ، ناتوانین گول بكەین. جوولەكەم بە مىسال ھىناوہ كە قەدرى سەگيان نەبوو؛ بوونە دەولەت، پاپى كاتولىكانیش موخلىسیانە و لەعنەتنامەى نوژيان بۇ دەرلاویرى! دیار بوو ئەو قسانەى من قبوول نەدەكران. ھەر لەو مەجلىسەدا، مامۇستا گۇران باسى «مەھداوى» ھاكىمى

مەحکەمەى قاسمى کرد، کە زۆر کەریکی چەنەدریژە و نەنگە بۆ دەولەتى عىراق. لە پەر مەهداوى دەگەل سالىح بەحرولعلومى شاعىر وە ژوور کەوت. قوتووێیک باقلاو و دوو گىلۆس جفارهى «کاتى» هینابوو. پاش تاویک پڕۆشت. گۆران فەرمووى: بە راستى مەهداوى پیاوێکی نەجیب و عاقل و زمان پەوان و قانونزانە! هەزار وا نیه؟!

- مامۆستا تا تۆزیک باقلاو و پاکەتێک لەو جفارانە یەم نەدەیهى، تەسدىقت ناکەم!! زۆر پێکەنى.

کە لە ڕووسیا شەو هاتەو، دیتەم. فەرمووى: بۆ مردن هاتوو مەو. تازە ئیمانم هیناوە کە قسەکانت بە جێ بوون. هەتا کورد خۆى بە گشتى وەقەدر نەکەوئ، نابێ ئیمە چاومان لە حورمەت گرتن بێ؛ بەلام تازە هەرچی چوو، چوو. فەرمووى: کە ڕووس زانیوویان قاسم لە حیزبى شیووئى پەنجاو، هیچ قەدرم نەگیرا. ئەگەر قەناتى کوردییە پێنجسەد ڕووبلێ بۆ بە جێ نەهێشتبام، پارەى چاپەکی قاوەخانەم نەبوو... ڕۆژێ گوتیان چا بوویەو؛ بڕۆ! راست خستیمانە تەیارو و لە بەغدايان دابەزاندەم.

پاش ئەو دیدارە، بە بیست ڕۆژیک خەبەرم بیست کە مامۆستا گۆران لە سولەیمانى وەفاتى کرد.

لە جەنگەى ئەم هەرا و پەتەپساوى و بە هیزیدە، ڕۆژێ بارزانی لێى پرسیم: هەزار چۆنى دەبینی؟

- ئەزەبنى حوکم هى خۆیانە و هەر بینا ئیعلانى دەولەتى کومۆنیستى کرا. فەرمووى: تۆ شیتى! ئەگەر ئەمریکا هەزار ملیار دۆلارى لە دژى شیووئى خەرج کردبا، هیتا ئەوێ بۆ ساز نەدەبوو کە ئەمانەى عىراق بۆى دەکەن. ئابرووى خۆیان و بگرە مۆسکۆشیان برد...

لێردا دەمەوئ بەرەو پاش ئاوپ دەمەو و باسى شیووئەکانى زەمانى پادشایى بەکەم: هەموو خەلکى شارستانی عىراق، بە تايەتێ ڕۆشنبیران، زۆریان ڕق لە ئینگلیسى داگیرکەر بوو. ئەوانیش وەک ئیمە لە ئێران لە دژى ئینگلیس شەیتانیشیان پێ باش بوو. لە زەمانى هیتلەردا هەزاران لاوى عىراقى لە سەر نازیەتێ گیران و خزانە بەندیخانەو. تەنانت مامۆستا مەلاجەمیل ڕۆژبەیانیش بە تۆمەتێ نازیەتێ سالیکی پتر لە گرتوو خانەى عەمارەدا مایەو. لە سایەى ئەو گرتنە توانی شەرەفنامەى بدلیسى لە فارسىووە بکاتە عەرەبى. سوپاس بۆ ئەو زیندانە!...

کە هیتلەر نەما، ئیتر لافاوى دلان ڕووى کردە مۆسکۆ. حیزبى شیووئى نەهێنى بوو؛ نەدەناسران. لەبەر ئەو نەناسینە وەک ئەندامانى «ژێ-کاف» خەلک بە پیرۆز و پیاوچاکى دەزانین. نەک هەر خەلکى پەمەکی و بازاری، تەنانت دەولەمەندە هەرە زلەکانیش خوشیان دەویستن. ئەگەر شیووئەیک لە دەست پۆلیسى نوورى سەعید هەلاتبا، خۆى بە هەر مالىکدا کردبا دەیانشاردەو؛ بەخێویان دەکرد. کەس دلى پڕاوى نەدەدا بیانداتە دەست دەولەت. ئەندامیان لەو پەرى فیداکاری و نەدارى و بێنازیدا دەزیان. بە جلی شر و نانی وشک قناتیان دەکرد و شوکری ستالینیان دەبۆارد. بەلام هەستم دەکرد کە لە ئاخى ئۆخریەکانى زەمانى نوورى سەعیدادا، زۆر پیاوى دەولەتیان دە پال هەلکیشرابوو. جار-جار پەفیق چالاکم لە دوکانى بەشیر موشیر دەدى و ترسم لێى بە سەر چوو بوو. مەسەلەن دەیگوت: فلان ڕۆژ،

سهعات نهوهنده، شیووعی له فلان و فلان شوینده ته زاهورات ده کهن. راست دهرده چوو.

بهلام ناخو ماموستا پایه بهرزه کانیشیان له ژياندا وهک بۆره پیاوه کان بوون؟ ده یانگوت نه وان زۆر خوښ ده ژین. چهند که سیک یان که سیکیان که ده بوايه خو وه شیرن، مالیکیان بۆ ده گیرا. هر چی پیداوستی ژيانه ده هاته بهر ده ستیان. چهند کچ و ژنیکي شیووعیش خزمه تیان ده کردن و ده گهلان ده ژيان؛ که ناویان لی نابوون «مايهی خوښی ماموستایان». نهو خوشکه شیووعیانه مولکی حیزب بوون؛ ده یانتوانی بیان به خشن! بۆ قه درگرتنی «ماموستا محهممه د تهو فیک وردی» که ههم شاعیر، ههم نووسهر و پتر له په نجا نامیلکهی نووسیوه و زۆر کورته بالایه کی ناحهز و بی فیه سال بوو، یه کیک لهو ژانیهان پی به خشیوو، ده تگوت خوژی به هه شته. ژنه که خوشکی نهو عوسمان مه جیده بوو که باسم کردوه.

جاریک ماموستا تهو فیک وردی ناردراوه ته تاران که په یام و کهلامی حیزب به تووده بگه یه نی و شتیان لی فیر بی.

- براکان نهو ژنه به ته نیا له به غدا چۆن بژی؟

- خه مت نه بی، براهی کی حیزبی ده نیرین ناگای لی بی و ژیانیشی دابینه.

وردی پاش دوو مانگ ده گه رپته وه. له ده رگا ده دا. ژن سهر ده ردینی:

- غه ریه تۆ کی؟

- چۆن کی؟! هانوومه وه ماله خوّم!

- پیاوه که وهره دوو شق دهو پروته - پوته هه لده!

برای حیزبی به داروه بۆی دی! ژن نه ما؛ وردی وهخت بوو شیت و هار بی؛ ملی له قه سیده هۆندنه وه نا. باسی هیجران و فیراق و نه م قسه قۆرانه. بهلام دلی بروای نه ده دا بلتی شیووعی خراپه یان ده گهل کردوو. ده یگوت: ئیوایان تیدا هیه زور باش له لینین و لیوشاوشی نه گه یشتوه! نهو کابرای ژنه کهی وردی بهر که وتبوو، ناوی عومه ر حه مه شین، خه لکی کۆیه بوو؛ ده مناسی. لۆمه م کرد که نهو زولمه ی بۆ کردوو. گوتی: کاکه! خوڤ ته رح و دیداری وردیت دیوه، له میمومون ناحهز تره. حیزب نهو ژنه ی پی به خشیوه و ناچار بووه میردی پی بکا. حیزب قهراری داوه لهوی بستنیته وه و بیدا به من. زولمی چی و حه ق و حیسابی چی؟!

من لام وا بوو زۆر لهو قسانه که به شیووعیانی عیراقی ده لین، له پرووی غه ره زیکه وه یه؛ زیادیان بۆ وه سهر ده خهن. پاش چهند سالیک، له شۆرش بارزانیدا، که له گوندی «لیوژه» بووم؛ حه مید عوسمان - که ماوه یه کی زۆر ره نیسی حیزبی شیووعی ببوو - لی که وتبوو؛ ده گه لم هاومهنزل بوو. شهویک زۆری خواردوه، تهواو سه رخوښ ببوو، نهینیی و سیاسه تی له بیر نه ماوو. گرپی زمانی کراوه و باسی رۆژانی سه لته نه تی خو ی ده کرد که نه وسا له سه رۆکیدا - که به نهینیی له خانوویکی کهر کوک ژیاوه - ده یگیراوه، گوتی: ههر شهو هه والان کیژیکیان بۆ دینام. شهویک تازه کیژ هاتبوو، براهی هات: ماموستا ئیمه له رینگه ی ئیوه دا سه رمان پیوه نییه؛ بهلام دایک و بابم کۆنه پرستن. بزنان نهو کیژه ده سکاری کراوه، سه ری ده برن. چاکه م ده گهل بکه، خوّم له جیاتی خوشکم لات ده مینمه وه! دیتم کوپه که زۆر لووس و جوانتره له خوشکی، قبولم کرد. ئینسانیه ت هه لینام که تکای بگرم و خوشکی له به لایه ک نه جات ده م! جا که ده لین قسه ی راست یان له شیت بیسه یان له مندال، ده بوو بیانگوتایه: «یان له سه رخوښ!».

لیم روونه ئیستا نه مه به حه مید بلین - نه گه ر مایی - هه زار ته لاق ده خوا که نه مگوتوه.

شیخ رەشیدی لۆلان لە حکوومەت راپەرێ. شیوووعی کوردستان دەستەبەکی سێی کەسیان بە سەرکردایەتی عەلی سەوزەفرۆش ساز کردبوو، کە بە قەولی خۆیان «پرولیتار» نەم ئاگرە داکوژن. لە سەر داوای قاسم، مەلامستەفاش چوووبوو بەرایی شیخ رەشید. شیوووعیەکان بە باسک بلندکردن و بۆی - بۆی دەگەنە جەبەه، لە سەر چەمیک کە مەلامستەفا و بارزانی لەوین. - ئیمە تاکتیکی عیلمی بە کار دەبەین و دوژمن و راو دەنێین بە داستانێ بگێرنەوه. سوؤیات لە ستالینگراد چیان کرد، ئەوه دەکەین. بۆی عەلی سەوزەچی!

لەو دەمەدا، دوو کەلاکە پۆلیس لە چەم دەپەڕنەوه.

- ئەوه چن؟ بۆ مردوون؟

- کاکە شەرە! پیاوی تێدا دەکوژرێ، پۆلیس و پیاوی شیخ رەشید کوشتوویان.

- ها! کە وایە دەبێ ئیمە «ئیجتیماعی موەسسەع» بکەین (یانێ بە فراوانی کۆ بێنەوه).

پاش تاویک دێنەوه لای مەلامستەفا:

- ئیجتیماعمان قەراری دا تەنگەکانمان بدەین بە تۆ. تۆش سێ پیاومان رەگەل خە تالە رێگە پروتمان نەکن!

- زۆرم پێ خۆشە، بەلام دوو کەستان دەگەل دەنێرم و خاترجەم کەس ناویرێ بێتە سەر رێگاتان!

مەلامستەفا تەنگەکان دەدا بە بارزانییەکانی خۆی:

- بۆ هەر چوارتان یەکیک. ئەگەر خاوەن تەنگ کوژرا، یەکی دی هەلیگرێ.

گوتیان بارزانی تەنگەکەیان ماچ دەکرد و نیوچاوانیان رێ دەخست.

مەلامستەفا فەرمووی: زەعیم قاسم گوتوویە: دەلێن رادیۆ کوردیەکەمان زۆر بێتامە، کەسی وات پێ شک نایە پێی رابگا و چاکتری بکا؟! گوتوووە یەکیک هەیه ئەگەر ئەو بیکا، من زامن بە کەیفی تۆی ساز دەدا. دەس بەجێ فەرمانی بە سەر راگەبشتنی بەشی کوردی بە ناوی تۆ نووسی و خەبەری لە وەزیری رۆشنیبری داوه کە چیت دەوێ پێکی بێنێ. ئەگەر ئیشکالیکت بوو، بە فوناد عارفی وەزیری دەولەت بلی!

چوووە لای وەزیری رۆشنیبری؛ کە ناوی «فەیسەل سامر» بوو. زەننووون ئەییووبی چیرۆک نووسی لە لا بوو. وەزیر پرسى:

- بەشی کوردی رادیۆکەمان چۆنە؟

- لەوه باشتەر چۆن دەبێ؟!!

- خۆ نا، دەلێن زۆر خراپە. دی دەچیە سەری و چاکتری کە؟

- بەو شەرتهی دەسلەتەم هەبێ بە کەیفی خۆم راگرم و دەرکەم.

- باشە تەنیا نابێ زەعیم وەحید دەرکری، چونکە زەعیم قاسم کردوویەتە کاربەدەست و

چاوه دێر.

- جەناب! ئەگەر دە پێش هەموو کەسدا زەعیم وەحید بامەپنی دەرئەکری، نایکەم.

ئەفسەرێکی بێسەواد، خوێری، کوردی نەزان، براکەى خۆی (فەخری بامەپنی) کە هەر دوو چاوی کوێرە و دەنگیشی زۆر ناخۆشە، هەم قورئان خوین، هەم گۆرانی بێژ، هەم تارزەنى رادیۆیە و مندالەکانیشی کۆرسن. زەعیم وەحیدیش - دوور لە رووی تۆ - بە گەواد ناوبانگی دەرچوووە.

- ناخر قاسم دایناوه، دەرناکری.

- منیش نایکهم!

هاتمه لای فوناد عارف بۆم گئیراوه. عهونی یووسف که وه زیری ئیسکان بوو لهوئ بوو، گوتی:
تۆ مانگی چهند له عهکاسی پهیدا دهکهی؟

- نزیکهی بازده دینار.

- ده به شهرهفم له رادیۆ مانگی دووسهد دینار پتر پهیدا دهکهی. توخوا ئهوه عهقله تۆ
ههته؟!

- کاکه عهونی! ئهگهر نهتوانم به کهیفی خۆم کار بکهه، ههر به مانگییک دووسهد دینار و
ئابروو چوونم دهرسه دهکهوئ، دهلین ئهویش لهو دز و حیزانهیه.

وام خهیاڵ کردبوو ههر که بوومه بهرپرسی رادیۆ، ئهو ههموو گۆرانی بیژه مباره که بانگ کهه:
ههر کهس بجی که لیماتی گۆرانییه کانیم له سهه کاغهز بۆ بنووسیتهوه. دهمزانی چهند گووکاری
کراوه. به قهولی زهبیجی دهیگوت: ئهگهر دهستم رۆیا، ئهو گۆرانی بیژانه و قسه کهرانهی رادیۆ
کوردی بهغدام دهووریکدا حهس دهکرد؛ ههموو رۆژ له کولانکهوه بهسهریاندا دهپام تا
دهخنکان! خۆ ئهوان زۆر سالا به سهه ئیمهدا دهپین!

هیچ شتییک له رادیۆ کوردی بهغدا تر کهنتر نییه. گۆرانی بیژ ئاههنگ و شیعریش له خۆیهتی،
جا با کهری گێژی بێ، ههمووی ههر پارتی بازی و خرم-خزمینه و ئهوی قهدری نهبی
فههرهنگ و ئهدهبی کورده. مهسهلهن نهسرین شیروان له گۆرانییه کدا تهیا دهلی: «ئهز دهست
ل نارینی خۆ بهرنادهم- کراسی زهرده بهر ناکهم. سهه جاری دووپاته دهکاتهوه. ئهگهر
کهسانیکی وهک تاهیر تهوفیقیان ده ناودا ههلهکوتوه، به ههلهکوتوه و ئیوا به قابلیهتیش گول
ناکا. دهمهویست ههموو زبڵ و زالهکان رامالم و تۆزیک پاک و خاوینی کهمهوه. چا بوو شوکور
قبولیان نهکرد.

جهلالی شهریکم چووئه ئهلمانی شهرقی که لهوئ فیری عهکاسی رهنگی و فیلم گرتنی
تهلهفیزیۆن بێ. براههکی خۆی له لادانام که شهریکم بێ. زۆر زوو براکهی -ههر چهند
مایهیهکیان تیدا نهبوو- لیم کهوته تهشقهله و توشقهله. کیشه کردن فایدهی نهبوو؛ به پوولیکی
کهه دهستم له بهشی خۆم ههلهگرت.

مهلامستهفا له مۆسکۆ حهولی دابوو که له برلینهوه بچینه مۆسکۆ، بهلام خالید بهکداس لیتی
تییک دابووین. مهلامستهفا زۆر لهوه تووره ببوو. ههر دهبهویست له داخی خالید بهکداس تۆلهی
ئهو کارهه بۆ بکاتهوه. گوتی دهبی بچیه مۆسکۆ، موعلهجهی بکهی.

- کاکه! من نهخۆش نیم.

- ههر دهبی بچی!

دهعهوتم له نووسهرانی شۆروهیهوه بۆ هات. مهلامستهفا پاسپۆرتهکهی گۆریم، کردیه
«عهدبوهرحمان محهممه» که تهواو عیراقی بم. که پاسپۆرتی بۆ وهگرتم، سهه و بیست
دیناری دامی، گوتی: بچۆ بلیتی تهییاره بکه! ههستام گوتم: به خوا نهخۆش نیم؛ قهتیش له
سهه یهک سهه و بیست دینارم له باخهلهدا نهبووه. خواحافیز دهچمهوه مائی! فهرمووی: عوبهید
(کوره گهورهکهی) پوولهکهی لی وهرگه! برۆ بۆ خۆت بلیتی بۆ بکه؛ لهوانهیه نهچی!

له پێش ئهوهدا به ماوهیهک، دیوانی شیعرهکانم نووسیهوه، ناوم لی نا «چشتی مجبور». دام
به دهولت که ئیجازه ی چاپی بدری. زهعیم وهحیدی رادیۆ به کارهکه رادهگهیشته. له ههر

كوئى ناوى كورد و كوردستانى تىدايو، له هەر كوئى باسى مۇسكۇ بوو، تەنانەت ناوى چۆمى «مىسىسى» ئەمىركاى قەلەم كىشابوو، كه مەمنووعە چاپ بىكرىن. نەقلم بۇ مەلامستەفا گىراوه. شەويك زەعيم وەحيد ھاتبوو لاي مەلامستەفا. له وەرامى مەلامستەفا دا گوتى: نەمزانيوه، بمبەخشن! ھەمووى ئىجازە دەدەم.

گوتم: مەلامستەفا! قەلەم شەيەك پۇژىك جىقنەى له سەر ناقووسى كليساىەكى قامىشلى كرديوو. پۇژىكى تر پارچە گۆشت بەرازىكى له پىش كەشە پفاند. كەشە ئاگرى گرت: دەخيلتان ئەو قەلەم شەم بە ساغى بۇ بىگرن. بۇيان گرت. لاقى گرت و بە داروو كەيەك لىتى پادەو ەشانە: ئاخىر ئەگەر مەسىحى باى له سەر ناقووس نەدەپراى، ئەگەر موسولمان باى گۆشت بەرازت نەدەخوارد. تۇى روورەش لىم روونە كرمانجى، گوئى بە ھىچ دىنىك نادەى! زەعيم وەحيد تۇ ئەگەر كوردى، بۇ وشەى كورد قەلەم دەكىشى؟ ئەگەر دۆستى كومۇنىستى، مۇسكۇ بۇ دەكوژىنيەو؟ ئەگەر دژى شيووعيانى، چت بە سەر مىسىسى پى داو؟! ديوان چاپ ناكەم...

كه دەھاتم بچمە مۇسكۇ مەلامستەفا فەرمووى: چىت پى خۆشە چاپ بىكرى؟ گوتم: مەم و زىنەكەم.

- من بۇت چاپ دەكەم. بەلام كى ئاگای لى بى؟

- زەبىحى و كەسى تر نا.

بە فرۆكەى سوورباىى له پى دىمەشقەو ەگەيمە قاھىرە. دەبواىە چوار پۇژ پادەستم تا تەيارەى مۇسكۇ دى. له ئوتىلىك له سەر حىسابى شىركەتى فرۆكە دامەزرام. ياللا وە ناو شار كەو. راست رووم كرده «ئەزھەر». له ئوتوو بووسدا يەكئ قورعانى دەخويند. له دەركى ئەزھەر پرسیم: «پەواقى كورده كان» له كويە؟ شارەزاىان كردم. «شىخ عومەر وەجدى» -كه مامۆستای پەواقى بوو- نوژى دەكرد. له نوژى بۆو. گوتم: من ھەزارم و ناوتم بىستوو، ھاتووم بتبىنم. كرمانجىەكى زۆر پەوان قسەى دەكرد. زۆر كوردىكى دلسووتاو بوو. پياوىكى زۆر بە كار، قالب سووك، ھەتا خوا ھەز كا عالم بوو. جگە له شىخايەتى پەواقى كوردان، رادىو كوردى قاھىرەشى بە دەست بوو. دەيانگوت بىست و پىنج كارى عىلمى پىك دىنى كە ھى وا ھەيە پۇژى دە دەقىقە وەختى دەگرئ.

شىخىكى دىكه له ئوستادانى ئەزھەر ھاتە ژوور و دانىشت. شىخ عومەر باسى كورد و كوردستانى دەكرد و بەوپەرى دل گەرمىەو دەدوا. كابراى ميوان گوتى: - ئوستاد من تىناگەم ئىو دەلئىن چى، بەلام وا ديارە بۇ كوردستان تەعەسسوبت زۆرە. شىخ عومەر گوتى:

- ھەر چەند مەلاى بەلام نازانى قسە بكەى. تەعەسسوب غەبرى حەقىقەت گوتنە و لە عالمان ناوەشىتەو.

- راست دەفەرمووى لەم سەھووم ببوورە!

- مەلا تۇ عاقىدەت بە غەزالى چۆنە؟

- ئىمامىكى گەورەى ئىسلامى و قسەى موعتەبەرە.

- له فلان كىتیبى پراوانە! دەلى: «ئەم دىنى ئىسلامە له سەر سى كۆلەكە پادەستاو: ئامىدى، شارەزوورى، دىنەوهرى». تۇ دەزانى ھەر سىك كورد بوون؟ دەلىم ئەگەر كورد دەولەت بواىە و

به نازادی، کورد بیانخویندایه، ئیستا دینی ئیسلام بهو رۆژه ره شه دوچار نه ده بوو. من بۆ ئیسلام هوارمه.

کابرا گوتی: بریا زۆری وهک ئهو کۆله کانه مان هه بوايه. له فره میشتت بههره مه ند بووم.

گوتم: سه یدا! فه له یهک له نزیک قامیشلی چوو بووه سه ر مالی جیرانیکی:

- ئه ری شامۆشۆ سه به ی نایه یاریده م؟

- به سه ر چاوان له به یانییه وه هه ر چی به فرمووی ده یکه م، کاره که چییه؟

- ده چین قه بری بابم به گنج سپی ده که ینه وه.

- به خشه بۆ ئهو کاره نایه م، چونکه من هیشتا قه بری بابی خۆم سپی نه کردۆته وه، خه لک

هه زار تف و نه حله تم ده که ن!

شیخ عومه ر پیکه نی، فرمووی: تیگه یشتم؛ به لام گوتوو یانه هه ر که س به رانه ر به عه قلی

خۆی بدوینه...

که زانی چوار رۆژ ده مینمه وه گوتی ده بی قسه له سه ر رادیۆ بکه ی. به یانی چوومه رادیۆ.

کارگیره کان دانشجووی کوردی عیراقی بوون، گوتیان شیعیکیمان بۆ هه لیبژیره که

کاربه ده ستانی عه ره ب قبوولی بکه ن. ده فته ری شیعرم دانێ که خۆیان هه لیبژیرن. رۆژی

سیه مه ی سه فه رم بوو. گوتیان: ئهو شیعرانه قبوول نه کراون، نابێ سیاسه تیان تیدا بێ. شیخ

عومه ر وه ژوو ر که وت، قسه که ی بیست؛ گوتی: ئاخه ئیه نه زانن! عه ره بی میسری چووزانی

کوردی چییه؟ وا من رازی ده که م. له کاغه زیک نووسی: «مانگ وای تیشک دابوو، باغ و ده شت

وا بوو، وا چوو...». له م باسانه پری کرد و نووسی: «ته رجهمه ی شیعی هه ژار!». به منی گوت:

کام شیعر پێ خۆشه ئه وه بخوینه وه. هه ز ده که ی هه زار جوین به عه ره ب بده!

شه و چوومه سه ر رادیۆ. دانشجووه کان گوتیان:

- به ر له شیعر خویندنه وه گوشت و گوێه که ت ده گه ل ده که یه ن و چه ند پرسیاریکمان جواب

ده وه.

- هه ر چه ند ده بوو به رۆژ پرسیاره کان بکه ن و خۆمی بۆ ئاماده که م، به لام دیسان فرموون.

هه موو پرسیار و جوابه کانم له بیر نه ماون؛ به لام له جوابی ئه م پرسیاره دا که: ئایا ته ده بیاتی

کوردی چه ند قۆناغی بریوه و ئیستا له کام حالدایه؟ گوتم:

- هه رگیز له سه ره تای ئیسلامه وه کورد نه یکراوه به زمانی خۆی وهک خه لکی ته ر بنووسی.

هه میشه کۆسی زۆر دژواری هاوۆته پیش. به و حاله شرا کورد له هه موو به شه کانی ته ده بیاتی

باوی رۆژگاردا به ره مه ی به ترخی بووه. له پنه له گوتنی ده سه لاتداران، شیعی تازی به مان، به یه ت و

چیرۆک؛ له م چه رخنه شدا له باسی نیشتمان په ره وه ری و قه ومیه ت، ده ستی بالای هه بووه و

ته نانه ت خانی سیسه د سال له مه به ره دا هینه ری شیعی نیشتمانی بوو. له جیرانانی خۆمان

به جێ نه ماوین، به لام له غه زه ل و دلداریدا له هه موو عه ره به مان تیپه راندوووه.

پرسیار کار گوتی: ده توانی ده لیل بۆ ئه م قسه ت بییه وه؟

- به لێ، له ئیسلامدا چاکترین که س گۆشه گیرێ خوا په رسته، خراپترین که س ریگه ره. با

بروانین «مه حوی» شاعیری عارف چۆنی ئه م چاک و خراپه لیک پیلۆز کردوون، ده لێ:

نه گه ییه دامه نی ده ستی دوعا، سا ده به م خاکی ری ته ریه ی گۆشه گیرێ به ره ده م، نه مجاره ری ده گرم

یان خورما که میوه ی تایبه تی عه ره به، داخوا کێ بۆ به ربانگی ره مه زان خورمایه کی داوه به

«ئالى» كە سۈننەتتە پۇرۇۋى پىشكىنى، دەلى:

دەخىل! بارى نەخىلى يان پوتابى ۋەھا شىرىن و سىنە نەرم و دلەق

ئاخۇ ھەزار سالە ەەرەبىك ەقلى بەۋە شكاۋە يارى خۇى بە خورما بشېھىنى؟!

شىعرەكەشم «چەپكە گۈلپىك» بوو كە لە دىۋانەكەمدايە. ۋا دىيار بوو كوردى داۋاكارى زۇر

بوون، چونكە چۈر جار لە رايۇ بلاۋ كرايەۋە.

پۇژى يازدەى مانگى يازدەى پەنجا و ھەشت چوۋمە فرگەى قاھىرە. بارزانى ئادرىسىكى

دابوۋمى كە ئەگەر لە مۇسكۇ دامام، بچمە ئەۋى. لە فرگە كابرەيك لىتى پرسىم: تۆ ھەژارى؟

- بەلى.

- لە فرگەى مۇسكۇ چاۋەنۇرتن.

لە تەييارەدا كابرەيكى موۋزەردى چاۋشىنى خوين شىرنۇكەم لە تەنىشت بوو، گوتى: من ناوم

خالىد محىدىنە، سەرنوۋسەرى رۇزنامەى «ئەلمەسە».

- كە ۋا بى تۆ براى زەكەرىيا محىدىنى ھەۋالى ناسرى؟

- نەخىر! منىش ھەر كوردەم ۋەك ئەۋ؛ بەلام بىنەمالەمان جىايە؛ فكىرىشمان جىايە. ئەۋ

ئەمىرىكەپەرستە و من شىۋووعىم.

لە قاھىرە دىنبايەكى گەرم و خۇش. لە رېگەدا لە فرگەى «تىرانا» پاتەختى ئەلبانى دابەزىن.

چاۋ نەخۇشىكى ئەلبانىش سوار كرا كە لە مۇسكۇ موۋالەجە بكا. بە راستى فرگەيەكى زۇر پروت

و رەجال بوو. بە ناۋ ھەتاۋدا گەيىنە مۇسكۇ؛ بەلام لەۋى بەفر و كرىۋە رېگەى دابەزىنى نەدا.

پاش چەند خولدانىك لە فرگەيەكى دوور دابەزىن. تماشاي چەمدانان دەكرا. چوۋم لە سەر

نىمكەتىك كروشمەم كرد. كىزىكى روۋس پەيدا بوو، بە ەەرەبىيەكى زۇر رەۋانى مىسرىانە گوتى:

- ئىشاللا تۆ ھەژارى؟

- بەلى.

بە غار چوۋ چەمدانەكەى ۋەرگرتەم. چوۋىنە ناۋ ماشىنىكى بە سۆپە و شۇفىرىك لىتى خورى.

گوتەم: نىنا! تۆ ئەۋ ەەرەبىيە چۆن فىر بوۋى؟

- لە مۇسكۇ دەرسەم خويندوۋە.

- فىلم لى مەكە! كەس بە دەرس خويندەن ناۋا فىرە زمان نابى.

- راستىيەكەى پىنچ سال لە قاھىرە بووم. مامۇستاكەمان دەيگوت: زمانى ەەرەبى زۇر

ھاسانە؛ ھەر ەەوت سالى ھەۋەلى تۆزىك دژۋارە! ەەبدولۋەھاب بەياتى شاعىر دەناسى؟

- بەلى.

- جا ۋا دەبى؟ دەلىن ناۋى منى لە شىعرى خۇيدا گوتوۋە. زۇرى لى قەلىم!

- نىنا ۋا بزانەم پىت خۇش بوۋە ناۋت لە شىعرى ەەرەبىدا ھاتىب!

من كە فىرى خۇگىل كەردن بېۋوم لە دووم نەدا...

بەرمىە ئاسايشگاي «گىرتسەن» لە ەفتا كىلۇمىترى مۇسكۇ. لەۋ رېگە، شەش ەەۋ كەلىمەى

ۋەك: «ئەۋە چىيە؟»، «نان»، «ئاۋ» و شتى ۋا لە نىنا فىر بووم.

«گىرتسەن» ناۋى شاعىر و نوۋسەرىكى خۇشەۋىستە كە مالى لەۋ نىزىكە بوۋە. ئەۋ ئاسايشگايە

كۇنە قەسرى ئەمىرىكە بوۋە؛ لىننەن كەردوۋىيە بە ئاسايشگا و بەردىكى تىگىراۋى پۇژى ھاتنى

لىننىنى بۇ كەردنەۋەى ئاسايشگاەى لى ھەلقەندراۋە. ۋە تاغىكى بە تەنىاي زۇر سازبان دامى و

تەلەفۇن و رادىيۇيەكى گەورەى سى مەوجىشى تىدابوو دەمتوانى گوى لە بەغدا و ھەموو شوپىنىك بگرم.

با جارى بى دەنگ لە سەر تەختەكەم راست راکشىم و تۆزىك خەيالاتى رابردووم بىنمەو ھەر چاۋ، ئەوسا بگەرئەو:

كاتى لە بۆكانەو ھاتمە سولەيمانى، حىزبى پارتى بە ناۋى بارزانى ساز درابوو. ھەمزە عەبدوللا بريكارى بارزانى سەرۆك بوو. بىرايم ئەحمەد -كە ئەوئىش وەك ھەمزە حقووقى خويندبوو- ببو ۋەكىلى دادگوستەرى. تا كۆمەلەى ئىمە ھەبوو، لىكى كۆمەلەى لە سولەيمانى سەرپەرستى دەکرد؛ دواى تىكچوونمان ئەوئىش ببو پارتى. ھەمزە تاوانىكى چكۆلەى كىردبوو: خوشكى برايمى نازانم چ لى كىردبوو؟! بۆ داکوزانى ھەر، خوشكى برايم درابوو ھەمزە، ھەمزەش برازاىەكى خۆى دابوو بە برايم؛ ببوونە خزم. بەلام لە سەر پىاسەت زۆر زوو تىك چووبوون و ھەر يەكەى دەستەيەكى بۆ خۆى گل دەداو. وەك گوتم ھەموو لايەكىشان پروى نوپزىيان دە مۆسكۆ بوو؛ بە تايەتى كە بارزانى سەرۆكى كوردانىش ميوانى مۆسكۆيە. تەنبا فەرقىكىيان دەگل حىزبى شيووعى ئەو بوو: پارتى بۆ ئازادى كوردستان لە ژىر سايەى شيووعىيەتدا ھەولى دەدا، حىزبى شيووعى بۆ ھەموو دنيا و لە باسى كورد و كوردستان رازى نەبوون؛ چونكە بەرانبەر بە پىودانى ستالىن، كورد بە مىللەت حىساب نەدەكرا! منىش ھەر چەند -وەك گوتم- بە بى عىلم و خەبەر، سوورى دوو ئاتەشە بووم، حەزم لە پارتى دەکرد كە باسى كوردستانم بۆ دەكا و دەلى دەبى كورد ئازا بى و دەولەتى كومۇنىستى دامەزرىنى. لە ملەلانى دوو سەرۆكى پارتىدا ھەر جارە يەككى سەردەكەوت؛ بەلام ھىچ كاميان لە ناو دەرەداوئىزان.

لە بەغدا بۆ جارى دووھەم چوومە لای ھەمزە و ئىتر نەمدىتەو. دەگل شيووعىيان نىوانم خۆش بوو؛ دەگل پارتى -ھەردووك بەرەش- رىك بووم. بىرپارىشم دابوو پاش «ژى-كاف» نەچمە ھىچ حىزبىكەو. كاتى لە كەركووك شاگرد بووم، جەلال تالەبانى -كە لە پاش برايم ھەمەكارە بوو- جارى گوتى: بە ئەندامم نووسىوى و ناۋى فەرعىت «چەلاك» بى. بەلام كە ھىچ گوتم بە فەرمانى حىزبىيەتى نەدا، بىدەنگەى لى كرا. شىعەرەكانم لە بلافۆكى پارتىدا چاپ دەكران و ھەموو ھاوکارىكەم دەگل دەكرن. شيووعىش دەيانەوىست ئەنداميان بىم، قىوولم نەدەكرد. لە لای ھەر دووك لا بە پاك و بى-تەرەفىكى بى-غەرەز ناسرابووم و بەوە قازانچم كىردبوو. جا كە پارتىش خۇيان بە كلكى شيووعى دەزانى و لايان وا بوو وەك سۆفى و دەرۆئىش ھەردووك ھەر بۆ خوايەكى دەكەن، كەس گلەى لى-نەدەكردم: «بۆ دەگل فلان شيووعى دۆستى، يان بۆ شىعەر بۆ پارتى نووسى؟!». كارى باشىشم ئەو بوو كە چاوم لە پوولى كەس نەبوو. زەحمەتى زۆرم دەكىشا و بە ئارەقى ناوچاوانى خۆم دەژىام. نەدەترسام بلن وا نەكەى مەعاشەكەت ناگا. «نۆكەرى بى-خەلات و بەرات، تانجى سەرى ئاغاي خۆيەتى». لەم بارەو بەرھەلدایەك بووم، كورى بابى خۆم!

لە پاش ئەو زەبىحى لە سولەيمانى دەگل ھەمزە عەبدوللا نىوانى تىك چووبوو، چووبوو لای شيووعىيان و لە كەركووكەو ھاتبوو بەغدا و پىكەو دەژاين. رۆژىك ھەتىوىكى قوتم لى پەيدا بوو، بەيانىكى چاپكراوى دامى و نامەيەكىش. بەيانەكە بە ھەزار و يەك دەلىل ئىسباتى دەكرد كە زەبىحى جاسووسى ئىنگلىسە! نامەش دەگوت: «ھەزار تۆ ئابى دۆستايەت دەگل ئەو جاسووسە ھەقىرە بى كە حىزبەكەمان كەشفى كىردوو!».

گوتم: یانی تۆ و حیزیتان ده زانن که سهری بورج، زه بیچی له بن دیواری سه فاره تی بریتانی هه لده له رزی تا حقووقه که ی ده ده نی؟
- نه خیر ناوه للا.

- ده بچۆ به مامۆستا بلّی من به جاسووسی نازانم! ده شانم له سهر ئاره ق دلی له زه بیچی ئیشاوه. حیزیش نیم حوکم لی بکا. با تیر ئاوی سارد بخواته وه...
قسه که له بهینی خۆماندا بی: پیم وا بوو ههر که سی ده لی کومۆنیست، مه لایکه تیکه و ئه وه پیری ئه خلاق و ئاکاری باشی گرتۆته بهر و عه یب ده چاوی مندا هه بی، له کومۆنیستدا نییه. له سه فه ره که ی بوخاریست تۆزی فکرم گۆرا: «کوړه خۆ نه و کومۆنیستانه ش ههر بنیاده می خۆمانه؛ درۆ ده که ن؛ دزی ده که ن؛ بوختان بۆ یه کتر هه لده به ستن!». دیسان ده مگوت: نا ههر ئه وانه ی عیراق و سووریه وان؛ کومۆنیستی دیکه زۆر باشن! به تایبه تی کیژه تورکه که ی له بوخاریست دیت، زۆری کار لی کردم.

له سهر که شتی لیدیا بۆ یه که م جار به ئاشکرا خۆم کافر کرد و شیعیکم له سهر شیوو عیه کانی عیراق دانا. له تر به سپیش له ژیر ناوی «شه ویک له زیندان» بۆره گله ییه کم له رووسیا کرد؛ ئه ویش زۆر ده په رده دا. که چۆنه هه یج له حا لی ئالی کورد نا پرسن؟ له به غدا شیعه کانی سهر که شتیم بۆ مامۆستایانی پارتی خوینده وه که چاپی بکه ن. قبوولیان نه کرد، گو تیان بقیه؛ به لام هه موو رۆژ ده یانگوت: دا ده ی! به خوا شتیکی خۆشه! ئیتر له دیداری خالد به کداش و له و دوو سه فه ره ی ئورووپا وه دلّم له کومۆنیستی عه ره ب پهبش ببوو. ههر ده مگوت ئه وانه له پتی راست لایان داوه. خولاسه ببومه نیوه «وردی» یه ک.

که بارزانی ها ته وه و پارتی زیندوو بۆوه، له یه که م کۆبوونه وه ی پارتیدا، بارزانی هه مزه ی وه ده ر نا و برایم ئه حمه د کرا به رازداری حیزب؛ وانا سکر تیر. هه مزه ش به پانه وه په گه ل شیوو عیان کهوت. ده بی ئه وه ش بزانی له و چه ند سا له دا که من له عیراق بووم، ههر که سی له سهر ههر کاریکی خراپ له پارتی ده رکرا، شیوو عی به حورمه ته وه وهریان ده گرت. پارتیش بۆ شیوو عی ده رکرا، ههر وا بوو. که له سووریه ها تینه وه، ده گه ل زه بیچی به ته واوی کارمان ده گه ل پارتی ده کرد. زه بیچی گو تی: پارتی ده لی هه ژار ده که ی نه سه ره رستی لاوانی پارتی. گوتم: نایکه م؛ کاسبی ده که م و یاری ده ش ده ده م.

له ئاسایشگای گیرتسن

جگه له دوو دوکتوری پیاو، هه موو دوکتور و په رستار و خزمه تکاری تر ژن بوون. دوکتوریکی ژن به ناوی «نیکۆلا یه فنا» به سهر چه ند وه تاغیک راده گه یشت که من یه کێک له نه خۆشه کانی بووم. سه عات شه ش و سی چاره گی به یانی ده چووینه وه رزش، سه عات حه وت به رچایی، سه عات دوا زده نیوه رۆژ، سه عات شه ش شیو؛ ئیتر ته نه ل و به ره لا... ده ستم کرد به رووسی خویندن له کتییی مندا لان. ژنیک - که دوکتوری مندا لان بوو - بۆ ئیستراحت ها تبه وه ئاسایشگا؛ خۆی کرده مامۆستام و به هه زار زه حمه ت شتیکی تیده گه یاندم. رۆژانه پتر له دوو سه عات خۆی ده گه ل ماندوو ده کردم. ده یگوت: دوو کوړم هه بووه؛ خوشکم کوړی له شه ردا کوژرا و ته نیا مایه وه؛ کوړیکی خۆم دا به و. ئیستا کوړیکم هه یه و میرد.
ته له فزیو ن و پیاو ده گه ل عه کسێکی گه وه ره ی بالا نو مای «مارشال کۆتوزوف» له سا لۆن بوو.

سېنە ماش ھەبوو؛ ھەوتەى چوار فىلىمى نېشان دەدا. تا زىستان بوو، وەرزشى زۆر خۇشيان سەماى سەر سەھۇل بوو. لە پاش بەرچايى تا شىل دەبوون لەبەر دەنگى سەفە مەوزىكى خۇش، سەرگەرمى ئەم بازىە بوون. بۆيە دەلەيم «بوون» و نالەيم «بووین» چونکە ھەوەل چار کەوشى بن چەرخم ساز کرد و چوومە سەر مەيدانى سەھۇل، تەختى پشتم عەرزى ماچ کرد و درینگە لە سەرمەو ھات! ئىتر تازە ھەر لە دوورەو تماشام دەکردن. ھەر ئەو پۇژە کە گەيىمە گىترەسن، بالتۆيەكى تايەتەى دووبەر و کەوشىكى ناو بە کۆلکەم پىچ بوو - کە لە بەغدا بۆ سەرماى سەختەم کرىبون - گوتيان ئەوانە بە کار نايەن. پۆتەنيکیان دامى، لە کن خودا درۆ نەبى لە چوار و پىنج کيلو قورس تر، بالتۆيەک ئىستەر ھەلەندەگرت! کۆرپىكى عەرەبى بەغدايىشى لىچ بوو بە ناوى «عەسکەر ئىل عىبى». پۇژىک پىکەو لە سەيرى سەماى سەر سەھۇل و پىستابووين. ھەوا بە پالەت زۆر خۇش بوو. دىتەم ھەر دوو گۆنچکەى عەسکەر وەک بە گۆنزان چورتمىشت کردبى خوينيان لىچ ھاتوو.

- عەسکەر گۆيت بۆ برىندارە؟

دەستى لىچ دا و پايکردا دەگوت ھىچ نەدیشا. گوتيان: ھەو! ئەو سەرماى پرووسيايە، پياو لە دەرەو دەبى ھەر دەست بە گۆى و لووتى دابىنى؛ دەنا بىچ ئەو ئاگا بکا، خوينيان وشک دەبى و ھەلدەو ھەرن.

ھەر کە زىستان و بەفر نەما، دەشتى دەورەبەرمان - کە ھەمووشى جەنگەلى چوغور بوو - بەھەشتىک بوو بە ھەموو مانا. دار ھەموو سەريان لە عاسمانى، دەر و دەشت دارمال لە وەنەوشە و سويسنى زەرد و سوور و گۆلى ھەمە رەنگە. بەلام پىچ سەير بوو: ئەو ھەموو گۆلە جوانانە جگە لە ياسەمەنە و تەنيا گۆلىكى تۆپى سوورى ئاگرى رەنگ - کە ئەویش دەسچىن بوو - بۆنيان نەدەدا. ئىتر سەر لە بيان و ئىواران و پاش شىخواردن تا دەمى نوستانان، لە ناو جەنگەل و دەشت دەگەرپاين و خۇشمان رادەبوارد. زۆرەى ئەوانەى لە ئاسايشگا بوون - کە لام وایە نزىک بە سەد و پەنجا کەسپىک کىژ و لاو، نىوان سال و پىر بوون - ھەموو زۆر تەيار و ساز و جلىک جوان بوون. وا دەبوو بە ماشىنى خۆيانەو دەھاتنە دوويان بيانەنەو سەردانى مال. پۇژىک لە کۆرپىک «شور» ناوم پىرسى: ئىتر جىگەى بۆرژواى مۆسکۇيانە؟ پىکەنى، گوتى: نا، بەلام کەس و کارى موختەرەمە کان لىرن.

لە نىکمانەو کەمپىكى مندالانى پىشەنگ ھەبوو. نىکەى دووسەد مندالى لە نىوان ھەشت سالە و دە سالەى تىدا بوو. چەند مامۇستايەكى ژنيان بە سەر رادەگەيشت؛ بەلام ھەموو کار دەبوايە بە دەستى مندالان پىک بىت؛ ئەویش بە نۆرە. ھەر دوو سەعاتى شەو يان پۇژ، دوو مندال لە بەر دەرکە پاسەوان، بۆ لە خەو ھەستان و چوونە وەرزش و جەمە نان و خەوتن، منالى شەبپوورژەن شەبپوورى لىچ دەدا. ھەموو مندال فەيرى ھەموو کارىک دەبوون. ژنەکان ھەر نامۇژگارى کردن و فەير کردنى کاريان لە سەر بوو. جەمھورىەتەىکى چکۆلە بە دەستى مندالانى چکۆلە بەرپۆە دەچوو. بە نۆرە لە مەجلىسى سەرۆکايەتيدا بەشدار دەبوون. ئەوپەرى تەکووزى و نەزم و تەرتىبيان ھەبوو. لە سەعات يازدەى پۇژەو دەيانبردنە مەلە. جىگەى خۆيان لە چۆم ديارى بوو. پۇژى دىم کچۆلەيەک دەمەقالەى دەگەل کۆرپەگەيەكى ھاوکەمپى بوو. دەيگوت: تۆپەکەم تۆ بە ئاوت دادا و چۆم بردى. ئەویش حاشاى دەکرد. کە زۆرى بۆ ھات گوتى: بە شەرەفى پىشەنگىم سۆيىد دەخۆم مەن خەتام نەبوو. کىژۆلە گوتى: بەسيە! باوهرم کرد.

دهستان کرده ملی یه کهوه و ئاشت بوونهوه.

له وچانی هاوینه دا منالانی پیشهنگ ئاویان راده بوارد و دههاتنه کهمی هاوینی له دهشت. دوور تریک له ئیمه چهندین قهسری هاوینه هه واری کریکاران هه بوون؛ که مانگی مه ره خهسی له دهشتیان راده بوارد. سئ یه کی مخارج له سهر کریکار و دوو بهش له سئ بهشی، یه کیه تییه کهیان دهیدا.

شیر و گوشت گا و ماسی زور بوو؛ که دهیاندا یئ. خواردن زور له خواردنی باشی کوردستان ده چوو. بوقیان یئ پیس بوو؛ بهلام دهیانگوت زور له گوشت کیسهل هه ده کهن! جگهره و مهشرووب له ناو ئاسایشگا مهمنووع؛ بهلام له دهی ئاسایشگا مهشرووب قهیدی نه بوو. ناو ناوه ئیجازه ده دردا شهو له جهنگه له تا درهنگی دهسته جهمعی بیگزه ریتین. بیست یا سی کهس، ههر کهسه پارهیه کی ده دا، خواردن و خواردنه وهی یئ ده کردرا. له جهنگه لدا ئاوریان ده کردهوه و له دهوری راپانده بوارد. له خوار ئاسایشگاوه چهمی مۆسکۆ بوو. که لهخۆزیک قهوغا - که سه د مالیک ده بوو - له وهی چه م بوو. شهوی وا هه بوو کۆمه لیک ده چووینه ئه وی. له بیرمه شهویک دوو کیژ چوونه بهر ده کی مالیک گوتیان یاسه مه نمان یئ بفروشه، پیره میتردیک پش دریژ به داره وه راوی نان که نافروشم. به منیان گوت تۆ بچۆ بۆمان بکهر. به پرووسه لهت و په ته که ی خۆم داوا ی یاسه مه نم کرد. کابرا باوه شیکی بۆ هینام. ههر چی کردم پوولی نه ویست. - تۆ غه ربی! میوانی! من یاسه مه ن نافروشم؛ پیم جوانه. بهلام بۆ تۆ ده بیه خشم.

پیوا هه ق بلئ ئه وهنده ی من پرووسم دیتن، هیچ وهک خه لکی ئوروپا و به تابییه تی ئه لمانی و فهرانسی ناچن، که له راست غه ربیان زور به ده عیه و لووت به رزن. لادیی پرووس وهک لادیی کوردستان میوان راده گرن؛ با نه شیناسن. ئه خلاقیمان زور که یف گرتیوی. زور دلهره م و به روحم بوون. رۆژیک ههشت ژن و کیژ له دهوری داریک هالابوون، ده یانروانیه هیلانه یه ک. - خه بهر چییه؟

- ئه و جوو چکه له هیلانه وه که وتوو. دار زور به رزه، چۆنی به رینه وه لای دایکی؟

- جوو چکی قه له سابوونه ی به دقه پی سابوون دز! فری ده ن!

تیکرا! به تو ره یی گله یان کرد:

- تۆ ئینسانی! ده شلین شاعیری! چۆن ده توانی هینده زالم بی؟

گوتم: بچن ته له فۆنچی بانگ کهن، بۆتان سهر ده خاته وه.

- ئافهریم! فکری چاکه، تۆ له ی قسه ناخۆشه کهت کرده وه!

له ناو لیتره واردا زور لۆده گیای زور زلم ده دیت. پرسیم: بۆ نایانکی شه نه مال؟ گوتیان: خه لک به زیاده دهیدروون و جیتی دیلن تا زستانان ئاسک و مانگای جهنگه ل لئی بله وه پرن و له سه رمان نه مرن.

رۆژیک له زستاندا، هه موو خه لکی که لهخۆزه که - پیر و لاویان - ههر یه که هیلانه یه کی له ته خته درووس کراویان دیتا، له سه رووی دارانیان داده کوتا؛ تا ئه گهر بالدار له گهر مین هاتنه وه، هیلانه یان ساز یئ. ئه وه زور فهرقی ده گه ل خه لکی لادیی لوپنان هه بوو که له وه هه موو باغ و دارستانه دا قهت دهنگی ته ریک نه ده هات؛ هه موویان ده کوشتن. ته نانه ت جاریک یادداستی لوپنانه کی باغه وانم له رۆژنامه دا ده خۆینده وه که چوو بوو له سوارتو که ی عیراق به باغی پادشا رابگا؛ نووسی بووی: ئه و عیراقیانه ئه وهنده ئه حمه قن، له گله گ له سه ربانی مالان هیلانه ی

كردو، ناخۇن!

من مېوانىك بووم، له خار جى مۇسكۇ، تەنيا كەلخۇزىكم دەدى كە پاژىكى زۆر بچووك له گەلىكى دووسەد و پەنجا مليۇنى بوو. دەشرانين كە پېش ئىنقىلاب، رووسيا له حاند دەولەتانى ئوروپا و ئەمريكاه زۆر له پاش بوو. تازەش بە بريندارى له شەپرى هيتلەر رزگارى ببوو؛ خەرىكى ساز كردنەوى ويرانى و مەلحم دانان له سەر برينەكانى بوو. ئەو كەلخۇزەش، ئەلمان -جگە له جى ناقووسى كليساكەى - خاپوورىان كردبوو؛ سەر له نوى درووس كرابووه. سەنگەرى ئەلمانانى هەر لى مابوو.

دياره من ناتوانم وهك پىيوستە باسى حال خۇشى و ناخۇشى خەلكى ئەو دەولەتە گەورەيه بكەم. جا مەگەر درۆ دروست كەم؛ يان بى خەبەر - وهك شىوووعيهكانى عىراق - مل له فر و فيشال نيم و كىچ بكەم بە گا؛ يان وهك ئامريكاپەرستەكان بە باشەكەشيان بلىم خراب. تەنيا نيازە وايە من ئەو رۆژە كە دەبىتە بىست و پىنچ سال لەمەو بەر (سالى ۱۹۵۹)، ئەو كەمەى ديوومە باسى بكەم. خەزىش دەكەم وهك كابرا نەبىن كە دەيگوت: له ولاتى كومۇنىستى هەموو هەفتە باران بۆ تووتن دەبارى! يان لامان وا بى هەر ئىعلانى دەولەتى كومۇنىستى كرا، دەسبەجى شىر و هەنگوين له عاسمان رۆدە رۆژى. دەبى بزانين ولاتىكى فەقىر كە رۆمى گۆرا، دەبى ئەو فەقىرانە زۆر ماندوو بن، وردە - وردە حالى خۇيان خۇش كەن. «كەس له پرى نايىتە كورى».

مەلامستەفا - كە تازە له رووسيا هاتبووه - دەر بارەى ژيانى ولاتى رووسيان لى دەپرسى. جارىك گوتى: حالى گوندنشینهكانى دەشتى هەولير له حالى گوندنشینهكانى رووسيه خۇشترە. ديار بوو نەيدەويست درۆ بكا. شىوووعى و پارتى لچيان هەلدەقرچاند و دەيانگوت هەپەى له پرە نەكردۆتەوه؛ هېچى لى تىناگا.

بزنەگەلىكى كەم و گمارانىكى زور له كەلخۇزەوه دەر دەچوو. بۇيان گىرامەوه كە هەر گوندييهك بيهوى مانگا پارگى، دەبى له دەولەت وەرگرى؛ رۆژى ئەوئەندە شىر و ئەوئەندە رۆن بدا. مانگا و گوليك ساغ بن، ئەگەر بمرن، دەبى شايتەى دوكتوريان له سەر بى كە بە فلان نەخۇشى فەوتاون. دەبى سالى ئەوئەندەش گۆشت بدا. ئەگەر مانگا و گوليك سەر نەپرى، گۆشت له چى بدا؟ دەبى له بازار بىكرى و بيدا بە كار بە دەستى كەلخۇز. ئەم قسانەم له غەير بىست؛ راست يان درۆ وەبال بەستۆيان. بەلام خۆم رۆژىك له سەر گۇلاويك شەش مراويم ديت، پياويكيان بە ديارەوه بوو. گوتم: تۆ كاسب نيت! مراوى هېچ زەحمەتى نيه. ئەگەر زۆرتەرت پارگرتا باشتر بوو. سەرىكى لى راوەشاندم: برا! بە دەست ئەوانەش پتو بووم. ئەوئەندە هيلكەى لىم دەستىن هېچ بۆ نامىنى. جا ئەگەر ئەو شتانە روو بدن، ديارە حالى ئەوانەى له كوردستان حەيوان بە دۆخە وەر دەگرن، خۇشترە. دوكانىك له نزيك دەروازەى ئاسايشگا بوو؛ خەلكى كەلخۇزە كە دەهاتن، سەفيان دەكىشا، تا ماشين له مۇسكۇوه ناننى دەهينا؛ ئەوسا بە نۆرە ناننى خۇيان دەكرى. ديار بوو خەلكى گوند بۆ خۇيان ئارد ناكەنه نان. رۆژىك له بەكىكم پرسى: زەوى ئەگەر تەپرى و قورى بى، لەوانەيه ماشين بچەقى. ئەو خەلكە بۆ نان چ دەكەن؟ گوتى: قەت ماشين ناچەقى و نان هەر ديت!

رۆژنامەم له بەغداوه بۆ هاتبوون. له «اتحادالشعب» ئۇرگانى حيزبى كومۇنىستى عىراقدا له شوتنىكدا نووسرابوو: «خانەوادەى وەر زىرپان له زەحمەتى چىشت و نان كردن و قاپ شتن رزگار بوون. هەموو شت ئۆتوماتيكە: زەنگىك لى دەدا، فلان خواردن بنيرە! سەفرەيهك ديتە سەر مىز

پادەخرى، قاپە شىۋەكان بە شوين يەكدا ريز دەبن. پاش نان خواردن، زەنگ لى دەدرىتەو، سفرە و زەرف سەرپەخۇ دەچنەو مەدبەقى مەركەزى گوند، لەوئ دەشورن. باوەر كە لەو دەمەدا كە ئەمەم دەخویندەو، سەفى نان كران سەدان مېتر لە ديارى دوكان ويستابوون؛ تا ماشين دېت و نان دەكرن!!

رۇژىك دەگەل كىژىكدا «ئاتاشا» ناو، لە دەرى جەنگەل لە بەر هەتاو لە شوينىك دانىشتىبوون. ئەو رووسى فېر دەكرەم؛ من ئازەربايجانىم بەو دەگوت. كابرايەك هات، وەك جەرىمەى موخالەفەى ماشين بنووسى، دەفتەرىكى دەرىنا:

- ناوت؟

ئاتاشا زۇر ترسا، ناويكى ترى گوت.

- لە كوي دەزى؟

شوینىكى نەناسراوى گوت.

رووى كرده من.

- ناوم هەزار، خەلكى عىراق، لە گىترىسنم.

- ئېرە كەمپى مندا لائە، نازانن مەمنووعە زەلامى بېنى؟

- نەمانزانیو.

كابرا رۇيشت. ئاتاشا ھەر دەيگوت: لەوانەيە لە ئاسايشگا دەرمكەن. تۆ بۇ جىگە و ناوى خوت گوت؟ ئىوارەى ئەو رۇزە، خانم دوكتور لىي پرسىم: كىت دەگەل بوو؟

- نامەوئ درۇت بۇ بىكەم؛ بەلام پىت ئالىم.

- پىم بلى، شەرتە ھىچ ئالىم.

- ئاتاشا بوو.

- چونكە تۆ ديارە پياويكى راست بېژى، ئەوا ئەویشم بەخشى.

رۇژىك خانم دوكتور گوتى:

- يۇنانى زمانىكى قوبروسى ھاتو، كەس تىي ناگا. ھەولم داو، فەرھەنگى رووسى يۇنانىش نىيە. وەرە بزائە دەلى چى؟

- خانم، من و يۇنانى؟ بەو ھەموو جەرمەسەرە ئەو دەنكە رووسىيە فېر بووم؛ ئەویش دەلىي

ئەرمەنىم عارەبى داخىوم!

- تۆ ھەر وەرە!

فكرم كردهو لەوانەيە لە توركى سەرى دەرجى. بەلى ئەلحەملای تركىيە كىويلكەيەكى دەزانى. وەك مەلای خۇمان كە فارسى دەلین وا بوو. دوكتور گوتى: من دەمزانى تۆ ھەموو شتىك دەزانى! ئىتر زۇرى عاقىدە بە من پەيدا كرددو، حورمەتى زۇر دەگرتم.

كابرايەكى لە قىر پەشتەر، ددان و چاوزەرد، بارىك و درىژ، سەرنووسەرى رۇژنامەيەكى «كولكوتە» بە زمانى بەنگالى، «نىپال» ناو، ھاتە وەتاغى تەنىشتىم. زۇر رووسووك و خوین شیرىن بوو. زۇر باش ھۆگرى يەكتر بووین. ئىنگلىسى بە لەھجەى ھىندىانە دەزانى؛ خودامووزى رووسىشى ھەمیشە بە دەستەو بوو. پىكەو دەگەرپاين؛ شەو تا دەمى خەو لە لای يەكتر بووین. جغارە كىشىكى لە زەبر بوو؛ لىي مەنە كرابوو. رۇژىك لە خانم دوكتورى پرسى:

- من ھەقم ھەيە دەگەل كچان بچمە گەرپان؟

- نهك ههقت ههيه، زوړيش باشه. به كه يفي خوت بگهړي.
- د هسا دوكتور من عاشقي شازاده خانم نيكو تينم؛ با ده گه ليا رابوړم!
- شازاده له ړووسيا جيگي نيبه. نابي بكيشي!

كورد هكاني موكسو و لينينگراد دههاتنه لام. «پروفسور قهنا تي كورديف» و «كولوزي شهرو» و چهنده كه سيكي تريشم لهوي ناسين.

ز همانی نیکول، له نهرمه نستان، کورد - که هه موو شوانزاده و فه قير بوون - نه يانتوانيوه بچنه مه درسه و نهرمه نيش پکيان لي بوونه وه. لازار ناويکي زور خيره ومه ند، منداله کوردی کو کردوونه وه و کردوونيه مندالي خو و ده بهر خویندنی ناوون. چهندين پياوي گه وړه ی پينگه ياندوون که «قهنا تي کورديف»، «حاجي جهندی» و چهنديکي تريش له وانه ن. كولوزي شهرو له کورده يه زیديه کاني تفليس بوو. له زه مانى مولوتوفدا کرابوو بهر پرسي بهر نامه کاني روزه لاتي (وهک عهره ي، فارسي، تورکي، هيندي). به لام خوا هه لنگري هيچياني نه ده زاني! له زمانى گورجي و ړووسيدا زور شاره زا و کوردی کرمانجيش زمانى خو بوو. نه وسا که من ده مدي، روزه نامه ی ژورگاني گورجستاني چاوه ديړی ده کرد. روزه نامه ی «گوردستان» - که له نيران ساواک ده ريده کرد - ژماره يه کی ده درايه که له چل و ههشت سعاتدا ته رجه مه ی بکا. به غار ده چوو له سيلماسی، ته رجه مه ی ده کرد. بيست و چوار سعاته که ی تريش من ده مخويند هوه.

کولوز گله ی له دوكتور عه زيز شه مزينی هه بوو که: من له نهرشيوي وه زاره تي ده ره وه، سووژه ی تيزه که يم بۇ هيناوه؛ که چي نه و بي نينسافه هه ر باسيشي له کتيبه که يدا نه نووسيوه! له سابلاغيانيش «کهريم نه ييووي»، «رهماني حاجي باغر»، «مسته فا سيلماسی» و «سولتاني وه ته ميشی» سهريان ده دام. هه مووشيان له قه می دوكتوريان هه بوو. کهريم نه ييووي هاوگالته ی کولاني سابلاغم بوو. ليم پرسى: تۇ دوكتوری چي؟

- زمان شوناسی.
- ړووسی، کورد باش فيري ده بي؟
- نا.

- حالی نابم، شتيکم بۇ بلې.

- له کوردستان وشه ی «گ» (له گافي ژير) نيبه، له زمانى ړووسيدا هه يه.
- هه تيوا «گی» له کوردی لای کهر کووک و کفری هه يه؛ به «گوو» ده لين!
- ناخر تۇ له سه رانگويکلی ته ره غه به خيو کراوی، چؤن له من حالی ده بي!
خانم دوكتور، ميړدی له شاريکی دوور و بۇ خو ی له و ناسياشگايه بوو. روزه گوتي: ميړده کهم ها توته موكسو. نيپال و تۇ به ماشيني خوم ده به مه موكسو؛ به لام پاش سعاتيک ده بي بينه وه؛ من گير نابم. منی برده بهر ئادره سيک که گوتبووم. کوپ گه لی سابلاغي - که دوانيان له باکو شه وه هاتبوون - گوتيان پلاوی ليده نيپن و نابي تا ئيواره بهړی. گوتم: دوكتور! خوا هه لنگري به سعاتيک نه و ميړده هه ناسه سارده ت به جي بيلى! پاريمان کرد پاش چوار سعات بيته وه شوينمان. نيپال چوه سهاره تي هيند و من ده گهل سابلاغيان مامه وه. باس دامه زرا که ئيمه کاريک بکه ين هه موو کورد يه کتر بگرن. گوتم: برا! ئيوه هه موو شه ش کهس نابن. له نيو دووسد و په نجا مليون ړووسدا غه ريبن. هه ر يه کيکتان ديار نه بي هه مووتان جويني پي

دەدەن. جارئ بۆ خۇتاتن يەك بگرن؛ بۆ كوردان خوا كەريمه!
ئىوارە دەگەل دوكتور دەگەراينەو. لە رى پرسی:
- ميستر نىپال! بە تۆ و ھەزارم گوتوو نابى ھىچ مەشرووبىك، تەنانت ئابجۇش بىخۆنەو. بە
قسەتان كرددوم؟

- بەلى! جا چۆن فەرمانى تۆ لە ەرزى دەدەين؟ قەترەيە كىشمان نەچۆتە دەروونەو.
- ھەزار تۆ چۆن؟

- چت ەرز كەم؟ تەنيا دوو جار دەگەل نىپال ئابجۇمان خواردۆتەو؛ لە فلان دوكان!
نىپال گوتى: ئاى خەجالەت خۇم! تۆ بۆ گوتت؟

دوكتور گوتى: بۆيە دە پيشدا لە تۆم پرسی بزائەم ھىندى درۆ دەكەن؟ دەمزانی ھەزار - بە
زيانىشى بى- درۆ ناك. ئەگەر ھەردوو كىش حاشاتان بگردايە، دوكاندارە كە سەعات و دەمى
ئابجۆ خواردنەو كەتانی خەبەر پى دابووم!

نىپال باسى شاعىرىكى بەنگالى بۆ كردم كە لە تەمەنى بىست سالىدا بە سيل مردووە. لە
يەك لە شىعرە كانيدا دەلى: «ھەزاران كەس ھاتوونە سەيرى مانگى چاردە، شاعىران بە دلەبرى
خۆيانى دەشېھىنن، دەولەمەندان ئارەزوويانە ھەزار سەكە زىرى واپان بوايە، زۆر لە پرووت و
رەجالەكان پەلەى رەشى ناومانگ دەناسن كە وەك پارچە نانە سووتاوەكانى خۆيان دەچن...»
رۆژىك لە بەر دەرگا ويستابووين؛ ژنىك بە نىپالى گوت: لە رۆژنامە كەتدا بە ئىنگلىسى فكر
دەكەيەو و بە بەنگالى دەنووسى! ھەردوو كمان پىكەنين.

- نا، من جۆكم نەگوت. كەسىك ھەر لە منداليەو زمانىكى خويندى، جوملەى نووسىنى
بەو زمانە لە مېشكد گەلالە دەبى و تەرجمەى دەكا.

نىپال گوتى راستە. من وەك لە خەو رامپەرينن: «بە خوا شتىكى سەيرە: ھەموو كوردىكى
نووسەر، يان بە ەربە، يان بە فارسى و توركى جوملە لە مېشكى دادەپىژئ. بۆيە ھەر چى
دەينووسن فرى بە سەر كوردىيە ئاسايە كەو نىيە». دەرسىكى گەرە بوو...

لە رووسيا زۆر دەرمانى قەدىمى - كە ئىمە دەلەين دەرمانى پر و پىرېژنان - بە كار دىنن.
تەنانت ئەو كۆنە كەيمانەيان كرددوونە مامۇستا لە دانىشگای بړيشكى. پيالە لە پشت گرتن
[حىجامەت] زۆر باو. رۆژىك لە رى مەلەى چۆم، باران تەرى كردم؛ لەشم رەق ببوو. چەند
پارچە مشەممايە كيان دە لەشم گرت، بە چارەگە سەعاتىك چا بوومەو. دوكتور گوتى
مشەمماى خەردەلمان بە كار ھىناو.

نىپالى ئاودەنگم رۆيشت. خەم بوو، لە ژوورە كەمدا كز دامابووم؛ بىرم لى دەكردەو؛ گوتيان
پياويك بانگت دەكا. كە دەچم «ھەمزەى خوشكنايى» يە. لە تەوريز نووسەرى ئازربايجانى
زەمانى پيشەوەرى بوو. لەو دەمەو برادەر بووين؛ چاردە سال بوو لىك ھەلېرابووين. لەو رۆژەدا
كە نىپال نەمابوو، ھەمزە دەسكەوت كە ھاتوو بۆ دوو مانگ لەو ئاسايشگايە ئىستراحتە بكا؛
شۆرەتیشى «فەتحى» بوو. ئاى لەو خۇشە! ھاتە وەتاغى نىپال.

بەرپار درا فەتحى و من رۆژئ دوو سەعات لە چەمدا بەلەم لىخوړين كە وەرزشىكى زۆر باشە.
من دە پيشدا دەچووم بەلەمىكم وەردەگرت و دوور دەكەوتەو. فەتحى دەھات: كوا بەلەمى
من؟ بەلەمەوان دەيگوت: ئاى بە داخەو دەگەل رەفېقەكەت نەھاتى تا پىكەو بەلەمىكتان
بدەمى. ناچار ئەويش بەلەمىكى دەستاند و يەكترمان دەگرتەو. ھەردوو كمان سنگ و سەرشان

و پشت پر له تووکی رهش، به پروتی تهواو ده تگوت گۆریلاین! پیاوی پروس هه موو بی تووکن. ببوینه سه یریگ مه پرسه! به سه دان له ژن و کیژی پروس ده پارانه وه سواریان کهین و سه یرمان بکه ن!

رابواردنی هه ره خۆشی پروسان راوه ماسی بوو. شه ممه و یه کشه ممه دهیان هه زار مه سکه وی و خه لکی لادی له دم نهو چۆمه - که له چۆمی سابلاغ پتر نه بوو - یه ک له په نا یه ک قولاپیان داویش و به دیاریه وه سیس ده بوون. هه ره نه گه ره یه کیگ ماسیه کی به قه د قامکه تووته ی بگرتبا، ده بووه هه را و هوریا یه ک دهشت و ده ره دهنگی ده دایه وه: «گرتی! گرتی!».

فه تحی پیریکی پێشدار ی به دی ده کرد، به نانقه ست به له مه که ی به لای نه ودا لیده خوهری و ناوی لی ده شه لقاند. پیره جوینی ده دا. فه تحی ده باری جوینی پروسی له بهر بوو، ملی ده گه ل پیره له شه ره جنیو ده نا و دنیا ی ده هینایه پیکه نین.

له ده می بی به فریدا، تۆپی سه رمیز و والیال هه بوو؛ شه تره نه چ هه بوو. گه مه ی هه ره له به ره و، دۆمینه بوو. هه موو پیاویک داشی دۆمینیه ی ده باخه لدا بوو. ده تگوت گولله به ندی کاک نه حممه دی شێخیان پێیه! هه ره ده بوونه چوار کهس و ملیان لی ده نا. که گوتم دۆمینیه نازانم، گوتیان نابێ پیاو له پروسیا بی و دۆمینیه نه زانی! هه ره ده بی فیر بی. گیانیگم به قوبروسییه یۆنانیه که بوو که له بهر زمان نه زانین ببوه کلکم. دۆمینیه ی له هه مووان ده برده وه دزی لیده کردن و من و نهو شه یریگ ده بووین. ناوی میخایل بوو؛ پێم ده گوت میخیلیوس. ده مگوت نابێ یۆنانی بی (ئۆس) بی!

پرابی خه لکی جغاره کیش، سیغاری «بیلۆمور که نال» یان ده کیشا و هه رزان بوو. جاریک له دوکان، میخیال جغاره یه کی دیت عه کسی «لایکا» سه گه که ی فه زاپه یما ی تیدا و دووقات گرانتیر بوو. دوو پاکه تی کر ی. له یرنگه جگه ره یه کی دامی؛ به راستی زۆر ناخۆش بوو. گوتی: ها، چۆنه؟ گوتم: تووتن نییه؛ گووی لایکایان تیکردوه! هینده پیکه نی له سه ره بهر درێژ ببوو ده حیلکاو! له نزیکمانه وه دیواریکی بلند و زۆر درێژ بوو؛ که نه و دیوی شارۆکه ی فرۆکه وانا ن بوو. له هه موو ده می رۆژ و شه ودا، بی په سانه وه مه شق کردن به فرۆکه بوو. وا دیار بوو شوینیکی زۆر تاییه تی بوو؛ چونکه که متر له سه رانی ولاته کومۆنیسته کانیشیان دینایه سه یری نهو شارۆکه. گر مه ی مه شقی فرۆکان، خه وی ده زان دین؛ به لام ورده - ورده گویمان لی راهاتبوو.

ها نه وه له بیر نه بوو: که فه تحی ها ته ناسایشگا، له یه ک شه ممه ی ناینده دا، دوو نازربایجانی که یه کیان ناوی مه دحه ت و نه وی تریانم له بیر نه ماوه، ها تبه وونه دیدنه ی فه تحی؛ که دیتبوویان منیش هه م. مه دحه ت گوتی: من ها توومه لای تۆ، میوه م بۆ هیناوی. چووینه دهشت بۆ گه ران. مه دحه ت و من پیکه وه له پێشه وه، فه تحی و کابرای تر له دواوه ده رۆشیتین. فه تحی بانگی کرد: مه دحه ت وه ره قسێک پێ بلنم! سه رته یان کرد. گوینقولاغ بووم، گوتی: هه زار زۆر که ره؛ تازه له عیراقه وه ها تووه. کومۆنیستیکه ناو دانا دا. لای وایه ئیره عه رزی موقه دده سه و هه موو شهت پیرۆز و ممبره که. تۆ له هه وای نهو قسه بکه تا بۆ خۆم ورده - ورده عاقلی ده که م! گوتم: کوهری سه گ! کێ که ره؟

- راسته که ی تۆ! هه تیو ئیره ش وه ک دنیا ی تره. نهو هه موو به ه - به هه ت له چییه؟! کچیک لیتی پرسیم: فه تحی ده لی من کوهری فینۆدالم. میترو ی گونده که مان له نازربایجان، له میترو ی مۆسکۆ چاکتره!

- فەتحي ئەو درۆيانە بۆ دەكەي؟

- كاكە ھەوێل جار كە ھەلاتين، بە باريكي ديكەدا درۆم دەكرد كە بە خەيالم حورمەتم بگرن. دەمگوت: بابم لە سەر كومۇنيستى كوژرا؛ خۆشم دە سال لە زينداندا ئەشكەنجە كراوم؛ خزم و كەسم لە برسان مردوون و... ديتم كچان بيزم ليدەكەن. ئيستا كە بەو بارەدا خۆم ھەلدەكيشم نانم كەوتۆتە رۆن!

ھەمزە گوتى: بابم (كەرەلەيى فەتحووللا) شوانيك بوو لەو ھەشتەرۆييە پروتانهى كە وەك ورچ دەچن! نانى شەوى شك نەدەبرد. من خويندبووم؛ گوتم: بابە دەچمە تەرۆر پوول پەيدا دەكەم. بوومە نووسەرى رۆژنامە. رۆژنيك گوتيان كابرەيەكى شري پيسەكە ناوت دەپرسى! باوكم بوو:

- ھەمزە كوا چت كردوو؟

چنگنيك رۆژنامەم نيشان دا:

- ئەوە كارى منە.

ھەتا ھيزى تيدا بوو تيلايەكى بە ناو شانم كيشا:

- سەگباب ئەو پوولە؟!

ملى نا لە رۆژنامە دراندىن. ھەر دەبگوت: ئەو پوولە؟!

بيست تمەن نا دەستىوہ؛ خا بۆوہ:

- ھەمزە! كورم، وەرە ماچت كەم!

قسەى شاعيرى ھەرب «عومەر ئەبووريشە»م بير كەوتەوہ كە نووسيبووى: لاويكى دانشجوو بووم. ھەوالانام تاريقي شيعريان دەكردم. چاكترين شيعرى خۆم بۆ باوكم خويندەوہ كە: پيت چۆنە؟ لىي وەرگرتم؛ نايە باخەلى؛ جوايىكى نەدامەوہ. گوتى: عومەر وەرە بچين باقلەى كولاولو بخۆين. دواى باقلە خواردن، باوكم بە باقلەفرۆشى گوت: حيسابت چەندە؟ كابر! سويندى خوارد كە ھيچى ناوئ و فەخر دەكا كە پياويكى وا گەورەى بۆتە ميوان. بابم شيعرەكانى لە باخەل دەريئا، گوتى: دەبى ھەر بتهوئ؛ ئەو شيعرانە بۆ تۆ! كابر! كە ديتى بابم گالتهى پى دەكا زۆر ناپەحەت بوو. كاغەزى شيعرەكانى فرى دا:

- قوربان گالتم بۆ پى دەكەي؟ ئەوانەم بۆ چيە؟!

بابم پرووى دە من كرد:

- كورم چاكترين شيعرت چنگە باقلەيەك ناك! تۆ بە چيەوہ خەريكى؟!

نەقلى كەريم ئەيىووبيم بۆ فەتحي گىراوہ. يەكشەممە ھاتە ديدەنيەم. فەتحي لەو لاوہ ھات تەعزيمي بۆ كرد. بە «ئوستاد، ئوستاد» دواندى. كەريم قوت بيسو. فەتحي پرسى: دوكتور نافەرمووى زمانشناسى چيە؟ ھەز دەكەم تيبگەم.

گوتى: ناسينى ھينەكەى دايكتە! تيبگەيشتى؟

- بەلى باش تيبگەيشتم!

رۆژنيك لە گەرانى ناو جەنگەلدا تووشى گۆرستانيك بووين. ژنيك عەكسى ژنيكى بە قەبرىكەوہ ديت. گوتى: ئەو ھاووعومرى من بووہ كە مردووہ. پرووى كردە من:

- تۆ پروات بە خودا ھەيە؟

- بەلى.

- لاشت وایه پاش مردن زیندوو دهبیه وه؟
- به لئی.

- من بروام نییه؛ کامیان باشتن؟

- هی من که بروام به زیندوو بوونه وه هه یه. چونکه ئومیده؛ هی تۆ ناھومیدییه.

- نا، هی من باشتره. چونکه لام وایه هه ئه ژبانه یه و یه کجاری ده بریتیه وه. حهول ددهم لهم ژبانه کورته دا زۆر له دنیا بزانه. به لام تۆ به هیوای ئه و لا، زۆر گوئی به خۆشی دنیا نادهی و کهم فیر ده بی.

- دهی باشه؛ هه کهس له سه ر دینی خۆی!

پتم سهیر بوو: رووسه کانی رۆشنییر و زۆر خوینده واریش له سه بر هاتن (پشمین) ده ترسان. رۆژیک له ناو جهنگه لدا په پووسیمانه یه ک دهیخویند. هه واله رووسه کهم به قامک ده بیژارد.
- نیازت چییه؟

- په پوو سیزده جاری خویند. وا دیاره من سیزده سالم ته مه ن ماوه!

گوتم: نا، ئه وه حیسابی عومری منی ده کرد؛ نه ئی تۆ!

له رادیۆ زانیان «شه وواف» و چهند ئه فسه ریک، به دنه دانی ناسر له قاسم هه لگه راونه وه؛ قاسم به سه ریاندا زال بووه. رۆژنامه ی مۆسکۆ نووسیان: «بارزانی توانی هه رای شه وواف له ناو به ری».

شیووعی وه خۆ که وتبوون؛ دادگای گه لیان له مووسل پتیک هانیبوو. عه بدوهر حمان قه ساب ناویکیان کردبووه دادستانی دادگای پرۆلیتاری. به سه تان کهسیان له خه لکی مووسل پاش دوو دهقیقه محاکمه به داری چراهه رقا هه لاهه سیبوو. له کهر کووک وه ناو شار که وتبوون، هه ر تورکمانیک و کوردیککی ناحه زیان بهر چنگ هاتبوو، به گورپس رایانکیشابوو؛ قه تلوعامیکی زۆر به سامیان کردبوو. بۆ نمونه: هه ر دوو لاقی ناحه زیان به دوو جێپه وه به ستووه، جیپه کان هه ر یه ک بۆ لایه ک لیخوړاون تا کابرا له بهر یه ک هه لقلیشاوه. ئیتر قاسم گه یوه ته ئیسکانی؛ چهند زه لامیکی لئ گرتوون و له سه ر رادیۆ هجوومی بۆ کردوون.

جهلال بیتوووشی نامه یه کی له برلینه وه بۆ ناردم؛ نامه ی جهوده ت مه لا محهممه د ناویکی شیووعی کویی بوو. ده لئی: «...جهلال نازانی چهند خۆش بوو! هه ر چی له مووسلدا ده مانگوت و ده مانزانی هه واه نییه، بهر شه قمان ده دا؛ دارکاریمان ده کرد؛ ده ماندا ده ست مه حکه مه، ده س به جی ده یگوت ببه ن به داری داکن. به و سه ره شیرینه ت سوینده که هینده م شه ق ده مورته جبعان هه لداوه ئیستاش لاقم دیشی!...».

کچیکی زۆر جوان و زۆر ناسک و نازدار، که ده مدی جار-جار ده گه ل «عه سکهر ئل عیبی» دا ده گه را، به منی گوت: من حازرم ده گه ل عه سکهر بچمه به غدا، خۆی لئ تووهر کردووم. تۆ پتی بلی!

- عه سکهر ئه و کیژ له باب و بابیریشت زیاده! بۆ نایه یه به غدا؟

- کاکه به زه ییم پێدا دیتیه وه. ئیمه له به غدا زاغه نشین و یه کجار فه قیرین. ئه و کچه حه مامی

ده وئ؛ ئاوی خاوینتی شیرهی لازمه؛ فیری سینه مایه؛ هه ر دوو رۆژ مال و حالی من بیینی دلی ده توقی. گوتم ئافه رین بۆ ویجدانت...

پاش گه را نه وه م بۆ به غدا - به چهند مانگیک - کوپیک هاته لام؛ گوتی: عه سکهر گله ییت لئ

دە کا. بۆچی کاردی دەعوەتم بۆ ناردوو نەهات؟

- کارتم نەدیو، دەعوەتی چی؟

- خەبەرت لە چییە؟ قەسری لە گەرەکی وەزیریە کەپو. ژنی هیناوە؛ پتر لە پینجسەد کەسی لە ئوتیل بەغدا - کە جەمئییەک بە پینج دینارە - دەعوەت کردبوو!

- ئاخەر ئەو دەیگوت زاغەنشینم و زۆر پرووت و پرەجالم.

- بەلێ، ئەوسا وا بوو، ئیستا وایە. عەسکەر خالی منە.

تیگەیشتم زاغەنشینێ کرێکاری سادەیی کارخانەیی جگەرە، خوا بۆی پرەخساندوو بەگاتە مۆسکۆ، بۆتە حاجی و لای شیوووعیان وە قەدر کەوتوو؛ دەستی بە کونی پوولدا چوو. ئیستا بۆتە ئەو پیاو و ناویشی نراو: «مامۆستا عەسکەر».

هەستم دەکرد پرووسەکان هیچ خۆشیان لە نەژادی زەرد نەدەهات. ئەگەر فیلم چینی با - کەس جگە لە نامۆکان - نەدەچوونە تماشای. چوار چینی و ژنە ژاپۆنییەک و یەکی فیتنامی لێ بوون. کورە چینیەکان هەر چەند ھاتیوونە ئیستراحت، هەمیشە سەریان بە سەر کتیبەو بوو. نەیان دەپەرژا ھەوالەتی کەس بکەن. فیتنامییەکە لە عەکاسی دەزانی. من کە لە عەکاسیم دەزانی پارووم کەوتبوو پۆن. ھەوالانی ئاسایشگا دەبوو دەرمان و کاغەز و فیلمی نەگیراوی خۆیان بێنن، وەک دوکتوری تارانێ وەختم بۆ دادەنان! ئەگەر پۆژی باران بێ، فلان سەعات بۆیان چاپ دەکەم، بەو زۆر مەمنوون دەبوون. کورە فیتنامیەکە بە دووربین و فیلمی خۆی عەکسی دەگرت و بە کاغەزی خۆی بۆ چاپ دەکردن. لە جوابی مندا کە بۆ وەک من ناکەیی گوتی: من زەردم؛ تۆ ئەسمەری چاوپرەشی. بەو حالەش هەر چەندی دەکەم لێم رازی نین و ھەوالەتیم ناکەن! لە ئاسایشگادا زووری تاریک و ماشینی عەکس گەرە کرەوێ تێدا بوو.

فەتحتی گوتی: لە سەر بابەکی خورەم دینی شتیکم نووسی؛ چاپ کرا. ئیستا دەمەوێ شتیکی لێ زیاد کەم کە دیسان بۆم چاپ کەنەو. لە تەوریزووە کاروان بە کوردستاندا بەرەو بەغدا بڕوا، نووشی چەند جێ دەبێ، بۆم بنووسە! دەیگوت: ئای ناوی «گەنەدار»، «ئافان» و «دۆلەسیر»-یان چەند پێ گرینگ بوو؛ بۆیان چاپ کردەو!

دوکتور پرەحمانی حاجی باغەر نامەییەکی پرەسمی لە «فۆلۆشین»-ناو - کە لە کۆمیتەیی مەرکەزی حیزبدا و بە سەر سیاسەتی پۆژەلاتی ناوەرێست رادەگەشت - بۆ هینام: «تکایە حال و ئەحوالی عیراقمان دە مەقالێکدا بۆ بنووسە». بە کوردی نووسیم:

- دەی دوکتور بە پرووسی تەرجمەیی کە!

- کوردیە کە نازانم؛ بڕیا فارسی با.

کردمە فارسی.

- بە خوا روسیە کەش نازانم!

سەلماسی تەرجمەیی کرد. لە مەجەللەیی «ئەدەبیات و ژین»دا چاپ کرا. چوار ھەزار

پرووبلیان بۆ نارد. بەلام لە جیاتنی ناوی نووسەر، فۆلۆشین داندرا بوو!

زۆریان لە ئاسەواری نووسەرانی پرووس بە عارەبی بۆ هینابوو. لە ناویاندا نامیلکە شیعیکی «مایاکۆفسکی» ھەبوو؛ لەزەتم لە خۆیندەوێ کەیی نەبرد. مەسلەن «ھەور لە پاتۆلدا» بە لامەو و قسێکی سەیر بوو، وەک «زێقەیی مۆر» دەچوو! داوام کرد فارسییەکیان بۆ هینام؛ فەرقێکی نەبوو. خواپە چۆن ئەو کابرایە دەبێ وەک گۆگل و ماکسیم گۆرگی و چیخوف و کئی و کئی

حيساب كرابى و زياتریش؟ لام وايه هر چونكه دهلى: «شانازی ده كم كه لاویكى كومونىستم» نهو ریزه لى گىراوه و كوته لى له كوته لى هه موو نووسهره بهناوبانگه كانى پرووسى بهر زتره. رهنگیشه من وهك لازمیه تى تى نه گه یشتبم و عه قلم هر نه وهنده لى بر كر دى...
 رۆژيك دوو زه لام، به باریك دووربین و زه بتى سهوته وه وه ژوور كهوتن:
 - جیژنى ئۆكتۆبره؛ شتىك بلنى له رادیؤدا بلاو بكریته وه.
 - ده بى شیعریك بنووسم. سبه لى وه رنه وه! سبه لى لیم پهیدا بوونه وه گوتم شیعره كه م كوردیهه.

- تو فارسى یان عهره بى نازانى؟
 - له فارسیدا مه له وانم؛ له عهریدا تام له دنیا دا نییه.
 - جا چونكه كوردی جیگه لى له رادیؤ مۆسكۆدا نییه، به عهره بى ته رجهمه لى كه.
 - برا من كوردم! به كوردی ده تانه وى مېاره كه، ده نا كه سمان له كه س.
 ههرچى قونه جوړه و منجه - منجیان كرد فایده لى نه بوو. رۆینه وه. دواى دوو رۆژ هاتنه وه:
 - باشه به كوردی بلنى.
 - ناخر پشیه كیه كى په خشانیشم بۆ نووسیه كه خه لك ده شیعره كه بگا.
 - باشه ئه ویش بلنى!

شهویك له رادیؤ بلاو كرایه وه. تیگه یشتم بۆچى تاله بانى به عاره بى قسه لى كرد!
 ده وهت كرامه سه فاره تى عىراق؛ كه جیژنى دامه زرانى كووده تا بوو. به جلکى كوردیه وه چووم. جلکى كوردی سیحره! نه وهنده م لى كۆ بوونه وه و نه وهنده یان عه كس گرتم و پرسىار لى كردم كه سه فیرى عىراقى عه بدولوه اب مه حمود گوتى: به راستى تو سه فیرىكى له من چاكترى بۆ عراق ناساندن. لهو جیژنه دا كورپكى عىراقیم دى به ناوى حه مه فه رج كه ده یانگوت لهو سوورانه یه به ناوى كورد و كوردستان جووته هه لده خاته وه! هات به لامه وه، رووم لى وه رگېرا. گریا، گوتى: هه ژار راسته من دژى میلله تى خۆم بووم، به لام هه میشه دلم بۆ كورد و كوردستان سووتاوه و نه مویراوه راستى دلى خۆم بلیتم. گوتم: برادره تو ژور سه رخۆشى؛ سبه لى له بیرت ده چیته وه و په شیمان ده بیته وه كه باسى خۆشه وىستى گه لى خۆت كردوه!
 هه شت مانگ له گىرتسن ژور به خۆشى رامبوارد. هاتمه مۆسكۆ له سه ر حىسابى نووسهران له ئوتیل میتروپۆل دامه زرام. رۆژيك بر دىانمه بنكه لى په كیه تى نووسهران. سه رۆك ناوى میدویدۆف بوو؛ ته مه نى سى سال ده بوو نه ده بوو. پیاویكى یه كجار روو خۆش، قسه خۆش و ژور زیره ك بوو. لهو مه جلیسه دا نینا عهره بى زانه كه لى هه وه ل جبار له فرگه دىبووم له وى بوو. تورسون زاده - كه شاعیرىكى مه شهوورى تاجیکه - زۆرى خۆشى و بۆشى ده گه ل كردم.
 گوتى: من كوردم هه میشه خۆش وىستوون و ئیستاش هه ر ژورم خۆش ده وین. من چوومه عىراقیش، وا تازه گه راومه وه.

گوتم: میرزا تو كه هینده كوردت خۆش ده وى، چوویه به سرا نه چوویه سوله یمانى و هه ولیر. له به غداش ژور نووسهر و شاعیرى كورد هه بوون هیچیانته نه دیت. شیووعیه كان نه یانه یتشت خۆشه وىسته كانت بیبى، یان ئاره ق و ره قسى به غدا و به سرا له كورد خۆشتر بوو؟
 گوتى: نه وه ئیها نه ته به من؛ ده بى عوزرم لى بخوازی.
 میدویدۆف له نیناى پرسى: ده لىن چى؟

- نازانم. بە فارسى قىسەيان كىرد.

من بە غەربى بۇ نىنام شەرح دا. مىدویدۇف گوتى: تۇرسون زادە! تۇ دەپى عوزر لەو كارەى خۇت بخوازى. يان دەبوو نەئىي كوردم خۇش دەوى، يان دەبوو بچىە لای كوردانىش. حەقى ھەزارە.

ھەر لەو مەجلىسەدا يەككىك پرسى:

- تۇ كومۇنىستى؟

- نەخىر ناسىۋىنالىستىم.

دىسان مىدویدۇف گوتى: ھەزارى ناسىۋىنالىستىم پى لە زۇر كومۇنىستان باشترە. شىعەرى ئەو زۇرى ھاوار بۇ چىنى چەسواھ كىردو. شولوخۇفىش كومۇنىست نەبوو و پىاوى چاكىشە.

زۇر جارى تر مىدویدۇفم دىتەو. جارىك لىي پرسىم:

- چوويە بازار؟ پىت چۇن بوو؟

- شت زۇر گرانە.

گوتى: يانى ھەيە و گرانە. برا لە زەمانى شەردا و دوو سالىش دواى شەر، پىوول لە گىرفاندا ھەبوو، بەلام ھىچ نەبوو پىي بىرىن. شوکور بىكە كە ئىستا ھەيە و گرانە. لە كۆپىنەو دوو جووت گۇرەویم بەركەوتبوو، لە بازارى رەش فرۇشتىم. من كە حىزى بووم، ناچار چووم ئىقرارم بە گوناھ كىرد.

جارىك گوتىم: تۇ پىاويكى زۇر زىرەكى! پىكەنى، گوتى: جا با بۇت بگىر مەو: ئەزموونى كلاسى شەشم دابوو. فەراشى مەدرەسە گوتى ھەر كەس دوو رووبىلم نەداتى، كارنامەى نىشان نادەم. بە ھەزار گىرە و بە تىكاي دايكەم دوو رووبىلم لە باوكم ساند و بىردم. لە كارنامەكەمدا ھەوول بووم؛ بەلام ھەوول لە تىشكاوكان! لە نمرە كەم ھىناندا، لە ھەمووان لە پىشتىر بووم! دوو زللەى جانانەم لە باوكم خوارد كە دوو رووبىلەكەى بە خەسار چووا!

ژىيىكى نووسەر و جوولەكە شىعەرەكانى منى بە رووسى تەرجمە دەكرد، ئەویش بە يارىدەى مستەفا سەلماسى. وەختە بلىم بوودجەى ولاتى شۇرەوى نىوہى لە نووسەر و شاعىر و ھونەرمەندان و بە تايبەتى ھونەرمەندانى سەر شانۇ خەرچ دەكرى. زاركى كىسە ئاوالەيە... بە ھەر دىرپىك - كە لەتە بەيتىك بە دىرپىك حىساب دەكرى - چاردە رووبىليان دەدا بە خواھنى و چاردە رووبىليش وەرگىر وەرىدەگرت! پىوول بۇ من دەبارى. پىتر لە شىست ھەزار رووبىل نرخی شىعەر و نووسراوى پەخشانىم پىگەيشت. وىستىم چاپخانەيەك بىكرم؛ سەلماسى زۇرى دەرک و دىوان كىرد، گوتيان بۇ دەرەو بە رووبىلى نافىرۇشىن. لەوى ناھومىد بووين. دە ھەزار رووبىليان بۇ بە ھەزار دۇلار گۇرپىمەو، بەو شەرەتە كە لە بەغدا بىمەنى.

ئەو ھەموو پىوولە - كە لە رووسيا نەبى، ناچى - چ لى بىكەم؟ مىلم نا لە تەخشانى پەخشانى! دەعوەتى ئاشانىانم پى دەكرد. رۇژى مىدویدۇف و ژنەكەيم دەعوەت كىرد. ھەزار و دووسەد رووبىلم لە جەمىكدا بۇارد. سەرەراى پىوولى زۇرىش، حەقى ئوتىل و خواردن و سەفەرم لە سەر نووسەران بوو.

گوتيان: دەمانەوى بىگىرىن؛ كارخانەى ماشىن سازى و ئەمانەت نىشان دەين. گوتىم: ھىچى تىناگەم و ناشىم. حەزم لە مووزە و نەققاشى ھونەرمەندانە و ھىچى تر. بە زۇر مووزاندا گەرام و راستى زۇرم كەيف پى دەھاتن.

له ئیداره‌ی رۆژنامه‌ی پڕافدای جهوانانه‌وه داوام لێ کرا که مه‌قالیک ده‌رباره‌ی ناشتی بنووسم. مه‌قاله‌که‌ وا بوو:

«له‌ میسری قه‌دیما - که‌ سنعات له‌ شاران په‌ره‌ی سه‌ندبوو- وه‌رزێران و ماسیگران ده‌هاتنه‌ کرێکاری بۆ شاران. گه‌نم و ماسی زۆر له‌ که‌می دا. کاهینانی ئایینی وه‌ ناو خه‌لک که‌وتن: که‌ بابه‌ ئیوه‌ نازانن دنیا له‌ سه‌ر پشته‌ی گا و ماسی به‌نده‌؟ ته‌گه‌ر گه‌نم و ماسی به‌ره‌م نه‌هێنن، دنیا تێک ده‌چێ و خه‌لکی شار له‌ برسان و بێ گۆشتیان ده‌مرن. کارناسانی دنیا ده‌لێن: ته‌وه‌ سه‌ربازه‌ی له‌ جه‌به‌هی شه‌ره‌، به‌ره‌می یازده‌ کارگه‌ر ده‌خوا، خۆشی یه‌کیک، ته‌وه‌ دوازه‌ که‌سه‌ له‌وانه‌ی گه‌نم و گوشت به‌ره‌م دێنن له‌ کار ده‌که‌ون...» ته‌وده‌م له‌ سه‌ر باشی ناشتی و خراپی شه‌ر دواوووم. مه‌قاله‌که‌م له‌ رۆژنامه‌دا چاپ کرا. ده‌عه‌وت کرام بۆ ئیداره‌. سه‌رنووسه‌ر گوتی: زۆرمان ته‌له‌فۆن و تیلگراف بۆ هاتوو، ده‌لێن شه‌ش مانگه‌ له‌و مه‌قاله‌یه‌ به‌هێزتر له‌ سه‌ر ناشتی چاپ نه‌کراوه‌. تۆ نووسه‌ریکی باشی.

گوتم: هه‌له‌ مه‌به‌! من نووسه‌ریکم هه‌ر ناوم نییه‌؛ به‌لام فه‌رق ته‌وه‌یه‌ لێره‌ بۆ نووسه‌ران فکر ده‌که‌نه‌وه‌. من بۆ خۆم فکر ده‌که‌مه‌وه‌ و ده‌ینووسم. پوولی زۆر ده‌ده‌ن به‌ نووسه‌ر، پێی ده‌لێن له‌ فلان باسدا ته‌وه‌نده‌ که‌لیمه‌ - نه‌ زیاد نه‌ که‌م - بنووسه‌! نووسه‌ر بۆ پووله‌که‌ی خواخوایه‌تی کاربه‌ده‌ست لێی پازی یی؛ نه‌ک بۆ خۆی له‌ نووسینه‌که‌ی خۆی. بۆ نموونه‌ کتێبیکم به‌ عه‌ره‌بی خوێندۆته‌وه‌ چوارسه‌د سه‌فحه‌یه‌؛ له‌ داستانیکی رووسی ته‌رجه‌مه‌یه‌ به‌ ناوی: «که‌ناره‌ی رووناک». هه‌مووی به‌ بوختی باسی گویلکێکی په‌سه‌نه‌! که‌لخۆز به‌ که‌لخۆزی فرۆشتوو و پاشان لێی ساندۆته‌وه‌. ته‌گه‌ر من ته‌رجه‌مه‌م بکردایه‌ به‌ سه‌فحه‌یه‌ک ته‌واو ده‌بوو.

لێم روونه‌ قسه‌کانی منی پێی ته‌حمه‌قانه‌ بوو، به‌لام گوتی: تکایه‌ شتی تریشمان بۆ بنووسه‌. گوتم: من له‌ بنی مه‌قاله‌که‌ نووسیوووم: «هه‌زار شاعیری کورد»، ئیوه‌ نووسیوتانه‌ «هه‌زار شاعیری عیراقی»، یانی چی؟ گوتی: وامانزانی وات پێی خۆشه‌!

- مامۆستای به‌رێز! تۆ بمتێریه‌ بازار بلیی شووتیم بۆ بکهر، من بچم سنجووت بۆ بکهرم، بلییم وامانزانی سنجووت پێی خۆشته‌ره‌! نه‌خێر له‌ ناوی کورد خۆت پاراستوو؛ ئێتر بۆتان ناوووسم. ده‌گه‌ل سه‌لماسی و نینا جووله‌که‌که‌ی وه‌رگێتری شیعهره‌کانم چوینه‌ دیدنه‌ی نازم حیکمه‌ت. پیاویکی بالا به‌رزی چوارشانه‌، چاوشین، موو زه‌رد، هه‌تا بلیی خوێن شیرن. له‌ سه‌ر ته‌خته‌ی پشته‌ له‌ سه‌ر ته‌خت راکشابوو. نه‌خۆشی دلی بوو؛ نه‌ده‌بوایه‌ زۆر بیزوێ. گوتم: زۆر به‌ داخه‌وه‌م ته‌وه‌ دله‌ی که‌ له‌ گۆشه‌یه‌که‌وه‌ کوردی تێدایه‌ ژان بکا.

گوتی: یاهاو! ته‌وه‌ قسه‌ی شاعیرانه‌یه‌. کورد له‌ ناوه‌ندی دلمدایه‌ نه‌ له‌ گۆشه‌دا. من به‌ مندالی له‌ مالی به‌درخانیا ن زیاوم و مه‌مکی کوردانم مزیوه‌. خۆم له‌ تۆ به‌ کوردرتر ده‌زانم... خه‌لک له‌ عیراق و شوینی تری عه‌ره‌ب چۆنم باس ده‌که‌ن؟

- هه‌موو که‌سه‌ دوور به‌ دوور عاشقته‌ و ناوبانگت زۆر به‌ره‌زه‌. به‌لام کومۆنیسته‌کانی عیراقی (کورد و عه‌ره‌بی) و کومۆنیسته‌کانی سووریا لێت پازی نین؛ ته‌ویش هه‌ر له‌ سه‌ر ته‌وه‌ قسانه‌ی که‌ باسی کورد ده‌که‌ی.

- چم پێی ده‌لێن؟

- چت عه‌رز که‌م؟ ده‌لێن های له‌ دایه‌ی نازم حیکمه‌ت به‌ین! به‌لێ شتێکی وا!

زور پيځه نى. گوتى: نه وانه كهرن؛ با جنيو بدن. هر كس بتوانى و ياريدى هم گه له به سته زمانه ليقه و ماوه نه دا، نابې به خوى بلې بنياده مېم. دلېم بهم خه به رت خۆشه... دوو ژن خزمه تيان ده كړد. گوتى: تا فراوين نه خوى نابې پرې. نه وسا مووزه ي خۆمت نيشان ده دم. دواى فراوين، به سېره - سېره پيشمان كهوت. هر چى له هه موو دنياوه دياريه كيان بؤ هېنابوو، مووزه يه كى لى پيځ هېنابوون. گوتم: ئوستا! ده فېرمووى كوردم خۆش ده وى، نه دى كوا شتيكى كوردانه؟ - ئاى چهنډ به په لى! وهره...

له سهر تاقه يه ك مه خمه رى سهوز راخرابوو، جووت پيځ كلاشى هه ورامى، چهنډ كه وچك و نه سكوپى دار، چهنډ سه بيله كلكدار و گلين، زور به جوانى ريز كرابوون و نووسرابوو: «ديارى برا كورده كانم». گوتى: بهر له وه له تو پرسم، بيستبووم كه كومونستانى سووريه مه قاليكى منيان تر جهمه كړدبوو؛ ناوى كورد و كوردستانيان ده راويشتبوو كه من نووسيووم. عه كسيكى خوى و چهنډ كه وچك و گولدانى كى دارى زور جوان كه ده سكارى نه مريكاي لاتين بوو - به ديارى دامى؛ كه له به غدا وهك عه زيز ترين يادگار هه لمگرتبوون؛ به عسى به تالانيان برد. كه ويستمېان پرېن گوتى: دوو نومايشم له مۆسكو نيشان ده درى، چهنډ بليست ده وى؟

نينا گوتى: دوازه.

گوتم: ئوستا نه وه جووله كه يه؛ ده يه وى بيفرؤشيت هه! له سى پترم ناو.

گوتى: نا، دوازه ده ههر ده ده مې.

ته له فونى كړد بؤ ژنيك: «چونى؟ لاچاوت ماچ ده كه م. دوازه بليت به ناوى هه ژار بنيره»، پرووى ده من كړد: ئاوا ده بى ژنان بدوېنى، فېر به! دوايه ههر خوى گوتى: به خوا پيم وايه له من شهيان ترى؛ ده زانى چؤن خه لك بدوېنى!

چوومه تماشاى يه كيځ له نومايشنامه كانى؛ به راستى به شاكارم زانى.

بريار درا بجمه لينينگراد. زور له دؤست و براده ران هاتبوون بهر پيم كهن. قه تار سه عات دووى پاش نيوه شو ده رؤيشت. گوتيان بؤ سى رؤژ نه و چه مه دانه گرانه ت بؤ چييه؟ يه كى چكوله ي سووكت پى بى به سه.

- ناخر نيمه.

«كؤلؤزى شه رؤ» كه له كورده كانى گورجستانه و چاوه دېرى پرافداى به زمانى گورجى ده كړد؛ گوتى من ده چم بؤت دېنم. ساكيكى گول چندراوى بؤ هينام. چووينه ئيزگه. ئاغاي قيامى ناويك، پياويكى حه فتا و پينچ ساله ي كؤنه وه زيرى ئيرانى و دؤستى نزيكى بارزانى له مۆسكو، هاتبووه ئيزگه بؤ بهر پى كړدېم.

- ئاغاي قيامى زور شه رمه زارت كړدم.

- نا تو دؤستى بارزانى، لازم بوو بيم...

دوكتور سولتان وه ته مېشى پتر له ده جاران ده بن چنگى كوتام: «ديسان بچؤ ته شه ككورى لى بكه، به و پيريه زه حمه تى كي شاهه». كچيځ كه له ئاسايشگا ده مناسى و ناوى «گاله» بوو، ده گه ل خوشكى هاتبوون. گوتم: تكايه تو و خوشكت له باتى من سوپاس له قيامى بكهن. ههر دووك چوون و قؤليان كرده قؤلى. گوتيان: چونكه تو زه حمه تى كي شاهه، ئيمه ده گه ل ت

دېنەھە مالىي. قىيامى گوتى: ئەگەر جەۋان بام نەدەھاتن؛ مەمنونم!

خاۋلى و ماۋلى و ئەسپايى پىش تاشىنم لە ساك دايە، دەگەل «عەلى ئۆف» ناۋىكى ئازەرى -
كە دىلمانجەم بوو- لە واگۇنىك دايىن. تاو ھەلات گەيشتىنە ئىزگەى لىنىنگراد. زۆر لە
نووسەرانى ئەۋى ھاتوونە پىشۋازى شاعىرى كورد! يەكىك ھاتە دەركى واگۇن:

- كوا چەمەدانت؟

ساكە رەشم دا دەستى. لە فلقەى پىكەنىنى دا و يەكى تر لىتى وەرگرت. ھەر فلق و ھۆر بوو!

- خەبەر چىيە؟

عەلى ئۆف گوتى: تۆ ساكى خانمانت ھىناۋە!

دوكتور كەرىم ئەيىۋوبى پەيدا بوو. گوتىم: بگەيە، وەرىگرە و بىيەھە بۆ خانمەكەت تا ئابروومان
بە يەكجارى نەچۈۋە!

سى رۆژ لە لىنىنگراد بووم. پىش نىۋەرۋىيەك لە مووزەى ئەرمىتاژم رابوارد، كە بە راستى
مانگىكى دەۋى تا ھەموۋى بە باشى بېنىنى. بە سەدان تابلۇۋى واى تىدايە كە سەرت لە كارى
خودا سور دەمىنى. لە ناو ئەۋانەدا، تابلۇۋىيەك يىۋوسقى نەججارى زىپاۋكى مەسىح دارتاشى دەكا،
مەسىحى دە-دواز دە سالە شەمىكى بۆ راگرتوۋە. ئەۋ دىل پاكى و خۇشەۋىستىيە كە لە روۋى
مەسىح نىشانداراۋە، ۋەك بىزمار دايكوتام. چەند جار بە جىم دەھىشت و دەگەرەمەھە و سەيرىم
دەكرد. گوتىان ئەم كۆشكە چارەسەد وەتاغى تىدايە. ھەموو لىۋارى بانەكانى بە دەيان ھەيكەلى
لە سەر چەقابوون. بىرم دەكردەۋە پادشاھەك بە خۆى و ژنى و كورپكەھە، ئەۋ ھەموو
خانۋوبەرەى بۆچى بوۋە؟!

چوۋمە مەگەۋى لىنىنگراد. مەگەۋىكى زۆر جەۋان و خۇش و فرەۋانە. پىرە لە مافوورەى
جەۋان. مەلەيەكى مل ئەستور- دەتگوت تەگەى دابەستەيە!- بە پىرمەھە ھات و لە بەر خۇيەھە
بە عارەبى مەلەيانە دەيگوت: «شوكور بۆ خوا نوپۇز كەردن ئازادە!». بە عەلىۋى تەرجمانم گوت:
ۋا ديارە نوپۇز كەردن لىرە ئازاد نىيە؛ چۈنكە مەلەى ئىمە ئەم قسانە نازانن. فىر كراۋە بۆ مىۋانانى
لاۋەكى ئەمە بلى. عەلىۋى گوتى: «لام وايە راستى بۆ چوۋى!».

قورعانىكى يەك پەرىم دىت. مەلاكە ناۋى عەبدولبارى بوو، گوتى: ئەۋە ديارى جەمىل
رۆژبەيانىيە؛ سەلامى لى بگە! تۆش كە چوۋىتەھە بەغدا ناوم لە مەجەللەى ئادابى ئىسلامىدا
بنووسە!

لە پاش گەرەنەھەم بۆ بەغدا، لە مالى مەلاستەفا، مامۇستا مەلاجەمىل رۆژبەيانىم دىت.
گوتى: چوۋى مەگەۋى لىنىنگراد؟ مەلا عەبدولبارىت دىت؟ چۆنە؟ گوتىم: مامۇستا باسى ئەۋ
بىن نامۇوسە مەكە! دەيگوت مامۇ مەلا جەمىلم گاۋە! گوتى: ھەتىو تۆ بۆ لىرە قسەى ۋا دەكەى؟
مەگەر مەن ئەۋم گابى! بارزانى زۆر پىكەنى.

ئەۋى سەرنجى راكىشام، لە دەركى ئاۋدەستەكان بە توركى و بە خەتى عەرەبى نووسرابوو:
«ژانە- پىۋانە». نەمزانى بۆ ناكرى ئاۋدەست بە روۋسى بنووسرى؟ كام زىانى ھەيە؟!

چوۋمە دىدەنى كلىساي «ياكوبسكى گورود» كە گۆيەكى تىدا دى و دەچى، ھەرەكەتى
زەمىنت نىشان دەدا. چوۋمە دىدەنى خانۋى پوۋشكىن؛ ئەلمانى ناشىرىنيان كەردبوو. زۆر
جىگەى جەۋانى ترم دىتن كە ئەلمانان خراپيان كەردبوون. ئەلمانم ۋەك عەرەبان ھاتە بەر چاۋ كە
دژى جەۋانى و ھونەرن...

چوومه ئۆپىزاي حەوت پەيكەرى شاعىر «نيزامى» كە مۇسىقارى گەورەى ئازەرى «قەرە قەرەيۇف» كىرەتە تۇپىرا. رووس بۇ گوى گرتن لە مووزىكى بەنرخ وەك سۇفلىكەى ئىمە بۇ قورعان بىستىن وان. بە سرتە وىستىم شتىك لە عەلىيۇف پىرسىم، لە دە جىئە پتر «وشت، وشت» يان كىرد. يانى با گويمان لى بى، قسە مەكە!

چوومه بىنكەى رۇژھەلات ناسى، بەشى كوردى لە لىنىنگىراد. «ئوربىلى» ئەو پىاوه گەورە و بەرپزەى ئەرمەنى كە بە فەرمانى ئەو، خرۇشۇف ئىجازەى كىرەنەوەى ئەو ئامۇزگايەى دابوو؛ دەرسى كوردى لى دەخوئندرا و كىتپى كوردى چاپ دەكرد؛ بە زىارەتى سەرفراز بووم. خۇ ئەخوازا كە بىستى من مەموزىنم وەرگىراو تە سەر سۇرانى، ھەر تەواو كەيفى ھات.

ئۆربىلى لە زانا ھەرە بەناوبانگە كانى رۇژھەلات ناسى شۆرەوى بوو؛ بە دل و گىان عاشقى ئەحمەدى خانى و نىزامى گەنجەوى. دەيانگوت لە رۇژىكدا ئۆربىلى وىستوو بەر بارەى نىزامى قسە بكا، كە بۇمبارانى شار كراو. بۇمباى ئەلمانان دە سالۆنەكە كەوتوو و بانەكە لايەكى رووخاو. دانىشتووان وىستوو يانە ھەلپىن، گوتوو: باسى نىزامىتان بۇ دەكەم؛ پىاو دەبى شەرم لە نىزامى بكا. ئىو چۆنى بە جى دىلن؟! ھەموو گەراونەو جى خۇيان.

قەناتى كوردىۇف يەككىك لە مامۇستايانى ئامۇزگاكە بوو كە زۇر شاگردى كوردى خوئىن و كوردنەزادى پىگە ياندوون. خانم سىدا رۇدىنكو - كە مەموزىن و بەيتى شىخى سەنعان و چەند كىتپى تىرى بە شەرخى رووسىيەو لە چاپ داو - لەوئ بوو؛ دەگەلىا بوومە ئاشنا. ئەو خانمە لە دايكىكى ئەرمەنى و باو كىكى گورجى بوو. كرمانجى وەك خەلىكى بۇتان و فارسى زۇر باش دەزانى. خواىشتى كىرد چەند رۇژىك بىمىن، دىوانى شىخ سەنعانەكەى دەگەل وە خوئىنم كە خەتە مەلایانە زۇر ناخۇشەكەى بۇ ساغ نەدەبۇو. نەمدەتوانى بىمىن. قەرارمان دا لە مۇسكۇرا دەعوەتى لى بكم كە ئىجازە وەرگىرئ و لە مۇسكۇ دەگەلى بخوئىنمەو. دوكتور كەرىم ئەبىووبىش ھەر لەو ئامۇزگايەى زمان شناسى خوئىندوو. ژنەكەشى «ئىرا» فارسى دەزانى. چوومهو مۇسكۇ. رۇژىك قۇلۇشىن - كە باسەم كىرد - ھاتە لام كە پىسىارم لى بكا؛ سەلماسى تەرجىمانان بوو.

پىرسى: رادىۇ يەريوان بە كوردى، لە كوردستان نىرخى چۆنە؟
گوتىم: راست دەوئ تەنىا كەسىك ھەيە لە ھەموو كوردستان كە تىپى بگا. ئەویش ئىستە لەوئ ئەماو. ئەو كەشەش من!

پىسىارى كىرد: ئايا لە خاوەن زاراوە كانى كوردستان كاميان بەشى زۇرن؟
گوتىم: كرمانج، پاشان سۇران.
گوتى: نا، يەكى تر لە ھەمووان پترە!
- جەناب من باشتىرى دەزانم.
- نەخىر نايانى!

ھەر دەستى بە ناوچاوانىيەو دەگرت و لە پر لە رانى خۇى دەدا و فیتەيەكى دەكىشا:
- ئەى! بۇ وە بىرم نايەتەو؟!

گوتىم: دەزانم تۇ مەنزوررت زازايە.
- ئەرى دىتتەو، راست دەكەى!
- كاكى خۇم! بە داخەو بە ھەلەيان برىدوى. زازا كۇمەلىكى كەمن. عىراقى بە ھەرچى

سۆرائى نەبى دەلەين بادىنى، يان زازۇكى، يان زازا.
من پرسىارم لەو کرد:

- رۆزنامەى حىزبى شىووعى عىراق چاپخانەى ئىئو، پوولى دەدەنى. رۆزنامەى «خەبات»
(رۆزنامەى پارتى) ھەر بە خۆراپى ھەموو رۆژ دوو ئەوەندەى شىووعىەکان لە سەر ئىئو و لە سەر
چىنى كومۇنىست دەنووسى و پىتان ھەلدەلى. ھەموو رادىو مۇسكۆ لە «اتحادالشعب» نەقل
دەکا، بۆچى قەت باسى خەبات ناکەن؟
بە مۇنىكەو لىي روانىم:

- خەبات؟ ئىبراخىم ئەخمىت؟! نوورى ئەخمىت تەخا؟!

پشتەدەستى رادەو شاند؛ يانى ھەر باسى مەكە!
دانىشتەم ھەرزەيەكى زۆر بە ئاب و تابم بۆ لىژنەى مەركەزى لە كرملین نووسى، بە ھەزار و
يەك دەلىل ئىسباتم کردبوو كە ئەگەر رادىو مۇسكۆ بەرنامەى كوردى ھەبى چەند باشە و چەند
بە قازانجى شۆرەى تەواو دەبى. ئەمجار ھەر كوردىكى دەرەو ھاتبا مۇسكۆ، دەگەيمە سەرى و
داوانامەيەكم پى دەنووسى و بە تەرجەمەكراوى دەمنارد، بەلكو بەختە كۆيت بىگرى و مۇسكۆ بە
كوردى بەرنامەى ھەبى؛ بەلام كەس گووى بە كلاومان نەپىئا...

دوو كەس ھاتنە لام گوتيان: لە ئەنساكۆپىدىاى شۆرەيدا ناوى ھەزار وەك شاعىرى كورد و
ناوى جگەر خوون چاپ كراو. لە گۆرانىشمان پرسىو كە جگە لە خۆى كى ھەيە لە چاپى تازە
دا - كە ھەر بە دە سال جارێك چاپى تازە دەكرىتەو - بنووسرى؟ گوتوى: ھەر من ھەم!

گوتم: رەنگە تىتان نەگەبىشتى؛ دەنا ئەو دەزانى زۆر كەسى وامان ھەيە. نەخوازە نەماوەكان
و ەك خانى و جزىرى و نالى و مەولەوى و زۆرى تىرىش كە دەبوايە رووپەرى ئەنساكۆپىدىان
داگىر كىردا. من بۆتان دەنووسم. گوتيان زۆرمان پى خۆشە. وادەمان دانا. وىكەوتم ناوى
حەفتاويەك شاعىر و نووسەرى كوردم رىز كىرد و دامنى. دواى چەند رۆژ ھاتنەو لام. گوتيان:
دوكتور كەرىم ئەيىووبى دەلى ئەوانە مەعلووم نىيە راست بن، دەلىلى دەوى!

- بەلى راست دەكا! لە مۇسكۆ دەلىلى چى بىنمەو؟! «دار، ھۆرەى لە خۆى نەبى،
ناقلشى»! ئەوىش چوو...

كەرىم ئەيىووبى تىزى دوكتوراي لە سەر «شاعىر ھەزار» وەرگرت. ديار بوو دەبوايە لە
شىعرەكانم شايت وەرگرى. رۆژىك لە ئاسايشگا نامەيەكم بۆ ھات، دەلى: برا «پەرەووعە» بە
چى دەلەين؟ ئەو كوردى كۆيە؟ نووسىم: نازانم. تۆ شىعەرېكم بۆ بنووسە كە ئەمەى تىدايە.
بەيتەكە ئەمە بوو: «تووتن و پەر و ەتر و بۆن». نووسىم: برا تۆ ماناى «تەر و بۆن» لىدەو، ئەو
دەم پەرەووعە روون دەبىتەو!

كەرىم ئەيىووبى بىرەمىە ئامۆزگای ەرهەبى لە مۇسكۆ، گوتى: دەبى لەوى بە ەارەبى قسە
بكەى، من وام گوتوو، خەجالەتم مەكە! مامۆستای ەرهە گەورەى دەرسى ەرهەبى
«سولتانوف» ناوىك بوو. دەستى ناو دەستمەو و «ئەخلەن وە سەخلەن» بە خىرى ەپنام. بۆ
خاترى كەرىم بە ەرهەبى فەسىحى قورعانى نوتقىكى دوور و درىژم كىرد. ھەموو مامۆستا و
شاگردەكان سەر دەجوولتەن. پاش ماندوو بوون بەسم كىرد. تىريان لە چەپلە دا. ئەو جار بە
كەرىمىان گوت: تىكايە بۆمان بە رووسى تەرجەمە كە، چونكە ھىچى تىنەگەبىشتىن! كەرىم
دەلى: جا منىش لە ەرهەبى نەگەبىشتووم! ناچار لە سەررا من بە كوردى و ئەو بە رووسى ملمان

لە چەقەچەق نايەو!

چوومە مووزەي پىترى گەورە. كۆتەلى پىترى گەورەم لە جوانترين شوين، لە سەر لىواری چەمى «نيوا» دیت. لە چەند جى كۆتەلى مەلەكە كاترينم دى كە زۆر بە حورمەت بە يادگار ماون. شيووعى خۆمانم دەهاتنە بەر چاو كە كىلى قەبرى پياوہ گەورەكانى كوردیان دەشكاند...

تەرزى ژيان

پەنگە بە ھەزاران كىتب و مەقالە لە سەر ژيان لە شۆرەيدا نووسرايى؛ كە نووسەرەكانيان پەيامنيزى پۆزنامە جيهانيەكانى موحتەبەر، يان زانا و دورناسى بەناوبانگ بوون. لىرەدا من -كە وەك لە بەسەرھاتى پيشووم تىگەيشتووى- لە لىكدانەوہ و زانىنى ماركسيسمدا وەك كويز و كەپى ناو زەماوەندم؛ تۆ چەند لە گۆرانی و شيعرى ژاپۆنى دەگەي، منيش لەو بارە وام و كۆلى تريش. بەلام من وەك ديومە باسى دەكەم و ئەگەر خوار و خيچيشت تيدا دیت، بە لىنەزانيەكەمى بېخەشە! من چىرۆكى خۆم دەنووسم؛ نە شى كردنەوہى ماركسيسم.

چۆن لە عىراق و ئيران -مەسەلەن- ئۆتۆبۇسى ناو شاران مالى دەولەتە و پوولى بليت بە دەولەت دەگا و شوفير و كارەران سەرى مانگ حقووق لە دەولەت وەردەگرن، لە شۆرەوۋى ھەموو شت كراوہتە مالى دەولەت، بەھرەي كارى ھەموو كەس بە دەولەت دەگا و ھەموو كەس حقووق لە دەولەت وەردەگرئ؛ ھەر كەس بە پىيى كارى خۆي. ھەيە مانگى پىنسەد رووبل، ھەيشە مانگى خوا دەزانئ چەند وەردەگرئ، واتا لە ۵۰ دۆلارەوہ تا نازانم چەند. كارم بەوہ نىيە كە زانايانى ئاتۆم و پايەبەرزەكانى عىلمى چيان دەدرايە؛ بەلام نووسەرى وا ھەبوو سالىئ مليۆنيك رووبلى داھات بوو. چونكە جگە لەو پوولەي دەولەت بۆ ھەقى نووسينەكەي دەدا، نووسراوہكەي چەند جار لە چاپ بديايتەوہ، نيوہى بۆ ئەو بوو. كەوا بوو ئەگەر تەبەقەي دەولەمەندى زەمانى نىكۆلا لە ناو چوووبو، تەبەقەيكي تر بە داھاتى زۆرەوہ پەيدا ببوو. بەلام فەرەكە لىرەدا بوو كەس ھەر چەندى پوولى ھەبا، نەيدەتوانى خەلكى دى بخاتە بەر كار و خۆي بە تەنبەلى بە سەريان رابگا. كابراي كە زۆرى پوول پى دەگەيشت ھەر دەيتوانى ئەسپابى ناومالى زۆر بەنرخ بكري؛ خۆش بخوا و خۆش رابويزئ. دەولەت كە خۆي خاوەنى ھەموو شتيكە، نرخى ھەموو شتى ديار كردوہ. كارىك كراوہ كە ھەر پووليكى دەگەر دايە، راست بېژيتەوہ ناو داخلى دەولەت. نرخى شتى زۆر پيداويستى ژيان، وەك نان و پىخۇرئ كە لە مال دروست بكري، ھەرزان و شتى زۆر ناپيداويست و دەولەمەندانە، لەو پەپى گرانيدا بوو. ماشينى مۆسكۆويچ -كە لە بەغدا بە شازدە ھەزار رووبل دەفرۆشرا- بۆ خەلكى ناوخۆ پەنجە ھەزار بوو. كارى بى ماندوو بوون ھەرزان و كارى گران، گران قيمەت بوو. بژيشك ھەوت سەد و پەنجە، موھەنديسى وەرزيى [كشتوكال] ھەزار و سەد، كارگەرى كارامەي كارخانە دوو ھەزار و سېسەدى وەردەگرت. كارى شاعير و نووسەر و ھونەرمەند و ھونەرپيشەي تئاتر و سينەما، لە كارە زۆر بەنرخەكان بوو. وەك دەيانگوت: ئەندامانى حيزب لە خەلكى پەمەكى زۆر خۆشتر دەژين. تەنانت جۇكيك ھەبوو كە لە قەتاردا دوكتوريكى ھاوپيمان گيپايەوہ:

«پۆلىس شەو بە كۆلان و خەياباندا دەگەران، ھەر سەرخۆشيك تەووش بوونايە، دەيانناردە گرتووخانە تا بەياني. چەند كەسكيان گرت و نارديان. چوونە سەريەكيكى كە لە بەفردا دريژ ببوو. ئەفسەر بۆنى بە دەميەوہ كرد و گوتى: پەفيق بە تاكسى بەرنەوہ مالى؛ چونكە بۆنى

كۇنياكى گرانى لى دەھات!».

رادىۋى چىند مەۋج بە دوو ھەزار و پىنچ سەد تا سى ھەزار بوو؛ يانى كرىي چوار مانگى بۇشكىك. رادىۋى يەك مەۋج ھەبوو - كە ھەر مۇسكۇى دەگرت - بە بىست و پىنچ رووبل؛ كە دەيكر دەھقى بوتلىك و دكا، يان دواز دە ئىستىكان چاى لە چاخانە. ئەو خەلكە كە لە دە ھەزاري يە كىكى زامانى لاۋەكى نازانى، كاري بەو رادىۋە ھەرزانە پىك دەھات. خوا ھەلناگرى دزىش لە دەولەت و مىللەت دەكرا، بۇ نموونە: خەياتە، بۇى دىاري كراو دەستى جل بە دووسەد رووبل بدروى. مشتەرى كە دەچوو، دەفتەرىكى زەلامى لىك دەكردەھ:

- ناوت؟ ئەندازەت؟ فلانت؟... باشە پاش ھەوت مانگ وەرەھە!
- كاكە ئەو زستانە، سەرمامە، چۆن ھەو مانگى تر؟
- بەخشە، ھەموو شت بە نۆرەى خۇى. ئەوئەندەت خەلك لە پىشەوہىيە.
- دايكت چاك، بابت چاك، فكرىك، چارەيەك. وەك تۇ دەلىيى «قەل گووم ناگەيەننە بەھار!».

- ھا! لەبەر خاترى تۇ دەبى لە مالمەوہ بۇت بدرووم؛ بەلام دەبى ھەشسەد رووبل بدەى!
خۇ ئەگەر نەشتەدا و ھەوت مانگەش راوہستابى، جلكىكى بۇ دەدرووى لە تاژى كەن بتۆرى!
سەدان تەلەۋىزىيۇن لە مغازەيىكە، نرخیان لە سەر نووسراوہ، بەلام دىسان دەفتەرەبۇر ھەيە:
- ھەر وەخت نۆرەت ھات، چونكە ئەوانە ھەموو گىراۋنەوہ.
- ئەدى ئەگەر زياترت بدەمى؟
- باشە يەكىكىيان ھەلگرە، خاۋەنەكەى رازى دەكەم!
لاى دەلاكتىك سەرم تاشى، شەش رووبلى ساند. سەلماسى پرسى:
- ئۇدكلۇنيان لى داي؟
- بەلى.

- نرخی دوو رووبلە. بەلام چوارەكە ھەقى ئۇدكلۇنەكەيە كە بۇ خۇى بردوۋە!
لە ماشىنىكى تايەتتى وەزارەتى لەش ساغىدا چوومە وەزارەت. لە خەيابانى گۇركى پۇلىس راىگرت. شۇفىر دابەزى و سرتەيىكى كرد، ھاتەوہ. سەلماسى پرسى:
- چەندى لى ئەستاندى؟

- پىم گوت مىۋانى لاۋەكىم پىيە، دوايە پىنچ رووبلت دەدەمى! ھىچ موخالەفەشم نەبوو؛ بەلام ناۋى نووسىبام چەند رۇژىك لە كار دەكەۋتم.
جارىك خاۋەن تاكسىەك گوتى: پۇلىس تەشقەلە بە ھەموو تاكسىەك دەكەن. لە رىدا ئەم پرس و وەرەمە لە نىۋان شۇفىر و سەلماسىدا رابرد:
- ھقووقت؟

- چوار سەد رووبل.
- جا چۆن پىي دەژى؟
- پىۋى پوولدار نەبى سۋارى تاكسى نابى. ھىسابى تاكسىش لە سەر مېتراژە. پىم دەلېن لە سەرمان راۋەستە، نىو سەعات، سەعاتىك. ئەوسا بەخشىكى باشم دەدەنى.
- ئەگەر تاكسىەكەت شتىكى شكا چ دەكەى؟

- ده چم له ئیداره دهینووسم، نمره و تاریخیکم ددهنئ. ئه و جار خۆم دهچم چاکي دهکه مهوه له سر حیسابی خۆم؛ چونکه له وانهیه له ئیداره که دوو مانگ مهحتلم کهن. ئهوان بۆ خۆیان پوولی چا کردنهوه که ی له سر دهولت حیساب دهکهن و دهیخۆن؛ منیش کارم په کی ناکهوی.

بهلام ههر چهند دزی بکړئ له دارایی دهولت زیانیک ناکهوی؛ چونکه ههمووی ههر دیتهوه گیرفانی خۆی. ئه گهر ملیۆن رووبلت هه بئ، له دهرهوهی رووسیا به فلسیک ناچئ. له مالهوهی دانئی، له وانهیه لیت بدزن؛ له بانکی دادهنئی، له ژیر چاوه دیری دهولت دای: «بۆچی خهرجی ناکه ی؟ مهزوروت چییه پایده گری؟...» لیت ده بیته به لا و ناچاری خهرجی که ی، شتی لووکسی پئ بکړی. ئه ویش وا گران کراوه وهک مار پیتهوه دهدا. ده بیته ئاگر پووله زیادیه کهت دهسووتینئ.

له رستووران تا سعات یازده و نیو کریکاران جهمیکیان به دوازه رووبل دهخوارد. ههر ئه و رستوورانه له نیوه پۆوه موزیکالی دههاتنئ، جهمیک خۆی له سه د و دووسه د رووبل دهدا. جهمی ئه عیانانه زۆری پئ دهووست. ئه گهر که رسته ت بکړیا و له مال لیت نابا، زۆر ههرزان دهکهوت. له شۆرهوی که سی کارئ دهولته تی نه کردبا، به زۆر نه ده خرا بهر کار؛ به لام حقووق نه بوو. وه ستای ته له فون و ته له ویزوون و رادیو چا کردنهوه هه بوون که نازاد بوون و له مالان کاریان بۆ پهیدا ده بوو. ژن هه بوون، ده بوونه کاره که ری مالان، به لام ده بوايه وهک کریکاری دهولت رۆژئ ههشت سعات کار، هه فته ی دوو رۆژ وچان، سالی مانگیک مه ره خه سی به حقووقه وه وه رگرن. سه لماسی کلفه تیکی وای هه بوو که وهک فیرعه ون حوکمی ده کرد. شه ویک له دانشگاهی گردی لاینین چووبووینه دهعه وتی خویندکاران. مه شرووب هه بوو، نان نه درا. سعات دوازه هاتینه دهر، زۆرم برسبوو؛ گوتم: سه لماسی تازه نان دهس ناکه وی. دیمه وه ماله ئیوه نان دهخۆم و ههر له ویش دهنووم.

- جیگهی خهومان نییه.

- کاکه دهچم له ژووری کلفه ته که دهخه وم؛ لیم روونه دهرمناکا.

گوته ی: نایه لم بی، ده تبه مه وه ئوتیل.

به یانی ئه و رۆژه هات:

- کاکه چم لی ده که ی؟

- خیره؟

- کوپه غه له تیکم کرد، بۆ کلفه ته که م گیراوه که تۆ چت گوته. ئه وای لیم به قین داچووه؛

ده لی: پیاویک حورمه تی منی له بهر بووه تۆ نه ته یشتووه بی؛ ههر ئیسته دهرۆم!

- مسته فا گیان هاسانه، بمبه بۆت ناشت ده که مه وه!

- ها! له به غدا بلتی گه وادیم پئ کردووه؟! نایه لم!

سی کاری زۆر گرینگ له رووسیا پیک هاتووه: بیمه ی هه موانی، کار بۆ هه موو داخوازی کاریک، خویندن بۆ هه موو مندالیک؛ که ئه م سی شته بی خه من. مه سه له ی مه سه که نیش له ریگه ی حهل کردندا بوو. قه رار وا بوو تا سالی هه زار و نه سهد و حه فتا ئه و گیروگره فته ش نه مینئ. چوومه سه یری خانوو کردن: لادیواریک له قالب دراو ده گهل سی لادیوار و سه ربانی ساز، لیک ده درا و ههر هینده ی بلتی یهک و دوو ده بوو به وه تاغیک. ده یانگوته وا هه یه

نەۋمىك لە زەۋىن لىك دەدەن و دەبىنە سەر نەۋمىك؛ كە من ئەۋەم نەدەت. خانوو زۆر گەۋرەن. ھى واىە جىگەى سەدان مالە. ئاسانسۆر ھەيە؛ تەلەفۇن بۇ چەند مالىك ھەيە؛ گاز لوولە كىشى كراۋە. دەۋلەت لە سەدى شتىكى كەم لە حقووق دەپرى، ۋە بەرى دەخا. مالەكان چكۆلەن؛ لە ۋەتاغىك و ئاشپەزخانەيەكەۋە تا سى ۋەتاغ ھەيە؛ بى سالۇن. چەند مال لە كۆرىدۇرىك دان؛ درگايان بەرانبەرى يەكە. كابرا دەپى ھەمىشە درگا پتەۋەدا، ئەگەر نەيەۋى ژوورى مالى بىينن. كە ئەمە رەنگە بۇ خەلكى دەرەۋەى خاۋەن مال زۆر ناخۇش بى. بەلام لەۋى ئەگەر ئەمە دەست كەۋى نىعمەتە.

لە سەرمای زۆر سەختدا و لە گەرمادا، بازار و مېترۇ و ئوتىل لە مەركەزەۋە گەرم و فىنك دەكرىنەۋە. پووس بە گشتى و مەسكەۋى و لىنىنگرادى زۆر تەپۋىش و جلكى جوانيان زۆر ھەز لىيە. ھەرچى دەستيان كەۋى لە پۇشاكى جوانى خەرج دەكەن. سىنەما و تىئاتر مايەى سەرگەرمى ھەموانىيە. نەخاۋا بالشۆى تئاتر كەسپىك بە دوو مانگىش بلىتى دەس كەۋى، شانازى بە بەختى دەكا. چوۋمە بالشۆى تئاتر، بالىيە «پشت كوۋرى نۆتردام» بوو.

خوئىندەۋە يەكجار بەرمىنە؛ زۆرىش ھەرزان دەست دەكەۋى. تىراۋ ھەرچەند بى، كىتب زۆر زوو لە بازار نامىنى. شەۋىك لە بەر دەر كى تئاترىك كىتبىكەم دىت: «چەند چىرۋكى كوردان»، سەلماسى نەيھىشت بىكرىم: «لە پاشان دەيكرىن...». ھاتىنە دەر نەماۋو. گروم گرت ھەر دەبى پەيداي كەى. زۆر شوئىن گەرابوو دەستى نەكەۋتوو. بە رۇژىك خەلاس بىوو.

بە تىكرابى خەلكى شار دەگەل خەلكى لادى زۆريان فەرق ھەبوو. خەلكى لادى جىلشەر و پىنخواسى زۆريان ھەبوو. بەلام ئەۋى راست بى خانوۋى دىنشىنەكان - كە لە دار كراۋە و لە ناۋ باغچەدا ھەلكەۋتوون - بە چىزەى من زۆر لە خانوۋى شارستانىيەكان خۇشتر بوو. دەمگوت: ئەگەر مالم لە رووسىيە با، لە خانوۋى لادىدا دەژيام و كارى شارستانم دەكردا

ئازادى قەلەم و بىر و راي تاكەكەسى دەربرىن ۋەك ولاتانى عەرەبى و مىسر و ئىرانە، كەس ناتوانى رەخنە لە دەۋلەت بگرى. خەلكەكەش زۆر سالە فىرى بوون و پىيەۋە گەۋرە بوون، گوئى نادەنە ئازادى فەردى، ھەيە يان نىيە.

بۇ جىتلىان - كوپ و كچ - ئەۋەپەرى خۇشسىيە؛ بەۋ شەرەتە نان و بەرگيان دابىن بىى. من دىتوۋمە كچ پىش بە كوپىك بگرى و لە نىۋ ھەۋالان و خەلكدا بلى: «تۆم پى جوانە، ۋەرە با پىكەۋە بگەرىين»، كە ھىچ بە عەيب حىساب نەكراۋە. لاۋىك بە ھەر ژنىك بلى: تۆم خۇش دەۋى و دەۋەتى بكا، ئىتر پتى نالى: «دە دىمى بابت رىم!» ئەگەر نەيەۋى بە پىكەنىنەۋە دەلى: «من كارم ھەيە، ناتوانم، بىەخشە!».

جگە لە سىياسەتمەداران و ھىندىكى كەم لە رەشايى گەل، ھەموو زۆر لە دىيائى لاۋە بىخەبەرن؛ لايان واىە ژيان ھەر لە شۆرەۋى دايە و خەلكى ولاتى سەرمایەدارى، يان لەۋ خاۋەن كارخانەن كە بە ھەزاران كارگەر ۋە بەر قامچى دەدەن و لەسەر كەمترىن بىانوو دەيانكوژن، يان كرىكارە بەر قامچىكەيە؛ ناۋنجى تىدا نىيە. لە منيان دەپرسى: تۆ كرىكارى؟

- نەخىر دوكانى خۇم ھەيە.

- چەند ھەزار كرىكارت دە بەردەستدايە؟!

- ھىچ، ھەر تەنيام.

- باۋەر ناكەم! دەى چەند پەيدا دەكەى؟

- رۇزى ھەقى پياۋىكى كولېر.

- ئاى لەو قسە درۆيە!

رۇزىك لە باغچەى ئاسايشگا، ژنىك - كە بژىشكى مىندالان بوو - پرى بە چىنگى گىادا كىرد، پىرسى: لە عىراق شتى وا ھەيە؟!

- نەخىر! لەوى رۇزىم سەرمايەدارىيە؛ گىا شىن نابى!

- راست نىمە لە بەھەشتاين، ئەو ھەموو گىايەى دەبىنى!

فەتھى گوتى: بۇ درۆى دەگەل دەكەى؟

گوتىم: نامەوى لەو خەو خۆشەى راپەرېنم...

فەتھى گوتى: يەكئ لەو ئەفسەرانەى ئىرانى كە لە قەلەمورغىيەو رەفترابوون، بۆى گىرامەو: كە ھاتىنەو مۇسكۇ، ھەر يەكەى دەگەل شارەزايەك دەگەرېن. شارەزاكەم گوتى: شتىكەم ھەيە دوگمەى بادە، گوپت لە تاران و زۇر شوپنان دەبى؛ دەسكارى شۆرەوييە. وەرە نىشانە دەم.

بىردىمەو مال، پىچى رادىۋى با دا، دەنگ نەھات. لە خەجالەتباين مات بوو: ديارە باوەرېم پى ناكەى! كۆتەكەم داكەند، گوتىم: جەرپادەرېكەم بۇ بىنە! رادىۋم بۇ چاك كىردەو. گوتىم: مەن وەستاي ئەو شتەنەم!

نومايشگايەكى سەنەتەى ئەمىرىكا ھاتە مۇسكۇ، زۇر كەس لە ئاسايشگاۋە چوون. دەيانگوت: زۇر سەيرە، خۇ ئەمىرىكاش دەتوانى ھىلى كۆپتەر دروس كا!

رۇزى كە ھەۋەل مانگى دەسكردى شۆرەوى لە سەر مانگى عاسمان نىشتەو، بە دوكتورىكى ئەرمەنىم گوت: بە راستى مايەى شانازىيە. گوتى: راستە؛ بەلام بىرا لە جىياتى ئەو كارخانەيەكى سىرونجى باشيان بۇ دروست بىكردىنايە!

لە ماركسىسمدا كە دىن ھىچ جىگاي نىيە، پىم سەير بوو كە لە شۆرەوى دىنىكى سەربەخۇ پەيدا بوو؛ ئەۋىش بە پىرۇز زانىنى لىنىنە. لاشەكەى دە نىۋ قەبرە شوۋشەكەيدا مۇمىيى كراۋە و ماۋە و بۆتە جىگە زىارەتى ھەموو كەس. لە زىستان و ھاۋىندا، ھەمىشە بچۇ، بە درىژايى كىلۇمىترىك خەلكە بۇ نۆرە زىارەت راۋەستاو. دوو-دوو دەچنە ژور، چاۋيان بە لىنىن دەكەۋى و لە دەرگى ترەو دەردەچن. قەت لە ۋلاتى موسولمانان ئەۋەندە رىز لە گۆرى پياۋچاكان نەنراۋە. كە دەرسى روۋسى مەدرەسەى مىندالانم دەخوئىد، زۇر فەرمائىشتى لىنىنم دەھاتە بەر كە زۇر سال بوو لەبەرم بوو؛ ھەدىسى پىغەمبەر كرابوۋە وتەى لىنىن!

رۇزىك چوۋمە كىتېخانەى لىنىن لە مۇسكۇ. لە دەرگا جزوۋەكىيان دامى، نووسرابوۋ جگە لە مەجەللات، بىست مىۋىن كىتېبى تېدايە. سالۋىن سالۋىنە، ھەر كەسە بە زمانى كىتېب دەخوئىتەو، لە سالۋىن تايبەتى دادەنىشتى، فېشى ناۋى كىتېبان و فېشى ناۋى نووسەرانى كىتېبان دەس بەجى پەيدا دەكرى. كارتىك بە شمارەى كىتېب دەخەنە بەر لاقى خۇيانەو كە كونىكە. پاش مەدەيەكى زۇر كەم، شتى ۋەك قەتارى چكۈلە كىتېبەكە دىنى و لىي ۋەرگەر. پاش خوئىندەو، قەتارە كە دىيائەو شۋى خۇى لە ناۋ غەنبارى تايبەتدا، كە ھەرگىز مۇرانە و شە كارى تى ناكە. ئەگەر مىكرۇفېلىم لە كىتېب بوى، ئەو داۋا دەكەى، زەرەبىنت لە سەر مىزەكە لە بەر دەمە، بە درشتى نىشانە دەدا.

مەن چوۋمە بەشى فارسى، گوتىم بەشى كوردىم دەۋى. لە بەشى كوردى، ژنىكى سەرسىپى

ۋەك چۆرى شىر، زۆر بە سەر و سىما، بەخىرى ھىنام. گوتى: كورد لە كىتىب ناردن تەنبەلن. كىتىب لىرە تا ھەتا دەمىنى، بەلام نانېرن. گوتم: ئاخىر عەيىبى خۇشتان بلى. زۆر كەس كىتىبى كوردى دەنېرى؛ بەلام بە واسىتەى ئاشنايان لە شۆرەوى، ئەوان نايدەن بە كىتىبخانە. بۇ نمونە من چەند كىتىبم بۇ ھىناۋى لە مۇسكۇ بە پوول كرىومەتەۋە و خاۋەنەكانيان بۇ ئىرەيان ناردوۋە و دزراۋە. ۋاى دانې كىتىبم بە ناۋى تۆ نارد، كىچ دەلى تۆش بەۋ دەرەدى نابەى؟!

گوتى: دەبىچ لە سەر ئەۋ قسەت عوزر خوايىم لى بىكەى. من كوردم؛ زۆر ھەز دەكەم بەشى كوردى زۆر دەۋلەمەند بىچ. من ناوم زىنەب كەرىم ئۇقايە. باۋىك خەلىكى شارىكى كوردستان بە ناۋى سابلاغ بوو. زۆرى زمان دەزانى، تاجران لەۋپو دەگەل خۇيان دەھىنا بۇ تەرجومانى. ئاخىرى لە تاتاريا دامەزرا و دايكى منى ھىنا. نابى قسەى ۋا دەربارەم بىكرى. گوتم: سەد جار عوزر خوايىت لى دەكەم؛ بمبەخشە!...

سەبرى خۇش ئەۋە بوو، بەيتى سەرەمەرەكەم - كە گوتم تەنبا سى نوسخەى نەفەۋتابوۋ - لەۋى ھەبوۋ!

چوۋمە سىركى مۇسكۇ. چوۋمە سىنەماى «پانىراما» كە زۆرم پى سەير بوو؛ ھەر ئەۋ جارەشم دىتوۋە. چوۋمە موۋزەى تەبىعى، نامەيەكەم بۇ فەتھى نوۋسى كە: «سەرجومى كەربەلايى فەتھوللام زيارەت كرد!» تىگەيىبو كە مەنزورم ئىسكىلىتى قەدىمى گۇرىللايە بوۋە!

لە سەر داۋاى خۇم، غەلىۋىيان رەگەل خىستىم، چوۋمە تاشكەند. ئادرىسى سابلاغىكەم پى بوو. كارمەندىكى شەھردارىم دەگەل ھات، زۆر گەراين نەماندىتەۋە. لەم سەر دەچوۋىن، كەرىك بە زىن و لغاۋەۋە لە بەر دەر كىك بوو. گوتم: ئەۋە كەرى ئاخوندە! كە دەگەراينەۋە، ئاخوندىك سوۋرى كەرە شىن بىبوو. كابرا پرسى: ئەۋە چۇنت زانى؟! گوتم: زەۋقى مەلا دەناسم!

بە ناشوكرى خودا نەبى، لە ھەموو شوپىنان موسولمان و مىش و چىلەك ۋەك براى ئاۋال دوانەن و بىچ يەكتر نابى! تۆ كە لە لىنىنگراد و مۇسكۇ مىشىكت بۇ دەرمان دەس نەدەكەۋت، لە بازارى تاشكەند سەد ھەزارت بە قۇشەيكە بىكرىيا! مەنجهلە شۇرپا و پلاۋ لە سەر لىۋى جادە داندراۋن و ھەرا و چەقەى فرۇشيارە و لە ناۋ تۆز و غومارى كامىۋن و بارەبەردا موشتەرى پىز بوون. دەتگوت غەلاۋىل حىللەى شارى بەغدايە! قاۋەخانە ھەموۋى سەكۇيان دەۋراندەۋر ھەبوۋ؛ بە چەكەمەۋە چۈر مېردەكى لە سەر سەكۇ دادەنىشتىن، چاى سەبزيان دەخواردەۋە. پىالەيەكى چىنى پىر لە ناۋى كولاۋ، ھىندى گەلا چاى بۇ نەدراۋى بە سەرەۋە؛ بە حال رەنگى دەگۇرا، فېر دەكرا.

ئۆزبەكى جۇرە تركىيەك بوو زۆر كەمى تېدەگەيشتىم. شەۋ چوۋىنە ئۇپىراى «مىرەلى شىرى نەۋايى» كە زۆر دەزگايەكى جوانە. نومايشنامە و سەما و گۇرانى كىزە ئۆزبەكانم زۆر پى خۇش بوو. بەلام ھەرا بوو: سەۋداى بزن و گاجوۋت و چەققەى ئەحوال پىرسىيەك بوو، ۋەك بازارى قەباكەندى!

رۇژى دوايى، كابرايەكى شارەزاي شار لە ئىدارەى سياحەتەۋە بە ناۋ شارى دا گىپراين. ھەستىم كرد كە دەگەينە پىرېژن مىرېژنى بە رېۋبەند و چارشىۋى رەشەۋە، خۇى دەدا بەر چاۋم كە نەيانىنم. گوتم: برا ئەمەى پىناۋى؛ ئەمە بەلگەيە كە شۆرەۋى بە زۆر كەس مەجبوور ناكە بەرگيان بگۇرن.

چوۋىنە سەمەرەقەند. شارىكى كۇنم دىت، زۆربەى گەرەكەكانى خانوۋى خىشى بە قوپر سۋاغ

دراو بوون؛ وهک ساېلاغی زهمانی مندالیم. بهلام چهند گهره کیکي تازهی کارگهرانی له تهرزی خانووبه ره کانی مؤسکو لئ کرابوو؛ که زور ریک و بهرچاو بوون. پیاوړی زور خوشیان ره گهل خستم به ناوی «شهیدوف» فارسی زور چاک دهزانی. چوینه زیارته قهری «قوسهم بن عهباس» که سهرداری نه سحابان بووه و لهوئ شهید کراوه. به سهدان زن به مندالوه هاتبوون چل دانه یان ده گرتوه؛ نیازیان لئ ده خواست.

شهیدوف گوتی: بیتچاره دایکم نهوه چوار چوار شه مؤیه دیته تیره و نیازی رهوا نابی! - چوئن؟

- نهو پله کانه هی بؤ مرقعد ده چن، بیست و یهک پله کانن. نه گهر له سهر که وتن و دابه زیندا ههر بیست و یهک بن، نیاز ره وایه. لهم سهره ژماره بیست و یهک ته وایه، لهو سهر چونکه له بیست و یهکه که پئ دهننه سهر عرز، حیسایان لئ تیک ده چن، دایکم بوی ساغ نه بوتوه! چوینه سهر قهری تهیمووری لهنگ. گونبه زیکه، تابلویه کی له بهرد هلقه ندرای به سهر دهر گاهویه. له سارداوی گونبه زدا گوری تهیموور و به نه قلم ده کهس له خرم و ماموستای دینییه کهی (تاج الدین) نیژراون. به ههنگاو دهووری گوره کهم پتوا. شهیدوف پرسى: نیازت چییه؟

- نهو کابرایه ی به ثاوت بوو زهمینکی دیکه ش هه بویه نهویشی داگیر بکراپه و بیخستایه ته سهر سه مرقعد؛ نیستا له ده ههنگاو زهمیندا قهری لئ نایه...!

چوومه سهری ره سه دخانه ی «شاروخ میرزا» کوړی تهیموور. قهری زانابه کی پروس لهو نریکه بوو. شهیدوف بوی گپرامه وه: شاروخ له زانست و زانایان خوشی دهات؛ نه شوننه ی بؤ نه ستیره ناسان دروست کرد. مه لایان گوتیان کوفره و حه شامه تیان دواي خویان دا و تیک و مه کان درا. نه عالمه پروسه ناسه وارانسه، لئ براوه شوننه که بدوزیته وه. هاتوته سه مرقعد، بیست و پننج سال لهوئ نیشته چی بووه، سؤراغی نه کردوه. پوړتیک له محکه مه ی شه رعیدا قباله یهک ده خویندریته وه که فلانه زهوی خوراوا که ی تا ره سه دخانه یه. ده چی نهو شوننه ده کولئ و پهیدای ده کاته وه. له سهر وه سیه تی خوشی له نریکی نیژراوه. به داخه وه ناوی زاناکم له بیر نه ماوه؛ به لام نافریم بؤ نهو هه موو حه وسه له یه له ریگه ی زانستدا...

لهو ده مه دا کابرایه کی شړولئ توپنه ی گردهل پهیدا بوو، به فارسیه کی تیکه لاوی پروس و نوزبه کی فهرمووی: من بابایوفم، زور باش له میژووی نه ره سه دخانه یه ده زانم. قهده ر ئ چهنه ی لیدا. من هیچ، شهیدوفیش دهنکیکی لئ تی نه گه یشت. پولیکمان نایه مستی و زور سوپاسمان کرد. چوینه دیتنی «ریگستان» که دوو مزگهوت و مه دره سه ی فقهی زهمانی تهیموور بووه؛ په کیان نه که ی دروستی کردوه. شووړه وی ویتوویه پاش ویران بوون ناویان کاته وه تا دنیا گهران بههری لئ ببینن. دوو داموده زگای زور جوان و بهرچاون. لهو ده مه دا وهستا و فاعله کاریان لئ ده کرد. به قسه ی شهیدوف وهستا له کشمیره وه هینراوه که کاشی کاریه کان ساز کاته وه و کریکاران فیری سنعاته که بکا. داستانیک دهنوا نوزبه کاند هه یه که: «بی بی خانم ریگستانی بنیات ناوه تا که تهیموور له هیندوستان گه راپه وه پیشکه شی بکا. کار ته وواو بووه. به وه ستای کوتووه: ههقت چهنده؟ گوتوویه: ماچیکم دهیه ههقم ناوی! گوتوویه: جاریه یه کی جوات دده من، قبولی نه کردوه. خانم ماچیک لئ لاروومه تی داوه تی. جئ ماچ بووه به خالیکی رهش و پان و زور جوان. وهستا له ترسی نهوه که تهیموور پئ

بزانیتهوه، چۆته سهربان و له شهقهی بالانی داوه و فریوه؛ کەس نازانی بۆ کۆی!».

شههیدۆف گوتی: پەيامنێریکی ئەمریکایی هاتبوو سەیری پرێگستان. کاتێ کۆتم: بێبی خانم، نامیلکەبەکی لێک کردەوه گوتی: دێدی خانم نووسراوه، تۆ دەلێنی بێبی خانم! هەرچی کردم ئەو هەر باوەری بە من نەکرد!

چووێ بوخارا، ئەویش وەک سەمەرقەند لە شارە هەرە کۆنەکان و هەر وەک خۆی مابوو. جگە لە گەڕەکی کارگەران، بازاڕی قەیسەری تاریک و تنووک، بە رۆژ دەبوو چرا لە دوکاناندا هەلکەن. ئەوەندە مەزگەوت و منارە لێی، پیاو خەیاڵ دەکا کە هەر بە دە مال مەزگەوتیکیان هەبوو. کۆلان سەنگفەرپش و تەنگ و بە تەقەتەق. زۆربە مەزگەوتەکان کرابوونە مالی پەش و رووتان. هەر حوجرەبەکی فەقێ مالیک و پانایی مەزگەوتیش بۆ چەند مال تیغە قوڕ و دار کرابوو.

کاتێ کە تازە چوو بوومە رووسیا، لەشی ستالین دەگەل لێنین بە مۆمیایی کراوی داندرابوو؛ بەلام لە دواییدا - زەمانی خرۆشۆف - لاشەکیان نازانم چ لێ کردبوو؛ کۆتەلەکانیشی لە مەیدانی هەموو شاران لابرابوو. لە مەزگەوتیکی بوخارادا، کۆتەلێکی مەرمەری ستالینم دیت بە دیواری مەزگەوتەوه هەلپەسێرابوو. گۆتم: «سەگ و مەزگەوت؟!».

شارەزەمان لە لایەن شەهەرەدارەوه پیاویک بە ناوی «شاهیدۆف» سەرپەرستی کتێبخانەی شار بوو. فارسی باش دەزانی؛ تا ئەندازەیه کیش کوردی سولهیمانیانە فێر ببوو. دەیگوت: زۆرم گۆی لە رادیۆ کوردی بەغدا گرتوو و لە خۆمەوه فێر بووم. لە مەزگەوتیکیشدا جحیلان بیلاردیان دەکرد! گوتیان مەدرەسە دینی بە عەرەبی لە مەزگەوتی میرعەرەب هەیە؛ بێبینە. چێشتەنگاویک دەگەل شارەزاکە و عەلیۆف چووین. چەند مەلایەکی مەلئەستووری گۆی پەپ و تیکسمراو، لامل بە دەرەوه، لە دەرکە سەفیان بەستبوو بۆ بەخێرھێنانم. چووێ ژووریک، نزیکە بێست لاویکی پتەوی بەشان و باھۆی هەژدە و بێست سالە، هەر کەسە کتێبیک لە پێش، مامۆستاکیان بە سەرەوه هەلوێستابوو.

گوتی: من خەریکی دەرس بووم، بێخەشە بە پیریتەوه نەهاتم.

- دەی مامۆستا تێکی مەدە! دەر سەکت بلی!

- دەی کوڕم! بسم الله، «بێ» حەرفی جەر، موزاف بۆ ئەللا، ئەللا موزافون ئیلەیی...

دەستم هەلێنا:

- مامۆستا فیتۆ! قوربان وا دیارە هەر ئەمڕۆ دەس کراوە بە تەدریسی عەرەبی. ئەو موزاف و جەر و مەرە دەبێ دوای دوو سالی تەدریس بۆ منداڵ بگوترێ. بە برۆای من، ئەو پالە پالەوانانە بچن لە مەزرا کار بکەن لەو چاترە کە لێرە گۆی لەو جادووێ بگرن!

مامۆستا بە مینگە شتێکی فەرموو؛ نازانم چوێنی پێدام یان چی؟ تێرمان چا و شیرینی خوارد و دەرکەوتین.

بازاڕی گوندیانم پێ سەیر بوو. لە رۆژیکێ حەوتوودا، بە هەزاران گوندی دین و لەوێ دەفرۆشن و دەکڕن. زۆرم ژنی بە چارشتیوی پەش و رووبەندەوه دەدیت؛ بەلام دیمەنی ژنیکم پێ سەیر بوو کە لەو بازاڕە، لە بن رووبەندەوه، کە رووبەندەوه وەک حەسیری دیواری وایە، جگەرەوی دەکێشا. دوو کەل بە کونی رووبەندەوه دەردەچوو، دەتگوت کارخانەیە و کار دەکا!

دوو کەسم لێ پەیدا بوون، گوتیان: زێرت هەیه لیت بکڕین؟ لەو دەمەدا عەلیۆف هات؛ نازانم

چۈن ھەلاتىن و خۇيان ون كرد. گوتيان ئەوانە ديارە قاچاغچى بوون. سەرى شەو دەگەل
 عەلىۇف چووينە تىرى كرىن. تىرى زۆر خراپ ھەبوو، كىلۇى بە ھەشت رووبل. گوتىم: ئەگەر تىرى
 چاكتىم بەدەيەى زىادت دەدەمى. تىرى ھەرە چاكى حوسىنى و ساحىبى لە پشت دوكان ھىنا،
 كىلۇى بە دواز دە رووبل!

شەو لە عەلىۇفم پرسى: تۆ تىزەكەت چىيە؟ گوتى: زامانى تاتم ھەلىژاردوۋە؛ بەلام ھىچم بۆ
 بە ھىچ ناكرى. كەس نىيە ماناى وشەكانى كۆم كىرۋونەوۋە بزانى. ئەگەر تماشام كرد. كۆرە ئەوۋە
 ھەموۋى ئەگەر فارسى نەبى، كوردى و كرمانجى و لوپى تىكەلە. عەلىۇف لە خۇشيان گەشكەى
 كرد و ئەو شەوۋە ھەموۋى بە ماناۋە نووسىنەوۋە.

لە ناو بازار دەگەرەين. نەجارىك بلوڧى لانكى كچانى دەرۋىشت. يەككىم ھەلگرت، گوتىم: بە
 چەند؟ گوتى: يەكى ئىنگلىسى وەك تۆ ھەلگرت و مژىكى لى دا؛ وەيزانى سەبىلەيە! گوتىم: نا،
 ئەوۋە سىنعاتى ولاتى خۆمە!

پىرىكى رىش درىژ چەند شتىكى وەك مووكىشى زامەندارى لە پىش بوو.

- مامە ئەوۋە چىيە؟

- چەنگ.

- يانى چى؟

ھەر پرى دا يەككى، زامەكەى خستە سەر زامانى و مىلى لى نا؛ مووزىكىكى زۆر خۆشم دىت.

- فىرم كە لىت دەكرم!

ھەر دەلى و فىر ناپم. دنيايەكمان لى كۆ بۆتەوۋە پىتمان پىدەكەن. گوتىم: شاھىدۇف
 ھەرموۋا ديار بوو لە پياۋە موحتەرەمەكانى شار بوو. گوتى: چۈن مىن لە بازار چەنگ لى دەم؟
 گوتىم: منجەمنجى ناۋى، بە خودا منىش دەبى بە تۆ پى بىكەنم! ئەوۋىش بە دەردى مىن چوۋ؛
 بەلام زۆر تر بەو پىكەنن!

لە شارەزاكەم پرسى:

- ئەرى شىخىك لىرە مردوۋە بە ناۋى «بەھائەددىن محەممەد»، نايىناسى؟

- ناكاشاى نەقشەندەت نياز بى؟

- بەلى خۆيەتى، دەجمە زيارەتى.

تەلەفۇنى بۆ شەھردار كرد، گوتى: مەرقەد سى كىلۇمىتر لە شار دوورە. دەلىن چۈنكە خارچى
 سنوورى شارە، ناتوانىن رىگەى بەدىن. گوتىم: بە تەلەفۇن پىتى بلنى كوردىكە مىۋانى نووسەرانى
 شۆرەۋىيە. دەلى ئىجازە بدا و نەدا ھەر دەجم! تەلەفۇنى كىردەوۋە، گوتى: شەھردار دەلى مىن
 دەرەقەتى شتى و نايەم! ئەوا تىرۋىبىلى خۆم نارد پىتى بچن. لە رىگە چاۋم بە قەبرى ئەمىر
 ئىسماعىلى سامانى كەوت كە گونبەزەكەى لە تەرزى منارەى سامرا و قەبرى «ستە زوبەيدە»
 دروست كراۋە. گوتيان زيارەتگاىە. تەكەيەى شاھى نەقشەندە سى بەش بوۋە؛ دوو بەشى چۆل و
 لە كار كەوتوۋە؛ بەشىكى ئاۋەدانە و مالىكى زىرەۋانى تىدايە. قەبرەكە لە ناۋەراستى ھەسارە؛ بە
 سىمان بلند كراۋە؛ بالا پىۋىك پىتر. گۇيا ھەوزىكىش لە ھەسار بوۋە؛ خەلىك ئاۋەكەيان بۆ
 مەتفەرك بىردوۋە. دەۋلەت لە ترسى مىكرۇبى ناۋ ئاۋ، پرى كىرۋەتەوۋە و شىرەى لە جى داناون. بۆ
 يەكەم جار لە ھووسىا سۈالەكرىكم لە درگاى مەرقەد دىت. سىندوۋقى نەزىكىشى لى بوۋ، سەد
 رووبلم تى ھاۋىشت. شۆفىرەكە - كە ھووسىك بوو - بىستۋىنچ رووبلى تى ھاۋىشت. شاھىدۇف

پرسی: ئەو موسولمانە، تۆ چی کە رووسیکی؟ گوتی دەگەل زۆر کەسان هاتووم، هیچیان بوولیان دەو سندوووقە نەخستوو. بە کاری ئەمە دلم گەرم داھات؛ منیش بەشی خۆم تێ خست.

لە ناو جادەیی بوخارا دووھەمین سوالکەرم دیت کە بە زمانی رووسی دەیگوت: ھاوئیشتمانی یاریدەم بدە! ئیتر ئەوەندە لە رووسیا بووم تازە چاوم بە گەدا نەکەوتەو.

لە ولاتی ئۆزبەکستان - کە گەرم و نەرمان و بەراو - زۆربەی حاسلاتی پەمۆ و تری و مەرداری و دەغل و دانی ولاتی شۆرەوی لەوێ پەیدا دەبن. خەلکەکە لە چا و رووسەکان زۆر دەولەمەندن؛ بەلام بە ناشوکی نەبی وەک عارەبان پیس و چلکن. دەلێن پوولیان دەدەن بە زێری ژنان و مافوواری باش. لە ھەر کوێش کام کاری زۆر گرانبە، کارگەری رووس دەیکەن، موسولمانەکان زۆر تەنبەل ترن. پێم وا بوو کە دەلێن رووس برا گەورەن جی جی خۆیەتی؛ زۆر بەکار و زۆر خاکی و بێ دەعیەن.

لە بوخارایە تیلگرافم بۆ ھەمید خوسرەوی کرد کە بەیانی سەعات یازدە وەرە ئوتیل تۆریست لە تاشکەند. سەعات دوازدە تەلەفۆنیک لێی دا:

- ئەزبەنی ئەز ھەمیدم. کاک ھەزار تە چاوانی؟!

- کاکە بێخەشە! ھەمیدەکە من سابلایانە قسە دەکا؛ جەنابت کیتی؟

- کورۆ ئەزم ئەزا!

ھەمید دەگەل بارزانیان ژباوو، زاراوێ ئەوانی ھەلگرتبویە و ھی خۆی لە بیر چوو بۆو. ھەمید گوتی: موھەندیسێ وەرزی [کشت و کال]م. ھەموو رۆژ کە دەچمە مەزرایە چەمەدان دەگەل خۆم دەبەم؛ چونکە نوێژی جومعیان دەگەل دەکەم، خۆشیاندەوێم و چەمەدانەکەم بۆ پر دەکەن لە بامیە و باینجان و سەوزەوات، یانی لە دەولەتی دەدزن و دەیدەن بە من! لە تاشکەند شەویەک ماینەو. ژنیەک لە لایەن رادیووە ھات کە قسەیان بۆ بکەم. گوتم بە کوردی خۆم قسە دەکەم. پێک نەھاتین. پاش ماوێەک ھاتەو، گوتی: زۆر تکات لێ دەکەن بە فارسی قسە بکە؛ چونکە کەسی وامان نییە کوردی تەرجمە بکا. بە فارسی ھێندیک قسەم کرد کە: من بە مندالی لە کوردستان لە چیرۆکی کوردانەدا زۆرم باسی سەمەرقەند و بوخارا بیستبوو؛ ئارەزووم بوو ئەو دوو شارە بیینم. کە ھاتیشم تێگەیشتم کە ئەم ولاتە جوانە سالتە ھای سال وەک کوردستانی خۆم ژێر چەپۆکە بێگانە بوو، وەک کورد بە دیلی ژیاون. با جەوانانی ئەمڕۆ داستانێ کۆنەپیاوان لە بەر کەن و کاریک نەکەن بگەڕێنەو ژانی دیلی و کەساسی و بە دەردی کورد نەچن... سوپاسیشم لە شارەزاکانی بوخارا و سەمەرقەند و شۆفێرە رووسەکە کرد. ژنەکە رۆیشت و چوارسەد رووبلی بۆ ھێنام. گوتم بۆ خۆت. عەلیۆف وە تەماح کەوت؛ پێی گوت: زەبت و دووربێنە کەت بۆ ھەلدەگرم؛ قورسن. دەگەلی رۆیشت. کە ھاتەو گوتی: پیس دەستی بڕیم! تا بەر دەرگای مالدەوێ چووم؛ کە زۆر دوور بوو. لە دەرکە شتەکانی لێ وەرگرتەم، ماچیکی دامی و گوتی سوپاس! دەرکە داخست و کالەم در، چم پێ نەبرا!

کە بەرەو مۆسکۆ گەڕاینەو، دیار بوو بەفر رێگەیی نەدابوو. لە فرگەیی تفلێس دابەزین. ھەموو ھەنبال و گەسک لێدەرەکان کورد بوون. لە کافەیی فرگە سێ کەس کە عەلیۆفیان دەناسی ھاتنە لامان. عەلیۆف بە یەکیانی گوت: تۆ تاتاریکی زۆر قاییلی، بەلام بە داخەو زمانی خۆت لە بیر چۆتەو. کابرا یەخەیی عەلیۆفی گرت و جوینی پێ دا: چۆن ئەو تەوھینەم پێ دەکەیی؟

قبول ناکه! تاسوفه کهیم یح سهر بوو، چونکه تهنانهت گهسک لیدهری کولانی بوخاراش پیکهوه به رووسی قسهیان ده کرد. ههمیشه گهلانی کهمین له ناو زورینهی به دهسته لاتدا ده توینهوه؛ جا با گهرهش وای نهوئ.

شه درهنگیک گهیشینه مۆسکو. له باکوړا نووسیوو یان سهرمان بدهن، میدیوف گوتی: ههر یه کیه تیه که له شورهی بوودجهی سهر به خوی خوی هیه. زیاد لهوهی که سهری سال بوی داندراوه ناتوانی خهرج کا. جگه له توش زور میوانی نووسهران لیرن که نه رهسکین کالدویلی نه مریکایی یه کیکه لهوان. هات وچو به فرۆکه زوری خهرجه، تهرجومان جگه له مخاریجی رۆژانه، سی رووبلی زیادی دهر دیت. بوودجه مان کز بووه، نیمه ناتوانین بتنیرینه باکو. به لام نه گهر رهسمن له باکو دهعهوتت بکهن و له سهر حیسابی نهوان بچی زورمان پی خۆشه، مهسرهفی موتهر جمیش دهدهین.

له سهر کارتیک چکولهی سپی، نامهیه کی دوور و دریژم به خه تیکی زور ورد نووسی و ده پۆستم هاروشت. به ده دهقیقه کۆپی نامه کی من به دهستی رهحیم قازی گهیشتبوو. دهولهتی باکو رهسمن بۆ پازده رۆژ بانگهیشتنی کردبووم. گوتم: چونکه خۆم نازه ربايجانی دهزانم و کوردیش زور له باکو، تهرجومانیشم ناوئ.

جا ههتا خۆم بۆ سهفر تیک دهنیم، با مستهفا سلهماسیت پی بناسنیم:

کورپی حاجی نهحمه دی شلهماش کی له «شلهماش» ی لای سهردهشتهوه هاتبوونه سابلاغ و تاجرکی گهره بوو. نازانم چۆن بوو شلهماش بیوه سلهماسی. مستهفا له زهمانی کۆمهلهدا چوو بووه باکو، گهیشتبوو مۆسکو، بیوه دوکتوری دل؛ به لام که من دیتم دوکتوری نهده کرد؛ یارمهتی پهناهندهییشی وه نهده گرت. سووری چاوشین، سهرتاس، کورته بالای باریک، تهواو رووس بوو. ههموو کهلین و قوژنی مۆسکوی پی دهزانی. دهگهل زور له پیاوانی لاوه کی وهک سهفیری عراق و هیندوستان و نهفغانستان بیوه دۆست. ههر کوردیکی بگهیا به مۆسکو، مستهفا دهیدیتهوه و زوری یارمهتی دهدا. مهلامستهفا زوری خۆش دهویست. لهو ساوه که من چوممه ئاسایشگاهی گیترسن تا هاتمهوه عراق، ههموو کاروباریکی دیوان و ناو شارم، نهو پیک کی دینا؛ تهرجهمی بۆ دهکردم. ریکه کی ماله کی ریکه کی سعهاتیک له ئوتیلی منهوه دوور بوو. نهگهر له شهویشدا تهلهفۆنم بۆ بکردبا، خوی ده گه یاندمی. ژنیک کی رووسی «ئیرا» ناوی هینابوو، تهرجی له مهموون دهچوو! دوو کورپی زور جوانی بوون به ناوی ژیان و سیامهههه. ژنه کهش دوکتوری مندالان بوو. نهویش کاری نهده کرد؛ بگره کلفه تیشی ههبوو.

کاسبیهی کهی قاچاغ فرۆشی بوو. دهگهل رهئیس دانیشگاهی کابول بیوه دۆست؛ ههر نهفغانیه که له کابوله بهاتایه ته مۆسکو، لهسهر سپاردهی رهئیس دانیشگاهی، سلهماسی ده دیتهوه. نهفغانی زوریان قهر ده گهیرا؛ چه مه دانیان نهده پشکین. مالی قاچاغ وهک زپر، پالتو و نه سپاباتی دیکه یان دینا، سلهماسی بوی دهواندنهوه. ههر بهینابهینیک له براکانیهوه پارچه فاسونیای به ناوی «دیاری بۆ دانشجو» بۆ دههات که نهویش قازانجی زوری ده کرد. سهرماری نهویش، سهروکاری دهگهل زور له قاچاغ فرۆشانی ولاتانی دیکه شورهیدا ههبوو. له هیچیش نهده ترسا. بچووبایه ماله کی بیست پالتو، ده زهبتی سهوت، به دهیان سعهات و ههیت و هووتی له سهر تاقه و به دیوارانهوه بوو. تهنانهت جاریک له زمان سهفیری عراقهوه، دهرمانی بههیزبوونی جنسی له سهفیری هیند وه رگرتبوو؛ فرۆشتبووی!

ساليك پاش گهړانهوهم بۇ عيراق بېستم كه گرتوويانه و شېست ههزار دۆلار و زۆريان كهل و پهل لى گرتووه و حهوت ساليان حوكم داوه. كه پاش گيران و بهربوونه كهى ئيتير نازانم چى به سهر هات و چ ده كا؟

به لهوه برؤم بۇ باكو، گوتى: ههمزه عهبدوللا (كۆنه رهئيسى پارتى) ده گهل جهمال ههيدهرى (سهروكى كومؤنېستى عيراق) هاتوون و چوونه لاي سولسؤف كه ههمه كارهى دهوله ته. تكاشى كرد گوتى له باكو بهم تهلهفؤنه سهلام له فلان ئهرمه نى بكه!
- به چاوان!

له نيوه رويه كدا له فرگهى باكو دابهزيم. حهشامه تىكى زؤر به گولهوه هاتبوونه به خيهرهتنام. وه تاغيكيان له ئوتيل توريست دامى. كورده كانى ولاتى خؤمان له باكو: دوكتور ره حيم قازى، عهلى گهلاويژ، دوكتور قادرى مهحمودزاده و ژنه سابلانگه كهى، عهبدوللا (بىرازاي دوكتور مرادى رهزماوهرى كرماشانى)، حهمه دى مهولووده چرچ - كه كۆنه ههوالى زهمانى كۆمهلهم بوو - يه كجار زؤرى نازربايجانى ههواليشم ديتنهوه كه له تهووريز ئاشنا بووين. فهتحي خؤشكناييش هاتبووه ماله خؤى له باكو. وهك له سابلانغ و تهووريز بىم وا بوو. پياويكى به ناوى رايوژ كهرى شؤرهوى له مهباباد، به ناو «ئهسه دؤف» هه بوو. براده ريكى عيراقى (باقى بامهرنى) ههر پىي ده گوت: «كورى خهجه كۆرى!»، ده يگوت فاي تونچيپهك له عهقره بهو ناوه هه بووه؛ ئهمهش رهنگه له باكو فاي تونچى بووبى! كه چووبوومه باكو، ئوتيلچى بوو. لهو پياوه زلانهى كه باكو يى بوون و له تهووريز دهمناسين «ميرزا ئيبراهيمؤف» كه ئه ودهم وهزيرى فهرهنگى نازربايجانى شؤرهوى بوو، دوايه ببوه رهئيسى دهولت و ئه و كاته كه چوومه باكو به ناوى نوسهر يكى زؤر به ناوبانگ ناسرابوو. «جه عفر خهندان» كه له تهووريز شيعرى منى ته رجهمه ده كرد، پلهى پرؤفيسؤرى پى درابوو.

دلم به ديدارى ئه و ههموو دؤست و ئاشنايانه گهشايه وه. شهوانه تا سهعات يهك و دووى شه و دهووم چؤل نه ده بوو. كه خهلك بلاوهيان ده كرد، تازه حهمه مى مهولوود سهر پيكى قسانى فت ده كرد و قهت نه يده هيتشت تا ولات رووناك ده بوو چؤرتيك بدهم. قسهى رابردوى خؤى بؤ ده كردم؛ ده شيگوت: «نه وهك بمرم، تۆ له بىرت نه چى، بينووسه...». وا بېست و چوار سال له و دهمه رابردوو؛ حهمه مردوو؛ منيش زؤرم سهرگوروشتهى ئه و له بىر نه ماوه. بهلام ههر چؤنيك بى سهرچل بؤت ده گيرمه وه.

جاري با بزايين حهمم له كهيه وه ناسيوه: حهمه مى مهولوود، پياويكى نه خوئندهوار، دز، زؤر سهرشيت و شهرفروش بوو. سابلانغى وه زاله هينابوو. دزى به ئاشكرائى ده كرد. جاريك ده چيته زوور له ماله جووله كه يهك. جووله كه ده گهل ژنه كهى نوستوون. حهمه دهسته نوئيتيك ههله دگرى، پانهوپان له دهر كه وه ناچى؛ جووله كه بانگ ده كا: كاكه ههمه دغيان، تيلوتيل! ئاوا بؤت ده دهر كه وه ناچى!

له دامه زرانى «ژى - كاف» دا هاته حيز به وه. پياويكى به برشت و موخليس بوو. «ژى - كاف» كه ده پيشدا خهلكى ده ترساند، تفهنگ هاويشتن و ترساندن له عؤدهى حهمه د بوو. ده گهل هيزى چه كدارى كۆمهله له هاو كار هه ره ئازا و به كار هكان، له شهرى مهكلالويى دهورى سهردهشت، له ئهترافى سهقر ناوى دهر كرد. پلينيگيك بوو له بهر ههزار كهس نه ده پرينگاوه. ههموو زؤرمان خؤش دهويست.

ئارەق خۆریکی بێ وێنە بوو. پیرە پێشمەرگەیکە بۆی گێرامەووە که حمەد لە مە کلاوی، دە ناو مالتیکدا قەتیس ماوێ؛ دوژمن دەوری دابوو؛ ئاگریان بە ماله کەووە نابوو. چەند کەسیکی گیانباز خۆمان گەیاندى. دیوارمان بری:

- حمەد وەرە خۆت خەلاس کە.

- ئارەقتان بۆ هیناوم؟! ئە گەر نە تانە پناوێ بڕۆن، من هەلنايم!

دواى ئەو قازى خۆى تەسليم کرد و بارزانی بەرەو شۆ کشانەو، حمەد ڕە گەلیان کەوت و لە هەموو شەڕەکانى دەورى قارنە و دەشتى شۆدا زۆر بە ئازا ناوى دەر کرد. ئەویش وێرای شیخ ئەحمەد و بارزانیشەکانى کە چوونەووە عیراق، خۆى تەسليمى عیراق کرد و دوو سال لە کەرکوک گیرا. پاش حەبس ماوەیەکی زۆر سەرگەردان ماوەو. بێستبووی کە شیخ لەتيف بۆ ناسریشەى لای بەسرا دوور خراوەتەو، خۆى گەیاندىبوو. بە خێرى ناسەلامەتى ببووە چیشتلینەر و پیاوی بازاری شیخ. شیخ لەتيف دەيگوت دەمالى کولى کردبووم و نەمدەوێرا هیچ متهق بکەم. زۆرم شیخە عەرەب و پیاوی گەورەى کورد لێ میوان دەبوو. چیشت یان زۆر سوێرە، یان زۆر بێ خوێیە!

- کاکە حمەد بۆ وات کردووە؟

- ئەو میوانانەم پێ خوینتال بوون!

کالەکی دەکړی، هەمووی قاش دەکردن. کامی بێ تامە لە بەر من و میوانانی دادەنا!

رۆژیک ئیشتیای گونە بەرانم کرد. حمەد ڕۆیشت پری بوغچەیکە هینا.

- ئەو هەموو چییە؟

- کوڕە هەر لێی گەپێ! چووم بە قەسابە کەم گوت: «گون!»، تێم نەگەیشت. هەر دووک دەستم کردە گوێ و باراندم و دەستم بۆ گونی کابرا برد! چەندین قەسابی بانگ کرد و بۆی گێرانەو. هەر کەسەیان چەندی گون لە لا بوو هینایان و قەرارە هەموو رۆژ بۆم کۆ کەنەو و پوولیش نەستین!

لە بەغدا شاگرد عەکاس بووم؛ رۆژیک لە بەر دەرگای دوکان وێستابووم؛ حمەد پەیدا بوو:

- هەزار دینت وا لێ دەکەم! دنیات بۆ گەرام. وازم لە شیخ هینا!

بردمەووە مەنزەلە کەم کە دەگەل حمەمى ڕەشادی پیکەووە بووین. شەویک حمەمى ڕەشادی چوار برادەری تری لە سەر شەرفی حمەمى مەولوود دەعوەت کردبوو. سفرەى ئارەقیان ساز دا.

- کا حمەد فەرموو.

- کاکە ئەم جیقنە-جیقنە ئارەق خواردنەووەم بە کەیفی نییە. ئێو بخۆنەو، تا نۆرەم هات بۆم دەو قاپە قوولە بکەن!

پتر لە نیو بوتل ئارەقى بۆ کۆ ببۆو. بە یەک بین بە سەریەووە نا و یەک جێ تەخت لێی کەوت و تا بە یانی درەنگ وە هۆش نەهاتەو!

چەند رۆژیکى زۆر خۆشمان پیکەووە ڕابوارد. ئێوارەیکە سەرما کە چوومەو، حمەد خۆى ساز کردووە دەپوا. ڕەشادی گوتی: دەترسم دلێ لە ئیمە ئیشاب. گوتم: نا، حمەد چەند سالە دزی و چەتەیی نەکردووە، فیل کەوتۆتە یادى هیندوستان! حمەد گوتی: ئای ڕەحمەت لە بابت، بە خودا بۆیە دەپۆم!

لە گوندی خەلان، لە نزیک سنووری ئێران ببووە میوانی شیخ عەلەددین. وەزارەتى

دوره‌وی ئیران چهند جاریک له عیراقی خواستووہ کہ حمہمی مهولوودہ چرچ زؤری سہرباز و پولیسی ئیمہ کوشتووہ و دہگہل بارزانیان هاتؤتہ عیراق، بماندہنہوہ، فایدہی نہبووہ. کہ زانراوہ وا له خہلانہ، قولی خانی قہرہپہ پاغ و سہرہہنگیک دہنیرنہ پ‌هواندز، دہنیرن حمہمد دہگرن. حاکم له پ‌هواندز کوردیکہ.

- کورہ تؤ ئیرانیت؟

- نہخیر قوربان خہلکی خہلانم و عیراقیم.

- ئەو قولی خانہ دہلج دہیناسم و هاوسہنگہرم بووہ.

- قوربان ہەر سیک تہلاقم کەوتبئ، بە حەیاتم نەفەسم لە تریاک نەداوہ!

- یانی چی؟

- یانی ئەگەر ئیرانی بام وەک جەنابی سەرھەنگ ئاو بە لووتمدا دہاتہ خوار و ملم چرچ و باریک و پ‌ہنگ تولخ دہبووم!

حاکم دہلج: پ‌و، تؤ عیراقیت، ناتگرم!

کابرایہکی زینوہیی ناوی حمہمی مهولوود، دہچیتہ دیوی ئیران چا بفروشی؛ دہیگرن:

- ناوت چییہ؟

- حمہمی مهلوود!

بیبہ ورمئ و پ‌وژئ دوو جار دارکاری بکە تا دوو مانگ.

- راستی بلئ!

- نازانم.

قولی خان دہبەن کە: ئەوہ کوشتوومانہ لە بن داراندا؛ دہلج ئەوہ نیم کە ئینوہ دہلین. قولی خان کابرا دہبینئ، دہلج: خوا هەلناگرئ ئەو بەدبەختەتان بؤ گرتووہ؟ نازادیان کرد و هاتہوہ زینوئ. منیش وەک خہلکی تر پ‌نیہوہ چووم.

- دہی کاکہ حمہ چؤن گیرای؟

- کورہ ہەر لئی گہرئ، نازانم چ سہگبابیک ناوی وەک ناوی منہ، دہلین زؤری پولیس و ئەفسەر کوشتووہ. دواي دوو مانگ لیندان و تیہەلدان بەرہ لا کرام. ئاخ ئەو سہگبابہم گیر بینایہ و خوینیم بخواردایہ تہوہ!

- چم دہدہیہی پ‌یت بلیم؟

- ہەرچی تؤ بلئی.

- بوغچہ جغارہیہک بیئہ!

- ها بە قوربان!

- کاکہ ئەم برایہی خؤت بوو! منم ئەو حمہمدی مهولوودہی تۆیان لە باتیان گرت!

- دہک مالت بە سئ چہپی قورئ گیرئ! جا ئیستا بلیم چی؟!

- ہیچ مہلئ، تۆزیکیش تووتنم بدہیہ و چایہ کەش بلئ دہم کەنہوہ!

له کەرکووک شاگرد عەکاس بووم. حمەم لئ پەیدا بوو:

- کاکہ له کەرکووک کاسبیہک دہکەم...

ماوہیہک فیشہکی بە قاچاغ دہبردہ سولہیمانی. بە هؤی مەجیدی کاکہوہ کاریکم له بیمارستانی گہورہی کەرکووک بؤ دؤزیہوہ، شہوانہ پاسدار بی و بە پ‌وژ نازاد. حقووقیش مانگی

دە دىنار. زۇر زوو خۇي خۇشەويست كرد. دوكتور عەبدۇرەزاق (سەرۇكى بىمارستان) گوتىبوي: شەھادە جنسىيەت بۇ وەردەگرم تا بتوانم حقوقت زياد كەم. رۇزىك گوتى: قەرزىكم لە سەر عەبدولخالقى حاجى ئەللايە - كە سابلاغىكى قاچاغچى بوو - قەرار بوو دەمانچەم بۇ بېرى، پۈلەكەي خواردوو. ئىستا بە قەتار لە بەغداو دەيت. دەلىتى چى؟

- حەمد شەپ و ھەرا ساز مەكە! تۇ بۇ خۇت قاچاغى.
رۇيشت. ھاتەو گوتى: لە قەتار ھىنامە خوار پۈلەكەم لى ساندەو.
جارىكى تر ھات گوتى: مەن دەچمە رووسيا، تۇ نايەي؟
- نەخىر.

ھەر ئەو شەو تەنگى دابۇو بە بىمارستان و رۇيشتبوو. ئىتر لەو سالەو كە ھەزار و نۆسەد و پەنجا و يەك بوو، نەزمانى چى بە سەر ھات. لە سالى شىست سەفەرەكەي بۇ گىترامەو:
«لە كەر كو كەو ھاتمە دزەي مەرگەو، حاجى سەيد عەبدوللا ئەفەندى گوتى: منىش پياويك دەنيرم خەبەرىكى سەيد عەزىزى كورم بزانى. كابرا سەيدىكى تووتن فرۇش بوو. بارىك تووتنى قاچاغى ھىنا و رۇيشتىن. لە رىئ نىسەتى كردم: تۇ شكاكى نازانى لىت دېدۇنگ دەبن؛ خۇت لال و كەر كەي باشە. دەچووينە ھەر مالىك ببووم بەزىمى ژنان! ئاويان پى دەكىشام؛ دەستيان بۇ قوونم دەبرد! بەو حالە بە ناو جەلالىندا گەيشتىنە نىزىك سنوور. خانەخويكەمان دەمانچەيەكى لى ساندىن كە شارەزايى سەر ئاراسمان بكا. دەگەل سەيد، بەرە-بەرە خۇمان لە ناو گىشەگىدا شاردەو كە بە رۇز ئىترانى نەمانبىنن. شەو كە خەبەرم بۇو، عاسمانى پەر لە نەستىرە، نازانم چ وەختە:
- سەيد! سەيد!

نەخىر خەبەر نىيە. بە تەنيا ھاتمە سەر چۆمى ئاراز. جەلەكانم نايە نىو رانكەكەم، قوتووى تووتن و پەرم دە كەنارى سەر كلاو چەقاند. خۇم بە چۇمدا دا. لە نىرىنەي چۇم ماندوو بووم، رىفاندىمى، بېھۇش بووم. بەرەبەيانىكى تارىك چاوم ھەلىنا: رووت، نە رانك نە كلاو، لە ران بەرەزوورم لە سەر رەمل و لاقم لە ئا دايە. چىرا ديارن. خوايە ئىرە ئىرانە يان رووسيايە؟ سەگىبىك جارىك فىرى دوو كەلىمە رووسى كردبووم، مەم لى نا:
- ئىدى سودا! (وەرە ئىرە)

لە پەر شەش سەربازى رووس رووى تەنگىيان تى كردم و دەستيان بەستىم. دەلەرزىم، يەكيان پالتۇكەي خۇي بە شانم دادا. ھاوارم دەكرد: سىغار! سىغار! چەند نەفەسىكيان بە دەمەوە كردم. بىردىنامە باكۇ، دە جەبىستىكى تارىكدا خۇم دىتەو. تاقە يەك نەفەرى تىدا بوو؛ لە سووچىك كروشمەي كردبوو. سىغار! سىغار! كابرا پاكەتتىكى تووتنى ماخۇركا كە ھەمووى قىل و زەرنىخە، بۇ ھىنام. لەتە رۇزنامەيەكىشەم دىتەو. وەك چاى بەقالان پىچامەو و كابرا ئاگرى بۇ پىئو نام. يەك مۇ كىشام. ھەر راست بوومەو و مەم دە مىلى كابرا نا، يەكترمان وە بەر شەقان دا! پاسەوان لە فىتەي دا، ھاتن:
- خەبەر چىيە؟

- ھىچ قوربان گالتەمان دەكرد!

كابراي ھاوژىندانم جوولەكە بوو؛ گوتى: بە تۆمەتى دزى لە بانك گىراوم، ئەدى تۇ؟

- جاری نازانم...

بردیانم بهر له ههموو شتیک به زهره بینی دریزۆکه له قوونمهوه تماشای ناو ریخۆله یان ده کردم که وهره قهه نه خوار دبی.

- چکاره ی؟

نه قلی خۆم گیراوه.

- ده ی بۆ ده لینی پرووسی نازانم؟ نه دی بۆ له سهر چۆم به پرووسی ده دوا ی؟

- ههر ئه و دوو که لیمه م ده زانی، ئه گهر ئه و کابرایه ی فیڕی کردووم تووشی بم ده بی بیکۆزم!

- نه خیر تۆ جاسووسی ئینگلیسانی، شیخ عه بدوللا تۆی ناردووه.

- ده ئیوه ده تیار یکم نین، بۆمبام بده نی؛ تا بچم به سید عه بدوللا ی داده م!

- ئه و قسانه بۆ خۆت باشه...

جوهله که ی هه والم به و شه ره شه قه زۆر که یفی هاتبوو؛ ههموو رۆژ حه لواهیه کی به شه قانمان ده کرد. رۆژی یه که شه ممه خزم و قهومی هاتبوونه دیتنی، گوئی: هه مووتان بچن جغاره بیسن! باوه شیک جغاره م بۆ هات و بوومه شای له سهر تهخت!

له باکوړا رایانگو یزتم بۆ زیندانی فلان، له ویوه بۆ فلان شار... (هنگه ناوی په نجا شاری گوئی) که له بیرم نه ماون). له زیندانی که ده فسه رانی ئه لمانیش هه بوون؛ زۆر خۆش ده زیان. له تاو هه لاتمه ده هاتنه بهر تاو؛ وهر زشیان ده کرد؛ جگهره ی باشیان هه بوو. دوا ی ئه وان بۆ نیوسه عات ئیمه ده چوینه حه سار، قونجکه جگهره کانیا نمان هه لده گرتوه. زیندانیه کی پرووسمان ده گه ل بوو، نه قیزه ی دروست کردبوو؛ تا من دوو قونچکم هه لده گرتوه، ئه و هه مووی ده چینه وه. خاک ئه ندازیکی ئاسنم له سه ری دا، نو قمی خو ینم کرد. له ویش رایانگو یزتم. نزیکه ی دوو سال له و زیندان بۆ ئه و زیندان راگو یزرام، تا ستالین مرد. باریان کردم هینامیانه سه حرای که ره که لپاق، چه ندین ملیۆن حه شامه تی تری لی بوو که له سیبیریا و هه موو زیندانه کانی شۆره ویه وه هینا بوون. ده تگوت حه شری نیره که ره! برسی و پرووت و سه رگهردان به ناو ئه و هه زاره زیله دا ده خولامه وه به لکو یه کیک پارچه نانیکم بداتی. کابرایه کی ئه رمه نی، دیار بوو پوولی زۆره، گوئی: ئه ری تۆ له ئاشپهزی ده زانی؟

- عه جهب که ریکی! به ده بهخت من ئاشپهزی کوری شیخ مه حموود پادشای کوردستان بووم! چی شتم بۆ لیدنه و خزمه تم ده کرد و له خیه ته که ی دنوستم. گۆلاویکی گه وره ی لی بوو، قاپه کانم لی ده شوست. هه تیویکی قوته م لی پهیدا بوو، به تورکی تی راخوړیم:

- ناوت؟ کو ینده ری؟ چکاره ی؟

ههر تۆقیم. بی و نه بی ئه وه پۆلیسی سربیه و ده مبه نه وه زیندان.

- برا من فه قیرم، کوردم، هاتووم به ڕیم که نه وه بۆ عیراق.

بانگی کرد:

- ماف وهره ئه وه حه مه دی مه ولووده له من ترساوه!

قادی مه حموودزاده و مافی فه رهادی، هه ردووک سابلا غی، که سی سال پیش هاتبوون ده رباره ی دروست کردنی حیزبی لاگری پرووسان قسه بکه ن؛ ههر له سنوور گرتبوویان و بر دبوویاننه سیبیریا. ئه و مابه ینه به رۆژ داریان پی شکاندوون و به شه و ده حه بسیان کردوون. ئه وانیشیان هینا وه ته لای من. قاپ و قاچاغم ههر له وی به جی هیشت و چوومه لای سابلا غیان.

نهوانيان قبولول كړد بچنه باكو، هوليان يو منيش دا، بريانمه نازهربايجان له گونديك به ناو «كووبا» له سهد كيلوميتري باكو كرامه پاسهواني باغاتى دهولت. نهويم زور خوش بوو. بهلام رحيم قازى ناچارى كړدم بيمه باكوپه. حقوقى پنهانهنده گى وهرده گرم؛ خانووم دراوه تى. نهوه توم ليره ديتوه...

- باشه كاكه حهमे، وهختى له بهغداوه چووينه خه لان به ههواى دزى و چهته يى كردن - چت به چى كړد؟

- له خه لانهوه تفهنگيكم پيدا كړد. ده پيشدا به تهنيا ده چوومهوه دورى سابلاغ. له هركوي نه منيه يه ك، نهفسه ريكم دهس كهوتايه ده مكوش و كهل وپه له كه و نه سپ و چه كه كه ديناوه به دزى ده مفروشت. پوليس وه ك چاوئيشه ليم ده گهران. رورژي ك خوم كړد به چاىخانه ي قازيادا؛ كه لهو بهرى چوم بوو. قاوه چى گوتى: نامه خوت بشاره وه! دهسته يه ك ژاندارم و شاره بانى هاتن له تويان ده پرسى و رهنكه بگه رينه وه. غارم دا له بن كه نداليك، له ناو سپينداراندا خوم دريژ كړد. شاره بانيه كى كوردى سابلاغي هاته سهر كه ندال، راست به سهر مندا ميزت! لى راست بوومهوه:

- سه گباب ده تكورم!

- حهمه ده غيله راكه، نهوه له تو ده گه رين!

يو شهريكه چهته، «بلوت» ناوهم ده گهل كهوت كه نازربايجاني و زه مانى پيشه وه رى ناوبانگى هه بوو؛ قه ده ريكي ش چهته ي مسته فاخانى خورباوا بوو. نهو يش له حه بسى كه ركوك نازاد كرابوو. نهو جار ده گهل قاله ته گهرانى و چند چه ته بيكي تر كه ببويونه هه زده كهس له ئيران كهوتينه كار. جاريك برايمه سوورى قاچاغچيمان پروت كړد كه ده يانگوت خه بهر به دهولت ده دا. دوو بارى بارگين كووتالمان لى ساند، هينامانه وزه ندره، له دهشت ده ناو گيشه گيامان خست. سبه ي هاتينه وه بارمان كړد و چووينه پشتى درمانى. لهوئ زانيمان كه گيا خراوته جيگه ي كووتال و چند توپيكمان لى دزراوه. هاتمه وه ته شقه لم ده خه لكى وزه ندرى هالاند. ناخرى به تفهنگيكي تا پر دهستم له شهر بهر دا. مالمان برده قاروا. دايكه دزيكمان پيدا كړد كه له بؤكان بؤمان بفروشي. مالى برد و نه هاتوه. مايه باش ده رچووين!

شهويك له پشت تورجان له كيوى وهستا مسته فاوه ناردمانه مالى حاجى بابشه يخ كه نانمان بؤ بنيرى. بؤ هه زده كهس نو نانى نارديو! قه رارم كړد توله ي لى بكه موه.

بربارمان دا ناغاي زهلام زهلام پروت كهين. چووينه سهر شهه ابى بهر ده زرد، دهست و لاقمان بهست؛ بردمانه نه شكه و تيك. «په پوله زيرم ديه بهرت ده دم»، داواى په نجا هه زار تمه نمان كړد. مهلا هات و پاش چهقه ي زور پيك هاتين به شهش هه زار رازى بين. پولمان وهرگرت و ناغا رويشت و پتر له چوارسده تفهنگچى كورد و ئيرانى دوريان داين. كردمانه شه، پياويكمان لى كوزرا. له تاريكايى شهوا - كه دوره مان گيرابوو - يه ك له دوژمنه كان گوتى: وهرن له لاي منه وه دهر باز بن! ريگه ي داين و كهلاك به كوله وه ده رچووين. ئيتر ليك بلاو بووين. خوم و سئ كهس هاتينه قاوه خانه ي گرده بهردان. ههژ - نو بارگين و ئيستر به باره وه به سترابوونه وه. گوتيان جيازى بووكى حاجى بابشه يخه. ده مم هه ليهست و بارمان برد و رويشتين. گه موه گوتم: به حاجى بابشه يخ بلين حه ميه مهولوود ماله كه ي برد؛ چونكه نهو بؤ هه زده كهس نو نانى نارديو! مالمان له عيراق فروشت. نامه ي حاجى بابشه يخ بؤ شيخ

علائه دين هات. گرتيانم، ناخر پووشكه يان لي ساندمه وه. نهمده زاني شيخ له سهر يه كتری ده كه نه وه!

كاك همزار! من له دنيا دا زورم تال و سويري ديوه؛ با نه و هشت بو بگيرمه وه؛
نازانم كام سال بوو، پهنگه تو له بيرت بي، زوريان سابلای به تو مته قياچيه تي بو شيراز
دوور خستنه وه؛ منيش يه كيک له وانه بووم. نه حقوق، نه بزيو، بهرهلدا، برؤ كار پيدا كه!
ده چووم له مهيدان ده گهل فاعلان راده و هستام، جاروبار كاري قوره كاريم ده ست ده كه وت. له
ماليك فاعله بووم؛ پيريزني خاوه مال گوتي و هره ببه نو كه رم! ئيجازه ي له شاره باني ساند و
پيناسه كه مي لاي خوي گل دايه وه؛ بوومه نو كه ر. گه سك لينده! كاروباري ماله بكه! پاشان
ده گهل دوو مندا لان بچمه دهر بيانگيرم. شايبه ك پوولي گيرفاني نه ده دامې. مندا ل يه كي دوو
قرانيان روضانه ده دانې؛ شتيك له وان ده دزي بو جگه ره. جگه له ماندوو بووني زور و بي پوولي و
ثاناجي، بوله و جنيوي پيريزن له گيان وه پره زي كرد بووم. بپارم دا خوم له پوليس بدزمه وه و
راكه م. خو ناشكري به جاده دا برؤم. ريگه ي لادينم گرت بهر؛ نابه له د. به خه يال ده چمه
ئيسفه هان، جاريك چوار شهو رويشتم، كوچه ري قه شقا يي تيان گه ياندم كه ريگه م هه له
كرد وه؛ گه رايه وه. به شهو دهر ويشت، به روض خوم ده شاره وه كه نه منيه نه ميين. له ديها ت
سوالي نانم ده كرد. به يانيه كه له بن بهرديك نوستبووم؛ نه منيه كه به سوا ري تي زاخوريم:
- تو چيت ؟!

- ناغا گيان ده گهل كابرايه كه له ئيسفه هان پيكه وه كريكار و شهريك بووين، پوله كه ي مني
دزيوه؛ لهو ده گه ريم!

- درؤ ده كه ي! تو پهنگه له هه لاتوه كاني شيراز بي؛ به لام هينده پروت و كه سيفي ناتگرم!

- ناغا گيان خيريكم بي بكه!

- مردووت مري كي بيستوييه سوال له نه منيه بكري؟!

قرانيكي دامې. جله كانم هه مووي به دروانه وه چوو بوون. وا شروشرؤل ببووم هه موو له شم به
دهر وه بوو. نه مجار نه مده ويرا بچمه سوالي نانش. مندا له وركه بهرديان تيده گرتم و به «شيتنه
شيتنه» شوينم ده كه وتن. ئيواره يه كه له لاي هه مه دان گه ييمه قاوه خانه يه ي سهر ريگا. كابرا
خهريك بوو داخا. هه رام لي كرد: دايه مخه! درگاي بو كردمه وه. گوتم: چاي دهم كه! پتر له
ده چام خواره وه. نان و هيلكه پينه، زوو به! نانم خوارد. كابرا گوتي: من ده چمه وه دي، تو
شهو ليتره بخه وه و دهر كه داخه.

- ناترسي دزيت لي بكه م؟

- نه خير ناترسم.

- به ياني له بيرت نه چي قه يماغ بيني، ناني تازه ش خراب نييه!

- به لي به چاوان!

به ياني كابرا به باوه شيك نان و قه يماغ و په نيره وه هاته وه. تير له وه رام و پتر له ده چاي
شيرنم خواره وه. رووم تيكرد:

- به لي ده زانم، يه ك شاييت بي نييه و حوكم ده كه ي بينه بخوم!

ده بوغچه يه كدا دوو نردوو نان و دوو سه لكه په نيري بو پيچامه وه، دوو قرانيشي دامې كه له
ريگه به چاي بده م. هينديكي ش قند و چاي وشكي دامې.

گه یوووه ناو کوردان. ئیواره یهک له قهراغ دینه کهوه لامدا؛ له مالیک داوای که تریم کرد. ژنه که ی کهتری دامی و له سهر کوچکاروم دانابوو بکولی. میژده که ی هاته وه؛ شه قیکی له کهتری هه لدا و به پاله په ستۆ ده ری کردم.

سهرت نه یه شینم! چل و پینچ شه و رۆژ به رۆتی و سوالکه ری شه و رینگایه م پینوا. چوووه گوندی ده رمان. گوتیان «میرزا قادر» کوری حاجی سالحی موشیری -ئه وه ههره پوولداره ههره خه سیسه به ناوبانگه که ی سابلاغ که شه و گونده شی هه بوو- لیره یه. ههر دوور له ده رگای هه ساره وه دیتمی تمه نیکی بۆ ناردم؛ گوتی: برۆ لیره مه مینه! له عومرمدا ههر شه و جاره فرمیسکم به چاودا هاتوو... تمه نم بۆ فری دا و ده رکه وتم. هاتمه گوندی زگدرپا؛ که ناگا که ی میرزا که ریمی شاتری بوو. ئه ویش وه ک میرزا قادر سابلاغی و ده یناسیم. مه یدان ئه سپیک مندالی دی به قۆچه قانیه وه به پیرمه وه هاتن: «شیته شیته» راپیان نام. له تاوان خۆم به ئاوده ستخانه ی مزگه و تا کرد. به ختی من کوپخا له ئاوده ست بوو، مندالی لئ ده رکردم. چوووه باغ که گوتیان ناغا به ماله وه له ویه. ههر که دیتیانم مات مان. حوسنی خانمی ژنی ناغا بانگی کرد:

- سهرت ده قورئ نیی! خۆ شه وه گهل و گونت هه موو به ده ره وه یه، بچۆ پشت داریک! جاجمیکیان بۆ هینام ده خۆمه وه پینچا. ههر ده سه بجی مه نه جلی پلاوی هینا. به یه ک هه لپه خواردم. زۆر زوو یه کی تری له پیش دانام؛ ئه وسا تیرم خوارد. خانم ناردی ده ستی جلکی تازه یان بۆ هینام. ئاپیان گهرم کرد؛ خۆم ششت. به راستی حوسنی خانم له هه موو پیاوان پیاوتر ده رچوو...

ده رۆژ وای به خیو کردم، ته واو بووژامه وه. که گوتم ده چمه وه سابلاغ، جلکی ژن و منداله کانم و چل تمه نی پوول دامی. له سابلاغ هه موو رۆژ پۆلیس له منی پرسیبوو؛ که هه لاتوووه ده بی بگیری. ههر شه و شه وه بوومه وه چۆل نشین و یاریده ی قاچاغچیانم ده دا و جار- جاریش دزیم به به ره وه ده کرد. له و رینگه یه فی ره گه دا ییش ببووم. ئه گهر له گوندیک ده مزانی دزیم بۆ نا کرئ، سوالم ده کرد. ده ره ده ر مام تا ره زا خان تیک چوو. هاتمه وه و بوومه خزمه تکاری کوردا یه تی و ده گهل تۆدا بوومه ناشنا. هیشتا کۆمه له ی «ژئ-کاف» دانه مه زرابوو، رۆژیک چوووه زگدرپا. به سهر ته قه دا که وتم. ناغایانی ده وره به ر هاتبوون زگدرپا تالان که ن. تهنه نگیکم وه رگرت و به ربوووه گیانی دوژمنان. هه لمقه ندن و که وتمه دوویان. یه کیان هه رای کرد: شه وه گباهه تان نه دیوه ده لئی به رگری له مالی بابی ده کا!

با شه وه ش له حه مه د بگیری مه وه:

له که رکووک چوو بووه چاخانه یه ک، گوتبوی که باب ده خۆم. نارد بوویان که بابیان بۆ هینابوو. که هه ستابوو به خاوه ن چاخانه ی گوتبوو:

- کا که ده ست خۆش!

- یانی چی؟

- له ولاتی مه، پیاو ئه گهر پوولی نه بوو ده لئ ده س خۆش!

- جوابه که ی چییه؟

- سهر خۆش!

- به وه شه رته سهر خۆش، هه موو رۆژ بییه وه لام «ده س خۆش، سهر خۆش» بکه ین!

رؤښک له چاخانه دانېشتووه، پۇلېسيک دېته بهرده می:

- مام قادر دنیات لئې گهرام، ئه م ئیحزاره ئیمزا که.

- برؤ من مام قادر نیم!

- به خوا ده تناسم، مام قادری و ده بی ئیمزای که ی!

- کور ه هر سیک ته لاقم که وی من حه مده دی مه ولووده چر چه م، به تومه تی قه تلې پۇلېس و

نه فسه ری ئیران له عیراق و ئیران لیم ده گه پین بمگرن!

کابرای چاخانه دار راست پیلې پۇلېس ده گری:

- کاکه نه وه برای منه، تازه له شیتخانه مان هیناوه ته وه، تانه یکوشتووی راکه!

زور لومه ی حه مده ش ده کا که نه وه سر گهر مییه به هیلاکت ده با...

ده ولت زوری قه دری نیزامی شاعیر گرتووه. کۆته لیکې زور بلندی له مهیدانیکه و مووزهی نیزامی هه به. بردیانه سه یری مووزه. یه کجار زور ئاسه واری نیزامی له خه تی و چاپی زور به قیامت تیدا هه لگیراوه. کیژیک شاره زایی ده کرد «دلارا» ناو؛ به لام له راستیدا دلارا بوو. ده تگوت عیزراییل له گۆشه ی چاوه رهش و بادامیه کانیدا خوی مات داوه گیانی لاوان بکیشی! من له بهر تماشای نه و باوه ر ناکه م ده هیچ گه بیم! تماشای نوسخه یه کی خه مسه م ده کرد، به ده نگ له نزیک کچه که خویندمه وه:

دل شیشه و چشمان تو هر گوشه برنش مستند، مبادا که به شوخی شکنندش

زانی ده گهل نه ومه، ئادرسی لئې خواستم. ئیواری ته له فؤنی کرد گوتی: ناویرم بیمه ئوتیل. گوتم: وه ره مالی عه بدوللا ره زماوه ری که له وی ده عه وت کراوم. هات. به لام ژنی عه لی گه لاویژ گالته ی پئ کرد و تۆراندی. دواپی که لومه ی ژنی عه لیم کرد گوتی: بؤ تۆ نای، سووکه!

له کۆری شاعیران و نووسه ران بانگ کرام. زۆرم قسه کرد؛ میشکی سه ریانم بردا هیندیک خه ونووچکه ده بیردنه وه! سه ر له هه وه له وه ره حیم قازی موته رجیم بوو؛ ده ری نه برد؛ عه لی گه لاویژ جیگای گرته وه. گوتیان به ئاز ره بایجانی قسه بکه! ده زمانی ناتوانم وه ک پتویسته مرازی خۆم ده برم. به کوردی ده مگوت و ته رجه مه ی ئاز هری ده کرا. له بیرم نه ماوه له ماوه ی سه عات و نیویکدا - که بی وچان چه نه م لیداوه - چم گوت؛ به لام پوخته که ی به سه رچلی نه مه بوو:

جاریک له شیعی خۆمدا گوتوومه: خوینی کورد و ئاز هری بؤ پاریز گاری نیشتمان ده ر ژتیه ته شتیکه وه؛ جاریکی تر گوتوومه: ئیمه وه ک دوو کاکله بادام له تیکولیک داین؛ ئیستا که زۆر تر شاره زاتر بووم، ده لیم: ئیمه دوو گهل نین، یه کین. ئیوه له تاریخی خۆتاندا ده لئین له عه ولادی مادی بچوو کین؛ زه رده شت له خۆمانه. کوردیش هه ر وا ده لئین و میژوونووسان و رۆژه لات ناسانیش بؤ کورد وا ده لئین. که وا بوو بیژین: ئیمه له بنه رته دتا یه ک بووین. جا یان ئیوه کوردیتان له بیر براوه ته وه وه به ترکی قسه ده کهن، یان ئیمه ترکیمان وه لا ناوه و به و زمانه کوردیه داخیوین. بهر له زه مانی سه فه وی گه لیک له میژوودا به ناوی ئاز هری و زمانیکی توری به ناوی زه مانی ئاز ره بایجانی نه ناسراوه؛ به لام له زه مانی گه زه نفونی یۆنانییه وه ناوی کورد هه یه که له دانیشووانی چپای زاگروسه و زمانیکی سه ره خۆیان هه یه. ده شانین که سه فه وی بنیچه کورد، نه م ترکیه یان کردۆته زه مانی مه زه بی و به سه ر خه لکی به رده ستی خۆیاندا سه پاندووه. نه نانه ت شیخ سه فی بؤ خوی شیعی به زار او په کی کوردی گوتووه. جا ئیستا قسه ی ئیمه ی

كورد راست بى يان قسەى ئىو، بە ھەر دووك باراندا ئىمە يەككىن و لىكىيان ھەلاواردووين. ئەگەر مامۇستا «سەمەد وركون» ئەو ھەموو زەحمەتەى كىشاوہ و دەلى: «ئابى بلىين دايكى نىزامى كچە ئاغای كورد بوو؛ دەبى بلىين ناوى «رەئىسە» بوو. لە برسان دەمرد؛ لە ناچارى رازى بوو مېرد بە يووسف كورى زەكى مونەيەد بكا؛ كە ئازەربايجانى بوو. دەنا ئىستاش نە ھەر ئاغا، ھىچ كوردىك كچى خۇى نادا بە بىگانە. ئەوسا دەبى بلىين باوكىشى ھەر كورد بوو؛ كە نىزامى لە ئازەربايجانەتى دەشۇرى»، پىم وايە خۇى بە خۇپايى زەحمەت داوہ. ئەگەر وەك من لىكى داباوہ كە ئىمە ھەر يەككىن و زمانمان گۇراوہ، ئەوسا تىندەگەشىت كە ئەلىاس ناوى كوردانەيە و جگە لە پىنغەمبەرەكەى ناو قورعان، نەمبىستووہ ئەلىاسىكى غەيرە كورد ھەبى. تەنەنەت لام وايە دايكى نىزامى كوردى يەزىدى بوو؛ چونكە دەلى: «خالق عەمى ئەو خالى من بوو»، «عەمى» ناوى يەزىدىانە. قەتىش نەبىسراوہ ژنە كوردىك ناوى رەئىسە بووئىت. لە ھەموو مېژووہ كانىشدا ھەمىشە «گەنجە» و «ئاران» بە كوردستان ژمىراون. نەخىر، نىزامى كوردە و ئازەربايجانى؛ كە ئەو دوو ناوہ ئىستا بە سەر گەلىكى لىك ھەلاواردو دابراوہ. وا من يەككى لە خۇتانم و ئىوہش دەتوانن كىتىبى خۇتان چاپ بكن. داواتان لى دەكەم لەو بەشە بەرەبابەتان بىخەبەر مەن و ھاوارىكمان بۇ بكن...

نازانم چەند دىكەشم رست. ھەرچەند رەحىم بە ترسەوہ تەرجمەى دەكرد و لاى وا بوو زۇريان پى ناخۇشە، بەرەكس يەكجار زۇريان پەسند كرد و چەپلەى زۇريان لى دا و پۇزى دواى نامەيەكم بۇ ھات كە بە تىكپراى كردمىانە ئەندامى فەخرى لە كۆپى شاعىران و نووسەرانى ئازەربايجاندا. لە پاش قسە درىژەكەم، وچانىك درا و چامان دەخواردوہ. چەند كەسىك چەند پىرسىارىكىان لى كردم؛ بە ئەندازەى ئاقللى خۇم جوابم دەدانەوہ. يەككى پرسى:

- بىر و رات دەربارەى سىمكۇ چىيە؟

گوتم: سىمكۇ ئاغايەكى كوردى سەررەق بوو. بەزەى بەوانەدا نەھاتتەوہ كە لاى وا بوو چونكە سەر بە دوژمنن ئابى بىانكوژى. زۇر كەسى بى تاوانى تركزمانى كوشتووہ كە ھىچ لەو كارەى رازى نىم. بەلام لەم قەرنەدا ئەو رچەى بۇ كىشايىن كە دەكرى چاو دە گۇر شووژن راجى و بىشيشكىتى. ئەگەر عەقلى سىاسى تەواو با، بۇ يەكجارى رىشەى دەولەتى لاسارى پادشايانى ئىرانى لە بنەوہ دەردينا. كە وا بوو قەدرى ئەو مامۇستايەتەى دەگرم.

يەككى تر پرسى:

- لە تارىخى ئەرمەنىدا نووسراوہ: دوژمنى ژمارە يەكمان كوردن؛ كە لە قەتلوعامەكەدا ئەوان يارىدەى سولتانى رۇمىيان داوہ. تۇ دەلىتى چى؟

- من باوەر ناكەم شتى وا ھەبى. ئەوہ لەوہ دەكا روس لە تارىخى خۇياندا بنووسن: دوژمنى ھەرە گەرەمان ئەمۇ تاتارن؛ چونكە مۇسكۇيان گرت و قەتلوعاميان كرد. ئەو سوارە كوردانەى لەشكرى ھەمىدە بوون و بە فەرمانى سولتان شەريان كىردوہ. چى بە سەر كوردى ترەوہ داوہ؟! دەشېئ ئەرمەنى ئەوہيان لە بىر نەچووبى كە زۇر خانەدانە كورد، ھەزاران ئەرمەنى ھەلاتوويان ئەودەم پەنا داوہ و رزگارىان كىردوون. چەند تەتارى ئەمۇ تاوانبارى تەتارى پىشوون، كوردى ئەمۇش ھەر ئەوہندە...

پرس و جوابەكانى ترم لە بىر نەماون.

لەو شاعىرانەى لە باكۇ دىتمن، «عوسمان سارويللى» زۇر شاعىرىكى بەرز بوو. شىعرى ئەو دە

قاتی شیعری «سەمەد وەرگون» بەهیز و جوان بوون؛ بەلام چونکە سەمەد دۆستی نزیکى ستالین بوو، ناوی شاعیری ھەرە گەورەى لى نرابوو.

چاوم بە «مەدینە گولگون» کەوت کە لە تەوریز کیزۆلە یەکی جوانکەلە و شاعیر بوو؛ من و ھێمن دەمانناسی. ببووە پەشیکى زۆر دزیوى گنجاوى. یەکیکی سەر تەواو سپیم دیت نەماناسیو. گوتى: من «شاعیر ەەرەب ئۇغلیم». ھەر چونکە لە تەوریز پێگەم نەدا یەک لەو کیزە سروودخوینانە بۆ ئەتاکشیف (فەرماندەى ھیزەکانى شۆرەوى لە ئازەربایجان) بەرن، ھەر کە ھاتمە باکو گرتیانم و چاردە سال لە ھەبەدا مام. پاش نەمانى ستالین و باغروڤ و دەستە و دایەرەیان، ھاتوو مە دەر.

بۆیان گێرامەو کە پێشەوەرى لە ئێران پەویو، پێگەى نەدراوە بچیتە مۆسکۆ. نامە یەکی گەیاندۆتە ستالین، باسى شکانى ئازەربایجانى ئێرانى بۆ نووسیو. ستالین پرسىو: نەقلی ئازەربایجان چىيە؟ من قەت نەمبستوو. بۆچى لەوئ چى پوو داو؟! با ئەو پێشەوەرە بێتە لام؛ زۆر بێ خەبەرم. پێشەوەرى کە ساز بوو ەروا، بە فەرمانى باغروڤ [باقروڤ] کامیونیک لە پێگەى فرگەدا خۆى لە ترومبیلە کەى داو و کوژراو و ئیستاش ستالین ھەر بە بێ خەبەرى ماو تەمردوو. ئاى بە کلکى خێو یەو! وا دیارە من و مام ھێمن کەرى تەواو بووین: نە ستالین زانیو یە چىيە ھالمان و نە فەرموویەتى: «یەمان پرسىسکى، کوردیسکى خەرەشۆ!» (فارس خراپە و کورد باشە!) ئیمە لە عیشقا سووتاوین و مەعشوقە ئاگای لە مەحمودى بى زەواد نەبوو!...

و ەک باسى باغروڤیان دەکرد، قەت چەنگیز ھىندە خوینپێژ نەبوو. گۆیا لە محاکەمەدا بى پەروا گوتوو یە: پەنجا و سێ ھەزار کەسم بە دزیو ە بە دەستى خۆم کوشتوو و بە شوقیرە کەم ناشوو. ھەر ژنیک کە ئەو ویستبیتى و نەچووبیتە لای، بە میرد و مندالەو ە ھەوالەى سیریا کراو و فەوتاون. ئەو زولم و زەلالەتەى لە دەزگای باغروڤ و یارانیدا کراو، سەد کتیبى دەوئ. جا ئەگەر کلەفت وا جوان بوو بى، دەبى خانم چۆن بى؟! دەبى فەزایحى ستالین گەیبیتە کوئ؟

جاریک لە ئاسایشگا، نایبیکى شوورای عالى، شوکرانەى ئازادى زەمانى خرۆشۆفى دەکرد. دەیگوت: ئیستا نامە بۆ باکو بنووسم جوابم بۆ دیتەو. ئیستا دەتوانین شەوانە بچینە مالى دۆستان. قەدیم نەماندەوێرا نامە بنووسین کە سەد جار تماشای دەکرا. ھەر ئیوارە سەعات پینچ، ھەر کەس نەچووبایەو مالە خۆى، دەگیرا و شرت و گوم دەکرا...

لە گەل چەند کەسیک لە نووسەرانى باکو - کە دەیانگوت ئیمە کوردین و کوردی نازانین و یەکیان «رەحیموف» شاعیریکى بەقەدر بوو - رۆژیک لە مالى میرزا برايموف بووین. گوتیان: ئیستا بولبول (ئەو گۆرانى بێژە بەناوبانگە کە) دیتە ئێرە. ئیستاکە لەقەبى پروفیسورى دراو ەتى. گۆرانى ئالى؛ داواى گۆرانى لى مەکە! بولبول ھات. پیرەمێردیکى ھەفتا سالەى زۆر جوان و بالابەرز بوو.

گوتم: ئوستاد ئەگەر منیش داوا بکەم گۆرانىيەک ئالى؟

- ھەزار من دایکم کوردە و کوردم زۆر خۆش دەوئ. دادەى دەفیکم بۆ بینن!

بە راستى دلى سىسى تێراو دەکرد. میرزا برايموف گوتى: ھەزار! لەو ەتا ھاتوو، نیو ەى نووسەرانت لى کردووینە کورد. تەنانت نىزامىشت لى ساندووین. تکایە زوو بپرو ە تا منىشت

نه کردۆته كورد!

لهو مهجليسهدا قسه كرا؛ يه كئى گوتى: كوردستان نازاد ده بئى؛ ره حيم قازى ره ئيسه و هه ژار وه زيرى فهرهنگه.

گوتم: رهنگه ره حيم به وه دلى خوڤ بئى؛ به لام من ده زانم تا چينى من و دواى منيش لهم ريگه به دا نه مرين، ئهو خهونه وه دى نايه. هه رگا كوردستان نازاد بئى، پياوى وه كو من و ره حيمي به پوو شىك ناوى. ئيمه خو مان كردۆته بوتى زه مانى جاهلى. وا من هه ره له ئيستاهه ئيستيعفام له وه زارهت دا...

بئى جئى نازانم كورته باسيكى ره حيم قازى بكهم:

بناموزاى پيشهوا قازى محهممه، براى حهمه حوسين خانى سه يفى قازيه؛ له سا بلاغ ده مناسى. لاويك بوو، ئه ويش ده گهل چهند لاويكى ديكه ها تبوونه باكو كه فئىرى ئه فسه رى بن يان بخوين. كه سا بلاغ شكا زورىان ها تنه وه. چهند كه سيكيان وه كه كه ريم ئه ييووبى، مسته فا شلماشى و عه لى گه لاويژ و سولتان وه ته ميشى و ره حيم قازى نه ها تنه وه. ده پال دهرس خويندندا - به ناو - حيزبى ديموكراتى كورد يان بو ساز داو و رۆزنامه يه كى دوو په رى به كوردى و نازهر يان حه و تانه نووسيه. نازانم ره حيم چى خويندوو؛ به لام ناوى دوكتور ره حيم بوو. بهر له وه بيمه مۆسكو نامه يه كيم پيگه يشت؛ ره حيم نووسيو وه و ده لئى: و مره ئيره! پوولى ته رجهمه ي شيعره كانيشت - كه نزيكه ي بيست و هه شت هه زار روييل - ه و ره ده گرى... بؤم نووسى: ده وه تىكى سه يره! تۆ له عاسمان سفره راده خه ي و نارديوانيشت سووتاندوو؛ چؤن ده توانم بيم؟

له ئاسايشگا ها ته لام. پاش چارده سال يه كترمان ديته وه. هه ر دوو كمان قه له و تر بيووين و ئهو زگى له من زلتر بوو. له قسانى بوئى ئه وه ده ها ت كه له جئى پيشهوا بكريته سه رۆكى كورد. گوتم: كا كه! بارزانى له مۆسكو بوو؛ له جزيره ي سووريا رۆژنىك شوانىكى يه زيدى و خاوه ن مه ريك چه قفه يان بوو كه فلانه مه رت دزيوه! درۆ ده كه ي گورگ نه يخوا ر دووه. شوا نه كه زۆر سويندى به شىخ هادى و بولقاسم خوا ر، به هره ي نه بوو، گوتى: «سويند به سه رى مه لامسته فا بارزانى، من نه مدزيوه». كا برا گوتى دلّم پابؤه... ئه مرۆ له سه رانه رى كوردستاندا ناوى بارزانى له سه رووى هه موو ناوانه. باوه ر ناكه م تۆ بتوانى ئهو شوينه بگريه وه.

ده وه تى باكو يه شم هه ر ئهو پيكي هئنا. هه ر گه ييمه باكو، نازهر بايجانى و كورد باشيان باس نه ده كرد. ده يانگوت پياوى ده وه لته ي مه ركه زيه و زۆر كه س له هاوولاتيانى نازهر بايجانى به گرتن داوه كه له حه بسدا فه و تاو ن. سه ره راي ئه وه ش، ئهو نازهر بايجانيانه ي - كه له باره ي نامووس باريزيه وه زۆر شيلگيرن - ده يانگوت: ژنه كه ي جووله كه يه كى روه سه؛ نا برو به ريه. تۆ نسحه تى بكه با ده ست له و ژنه ي به ردا. ده مگوت: من حه قم چيه؟ خو من قازى مه مله كه ت نيم.

پاش سوبحانه خوا ردينىك، يه كئى ها ت گوتى: ژنه رال «غولام يه حيا» ده يه وئ بتيئى. خستميه ترؤمبيليكى سه ردا پو شراو. له مالىك دابه زى. تاويك به دالانىكى تاريكدا رويشتم؛ برديانمه ژوورىكى زۆر تاريك. غولام يه حيا له وئ بوو. گوتى: له ترسى ره حيم ئاوام تۆ هئناوه. هه ر بزائى منت ديوه وا وه يلا به حاله! زۆرى دهردى دل له حيزبى تووده هه لپشت: «ئه گه ر جاريكى ديكه بگه مه وه ئيران و چه كيكم به ده سته وه بئى، هه ر چى يلئى تووده م بو بايى ته نبئى

دەكەم...».

چەند پەيامىكى بۆ مەلامستەفا نارد.

لە ئوتىلەكە خەبەرىك لە من درابوو كە ئەوسا باوەرم كرد پەحىم چاوەدەيرى بزوتنەوەى خەلكى باكۆيە و كە لىنى دەترسن بە خۆپايى نىيە. خەبەرىش ئەوە بوو: پاش ئەوەى ژنى عەلى گەلاويز دلامى لى تاراندم، رۆژىك تەلەفۆنى كرد:

- دلت لىم رەنجاو؟

- كارىكى نالەبارت كرد...

- دەسا وا دىم ئاشتت دەكەمەو.

- كەنگى؟

- سەعات چوار دىم، بە تەنياش دىم.

نەهات. شەو دەگەل عەلى هات؛ زۆرىش كز و توورە ديار بوو. حەمەد گوتى: پەحىم گوتى لە قەول و قەرارتان گرتوو، هەرەشەى لە سيويل كردوو بەيە نەيتوانيوە بىتە لات.

- چۆنى زانیو؟

- هەر كەس لە تەلەفۆنى ئوتىلەكە قسە بكا دەبى ئەو بىزانى.

لە يەكەم دىتەنەويدا، زانايى و عىلمىكى وام لى هەست نەكرد كە بەرچاوبى. بەلام كە عەلى گەلاويزم دىت، واى بۆ چووم كە عەلى وەك مەولاناي رۆمى زمانى شەمسى تەبرىزيە و بە دەردى بەشیر موشیری بەغدايە گۆتەنى: «تۆ بنووسە و من تەئلىفى دەكەم!» عەلى هەم شاعیر، هەم نووسەر، هەم كوردی زانى باش، دوكتورای لە ئىقتىسادى سياسى هەبوو. شەويك پەحىم تا سەعات دوازده لام بوو. گوتى: ئەگەر تەلەفۆنم بۆ كرا، با لە مالهوە قسەم دەگەل بكەن.

سەعات يەك، سولتان وەتەمىشى بە تەلەفۆن گوتى: هەمزە عەبدوللا دەگەل جەمال حەيدەرى چوونە لاى سولسوف، زۆريان خراپەى بارزانى كوتوو! مزگىتى بە پەحىم بدە! - هەر خۆت بە تەلەفۆن پىتى بلى...

لە ئاسايشگای گىرتسن نامەى پەحىم بۆ هات، بىست و هەشت هەزار رۆوبلەكەم ببوە بىست و دوو! لە نامەيىكى دىكەدا هەژدە بوو، جارى سێهەم ببوە دوازده، تى نەدەگەيشتم چيە؟! بەلام كە لە باكۆ دىتم و باسيان كرد كە چۆن هەموو ژيانى سەرفى ژنان و مەشرووب دەكا، پىم سەير بوو كە دوازده كە بۆ نەچۆتە ژيتر سيفرەو!

من هەر رۆژە حەقى نووسىنى مەقال لە رۆژنامەى ئازەرى و ئەرمەنى دام بۆ دەهات. پوول وەك كا وا بوو. كە دەهاتمەوە بۆ مۆسكۆ، شەش هەزار رۆوبلەم دايە خزمەتى و ئەوى تريشم بۆ حەمەدى مەولوودى بەجى هېشت. كە پەحىمىش چەند پارچە ديارى جوانى دا بە من و ديار بوو بە گرانی كرىون.

دەعوەت نامەيەك بۆ هات كە: دەولەتى ئازەربايجان كۆبونەوہەكى ساز داوہ و تۆش دەبى لەوى بى! دەعوەتيكى زۆر گەورە بوو. سەرانى حيزبى توودە: رادمەنش، ئىرەج ئەسكەندەرى، ئەمير خيزى و جەودەت لەوى بوون. دەبى ئەوہش بزانى كە لە پيشدا -هەر وەك بە ناو كۆمەلى كوردان هەبوو- فىرقەى ئازەربايجانىش -بە ناو- تەشكىلاتىكى لە باكۆ هەبوو. بەلام كە من لەوى بووم، رۆوسىيە لىتى مەنەع كرىبوون و خستبوونى سەر حيزبى توودە: كە زۆربەى

ئازەربایجانییەکان لەو نازاری بوون و نەیان دەوێرا قسە بکەن. سەرۆکایەتی کۆبوونەوه درا بە رەحیم قازی؛ ئەو نۆرە قسە کە رانی دیاردە دەکرد. گوتی: لە دواى هەموان نۆرەى تۆ دە دەم. چەند کەس لە ئازەربایجانییە ئێرانییەکان قسەیان کرد. هەموویان وتاریان بەو دواى دینا کە: «ئازەربایجان یەك پارچە یە و دەبێ پۆژیک ببینەوه یەك، لە ژێر حوکمی هاوبەشی شۆرەویدا...». نۆرە گەیشتە ئێرەجی ئەسکەندەری. بەوپەڕی فەساحەت و بەلاغەت نووتقیکی زۆر ڕێک و جوانی کرد و چەندین شیعی رەحیم قازی و سەعدیشی دە ناودا بە شایەت هێنایەوه. لە باسی کورد گوتی: «قازی ها لە ڕێگەى ئازادى ئێراندا گیانیان فیدا کرد». دەربارەى ئازەربایجانى گوتی: ئێمە فارس و ئازەرى و کورد وەك سێ مندالى بێ باب واین، نانەكەمان لە سەندوو قێك دایە، لاساریکی مل ئەستوور قفلێ داوه و لە سەرى دانیشتووه. دەبێ هەر سێكمان پێكەوه لە سەر سەندوو قی فرێ دەین و ئەوسا نانەكەمان دەست كەوێ و پێكەوه تێر ببین. ئێستا باسی جیا بوونەوهى ئازەربایجان و كوردستانىك نابێ بكړئ. پۆژى خۆى باسى دەكەین و بزاین دەبێ چۆن دەبێ...

كاتى نۆرە درا بە من گوتم:

- مامۆستا ئەسکەندەرى کاریکی کرد کە پیاو شەرم دەکا لە ڕووی ئەودا هیچ بلی؛ بەلام دوو ملاحظەزم هەیە: لە فیداکاری کورددا هەر فەرمووی «قازیان»، چونکە رەحیم لێرە یە و خاتری گرت؛ بەلام ئەو سەدان کارگەرە کرماشانی و لوڕانەى لە بیر چوو؛ ئەو هەموو لاوانەى سابلاغى هەلبوارد کە لە پێناوی حیزبى توودەدا کۆزراون. چەند شەو لەو پێش چوومە ئۆپیرای کۆرئوغلۆ، هاوکارانى دەستیان ڕادەكێشا و سوێندى وەفاداریان دەخوارد. کوردێك هات جگە لە دەست ڕاکێشان چۆکی دادا و سوێندى خوارد. بەلێ کورد سوێندى وەفادارى لە لا زۆر پیرۆزە و هەرگیز پاشگەز نابێتەوه. هەزار سال پتر، بە سەد هەزاران پالەوانى کورد لە ڕێگەى ئێسلامدا خۆیان فیدا کرد؛ گوتیان عەرەب و ئێرانی و تورک - کە موسلمانن - هیچ قەدرى کورد نازانن. کومۆنیستى زۆر باشە کە فەرقى نەزادى لە لا نییە. زۆرمان بەو بانگەوه هاتین؛ زۆرمان خۆمان بە کوشت دا. ئەوا ئێستا دەبینین کوردی عێراقى لە یەریوان قسە دەکا؛ لێى دەپرسن کورد چۆن؟ کومۆنیستە؛ بە گوناھى دەزانێ بلی کورد هەیە. دەلێ: لە عێراق - جگە لە عەرەب - ئەرمەنى و تورکومان هەن؛ کە زۆر حالیان خۆشە! لێرەش جەنابى ئەسکەندەرى دەفەرمووی: جارێ باسى ئازەربایجان و کوردستان مەکەن! وەختى نییە. من دەلێم: نا هەر ئێستە وەختیە! با بلیین ئەگەر نانمان لە بن کابرای لاسار دەرینا، هەر کەس بەشى خۆی پێ دەگا. ئەوسا ئەگەر زانیان کەس تەما دە بەشە نانی ئەوى تر ناکا، پێكەوه لە سەر سفرە یەك دادەنیشین. بەلام ئەگەر یەكێك دە بەشى ئەوانى تر ڕۆی، حەقیان هەیه نانی خۆیان بەرن و هەر کەس لە ماله خۆی بیخوا. کە عەدالەتیش هەر ئەمە یە...

بوو بە هەرایەك لەو كۆڕەدا:

- هەزار راست دەکا! دەمانەوێ بەشمان هەر لە ئێستاوه دیار بێ! نامانەوێ توودەش وەك شا بەشمان بخوا!

لە پاش تەواو بوونی قسان و دیتنى فیلمى ئارشین مالالان، مامۆستایانى توودە هاتنە ژوورێك کە رەحیم و من لەوێ بووین. رەحیم گوتى من دەرۆم. من مامەوه و ئەوان. ڕادەنەش گلەى کرد:

- لهو مه جلیسه گه وره دا نه ده بوو قسه ی وا بکه ی.

- ئیوه ده بوو کاریک بکه من قسه ی وام بؤ نه یه.

- هه ژار پښه ی ئیمه راسته. بؤ به پښه ی ئیمه دا ناروښ؟ دهر دی قاسملوو که ئیستا بؤ ته دژمان و له پښه ی ئیمه لای داوه، گوږیا مللیه ت ده کا...

- ماموستا! مه رحوومی خالید به کدایش هه ر ئه و فهرمایشانه ی ده فهرموو!

- بؤ خالید به کدایش مرد؟!

- ئه دی ئه گهر نه مردووه کو؟! ماموستا گیان رووپه ری میژوو هه لده وه! هه میسه عه شایری غه رب سه ره خوښی ئیرانی پاراستوه. ئه و عه شایری غه ربه ئیمه پتیان ده لئین کورد؛ ئیستا زور تینووی نازادین. ئه گهر ئیوه به هیچیان نه گرن، ئه مریکایی و ئینگلیس بیانوه ی ته شقه له به ده وله تی ناینده ی تووده بکه من، هه ر به وانه - که توژیک دلخویشیان بکه من - هه لتان ده دپرن. له و گوږ به کورد نه دانه، هه زاران قاسملووتان لی پیدا ده ی. ئیوه ئیستا ته نیا که چه را دیویه کتان له بولغار هه یه، به رنامه ی به فارسی و نازه ری هه یه؛ به شیکه ی عه شایری غه ربی تیدا نییه - که هیچ نه ی به درؤ - دلخویشی کورد بده نه وه. هه ر له بیریشان نییه کورد هه یه!

- له را دیوی په یکه ی ئیراندا، نه وه ختی زیادیمان هه یه، نه گوږیه نده مان هه یه!

- قسه بؤ مندا ل ده که ی! له سه عاتیک فارسی، چاره گیگ و له سی چاره گ نازه ری پینج ده قیقه بېرن، ئه وه وه ختی فه نی. کوردی بیژیش، هه زار بیکار له نوروپا هه یه به حه قیکه نه مرنه ی کارتان بؤ بکا. ئه گهر که ستان ده س نه که وت من دیم به نانه زگ قسه تان بؤ ده که م. - باشه حه ول ده ده ین ئه و گله یه ش لابه رین.

«ئه سعه د خو شه وی» که له مۆسکؤ ده گه ل بارزانی له مالتیکدا ژیا بوو، گپړایه وه:

را دمه نیش و ژنه که ی - که زور جوان بوو - چه ند جاریک هاتنه لای مه لامسته فا و بوونه ناشنا. رۆژیک ژنه که به تنه ی هات. پاش توژیک له پر دېتم مه لامسته فا ده رکه ی کرده وه و پالیکه به ژنه که وه نا، وه خت بوو له پله کانا ن ملی بشکی. ژنه که داوای له بارزانی کرد بوو، بیلامانی حه زی لی بکا، تا به یه کجاری ببیته دؤستی رادمه نشی ره ئیسی حیزبی تووده! وه بال به ستوی ئه سعه د. له نیوان په رده ی کؤبو نه وه که دا مووزیک و ره قس و گؤرانیش هه بوو. «سارا قه دیمؤفا» ی به ناوبانگ - که ئه وسا توژیک پیر ببوو - ره قسی کرد، گؤرانی گوت. شه ویکیش چوومه ئۆپیرای «له یل و مه جنوونی فزوولی» که «روبا به» ناوی گؤرانی بیژ ده وری له یلای ده گپړا و به ده نگه ی خو شی خو ی دنیا ی ئیجیا کرده وه.

جه عفه ر خه ندان رۆژئ زوری تاریفی بابا تایه ر کرد، به تایه تی ئه و به یته ی که ده لی:

ئه گهر با مۆ سه ری یاری نه دیری چرا هه ر نیوه شه و ئای به خوابوم؟

گوتم: ماموستا، شاعیری عاشق ده لئین من خواردن و خه وم لی حه رامه. بابا تایه ر دیاره شه و تا رۆژ پر خه ی هاتووه، بؤ یه هه موو نیوه شه وئ خه ونی به یاره وه دیوه!

گوتی: راستی بیرم له وه نه کرد بوو!

له حالی «بیژیا» شاعیری ته وریزی زه مانی پیشه وریم پر سی، گوتیان لی ره بیوه مه زه بی؛ ده یگوت: «ده ی له جیگه ی کۆته لی ژنه رال کیرؤف، کۆته لی پیغه مبه ر دانین!». به تۆمه تی شیت بوون به ره و سیبریا براوه.

شاری باکو له سی لاوه ده ریا باوه شی پیدا کرده وه. ده بانگوت ملیؤنیک خه لکی تیا به.

كۆتەلى كىرۈف لە سەر گردىك بەرەو دەريا چەقىو. بە داخوۋە گەنجەي ژىگاي نىزامى - كە بە «گەنجەي» مەشھورە - بە ناۋى ئەو ژنەپالەمە كە لە شۆرشدا فەرماندەي قەفقاز بوو، ناۋى نراۋە؛ ئىستا «كىرۈفاباد»ى پى دەلئىن!

باكو تا رەشەباي نەيە شارىكى خۆشە؛ بەلام رۇژانى رەشەبا دەبىتە سىندان و ژەهرى مار. گۇيا ئەو ناۋەش: «بادكوۋە»يە ياننى با دەيكوتى.

لە ئوتىلەو تەلەفۇنم بۇ كابراي ئەرمەنى كرد؛ كە سەلماسى سەلامى ھەبوو.

- بەلئى ئىستا دىم!

- دىيە چى؟ سەلام و براپەو!

دىم ھات. گوتى: ئەو دەمانچەي بدەيە؛ فىلم و ياقووتىش جارى ساز نەبوو!

- ھەتىو دەمانچە و ياقووتى چى؟! بىرۈ وازم لى بىنە!

لە رۇژىكى رەشەباي زۆر سەختا، لە فرگەي باكو خواخافىزىم كرد و ھاتمەو مۆسكو.

بەر لەو باكو بەجى بىلم، ئەو جۇكە دەگىرەمەو:

ئەخمەدۇف ناۋىك كە ۋەزىرىكى باكوۋى بوو گوتى: مالىمان لە گوندىكى نىزىك تەۋرىز بوو. مىندالىكى ھەشت سالە بووم؛ دەگەل بابم و خانەۋادە ھاتىنە تەۋرىز سەرى خىزان بدەين. شەو بوو. ئەو زەمان دەبوو ناۋى شەو بزانى دەنا دەگىراي. ئەمىنەيەك لەو سەرى كۈچەيەكەو ھەراي كرد:

- گىلان كىم؟ (كىيە دىت؟)

بابم گوتى: ئاشنا!

- ئىسمى شەب؟

بابم - كە ئاگا لە ھىچ نا - دەستەپاچە ببوو، لە خۇيەو گوتى: تەبرىز!

- زىرت! بىلمە دن: تىھران! (زىرت! نەترانى: تاران!)

گوتى: بەلئى، تاران!

- ئافەرىم، ۋەرن بىرۈن!

جىگەي ئەم جارە لە ئوتىل ئوكرائىنا بوو؛ كە ۋەك لە بىرم بى بىست و سى نەۋمە و مىن لە نەۋمى ھەشت بووم. سەلماسى خۇي گەياندىم.

- كۈرە ھىچ شەرمە نەكرد قاچاغچىيە تىم پى بىكەي؟ ئەو سەلامەت زۆرى مانا ھەبوو!

- دەي جا چ بوو؟ چەمەدانى تۆ ناپشكن!

تىلگرافم بۇ سىدا رۇدىنكو لى دا؛ ھات و چوار رۇژ شىخى سەنعانىم دەگەل خويندەو.

ئەگەر دەلئىن ۋەخت لە زىرە، لە مۆسكو ۋەخت لە خۇلەمىش بوو. بە سەف راۋەستان بە بەر دوكانانەو، مەحتەل بوون لە رستوران تا خواردنت بۇ دىنن، تاقەتى فىلى دەويست. لە ئوتىل دەيانگوت: نىۋەرۇ چ دەخۇي؟ لە بەيانىيەو بىلى. گۇيا تۆ ھەرچى داۋا دەكەي بە تايەتى بۆت لى دەنن. رۇژىك دەگەل چەند كۈرىكى عىراقى دانشجوۋا لە رستورانى ئوتىل ئوكرائىنا زۆر چاۋەنۇر بووين؛ نان ھەر نەھات. ھەر دەشيانگوت ئىستە. يەك لەو كۈرەنە گوتى: خەتاي مەن. مىن داۋاي گۆشت كەوم كىرەو - كە لە مىنەتەكەدا نووسرابو - تا دەچن لە چىاي قەفقاز راۋى دەكەن، دەبى چاۋەنۇر بىن! پاش سى سەعات چاۋەنۇرى نانمان خوار؛ بەلام گۆشت كەو ھەر نەھات!

رۇژانى شەممە و يەك شەممە كە دەيان ھەزار مۇسكۇيى دەھاتنە دەشت و دەم چەم، ھەر كەس ئاوى سارد و نۆشابەى خۇى پىي نەبا، دەبوو ئاوى گەرمى چۆم بخواتەوہ. نازانم ئەگەر نۆشابەفرۆشى لى ھەبا و دەولەت بە مليۇن ھا رووبل قازانجى بکردايە چ دەقەوما؟! ئەوى پىتم سەير بوو، لە زستانى سەختى مۇسكۇدا سەفى بەستەنى كړ دوور و دريژ بوو. چوومە قەسرى كرملين؛ كە ئىستا مووزەيە و ھەموو كەل وپەلى مالە شای لى داندراوہ. پياو سەرى سوړ دەمىنى كە ئەو شايانە چۆن ژياون!

لە ديوارى كرمليندا - كە كۆنە قەلەيك بووہ - زۆر قوتووى زەردى بە قەد خشتىكى تى گيراون كە خۆلەمىشى پياوہ ناودارە كانى رووسىاي تىدايە و لە سەريان نووسراوہ. چوومە گۆرستانى پياوہ گەورەكانىش كە بە راستى ئەويش مووزە ئاسايى بوو. عەكسى مردووە كە لە مەرمەرى كىل دىتە بەر چاو. كۆتەلى ماكسيم گورگى، كوپكى بە سەر باوہشەوہ لى بوو كە نووسرابوو: «چاكتىن تاليفاتم...».

قەبرى لاھووتى، شاعىرى كوردى كرماشانىم دىت كە بە خەتى فارسى زۆر جوان و درشت پىنناسەكەى نووسرابوو. دەگەل سەلماسى چووينە مالەكەى. ژنەكەى تاتار و زۆر لای دەولەت بە قەدر بوو. دەبگوت لاھووتى ئەغلەب گۆرانى بە شىعرى لوپرى دەگوت.

لە ئاسايشگاوہ چوومە مووزەى «ئارخانگلىسك»؛ كە مالە ئەمىر يووسف ناويك بووہ. لە عاجباتىيە كانى دنيا بوو. تەنانت لەو مالەدا شانۆى ھونەرشانان ھەبووہ؛ كە ھەقى چوونە تماشاى لىرەيەكى زىر بووہ. خانم دوكتور گوتى: لە دنيادا تاكە.

گوتم: شونىكى سەپرترم ديوہ.

گوتى: مەگەر واتىكان.

- بەلى واتىكانم ديوہ.

رۇژىك چووينە شەرگەى ناپليۇن و رووس. كۆلەكەيەكى بەردىن كە ناپليۇن بە نىشانەى سەرگەوتن چەقاندوويەتى و ھەلۆيەكى بە سەرەويە، ھەر لە جىيى خۇى ماوہ. كابراى شارەزا واى باس بۇ دەكردىن و وا گەرم داھاتبوو، دەتگوت بۇ خۇى لە شەرەكەدا بووہ. تۆپ و گوللە و چەكى ئەو رۇژە راگيراون. شەر و لەشكرى ھەر دووك لا بە ھەرق نىشان دەدرىن.

بە سەدان داستان و ديوانى شىعرى ئازەرى - كە بە ديارىم دراىوويە - بە بار ناردەوہ. سەپرمدە كەرد لە ھەر كوئى ناوى ستالىن ھەبوو، قەلەم كىشراىوو. فەرھەنگىكى گەورەى تاجىكى رووسىم ھەبوو؛ دام بە سەلماسى بۆم بنىرى؛ چا بوو نەينارد!

رۇژى خواحافىزىم ھات. مەيدۇف لىي پرسىم: بە گشتى شۆرەويت چۆن دىت؟ گوتم: زۆر شتى باش و كەمىك شتى نەباشم دىت. بەلام حالى شۆرەوى - كە دەولەتى كرىكارانە - ۋەك مۇدى پارسى، بە رۇژ و سەعات دەگۆرى. لەوانەيە تا دەگەمەوہ بەغدا، زۆر لەو شتانەى من دىومە گۆرابىن و لە چاكەوہ چاكتىر بووبىن...

شەو كە بە پى دەكردم، كەپىكىكى ھەلدا ناو بەفر؛ گوتى: رووس لايان وايە كەسىك ئەوہ بكا دووبارە سەفەر كەردووە كە دەبىنىتەوہ.

لە پاش يازدە مانگ و نيو، مۇسكۇم بە جى ھىشت. لە فرگەى شارى «پىگا». لە پاتەختى لىتونى نيوەرۇژم خوارد و بە فرۆكەيەكى ئەليۇشنى ۲۴ نەفەرە، ھاتمە «ستوكھولم» پاتەختى سويد. لە فرگە كەوچكى زىوم دىتن؛ سەودام كەرد. ژنەكە شتىكى گوت، گوتم: بە كرپون تى

ناگەم، چەند دۆلارە؟

- دوو دۆلار.

- شەشى بە دوو دۆلار؟!

زمانىكى لى دەرھىنام و لاساى دەكردمەو:

- شەشى بە دوو دۆلار!

ئەو باش بوو تۈزىك پووسى دەزانى. شەو چووينە «كۆپنھاگ». لە ئوتىلىك دامەزرام؛ لال و كەرى تەواو. شەو لە ژوررى قاوہ خواردنەوہ كابرايەك بە ئىنگلىسى دواندى؛ منىش لەتوپەت جواينىك دەداوہ. باسى سەياحەتى سويس و قومارخانەى مۇناكو و ئەو شتانەى دەكرد. گوتم: من پياوئىكى فەقىرم؛ لەو شتانە ناگەم.

گوتمى: منىش زۆر فەقىرم؛ ھەموو دارايىم ناگاتە بىست مليۇن دۆلار!!

- ئەى بەستەزمان! جا چۆن ژياوى؟!

- چ بکەين، ژيان ئەوہيە!

بە فرۇكەى K.L.M. ھاتمە ويەن. لە ئوتىل دواز دە بەغدايىم ديتەوہ كە لە بولغارياوہ دەگەرئەوہ. دوانيان ھەر ئاشناى قەدىم بوون؛ ھەموويان عەرەب. ئىتر ھاوزمانم بۇ پەيدا بوو. لەويوہ گەيىنە بيرووت. گوتيان چونكە موسافىر كەمن، دەبى شەو ليترە بن. بەيانى بە فرۇكەيىكى دى دەپۇنەوہ. جا وەرە بە عەرەبى بيكە بە ھەرا: ھەى دزىنە! ھەى دەستېرا! ئىمە كارى تىجارەتمان دوا بکەوى چەند زەرەر دەكەين... بە ھەزار زمان لووسى گوتيان: دەتانبەينە چاكترين ئوتىل و بە كەيفى خۇتان بلەوہرېن. ئىمەش كىشەمان ھەر بۇيە بوو! چووينە ئوتىل پىفيرا لە سەر بەحر. ئەميرىكى سعوودى لەوى بوو؛ ھىندەى سىلسلە و پلىلە پىوہ بوو ھەر بريقەى دەھات. دەتگوت تاوسەكانى باخجەى بوخارايە! موفتى فەلستىنىش (شىخ حوسىنى) -كە تەشرىفى لەوى بو- ھەمىشە دوو پاسدارى دەست لە سەر دەمانچە لە خزمەتيدا بوون. چوومە تىلگرافخانە گوتم: برا من بەيانى زوو دەگەمەوہ بەغدا. ئەگەر تىلگراف پىش من دەگا، باشە؛ دەنا با پوولتىك خەرچ نەكەم.

- ئاى بى قەزا بى! باش دە دەقىقە تىلگراف لە مالە خۇتانە.

نويژى سبەينە گەيىمە فرگەى بەغدا. بە تاكسيەك ھاتمەوہ مال. پاش عەسر تىلگرافكەيان دايە دەست خۇم!

كاتى كە لە پووسيا بووم خەبەريان دامى خوا كوپىكى داوہ؛ ناوى «زاگروس»م لى نا. شيرىنىم بۇ مېديۇف و چەند ھەوالىكى كرى. گوتيان: چەند سالە ليترەى؛ وا كوپت بووہ؟! گوتم: لە ناو كورد ئەگەر لە نۆ مانگ تىپەرى قبول نىيە.

پىكەنى گوتمى: پەيامنيزىكى پاريسى رۇژىك شيرنى دايىنى؛ گوتمى: من سى سالە لە مال نىم؛ خەبەرم بۇ ھاتوہ كچىكمان بووہ!

رۇبل زۆر و لە دەر موہ ھىچ ناكا. زەبى سەوتىكم بى كرى دەگەل يەخچالنىك ناردمەوہ. لە مۇسكو، لە لىنىنگراد، لە باكۇ، لە بوخارا و سەمەرقەند، لە نومايشگاي سىنعاتى مۇسكو، ھەرچى جوان و شياوى ديارى بوو كرىبووم. بە دوو چەمەدانى گەورەوہ ھاتمەوہ. رۇژىك محەممەد گەرابو دەستە عەكسىكى پەيدا كردبوو، گوتبووى: دايە وەرە! بابم دەگەل ئەو ھەموو ژنە رووتانەى مايۇ دە بەرانە لە دەم چۆم عەكسى گرتووہ! دايكى گوتبووى: ھەر نىشانم مەدە! من

بابت باش دهناسم. هەرچی بکا هەر دیته وه لای خۆمان و نامه وئ لۆمه ی بکه م... له هه موو دیاریه کانم به نرخ تر، عه کسێ چه ند که سێکی دۆستی باکوویی، عه کسێ «نازم حیکمه ت» «بولبول» و هی تر بوو که به خه تی خۆیان بۆیان نووسیوووم: «دیاری بۆ هه زار».

ئه و بهینه که له ڕووسیا بووم، قزلجی له جیگه ی من کاری له ستۆدیۆ ده کرد و ببوه هاوکاری برای شه ریکه که م. راست چوومه وه سه ر په ت و سنگی پێشوو و ملم له عه کاسی نایه وه. ماوه یه ک قزلجی هه ر ده گه ل خۆم کاری کرد. کابرایه کی قه ره قشلاگی - که ناوی ئه حمه د بوو - له ئه رته شی ئێرانه وه به ژنه وه له تارانه وه هه لاتبوو؛ پوولێکی ده گه ل خۆی هێنابوو. گوته ی: هه یج کاسیم نییه و پوولیشم سه د و په نجا دینار ماوه، چی بکه م؟ ستۆدیۆیه کی ڕوته که م به سه د و چل دینار بۆ کړی. قزلجیش بیه ته شه ریک، فێری عه کاسی بکات. کاریکی ته رجه مه له عه ره بی بۆ فارسیشی له ڕادیۆ به غدا پهیدا کرد.

که من ڕۆببوم بۆ ڕووسیه، بارزانی به قزلجی گوتبوو: حیسابی بکه چاپی مه موزین چه ندی تی ده چی بته ده می. حیسابی کردبوو؛ سه د و بیست دیناری وه رگرتبوو. تا من هاته مه وه شپه ت و چوار سه فحه له چاپ درابوو؛ پوولیش خه لاس ببوو. پێشه کیه کی بۆ نووسیوو زۆر جوان بوو؛ به لام نووسیوووی خانی لاسای مه جنوون و له یلای نیزامی کردۆته وه. به وه ڕازی نه بووم؛ له یل و مه جنوونم له سه ڕا خۆینده وه. هه ر که س هه ردووکیان له به ر یه ک ڕاگرێ، ده زانی خانی زۆر به هیزتر له نیزامی ئه و به یته ی گوتوو. دیاره خانی هه وسه د سال له دوا ی نیزامی هاته ته دنیا و ئه ده بیات ڕێگه یه کی زۆری به ره و چاک بوون بریوه.

مه موزینم چاپ کرد و شپه ت دینارم له سه ر دانا. چوار سه د دانه یه که م به دیاری دا به ناشانیان؛ دووسه دیکم دا به و ئێرانیانه که له سه له یمانی کۆمونه یان هه بوو. که گوته یان له ڕۆژیکی ترس و له رزدا هه مامیان پێ گه رم کردبوو! ئه وێ تریش له سه دا هه فتای کتیب فرۆشان خواردیان و له عه سلێ مایه چل دیناری خۆشم زه ره ر کرد!

جه لیل ناویک خه لکی پیرۆلی باغی نزیک سابلاخ، ئه فسه ری مخابه رات و بازنشسته کرابوو؛ سازبفرۆش بوو. به زمانیکی زۆر لووس پووله که ی دام به خانووێک. پاش ماوه یه ک که فرۆشته مه وه، تێگه یشتم دووسه ت دیناریکی لێ دزیوم! ده ستی زۆر که سی دیکه شی به زمانی خۆش بریوو که یه ک له وانه عه لانه ددین سه ججادی بوو. به لام پاشه ڕۆژیک دیتمه وه، ژنه که ی ڕه دوو که وتبوو؛ مال و زێری بردبوو. بۆ خۆشی له رز ببوو؛ به زه ییم پێدا ده هاته وه. ده ستی زه مانه تۆله ی خوار و خێچی لێ کردبۆوه.

بارزانی گوته ی: دیمه ماله که ت. گوتم: راستی من تاقه تی هه لۆ و جه لۆی تۆم نییه؛ به چل - په نجا هه ره سه ته وه دیه کوی؟! گوته ی هه ر دیم. شه و هاته ماله وه. دیتی جیگا که م ته نگه به ره. پاش چه ند ڕۆژ خانووێکی ده ولته تی له سی خانووی که بۆ پارێزه رانی ئه و دیاری کرابوو، دامی و گوێسته مه وه گه ره کی «ئیسکان» له ده ره وه ی شاری به غدا. خانووێکی چل و نه مێتری، چوار وه تاغ له سه ر یه ک، وه تاغیکی گه وه ره و درێژ بۆ نشیمه ن و میوان تێدابوو؛ هه سا ڕۆکیکی چکۆله شی هه بوو. ده بوو تا بیست سال، سالی سه د دینار بده م و بیه ته موله کم. وه تاغیکیشم لێ دروست کرد. قیستی پێنج سالم مابوو که به عسی داگیران کرد.

وه ک ده پێشدا باس م کرد، برای جه لالی شه ریکم ملی له ته شقه له و فیل و فه ره ج نا. به شه دوکانی خۆم به پوولێکی هه رزان پێ فرۆشت. له ئیداره ی «مه بانێ عام» ڕۆژی به دیناریک

دامه زرام. کاره کهم له سعاتی ههشتی به یانه وه تا دووی پاش نیوه پړو بوو. پړوئی نهو په پری کاره کهم سعاتیک بوو. نامه ی وارد و سادرم له مل بوو. ده بوايه تا سعات دوو بیکار دانیشم. ملم له کتیب خویندنه وه نا. پړوئی به لانی کهم داستانیکم ده خویندنه وه. پړوئیک کوتیان مدیر کول دی. کارمندان - که قهت کاریان نه ده کرد - وه خو کهوتن؛ هر کهسه په روهنده له پیش و چاویان به سهردا گرتووه؛ من نه بی. مدیر کول هات، گه یشته من. گوتی: تۆ کارت چییه؟ - پړوئی نیو سعات نووسین و پینچ سعات و نیو ویزنگ دان بۆ ده ولت!

پیکه نی و پړوشت.

هیشتا له دوکانه کهم بووم، پیاویک به ناوی عه بدولکه یریم - که زور سال کارمندی شرکه تی نهفت بوو، ئینگلیسی زور باش ده زانی - هات و چۆی ده کردم و دهرسی پیده گوتم. جارئ گوتی:

- ههز ده که ی کتیبی دینی به های بخرینه وه؟

- به لی، هه موو شتیک ده خوینمه وه.

زوری کتیب بۆ هینام. ته و او شاره زاییم له و باره وه بۆ په یدا بوو. پړوئیک گوتی:

- ئیستا عقیده ت په یدا کردووه که دینیکی باشه؟

- ماموستا من ته گهر ده ست له ئیسلامه کهم هه لگرم و لام وایی به تاله، چۆن عه قلت باوه پ ده کا لام وایی پړوئی قیامهت عه بیاس نه فهدی شفاعه تم بۆ ده کا؟ نا، فریوت ناده م. مه منوونتم که شاره زات کردووم؛ به لام وه ک دین قبولم نیه.

ماموستا لیم په نجا؛ ئیتر هات و چۆی نه ده کردم. چهند مانگیکی پی چوو بوو، پړوئی له ماله وه گوتیان پیاویکی دریز، کاله کیکی ئالتون کۆپری بۆ هیناوی و له مال نه بووی. به نیشانه ماموستا که بوو. ئیواریه ک له چاخانه یه کی نه بوونه واز یه کییک بانگی کردم؛ خوی بوو. گوتی:

فلانی من به های بووم؛ به خوا منیش وازم لی هیناوه. با ناشت بینه وه!

له ئیداره ی مه بانی عام، کوپکی کورد به ناوی «زیا خورشید» په واندزی کارمندی بوو؛ گوتی:

تۆ کتیبی نه وراخ ده خوینمه وه؟

- دیاره...

زور کتیبی دهرباره ی عیلمی نه وراخه وه بۆ هینام. کتیبه کان زور به نرخ بوون؛ به من نه ده کړدران. زور زورم به هره لی دیتن. به راستی مه وروعه کانی بۆ داستانی گالته نووسین، شتی وا نه بوون! کاک زیا به دل و گیان عقیده ی پی بوو. قهت نه یده گوت: «فلان مرد»، ده یگوت: «نه قل بوو». به پی نه و عیلمه، رووچه کان که له لهش دهرده چن، ده چنه حه و لهوئ به ئازادی ده گهرین؛ باخچه ده چین؛ شیعر ده لین؛ ئیختراعات ده کهن؛ خۆشی راده بویرن...

له جیگه یه ک تووش بووم: رووخی که شه یه کیان حازر کرد؛ لیان پرسى: حالت چۆنه؟

- زور شر بوو؛ نه و خهریکم باش ده بم. که مردم دیتم هه ر چی له عومردا به مریدانی کلیسام گوتووه، هه مووی درؤ بووه. هه ر یه کیان که مردووه، چووم عوزرم لی خواستوته وه و عه فوویان کردووم. تاقه که سیک له سهر زهوی ماوه، نه ویش نه و له حالی مردندا، نه ویش بمبه خشی حالم خۆش ده بی و له عه زابی ویجدان پرگار ده بم!

شه ویک له خه وندا هه شت که س هاتنه سهربانی مالی که منداله کانم نووستبوون. گوتیان:

- ئیمه نه وراخین؛ یه کیه تیمان هه یه. تۆ مانگانه یاریده یه کمان بکه.

گوتىم: مانگى نيو دىنار باشە؟

يەكياڭ گوتى: زۆرىشە، زۆر سوپاس!

گوتىم: دەغىلە با مىندالە كانىم ھەست نەكەن كە ئىيۈە لىرەن؛ ۋا دەچىم مىۋەتان بۇ دىيىم.

گوتيان: ئەۋە مىۋە!

لابارىك سىۋە ھەلپزا!

بەيانى ئەۋ خەۋنەم بۇ كاك زىا گىتپايەۋە. ھەر دەيگوت: ئاي لەۋ بەختەي تۆ ھەتە! چەند

سالە من ھەۋل دەدەم ھىشتا ئەۋەندەيان بە سەر نەكردوۋمەۋە!

ئىعلانىكى پەيدا كىردىۋو: «كۆمەلى سى زەنگۈلە لە شارى ئۆكسۇردى برىتانىا لە بەرانسەر

ھەژدە شلىنگدا ژيانى راپىردوۋى خۆت پى دەلى كە چەند جار قابىت گۆپىۋە». كاك زىا پوۋلى

نارد و بۆى ھات. دەلى: «تۆ ھەزاران سال لەمەۋبەر موغى زەردەشتى بوۋى. مردى. ئەمجار

بوۋى بە راقىسە لە مەعبەدى فىرەۋنانى مىسر. پاشان مردى. بوۋى بە كاھنىكى بوۋدايى لە

چىن. جارى چۈارەم لە كوردستان پەيدا بوۋى. ئىستا كارمەندى!». گوتى: ئىمانم پى ھەيە، تۆ

چى؟

گوتىم: رەنگىت سوۋرە. رەنگە ئەگەر راقىسە بوۋى كەس لە چىنگىت نەجاتى نەبوۋى!

گوتى: ھەيۋو؛ تۆ ھەموو شىت پى گەمەيە!

جگە لە كارى ئىدارە يارىدەي پارتىم دەدا. پوۋلەم لە خەلىك بۇ كۆ دەكردەۋە؛ نەشرەم بۇ بىلاۋ

دەكردەۋە. رۆژىك برايم ئەھمەد گوتى: كاكە ۋەرە حىسابىك بىكەين: خەلىك چاپخانەيەكياڭ

ھەيە، چەند مالى پى بەخىۋ دەكەن. ئىمە (پارتى) دوو چاپخانەمان ھەيە. پىرۆ ئىستىغفا بدە لە

ئىدارەكەت؛ ۋەرە لاي حىزب كار بىكە! رۆژنامەي كوردستان - كە جەلال تالەبانى ۋەرىگرتوۋە -

تۆ دەريخە. ھەۋتانەيە و لە ھەشت روۋپەردا. ھەۋوقت لە ئىدارەكەت پىر پى.

بە مودىرى كارگوزىنى جەمال بابانم گوت خىكايەت ئەۋەيە و ئىستىغفا دەدەم. گوتى: تىكايە

مانگىك سەبر بىكە! من لە نىۋەپۇيانەۋە مەرەخەست دەكەم. ئەگەر نەتوانى رۆژنامەكە لە

ھەۋت پاش نىۋەپۇدا دەرخەي، ئەۋسا ئىستىغفا بدە.

لە دوازە دەچوۋم تا شەۋ درەنگ خەرىك دەبوۋم. پىنچ ھەۋتە پىنچ ژمارەم دەرخىست.

ئەۋەندەي رەمىن لە سەر بوۋ، كە لە ژمارە چۈارەھەزارى ھەۋەلەۋە، بوۋ بە ھەشتەھزار و ھەر

بەشى نەدەكرد. ھەر ژمارەش دەمەتەقەيەكم تىدا دەنوۋسى. لە ئەلف ھەتايى، بە ئىعلانىۋە

خۆم دەمنوۋسى و كوپىك «جەۋدەت» ناۋ پاكىنوۋسى بۇ دەكردىم. جارىك يا دوو جار زەبىحى

شىتىكى بۇ نوۋسى. رۆژىك جەمال شالى - كە ۋەكىلى بىلاۋكردنى نوۋسراۋى پارتى بوۋ - لە

سولەيمانىيەۋە ھات. بەۋپەرى شانازىيەۋە گوتىم: ھا؟ رۆژنامەي كوردستان دىت كە لە خەباتە

غەربىيەكە زۆرتر مىشتەرى ھەيە؟

گوتى: ھىچ فەخر مەفرۆشە! بە خۇدا مىشتەرىيەكانى ھەموو دىنشىنى شارەزۋورن؛ ھىچيان

سىۋادىان نىيە. دەمەتەقە بە زاراۋەي ئەۋانە. دىن دەكرن؛ بە يەككىك دەلىن بۆمان بخۋىنەۋە!

قافا پىدەكەنن. كەسيان نالىن رۆژنامەي كوردستان؛ ھەر دەلىن: ئا باۋە دەمەتەقەيەكمان

بەرى!

چەند مەقالىكىم تىدا نوۋسى دەنگى بىلاۋ بۆۋە. ئەۋى لە بىرم ماۋە مەقالىكى دىرژم لە سەر

غەرب و تورك و ئىرانى نوۋسىۋو كە ھەرسىكىيان دەلىن كورد لە خۇمانە و تىرم گالتەي سەير

پى كوردېوون. مەقالىكىم لە سەر بەرنامەى پادى كوردى بەغدا ھەبوو؛ زەعىم ۋە حىدى ھەلتۇزاندېو. لەو سەروبەندانەدا ەبدولكەرىم قاسم لىمان كەوتېوۋە ەندەل فىلان؛ دنەى رۇزنامەى «الشورە»ى دەدا ئىسباتى بكا كورد بىچە ەارەب بن. پىسى بەگۇدا چووم و دەمەتەقەكانم قاسمى دەگرتەو. پاش پىنج ژمارە داخرا.

رۇزى كە چوومە بارەگای خەبات، زەبىحى لە دەرگا گوتى: مەلا بۇ ھاتووى؟ خۇ رۇزنامەت نەماو!

تاسىك بىرمىەو؛ جا بەس نەبوو جەمال بابان نەبەشت ئىستىعفا بەدم! ئىستا چىم بىردابە؟ سبەى چوومە ئىدارە. سەعات چوارى پاش نىوەرۇ ھەر لەوى مام. جەمال بابان ھات:

- ئەو ە بۇ نارۇى؟

بۇم گىراو. گوتى: من خۇم دەستم بە كار و حقووقى حىزانەو ە سووتاو، چاكت نەجات بوو...

بە داخەو ە ژمارەكانى كوردستانەكەم نىيە؛ بەلام دەمەتەقەكانى لە بۇ كوردستاندا چاپ كراو. دوو بەستە شىعېرىشم لە رۇزنامەى «دەنگى كورد» بلاو كىدەو كە يەككىيان بە ناوى «خالىدە» دەستم نەكەوتەو ە ەوئا.

لەسەر داواى يەكەتەى فېركارانى سولەيمانى، مەقالىكى شازدە رووپەرىم لە سەر بارى ئەدەبى كوردى و شىعېرى كۇن و تازە نووسى. لە لاىەن ەندىك لە شاعىرانى تازەو ە چەند جىئوئىكى جانانەم بۇ ھات. ئەوېشم لە مەجەللەى رووناھىدا -كە خۇم بە سەرى رادەگەىشم- چاپ كىرد. بەلام مەقال ھەرايەكى ناىو، رۇزنامەى ژىن و قانىع و زۇر كەسى تر لە سەر منىان كىدەو. جىئودەرەكانىان كىدە كەرى نىوەرۇ!

بۇ مانگى رەمەزان بارزانى چووبۇو ە بارزان. قاسم زۇرى زۇرى بۇ حىزب ەئنا؛ نەيدە ەىشت رۇزنامەى خەبات لە ولاتەكانى جەنووبدا بلاو بىتەو. ئەندامانى پارتى لە رېگەوبانان ئەزىتە دەرگان. رۇزنامەى خەبات شكاتى دەنووسى، كەمترى گوى دەدرايە. حىزب قەرارى دابوو بە ەىچ جۇرىك دەگەل دەولەتى تىك نەدا و تا زۇر تەيار و ساز و ئامادەى كار نەبى، پشوى سوار نەبى. حىزبى شىووعىش لە بەغدا ئەو كول و كەفەى نەماوو. بەعسى لىئى ۋەخۇ كەوتېوون، رۇز نەبوو يەك و دوانىان لى ترۇر نەكەن. ھەر ئەوئەندەيان بە دەستەو ەماوو لە رۇزنامەكەياندا دەياننووسى: چۇن وا دەبى؟ ەموو رۇز شەھىد دەدەين. سىياسەتى ئىمە ماركىستان پىاوكوشتنى تىدا نىيە!

ۋەك لە بىريان چووبىتەو لە ۋەختى دەسەلاتدارياندا چىيان دەكرد.

لە سەر خۇپىشاندانى خەلك لە دىھات، بە دنەدانى شىووعىيەكان -كە لە كوردستاندا ھەر خۇيان حىساب بوون و پارتى زۇر كەمەىز بوو- زۇريان لە خەلكى سەيدساق گىرت؛ كە شىخ قانىعېش بەركەوت و خەبەريان دامى لە بەغدا گىراو. بارزانى لە مال نەبوو. رۇزى كە ھاتەو، ھەر سەلامى كىرد و دانىشت، گوتم قانىع گىراو؛ دەست بەجى ەستە. چووبوو ەلاى سالىح ەبىدى رەئىسى ستاد گوتېووى يان ئىستا منىش ەبىس دەكەن يان قانىع بەردەدەن. قانىعيان ەئناو. لە جىياتى سوپاس دەلى:

- بە خوا لەم ەبەسە ەموو رۇز لاوەكان پرتەقال و مۇزىان دەدامى، تۇ نەتەىشت تىر بخۇم! قاسم لە لاسارە سەيرەكانى دنيا بوو؛ بوو تەيرىكى ەجايب. دلى ەلەنەدەگىرت ناوى ەىچ

کەس بە ھونەرمەند و ئازا بێن. بۆ نموونە: مندالیککی پۆلی پێنجی سەرەتایی بە ناوی فەیسەل شەعلان، خەلکی شاری کووت لە سەر تەلەفزیۆن نیشان درا؛ کە میشتکی وەک کامپیۆتەر ژمارە ۱ لیک دەدەنەو. زۆر تاجر بە تەلەفۆن دیارییان بۆ نارد؛ کە کۆرە بێوھەژنیککی فەقیر بوو. قەرار وا بوو چەند شەوی تریش لە تەلەفزیۆنەو ئیمتیحان بکری. لە سبە ۱ ئەو ڕۆژەو ناوی نەما. قاسم بەغیلی پێ بردبوو!

بارزانی کە ھاتەو گوتی من بە سەربازیککی خۆت حیساب کە! قاسم سوور دەیزانی بارزانی درۆ ناکا و ھاوکاریککی پالەوانی بێ وێنە ۱ دەبی؛ ھەر وەک شەری شیخ رەشید و ھەرای شەووافی بۆ لە ناو برد. بەلام ئیحساساتی خەلک بەرانبەر بە بارزانی و بژی - بژی دەستەجەمی، قاسمی پر کردبوو لە پک و کینە. بۆ دەرفەت دەگەرا کە ئەو دێرکە لە سەر پێی خۆی لایەری. بارزانی زۆر خاکی و بێ دەعیە بوو؛ خۆپەرستی پرووی تێ نەکردبوو. ھەر لەو ڕۆژەو کە ھاتەو، لە ھەموو کۆبوونەو ھەیکدا زۆر لەوانە قەلس بوو کە تارینی دەکەن. جارێک لە جێژنیکدا - کە بە ھۆی ھاتنەو، لە سالۆنی گەل (قاعە ۱ شەعب) گیرابوو - جەلال تالەبانی بە وتاریک و من بە شیعریک باسی ھاتنەو ۱ ئومان کردبوو؛ بە تاریفەو. گوتیان بارزانی گوتوو ۱ ھەردووکیان تەنبە ۱ دەکەم؛ خۆتانی نیشان مەدەن! راست چووینە بەر دەستی. زۆری لۆمە کردین و بەخیر گوزەرا...

عەشایری زیاری زۆر لە میژ سالە دوژمنی سەرسەختی بارزان. ھەرچەند کچی مەحموداغا ۱ مەزنیان ژنی بارزانی و دایکی کاک مەسعوود بارزانییە، بەلام دیسان ھەمیشە دژایەتی ھەر ھەبوو. لە شەری بارزان و دەولەت لە ۱۹۴۵، بارزانی ھەوالیان بە دوژمن [دەولەت] فرۆشت.

قاسم لە بنەو چەک و پوولی بۆ زیارییەکان نارد کە بە بارزان ھەلڕۆشین. بۆ جێژنی ئۆکتۆبەر، بارزانی دەگەل چەند وەزیر و پیاوماقوولی عیراقی بۆ مۆسکۆ دەعوەت کرا. لە ھاتنەو ۱ قاسم گوتیبوو: بیستوو مە غەیبەتی منت کردوو. بارزانی گوتیبوو: حەز دەکەم ئەو ۱ بۆی گیرایەو ۱ بێتە رووبەرۆوم؛ چونکە من لە بیرم نەبوو بە چاکەش باست بکەم. ھەر ناوی تۆم وە بیر نەھاتەو... جارێک بە قاسمی گوتبوو: تۆ لە خۆتەو دوو ملیۆن و نیو دینار بە شیخی زوفار دەبەخشی، گەلی عیراق رازیە؟ ئەو تەرزە رەفتارە و قسانە، قاسمی تەواو شیت و ھار کردبوو. چۆنی لە کۆل خۆی کاتەو؟!

زیاری وەک عەشایر ملیان لە شەخۆری و دەستدریژی بۆ بارزان دەکرد. مەلامستەفا ماوہیەک بوو لە بارزان بوو. لەم بەینەدا دەزگای دەولەت زۆری تەشقەلە بۆ پارتي نایەو. ڕۆژنامە داخران؛ برایم و جەلال خویان لە بەغدادا شار دەو؛ بەلام کاری حیزب پەک نەکەوت.

حیزبی شیوعی دنە ۱ فەلاحانی سولەیمانی دا کە دژی مالیاتی زەوی خۆپیشاندانیک پێک خەن. زانیمانەو کە حیزبی پارتي لە سولەیمانی سەرۆکایەتی خۆپیشاندەرائی کردوو و ھاتوون پێگە ۱ دەرەندیخانان گرتوو و بۆتە تەقە و پیاو کۆژراو و حیزب و خۆپیشاندەر شکاون. قەدەرێک پاش ئەو شکانە، نووری شاوہیس ھاتە بەغدا کە لە لایەن حیزبەو و تەوویژ دەگەل قاسم بکا. دەگەل عەبدوللا کانی مارانی چووینە لای. چۆنمان لای بیست، پوختەکە ۱ دەگیرمەو:

«بە ھەزاران وەرزیر و خاوەن مۆلک بە چەکەو کۆ بوونەو. دژی باجی زەوی شیعیان

دەدا. حېزب ھەر چەند بېرىرى دابوو خۇي تووشى شەپ نەكا، مەلامستەفاش ھەرگىز بە شەپ دەست پىتىكردن رازى نەبوو، بەلام دىتمان ئەگەر ئىمە سەركر دايەتى ئەو گەلەكۆمەگىيە نەكەين، حىزبى شىووعى دەبىياتەو و ئىمە بە يەكجارى شكست دەخۇين. ناچار خۇمان لىي كىرد بە ساحىب. كەچى ھەر دەگەل تەقە قەوما و پىياو كوزرا، ھەرچى ئاغا و پەغىتەن، ھەر كەسە بوونە دزى گاي خۇيان و غەيب بوون. حەفتا كەس ئەندامى پارتى نەبىي كە لە مەيدان چەقەين و لە تارىكايى شەودا سەنگەريان چۆل نەكرد. شەرىكى خۆتەين بوو، بە زۆر بە مەلماندا ھات...».

بىستەمەو كە شەوى شكانەكە، جەلال تالەباني و نوورى ئەحمەد تەھا، بە سوارى جىپ بە دەشتى سولەيمانيدا گەراپوون، جوتەيان بە مەلامستەفا دابوو: «خۇي لە بارزان مانگى پىنەسدە دىنار وەردەگرى و ئىمەى فرۇشت. ئەدى بۆچى نايە شەپ بىكات؟!».

قاسم ھەلى بە دەرفەت زانى و لە ناخافل بارزاني بۆمباران كىرد. بە ئەمرى شىخ ئەحمەد، بارزاني لە دەولەت راپەرى. ھەمەباھەم سىنەد و پەنجا پارچە چەكى كۆنى لە سى تىر و پىنچ تىر و كەوكوژى ژەنگاوى بە دەست بارزانىيانەو بوو؛ بەلام وەك ئاگرى بە قودرەتى كەوتە گىياني دوزمن. رۆژ نەبوو مەلبەندىك ئازاد نەكا. رۆژ نەبوو سەدان ئەسىر و تەفەنگ و تۆپ نەگرى. ھەركى، شىخ رەشىد و عەشايىرى زىبارى لە ولات تەرە كىرد. ولاتى زاخۇ و دھۆك و برادۆست و بالەكايەتى و دەشتى بىتۆينى خستە دەست. ھەرچى پۇلىسى كوردە لەو كوردستانە -بە ھەزاران بە چەك و ھەموو كەل و پەلەو- راپان كىرد و چوونە پەناى بارزاني. لە ھەموو كوردستاندا ھەمىشە دوو كەل داوەستان بوو؛ تۆپباران بوو؛ تەك شكان بوو؛ بۆمباراني تەياران بوو. تەننەت رۆژىك قاسم داواى جۆرى مووشەكى لە رووسيا كىردبوو كە ئەگەر بە چوار سەعات نەمگاتىي ھالەم شەرا لە ئەرمەنستانەو بە عاسمانى توركىيەدا بۇيان نارد و لە بەرانبەر توورەيى تور كىادا عوزريان خواستەو.

شەپ ھەلگىرسا. مەن ھەر لە بەغدا مامەو و كارى نەتەينىم بۆ پارتى دەكرد. يەك لەو كارانەم: گوتيان دەورى سەفارەتى مىسر ھەمووى بە جاسووس گىراو؛ دەمانەوى سەفىر بىنين و رىگە نىيە. گوتەم مەن دەچەم. عەرىزە يەكەم نووسى: «بىستەوومە رادىو قاھىرە گوويندەى فارسى دەوى؛ ئەگەر ھەقووقىكى باشم بەدەنە ئامادەم». نامەم نا ناو پووشە بەكەو. لە دەرگاي سەفارەت پەرسىيان: بۆ دەچى؟ عەرىزەم نىشان دا. سكرتەرى يەكەمى سەفىرم دىت. لە زمان بارزانىيەو رەمگەياند: «ئەگەر ناسر كاريكى وا بكا شەپى قاسممان لە كۆل كاتەو، تۆزىكىش چەكى دزى تەك و فرۆكەمان بەداتى، دەگەل ئىران شەپ دەكەين و ئەو بەشەش لە پەيمانى بەغدا تووشى سەرىشە دەكەين...». چوار جارى تەرىش ھات و جۆم كىرد. ھەر گوتيان: «بە ناسرى رادەگەيەن، داواى تەوفىقتان بۆ دەكەين». ھىچى لىي شىن نەبوو.

جاريك لەو جارنە دەبوو بچەمە مالى و ابەستەى نىزامى؛ لە عىمارەتەك بوو. دەمزانى سەرايدارەكە جاسووسى قاسمە. چوومە لاي سەرايدار: سەلام مامە! سەگىبايىكى مىسرى دەلەين لىرەيە. مەن فەقىرم؛ عەكسەم بۆ شتۆتەو؛ پوولەكەى نەداومى. بۆم بىستەنە! سەرايدارىش چەند جىنۆيكى تەر و تازەى بە مىسر و ناسر دا. رۆيش و ھاتەو گوتى: ئابرووم بىرد. بىر پوولى خۆتى لىي وەرگە! كەبرا پىي سەير بوو! جاريك لەو جارنە سەفارەتى مىسر، ئەحمەد تەوفىقىش دەگەل بوو؛ كە دوايە باسى دەكەم.

لە ئىدارەكەدا بەعسى، شىووعى و پارتى ھەبوون؛ بەلام كەس خەبەرى لە يەكتر نەدەدا.

نەشرى ھەرسىك لا دەدرا بە ھەمووان. ھەموو پىكەو ھەموو نىوانمان خۇش بوو؛ شەرە چەققەشمان نەدە کرد. فەرمانى گرتنى «فواد ھەسكەرى» ناوى بەعسى دەرچووبوو؛ خۇى شارىدېوۋە. داوام لە برادەرىكى کرد بىيىنم. باوهرى پىم ھاتبوو، چووم لە مالىك دىتم: فواد! تۇ بەعسى، كەس بىر نابا لە ماله كورد خۇت شارىدېتەو؛ وەرە ماله من. زۆر سوپاسى کرد؛ گوتى ئىرەشم باشە.

عوبەيدوللا، كۆرە گەرە مەلامستەفا خۇى شارىدېوۋە. تووشى كابرەيكى ھەوليرى بووم كە مالى لە بەغدا و كارمەندى ئىدارەى مالىيە بوو؛ بە ناوى عەبدولواھىد، زۆر دلگەرم لە كوردايەتيدا. گوتى: ھەز دەكەم عوبەيد بىتە ماله من؛ كەس فەكرى ناك؛ دوورە لە ھەموو شتىك. بە سەيد ھەزىم گوت. عوبەيد گوتى: من نايەم؛ دوو ھەوالم ھەيە با ئەوان بچن. چووينە لاي كابر. كە زانى عوبەيد نايە، گوتى: ماله من لە ھەموو شوپان خرابترە. ھەمىشە پۇلىسى نەيتى لە كۆلانەكەماندايە؛ پۇ نادەم!

شەويك دووربىن و فلاشم ھەلگرت، دەگەل سەيد ھەزىز شەمىزىنى چووينە ماله كەى عوبەيد لە «مەدینەالسلام» كە ھەكسى بۇ بگرم و كارتىكى ساختەى بۇ ساز كەين و لە بەغدا دەرچى. ھەكسم گرت؛ ھاتم برۇم، روانىم سەرىك لە سەر دىوارەكەو دەرۋانىتە ھەسار. گەرەمەو؛ - پىتان زانراو، خۇ خەلاس كەن!

بىنە بەر چاوت: دوانى زگزل، بترسن، بە دىوارىكى بەرزى ھەسار ھەلگەرپن، يەك بچتە سەر شانى ئەوى تر و لەپ بەربنەو؛ بە ھانكەھانك چنگ لە دىوار قايم كەنەو. بەزمى وام قەت نەديوە؛ لەبەر پىكەن ھۆشم نەماوو. بە ناھومىدى مانەو. گوتم: كار ھاسانە. من دەچمە دەر، بەھانەيەك دەگرم و دەگەل كابر بە شەر دىم و توند مى دەگرم. ئىو لەو دەرۋەتەدا راکەن. بۇ ئەو شەرە چوومە دەر. سەرە پۇلىس، پشیلەيكى رەش بوو لە سەر دىوار ماتەى دابووا ھاتمەو گوتم: نەخىر زۆرن؛ چارىان نايە! دىسان نىو سەعاتىك ئەو مەشقەم پى کردن و پىم نەگوتن!

بەعسى زۆر شىر و دىر بوون. زۆرىان شىووعى تىرۆر دەکرد؛ زۆرىان رەق لە كوردان بوو. دەولەت پىنى بەربەست نەدەكران. شەوانە سەردەركى ماله كوردانىان سوور دەکرد؛ يانى دەبى بكوژرىن. دەركى ئىمەش سوورى بەركەوتبوو. چەندىن شەو زۆر بە ترسەو پاسى مالم دەگرت و لە سەر ھەست بووم. تەفەنگىكى راوم لە دوكتور مراد رەزماوهرى وەرگرتبوو؛ لە بن سەرى خۇم دادەنا.

رۇژىك لاوپىك لى پەيدا بوو گوتى: خەلكى توركەم. لە ماله حاجۇ كورپىك ئادرىسى تۇى داومى كە بىنيرىيە كەركووك. رۇگە زۆر سەخت بوو. ھەر كەس لە بەغدا بەرەو كوردستان رۇبىيا لە چەند جى دەيانپشكنى. كارتى شناسايى دەبوو پى بى. ھەكسم بۇ گرت. بە خەتى خۇم كارتى شناسايىم بۇ نووسى؛ مۆرى كارخانەى خشتسازىم - كە لە لا بوو - لىدا؛ ئىمزاى رەئىسى كارخانەم کرد و دامى. رۇيشت.

- ئەى بىچارە! خۇ من ھەر بە خەتىك ئىمزاى خۇى و ئىمزاى رەئىسى كارخانەم نووسىو. كە دەبوو ئىمزاى رەئىس بە مەرەكەبى كەسك بى و لە خەتى ناو كارت جىاواز بى. يەقەن دەيگرن.

پاش ماوھەك كور - كە ناوى يووسف بوو - ھاتەو گوتى: ھويف لەو كارتەى تۇا بەخو شتى چاكە؛ ھەر دىتوويانە گوتوويانە برۇا لە كەركووكەو چوومە لاي بارزانى. گوتم: تەفەنگم بدەنى. گوتى: ئەگەر ھەزار بۇت بنووسى دەندەمى. دەى بۇم بنووسە با بچمەو! - كاكە من ناتناسم؛ ناتوانم. ھا ئەو سى دىنار و بچوۋە سوورىە.

له سووريه وه نامه ی سوپاسی نووسیوو بۆ ئه و کارته باشه!

که بارزانی له شه په کانیدا سه رکهوت، ئەندامان و لاگرانی حیزب له لیوای سوله یمانی و ههولیریش بووژانه وه و به چه که وه دایانه چیا و شه هه موو ولاتی گرت هه وه. که سانی که نه ناسرابوون، له به غدا مابوونه وه و کار له به غداش زۆر باش به رۆه ده چوو. من مانگانه م له کورده کانی ئیداره کۆ ده کرده وه؛ خه به ریکم هه با، ده منارد. جاریک گوتیان کۆمه لیک له کۆنه ژنه رال و پیاوماقوولانی به غدا په یامیکی گرینگیان بۆ حیزب هه یه؛ ناوێن به نامه بینووسن. ده بی یه کیک ته وای قسه کانی بی زیاد و که م له بیر بی و به شوینی خۆی بگه یه نی. تۆ بۆ ئه و کاره باشی. په یامم وه رگرت و چوو مه که رکووک. زه بیحی مه سئوولی که رکووک بوو. له وئ نووسیمان هه و ناردیه چه می رێزان بۆ مه کته بی سیاسی. بۆ سه به ی ئیواره جوابی هاته وه. هاتمه وه به غدا. هه ر گه یمه وه گوتیان: رۆژنامه ت نه خویندۆته وه؟

- نا، چی تیدایه؟

- له زمان تۆه نووسراوه: «بارزانیم پێ پیاویکی خراپه. پارتی پیاوی ئیستیعمارن و دژی جمه وورین. من حاشایان لی ده که م».

- هه ی نه بی!

سه به ی براده رانم دیت هه؛ جوابه که م گه یاند. گوتیان: ئه و بوختانه بۆ چه ند که سیکی دیکه نووسراوه: ده توانی ئینکاری بکه ی. چووینه رۆژنامه یه ک. گوتی: به لێ بۆت ده نووسین. به لام ده بی بنووسی من موخالیفی جمه ووری قاسم. گوتم: بوختانیکم پێ کراوه، ویجدانم نارازییه. به لام ئه گه ر ئه و درۆیه بنووسم، هه می شه ویجدانم عه زایم ده دا، ئینکاری نا که م.

دوو به یانی، به یانیکی چاپ کراوی حیزبی پارتیم نیشان درا که نووسیوو ی: ده و له ت به حیه سازی ده یه وئ پیاوه چاکه کانمان له که دار بکا. نووسراوی ده رباره ی هه ژار راست نییه و له و ده مه دا ئه و له سه فه ردا بووه و کاری حیزبی راپه راندووه. گوتیان بلاوی ده که ینه وه.

- ئای ده غیله! ئه گه ر ده تانه وئ له به غدا بمینم و فایده یه که م هه بی، ئه وه مه که ن. چونکه هه ر ئه مپۆ ده مگرن!

پاش چه ن سالتیک که ده گه ل جه لال تاله بانی و برایم ئه حمه د نیوان ناخۆش بیوو، منیش لای بارزانی بووم، هه ر ئه و پیاوه مه ردانه ی که به یانه که یان نووسیوو، له رۆژنامه ی «نور» دا نووسیوو یان: «هه ژار ئه و ساله تۆبه ی بۆ قاسم کرد و هه ر خاینه!». به لێ سیاسه ت نابێ دایک و بابی هه بی!

ویکه وتم کێ ئه م بوختانه ی نووسیوه. ساغم کرده وه که مامۆستا ته و فیک وردی شاعیر بووه!

- کاکه وردی تۆ بۆ وات کردووه؟

قه ده ری حاشای کرد؛ به لام شاهیدم بۆ په یدا کرد که له وه ختی نووسینیدا له وئ بوون. گوتی: راست ده وئ گوتم ئه گه ر هه ژار ئابرووی بچێ و سووک ببێ، من وه ک شاعیری گه و ره ی کورد ناوبانگ په یدا ده که م!

بزه یه که م هاتی. چونکه ده مناسی و ده مزانی عه قلی تۆزیک پارسه نگی ده وئ. لی خۆش بووم و بووینه وه براده ری جارن.

رۆژیک سه عات یه کی پاش نیوه رۆ، وردی ده گه ل لایکی کۆبی هاتنه مال؛ به سه ر ناندا که وتن. ماسی و برینجمان هه بوو. لای زۆر که س گوتبووی: هه ژار جاسووسی ئه مریکایه؛ ده نا

چۈن وا بورژوازيانه دهژى ھەموو رۆژ ماسى و برىنج بخوا؟!

- ھەتيو وردى! ئەم نەوارەت چۈن پىر كىرەوھە؟

- بە خوا كاكە زۆرم خۇش دەۋىي. گوتىم ئەگەر بلىيم جاسووسە، خەبەرى لى ئادەن و ناگىرن.

بە خەيالىم پىاۋەتىم دەگەل كىرەۋى!

جا چۈنكە لە پرووسىاۋە بۇيان دەنوۋسى «پروفسۇر وردى»، با چەند نوكتەيەكى لى بگىرەمەۋە:

* بەيتى سىامەند و خەجى نوۋسىبوو كە ئەمە لە ئەدەبىياتى ئەرمەنى ۋەرگىراۋە. لۇمەم كىرە:

- برا! سىامەند و خەج ھەر دوۋك ناۋى كوردانن. بەيتەكە سەدان سالە بە ھى كورد ناسراۋە:

بە كرمانجى و سۆرانى ھەيە. چۈن تۆشتى وا دەكەي كە مامۇستايەكى كوردى؟

گوتى: دەسا بە خەقى خودا ئەو حىزبابە ئەرمەنىانە تەنيا پىنج دىنارىيان خەقى تەرجمە

داۋمى. ئاى لەو دەسپرانە!

* لە كۆلانىكدا پروۋەرووم دەھات و جىنۋى دەدا.

- ھا، خىرە؟

- كاكە! كىتىم بۇ دراسانى كوردى غەلەتگىرى كىرەۋە؛ لە باتى شتىكم دەنى، دەلەن ھەژدە

دىنار قەرزدار بوۋى! بزانە كارىكم بۇ ناكەي؟

كە پرسىم نىشانىيان دام. ھەر غەلەتەي دەبۋايە غەلەتگىر پروۋە دىنارىك جەرىمە بدا. پاش

خەقەكەي خۇي، ئەۋەندەي دەكەۋتە سەر. بە ھەزار گىرە مايەباشم كىرە؛ ھىچى ئەم و ھىچى

ۋان!

* رۆژىك گوتى: دوۋ دىنارم بە قەرز بدەيە، دوۋسەبەي دەتدەمەۋە. چىلۋىپىنج رۆژى پى

چوۋبوو. گوتىيان وردى لىت دەپرسى.

- ھا؟

- كاكە! ئەو رۆژە كە پارەم لە تۆ ۋەرگرت، چوۋمە بىنكەي چاپى فرانكلين. گوتىم: كارىكتان

نىيە بىكەم؟

- ناۋت؟

- تەۋفىق وردى.

- تۆ چىل و دوۋ دىنارت لامانە. ھا ۋەرىگرە!

ئەو سەگبابە ئەو پۈۋەلى لەپىر دامى، ھۆشم لە خۇم برا؛ بە ناۋەراستى خەياباندا دەپۇشتىم.

ترومبىل خۇي لى دام. لەو ساۋە لە بىمارستان بووم!

* وردى لە دوكانى بەشىر گوتى: شىۋەي و پارتى و دەۋلەت دەيانەۋى ترۆرم كەن! جەمال

عارف - كە دوكتورى بەيتال بوو - گوتى: وا بزانم تۆ جۇرى نەخۇشى رەۋانىت ھەيە؛ دەنا تۆ لە

مەدرەسەبەك فېركارى و ديارى. دەتۋانن پەيدات كەن.

گوتى: نەخىر مەن نەخۇش نىم. ئەۋانە نەخۇش كە مانگى سەد دىنار ۋەردەگىرن و

جاسووسن!

دوكتور جەمال گوتى: جارى حقوقەكەم سەتۋسى و دوۋ دىنارە! نەخۇشەيەكەي تۆش، مەن

كە بەيتال دەبى قسەي لى بىكەم، نەك خۆت!

زۆر جار ناۋى «بەشىر موشىر» دەبىيەي! خراب نىيە بىناسى:

خەياتىكى نەخۋىندەۋار، تەۋاۋ نەيدەتۋانى ئىمزاى خۇي بىۋوسى، زۆر سالان لە لەشكرى

عوسمانیدا ئیستیوار بووه. جگه له عهره بی بهغدایی، ترکی و هیندیک هیندی دهزانی. مهقاله و کتیب نووسی لئ ببوو به نهخۆشی. هیندهیان به گالته پئ گوتبوو مامۆستا و باش دهنووسی، خۆی له خۆی لئ گۆرابوو. خه یاتیه که ی چووبوو. دوکانیکی هه بوو، ببوه کلووپ و باشگای ئەدیپ و پیاوانی له کار کهوته. کیت بوویستایه، له ویت ده دیته وه. به یه کیکێ ده گوت: تۆ فلان شت بنووسه، من تهئلیفی ده کهم! ته نانهت جارێک شیعی منیشی تهئلیف کرد! ئەوی له تهئلیفات که ی له بیرم ماوه: فالنامه ی ناپلیۆن که ده یگوت: ته جهر به بکه ن! بۆ خۆم ته جهر بهم کردوو، دوو مانگ نهخۆش که وتوووم! ده یگوت: چوار ههزار سال له مه و بهر شیعه یه که - ناوی رۆبین بوو - چنگیک برنجی له چین دزی له هه مه دان چاندی، برنجی ئیرانی لئ کهوته وه! نهخۆش بوو گوتی: ئەگەر مردم بمه نه وه کوردستان. گوتیان شه ره، ئەو کاره ناکری. گوتی: ده سا به خوا من له قهرستانی به غدا ده گه ل ئەو عهر به سه گبابانه دا ناتوانم بزیم! که چی چل سال بوو له به غدا ده گه ل عهر ب ژیاوو!

کتیب و رۆزنامه ی کوردی ده فروشت؛ به لام ئەگەر خاوه نیان داوای پوله که ی بکر دایه، جینیوی پئ ده دا؛ ده یگوت: جا وهره بۆشی بفروشه! داوای پوولیشم لئ ده کا؟! ههر چۆنیک بی، ئەحه مه قیککی خوین شیرین بوو.

ههر له و جۆره شه خسیه تانه ی که له بیر ناچن: مام حه کیم، پیره میزدیکی تووتن فروشی کهر کووکی بوو. خۆی به پیغه مبه ر ده زانی. سالح ئەفه ندیه که ی باسم کرد - خۆی به خودا ده زانی - جینیوی پئ ده دا؛ ده یگوت: ئەوه هه یج که نه مکردۆته پیغه مبه ر، ههر مه خلووقی منیش نییه و ناشیناسم!

خه بهرێکم بۆ هات: «مه کته بی سیاسی حیزب ده لی یه که جاری بێته کوردستان. رادیۆمان پهیدا کردوو؛ ئیداره ی بکا». بۆ خۆ ئاماده کردن و دابین کردنی مال و قه رز و قۆله رێک کردن، حه وته یه که مۆله تم خواست. ده بوايه شه ممه برۆم، جومعه کووده تای به عسی قهوما. له سه ربانی ماله وه زۆر باشمان ده دی که بۆمبارانی وه زاره تی دیفاع (بنکه ی قاسم) ده کرا، من به هه موو عه قلی خۆم پیم وا بوو له شکری کوردی خۆمان هه لی بۆ هه لکه وتوووه و زه ره ته تی خۆی چاک ده وه شینئ. ههر که خۆم ئاماده ده کرد، چوومه لای جه لال بابانی کارگوزینی ئیداره. گوتم: له ئیداره دهرم بکه با حقووقی مانگیک له زیادی وهر گرم، ده چمه شۆرش. گوتی: پهروه نه ده که ت هیند پاکه ناتوانم هه یج به هانه بدۆزمه وه. تۆ ته نانهت ئیجازه کانیشته ده کار نه کردوو.

به غدایی زۆریان عه بدولکه ریم قاسم خۆش ده ویست. ههر خه لکی بازار و کۆلان، به هه زاران رژا بوونه وه زاره تی دیفاع که چه کمان بده ئی شه ره ده که ی ن. به لام غللووری و سه رسه ختی قاسم له وانه نه بوو؛ ههر گوتبووی: هه یج نییه؛ ئیستا خه لاسیان ده کهم. خه لکه که یان دهر کردبوو؛ له مهیدانی پێش وه زاره ت کۆ ببوون و بژی قاسمیان ده گوت. چه ند تانکیک به عه کسی قاسمه وه هاتبوون؛ خه لک به خۆشییه وه به پیریانه وه چووبوون؛ تانک لییان وه خۆ که وتبوون؛ سه دان که سیان بهر تیربار داوو. بۆ رۆژی دوا ی - چیشته نگاو - قاسم گیرا و کووده تا سه ری گرت. له رادیۆ وه له سه ر یه که فه رمانی قه تلوعامی شیوو عیان بلاو ده کرایه وه. زۆر له شیوو عیان ده بن زنجیری تانکی ده سکردی روه سیدا بان و فلچ کرانه وه. زۆر که سیان به مشار ده ست و پئ بریه وه؛ به ته ور و نێزه له توپه ت کرد. گه ره که کورده فه یلییه کانیان - که له ده وری باره گای غه وس بوو - شه لم، کویرم، نا پارێزم، وه بهر تۆپ و گولله تانکان دا. ئەوی به عسی ده گه ل

شىۋوۋى و لاگىرانى شىۋوۋىيان دەكرد، رەنگە تەيموۋر لەنگ و ھۆلاكۆش لە دەستيان نەھاتىن. قاسم و چەند كەسىك لە ۋەزىرەكانى لە مەركەزى رادىئو بەر گوللە دران. لە ۋەھەننەمەدا تووشى نوورى ئەحمەد تەھا بووم. گوتى: خەم مەخۇ! بەعسىيە زەلامەكان كە دەگەل مامۇستايانى ئىمە لە حەبىدا بوون؛ قەولىان پىداۋىن كە ئىستىقلالمان بەدەنى و لە عىراقمان جوى كەنەھ!

- كاكە نوورى! ئەوانەى كە نەژادپەرسىتى و توندوتىژن، بەلام رۆحىم بە ھاۋنەژادانى خۇيان ناكەن، چۇن بۇ كورد جىگەى متمانەن؟ من قەت بەو دۇعايە ئاليم نامىن.

- كاكە تۆ ھەمىشە بەدبىنى؛ نەشزانى سىياسەت ماناى چى!

- ياخوۋا ۋا بى...

ۋا بزانم سىيەم شەۋى كوودەتا بوو، مامۇستا سالىح يۋوسفى - كە لە زەلامەكانى پارتى و لە حوكمى قاسمدا گىرابوو - ھاتە سەر رادىئو. مابارەكبادەى لە براپەتى كورد و عارەب كرد و تىرى دۇعاى بەخىر بۇ بەعس كرد. لە ھەموو بەعسىيەكان توندتر و تىژتر و دژى شىۋوۋى و كوردىش «عەلى سالىح سەعدى» بوو كە كرابوو ۋەزىر. كۆرە كوردىكى خەلكى قوشتەپەى پەنا ھەولير بوو. براپەكى بە ناۋى نەدىم سالىح سەعدى لە «مەبەنى عام» بوو؛ ھەزار جار ناۋى بابى دىنا. ھەروەھا «تەھا رەمەزان جەزراۋى» ئاجودانى ھەمىشەى سەدام «سەباح مېرزى ئەرەلان» كورد بوون و دوژمنى سەرسەختى كورد!

چەند لاۋىكى پارتى وىكەوتن حەبىس كراۋە كوردەكان لە حەبىس دەرخەن. زۆر ئەفسەر و كوردى دىكەش لە حەبىسان دەرچوون. خەبەر ھات كە جەلال ئالەبەنى لە جەبەھى شەرەۋە ھاتوو بۇ تەبرىك و گەتوگۆ. لە ئوتىل بەغدا دىتم. لە ناۋ قەسەى باسى جەبەھە و پالەۋانەتى پىشەرگەدا، ئەم چەند پىرسارەم لى كرد:

- ئىۋە كە ۋا سەر كەوتبوون، حوكمى بەغداش چل ۋەھەشت سەعات لە بەر يەك ھەلۋەشابوو، كەس ئاغى كەس نەبوو، بۆچى ھىجوومتان نەكرد دەو پاشاگەردانىيەدا كەركوك بگرن؛ كە لە ھەموو شۆپان حەساس تر بوو؟ ئەودەم ئەگەر قاسم نەكەوتبا، دەبگوت بە گۆر دوژمنمدا چوون؛ ئەگەر ۋەك ئىستا بەعس سەرۋەكەوتبا، دەتەنگوت بە گۆر ھىزەكانى قاسمدا چووين. با ئىستا وتووۋىزى بەشى كوردى بگەين.

لە بىرمە بە حىرسىكەۋە گوتى: قەسەى بىتام دەكەى! سەرباز دە ناۋ سەنگەردا، كىلاخودى ئاسنى بە سەرەۋە، تەنگ و تۆپى رۋوى دە منە؛ چۆنى بگرم؟

- كاكە! ئەگەر لەشكرىك فەرمانى لە بەغداۋە بۇ نەيە و نەزانى سەر بە كام دەستەيە بۆت نەگىر، ئەگەر فەرماندەى بۇ ديارى كرا و چەك و فەرمانى لە سەرەۋە بۇ ھات، زۆر زەحمەت تر دەبى.

- نا كاكە! ئەگەر خەتايەكىش ھەبى لە بارزانىيەۋەيە؛ ئەو گوتى شەر پراگرن. برا ئەو پىاۋە ھەر سوارى سەرى خۆى دەبى. لە باتى سىياسەت خەون دەبىنى!

- دە بە خدا خەۋنەكەشى راست بوو؛ دوو رۆژ پىشتەر گوتى قاسم دەرۋوختى.

- ھا، نازانى بۆچى گوتمان تۆ ۋەرە؟ بۇ رادىئو نەبوو. ئىمە نىوانمان دەگەل بارزانى ناخۆشە؛ تۆى خۆش دەۋى. ۋا بەكى نىوانمان خۆش كەيەۋە. دەبى ھەر دەگەل خۆم بىيەۋە.

داۋاى لە پىاۋى دەۋلەت كرد - كە لە بىرم نەماۋە كى بوو - لە تەيارەدا جىگەى منىش

بكه نه وه. پاش نيوهړوۍ ته وړه گوټي: ړنگه ي ټو له ته ياره دا نادهن.

تووشی يووسف ميران بووم - که براده ړنګم بوو؛ ړوتبه ي سهرگورد و له حه بس بهردرابوو - گوتم: کاک يووسف دهرسم بتگر نه وه. با هه تا دهرفت ماوه ړاکه ين. کاک يووسف جلکي نه فسه ري کرده بهر، به تاکسييه ک ههر ته و ئيواره بهره و کهرکووک هاتين. له سايه ي جلکه کانويه و ئيجازه دراين له دهر وازه ي به غدا دهر که وين. له ړنگه جلکه کاني گورې و شه و هاتينه ئوتيل سيروان له کهرکووک.

ليردها دهمه وي ټوژيک بهره و دوا بگه ړنمه وه:

چهند جار ناوي «عه بدوللا کاني ماراني» م گوته وه. له دواي هاتنه وه م له سووريا کس و دؤستم نه بووه؛ وه ک گوتي کهر، جووت بووين. به مندالي تا کلاسي چواري سهره تاي خوئندبوو؛ چهند ساليک کاسي لادئ و په ژي فروشي کردبوو. له کهرکووک ملي له خوئندن نايه وه تا له حقووق دهر چوو. له دهوراني قاسمدا کاري حيزبي له به غدا ده کرد و هه ميشه پيکه وه بووين و ته نانه ت پوللي من لاي ته و بوو که بوم خهرج کا. زور جار ده يگوت: من ده چمه خاريچ بؤ دوکتورا وهرگرتن، خهمم نييه چونکه ټو براي به راستمي و ناگات له مندالي من ده بي؛ ههر وه ک منيش بؤ ټو وام. به راستي زورم دل پي خوځ بوو.

ته وړژانه ي که حيزب نارديبوي بچمه شوځ، هاته مال گوټي:

- برا ټو که له به غدا دهر وړي نه چي به ته ماي من بي! به خودا قهت ته حوالتي منداله کانت ناپرسم!

وه ک گوزيک سه هؤليوم به سهردا کهن تاسام؛ گوتم: کاکه من خودا به هوميدي ټوي خهلق نه کردم؛ ههر واه دوزانم ته وړژگاره يه که ټوم نه دهناسي...

شه و له کهرکووک به ترس و لهرزه وه به سهرمان برد. به ياني به تاکسييه ک ړؤشيتين و جاده ي گشتيمان به جي هشت و له ړنگه ي ديسه وه چووينه هه ولير، مالي خالي کاک يووسف (عه بدولقدار نه فهندي) که له بي بي جهک چهند ړؤژيک پيکه وه به نه يني ژيابووين. به ياني به ړانک و چؤغه و جلکي کوردييه وه چووينه کويه، بووينه ميواني بنکه ي حيزب. سه عيد مه سيفي ناويکي پي راده گه يشت. باسي ته وه ي کرد که چهند ميزر سووريک هاتوون، ړينه گرتوون. تيگه يشتم که ده بي نيواني حيزب و بارزاني و خوځ نه بي وه ک من بيرم لي ده کرده وه.

دهمه و ئيواره گه يشتينه پشتي کاني ماران؛ که مه لامسته فا له وي بوو. له به هاري ۱۹۶۱ ړا نه مديبوو. ته وړژه ش که ديمه وه مانگي سپه مي سالي ۱۹۶۳ بوو. بي ئيختيار فرمي سکم دابارين. پاش به خيره نيانم گوټي: هه ژار! من ټو و وه هاب ناغا - که ههر دووک وازگزلن - له شوردا چ لي بکه م؟! گوتم: راست ده وي من له ترسي مردني به غدا هه لاتووم. قهره هلقه ن بيست و پينج دينار ده ستين و دواي دوو ړؤژ قهره که دهر وشنه وه به يه کي دي. ههر هاتووم ليړه بمرم که قهر به خو ړاييه! به لام تکا ده که م ده گهل وه هاب ناغام حيساب مه که! ته و له هه موو که س ته نه بل تره!

شه و له مه جليسي بارزانيدا گوتم: ټو نازاني له وړژنامه و ړاديؤ به غدا چهندم جنيو پي داوي؟! گوټي: به لي گويم لي بوو. ئه ري کيي دیکه ش ليړه بوو؟ من چم گوټ؟ شه وکه تي مه لاسمايل - که نه فسه ريکي موخابه رات بوو - گوټي: فرموت ته گهر بؤ خؤم چاوم لي بوايه که هه ژار ته مه دهنووسي و بؤ خؤي بؤي خوئندبامه وه، ههر دهمزاني درويه؛ چونکه من هه ژار باش دهناسم.

گوتىم: بىمبەخشە! مەن بە غەقلى خۇم چاكتىرىن فرسەتى زىرپىنتان لە دەست دا كە لەو چل وھەشت سەعات شىواوئىيەى بەغدادا، ھىرستان نە كەردە كەركوك.

بارزانى گوتى: جارى لەو باس و خواسانە گەرئ!

سبەى پاش نوپژ دەگەل جەلال تالەبانى دەر كەوتىنە گردى پشت مالان. زۆرى پىاوماقوولانى عەشايرى پژدەرى و دەوروبەر لى بوو. جەلال قسەى بۇ كردن:

- كاكى خۇم بەغسى رەگەز پەرستىن، لە بەر ئەو ناسر يارىدەيان دەدا. ياننى لەشكرى مىسر و سووريا و عىراق دەبنە دژمان. رووسىاش يارىدەى ناسر دەدا. ئىران و تور كىش دوژمنى سەرسەختمانن. ئەمريكا و ئىنگلىس يارىدەى تورك و ئىران دەكەن. لە ھەموو لايەكەوھە خەتەرى زۆر زلمان لە سەرە. خوا بكا شەر نەبىتەوھە...

ئاغايانى عەشايرىش وەك دەللىن: «سەرچۇبى بەدى بە گامىشى، ھەر بەرەو كادىنى دەكىشى»، ملان لى نا: ئىمە تووتنەكىمان بۇ نەفرۇشراو؛ وە پكەين چەند قرووشەكن پى بگا؛ وە پكەين شتاقەلا دلى نەئىشى، چلتوو كەكىش بفرۇشىن! خولاسە لەو قسانە كران و بلاوھەيان كرد.

گوتىم: مام جەلال تۆ رەئىسى شۇرشى؛ ئەو قسانە دلى شەر كەران سارد دەكاتەوھە. واش بى ناپى لە تۆى بىيەن. تۆ ھەر دەبى دلىان گەرم كەى. تارىفى ئازاد بوونيان بۇ بكە...

گوتى: كاك ھزار! تۆ ھەرفىكت لە ئەلفباى سىياسەت نەخوئىندوھە!

- بەلى راستە نەمخوئىندوھە، بەلام بفرموو چ بوو كارەكەى دەتفەرموو مەن پىكى بىنم؟!

- بارزانى نەخوئىندەوارىكە؛ رووحى عەشیرەتى ھەيە؛ لە حىزبایەتى نازانى؛ گوئى بە فەرمان و دىسپلىن نادا. ئىمە دەمانەوئى دەستەلات بە حىزب بى؛ ئەو ھەر فەرمان ئىجرا بكا. وەك فەرماندەپەكى لەشكرى دەولەتان. تا واپى بۇمان تەھەممول ناكرى.

- بەلى جەلال، مەنىش دەزانم ئەو خوئىندەوارىە ماركسىستەى نىيە كە حىزب ھەيەتى. جا يان نازانى، يان نايەوئى بىزانى. حىزب لەوھەدا خەتايەكى كردوھە كە لە يەكەم كۆنگرەى بەغدا، دواى ھاتنەوھى بارزانى، ھەر چەن گوتى نابمە سەرۆكى پارتى، ناچارمان كرد و كرمانە سەرۆك. ئىجازەى حىزب و رۆژنامەمان بە ھۆى ئەو لە قاسم ساند. لە پاش شەرى دەرەندىخان گوتتان شەرى بۇ نەكردىن؛ بەلام ئەو كە بە بارزانىەكانى خۇى پاپەرى، ئەوھى كرد كە كردى. حىزب لە شەرىكى دەگەل سۇفى شىخ رەشىددا، چوارسەد كەسمان لەبەر سى كەسى سۇفىان شكا؛ كە سەردارى لەشكرى ئىمە عومەر دەبابە بوو. بارزانى ھەر سۇفىەكى لە كوشتن و بە دىل گرتن لە دەستى دەرچوون، ئاوا بوونە دىوى توركىيە. لەشكرى عەشايرى جاش و سوپاى دەولەتى راو نا. تا نەھات بەم دىوھەدا حىزب نەبووژايەوھە و لە سايەى ئازايەتى و شەر كەرى بارزانىەوھە ئىستابوونە ئەو قوۋەتە. كەسىكى عەشايرى كە توانىيىتى ئەم فەتھە بكا باوھە ناكەم رازى بىت ھەموو دەسلەتاتى خۇى بداتە دەست مەن و تۆبەك و برايم ئەحمەدىك كە ھىچ ھونەرىكمان لەم ھەموو شەرئەندا نەنۇندوھە. بەلام وەك مەن بىناسم باوھە ناكەم بە زۆر خۇيمان بە سەردا سەپىتى. رەنگە ئەگەر داواى لى بكەين بچىتەوھە بارزان و حىزب بۇ خۇى شۇرش بەرپوھە بەرى، دلى چى؟ ئەمەى پى بلىم؟

- چۆن دەوئىرى؟ بە شەرەفم ھەر لە دەمت دەرچى دەس بەجى بەر گوللەت دەدا!

- ئەگەر بەر موللەشم دا پى دەللىم: كورد تۆيان ناوئ؛ بچۆرەوھە بارزان!

«ناویری، دهویرم» درېژهی کیشا. ههستم گوتم: هه ر ئه مشه و پنی ده لیم. تۆزیک دوور کهوتمهوه. بانگی کرد: راهسته! هاته لام گوتی: وا گریمان تۆ ویرات پتی بلیی، ئه ویش گوتی باشه ده رۆمه وه بارزان، بارزانیه کانیش ده گهل خۆی ده با؟!

- نا کاکه له بهر چاوی رهشی من و تۆ، گوناھی وا ناکا! خۆت ده زانی ئه و بارزانییه چه کدارانه نه ده یالکتیکیان خویندوه، نه ده زانن حیزب و میزب یانی چی. له ژیر فهرمانی بارزانییدا نه بن، بۆ عیفریتیش شه ر ناکهن. له ئه لغبای سیاسه تدا زۆر له من کۆله وار ترن! ئه گه ر به روا دیاره ئه وانیشی ده گهلن.

- ئای ده به خوا ئه گه ر وا بی ئیمه تیدا ده چین! نا با به پتی مه لی! پیتی بلیی ده لیم من نه مگوتوه!

شه و له مه جلیس گوتم: کاکه بارزانی، ئه م کورد و حیزبه تۆیان ناوی، تۆ بۆ ناچیه وه بارزانه که ی خۆت و له کۆلمان بیه وه؟!

گوتی: ده رباره ی من ده لین چی؟

- حیزبایه تی نازانی، خوینده وار نیت؛ به قه ولی شیخ ره حیمی شیخی بورهان: دیکتاتوری! لاساری...!

- کئی وا ده لی؟

- من! ئاخه ماویه تی: ده لین دزه، پوول کۆ ده کاته وه...

- تۆ بۆ ئه وانه ت نه گوت؟

- له بیرم چوو!

- ئه گه ر به رۆم ئه وانه شۆرش به رپۆه ده به ن؟

- به و شه رته هیزی بارزانیان بۆ به جی بلی!

- هه ژار تۆ زۆر له دنیا تینا گهی! ئه و مامۆستایانه ی ده یانه وئی پوول و پله یه ک له ده وله ت

وه رگرن و بچه وه مالی خۆیان. قه ت وا ناکه م به و ئاره زوو به گهن...

- کاکه! باوه ر ناکه م نیازیان وا بی.

- ئاه ده بیینی! به هومیدم تۆ خۆت شیت نه که ی و تووشی ئه و نه خۆشی خۆپه ره سستییه

نه بی! له مه گه ری! دوو قسه ی سه یری به غدا بگیره وه!

له کانی مارانه وه چووینه «چوارقورنه». حه شامه تیکی زۆر بوو. کۆبوونه وه ی تووتنه کئی و

چه لتوو که کئی هه ر هه بوو؛ به لام به دزی بارزانی. پيشمه رگه داوه تیان ده کرد؛ به نیشانه داگردنی

به به رد سه رگه رم بوون. چه ند رۆژیک بوو ده گهل له شکر بووم. خاوه ن مال - که ئه غله ب ئاغا

گوند ده بوون - گوشت و پلاویان ده داینی. پيشنیارم کرد: که زۆر و یده چی شه ری ئیمه زۆر

بکیشی. هه ر گوندیکی دوو جاری میوان بین، خواردنیان نامیتی. بۆ ئیمه نه یکه یه نه جه م و ده می

حیسانی؟ له هه فته یه کدا برینج، ده نا نیسک و نوک و ساوار و ئه و شتانه بخۆین. هه ر که سیش

له خه لکی گوندان، ئه گه ر بلین تۆ له سالتیدا چوار یا پینج دینار بۆ نانی پيشمه رگه بده!

زۆریشی پی خۆش ده بی. چه ند که سیک - که یه ک له وانه ئه حمده ته و فیک بوو - گوتیان: نه خیر

خه لک به و میوانداریه فه خر ده که ن و ئه گه ر بیگۆرین دلیان ده شک. پيشنیاره که م قبول

نه کرا.

بنکه کانی حیزبی به حیساب و ده ستنده بوو. ته نانه ت هه ر که سه رۆژی سی ده نک نوک،

نازانم چهند دهنک نيسک و خولاسه به ورده حيساب ده ياندرایه؛ که من نهوم به لاهه پهسند بوو. ههر چهند ده شمبيسته وه که ماموستا گه وره کان پارووو چه وره يان هه يه...

ئه حمهد ته و فيق

بو هه وه ل جار «ئه حمهد ته و فيق» يان بلييم «سه يد عه بدوللا ئيسحاقی» م له شام ديت. لاويک بوو دوا زده سال له من کهم ته من تر. گوته ده چمه چيکوسلوواکيا.

ورده کيشه مان کرد: نهو که زور مارکسي زانا بوو، لای وا بوو نهو دولته تانه ی له و بهری ده ریاوه دین ولاتان داگیر ده کهن، ئيستيعماري و سه گ و سه گابین. من ده مگوت: فهرقی چیه له وشکاني و له ده ریاوه بی؟ نه گهر بمخوا، سه گباب و زالمه. خواردن خواردنه؛ به کهوچک و کيرد و چنگال بی، يان به چنگ و نینوک و گاز بی! ده یگوت: ئیمه ده بی و پرای ئيرانيه کانی تر وه بهر ره حمه تی شیووعی کهوین و کوردی عيراقیش و پرای عه رب و کوردی تورکيا و پرای هه موو تور که کان. من ده مگوت: برا! من بروام وا نییه کورد، ئیرانی و عيراقی و تورکیایی هه بی. من خه لکی ولاتیکی گه وره م ناوی کوردستانه. سی-چوار دوله ت داگیريان کردوو، ده بخون. دوله ته گه وره کانیش یاریده یان ده دن که به زاری نه وان بمانخون. با ئیمه خومان له بیر بی، گهلانی هاوساش نه گهر یاریمان بکه ن سوپاسیان ده که یین... زورمان لهو قسانه ده کرد. نه نهو له بیر خوی ده هاته خوار، نه منیش به ره و عيلمه که ی نهو سه رده که وتم! له پاش هاتنه وه ی بارزانی، له به غدا تووشی بوومه وه. وا دیار بوو له سابلاغ له سه ر کوردایه تی، خوی له گر تنیک رزگار کردبوو؛ هاتبووه عیراق. به نه ناسیاوی له سوله یمانی خوی گرتبووه؛ چهند برادر یکی کوردی ئیرانی هه لاتووی ده ست ژاندارم و پولیسی ئیران، لیی کۆ ببونه وه. به ناوی «کۆمونه» کۆمه لکیان پیکه وه نابوو؛ ئه حمهد سه رۆکیان بوو. دیار بوو سه رۆکایه تی حیزبی دیموکراتی کوردی ئیرانی ده کرد. له سوله یمانیه وه به دزی هات و چۆی دیوی ئیرانیان ده کرد. مودیر نه منی سوله یمانی (حوسین شیروانی) - که کوردیکی باش بوو - له گر تنی عیراقی ده پاراستن. به هاتنه وه ی بارزانی زور تر خویان ئاشکرا کرد. له به غدا ده مدیته وه و بووینه وه ناشنا.

شه ری بارزانی و قاسم گهرم ببوو. ئه حمهد هاته به غدا و پیم سه یر بوو چۆن توانویه لهو پرگه دژواره خوی ده رباز کا. گوته هاتووم جلک و ده رمان بۆ بارزان به رم؛ که هیچیان نییه. ویکه وتین جلک و ده رمانی زورمان په یدا کرد. ئیستاش نازانم چۆنی گه یاندنه وه بارزان که به راستی کاریکی ئازایانه بوو. هه روه ها چوو بوو له بیروته وه «دانا ئادام شمیت» ی په یامنیری ئامریکایی گه یاندبووه لای بارزانی؛ که له کتیه که ی (سه فهریک بۆ ناو پیاوه ئازاکان) دا زور به چالاکي و نه ترسان و کارزانی ئه حمهد ته و فيق هه لده لی. جار یکیش له به غدا پیکه وه چووینه سه فاره تی میسر؛ وه ک باس م کرد. عه ره بی نه ده زانی من ته رجومانیم ده کرد. له قسه کردنی سیاسیدا به وریام هاته بهر چاو. له چوارقورنه ش دیتمه وه؛ به لام نه مجاره نهو فه لسه فه و فله ته - فله تی پیتشو نه مابوو؛ که من تیی نه گهم. ببوه کوردیکی خۆمالی و هاتبووه سه ر نهو بر وایه: ههر که س کوردستان له کورد داگیر بکا، له به راز و ئیستيعماریش پیستره...

له کۆبوونه وه یه کی ده شت، چهن دیک له هاوکارانی ئیرانی خوی پی ناساندم که «سه لاهی موه ته دی» (به ناوی مسته فا)، «مه ممه دی سمایلی مه حموداغا» (به ناوی کاوه)، «سوله یمان

مۇئەييىنى» (بە ناۋى فايق ئەمىن)، «مىنە شەم» و چەند كەسكى تىرىش بوون.
ئەخمەد گوتى: ئەگەر لە خۇمان بى زۇرمان پى خۇشە.

گوتىم: ئەگەر مەتلەب ئەۋەتە لە خىزى دىمۇكراتى ئىران بىم، نابىم. چونكە مەن ئەۋا بىست و ئەۋەندە سالە لە ئىران دوور كەتتۇمۇئەۋە؛ ھىچ شارەزايىم نەماۋە. مەن لە كوردستانى عىراقدا ۋەختە بلىم ورد و درشتىان ھەموو دەناسم و دەشرانم بە چەند مەنزىلدا تىپەرىبون. لە بەر ئەۋە ۋەك ھەۋالىكى ناخىزى بە دۇستىم خىساب كەن! گوتى زۇر پازىن.

قەرار درابو ھەموو خىزى و لاگرانى شۇرش - لە ئاۋات و رۇشنىران - لە كۆيە كۆبىنەۋە و لە سەر باسى ھەقى كورد قسە بىكەن و دەگەل دەۋلەتى كوردەتەي بەئىس بىكەنە ۋەتەن. چوۋىنە كۆيە. مەلامستەفا لە گوندى «تۇپزاۋا» لە نىزىك شار، مەنزىلى گرت. رۇژانە دەچوۋە سەر ناۋى ھەمامۇك. ئەگەر كارىك ھەبۋايە دەھاتە مالى «كاكە زىاد» لە شار. ئىۋارەيەك دىتم مەلامستەفا لە سەر كىۋىكى پۇدى كورى رۇژاۋا ھەمامۇكە. بە پى، وردە-ۋەردە پى ھەلگەپام. كە سەر كەۋىم، دىتمى؛ گوتى: خوا شوكور تۇ لە ۋەھابغا زۇر باشتى، ديارە دەگەلمان دەردەبەي!

لەشكر و مىۋان لە مالانى شار دامەزران. زەبىحى و مەن چوۋىنە مالى مام قادىرى باغەۋان؛ كە لە پىشدا لە مەھاباد ناۋى سەيد ھەمەقالە بوو. لە پاش زۇر ھەبىس و جىياكىشان كەۋىنەۋە كۆيە و باغەۋانى كاكە زىادى دەكرد. تاھىر يەھىيا سەرۋەك ۋەزىر و كۆمەلىك لە پىۋماقۇۋولانى بەئىس بۇ ۋەتەن ھاتنە خەلەكان (زىگەي ئىبىنۇ خەلەكانى مېژوۋىنوس). ۋەتەن دامەزرا. بەر لە ھەر شت گوتىان جىژنى نەۋرۇزان بۇ دەكەينە قانۇنى. گوتىان ئىۋە ۋاز لە خۇدەمۇختارى بىنن، لامەر كەزىتان دەدەينى. قسە زۇر ھات و چوۋ؛ كە مەن ھىچ ئاگاشم لى نەبوۋ تا بلىم چۇن بوو. خىزىب قىۋولى كورد و قەرار درا بىخەنە بەر بىروراي گشتى و كۆنگرە لە كۆيە تەشكىل بىدەن. ھاتىنە «رانيە». نازانم چەند رۇژىك لەۋى مەينەۋە، ئەۋەندە دەزانم كىچ نەيدەھىشت بىخەۋىن. كەۋشە لاسىكەكانىشيان لى دىزىۋوم! لە رانيەۋە بەرەۋ كۆيە ھاتىن.

لە سابلاغىش كە ناۋم شاعىرى مىللى و لە نىزىكانى پىشەۋا بووم، لە پاشانىش ھەتە ئىستاش، كەبىفم بە دەۋەت كوردنى سىياسى نەھاتوۋە و نايە. پىۋە دەۋلەمەندەكانى كۆيە دەۋەتەن دەكردم. دەپانگوت: چت پى خۇشە بۇت لى نىين؟

- دۇكلىۋ! لە دۇكلىۋ زىاتەر ناخۇم!

خا بىتخەسىنەتەۋە! توۋرە دەبوون و دەپانزانى چەند نانەجىم! زۇرەپان ۋازبان لى دىنام.

جەنگەي كەنگر و گىا بوو. بەپانىان مام قادىر دىگوت: دەچمە بازار چ بىكەم؟

- كەنگر و ماست، گىا دۇكلىۋ!

ئەۋىش بە قەد مەنى ھەز لى دەكرد.

رۇژى لە سەر جادەي كۆيە مىرانى سالىھەگ - لە مىرانى شەقلاۋە - بانگى كورد:

- ھەزار ۋەرە! گەنجىك ھاتىيە دەرى سابراغىمە. ھىچ دە زىمانى ناگەم. ھەر دەرى:

«مەزورم! مەزورم!»، ئەتۇ بزانە دەرى چى؟

بەلئى گەنج ناۋى ھەسەنە؛ برازاي ئەخمەد تەۋفىقە. لە مامى خۇي دەپرسى. خۇشناۋىك و سابلاغىھەكى دەق نەشكاۋ، تىك نەگەپشتوون. ھەسەن ۋەشەي «مەزورم» بە كار دەبا، ئەۋ لاي

وايە مەزۇورم دەيى چ بى!

لە كۆيە تۇپىنمان دەكرد؛ تۇپىكم لە پشتى مەسعوود بارزانى دا. بارزانىيەك هات:

- چۇن تۇپ لە پشتى مەسعوود دەدەي؟

- كاكە ئەو تەقلەيە؛ ئاغا و نۆكەرى تىدا نىيە. لىدەدەم و چاترىش!

زۇرى پى سەير بو!

زەبىحى لەم بەينەدا بۇي گىرپامەو كە رۇزى كوودەتاي بەس، پادگانى كەركووك خەبەريان داوۋەتى: بە تۇپ و تانك و ھەموو چەككەو دەبنە يارىكارى شۇرش و قىوول ناكەن ژىردەستى بەس بىن. بەلام حىزب قىوولى نەكردوۋە؛ گوتوۋيە: ئىمە لە ھەبىسدا قەول و قەرارى خۇمان دەگەل بەس بىرپوۋەتەو؛ بە گۇرپاندا ناچىن. جوايى پىرسىيارەكەم لە جەلال - كە لە بەغدا لىم كىرد - دەست كەوت.

ھات وچۇى بارزانىش و كاك برايم ئەحمەدىش دەكرد. رۇزىك يەككىك بە برايمى گوت: كاپرايەك لە ھەردووك لاقان سەقەت، بە سوارى كەر لە دىھات چەرىچەتى دەكا. زۇرمان خەبەرى زۇر گرینگ بۇ دىنى؛ ھىچىشى لە حىزب ناۋى. دەلى كاربەدەستان دەلىن تۇ دەيى حاشا بىكە لە حىزبى پارتى، دەنا رېگەي كاسىبىت نادەين. دەلىن چى بۇ مەسلەھەت بىنوووسم مەن پارتى نىم؟

برايم گوتى: ئىو پىتان چۇنە؟

- زۇرمان پى باشە ئەو حاشا بىكا، چونكە زۇر بەھرەي ھەيە.

بە قامكى شادەي راسا: دەيى ئەو سەگابە ئىعدام كرى!

- چۇن؟

- با بۇ مەسلەھەتىش بى سەر بۇ دوزمن نەوى دەكا!

جارىك دوۋەدوۋ بوۋىن. گوتىم: برا ھەيفە ئىوۋە دلى بارزانى بشكىنن. ھىز و ھەيەت و ھەرمەندەيى ئەو بۇيە نابى بە كارى ھىچ و پوۋچ لە دەست خۇتان بدەن. - ۋەك چى؟

- ۋەك ئەوۋە ئىوۋە دەچن لە بىنەوۋە پوۋل دەدەن بە «عەبدولواھىدى حاجى مەلۇ» كە دەگەل خۇمان بە و لە بارزانى بىتەكەو. قومارباى كۆيە ھەر ئەو شەوۋە پوۋلەكەي ئىوۋە لى دەبەنەوۋە و ئاشكرا دەيىت. ۋەك ئەو «كەكۇ» بارزانى - كە مريدىكى گيانفېداي بارزانە - بانگ دەكەن، پىنجىسەد دىنارى دەدەننى كە واز لە بارزانى بىنى. كەكۇ پوۋلەكە لە ناو دەسپەكەدا لە پىش بارزانى دادەننى دەلى: ئەزبەننى ئەقى دانە مەن، نزانم چەندە، دىيۇن تە بىمەرا بە! بارزانى دەلى: بۇ خۇتى ھەلگەر. لەوۋەش پىستىر: شەللەتى سولەيمانى چەكدارى ئىوۋە دەلىن: مىندالىكى مىزەر سوورى عەقراۋىمان بىر دۇتە ھەمام؛ ھەر چونكە ۋەك بارزانىان دەچى...

برايم حاشاى لەوانە كىرد. بەلام گوتى: بارزانى بۇتە چقىلى چاۋى حىزب، كوۋىرى كىردوۋە. ئەگەر چىقلەكەش دەرېخەين ھەر كوۋىر دەبىن.

- كاك برايم! ئەوانەي بۇم گىرپايەوۋە بارزانى ھەموۋى بىستوۋن. ئەگەر ۋەك دەفەرموۋى ناتوان خۇتان كوۋىر كەن، ئاگاتان لە خۇتان بى...

رۇزىك دوۋەدوۋ دەگەل زەبىحى چوۋىنە ھەمامۇك بۇ لاي بارزانى. قسەكانى مەجلىسەكەم لە بىر نەماۋە؛ بەلام ھەر لە دەۋرى كىشەي فكى مامۇستايانى پارتى و بارزانى دەگەر. زەبىحى

گوتی: ئەگەر کەس لە دەوری بارزانی نەبێ، من تەنیا ئەکەسیکم کە بە جیتی نایەلم. یان گوتی: ئەگەر بە تەنیا لە سەر بەردیەک بمینیتەوه، دەچمە تەنیشتی، چونکە دەزانم حەق بەوه. رۆژیکێ دی عەبدولحوسین فەیلی و یەدوللا فەیلی -کە هەردووکیان لە لیژنەی مەزگەزیدا بوون- لە حەمامۆک بە مەلامستەفایان گوت: ئەمانە (مەنزوریان بڕایم و دەستە و بەستە و بوون) خەیاڵە بە مەسەلەی کورد دەکەن. تۆ وەک سەردارێکی بە برشت محاکەمەیان بکە و شایەتی لە ئێمە و ئەوانەی وەک ئێمە شارەزا بخوازە. ئەگەر بە گوناھبار دەرجوون گوللەبارانیان کە! کە بە گوناھباریش دەردەچن.

من -کە نە پارتی بووم و نە پەسمیەتیکم هەبوو- لە خۆمەوه هەلمايه: -جەناب بە بیرێ کورتی من، دوور بە دوور یە کتر مۆتەهەم مەکەن! راستە پرس و وەرنامیک با لە ناوتاندا بێ. ئەگەر خەیاڵەت ناکەن خوا هەلناگری بە خراپیان بزانی. ئەگەر خەیاڵەتیش بکەن با کۆمەڵی شایەت بزانی و لە پیز دەرکەون. لام وایە هیچ شۆرشیک ئەگەر لە سەر زەویەکی سەخت و بە متمانە ڕانەوهستێ، بێ بۆش بێ، تیک دەرووخێ. بارزانی گوتی: بە قسەی هیچتان ناکەم. بیانکۆژم دەبنە شەهیدی ئازادی و دەکرێنە پیاوی گەورە لە لای دڵپێسان. بەلام لێم ڕوونە بۆ خۆیان ئابرووی خۆیان دەبن. من خۆیان تێ ناگەینم، چ دەکەن با بکەن.

لە بیرمە شەویەک «عومەر دەبابە» هات، چەمەدانیکێ ڕەشی پێ بوو؛ دای بە مەلامستەفا. دواي دوو رۆژیش گوتیان دوازدە تەفەنگی ڕنۆی هیناوه. وەک من گوتی بیست بوومەوه: حیزبی پارتی، بە بێ پرسێ مەلامستەفا، دەگەڵ ئێرانییەکان پەيوەندی گرتووه. عیسا پەژمانی ساواکی هاتۆتە لایان، برباری داوه ئێران بە دزیهوه یاریدەیان بدا؛ بەو شەرەتە بارزانی -کە دوژمنی سەر سەختی شا و کۆمۆنیستی مۆسکۆیه- لە ناو خۆیان دەراوێن. پووڵ و تەفەنگیان هیندیک وەرگرتووه.

بارزانی بەوهی زانیوه. بۆ ڕازی کردنی بارزانی هیندیک پوولیان هیناوه و گوتوویانە ئەمە بەشی تۆ بۆ لەشکرکێشی و ئێمە فێلیکە لە ئێرانی دەکەین و هەر موخلیستین. کە بارزانی گوتوویه: تەفەنگەکانتان چ لێ کردووه؟ چوون ئەو دوازدە تەفەنگەشیان هیناوه.

وا دیار بوو ئێرانی لە عەقیدەی کۆمۆنیستی پارتی ڕازییه؛ بەلام لە بارزانی دەترسێ. چونکە پارتی بڕایم بەرنامەی حیزبەکەشی هەمووی پڕوا بە سیستەمی مارکسی بوو. هەموو تەکیەشی لە سەر ئەوه دەکرد کە عەرەب بڕامان و مۆسکۆش قیبلەمانە. ئەو هەموو چەکەي ڕووسیا کە بە دەستی عەرەب لە دەورانی قاسمدا لە کوردستان دە کار کرابوو، تۆز قالیک لە ئێمانی حیزبی کەم نەکردبوو.

گوتیان کۆبوونەوه یەکی گەورە لە دەشت دەکرێ بە مۆناسەبەي جێژنی نەورۆزهوه. شیعیریکم بە ناوی «کاوهی مەزن» نووسی کە لە دیوانەکەمدا چاپ کراوه. لە حەمامۆک بۆ بارزانیم خویندەوه. بە توورەيی گوتی: ڕازی نیم بیخوینیهوه! نابێ کەس تاريفی من بکا؛ بیدرێنە! گوتم: باش گوتی بگرە! بیشیدرێنم لە بەرم کردووه. نەشەیلن بیخوینمەوه، رۆژی جومعه دەچم لە سەر میکروفۆنی مزگەوتی گەورە بۆ خەلکی دەلێم. ئەو دەم دەتوانی دەرکەي! دەتوانی بەر گوللەم دەي!

زۆری گوت و هیچم نەگوت. کۆبوونەوه کرا. مەلامستەفا نەهاتبوو؛ بەلام تەواوی خەلکی

میوان و حەشاماتی شاری کۆیه و چە کداران لە دەشتی لای «گیتسهاوس» (میهمانسەرا) کۆ بیوونەوه. سە کۆیهک لە دار و تەختە بەرزەوه کرابوو. هەموو سەرانی حیزب کورسی و نیمکەتیان بۆ داندراو؛ بە نیودایرەیهکی پان رۆنیشتبوون. خەلکیش لەو نیودایرە زلەدا لە پشتیانەوه بە چەندین سەف راوەستابوون. من لە گیتسهاوس بووم. یەکیەک گوتی: تۆ هیچت نییه بیخوینیهوه؟
- نەخێر، بە داخەوه.

چونکە دەبوو هەر کەس چی دەلی، نوسخەی بێدا کۆنترۆل بکری؛ بەرانبەر بە سیاسەتی حیزب بێتەوه؛ ئەوسا ئیجازە بدری. وتاری حیزب خویندراوەوه. چەند وتاریکی دیکە بە شوێندا هات. ئەو دەمە کە هەموو کەس بیوونە گوێ و دنیاوەکی کڕ و مات بوو، سەبریک بەرەو خەلک چوو و بە کاک برایم گوت: ئەرئ بۆچی شیعیکی خۆم نەخوینمەوه؟ نە لای وا بوو شیعی تازەیه، نە وەختی ئەوەش ماوو بلی تا کۆنترۆل کری. ئیشارە دا بە کەمال محیدین کە بگنڕی جێژنە کە بوو. ئەویش لە سەر میکروفۆنەوه بە دەنگی بەرز گوتی: ئیستا کاک هەزار لە شیعرە باشەکانی خۆی شتیکیان بۆ دەخوینیتەوه. فەرموو کاک هەزار!
سەر لە هەوڵەوه هەر بەیتیکم کە دەخویندەوه، دەنگی ئافەریم و بارە کەللای مامۆستایان بەرز دەبوو: «دەوی توخوا دووپاتەوی کەوه...»، تا گەیشتمە بەندی سیهەم و گەییەمە ئەو دوو بەیتە:

«عەرەب حەزبای خواردنمان بوو داواکاری مردنمان بوو

لە سەر خاکی کوردەواری رەش و پاپەتیی داباری»

وەک «بسم الله» لە جندۆکە بکە، قەت تاقە مامۆستایەک نەما، کورسی و نیمکەت بەتال و حەتال مانەوه. نازنام عاسمان هەلیکیشان؟ عەرز قووتی دان؟ چۆن وا لە پڕ غەیب بوون؟! بەلام چەپلەرێزان و هوورای حەشامەتە کە حەشری دەکرد. هەمووی داخ لە دل لە عەرەب، لە بۆمبا و تەیارە رووس، نەشیانویراو گەلەش بکەن؛ ئەوا من بە زمانی دلی ئەوان دەلیم. هەر دەیانگوت: بیلێوه! ئەو پەحمەت لە بابت! دیسان بیلێ!... زۆری کیشا تا شیعرم خەلاس کرد. کەمال محیدین کە دە پێشدا زۆری تارێف کردبووم: «مامۆستای هەلکەوتوو و شاعیری بێوینە...»، چوو پەشت میکروفۆن گوتی:

- برایانی عەزیز! ئەو قسانە هەزار بیر و پروای حیزبمان دەرنابری. ئەو بۆ خۆی مەسئوولی ئەو قسانە خۆیەتی.

هەموو بیسەرێکی زۆر دلخۆش کردبوو. بە دەیان کەس چوو بوونە مالی مام قادر گوتبوویان: شیعی کۆرە کە ی تۆمان زۆر پێ خۆش بوو! ئەمەش ببووە گالتەیی خێزانی مام قادر، دەیگوت: هەزار کۆری تۆ بێ، دیارە زۆر پیری!

ئیتەر بوو بە سرتە و خورتی حیزب کە هەزار تیکدەر و گێرەشیوینە و زیانی بۆ پەز هەیه. بارزانییە لێوە کە دیبوی خەلک بە گشتی لە شیعرەکانم رازی بوو، لە لۆمە دەستی هەلگرت و بە رویدا نەدامەوه.

شەویەک لە تۆپزاوا گوتم: حەزم دەکرد بە تەنێ بێنیم. چووینە ژوورێکی چکۆلەیی خۆلی تەندوورە شکاوێک و لانتک و جل و جۆر تێدا، لە سەر بەرەیهک دانیشتم. گوتم: برا! لە میژ سالا هەر ئاواتم بوو لە نزیکتەوه بژیم. دەمیشم شڕ؛ ناتوانم بێدەنگ بم. با قەراریک بدەین:

ئەگەر بە خەيالى خۆم عەيىپىكم دىتەو و گوتم، بە ھاسانى و بىدەنگ بلى بەرن دوو گوللەى پىوھ نىن! بەلام بە ھىچ جۆر دەرم مەكە. پەشىمانم كە ئەو رۆژە گوتم دەتوانى دەرم كەى. «با لە سەر زوئىلە چەرم بى» بە قسەم مەكە و دەرم مەكە! گوتى: باشە قەرار بى. ئىتر لەو ساوھ ئەوھندە سالەى دەگەلىا بووم، ھەر كە دەھات لىم توورە بى، دەمگوت: «ھا، لە سەر زوئىلە چەرمە!»، ناچار پىندەكەنى و ئەوپەرى دەىگوت: ئاخىر تۆ بۇ كارى وا دەكەى؟!

رۆژى كۆبوونوھى كۆنگرە ھات. لە سالۆنى مەدرەسەىەك كۆنگرە گىرا. بگىرى كۆنگرە جەلال تالەبانى بوو. برايم و باقى ئەندامانى مەكتەبى سىياسى بە رىز لە سەر شانۆ دانىشتبوون. بارزانىش لەوى بوو. من بە ئەحمەد تەوفىقم گوتىبو ئەگەر ھەلم دەس كەوئ لەوانەىە قسە بكەم. چووو زەبىتى سەوتىكى ھىناوو. ديارە مەمانان - كە بۆرەپىاگ بووین - دەگەل بۆرەپىاگان بە پىوھ راوستانووین و من و ئەحمەدىش لە پشت ھەموو رىزانوھ بووین.

قسە زۆر كرا، ھەر مامۇستايەى بە نۆرەى خۆى. حىزبى پارتى كە قەرارى قەتەى دابوو ھەرگىز لە خودموختارى دەس ھەلناگرئ، ئەو شەوھ بارەكە گۆرا. كاك برايم دوور و درىژ لە سەر ئەوھ دوا كە: دەولەت دەلى لامەركەزىتان دەدەمى. لامەركەزىش دەگەل خودموختارى ناوەرۆكى يەكە و ناوھكان جىان! مەعلوم بوو قسەكەرەكانى ترىش ئىسباتيان كرد كە وەختە لامەركەزى لە خودموختارى چاترىش بى! جەلال ھەراى دەكرد: «كئ موافىقە...؟ بەلى تەسویب كرا!». قەت دە سانىھ نىوان نەدەكەوتە «كئ موافىقە؟» و «تەسویب كرا». وەك سەحنەسازىەكى زۆر گالئەجارم دەھاتە بەرچاو. لە ھەلىكدە لە پشت رىزەكانەوھ ھەرام كرد: ئەگەر ئىجازە ھەب قسەكم ھەبە.

جەلال گوتى: دە ناو لىستى قسەكەراندە نەنووسراوى، وەختىش خەلاس بوو! رووم كردە بارزانى: يانى چى؟! مەسەلەى سەرنوشتى كورد - كە منىش كوردىكم - باس بكرى و نەتوانم قسەىەك بكەم؟

بارزانى گوتى: قسەى خۆت بكە! ئەحمەد بە دزىوھ زەبىتى لە بن مۆزىك وە كار خست. گوتم: ئەوانە ھەمووى قانونزانن؛ دەلىن لامەركەزى ھىندە و ھىندە باشە. من كە لە قانون سەرم دەرناچى. دەوھندە گەيوم لامەركەزى يانى دەولەت بە ئەستانداران ھىندىك كار دەسپىرئ كە بۇ ھەموو شت چاوەنۆرى فەرمانى پاتەخت نەبن. لىرەدا ئىمە و بەسەرە و مووسل و ئەستانەكانى تری عارەب نشین دەبىنە يەك خاومەن حەق. تەنانەت كوردستانىش لە كەركووك و ھەولیر و سولەيمانى و دبالە دەبىتە چوار لامەركەزى كە ھىچ دەخلمان بە سەر یەكەوھ نابى. ئەستانى سولەيمانى لە بوودجەى خۆى جادە ئىسفالئ دەكا، ئەستانى كەركووك كارخانەى جووجەكەشى پىن باشترە... سەرباز و پۆلىس و دادگا و چى و چىش حەقى مەركەزە.

خولاسە زۆرم رست، گوتم: ئەگەر لامەركەزى و خودموختارى ھەر یەكەن، من لام وایە خودموختارىمان بدەنئ. ھەم ناوھكەى خۆشترە و ناوەرۆكەكەشى بە قەولى حقووق زانان ھەر یەكە. ئەمجار ئەمن نازانم ئىمە لە زەبوونى و بى ھىزىە قسە دەكەین یان لە ھىز و دەسلەتیکەوھ؟ ئەگەر لە زەبوونىەوھىە، قسەم نىیە و بە لامەوھ كۆبوونوھكەمان زیادیە؛ دەولەت ھەرچى گوت وا دەكەین. ئەگەر لە ھىزەوھ قسە دەكەین و لە برىەتى ئەو ھەموو خویئە رزاوانە و مالە سووتوانە و لە زىنداندا رزاوانە داواى حەقىكى شەرى دەكەین، چۆنە كە ھىشتا ئابلقەى ئىقتىسادى لە سەر سولەيمانى و ھەولیر ھەلنەگىراوھ و ھىشتان تەنەكەى نەفت بە

دوو دیناره و هه‌ستان له‌ ڕینگه‌ و بان هه‌موو ماست‌فرۆشیکیش چه‌ند جار ده‌پشکنری؟ ئێمه‌ لێره لاما‌ن وایه‌ ده‌ولت ئه‌وپه‌ری به‌زه‌یی و پیاوه‌تی ده‌گه‌ل نواندووین که‌ هه‌شتووێه کۆ بینه‌وه‌ و هه‌موومان قۆل له‌ سه‌ر لامه‌رکه‌زی ئه‌سپارد‌ه‌ی ئه‌و بکیشین. بۆ ده‌بێ ئێمه‌ «سه‌ری ره‌ش»، ئه‌و کێوه‌ گرینگه‌ له‌شکرییه‌ به‌جێ بێلین - که‌ نیشانه‌ی نییه‌ت باشیمان بێ - ئه‌ما ئه‌وان چه‌ساری ئیقتیساد‌ی لا نه‌به‌ن؟ ئه‌م جار ده‌ولت به‌ سه‌تان ته‌یاره‌ و هه‌لی کۆپته‌ری هه‌یه‌. بۆ ده‌بێ ئێمه‌ بۆ گفتوگۆ بگه‌ینه‌ به‌غدا؛ ئه‌ویش ئیجازه‌ی سه‌فه‌ر له‌ پۆلیسی ده‌رگای شاران وه‌رگرین؟ بۆ مه‌رکه‌زی وتووێژ له‌ که‌رکووک نه‌بێ که‌ هه‌موو وشه‌یه‌ک به‌ بێسیم و ته‌له‌فۆن ده‌توانن به‌ به‌غدا بێلین؟ ئه‌گه‌ر له‌ بێهه‌زیه‌وه‌ قسه‌ ناکه‌ین، ئه‌م ئاگاهیه‌تی و نۆکه‌ریه‌ته‌ پڕ له‌ سووکایه‌تییه‌ بانی چی؟ با ئه‌وان هه‌نگاوێک بێن، ئێمه‌ «الحکم‌لله‌» دوو هه‌نگاو ده‌چین...

گه‌رم داها‌تبوو؛ له‌م باره‌وه‌ بۆم ده‌هات. کاربایه‌ک به‌ ناوی «سه‌مه‌د مه‌نجه‌ل» - که‌ له‌ به‌غدا به‌ سه‌ر ئیداره‌ی مریشک و جوو‌جکی ده‌ولت را‌ده‌گه‌یشته‌ و خۆشه‌ویستی پار‌تی بوو - ئه‌و شه‌وه‌ له‌وێ عه‌بایه‌ک به‌ شانه‌وه‌، دانیش‌تبوو؛ پ‌ری به‌ قسه‌که‌م دادا. جه‌لال گو‌تی: کاک سه‌مه‌د قسه‌ی هه‌یه‌. سه‌مه‌د گو‌تی: ئه‌م قسانه‌ی هه‌زار هه‌مووی زیادین. ئێمه‌ که‌ له‌ سه‌ر دۆشه‌ک، له‌ مالی گه‌رم را‌مان‌باردوو، چه‌قمان نییه‌ ته‌داخول بکه‌ین. ئه‌وانه‌ی له‌ مه‌یداندا بوون چه‌قیان هه‌یه‌!

گوتم: کاک سه‌مه‌د! چونکه‌ خه‌یالم نییه‌ باسی خۆم و دیفاع له‌ غه‌یری ئازادی کوردستان بکه‌م جوابت ناده‌م؛ ئه‌گه‌نا ئیستا شه‌رمه‌زارم ده‌کردی.

بگێڕ رایگه‌یاند: جه‌لسه‌ دوا‌یی هات و ده‌سته‌ی وتووێژکه‌ران ده‌چنه‌ به‌غدا. بارزانی له‌م ناوه‌دا قه‌ت بیروبو‌رای به‌ «ئا» یان «نا» ده‌رنه‌پ‌ری و کۆڕ به‌لاوه‌ی کرد. شه‌و دره‌نگی که‌ هاتینه‌وه‌، به‌ منی گو‌ت: به‌ عسی ده‌ ئیواریدا سه‌مه‌دیان به‌ ته‌یاره‌ ناردۆته‌ که‌رکووک، به‌ هه‌لی کۆپته‌ر هاتۆته‌ هه‌ولێر، به‌ په‌له‌ گه‌یاندوو‌یانه‌ ته‌ جه‌له‌سه‌ که‌؛ نه‌وه‌کا باسی لامه‌رکه‌زی تێک درێ. پوول‌تێکی باشیشیان داوه‌تی. هه‌مووم خه‌به‌ر هه‌یه‌.

ئه‌حمه‌د ته‌وفیق زۆر ماندوو بوو. زۆربه‌ی کاروباری چه‌ک ک‌رین و دامه‌زراندن و پ‌ی راگه‌یشتنی چه‌کدارانی له‌ مل بوو. نه‌یده‌کرا سه‌ری خۆی بوخ‌ری‌تی. سه‌رباری ئه‌وه‌ش، ئه‌ندامانی حیزب له‌ ئێرانه‌وه‌ ده‌هاتن و به‌ وانیشه‌وه‌ سه‌ری قال بوو.

بۆ یه‌که‌م جار شه‌ویک سه‌لاحی موه‌ته‌دی منی تا‌قی کرده‌وه‌ و ملی له‌ خراپه‌ی ئه‌حمه‌د نا. یه‌ک له‌ گله‌یه‌کانی ئه‌وه‌ بوو که‌: ئێمه‌ له‌ ئێرانه‌وه‌ یارمه‌تی پوول، گۆره‌وی و ده‌ستک‌یش و شتی وامان بۆ پ‌نشمه‌رگه‌ هه‌تاوه‌؛ نازانین ئه‌حمه‌د چی لێ ده‌کا؟ گۆره‌وی داوه‌ به‌ هه‌باسا‌غا...

گوتم: کاکه‌! من که‌ ده‌گه‌لتان نیم. نه‌ قسه‌ی تۆ به‌ ئه‌حمه‌د ده‌لێم نه‌ به‌ بارزانی. به‌لام بیه‌خشه‌! تۆ و چه‌ندیکی وه‌ک تۆ به‌ پیاوی خو‌پ‌ری ده‌زانم؛ هاتوون نانی پ‌نشمه‌رگه‌ی ب‌یچاره‌ ده‌خۆن. ئه‌گه‌ر له‌ ولات، هه‌ر خۆت بک‌ردایه‌ ته‌عه‌جمه‌ و دۆستی ده‌ولت بوایه‌ی، به‌لام ب‌توانی‌با چه‌ند مه‌درسه‌یه‌ک به‌ ده‌ولت له‌ دیهاته‌کاندا بکه‌یه‌وه‌، زۆر له‌وه‌ به‌ شه‌ره‌ف‌تر بوو.

بنکه‌یه‌کی چه‌ک‌دارانی‌شان له‌ گون‌دیکی نزیک کۆیه‌ بوو، ئه‌وانیش گله‌ی ئه‌وه‌یان هه‌بوو که‌ ئه‌حمه‌د که‌مه‌ریان پ‌ی را‌ده‌گا. هه‌ر چه‌ند جوابی ئه‌وانیشم هه‌ر ده‌داوه‌ که‌ من چه‌م به‌ سه‌ر ئه‌و کارانه‌وه‌ نه‌داوه‌، دیسان دووبه‌دوو ئه‌حمه‌دم دواند. گو‌تی: له‌ سه‌لاح به‌ شکم؛ ده‌ترسم ساواک نارد‌ب‌یتی. به‌لام بۆ بنکه‌که‌ چۆنت پ‌ی باشه‌ و ده‌که‌م. گوتم: هه‌موویان به‌ کاوه‌ را‌زین، بیکه‌ به‌

وہ کیلی خۆت! کردی. له سەر ساواکی بوونی سەلاح زۆرم لۆمە کرد که: ئەم کوپە ناغا نازدارە وەک مەیتەر و کەرداریک کار دەکا و بە نانی وشک رازییە، چۆن وای پێ دەلێی؟ گووتی: بەخوا من وای دەزانم هاتبێ کارمان لێ تیک دا.

ها، تا ئەوەشم له بیر نهچوو:

له چوارقورنە بووین. مامۆستا سەلاح یوسفی که سەر بەخۆ پیرۆزیایی پەسمی له تەرەف کوردانەوه له بەعسی کردبوو، هات. چوو له لای مەلامستەفا. دەمانزانی بارزانی زۆری لێ قەلسە. پێگەش نەبوو بچینه زوور. هەمزی حەسەناغای مەنگور لەوی هاتە دەر.

- دەی هەمزاغا باس و خواس؟

- وەللاهی به سەری تۆ مەلامستەفا حەجمەمی دە مالی کول کردبوو. حەجمەش هەر تەقی قووت دەدا و ملی درێژ دەکرد و دەیگوت: پوولم یۆخ!

ئەو هەموو کۆت و شەلوار لەبەرێکی بە عەجەم دەزانی! له کرمانجیش تێنەگەییوو؛ لای وا بوو به ترکی قسە دەکەن. که ترکیش نازانی!

له کۆیە بووین، پەيامنیرێکی فەرانسی به ناو «فرانسوا» له تەمەنی بیست و دوو ساڵەدا پەیدا بوو که عەكس و خەبەر بۆ چەند مەجەللەیک بەرێ بکا. ئینگلیسی باش دەزانی. مۆتەرجمێکی پەگەل خرابوو ئەنوەر میرزای ناو بوو. دەیگوت له سەدی کەرەج کارم کردوو. له منی خواست کرمانجی بۆتانی فێر کەم. باوەر بکه له سێ دەرسی هەوێلیدا - که مەعلومە میشکی سەریشی دەبردم! - تەواویک باش تیک دەگەشتین. قەت زیرەکی وام نەدیوه؛ زۆر بووینە ئاشنا.

دەستەى وتووێژکەرەن به سەرۆکایەتی سەلاح و جەلال تالەبانی چوونە بەغدا. ئێمەیش دواى مانگیك له کۆیەمان گۆزێتەوه، به پێگای «جەلی» دا، رۆو بە ولاتی «خۆشناوەتی» و لەوێهه بۆ دۆلی «هەرووتیان». هەر شەو یا چەند شەو له گوندیک به پیاوێی ملمان لێدەنا.

جا با وەك چیرۆکی شەوانەى نوێن پر له کێچ، بادەمەوه سەر چەند وردەبایسێک:

دەستەى ئەحمەد تەوفیق - که له زمانى فاسمدا هاتبوونە دیوى عێراق - له سنوورى لای بانە گیرسابوونەوه؛ که له ئێران دوور نەکەونەوه. پارتی بۆ تیک نەدان دەگەل ئێران، مەنعیان کردبوون؛ چەند کەسیکیان لێ گرتبوون که تەحویلی ئێرانیان دەدەینەوه. بارزانی دوور له ولاتی بادینان بوو. هەر چۆنیک بوو هاواریان گەیاندا بوو؛ بەریان داوون. ئەحمەد دەگەلی تیک داوون. نەشرەیهکی به پولی کۆپی به ناوی «دیسان بارزانی» دەرەکرد. پارتی زۆر لەوه توورە بوون. جاریک کورێکیان بهو نەشرەوه گرتبوو - ناوی «عومەر نیگلی» لاویکی سنهیی بوو - زۆریان لێدا بوو؛ نازانم چۆن بەرداربوو. بهو حالەش بهو هەموو ترس و لەرزى پێگەوه، نەشرەکانی هێنا بەغدا. له بەغدا زۆرم به ئەحمەد گوت: هەر شتێ کەمترین کێشه و دووبەرەکی بنێتەوه زۆر زەرەرە. دیارە ئەویش کاری خۆی به باش دەزانی و دەیگوت: تۆش ئەگەر وەك من له ناو جەرگەى کارەكەدا بای، حەقت به لاما دەدا...

جا که گەیبوونە بارزانی، دیسان پارتی و ئەحمەد یەکتریان دەدزا. پارتی لای وا بوو ئەحمەد بوختان و درۆیان بۆ هەڵدەبەستێ و بارزانیان لێ تیژ دەکا. نازانم تا کوێ راستیان دەکرد؛ بەلام - وەك چەند شتیکم لێ گێژانەوه - له زۆر جێدا حەق به ئەحمەد بوو. ئێتر لەو کاروانەدا من و فرانسواش دەگەل دەستەى ئەحمەد کەوتینە رێ.

بارزانی زۆر سالان بەر لەوه بشچێتە رووسیه، قەت به شەو نەدەنوست. له دواى ولات پرووناك

بوون ده خهوت. که سيش نه یده زانی خوۍ و پاريزه رانی تايبه تی - که بارزانی بوون - به ره و کام گوند ده رڼ. چندين قولی جيا - جيا به ره و شوينک و مه لېه نديک ده چوون که بۆيان داده نرا. له هر که ست پرسيا، بارزانی له کام شوينه؟ بيشيزانیا نه یده گوت. شه و له شکر له هر گونديک با - که دياره پاش تاريکان ده چوون - به يانی هيشتا تاريک بوو دهرده که وتن، جيگه يان له چؤل و چيا ده گرت. دوو که ل کردن به رۆژ مه منووع بوو. ته نانه ت به شه و يش جگه ره داگيرساندن به ناشکرا نه بوو. جا که دهمانه ويست له يه کيک پرسين بۆ فلان گوند چهندي ماوه، نه گهر بيگوتايه نيو سه عات، به حهوت سه عات نه ده که بيشتينی. نه گهر بيگوتبا سه حاتيک، مانای هه مووی رۆژی ده برد!

ئه حمهد جينوی ده دا: به خودا خوشناو که رن! نازان به پياو بلين تا فلان جي چهنده؟
گوتم: به خوا جه ناپمان که ره! نه وانه سه عاتيان نييه، رۆژ لای نه وان يه ک سه عاته، بۆ ئيمه فيري نابين؟!

تا شهر نه بوو، به رۆژ به رېدا ده چووين و شه و ده حه ساينه وه. له کاتي شهر دا، شه و ده بووه جم و چؤل و به رۆژ خو مان مات ده کرد. رۆژيک له گوندي «سکتان» را ده بوو به هه وراری «هه وری» هه لکه رين. من و «هه مزه ی حه ساناغای مه نگور» له ته نه ليان به جي ما بووين. زۆر سه ر نه که وتووين توو شي کابرايه ک بووين شه ش که ری به تالی پي بوو؛ سه ر ده که وت. هه مزاغای گوتی: کاکه ده به ر ژييت مرم سوارن که! کابرا گوتی: نه و پارانه وه ی بۆ چيه؟ سوار بن! گه يشتینه نزیک سه ر که وتن، کابرا گوتی: جا ليره من لا ده ده م؛ ده چمه داران. دابه زين و زۆر سو پاسمان کرد.

هه مزاغای گوتی: کاک هه زار! به نمه کی شيخی بورهانی، نه و که رانه خدری زينده بوون ده فريامان هاتن! نه تو ده ليني چی؟

- ده ليم چی؟ تو به شيخی بورهان سويند بخوۍ و که رت لي بيته خدری زينده؟ تي ناگه م!
گه يشتینه «چيه»؛ پلنگيکی تازه کوژراو له هه يوانی مالی کوڅا سه عيد هه لواسرابوو؛ کای تي ناخبرابوو. کابرايه ک به تفه نگیکی شينکه ی زۆر قه ديمه وه (نه وانه ی به بارووت و په رۆيان داده گرتن)، هه ر ده يگوت: قرمه ی خو م به برنويه ک ناده م.

نه و رۆژه شوانیک له ره وه به رديک پلنگ ده بينی، دي به و کابرايه - که هاتوته راوه که و - ده لی: بچۆ نه و مندالانه ی هاتوونه گيا دۆکليو دوور خه وه، پلنگ هه يه.

- کوا پلنگ؟

- وا له و ره وه زه.

به تفه نگی قرمه وه بۆ ده چي، چاوی لي ده گيری. له پر پلنگ له ژووره وه خوۍ داوتي. - له به ينی عاسمان و عه رزا تو په په رۆی ده نيو چاوانی پلنگ ده کا، وه سه ر يه کی ده گيری. نازانم نه و غيره ته له کام جه رگه وه هاتبوو؟! «کافي نه به وی» - که نه فسهریک بوو - ليی کرې به پينچ دينار که بيخاته سه ر زين. مه لامسته فا په یدا بوو، تماشا يه کی کابرای کرد؛ گوتی: حه يفه نه و به ره ی پاله وانه تيه بفروشي. گوتی: ده ديناری بده ني و که وليش هه ر هی خوۍ بی.

يه کيکمان ده گه ل بوو «مه لا قادری لاچيني»، شه و دانيشتووين، قالوچه يه کی پی هه لکه را؛ له زيرنی دا و دلی بووراهه. هه مزاغای گوتی: شورش نه مه ی خو شه: يه ک به قرمه پلنگ ده کوژي، يه ک له قالوچه ده ترسي! جا هه ر نه و مه لا قادره له ئيران گيرا و برديانه «جه لديان»

شایه تی له سهر ههزار كهس پتر دا كه ياریده ی حیزبی دیموكراتیان كردوو. پیش نیوهړو لهو گونده لای مهلامستهفا بووم، به چاپچیه كهی (یاسین)ی گوت: دهزانی چ ده كهه؟

- چ زانم؟

- ړیگه ی سپیلکی ده گرم. سوورچی ړوحيان له حه یواناندايه. ړیگه ی کونستانیان نادهم، مه گهر...

له گهل منا ده دوا، گوتم: کورد جگه له حوكمی زاتی (خودمختاری) بوی مهسله حهت نییه داوا ی زیاتر سهر به خویی بکا.

فهرمووی: بوجی؟

- چونكه له سهر به حر نییه. دهوله تیکي له سهر به حر نه ی و وهك ئیمهش فه قیر بی، ناتوانی بزی.

- كي ده لی له سهر به حر نین؟

- من و هه موو دونیا.

- ههزار! تو هیچ نه بی شهرفنامهت خویندوتهوه. کوردستان له تنگه ی هورموز و له نهسكهندهروونه ده كهوخته سهر ده ریا، ئیمه دوو ړیگه ی ده ریا ییمان هه یه.

چهند قسه ی خوش: ده لئین والیه کی تورک هاتوته به غدا، ویستوویه خوی دهوله مه ند کا، بزنیکی زین و لغاو کردوو، له ژووریکي ړاگرتوو. ناردوویه تاجری شار هاتوون، یهك-یهك بردوونی نیشانی داون:

- نه مه چییه؟

- قوربان بز نه.

- ها، به كهرم ده زانی؟ زین و لغاوت نه دیوه؟ نازانی ئیستره؟ بیگرن دووسه د لیره ی جهریمه

بكه ن!

یه کی تر گوتوویه: قوربان ئیستره!

- ها، به كهرم ده زانی؟ ړیش و شاخ و گوانت نه دیوه؟!

ههروه ها پندا چوو. جووله كه یهك هاتوو، به دهوری بزن - ئیستره سووړاوه.

- ها خواجه! نه مه ئیستره، یان بز نه؟

- قوربان به سهرت قهسه مه نه ئیستره، نه بز نه؛ به لای ره شه و خوا بوی ناردوین!

له «چیوه» مهلامستهفا گوتبووی نه سپیک بۆ ههزار بکرن! نه سپیکي سپیلکی پولیسانیان بۆ کریم. نه سپ نه بوو، به لای رهش بوو! تووشی ههر نه سپ یان ماین یان ئیستر یان كهر بوايه، سواری ده بوو؛ حیله حیلی دنیای گیت ده کرد. ناچار ببوموه گولی دووراوايه، ده بوايه شوولی نه ستوور به دهسته وه و هۆگانه جووتیک، له پیش یان له دووی هه موو كه سه وه برؤم. له ناو قورپکی زور چه قدا تووشی فرانسوا بووم كه به پتخواسی قورپ ده شینلا.

- و هره سوار به!

- کونترۆل و ړوله كه ی چۆنه؟!

- هه تیو ړولی چی و کونترۆلی چی؟ من له سهر به ردی بلندوه خوی داویمه سهر، ړکیف

نادا! نهویش ده بې سهرېک سهر هلگرې تا ماندوو ده بې؛ جا وهک نه سپی موسولمانان بهرېدا ده روا. نه گهر توووشی بهر دیکې بلند بووین، له وټوه خوت باوې سهر تر رکې! له و قور هوه وزاقی بهست، راست له پشتمه وه سوار بوو. گوته: من سواری چاک نیم، ژیمناستیکی چاکم!

* شه ویک له گوندی ههرووتیان میوانی مالیک بووین. ناوی کابرا «مهلا سهد عیساموددین» بوو. ته کیه کهلامی «مهخت عهیب نه بې» بوو. مهسه له ن: مهخت عهیب نه بې که ره کیم جل کرد! مهخت عهیب نه بې چوومه قهلا دزی! مهخت عهیب نه بې شه کرم کری!

- کاکه تو مه لای؟

- نا!

- سهدی؟

- نا!

- عیساموددینی؟

- نا!

- دهی نهو ناوه درېزه چییه؟

- مهخت عهیب نه بې، بابیم مهلا سهد عوساموددینی، مهخت عهیب نه بې خوش دهویست. منی مهخت عهیب نه بې به ناوی نهو هوه کردوه!

* مهلامسته فا زور له هر لهقه بیک و به تایبه تی له وشه ی ماموستا تووره بوو. ده یگوت: ناوم مهلامسته فایه و هیچی تر. نهویش به مندالی ناوم نراوه مهلامسته فا، دهنه مهلاکشم قبول نه ده کرد.

شه ویک له گوندی «خه تی»، ژیگای «مه لای خه تی» که ده لین فتوای نهو بوته سه به بی پرووخانی دهوله تی میری گه وره ی ره واندز، لای مهلامسته فا بووم. مه لایه ک پیی گوت: «ماموستا»، بارزانی خوی لی تووره کرد. کابرا له رزی و زور ترسا. گوتم: ده گل منی بووا گوتی: تو به ماموستا تووره نابی؟!

- نا، هز ده کهم پیم بلین شاهه نشاهی موعه زهم! مهلام له ترس نه جات دا.

* مهلا ره حماني حاجی مه لای عهزیز کهند - کونه هه واله که ی زه مانى تهره غم؛ که ئیستاش ماوه و له بؤکانه و مه لای کوسه ی پی ده لین - هاته سریشمه. لام وایه نامه و پوولی بؤ مسته فا و کاوه هینابوو. گوتی: قه تم بارزانی نه دیوه؛ ده شلین ناتوانی بیبینی. زور حهزم لیه چاوم پی بکه وئ.

- وه ره با نه مشه و بچین.

گوتم: نهوه کونه ره فیککی منه. بارزانی تماشایه کی کرد:

- مهلا من توّم له کوئ دیوه؟

- قوربان قهت به خزمهت نه گه یوم.

- هه ول جار که هاتینه ئیران، شه ویک له مالی که ریماغای قونقه لا توّم دیوه.

مهلا وه بیرى هاته وه: به لی قوربان من له وئ بووم!

* شه ویک له گوندی «بناویه» ده گل برا کورده کانی ئیرانی چوونیه مزگهوت. گهرم بوو؛

شلە ساواریشیان بۆ هێنان؛ بە یانی کە یفمان لە چایی بوو. دەرویشیکی سوورچی لە سەربانیک بە دەفەوێ شتیکی دەگوت کە تارێف لە شیخ ئەحمەدی چاوبەلەکی سوورچی بوو.

گوتم: دەرویش دەنگ هەلێنە، زۆر خۆشە. گوتی: برا دنیا دوو عرووفە: «بی، تی»!

- ئای هەزار ئافەرین بۆ فەرموودەت!

- چات خوار دۆتەو؟

- نە بە سەری تۆ! هەوالە کانیشم وەک منن...

دەرویش چای و نانێکی حیسابی دا. دیار بوو ئەو قەسە لە مەلایەکی بیستوو کە دنیا

«بەدە» و «تەم» پتر نییە: دەست پێکردن و تەواو بوون.

* سەیر ئەو بوو هەموو خەلکی گوند حاجی بوون. منداڵ مووی لێ نەهاتوو، کەشیدەیهکی

زەرد بە سەرەوە! هاتمە لای مەلامستەفا، گوتی: ئەم گوندە حاجی زۆرە؛ وە نییە؟

- کاکە! ئەوانە فێلبازن. پیریک، دوانیان چوونە حەج، هێلکە حاجی زۆریان کەریوە و لێرە لە

سەری کورک بوون و جووچکیان هەلێناوە!

لەو ئەسیرە کوردانەیی کە زەمانی شەری قاسم لە سوپای عێراق گیرابوون، یان بە ئانقەست

خۆیان بە گرتن دابوو، دەزگای مخابەرەتێکی زۆر رێک و پێکمان هەبوو؛ کە بەشی لای پارتی و

مەکتەبی سیاسی «سمایل سەرھەنگ» و بەشی لەشکری دەگەڵ بارزانی، «شەو کەتی مەلا

سمایل» - کە ستوانیک بوو - سەرپەرشتی دەکرد. رۆژی چاودێری بێ سیم بوو، هەرچی رەمز و

جفرە عێراق بوو دەست بە جێ حەلی دەکرد. رۆژی وا بوو مخابەرەتی دەوڵەت دە جار

رەمزی خۆی گۆریوە، ئەو لە بەری حاسیە نەدەبوو. هەمیشە بارزانی لە هات و چۆی لەشکرانی

عێراق خەبەردار دەکرد، کە گەییوونە فلان، ئێستا لە فلان جێن... دەوڵەت بە رەمز فەرمانی

تۆپ یا بۆمبارانی فلان شوێنی داو؛ زووتر شوێنە کە چۆل دەکرا. وا دیار بوو خەبەرێک هەبوو کە

شەویەک بە لەشکران گوت بێ دەنگ و مات لە جادەیی «خەلیفان» بپەرێنەو. ئەو شەو عومەر اغا

ناویکی سوورچیمان دەگەڵ بوو. لە رێگە گوتی: زگم دیشی دەچمەو ماله خۆم. دوا

رۆیشتنی ئەو بە دە دەقیقە دەنگی تەفەنگێک هات؛ بێدەنگی شەوی شەق کرد. ئەو جێگەش

نزیکی پادگانێ گەورەیی خەلیفان بوو. نەزانرا کێ هاویشتی. من لام وا بوو عومەر اغای سوورچی

بوو بە بیانووی زگنێشە خۆی وە دوا داو و خەبەری بە پادگان دا کە بزانی ئێمە لە جادە

دەپەرێنەو. گوتیشم، گوتیشیان زۆر وێ دەچی، بەلام باسیان نەکرد. هەر ئەو عومەر اغایە زۆر

زوو هەلات و بوو بە جاشیکی زۆر پیس.

لە بیرم نەماوە ئەسپە سپیلکم لە کوێ بە جێ هێشتبوو. بە پێ دەرویشتم و دنیا زۆر تاریک

بوو. خەو دەهات؛ هەر رەتم دەبرد. بە سەر روودا کە و تەم و خەو بردمێهەو؛ کەسیشم لە دواوە

نەبوو. وە خەبەر هاتم: بە جێ ماوم، نەشارەزام، دنیا پرە لە پنچک، رێگە و میگە نییە، بەرەو کام

لا بڕۆم؟ رووم لە کام لا بوو کە خەوتبووم، بەرەو ئەوێ چووم. لە پێ شتیکی بۆر لە بن پنچکێک

سەری هەلێنا:

- کێی؟

- هەزارم.

- کاک هەزار بە جێ ماوی؟ وەرە بیرەدا بڕۆ.

تا له چه م په پرمهوه سهر جاده، له چوار جیگه ی تر بوری شاره زام بو په یدا بوو. که له چیا سهر که وټم، بارزانی و جه ماعت له وې بوون، چند که سیان ناردبوو په یدام که نه وه. دیار بوو نیحتیاتی گه وره له ده وری پادگان کرابوو که هر ده ست بېزبون تییان سره وټن.

- ده ی قوْل - قوْل بن و هر قوْل به ریگه که یدا بگه نه «سریشمه».

نیمه په گه ل قوْلې «عهمه راغای دۆله مه پری» که وټن. شهو زور تاریک و قور بوو؛ ریگه ش نه بوو. زور رویشتن؛ ماندوو ببووین. له پر عهمه راغا گوتی: ریگه مان هه له کردوو؛ که وټووینه ناو سوور چیان - که دوزمنی سهر سه ختمانن - با بگه ریینه وه؛ گه ریانه وه. له گوندی «سه رچیا» کابرایه کمان له خه و راست کرده وه:

- کوا ریگه ی سریشمه؟

گوتی: چاره که سه عاتیکه لیږه وه برؤن.

- جا نه گهر و نریک و هاسانه و هره پشمان که وه!

- نه ی به خوا دووره و له و قور ناتوانم!

- دبی یان بته بین؟!

ناعیلاج پیش که وټ. له قور و سهره و ژیریک هاتینه خوار، کهس نه بوو دوو جار نه که وټ. هر هه لخلیسان و سهر به ره و ژیر بوون بوو. بو خوم هر سی جار که وټم. له و تاریکیه دا کابرایه کی پیری بارزانی له پیشه وه ده رویشت، کراسیکی سپی دریژی له سهر جلانه وه ده به ردا بوو. نه ها خدری زینده م دیته وه! راست له دوو قوونی ده رویشتم؛ له کوئ نه وه ده که وټ لام دده. هه لده ستاوه، ده چوومه وه پشت قوونی. دهرده دلی له هه موو قور و تاریکیه بوو. گوتم: مامه خوزگه ئیستا تهره یه کی درشتمان لی باریبا، که یف بوو! وهک من مه لایکه ته می شو له که ی باران بم، لای و بوو راست ده باری. زور به توو په یی:

- کوږو تشتی فنه نه بیژه، خودی نه می بمرن!

دیتم به زم خوشه، هر ده لیم ده بی باری، ده لی و مه لی! پاش سی سه عات که وټن و قور شیلان، له کازیوه ی به یاندا گه یینه سریشمه. هه موو کهس ببوه گولی قوراوی. هر کوئ ده ست که وټ خومان لی به عهرز دادا. فرانسوای ناسکیش سهر تا پای ببوه قور؛ که چی به من پیده که نی! دواي نوستنیکي که م خومان شته وه. من و فرانسوا و نه نوهمیرزا بهر مالیک که وټن. نه حمده تهوفیق و باقی برادران بهر دوو یا سی مال که وټن. بارزانی میوانی «نه حمده شاباز» بوو که پیرهمیردیکي سه دو بیست ساله ی زور به گورد و تاقه ت و باوکی هه موو خه لکی گونده که بوو. نه دیده ی خوی دیوو؛ شیس و پیچ پیای چه که هه لگری له کوږ و نه وه - هه بوو. مهر و مالات و ره وه ی په کجار زور بوو. گهرمین - کویتانی ده کرد. له نه حمده شاباز نه قلی کوژرانی سمایلاغای سمکوم بیست. گوتی: له کویتانه وه چو بووین له شاری شنو خوی بکړین. توو شی خورشیداغای هر کی بووم، گوتی: نه حمده له شار دهر که وه، پاشان وهره وه!

- ناغا خویمان لازمه.

- ده لیم برؤ دهر...

له شار دهر که وټن. دواي چند سه عاتیک خبه ر هات که سمایلاغا و خورشیداغا بهر گولله دراو و کوژراوین. پاش چند روژریک پیاوکی خورشید بو ی گپرامه وه: سمایلاغا سویتدی خواردبوو نه چیه شاران. خورشید که دؤستی ههره نریکی بوو، قه ولی چوارسه د لیره ی له

عجه مان ساندبوو، كهوته بن كليشه‌ی سمايلاغا كه به هيئنده سويند و قورعانه عجه‌م فكريان خراب نيبه و ناچاری كرد بچيته شئو. بويه ئه‌ويشيان هه‌ر كوشت كه كاره‌كه سه‌ر به ده‌رخونه بكرئ و چوارسه‌د لي‌ره‌كه‌ش نه‌درئ.

فرانسوا زو‌ری حه‌ز له چاره‌ی ئه‌نومه نه‌ده‌كرد. ئه‌ويان برده‌ مالئكي‌تر و دووبه‌دوو له‌و ماله‌ ماینه‌وه. رۆژانه‌ بي‌كار و بار ده‌چووینه ده‌ری دئ و لاسای تارزانمان ده‌كرده‌وه: به‌ دار هه‌لده‌چووین و به‌و ر‌ه‌مه‌زانه‌وه ده‌گه‌ر‌این و ده‌مانقريواند. تا لای ئیواره به‌ره‌و مال ده‌بووینه‌وه. شه‌و ده‌چووینه لای بارزانی. بۆ خه‌و ده‌هاتینه‌وه ماله‌ره‌ش. ئه‌و كیسه‌خه‌ويكي هه‌بوو، بی‌خه‌م تی‌ده‌خزا. منیش تا به‌ره‌به‌یان ده‌گه‌ل كي‌چان ر‌از و نیازمان ده‌كرد.

مه‌لامسته‌فا زو‌ری ر‌ق له كه‌سانيك ده‌هات كه بل‌ین ئاره‌ق ده‌خواته‌وه و كه‌س زاتی نه‌بوو له شۆرشدا بخواته‌وه. شه‌ويك فرانسوا گوتی: بوتري‌ك كۆنياكي فه‌رانسیم هه‌یه؛ با بي‌خۆینه‌وه. تیمگه‌يانده كه له ناو خه‌لكی گوند شتی وا ناكرئ؛ به‌لام له ده‌شت فكريكي بۆ ده‌كه‌مه‌وه. له ناو دارستانئيكی زو‌ر چوغوردا، كانی و ئاويكي زو‌ر خۆش هه‌بوو، هي‌چ ر‌يگه‌شی بۆ نه‌ده‌چوو، چووینه ئه‌وئ. خۆمان ر‌ووت كرده‌وه و به‌ تاي ده‌رپئ له ده‌م كانی دانیشتين كه هه‌م تاوی به‌هارمان وئ كه‌وئ، هه‌م كۆنياكیش بخۆینه‌وه. له‌پر له بن دارانه‌وه «كافی نه‌به‌وی» كه سه‌ره‌هه‌نگيكي تۆپخانه‌ی عيراقی و هات‌بووه شۆرش و زو‌ر له بارزانی نزیک بوو، سه‌ری ده‌رئنا:

- ئه‌وه چ ده‌كه‌ن؟ به‌شم ناده‌ن؟!

- فه‌رموو!

ده‌گه‌لی خواردینه‌وه. ئیواره ده‌هه‌نگی ئه‌و رۆژه‌ چوومه لای بارزانی. کافی له‌وئ بوو.

بارزانی گوتی: هه‌ژار ئه‌مه‌رۆ له كوئ بووی؟ تا كوئ چووی؟

دل‌م ئاگای كرد خه‌به‌ر چيیه. گوت‌م: ئه‌مه‌رۆ ده‌گه‌ل فرانسوا چووینه سه‌ر كانیه‌ك له دیوی خه‌لیفان، بوتري‌ كۆنياكي هه‌بوو كه بي‌خۆینه‌وه. كا‌ك کافی لی‌مان په‌یدا بوو، نیوه‌ی ئاره‌ق ئه‌و خواردیه‌وه، نه‌یه‌یشت به‌ گیانمان بکه‌وئ!

باو‌ره كه کافی وه‌ك جاو سپی هه‌لگه‌را. قه‌ت پي‌ی وا نه‌بوو من حاشا ناكه‌م و راستی ئه‌و گونا‌هه له خۆم ده‌ل‌ی‌م، مات و بي‌ده‌نگ پالی به‌ دیواره‌وه دا.

بارزانی به‌ بزه‌یه‌كه‌وه پرسى: جا ئه‌م سه‌گه ئه‌م ژه‌ره‌ماره‌ی له كوئ بوو؟

- نازان‌م، به‌لام پي‌م وایه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی هه‌بوو كه لی‌مان خه‌لاس كرد!

كافی هه‌ر زو‌ر زوو گوتی: قوربان تۆزي‌ك نه‌خۆشم، له خزمه‌ت مه‌ره‌خه‌س ده‌ب‌م. رۆيشت.

بارزانی ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی گوت: چه‌ند خۆشه‌كه‌س دوور‌وو نه‌بی!

كافی كه ده‌گه‌ل ئی‌مه خوارد‌بوویه‌وه، لای بارزانی شه‌يتانی له من كرد‌بوو كه هه‌ژار به‌ دزی تۆ ئه‌م كاره خراپه‌ی كرد‌وه؛ تا خۆی به‌ باش نیشان دا!

له فرانسوا‌م پرسى: تۆ ئه‌و كۆنياكه‌ت له كوئ بوو؟ گوتی: هه‌ر له كۆیه ژنه‌ر‌ال ر‌ايسپارد‌بوو بۆم بک‌رن.

له‌و حه‌مام گر‌تنی هه‌تاوه‌دا تاو بر‌دمی. فرانسوا قوت‌ووي‌ي‌ي‌ك نی‌وای دامی، چا بوومه‌وه و في‌ر بووم به‌ر له خۆ وه‌به‌ر تاودان پشت و شان‌م پي‌ ده‌هه‌نوو.

فرانسۆ به‌ قه‌ولی خۆی به‌ختی نه‌یه‌يتابوو له‌م ماوه‌به‌دا تووشی شه‌ر بي‌ين و عه‌كسی شه‌ری راستی بکي‌شی. به‌لام له کاروانی له‌شکرچی و هات‌وچۆی چه‌كداران و شتی وادا زو‌ر عه‌كسی

گرتىبوو كە دە يىگوت دە تىوانىم بە پىوولى ئەوانە خانوويىك لە پارىس بىكرىم.

رۇزىك گوتى: تۆ زۆرت حەز لە پىيوازە، ئەو بەش نىيە.

گوتىم: تۆ رەنگە قەت كىتابى موقەددەست نەدىتىي.

- چۆن نەمدىو؟ خويندوومە تەو.

- پىرسىيارىك: خودا بەر لە ھەر شتىك چى خەلق كرىد؟

- كەلىمە.

- نەخىر. نە تزانى. پىيواز! كە تەبەقە تەبەقە يە و خىرە وەك زەمىن و ئەستىرە كان؛ ئەمەى

كردە نموونە و شتى تىرى لە گوپىرەى ھەلخستەو!

ھەر پىندە كەنى و دە يىگوت: ئافەرىم بۆ كەشقى باشت!

لە سىرئەمەو بارزانى ئارديە جەلدىيان كە بىگەننە سەفارىتى فەرانسە لە تاران. لە جەلدىانەو

بە خەتى لاتىنى و بە كرمانجى نامە يەكى بۆ نووسىيىووم تەواو رىك و پىك بوو. نووسىيىووى: زۆرم

تۆ خۆش وىست. ئەگەر ھاتىيە پارىس بەم ئادەرسە بىمەدۆزەو. دايكىمت لى مارە دە كەم؛ جوانە!

چەند رەمزىكى بى سىمى دەولەتى رايگە ياند كە: «ئىمە ھەموو ئەسپابى ھىرش بىر دىنمان

سازە و دەبى لە پىر بە سەر بارزانى دادەين». لە رەمزىكا دەلى: «رۇزى نووى مانگ ئامادەى

ھىجووم بن». پىشمەرگە كار قايمى خۆى كرىد و لە گوندان دەر كەوتن و چوونە پشت بەرد و

سەنگەرانەو. لەو بە يەنەشدا دەستەى وتوويز كەرمان لە بەغدا ھەر رۇزە بە جۇرىك تەفرە

دەدرا: فلان وەزىر نەخۆشە، فلان لە مال نىيە، دەبى عەرەبى دىكە رازى بن كە ئىمە حەق

دەدەين بە كورد... جەلالىيان بىرە قاھىرە، نىشانى ناسرى بدەن. جار و بارەش لە بەعزە

شوپىنىك عەسكەر و پىشمەرگە تووشى بە كتر دەبوون و تەقەيان لىكتر دە كرىد؛ كە يەكك لەو

جارانە «ھاجەر» ناويكى بارزانى لە سەر كىوى «گولەكن» لە نىزىك جادە نويز دەكا، «بىيجان

جندى» - كە شكاكىكى عەبدووى بوو؛ دەگەل رەوى بارزانىيان لە كوتلەو دەگەلىيان چووبوو

رووسىا و لە دانىشگاي تاشكەند زمانى رووسىا خويندبوو؛ لە بەغدا بىو مامۇستاي رووسىا لە

دانىشگا و ھەر لە سەرەتاي شۆرشەو دەگەل لەشكرى بارزانى بوو - لە ديارى ھاجەر دانىشتوو

تا نويز خەلاس دەكا. چەندىن كامىۇنى پىر لە عەسكەر بە جادەدا دىن؛ دەيانبىن. دادەبەزن و

بەر تىربارىيان دەدەن. بىيجان لىيان دىتە دەست؛ خۆى دەگە يەنە دىتە پەنا جادە؛ جا وەرە بكۆزە!

سى كامىۇنى سووتاندبوو؛ پەنجەوسى تەنگ و دوو تىربارى گرتبوو؛ باقى ھەلاتبوون. لە پەنجا

پىتر كوزرابوون.^۱ لە چەند شوپىنىكى تىرىش لەو تووش بوونانە رووى دابوو؛ كە ھەموو جار دەولەت

زىانبار ببوو.

لە بىرمە رۇزى ۱۹۶۳/۶/۷ تىلگرافىكى سالىح يووسفى ھاتبوو كە: «ئىمە لە بەغدا زۆر

سەر كەوتووین و كارمان بە ئارەزووى دۆستانە. تاھىر يەحيا لە بەرىشم ھەستاو؛ چاشم دەگەل

خواردۆتەو. دەستى بۆ بە قورعاندا داوم كە نىەتەيان دەگەل كورد باشە. تكايە ئەم تەقەتەق و

گىرەشوپىنىيە رابگرن تا خۆم دىمەو». بەيانى ئەو رۇزە سەيداي مەبارەكەيان گرتبوو؛ لەباتى چا

و سوپىندى بە قورعان، دە زىندانىيان پەستاوتبوو؛ بە پانكەياندا كرىدبوو؛ پانكەيان سووراندبوو؛ دوو

ھەزار شەقىيان تى ھەلدابوو. ئىتر گىرا كە گىرا!

^۱. بىيجان لە شەر دەگەل سوپاي پاسدارانى ئىران، سالى ۱۹۸۳ ز. (۱۳۶۲ ك). لە سەلماس كوزرا.

رۇژى ۱۹۶۳/۶/۹ عەسكەرى ھېرشىبەر - بە بىئەۋە بزانى كەسى لە سەر پىگەيە - لە سىپىلكەۋە ھەرەكەت دەكا. دەستەۋىيەخە توۋشى پىشمەرگە دىت و تەقە دادەمەزى. «حوسىنى ھەمەداغاي مېرگەسوورى» دەگەل پىشمەرگەيەكى ئىرانى، خەلكى رەھىمخان - كە دەيگوت ناوم عەبدوللايە - بىخەبەر بە رېدا دىن و ھەست دەكەن لە پىشيانەۋە شەر و تەقەيە. لە دواى عەسكەرەۋە ئەۋانىش مل لى دەنن. مە ئەۋەم دىت كە عەبدوللا نۆ سەربازى عەرەبى ۋە پىش خۆى داۋە، ۋەك گاراپ لىيان دەخوړ و ھىنانىە بىكەكەمان لە «ھاۋدىان». لەشكرى ھېرشىبەر شەق و شەر كرابوو.

- دەى كاكە عەۋلا تۆ چۆن بە تەنیا ئەم نۆ كەسەت ھىنا؟!

- دەگەل حوسىناغا لىك ھەلپراين؛ نازانم ئەۋ بە كۆيدا چوو. مەن لە پشت بەردىكەۋە شەرەم كەرد. نازانم چەندەم كوشتون؛ بەلام ئەۋانە كە دەستيان ھەلپنا و تەفەنگيان دانا، چەخماخى تەفەنگەكانم دەرىنا؛ ئەۋەتا لەۋ دەسرىيە دان. گوتم ھەر كەسە تەفەنگى خۆى دەشان كاتەۋە و پىشم كەۋى و لە دواۋە لىم خورىون.

با بزانن ئەۋ پالەۋانە بىناۋە نەناسراۋە كى بوو. ۋەرزىرىك لە رەھىمخانى نىۋان بۆكان و ميانداۋ، پىاۋىكى بە دەست زايە بوو؛ ھەلاتوۋە خۆى گەياندۆتە لای شىخ ئەحمەد لە بارزان: «غەرىبەم و دەمەۋى لىرە بىزم...»، دارى سوۋتانى بۆ مالى شىخ ھىناۋە. داۋاى تەفەنگىكى كەردوۋە، شىخ ئەحمەد گوتتۋىيە تەفەنگ نادەين بە غەرىبە؛ ئەگەر بۆ خۆت پەيدا كەى قەيدى نىيە. لە بارزان رۇيشتوۋە چۆتە لای شىخ رەشىدى لۇلان. لەۋىش كارى داركىشى و نۆكەرى كەردوۋە. لە رىگەى ھاۋىنەھەۋاردا سۇقىيەك تەفەنگى بە بەردىكەۋە ھەلپەساردوۋە، مىز دەكا. عەۋلا پرى پىدا كەردوۋە؛ سۇفى كوشتوۋە؛ تەفەنگەكەى رەفاندوۋە و ھاتۆتەۋە بارزان؛ بە چەكدار قىۋول كراۋە. لە شەرى سەر عەقرە زۆرى نازايەتى نواندوۋە. لە سەنگەرىشدا تا يەككى لە دوزمن كوشتوۋە، ھەراى كەردوۋە: «خولامى حوسىنى ھەمەداغام!»، ۋەك ئەۋ نۆكەرانەى تەمالى كەروپىشك دەبىننەۋە. حوسىن رەگەل خۆى خستوۋە. ئىتر تا ما، نازايەتى و بەجەرگى ئەۋ كورە ببوۋە چىرۆكى ناۋ پىشمەرگە. لە شەرى «چىاي پىرس» شەھىد كرا. زۆر مەۋىيەكى سادە بوو. جارىك لە بارزان ھاتە لای مەلامستەفا، گوتى: قوربان نىيازىكم ھەيە.

- بلى، ھەرچى بلىيى بۆت دەكەم.

- با كەس ئەۋ كلاشىنكۆفەم لى نەستىنى؛ زۆرم خۆشەۋى...

بە ھۆى ھاۋلاتى بوون، زۆر جار دەھاتە لای ئىمە، زمانەكەشى گۇرابوو. كە دەمانگوت: «كاكە عەۋلا خەبەر و باس چىيە؟»، دەيگوت: «خودئ ئەز مەۋىيەكە سەۋرىمە، عەقل-مەقل نىنە؛ تو تشتا نزانم!».

مەن كەۋتبوۋمە بىكەيكە لە چالپىيەكدا لە پشت «گەلى عەلى بەگ»، كە شەرى زۆر سەخت لە سەر پادگانى گەۋرەى خەلىفان بوو. كانى و ناۋىكى خۆشى لى بوو؛ تۆپى لای رەۋاندز و دىنا نەيدەگرتەۋە. كەچى ۋەك مامەندى چۈاردىۋارى گوتەنى: «زىندەۋەر بە ھەنچەلە»، رۇژىك نىۋەرۇ لەبەر تاۋ، كۆزىلكەيەكى چاردە نەفەرى خەرىكى چىشت لىنان و جلشوتن بوۋىن و يەككىك رانكەكەى خۆى پىنە دەكەرد، گوللە تۆپىكى قەۋس ھات - لە ناۋەراستى ھەموۋانماندا - كابراى رانك پىنەكەرى پىكا و ئىمە ھىچمان لى نەھات. لە ناۋ ھەموۋ پىشمەرگەدا، دوو تۆپى خومپارەئەندازى دوو گرى و سى گرى ھەبوو؛ كە تەننەت يەك گوللەشيان نەبوو. ئەگەر ھەر

تاقە تۇيىكمان بە گۈللەۋە ھەبا، بە ھاسانى پادگانى خەلىقانىمان دەگرت، كە ئىمە لاي سەررومان لى گرتبوو.

ئىۋارنە خەبەرى شەرى ئەۋرۇزەم كە لە نىكىمانەۋە دەكرا دەنوۋسى و دەمنارد. رۇژىك ناۋى چوار شەھىد ھەبوو كە يەكيان «شەرۋى خەربەندە» (كاروانكەر) بوو. نوۋسىم خوا عافوۋيان كا و نامەم نارد. رۇژى دۋاىى نرىك نىۋەرۇ دوو پىشمەرگە ھاتى، لاشەى برىندارىكىيان بە سەر شانەۋە. شەرۋىيە و بىنرىرە دەرمانگى شۇرش. شەرۇ چا بۇۋە، بەلام لە رانىدا دەشەلى. جا با بۇخۇى بىگىرىتەۋە:

- بارى ئىستىرىك فىشەكم بىرد، دام بە پىشمەرگە. وىستىم گورىس ھەلويزىم و بىرۇم، لە خرمەى شىست تىر ئىستىر رەۋىيەۋە؛ دەرپەرى. گورىس دە لاقىم ھالقا. سەرەكەى بە كورتانى ئىستىرەۋە بوو. راپىكىشام بە سەر بەردەلان و بە ناۋ دارستانى گەلىدا، بىھۇش بووم و ئاگام لە دنيا برا. لە شەۋدا ھۇشم ھاتەۋە بەر خۇم. كراسەكەم بە لەشمەۋە نوۋسابوو، خوپنى پىۋە وشك ھەلاتبوو. وىستىم ھەستىم، لاقىم لە دوو نەھات؛ بنى رانم ژانىكى دەكرد نەبىتەۋە. زۇرم تىنۋە؛ خورەى زى دىتە گويم؛ بەلام چۇنى بگەمى؟ دەستىم كوتا رىزەلە مارانەم ۋە بەر دەست ھات: «دەمرم...! با بىرم!» ملىم لە رىزەلە خواردن نا، تىنۋاتىم شكا. وردە-وردە بە قوۋنەخشكە خۇم بەرەۋ زى خزانە. ژانى ران بىستى لى بىرېبووم. بە قىنگەخشكى گەيىمە سەر لاتە بەردىك زۇر بلند؛ دەمرۋانىيە چۇم: «دە جا با بىرم، ئەۋ ژانە ھەر دەمكوژى...». خشكەم كرد و سەرەنخوون دە زىيە كەۋىم. بىھۇش بووم. بەرەبەيان چاۋم ھەلىنا: نىۋەى خوارووم دە ئاۋدا تەكە تەكەتەى، لە سىنگەۋە لە سەر رەملىم. ژانى رانم كەم بوۋە، بەلام پىشمەرگە دەزۋورىتەۋە و چلك دەدا. دەمەۋى لە ئاۋ بىمە دەر، رانم لە دوو نايە. ئاۋا مام. تاۋ تازە ھەلدەھات گويم لە غەلبەغەلبىك بوو. نرىك بۇۋە، بە كوردى قسەيان دەكرد. «دىارە جاشن كە دوپنى لەم ناۋەدا بوون». من كە لە ژيان ۋەرەزم، ملىم لە جىنيۋان نا: «ھەى جاشى بى نامووس! بى شەرەف ۋەرن! ئەز شەرۋە، شەرۇ بارزانى! ۋەرن ئەگەر حىز نىن بىمكوژن!».

ھاتە سەرم؛ ھەۋالى خۇمان بوون. دىار بوو لە شەرى دوپنىدا سەر كەۋىتۋون و لە زۇر جىگە گەلى كەۋىتۋە دەست خۇمان.

جەغەر ناۋىك، لاۋىكى كەلەگەتەى زۇر جوان چاك، بىست و پىنج سالە، بە ئىستىرەۋە لە سەر پردى گەلىۋە شەۋ كەۋىتۋە ناۋ زىيە، ئاۋ بىردبوۋى. ئىستىر ھەر چوۋ، بەلام جەغەر بە ساغى دەر كەۋىتۋو. پاش چەند رۇژىك ئەۋ جەغەرە لە ئىۋارە دەرەنگىكىدا چۆتە سەر بەردىكى بلند برۋانىتە شەرگە، گۈللەيەكى وىل پىكاي و كوزرا!

«بىجان جىندى» بە چەند پىشمەرگەيەكەۋە لە نرىك ئىمە بوو. رۇژىك مىندالىكى يازدە-دۋازدە سالانەى وردى بە دۋاۋە و ھات:

- كاك ھەزار! ئەم ھەتىۋە ھاتۋە دەلى بىمكە پىشمەرگە. ئەگەر لانكىكتان ھەيە بىمدەنى تا تىيدا بىخەۋى!

مىندال گرىا، گوتى: ناۋم حوسىنە؛ بابىم نىيە؛ ھەتىۋم. لە قاۋەخانەى دىانا شاگردم. ھاتووم بىمكەنە پىشمەرگە؛ مامە بىجان گالتەم پى دەكا!

گوتىم: لىرە بىمىنەۋە و نان و ناۋىك ھەيە؛ بەلام ناتۋانىن تەنەنگت بىدەنى. تۇش ھىشتا زۇر مىندالى...

کور په که به دل شکاوی رږیشت. وا بزانه شمش یا جهوت رږژی پی چووبوو، کیشک گری لای دپانا هه رای کرد:

- یه کتیک به رهو ئیمه دی، تفهنگی پیته و کورته بالایه که.

- چاوه دږی به و دهنگی مه ده! با بزانه...

حوسینی چکوله به تفهنگی برونوی درېژ و دوو فیشه کدان به سهر شانه وه، هانکه هانک په یدا بوو:

- کوا مام بیجان؟

- چوته بارزان.

- به خوا چووبیته عاسمانیش ده بی خومی نیشان دهم. لانکم ده وی؟! نه دی نه و تفهنگه چییه؟!

- راستی له کویت بوو؟

- چووممه و سهر کاره کهم له قاوه خانه. نه به یانه تازه سه ماوهرم ناگر کردبوو، گه سکی قاوه خانه مه دده، سوفیه کی جاشی شیخ رهشید هات گوتی: ناگریک پیکه ده چم له کانی مه له ده کهم؛ رږیشت. بانگم کرد: مامه! ناترسی چهک و جله کانت له سهر عهرز ته رای بکیشن یان خوا نه خواسته یه کتیک پریان پیدا کا؟ بۆ له قاوه خانه یان دانانی؟ نه گهر هاتییه وه به کاوه خو ده بریان که وه! نه و چاش ده گه به نم. گوتی خه به ری ته یه. ههر نه و جاریک خوی له کانیدا قوم کرد، دوو فیشه کدان و تفهنگه کهم هه لگرت و دامه چیا. تا سوفی پی زانی زور وه سهر که وتبووم. چند تفهنگی کیان پیوه نام؛ به لام من دهر باز بووم و ناوا بووم و نه و هاتووم. ده ی به رپم که بگمه بیجان!

خوی گه یاندبوو بیجان له بارزان و زور به دلخوشی ده گه لیا هاتوه. دوا ی نه و هس که لیک هه لبراین، تا بیجانم ده دی زوری تاریفی نازایه تی حوسینی ده کرد. دوا یی خه به رم لی نه ما. ماوه یه ک بوو له نه حمه د ته و فقی و هه والانی تۆزیک دوور بووم و که متر یه کترمان ده دیت. له هاودیان وه به ره و پستی خلیفان هه لکشام و تووشی یه کتر هاتینه وه. ههر له چهن دیک پی شه وه کورپکی سابلای به ناوی قادر - که ئیمه پیمان ده گوت «قه دؤ» - له سهر فه رمانی نه حمه د ته و فقی بوه پاسه وانی من. زه لامیک، جوو تیک سمیلی بابر، میزه ریکی سووری بارزانیانه له سهر، سهر تا پا نوقمی چهک؛ پیاو که نه و سهر و سیمایه ی ده دیت لای وا بوو به فر به کالی ده خوا! قسه شی بارزانیانه ده کرد تا به نازی بزانه. قرۆشکه یه کی چا خوار د نه وه ی له باتی نیستی کان به قه ده وه بوو، قوریه کی چا ده برد.

رږژیک که به ره و به رزایی چیا ی «براندؤست» سهر ده که وتین، وهک هه میشه من له بهر ته نه لی به جی ما بووم؛ قه دؤم ده گه ل، سهر ده که وتین. چند جاریک ته قه ی گولله ده هات. گوتیان: چاکیکه له بلندی کتو به ناوی «پیری خه ل»؛ زه مان خوی راوچی بوو. ههر که س به لایدا بر و ده بی ته قه ی بۆ بکا. ماوه یه ک سهر که وتبووین، دوو ته قه له سهر یه ک هات. شتیکی وهک گریانم بیست؛ که میک به په ل تر سهر که وتم. برینداریک له بن داریک ریخوله ی رزانه سهر عهرز و ژنیک بوی ده گریا.

- چ بووه؟

- نه و پیاوه خالمه، هؤو دوو که سه کوشتیان و رایان کرد.

ړاگردووه کان هیشتا نه دیو نه بیوون.
- قه دؤ ړاکه، نه گهر ړانه وه ستان بیانکوژه.
قه دؤ ړایکرد وله پر گه ړاوه:

- کاکه به خوا له وانه بوو منیش بکوژن، نه موړا!

ړهنگه بلنی نه دی بؤ خوت بؤ هیجت نه کرد؟ من چه کم پی نه بوو. تا دره نگیس هر بی چه ک
ړه گهل کهوتیووم. خه لکی تریش کؤبوونه وه. کابرامان به داربه ست نارد خه لیفان و له ړیگه
گیانی دهر چوو بوو. هاتینه سهری چیا. ده گهل هه والان شویتنمان گرت. گوتم: مام عه لی (مام
عه لی عه جه م که به تنیا باسیکی دهوئ) بچؤ پیری خه ل تالان که! له سایه ی ته قه کردن بؤ
نهوی پیاوینکی فقیر کوژا.

مام عه لی هاته وه. کؤلکه و چه کوچ، که للهونیو یک قهند، تورره که یه ک شه کر، دیناریک و سه د
فلس پوول، یه ک دوو مست چا، قوری و ئیستیکان و ماشه و مقه لی و چهند ورده که ل به لیکی
هینا. گوتم: قه دؤ هر نه م جه مه ده گهل منی! کاک نه حمده نه و خترو بیزه هر بؤ خوت!

پیره میتردیک به ناوی «مه لا باقی» له عه سلی خؤیدا خه لکی سنه، په ړه وازه ی ولاتی موکریان،
لای سهرده ست بوو؛ هاتؤته دیوی پڑده ر. زؤر سالان میرزای شیخ حوسینی بؤسکینی و
پڑده ری دیکه بوو. ته واه به زاراهوی پڑده ری قسه ده کا. کاری بؤ حیزبی دیمؤکراتی ئیران
کردووه. له کؤمؤنه ی نه حمده ته وفیقا له سوله یمانی ژباوه. بؤ حورمه ت له پیره که ی ناویان
ناوه «باوکی کؤمؤنه». جا نه گهر له وانه یه کیپ زؤر قه لسی کردووه کوتوویه: «به ر پده ری
جا که شی کؤمؤنه!». فارسی ده زانی. به راستی جواگرافیا یه کی زیندووی کوردستانی موکریان و
نهرده لان و به شه سؤرانییه که ی عیراق بوو. هه موو شوینیک و هه موو ئاغایه ک و بن و
بنه چه که ی هه موو عه شیرت و هه موو مالانی دناسی. که سی واشم نه دیوه نه وه نده به رگه ی
ناخؤشی و برسیایه تی و به پیاده رؤیشتن بگری. که واه و پاتؤلی خاکی ده به ردا، کورته بالا و
چاویکی داقلیشابوو. رادیویه کی ده به رگی خاکی گیراوی هه میسه به لاشانه وه بوو. لواز،
ړهنگ زهره، مووی پیشه وه وهریو، کلاو جامانه یه کی پڑده ریانه له سهر، لایتیکی سی پیلی
ده به رگی خاکی گیراوی ده گهل خه نجه ریکی کړووز به قه ده وه بوو. قوتوویکی شوکولاتی ده به ر
پشتینده شړه چوارقه فه که ی ده چه قاند. نه و قوتووه وه ک عاسای مووسا واه بوو: تووتن و په ری
تیدا بوو، چای تیدا لی دنا، گوشتی ده ست که و تایا تیدا سوور ده کردووه. له پاش چایان
چیشته، به دسره یه کی چوار گوشه ی زهلامی سووری قه ت نه شؤراو ده یمالیه وه و تووتن و
په ری تی ده کردووه. قرؤشکه یه کیش بؤ چا خواردنه وه به خؤیه وه هه لواسیوو. توربینیکی
قوماشی خاکیشی هه بوو له کؤلی قایم ده کرد. پتشمه رگه ناویان نابوو «ئیزگه شړه». زؤر دم شړ
بوو؛ هه میسه غه یبه تی خه لکی ده کرد و پاش مله جوینی دده. زؤر دل ناسک، به که مترین شت
تووره ده بوو. منیش گیانیکم به وه بوو؛ سهرم ده خسته سهر، قه لسم ده کرد؛ به لام به تی کرای
زؤری خاتر ده گرتم.

چپای براندؤست نه شکو و تیکی زؤر گهره ی هه بوو، سالؤن-سالؤن، له شوینیک ناوی تیدا
بوو. نه مانزانی تا کوئ رؤیوه؛ چونکه پیاو نه گهر زؤر چووبا نه فه سی ته نگ ده بوو، پشووی لی
ده بر. پتر له سه د پتشمه رگه یه ک له و نه شکو و ته دا ده زیان؛ که نه گهر ناچاری با، جیگه ی
چوارسه تیشی تیدا ده بوو. دوو-سئ نه شکو و تی پچو و کی تریشی لی بوو که زؤر ته نگه به ر و له

بارانهدا دلپهپان ده کړد. له تاوساودا له دهری ده ژباين و هر چهند که سيک له بن داريک، سپالي به زهوی دادهدا. پروناکايی شومان ناگر بوو. له بهر ناگر نانمان ده خوارد و رډدنه شستن تا خهوتن. به نزيکهی چوارسه د پيشمه رگه، فانوس سيکی که چمان هه بوو؛ بئ شووشه. نهوتی تېدا بوو؛ سهری جئ نهوته کهش نه بوو. هر کهس چه خماخی ناگری جگهره ی بئ نهوت بوايه، ده چوو لهو کونه وه ده نهوته کهی هه لده کيتشا. سهر له وهدا بوو رادیو به غدا به يانی رسمي بلاو ده کړدوه که به حيسابی کيلومتر به نزين و به حيسابی خيزانی مال نهوت بدنه؛ نهوه ک ياغيه کان به هره ی لي بينن!

رږږيک باران دايدا. با بگه پين و نهوا پيدا کهين. ده گهل مسته پای کاکه ره حمان بو نه شکوت ده گه راين؛ مهلا باقیش ده گه را. کونیکم دوزيه وه به حال جيگهی هه لرووشکانی دوو کهس ده بوو؛ نهویش دلپه ی لي ده هات. گوتم: وهره با به لای مهلا باقيدا برږين و توورپی کهين! به سرت په کی وا که گوئی لي بئ گوتم: نهوه شوینی من و تو، نايی که سی تر بئ! مهلا باقی گوئی: به لي، ئيو نه جيم زاده کان جيتان هه بئ، ئيمه به جهه ننه م! شهرته له داخی ئيو نه مشه و له بهر باران بنووم!

- ماموستا مهلا باقی به قورعان ده بی ئه و نه شکوته ئی تو بئ؛ توورپه مه به!

پيلمان کيتشا، مالی نه جيم زادانی ديت. له داخان پيکه نی:

- نه گهر خيري تيدا با وه بهر منوو نه ده خست؛ مباره کی خوتان بئ!

ده گهل دوو هه والان - ئيستنه نازانم کئ بوون - کونه بهر دیکمان ديت هوه؛ تیی خزاین. زور نهوی بوو. جاريک هه ستام دانیشتم، سهرم شکا.

مهلا مسته فا خرابووه کونه نه شکوتی کی له وهی گوتم خراتر؛ دلپه ی ده کړد؛ خوی هه لويزنيبوو دلپه ی وئ نه که وئ. لهو ده مه شدا کابرایه کی راننده تاکسی هه ولتری دهينه راند: - ده بی هر بچم شکایه ت لای مهلا مسته فا بکه م؛ زولم لي کراوه.

له دهر کی نه شکوته وه گوتم:

- ناخر گالته ی له وه خوشر چوئ ده بی؟ بارزانی ده یه وئ شکایه ت له دهستی دلپه بکا و هم کابرایه ش شکایه ت لای بارزانی.

بارزانی زور رږږان به مه پیده که نی.

له زور له میژوهه که سوورچی و سؤفی شیخ ره شید دوزمنی بارزان بوون، شیخه کانیا ن مریدی خویان وا تیگه يانده بوو: هر کهس تووشی میژر سووران - يانی بارزانی - بی و بتوانئ و نه یکوژئ، کافر ده بی. نهو شوینه ی ئیمه ی لي بووین ناو جه رگهی سوورچی بوو. نه يانده توانی بمانکوژن، لیمان ده ترسان؛ به لام له شه يتانیا ن ناخوشر تر ده ویستین. گویم لي بوو ژنه سوورچی کی ره وهندی ددان که و تووی چرچ ده یگوت: خوايه بؤ خاتری مه رقه دان و شیخی چاوبه له ک! ته ياره بی و نهو کافرانه بکوژن؛ با هویانی ده میش بهر که ون!

سروودیکم له زمان جاشانه وه نووسی که له دیوانه که مدا چاپ کراوه و سهر به نده که ی «جاشین کوری که رانين» ه. بؤیان گيرامه وه که جاشه کان داوه تیان بووه و هم شيعرانه يان به گورانی گوتوه و له بهری هه لپه يون!

رږږيک له گهل نه حمده چووینه جل شوتن؛ شوانیکمان به لادا هات:

- کاکه! بریک شیرمان ناده یه ی؟

- ده‌فرم وی نییه.

- ئیمه ویمانه!

- نازانم بدۆشم.

من ملی مه‌ریکم گرت و ئه‌حمه‌د ملی له‌ دۆشین نا؛ قه‌ت ژنه‌ بۆلی وای حه‌یوان نادۆشن.

- ئه‌ویش ده‌زانی؟!

ئه‌حمه‌د ته‌وفیق ده‌سته‌ پیاویکی به‌له‌باریکی جوان چاک، سپیلکه‌له‌، مووی له‌ ره‌شیان بریق‌ه‌ی ده‌هات. قه‌ت له‌ کار کردن ماندوو نه‌ده‌بوو. زۆر پاک و خاوین و مور‌ه‌ته‌ب بوو. که‌س به‌ یێ ده‌گه‌لی ده‌رنه‌ده‌برد. رۆژ و شه‌و بێ‌وچان به‌ شاخ و کێو هه‌لگه‌را، نه‌فه‌سی ته‌نگ نه‌ده‌بوو. نه‌یده‌هیشته‌ به‌رده‌ستانی ساتیک بیکار و ته‌نبه‌ل راپیوێرن. له‌ غاردا نه‌ پێم وا بوو که‌رویشکی له‌ به‌ر ده‌رن‌اچێ. جارێک جاشیکی دیل هه‌لاتیوو. جاش وه‌ک تاژی راپیده‌کرد؛ ماوه‌یه‌کی زۆریش دوور که‌وتیوو. ئه‌حمه‌د که‌وته‌ سه‌ری؛ گرتی. تفه‌نگچی چاک بوو؛ نه‌یده‌زانی ترس چییه‌. هه‌موو گیانی هونه‌ر بوو. عه‌یبی ئه‌وه‌ بوو زوو تووره‌ ده‌بوو. زۆر سه‌ختگیر بوو؛ خه‌تایه‌کی چکۆله‌ی له‌ ژێرده‌ست قبوول نه‌ده‌کرد؛ نه‌یده‌به‌خشی. به‌ چاوی به‌دیبینی ده‌یروانیه‌ زۆر له‌ هه‌واله‌کانی ئێرانی؛ زۆر ده‌ترسا که‌ ساواک نارده‌نی. که‌ له‌ سه‌ر ئه‌و ورده‌ عه‌بیانه‌ی لۆمه‌م ده‌کرد؛ جاری وا بوو له‌ سه‌ر ئه‌و لۆمه‌ کردنه‌ لێم ده‌رن‌جا؛ به‌لام زۆر زوو ئاشته‌ ده‌بووینه‌وه‌. پێشمه‌رگه‌کانی بارزانی و هه‌ی‌تریش -که‌ ده‌یاناسی- زۆر له‌به‌ر ئازایه‌تییه‌که‌ی خۆشیان ده‌ویست. ئه‌گه‌ر پشوو‌کورتی و زوو تووره‌بوونی نه‌بایه‌، بۆ کاری زۆر گه‌وره‌ زوو ئاماده‌ بوو. دیسان لام وا بوو له‌ ئاینده‌دا ده‌بێته‌ پیاویکی گه‌وره‌؛ به‌لام زه‌مان مۆله‌تی نه‌دا...

له‌و هه‌واله‌ ئێرانیانه‌، «مام عه‌لی عه‌جه‌م» شتیکی زۆر سه‌یر و خۆش بوو. درێژیکی باریکی به‌ جووتیک سمیلی شاعه‌باسی سپی و ده‌م و چاویکی سووری بریق‌ه‌دار. وه‌ک «متوشال‌حی ته‌ورات» که‌س نه‌یده‌زانی عومری چه‌نده‌! به‌ خه‌یال به‌ هه‌شتا سالمان داده‌نا. وا دیار بوو رۆژیک له‌ رۆژان ترکی ئازمه‌ریایجانی بووه‌. کوردیه‌کی زۆر چاکی ده‌زانی به‌لام ترکانه‌ی ده‌گوت. ترکیشی باش له‌ بیر نه‌ما‌بوو. خوا ده‌زانێ چه‌ند سال بوو له‌ کوردستانی موکریان و له‌ کوردستانی عیراق ژیا‌بوو. له‌ کێو نه‌با نه‌ده‌ژیا. ده‌گه‌ل پێشمه‌رگه‌ی جمه‌ووری سابلاغ له‌ لای سه‌رده‌شت بووه‌. پاش شکانی جمه‌ووری، ده‌گه‌ل «عه‌له‌ گا‌ور» و «سه‌مه‌دی چه‌ته» شه‌و به‌ کێو ژیا‌وه‌. له‌ سه‌ره‌تای شۆرشێ بارزانی‌شه‌وه‌ هه‌ر ده‌گه‌ل بووه‌. قه‌ت له‌ کار کردن ماندوو نه‌ده‌بوو. کاریشی چیشت لێنان و رێک‌وپێک راگرتنی بنکه‌ بووه‌. له‌ هه‌موو ته‌مه‌نی، شه‌و به‌ کێوی دا و هه‌موو گیانی‌شی هه‌موو ده‌م درۆ و فروفیشال بوو. درۆی وای ده‌کرد که‌ ده‌قوتووی هیچ عه‌تاریکدا نه‌بێ. ناوی هه‌ر که‌سی بیستبا -جا با چوارسه‌د سال له‌وه‌ پێشیش مرده‌با- ده‌یگوت ده‌مناسی و زۆری نه‌قلی دۆستانه‌ لێ ده‌گیراوه‌! به‌لام درۆکانی ئه‌وه‌نده‌ به‌رێ و جێ ده‌کرد، زۆر که‌سی یێ هه‌لده‌فریوا و تا دره‌نگانیک به‌ راستی ده‌زانین:

* لێنین؟ ئه‌ی به‌ ره‌حمه‌ت بێ! له‌ مۆسکۆ دیتمی سه‌ری چه‌نه‌گه‌ی ماچ کردم، فه‌رمووی عه‌لی به‌رنه‌ مووزه به‌ که‌یفی خۆی چی ده‌وێ هه‌لگرێ! گه‌رام، گه‌رام، جووتیک کلاشی هه‌ورامیم هه‌لبژارد. هه‌موویان بۆیان له‌ چه‌پله‌ دام!

* گاگارین گوتی: مللیه‌ت باش نییه‌!

گوتم: ئه‌گه‌ر تۆ له‌ عاسمان ده‌گه‌رای له‌ کوێ دلت خۆش بوو؟

- له سهر مۆسكو.

- ها، نهوه تۆش ميللى!

له چه پله يان دا!

* مارشال تيتو؟ نهوئ سالى نهمن له وار شهو نوتقم ده كرد، منداليك بوو جلى مارشاليان ده بهر كردبوو. زور منداليكى خوئين شيرين بوو!

* مۆشئ دايان؟ نهو سه گبابه ئيستاش تووتن و پهړم پي قهرزداره! فعله بوو له جاده ي گهلى عهلى بهگ، گوته: مام عهلى بؤ جغاره چبكه م؟ تووتن و پهړ و چه خماغم دايه. نه ماما نه وده م ناوئ مووسا دايان بوو!

* كويز بم، پاش سمايلاغاي سميكو من گه درم نه ماوه ته وه! هر پيئ ده فهرموومه وه: «دايئ نه لي!». نه وده م نهو تفهنگه برنويه م هر به ده سته وه بوو!

نه وه ي له كن من و نه حمده ده گيرپاوه كه من تفهنگه كه م بؤ له نه حمده نه ستانده بوو!
* باپيرم - بابيه كي خورم ديلي! - كورد بوو. شه شسه د، حه وسه د، هه شسه د سال پيش، هيزبي سوسيال ديموكراتي درووس كرد!

* له تهو ريز له شكر چي سه تارخان بووم. ساچمه ي توپمان نه ما بوو. په حمه تي مه شتي مه مه دالي خان، كوئي په نجا حه نبالي دوو گراني و پينچ گراني نارد، كردمانه ساچمه ي توپ!

جاريك ده يگوت مودير پؤستي نه منيه، جاريك سه رله شكر؛ ئيتر هه رچؤني بؤي هاتبا!

* جزيره ي خارك چوار دهو رهي به حره؛ په رله تيمساح. كي بچيته دم ناو، تيمساح ده يخوا. تاقه پرديكي هه يه؛ ته نيا زيندانيه كه له دنيا دا توانيو په له وئ هه لي؛ نه ويش من بووم! ديتم په كييك له بن كاميون ته كه ته كه ده يكا ته وه، مني به ليا سي هه سي ديت؛ گوته: نه لي! نه وه ليتره چ ده كه ي؟! جلي شاگردى دامئ؛ ده گه لي سوار بووم. هينامى تا نزيك شيراز. له وئ وه به پي، به سه هرادا دوو مانگ به ريزى دار تيلاندا هاتم تا گه يشتمه ئابادان. چوومه گاوه خانه؛ په كييك گوته: نه لي! ليتره چ ده كه يه وه؟! گوران بوو. بردمى دوو مانگ له سه رداو - له په نا كووپه شه رابان - به ختوي كردم!

نهم درؤ زلانه و هزاراني ديكه ي واي ده نه خشانده هه ر حه زت ده كرد گوئي لي بگري. گيانيكمان به و درؤ نه خشينانه يه وه بوو. هه ر باسيكي شي بكردايه كه له زه مانى جمهورى سابلاندا با، ده يگوت: «نه وه هه زار ده زاني!»، ده مويرا بليم نا؟! كه ليمه ي «سه گباب» له كن نهو قسه ي خؤش بوو بؤ هه ر كه سي كه مترین په خنه ي لي بگرتايه.

چيشتي لينده نا، به لام ده گه لي نه ده خواردين. رؤژيك برنجى سي كه سي لينابوو، خوئي تي نه كردبوو. كا كه حمده گوته:

- مام عهلى وا بزائم كه ميك بي خويه!

- ئافه ريم! هه ر ده مگوت بزائم سه گبابيك ده زاني خويم تي نه كردووه؟ ته جره به م كردن؛ تو زور زيره كي!

به لام به پال نهو هه موو درؤ نه خشينانه شه وه، په كجار زور چيرؤكي ناو كوردان و مه سسل و رابرده ي گه و ره پياوانى ده زاني. زور جار وا بووه نه زمانيو به كوردى به شتيك ده لين چي، نهو ده يزاني. هه ر نه گه ر ده مدي توژيك كزه، ده مگوت: خه م مه خؤ، با شؤرش خه لاس بي، دوو به دوو ده بينه چه ته به شاخانه وه، هه ر حاجيان رووت ده كه ين! وه كه يف ده هاته وه. ناتوانم

همموو باس و رښتاري مام علي ليرهدا بنووسم، چونكه كتيبيكي گهوره ي دهوئ. نه مانهم بؤ چهند نمونونه يكي - كه م له زؤر - گيراوه كه بزاني چهند وروپركه و ناودهنكيه كي خوش بوو لهو چيا و چؤله.

سه لاجي موته دي (مستهفا) زؤري شيعري فارسي له بهر بوو. كاوه سهره پاي زؤر نازيه تي و به كاري، له لاساكر دنه وه ي ههر كه سي ديوي وي نه ي نه بوو. بهو دووانهش زؤر كه يغم دهات. رؤژيك «مهلا حه سمن رسته گار» و «مهلا ره سوولي پيشنمازي» دوو كه سيان ده گهل خويان هينا كه تازه له سابلاغه وه هاتبوون. دوو جحيل بوون، يه كيان ناو لوي بوو، گوتيان گوئ بگره زؤر خوشه. يه كيان به توو رهي هه ليدايه:

- تاغا گيان نه مه به شهو، به بيراهه، به هه زار جان كندهن، به نيو دروواندا هاتووين، لاقمان زه خمي بووه، نهو گانده رانه پيمان پي ده كهن!

منيكي نهو همموو ساله لهو زاراهه خاوه دوور، چؤن پي نه كهنم؟!
لای كابر ايه كي سوور چي دانيشتووم. له پر پرسى:

- نه تو خدرى مه ناناسي؟
- نا.

- لؤ؟ خدر، خدر، كو نايناسي؟!
- به لي ده ي...

- خدر جنيوي به سهد دابوو ببوه گورگ. پاش بيست سالان شه وه كي ده قولكه ي كه وتبوو، ببوه به خدرى جاران. به رام ددانه كاني ههر گورگي بوون؛ هه ستي ستووري پي ده شكندن. خوار دني ههر هه ستي بوون!
- نه ي ماشه لالا!

ههر نهو سوور چيه گيايه كي دامى، لاسك دريؤي گه لا وهك كه وه ري دريؤوكه، تامي لاسكه كه ي زؤر ترش و خوش. گوتي: نهو مام ريواسه، دهرمانى همموو كرمانه. بؤ دوكتور مه همموو دم برد و پيم گوت؛ گوتي: كه ره، درؤ ده كا! ههر جؤره كرمه دهرمانى تاييه تي خؤي هه يه. پاش چهند رؤژيك دوكتور گوتي: به راستي كابر! راست ده كا! هه موو كرميك ده كوئى. مه لا باقى كونه نه شكه وتيكي پيدا كر دبوو، به ته نيا تيا ده زيا. نازانم بؤ كوتيان نارد. دوو دارى وشكى سهر دوفليقانه ي نه ستوورم له دهر گاهه ي چه قاند و داره رام كرد و گيامان خسته سهر، ته واو خوش ببوو. ناوم نابوو «كونه باقى»، كردمه مالى خؤم. تا نيوه رؤ بهر سي به ريكي خوشبوو؛ ده نوو ستم، ده مخوينده وه، ده منووسى. دوو سهرمازه له كه «خه مه گرو» يان «قمقمؤ» ي پي ده لين ده هاتنه به رانه بهرم به بهر دهر كه وه سهر يان راده وه شانده، ده تگوت دهر وپش زيكر ده كهن. ته واو سه بووريم پتيان دهات. رؤژيك دوو بارزانيم له لا بوون، چاويان پي كه وتن:

- هاى ده بى بيانكوژين!

- نهوانه دؤستي منن، ههر چي ده ستيان بؤ به ري خوا هاوار!

ده بى نهو به زانين كه بارزاني لايان وايه كوشتني سهرمازه له خيريكى گه وه ريه و كي ده سهرمازه له بكوئى، وهك كافريكي كوشتني وايه. نه مهش ده گه رپته وه بؤ سهر چيرؤكيك كه له هينديك كتيبي قه ديمدايه: نه گهر برايم پيغه مهربان خستؤته ناو ئاگر، سهرمازه له ي فاسق فووي لي كر دووه تا ئاگر خوشتر كا! ته نانهت وا بزانه مرفي نؤديي كر دوويه به شيعريش،

ده لى:

فاسقى خەمسە دياره: دووپشك و مشك و ماره سەرمازەلە و كۆللارە
بە رېوايە تېكىش: قەلەبازەلە و كۆللارە

كە قەلەبازەلە قشقلەيە و بۆ خۆشم كە فەقئەكى مندال بووم، قشقلە كوشتنم بەخىر
دەزانى. رۆژىك بە بارزانىم گوت: ئەگەر شۆرش خەلاس بى، كەرىك و دوو سەبەتە دەبەمە لای
كۆيە. ھەر سەرمازەلە دەگرم و دىنم لە بارزان دەيفرۆشمەو، دانەى بە نيو دىنار!
كوپىكى مەلامستەفام دى راوى سەرمازەلەى دەكرد. گوتى: ھەر تەنيا يەككىم كوشت.
گوتم: ھەر باشە كەپۆى كافرىكت دە خوين ھىناو!

ئەوا لە ئەشكەوتى كۆنەباقىدا خەرىكى نووسىنەوھى شىعرى مەلا ئەحمەدى نالبەندى، ئاگام لە
دنیا براو، تەپەى پى لە سەربانەكەمەو ھات، ھەرام كرد: تى دەكەوى مەيە! لەپەر دەستە
كەرىك شۆرەو بوو. ديار بوو بۆ دەست كوشىن درىژ كراو! كەر ھاتبوو گىاى سەربانەكەم بخوا،
تېكەوتبوو. تا پامانكىشا چەقى مەرگمان كرد.

پاش-نيوھەرۆيان تاوى تى دەكرد، دەچوومە ئەوبەر كە سىبەر بوو. لە بن دارىك جىگەم خۆش
كردبوو؛ كارى نووسىنەوھم لى دەكرد. رۆژىك خەشەكە لە پووش ھات؛ پوانىم ماريكى رەشە.
سەرم داخست. قەدەرىك دوو دل ما؛ پاشان ھات بە بەر دەمدا، نزيك ميتريك دوور رۆيشت.
پاش ماوھەك ھاتەو؛ راست بە شوئەكەى خۇيدا گەراو. دەگەل مار بوومە دۆست. ھەموو
رۆژ سەعات چوار پىنج دەقىقە كەم دەھات؛ سەعات چوار و ھەوت دەقىقە دەگەراو. قەت
شوئەكەى تىك نەدەدا. دەچوو ئاوى لە شىوھەكە دەخواردەو. ئەمەم بۆ مستەفا گىراو - كە
ئاشنايەكى وام پەيدا كردووە - ھاتە لام. دەمانرۆانيە سەعات، سەرى وەخت مار ھات. مستەفاى
نامبارەك پلارىكى تىگرت و مار چووھ بن وشكە دارىكەو. ھەرچى گوتم فايدەى نەبوو. پووشى
كۆ كەردەو و دارى ئاگر دا. تریكىشى پەيدا نەكرد؛ بەلام ئاشناكەمى تۆراند.

تا بارزانى بۆ خۆى لە چىاى براندۆست بوو، بنكەى فەرماندەيى بالا بوو. ھەموو باس و خواسى
شەر - كە لە ھەموو ئاقلان گەرم بوو - دەھاتە ئەوئ و فەرمان لەوئە دەدرا. وەك ھەمىشە
بەيانىيەك دىتمان بارزانى و ھەوالانى چەكدارى پاسەوانى نەماون. شەر لە بارزان توند بىوو، بۆ
خۆى چوووبوو. ھەرچەند ھىشتا زۆر بنكەى لەوئ مابوون و كارى جەبەھەى ئەو ناوھيان بەرپۆھ
دەبرد، دەگەل ئەحمەد بربارمان دا ئىمەش بچىنە بارزان. رۆژىك چوومە گوندى خەلىفان.
دوكانىكى لى بوو، ھەشت پاكەت قاوھ و قاوھجۆشكىم كرى و ھىندىك كەل و پەلى تر كە نەوھك
دەسمان نەكەون. شەو ھەموو ھەوالە ئىترانىيەكان لە ئەشكەوتىك كۆ بووینەوھ كە چۆن برۆين و
چ بکەين؟ «سولەيمان موعىنى» كە ناوى «فايق» بوو، زۆر بە دلگەرمى باسى فیداكارى دەكرد و
دەيگوت: دەبى ئىمە خۇمان لەو شەرەدا نىشانەين.

ئەحمەد بە سرتە پىتى گوتم: فايق ناوئرى بى، ئىستا بە فېلىك خۆى دەدزىتەوھ.

گوتم: ديسان بەدبىنى؟! بەسيە...

پاش وتووئىزىكى زۆر، فايق گوتى: كاك ئەحمەد، ئىمە ھەموومان بچىنە بارزان و ھىندە لە
ئىران دوور كەوينەوھ، ئەدى كى دەزمانىك، قەند و چايەك، جلكىك، شتىكمان بۆ بنىرى؟
ئەحمەد چاوى لى داگرتم:

- راست دەكەى؛ جا كى بچى ئەو كارە بكأ؟

- من ده گهل چهند برادره ريك ده چينه وه قه لادزه. ناگامان ليتان ده بئ، كه زور لازمه. نه حمده گوتي: فايق زورم ته جربه كر دوو! پياويكي زور خو پري و ترسه نو كي! نه وه جاره ي كه ده گهل هه باساغا ده مه قالم بوو، جنيوم پي دا. نه ويش سئ كه سي نارد بووه سر ريگه م كه ليمدن. تو ده زبه جي هه لاتي و به جيت هيستم. من ده گزيان راجووم و تفهنگم له يه كيان ستاند و به پارانه وه دهستم لي هه لگرتن. نه وه جگه له چيرؤكي هاتنه كهت بو عيراق كه مينه شه م و كاوه باشي ده زانن... برؤ له قه لادزه دانيشه! نيمه ده روين. به لام برادره نازاكانمان مه به!

فايق سه ري داخست و بيدهنگ بوو. نه حمده دوو كه سي ده گهل به جي هيشت و هه ستاين.
- برا خواحافيز!

فايق دهستي ده دهستي ده ناين و ده يگوت: «هه ر خوايه نامري!»
نه وهش من بو قه بري مه حمود كاوانيم نووسيوو؛ ياني ئيوه به ره و كوشتن ده چن.
دوايي له كاوه م پرسى چيرؤكي هاتنى فايق چؤن بووه. بوى گيرامه وه و ئوبال به ملي خوى:
«چهند كه سيك بووين ده گهل فايق به ره و عيراق ده هاتين. له ريگه ره زممان دانا كه به لايت يه كتر له شه و تئ بگه يه نين نه گهر ليك بلاو بووين. شه و له كيويك بووين؛ خرمه ي ولاغان هات، دهنگمان دان، له چه خماخي تفهنگيان دا و نيمه ليك بلاو بووين. ته قه يان لي كردين و نيمه شه ته قه مان كرد. نه سيپكيان لي كوژرا، يه كيان بريندار بوو. هاواريان كرد: نيمه قاچاچين، ليتمان گه رين ده روين. رويشتن. بلاو بووه كان هاتنه وه. فايق ديار نيه. زورمان هه را لي كرد، پاش تاوي جوابي داوه:
- ئيوه كين؟

- چؤن؟ نيمه هه والي خوتين و دهنگمان ده ناسي و نه وهش ره مزى لايت.
هه رجي كردمان له كون نه هاته دهر. به جيتمان هيشت. مينه شه م بوى گه راوه، هه ره شه ي لي كر دبوو:
- نه يه دهر ده تكوزم!

به هه زار گيره و نيره و سويند كه نيمه هه والي خوتين، ده ريپينا و هاته وه لاما ن! «به ره و دواي يه كه له چياي براندؤسته وه داگه راي ن؛ دامانه سه ر كاروانه ري. له گونديك به ناوي «سؤران» دوو پيره مي رد پي كه وه داوه تيان ده كرد. گوند چوار ماله. جحيل له جه به من. كورنيك هاتؤته وه بوو كي بو بگويزنه وه. كور خه ريكي ئاماده كردنى ناني ميوانه؛ ده گهل ژنان و باب و مامي داوه ت ده كهن. يه ك دوو گه ريان ده گهل هه له پرين و ملي ريمان گرت.
له تيئؤري «داروين» دا ئالقه يه كي گوم هه يه كه بوى نه دؤزراوه ته وه. وه خته بلئم نه سپه سپيلكي منيش له ميشكمدا نه و ئالقه ونه به! له ناو خوشناوه تي پيم بوو. له وه شه وه كه له جاده ي خه ليفان په ريومه وه، پياده بووم تا له چياي براندؤست هاتوومه خوار. ئيستا نه سپه سپيلك به بي نه وه هيچ عاقل بووبئ له لامه! خوژگه برادره ريكي هاوري ئه وه دم نه و ئالقه گومه ي بو بدؤزبامه وه كه ئه م شه خسيه ته گرينگه كام ده وري گيراوه؟!
حه سه ن برازاي نه حمده ته و فيق ده لي: نه سپه كهت درابوو به مه لا باقى، پني چوو بووه

ده رگه له ي گوندى سليمان به گ؛ پاش چوار رؤز بؤيان هينا يه وه!
شه و له دهشت مايه نه وه. به ياني له گوندى «سليمان» ساواريكمان خوارد و -به تي ري- لاي

نیوه پړو، گهینه «پړزان» که ماله مهلامستهفا - یا ده بی بلیم ئیدریس - لهوئ ده ژیا. دی - وهک ههمو دیهاتی بارزان - به پړژ چۆل وهۆل له ترسی ته ییاره؛ که ههمیشه به عاسمانه وه ده خولانه وه و هر جانوه ریکیان دیا، بهر بومبا و مووشه کیان ددها. له قه برستانیک چوینه بن دارمازویکی زل. میشووله ورده کاریکی ده کرد نه عووزوبیلاا هیندیک ترسی وشکمان کړ کرده وه و ناگرمان دا که دوو کهل میشووله پرهوینئ و بتوانین چاو هه لینن. ئه حمده ته و فیک و حه سهنی برازای پړیشتن. ئه حمده گوتی: ئیوه لیږه بن بزائم که سیکي وا پهیدا ناکهم خه بهر و باسیکی لی پرسم. هر ئیستا دیمه وه. ئه و پړیشت و نهاته وه. مستهفا و من و خدر ناویکی گهورک به دیار دوو کهلی ته رسه وه چاوه نۆر ماین. زه لامیکمان لی پهیدا بوو:

- مه منووحه ناگر، ته یاره ده تانینئ.

ناگری پی کوژاندینه وه، میشووله هیرشیان هینایه وه.

- برا تا کویر نه بووین با بچینه ناو ئه و ماله چۆلانه.

- ته یاره لیمان ددها.

گوتم: کاکه! یان ته یاره لهو خانووه ددها، یان نادا. ئه گهر لئی دا، چووزانن لهو شوینه ددها که ئیمه ی تیداین؟ ئه گهر لهوئ دا، چووزانین راست وه ئیمه ده کهوئ؟ هر چیه که بی بومبام پی لهو میشووله کویرانه باشته. ئه و پړیشت.

مستهفا و خدریش هاتن. له پشت خانووه که وه - که ده رگاکانی داخراوون - کونیکمان پهیدا کرد. چوینه ناو وه تاغیک، تهخته دامه ی لی بوو. «با دامه بکهین». گره ی ته ییاره ش ناپسیته وه. کا خدر لهو لاهه کرووشمه ی کرده وه. بایه کی توندی هه لکرد؛ لوله ی کووره ی به شی سهربان وړه ده هات؛ گوړه ی ته ییاره ی زیاد ده کرد. له پر با ده رگایه کی شق پیوه دا.

گوتم: ئه ها! به خوا لییدا!

کا خدر قوت بوو، گوتی: بۆ نه چینه دم چۆم؟ نان و چا لهوئ بخۆین! مستهفا ده یزانی چ باسه:

- له دم چۆم میشووله زۆره و ته ییاره ش ده مانینئ. تۆزیک تر...

دیسان لووره ی لوله کووره و تهقه ی ده رکه هات. خدر گوتی: ده چمه سهر چۆم بۆ ده سنوژ! پړیشت و تا شو نه هاته وه. پاش نوژی شوانیکی درهنگ، ئیدریس و پیشمه رگه و ئه حمده ته و فیک و مه لابقی داوهرینه وه. تا ساعات دووی پاش نیوه شهو چهقه و هه را بوو. باسی دروینه ی به شهو، سووتانی ده خلان به ته ییاره و خو شاردنه وه ی به پړژ بوو. له بیرمه پیرهمیردیک گوتی: «سویند به خودا ههر کهس به دل مالی خو ی به هی شورش بزانی و ده خله که ی به نیه تی نانی پیشمه رگه بدروینته وه، بهر ته ییاره و سووتان ناکه وئ...».

دریژ بووین که بنووین، دوا ی سه عات دوو راستیان کردینه وه:

- پړژ له دهرمه خو بشارنه وه.

ده گهل مه لابقی و مستهفا هاتینه بن که ندالیک له په نا پردی پړزان که له سهر «رۆکچک» دروست کراوه. له سهر خیزی دم چۆم راکشاین. زینی ئه سپه کهم کرده سهرین؛ که شفیکی تازه بوو! نازانم ئه م خان و ناغا و پادشایانه چۆن عه قلیان به وه نه شکاوه؟! زین ههر سهرینه و بهس؛ ناهیلی سهرت به هیچ لایه کدا خوار بیته وه. مه نجه لیکی پچووک چیشتی برنج، نانمان ده گهل خو هینابوو. پاش نوژی شیوان - که هاتنه شوینمان - گوتم: بۆ دوو سه عات راکشان

نايمەھو گوند؛ جى لىرە خۇشتر نابى. مەلابقى و مستەفاش مانەو. بىرنج شەو لىمان خوارد، مابوۋ؛ سىبەي پىر بېوۋ لە مېروولە. مەلابقى لە ئاۋى رووبارىدا نوقم كرد، مېروولەي قىر كرد و دەستى بە خواردن كرد. كە ئىمە دەمانگوت ناخۇين...

- بەلى، ئىۋە نەجىم زادەن؛ دايكتان خۇرشت و پىلاۋى بۇ ھەلگرتوون!

باۋر كە چوار جەمى تىرى لى خوارد؛ ھەموو جارى مېروولەي لى دەردە كرد!

قۇشكەي چا پى خوارد نەھەم لى ون بېوۋ؛ بە ھەزار پارانەو مەلابقى قۇشكەيەكى تىكول لى ھەلبوۋى دامى. بە بەنىكەمەو كرد، ۋەك فىشەكدان دە مەلدا بوو. چام پى دەخواردەو، لە مەل دانەدەپنى. دەرزىلەيەكم كەردە قولاپە ماسى، بەنىكەم تى خست و لە سەر چەم ماسىم دەگرت. چونكە نوۋكەكەي نەچەمابوۋ، لە دە ماسى، يەكىكى خۇي لى رىزگار نەدەكرد. دىسان ھەر جارە شەش - ھەتتىكەم دەگرتن؛ بەلام بېوۋك. مەلابقى دەپىرزاندىن.

مەلابقى چاى لىدەنا. يانى كەتريەكە ئەو دەپىخستە سەر ئاگر. تا بۇخۇي تىرى نەخواردەتەو نەماندەتوانى بلىين: «ئەدى ئىمە؟» ئەمجار خۇي دەيگوت: «ئەمەش بۇ ئىۋە!»، ھىشتا نىو سەعاتى شەو دەما چاى لىدەنا. چەند سالىك - كە زۇر جار بەبەكەو بووین - فىرى بېوۋم؛ ھەر كەس بىگوتايە: «دا چايەكم دەپە» توۋرە دەبوو. دەبوايە خۇي بلى: «ھا ئەو چايە بخۇۋە!». جفارى ھەلدەپىچا. دەگەل توۋتن و پەر لە قوتوۋە موزاتەكەيدا بوو. بىگوتايە: قوتوۋم دەپە بۇخۇم يەكە ھەلدەبەستەم، بە روۋسۋوۋكى دەيدا. كى بىگوتا: دا يەكىك لەو ھەلبىچراۋانەم دەپە، ۋاۋەيلا بوو!

سى يا چوار رۇژ لەو بن پردەمان گوزەراندى. دەردى گەورە بۇ ئەسپە سىپىلك بوو: لە مېرگىتىك دەبەسراپەو؛ فىلم دەۋىست بوپى رايگوزى! تەيارە ھەمىشە لەو ناۋە بوو؛ نازانم بۇ ۋە بەر نەكەوت. بەلام تەۋاۋىك لە توۋنباي دابوۋىە كزى؛ ئەو شەللەتايەي نەمابوۋ؛ لە خورپىن و گورپىن كەۋتوبو. فەيلەسوۋفانە رۇژى ھەر فەكرى دەكردەو و بۇ مېش دەركردن سەر و كلكى رادەۋەشاند. شەو ھاتبوۋىنە گوند. ئەحمەد و ھەۋالانى ساز دەبوۋن لە زى بېرەنەو كە بارزانى لەۋبەر بوو.

- مېنىش دېم...

ئەحمەد و ئىدرىس و گىشتيان دەلەين قەياغ و كەلەك خەتەرن؛ نابى بىرۋى تا لە بارزانى نەپرسىن. لەۋانەيە لىمان توۋرە بى. گوتىم: ھەر دەچم. ئەمجارە بۇ تەجرەبە؛ شەرت بى ئەگەر ئاۋ بىردىمى و خىنكام، تازە ناپەرمەۋە!

بە كن گۇرستانى «بەلا» دا رابردىن؛ قەرەبالغ بوو. پىنج شەھىدى شەپى ئەو رۇژەيان دەناشت كە يەكبان «مەلا شىنى» ئەو قارەمانى بەناۋبانگ بوو؛ لە پىرس شەھىد كرابوۋ. نوپىزى بەياني بە قەياغ پەرىنەۋە. لە روۋتەن دەپۇشتىن، نىزىك بە لىرەۋار بېوۋىن. تازە گزىنگ لە سەرانى دەدا، پىنج تەيارە لە عاسمان پەيدا بوون. تا ئەۋان چەرخيان خواردەو، خۇمان گەبانە ناۋ داران و بەر موشەكبان دابىن. لە بن دارىكى زۇر زلى پىر لك و پۇپدا ستار بوۋىن. تەيارە دەستيان ھەر ھەلەدەگرت. بەلاي گەورە ترسىكى زۇرى «جەمىل» ناۋىك بوو - پىم وايە بانەيى بوو - ئۇقرەي نەدەگرت. لە جى دەردەپەرى و مەيدانىك راپدەكرد و دىسان لە ترسان دەھاتەۋە بن دارەكە؛ كە تەيارە ھەستيان پىدەكرد لە كوۋ خۇمان ھەشار داۋە. لەو گوللەبارانەدا قاپوۋرە موۋشەكىك (فىشەكىكى زل) لە بەردىك ھەلبەزىۋە و كەۋتە ناۋمان. مام ەلى دەستى بۇ برد،

گوتی: وهی سه گبابه دهستم سووتا! له دانیشتنی بن بهرد وهه ز بووم. ده رکه وتم چوومه سه ر ناو. گۆمیکه لئ بوو؛ مه له م تیدا کرد. دار تو یکم دیته وه، خه ریکی توو خواردن بووم. چاوم لئ بوو ژنیک به ماته-ماته به بن دیواره بهردیکدا ده رۆشت. له بن ناو هه لدیریکه وه به بهرد هه لچوو. له کونه بهردیک له و بهرزه وه بوخچه یه کی ده رینا و هاته خوار. سه ری کابرایه ک له کونه که وه ده رچوو، ده یه یست بیه خوار؛ شیاو بوو. هه رام لئ کرد:

- بچۆره وه ژووری کون، ده پێشدا لاقان به رێ که! ده نا به سه ر تۆقی سه ردا ده که وی!
ئیا وه گۆز تمانه وه شویتیکه تر له بن چیا ی پیرس؛ که «بن گه ر» یان پێ ده گوت. له گۆراییه کی ناو دار و بار و سه ر جۆگه، بنکه مان دانا. شه وان هه میشووله ورده و ته یۆ کۆیره هه شریان ده کرد. هه جمین هه لگیرا بوو؛ ده ست و چاومان له ترسان داده پۆشی. له سه ره وه که دندوو کیان تیده چه قاند، خوینیان ده ردینا. ته پاله و ته رس - بۆ دوو که ل کردن دژی میشووله - ببوه ده رمانی چاوان. به کلاره که م به بنکه پێشمه رگاندا ده گه رام:
- کاکه! سندووقی سه ری خۆتان به هیندیک ته رس ده ستمان بگرن! نه گه ر ته رسی نه سپه سی وشک بیه وه ده تانده مه وه!

وه ک تارمایی بابی هاملیتی شه کسپیر ده گه ل به ری به یان و که له شیر خویندن، میشووله ده ره وین و نه مجار نۆره ی ته یاره و بۆمباران و مووشه کباران بوو. هه میشه دوازه ته یاره و پتر خولیان ده خوارد. ئیزان و تورک ده گه ل به عس هاوکار بوون. دوو ده سته ی ئیرانی و تورکی بنکه یان له که رکوک بوو. ده یانگوت رۆژانه ته یاره ی ئینگلیسیانیشت له قوبروسه وه دین و به شی خۆیانی تی ده خهن. ته یاره ی میگ و هوکره نه تر و به مارکی رووسی و ئینگلیسی و تورکیمان ده دی. به سه دان تۆپی گه وه و پچووکی سه حرایی ویکرا ده ته فان و به قسه ی نه فسه ریکی عیراقی چواره سد تۆپیان ویکرا ناگر ده دا که سه د و په نجایان تۆپی گه وه بوون. رادیۆ مۆسکۆ هه موو شه و تاریفی له بارزانی پاله وان ده کرد و به مه دحی پێشمه رگه دا ده هاته وه خوار و ده یگوت: شۆره ی ناتوانی قبول بکا نه م شه ره زالمانه یه دژی میلیه تیک له جیرانه تی نه ودا بکری. مه نگوولیا شی راسپارد شکایه تمان بۆ بکا. وا دیار بوو تورک و ئیران له و فر و فیشه ترسابوون؛ ده ستیان له یاریده یی به عس به ردا.

رۆژیک گوتم: رووس زۆرمان بۆ باشن. بارزانی فه رمووی: من ده گه ل زۆریان دۆستم؛ خرۆشۆفیش ده ناسم. نه وانه که جنیو به به عس ده دن و له سه ر ئیمه ده که نه وه، بۆیه یه ده ترسن به عسی چه کیان لئ نه کړئ و رېگه یان نه دا وه ک زه مان قاسم بیه عیراقه وه. نه گه ر به عسی سه ودا یان لئ بکه ن، نه له سه ر شیوو عی ده که نه وه و نه له سه ر ئیمه. که راست ده رچوو: هه ر که سه لام عارف خۆی کرده دۆستی ناسر و ده گه ل رووس ناشت بۆوه، دنیا گۆرا!
هه شتا هه زار جاش و سه رباز به تیربار و تفه نگ ده سرپێژیان ده کرد. هه موو چه کداری پێشمه رگه له و ناوه دا به حال ده گه یشته پێنج سه د که س. ناگر باران و جه نگه ل سووتان و دوو که ل داوه ستان، رۆژی هه شری دینا بهر چاوان.

به یانییه ک یه کیک به گه رمی نه حوالی پرسیم، نه مناسی. گوتی: مه لا هه سه نی بارزانیم. چوار رۆژ بوو نه مدیبوو؛ له دوو که لی بارووت و له توونیان وا زه رد و ره ش هه لگه رابوو که نه مناسیه وه. نان زۆر که م بوو. رۆژی دوو نانی زۆر چکۆله ی ته نک که سی تیر نه ده کرد. له برسان هیزی نه ژنۆ شل ده بوو. ئاوی جۆگه زۆر گه رم و گران بو. نانی وشکمان به و ناوه ده خوارد. پێشمه رگه پتر له

ههزار سهر مهری جاش و دهوله تیان به تالان هینا. به داخه وه ته نزم و ریک و پینکی له دابهش کردندا نه بوو. به چوار رۆژ بۆ ههشت کهس حیوانیک هه بوو. نه قاپ و منهجه لیک، نه جینگه هه لگرتنیک؛ ده بوا به یه ک جهم ئەو ههشت کهسه لاشیک بخۆن. شیش له دار بتاشن و له سهر پۆلوان ببرزین. چیشته هه لگرتایه له گهرمان بۆگهن ده بوو. له جهمیک ئەوه ننده یان گۆشتی برژاو ده خوارد زۆربه یان نه خۆش ده کهوتن. تا چوار رۆژی تر و جهمیک تر نانی وشک و ئاو، ده ست پیده کرایه وه. ده مگوت: برا ئەگهر منهجه ل و قاپی فافۆن هه با، ههر رۆژی به سی و دوو کهس حیوانیکتان بدایه، هه موو جهمان هه موویان گۆشتیان ده خوارد؛ ده بانکرده قاومه. سهر و پچ جهمیک، جهرگ و دل زیادی؛ به لام به داخه وه نه بوو.

مام عه لیه عه جهمه کهی خۆمان منهجه لۆکیکی پچ بوو ته واپیک هه ساندبووینه وه. ده مانتوانی دوو یان سی جهم پیخۆرمان هه بی. رۆژیک قه دۆی کۆنه ههره سم هینده ی به ز و چهوری خواردبوو حالی تیک چوو بوو؛ هیقی ده هاتی و ده ینالاند. تا ده ینالاند مه لابقی ده یگوت: سه گ دایک! کای خۆت نه بوو، کادینی خۆت بوو! چای وشکمان پچ بوو. شه کر و قهند نه بوو. چای بی شه کرمان ده خوارده وه و فیتری ببووین. رۆژیک پیایکی زۆر پایه بهرز که ئامیرلیوا بوو (وا بزنام ده بیته سپه هبودی ئیران)، به ناوی «عه بدوره حمان قازی» ده گهل بارزانییه ک هات. گوتی: «مه لامسته فا فه رمووی به هه زار بلین کاک عه بدوره حمان با میوانی ئەو پچ؛ قه دری بگری».

- ئای سهر چاوان!

په توپکی سه ربازی ته نکم هه بوو، بۆم راخست.

- مام عه لی چای لینی!

قروشکه چایه کیان له پیش دانا، ههر تماشای ده کرد. دیار بوو وای بۆ چوو بوو که شه کری تیکراوه و لیک دراوه. فریکی لی خوارده وه و تفی کرده وه.

- ئەوه کوا شه کر؟!

- به خشه نیمانه، ئیمهش ههر وای ده خۆینه وه.

- لایه ن ناخۆمه وه!

- نه چی به فه رمووی قه دریان نه گرتم! له وه زیاتر ده ست ناړوا.

رۆژی دوایی که له قه ندیکیان بۆ هینان، هه مووی به دلۆپه زه رد ببوو؛ یان ده بی بلیم رهش هه لگه را بوو. مام عه لی رۆژته! به کۆلک و قه ندشکینی تالانی پیری خه ل، هه مووی وا ورد کرد عه یه کهی زه ره بینی ده ویست لیکیان جیا کاته وه! زۆر به هه وسه له و دانه - دانه عادانه به شی کرد و ههر کهس به شی خۆی بخاته گیرفانی. هه ز ده کا به جهمیک خه لاس کا، هه زیش ده کا به مانگیک.

سهرم زۆر هاتبوو؛ مسته فا و کاوه گوتیان بیخووسییه بۆت بتاشین. به خۆتراشی ریش که و تنه سهرم؛ به چوار جی برینداریان کرد! گوتم: ئیوه له سه ری من خۆتان فیتر ده کهن؛ جا به روان من چۆن سه رتاشیکی کارامه! خوا له خیری دهرنه کا، پتر له ده جیم له سه ری هه ردوو کیان ده خوین هینا و تۆله م لی کردنه وه!

به ره مو چیشته تیک به ره مو زی ده گه رام؛ ژنان دروینه یان ده کرد. ههر که ته یاره په یدا ده بوو هه رایان لیک ده کرد: «ته یاره کۆره هات!» مات ده بوون. ته یاره ده رۆیشته ده ستیان پچ ده کرده وه. له نزیک گوندی «زۆره گوان» ژنیک له بن داریک مه شکهی ده ژاند.

- خوشکا من! تۆ سه روپیت ناوی؟
- ئەى به قوربان چۆنم ناوی.
- كەسى تریش هاوسات هەيه؟
- ژنيكه به چوار زارۆ كهوه.
- سبهى زوو وهره چەندى دەتهوئ ببه. وا من له سەر پڭه تم.
- ئەدى كاكە تۆ دۆت ناوی؟
- ئەگەر هەبێ...
- هەيه و پيوازی شينيش هەيه.
- دەمكه يەك دۆ و دەسكه تەرە پيوازیكم دەگەل خۆ هينايهوه. لەو كاتەدا هەژدە كەسەكه ببووينە چەند جى. كاوه و مستەفا و مام عەلى ناویكى گەورك و من له بن دار چناريكى دەم رووباريكى پچووك بووين. دەمكه دۆ به دار داكه سارد ببى و تەرە پيواز بكه بابۆله و به پادشا بلى هەتيوه! ئيواره عەسرىك بارزانی به پارێزەرانیهوه بهوبەرماندا هات:
- هەزار! ئەوه چ دەخۆی؟
- كاكە نان و تەرە پيواز به دۆى سارد.
- هەزار تۆ له من سازتری، من نان و ئاو دەخۆم...
- به كابرای سەلاخی حەيوانانم سپارد كه لەباتى ئەوه سەر و پى و پىست فرى بدا، له سەر يەكيان كۆ كاتهوه بۆ من. ژنهكه هات. پيواز و دۆى هینا، هەتا كۆلى گرتى سەر و پى و پىستی بردهوه. ئیتر پيواز و دۆمان مشه بوو.
- ئيواره يەك بارزانی بانگی كردم: هەزار! با بچینه قەدەم لیدانیک. به ناو دۆليكى زۆر وشكارۆى زۆر لێرهواری چوغوردا رۆشتين. تووشى دار بەروويىكى زۆر ئەستوور بووين؛ مېشهنگوين له قەديدا هيلانهيان كردبوو. ديار بوو كلۆرايى دار زۆر پى له مېش و هەنگوينه. حيلهى پلنگ دەهات. پاسهوانهكانى مەلامستەفا گوتيان: وا لەو رەوهزەيه، بيكوژين؟ فەرمووى: نا، جاشان به جيگەتان دەزانن. له دۆلهكه سەر كهوتين و له بیدار دەرۆشتين. نهقلێكم بۆ مەلامستەفا دەگێرێوه، دوو تهيارهى هوكرهۆنتەرى سەگباب گۆزوگوممەت پەيدا بوون و بى سەلام و كەلام بەر تيرباريان داين. فەرمووى: «دانیشن»، حەرەسەكان دانیشن. فەرمووى: هەزار دانیشه! مات به!
- تۆ خۆت دانەنیشى دانانیشم!
- دەلیم دانیشه!
- به قسەت ناکەم!
- تهياره ئەوسەر و ئەم سەريان کرد و چوار جاريان لى پېژاندين و چوون. حەرەس هەستان و كەوتينه پى.
- دەى هەزار نهقلهكه تهواو كه.
- قوربان له ترسان له بیرم ئەما!
- درۆ مەكه، نهترساوى دەنا دادەنیشتى. دەبى تهواوى كهى!
- له سەر بەردىك دانیشتين. فەرمووى: تۆ ئیستا ئارەزووت له دنیادا چیه؟
- تهياره لیم نهفرمێنێ و له پەنا سەماوهريک دوو چای به ئیستیکانى شووشه بخۆمهوه!

فهرمووی: ته ییاره به دهست من نییه؛ به لام ناوای چای سه ماوهرت ئیستا هر چونی به پیک دینم.

حیکایه تی قهدهم لیدانه کهم بۆ هه والانم گیرایه وه. مام عه لی بایه زیدی گهورک - که مردووی شیرنا به تی بوو - گوتی با بچینه زگ ههنگوینه که.

- مامه گیان! دۆلکی وشکارویه؛ پلنگی لئییه. من ناویرم بچم. نه گهر تۆ به تنیا دهچی وه ره پیت نیشان دهم.

- به خولای خۆش بوو به ههنگوین هیندیک میشکمان بهاتایه ته وه سه رخۆ؛ به لام زه حمه ته! رۆژانه ده چومه نزیک زنی گه وه ره. له سه ره برزییه که داده نیشتم، گویم له دهنگی هاویشتنی تۆپ خه مسه - خه مسه (پینچ - پینچ) ده گرت که لهودیوی چپای پیرسه وه ده بانته قاند. ۱۸ سانیه به هه وادا وژهی ده هات. جاریک نه بی نه مدی وه که نارهی لای (بلنج) بکهوئ، ههر ده که و تنه ناو چه م. مه لامسته فا فهرمووی: جاریکی دیکه نه م کاره بکهی چه بست ده که م؛ نه وه هیلاکه...

رۆژیک به ناو دروواندا به ره وه چۆم رۆیشتم مه له بکه م. درووه کان زۆر بهرز و تیک سمر او بوون؛ به زۆر زه حمه ت خۆم گه یانده پۆله سپینداریک. به رواله ت ته ری که م ناو بوو. ویستم به ناویا ره دبم، ههر چوومه ناو، رۆچووم. خۆم بزواند تا نه ژنۆ چوومه خوار. دیسان له ترسی گیانی خۆم ته کانیکم دا خۆم، تا لای سه رووی نه ستورایی رانم رۆچوو. نه خیر گیان ها ته سه ره لیوان؛ ئیستا گویم گوم ده بی. وه که په له قاژهی مه لی سه ربراو ته کانیک زۆر به ته وژم دا؛ نه مامه سپیداریکی به قه ده سه که پیمه ره وه به ره دهست هات. خۆم گرت وه و خۆم کیش کرد. توانیم پاش ده دهقیقه یه که له زه لکاو ده رچم و بیمه وه به ری پيشووم که پر له درکی بلند و نارچه ت بوو. خۆم به ناو درکاندا خزاند. له چه ند جی دهست و دهم و چاوم ده خوین هات. گه بیمه سه ره لیواری چه م؛ له که وشه وه تا کللوی سه رم لیته و قور بوو. خۆم پروت کرد وه و به ناوی زئ شتمنه وه و هه لمخستن؛ مه له یه کیشم کرد. هه تا جل و که وش کرز بوونه وه زۆری پیچوو. له برسان حاله م نه ما. شوینیکی هاسان ترم له ناو درووه کان به دی کرد و ههر چۆنیک بوو ده رچووم. تووشی بیستانیک ها تم؛ وه ناو که وتم؛ تالکه یه که م لی کرد وه وه. قوزه لقورت چۆنه ناوا. تیکوله کانیم خوارد. کابرایه که م لی په یدا بوو؛ کردیه هه را:

- ئیستا ده تبه مه کن مه لامسته فا. ئیوه مالی منتان ویران کرد.

- برا زۆرم برسییه. نانیکم ده یه نه وه دهم بمبه لای بازانی؛ یان خۆت لی ره بمکوژه!

کابرا خاو بووه. نانیکي بۆ هی نام؛ به یه که هه له په خواردم.

- ده فهرموو! من ناماده م، چۆنت ده وی با وا بی.

گوتی: نا نا برۆ؛ خوات ده گهل!

زۆر جار گوتوومه، بروای ته واوم وا بوو: ههر که سیکی زۆر به غیره تیش، ههر درنده یه کی وه که شیر و پلنگیش، ههر گا هه ست به خه ته ری مه رگ ده کا، جۆریک ترس - جا با زۆر که میش بی - دایده گری. کتیه له به ران به ر مردندا هیچ نه بی که میک تیک نه چی؟ خوا له هه موو ئافه ریده یه کدا که م یا زۆر ترسیکی داناه. به لام مه لایکه ی ترس به دهست، مه لامسته فای له بیر چووبوو؛ ترس به لای نه ودا نه ها تبوو. له وه تاغی دیوه خانی به غدا، له ناو دۆست و ئاشنایاندا چه ند رووگه ش و خاترجه م بوو، له جه نکه ی گولله و ئاگر باراندا ههر نه و پیاوه بوو. نه رهنگی ده گۆرا، نه قسه ی تیکه له ده بوون، نه وه یده زانی می شیکیشی له ده وه ره. به لی به هوی به ختو کرانی له کۆمه لگای

شیخانی بارزاند، له خودا ده ترسا؛ له ئابروو نهمان و ناوهران ده ترسا؛ به لام ترس له مهرگ و دوژمن؟ مهرگیز. مهر ئوم دیت گالتهی به مردن بیت. ئازایه تی و نه ترسانه که ی لهو هه موو سالانه ی رابردووی و لهو هه موو شه رانه دا که کردبووی، وه ک ئه فسانه یه کی خه یالی لی هاتبوو. که ئه مابهینه له نزیکه وه ده گه لی بووم، پروام هیئا که هیشتا کهس نه یه توانیوه و که سیش ناتوانی ئازایه تی و نه ترسانی مسته فا بارزانی - وه ک هه یه - ده یه کیشی په ی پی بهرئ و بزانی باسی بکا.

پوژیک له جهنگه ی ئه و شه رانه ی بنی ده لاش، ئاگر بهر ببوه مهر چوار ته ره فمان. تهقه و گرمهش گوپی عاسمانی که ده کرد. ئاگری پووش و داران مهر دههات و نزیک ده بوو. مه لامسته فا پالی به بهردیکه وه دابوو؛ سیفاری ده کیشا. پرووی کردبووه من، حیکایه تی راوه به رازیکی ده گیراوه که سالیکی ده گه ل شیخ ئه حمه دی بریدا تووشی راوه به راز هاتوون. زور به وردی و هیمنی باسی هه موو ورده کاریه کی ئه و راوه ی ده کرد. چه ند که سیکیش له هه ره سه کانی له ده وری راوه ستابوون. «زورار» ناویک به هه ناسه بر که و شیواوی هات گوئی: ئه ز به نی، جاش گه یشته گوندی «سه فتی» و ئاگریان تی بهردا. فهرمووی: هه ژار، سواراغا له و راوه دا له هه موومان چیتر بوو... ریزه گولله یه ک هه ر وا دوو بست بلندتر له سه ری مه لامسته فا وه بهرده که کهوت و گولله کان داوهرینه ناومان.

- جا سواراغا...

گوتم: قوربان سواراغا چی و راوه به رازی چی؟! بۆ من له ترسان گویم له قسان ده بی؟! ئیستا ئاگرمان ده گاتی.

فهرمووی: سواراغا گوئی راوه به راز زانیی ده وئ!...

حاجکی هه رهس به دهنگیکی له رزۆکه وه که دیار بوو زور له وه ده ترسا مه لامسته فا له پێژنه یه کدا بکوژئ گوئی: ئه ز به نی خه بهری هه ژاره؛ لیتره لاکهوی باشه... فهرمووی: سواراغا له دواوه به رازیکی کوشت. به و کاره ی...

حوسینی حه مه داغای میرگه سووری به هه له داوان و پشوو سواری هات گوئی: ئه ز غولام سه فتی سووتا؛ جاش دینه ئیره. سه فتی هه زار میترمان لی دوور نه بوو. فهرمووی: هه رنئ! (یانی بۆی بچن). به لی، هه ژار! گویت لییه؟ - نه خیر نه وه لا!

- سواراغا یه که - یه که ی له دواوه ده کوشت، پیشه وه نه یانده زانی که به توندی برهون...

باوه که ئاگر له مهر چوار لاوه لام وا بوو بیست میتری نه مابوو بمانگاتی؛ تینی دههاته سه ر و چاومان. ئه و پیاوه ده تگوت له دیوه خان پالی به دهسته نوینه وه داوه و چاوه نوڤه قاوه چی و قه نه دار قاوه و قه نه ی تیکراوی بۆ بینن. له چیرۆکی راوه که وازی نه هیئا و له جیگه ی خوئی چرکه ی نه کرد. خواوهرستان ئیستا با، ده مانگوت هیمدادی غه بیبیه. ئاگر دامرد و نه مانگه یشتی! خه بهر هات گوئیان جاشمان له سه فتی هه لقه ندن و که لاکیان به کۆمه ل له و ده شته که و توه.

له و پوژانه دا که یف که یفی من بوو. له وه تا بارزانی له پرووسیواوه گه رابوو، هه میشه ده ورو بهری جمه ی دههات. نه شه و نه پوژ قهت نه بوو سهت و دوو سه تی له ده وره نه بن. به ئاواته وه بووم جاریک - بۆ ده ده قیقه ش بی - به ته نیا یان ده گه ل سی چوار که سدا لای بم؛ ده سته نه ده دا.

بەلام لەو رۆژانەدا کە چە کدار لە شەڕین و خەلکی تریش کاری ئیداری و پارتی بازی و هیچ نەبێ خۆ تێهەلقوتاندن و خۆ خوێن شیرین کردنی منافەقەیان نەمابوو، کەس لە لاوە نەدەهاتە لای؛ تەنیا من و من. هەر لە فینکی ئیوارەو رادیۆم دەبرد و ئەخبارم بۆ دەکردهو و قسەیی قۆرم دەکرد و زۆری کەیف پێ دەهات. گۆی قولاغی رادیۆ کوردی بەغدا بووم، هەر کە «شاهین تالەبانی» دەستی کرد بە جێنۆدان بە بارزانیان، دەمکردهو؛ لە پێکەنین حەواسی دەچوو!

باسی سەفەر خۆی بۆ ڕووسیا گێڕایەو کە وەختی چوونە باکو، ئەفسەرێکی تورکیان ڕەگەل خستوو کە ئاگای لە کاروباریان بێ. پاش ماوە بەک تێگەشتوو تورک نییە و عەلی گەلاوێژە؛ ناردراوە بزانی لە ناو خۆیاندا دەلێن چی. زانیویە کە عەلی بەردەستی ڕەحیم قازییە. ڕەحیم باغروفی و تێگەیاندوو کە بارزانی بە هۆی باوکی سەید عەزیز (حاجی سەید عەبدوللا ئەفەندی) ڕاسپاردە ئینگلیسانە و زۆریان لە سەر ئەو زەحمەت دیو. باغروف بۆی داناو کە دەگەل ڕەحیم حیزبی دیموکراتی کورد لە باکو دروست کەن - وەک فیرقەیی ئازەربایجان - مەلامستەفا قبوولی نەکردوو؛ چونکە زۆری بێ ئەخلاقی ڕەحیم بیستۆتەو. لە سەر ئەو باغروف لێی غەزریو و هەموو بارزانییەکانی هەلداشتوو بۆ سەحرای قەرەقەلیاق و هەر یەک و دووانیان لە دیهک کردۆتە کارگەری کەلخۆزان. مەلامستەفا نە یگوت بۆخۆی چکارە بوو، بەلام لە خەلکی ترم بیست کە ماوەیەک لە دوکانی قەسابییەک و قەدەرێک لە ئاشیکی ئاگر کارگەری کردوو. وەرەقە و بلیتی سەفەری لە ژنیک کەپو و خۆی گەیاندۆتە مۆسکو. لەو دەمانەدا کە ستالین نەماو، چۆتە کرملین. لە دەرگا ڕینگەیی نەدراو؛ دەگەل ئەفسەری پاسدار بە شەڕ هاتوو و دوانی بە مست کوتاو. لە کاخەو پێ زانراو؛ ڕینگە دراو و شکایەتی خۆی کردوو. ڕیار دراو بێتە مۆسکو. ئەوانی دەگەلیشی هاتوو کێ پێی خۆشە بخوێنێ؛ دەرنا لێکیان کۆ کەنەو و کاری باشتریان بدەن. زۆریان خویندووینە. هێندیکیان - بە قسەیی شیخ سولەیمان - لە مەلامستەفا تەکیونەو و خویندنیان قبوول نەکردوو.

ئەحمەد تەوفیق و کاو لە سەر چپای پیرس لە شەڕدا بەشار بوون؛ بارزانی تاریری ئازایەتی هەردووکیانی دەکرد. ڕۆژیک لە نوێژی شیوانیکدا - کە تازە سێرە هەڵدەگیرا و گرمە و نالەیی تۆپان هەر دەهات - گوتی: هەزار هەموو پەلکی دارانیش سووتاو؛ ئەو هەموو دوژمنەمان لە سەر؛ لەوانە کەس دەر نەچێ.

هەرچەندی بۆ خۆم چەند جار ئەو فکەرەم بە دلدا هاتبوو، گوتم: تکایە شتی وا مەفەرموو! فەرماندە نابێ باسی شکانی بە دەمدا بێ. دەسا من ڕوام وایە بەو حالەش و لەوێش خراتر بێ، هەر خۆمان سەردەکەوین.

فەرمووی: لات وایە دەترسم؟!

- نە. من کە کۆرە مەلایەکم؛ باوکم چەکی هەرە بە کاری گۆچان و سیواک بوو، نەترسم، دەزانم تۆ کە هەموو تەمەنت لە مەیدانی شەڕدا ڕابراو ناترسی؛ بەلام نامەوێ شتیکی وا بفەرمووی کە دلی دل زەعیفانی پێ بترسی.

فەرمووی: لەم گەلی و نوالانەیی بارزاندا، هەر بەردیک و هەر پێچکیک یادی پالەوانانی شەهیدی پارێزگاری حەقی شەری خۆیانم بێر دەخەنەو. هیچ هەنگاوێک نانیم کە مۆیەکی ئازای ئیمەیی لێ نەکوژایی. ئیستاش کوژرانم بە لاو شتیک نییە کە قاییلی بێر لێ کردنەو

بی. ژیان هەر ده‌پرتهوه. ده‌ست دانانیم. به هومییدی خودا -وهک تو گووت- نه‌مجاره‌یش سهرده‌که‌وین...

له ناو پیتشمه‌رگه‌ی ولاتی سۆران، هەر کهس قه‌له‌میکی به گیرفانه‌وه‌ها، ناوی مامۆستای ده‌گرته‌وه. له لوبنانیشی تیپه‌راندبوو که به هه‌موو موسافیریکی ده‌لین ئوستاد. مامۆستای ساده‌قه‌دری نه‌ماپوو. رۆژیک له بارزان، نامه‌ی که بۆ بارزانی هاتبوون، ده‌مخوینده‌وه. یه‌کیک نووسیبوو: «پچووکتان: مامۆستا روکن جه‌لال!» (روکن یانی ستاد). دیار بوو وه‌ک نه‌فسه‌ی ستاد فهرقی ده‌گه‌ل نه‌فسه‌ری دیکه‌هه‌یه!

وا ئیمه‌ له بارزان قه‌تیس ماوین و به و هه‌زاره‌زیله جاش و عه‌سکه‌ر و توپ و ته‌یاره، ده‌وره‌ دراوین و شه‌رکه‌رمان له پینسه‌د تیناپه‌رئ و نان و که‌م و حال و شر. خه‌به‌ر و باسی جه‌بهه‌کانی لای سۆران، واتا که‌رکووک و سوله‌یمانی و هه‌ولێر چییه‌؟

له رۆژی نۆی مانگی جوونی ۱۹۶۳ -که هیزش بۆ سه‌ر سه‌پلیک ده‌ستی پێ کرد- ده‌وله‌تی به‌عس فه‌رمانی کوردقرا‌ی له که‌رکووک و سوله‌یمانی ده‌رکرد. «زه‌عیم سدیق» ناویک -که له زه‌مانی قاسمدا سه‌رله‌شکر و فه‌رمانده‌ی جه‌بهه‌ی سوله‌یمانی بوو- له کاتی کووده‌تای به‌عسدا به سه‌رله‌شیواوی گه‌رابوو و ده‌وانرا تو‌له‌ی لی بکریته‌وه و له‌شکره‌که‌ی به هاسانی چه‌ک بکری، پارتی زۆر به ئیحتی‌رامه‌وه به‌خیریان هینا و به سه‌لامه‌تی بۆ به‌غدیایان به‌رئ کرده‌وه. کورده و پیاوه‌تی ده‌کا! زه‌عیم سدیق شیوکی له نزیک شاری سوله‌یمانی ناو نا: «شیوی مه‌رگ». دوو سه‌د و هه‌شتا لاوی کوردی له‌و شیوه‌دا ئیعدام کرد و ده‌چالی خست. له تیلگرافیکدا بۆ به‌غدا، ئایه‌تیکی قورعانی گوتبوو که: «له سه‌ر زه‌وین دانه کافرکی‌ش مه‌هێله‌وه». ئه‌مه‌ش وه‌فاداری عه‌ره‌ب له به‌رانبه‌ر چاکه‌دا!

له که‌رکووک چه‌ند گه‌ره‌که‌ مالیکی کوردانیان وه‌ به‌ر بلدۆزه‌ر دا و خاپووریان کرد و نه‌یان‌ه‌یشت که‌س تیتۆلیک به‌ریته‌ ده‌ر. به هه‌زاران ماله‌ کورد ئاواره‌ی چۆلان کران. خه‌به‌ر هات که‌ سی که‌س له‌و گیراوانه‌ی زه‌مانی قاسم -که له سه‌ر هه‌رای که‌رکووک گیرابوون- ئیعدام کراون. جه‌مال حه‌یده‌ری یه‌ک له‌وان بوو. ئه‌وی زۆر داخی به دلمه‌وه‌ نا، ئیعدامی «شیخ ماف به‌رزنجی» و «شیخ حوسین»ی برای بوو که به راستی زۆرم خۆش ده‌ویستن. ئیتر له‌و ترس و له‌رزهدا هەر چی توانی هه‌لئ و چه‌ک به کار بێن، دایانه‌ چیا. له‌شکری پیتشمه‌رگه‌ له ئه‌ستانی سوله‌یمانی و که‌رکووک و هه‌ولێر بوونه‌ چه‌ند قات. له موخاسه‌ره‌ی بارزاند -که دژواری شه‌رمان له سه‌ر بوو- چه‌کداری پیتشمه‌رگه‌ی پارتی ده‌هانا‌مان نه‌هات. ده‌وله‌تیش که‌متر خۆی ده‌وان ده‌گه‌یاند و ده‌یه‌ویست بارزان ب‌ه‌ر بکا.

جاریک بۆ مه‌لامسته‌فایان گیرایه‌وه که پیتشمه‌رگه‌ی لای هه‌ولێر که دیتوویانه‌ ئه‌و هه‌زاران کامیۆنه‌ له‌شکره و ئه‌و هه‌موو توپ و توپخانه‌یه به‌ره‌و بارزان ده‌چن، گریان، هاواریان بۆ برابیم ئه‌حمه‌د کردووه: که‌ی ئه‌وه شه‌ره‌فه‌ برایی ئیمه‌ بکوژن و ئیمه‌ ده‌ست له سه‌ر ده‌ست تماشیا که‌ین؟ برابیم گوتوویه: ئیوه‌ نازان! ئه‌گه‌ر بارزانی نه‌مینی، فه‌رمانده‌یی ده‌بیته‌ یه‌ک. ئه‌مجار عه‌کسی بارزانی وه‌ک شه‌هید ده‌فروشن؛ پاره‌ی زۆر ده‌کا!

هەر له سه‌ره‌تای کووده‌تای به‌عسه‌وه که شیووعی قه‌تلوعام کران، ئه‌وی توانیویان پا‌که‌ن و خۆ له ده‌ست به‌عس په‌ها که‌ن، دابوویانه‌ کتو که سه‌ری خۆیان به‌پاریزن. پارتی به‌رده‌ستی برابیم رووتی ده‌کردن و ته‌فنگی لی ده‌ستاندن. هاواریان بۆ بارزانی دینا. ئه‌ویش نامه‌ی ده‌نووسی که

تفهنگیان بدهنهوه؛ لییان گهرین با دیفاع له خویان بکهن. شکایهت و نامه چهن پاته بوونهوه، هیچیان لی شین نهبوو. له بیرمه ئاخو جار بوو؛ بارزانی به کابرای شیووعی گوت: ئهوانه جوابی نامه ی من نادهنهوه. ئه گهر بمینم تفهنگه کانتان بو دهستینمهوه؛ به لام به وهختی خوی.

زور کس له ههموو لاهه، ئهرزاق و دهرمان و شه کر و چای دینا؛ به تایبهتی: ئهممه تهوفیق به ههوالانیهوه زوری خزمهت کرد. زور چالاکانه خوی دهگهیانده سنووری ئیران و کهل-پهلی لازمی پهیدا ده کرد و ده گهراوه. له سه ره تا کانی شهردا، شهویک ده گهل بارزانی چووینه دم چۆم. چهند ئاغایه کی زهلامی پزدهری هاتبوون، شکایه تیان لای مهلامستهفا کرد که ئیمه ویستوو مانه دهرک و پهنجهره ی مه درسه کانی قه لادزه تالان کهین، پشیمه رگه نهیهیشتوو! بارزانی زور بهوه تووهره بوو، گوتی:

- شیخ جنید! خه بهرم ههیه تو حهوت روژ لهوه پیش چووینه سولهیمانی و فهرمانده ی دهولهت دیوه. ئیستا دهو ئاگر بارانه شدا هاتووی دهرک و پهنجهره ی مه درسه بهری؟!

شه و درهنگیک هاتینهوه. له ڕیگه بۆم گهراوه که: سالیک خه بهر به سولتان عهبدولحه مید دهدهن والی بهغدا خه لک ده گهزی. پیاویک به ههله داوان ده نیری: ئه گهر ئهم قسه راست بی، والیم بو ده کلکی ئیستر بخه و بۆم بیته. کابرا ده گاته بهغدا. والی خه بهر که ی زانیوه؛ زور تر ساوه. مه جلیس ده گهل پیاوی سولتان گهرمه؛ عهره ییک دیته ژوور:

- جهنابی والی چوار لیره به کابرایه ک چایچی قه رزدارم. جاری نیمه بیده مهوه. له سه ر ڕیگه ی کارمه. ههموو روژ داوام لی ده کا. جهنده رمه بنیره بیگرن با ده حه بسدا بی، تا من بوولم ده بی و قه رزه که ی ده ده مه وه، ئه وسا به ریده!

والی روو ده گاته پیاوه که ی سولتان:

- تو ئهو شه رعه بکه!

که بۆی ته رجه مه ده کهن. کابرا ئاوقای عهره به ده بی و گاز له لاملی ده گری! به بی والی ده چیته لای سولتان. نه قله که ی ده گه پته وه، که ده گاته ئه وه ی «با جهندرمه بیگرن»، سولتان به گوئی کابرا دا ده نووسی ده لی: نه تانگه زت؟ - به لی قوربان گه زتم!

جاریک «سهید عه زیزی شه مزینی»، ده گهل روژ نامه نووسیکی درێژی پریشداری مووخورمای هاتبوو که وا بزائم «دانا ئاده م شمید» بوو. بو جاری دووه م هاتبووه کوردستان. به رووسی قسه ی ده گهل بارزانی ده کرد. سهید عه زیز تا قی کردمه وه و زوری دلخۆشی دامه وه که ده ست له بارزانی هه لگرم و بچمه لای ئه وان؛ که مه نزووری مه کته بی سیاسی حیزب بوو. گوتم: کاکه! من به ته مای گه وره یی نیم؛ به ژێردهستی بارزانی زور دلم خۆشه. به خوا کلکم ده زیهر گرن لیره نابزووم.

حوسین حاجی ناویکی سوورچی - که جاشیکی زور پیس بوو - کاتی که له چیا ی براندۆست بووین، به ئاشکرا خۆی و کوپی ده چوونه پادگانی خه لیفان، تیربار و تفهنگیان له دژی ئیمه وه رده گرت. به بهر چاوماندا ده هاتنه وه که گز و فتمان بدهن. کاتی که له بارزان بووین، خۆی و کوپی گیران. بیستمه وه که ههموو روژ مریشک و پلاویان ده ده نی. روژیک که به ته نیا بووین، عه رزی بارزانیم کرد:

- كاكە بىخەشە ئەم بى ئەدەبىيە دەكەم! تۆۋەك سەھلاھەددىنى ئەيىۋوبى و پىلاۋە گەۋرەكانى قەدىمى كورد دەبزوۋىيەۋە؛ كە ئىستا باۋى ئەو شتانه نەماۋە. ئىۋە سەرسەخت ترين دوژمنانتان كە شىخى سوورچىيە بە ھەزار شەر و زەھمەت دەگرن؛ پاش ئىحتىرامى زۆر، بە سوارى ئىستر دەبىنرەۋە مالە خۆى. دەى ئەگەر مەن بوايەم دەمگوت ھىندە زىر و ھىندە تەنكە نەدەى دەتكۆژم؛ دەشىدا. حوسىن حاجى دەلەين تا ئىستا دوازدە بارزانى كوشتوۋە، لە ھەبسا مەرىشكى بۇ دەنئىرى؛ بۇ خۇمان نان و ئاۋ دەخۇين. ئەگەر بەرىدەى نالى مەمنوۋم، دەلەى گرتيانم و تۆلەى ئەو سوۋكايەتەيە دەكەمەۋە؛ لىمان ھارتر دەبى...
ھەر چەند سەربازى ەھرەب دەگىران، زۆر لە خۇمان خۇشتەر دەئىان. كارىان پى نەدەكەردن، لىباسيان بۇ دەكەرن، پووليان دەدانى و بە لای موۋسلدا بەرى دەكرانەۋە ولاتى خۇيان. جگە لە تەنكە و چەك، ھىچ شىكىيان لە كەلاكى دوژمن نەدەكەدەۋە. مەن، «بىجان» و «حادى» ناوم راسپاردبو - كە ھەردوۋك سەرقۇلەى لەشكر بوون - گىرفانى كەلاكەن بېشكن، جغارەكانيان بۇ مەن بىن و بە بارزانى نەلەين.

مەلا باقى مەئموورىەتى درايە كە بچىتە گەلالەى بالەكايەتى. گوتى: ئەو ئەسپەت لە برسان دەمرى، كەس ناۋىرى بە رۆژ رايگوزى. بىمدەيە بۇت دەبەمە كوستانان قەلەۋى دەكەمەۋە و ئاگام لى دەبى. ئەسپى برد. لە پايىزى درەنگدا مەلا باقىم دىتەۋە، گوتى: ئەسپەكەتم لە بۇ فروشتى بە پىنچ كەللە قەند و ئەۋىشم بە دىشلەمەۋە خواردەۋە!

- ئەى بە سىندانى بى!

كۆمەل ئاغاۋاتى لای دھۆك ھاتبوۋنە بارزان. بارزانى فەرموۋى دەگەل ئەۋانەت دەنئىرم كە چاۋەدىر بى و نەھىلى كىشە لە ناۋ خۇياندا بىننەۋە. تەحسىن يەزىدى ھەر چەند جاشە و مەعاش لە دەۋلەت ۋەردەگرى، بىپارىزە و كارىكت بۇ شاران دەبى بۇت دەكا.
نىۋەرۆژە گۇشتان ھەبوۋ. سەفرەيەكى خامى دوۋر و درىژ راخرا. بارزانى پالى بە تاشە بەردىكەۋە دابوۋ. ئاغاۋەت لە ھەر دوۋ بەر رىز بوۋن و دەستيان بۇ خواردن برد. ماريكى جىنجىر -لام وايە مەترىك درىژتر دەبوۋ - بە ناۋەرەستى سەفەدا ھات، راست بۇ ئەۋسەر، بەرەۋ بارزانى. قەت يەك لە ئاغاۋەت نەما، ھەموۋ ھەلاتن! گوتم: بىگرم و بىكۆژم؟ فەرموۋى: نا. مار لە پىش بارزانى لای دا و چوۋە بن بەردەكەى پالەۋىشتى. بانگى كرد: ۋەرنەۋە نانەكە سارد دەبىتەۋە! زۆر بە خەجالەتى گەرانەۋە.

دەبى ئەۋە بزانين كە لە بارزان جگە لە «كۆرە مار» - كە ماريكى سەر سى سوۋچى پىسە و بۆرەلۈكەيە و لای كلكى زۆر بارىكە و سەمە - ھىچ ماريك ناكۆژن. نەخاۋازا ماري رەش - كە پىۋە نادا - لە زۆر مالان ۋەك پشيلە ئازادانە دەگەرئى و مشك راۋ دەكا و مىندال گالتەى پى دەكەن؛ ۋەك ئەسپاب بازى. راۋەكەۋىش بە تەنكە ناكەن. كەۋ لە پىلاۋ ناترسى. كە گوتىشم بىگرم، بۇيە بوۋ ھەر بە لاۋەتى فەير بىوۋم: مىل مار تا ئەندازەى چوار قامك و پتر رەقە؛ ئەگەر ئەۋى بگىرى لە پىۋەدان دەكەۋى. زۆر جار لە تەرەغە دەمگرتن و لاشم ۋا بوۋ مارگران ھەر ئەۋ فەلە دەكەن و دوايى ددانى ژەھريان دەكىشن.

پاش نىۋەرۆ ئىستىركى شىنيان دامى كە زۆر ئىستىركى چاك بوۋ. دەگەل ئاغايانى سوار و ھاورپيانى پىادە رۇشىتىن. شەۋ لە شىۋىكى بن چىاي پىرس رامانبوارد كە چەند بىرىكى كەم قوۋلى كوستانچى لى بوۋن. تاۋەھلات بە چىا ھەلگەراين. رىگەيەكى يەكجار سەخت و

بهرداوی و دژوار بوو. جیگه‌ی وا هه‌بوو ده‌بوو ئیستر نزیك میتریک خوی هه‌لاوێته سهر به‌ردیک؛ یان باز داته خواری!

به نزیکه‌ی سی سعات سهرکه‌وتین. ئاگاكان گوتیان: ئیمه ههر چاومان له تۆ بوو دابه‌زی تا ئیمه‌ش دابه‌زین. سه‌یره که ملمان نه‌شکا و هه‌پروون به هه‌پروون نه‌بووین! گوتم: باوه‌ر کهن منیش ههر چاوم له‌وه بوو ئیوه دابه‌زن تا دابه‌زم؛ به‌لام گوتم نه‌گهر من دابه‌زم ده‌لین شارستانی و ترسه‌نۆکه. مل شکان له گالته پی کردن چاکتره!

له بیرم نه‌ماوه چه‌ند شه‌و له رینگه‌ ماینه‌وه. رۆژیک گه‌یشینه‌ گوندی «نه‌سری» که له په‌نا گوندی «رهبه‌تکی»یه. مولکی «حاجی مه‌لۆ» بوو که غازی و عه‌بدولواحید خاوه‌نی بوون و ده‌گه‌لمان بوون. شه‌و تا پاش نیوه‌رۆی سه‌به‌ی له‌وئ ماین و رۆی که‌وتین. له رینگه‌ پیشمه‌رگه‌به‌ک ههر تماشای ده‌کردم و دیار بوو کاریکی پیتم هه‌یه. خۆم دوا خست:

- ها برا چت ده‌وی؟

- کاکه! دیتم قه‌ند له ده‌مت ده‌نیی، چای به سهردا ده‌که‌ی. بیکه به خاتری خودا خه‌لکی ئەم ولاته فی‌ری ئەو کاره مه‌که!

له شاری کۆیه خه‌یاتیک کراسیکی نیوقۆلی له فاسونیای ئەفسه‌ری بۆ دروو‌بووم؛ گیانیکم به‌وه بوو. له رینگه‌ زۆرمان ئاره‌ق ده‌کرد و تۆز ده‌خوارد. ده‌گه‌یشینه ههر دهم چۆمیک کراسم له ئاو هه‌لده‌کیشا؛ بی سابوون پاک ده‌بۆوه و تا مه‌له‌مان ده‌کرد وشکه‌وه ده‌بوو.

پنجم وایه‌ نۆ رۆژی کیشا تا گه‌یشینه «خورکی» له نزیك ده‌وک. حه‌وت بۆمبای یه‌ک تۆنی پیدا درابوو؛ پینجیان ته‌قیوون و قه‌ت تاقه‌ مالیک نه‌ماوو وێران نه‌کرا بی؛ چۆل و هۆل. به‌ره‌یوانیک و نیوه‌ حه‌ساریک ماوو؛ کرا به جیگه‌ی ئاگیان. له گوند ده‌رکه‌وتم؛ بیست ده‌قیقه‌ رۆی رۆیشتم، تووشی کانی و گۆلیک بووم؛ زۆر خۆش و به سپیندار. دار هه‌نجیریکم په‌یدا کرد، ده‌نگوت خێوه‌ته. هاتمه‌وه گوند گوتم چی خه‌وی شه‌وانه‌م په‌یدا کرد. حه‌سیریکی نیوه‌ شرم له ناو مالان برد و شه‌وانه تا دره‌نگ ده‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌ رامده‌یوارد. وه‌ختی خه‌و ده‌چوومه‌وه بن داره هه‌نجیر؛ حه‌سیر، رایه‌خ و سه‌نیر، به‌رد. به‌یانی که چاوم هه‌لدینا، دنیا به‌ک هه‌نجیری زه‌ردی زه‌لامی گه‌یشتوو چاویان لی داده‌گرتم. له پاله‌وه تیرم ده‌خوارد و ئەوسا ده‌چوومه‌وه دم و چاوشتن. به‌یانی به‌ فیه‌ و عه‌وی شوانیک وه خه‌به‌ر هاتم که هاتبوو مه‌ر له گۆله‌که پاراوکا.

- هۆ کاک! شیرت نییه منیش هه‌نجیرت بده‌می؟

- چم نییه تیی بدۆشم.

هاتم له ناو وێرانه‌ی دیدا گه‌رام، که‌تریه‌کی روه‌که‌شی سوورم دۆزیه‌وه، سه‌ره‌که‌ی نه‌ماوو. شوان ههر دیتی گه‌شکه‌ بوو. گورجی پری کرد له شیر و به‌ردیکی ته‌نکمان له سهر دانا و شیرێ کولاو به هه‌نجیره‌وه. سولتانی رۆمیش وای رانه‌یاردوو!

کورپیکی شازده سالان به‌ ناوی «مه‌لا عه‌زیز ده‌وکی» - که باوکی سعات ساز بوو - له ترسان هه‌لاتبوو؛ له گوند خزمه‌تی ده‌کردم.

مه‌لامسته‌فا پیاویکی زۆر به‌وه‌فا بوو. ئەگه‌ر ده‌لین وه‌فا له دنیا نه‌بووه یان نه‌ماوه، له لای ئەو به ته‌واوی هه‌بوو؛ ماوو. که له سهر ئەم وه‌فاداریه‌ش زۆر جاری زیان دیتبوو؛ به‌لام ده‌ستی لی ههر به‌رنه‌دا. کابرایه‌ک به‌ ناوی «تاهیر حه‌سه‌ن» له سالی ۱۹۴۵ له گوندی «بله» به تۆمه‌تی

ھاۋاكارى بارزانی ئىعدام كرابوو. بىر ئاي ئىچىدە «ھاشىم ھەسەن عەقراۋى» - بىر ۋەفادارى بۇ تاهىر - زۆرى قەدر لىق دەگىرا. لەۋىش خوپىرى و بىن نامووس تر - لە غەرب و غەجەمىشدا - ھەلەنە كەتتۇو. چەند جار لە شەر ھەلات؛ چەند جار دىزى لە شۆرش كىرد؛ بەلام قەدرى ھەر دەگىرا. تا ئاخىرى بىر يەكجارى بوو بە جاش و كە ئەمە دەنووسم، بە ناو، پەئىسى حىزبى دىمۆكراتى كوردستانى سەر بە بەغسىانە.

«عەبدولعەزىز حاجى مەلۇ» دۆستى بارزان بوو. مالا شىخى بىرىفكان لە سەر رەۋاندنى ژنىك كوشتۇۋانە. مالا حاجى مەلۇ بوونەتە خۆشەۋىستى بارزانی و بە ۋەفادارى بۇ عەبدولعەزىز مەلبەندىكى گەورەيان پى سىپىراۋە و تۆلەيان بۇ لە مالا شىخى بىرىفكان كراۋەتەۋە و گوند سوۋتاۋە و دانىشتۋانى ئاۋارە كراۋن. «غازى حاجى مەلۇ» لاۋىكى زۆر نەترس و لە شەر ئازا بوو؛ بەلام بىر ئاي گەورە - كە عەبدولواھىد بوو - چەند جار بىۋە جاش و گەراپۇۋە؛ دەيانگوت حىزىشە. چەند ئامۇزا و خىزمى تىر غازىش ھەبوون كە زۆر كەفەم پى نەدەھاتن. نىزىكى نەۋەد گوندیان دەخوارد؛ بەلام پىخۇرىان نەدەدا بە پىشمەرگە؛ جلىكان بۇ نەدە كىرن. شەۋانە لە مەجلىسىاندا، باس باسى جاشان بوو كە چەند خۆش دەژىن و چەند پارە ۋەردەگرن: «بىستۇۋمە فلان جاش يەك جى دۋازدە كراسى كىرۋە، فلانە ترومبىلى ھەيە...».

شەۋىك گوتىم: ئىۋە چۈنكە لە لادى گەورە بوون و شارنان نەدىۋن نازانن پارەى زۆر لاي كى ھەيە. ژنىكى گەۋادە، پازدە ژنى خراپى لە بەر دەستدايە لە بەغدا، دەلەين دە مىلۇن دىنارى لە بانكدایە و چەندىن قەسرى ھەيە. بۇچى فكر لە كارى وا بە قازانچ ناكەنەۋە؟! - ئاي سەيدا ھەزار! ئەۋە بىر شەرەفە، چۆن وا بگەين؟

- گىيانە! ئەۋ ژنە بە شەرەف ترە لەۋ كەسەى نىشتان و ھاۋانىشتمانانى خۇى بفرۇشى... غازى داركارى پىشمەرگەى دەكرد؛ نەمدەھىشت. وا دىار بوو زۆر لە من قەلسە و لەبەر بارزانی نەيدەۋىرا.

عەشیرەتى غازى (مزورى) لە ھەموو عەشایرى كورد ئازاتر و موخلىس تر بۇ كوردستان بوون. ھەر يەكەى بەرانبەرى سەد غەنىم بوو. پىشمەرگەى چاك و ئاغای خراپ. چەند كەسىكىان خەبەر چىنم بوون؛ ھەرچى لە ناو ئاغایاندا رادەبرا دەمزانى. جاسووسىكى دەۋلەت بە ناۋى «ساقى» گىراۋو. شەۋىك غازى گوتى ساقى ھەلاتوۋە. زانىمەۋە كە بە دوو ھەزار دىنار بەرەلدای كىردوۋە. چەند گوزارشىكەم دەربارەى ئەۋ كارە خراپانەيان بۇ بارزانی نووسى كە: «ئەۋانە لە جاش بەزىان ترن؛ چارىكىان لىق بگىرئ باشە». جواب دەھاتەۋە كە سەبىر بگە و بىمىنەۋە!

بىست و ھەۋە ھەزار دۆلارم پوول ھىناۋو؛ خەبەرم بۇ تەھسىن يەزىدى - مىرى يەزىدىيان - نارد كە دۆلارەكان بە دىنار بگۆرپتەۋە. تەھسىن جاشى دەۋلەت بوو؛ بەلام لە بنەۋە دەگەلمان دۆست بوو. خەبەرى بۇ ناردەم كە دۆلار بە دووسەد و شىست فەلس. گوتىم بىگۆرۋە. دەبوو بۇ خۇم بچمە لاي، حىسابەكە ۋەرگرم. راشمىسپاردبوو كە چەندى دەستى دەكەۋى بووزوۋى رانك و چۆخە بگىرئ.

رۇژىك دەگەل دە پىشمەرگە بەرەۋ دەشت ۋەرى كەۋتىن. نىۋەرۋىيەكى زۆر گەرم بوو؛ لە دەم چۆمىك لاماندا. ھەر كەسە بلاۋ بوۋىن مەلە بگەين. دىتم يەك دىنا توۋتەك لەۋبەر چەم ھەيە. جەكانم نايە بن گىا و بە ۋوتى چوۋمە توۋتەك خواردن. لە پاش تاۋىك دىتم ھەر وا

پیشمەرگەي مزوورپه و دەست له سەر په له پیتکهي تفهنگ راده کا. بهرەو گرد دەچن و په کوو-
په کوویانه. له نیو تووتر که کان هه رام کرد:

- چتانه؟!

- ئای مالت ئاوه دان! خوا ئه یزانی گوتمان رفاندوو یانه. ئه وه دوو سه عاته به شوین تۆدا
را ده کهین!

- کاکه تووترک زۆر خۆشه؛ له بیرم چوو بوو چه ندیم پینچوو. ده برۆنه ئه ولا، پرووتم، تا جلکان
ده بهر ده که مه وه.

ده بوو پاش نیوه شهو بچینه مالی ته حسین؛ چونکه تا ئه وه دەم ئه فسه ری عیراقی میوانن.
چووینه مالی میری یه زیدیان. مریشکی سووره وه کراو به پیتی فیلان بوو. به ئه ده بیات گوتن
گوتم: میرم تۆ که له ناعیلاجی بوویه فورسان... گوتی: نا، ئه ز بوومه جه حش؛ مه بیژه فورسان!
پیاویکی له لا بوو؛ میرزای بوو (عه لی چۆقی) له به غدا بۆی بوومه واسیته، حقووقی مانگیکم
زیاد بۆ ساندبوو؛ هه والی حیزبیش بوو. به سرت ه گوتی: تۆ تووتن و په ر ده کیشی، داوای جگه ره
بکه و هقت نه بی. دانیشه وه، گوتم: کاک عه لی! پا که تیک جگه ره م بۆ بی نه. هه ر راسته وه بوو،
دوو گلۆسی جگه ره ی «گریفن ئه ی» بۆ هینام. له بهر خۆوه گوتی: مالی ئه و جاشه سه گبابانه بۆ
تۆ باشه!

حیسا بمان کرد، په نجا ده ست بوزووم وه رگرت و باقی دیناری عیراقی؛ له قه راری دۆلار به
دووسه د و شپست فلس.

میر ته حسین فهرمووی: وا من له گیرفانی خۆم سیسه د دینار ده ده م به شۆرش.

گوتم: عه لی چۆقی میداد و کاغه زم ده یه.

گوتم: میرم! ده لێن کابرایه کی گوندی چۆته لای پینه چیه که له بازار گوتوو یه: دۆشاوت
هه یه؟ پینه چی ئاوی که وشانی داوه تی، نانی تی کوشیوه و خواردوو یه. پاشان گوتوو یه: نه یژی
کورد بوو فامی نه و؛ دۆشاو پار بوو تامی نه و! مه لامسته فا به منی گوتوو ه نابێ ته حسین به گ
به ر نه جین؛ چه ند جار یک پروته و پروته ی عه شیره تی «زیدکی» گوتوو یانه با ده ستیک به میردا
بیینن، نه مه یشتوو. تۆ دۆلارت دا به دووسه د و هفتا و دوو فلس؛ که ئاگام له نرخ ی هه یه.
بانی ده گه ل ئه و پوه له ی تۆ به دیاری ده مده یه ی، سیسه دو بیست و چوار دیناری فهرقه. رۆنی
خۆم ده سه ری خۆم هه لده سووی، هیشتا ته و اویش نا! نه چی بلیی هه ژارم فریو دا!

ته حسین هه ر ناوی «زیدکی» بیست، رهنگی په ری؛ ده یزانی چه ند دز و در و خوانه ناسن.
ده می تیک هالا و ملی له سویندان نا که: من وا موخلیسم و واده که م و وا بچی؛ زیدکی زۆر
به رازن؛ پیسن؛ نزیکیان مه که وه! فهرمووی: په نجا باریش گه نم، دوازه نه نه که رۆن و گه لیکیش
نیسک و دانوه یله تان بۆ ده نیرم.

- ئه ی مالت ئاوا!

گوندی «باله ته» له جی خه وه که مه وه رپگه ی سی چاره گه سه عات بوو. عه بدو ره حمان قازی،
ره شاد بالته ی موه نه ندیس، ناجی باله ته - که دوکتوری ئازمایشگا بوو- و حافز مسته فا قازی
موه نه ندیس له وی ده ژیان. شه وانه پاش سه ریک خه و کردن، ملی چپام ده گرت و ده چوومه
لایان؛ به قسه ی قوڕ رامانه ده بوارد. وا فیر ببوون، لیفه ی منیان راده خست تا ئه گه ر دره نگ چووم
جییم هه بی.

شەۋىك لەو شەۋانە لە خەو ھەستام، ڕوانىم كابرايەكى بىلەندبالاي بۆشناخ، تەفەنگ بە شانەو ھە
كۆلانىكى بالەتەو ھە ڕادەبرى. دەنگم دا:

- كىنى؟

- ئەز غولام ئەز جەحشم!

- كۆرە قسەى باش بكە! دا ۋەرە بزانم!

ھەوالانم گوتيان بەلى ئەو جاشى يەزىدىيە؛ پياۋى چاكە. ھەر چىيەكمەن بوى لە مووسل
بۆمان دەكرى.

پىلاۋە كانم «شەكال» بوون. يانى لاستىكى ترومبىل سەريان بە بەند چىندرابوو. ۋەك كالى
خاۋ، بە بەن بە لاقەو ھە پىچران. ھەموو رۆژ دەبوو تا و تايان كەم؛ خوار دەبوون. پاش پانىيەم
برىندار ببوو. گوتم: كاكى جاش! بوزوۋى رانك و چۆغەيەكى خەت خەت بە چەندە؟
- چوار دىنار.

- ئەى كەوشى نەرمى كەتانى كە ۋەرزىكار دە پىنى دەكەن؟

- دىنارىك، كەمترىش.

- دە ئەو پىنج دىنارە بەرە و ئەو دووانەم بۆ بكرە!

پاش چوار رۆژ رانك و چۆغەكەى بە يەككىدا ناردبوو؛ دىنارىكى دەگەل بوو. گوتىۋى:
كەوشەكەم دەس نەكەوت. ئەوا ئەمشەو دەبىن بچىنە شەر دەگەل ئىۋە؛ نەمتوانى بىمەو،
بەمبەخشن!

جاشى ۋا ئەمىنم پى زۆر سەير بوو!

خەبەرمان ۋەزگرت كە چەند ستوونىكى دەولەتى و جاشى زۆر لە چەند جىۋە ھىووم
دەكەن. دەبوو بە پەلە خەبەر بە ھەموو بنكەكانى ناۋچەكە بگا و ھوشيار بن. مەن بىرپارم دا
خەبەر بۆ بنكەى «ئەلقووش» بەرم. بە رۆژ سەفەر كردن لەبەر تەييارە - كە ھەمىشە بە
عاسمانەو خوليان دەخوارد - نەدەكرا. لە سەرى شەۋەو دەگەل دوو پىشمەرگە - كە مەن
سواری ئىستىر بووم - رۆيشتىن. تا ۋەھلات گەيشتىنە بنكەى پىشمەرگە. ھاتن بە پىرمانەو. لە
ئىستىر دابەزىم و چوار تەييارەى بۆمبا ھاۋىژمان ۋەك جىندۆكە گەيشتنە سەر. زەمب و زەمب
بكوتە! دىنا بو بە تۆز و خۆلىك ھەر تاريك داھات. سەد بار خۆلمان بە سەر و چاۋ ھەلپەزدا.
ھەشت بۆمبايان ھاۋىشتبوۋىنى؛ بەلام كەسمان لى برىندار نەبوو. ھەر تۆز بوو بەرز بىۋە. بە
راستى پىشۋازىيەكى گەرم بوو! لە بەر خۆلى چىروچاۋمان رىگەى كۈنە بن عەرزەكەمان
نەدەدۆزىو. ئاۋىش زۆر دوور بوو. پاش تاۋىك چاۋ ھەلگۆفەين و قەرخەقەز كردن، ئاۋ ھات و
دەمچاۋمان شتەو.

چوۋىنە كۈنە رەشەو گوتيان: چا بوو ئەمىر ھاتى! ئەمشەو چوۋىنە ئەۋبەرى بەشى عارەبى
جاش. كامىۋنىكىمان بار كردو، ۱۶ مەرى قەلەو، ھەموو دەرمانى دەرمانگايەك كە لەۋى بوو؛
بىست و ھەوت پارچە تەفەنگ و دەمانچە، زۆر كەلۋەلى تىرىش. خاۋەن كامىۋنمان ھىناۋە ھەتا
بن ئەو گەردە؛ كامىۋنەكەمان پى فرۆشتەتەو بە شىست دىنار. جا ئىستا كەيفە؛ گۆشت مەر
مشەيە! بى تۆ ناخۆش نىۋەزەيەكى شاھانەمان كرد.

شەۋىك دۆزمن لە لاي «چەمانكى» ۋە ھىوومى كردبوو. پاسەوانەكانى پىشمەرگە نوستوون و
خافلىگر كراون. پىشمەرگەيەك «بەحرى» ناۋ ۋادەپەرى؛ دۆزمنيان گەيشتەتە سەر. ھەرا دەكا

و ده يکاته تهغه. پيشمه رگه دېته دهست و پاش دوو سعات شهر، دوژمن دهشکېنن. به حری زور به بريندارى هينرايه وه «خور کي». باسک و سنگ و سهر و چاوى پيچرابوو. يه کيک گوتى: لهوانه يه نه زى.

له بن په رږپانه وه بانگى کرد:

- دهمرم، به قوربانى کوردستان به! نه من زه ربه تېکى گه وره له دوژمنان دا! خه مى خوم نييه.

رږږيک چهند پيشمه رگه يه ک له دهورى يه ک دانيشتيوون قسه يان ده کرد. يه کيان ههستا و بانگى کرد:

- سهيدا هه ژار! خواهافيز. من چيدى پيشمه رگه نابم!

- برام کي دلى ئيشاندووى؟ به خواى نايه لين برؤى! له سهر چى ده رؤى؟

- سهيدا نهوانه باسى شهيد ده کهن. نه من ناوم «قرياقوس دنخه» يه. تو و ئينسافت، ناوى من بو شهيد دهست ده دا؟! چون قبول ده کم له سهر قهرم بنووسن: «شهيد قرياقوس دنخه!».

- کاکه مه رؤ! له عننت له بابى نه وه بؤت بنووسى شهيد!

گونديک له لاي دهوک هه يه (سپينداره)، خه لکه کهى له ناو جيرانان به بي عقل مه شهوورن. لهوان ده گير نه وه که زه رگه ته به مندالېکيه وه داوه، دهستيان داوه ته تفهنگان: زه رگه ته هدى چييه به کورمانه وه بدا؟! چوونه راوه زه رگه ته. زه رگه ته يه ک به سهر لووتى يه کيکه وه نيشته وه. فيته ي بؤ ناوالان ليداو و ئيشاره ي بؤ سهر که پؤى خوى کردووه، يانى نه وه تا، تا نه رږپوه تفهنگى پيوه نين!

پيش تاوه لاتېک يه کيکى سپينداره يى تووتن ده ديړى. ده بينى وا سهر باز و جاش له گرد وه سهر ده که ون. ده لى: نهى به خير بين سهر چاوى من، دهست ده داته تفهنگ و به ره و سهرى گرد را ده کا. زور جار به گولله قورى پي هه لده پرؤى راناوه ستى و سهرى گرد ده ستينى. نو کهس له دوژمن ده کوژى و به ده تفهنگه وه ده چيته وه سهر ناوداشتن که دوژمن هه لاتووه.

ستونېکى سهر باز به سى تانکه وه هجوومى کرده گوندى سپيندار. به تفهنگ (تفهنگى راو)، به داس و خه نجره بؤى چوون. تانکيک ده قولکه کهوت، ريگه ي دووه کاني تر برا. خه لکه که به ژن و منداله وه هيرشيان کرد. دوو تانک هه لاتن. تانکى ده قولکه کهوتو ناچار ته تسليم بوو. سهر نشينه کانيان به ديل گرت و تانکيان ناگر دا. لهو شهره دا سى کهسيان لى کوژرا و دوازه که لاکيان له دوژمن خست و هه ر ده تگوت چوونه سهر شاپى.

شهر له هه موو لا گهرم بوو. به رږږ نه ده کرا بگه رېم. نه گهر کارم له خورکى هه با، شو ده چووم و بو خه وه هاتمه وه باله ته. هه ر تاريکان له دى ده رده چووين بؤ ناو پؤله هه نارېک، تا ئيواره له وى ده ميان و نان و چامان له وى ده خوارد. ته نه که نه وتيکى به تالمان کردبووه ميزى نووسين، به کاغز و کاربؤن نه شره مان ده نووسى.

به يانيه ک حافظ مسته فا قازى درهنگ وه خه بهر هاتبوو. تاو هه لاتبوو! له ديوه به ره و ئيمه ده هات. دوو ته ياره ي ميگ هاتن: ديتيان، بؤى گه رانه وه. له بن به رديک دانيشت، ديار بوو له بهر چاوى ته ياره چى ون ببوو. چهند سوورېکيان دا و رږيشتن. حافظ ده يگوت:

- زور ترسام. هه ر ده مگوت دهى سه گباب ليښه دن با نه جاتم يى! لييان نه دام!

خەلىپەنىڭ بالەتە ھەممۇيان خىزمى ئەو بىرادرانە بوون. زۆر جار دەۋەت يان دە كىرىن؛ خەيار و تەماتە يان بۇ دىنەين. شەۋىك گوتىيان موھەندىسە كان بانگت دە كەن. بە گەرمايەكى زۆر، دەرگايان لە سەر خۇ داخستىو؛ ئارەقيان لە پىش بوو. تىرۇزى زەلام مەزە بوو. گوتىم: كاكە ئەمەش ناو دىنەن زەۋى؟ كۆرە ھەستىن تا نەپىشاۋن! دەستىم پىن لە جەزنى ئارەق بەردان و ماۋەيەك بەو بەزمە پىدە كەنەين.

سەفەرلىك بۇ لالەش

گوتىمان با بىچىنە «لالەش» كابەى يەزىدىيان. غەبدۇرەھمان قازى پىشمان كەوت. بە بى پىگە، بە ناو دىروو زەردەدا تاۋىكى باش پۇشستىن؛ ھەموو بەلە كەمان بىرىندار بوو. دامانە چىا. پىشەر ھە كەمان روتبەى ئەمىر لىۋاى ھەبوو؛ ئەفسەرىكى بەناۋبانگ، لە پى رۇشستىن ماندوو نەدەبوو. ھەر فەرمانىشى دەدا: «دەۋا مەكەن!» حافىز و مىن شىرۇل تىرىن و تەنبەل تىرىن پىشەمەرگەى دىنيا بوو؛ ھەناسەمان سوار بىو، دوعامان دە كىرد ياخو تەييارە بى و بتوانىن دانىشىن. بۇ يەكەم جار دوعامان قىبۇل بوو. پىشەر ھە ئەمرى كىرد:

- دانىشىن تەييارە ھات.

- ئۇخەى!

- ھەستىن تەييارە پۇشست.

لە چىاۋە سەر كەۋتىن و توۋشى سەر ھەلىزىكى زۆر كۆۋر بوو. رادىۋكەم بە كاك غەبدۇرەھمان بوو. بەردىكى لە بن پى دەرچو، رەتى بىر و سى چوار سەرمەقولاتى دا و تەخت لە غەرز دىرۇ بوو. مىن بى ئەۋە فەكر بىكەمەۋە گوتىم: خۇ رادىۋكەم نەشكاۋە؟!

- ئاى مالت وىران كەى دەبى؟ ئەۋە مىن دەمرم، ئەۋ دەلى رادىۋكەم!

گەيشتەنە دەشتاى، روممان كىردە گەلى لالەش.

مەلەى جىزىرى فەرمۇۋە:

دل گەشتەمە ز دىرئ، ناچىم كەنشەبى قەت مىحرابى وى بە مىن را ۋەر دا بىچىنە لالەش لە كىتەبەكانى باسى مەشاىخاندا و بە تايەتەى لە «تەزكەرەتولئەۋلىاى غەتار» دا باسى شىخىك بە ناۋى «غەدى بن مسافەر» ھەيە كە لە رەفىقانى خۇشەۋىستى غەۋسى گەيلانى بوو. ژيانى شاران و زۆرى يارانى لە بەر چاۋ كەۋتوۋە و لە چىاى ھەكارى، لە كۆختەيە كىدا دوور لە دىنيا ژياۋە. مەيدە كورد دەۋرىان داۋە. لەۋان زەماناندا دەستەيەك لەۋ سۇفىانە گەيشتوۋە رادەيەك كە لاىان واىە خۇدا ھەموۋى ھەر رەھمەتە و بەزەيى، رەھمەت و غەزاب ھەرگىز دانوۋيان پىكەۋە ناكولئ. لەبەر ئەۋە جىنۇيان بە شەيتانىش نەداۋە و لاىان واىە بوۋنى شەيتان ئىرادەى خوايە و بە زاراۋەى ئەمرو: تاكتىكى تايەتەيە؛ كە «مەنسور ھەللاج» و «جونەيدى بەغدايى» و «شەلى» و زۆر كەسى تىرىش لەۋانە بوون. تەننەت ئەھمەدى خانى خۇشمان لە «مەۋزىن» دا غوزر بۇ شەيتان دەخوزايتەۋە و لاگىرى لئ دەكا. دەلى: «خوایە! شەيتان ھەر چۈنكە سەجدەى بۇ ئادەم نەبىر و گوتى جىگە لە تۇ كەس ناناسم و بۇ بىگانە سەر نەۋى ناكەم، وات بە سەر ھىنا؟».

لە دۋاى مەرگى شىخ غەدى، چەند چىن خەلىفەى ئەۋ ھاتوون و ئەم ئىرشادەيان بەرپوۋە بىردوۋە. مەيدى نەخۋىندەۋار و دىگەرم - كە باشىش تىنەگەيشتوون - وردە - وردە پىيان لئ

هه لبرپوه، تا وای لیها توه که شهتاتن به دؤستی نژیکی خوا بزاتن و ناوی بنین «مهلهک تاوس». موسلمانانی جیرانیان به کافریان له قهلهم داون و زور جار قهتلوعامیان کردوون و سولتانانی عوسمانیش دنه خه لکیان لی داون، که کورد به کورد به کوشت بدن. کار گه یوه ته رادهیهک، هه موو یه زیدیهک رقی زوری هه له موسولمانه و موسولمانیش لای ئهوان هه ر کورده موسولمانه که ی هاوسایانه. ئیتر هه رچی موسولمان بیکه ن لای ئهوان خراپه. وا دهرده که وئ که موسولمانان ناوی «یه زیدی» یان به سهردا برین؛ که یه زید زور خراپه. به لام خۆیان ده لئین ئیمه «ئیزه دین»؛ واتا خودایی. زور کتیب دهرباره یانه وه نووسراوه و سه ده ها چیرۆکیان بۆ ریک خراوه؛ که هه چیان یه کتر ناگر نه وه. هیندیک ده لئین پاشماوه ی زهرده شته کانی؛ هیندیک ده لئین میترا یین و زور شت. به لام من به تیکه لی و ئاشنایه تی و هات وچۆ کردنی شوین و پیاوه زله کانیان وای بۆ چووم که لکیکن له موسولمانان و لایانداوه. هه ر وهک چۆن موسولمانه تی پیغه مبه ر یهک ته رح بووه و ئیستا ماشه لا هه زار لکی لی بۆ ته وه و هه مووش یه کتر به کافر ده زاتن و هه مووشیان راست ده که ن!

ئه و شیو و دۆله ی که خانه قای شیخ عه دی بووه، ناوی لاله ش و چونکه مبارهک و پیرۆزه، قهت که س داریکی نه برپوه، سه ر تا پا که سه که و به راستی به هه شتیکی سه ر پرووی زه مینه. گه لی لاله ش زیاره نگای هه ره گه وره یه. پیاوه دینییه گه وره کانیان - که هه چیشیان سیوادی نووسین و خویندنیان نییه، جگه له بابه شیخی ره ئیسی دینی هه ره زل که له شاری «شیخان» ده زئی و سالی چهند مانگیک دیته وئ - زوریان ته ر که دنیا له لاله ش ده زین.

رینگه ی روو به لاله ش و مه رفه دی شیخ عه دی - که یه زیدی پیی ده لئین شیخ هادی - چه رپژتیکی باش کراوه. من پاش پانیهم به شه کاله خواره که م بریندار ببوو. که گه یه سه ر ئه م رئ خۆشه، شه کالم داکه ند و به پیخواسی ملی ریم گرت. به سه ر پردیکی سیمانیدا په رینه وه که چه میکی چکۆله ی به ژیردا ده چوو. هه ر گه یشتینه ناو ئاوابی، «فه قیر شه مۆ» که یه کییک له پیاوه ئابینییه گه وره کان بوو، ده گه ل بیست که سییک له دووره وه به پیرمانه وه هاتن. گوتمان دیاره جه نه رال عه بدوره حمان قازیان ناسیوه بۆیه هاتوون. نه خیر زور به هه له چوو بووین، هاتبوون به پیر منه وه. سه ر زاره کی به خیره اتنی هه واله کانمیان کرد. فه قیر و سؤفییه کان فلچ و هۆر ملیان له ماچ کردن و له باوه ش گرتنی من نا. هه زار جاریان گوته ی «ته بخیر هاتی سه ر چافا، سه ر سه را»، هیشتا که مه. به راستی واقمان ورمابوو: خوایه خه بهر چییه؟ به پاله په ستۆ وه پیش ژه نه رالیشیان خستم و چووینه دیوه خان. هه ر که س له کیسه تووتنی خۆی جغاره ی بۆ ده پیچامه وه و تا چایه کیان بۆ براده رانم دینا، دوانیان له پیش من داده نا. «سهیدا هه زار، سهیدی دهلال» که ری نتر نهیده کیشا!

- فه قیر شه مۆ، ئیمه هاتووین زیاره تیک بکهین و ئه مرۆ برۆینه وه.

- ئه م قسه چییه؟ سویند به ئه بولقاسم و شیخ شه ره فه دین و به گۆری پیرۆزی شیخ هادی، سی رۆژان میوانی ئیمه ن.

دوای نانی نیوه رۆ چووینه سه ر «ئاوی زه مزه م» که چه وزیکی سه ر داپۆشراوه و سه کۆی له دهوره هه لبه ستراره و چه سیر و به ره ی لی راخراوه. سه رچاوه ی کانیه که له ژووریکی دیکه دایه که ده رگای داخراوه. ئاش گتپیک ئاو، سارد وهک ته رزه، سووک وهک ئاوی حه یاتی فر ده کا و دیته چه وز و له ویه بۆ ئاودیتری باغ و ده غل ده روا. ئه و کیژ و لاوانه ی دلیان ده چیته یه کتر و

ده بن به ده زگیران، له سغه رې حهچ بؤ لاله ش دین له ده وری ئه م حه وزه داده نیشن. «فه قیر شه م» یان «بابی چا ویش» یان «بابه شیخ» بؤ خوی دوان ده با ته ژو وری سه رکانی و فؤ ته له ئاو هه لده کیشی و له سه ریان ده به سستی و لیک ماره ده کرین. ئیتر به و جوړه تا هه موو دل به ر و دلدار پتیک ده گهن.

- فه قیر شه م، یانی چی ئاوی زه مزه م؟

- سه یدا ئه م ئاو ه په گی له ئاوی زه مزه می حه چی بسلمانانه وه دی!

- های قسه ی هیچ! ئاوی زه مزه می مه که سویره، تاله، بؤ گهنه، له به ری ناروا، حه دی چی به چاکترین کانیاوی کور دستان له په گی ئه و بی؟!

دیار بوو بزه ی سمیلی ده هات؛ به لام ده یگوت: وا مه فهرموو، وا ده لنین!

فه قیر شه م پېشمان که وت بؤ زیاره تی شیخ هادی. له حه ساریکه وه په د بووین. ده رگای مه رقه د، گه وره و دارین و سپی بوو. په سمی ماریکی به په ش لی هه لکه ندرابوو. له دالانیکه وه پویش تین، له ده سستی چه پ ده رگای ژو وری مه رقه د بوو. ئاشکرا دیاره مزگه وت بوو، شوپنه واری میحرابی هه ر ماوه. شابکی سه ر قهر سندو و قیکی زور زه لامی دارینه. هه ر فه قیر ماچ ده کا و ئیمه ش به شوپنیدا. تیرمان هه موو گوښه ی مه رقه د ماچ کرد. فه قیر دوعای بؤ کر دین و دوعای بؤ بارزانی و شور شه که ی کرد و ئامینمان گوت.

له خه لکم بیستبوو که شه ویکي تایبه تی له سالد، مه له ک تاوس له پشت په رده وه قسه ده گهل باب ه شیخ ده کا. چاوم گپرا په رده یه کی سو وری کاله وه بوو، له سو وچیکي مزگه وت له به رانه ر ده رگاوه هه لیه و سراه. پرسیم: ئه مه ش زیاره ت که م؟ فه قیر خوی دا دوا ی هه موان. گه پامه وه سوپندم خوارد که من پیش تؤ ناکه وم. ناچار پېشم که وت. گه یمه په رده سوور، هه لمدا یه وه. کور سه که ی لی داندرا بوو؛ هیچی تر. مه له ک تاو سېشم نه دیت!

بردیانی نه چه ند زیاره تی تریش. دار توو یه کم دیت که ده بوو ماچ کرئ. دار زور زل بوو، به لام له و شوپنه ی ده می پیاو بیگاتی، له ناو قه ددا، وا باریک ببوو که نزیک بوو له به ر بای به هیز بشکئ؛ هه مووش له لای جئ ددانان بوو. چه ند نه مامه تووی دیکه شیان له په نا چه قاند بوو که ئه گه ر گه وره که شکا، خه لیفه ی ئه و بن. له میر گوښه یه کدا په نگه چوار پینچ هه زار سینگو لکه ی دار ده عه رز چه قینرابی. به ردیکشمان ماچ کرد که گوږیا شیخ هادی له سه ری دانیش تووه و ته یر و توور هاتوون له سه ر شانی هه لنیش توون.

ئو پوژمه مان به زیاره تانه وه پابوارد. پیش نویژی پوژی دوا بیش له سه ر کانی زه مزه م - که زور فینک بوو - چا و نانی نیوه پوژمان خوارد. ئه مه ت له بیر بی که خواردنی هه ره باش و ماقوول له هه موو بادینان و جزیریش، ساوار و گوښته؛ برنج هیچ قه دری نه گیراوه. ژهنه رال قازی - که هه ر خوژمانه بووین - گوتی: من هیچ به دل ماچی مه رقه دانم نه کرد، به لام نه شده کرا نه یکه م.

گوتم: جه ناب وا دیاره منافقی. من له ته ی دل ماچېشم کرد و چیش نه قه وما!

ده مه ده می عه سر، حافز مسته فا قازی و من که و تینه شوین فه قیر شه م؛ چووینه قه دی کتوی پشت مه رقه د. بؤ ئیستراحت له به ر سی به ره داریک دانیش تین. گوتم: فه قیر شه م! من حه سه ر ته یکم له دلدا یه: زور حه یفه ئو هه موو عیله می ده سینگی جه ناب و باب ه شیخ و بابی چا ویش دایه نه نوو سرتوه و خوا نه خواسته که ئیوه وه فات به رموون له به ین بچی.

حافز به و قسه قوړه پیکه نینی هات. ده سستی به ده میه وه گرت و گوتی: من ده چمه هؤو بن

داره، جغاره ده پیچمهوه؛ نه وه ک ئیوه به تووتن بپشمن. تۆزیکمان لی دور کوهته وه که رووشمان دهو نه بی. فهرمووی: راست ده که ی؛ به لام پیاو خراپان کار خراپ ده که ن. مه لا خه لیلیک هه یه له شیخان، نهو نامهرده چهند ساله هه والی بابه شیخه؛ کتیبکی له سه ر ئیزدیان نووسیوه، هه مووی درۆ و بوختانه. نابی که س بینوو سیته وه.

- یانی باوه به منیش ناکه ی؟

- چون باوه به تو ناکه م؟ هه ره والان مه له جزیری خه بهری تۆیان پیداوین که چهند مرۆیه کی باشی. پیری که ده هاتن چاومان لی تانه وه بوو. زیاد له هه مووان تو قانونی ئیزدیانت به کار برد: شه کالی خۆت دا که ند و به پتخاوسی هاتی. زانیمان تو تمام له خۆمانی و هاتینه پتسوازیت!

- به لی راسته له خۆتانم؛ خۆینده وه اریشم؛ به لام هه یج له ئۆلی نازانم (ئۆل: دین). ده مه وی چهند پرسیاریک بکه م، ناشینوو سمه وه.

- به لی سه ر چاوا، بیژه!

- چیرۆکی نه م خۆ پتخواس کردنه چیه؟

- مرۆیه ک هه بوو ناوی مووسا بوو، ته ناس دکی؟!

- به لی باشی ده ناسم!

- مووسا ژ بیناهیا چافا پسار کرد: خودی! ته وی که نگێ بمری؟ چهند عه مرئ ته یه؟ بیناهیا چافا گۆت: مووسا! ده رویشه ک ل گه لی لاله ش هه ی، تنی نهو زانت چقاس عه مرئ من مایه؛ هه ره ژ ی پرسه. مووسا هات خورجیک سه ر ملئ وی بوو. گه ها نک پلا سلاتی (پردی سیراتی)، خورج ئیگر گرت. مووسا گۆت: خودی چما ئیگر که ته خورجی من؟ خودی گۆت: «خه له حیزا!». نازانی یانی چی؟
- نه خیر.

- یانی شه کالا خۆ پاوژه! مووسا شه کالا خۆ ئافیت، ناگر فه مرد. لئی گافئ ره، هه ره که س گه یاهه فی ده ری، ده به شه کالا ژ خۆ کا و خواس به شه.

له بهر مرقه ی پتکه نه یینی حافظ نه مویرا بیرسم ده ی خوا چهنده ی عومر مابوو؟ ترسام فه قیر قوشقی ببی و به جیم بیلئ. به داخه وه نه مزانی خودا که ی له دنیا ده رده چی!
- ده ی نه زبه نی، ته پلا سلاتی مه دیت؟

- به لی، وه بال به ستۆم پرد وا ده بی؛ جیبی به سه ردا ده روا. پردی سیراتی موسولمانان له موو باریک تر، له نه لماس تیژتر، ریگه ی سه د سال دور، هه یج ته نافبازیکی لۆتی بیچاریش ناتوانی لئی به یریته وه!

- هیندیک وه ک که له به ردم له ده وری پردی سیرات دیت؛ نه وانه چ بوون؟

- برا سیخور زۆره، بیستانان ناهیلن. لاوه کانمان له پشت نهو به ردا نه شه وانه خۆ مات ده که ن سیخوران ده کوژن!

- نافه ریم پردی سیرات! هه م زیاره ت و هه م راهه سیخور! نه گه ر چووینه زیاره تی مه رقه د، شکلی مارم له درگا دیت. چهند شتی وه ک لینکه ته رازووی به زنجیر هه لواسراوی لی بوو؛ نه وانه چن؟

- شکلی مار مه پرسه! به لام به خودا به دل ده مزانی نهو پرسیاره ده که ی! نهو لینکه

تەرازووانە رۆن و پلەتەيان تېدەكرى بۆ رووناكايى. نايى نەوت بېچىتە بارە گاي شىخ ھادى.

- بەلى نەوت شىتېكى بۆگەنيوى پيسە. ئەو سى كىۋەى دەورى گەلى داۋە ناويان چىە؟

- ھا، ئەم كىۋەى لىنى دانىشتووين: «عورفەت»، ئەۋى بەرانبەر: «شەھدەت»، ئەۋى لاي رۆزاۋا: «عەزەت». ۋەختى خۆى لە بەغدايەرا عەبدولقادر گەيلانى، جونەيدى بەغدادى، شېلى، ھەسەن بەسرى و گەلىكى تر لە ئەوليا ھاتنە شەرى شىخ ھادى. گەبىۋونە بن چيا، شىخ ھادى بە كەرەمەت زانى ئەۋان ھاتوون. يەزىدىيەكى سۈارى گاشەبەردىك كرد و بە ھارەھار، ۋەك ھەور بگرمىنى، گەيشتە پىشيان لە سەرى چيا. خەبەرى پىدان كە شىخ ھادىش دىت. شىخ ھادى سۈارى شىر بوو، ئاۋزەنگى زىنى شىر دوۋپشك بوون؛ ماريكى زەلامى كرده قامچى و چوو...
- دوۋپشكە كانى ئاۋزەنگى نەدەپسان؟!

- نا، دوۋپشكى گەلەك مەزن بوون! چاۋى بەو شىخانە كەوت. بە خىرى ھىنان. لە بن سىبەرە بەردىك دانىشتن. دنيا گەرم بوو، ھەموو ميوانەكان گوتيان: تىنوومانە، بۆ ئاۋ چ بگەين؟ شىخ ھادى بە گۆچانەكەى دەستى لە بەردەكەى دا. باۋەشېك ناۋى سارد لە بەردەۋە فركەى كرد. تەزىيە و عاسايە كىش بە ئاۋەكەدا ھات. عەبدولقادر گوتى: ئۆ خودى! ئەۋە عاسا و تەزىيەى منن لە بىرم كىرەبوون! ئىتر لە دىتنى ئەم موعجىزە ھەموويان شادەيان دا كە شىخ ھادى لە ھەموۋان شىخ ترە. ناۋى كىۋەكە بوو بە «شەھدەت». لەۋيە ھاتنە گەلى؛ ۋە سەر ئەم چىايە كەوتن. زۆر باش يەكتريان ناسى و بوونە ناسيار. «عارف، عورف» بە عارەبى يانى ناسيارى؛ ئەم كىۋەش ناۋى «عورفەت»ى لى نرا. مەلا ئۆبەكرى جزىرى لە جزىر و بۆتانەۋە زۆر عاشقى شىخ ھادى بوو؛ ھات كە زيارەتى بكا. گەيشتە سەرى ئەۋ چىايە، بە دىۋى گەلىدا رۆحى دەرچوو، عەزەتى دىدارى پىچ ما؛ بۆيە ناۋ نراۋە «عەزەت»!

- مەلا ئەحمەدى جزىرى لە شىعيرىكىدا باسى لالەش دەكا.

- نەخىر ناۋى ئەحمەد نەبوو، ناۋى مەلا ئۆبەكر بوو!

- بەلى رەنگە من بە غەلەت چوۋبم!

فەقىر لە منى پرسى:

- دەلىن لە ھەجى بىلمانان، ئەۋ خەلەكە بەلەنگازە خۇيان رووت دەكەنەۋە، لەۋ سەھرا گەرمەدا رادەكەن؛ راستە؟

- ئەى جەنابى فەقىر! چت زانىۋە؟ ئەۋ ھەموو رووتە لەۋ دەشتەدا گىرئە غارىكىانە، سەدىان ۋە بن پى دەكەون؛ زۆريان لە بەر تۆز دەخنىكىن؛ خوا بە نىسبەت نەكا!

- دە بزائە ھەجى ئىمە چۆنە: سى شەۋان ھەموو كىز و لاۋ، ژن و پىاۋ، خۆ دەخەملىتىن، جلكى جوان دەبەر دەكەن، لە سەر چىاي عورفاتى لە بەر دەنگى شىمال (شەباب) دەرەقسىن تا ماندوو دەبن و خەۋ بە لايندا دەباتەۋە.

- دە ئۇبال بەستۆم ھەج وا دەبى! با عارەبى پىتخواسى بى دەرپى، لە ناۋ خۇلدا بگەوزن؛ گۆرى گىيانانە!

بەۋ قسە خۇشانە سىبەر شۆر بوون و ھاتىنەۋە گوند. ھافىز شىن و رەش بىۋە لەبەر پىكەنىن؛ دەيگوت: تۆ چۆن پىكەنىن نەدەھات و دەتگوت پىرە يەزىدى سەد سالەى وا كابرەت گەرم داھىناۋو؟! گوتم: كاك ھافىز! زۆر سالە لە من كەرتى دەس نەكەتوۋو ئاۋا گۆيى بۆ راگرى و بەلى بەلى بۆ بلى!

شهو له مهجليس گوتم: كورده كانى ړووسيا له نهرمه نستان و گورجستان پتر له سيسه د هه زار دېن و هه مووش يه زيددين.

فه قير شه مۇ قوت بوو:

- پاره ي ئه وان چييه؟

- ړووبله.

- ناي بچيه ناويان و ړووبل كؤ كه يه وه!

- ړووس كافرن، ړيگه نادهن بهره كه تي وهك تو بچيته ولاتيان!

به خزمه تي بابي چاويشيش گه يشتين. نه گهرچي هه موو پياوي ئاييني يه زيدى جلکيان و ميزه رهيان ره شه، نهو سهر تا پای سپي بوو. پرچي هؤنيوونه وه؛ هاتبوونه سهر پشتي. تهر كه دنيايه كي زور پاك و خاوين بوو. ده يانگوت هه رامه كه ي خوي به چه قؤ بريوه تا ته ماحي له ژنان بيرئ! سي ژني تهر كه دنيا خزمه تي ده كهن. له پاش «مير» و «بابه شيخ» له هه موو كه س پايه بهر زتره. بابي چاويش جگه له به خيره نيان، هيچ قسه ي خوشي بو نه كرده. باسي سينگولكه و كړوو بووني دارتووشم پرسى، گوتيان: ههر يه زيديه ك بيته زيارت، له حه جدا سينگيك لهو ميرگه داده كوتئ كه ړوؤي قيامت نه سپي خوي لي بيه ستيته وه. ههر كه سه ش تيسمالكيك له دار توو ده كاته وه، بو بهره كه ت ده پخاته كه ندووي ئارده وه.

حه جيان ده گهل جيؤني قورباني ئيسلام بهرانبهره. ړوؤي دواي جه ژن چهن د لاويكي زور به تاقه ت و چالاك، ههر يه ك به گوپاليكه وه، ده چن له بهر دهر كي حه ساريك راده وه ستن و گوپال له سهر شان ناماده، گوپلپاريكي دابه ستراو له ژووره وه حه بس كراوه؛ مير و بابيه شيخ و پياواني ئاييني له سهر بان سه فيان به ستووه و سه ير ده كهن. يه كيك ده چيته ژوور و دئ له دهر گا هه را ده كا: «ئهوا هات!»، هه موو وشيار دېن و حازر؛ به لام نايه. دوو جار ئه م پرؤفه يان پئ ده كا و سه ري سي جار هه لئ هات و گوپلپار دهر ده په رئ و كور گهل به گوپالينان ده كه ونه سه ري و ههر چي بيگاني ده يكوئي تا ده يكوؤن. چهندين مهنجه لي گه وري ساوار له سهر ئاگره؛ گوشته كه ي به سهر مهنجه له كاندا به ش ده كهن. دبئ هينده كولاپئ تا ريزال - ريزال ده بيئ. ئه مجار يه كيك هه را ده كا: «بگه ني!»، هه ي له وه ي مه زبووت و به كار بي و پارچه يه ك له گوشتي گوپلپاري قورباني ده ست كه ويئ؛ ئيتر نه وه به خته ومهره. ئه مجار ويكرا ناني جيؤنه ده خون و حه حاج بلاوه ي ده كهن.

له بيرم چووبوو له سهر نهو بهر ده دانيشتبووم كه پيرؤزه و نشيمه ني شيخ هادي بوو. فه قير شه مۇ گوتي: مه منووحه! گوتم: مام فه قير! سالي نهو هه موو دينارانه لهو يه زيدiane وهر ده گرن، ناكري ده دينار بدن به شيشي ئاسن و ده وري نهو بهر ده ي پئ بدن، تا كه سي تر وهك من له بيرى نه چئ و له سه ري دانه نيشئ؟! گوتي: راسته؛ ده بيئ نه وي چيكه ين.

پيوسته ئه مه ش بزائين كه يه زيدى كورد، نهوانه ي له شهنگال و ده شتي مووسل و جزيره ي سووريا و له تور كيا ده ژين، چوار تايفه ن: مير، پير، شيخ، فه قير. هيچ تايفه يه ك ناتواني ژن له تايفه يه كي تر بخوازي. شيربايي يه كجار زوره. زور كه س هه يه پير بووه، هيشتا قيسى شيربايي داكي له سهر ماوه و ده بيئ سال به سال بيذا! ته لاقيش زور زه حمه ته. چونكه كابرا زور ده وله مهنده نه بي ناتواني دووباره ژن بيتي. يه زيديه ك له تايفه ي «مير»، گواونيك بوو له سووريا، ژنه كه ي پتيه وه دانه دهنيشت. پازده هه زار لي ره ي سووريبان ده دايه ته لاقى نه ده دا؛ چونكه بهو

قیمه ته ژنی له تایفه دهست نه ده که و ته وه!

پیاوani دینی بریتین له «میری گه وره» که له ماله میوانن و که یخودایان قو لی بو ده کیشن و میر ده سلاتی یه کجار زوره. نه گهر له مریدیک تو وره بی و بلای حرامم کردی، که س هات و چو ی کابرای حرام کراو ناکا، قسه ی ده گهل ناکهن؛ ته نانهت نابې مریشکیشی بچیته مالی جیرانان. ناچاره به دیاریه کی باش میر ناشت کاته وه. له میر به ره ژیر «بابه شیخ» ه که کاروباری شرع و پړ و شوینی یه زیدایانی به ده سته. دهره جهی سیهم «کوچه ک» دیت که له قه بیکی ثایینی گه وره یه. دهره جهی چوارم «فه قیر» ه، دهره جه پینجهم و له هه مووان نه وی تر «قه وواله» که به یت و باوی دینی له به ره و به دیه اتدا ده گهر پړ و پوول بو میر و پیاوani ثایینی کو ده کاته وه و سمی لی خو شی چهر ده کا و به شی خو ی پاشقل ده دا. له پاییزی دره نگدا، میر دیت و گهراندنی «تاوس» که هه یکه له تاوسی کی له مس یان زهرده به هه راج داده نی. قه ووالان له سر یه کتری زیاد ده کهن. کی ده بیاته وه، ده گهل چهنده که سیکدا دهر و بو گوندان و تاوسه مسه له تیریک دایه. خه لکی دی -ژن و پایو- به پیر تاوسه وه دین، ده یکه نه موزاده یه که کی تاوس بیاته ناو دی. کی به ری که وت، تیری تاوسی تیدا ده خرپته سر ملی و دپته گوند. هه موو خه لکی گوند (پیاوه کانیان) دهوراندور له ژورویکی گه وره داده نیشن. قه ووال له پاش گوتنی چهنده بندیکی دینی، به دهنک بانگ ده کا: فلان کهس تاوس پرووت تی ناکا، چهندي ده ده ی؟ مهریک؟ که مه! دوو مهر... تا پیک دین و هر کهس به نه ندازه ی دارایی خو ی. نه و دم پرووی تاوسی تی ده کا پاش سر چاکردنه وه ی پیاوان، نیجازه به ژنان ده دری بچن زیاره تی تاوس بکه ن و به شه دیاری خو یان به رن. قه ووال قازانجی خو ی ده با و نه و پوول به میر ده گا؛ که سالانه خو ی له هه زاران دینار ده دا.

پیاوی به دین نابې قهت موویک له له شی بقرتینی؛ نابې نینوکی بکا؛ نابې تارهت بکا؛ یان دم و چاوی بشوا. به ره به یانان له خه و که هه سته، ژیر بیاله یه کاو تیدا دپتی، سری هه ردووک قامکی شاده که به و ناوه یان ته ر ده کا، به قولینچکی چاوی داده مالی که ریپوکی لی بکاته وه. به لام میر له و قهید و به ندانه نازاده؛ ده توانی ریش بتاشی؛ خو ی به ناو بشوا؛ به کاله ی مووینه وه له پردی سیراته وه بیته مهرقه دان. میر زوره ی مانگی سال له لهنده ن و نوروپا رایده بویری و زور خو شگوزه رانه.

نوژیان، به یانان تاوه لات روانینی هه لاتنی روره و له بن لیوان دوعا کردنه. رورویان سی روره. وه ک ده لین خودا بانگی محه ممه د و مه لک تاوسی کردووه، گوتوویه روروی سی بی؛ محه ممه د چونکه عاره به و به ته ماحه گوتوویه سی روروی باشه! مه لک تاوس زانیویه محه ممه د به هه له چوه گوتوویه: با نیزدی سی روروی بگرن؛ خودا نه یگوتووه سی، گوتوویه سی! به لام بابه شیخ ده بی دوو مانگ له سر یه ک روروی بی. نه ماما نه گهر میوانی بی، ده بی له بهر خاتری میوان روروی بشکینی و بو ی به روروی حیسابه! فیله شهر عیه کیان بو دوزیوه ته وه: له و دوو مانگده هه ر روره چهنده که سیک به کاو یان گیسکیکه وه ده بنه میوانی بابه شیخ و ناچاره روروی که ی بشکینی! دوو مانگه که به و فیله دهر باز ده بی. بو مابه ی ژبانی بابه شیخ و پیاوani تری ثایینی، به پی کتیبه که ی «مه لاخلیل سوله یمان» ی شیخانی -که لام وایه راست ترین شته که له سر یه زیدی نووسرای- بیست و جهوت جور مالیات و سه رانه له یه زیدی ده ستیندری.

گوتنی که لیمه ی «شه یان» هه ر نییه و کفره. ته نانهت هه ر وشه یه ک شین و تی گه وره ی

تیدابی خوی لی دهبویرن. به زاراهوی یهزیدیان به خلیسکان دهلین: «شه‌مگین»، له ترسان دهلین فلان له قور چه‌قی. نابج کس تف رۆ کا؛ نابج ئاو ده لولیننه بکری. له جزیری حه‌سه‌ن ناویکی یهزیدی له ترسی حکوممه‌تی تورک هه‌لاتبوو، له ماله حاجۆ ده‌ژیا. رۆژیکی دلخۆشی منی ده‌داوه:

- سه‌یدای هه‌ژار غه‌م مه‌خۆ! ده‌زانم ئاواره‌یی ناخۆشه. ئه‌وا منیش ئاواره‌م و جاری وا هه‌یه مه‌جبوورم به‌ مه‌سینه ده‌ست بشۆم؛ بلیم چی دنیا وایه!
- حه‌سه‌ن گیان! به‌ راستی هه‌ر تۆ لیت قه‌وماوه!

کاهوو نابج هه‌ر ناویشی بلین؛ که‌ پیتی ده‌لین «خه‌س». چونکه‌ وه‌ختی که‌ ئاده‌م له‌ به‌هه‌شت ده‌رکراوه‌ و خودا له‌ مه‌له‌ک تاوس په‌نجاووه، مه‌له‌ک تاوس خۆی له‌ ترسان له‌ بن چله‌کاهوو شاردۆته‌وه. چله‌کاهووی زمان شری به‌دغه‌ر جاسووسی کردووه و راستی گوتووه: «ئه‌وه‌تا له‌ بن من دایه‌!». که‌ ئه‌م چیرۆکی کاهووه له‌ کتییی «قصص الأنبياء»ی تورپه‌هاتی خۆشاندا هه‌یه. ئه‌گه‌ر نینۆکیان له‌ درۆژیان بپه‌ری، یان موویان به‌ری، ده‌بج بینیزن؛ له‌ قیامه‌ت حیسابی هه‌یه. ئیستا زۆر که‌سی وایان تیدا په‌یدا بووه که‌ ریش ده‌تاشن؛ هه‌یشه‌ خۆپندووێانه و فاسق بوون! ئه‌و له‌لی چۆقه‌ی باس کرد، بیوه‌ موعه‌لیم و کارمه‌ندی ئیداره. پێشمه‌رگه‌ی یه‌زیدی - که‌ زۆریش ئازان - له‌ شۆرشه‌که‌ی بارزانی‌دا زۆریان چاویان کرابۆوه. گوژیان زۆر له‌و خرافاته‌ نه‌ده‌گرت.

مه‌سه‌له‌ی نامووس زۆر گرینگه. پیاویکی ژنیکی به‌ می‌ده‌ هه‌لگرێ یان ئیلاقه‌ی بکا، جه‌زای هه‌ر کام کوشتنه. درۆ کردن زۆر گوناھیکی گه‌وره‌یه. به‌لام دزی کردن - نه‌خوازه‌ له‌ موسولمان بچ - عافووی لێیه و پیاوه‌تییه. ده‌لین له‌ چپای شه‌نگالی هه‌ر پیاویکی نه‌توانی حه‌یوانی قاورمه‌ بدزی، به‌ پیاو حیساب ناکری. ده‌یانگوت جاریک یه‌زیدی که‌ خه‌لکی جزیره‌ زاتی ئه‌وه‌ی نابج بچن حه‌یوانی قاورمه‌ بدزی. ژنه‌که‌ی زۆری سه‌رکۆنه‌ ده‌کا که‌ تۆ پیاو نی و ئابرووت نییه. ناچار ده‌چیته‌ لای فه‌له‌یه‌ک بزنیکی قه‌له‌وی لی ده‌کری به‌ واده‌ی مانگیک به‌هار. شه‌و دره‌نگیک گویی بزنی گرتووه و به‌ دزیه‌وه هیناویه‌ته‌وه مال و به‌ ژنه‌که‌ی گوتووه:

- ئه‌وا قه‌لیم دزی!

- ئافه‌رم ئیستا پیاوی!

مانگیک به‌هار چووه. فه‌له‌ بۆ قه‌رزه‌که‌ی هاتووه. کابرا له‌ ژنه‌که‌ی زۆر ترساوه، هه‌ر خاوه‌ن قه‌رز هاتووه‌ قسه‌ بکا بری به‌ قسه‌که‌ی داوه و باسیکی جیاوازی کردووه تا فرسه‌تی هیناوه و پیاوکردووه و چۆته‌ گردی ئه‌وبه‌ری مالان و به‌ سه‌ر خوراندنه‌وه بانگی کردووه:

- کریفۆ (خزمه‌که‌م) به‌ ئه‌بولقاسم ننه، ننه!

ژن زانیویه‌ چ باسه‌ و به‌ تێلا که‌وتۆته‌ سه‌ری و نه‌یگه‌یوه‌تی!

قه‌بری شیخ هادی له‌ عه‌رزوه‌ چۆته‌ زوهره. قه‌بری شیخ ئه‌بولقاسم و شیخ شه‌ره‌فه‌ددین - که‌ دوو پیاوی موقه‌دده‌سن - له‌ مانگه. رۆژی که‌ رووسان مانگی ده‌سکردی خۆیان ناردنه‌ سه‌ر مانگ و له‌ مه‌جلیسی دیوه‌خانی تربه‌سپی باسی ده‌کرا، عه‌مه‌ری خێلتکی - که‌ یه‌زیدییه‌ک بوو - گوتی: خودی ئۆلا مه‌ چووا! (به‌خوا دینمان نه‌ما)!

- بۆچی عه‌مه‌ر؟

- ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ بچنه‌ سه‌ر مانگ، ده‌چن له‌ سه‌ر قه‌بری ئه‌بولقاسم ده‌میزن!

ئەو ەمەرە دل سادەيە کى قسەسەير بوو. جاريک گوتى: من دەلیم خودا پياويكى فيلزان بوو. زوو خۆی لە عاسمانان جى کردۆتەو و حوکم لە ئیمە دەکا!
 رۆژیک دەگەل زەبیحى بە ریدا دەرۆن؛ دەلى: لە کن ئیمە یەزیدیان ەەر دوو شت پیسە:
 قەرزداری و موسولمان!

یەزیدی خۆیان دەلین دوو کتیبى عاسمانیان ەهیه که یەکیان «مەسحەفا رەش» و ئەوى تر «جلوه» یە. مەسحەفا رەش لای بابەشیخە؛ ئەگەر لە سندووق بیتە دەر، تاعوون ەمموو کەس قەر دەکا. جیلوم دیو؛ چەند حیکایەتیکى کەراماتی شیخ ەادییە که لە زۆر کتیبى باسى مەشایخاندان خۆپندوو منەو. دەلین مەسحەفا رەش کرمانجییه؛ بەلام جیلوه کەى من دیومە بە عارەبییه. بە قسەى مەلاخەلیل که چل - پەنج سال جیرانى بابەشیخ و نیوان خۆش بوون، مەسحەفا رەش درۆیه و ەەر نییه.

ژنە یەزیدی زۆر ناحەزن؛ لە عارەبى دەشت دەکەن؛ کراسیان سپییه. که قەتیش خۆ ناشۆن، دەلین بۆگەنیویان لى دى. قسێکیان ەهیه دەلى: «ئەم ئیزدینه، جل سپینه، بوهیشتییه. ەەرچى فلنە لە ژیریا مەنە. ئەمما بسلمان: مان و مان!».

ئارەق خواردنەو لە ناو پیاوانیدا زۆر عادەتە. من شیخ ناسرێکم لە جزیرى دەناسى ەمیشە مەست؛ ەمیشە بەتە عارەقى لە باخەلدا بوو؛ پیاوی ئایینیش بوو. رۆژیک لە دەم کانی نوستبوو، مار پتوہى دابوو. مارە که رەق ەەلاتبوو، شیخ ناسر وە خەبەر نەهاتبوو! گوتى: ەەزار ئەو جەددى من مارە کەى کوشت!

- بەلى یا شیخ ئەو جەددەت که لە ناو گیرفانت دایە! خوینت بۆتە ژەھر!

لالەش چەند زیارەتیکى جگە لە شیخ ەادى لیئە: شەمسى تەبریزی، نەزەرگەى بارزان و مەلا ئۆبەکرى جزیری؛ که دەبێ زیارەت بکری. شیخ عەدى وەک دەلین ئەمەوى یان سەر بە ئەمەویان بوو. دوژمەنى مریدەکانى که ناویان ناوون یەزیدی، بۆیە بوو که بە یەزیدی بنى معاویەیانەو بنووسیتن که بە رابردنى زەمانى زۆر، خۆیان (یەزیدیەکانیش) ئەم باسیان لى بوو بە راست. ناوی یەزید و معاویە لە ناویاندا زۆرە. ناوی عومەر، عەلى، حەسەن و حەسەش زۆرە؛ ەەر محەممەد ناویان نییه. بەیتى سیامەند و خەجى بە کرمانجى قەوالى یەزیدی دەلین. لە ویدا دەلین: سیامەند خۆی گەیانە قەتەنە و بۆ شەرى حوسین رەگەل لەشکرى یەزید کەوت. ئەگەر سیامەند نەبایە حوسینیان بۆ نەدکوژا! جلکى ئاغا و دەولەمەندەکانیان عارەبییه و عەگال و چەفتەیان بە سەر موەیه. جلکى خەلکى رەمەکى، کوردی و رانک و چۆغە و جامانەیه.

دواى سێ شەو بەهەشتى لالەشمان بەجى ەیشت. چووین لە چیاىەک میوانى عەبدى زیدکى بووین که رەئیسى زیدکیان بوو. تەواو شکلى موزەفەرەدین شا ببینە و عەبدى بە جووتە سمیلەو ببینە! زەلام و چوارشانەیک بە دیمەن زۆر بە سام. مالەکەى لە ئەشکەوتیکدا بوو که پینج وەتاغى زۆر ریک و جوان لە بەرد تاشراوى لیک و لووس کراوى تیدا و جى حەوزە ئاویکی تیدا. رەنگە ەزاران سال لەمەوبەر مالى پادشای دەورى بەرد بووبى و لە شوینەوارە کۆنەکانە. ئەو عەشیرەتە زۆر کەمن؛ بەلام بە دز و دپ مەشهوورن. عەبدى ەمموو سەر و بنى قسەى داواى پوولى لى دەکردم. ەیندەى گوت تا عەبدورەحمان قازى جینوى پى دا: تۆ بۆ ەیندە خوێرى؟! شەو که جینگەیان بۆ راخستین، کورپکى عەبدى بە ناوی فەتاح - کە لاویکی پازدە سالانە بوو - دوو سەنیری زۆر گەورەى بۆ دانابوو. گوتم من یەکم بەسە.

دەلى: بەخوا بالگەھەك تنى تئرا كەلەخى تە ناك!

دوو كورى عەبدى پيشمه رگه بوون و زۆرىش ئازا. يەكيان كە ناوى دەرويش بوو، دواى ھاتنەوھەم بۇ خوركى ھاتە لام، نامەيەكى دامى؛ جوابى باوكى بوو لە دەولەتەوھە بوى ھاتبوو كە ھەر وەخت بىي چاوەنۆرتىن. گوتەم بابت دەبىتە جاش؛ چارىكى لى بكة. خەبەرەم بۇ بارزانى نارد. ناردىە شوپنى كە وەرە كارم پىتە. عەبدى پاش چەند پۆزىك ھاتەوھە. تەفەنگىكىشى خەلات كرابوو. لام وايە پووليكيشيان دابوويە. دوايى كە چوومەوھە بارزان لەم كارە ئىعتىرازم كرد. ديسان ناردىان ھاتە بارزان. ماوھەيك ماوھە و چۆوھە مالە خۆى و چووبوو بىوھە جاش و لە شەرىكى نىوان خۆى و جاشى عەرەبدا كوژرا.

تيلگرافىكەم بە بىسىم بۇ ھات كە ھەزار بىتەوھە بارزان. من كە خەرىكى خۆساز كردن بۇ سەفەر بووم، رادىو بەغدا كردىە ھەرا كە بارزانمان پاكسازى كرد و سەرى مارمان پاك كردەوھە و مەلامستەفا كوژراوھە. خەبەرىكى زۆر دلەتەين بوو؛ بەلام چونكە زۆرم درۆ لە بەغداوھە بىستبوو كەوتىنە پى و شوپنى. نەخىر بارزانى شوکور ساغە و تەنيا دەولەت لە چىاى پىرس ھاتۆتە خوار و بەرى پۆزاوى زىيەى لە جى شەپەكە داگىر كردوھە و شەپ بەردەوامە.

لە زەمانى قاسمدا، مامۇستايەكى كوردى سووريا بە ناوى «مەمەد عەلى خۆجە» زۆر پياويكى موختەرەم! پىنج ھەزار دىنارى شۆرشى درابوويە كە شەك بۇ پيشمەرگە بكړئ. ھەمە عەلى خۆجە چووبووھە ھەلب و پوولى خواردبوو، نەھاتەوھە...

ئەى خودايە! من پىنج ھەزار و چەند دىنارىكى شۆرشم لايە؛ جگە لە فېشەك و بوزووى كە كرىومە. دنياش وا شىواوھە خۆ ئەگەر ئەو پوولە نەگاتەوھە خواوھەنى شۆرش و ھەتتا لە پىگەدا بشكوژىم، ئابرووم دەچى و دەلەين ئەویش وەك ھەمەعەلى خۆجە خواردوويە. خوايە ھەر ئەمجار بۆيم تا ئەمانەتتەيەك تەسلىم دەكەمەوھە. چەند پيشمەرگەيەك دەگەل دەھات. ھەشت ئىستىرمان لە فېشەك بار كرد؛ ئىستىرەك من سواری بووم. لە بالەتەش را پەشاد بالەتەى موھەندىسى جەنگەلبانى و دوو- سى پيشمەرگەى ترمان پەگەل كەوتن.

جا ھەتا لەو پىگە دوور و سەختە داين با ئاورىك بەدەمەوھە لای خوركى. كە ھاتبوو، مەلامستەفا فەرمووى نەچى توخنى «عەبدوللا شەپەفانى» كەوى كە جاشىكى زۆر پىس و نامەردە و دەتكوژى. بەلام تەماحى من بۇ گەدايى كردن دە پى شۆرشدا لىم نەگەرا. لە لايەن خۆمەوھە كەسەك ناردە لای؛ زۆرى بەخىر ھىتابوو؛ پەنجا تەنەكە پۆنى دابوويە؛ چل سىندووق فېشەكى پى فرۆشتبوو؛ دە سىندووقىشى بە پيشكەشى شۆرش دابوو. بە كابراى سىپاردەى منى گوتبوو: بەلئ من جاشم؛ دوژمنى بارزانىشم؛ بەلام دەزانم لە سايەى ئىوھەدايە كە دەولەت پوولم دەداتى. ھەر گا ئىوھە نەمىن، دەولەت ئەگەر نەمكوژى -وەك تاژى لە راو كەوتە- خويىم دەكا. ئەوا بە پەيەتى خۆشم گوتووھە تا پيشمەرگە گەنمىيان لازمە نابى كەس دەنكە گەنمىك بەرپتە مووسل. مالى جاشى وا ھەر ئاوا!

چەند جارىكىش فېشەك و خويتمان لە ھەرەس قەومى كړى؛ كە بە كامپۇنى خۇيان دەھاتنە دەشت و قاچاغ فرۆشيان دەكرد.

مەلا عەزىزە مندالەكەى دھۆكى زۆر پاراوھە دەگەل خۆمى بەرمە بارزان. دەيگوت غازى ھەموو پۆز داركارى دەكردم؛ لەوھەتا تۆ لىرەى ئاسوودەم. بەلام نازانم بۆچى دلم نەھات دەگەل خۆمى بەرم. مندال بوو؛ دەترسام شتىكى بە سەر بى. بارزانى رايىسپاردبووم كە ئاگات لە

«مەحموداغاى چەمانكى» بى؛ زۆرم خۇش دەۋى. ئەو خۇشەۋىستىيەش ۋە فادارىيەك بوو كە ۋەختى قاسم عەفوۋى بۇ پىشمەرگە دەر كىردۈۋە - جگە لە بارزانى - بارزانى فەرموۋىيە: كى دەروا تەۋە مالا خۇى پروا تەۋە. مەحموداغا گوتوۋىيە: مەن بەجىت نايەلم. دەمەۋى كە كوزرام تۇ پەلكى چاۋم بە پەنجەى خۇت لىك بىتى. بەلام كە روانىم لە راستىدا زۆر پىلۋىكى خوپىرى و پوۋلە كىيە. ئەۋەندە داھاتى دەغل و مولكانە ھەبوو دەيتوانى ھەزار پىشمەرگە بەخىو كا؛ دەشىدەت كە مەن سۋالى گەنم و پىخۇر لە جاشان دەكەم، لە بەرم دەپارۋە دە تەنەكە گەنمى بدەمى. ئەگەر لەبەر بارزانى بىمۆپرايە، ساف لە سافم تالان دەكرد.

لە گەپنەۋەمدا دۋاى دوو رۇز توۋشى خىۋەتلىك بوۋىن لە سەر رېگە ھەلدرا بوو. مەحموداغاى مېارەك دوو رۇز بوو لەۋى چاۋەنۇرم بوو:

- دەبى ھىچ نەبى دوو ھەزار فېشەكەم بدەيە!

- مەحموداغاى يەك فېشەكىشت نادەمى؛ دەيەمەۋە بارزان كە ئەو شەرە گەۋرەيەى تېدايە. ۋەك چەرچى مەيدانى مەنگۈپان ھەر ئەو دېتە خوار و مەن دەلېم نا. ھاتبۋە سەر سېسەد فېشەك، ئەۋىشم نەدايە!

جارى پىشۋو كە بەرمە دھۆك دەھاتم، لە «دوۋېردى» مېۋانى بىكەى پىشمەرگە بوۋىن كە ھەسۇ مىرخانى پى رادەگەيشت. پاش نېۋەرۇ لە چۆم چوۋمە ئەۋبەر. پردەكە دوو كارتە بوو؛ پەرىنەۋە كارى تەنافازان بوو. سىبېرە بەردىكى خۇشم پەيدا كە لە زۆر بەرزىيەۋە دەپروانىيە زى. پەتوۋەكى تەنكەم ھەبوو، دامە بن سەرم و نوۋستەم. ھەسۇ دەگەل چەند پىشمەرگە يەك ھات؛ گوتيان: سەپرە ھەلنەدېراۋى لە سەر ئەۋ لىۋارە بارىكە بەردە چۆن دەنۋى؟ خەتەرە؛ ھەستە! ھەسۇ پەتوۋەكەى لىۋەرگرتەم. «ھورمز چەكۆ مەلەك» - كە لە فەرماندە ھەرە ئازاكانى شۇرش و سەرۋكى پىشمەرگە مەسىحىيەكان بوو - لە ھەسۇى ۋەرگرت. يەكى تر لە ھورموزى ۋەرگرت كە چۆن جەنابت ھەلىدە گرى؟ ھېندەى دەستاۋدەست كەرد تا پەتوۋون بوو. ئىستاش نەمانزانى چى بە سەر ھات! قەرار درا تا دېمەۋە بۆم پەيدا كەنەۋە. ئەمجارە كە ھاتمەۋە:

- كاك ھەسۇ كۋا پەتوۋەكەم؟

- بە خوا نەدۇزرايەۋە. كاكە نەۋەك شىعېرىكم بۇ دروست كەى، ئەم چەقۇ سىنگرەت بدەمى

چۆنە؟!

- رازىم!

ھەسۇ مىرخانى دۋېرئ لە ھەسۇ مىرخانى ژاۋۇكى جىايە؛ كە دۋاىى لە قەلادزە ھوكمى دەكرد و دىزىكى زۆر پىس بوو. ھەسۇ مىرخانى دۋېرئەم زۆر ۋە بەر دل كەۋت. ھەم عاقل، ھەم زۆر ئازا. ھەم زۆر بە نەزم و تەرتىب. نۆبەتتەكى سەختى بوو؛ دەرمانيان بۇ ھېنا نەخۋارد؛ ناردى بۇ پىشمەرگە يەكى نۆبەتى دارى ھەۋالى!

زۆربەى شەۋانە لە ناۋ چىا و لىرەۋار دەماين. ئەگەر ئىۋارە بگەيپانە بىكەى پىشمەرگە، مېۋانى دەبوۋىن. پوۋلە ئەمانەتتەكەم كىردبۋە ناۋ چەمەدانىكى چكۆلەى رېش تاشىن كە زۆر كۆن و بەدئوما بوو. دەمگوت ئەمەم بۇ بىخەنە سەر بارى ئىستىرىك. بۇ خۇشم چەمەدانىكى باشم بە دەستەۋە قفل دابوۋ، ھەمىشە بە باۋەشمەۋە بوو؛ كە ھىچى تېدا نەبوو. تا ئەگەر تەماحيان كەردە پوۋلەكە، ئەمەى دەستەم بدزن. كەس بېرى چەمەدانى رېش تاشىنەكە نەدەبرد.

تارىف ناكىرى پىگامان چەند سەخت و بەرداوى و ھەلەموت بوو. پىم سەير بوو ئىستىر چۆن دەردەچن. ئىۋارە يەك بە كىۋىك ھەلگەراپىن ھەمووى دەتگوت پلىكانى دېۋانە، ماۋەيەكى زۆر كەممان بە پىنچ سەعات پىرى. چوۋىنە گوندىك بە ناۋى «ھەنارە». مالى لى نەمابوو. بىنكەى ھورموز لەۋى بوو. شەو درەنگىك گەيىنى.

- ئاى بەخىر بىن. ۋەختىكى باش ھاتوون!
- خەبەر چىيە؟

- سى پۇژ لەمەۋبەر بە سەر گوندىكى جاشانمانداۋە، شەش سەد مەرى دەۋلەتى و ئاغامان ھىناۋە. دوازە سەرباز و ئەفسەر و چوار جاشمان كوشتوۋە؛ پەنجا مېشكىشمان بە ئالان ھىنا. مەرىكانم بە سەر بىنكەكاندا بەش كىرد و دووسەدم ناردە بارزان؛ بىست سەرم بۆ خۇمان گىراۋەتەۋە. دادەى كۆرە گۆشت سوور كەنەۋە! بەلام بە داخوۋە خۇيمان نىيە!
- كاكە ھورموز ئەدى مېشك كوا؟

- بەخا ھەموومان خواردا
گوتم: دە جا ۋەرە فەلە بىكەۋىتە سەر مېشكى جاشى موسولمان چۆن ئىنساۋى لە لا دەمىنى؟!

جەمىك گۆشتى بى خۇيمان خواردا. بەرى بەيانى پىشمەرگەيەكى ھورموز ھاتەۋە و خۇيى ھىناۋە. ھورموز بە ليوان بەشى كىرد و ھىندىكىشى ۋە لا نا بۆ بىنكە:
- ئەم نىۋەپۇيەش مىۋانى من!

بى تۆ ناخۇش ئەۋ جەمەش لە گۆشت جاش مې بوۋىن. پاش نىۋەپۇ گوتى: ھەستىن بېۋان!
- نا، تۆ بە سەرى مەلامستەفا و مەسىح با ئەۋ شەۋىش مىۋانت بىن!
- دەلېم ھەستىن بېۋان كارتان ھەيە، نەپۇن دەرئان دەكەم!

چارى ناچار دىسان دەم لە پوۋش ۋە چىا ھەلگەراپىن. سەرت نەيەشېنم دوازە شەۋ و پۇژى بىرد تا گەبىشتىنە روۋكارى زىي بادىنان، لە بارىكايى دۆلىكى تەنگەبەردا لە ۋلاتى زىباريان. تا ئەۋەشم لە بىر نەچۋە: خۇشتىن مەلەبەندى كە من دىتوۋمە دۆلى «نەھە» بوو كە گوندى مەسىحىيە كوردەكانى لىن. دىھات ھەموۋى لە بەردى تاشراۋ، خاۋىن، ۋلاتىكى پىر لە دەغل و دان و بەرەكەت؛ ھەر دەۋو سەيرى بىكەى. لە ھەمو ئاقاران رەز و باغى ميوە بوو.

ھەموو دژۋارى سەفەرەكە بەۋ تاۋە نەدەۋو كە لە سەر چىاۋە بەرەۋ زى سەرەۋ لىژ ھاتىنە خوار. زۆر جار دەۋبايە بە دوو كەس يارىدەى ئىستىر بىكەين كە لە بەردى پىگە باز بىدا. رەشاد بالئە دەيگوت: نەحەلەت لە بابى ئەۋ كەسەى ھەۋەل جار ئىرەى كىردۆتە رى! شەۋ درەنگىك چوۋىنە گوندىك لە سەر زى. ناۋەكەيم لە بىر نەماۋە؛ بەلام ھەيدەر بەگ ناۋىكى بە سەر رادەگەيشت كە دەمناسى. دوو سەعات شەۋى مابوو؛ دەۋو بېپىنەۋە. جانتاى پوۋلەكەم خىستە ناۋ چەمەدانە گەرەكە. ھاتىنە سەر زى. كەلەكى بە كۈۋلەكە سەراۋى، جىگەى دوو كەس بە حال دەيىتەۋە. ئاۋ زۆر خۇرە، كەلەك ئاۋ دەيىا و لە دۋاى دوو كىلۋمىترىك وردە- وردە كەلەكەۋان دەيىاتە بەرى ئەۋبەر. نۆرەى من و رەشاد بالئەتە پىكەۋە ھات.

كەلەكەۋان گوتى: نابى چەمەدانت پى بى؛ دۋاى بۆت دىنم.

گوتم: يان خۇم و چەمەدان بە تەنيا بېپىنەۋە، يان نايەم.

ناچار قىۋوللى كىرد. رەشاد و منى لە سەر چىنچىكان لە سەر كەلەك جى كىردەۋە و چەمەدان

لە پێشمە. گوئی: نابێ هیچ بیزوون؛ خەتەرە. کەلەک وە ڕێ کەوت. ڕەشادی مەبارەک دەیهوێ حورمەتەم بگرێ، خۆی لاڤا گوئی: ئەزبەنی جینگاکەت ناخۆشە! کەلەک لارمەو بوو، ئاو ھاتە سەر پێشتیندان؛ بەلام کەلەکەوان زۆر ماھیر بوو؛ وە خۆ کەوت و بە سەول لێدان و لە سەر یەک راستی کردەو. زۆری خۆ توورە کرد کە سەیر بوو نەخکان! پەڕینەو. تەر و تلیس، سەرما ی بەربەیان، دنیا تارێک، کەوتینە پەل کەوتن. ھیندیک چیلکە و پەر و پوو شمان کۆ کردەو و ئاگرمان دا. ڕانک و دەرپێ داکنە و بە گونی ڕووت لە دەوری ئاگر خۆت و شک کەو و ھەلشەلەرە. ھەوالانی تریش پەڕینەو و ئیستر بەجێ مان؛ کە بە دەراییکی دیکەدا بۆمان بنێرن. بە چیا ی شیرین ھەلگەڕاین. تاوھەلاتی گەشتینە ھەوارگە ی مالی شیخ ئەحمەد لە «بێرکی بەستریان». «شیخ نوورۆ» ی کۆری شیخ ئەحمەد لەوێ بوو. بەرچاییە کمان خوارد و ھەر کەسە لە سەر بەردیکی پان خۆمان لە گەز دا و تێر نووستین. پاش نیوہۆ ئیستەرە کانیا ی بۆ ھینا ی. شیخ نوورۆ تەماحی کردبوو بوزووی ڕانک و چۆغەکان، بەلام ئەو زۆری فەرموو من کەم جواب داو و گوتم تا نەیدەمەو بە بارزانی کەس نایابینێ. ئەو شیخ نوورۆ یە زۆر پیاویکی خوێری و بەتەماح بوو. لەو ھەموو لێقەومان و شەراندەدا ھەر خەریکی قاچاڭچییەتی خۆی بوو.

چیا ی شیرین - کە بە سەر گوندی بارزاندە ڕوانی - ھەوارگە ی مالی شیخانە. چالە بەفری تەبیبی زۆری ھەبە. مەر لە ئاوی بەفران پارا و دەبی و ئەو چالە بەفرانە تا بەفری نوێ ھەر دەمێن. بە قسە ی ڕەشاد - کە موھەندیسێ جەنگەل بوو - لە ھزار و شەشەد مەتر بلندی بەو لاوہ دار ناڕووی. ئەو شوپنە ی ئیمە ی لێ بووین کیفار و دڕووی زۆری ھەبوو؛ داری نەگەشتبوو. شیخ نوورۆ ڕۆژنامە یەکی عەرەبی ھینا گوئی: پێم نالی ئەو «کوناکەری» یە لە کوێ؟! کۆناکری لێ ببوو بە قوونی کەری!

لە پێشت چیا ی شیرینەو ھاتین. ئێوارە عەسەر گەینە «لێرە بیری» کە لێرەواریکی چوغور و چیا یەکی بلند و بنکە ی بارزانی بوو. لە پێشمەرگە یەکی بارزانی پرسی: کوا مەلامستەفا؟

- چۆتە ئەودیبو چیا؛ بە دووربین سەیری شەرگە دەکا.

- وەرە کاکا! دانە - دانە پوولە کەم بۆ سەعید بژارد. ھەناسیکی ئاسوودەم ھەلکیشا. خۆم لە سەر خۆل ڕاکیشا و کەیف ساز... نوێژی شیوان بارزانی ھاتەو؛ چوومە خەمەتی. فەرمووی: ئەو پوول بە سەعید دانەت لە چی بوو؟ گوتم: ھێچ قسە ی لێ مەکا! ماریک دە باغەلمدا بوو، فەریم دا. سەبە ی ئەو ڕۆژە کە لەو شوپنەو چووبووینە جینگایەک دەپروانییە دۆلی «زورواوان»، فەرمووی: کە تیلگرافم بۆ کردی بییەو، لە بەر دوو شت بوو: یەکیک دەرسم غازی بە دزیەو بەتکوژی؛ دووھەم عومەر دەبابە دەگەل یەکیکی ئێرانی کە ناوی جەلال بوو ھاتبوون. مەکتەبی سیاسی حیزب داوای تۆیان لێ کردووم کە بچی و لە رادیۆکە یاندا - کە تازە یان پەیدا کردووە - کار بکە ی. خۆت حازر کە سەبە ی دەتتێرم.

پاش تۆزیک مات بوون گوتم: ئەو ئەمرە لێم دەکە ی یان پرسە؟

فەرمووی: نەخیر تۆ ئازادی ئەگەر پێت خۆشە بچۆ. دەشرانی ئێرە چەندە خەتەر و ئاگر بارانە و ھەموو ڕۆژ شەر و لێکدانە؛ من لە بەر تۆ دەلێم.

- قوربان ناچم. ئەگەر تۆ ئەمرم پێ بکە ی خۆم دە ناو ئاگریش داویم؛ بەلام بە خۆشی خۆم دەمەوێ لەم خەتەرەدا لە تۆ دوور نەکەومەو. فەخر بەو مەرگە دەکەم کە لە نزیک تۆ بمگاتێ. یەکیش من کابرایەکی زمان شەر و خوێن تالم، لێم ڕوونە دە ڕۆژ دەگەل ئەو مامۆستایانە ناژیم؛

مۆزى جاسووسى و خەيانهتم لى دەدەن و دەرم دەكەن. من خۆشم دەناسم و ئەوانىش دەناسم. فەرمووى: بىنەو!

تەيارە بە رۆژ ھىچ مەوداى نەدەدا. بەيانى لە شوپنەكەى خۆمان دەگوێزەو و دەچووینە پروكارى دۆلى زووراران - كە بەردەلانىكى پر گاشە بوو - تا ئىوارە. شوپنەكەى خۆمان كانى و ئاوپكى لى بوو. زۆر لە پيشمەرگە لە ئىوارەدا لەوئ جليان دەشوست. بەيانىيەك كە دەپۆشتين پيشمەرگەيەكم ديت لە بن دارىك لە نزىك كانى دانىشتبوو. گوتم تۆش وەرە برۆين! گوتم ئىرمە خۆشە و نايەم. ئەو رۆژە بۆمبايەك وە دارەكە كەتبوو لە رەگ و ريشەى دەرھىنابوو؛ پيشمەرگەكە شەھيد بوو.

رۆژىك شەرى گەورە كەوتە دۆلى زووراران. تەيارە و تۆپ و قەرمەى تىربار و تەفەنگيان گالەى دەكرد. مەلامستەفا لە شوپنەكەو - كە باوەر كە تەفەنگى دەگەيشتى - بە دووربين دەپروانييە شەر و تارىفى دەكرد:

- ئەھا پياوھەكانى ئىمە لە فلان شوپن شكان؛ ھەلاتن؛ خۆيان گەياندە فلان ئەشكەوت؛ ئەى ئافەرم! لە ئەشكەوت ھاتنەو دەر، ھجووميان كرد. ئەھا چوار كەسيان كوشت، ئەھا جاش ھەلاتن. (بە پىكەنينەو) سەرباز ھەر خۆ ناگرئ...

وھختى نيەرۆ لە بىرى چوو بوو نان بخوا؛ بە دووربين دەپروانى و شەرحى دەدا. رۆژىك ئىجازەم خواست لە چيا بچمە خوار و سەرى بنگەى بىسىم بەدەم. كاك شەوكت و ھەوالانى لە دەم چەمى «چامە» كەپرىكيان كردبوو. قولايىكم لى ساندن كە ماسى بگرم. قولايىم خستبوو گۆم، ماسى پتوھ نەدەھات. تەيارەش لە سەرمان دەخولايەو. بە ھەر دووك دەست ئىشارەم بۆ تەيارە دەكرد، گوتمان: دەغیلە ئەو خەرىكى چى؟ گوتم: ماسى سەگباب نايەنە سەر قولايەكەم! دەلێم تەيارە پى بزانی و بۆمبايەك باوێژتە گۆم؛ ماسيان قى بكا و خرپان كەمەو! مەسەلىكى كوردانە دەلى: «چاو ترسەنۆك». بەلام من بە عەكسەو چاوم بە غىرەتە و ناترسى، خۆم ترسەنۆكم و كەم وایە سەر كەوم. ھەورازىك دەبينم، لام وایە زۆر ھاسانە سەرى كەوم، كەچى لە نيەوى رى پەكم دەكەوئ. گۆمىك ھەبوو ھەر سوورى دەدا و كەسك و شىن دەنيواند. بە چاو پىم وا بوو دەتوانم بە ھاسانى بە مەلە لى بپەرمەو. خۆم تىھاویشت و لە ناوھراستى گۆم كەوتەم پەلەقاژەى ماندوو بوون. پيشمەرگەكانى بىسىم غاريان دا پشتىنديكيان بۆ ھەوا دام، گرتم و كيشايان و لە خنكان خەلەستم. گيسكىك ھەر باعەباى بوو.

- ئەو چىيە؟

- لە خىل بە جى ماو و شەلە، دەمانەوئ چاك بىتەو و بۆ خواوھنى بەرينەو.

- بە خوا كاكى خۆم بە فتواى من بىخۆين بە خىرى ساحىبى!

ئەويشمان خوارد!

چايمان نەبوو. شەوێك لە سەر بەردىك راكشابووم. گوتمان سەبەنى شەر دەكەوتە ئىرە؛ دەبى بگوێزەنەو. خەرىكى سازبوون بووين، يەكێك ھات گوتمى: كاك ھەزار! ئەيووب كورى شىخ بابۆ دەلى بىتە لای ئىمە چايمان ھەيە. گوتم: كاك شەوكت ئەو تۆم بە چايى گۆرەو؛ خواحافىز! گەيىمە بنگەى ئەيووب، ھىشتا ھەر شەو بوو. گوتمى با لىرە برۆين لە شوپنەكى باشتەر چا لى نيين. دنيا رووناك بوو. لە ناو چەند پىچكىكدا كەترى وە سەر نرا. چووم لە بن بەردىكى

که سیبه‌ری تا نیوه‌رۇ دەمینى خۆلەكەم ساف کرد و ڤاكشام تا چا دەگاتى. بانگیان کرد: وەرە برۆین! دەچینه شوینىكى ئەمینتر.

- كاكە برۆن من نایەم.

مەلا عەولا ناویك بارزانى ھات گوتى: ئىستا دەبىتە ھجوومى دەولەت، ئىرە زۆر خەتەرە! گوتم: تا جاش پىلەم نەگرن و راستم نەكەنەو دەست لە خەوى ئەم بن بەردە بەرنادەم. ئىتر لە سەرى مەرۇ! تاو كەوت و تەقە پەيدا بوو. لە عاسمانەو ەبۇمبارانى دوازە فرۆكە، لە ھەموو لایەكەو ەگرەمى تۆپان، دەنگى تەفەنگ و تىربار وەك برىشكەى سەر سىل، دووكەل دىناى پىر کرد. باوەر دەكەى يا ناكەى كەيفى خۆتە! لەو تەقە و ھەرا و دووكەلەدا خەوم لىكەوت و ماوہىەكى زۆر باش نوستم. خەبەرم بۆو: گرەم و ھەرا زۆر توندترە. ھەمىشە ئەو دىمەنە جوانەم دىتەو بەر چاو كە شەش مندالى چكۆلەى چوار پىنج سالانە نىشانە بەردىان داكرەبوو، گەمەيان دەكرد. ھەر كە تەيارە دەھات كىژىكىان دەيگوت: «روونىن!» ھەموو دادەنىشتن. ھەر تەيارە دەچوو ھەلدەستانەو ەگەمەى خۆيان دەكرد. پىرىژنىك لە نىزىكەو تىپەرى ھەر دەيگوت: جەرگم رەش بى بۆ ئەو ھەموو ەگەنجانە كە بە كوشت دەچن. تووشى پىاويك بوو، گوتى: خەبەر چىيە؟

- دىنايەكە كىرە! (يانى بى دەنگ و سەدايە).

ژنەكە گوتى: ھەى داوەشى! ئەو پىاوانەمان شەر دەكەن تۆ لىرە چ دەكەى؟ گوتى: دايە ھاتووم ئاويان بۆ دەبەم.

تا تاوم ھاتى لە بن بەرد نەبزووتەم. ئەوسا پاش نيوہرۇ چوومە بنكەى مەلا عەولا لە دەم چەم. جىگاگەى تەيارە نەيدەدیت. نانېكم خوارد، مەلەم کرد. نەقلى چای ئەيووبم بىست، ئەو رۆژە پتر لە دە جار جىگەى گويزتبۆو و ئۆقرەى نەگرتىو. ئاخىر جار كەترى وە سەر ئاگر نراوہ كە ئەمجار ھەر دەبى چای بخواتەو. ئەى گوللە تۆپ تۆ وەرە راست لە كەترى بدە و ئاگر ھەلپژىنە؛ چا ئىستاش نەخورايەو!

بۆمباى ماسىيانان دە چۆم ھاويشت. مندالە بارزانى - كە ھەموويان وەختە بلىم وەك ماسى مەلەوانن - خۆيان دە رووبارى شىتە ھاويشت و دىنايەك ماسيان گرتەو. زۆرم شەر دىتن، بەلام شەرى دۆلى زوراران و شەرى چەمى چامەى ئەو رۆژە دىتم لە سىنەماشدا مەنزەرى وام نەديوہ. برىا فىلمى لى گىرابا و بتدىبا!

تەنگى نويزى شىوان بوو خرمەى سواران ھات. چوومە سەر رى. مەلامستەفا بوو جىگەى لىرە بىرى دەگويزتەو. گوتى ھەژار وا ئىستا ئىسترت بۆ دەنىرم؛ لىرە بە!

مندالنىكى دوازە سالانە بەخىراتنى مەلامستەفاى کرد. گوتى: ساغ بى زىخو (يانى ئازا). پاشان فەرمووى: ئاغا چت لە من دەوى؟

- ئەزبەنى تەفەنگ!

فەرمووى: بىدەنى، كۆرى بابى خۆيەتى.

ئەوان رۆيشتن و منىش بە چىا ھەلگەرام. زۆر سەرکەوتەم. خرمەى سواران ھات و دەنگيان دام. بارزانى فەرمووى: ئىسترم بۆ ناردى تووشت نەبىوون. يەكېك دابەزى با ھەژار سوار بى.

گوتەم: ھىندەم نەماوہ سەرکەوم، بە پى دىم.

گوتى: يەكېك دەگەلى بگەرپتەوہ، زۆر تارىكە و رى نازانى.

حەسەن ناویک لە بنەوێ دەستی: توخوا بێت ئەوم دەگەڵ بێ، چونکە من فل بووم! حەسەن دەگەڵ گەراوە. لە گوندی «بیه» دەرکەوتین. تارماییە کمان لە پێشەو بوو؛ لایتی قەلەمێم لێ دا، کێژکی جیحیلی زۆر جوان بوو بە تەنیا بەو تاریکە سەلاتەدا دەرۆشت.

- کیوێ دەچی؟

- دەچمە لای مەلامستەفا لە دەلاشی؛ ئەو سوارانە دەگەڵ ئەو بوون.

- بۆ دەچی؟

- قەولم بە «مستەفا عەبدوللا» داوە میردی پێ بکەم؛ نازانم بۆ نایە بمخوای؟ حەرەسی بارزانیه؛ دەچم شکایەتی لێ دەکەم!

حەسەن گوتی: تە دینی!

گوتی: ئا دین نیمە، حەقی منە شکایەت بکەم، دەبێ بمخوای؟

حەسەن گوتی: بۆ نایە میرد بە من بکە؟!

گوتی: دەم خۆ بپر، ئەو پیاوێ لەگەڵتە عاقلە، قسە ناکا، تۆ چاو لەو کە! من مستەفا عەبدوللام دەوێ.

هاتین بە ڕوکاری دەلاشدا کە بنکەیی بارزانی (مالههوی) لەوێ بوون. کچ ڕۆشت بۆ مال و لە حەسەن جیا بوومەو بەرەو مەقەر. زۆر شکەت بپووم؛ بڕم نەکرد سەرکەوم. خێوێکی هەلنەدراو تووش بووم و دەمەوڕوو لە سەری تخیل بووم. بەرەبەیان بە دەنگی حەمایل خانی دایکی کاک مەسعوود وەخەبەر هاتم، جینیی بە خەربەندەکان دا کە چۆن هەزار لێرە نووستووێ لێفە و سەنیرتان بۆ نەهێنەو؟ ئەوانیش سوپێندیان دەخوارد کە هەر نەیانزانێو لەوێ نوستووێ. دیار بوو حەمایل خان چوو بوو نوێژی سەبەینە بکا و تووشی کەلاکی من هاتبوو. زۆر زوو لێفەم بۆ هات و خەوتمەو.

لەوێ تا شیخانی بارزان لەو مەلەبەندەن، قانونیکی تاییەتی لە بارزان هەیه: کچ بە شوو دان بە زۆری هەر نییه. کچ و کۆر کە قەولیان بە یەکتەر دا، بە شیخ دەلێن؛ دایک و باب پازی بن و نەبن، شیخ دەیاندا بە یەکتەر و بە ئەندازە دەست ڕۆشتن، مالیان بۆ پێکەوێ دەنێ. ئەو کێژەیی شەو دەگەلمان هات، چوو بوو لای حەمایل خان. پیتی گوتبوو ئیستا شەرە و تەنگانە، لە «بیه» داتەمەزرتیم. وا دەکەم ئاگایان لێت بێ؛ نایەلم ئاتاج بی. تا شەر سووک دەبێ و دەتەدم بە مستەفا عەبدوللا. جلکی زۆریشی دا بوو و پازی کردبوو کە شکایەت نەکا.

ڕۆژیک چوو مەلە؛ وە ناو هێندیک داران کەوتم؛ هەناریک و دوو گۆزیم پەیدا کرد. کە هاتمەو، بارزانی زەنگالەکی خۆی بە سووژن و بەن دەچنیو. کە باسم بۆ کرد گوتی: ئەو جیگەییە مولکی منە، هەنار و گۆزێ کانت حەرام خواردوو! گوتم: دەوڵەت هەموو مالی تۆی موسادەرە کردوو. ئەو زەنگالەشت مالی خۆت نییه؛ چ جای گۆز و هەنار! باوەر کە ئەو مولکەیی مەلامستەفا پەنجا دیناری نەدینا؛ کەچی ڕۆژنامەیی دوزمن دەیگوت فینودالە!

شیخ بابۆ (براگەرەیی مەلامستەفا)، لە کونە ئەشکەوتیکدا بوو. پیاویک بوو قەتی تەفەنگ نەهاوێشتوو. هەمیشە هەر نوێژی دەکرد. ئەگەر بلێن پەپوولەیی بەهەشت بوو، درۆیان نەکردوو. ڕۆژیک لە میرگێک دانیشتوو، سەد میتریک درۆژیایی دەبوو؛ سێ سووچ. گوتی: هەزار! ئەو مولکی منە. گوتم: جەناب! من سەد ئەوەندەشم هەبوو، نەمگوت مولکم هەیه! دەعوەتی کردم بۆ ماله ئەشکەوتەکی. نان و چام خوارد، ئەو هەر نوێژی نەپساندەو؛ بەجێم

هېشت.

گؤيا جاريك زه مانى شېخ سه دىقى براى، كهوت مه له شېخ بابو دزراوه. دزه گيراوه. شېخ بابو به زه به دزدا هاتوتهوه، چوار دينارېشى داوه تې! گوتوويه: هم كابر ايه ده ستي كورت بووه بويه دزي كردهوه. چونكه مالى دزيه تې بووه دياره به هه ززاني فروشتوون. په ننگه به شې ئيحتياجي خوى نه كردهي!

حه مه ده مين ناويكي خه لكى ولاتي پږدهر - كه ژنى خوى كوشتبوو - له بارزان ده ست به سهر بوو؛ كرا به خزمه تكارم. زورم كه يف به ساويلكه ييه كه ي ده هات. پاش چهن د پږژيكي، بن داره قه زوانيكم خوش ده كرد، گلم لي پږو كرد و ته ختم كرد و كرده جيه گه ي يه كجاري م. شهو مانگه شهو بوو. گوتم: كاك حه مه ده مين بزانه به رد يكي نهرم بږ پيدا كه، ده يكه مه سه نير! زوري پي چوو نه هاته وه. هه رام كرد: نه وه چت لي هات؟ - وه لاله ي نه گهر مه لامسته فا بهر گوللم دا تازه خزمه تې تو ناكه م؛ ده ستم له هه زار به رد داوه هيجي نهرم نييه!

- كاكه! مه زوورم به رد ي لووس بوو كه سهرم نه قرينجينې! جگه لهو دار قه زوانه، دوو دار قه زوانې تريشم كرده بووه هي خوم! جه ننگه ي قه زوانې فهريك بوو. پږژانه زورم ميوان ده هات. ده مگوت: كاك حه مه ده مين هينديك قه زوانې جوانيان بږ بينه! ئيوارانه چهن د پير و پاتالي بارزاني م لي كو ده بوونه وه، ماناي شيعرې مه لاي جيزيريم بږ ليند دانه وه و حه قې فير كرده شې نه وه بوو كه به ده ننگ بيخويننه وه. ئيتر گه په لاوژه بوو! پږژيكي ئيدريس بارزاني هاته لامان. گوتم: گوي بگري، ده بي به گورانيش بيلني! زوري حه ول دا، عهفو نه كرا. ناچار شتيكي به ده ننگيكي زور ناخوش بږ خويندېنه وه!

ئيواره يه ك حه مه ده مين وپراي شوي برينج، كوته گوستيكي نهرمه ي زلي هينابوو. بني چه مه داني ريش تاشينه كه م گه رام، چوار قله سيرم پيدا كرد. گوشت و سيرمان هه نجنې و تيكمان هه لپشوت، به لكه داريكماندا كرد و به ياني به ئاگري پږلوانمان برزاند؛ كه م شتي وا خوشم خواردوه.

ميزه ريكي په شي گول - گولم هه بوو؛ نه ويش وهك قوتووه تووتني مه لا باقى، عاساي مووسا بوو: شه وانه ليفه م بوو، به پږ له سهرم دنا، ئيواران به لاي تاومه وه ده گرت بږ سينهر. پږژيكي باران دايدا، له بن دار رويشتم كه لينيك پيدا كه م. پي هه لگه رام، نه شكه وتيكم ديتوه كه پتر له كونه روي ده كرد. له سهر بستوي وه زورم بانگ له حه مه ده مين كرد كه وه ره! نه يبيست. پوانيم تووتن و په ر و ئاگرم پتيه. چيلكه م كو كرده وه و ئاگرم كرده وه و شهو تا به ياني رامبوارد. به ياني كه ده روانم هه ر وا پياوه و به ولا و لادا راده كا. هه رام لي كردن، گوتيان نه مشه وه هه ر له تو گه راوين؛ حه مه ده مين گوتوويه نازانم چي به سهر هات.

نه حمه ده توفيق - كه هه ميشه له سه فهدا بوو - له لاي قه لادزه و سنووري ئيرانه وه به چهن د باريك چا و خام و خاك يسه وه هاته وه و مسته فا و كاوه شي ده گه ل بوون؛ ديسان ليك كو بووينه وه. شه ويك نازانم چون بوو هه ر نه حمه د و من له پشت چي اي شيرين به ريدا ده رويشتين. دنيا تاريك و قور بوو؛ پيگه مان هه له كرد. له ماليكي دم پيگه مان پرسى، كچيكي زور جوان فانووسى هينا. فانووسه كه ي به رانه ر ده م و چاوى راگرتبوو؛ كه با نه شزاني كيين، بزانيان جوانيك هه يه... پيگه ي شان داين و هاتين. به سهر كه نداليكدا كه وتين. پازده

پېشمەرگە لە بن كەندال دەورى ئاڭرىيان دابوو؛ بووينە ميوانيان. برديانينە لاي سەرۋوي مەجلىس. دەبوايە پال بە كەندالەۋە دەين كە تازە داروخېنرابوو. دووپشكىكم ديت بەرەو گرى ئاڭر دەھات؛ كوشتمان.

گوتىم: ئەحمەد مەن لە مار ناترسم؛ بەلام لە دووپشك پۇچم دەچى. گوتى: لە چاۋ مەن پۇستەمى! نازانى مەن چەند لە دووپشك دەترسم! دووپشكىكى تر لە پۇستمانەۋە لە كەندال دەرچوو بەرەو ئاڭر. نەخېر يەكى دى و يەكى دى؛ ناشۇرىن بىلەن ترسەنۇكىن! ئەحمەد گوتى: ئىمە فېر نەبووين لە نىزىك ئاڭر بنووين، دەچىنە ئەۋلا! دايانە تاي كەلامەللايە دەپى ھەر لە جىي خۇتان بن؛ چۈن جىگەتان لە لاي سەرۋو نەبى؟! چاۋمان لى قوۋچاند و نوستىن و خۇمان تەسلىمى دووپشك كىرد. بەلام ۋا ديار بوو دووپشك بە پياۋيان نەزائىبووين؛ پىيانەۋە نەداين و ئىمەش لە ترسان نەخەوتىن! بەرەبەيان ھەستايىن برۇين، گوتيان تا چاي نەخۇن نەپۇن. گوتىم: كاكە دووپشكەكان پازى نىن لىرە بىن! خۇمان گەياندە بىكەى مىرانى سالىح بەگ. پېشمەرگەيەكى ھاتەۋە، گوتى: مىران لە بەر ماران جىگەم پەيدا نەكرد؛ ھەموو مارن!

گوتىم: مەرگى ئەۋ سەر و سىمىلەت بى! پياۋ چۈن لە مار دەترسى؟! مىران گوتى: كورە ئەۋ بە مال دەلى مار! چوۋبوو بىكە پەيدا كا، دەلى مال زۇرن؛ شوينى چۆل نىيە!

دىسان بارانى پايىزە دايداىەۋە. دەگەل كاۋە و مستەفا و مام عەلى بايەزىدى بە كىۋ ھەلگەراين شوينىك بدۇزىنەۋە. كەلىنە بەردىكىمان پەيدا كىرد، باران نەيدەگرتەۋە. كەلىن تەسك بوو؛ دوو كەس ئەگەر ۋەك كاكەلە بادام لە تىكولىك خۇيان پىكەۋە بنووساندايە، تازە نەدەبوو ھىچيان بىزۋونەۋە. مام عەلى بۇ خۇي جىگايەكى تايەتى پەيدا كىردبوو، ئىمە مابووين سى كەس. كونىك لە بىنەبانى كەلىنەكەدا بوو؛ تۇ بىلى گورگىك، رېۋىك، خوانەخواسستە پلنگىكى تىدائى؟ گوتىم مەن تاقى دەكەمەۋە و بۇ خۇم راكشام و لاقم بەرئى كىرد. تا ئەستورايى رانم جىگەى بۇۋە؛ كىردمە جىگەى خۇم. ئەۋانىش با پىكەۋە بىجەسپىن. باران زۇرى ھىناۋە، غارمان داۋە دەرەۋە. كۆلكە رەزى كۆنى لە بن بوو - كە بە دەست ھەلدەقەنران - زۇرمان كۆ كىردوۋە و لە بەر دەر كى كەلىن ئاڭرمان دا. تەلىسىكىمان بى بوو، ھەر تاۋ ناتاۋە تەلىس لە كۆل، دەچووينە كۆلكە رەز كۆكردنەۋەى بە نۇرە. چا و شەكرمان بى بوو، كەترىمان ۋە بەر چۆراۋكەى ئاۋى بارانە دەدا؛ كە لە بەر دەر كەۋە دەھاتە خوار؛ چامان لىدەنا. سى پۇژ و شەۋ باران وچانى ھەر نەداين. لە دوۋكەلدا دەتگوت خىنكاين. نانمان خەلاس بىۋو؛ لە وردكەى رەق ھەلاتوۋ دەگەراين بە چاي بخۇين. بەلام ئەۋ سى شەۋ و پۇژە بە قسەى قۇرى كاۋە پىكەنن.

پۇژى سىھەم تاۋ ھەلات. گوتىم: ۋا مەن دەرۇم شوينىكى باشتر پەيدا دەكەم؛ ئىۋەش بە دوۋمدا ۋەرن بۇ گوندەكانى بۇتى. لە كىۋ داگەرام؛ بەرەو دى چوۋم. توۋشى كانىيەك بوۋم كە چەند زىنكى لى بوو. لە دوۋر وىستام تا دەرپۇن و بىچمە سەر كانى. ژنان ھەر فلىق ۋەھۇرپان بوو! يەككىك بانگى كىرد: ھەزار! ئەۋە بۇ نايەيە سەر كانى خۇت دە ئاۋدا بىينى؟! چوۋمە سەر ئاۋ، رۋانىم تەۋاۋ قولىرەشەيەكى زۇر پىس، ھەر چاۋم بىزەى دى! تۆمەز سى شەۋ و پۇژ دوۋكەل ۋاى لى كىردوۋم و ئىمە پىمان نەزائىۋە. تاۋىك ھەر رەشاۋ لە چىۋچاۋمەۋە ھات. گوتيان بەۋ شىكلەى تۇ پىندەكەنن!

زۆرۈر ئىكەنمەن ئەنە ئۇنى سەرۋى خانىۋىيەكەۋە پەيدا كەردى كەشەبەردىكى زۆر زەلام لە سەربانى كۈن كراۋا كەۋتەۋە بەر ھەيۋانەكەي! تەيارە بۇمبايەكى بە مالىكى نىك ئەۋ مالا دادابوۋ، كەربوۋە چاللىكى زۆر قوۋل. بەردى بناغەي خانوۋ، سەربانەكەي ئەم مالاى كۈن كەربوۋ، كەۋتەۋە بەر ھەيۋان. خاۋەن مال لاۋىك بوۋ تەھاي ناۋ بوۋ؛ مۇدەنەي كەۋەتەي دەسمى و نەخش دەكرد. گوتىم: تەھا نەخشەكان جوان نىن!

- ۋەللا كاكە دە پىشدا ھى زۆر جوانم دەزانى، لەۋەتا ئەۋ بۇمبايە ھاۋىژراۋە لە بىرم چوۋنەۋە! - دەي ئەمجار نەخشى بۇمبا و تەيارەكەي لى بىكە! پىرىژنى دايكى تەھا ۋەختى خۇي دەگەل بارزانىان ھاتبوۋە شۇيە. يەك لە نەقلەكانى ئەۋە بوۋ كە لە شۇيە گوتوۋىيانە بۇ نوۋىز ناكەي؟ گوتوۋمە نوۋىز ناكەم، خۇداي عالمى (شىخ ئەحمەد) شفاعەتم دەكا! كاۋە زۆر سەير لاساي ئەۋ پىرىژنەي دەكردەۋە. رۇژىك لە «بىن گەريان» تايەكى زۆر سەختەم ھەبوۋ؛ گوتىم: ھەمدەمىن ھىندىك ئاۋم فرىا خە! تىنۋومە.

گوتى: مام ھەژار تەيارە بە عاسمانەۋەيە، ئاۋىرم! گوتىم: راۋەستە! لىفەيەك سوۋرم ھەبوۋ، بىردم لە دەشتايى پروتەن - كە لە تەيارە دىار بىم - رامخست و لە سەرى درىژ بوۋم. ھاۋارى لى بەرز بوۋ. گوتىم: تا ئاۋ نەھىنى لىزە نابزوۋم! بە غار خۇي گەياندەكانى و ئاۋى ھىنا. چوۋبوۋ ھەۋلى دەرمىنى دابوۋ، لەتىك ھەبى ئىسپىرىنى دەس كەۋتەۋە؛ بۇي ھىنام! دەرمان لە لاي دوكتور مەحمۇود ھەبوۋ؛ بەلام دوۋر بوۋ؛ نەيدەگەيشتىنى. بە راستى دوكتور مەحمۇود نىعمەتلىكى گەۋرە بوۋ. بارزانى وايان عاقىدە پى پەيدا كەربوۋ كە ھەر بىرىندارىك بىگاتە دوكتور مەحمۇود نامرى. لە باتى تەختى بىمارستان گەلای بەروۋى رادخست. رۇژ و شەۋى نەبوۋ. كەسى ۋا بە سەب و پازى بە ھەر جۇرە ژيانىكەم نەديوۋ. ئىۋارەيەك دەگەل عەبدى زىدىكى - كە سىمىلى بە قەد باسكى من دەبوۋن - لە سەر كەنداللىك ھەلئروشكاۋبوۋىن. غەبىبەتى ئەۋانەي دەكرد كە لە تەيارە دەترسن و خۇي لە بەر دەشارنەۋە. لەۋ دەمەدا خوتوخاقل تەيارەيەك بەر تىربارى داين. عەبدى ئاغا لە تاۋان رىگەي نەدى، دەمەۋروۋ كەۋتە كەندال و چەپكىك پىر و پوۋشى لە سىمىلى ھالا:

- ئەشەدەمبىللا تۇ لە تەيارە ناترسى؛ بەلام رەنگە دەستىۋىژت سوۋك بوۋى!

رۇژىك بەردى چەخماخم نەماۋو:

- ھەمدەمىن بچۇ سەر رىگە بزانە بەردىكەم بۇ سوال بىكە! جارىك ھەراي كەرد:

- مام ھەژار ئەۋە رىبۋارىكە، دەلى جفارەكەي بىرى بۇ داگىرسىنم! - با پروا!

ئەمجارە ھاتەۋە، بەردە چەخماغىكى بۇ لە يەكى تر سوال كەربوۋم. رۇژىك بارزانى فەرموۋى: ھەژار بەينى خۇمان بى! ھىچ پوۋلمان نەماۋە. ھەرجى ھەيە ناگاتە سەد دىنار؛ بەلام خۇدا رىكى دەخا...

پاش نوۋىژى ئەۋ رۇزە يەكىك لە لاي زاخۇۋە ھاتبوۋ. بارزانى ھالى «ئەحمەد نالەبەند»ى شاعىرى پىرسى؛ گوتى ھالى باش نىيە. سى دىنارى بۇ نارد؛ فەرموۋى: بە ئەسەد خەبەر دەدەم

ئاگاداری بکا. بارزانییهک هاته لای، لیتی پرسى: حالت چۆنه؟

- ئەز غولام! ئەم بى سەر و بەرىن.

پىنج دىنارى دايه. گوتم: ئە سەر ئەو حالەرا، ئەم حاتەمىم كەيف ناگرى.

فەرمووى: مەلا نالبەند شاعىرى كوردە. ئەمەش ئەگەر هيجى شك بردايە نەيدە گوت بى سەر و بەرم. خودا تۆلە دەكاتەو مەترسە!

ماوہىەك دواى ئەو خەبەرى سەرکەوتنى پىشمەرگە لە چىاى مەتىنا هات كە بە جارىك هەنگىكى دەولەتيان لە ناو بردبوو. بەلام بە داخەو مەلا ئەحمەدى نالبەند هەر كە دىتبوو جاش هجووميان كردۆتە گوندەيان، بە كىرد و رگى خۆى دىبوو؛ خۆى كوشتبوو.

قەرار وا بوو دەولەت لە جىگەيەكەو هەيشىكى بەريان بكا. مەلامستەفا چەند سەر قۆلەيەكى كۆ كردبۆو بۆ تەگبىر لەو شەره.

فەرمووى: لە هەر قۆلەى بە جەرگەترين پياو هەلبژىرن كە بىست و پىنج تا سى كەس بىن؛ بىدەنگ لە بن ملەى كىو خۆ مات دەن! دەولەت بەر لە هجووم پىشە خۆى بە تۆپان دەكوتى تا خاترجەم دەبى كەسى لى نىيە؛ ئەوسا هجووم دەكا. ئەو كەسانە ئەوئەندە خۆراگر بن، گوئ نەدەنە تۆپ بارانەكە. تەنانت ئەگەر خوا نەكا يەكئ بشكوژى، ئەوى تر بۆى نەچن و لە جىي خۆ نەزوون و خۆ مات كەن. هجوومى پىادە كە هات، لە نزىكەو دايانگرن. هەر لەشكرىك لە جەبەدا هەول جار نۆ يا دە كوشتەى دا، دەشكى.

هورموز گوتى: من يەكئەك لەوانە. فەرمووى: نا، تۆ بە كارى ئەو نايەى. زۆر ئازاى؛ بەلام زوو هەلدەچى و هەر مل پتو دەنئى. پياوى زۆر بەسەرم دەوئ.

هەر كەسە ناوى چەند پىشمەرگەيەكى گوت؛ هيندىكى پەسند كردن. راستيش ئەو بوو ئەو هجوومە كرا و دەولەت زۆر پىس شكا. لەشكرى سوورىاش هاتبوو يارىدەى لەشكرى عىراق و شەرى دەگەل دەكردىن. جەبەهى لای سووريا هورموز گرتبوو، پەت پەتيكى بە لەشكرى سووريا كرد بە داستان بىگىر ئەو. چەند جارى راو نان و كوشتنى و تالانى لى گرتن. بەلام هورموز پياويكى ئەوئەندە نەترس بوو گالتەى بە شەرى دەهات. سەنگەرى نەدەگرت؛ بە پتو بەرەنگارى دوزمان دەبوو. بە داخەو لە شەرىكدا شەهيد كرا؛ كە بارزانی زۆرى بۆ خەمگىن بوو. تا بەم ديوەشدا هاتىن، مندال و خوشك و دايكى هورموزى وەك كەسى زۆر نزىكى خۆى چاوپىرى دەكرد.

هجوومىكى زۆر گەورەى دىكەى حكومەت لە لای مەرگەسوورەو كرا. شەرى تەن بە تەن و بە نىزە قەوما. عەمەراغاي دۆلەمەرى ئاوقاي جاشىكى يەزىدى تەژمى زەلام ببوو. جاشەكە پرى دابوو گونى و بايدابوو؛ بەلام جاش كوژرابوو. عەمەراغايان بە گونى بادراووە گەيانە دوكتور مەحمود. لەو شەرىدا جگە لە سەدان سەرباز و ئەفسەر، سەد و چوار كەلاكە جاش لە مەيداندا بەجى مابوو. ئىتر لەو شەرىو دەولەت كەوتە پاشەكشە و زمان لووسى كە با گفتوگۆى ئاگرەس بکەين.

ئەوى لەو ماوہىەدا زۆرى ناپەحەت دەكردم، دىمەنى ژن و مندالى بارزانیان بوو كە لە بەر باران و لە بن داران دەژيان. ماليان هەر ئەو بوو كە بە كۆليانەو بوو؛ بەلام ئەوان قەت گەيان لە بەختى خۆيان نەدەكرد. راستى حالىكى پەريشانيان هەبوو.

ئەو كاتە كە لە «بن گەريان» بووين و هيشتا نەناردراوومە خوركى، بارزانییهك بە ناوى «ئاغا»

كە «ئاغاي زورە گوان» يان پىچ دەگوت، خەرىك بوو لە جىي گوندى «زورە گوان» خانوو يىككى بە وشكە بەرد دروس دەکرد؛ دىواری تا نيوە بەرز کردبوو، گوتى: لە عومردا جارى پىنجەمە دىم خانوو بکەم و بەر لە تەواو کردن پىم بە جىي دىلن. بىستانو کىكى کردبوو ھەر دەيگوت: ھەزار با خەيار و ترۆزى و تەماتە بگەنئ، پىخۆرى تۆ لە سەر من! رۆژىک دىتمەو:

- ئاغا دەزانم خانوو کەت بە جىي ھىشت؛ بەلام بىستانە کەت چى لى ھات؟
- بىستان ھەر لە گولدا بوو، راويان ناين. رۆژىک گوتم بچم سەرى بەدەم، كە دەچم دوو دانە جاشى زىيارى لە ناوى دان. خۆم لى داگرتن، ھەردووكم كوشتن. لەباتى ترۆزى دوو تەفەنگم بە رەختە فېشە كەو ھىنا.

لەو شەرەنەى بارزاندا زۆر پياوى زۆر ئازا كوژران و برىندار بوون. رۆژىك بۆمبايەك كەوتبوو ھەر ناو سەنگەر كەو، لە دوازدە كەسان «كەكۆ» دەرچوو. كەكۆ كە لە شەرى مامەشەى دەورى سەقز ناوبانگى كرد و بە سى جىي برىندار بوو. لە شەرى دەورى شىنۆيە ديسان برىندار كرابوو؛ لەو بۆمبايەش ھەرچەند نەمرد، بەلام لە زمان و دەست و پى كەوت.

عەمەراغاي دۆلەمەرى لە لای سەرى ھەسەن بەگى چووبوو زەگ جاشان، رەو ەيەك زۆر گەورەى لى بر دابوون. لە رېنگە مار پىيەو ە دابوو؛ بەو ھالەش تەوانىبوو سىسەد سەر دەر باز بکا. ئەحمەد تەوفىق - كە لە داوى ئەو بە رېدا ھاتبوو - تووشى سى ماين و ئەسپ و دووپرىكى ماچە ئىستىر ببوو كە لە رەو كە ھەلبرابوون؛ ھىنا بوونىە بارزان. ماچە ئىستىرە كە زۆر جوان بوو؛ دەتگوت بە قەلەم كىشاوتە. ئەحمەد دەيگوت بۆ خۆم؛ شەو كەتتى بى سىم داواى دە كرد؛ ھەرچى دەيدى عاشقى دەبوو. نەمزانى دووپرى ھىشتا بارنە كراو بۆ بۆتە فەرۆخ لەقا و ئەو ھەموو دلدارەى ھەيە! ئاخىرى شىخ بابۆ داواى كرد و درا بەو.

دەگەل «مىرەنى سالىح بەگ» ئىوارەيەك چوونىە سەيرى كۆنە قەلەى مىرى رەواندز كە لە ديارى كانى بۆتە. قەلەيەكى زۆر قايمە؛ بە بەردى زۆر گەورەى رەش دامەزراو ە كە ديارە بەردەكان بە كۆتان گۆيزراو ەو ە. عەنباراوى گەورەى تىدابوو. كە گەراينەو ە، بە ناو كۆلانى گونددا ھاتىن. من سەر كلاو ەم لە سەر بوو. مندالىك دىتمى، زىراندى؛ زۆر ترسا. مىران گوتى: ئەو فەقىرە ھەر بارزانى سەرسوورى مل باركى دىتوو ە. تۆى بە ورچ زانى؛ بۆيە لىت ترسا!

ساردە پايز بوو. شەرى لە جەبەھەكان وىستابوو، بەلام ئالقەى موحاسەرە ھەر مابوو. بىر يار درا بەرەو سۆران بېرۆينەو ە. دەگەل ئەحمەد تەوفىق و ھەوالانى و مىرەنى سالىح بەگ و دوو پىشمەرگەى كەوتىنە رى. شەوىك لە نزىك سنوورى تركان ماين. ھىندىكمەن چوونە گوندى «زىتى» كە تور كىيە. كەوش و پەتووى كولكن و وردە ئەسپايبان كرىبوو. زۆرم ھەسرەت بوو كە سى دىنارم شك نەدەبرد لە پەتووەكان بكم. رۆژى داواى كەوتىنە ناو سنوورى كوردستانى بەردەستى تور كىيە و شەش سەعاتىكى برد تا لىي دەرچووين، بەلام تووشى جەندرمە نەبووين. لە رېنگە وە پىش كەوتم كە تا ئەوانى تر دىن گىوژ بخۆم. لە بن دارە گىوژىك بووم، پلارم تى دەگرت. پياوىك دوو كەو بە دەستەو ە، كچىكى زۆر جوانى دەگەل بوو؛ لىي پرىسم:

- تۆ باز رانگى؟ كووتالت پىيە؟

گوتم: نا برا! من موشتەرى شەكە مىي جوانم!

گەيشتبوو ە ھەوالەكان گوتبووى: ئەو ەى پىش كەوتوو ە شىتە! ھىچ وەك چۆدار ناچى و

دەلنی شەكە مئ دەكړم!

له گوندی «كاكله» وه له زئ پهرینه وه و هاتینه وه ناو عهرزی عراق. شو له قهبرستانیکمان خست. یهك دنیا داری وشکی تیداوو؛ بهلام له دیکه ی نزیکی - که هیلکه و ماستمان لئ کړین - گوتوو یان داری قهبرستان بسووتینن، دهمرن! دهگهل نهحمه دتوفیق بهربووینه داران و نهوانی تریش غیره تیان هاته بهر. ناگری نهو شهوه تا بهیانی گړی بلند بوو. نه م جار پاش یهك دوو سعات رئ کهوتینه دهشت. نهحمه دتوفیق کهسی نه ده گه یشتی؛ ههر ههیدیشی لئ ده کردین: «دهی خوښ برؤن!». گهینه سهر گؤماویکی زؤر خوښ، چهند داره بی له دهوره، سیوهری دهتگوت نیوه راست بهاره. مام علی بایه زیدی دهلئ: «ناخ! ئیستا گامیش بام و تیرم لهو سیوهره خواردبا و لهو گؤمه دا بنووستبام!». زؤرم برسی بوو. نهحمه دهر دهگوت برؤن! دهمزانی نهوانی تریش برسیانه و له بهر نهحمه ناو پرن دنگ بکهن. ههر چؤنیک بوو پیش کهوتم. گهیمه شوانیک:

- کاکه نانت پییه؟

- نه به خوا.

- شیر چؤن؟

- کاکه قاپه کمه ینده پیس و چلکنه کهس بیزی نایه شیر ی پی بخواته وه، ئاویش نییه بیشو م.

- ده تۆ بؤم بینه بزانه چؤنم!

له قاپیکی رهش هه لگه راوی موو پیوه نووساودا شیر ی بؤ هینام. چاوم قوچاند و یه کسهر به سهرمه وه نا؛ ئاهیکم هاته وه بهر. نه گهر بؤت بلیم قاپه که چؤن بوو ئیستا هیلنجت دیتی! نهحمه دتوفیق کاوړیکی قهلهوی له کابرای شوان کړی و په تمان کرد که له کوی بنه مان گرت، بیکهینه شیو. ههموانی زؤر شهکته کرد؛ تا له ناو چهند بیه کدا بنه مان گرت و کاوړمان سهربری و کهولمان کرد و به زگی زؤر برسییه وه چاوه نوړی برژانندین؛ له پر له پیشمانه وه بوو به تهقه. شهو بوو گولله ی لایه کی شه کهرانمان ده دیت سوور راده خوشین، پیاو له تهقه کهر ده بوو. خه بهر چییه؟

- کورینه بیته به یان ته یاره له دهشتی «هیرتی» شړمان ده کا؛ جیگه ی خوشار دنه وهش نییه. ههر به په له تۆزیک گؤشت هه لده پروزا و قووتمان ده دا. کهوتینه رئ. شهویکی سارد لهو دهشته وه ک میوژوو که هه لده لرزین. بؤ بهری بهیانی گه یشتینه ناو گوندی «سیده کان». چووینه ناو دوکانه چؤلیکه وه، ناگریکمان کرده وه و ماتمان هه لگرت. سبه ی خه بهری نهو شه ره گهری شهومان پرس، گوتیان جاشه کانی چیا ی «سهری حه سن به گ» به قهستی تفهنگیان بهر و یه کتر ته قاندووه. به دهوله تیان گوتوو و بارزانی هاتبوونه سهرمان؛ تا فیشه کی زؤر وهر گرن. نه ممش فیلی جاشان!

به ناو گونده کانی موهاجیراندا سهر کهوتین بؤ «گریشی» و بؤ شهو چووینه «رؤستی». سبه ی بؤ نیوه رؤ له گوندی «گرتگ» بووینه میوانی مه لا وهیسی و پاش نیوه رؤ بهر و رؤست هاتینه وه. له قهبرستانیک سهر رئ، دار گیوژیک هه بوو، گیوژی زهر دی درشت، دهتگوت بؤ هه تیوی بهر گرتووه:

- های لهو گیوژم!

مەلا ۋەيسى گوتى: كاك ھەزار! ھىچ كەس تا ئىستا نەيوزراۋە پووشىكىش لەم قەبرستانە بەرى؛ ديارە شەخسىكى زۆر توورەيە!

- مامۇستا راۋەستە قسەى حىسابىم ھەيە!

رووم كىردە قسەنەكە:

- ئەى شەخس! گىئوزە كانت گەيشتون؛ فەرموو بىانتەكىنە و بىانخۇ! دەنا دەۋەرن و دەرزىن. ئەگەر نا ئىجازە بدە من بىانخۇم. خۇ تۇ گولى بەخىل نى، نە خۇت بخۇى و نە بىشىدەى بە كەس!

چووم بە لاي گىئوزەۋە. مەلا و دوو سۇفى ھاۋرپى دەلېن: نەكەى! گوناخە! ھىرامە! پىلەقەم لە دار دا، گىئوز دابارى. باۋەر كە مەلا و سۇفى كە گوناخەكەيان بە من كىردىبوو ھىچيان ۋە بەر من نەھىشت؛ گىرفانىان لى ئاخنى!

دۆلى گىرتگ و رۇست - كە گوندى «سىملان» ىشى لى ھەيە - لەبەر باغات ۋەك بەھەشتە. لە بەفرى زىستانىشدا سىۋە سوورە بە دارانەۋە چاۋ لە پىياۋ دادەگىرن. كەۋتونەتە مىلى نىزارى ھەسارۇست كە بىلدتر چىاي عىراقە و بە ھەموو كىۋەكە دەلېن «ھەلگورد». لەۋىۋە لىك ھەلېراين. من رەگەل مىرانى سالىح بەگ كەۋتم كە بچىن سەرىك لە ولاتى «خۇشناۋەتى» بدەين. ولاتى خۇشناۋەتى بە تايىبەتى لە پايزاندا بە سەر مىۋەدا ۋىزان دەيى. ھەموو دېھاتى - كە يەكجار زۆرىش - پەرە لە ھەنار و ھەنجىر و ھەرمى و سىۋ و ھەموو بەرىكى دار و ھەموو جۈرە تىرىك. مىرانى سالىح بەگ لە مىرانى خۇشناۋى شەقلاۋەيە. ھەر چەند پروت بوو، دەسلەتلى ئاغايەتى و مىرايەتى نەبوو، بەلام بىر و برواى مىرانەى ھەر ۋەك خۇى بوو. رۇزانە پىشمەرگەيەكى دەنارد: بچۇ لە مالى فلان مىران بلى مىۋانى دەيىن! جارى وا بوو مىرانى خانەخوئ پروت ۋەك سلق، ناننى شەۋى نەبوو.

رۇزىك بە پىشمەرگەيەكى گوت: شىخ حوسىن ھەروو مالى كويخا ھەسەن لە زىۋەى، بلى مىران مىۋانتە! گوتم: مىران زۆر عەيىبە بۇ ئىمە مىۋانى كويخا بىن. كۇنە مىرانىك نىيە لەو نىزىكانە بچىنە مالى؟! تىنەگەيى گالتە دەكەم، گوتى: نا كاك ھەزار! كويخا ھەسەن ھەر لە مالىە مندا گەرە كراۋە و بەخىتوم كىردى. ۋەك مالىە خۇمانە.

بە پروكارى زىۋەدا دەچوۋىن؛ چ دىمەنىك؟... بىنە بەر چاۋت بە ھەزاران دار ھەنار لە ساردى پايزىدا گەلەى زەردىكە ۋەك زىرى بىخەۋش. گەلەى مېۋى رەز سوورە و لە ھەناران ھالاۋە. خودا تابلۇيەكى نەخشانىۋە ھەموو ھونەرمەندى دىنا گىئز دەكا. زۆر وىستام و روانىمە ئەو دىمەنە دلرېنە. چوۋىنە مالى كويخا ھەسەن؛ يەكى زىتى قوتى زىرەك؛ دەلېنى لە كۈنە تىنگى شەيتان دەرچوۋە! رووخۇش؛ قسەخۇش. زۆر عاقل بوو؛ پىم سەير بوو! ھەر دانىشتىن سىنىيەكى مېۋز و كاكەلە گۈز لە پىش دانىن، بەشى پەنجا كەسى دەكرد. مىران گوتى: دەچمە سەراۋى! تا دىمەۋە چايەكە ساز بى! كە ئەو رۇيشت، كويخا بە مىنى گوت: ئەرى مىران نەيەرموو كويخا ھەسەن ھەتىۋى خۇمان بوو؟!

- جا بۇ وا بلى؟

- كۈرە لوۋلاكى ئاغا بشكىنە گۈسەگى تىدايە؛ سەگم لەو تىرتىرە. سالى دە جار دەنېرى توۋتن و مېۋەى بۇ بىنېرم. دەلې ھەتىۋى خۇمان بوو؛ لە مالىە مە بەخىو كراۋە! شەو زۆر خۇشمان لى گوزەرا. مىران توۋرەكەيەكى گەرەى توۋتنى بۇندارى داگىراۋ لى

ساند. به چهند ماله میرانی بڼ نانی ترهوه رامنځ‌نورد تا گه‌یشتینه «هیران»، مهرکه‌زی شیخانی هیران که له باتی شیخ پټیان ده‌لین «کاک». سافی شاعیر - که ده‌رویشان شیعره‌کانی به ده‌فوه ده‌خویننه‌وه - کاکي هیران بوو.

بووینه میوانی شیخ سه‌بری که برای میرانی صالح به‌گ و تیمساریکی بازنشسته بوو. مالی له هه‌ولیر بوو؛ له ترسی ده‌ولت به‌ته‌نیا له حوځره‌یه‌کی هیران ده‌ژیا.

شیخ گوتی: ئیستا شیویکتان لو لیده‌نیم زور خوش. گوشت و ټاوی ته‌مامه و تر و ته‌ویل‌ه‌ی کرده ناو شتیک و له سهر کووره‌ی دانا و چووه‌هر. که هاته‌وه، گوتی: هه‌وا ته‌شوکه‌ی نایلون بوو؛ له سهر ناگر هه‌لق‌چابوو. ببوو توب و چنشت حه‌بس کرابووا فریمان دا.

«کاک» نه‌و دهمه پیره‌میردیک بوو به‌ناوی «کاک‌علی»، تا بلن‌ی پیاویکی مباره‌ک بوو. له‌و دپیه که هه‌موو دنیای دار و ټاو بوو، شوینیک بؤ کاک هه‌یه له‌دووری حه‌وزیک له‌بن سیه‌ری شو‌ه‌بیان، که به‌راستی شاعیرانه‌یه. کاک له‌قسه‌ی قوری من خو‌شی ده‌هات. هه‌موو ئیواران ده‌بوو بچمه‌لای.

پوژیک گوتی: وا نو پوژ بؤ په‌مه‌زان ماوه. هه‌زار ده‌بی مانگی په‌مه‌زان لای من بی.

- به‌خوا کاکه بمبه‌خسه من به‌پوژوو نابم. خو‌شم به‌تو، به‌لیدان ناده‌ما!

- باب‌ه به‌پوژوو مبه‌ما! شهرته بؤ خو‌م نانی به‌یانی و نیوه‌پوت بؤ دینم...

پیره‌میردیکي دیکه‌ی برای کاک به‌ناوی «مام‌نور» هه‌بوو، دهم‌چاو چرچی لووت ټاولاوی شل و شه‌ویق، نه‌وه‌نده قسه‌خو‌ش بوو نه‌بیته‌وه. پیاو مردووی له‌گوړئ با، مام‌نووری دیبا، ده‌هاته پیکه‌نین. زورم قسه‌ی خو‌ش لی بیست؛ زوریشیان بؤ ده‌گپ‌امه‌وه که به‌داخه‌وه له‌بیرم چوونه‌وه. دوو سی شتم له‌بیر ماون:

* مام‌نور له‌ناو‌ئاغاه‌تی دزه‌یی له‌ده‌شتی هه‌ولیر میوانه. پیاویکی هیرانی دی، لینی

ده‌پرسی:

- توو نه‌گه‌یوه؟

- به‌لئ قوربان «سه‌خوره» بووه (تازه ده‌گا).

مام‌نووری ده‌لئ: هه‌تیو وس به‌ما! ئیستا ناغایانی دزه‌یی هه‌موو هجووم ده‌به‌نه سهر تووی هیران!

* له‌خانه‌قای سه‌ید نه‌حمه‌د له‌که‌رکووک، مام‌نووری ده‌چپته ټاوده‌ست. دیواری ټاوده‌سته‌کان نه‌وییه و به‌حال تا نیوه‌ی له‌شی پیاو داده‌پوشن. ناغایه‌کی بوشناغیش ده‌چپته ټاوده‌ستی ته‌نیشتی. مام‌نووری ده‌لئ: به‌خیراتی باب‌ه! خه‌لکی کویی؟

جغاره‌یه‌کی پت‌شکه‌ش ده‌کا و له‌سهر دیواره‌وه بؤی داده‌گیرسین‌ی و مل له‌چاک و خو‌شی و باسی کاسبی و کار ده‌که‌ن! به‌سه‌ید نه‌حمه‌د ده‌لین دوو شیت له‌ټاوده‌ست چه‌قه و هه‌رایانه. ده‌زانی فیکي مام‌نوره.

- مام‌نور نه‌وه چت کردووه؟

- قوربان به‌خودا پیاو شهرم له‌میوانی خو‌ی ده‌کا نه‌یدوین‌ی و جغاره‌ی نه‌داتی!

سه‌ید ده‌لئ هه‌ر نه‌مړ دیواره‌کان بلند که‌ن!

* کومه‌لیک ناغای دزه‌یی ده‌گه‌ل مام‌نور ده‌چنه مه‌له له‌جو‌گه‌ی گه‌وره‌دا، لیباسی مام‌نور ده‌فرین. تا ده‌یه‌وی ده‌رکه‌وی خو‌لی پندا ده‌که‌ن. مام‌نور ماندوو بووه، زمانی کت‌شاوه و

قاقاش پىدە كەنى.

- بە چى پىدە كەنى؟

- خۆم ھەر ۋەك بەرازىك دىتە بەر چاۋ پەنجا سەگ دەورىان دابى و دە قور و لىتەى
ۋەردەن!

لە ۱۸ ۋۇزى ۱۸ مانگى يازدەى سالى ۱۹۶۳ سەلام عارف - كە سەر كۆمارى بەعسىيە كان بوو -
لە بەعسىيان ھەلگە ۋاھە و دەم لە پووشى كردن. ئەو دەمە لە ھىران بووم. لە پاش پىنج ۋۇز
دەگل مىران - بە لەوەر و دى بە دى - خۆمان گەباندە «دۆلە ۋەقە» و بووینە مىوانى
ھەباساغا مامەنداغا. ھەباساغا ۋەئىسى عەشیرە تىكى گەرەپە و پتر لە پەنجا گوند مولكى
ھەبوو. سەرەپاى ئەو ھەش عەشايرى بۆلى و بابۆلى - كە لە لای قەندىل گەرمىن كويستان
دەكەن و يەكجار زۆرن - دە بەر حوكمىدا بوون. ھەر لە شارى ۋاھە تا گەلالە، ۋەغىت و ئاغا
خۇيان سەر بە ھەباساغا دەزانى؛ نىمچە پادشاھەك بوو. ھەو ۋەلەين ئاغاى كە ببو ۋە يارىكارى
شۇرش، ئەو بوو؛ بەلام ھىچ خوو قۇرە دەماغى ئاغاىانەى نەبوو. زۆرى ھەز لە گالتە و پىكەنىن
بوو. ھەتا بلىي ۋۇج سووك و خوین شىرىن؛ زەلامىكى زۆر بلىندبالاى جوان چاك. سەخىيەك بوو
كە باوكى حاتەمى تەى دەبوو ورتەكى مالى ئەو بچنىتەو. زۆرى مىوان بووم، قەت نەمدى لە
سەد مىوانى كەمتر ھەبى. ۋۇزى ۋا ھەبوو پتر لە دووسەد مىوان لە سەر سەفرەى ئەو كۆ
دەبوونەو. نەخویندە ۋارىكى يەكجار زىرەك و سياسى بوو. كەچەسىۋاتىكى كەمى ھەبوو.
حىزبى شىووعى و پارتى و قولە حىزبى تر ھەمووى لى ۋازى بوون و تارىفيان دەكرد.
جارىك جەلال تالەبانى لىي پرسی: ھەباساغا تۆ بە نەخویندە ۋارى ئەو ۋەندە زىرەك و بەكارى،
ئەگەر خویندە ۋار باى، چ دەبووى؟

من گوتم: ۋەك حىكايەتى «سەماشى سۆمرست مۇم» ئىستا مچىۋرى كلىسا دەبوو!
بە چاۋەنۆرى مەلامستەفا، لە دۆلە ۋەقە ماينەو. مىران پەتوۋە تووكنى توركيای بە دىارى
دايە؛ ھەباساغا ھەر لە مەجلىسەكە گوتى: كاك ھەزار ئەو لە بۆ تۆ!
گوتم: من نامەوى.

گوتى: ئاخ لە داخى تۆ ۋەزگم داۋە! ھەموو كەس ھەتتا مامۇستا گەرەكان شىتم لى
دەخۋازن. من لە كۆيە پىچت دەدەمى، ناتەوى؛ رادىۋم پىشكەش كردى نەتەۋىست؛ پەتوۋى
مىرانت ناۋى؛ ۋا ديارە تۆ لە دلدا شىووعىكى زۆر غەلىزى؛ دەلىي مالى فئودال گلاۋە!
عەونى يووسفى ۋەزىرى قاسم، ھەمزە عەبدوللاى كۆنە سەرۋكى پارتى و عوسمانى ۋەئىسى
پىتوۋى حىزبى شىووعى مىوانى بوون و ماۋەيەك بوو دايانكوتابو. ۋۇزىك عەونى گوتى: كاكە
باس بلى كراسىكم بۆ بىن!

- كوا كراست دراهو؟

عەونى كۆت و جلىقەى داكەند. كراسىكى شرى چلكنى نىشانى مەجلىس دا.
- كاك عەونى! خانوۋىيكت لە ھەولير ھەيە، پىنج ھەزار دىنارت دەدەمى بىمەيە!
- ھەر چەند دەۋلەت داگىرى كردوۋە بەلام بە دە ھەزارىشى نادەم.
- ماينىكت ھەيە، پىنسەد دىنارت دەدەمى بىمەيە.
- حاي! بە خوا موشتەرى ھەزار دىنارى ھەيە!

- بۆلە سپىندارت لە گەلالە ھەن، بە چوار ھەزار دینار لیت دەکەرم نەغد و تۆ دیناریکی لى
بدە بە کراس!

- قسەى ھىچ! سپىندارە کانم بايى دواز دە ھەزار دینار!

گوتى: جا ئەو جار موستەحقى!... ھەر وون دوو کراسى لە بۆ بێن!

گلۆسە جگەرەى جمھوورى لە پيش بوو، بەشى میوانانى لى دەدا. ھەمزە داواى کرد، پاکەتى
بۆ دريژ کرد. ھەمزە دەستى بۆ دەبرد، دەستى دەکیشاو و پیتی پیدەکەنى! تاویکی مشک و
پشیلەى پى کرد، ئەو سا داہ. سەرم بردە بن گوپی: تازە تیدەگەم چۆنت ئەو قۆرە دەماغانە وا
رام کردوو. دەتەویست بە رادیو و پەتوو، ئەو دەردەش بە سەر من بێنى! زۆر پیکەنى.

زۆر دەگەل من گەرمى گرتوو. پیکەو دەچووینە راو. شەوانە میوانى ھەر گوندیک
دەبووین لە مزگەوت دەنووستین. دەگەل رەعبەتان وەک برا چووکە دەجوولا و دەدوا.

رۆژیک بە دووی کەرویشکا ئەسپمان تاو داوو. ئەسپەکەى من - کە ئەویش ئى ھەباساغا بوو -
ویستى لە کەندالیک باز دا، بە روودا ھات و بەر لەو بەکەوئى خۆم ھەلداشتە قەرەغ کەند و
جووت پى چەقیم. ھەباساغا پیتی سەیر بوو؛ دەیگوت: من تۆم بە شارستانی خاویلکە دەناسى کە
ناویری سواری کەرىش بى؛ بەلام ھەرچى بیرت لى دەکەمەو و دەرنەچى!

شەویک لە گوندیکی پشت رانیە بووین، چوار ئاغاى پزەدرى - یەکیان جوانمیراغاى ناو بوو -
ھاتن و کاریان بە ھەباساغا بوو. شەو کە راکشابوون، ھەباساغا لە خەوى ھەستاندم و گوتى: با
قسەى قۆر بەکەین! ھەمید عوسمانیشى راست کردوو، ناردى چوار مریشکان بېرژین. قسەى
قۆرمان دەکرد و دەحیلکاینەو. ئاغاى پزەدرى کە بە قەلانگیش گوویان ناگاتە دەم! بە توورەیی
سەریان ھەلینا، بزەنن کام بى شەرمە خەوى لى تیک داوون؛ کە ھەباساغا یان دى خۆیان مات
کر دەو.

گوتم: ھەباساغا، ئیستا لە بەر خۆیانەو دەلین ھەباسى مامەنداغاى سەگباب بە رەفقیایەتى
سەر رووتى حیزبى شارستانی، پیاوھەتى خۆى لە دەست داو! ئیمەش کە کارمان کەوتۆتە ئەو،
ھەم ئابروومان دەچى، ھەم لەوانەشە ئەو شەلاتییە بۆمان پیک نەھینى!

پیرە ئەرمانیەکی فەقیر لە سابلاخ، کار و کاسبى رەژى دابیژن بوو. گوتیان «تلیش»
موسولمان بە! پوولت بۆ کۆ دەکەینەو، خانووت بۆ دەکەین، ژنت بۆ دینین. ھەر کە
شادەوئیمانى ھینا، سونەتیان کرد. بەلام ژن و مال و خانوو نەبوو. تلیش زۆر بە کول لە
سووچى دوکانەکەى دەگیا، دەیگوت: «کیرە کەشم چوو، دینە کەشم چوو!».

ھەباساغا - کە زۆر پیکەنى - گوتى: دە جا شەرتە کارەکەشیان بۆ نەکەم تا تەواو ببنە تلیش!
شەو بوو؛ دە سوار بووین. کابرایەک لە کۆخیکەو - کە تەنیا مالى لە چۆل بوو - ھەرای کرد:
- ھەباساغا داہزە! قاوڕمە ھەبە.

داہەزین. قاوڕمەى کابرامان خەلاس کرد. لە رى گوتم: ئاخەر ئەو بەستەزمانە قاوڕمەى سالى
لە کیس چوو، نەدەبوايە لا دەى.

گوتى: نا بە سەرى تۆ، لام نەدا با دلى دیشا!

چەند رۆژیک دواى ئەو، کابرا لە دۆلەرەقە بوو. ھەباساغا گوتى:

- فلان تۆ ئەو سال چەلتووکت لى نەکریوم، دیارە دەستت قوچاندوو.

- ئاغا جارئ پارەم بۆ ھەلنەسووړاوه.

له کاغزیک شتیکی نووسی و دای به نۆکهریکی. نووسیووی شازده تهنه که برینجی بدهنی و ههقه که ی گه یوه!

رۆژیک له دۆلهره قه چوومه رانیه. شهو له مالی مام قادر باغهوان بووم. سبه ی ویستم به پی بچمه وه دۆلهره قه؛ چه مه دانیکم پی بوو. مام قادر گوتی: بازار ی دارفرۆشان هه موو خه لکی دۆلهره قهن. چه مه دانه که ت بۆ به رنه وه؛ خۆت به پی برۆ.

چوومه مه یدانه که، له کابرایه کم پرسى: کاکه! خه لکی دۆلهره قه نیت؟
- نا!

- ئەدی که سی دۆلهره قه یی ناناسی؟

- به لئ ده یانناسم؛ به لام که س ئەمڕۆ نه هاتووه.

گه رامه وه. بانگی کردم:

- خه لکی دۆلهره قه ت بۆ چییه؟

- جا که لیره نین هیج.

- ئاخو بلئ.

- گوتم: جانتاکه م بۆ به رنه وه.

- خه نه جهرت پییه؟

- بۆ چییه؟

- ده و رگمی راکه بزانه خوینی لی دی؟! کور هه زده رۆژه له دۆلهره قه کی چات بۆ داده نی؟
کی جیت بۆ راده خا؟ کی ئاوت بۆ دیتی؟ کوپرا به رۆژیک نامناسیه وه؟!
- ئای ببه خشه، راست ده که ی! چۆنی؟ چاک ی!

- ده ی ناوم چییه؟

- ها، چی، ببه خشه؟

- برایم!

- ئای کاک برایم گیان چۆنی؟!
- برایم نا و قوزه لقورت! ده تهوئ ئیسترت بده می و ده تهوئ جانتات بۆ به رمه وه.

چه مه دانم دایه و ده گهل جه عفه ری کور ی مه نافی که ریمی سا بلاغی - که زه لامیکی به هه یکه ل بوو - به پی به ره و دۆلهره قه چووین. شه و داها ت؛ گوتم با بچینه پلنگان.
- ئاخو سه گ هه یه و من له سه گ ده ترسم.
- کاکه من سه گت لی ده رده که م.

خۆمان له سه گان خه لاس کرد و چووینه مالی مه لا عوسمان. قیره ی مریشکم بیست، گوتم هه رچی هه تانه نه وه ده خوین و نه مه یشت مریشک سه ر بېرن. دۆکلیوی که شکانی سه ر به رۆنیان ده گهل هیلکه و رۆن هیتا.
- جه عفه ر تۆ کامیان هه لده گری؟
- دۆکلیو ناخۆم.

نزیك هه زده سال بوو دۆکلیوی که شکم نه خوارد بوو. نه وه نده م خوارد شه و خه وم لی نه ده که وت.
جه لال تاله بان ی ها ته دۆلهره قه که خا وه نۆر بی تا چاوی به مه لامسته فا ده که وئ. له

سەرباننىكى گوند ھات وچۇ و قسەمان دەکرد. دەستى پىچ کرد که بارزانى له حىزبايه تى توورەيه و دوژمنى تەنزیمە، چەند کەس له ھەوالانى حىزبى له لای گەلالە دەرکردوو. بە دوور و درىژى حىکايە تى کارە خراپەکانى حىزىم بۆ گىرپاوه کە دلى بارزانى ئىشاندوو و ھەموو گوناھىکىش له برايم ئەحمەد دەزانى. ئەگەر برايم ئەحمەد بە رەئىسى حىزب نەمىنى و ھىچ نەبى وەک مستەفا کەمال ناوى بنىن باوکى کورد و له ماله خۆى دانىشى، بارزانى له يارىدەدانى حىزب درىغ ناکا؛ قەول دەدەم حىزب بە تۆ دەسپىژى کە تۆى زۆر خۆش دەوى.

گوتى: ئەگەر راست بکەى بە شەرەفم من ھەوەل کەس دەبم کە دژى برايم ئالا ھەلکا و لە حىزبى لا با. دەبى شەخسىک - ھەرکى بى - بکرىتە قوربانى دە پىناوى مەسلەحە تى گشتىدا... بارزانى گەيشتە جى. شەویک دوور و درىژ باسى ھاتن و قسەى خۆم و جەلالم بۆ کرد. گوتى: من موافىقم برايم لادەن، جەلال لە جىگەى ئەو بى و بە دل يارىدەى حىزبە کە بدەم.

جەلال بە دلخۆشى و قەولى مەردانە رۆيشت؛ بەلام نەک ھەر ھىچى لەو بارەو نەکرد، بگرە لە دژايە تى بارزانى کۆشتر بوو. وەبال بەستۆى خەلک، دەيانگوت جەلال عاشقى «ھىرۆ»ى کچى برايمە و ھىرۆ ھەزى لى ناکا. ديارە برايم قەولیکى پى داو. لە دوايشدا ئەمە وە راست گەر. برايم ھەرەشەى لە ھىرۆ کردبوو؛ ئەگەر مێرد بە جەلال نەکەى خۆم دەکوژم. ئىستا چەند سالە جەلال زاوا زىرنەى برايمە...

ھەباساغا تکای بۆ ھاشم عەقراوى کرد کە لە خۆرا بنگەى بىتواتەى چۆل کردبوو؛ ھەلاتبوو. بارزانى عەفووى کرد.

«سەید عەزىزى شەمزىنى» نامەيەکى بۆ «حاجى محەممەدى شىخ رەشىد» - کە دوژمنى سەر سەختمان بوو - نووسىبوو: «تۆ وەرە با پىکەو مەلامستەفا لە ناو بەرىن و تۆ سەرۆکمان بە!...». کاغەز گىرا و سەید عەزىز و چەند کەسێکى دیکەى وەک عەلى حەمدى گىران. دوايى لەبەر خاترى سەید عەبدوللا ئەفەندى، سەید عەزىز بەردرا. عەلى حەمدى کوژرا. شەویک دەگەل مەلا باقى و ئەحمەد تەوفىق لە «سپىاوى» بووين کە گوندیکى چکۆلەيە لە دۆلەرەقە. مەلا باقى ھەر شەوى زۆر مابوو چای لىنا. خانەخوێکەمان (کۆیخا رەسوو) شىتۆکەيەک بوو:

- مەلا باقى ئەو چىيە دەيخۆيەو؟

- ھەھوو چەند فزوولى! دەرمانە زگە و دوکتور بۆى نووسىوم!

- دە بە خوا منىش زگ ئىشەمە، لۆ منىش تىکە!

- زۆر بى سەلىقەى، دەرمانى نەخۆشیک بۆ يەکى تر نابى!

- بە خودا دەبى و دەبى بۆم تىکەى!

ئەحمەد گوتى: مەلا باقى گەيشتوو بە گون رەشى خۆت! بۆى تىکە تا بەو بەفر و سەرمايە دەرى نەکردووين!

کۆيخا دوانى خواردوو و ھەر دەيگوت: دەليى چای خۆمانە!

پىنجەسەد چە کداریک دەگەل بارزانى بوو رۆژانەش خىزەرەى ميوان بۆ دىتنى بارزانى نەدەپساو. گوشت و پلاو و نوپنى ھەباساغا بنەى نەدەھات و قەت نەمدى رەوى گىرژ بى. زۆر مايەنە و لەوێو بەرەو رانە ھاتىن. مەلامستەفا مەدرەسەى سەنگەسەرى کردە بنگەى خۆى. گوتيان خەلکى ئەم گوندە زۆر برسىن. بۆيان کەوتە سوالى گەنم؛ زۆر زوو لە برسايتەى رزگارى

کردن.

له بهغداوه پياوې دهولت به سهرؤكايه تي حاجي عهبدوره زاق ناويكي نهستانداري مووسل هاتنه رانيه بؤ وتووېژ كردن. سهره تاي گفغوگو دامه زرا و درېزه ي كيشا و حيزبش له وتووېژدا بهشدار بوون و له نهجامدا گهينه برپاري ناگرهس و دهولت قهولي زور شتي دا؛ جگه له خودموختاري. به يانيه كه له ههر دوو لا بلاو كرايه وه و برپار درا بارزاني و سهراني شورش كو بنه وه و برپار بدن كه بچنه بهغدا و حقه خويان داوا كن و بيخهينه سهر قاقهز و مؤر كړي. من كه ماموستاي حيزبي نه بووم و له وتووېژي سياسيدا بهشم نه بوو، نازانم درېزه ي قسه كان چؤن بوون؛ تنيا چهند شتيكم له و باره وه له بيره كه خؤم ناگاداري بووم: شهويك له گوندې «دووگو مان» كو بوونه وه يه كي گه وړه له مزگهوت پيك هاتبوو. قسه له وه دهكرا كه كي بچيته بهغدا؟ چهند كهس بن؟ كي ده چي و كي ناوېري بچي؟ يازده كهس بن يان نو؟... من له خوار مه جليسه وه هلمدايه:

- پيشمهرگه سهر بازه، ههر كهستان پي باش بوو ناتواني بلې ده چم يان ناچم. يازده و نو و حهوت له حيسابدا فريقيكي واي نيه، ئيوه رووني كه نه وه چيتان له دهولت ده وي، داواي چي بكهن و له سهر چي پيك بېن. مه سه له ن داواي نيوه ي نهوتي كهركووك بكري، به لام به چوار يه كي رازي بن و له وه نهينه خوار. ههروه ها هيزي چه كدار و هه موو شتي تر كه خؤمان بؤ به كوشت داوه...

كاك برايم گوتي: نه وه ي تؤ ده لني ده بي ده پيشدا به گشتي و به ته فسيل هه ده في حيزب روون كهينه وه و نه مهش هيچ نه بي سي مانگ وه ختي ده وي و ده و په له په له دا ناكري. گوتم: عه جايب ده مينم له حيزبيكي سياسي كه چهند ساله كار ده كا و نه وه سي ساله شه ريه تي، هيشتا ئامانجي خؤي ديار نه كړد بي و نه زاني ته واو چي ده وي... بارزاني ده مه ته قه كه ماني بري، گوتي: يازده بي و نو بي بروا ناكه م هيچيان له ده ست بي. ده ي قسه بكهن كي بچي.

«دووگو مان» ديه كي خيله كيان بوو كه ههر له پاييزه وه ئاوه دان و له به هارا چؤل دهكرا. ماله كانې هه مووي زور زه لام و به وشكه به رد داندراوي وهك يهك ده چن. ده گهل ميراني سالج به گ و چهند برادر يك له ماليك دامه زرينر ابووين. به ياني كه له مال ده رچووم، بؤ نه وه له گه رانه وه دا ليم تيك نه چي، قيتاييه كم له سهر ياني كرده نيشانه. شهو درهنگ كه ويستان له كن بارزاني هه ستين، ميران گوتي: پيشمهرگه كانم ده وين بمبه نه وه ماله كه.

- بي قهزا بي منت ده گه لم، شاره زام!

رؤشتين، نيشانه مه نديته وه. سهرم به حه ساريكدا كرد و له ده رگاي ژووره وه مدها، گوتيان ئيمه هيچ ميوانمان نيه.

- ناخر ئه دي ماله مام نه بي له كوييه؟

- مام نه بي له ديه دا نيه!

ميران تووړه ببوو: ئابرووت بر دووم!

ميران به و تاريخه كهس نه ديتووي، دهنگيشت نه كرد تا بتناسن و له رؤزنامه دا بنووسن ريگه ي لي تيك چوو بوو!

ديسان گه راي. رووناكييه كم له مله گؤزه يه كه وه ديت كه ده ديوار گيرابوو، روانيم

هه واله كانمان بوون. به خاوهن ماله كهه گوت: نه رې من نيشانه م كړدبوو، بۇ نه ما بوو؟
- كاكه نيشانه چې؟ به ياني من بووم فـهـرهـنـجـيم ده خۆمهوه پېچابوو، سه يري حه يوانانم
ده كړد!

- باشه نه دي ئيره ماله مام نه بي نيه؟
هه موو له قاقاي پيكه نينيان دا: نهو كوره يه ك مانگيله مان ناوي نه بيه، چونه تو ناوي ئيمهت
له بير چوو و نهوت له بير ماوه؟!
- كاكه گيان زيره كييه كهه سر ده كا!
ناوي خه لكې گوند و گاران و خوښمان (ميوانه كان) گو ماويك له باراني داويستاو بوو؛ كه لاهه
كه ريكي تو پويشي تيدا بوو.

شهويك له «گرېداغ» كو بيوينه وه. مه لامسته فا قسه ي كړد و زور به گر حيزي پارتيدا چوو،
كهس له ماموستانيان قسه يان نه كړد. له خۆمهوه خۆم تي خست، گوتم:
- شتيكي كه مه علومه حيزب بۇ سر كړايه تي و شاهه زا كړدني گهل له خه باتي نازا ديخوا زيدا
زور لازمه و به بي حيزيكي ريكي ويك هيچ كار به پوه ناچي. نه گهر بارزاني له حيزي پارتې و
سر كړده كاني تووره يه، با بيانگوري؛ به لام حيزيكي هه ده بي دامه زري. با نيوي پارتې نه بي؛
حيزي ته نه كه بي! ناو شهرت نيه؛ ناوه روك پيوسته...

كاكه زيا داغا هستا و ته سديقي بير و پرواي مني كړد. بيستم كه مه لامسته فا له دوايه به
كاكه زيادي گوتبوو: هه زار فيري كړدي نه م قسانه بكه ي و له سه برابم و جه لال وه جواب
بني.

حاشاي له وه كړدبوو، گوتبووي قسه كانيم به باش زاني و ته سديقم كړد.
كه لهو مه جليسه ده رچووين، سه ليم فـهـخـري - كه نه فـهـسـريكي روتبه سهرواني عه رب بوو
ده گهل شورش كهوتبوو؛ كوردش زور باش فير ببوو؛ پيمان ده گوت كاكه حه مه - گوتي: به
شهره فم پياوي وهك تو له حق گوتن نازا ترم نه ديوه. نهوانه كهسيان نه يانو پرا ديفاعيكي بكهن؛
تو وا به دم بارزانيدا چويه وه...

جه لال كه ده گهل مان بوو گوتي: كاك هه زار! به راستي پياوانه ديفاعت له حيزي خوت كړد؛
ئيمه به خورايي تومان به دزي خومان ده زاني.
گوتم: مام جه لال! ئيستاش حيزي خۆم نيه؛ چم به چاك زاني گوتم. ناشمه وي كهس
مه منوونم بي...

شهويك له «به رده سپيان» ي لاي قه لادزه ديسان كو بوونه وه. ئيستا نازانم قسيكي چون بلاو
كړابوو كه دزي بارزاني و شورشه كه ي بوو؛ مه علوميش بوو چ كه سانتيك بلاويان كړدو ته وه.
بارزاني نهو شهو زور تووره بوو؛ فـهـرمووي: ده بي نهو كه سه ي نهو قسه ي بلاو كړدو ته وه
په يداي كهن و جه زاي بدن.

گوتم: قوربان نه گهر بوت په يدا كهه قهول ده ده ي بيكوزي؟
- كييه؟ نه گهر ده يناسي بۇ نالتي؟

- من هه زار نه م قسه م بويه هه ليه ست تو ناقي كه مه وه. هه كهس خراپه ت ده گهل ده كا
گور جي عه فووي ده كه ي. خراپي وامان لي په يدا ده بي سه د جار ئيعدام كړي تو خه لاتي
ده كه ي! به لي منم گونا هبار كه. ده بفهرموو با بمهن له سه به فر و دوو گولله م پيوه نين،

فیری تهنی کردنی خاینان بی!

گوتی: تۆ ئەمشەو زۆر توورەیی؛ چیتەر لە سەر ئەو باسە نارۆم.
 رۆژیک لە گوندی «سارکێ» لای بارزانی بووم. رادیۆ باسی ئاغانیانیکی لای دھۆکی دەکرد کە
 چاویان بە تاهیر یەحیای سەرۆک وەزیر کەوتوو و بوونە جاشی دەولەت. ناوی غازای حاجی
 مەلۆ، عەبدولواحیدی برای و چەند کەسیکی گوت. سەرم بردە بن گوینی هەباساغا گوتم:
 - برادەرە خۆشەویستە کە ی مەلامستەفاش (مەحموداغا ی چەمانکێ) ماو:ە گۆی بگرە!
 بارزانی پرسى: چییە؟
 گوتی: قوربان قسە ی خۆمانە.

لە پەرادیۆ گوتی مەحموداغا ی چەمانکێ قسە دەکا. تاهیر یەحیا گوتی: جا بتبینم چۆن بە
 گۆر ئەو سەرکەشاندە دەچی و چۆنیان دەترسینی.
 هەباساغا گوتی: هەزار باسی ئەم پیاوێ دەکرد کە لای وا بوو جاشە و تۆ هەر پیت پیاوی
 باش بوو.

ئەوانە زۆریان خراپە کرد. لە ئاخیدا مەحموداغا کۆپکی کۆژا، مالی سووتا و هاتەو بەر
 دەستمان و تۆبە ی کرد. غازیش چاویکی بە گوللە کوێر کرا و ئەویش هەر هاتەو و خۆی
 کردەو پێشمەرگە.

حیزب بلاوی کردبوو کە بارزانی کوردستانی بە چەند سندووق پرتەقال و چەند کراسیکی
 دیاری عەبدولواقی و تووێژکەر فرۆشت. وای لێ هاتبوو ئەگەر پارەمان دەدا بە دوکانداریک
 دەیگوت بۆنی پرتەقالی لێ دێ! بە راستی منیش ئیمزای ئەو ئاگرەسەم زۆر لا گران بوو.
 رۆژیک لە سەنگەر دەگەل مەلامستەفا لێمان بوو بە کێشە. گۆرپە وای لێ هات کە حەرەسی
 بارزانی هاتە زوور، وەیزانی شەری بە راستە. بارزانی بە حەرەسە کە ی گوت: بچۆ دەر!

گوتم: کاکە! تۆ زۆر سالت زەحمەت کێشاو: بە پالەوانی ڕێگە ی ئازادی کورد ناسراوی؛ پیر
 بووی. زۆر حەیف کرد ئەو ئیمزایەت کرد. ئەگەر بتگوتایە بیست ملیۆن دینارم حەقی ئیمزا
 کردن دەوی، دەیاندا یە. من چاوەنۆڕ بووم ئەگەر نەسلی دوا ی ئیمە پرسیان ڕێگە ی ئازادی بە
 کوێدا ی؟ لە عیراق جێ قەبری تۆی نیشان دەن و لە تورکیە قەبری شێخ سەعید و لە ئێران
 قەبری قازی محەممەد. قەبرتان نیشانگە ی ڕێگە ی ئازادیخوازان بی؛ نەک بچێ ئیمزای
 ئاگرەسیکی وا بکە ی کە خەلک گالته ی پێ بکا و بڵێن کوردستانی فرۆشتوو...

لە توورەییان گوتی: کوردستانی چی؟

گوتم: کوردستانی هەموو شت. من و هەزارانی وەک من بۆیە تۆ وەک بت دەپەرسیت کە
 خەمخۆری کوردستانی. وەک لە قورعاندە دەلی: لە ئیستاو جیایی نیوان من و تۆیە؛ خواحافیز!
 هەر ئەمڕۆ دەڕۆمەو بەغدا یە و فەقیری خۆم دەکەم...

دەرکەوتم؛ لە حیرسانیش دەگریام... سواری جیپیکی کرێ بووم و چوومە ماله مام قادری
 باغەوان لە رانیە. سەعاتیک شەوی ماوو، لە دەرگایان دا. گوتیان هەزار وەرە کارمان پیتە. دوو
 چە کداری بارزانی بوون. خواحافیزی یە کجاریم لە ماله مام قادر کرد و لێم روون بوو لە سەر ئەم
 بێ ئەدەبییە ی دوینێ گوللەبارانم دەکەن: گەشتینە پشت رانیە. چوار جیپ لە دووی یەک
 وێستابوون؛ مەلامستەفا وێستابوو. گوتی: هەزار تۆ لە گەل جیپی مەلا برایم سوار بە! چووینە
 «سەرچاو» بووینە میوانی خێوەتی «ئەحمەد شاباز». پاش نانی نیوہۆ گوتی: حەرەس بە

له ریځه تاوړکی چاک هیچ دهنگی نه کړد. له پر بیدهنگی شکاند:

نہمجار کردیہ گالتہ و گہپ، گوتی: چوں سواریکم؟

- یو؟

— قوربان عہرہ بی دہزانی؛ بہ لام لہ سہر دہستووری نہ حوی نالئی!

- جا نه ڇويه؟

به و رده گالتانه و چوینه دۆله په و گه شتی کمان به لای بیتواته و دیهاتی تر دا کرد و هاتینه و سه ننگه سه .

نه حمهد ته و فېق و فايق موعينې و جه ماعه تيان له مه نزلېكې ديكه بوون و هم مېشه هات و چومان هه بوو. زور جاريش سهرم له بنكه ي مامؤستانې مه كته بې سياسي دېدا. عه بدوللا عه لې - كه باس م كرد و يه خه ي له دؤستايه تيمدا درې - گله ي لې كردم كه بؤ ناچم سهرې مالى نادهم؟

- کاکه عمو لا! کورد ده لیج «نان نه گهر له ت بوو یه کتر ناگریته وه»...

روژیک ده گهل مهلا شوکور مستهفا به ريدا به ره وهه ولير ده هاتين، گوتي: عهبدوللا

كانى مارانى دەلى ھەزار زۇر بىۋەقايە! گوتىم: كاكە تۇ خويندەۋارى! توخو پىم بلى ۋەفا چىيە و بە چى دەلىن؟ مات بوو، گوتى: ئابروۋى خۇشىمى تىدا دەچى؛ كە تۇ ۋە ھەموو چاكەت دەگەل كىردم و لە بىرم نەما...

مىرزا برايمى چاۋشىنى سابلاغى بە شەو حىكايەتى ئەسكەندەرنامەى لە قاۋەخانە دەگوت. بە رۇز ئىعلاناتى حىزبى بە دەنگ بۇ خەلىك دەخويندەۋە. لە سابلاغيان و ھەموو ئىرانىيان زۇر دورەپەرىز بوو. رۇزىك رەھمانە شىتى جەلىل كەلەباب - كە ھاۋشارى كۇنى مىرزا برايم بوو - دەچى سلاۋى لى دەكا و دەلى: ئاغا مىرزا برايم! تۇ خۇشەۋىستى پىشەۋا بوۋى؛ چۇن قىۋول دەكەى حىزب بىتكاتە زورنا!

- بۇ سەگىاب! نايى ھىچ سابلاغيەك بە لامەۋە بى! شەۋى چەندىك لە سابلاغيەكان چوۋبوۋنە قاۋەخانەى «سەيد نەسىم» كە گوتى لە حىكايەت بگرن. مىرزا برايم - كە ئەسكەندەرى لە قەلەيكدا بە گرتن داۋە - داۋاى چاى كىردوۋە، نەفەسىك بدا؛ لە دىتنى ۋە سابلاغيانەش دلى خورتە. پاش چايەكە دەلى: - جا ئەگەر ھەزەرەتى ئەسكەندەريان گا!...

خەلىك پىدەكەن، دەلى: تا ۋە ھەتىۋانە دەر نەكەن بۇتان نالىم! رۇزىك لە قاۋەخانەى قەلادزە، مامۇستا تەۋفىق وردى - كە زۇر چەۋر و چلىك و چلىكن بوو - بۇ گىرامەۋە: لە بەغدا لە كار دەريان كىردم. چوۋمە ۋەزارەتى ئاموزوش و پەروەرش شىكايەتم كىرد. معاونى ۋەزىر گوتى: رەنگە تۇ ۋەزىرى دەريايى بازانى بى! گوتىم: كاكە وردى! سىامەند و خەجىت كىردنە ئەرمەنى، دەنگمان نەكەرد. چۇن بە سەفەرىكى تاران بۇ لاي حىزبى توۋدە - كە ژەكەت لە سەر دانا - ۋا فىرى فارسى بوۋى كە نوۋسراۋەى ماكسىم گوركى لە فارسىيەۋە بىكەيە غەرەبى؟!

- نا كاك ھەزار تۇ غەرەتى! فارسى زۇر باش فىر بوۋىمە!

دەچوۋمەۋە مەنزل، وردى بە غار بانگم دەكا:

- كاكە ئەرى بە فارسى «دىشب» ماناى چىيە؟!

- يانى دۈشەۋا!...

رەسوۋى وسىنى سابلاغى بوو، مالى چوۋبوۋە كۇيە. دوو كورى بوو كە يەكەن دىلشادى ناۋ بوو. لە پاش سىيەمى ناونجى، چوۋبوۋە دارۋلموۋەلمىنى موقەدىماتى بىۋە موعەلىم. لە پاش بىستى شەھرىۋەر ھاتىبونەۋە سابلاغ. دىلشاد رەسوۋلى - كە لە عىراقى خويندەۋو - لە نوۋسىن و خويندەۋەى كوردىدا زۇر لە سەر بوو؛ لە كۇمەلى دىمۇكراتى سابلاغ زۇر لە ۋوۋ بوو. لە رىتى ورمى دەگەل زەبىحى و قاسمى قادىرى گىرا و برايە ھەبسى تاران و لە پاش سەركەۋەتى پىشەۋەرى بەردرا و لە سابلاغ بەرگى ئەفسەرى دە بەر كرا. مەقالاتى جوانى دەنوۋسى؛ سىۋادى غەرەبىشى زۇر باش بوو. تۇزىك داۋىن پىس و مەشروۋى بوو. شەۋىك زۇر بە سەرخۇشى ھاتە مالىمان لە سابلاغ. وبىستى بىروا، گىرفانى گەرام نەۋەك بە سەرخۇشى دزى لىكەن. ۋەرقەيەك بەر دەست ھات كە ۋوللىكى لە سەر حىزب جەعل كىردبوو. حىزب بەخشى. دەگەل زەبىحى و سەيد ئەحمەدى سەيد تەھا راى كىرد بۇ عىراق. چۈنكە عىراقى بوو نەيانگرت و ھاتەۋە كۇيە. حىزبى پارتى لى دىدۇنگ بوو؛ لە قەلادزە رۇزىك گوتىان مامۇستاكەن وان لە دەۋەتى دىلشاد. ئىتر دەگەلىا ئاشت بوۋنەۋە و برايەكى عەزىز بوو! تىگەيشتم كە گۇشت

قەلەمۈنە و پلاو ئەگەر ھەبىي، زۆر دوژمەنت بۆ دەکا بە دوست...

وھەكىلى شىخ حوسىن بوسكىتىنى بوو كە ملىۋىتېرىكى ۋە جاخ كۆپر بوو. دەبوو ۋەكىلى تووتن فرۇشتىنى پۈژدەريان. دەرەمەدىكى زۆرى ھەبوو؛ بەلام پىس فېرە قومار ببوو. ئەوسا كە لە قەلادزە بووم زۆرى كوردایەتتى دەکرد. بەلام لە پاشەپۇژدا لە قومار خانووی دۇراندبوو؛ فەقىر ببوو؛ چووبو بوو جاش؛ جاش لای حكوومەت. چەند مەقالىكى دژى كوردان لە مەجەلاتى بېرووتىدا بلاو كردهو. ئاغايەكى پۈژدەرى بە ناوی عەلیاغا شەوېك پفاندی و دایە دەست پىشمەرگە و ئىعدام كرا. جا تا ئەوانەى نەكردبوو، كۆنە ھەوال و ھاوسەنگەرى شەرى دەورى سەردەشتىشم بوو؛ لە قەلادزە تەواو سەبووریم پى دەھات. كە پفینرابووش، لە خوار گوندی «سلى» لە ناو دەشت دېتم:

- دلشاد بۆ وات كرد؟

پىكەنى گوتى: سەفەرىك بوو كردم...

گوتم: عەرەب دەلئىن ھەموو جارېك جەرپرە بە سەلامەتى لە ئاوانەتەو. مەن و ئەحمەد تەوفىق لە ھەموو كەس بۆت ناھەت تر بووین؛ لەبەر ئەوئى تۆ سابلاغیت ھەر لە ئىمەیان دەپرسى: دلشاد بۆ واى كرد؟ ۋەك خۆشكەمان رەدوو كەوتىچى وا بوو...

كەچى ھەر ئەو عەلیاغايش لە دواپۇژدا ببوو جاش و ئەویش پفیندرا و كۆژرا!

زستانی سالى ۱۹۶۴ سەرمایەكى زۆر سەخت بوو. كەمتر سەرمای وایان لە بېر بوو. جارېك چەند كەسېك چوونە «سندۆلان»، گوتیان لاوان چوونە راوئ. كە ھاتنەو گوتیان بە ھەزاران رېشۆلە و قازوو سەرما بردوویە و ھېچمان دەست نەكەوت. چىرۆكى كارى سەرما زۆر لە ئەفسانەى تىكەل كرابوو؛ بەلام مەن بۆ خۆم دېم شاھۆيەك بە سەھۆلى گۆلاويكەو نووسابوو، لاقى بەر نەدەبوو. خەلكى زۆرى لى ھالابوو، بۆیان پزگار نەكرا!

شەوېك لە قەلادزە لە دەعوەتى رەسوول مامەند بووین. دەگەل دوكتور سىدىق ئوتروشى و سەلىم فەخرى چوونە دەر. كۆلەبالتىكى ھەورامى بە زېم دە بەردا بوو؛ دەتگوت لەشم دەرزى ئاژن دەكەن. لام دایە مەنزلى كاكە زیاد. پاش چارەگىك ھاتن گوتیان دوكتور مردوو؛ سەرما سەكتەى پى كەردبوو.

چارە مانگ بوو لە مالا خۆم بىئاگا بووم. مەرەخەسىم ساند و لە رېگەى سولەيمانىيەو رۆيشتم. بوومە مېوانى رەحمانە شىت. رەحمانە شىت لە سابلاخ ناوی بە باشى نەپۇبە؛ بەلام بلىم چى؟! مالتىكى لە سولەيمانى گرتبوو، ھەر لىقەوماوېكى ئىرانى بچووباھ سولەيمانى، مېوانى ئەو بوو. سەرەراى نان و پىخۆرى زۆر و تەسەل، ئارەقىشى بۆ دەكپىن. نىوہ ئوتىلىكى ھەبوو، ھەرچى لە مالاكەى جىگەى نەدەبوو، دەپناردە ئەوئ كە بە مەفت بىخەوئ. بە راستى سەربازى گومناوېك بوو كە قەدرى نەزانراو. لە مالاكەى ھاتمە دەر بچمە بازار، لاوېك لە سەرى كۆلان وىستابوو؛ گوتى: ھەزارا حېزب رازى نىيە تۆ لەم مالا مېوان بى. گوتم: تۆ بمبەو مالا خۆتان. سەرى داخست و رۆيشت.

لە سولەيمانىيەو گەبىمە كەرکووک و گەرامەو بۆ ھەولئىر كە كاك مەحمەد مەولوودى ھەوالم بېنىم. پياوېك بە ناوی مەولوود لە سالى گرانىدا لە شىوہ چۆتە شەقلاوئى عىراق، زوو مردوو. مىندالىكى ساواى بە ناوی مەحمەد و بىوہۇنىكى لە پاش بەجى ماو. ژن فەقىرى كەردوو و مىنالە ھەتوہەكى كورې پىگەياندوو. پىئى خويندوو، بۆتە نووسەرىكى داستانى كورد

که هیندیک داستانێ به عهره‌بی و پرووسی و ئینگلیسی چاپ کراون به ناوی (مهم) به تایه‌تی چیرۆکی «په‌نجا فلس» که زۆری ناو په‌یدا کردوه. پوخته‌ی ئه‌مه‌یه:

به هه‌تیوی و زۆر نه‌داری، له‌ پێگه‌ی مه‌دره‌سه، په‌نجا فلسیه‌کی دیوه‌ته‌وه، به‌ لایه‌وه گه‌نجیکی زۆر به‌نرخه. موعه‌لیم له‌ پۆلدا راستی ده‌کاته‌وه و له‌ سه‌ر که‌شفی ئه‌مریکا پرسیا‌ری لێ ده‌کا، به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌لێ: په‌نجا فلس!

له‌ شه‌قلاوه، له‌ سالی ۱۹۵۵دا ناسیم. زۆر خۆم به‌ به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم که تا ئیستا که ده‌کاته نۆزده‌ سال، تووشی ره‌فیقی له‌و راست‌تر و به‌وه‌فاتر و مه‌رد و مه‌ردانه‌تر نه‌بووم. ئه‌و ساله‌ له‌ شه‌قلاوه مونس‌ی فه‌رمانداری بوو. دوا‌یی له‌ هه‌ولێر ده‌ژیا و کارمه‌ندی ئیداره‌ی شه‌هرداری بوو.

من بیر و به‌روام وایه‌ پیاو ده‌بی زۆر دۆست بگرێ. ئه‌گه‌ر له‌ هه‌زاریان یه‌کیان ده‌گه‌لت راست و به‌وه‌فا ده‌رچێ و ئه‌وانی‌تر هه‌مووی خوار و خێچ و فیل‌باز بێ، هه‌شتا تۆ قازانجته. محهممه‌د بارته‌قای هه‌زار دۆست پتر ده‌هاته‌وه...

محهممه‌د مه‌ولود گوتی: ماله‌وه‌تان شوکور ساغن؛ خه‌به‌رم پرسیون. چی تریشی نه‌گوت. دایکی منداڵان گوتی: له‌وه‌تا تۆ چوویه شۆرش، هه‌موو سه‌ری بورج کاک محهممه‌د مه‌ولود هه‌ر که‌ حقووقی وه‌رگرتوه، نه‌چۆته‌وه ماله‌ خۆی؛ راست هاتۆته‌ به‌غدا، له‌گه‌لی به‌ش کردوین و مانگی پازده‌ دیناری نیوه‌ی حقووقه‌که‌ی به‌جێ هه‌شتوه. کرێی پێگه‌شی له‌ گیرفانی خۆی داوه...

«مهم» که‌ بیه هه‌مووکه‌س و کاریکی من، له‌ رۆیشتنم بۆ کێو -هه‌ر چه‌ند ده‌ست کورتیش بوو- له‌ یاریده‌ و سه‌ردانی مال و منداڵم درینگی نه‌ده‌کرد. جاریکیان که‌ ماوه‌یه‌ک بوو له‌ شۆرش بووم، نیوانی حیزبی برایم و جه‌لال ده‌گه‌ل بارزانی تی‌ک چوو‌بوو. ئه‌وان له‌ دژی ته‌ره‌فدارانی مه‌لامسته‌فایان ده‌نووسی و ئی‌مه‌ش له‌ دژی ئه‌وان. نامه‌یه‌کی کاک مهم هات؛ نووسیبووی: «زۆر له‌ کۆنه‌ براده‌ران گله‌یان لێت هه‌یه. لایان وایه‌ بوویه شاعیری ده‌رباری بارزانی و گه‌لی کوردت له‌ بیر نه‌ماوه و زۆر شتی تریش. زۆر به‌وه‌ نا‌ره‌حه‌تم که‌ به‌ خراپه‌ باست بکه‌ن...» له‌ جوابی نامه‌که‌یدا نووسیم:

«کاکه‌ نازانم چۆن سوپاسی ئه‌و هه‌موو چاکه‌یه‌ت بده‌مه‌وه که‌ تۆ تا ئیستا ده‌گه‌ل منت کردوه. به‌لام تۆ ده‌زانی ئه‌م‌رۆ ئاشنایه‌تی ده‌گه‌ل من، ئه‌ویش بۆ که‌سیکی وه‌ک تۆ خاوه‌ن منداڵ که‌ له‌ ده‌زگای ده‌وله‌تا ده‌ژی، به‌ راستی خه‌ته‌ره و من باش ده‌زانم هه‌رچی له‌ شاران و منیان ده‌ناسی، ئیستا نایانه‌وێ بمانسن و نایانه‌وێ ده‌وله‌ت بزانی که‌ دۆستی شاعیریکی نزیک له‌ بارزانی؛ که‌ هه‌رچی خراپه‌، به‌ ده‌وله‌ت و دۆستانی ده‌لی. تکایه‌ تۆش منت له‌ بیر به‌جێته‌وه؛ وا بزانه‌ نه‌تناسیوم. ئه‌گه‌ر که‌وتینه‌وه بێ ترسی، یه‌کتر ده‌گرینه‌وه و ئیستا که‌ خۆتم لێ نه‌ناس و بێگانه‌ بکه‌ی، زۆر پازیم و هیچ ناکه‌م. با کۆنه‌ براده‌رانیش لێت در‌دۆنگ نه‌بن و له‌ سه‌ر من نامه‌وێ تووشی هیچ ته‌گه‌ره و به‌ره‌هه‌ستی‌ک بێ...»

زۆری نه‌برد نامه‌یه‌کی هات، ده‌لێ: «هه‌ژار! تۆ نا‌هه‌قت نه‌بوو که‌ ئه‌مه‌ت بۆ من نووسیوه. چونکه‌ هه‌ر که‌س تۆ ناسیوته و به‌ مه‌ردت زانیون، له‌ لیقه‌وماندا دیتووتن که‌ هه‌والی لیقه‌وماوان نین. به‌ داخه‌وه منت نه‌ناسیوه! من خۆم له‌ خه‌لکی‌تر به‌ مه‌رد و خاوه‌ن قه‌ولتر ده‌زانم. که‌ گوتووشمه‌ خۆشم ده‌ویی، راستم گوتوه. تۆ که‌یفت لێیه‌ جێبۆم بۆ بنووسه‌! خراپه‌م بلێ! دۆژمنایه‌تیم بکه‌! به‌لام لێت پروون بێ تا مردن ده‌ست له‌ دۆستیت به‌رناده‌م؛ ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ر تۆ

بىمبەنە پاي ئىعدامىش. خراپ ھالى مەبە! مەن ھەر ئەو كەسەم كە ناسىۋەتم...»
نازانم بلىم «مەم» چۆن دۆستىكىم بوو...

- ھاشىم كوردى سابلاغىش - كە لە ھەولير دوكاندارە - قەرزەكەى تۆى بۇ ھىناۋىنەوہ.
- قەرزى چى؟

- چۆن؟ گوتى سى دىنارم قەرزى ھەزار لە سەرە؛ لىم وەرگرتەوہ. جگە لە و دوانە ھىچ ئاشنا
و برادەرىكت ئەحوالى نەپرسىۋىن و ھەروەك نەبوۋىي وا بووہ. بەلى جارىك عەبدوللا ھات،
مستەفا و زاگروسى برد، عەكسى كىشان و پياۋەتى كرد.

ئەم عەبدوللايە، يوسفى رىزوانى سابلاغى بوو؛ لە دەست دەولەت ھەلاتبوو؛ ھاتبووہ بەغدا.
رۇژىك كە دەگەل جەلالى شەرىكم لە دوكانى عەكاسى بوۋىن، جىللىك رەنگزەرد، زۆر بە
كزىكەوہ گوتى: كاكە ئىوہ كوردن؛ منىش لىم قەوماوہ. كارىكم بۇ پەيدا كەن خىرتان دەگاتى.
دەنا لىرە لە برسان دەمرم.

- كاكە خەم مەخۇ! كارىشت دەدەينى و تا ئىمە لە برسان نەمرىن تۆش برسى نابى.
كردمانە شاگردى خۇمان كە ھىچى لى نەدەزانى، وردە-وردە فىرى عەكاسىمان كرد.
دەستى دەگەل دەستمان بوو؛ چمان بخواردايە، چمان بېۋشىيا، ئەویش وەك برايەكى
ھاۋبەشمان. پولى شاگردىشمان دەدايە؛ تا باش فىرى عەكاسى بوو. ئەودەم گوتى: زۆرم
زەحمەت داۋن. شۆنىكىم دىتۆتەوہ دەگەل عەكاسىك، دەمكاتە شەرىكى خۇى.

- چ لەوہ چاكتر؟ ھەر كارىكت بە ئىمە بى شەرم مەكە! براى خۆتىن...
جا ئەو عەبدوللايە بوو كە عەكسى بۇ كۆرەكانم گرتبوو، لاۋاندبوۋىنەوہ و بە ۋەفادارم ھاتە بەر
چاۋ. زۆر زوو دىتەمەوہ و ئەحوالىم پرسى؛ گوتى: شەرىكايەتییەكەم نەماۋە؛ ئىستە شاگردم.
كابراى ۋەستام زۆر دەم پىس و خەسبىسە. خۆزگە نەجاتم بوايە و جىدى شاگردى ئەرمەنيانم
نەكردبا.

- كاكە رىزوانى ھىچ خەم مەخۇ! دوكانىك پەيدا كە! مايە لە مەن و كار لە تۆ، بە نىوہى.

- كاك ھەزار چۆن لە چاكەى تۆ دەرچم؟ تا دەمرم نۆكەرى كەوشەكانتم...

دوكانىكى لە «تل محمد» كە زۆر دوور لە مالى ئىمە و لەو پەرى بەغدايە پەيدا كرد.
سەدوپەنجا دىنار دەسمایەم دايە و خۆشم كارم دەگەل كرد. تا دوكان كەوتە كار. گوتم:
رىزوانى تا شش مانگ ھەرچى لى پەيدا بوو بۇ خۆت؛ چونكە ستودىۋ لە ھەوہلەوہ مشتەرى
كەمە. لەوہ بەو لاوہ ئەگەر منىش نەبووم، نىوہى قازانچ بدە بە مالەوہ كە مەن باۋەرپىم بە تۆ
ھەيە.

ئەو لە سەر دوكانى بە نىوہىيەمانە، رۇژىك كۆرپىكى پى ناساندم بە ناۋى «عەبدوللاى قالە
سەرشكاۋ» كە باۋكى مردوۋە و خەلكى سابلاغە و زۆر ئەمىنە و دەسمایەيىكى بۇ پەيدا كە
دوكانىك دەكاتەوہ. سەد دىنارشەم بە برۋا بە رىزوانى بۇ كابرا قەرز كرد. ماۋىەك ھەلسوۋرا و
دوايى رىزوانى گوتى: شىست دىنارى زەرەكەى لە پاى مەن...

زۆر بە خاترجەمى ئەمجار مالەوہم بەجى ھىشت. بە رىزۋانىشەم گوت چونكە مەن كارت
دەگەل ناكەم، تۆ ئەگەر مانگى دە دىنارىش بەدەى بە مالەوہ رازىم و زىادى بۇ خۆت. دىسان
زۆرى ئىزھارى مەمنوۋىيەت كرد. چونكە بە قسەى ئەو، دوكان زۆرى لەوہ پتر لى پەيدا دەبى.

پۇيشتىم بۇ شۇرش و دوای چەند مانگ ھاتمەوہ:

- ھا، رېزوانى چۇنە؟

گوتيان: دوو مانگ. مانگى دە دینارى داوہ، ئىستا دەلى دوکانى خۇمە و نایدەم!

- ھەى نەبى؟...

- دەلى ئەگەر دەتوانن شکایەتم لى بکەن! ئیوہ خۇتان قاچاغن! بۇ خۇى ژنى ھیناوە، مالى

پىکەوہ ناوہ و زۇر سازە!

- ئاغای رېزوانى ئازادیخواز ئەمەى لى پەیدا بووہ!... راست دەکا، من خۇم قاچاغم شکایەت

چۇن دەویرم بکەم؟!

ئاخرى ھەر کاک محەممەد مەولود چووبووە سەرى، جوینى پىداپوو، گوتبووى: دەزانم تۆ دەگەل پیاوى ئەمنى بەغدا کار دەکەى؛ بەلام من ھەژار نیم قاچاق بىم. وا دەکەم زنجیرت کەن و بتدەنەوہ بە ئیران. جا خۇت دەزانى... خولاسە بە قىرەى کاک محەممەد، سەت و پەنجا دینارى مایەکەى ھەوہلى داپوہ؛ کە دوکانەکە ئەودەم شەشەد دینارىشى دینا. چەندەم پى سەیر بوو کە لەم حیزبى دیمۆکراتى دواپىەى ئیراندا رېزوانى ھاتەوہ و گورجى کردیان بە سەرپەرستى ھەمو مەلەبەندى ھەوشار و قەرار وابوو بیکەنە وەکیل لە مەجلىسى شورای ئىسلامى! دەپى کام سىحرى کردىپى کە وا لەبەر چاویان ببوہ مەلاپکەت؟! ئىستاش نازانم چکارەپە.

دەمەو پاییز ھاتمەوہ شۇرش. شەو لە نزیک چوارقورنە، جىپ دە قور گىرا و بە تاریکی بە رىدا دەھاتین. لاقم دە قولکەپەک کەوت و وەرگەر. قەدەرێک بە کۆل ھەلیانگرتەم. قور خلاس بوو. سواری جىپیان کردمەوہ. لاقم تا ئەستورایى رانىشم ھەلمسا؛ وەک مار پىوہى دابى. گەپینە ھەسارى سەنگەسەر، بارزانى دىتمى، گوتى بیگەپەننە قەلادزە.

- قوربان کاغەزم بۇ ھیناوى!

- کاغەزم ناوى؛ بە پەلە بیەن!

مام حارسى بارزانیشى دەگەل ناردم کە شکەستەبەندىکی زانا بوو. بۇ بەیانى ئەحمەد شابازیش ھات. لاقیان ھىنامەوہ جى؛ بەلام نزیکەى دە رۆژان کەوتەم.

لەم بەینەدا زۆر شت رووى دا کە ئىستا بۆم ناچنەوہ سەر پەک. ئەوہم لە بیر ماوہ کە رۆژێک لای بارزانى بووم لە سەنگەسەر، برايم ئەحمەد و جەلال و سەید عەزیز شەمزىنى و عومەر دەبابە و چەندىکی تر لە مامۆستایان کە لە بیرم نەماون -ھا، یەکیکیشیان عەلى مام رەزا بوو- لەوئى بوون. سەید عەزیز گلەپى کرد کە چەند رۆژە لە قەلادزەى! بۇ نەھاتوویە لامان؟

گوتەم: من لاقم وەرگەرپوو، کەس لە منى نەپرسى؛ بیئمە چى؟

مەلامستەفا گوتى: ھەژار بۇ گۆشت مریشک نەبى نایە، دەعوەتى بکەن دى!

- بەلى سبەى لە مالى تاهیری براى عومەر دەبابە میوانى...

زانیم قسەى مەلامستەفا ماناپەکی دیکەى ھەپە. سبەى پىش نیوہرۆ چووم. قسەیان دامەزراند:

- بارزانى دوژمنى حیزبە؛ وەتەنى فرۆشت؛ ھەربینا بە یەکجارى خۇى تەسلىمى دەولەت کرد

و چەکی دانا و شۇرش لە بەین چوو...

ھەر کەسە قسەى خۇى دەکرد. عەرزەم کردن:

- برا! من نالیم وا نییه؛ ناشلیم له کاری ئیوه رازییه. نه گهر ئیوه کوردستانان خوش دهوئ و ناتانهوئ شۆرشه که ی له ناو بچی، وهرن شتیک بکه: ئیوه گویتان بۆ بارزانی شل کردبوو؛ ههر ده تانگوت به لئ قوربان وایه. کهس ئیعتیرازیکی نه بوو. ههستن بچینهوه لای بارزانی، بلین کاکه ئیمه بۆیه شۆریشان ده کرد لاما و ابوو خزمه تیکمان پی ده کری، ئیستا که تۆ لیمان نارازیت، گوندیکمان بۆ دیاری بکه لئی داده نیشین. کئ له جیی ئیمه داده نیی رازین. وهک خوشستان ده لئین، ههزاران پیشمه رگه ی سهر به ئیوه هه یه و ههزاران پارچه سیلاحان لایه. راسپێرن دوو ههزار تفهنگ و تیرباریک بهشارنهوه و پاشقلی دهن، ولاتی سوله یمانی به قسه ی خۆتان هه مووی سهر به ئه مری ئیوه یه و به هاسانی ئه و کاره ده کری. بارزانی به بی ئیوه ی هیئنده به ته جربه، کاروباری سیاسی بۆ هه لئاسووپی. هیچ دوو مانگی پی ناچی بانگتان ده کاتهوه و ده لئ بۆ خۆتان ته نزیمی حیزب و پیشمه رگه بکه. نه گهر - وهک ئیوه ده لئین - خۆی و چه کی ته سلیمی حکوومهت کرد، چه کی وه شار دووتان و پیشمه رگه ی هه والتان وه کار که ونهوه و مه هیلن ئالای شۆرش بکه و پته عهرزی. نه گهر خۆتانی ئیستا لی یاغی کهن، وه بزانی شۆرش فه وتا...

عومه ر ده بابیه و عه لی مام رهزا و بابه کر پزدهری گوتیان قسه ی هه زار بهر دل ده کهوئ. سهید عهزیز شه مزینی گوتی: قسه کانی زۆر خراپه و ئیمه چه ندین فهوج پیشمه رگه ی به بیر و باوه ر و فیداییمان هه یه که ده توانین جوابی مه لامسته فا نه ده ینهوه و ده ربکه یین. جه لال گوتی: سویند و ئیمزای پیئج هه زار پیشمه رگه م له و باخه له دایه. برایم نه حمده که می قسه کرد. که چوو بوومه دهر، گوتبووی: ئیوه هه زار نانس؛ هه رچی ده بلی ژه هره بلاوی ده کاتهوه. دوژمنی سه رسه ختی حیزب هه زاره...

هاتمه وه لای بارزانی، ئه و قسانه م بۆ نه گێرايه وه؛ به لام گوتم: پییم زۆر ناخۆشه که دووبه ره کایه تی بکه و پته شۆرش. تا نه رۆیون تۆ دلیان خوش که! ده ترسم برۆن و کارمان به یه کجاری تیک چی...

- پیته وایه کهنگی ده رۆن؟

- له وانه یه ئه مشه و، سه بی برۆن. تا نه رۆیون چاریک بکه!

- با برۆن بزانی چ ده کهن؟!...

به ره به یانی ئه و رۆژه، زۆر له و مامۆستایانه رۆیوونه و بنکه ی خۆیان له ماوهت. له سهر رادیۆکه یان به یانیکی حیزبی و ره سمی ده رچوو که بارزانیان له حیزب ده رکرد و کهس نایب به قسه ی بکا. بارزانی به وه زۆر تووره بوو و گوتی: ده بی ئه و پاته خته یان لی تیک ده م و خه زینه که یان به ده به فقیران. لوقمانی کورپی به دووسه د بارزانییه وه نارد ه سهریان. هه ر هه ستی خه ته ریان کرد، شتیاو بوون. قه راریان دا بو هه لئین بۆ ئیران. به سه تان سندوقه چا و ته لیه شه کریان ده چۆم هاویشتبوو. به سه تان تفهنگی برنۆ و کلاشینکۆفیان شکاندبوو؛ ده رووباریان خستبوو. بابه کر گوتی: له و ده ست و پی ون کردنه دا، گوتم: کاک برایم پییم وایه قسه ی هه زار ژه ره نه بوو! گوتی: به لئ بریا به قسه ی ئه ومان بکر دایه. به لام تازه هه موو شت چوو...

مامۆستایان به سه تان پیشمه رگه وه گه یبوونه سنووری ئیران؛ چه کیان ته سلیمی ساواک کردبوو. گه وه ره کانیان له تاران و چکۆله کانیان له هه مه دان دامه زرانده بوون. ئه و هه زاران پیشمه رگه ی جه لال ده یگوت سویند و ئیمزایان له باخه لم دایه، ده سته - ده سته ده هاتن، هه ر

یہ کہی پینچ دینار و دہ دیناریان لہ بارزانی وەردەگرت و بۆ کوئی دەناردن، دەچوون. زۆر پیاوی رۆشنیر و دوکتور و پیاوی زۆر دلسۆز لەو لەبەرێک هەلەوشانە دلایان لە شۆرش سارد بۆو و چوونەووە مالی خۆیان؛ یان چوونە خارێج. بەراستی بەلایەکی زۆر گەورە بوو بە سەر ئەو شۆرشە گەورەییە هات. زۆرم لەبەر گران دەهات کە پێشمەرگەیی -بە قسەیی برابرم، دلسۆز و رۆشنیر- هەتا دوینێ، هەموو گیانیان ئیخلاص بوو بۆ سەرانی حیزب، دەهاتن جێیویان بەو مامۆستایانە و تەنانەت بە حیزبی پارتی دەدا. هەر بۆ ئەوە چەند دیناریک وەرگرن...

«برووسکە» ناویک پێشمەرگەیی حەرەسی جەلال بوو، هەمیشە لە دواوە دەپوشت. دیتم هاتە حەساری بنگەسەر:

- کاک هەزار! بە بابە گەورە بلێ: جەلال -هەیی دایکی وا- زۆری خراپە دەگەل کردووم. گوتم: برووسکە! جەلال تۆی زۆر خۆش دەویست. لای من پیتی گوتمی من پوولت دەدەم، تۆ دەچی دەیدەیی بە کەباب بۆ پێشمەرگان؛ ناخر بۆ خۆشت شتیکی بکەر! ئیستا من پینچ دینارت بۆ وەردەگرم؛ بەلام ناپیاوییه تۆ جێیو بە جەلال بدە...

دیسان چوونەووە قەلادزە. کاروباریکم نەبوو. لەو سەفەرەیی دوایدا سمالیلی شەریفزادەم ناسی. لام وابوو ئەو لاوە ناسک و نازدارە ناتوانی مانگیکی لەو کێو هەلکا؛ کەچی زۆر زوو ببووە پێشمەرگەیی کێ مەزبووت.

مەلا باقی لە سەنگەسەر کاروباری ئەو خەلکەیی -کە دەهاتنە لای بارزانی- بەرپۆ دەبرد. دیار بوو خەلک زۆریان گەلەیی دەکرد کە ئیوا هەیه بیست پۆز زیاتر مەحتەل دەبی و جواب وەرنەگری. بارزانی گوتمی با هەزار یاری دەیی مەلا باقی بکا. مەلا باقی توورە بوو. کارەکی بۆ من بەجێ هێشت. سێ پۆز من کارەکم کرد. هەر کەس نامەیی پێ بوو، بەیانی لێم وەردەگرتن، هەمووم لە وەرەقەیی کدا خولاسە دەکردەو: فلان داوای پوول دەکا؛ فلان ئیستریان لێ ساندووە؛ فلان قەرزێ نادەنەو؛ فلان... دەمبەردە زوور لای بارزانی، بێم بە قسەیی خۆی و میوانانی دەدا، یەک-یەک بۆم دەخویندەو و جوابەکم لێ وەردەگرت. سەعاتی چواری ئیوارە پێیانەووە دەگەرام: بۆ تۆ پینچ دینار؛ تۆ بچۆ لای فلان کەس؛ تۆ... بەو تەرزە هەمووم بە یەک پۆز بەرپۆ دەکرد. بەلام دیتم کارە کە بقیە: بارزانی نەیدەزانی لە پینچ دینار کەمتر بۆ کەس حەوالە کا؛ بۆ زۆرانیش دە و بیست بوو. دەمروانی لات و دەسپری قەلادزە و رانیەش فێر ببوون هەر بە دوو پۆز بە عەریزەیی کەووە دەهاتن داوای پوولیان دەکرد. بە یەکیکم گوتم: تۆ دەلالی بازارێ؛ حالت خۆشە؛ پوولت نادەم. گوتم: نەبی رۆبەیکم دەیه (پینچ تەمەن). دامی، چەقەیی لێ دەدا! ئەوێشم دەرتنا! سەودام دەگەل دەکردن؛ پینچ دیناری بە نیو دینار رازی دەبوو. ئەو پوولی بەرانبەر بە ئەمری بارزانی وەرمەدەگرت، ئیواران هێشتا هەتا سەت دینارم دەگەراندەو. گوتم: قوربان زۆر دەترسم فێری دزی کردن بێم؛ ئەو کارە ناکەم.

فەرمووی: دەست هەلمەگرە! وەسوەسە مەکە!

- بە خوا نایکەم!

ناچار کارە کەمیان دا بە «تەها بامەرنی» ئەفسەر و دواي حەفتاودوو سەعات ئیستەقام دا. لەو نامانەیی کە دەهاتن و هەمووی من دەمخویندەو، یەکیک نامەیی دابوو بە حاجکی حەرەسی بارزانی کە ئەویش هەر دەبوو بیداتە دەست من. ئەوێم خولاسە نەکردەو، هەمووم بۆ بارزانی خویندەو: «هەزار بە تۆ خاینە؛ فەرقی دەکا. پوولی داو بە ئایشە ناویک کە ژنیکی

سووكە لە قەلادزە و سرتەشى دەگەل كىردوو...»!

بارزانى فەرمووى: ئەو سەگابەم بۆ پەيدا كەن! گوتم: پۇشتوو: نايناسم. لە راستىدا ئەسلەن قەت ژىنىك نەھاتوو تا پوولى بىدەمى. يان نەيدەمى.

عەرزەيەك نووسىبوى: «من مەلا فلانى سەنەيى، دەمەوى پىرسىارت لى بىكەم؛ تارىخى كوردستان دەنووسم...». بارزانى گوتى: ئەو مەلا كۆل كەو! ھەر بە تارىخ نەمنووسى؛ بە ھەر چى رازى دەكەي رازىم! كاپرام لە قاو خانە دىت، چاويلكە بە چاويلكى پىش تۆپى رەش، مىزەر سىي بە پىشو.

- ئوستاد با تەختەيەك بىكەن!

لە بازىدا لىم پىرسى: چۆنە تەشرىفت لىرەيە!

- ئەيژم تارىخ بنووسم.

- يانى تارىخ بۆ تارىخ، يان بۆ پوول؟!

- تارىخ چە باوا؟ پوولم گەرەكە!

- پىنج تەمەنت پى بەم چۆنە؟

- بەخوا نامگەيىتە سولەيمانى!

- نىم دىنار خاسە؟

- مەمنوونم!

- پوولى چايەكەشت خۆم ئەيدەم.

- فرە مەمنوون!

مەلام بەرنەدا تا بەرپىم كرد.

قانىع -كە حىزبى پارتى لە سولەيمانىيەو دەريگردبوو- لە مەريوان بىر دىبووانە تاران و ساواك ھەلپىچابوو كە تۆ چۆن لە شىعرى خۆدا گوتووتە خوسەرەوى پەروىز گەواد بوو؟

- بە فەرھادى گوتوو كىو كۆن كە، ئەم ژنەي خۆمە ئەدەمى؟!

خراوەتە حەبەسو. عىسا پەژمان گوتوويە: ئەمە لە عىراق دەريانكردو: زۆر سووكە: ئەگەر ئۆيە بىگرن دەبىتە پالەوانى مىللى و قەدرى بۆ پەيدا دەبى. خستىبووانە ماشىنەو و لە حدوودى عىراق بەرەلايان كىردبوو. ئەويش ھاتە لای بارزانى، دووسەد دىنارى داىە. قانىع گوتى: ئەمە بىدەم بە كى؟

- بە كەس؛ ھەر بۆ خۆت.

- دىنم نەبى ئەگەر باوەر بىكەم! قەت لە حەياتمدا چوار دىنار پىكەو نەكەوتوونە گىرفانمەو!

كۆرپىك دەگەلمان لە چىاي براندۆست بوو. كچىكى ھەلگرتبوو كە لە سەر بىشكە مارەي لە كەسىكى تر بىرابوو. بارزانى عەقىدەي وابوو مارەي پىشوو نەھاتوو. چونكە بە رەزامەندى كچ نەبوو و باوكىش بۆ مەسلەحەتى خۆي، نە بۆ مەسلەحەتى كچ ئەمەي كىردوو. كچەكە لە مالا ھەھاباغى حەمەدى عەلىياغا بوو. لە سەنگەسەر ھەھاباغى دەيەويست كارەكە رۆوبەرا بىكا. مەلا مەعسوومى كۆيە -كە مەلەيەكى بەناوبانگ بوو- ھاتبوو دىدەنى بارزانى، نەقلى بۆ مەلا مەعسووم گىرپاىو و گوتى تۆ ئەو كچە لەو كۆرە مارە كە. مەلا مەعسووم گوتى: كۆو ئىمانى خۆ لۆ تۆ دەفرۆشم؟ مارەي لە مێردى پىشوو ھاتى و ئەو خواگىريەي ناكەم!

كە مەلا مەعسووم پۇشت گوتم: قوربان تىكت دا! ئەگەر كۆرەكە بۆ خۆي بىست دىنارى بۆ

بېردايە دەيىرد. بەلام خۇي لە لاي تۆ بە دىندار ھەلدە گىرېتەو؛ يانى ھا بۆ خاترى بارزانىش
شەرق ناشكىنم!

- باوەر ناكەم وابى.

- تەجرەبەي كە!

كوپيان بە تەنى ناردە كۆيە؛ بىست دىنارى دابوو بە مەلا؛ ژنەكەي لى مەرە كەردبوو!
ئىجازەم لە بارزانى خواست بچمەو بەغدايە. نىازم وابوو تازە نەيەمەو شۆرش و مل لە
كاسى و كارى خۆم نىمەو. چونكە بەو لە بەريەك ھەلەشەنە زۆر پەست بىووم و ھومىدەم لە
كۆزى دابوو.

ھاتمەو بەغدا. ملەم لە ەكاسى نايەو و جار و بارە دەچومە ھەراچە بازارىك شتم دەكۆي و
دەمفرۆشتەو و ژيانى ئاسايى «ماندوو بە و بۆي» م بە سەر گرتەو. بەغداش بۆ من ناخۆش بىوو؛
حىزبى و مەلايى پەيدا بىوو. زۆر لە ھەوالانى پىشوو لە دەست دابوو. زەبىحى كەوتىو بەرەي
دۆي مەلامستەفا و ھىستان كارى بۆ حىزبى پارتى برايم و جەلال دەكرد. بەلام نىوانى خۆمان
تەيە نەدا. ھەر كە دىتمەو گوتم:

- كاكە من و تۆ ھەر لە منداييەو پىكەو ژياوين و زۆرىشمان كۆپرەو ەرى و دەر بەدەرى
پىكەو دىو. ئىمە لە خزمىش بەولەوترىن. بىلاتەژبى ەك ژن و مەرد لە سەرتۆي يەكتر
دەزانين. ھەردوو كىش لە بىر كەرنەو دا ئازادىن. مەلامستەفا ھەر خەتايە كىشى ھەيى لە كەن
من موقەددەسە؛ ھەقت پى نادەم لە كەن من خراپى باس بەكەي. ھەر ەك منىش كارم بە
خراپە كارى ھەوالانى تۆ نىيە.

بىووينەو ئاشنا و ھات و چۆمان لە ناودا بىو. دوو پۆژ نەمدىت، گوتيان بە خواردى خراپ
ژاراوى بىو. چووم لە مالا تەنبايەكەي خۇي كەوتىو. ھىنامەو مالى خۆمان و بىست پۆژىك
- تا چاك بۆو - لام بىو.

ھەر وا وردە - وردە نىوانى بارزانى و ھكوومەت ناخۆش و ناخۆش تر دەبوو. كابرايەكەم دەناسى
بە ناوى خەلىل، دەلالى ناو بازارى گەورە و كەركوكى بىو. پىم گوت: خەلىل ترس و لەرز پەيدا
بۆتەو. من بە تەما نىم بچمەو شۆرش؛ بەلام رەنگە لىرەش بىمگرن. چت بە خەيالىدا دى؟

خەلىل دواى دوو پۆژ پى گوتم: مودىر پۆلىسىكى ھەولەيى ھەيە كە تۆش لە زەمانى
دانشجويەو زۆر باش دەناسى. باسى تۆم بۆ كەردووە كە فەقىرى خۇي دەكا و كارى بە كارى
كەس نەداو. ئاگات لى بى؛ با لە ھىچ و خۆرايى گىچەلىكى تى نەھالىن. زۆرى سەلام لى
دەكردى، دەيگوت ئەو تانجى سەرى منە؛ كەس باسى ناكە. بەلام ئەويش دەيى ئەگەر
مەلووماتىكى بە فايەدى لاي، بە منى بلنى و يارىدە بدا!

گوتم: خەلىل من ئەو كەسە نىم كە بىرتان بۆي چوو. خەيانەت بە كورد كارى من نىيە.
سەد جار بىرم و مندايم لە بەر چاوم لە برسان بىرم، ئەوى تۆ و فوئاد دەلەين، لە من بەدوورە...
زۆر دلەم گەرم داھات. شىعرى ھەلۆكەم ھۆندەو كە لە دىوانەكەمدا چاپ كراو. لە ناو ترس
و لەرزىشا، كاسى خۆم ھەر دەكرد و چاوەنۆرى قەزا و قەدەر بىووم. مانگىك و دە پۆژ لە
زىستانى ۱۹۶۵ رابردبوو، شەر دەس پىكرايەو. منىكى كە خەيالىم كەردبوو تازە ناچمەو ھەرا و
ئاوارەيى چيا و بۆ مندايى خۆم دەژىم، ەك نۆبەتى دارىكى سەخت، گەرم داھاتم؛ ھۆش و
ھەواسم پى نەما؛ خەوم لى نەدەكەوت. شەو لە سەر جىگە ھەر جىنگىلەم دەدا... مەسووم

ههستی پئ کردبوو له چ حالیکدام؛ گوتی: لام وایه ئه گهر نه چیه وه شۆرش خراپ نه خۆش ده کهوئ... دیسان ههر دوودل بووم: زۆر چه یفه ئه گهر کوشتن و مال وێرانیش بئ، ده گهل ئه وه هه موو خۆشه و یستانه م نه بم که ئه وه هه موو دهرده مان پیکه وه دیوه. مال و مندالیشم له بئ کهسی و ولاتی غه ربیایه تیدا زۆر جیگه ی به زه بین؛ ئه ویش له بهر دهستی دوژمندا. ناشکرئ بیانبه مه ناو شۆرش که ده بنه باریکی گه وه به سه ر خۆم و شۆرشه وه. له ناو ئه وه خۆف و ره جایه دا ده زیام؛ به لام ژیا نی سه گ...

به یرام دا ههر چۆنیک بئ ده گهل ته ره فدارانی بارزانی له به غدا کار بکه م و یارمه تی و دهرمان بۆ له شکر کۆ که مه وه و به دوور له چاوی ده وله ت و پۆلیس بزیم.

له بیست و سیتی مانگی مارسدا، خودا کوړیکى دا. بهر له وه بیئ ناوم دۆزیبۆوه: ئه گهر کوړ بئ ناوی ده نیم «پیرس» یان «پیران»؛ ئه گهر کچ بئ ناوی ده نیم «چامه» به یادى ئه و رۆژانه ی که له بارزان بووم. ئه و شه وه ی که منداله که ده هاته سه ر دنیا، ناوی «خانى» می شک و دلئ ئاخنیم: ههر ده بیئ ناوی خانى بئ...

- چووزانى کچ نابئ؟

- نه خیر کوړ ده بیئ و ده بیئ خانى بئ...

باوه ر که به دم خه وه وه ههر ده مگوت: خانى. کوړ به ره به یان هاته دنیا و ناوی بوو به خانى؛ به ناوی ئه حمه دى خانیه وه. نه متوانی تیر کوړی تازه اتووم بیینم؛ پۆلیسی سړی له ده وری ماله که م ده سوورا تا بزائن چ ده که م و هات و چۆی چ که سانیک ده که م. ئه مهش دوکانداریکى کۆنه ئیستیواری عه رب «ئه بوو یاسین» ناو که به رانبه رى مالمان بوو پینى گوتم. کابرای نیشان دامئ که ده روانیته ده رگای مالمان. رۆژیک به یانی له مال دهر جووم. کابرای تاین ورده - ورده به دوومدا هات و له دووره وه گومی نه ده کردم. چوومه ئیزگه یه کی ئوتووبووس. ئه و چووه ئیزگه یه کی پیشتەر له من که لیک دیار بووین. من سواری ئوتووبووس بووم؛ تا ئه ویش هات سوار بوو. له فرسه تیک خۆم هه لداشت و گورج بانگی تاکسیه کم کرد و مه وداى ئه و نه دا دابه زئ، دوور که و تمه وه؛ خۆم گه یانده ماله که ی زه بیحی. بیست رۆژیک شه وانه لای ئه و بووم و رۆژانه له جه نگه ی پاش نیوه رۆدا ده هاتمه وه مال؛ که ده مزانی پۆلیسی سړی به غدا یه حه سه له ی نییه به و گه رمایه له کۆلان راهه ستی. به لای گه وه له وه دا بوو که له و ناگر به س و ناشتییه دا، زۆر پیشمه رگه چووبوونه وه لای ده وله ت و له سه ر ڕیگایان داندرا بوون. ههر که سیان بناسیایه، به گرتنیان ده دان. خۆ منیش وه ک گای قه شان وا بووم؛ پیشمه رگه نه بوو نه مناسئ.

خه به رى چه ند که سیکم زانی که چووبوون له به سه راه به عه رزی ئیراندا هاتبوونه وه کوردستان، ههر له ترسی ئه و ناساندنه. بهر له وه خۆم له ژووره که ی زه بیحی به شارمه وه، رۆژیک کوړیکى سابلاغی (عه لی عه زیز) - که له موخابه راتی پۆلیسی گشتیدا بوو - گوتی ده لئین بارزانی به توپ له ره واندزیان داوه. بۆ زه به حیم گه یراوه، گوتی: درۆیه؛ تا مامۆستایانی پارتی به ئیران نه لئین، ئیران فیشه کیکیش نادا به بارزانی. گوتم: کاکه با هینده ساده فکر نه که ی نه وه. ئه گهر ئیران یان غه یری ئیران یاریده ی کورد بدا، له خۆشه و یستی کورده وه نییه؛ بۆ مه سه له حه تی رۆژه. ناسر و زۆر له عه ره بان ده لئین خووزستان عه ره بستانه و ده ی ئه ستینین. ئیرانیش به بئ خووزستان نازئ. ئیستا یاریده ی هیزیک ده که ن که له شکرى عیراقیان بۆ مه شغوول کا و

غەربىستانىيان لە بىر بەرىتەو. ئەو ھىزەش ئەمىرۇ بارزانىيە؛ نە ئەوانەى ھەلاتونە تاران و ھەمەدان.

- باوەر ناكەم! ھەستە بېچىنە لاى عەلى عەزىز.

- چووينە مالەكەى، گوتى: بەلى ئەو ەو شەو بىسىم لە سەر بىسىم باسى تۆپى بارزانىيە كە لە دەورى پەواندز دەدا.

شەويك گوتم: زەبىحى! مەن ھەر دەپۆمەو كىوان. لە كۆى ناسيانم و گرتيانم تۆ سەلامەت؛ بەلكو دەربازىش بووم...

گوتى: مەلا! پىگە زۆر خەتەرە، وەرە دەگەل مەن بېچىنە تاران!

- يانى دەتەوئى عەجەم ئىعداممان كەن؟!

- نا، مەلا! سىياسەت زۆر گۆپاوە. مەن خۆم جارېك چوومە تاران و مىوانى شاھەنشە بووم. ئىستاش مەن خەبەر دەنېرم ماشىن دېتە سىنورى خانەقىن. لىرەو دەچىنە خانەقىن؛ كە پىگەكەى ئەمىنە. لەوئە دەمانگەيەننە تاران!

گوتم: كاكە زۆر جار بە گالتە پىم گوتووى مەن لە تۆ نەترس ترم. بەلام بەراستى تۆ نەترسىكى سەيرى! چوونە تارانى ئىمە ئابروو دە تاى تەرازوو نانە. مەن ناوېرم شتى وا بكم.

ھەر چەند پىم وا بوو ناگەمە نىوہى پىگەى كەركووك و پىشمەرگەى تۆبەكار بە گرتەم دەدەن، دىسان چاوم لى قوچاند و ھەر چى دەبى با بى... چوومە مەيدان كە ماشىن بگرم بۆ ھەولېر، كاكە مەمەد مەولوود پەيدا بوو:

- ئەو لىرە چ دەكەى؟

- دەمەوہى بچمەو شۆرش. ھاتووم ماشىن بگرم.

- كاكە ھىچ قسەى لى مەكە! مەن دەگەل مەحمودداغى خەلىفەسەمەد و حاجى

مەمەدى شىخ رەشىدى لۇلان ھاتووم؛ سەى دەپۆنەو ھەولېر. خۆ ھىچيان ناتانسان؟ نەخىر نەمدىون.

- وەرە دەلېم ئەو خالەمە و دى سەرى خوشكى دەدا؛ كە داىكمە. ديارە دەگەل ئەو دوو

جاشە زلانە كەس ناتوانى لە پىگە رامانگىر.

- ئويف چەند شتى باشە!

قەرارمان دا بەيانى بچمە ئوتىل و پەگەل كەوم. پۇزى عاشوورا بوو. تەواوى دوكان و تەنانەت نانەواخانەش داخرايوون. سەعات ھەوت و نىوى بەيانى چوومە ئوتىل؛ كاكە مەمەد گوتى:

- ئەوہىە خالە عەبدۇرەحمەن!

- زۆر بەخىر ھاتى.

حاجى مەمەدى شىخ رەشىد رەنگى زەرد بىو؛ دەينالاند و دەستى بە زگىوہ بوو. گارسۇنى ئوتىل ھات گوتى عاشوورايە؛ ھىچ دەرمانخانە لەو ئاقارانە نىيە.

گوتم: حاجى خىرە؟

- كاكە لە شەوہو زگم زۆر كار دەكا و دىشى؛ جەجمىنم لى ھەلگىراوہ.

بە گارسۇنم گوت: قاوہ و جەوھەرى لىمۇتان ھەيە؟

- بەلى.

دەمە كەوچكە چايەكى چكۆلە جەوھەرى لىمۇم لە فىنجانە قاوہىە كىدا تەواندەوہ. دە پىشدا

كهوچكىكم لئ خواردهوه نهوهك خه يال بكا كه دهرمان داوى ده كه م. خوارديهوه؛ دواى نيو سه عاتيك گوتى ژانى زگم شكا و زگيشم و پستاوه تهوه. مه منوون بؤ نهو دهرمانهت.

دوو كامپوئى سه ربازى پر له سه رباز و نهفسه هاتن. كاك محمه ممه د و من ده گهل مه حمودى خه ليفه سه ممه د - كه جاشيك بوو زور ده بهنگ و كه ر - كوړيكى مه حموديه گ سواری سواریه ك بووین و راننده يه كى خويان لئى ده خوړى. حاجى محمه ممه د و سئ كه س له خزمانى له ماشينى سواریه كى تر دا. دوو ماشينى تریش هه ر چه كداری نهوان له به غداوه به ره وه هه ولیر هاتین. نيوه پؤ گه يشتینه كه ركوك. له ئوتیل «شرق الاوسط» دابه زين. كاك محمه ممه د و من چووینه زوور يك.

گوتى: با بچين له رستوران نان بخوین. گوتم: كاكه! من چهند سال شاگرد عه كاس بووم له كه ركوك؛ زور كه س ده مناسن. له وانه يه پيشمه رگه ي پeshمانيش تووشم بن. تۆ بچؤ! گوتى باشه نانت بؤ دهنيرم. نانيان بؤ هينام؛ له زووره كه خواردم. له سه ر ته ختيك پاكشام كه تا ده پؤين بنووم. دهر گای زووره كه م كرايه وه. كاپرايه ك له هه والانى حاجى محمه ممه د هاته زوور:

- كاك هه زار ده بئ عه فووم بكه ي من تۆم نه ناسيبوو!

- جا ئيستا بؤ ده مناسى؟! من تۆم قهت نه ديوه و هه زار يش نيم. لئت تيك چووه.

- ئه ي بئ قهزا بئ! نهو پؤژهت له بير نه ماوه كه شه پر له سه ر «سهفتى» بوو؟ تۆ خوت له حه يد ره بگ و حوسيناغای مير گه سوورى تووره كرد، گوتت: ناموستان ده خه ته ردايه. هيچ نه بئ ژن و خوشكى خوتان بياريزن تا جاش نه بيردوون... من چؤن تۆم لئ ده گؤړى؟

- باشه جه نابت بؤ له وئ بووى؟

- نه ز غولام من له شه پرى لؤلان به نه سير گيرابووم و له بارزان ده ست به سه ر بووم و نهو پؤژه له نزيك تۆ و بارزانيه وه چوو بوومه بن به رد يك و سه يرم ده كرد. ناوم عه مه رى شيخه ولايه. حاجى محمه ممه ديش هه ر تۆى نه ناسيبوو.

- ده ي جا ئيسته ناسيومى؟

- به لئ من پيم گوت!

- ده باشه بچؤ دهر! من ده مه وئ بخه وم.

عه مه ر چوو. خوايه نه جهل له كويم ده بينيته وه؟ چؤن به پتي خؤم كه وتوومه داوى مه رگه وه؟ مه حمودى خه ليفه سه ممه د، مامى محمه ممه دى شيخ ره شيد، كه به شيعر و نه سر هه زار جوينم به باب و باپيرى داوه؛ ده سزانن هاو نشينى بارزانى بووم. ئيستا چيكه م؟

چوومه سه ر ته خته كه م، له په نجه ره ي بلنده وه روانيم به لكو بتوانم خؤم فرئ ده م و هه لئيم، نه خير نه ده گمه په نجه ره كه، نه ده توانم باز ده م، پتر له شيست ميتر به رزه تا عه رز. نا، باشتر وايه به بيانووى ده ست شوتنه وه برؤمه لاي پله كان و هه رچؤنيك بئ تا حاجى محمه ممه د نه مگه يوه تئ له دهر گای ئوتيل دهر چم و به ناو كؤلاناندا پاكه م؛ به لكو رزگارم بئ. له و فكرانه دا بووم حاجى محمه ممه د هاته زوور:

- كاك عه بدوره حمان حه ز ده كه ي برؤين پيكه وه قه ده ميك لئ ده ين؟

- به لئ بؤچى...

به دلندا هات: له كه ركوك زور شاه زام؛ له پيچى كؤلانيك هه لدئيم و خؤم ون ده كه م. دهر كه وتين. چوار سؤفى چه كدار به دوامانه وه و راست به سه ر پرده تازه كه ي «خاسه» دا

رؤیشتین که ریگهی هه لاتن نه بوو. له ری زۆر باسی شیعی کوردی کرد و به قسهی خویشی رابوارد، هیچ باسیکی تری نه کرد. لهوسهری پردهوه گه راینهوه ئوتیل. بردمیه ژووره کهی خوئی. به سوڤیه کی گوت، دوو کورسی هیئا سهر بالکۆن که ده پروانیه خه یابان. بانگی عه مهری کرد؛ سرتیه کی ده گهل کرد. عه مهر په نجه ره ی پتیه دا و چوو له ده رگای ژووره که وئستا. حاجی محهمه د له پر سهری هه لئنا و پرسى:

- تۆ هه ژاری؟

- به لی.

- تۆ ده زانی چه ندت دلی ئیمه ئیشاندوو و چه ندت جنیو به خۆم و بایم داوه و خه لک چونکه شیعه له بهریان کردوو؟ ئاخه بۆچی وات ده گهل کردووین؟

- حاجی! تۆ ده لئى موسولمانم. نه گهر بلین وا دوژمنیکی دین ده یه وئ مه که و مه دینه ویران کا و هاوارت بۆ بئین، ده چیه هاوارئ و به دل دیفاعیان لی ده که ی؛ نه گهر که سیک ریگه ت لی بگرئ و نه هیلی له پاراستنی قیبله که تدا به شدار بی و سهر که و ی، ئایا چاکه ی ده لئى؟ یان بهر له عه نه ت و جنیوی ده ده ی؟ من له عه شیره تی بارزان نیم. هه زارانی وه ک منیش چه ند تۆ کابه ت له لا پیرۆزه، کوردستانمان پتیریش له لا به قه در و پیرۆزه. ئازادی ده په رستین. بارزانیمان بۆیه خۆش ده وئ که یاریده مان ده دا قیبله که بیاریژین. تۆش و کهسانی تری وه ک تۆ ده تانه وئ ئازادیه که مان سهر نه گری و به ره و پاشمان راده کیشتن. لیت روون بی نه گهر شیخ ره شیدی بابت له جیگه ی بارزانی با و بۆ ئازادی حه ولی دابا، بارزانیش شه ری ده گهل ئازادی خوازان کردبا، نه و جینیوانه به بارزانی ده درا و تاریفی بایتمان ده کرد. من لیره دا حه ق ده ده م به خۆم، تۆش که یفی خۆته چۆنت پی باشه واکه...

- ئیستا که بهر چنگمان که و توی پیت وایه چت ده گهل ده که یین؟

- نازانم، به لام تۆ وه ک پیایکی کوردی عاشیره تی بیزویه وه پیوانه و په سنده. مه مده نه ده ست ده و له ت؛ بۆ خۆتان له و ده شته بمکوژن و گهر دنتان ئازا بی. بۆ که و چکه خوینی ک ناپاریمه وه؛ نا هه قیشتان ناگرم. پیاو به و مه مده ده ست عاره بان؛ ده شمه دی بلیم چی؟
- نه وه دیاری دا که محهمه د مه ولود ده ستی ئیمه ی بریوه و تۆ خالی نه و نیت. به لام پییم بلئ بۆ کوئ ده چووی؟

- ده چوومه وه بۆ لای بارزانی، نه گهر له ری ده رچوو بام.

- کاک عه بدو ره حمان! جگه له عه مهر و من کهس نه یزانیوه تۆ کیی. به عه مهر م گوتوو به باست لای کهس نه کا. ههر خالی کاک محهمه د به و له هه ولتیرشه وه واکه که م بگه یه وه ناو پیشمه رگه و هیندی ک راسپی ریشم هه یه پیت ده لئیم. عه مهر دوو قاوه مان بۆ بئنه!
قاوه خورایه وه. محهمه د مه ولود هاته وه؛ حاجی به چاوی ئه ویشیدا نه دایه وه. ده وری سه عات چوار که و تینه ری؛ به لام نه مچار کاک محهمه د و من له ماشینی حاجی محهمه د دا سوار بووین. له ده رکی مالی مه حموود به گ، مه حموود به گ گوتی: کاک عه بدو ره حمان ده بی میوانی من بی. حاجی محهمه د گوتی: با زوو بجی چاوی به خوشکی بکه وئ. کاک محهمه دیش وای پی خۆشه. ده گهل کاک محهمه د هاتینه وه مالی و له ری کاره ساته که م بۆ گێراوه:

- کاکه ده لئى چی هه لئیم؟

- نا، تازه نه جات بووه. هه لینی خراپه. حاجی محهمهد به پیاویکی پیاو دهناسم، فریودان و درۆی نییه.

سیهر شوږ بیوون، تهقه قهوما، غارمان دا سهربان. له دهشتی خوار ههولیرهوه شه پریک بوو کهس شتی وای نه دیوه: ته یاره به بۆمبا و تیربار، توپ و تانک و عهسکه، تهقه و گرمه و قرمه یه. دوو کهل دهشتی داگرتووه. ته یاره یه ک پیکرا و له نزیك مالان کهوت و گری لئ بهرز بۆوه. هه موو خه لکی ههولیره، ژن و پیاو له سهربانانوه سهربیان ده کرد و دهنگی «ئافهریم پیشمه رگه» له هه موو لایه کهوه بلند بوو. منداله ههولیری هه ر مه پرسه چ قیره و هه رایه کیان بوو. هه ر جهزت ده کرد گویت لی بی. هه تا سیهر هه لگیرا، شه پ هه ر به رده وام بوو. شه و ماشینیک له دهره کی مال و یستا؛ حاجی محهمهد بوو. به ر له هه ر شت باسی ئه و شه ره ی گپراوه گوتی: کوره سهر لوه دا بوو سو فییه کانی ئیمهش - که دوژمنی پیشمه رگه و هه والی دهوله تن - له سهربانوه ئافهریم و چه پله لیدانیان بوو بۆ ئازایه تی پیشمه رگه کان!

ئه م ما چیرۆکی ئه م شه ره چ بوو؟

«برایم ئه فهندی» که سهرده سته ی پیشمه رگه کانی ناوشاری ههولیره بوو - له کتو به کن ژن و مندالی ئاواره ی پیشمه رگه دا تیده به پری، ژنان زۆری جینو پی ده دن که پیخوړیکی وامان نییه و هه ر خۆت قه له و ده که ی. برایم ئه فهندی ده زانی شه و ی عاشوورا له بهر خاتری سهربازان - که زۆربه یان شیعه - گوشت زۆر سهرده بر دری بۆ رۆژی عاشوورا، شه و ده وری قه سابخانه ی پادگان ده دا. دوازه پۆلیسی لپیه، چه کیان ده کا و چه پسبان ده کا له ژووریکدا و دهر که یان له سهر گاله ده دا. که لاکی شیتست مه ر، بیست مانگا و گا، دوازه گامیش له کامیونی قه سابخانه بار ده کا و ده چی ده لئ ئه وه پیخوړ و دابه شی ده کا. سبه ی ئاشپه زخانه ی پادگان چاوه نوړی گوشته و نییه. که ده چن جی ته ره و گامیش نه ماوه! پۆلیس چه پسن و قه ساب به ساتوور و کپرده وه ده گهل کامیونه گوشتان براون که که لاکان شه ق و په ق که ن. له شکر له برایم ئه فهندی ده نگ ده دن، ده چنه سهر «بهنه سلاوه» که بنکه ی پیشمه رگه یه تی و ئه و شه ره ی ئیواره قه ووماوه که پتر له شیتست سهربازی ده ولت کوژراوه، دوو تانک شکاوه و ته یاره یه ک به تیرباری گرینوف پیکراوه و سووتاوه و له شکری ده ولت به سهر شوړی گه راوه ته وه.

حاجی محهمهد گوتی: به دوور بین ده مپروانی، تانکیک که وته سهر پیشمه رگه یه ک. پیشمه رگه له بهری هه لات؛ له زور کانیک خوی هاویشه که ندالیک و دامه زرا و به بر نه و ته قه ی له تانک کرد. تانک له بهر کابرا هه لات و له پشته وه پیشمه رگه راوه دووی نا!

ئه گه ر بۆ گه لانی بیکه سی وه کو کوردیش وه ک گه لانی خوداپینداو تاریخ بنووسرا، ناوی برایم ئه فهندی له ریزی ئازا و کارزاناندا به ناوی زیر و به درشت ترین خهت ده نووسرا. به لام ناخ و سه د داخ که ئه و جوړه پیاوانه ناویان له بیر ده چیته وه و کهس ئاوپریان وه سهر نادا... به لام ئه وه ننده ی من لئی ده زانم زیانی نییه تۆش بیزانی و جار و بار وه بیرت بیته وه:

برایم ئه فهندی به دهره جه ی ستوان دوو له رسته ی پۆلیسدا بوو؛ هاتبووه ریزی شوړش. ههولیری بوو. پیاویکی به قه لافه تی چاوبرۆ ره شی جوان چاک. له وه تا هاتبووه کوړی خه باته وه، ناوی برایم ئه فهندی زراوی ئه فسه ر و چه کداری ده ولته تی عیراقی بردبوو. دوژمنانی کوردی نیوه شه و له ماله خو یان دهر دینا و دهر فاندن و کهس هه سته پی نه ده کرد. جار یک ده پاش نویژی شتواندا، پۆلیس هه موو ریگه ی ههولیره - شه فلاوه، ههولیره - کویه ی به سته وه و هه موو

ماشینان دہ پشکنی؛ زور کہ سان دہ گری؛ تا بہ یانی نہ زانراوہ کہ ئەو پۆلیسانہ پیشمەرگہی برام ئەفەندی بوون و جل و زمانیان گۆریوہ!

سەرھەنگیکی عەرەبی ئەستێرە (قوپکە) لە سەر شان دہ گەل دوو ستوان لە جیپیکی دەرلەتیدا، دوو کامیۆنی زیلی سەربازی بە دواوہ، سەرباز و پۆلیس و جاشە عەرەبی عەگال بە سەر تیدا، تەرجومانیکی کورد دہ گەل، بە ناو مەلەبەندی عەشیرەتی گەردیدا دہ گەڕین. لە ھەر دیھک خەلک کۆ دہ کەنەوہ: فەرمانی شەر دہ گەل بارزانی دەرچووہ؛ کئی ئامادە یە بێت. سەرھەنگ دەرلە و کابرای کورد تەرجمە دہ کا.

- قوربان من ئامادەم! ئەوہش تەفەنگم.

- برۆ لاچۆ تۆ بە کار نایە، ئیمە پیاوی سابقەدارمان دہوئ. خۆ پوولی دەرلەت بە خۆپایی نییە!

- قوربان وەللا گەنمی پیشمەرگەم سووتاندوہ؛ لە فلانە جی شەرم کردوہ؛ شایەتم ھەیە...

- دہ برۆ سوار بە!

بیسٹوہەشت دانە جاش لە ئاغا یانی گەردی کۆ دہ کەنەوہ و بەرەو ھاوینە ھەواری سەلاحەدین بە شۆسەدا دین. ھەر کەسیش سوار بوو، پۆلیس تەفەنگی لی وەرگرتووہ و ھەلیپە ساردووہ کە لە مەیدانی شەردا وەریدە گرنەوہ. لە سەلاحەدینەوہ لادەدەن بەرەو ھێران.

- قوربان دہ چیتە سەر بنکە ی کام پیشمەرگە؟

- قوربان و سندان جاشی سەگیاب! دہ تانیە مە تەویلە! من برام ئەفەندیم!

ئەو دہمە کە دہ گەل میران لە ھێران بووم، ئاغا جاشەکان لە تەویلەوہ داوایان لە من کردبوو تکانیان بۆ بکەم لە تەویلە دەرکەون. بێرێرا دەر ھەر یەکی شازدە عەلبە گەنم بدەن و لە جی مەدرەسە یە کدا حەبس بکری.

دەوہری وانیتیک لە زوورەوہدا بە تەلیسە خۆل ھەلچنراوہ؛ پیشمەرگە سەنگەری تیدا گرتووہ. پاشەوایش بۆ سەر سەنگەریکی پێ لە جاش چووہ و تەقە ی کردوون و جاشی گرتوون. وانیت، سەربازان ھێنا بوویانە ھەولێر، مندالە و رکە بە شوێنیەوہ ھەریان دہ کرد؛ حوکمات تانکی برام ئەفەندی گرتووہ!

ماوہی پتر لە چوار سال، نیوہی بێ سیمی پەرمزی دەرلەت، داد لە دەستی برام ئەفەندی بوو. تا وای بە سەر ھاتبوو شەوانە تووشی ئەفسەری خۆشیان بوونایە، دہیانگوت برام ھات و ھەلدەھاتن.

جاریک تاریفم کرد کە پیاویکی ئازا و بە جەرگ و فیلزانی. گوتی: بە خوا من نیم، کوردی ھەولێرن ئەو کارە دہ کەن. شەوانە ھەموو مالیک دەرکە ی کراوہ تەوہ. ھەر گۆشتە کە ی عاشوورا، قەسابی ھەولێر خەبەریان بۆ ناردم و دہ گەلیان بار کردم. ئیواران بە سواری دووچەر خە بۆ ئارەق خواردنەوہ خەلکی ھەولێر دینە دەشت و خەبەری ناوشارم دەدەنی...

بە داخوہ ئەو پالەوانە تاقانە ی بە دەستی جاشی پۆدەریان کوژرا کە چوو بوو ناو بژی شەریان بکا. بە سەتان حیکایەتی سەرسوو پینەر لە ئازایەتی برام ئەفەندی لە ھەولێر و مەلەبەندەکانی تری عێراقا لە بەر کراوہ و من ئەمانەم بۆ نمونە باس کرد.

حاجی محەممەد - کە سەید عومەری کوپی شیخ عوبیدیللاشی دہ گەل بوو - دايمەزراند کە: برا زۆر بە داخوہ مالە لۆلان بوونە مەلەوونی تاریخی میللەتی کورد؛ بارزانیش بوو بە

موقعه ددهس. نازانم بابم چؤن بوو، بهلام خوا شاهیدمه من ئه وەندە بهو جاشه تیه نارەحەتم که هەتا تماشای خۆم دەکەم بیزم له خۆ دەبیتەوه. سۆفی و بارزانیش زۆر له میژساله دوژمنی خوینی یەکترن و تا تووشی یەکتر بن، ئەگەر یەکتر نه کوژن لایان وایه کافر دەبن. ناتوانین و به قسهشم ناکەن که ئیمه دهگهل بارزانیان بین؛ بهلام ڕیگه مان بدەن دەچینهوه ولاتی لۆلان؛ یاریدهی شۆرشیش به مال دهکەین. پیاویکی بارزانیش له ناومان یی بۆ ئاگاداری له ئیخلاسمان. دهگهل دهولەت به شەر نایهین؛ بهلام ناشچینه یاریدهی. تۆ ئەم په یامهم بۆ بگه یه نه به بارزانی و جوابه کهم بۆ بنیرهوه.

گوتم: حاجی محەممەد! وەک په یامه کهم گه یاندبێ و جوابم هیناییتەوه وایه. بارزانی هینده ساویلکه نییه ڕیگه بدا ئیوه دۆستی حکوومهت بن و بچنهوه مه له بندهی لۆلان، بینه دیواریک له نیوان ولاتی سۆران و بادیناندا و لیکمان بر بدەن. ئەگەر دۆستی دهولەت بی، ناچار دیتە سەردانت؛ تۆپ و تانک و زریپۆش دینن، پشتی هه لگوردمان لی دهگرن. ئەگەر ئیوه له داینا چەند ئەفسەریک بکوژن و برهون، وەک ده لێن پردان برووخین، بارزانی ڕازی دهبی که شەڕیشی بۆ نه کەن و له ماله خۆتان دانیشن. بهلام ئەگەر له سەر ئه و مه به ستهی خۆت سوور بی، وتووێژی منی ناوی و له ئیستاهه بفرموو بمرن!

- به خوا متمانه یان نایه که ئه ودهم بارزانی قهرمان ناکەن؛ بهلام تۆ سه عی خۆت بکه و به لکو جوابیکی باشم بۆ بنیری.

- باشه تۆ هه رچی گووتوته به بارزانی ده لیم و شه رته زیاد و که می نه کهم و بیر و بره وای خۆشم ده رنه برم.

سبهی بۆ پاش نیوه ڕۆ ماشینیکم له دوو هات و چوومه ئه و گه ره کهی حاجی و سۆفیه کانی لی دهژیان. دهستیك چۆغه و ڕانکی ده لنگ فشی جاشانهی زۆر عالی - که رهنگی سپی بوو - دهگهل پشتیندیک و دوو جامانهی سه ری به ستره و - که وەک عه مامه ی ئاخوندی شیعه به شهش مانگ بلالو نابێ و ئەگەر بلالو بوو دهبی وه سستا کار بۆت به ستهیهوه - کرا بهرم. وه رهقه یه کی به ئیمزای فه رماندهی فیرقه ی که رکووک و هه ولیریان دامی، نوسیبوو ی عه بدو ره حماناغا له فورسانه به ڕیزه کانی ده ولته! مۆری پێوه نرابوو. تفهنگیکی یازده تیری تازه یان به دوو رهخت فیشه که وه لی بار کردم؛ قهت جاشی وەک خۆم شیکم نه دیوه! سواری ماشینیک سواری بووم و عه مەری شیخه ولا - بی چهک - که تفهنگ و فیشه کدانه کانم هی ئه و بوون، دهگهل سێ سۆفی هه رکی ڕیش پانی چه کدار ده گه لما سوار بوون. ڕاننده یه کی کوردیش لی دهخوری. ڕاننده دهبی بچیته بانزین خانه بانزین وه رگری؛ منیش له پینشه وه سوارم. ئه ی خودا! ئه ی ئایه تولکورسی! که سی ناسیاو نه مبینی که بوومه ته جاش! بهلام نه خیر تووش بووم: براده ریککی پینشمه رگه به ناوی «یوونس عه قراوی» - که زۆر پیکه وه هه وال بووین - جامانه یه کی ره شی جاشانهی له سه ره و له سه ر کورسییه ک دانیشته وه رگری بانزین وه رگران ده کا. لی ره چۆن نه جاتم ده بی؟ به خودا بی و نه بی یوونس بۆته جاشی ده ولته؛ ئیستا خه به رم لی ده دا؛ منیش ده گرن و حاجی محەممەدیش تووش ده بی. دلم له سه ر سه ت و بیستی لی ده دا، یوونس چاوی به من کهوت. هه ستا و رووی کرده پشتی بانزین خانه و له بهر چاوم ون بوو. نه خیر گیرام و تازه ره زگارم نابێ. وه ڕی که وتین؛ هه ر ئاوه ده ده مه وه؛ له کام نوخته ده مگرن؟ نازانم. گه یه نه نزیک شه قلاوه به عه مەرم گو ت لامه دن! گو تی حاجی پیی گو تووم. له خوار

شەقلاو سەرباز ڤایانگرتین، ماشینیان پشکنی، هیندیک شەکریان دۆزیهوه که دووسەد گرامیک دەبوو. گرووھبانیک ڤرسی: ئەو ە چییە؟

ەمەر گوتی: خۆت دەزانی ئیمە فورسانی دەولەتین. بارزانی شەکری نەماو ە چای پی بخواتەو، ئەو ەندە ی بۆ دەبەین خیرمان دەگاتی!

گرووھبان گوتی: گالتەم پیدەکە ی؟!

- ئاخر برا تۆ - بە قەولی بارزانیان - ئەو تۆزە شەکرە بە چوار پینچ جاش ڤەوا نابینی! من چ

بلیم؟

گوتی: ڤرۆن! لە ڤینگە سۆفییه کانی پشتەو ە بۆ خۆیان قسەیان دەکرد. یەکیان دە یگوت: میژەرسووریکم کوشت، خەزایەکی باش بوو! پاش نوێژی شەوانیکی درەنگ، زۆرمان نەماوو بۆ شاری دینا، لە دەشت ەمەر گوتی: بویتسن. بە منی گوت: دابەزە! بە ڤانندە و سۆفییه کانی گوت: ئیو ە بچنە دینا تا منیش دیم. ماینەو ە ەمەر و من. وە دوا ی کەوتم کە بە شیوەریکدا لە ڤینگە ی لاڤا. تاویک دوور کەوتینەو، دەشتە و چۆل و تاریک و لە ڤی بە دوور، ویتستام؛ گوتم: ەومەر نیازم وایە بتکوژم! تەنگم هینا سەر پی و ڤامداشتن. ەمەر زۆر ترسا؛ دەمی تیک هالا؛ بە لەرزۆکی و کزی گوتی: خودی تە من ناکوژی!

- بۆ ناکوژم؟ دەشتی لەو ە چۆلتر نابێ. دەتکوژم و تەنگە کەت دەبەم و بە پێشمەرگە دەلیم سۆفییه کی شیخ ڤەشیدم کوشتوو؛ خەلاتم دەکەن. هەلی وا بۆ کێ هەلدەکەوی؟!

- خودی تە من ناکوژی!

- ئاخر بۆچی ناکوژم؟!

- چونکە تۆ لەو ە ڤیاوتری کە من بە ەدر بکوژی.

- یانی هەر لات وایە ناکوژم؟

- بەلێ دلم ڤروا ناکا تۆ من بکوژی.

- دە ئەگەر دلت باوە ڤروا ناکا، ئەو بارە قۆرەت بۆ بە من هەلگرتوو؟ ها بگرە تەنگی خۆت بۆ

خۆت هەلگرە، شانم هاتە خوار!

نازانی کە تەنگە کەم دایەو ە چەند وە کەیف هات! هەر دە یگوت: پیس تووش بیووم. بەلام دلم باوەری نەدەکرد بملکوژی! گەشتینە گوندیکی چوار پینچ مالی بە ناوی «سلیمانوا». چووینە مالیک، ەمەر سرتە ی دەگەل ساحیب مال کرد؛ دایانکردین و زۆریان قەدر گرتین. ەمەر ئەمجار دەمی کرایەو ە:

- سەیدا! بە بیجان بلی ئەم حەفتە یە کەوش و قوماشە کە ی بۆ دەنیرم؛ بە میرۆ بلی ئاگای لە شکار تە کەم ببی؛ بە فلان بلی کارم بۆ پیک هیناوه...

- ەمەر ئەو ە تۆ وە ک قڕال بە دوو سەر دەرۆی: جاشی سۆفیشی و دۆستی پێشمەرگەش!

- با وا بی!

ەمەر ڤوشت. شەو درەنگیک کابرایەکی کورتە بالای بۆرەلۆکینەیان ڤەگەل خستەم کە بمباتە گوندی «گوان». مانگ هەلاتبوو؛ مانگە شەویکی زۆر خۆش. کابرا لە سەر چنگان دەڤۆی؛ دەتگوت سە ی بۆرە!

- ئەو ە بۆ وا دەکە ی؟

- وست! لە سەنگەری جاشان زۆر نزیکین؛ دەمانبینن دەمانکوژن!

- هه تيو من دوو نهوهندی تۆ دريژم. سپيم وهك كهلك. ده پيشدا من دهيينن. ههسته له
سهر دوو پي برؤا! دهنه قديلكهم دئ و ناچارم پييكهنم و جاش پي دهزانن.

راستم كردهوه! بهلام به رويشتنهوه دهله رزي. گهياندميه گوندي گوان! ته سليمي حاجي
حوسين ناويكي كردم و گهرايهوه. حوسين گوتي: نه مشهو ليتره به! له بهر توپان ناويزم ده گهلت
بيم. سبه ي شهو ده گهينه پيشمه رگه.

- كاكه گيان سبه ي شهويش توپ ههر ههيه! وا بزائم ههر ئيستته خوتم لي خهلاس كه ي
باشتره. يان ريگهم نيشان ده! به تهنئ دهروم.

ناچار گوتي با برؤين. نزيكه ي سعات و نيويك پي هه لگه پايين. له بناري «زۆزك» پيشمه رگه
دهنگيان دايين:

- كين؟

- كاكه خويمانين، دؤستين.

بيجان جندي گوتي: كاك ههزار خودئ من دهنگي ته ناس كر، تۆ چۆن هاتي؟
گهيمه بيجان و كابرا گهراوه. له بن داريك ده گهل پيشمه رگه ي بيجان مه جليسمان گهرم
كرد. يهك لهو سهر گهرميانه مان: تفهنگيكيان به رهو پادگاني رهواندز داويشت، به ههزاران
فیشهك و گولله توپيان له جوابي نهو تاقه فيشه كه دا ده ته قاندهوه!

شهوم لهوئ رابوارد. سهعيدى حمهد عهلياغامان ده گهل بوو؛ كه پيمان ده گوت «سهعيده
كويز». ههتا توپ له رهواندز داويزرا، زوو پهتووي ده خوياهوه ده پيچا!
- كاكه بۆ پيت وايه پهتوو زري دي گولله تۆپه؟!

نهقليكي گيپراوه كه له دهشتي شنۆ ده گهل ئيران شهрман بوو؛ رۆزيك چوومه دم چۆم جل
بشۆم، تهياره هات. كونه رتوييه كم له كهندال بهدي كرد و خوتم خزانده ناوي. پيله قهيه كيان له
سهرم دا، شيخ سولهيماني بارزاني بوو گوتي: پهكوو ليتره شم لي ناگه پرين؟!

بۆ به ياني چووينه بنكه ي بيجان. پيشمه رگه يه كي زۆر زوو ناردبوو كه خه بهر بدا و جيپيكي بي
مبيا. تا ئيواره عهسر خه بهر نه هاتهوه؛ گوتم خوتم به پي دهروم تا تووشي كابراي راسپاره دهيم.
شهوم به سهردا هات و درهنگ بوو. له پهنا رپوه لامدا ناو پنچكان و له قهراغ چۆم راكمشام.
سهرمايهك بوو ههله دهله رزييم. بهو حالهش هينديك خه وتم. تازه ئاسوي عاسمان روون ده بوو،
هاتمهوه سهر جاده و ملم ليتنا. گزينگ له سهراني دا گهيمه «به رسي رين». بنكه ي حمه داغاي
مي رگه سووري لهوئ بوو؛ له بن داريك نان و چايان ده خوارد. نه گهر ناشاره زا نه بوومايه شهو
ده گهيمه به رسي رين و نهو سهرمايه م نه ده چيشت. لهوئ تا ئيواره مامهوه. سواريك هاتبوو له
دووم، برديمه گه لاله؛ عهبدو لاغاي پزدهري پي راده گه يشت. ميواني وه تاغه كه ي نهو بووم.
چهقه و ههرايهك بوو دهتگوت حمامي ژنانه. يهك دهرويشته و دوو دههات؛ خهوي چي و
جهه ندهمه ي چي؟! سعات دووي پاش نيوه شهو عهولاغا گوتي ده چمه فلان جي تا بتواني
بخهوي. نه مجاريش نه خهوه نه ته ره ماش. ههر دههاتن: عهولاغا چي لي هات؟! ... نه خير
بي فايديه. پهتوويك هه لگرت و له دي ده رچووم. به دؤليكا رويشتم، تووشي ههسه ني براي
عهولاغا بووم له سهر تاقه كانيهك دوو لبادي راخستوه و نوستوه. بهه- بهه! ئيتر هه سامهوه و
گهرماي تاو خه بهري كردمهوه. چوار شهوان بۆ نان خواردن لاي عهولاغا و بۆ نوستن من و لباد
و پهتووي سهركاني و ههسه ن!

- خه بهرمان داوه به بارزانی، بچۆ له گوندی «بن دایزا» ببینه و ئەسپ حازره.
 سالج بامهړنی، یه کی تۆپنه ی زۆر قهله و که له دهزگای بیسیمدا کاری ده کرد و ده مناسی و
 جهوانیکی بیست و دوو- سێ ساله بوو؛ به خه یالیش چه ند سال بوو عاشقی «مریمه مێ سابلاغی»
 بوو که له رادیووه ماملی پیتی هه لگوتبوو! هاته لام:
 - مام هه ژار کاریکی زۆر دژوارم که وتۆته تۆ؛ چارم لی بکه! ماینه که م منداله؛ به قسه م ناکا.
 منیش ده گهل تۆ دیم. تۆ پیتی بلێ برۆ! شهرم له تۆ ده کا!
 - ئە ی به سهر چاو!

رۆژی دووه م بوو که له گه لاله بووم؛ ته یاره بۆمبایه کی هاویش؛ له میزگیکی دا. شه فیعی
 ئەحمه داغای نزیکه ی سێ میتر فری دابوو؛ ده قوری چه قاندبوو؛ به لام چی لی نه هات!
 ده گهل سالج و ماینه که ی چووینه «بن دایزا». شه و چووم بارزانی ببینم، کۆلان زۆر تاریک
 بوو، ده گهل پیاویک سه رمان ده سه ری یه کتر کوتا؛ یونس عه قراوی بوو. جا وه وه و پی بکه نه؟
 یوونس که تۆم له بانزینخانه ی هه ولێز دیت له ترسان رۆحم پی نه ما!
 - ئاگات له من نییه، که تۆم ده گهل سۆفیان دیت گۆتم ئیستا به گرتم ده دا!
 له تفهنگی به تال دوو کهس ترسابوون!

بارزانی له جوابی پێشنیاری حاجی محه ممه د، هه ر وه ک خۆم به حاجیم گوتیوو، وای گوت
 که هه تا خۆی ده گهل ده ولت نه کاته دوژمن، هیچ ناکرێ؛ به لام فه رمووی کاری چاکي هه ر
 ئەوه بووه که تۆی رزگار کرده وه. جوابی حاجی به حه مه داغای میزگه سووردا به رێ کرایه وه.
 ئەو شه وه له ناو قساندا باسی جاشیک کرا که له باوکی خۆی خراتره. بارزانی گوتی:
 کابرایه ک تووته له سه گیکي ده گهل سه گیکي گه وه بر دبووه بازار، ده یگوت: زه لامه که به پینچ
 دره م، توتله که به ده دره م.
 - یانی چه؟

- ئەم زه لامه هه ر سه گه، ئەمما چکۆله که سه گی کۆری سه گه و نه جیب تره!
 ئەو نوکته یه م بیر که وتوه که گۆیا حه مه رها به رها شای باوکی کوتبوو: تۆ هه ر شای، من
 شای کۆری شام؛ ده بی له تۆ سه خێ تر بم!
 ماوه یه ک له و ناوه مامه وه. شه ویک له گوندی «شیخ وه تمان» میوانی مه لاته ها بووم که
 پیاویکی زۆر قسه خۆش بوو. به یانی که ده رۆیشتم گوتی: برا مه لایه ک میوانی مه لایه ک ببوو؛
 به یانی که رۆیشتم ده ببۆلاند و تفی له ر دینی خۆی ده کرد: ئاخه ر ئەگه ر ئەو مه لایه ت نه ده ناسی
 خۆ خۆت ده ناسی؟ چۆن بوویه میوانی مه لا؟ تۆش ببوو ره ئەگه ر خزمه ت نه کراوه، خۆشت
 مه لای!

له کتیی «ئه لئه غانی» دا باسی شاعیریکی عه ره ب ده کا که ناوی «ئینولحه مام» (کۆری
 کۆتر) بووه. له گوندیکی لای حه له ب لا ده داته مالیک؛ خاوه ن مال ده لی: میوان راناگرم.
 - تۆزیک ئاوی سارد م ده یه.

- ئاو کیشی بابت نیم!

- لیم گه رێ له بن سیبه ری دیواره که ت به سه یمه وه.

- دیوار بۆ نه ناسان به رز نه کراوه ته وه!

- دیاره تۆ من ناسی! من ئینولحه مامه ی شاعیری به ناوبانگم.

- برؤ يه خهم بهرده و كورې قهلهړه شه به!

مه لاملسته فاله كوښتاني «كيكان» بوو؛ له چادري مام ته ها ناوېك. نووړي نه حمه دته ها گوتي: ده گهل سهره ننگ موده پړسي ساواكي - كه ناوې خوې نابوو عه لي - به پړدا ده چووېن، گوتي:

ده تناسم، توه هژاري! گوتم: دياره ساواكيه كي زيره كي!

مه لا باقي سهره تاني بوو؛ نارد بوويانه تاران. ساواك دهوريان دابوو، خست بوويانه بهر پړسيارانوه. مه لاملسته فاله خه بهري دانې كه ده بې ده بيست وچوار سه عاتا بيه پنه نه وه.

مه لا باقي گوتي: هژار! له تويان لي پړسيم؛ گوتم نهو له ليوزه يه و پړزنامه مان بو دهنووسي.

- جا بو پړاستيت گوت؟

- كاكه زورم درؤ له بو كردن؛ گوتم با پړاستيه كي شي تيدابي!

له ليوزه لاويكي زور بالا بلندي به سر و سيمايان نارد بووه لام كه ئيراني كرماشانيه و په ناي هيناوه؛ ناوې داريوش بوو. پاش چهند پړژيک پړيشت. ده فته ريكي لي به جي مابوو؛ به خه تيكي زور ناخوش چهند خاتراتي خوې نوسيوو كه سر و بني خاتراتي مه دحي ده زگاري شاهه نشاهي ئيران و گالته به گه لي كوردي پروت و كه سيف بوو. پاش قه ده ريک گوتيان داريوش گيراوه و ساواك داواي ده كاته وه. گوتم: نهو خير و بهر كه ته يان بده نه وه؛ په ننگه خو يان حه ز بكن نه يانده نه وه!

پيوسته نه مه ش بلېم: دواي جيا بوونه وه ي برايم و هه والاني، حيزب كؤنگره ي به ست و سهرله نوې مه كته بي سياسي و ته نفيزي و مهركه زي پيک هينا. چهند كه سيكي باشي وهك دوكتور مه حمود و حبيب مه ممد كهريم و هي تري تيدابوو. به لام زور به يان پياوي بي كار و نامرهي زي عه سكه ري بوون. «له بهر بي مه لاي به كه له شير گوترابوو بولقاسم...» چونكه - وهك باسم كرد - زور به ي پړشينيران و پياواني لي زان له دوو بهر كه كه په نجا بوون و شور شيان جي هيشتبوو.

پړژيک له «بن دايزا» ده گهل دوكتور مه حمود و سمايل عارف و پړزنامه چيه كي نامريكي اي ميواني ماليك بووين. سمايل - كه لام وايه له هيچ هه راجه بازار پيک به پووله سوو تاويكيان نه ده كړي - ملي له باسي حيزبي جهلال و برايم نا كه زور كهر و نه زان بوون... گوتم: ههر نه وه نده كه تويان به نه دنام قبول كرد بوو به سه بو شايه تي نه حمه قيه كه يان!

دوكتور گوتي: خو ئيمه بو مه كته بي سياسي مان هه لېزاردوه!

ده گهل بارزاني چووينه سهرانيكي چياي هه لگورد. له خوارمه گهرما و لهو بهرزه سهرمايه كي زور سخت بوو. پاش بيست و چهند سال تووشي پړواسان بووم كه وهك زه ماني فقه يه تيم بو خوم هه لكه نم. فرمي سكيك له چاو داوه ري و بيري زه ماني جواني و منداليم وهك فيلمي سينه مايي هاته وه بهر چاو...

نيوهر بوو، له سهرمان ده لهر زميم. غارم دا ناو كونه چارداغيكي چؤل. جله ماي نيكم ديت، پالووه كه م کرده ملمه وه و جل وهك په ستهك پشتي داپوشيم و پراكشام. مه لاملسته فاله سهر ي كيشا؛ وا ي ديتم زور پيكنه ي.

- قوربان سهرمامه؛ نيچازه بده پړومه وه!

دا گهرام گه ييمه بهرانبه ري «ناوه ندي». خه لك ي دي هاتبوونه پيشوازي بارزاني. چله داريكي

خواری باریکیان به سەر ڕووباردا رائهنگاوتبوو، پێت له سەر دادهنا دهلهرزى، ده‌بوو ئه‌وسه‌رى بگرن تا ده‌په‌رپه‌وه. بارزانی و هه‌والانی گه‌یشتی‌نه سەر ڕووباره‌که و به‌سه‌د ده‌رد و ئه‌للا-ئه‌للا په‌رپه‌نه‌وه. به‌مه‌لاکه‌ی ناوه‌دیم گوت: مامۆستا ئافه‌ریم بۆ تۆ! مه‌شقی په‌رپه‌نه‌وه له‌پردی سیرات پێ کردین!

له‌چیاى هه‌لگورد بارزانی گوتی: ده‌یانگوت هه‌زار نایه‌ته‌وه شۆرش. من لام وابوو هه‌ر دیه‌وه. رۆژیکى دیش که تازه هاتبوومه‌وه پرسى: زه‌بیحی چ ده‌کا؟

گوتم: موخالیفی تۆیه!

- ده‌لین بر دوو ته‌ ماله‌ خۆت؟

- به‌ئێ ره‌فیقى چه‌ند ساله‌م بووه؛ نه‌خۆش بوو. به‌لام لیت ڕوون بێ نه‌یتوانیوه فکری من بگۆڕی...

رۆژی دوایی من و مه‌لاباقی به‌ر له‌وانی تر داگه‌راینه سەر جاده‌ی لای «چۆمان». دنیا به‌کی چۆل بوو. له‌ بن دیواری کۆنه قاوه‌خانه‌یه‌ک خۆمان دا‌بووه به‌ر سی‌به‌ر. کۆره جحیل‌یه‌ک هات ڕابری، ئیشاره‌ی بۆ لای ته‌که‌ی مه‌لاباقی کرد که ده‌به‌رگی خاکی گیراوه و به‌پشتینیدا شۆر بو‌ته‌وه:

- مامۆستا مه‌لا باقی ئه‌وه چییه؟

- هه‌هۆ-هه‌هۆ! لاو وایه سیلاح‌یکى سیرپریم پێیه؛ برۆ!

گوتم: بۆ دلی ده‌شکینی؟ جحیل‌ه؛ دلته‌ره؛ وایزانی زورنات پێیه و ئه‌گه‌ر چه‌یرانیکی بۆ لیده‌ی دلی خۆش ده‌بی!

زیره‌کییه‌کی خۆم: تازه له‌ به‌غدا دوکانم دانابوو. ده‌گه‌ل دانشجوویکدا به‌ناوی مه‌زه‌هر دۆست بووین. چه‌ند سالی‌ک بوو لێک هه‌لب‌رابووین. رۆژیک کۆریک هاته‌ لام. زۆر به‌گه‌رمی چاک و خۆشی ده‌گه‌ل کردم.

- ئای کا‌که چۆنی؟ خه‌به‌ری کا‌ک هه‌میدی برات؟

- هه‌میدی چی و برای چی؟!

- کا‌که تۆ مه‌زه‌هر نیت؟

- های قسه‌ی قۆر چه‌ند پێکه‌وه هه‌وال بووین؟ چۆن نامناسیه‌وه؟ کۆری شیخی داره‌ خورمام!

- ئای راست ده‌که‌ی؛ بیه‌خشه‌!

- به‌خوا دل‌م زۆر لیت ئیشاوه. ئیتر نه‌چی ئه‌وجار منت له‌ بیر بچیته‌وه!

- نه‌خیر خاتره‌م به‌!

رۆژیک له‌ ئیداره‌ی مه‌بانى عام یه‌کیک هاته‌ لام. له‌ دلی خۆمدا گوتم: بروانه‌ من چه‌ند نازیره‌ک بووم. ئه‌وه مه‌زه‌هره‌ چۆنم لێ گۆرا‌بوو. هات سه‌لامی کرد، کۆکایه‌کم بۆ بانگ کرد.

گوتم: کا‌که چۆنی؟ خه‌به‌ری کا‌ک هه‌میدی برات چییه؟

هه‌ستا گوتی: شه‌رته‌ کۆکات ناخۆمه‌وه! تۆ دیاره‌ ده‌ته‌وی من ئاشنات نه‌بم، گالته‌م پێ ده‌که‌ی! پێم گوتی من کۆری شیخی داره‌ خورمام! رۆبشت و نه‌گه‌راوه.

له‌ شۆرشدا رۆژیک له‌ شه‌قلاوه‌ نانێ نیوه‌رۆم خوارد. کۆریکی مه‌سیحیشم کرد‌بووه میوانی خۆم. گوتیان پووله‌که‌تان ئه‌و ئه‌فه‌ندییه‌ داویه. لێم روانی به‌ پێکه‌نینه‌وه هات:

- کا‌ک هه‌زار چۆنی؟

- جارى توخو پىم بلى تۇ كورى شىخى دارە خورما نىت؟

- يانى چى؟ ئەگەر وابى نامناسىهە. من مەزھەرم!

- دەى كاك حەمىدى برات چۆنە؟!

- زۇر باشە و سەلامت لى دە كا.

نەقلى خۇم و شىخى دارە خورمام بۇ گىراۋە. تىر بە زىرە كىيە كەم پىكەنى!

دەگەل سەرھەنگ نافىز چوۋىنە «زىنۇي»ى شىخ و بوۋىنە مىۋانى شىخ عوبەيدىللا. شىخ بۇ پۇژى رەشمالىكى دەورە بە كەلەكە بەرد گىراۋى ھەلدابوو. بە شەۋىش دەھاتىنەۋە گوند. شىخ عوبەيدىللا مامى شىخ ئەلئەددىن و نەۋەى شىخ كەمال بوۋ؛ شىخايەتى نەدەكرد. پىاۋىكى زۇر مىۋاندۇست و بە نان وخوان و زۇرىش قسەخۇش و لەبەردلان بوو. سى كورى گەورەى بە مال و ژنى بوو: عومەر -كە خوارزاي حاجى محەممەدى شىخ رەشىد بوو- دەگەل سۇفىان دەژبا. سەيدەلى فەقىرۇكەيەكى سادە بوو. مستەفا كە ھەمەكارەى كارى ئاغايەتى زىنۇي بوو. شىخ ئەو كاتە كچى كاكە رەزاي داىماۋى ژن بوو؛ كە نىكەى پەنجا سالىك لە شىخ كەم تەمەنتر بوو. مندالى لە شىخ نەبىۋو؛ بەلام زۇر كابان و خانم بوو؛ دەست و پوختى لەۋپەرى پەسندىدا بوو. نافىز و من پىتمان سەير بوو كە شىخ لە سەر ئەو ھەموو مىۋانداری و سەخاۋەتى، زۇرى حەز لە دەۋەت دەكرد. ھەر پۇژە بە دوكاندارىكى دەگوت: كەى دەۋەتم دەكەى؟ تاجىرى زىنەبىش بە ناۋى دەۋەتى شىخ، گىسكىكىان لىدەنا و پەنجا كەسىان پىۋە دەۋەت دەكرد.

دوای پارزە شەو بە نىازى كوۋىستانى بەردە پانەى بنارى قەندىل چوۋىن و مىۋانى شىخەى حاجى رەسوول بوۋىن كە ئاغاي گوندى قەمتەرانى بىتۈىن و خاۋەن مەرىكى قەۋغا بوو. پىنج پۇژ لە ھاۋىن رابردبوو؛ ھەر چەند شەو لە ناۋ خىۋەتلىكى زۇر كىپىدا و لە بەر ئاگر و بە پىخەفى زۇر نوستىن، تا بەيانى لە سەرمان لە بن چىنگى خۇمان دا. بەيانى ھەموو ئاۋ بېۋونە سەھۇل؛ دەست و چاۋمان بۇ نەشۇرا. بە سوپىند و قورغانى خاۋەن مال، دوو شەو ماينەۋە. گوتىان ئەگەر بەرەو قەلادزە دەپۇن، بە كوۋىستانى قەندىلدا زۇر نىكە؛ بەلام چوار سەعاتىك بە سەر بەفردا دەپۇن. بچىن؟ نەچىن؟... ناچىن! سەبەى كە ۋەرى كەۋتىن توۋشى شىۋە پەلەيەكى پىر بەفر بوۋىن كە مەۋداى بىست مىتر نەدەبوو. پەلەكانى لى پكە! كەۋش داكەنە! بە نىو سەعات بە قىرە دەرچوۋىن. ھەلى كرده ۋرە؛ دىنا لە مژ تارىك داھات. لە سەرمان دەلەرزىن. ھەموۋى سەعاتىكى نەبرد بە دىۋى «ئىنى» و «مۇدىنان»دا ھاتىن. لەو دىۋ زىستانى سەخت، لەم دىۋى عەينى كىۋ، لەبەر مىش و مەگەز و گەرما ۋەرەز بىۋوۋىن. ھەردوۋى كمان ئىستىر سوار بوۋىن. نىۋەرۇ چوۋىنە «خۇشكان» و شەو گەينە «ۋەلۇزى»، بوۋىنە مىۋانى شىخ رەزاي گولانى كە كۆنە ئەفسەرى پۇلىس بوو. ئىستىرەكەى من سوارى بووم، فىرە بازدان بوۋ؛ قەت لە دەرۋى ئاسايى نەدەپەرپەۋە. ئەم حىزباب خىۋە مانى دەگرت؛ دەباۋىە كەندالە جۇگەى زۇر ھىلاك پەيدا كا و باز بدا. لە سەر بەرەۋىرانىش بە ئانقەست بەردىكى بلىندى دەدەتەۋە، خۇى ھەلدەدا! ئەو سەفەرە گەيىمەۋە قەلادزە. جگە لە ئەحمەد تەۋفىق و دەستە و دايرەكەى، زۇر كەسى دىكەى سابلانغىم دىتن. دەگەل مىنەشەم چوۋىنە «ھىرۇ» بۇ لاي كاك سەعدى حاجى بايزاغا و سەيد محەممەدى ئاجىكەند و چەند كەسىكى تر لە خىزمايان. سەيدە شىنەى خالۋاشم لەۋى دىت و نۇرۇزان مايەۋە و زۇرم خەبەر لى پرسىن كە بۇ من تازە بوون. بەلام ئەمەى خۇش بوو ھەر كەسى لىم دەپرسى چۆنە، دەگوت: پىرى يان دىۋىنى دىتوۋمە. نۇرۇز رابرد، تارىخ لە لاي ئەو

نه گۆرۈ۱۱

چەند جارىك چووينە كويستانى جەمالەددىن بۇ مالى حاجياغاي مەحموداغا. ئىۋارانە دەگەل كاك سەعد دەگەرام و شەۋان و رۇزانمان بە گالتە و جەفەنگ رادەبرا. عەۋنى يۈۈسفى كۆنە ۋەزىرى قاسم لە كويستانى جەمالەددىن بوو. رۇزانە دەچوۋە سەر رېسى قەلەپ شەسى سۈيىسىيان، ھەر كەر و بارىكى كوردى ئىرانى دەدیت، تارىفى شاھەنشای لە لا دەکرد. گوتيان ئەۋە چۆتە تاران ميوانى ساواک بوۋە؛ رۇزانە سى بوتل ويسكى لى دزيون. لە سەر ئەۋە دەريان کردوۋە. ئىستا كە تارىفى شا بۇ كەردارى سۈيىسى دەکا، بە ھومپىدە شا بېتەۋە و دووبارە بېچىتەۋە سەر ئەۋە ئاخوۋرە چەۋرە!

حەسەنى كۆرى رەحىمى قازىم دى تازە بېۋە پېشمەرگە، لای وا بوو پېشمەرگە دەبى پيس و چلكن و پروت بى. كالە شەپەيەكى دە پېدا بوو سەگى لى دەتۇرا! بە ھەزار گېرە كەۋشەكانى خۇم دايە كە ھەر لە كالەكانى چاكتىر بوو. چوۋبوو لە قەلادزەۋە جوۋتېك كەلاشى تازەى ھەۋرامى بۇ ناردبووم.

رۇژىك لە كويستانى جەمالەددىن بووم. كاك يۈۈسفى مىران - كە روتبەى سەرگوردى لە ئەر تەشدا بوو - دەگەل بابەكر پۇدەرى ھاتن لە كىتو دىتيانم. گوتيان: حىزب دەلى كارمان دەگەل بكا. گوتم: نەھاتوۋمەۋە بۇ كار كردن؛ دەمەۋى بىكار راپويىرم. گوتيان مەئموورين ھەر دەگەل خۇمانت بەرىن.

چوۋمە مەكتەبى سىياسى لە «ھەلشۇ». حەبىب و دوكتور مەحمود گوتيان دەبى لە رۇزانامەى خەباتدا كار بکەى! گوتم: من لە غەلەتگىرى رۇزانامەى عارەبىدا زۇر ماھىرم. ئەگەر قېۋول دەكەن غەلەتگىر دەبم. ئەگەر خۇشەم بە كوردى شىتېكم نوۋسى، لە سەر حىسابى كارەكەم نەبى؛ چونكە لەۋانەيە ئەۋى من دەينوۋسم رازىتان نەكا و مەجبور نىم بە ھەۋاى كەس بنوۋسم. ئەۋى نەتانەۋىست «مالى قەلب سەر ۋە ساحىبەتەى!». پىك ھاتىن و بە ناۋى غەلەتگىر ئەمرم بۇ نوۋسرا. قەرايش درا مانگى پازدە دىنارم لە بەغدايە بۇ بدەن بە مندالەكانم. چاپخانە لە «سونى» بوو؛ چوۋمە ئەۋى. بىكەى ئەحمەد تەۋفيقىش لەۋى بوو. شەرىفزادە، سالارى حەيدەرى، سولەيمانى موعىنى، حەمەدەمىن سىراجى، مەلا سەيد رەشىد، حەسەنى ئىسحاقى، مەلا قادرى لاچىنى، مام عەلى عەجەم و زۇرى تىرش كە ئىستا لە بىرم نىن لەۋى بوون.

سونى زۇر گوندېكى خۇش و بە رەز و دار و بارە. كارگەرى چاپخانەش شەش نەفەر بوون. بەر لەۋە من بېچم، يەككى تىرى بە ناۋى ئاۋرەحمانى مەلامەحمود بە سەررا گەشتىبوو. رۇژىك مەلايەك لە قەلادزەۋە ھاتبوو، چوۋبوون جىگەى چاپخانەيان نىشان دابوو. ۋە سەبەپرا تەيارە بۇمبارانىكى خەستى كىردبوو، بەلام بە سەلامەت دەر چوۋبوو.

لە سەر جۇگە ئاۋىكى پر لە دار و بار، سەكۋىەكى زۇر خۇش لە بەرد ھەلبەستراۋو؛ بە راستى شاعىرانە بوو. رۇزانە جگە لە كارى رۇزانامە، بۇ خۇم شىعەرم دەنوۋسى و فەرم دەكردەۋە؛ حەزم نەدەكرد كەس بېتە لام. بەلام كۆپگەل لە كۆلم نەدەبوۋنەۋە. تەرجمەى خەبىيامم لەۋى تەۋاۋا کرد. سەرەتای بەرەۋ موکورىيانىشم لەۋى ھۇندەۋە و لە پاشان لە شوئىكى تەر تەۋاۋم کرد. چەند مەقالە و شىعەرىشم بۇ رۇزانامە نوۋسى و چاپ دەکرا. شىعەرى «مارمىلكە نىم» يەككى بوو لەۋانە و مەقالەكەم نەماۋە.

رۆژیک خاوهن ملکه که ی دهوری جۆگه که هات. گوتم: مام حه مه د بایى روهه دیناریک
تریمان بدهیه! سهر داریکی زۆر بهرز و باریک کهوت که میوی لی هالابوو.
- مامه ده کهوی! هیچ نه بی کلاشه کانت داکه نه!

پیکه نی: بۆ پیتان وایه منیش وه کو ئیوه؟ ئه و داره بۆ من وه ک جاده وایه!
تۆزیک تر سهر کهوت؛ دار داها ت و مام حه مه د کهوت و دهنگی له بهر نه هاته دهر. خوا
عافووی کا!

زۆر جار دهمدی پيشمه رگه کان ده هاتن نانی وشکیان وهرده گرت و چيشتيان نه ده خوارد و
دهرۆشتن. کهوتمه شوپنیا، خۆيان به ناو درکه تووتر کانددا ده کرد و ههنگوینی شه مه
تریلکه یان ده خوارد که شانه ی به در کانه وه هه لده به ست.

له سونپوه هات وچۆی هه لشۆیه م زۆر ده کرد که مه کته بی سیاسی لی بوو. ته یاره حه جمینی
له هه موو کهس هه لگرتبوو. که شیشیکی ئاشووری زۆر پیرمان ده گه ل بوو، زۆر له ته یاره
ده ترسا؛ کونیکیان بۆ کۆلیوو. رۆژیک ته یاره هات و «ئه بونا بیداری» رایکرد بۆ کون. پيش ئه و
سه گیک خۆی تی خزانده بو؛ لپی مرانده بوو. هاواری کرد: رهمه زان عه قراوی وهره سه گم له کۆل
که وه!

عه لیه سووریک خه لکی گوندی «کانی سیۆ» گه ورکان، پيشمه رگه ی هه لشۆ بوو. پیاویکی
زۆر ئازا بوو که له دواییدا ده گه ل سه ید فه تاح و چوار کهس له کینوی «حاجی کیمی» پشت
قه ره گوێز شه هید کران. عه لی ئاگای له که پیران ده بوو. بۆی گنپامه وه: شیخ محه ممه دی
هه رسینی - که عه لی ده یگوت: نه سیرینی! - عه لی و چه ند پاسه وانیکي دیکه ی که پیرانی کۆ
کردۆته وه، سوخه نرانییان بۆ بکا:

- کورم! پيشمه رگه نابی بترسی؛ نابی هه والی خۆی له تهنگانه دا به جی بیلێ. وای دانین
ئێستا ته یاره بی ده سپژ بکا، یه کمان بریندار بی. نابی راکه ی؛ ده بی بریندار رزگار که ی و گوێ
به ته یاره نه دین...

له و دهمه دا ته یاره هات. شیخ له پيش هه مواندا هه لات! ده تگوت که روپشکه و تاژی تی
به ردراوه. چوه پشت داره به روونیه ک و هه رای ده کرد:
- هه لمه یه ن!

- کاکه شیخ به خوا ئیمه ش چاو له جه نابت ده که ی! هه لاتین...
مامۆستایانی مه کته ب سیاسی و ته نفیزی له ناو درک و دالی زۆر چوغوردا که پریکیان کردبوو
که هه رگیز ته یاره نه یده دیت. نیوه رۆیه ک لایان بووم، ته یاره قزماندی. له که پره وه هه لاتن بۆ ناو
به رده لانی ناو چه م. هه رام کرد: ته یاره رۆیه وه؛ وهرنه وه! کاک سامی وه ک تیتري
سه رمه قاله یه کی رۆژنامه ی که من نووسیبووم ده یگوت: «به قورعان نایه ینه وه!».

شه ویک له که پری سالح یووسفی بووین، گوتم دلم خه بهر ده دا که شتیکی ئاناسایی هه یه.
هه ستام حه سیری به نه خۆم هه لدا یه وه، ماریکی تیدا بوو!

شه ر له ده وری قه لادزه رۆژه رۆژ توندتر ده بوو. به ریار درا مه کته بی سیاسی و چاپخانه
بگوێزنه وه بۆ لای ناو ده شت. ده سه ته - ده سه ته به ری ده کران.

به یانییه ک هاشم عه قراوی به هانکه هانک هاته وه که شه و تووشی له شکری عیراق بووین و
هه واله کانم بی سهر و شوین. له کن سه نگه سه ر جیه که ی یووسف میران و خۆی تیدا بووه،

تووشی چرای چېپنک بېوون که رووبه روویان دی. دابه زیون که نه گهر دوژمن بوو شه پر بکهن. هاشم به یهک هه لاتن شهش سعات بی وچان هه لاتبوو؛ که نهو خه بهر هی دا. که چی نه دوژمن، نه ته ره ماش!

بارمان کرد. مه کته بی سیاسی چوو «سلی» و من و کاک سامیش بهرې کراین بؤ لای باله کایه تی. صالح یووسفی کرابوو سهرپه رستی رادیو؛ که تازه په یدامان کردبوو. له پشت «وه لاش» له ناو جهنگه لیکدا که «گورې گاجووتان» یان پې ده گوت چووینه که پرانه وه. ده گهل عوسمان سه عید و دلشاد مه سرف و جهلال عه بدوره حمان - که ههر سې گۆینده ی رادیو بوون - له که پر لیکدا بووین و چهند که پر لیکي تریش هه بوون. نان هه بوو، پینخور نه بوو. دور و بهرمان هه موو ره ز بوون؛ خاوه نیان بېوونه جاش و به جی مابوون. جا وهره ترې ره شکه بخو! هه میشه سه وه ته یهک ترې له که پر بوو. کهس نه بوو رۆژي چهند جار زهر گه ته ی پتوه نه دا!

له ترې ره شکه وهره ز بېوون، گوتمان با بچین ترې سپی په یدا که ین. له ره زیک په یدامان کرد و قهرتاله مان داگرت. کابرایهک به تیلا یه وه لهو لاه هات. گوتم: کورینه تووره ی کهن تیلا کوتمان ده کا. من جوابی ده ده مه وه. کابرا سنگی دا سهر تیلا؛ ترې کاکه! نهو ره زه شتان به ره زی جاشان زانیوه؟

- نه خیر، گوتمان ره زی پیاوانه و به تیرادیوی هاتووینی!

- ده نه گهر وا بی نۆشی گیانتان بی؛ ره زی خو تانه!

ترس و له ز له ورچ پتر بوو تا ته یاره. شهوانه ورچ ده هاتنه ناو که پران و لیمان ده قوولاندن. رۆژیک تازه تاو سهری کیوانی زهر ده هلده گپرا، پینج ته یاره خوت و خافل هاتنه سهرمان و بهر تیرباریان داین. قهت دیمه نی هینده جوانم نه دیوه: زهر دایی ئاگری مووشه کان وا به هه نده سه و ریک بؤمان ده هاتن که نه بیته وه...

سه یدا سالحی سهرپه رستمان فعه له ی گرت و چهند قولکیکي هه لقه ند که له ناینده دا نه گهر ته یاره هات خو ی تیدا وه شارین. قولکه یه کیان نیشان من دا که نه مه بؤ تویه: قه بریکي ته نگي باریکی تاریک. گوتم: سه د جار به ته یاره بکوزریم ناچمه ناو نهو قه بره وه. رۆژانه ده چووم، شوینیکم په یدا کردبوو له ناو ره زیکدا. کهس پیی نه ده زانیم. به ئاسووده یی ده منووسی، ته ییاره ش نه یده دیتم. شیعی بهر مو مکریانم له وئ ته واو کرد و زورم شیعر و مقاله بؤ رادیو ده نووسی.

قهرار درابوو بهرنامه یه کی تور کمانیشمان هه بی. مامؤستا جهلال عه بدوره حمان، یه کی نووسی و بؤ خو ی خویندیه وه. به رۆژ بهرنامه زه بت ده کرا و شهو له رادیو گویمان لی ده گرته وه. جهلال زور خو به زل زان بوو؛ نه ده کرا گالته ی ده گهل بکری. که گویمان لی گرت گوتم: خودایه بؤ خاتری نه م مهو لوودنامه مباره که روحمیک به کورد بکه ی!

هه موو پیکه نین و جهلال تووره بوو؛ دهنگی لی گوریم. وه سبه ی شهو که ده سستی پیکرد، بیده نگ ده ستمان بؤ دوعا هه لیتا و هیچمان نه گوت. بؤ خو ی له فلقه ی پیکه نینی دا، گوتی: برا راست ده کهن، ههر وهک مهو لوودنامه ده چی!

جگه له نان و جار و باره چېشتیکي ساوار، یان برینج که ماله «خدرمه نگور» ناویک بؤ یان ساز ده کردین، رۆژانه یه کی بیست فلس، یانی چوار قرانمان خه رچی ده درایه که به شی تووتن و په ری نه ده کرد.

«ئەلبەر» ناویکی ئاشووریمان دەگەل بوو؛ حقووقی بوو؛ سەدوپەنجا کیلۆیهک وەزنی بوو. چوو بوو دەنگی شەر زەبت کردن. شەو ھاتەو و زەبت و رادیوی پێ نەبوو. - ھا، مامۆستا؟

- تاریک بوو؛ زۆر ترسام؛ دابەزیم. بە بیرمدا ھات لە سەر عەرز مار ھەیە، سواری ئیستەرە کەم بوومەو. زەبت و رادیۆم ون کردن!

دوو مندالی ھەش-نۆ سالتە لەوئ بوون. گوتم: بچن! ھەر کەس دۆزیەو سەد فلسی دەدەین. زۆری نەبرد شتەکانیان ھێنایەو کە لە دەم ڕی بەجی ماوون.

- مامۆستا ئەلبەر! بتخەینە تەرازوو بارتەقayı دە مندالی کورد دیەو. بۆ دەبی ئەوان نەترسن و تۆ بترسی؟!

باران دایدا و ژیان لە کەراندە زەحمەت ببوو؛ پەنامان بە گوندان برد. کۆمەڵیک لە ئیمە چووینە «میرگی» ژووریکمان پەیدا کرد. دەچووینە «گورێ گاجووتان» نانمان دینا. رۆژیک بانگیان کردین و ھەر یەکە سێ دیناریان داین. پەک لەو خۆشییە! کاک عەبدولخالقی مدیری ھەندەسەیی رادیۆکەمان، رادیۆیەکی خۆی فرۆشت بە ھەشت مریشک. پوولمان نارد لە «خانێ» گۆشت و میو و فۆدکای زۆریان ھینا؛ جەژنیکی شاھانەمان ساز دا. جەلال عەبدورەحمان ناردبووی فۆدکای کربوو بەلام نەیدەخواردەو. لیمان قەرز کرد کە بۆی دەکڕینەو. ئەو دەیکوت دەگەل نەھار و شام ھەر جارە نیو ئیستیکان دەخۆمەو. دواي دوو رۆژ سالت یووسفی بانگی کردین کە:

- سێ دینار بە سەھو دراو؛ بمدەنەو!

- ھەبھوو سەیدا! ھەزمیش کراو!

حەبیب محەممەد کەریم گوتی: دەلێن لە میرگی ئارەق خوراوەتەو؛ راستە یان نا؟ ھەوالەکان سوپندیان دەخوارد کە شتی وا نەبوو. گوتم بەلێ بوو و نووک و بەدم بۆ گێراو. گوتی: وا دیارە مامۆستا جەلال ویستوو بە گوناھێ خۆی پێ داپۆشی. حەز دەکەم باسیک لە کاک عەبدولخالق بکەم کە لەوێتا دیومە تا ئەو رۆژە دەمرم لە دۆستە ھەرە خۆشەویستەکانمە:

فەقی بوو؛ بۆتە مەلا. لە سەربازی کراوەتە ئیمام تابوور (قازی عەسکەر). ھەر لەبەر خۆشیەو بە ئیشتیبا دەسکاری رادیوی کردوو. گەیشتبوو رادەیک فرستندە رادیوی زۆر بە ھاسانی و نرخیکی زۆر کەم دروست دەکرد. رادیوی نیوکیلۆ واتیمان بە پەنجا ھزار دینار کربوو؛ کە لە کەم جێ دەبیسرا. عەبدولخالق رادیۆیەکی مەوجی ناوەرستی لە سیم و بوتری بەتال و چەند لامپیک لێک دەدا کە سەد دیناری تێ نەدەچوو؛ لە ھەموو رۆژەلاتی ناوەرستی دەبیسرا! لە شۆرشدا ناردیان بۆ چیکوسلافاکیا؛ گوتبوویان تۆ لە ھەموو موھەندیسان ماھیرتری! بەلام لە کارخانە کار بکە و شتی تازە فێر بێ! دواي شەش مانگ ھاتەو. پێنج موھەندیسی رادیۆمان ھەبوون کە لە خارج خۆیندبوویان؛ دەبوو عەبدولخالق فێریان کا! لە مەلایەتیدا زۆر زانا بوو. کەمتر مەلا لە موجدەلەدا دەگەلیان دەردەبرد. ئاغلەب گالتەیی بە عەقل و سەوادیان دەکرد و مەلا ناخۆشیان دەویست. قەت نەمدی دەم بە پێکەنین نەبێ. لە عیشقی کوردستان و ئازادیخوازیدا سووتابوو. چاوی لە مالی دنیا نەبوو. بە گالتە پێم دەگوت: ئاخەر تۆ لە سەربازی مردوو شوتن، ئەو عیلمی رادیۆیت لە قنگی کامیان دەرھێناو؟!

426

ΣΤΥ

کاک خالیداغای حیسامیش هاته «گردیم» بۆ رادیۆ. چەند شەویک کە لە سەفەردا دەبووم، قەسری شایۆم دابووێ. شەو لەبەر فانونوس کتیبی خۆیندبوو، ماریک لە حەواوە کەوتبوو ناو پەری کتیبەکی!

بۆی گێرمەو: منداڵیک مەنجه‌لیک ماستی بۆ خالیداغا هیناوە کە مەحموداغا ناویک بۆی ناردوو. تەنیا ناوی ئاغايتی دوور بە دوور کردوونیه دۆست! منداڵە کە دەلی: مەنجه‌لە کەم بۆ بەتال کە! پیتی دەلی: سەریک برۆ، وەرەو!

قاپی نییه. نیشتۆتە سەر مەنجه‌لە ماست و لیسێ داو و شەش رۆژان نەخۆش کەوتوو! دەگەل کاک سامی عەبدوهرمان ناردراين بۆ «لینۆز» لە ناو دەشت، کە بە سەر چاپەمەنی رابەگەین.

بێ جێ نییه بگەرێمەو سەر باسی هەلاتووکان بۆ تاران و هەمەدان: مامۆستا لە تاران خۆش ژیاون. پێشمەرگە تریش لە هەمەدان، لە پادگانیک کۆ کراونەو مەشقی سەربازی دەکەن؛ کە رۆژیک دژی بارزانی بێنەو مەیدان، جێژنی بیستویەکی ئازەر دەبێ بە شادمانی ئەو رۆژە کە جمهووری مەهاباد تێک چوو، جێژن بگرن. دەبێتە هەرای پێشمەرگە دلسۆز:

- چۆن ئەو پەوايه؟ ئەگەر ئەم جێژنە بگرن دەبێ لە هەموو بێ ئابروویک ریسواتر بین...

مامۆستا عومەر دەبابە نوتقیان بۆ دەکا:

- دەی جێژن گرتن چییه؟ بۆ ئابروومان دەچێ؟! لای کێ ئابروومان دەچێ؟! هەر وەک جەنابی تیمسار نەسروللاهی فەرمووی: ئەگەر ئەعلاخەزەت بفرموی گۆ دە ریشتان هەلسوون! ئەیکەین. دوايی بە سابوون و ئاو ئەیشۆینەو، سابوون فرەیه و ئاویش فرە... ئەوانە ئابرووی کوردایەتیاں لە لا گرینگ بوو، گوتوویانە خۆمان ریش بە گۆ ناکەین؛ کێشە کەوتبوو نۆوانەو. هیندیک هەر لە گەل جوێ ببوونەو. «مەلا جەمیل رۆژبەیاڤی» - کە لە سەر زۆر شتی تر توورە ببوو - هەر چەند لە «ماوەت» قازی شۆرش و رەگەلیان کەوتبوو، هاتبوو تاران و سەر بەخۆ ببو پەناھەندە و لە رادیۆ دامەزرابوو.

رۆژیک لە هەلشۆ دەمرۆانیە کێو. رەشاییه کەم دیت؛ هات و نزیک بوو. «سەفەر» ناوی فەیلی بوو کە پێشووتر تەنگیکی فرۆشتبوو؛ دەبوايه محاکەمە بکری.

- ها سەفەر، خێرە؟

- کاکە! لە هەمەدان رامکردوو؛ هاتوومەو بە محاکەمە بکەن و بمکۆزن.

- حالتان چۆن بوو؟

- حالی سەگ! پێشمەرگەیه کمان لە ناو مەنجه‌لی دە عەرزێ گیراوی پادگان - کە ماشیاں تیدا لێنابوو - کەوت و بوو بە شەهیدی ماشینە... مام هەزار! ناویکیان لێ نابووین ئەوەندە پێ قەلس بووم، تا دەیانگوت، دەتگوت هەزار جوین بە باوکم دەدەن!

- ناوی چی؟

- لە بیرم نەماوە.

- دلاوەر؟

- نەخێر.

- چریک؟

- بریا چریک با!

- جهوانمهر د؟

- کوپه نه خیر زور ناویکی پیس بوو...

- سهفه نهو دم که من له ئیران بووم، به هی وایان دهگوت: غهیره نیزامی.

- ئای دم خوش! راست ئیژی. غهیره نیزامی زور له جاش پیستره! من له داخ هم ناوه هه لاتم!

کاتی که شهرمان له سالی ۱۹۶۵دا رۆژ به رۆژ توندتر و خهست تر دهبوو، مهلامسته فاش دهگهل ئیران ریک کهوتبوو، تاران حوکمی لهو غهیره نیزامیانهی خوی کرد که دهبی بچنهوه و له شورشدا بهشار بن. واشیان کرد که بارزانی عهفوویان بکا. هاتنهوه؛ برایم نهحمده له تاران مایهوه. ماموستاکان هیندیکیان چوونه گوندی «وهلزی» و بهشیکیان - که جهلال تالهانی دهگهلان بوو - له «دۆلههقه» لای ههباساغا مانهوه. پیتشمه رگه چهکاره کانیشیان، بهشی ههره زوریان هاتنهوه ناو لهشکر و له شهراندا بهشار بوون. کاک عهبدولخالق - که ده پیشدا موههندیسی رادیۆکهی ماوهت بوو - دهگهلان چوو بووه ههمه دان. له گهرا نهوه دا هاته رادیۆی شورش و پیکهوه بووینه ئاشنا.

دهگهل کاک سامی رۆژنامهی «خهبات» و «ئهخباری کوردستان» مان وهک مهجهللهیهکی ههفتانه دهنووسی. شهو تا رۆژ له بهر چرا زهنبووری کارمان دهکرد. به رۆژ دهبوو خو له بهر تهیاره وهشیرین. که له بهغداوه هاتبووم، چاوم زور به حوکم بوو؛ له جیحلی بیست ساله چاکترم ده دیت. چاوم له شورش زور کز ببوو. دوکتور پیی گوتم ههمووی خهتای چرا زهنبوورییه؛ که له نزیك چاوتهوه بووه و له بهرت نووسیوه. حوکمی چاوم نیواونیو هاتبووه خوار و بی عهبنهک چم بۆ نهدهکرا.

لهم بهینهدا که له «لیژوه» بووین، شهویک باران دهباری؛ پاش نیوه شهویکی درهنگ، چوار پیتشمه رگی بادینانی خویان کرد به ژووردا که ئیمه به فهرمانی دهرویش بهگی سهروکمان پیایکمان گرتوو؛ له ریگه هاتوون لییان ستاندووینهوه. ئهمری کوشتنمان پی نهبووه. ئیوه دهلین چی؟ کاک سامی گوتی: ئیمه رۆژنامه دهنووسین؛ کارمان به سهر نهو کارانهوه نییه. گوتم: برا هیچ مهو هستن! برۆن نهوانه بکوژن که هاتوونه سهر ریتان. غاریان دا. سامی گوتی: حهقت چییه فتوای وا دهدهی؟ گوتم: کاکه نهوانه دیاره زور خوێرین. ئهگهر هیچ غیره تیان ههبا هه بسییان لی نه دهستاندنهوه. ویستیان بلین له چاپخانه گوتوویانه: نابی شهر بکهن! دهیانه ویست پینه به سهر ترسه نوکی خویاندا بگرن. بهلی ههر وا بوو. نهچوونه شهر و چوو بوونهوه بکهی خویان!

ژنیک چهند قوتوو مه ره که بی چاپی بۆ هینان.

- سهیره نه مهت له کوئ بووه؟

دهر کهوت «ئاوهره حمانی مهلامهحمود» - که بهر له من سهر په رستی چاپخانه بوو - دزیوه و کس نهبووه لی بکری؛ داویه بهو ژنه بۆمان بگه ریتیهوه.

گوندی لیژوه جاریکی تریش دیبوو؛ نهویش له سهره بههاری ۱۹۶۵دا دهگهل کاک نافیز که باسم کردوو. له «قهسری» وه به رۆژیکی باران هاتین. له چۆمی «وهسان» سیلاو هاتبوو؛ بوو نهبوو. من به سواری ئیستر لیم دا. ئاو تا نزیك سینگم هات و چی وانه مابوو ئیستر بخنکی،

گه پرامه وه. ناچار دوور كهوتينه وه و له پردی «بهرگرکه» په پړنه وه. ئیواره بوو؛ من پیش كهوتبووم. ئیستره كهه له نزیك پوله سپینداریك، لاقی چه قاند: ناروم! به شوولی ته پ كهوتمه گیانی، بی فایده بوو. كه روانیم ژنیکی قه له وهك دیله دیو، پروته و خوی ده شوا. بانگم كرد:

- دایکم! من و ئیستره كهت تۆقاند!

رایكرده پشت داران و ئیستر به فشفه فشق پوشت!

نابه له د بووین، شهومان به سهردا هات و كهوتینه ناو پنچك و داری دهم چه م. نافیز هه هه رای ده كرد: «كهنگی ده گهینه لیو گوو؟!» ناخری چرايه كمان به دی كرد. منالیکمان ده گهل هات و بردینه ناو گوند. بووینه میوانی شیخ ره زای گولانی. شهو روزه له جهنگه ی باران و ته پید، له هه ورازى وهسان، تووشی لایك هاتین، باریك و رهنگ زهرد؛ بوخچه یه کی پی بوو؛ بوم هه لگرت. گوتی خه یاتم له كهركووك و ده چمه وه. تووشی پرایى جهنگه لیک هاتین؛ لاهه كه گوتی: لهو سهر كه هاتم، شهو لیتره ئیستره حاتم نه بوو.

- ها، دیاره له دی بووی و کتیچ هه بووه و تۆ شارستانی و ناسکی!

- نه خیر، دی چی؟ لیتره لهو لیتره واره بارانم لی دهباری؛ پگه م نه ده زانی؛ چومه سهر شهو داره زه لاهه نه وهك تووشی ورچ بم. زور ته پ ده بووم؛ جار جاره ده هاتمه خوار، خوم راده ژاند ئاوم لی بکتی و ده چومه وه ناو لك و پۆپی دار. تا سبهینه ولات پرووناك بوو، پوشتیم.

من پینشیارم كرد كه حه یفه جهلال تاله بانى له دۆله ره قه بیکار دانیشی؛ قه له می باشه. با بیته لامان و له نووسیندا هاوکاریمان بكا. نامه یه کیان بو نووسیوو كه وه ره مه كته بی سیاسى کارمان پیته! وا تیغه ییوو كه ده یكوژن. شهویك ده گهل هه والانى دۆله ره قه ی رایكرده بوو؛ چوو بووه بهرده ستی حكومته و بردبوویانه به غدا. رۆزی ۱۹۶۶/۱/۱ بوو. برووسكه مان بو هات كه جهلال رایكردوه. ناومان لی نان: «جاشی مودیل ۶۶»، كه تا ئیستاش شهو ناوه یان له كۆل نه بو ته وه. ئیتر جهلال و هه واله كانی لهو ساوه بوونه چه كداری ده ولت و زور بی روحمانه تر له سهربازانى عه رب شهریان ده گهل ده كردین. ته نانه ت «عومه ر ده باب» ببوه شاره زاكهری ته یاران و دیهاتی دۆستی شۆرشى بو ده ستینشان ده كردن. ده ولت ناوی لینابوو: «برا عومه رى قاره مان».

رۆژیک له گه لی به دران، ته یاره -وهك هه موو رۆژانى تر- بۆمبارانى كرد. زیاد له خه لك، لایك به ناوی فه تاح، سهرى نابوو كونه به ردیكه وه و له شی به ده ره وه بوو. ساچه به ردیكى كه بۆمبا بلاوی كردبوو و یكه وت و شه هیدی كرد.

«عه رب كه له كس» ئه فسه ریكى ئه رتشی عیراق و زور قسه سهیر بوو. خو شیمان شهو بوو چه ند كه سیك له دهم كه ندال لیی كۆ ده بووینه وه كه شهو سهرگوزه شتی خوی بگپتر پته وه و پتبه كنه نین. رۆژیک «عه لی سنجاری» -كه ئه ندامی مه كته بی سیاسى بوو- هاتبوو له پتبه كنه نیندا به شدار بی، تیلگرافیکیان بۆ هینا؛ خو پندیه وه و ملی له نوو كه و گریان نا:

- باوكم مردوه.

به سهر كزی ره گه لی كهوتین و هاتینه لای سكرتیر «حه بیب محه ممه د كه ریم»:

- ها، خیره؟

- كاك عه لی باوكی مردوه.

- دهی جا چ بوو؟! ده لین باوكت سی ژنی هه بوو. تیری كه یف كردوه! ده مرئ جیغه ی

خۇيەتى!

گريان كرايهوۋە بە پىكەنن.

من لە شۆرشدا لەبەر تەيارە خۆم نەدەشاردەو. خەلک لايان وا بوو ئازايەتییە و لەوان بەغیرەت ترم. بەلام لە راستییەكەیدا من تەنبەل تر بووم؛ تاقتەى خۆ شاردنەو و ناو کون چوونم نەبوو. دەمگوت ھەرچى دەبى بىي و مردن ھەر جارێكە...

گردیكى بە ئەشكەوت و دارستان ھەبوو، تا تەيارە دەھات، خەلکى ديمان دەناردە ئەوئ. رۆژیک كە دەمانزانى تەيارە دیت، ھەموو چووبوونە گردەكە. من لە سەر تەختە فەنەرەكەى خۆم نوستبووم، ژنيك «نايش مەلا» ناو، زۆر بە ترساوى و شىواوى خۆى بە زوورەكەمدا كرد: - مامۆستا چ بكەم؟ ناگەمە گرد، ئەوا تەيارەش بۆمباى ھاويشتوو و دەشھاوئ؛ دەخيلە فكرێكم بۆ بكەو.

- خانوايشى بەرپز! يان دەبى خۆت بگەيەنە گرد، يان وەرە سەر تەختەكەى من!

- ئەپرۆ لەو تەنگانەيەدا قسەى چۆن دەكا!

دەپرەرى و خۆى گەيانە بن داران. تا بۆمباى داويشت، تەختەكەم و ديوارەكان دەلەرزىن؛ بەلام چم وئ نەكەوت.

شەويك چەند ميوانێكمەن ھات، دەبوو لە سەربان بىن. گوتم: چرا زەنبوورەكە ھەلەدەكەم. لە سەر من؛ خاترجەم بن تەيارە نايە! يەكئ نەيگوت چۆن بە قسەى تۆ خاترجەم بىن؟! چرام ھەلكرد و تەيارە ھات؛ جا وەرە ھەلئ!

رەمەزان ھات. ئيمە كە شەو تا رۆژ كارمان نووسىن بوو، پارشيان مەلامان خەبەر دەكردەو كە ھەستە سەلا بكە. مەلا دەيگوت: ھەر چەند بۆ خۆتان بەرپۆزوو نابن، بە قورعانى ليم خويندوو خىرى رۆزووى ئەم گوندە نيوەى بۆ ئيوە!

«عەولای مەلا» ناو - مێردى نايش مەلاى باسم كرد - راوچى بوو؛ بە شوئى كارگيشى دەزانى. خۆى زۆر خەسيس بوو؛ چى بوايە بئيمەى دەفرۆشت: كەو بە سئ تمەن و كۆتر پازدە قران. شەوانى سەرما سۆپەمان نيئل دەدا؛ كە دەبوو پۆلوو، تەنەكەيەكى دوو كيلۆبى رۆنى شاپەسەندى بەتالمان پڕ دەكرد لە كۆتر يان كەو، سەرمان دەگرت و لە ناو پۆلوومان دەخست. شەويك تەقيەو، لامان وا بوو بۆمباى وئ كەوتوو!

ھەمىد عوسمان - كۆنە رەئيسى حيزبى شيووعى - ناردرا بوو لامان ھاوکاريمان لە نووسيندا بكا. شەو كە من خەريكى كۆتر پيشاندن بووم، گوئى: نە تۆ، نە سامى نازان شتى باش بنووسن؛ من فيرتان دەكەم.

- وەك چى؟

- پئويستە ناميلكەيەكى تايبەتى دەرکەين، مەسەلەن: «چۆن دەبىيە پيشمەرگەى چاك» و شتى تريس...

گوتم: كاكە ھەمىد، كايە ھەوئل ناميلكە بنووسە: چۆن كۆتر دە سۆپەدا دەپيشينئ؟!

توورە بوو، گوئى: ئيوە گالتە بە ھەموو شت دەكەن!

ئيوارەيەك سالارى ھەيدەرى، سمايلى شەريفزادە و چەند پيشمەرگەيەكى تىرى ئيرانيم ميوان بوون. شەو كە جيگەم نيشان دان، لە سەر لباد و ھەسیر كيشەيان لئ پەيدا بوو؛ سالار بە توورەيى رۆيشت. بەيانى ھاتەو، گوئى: چوومە ماله جەواداغا؛ كەس لە وەتاغ نەبوو. نوينم

دېتەۋە و نوستىم! بە راستى قەت پىشمەرگەى ھىندە وريا و بەپىم نەدېتېۋو.

مەكتەبى سىياسى لە گەلى بەدران بوو؛ كە نىكى لىۋە ژەيە. زۆرمان ھات وچۇى گەلى بەدران دەكرد. گەلى لە نىۋان دوو كىۋدا ئەۋەندە تەنگە، رۇژى بەھارى سى سەغاتە. لاي رۇژاۋاي ئەۋەندە بەردەلان و سەختە، ورچى پى ھەلناگەرئى. پىلنگى زۆرە. چەند حەپسەكى عەرەب شەۋ ھەلاتېۋو؛ لە ترسى پىلنگ ھاتېۋەنەۋە ناو حەبس.

جاريك مېۋانى «گەردىم» بووم، تەيارە ھات. مەن دەگەل سامى تازە خواخافىزيمان كەردبوو. لە رى كە دەمروانىە تەيارە، بىرقەيەكى لە كلكى دەرچوو. گوتىم ئەھا پىكرا! ھەر گەيشتىنەۋە «لىۋژە» خەبەر ھات كە تەيارەيەكى سۇخۇى كەوتوۋە. ئەو رۇژەش سەيد رەسوۋلى بابى گەۋرە و چەندىك لە ھەۋالانى ئىترانى مېۋانم بوون؛ كە لام واىە شەرىفزادە و سالارى حەيدەرىش دەگەل بوون. بە پەلە ھاتىنەۋە بەرە «چۇمان» كە تەيارەي كەوتوۋ تماش كەين. لە رىگە توۋشى تاقە مالەيەك ھاتىن لە زار گەلى؛ كە رىگە و قونەبانى مالەكە يەك بوون. سەگىكى زۆر دېرى بۆرەلوو كە شالاۋى ھىنا. بە گۇچان بۇى چووم. ھەر ئەو ھىرش دەھىنى و مەن گۇچانى لى رادەۋەشىنم و كەم-كەم پى دزە دەكا كە گۇچانى بەرنەكەۋى. پاشەۋپاش لەو سەربانەۋە كەۋتە خوار و قوراندى. خۇمان گەباندە كەلاكى تەيارە. ئەحمەد تەۋفىق و چەند كەسىكى تىرىش لە شىخانەۋە ھاتېۋو. كەلاكى خەلەبان سوۋتابوون؛ كە دوان بوون؛ بېۋونە خەلوۋز. ھىندىك نىشانەي تەيارە كەۋتەنمان كۆ كەردەۋە و شەۋ بوۋىنە مېۋانى ئەحمەد. «كاخدر» ناۋىك خەلەكى گەرشەيتانى بەرى مېرگان، لە شوۋشە تەيارەكە - كە پلاستىكىكى رۋونى ئەستور بوو - دەسكى خەنجەرى تاشىبوو؛ بە دىارى داي بە مەن؛ كە رۇژنامەنوۋسى ئوروپايى دەبانگوت؛ «خەنجەرەكەت شىعەرى ھەرە چاكەتە...». ئىستاش ئەو خەنجەرە يادگارەم ھەر ماۋە.

لە مانگى ئاپرىلدا «سەلام عارف» وپراي زاھىد مەھمەدەكەي باسەم كەرد، لە تەيارەدا سوۋتا. براكەي (ئاۋرەحمان عارف)، بوو بە جىنشىنى و «بەزاز» كرا بە سەرەكۋەزىر؛ بەلام شەپ ھەر نەۋەستا. پىشمەرگە لە زۆر شوپان زۆريان شەكست بە دوژمەن دا. دوژمەن لە لاي رەۋاندزەۋە ھاتە پىش؛ سەرى چىاي ھەندىرىنى گەرت و تۇپيان تا نىكى گەلالە دەھات.

مەلامستەفا ھاتە مەكتەبى سىياسى لە گەلى بەدران. لە رەشمالىكدا بوو؛ چوومە لاي. تاۋىك مابووم، چاي نەبوو. گوتىم: دەلەين جافەر سولتانى ھەروامى لەشكرى لە ئىران كەردبوو؛ كابرايەكى ھەنبانە بە كۆل لە دواي لەشكر دەرۋىشت. لە جوابى پرسىاردا كە چت پىيە؟ گوتى: «توۋى وشكە و تۆشەي سولتانە!»؛ تۆ بە ناشوكرى نالەيم چايشىت نىيە! سەي ئىۋارە چووم بىيىنم، لە شىۋەلەيەكدا دەگەل ھەباساغا بوو. بە ھەباساغاى گوت: دەزانم لە شۇرش ماندوۋ بوۋى و بى پرسى مەن دەگەل ئىران و عىراق و تۋوۋى بۆ مەسلەھەتى خۆت دەكەي! مەن مستەفام؛ بىناسە! بە گوللە داندەبېژم! ئەو ھەباساغا فىلەتەنە لىنگى دەلەرزى...

خەبەرى سەركەۋەتنى دوژمەنمان دايە كە ھاتوۋە بە دىۋى بالەكايەتيدا. قەرارى دابوۋ زۆر لە ئاغاينى ولات لە گەلى بەدران بىيى. عەسر بوو؛ گوتى دەچمە و دىمەۋە. بە سوۋارى ئىستەر رۇيشت. خۇى چوۋبوۋە جەبەھە. خەفتا كەسى بە سەركەدايەتى «فاخىرى ھەمەداغا» ئامادەي ھىچووم كەردبوو؛ كە ھەر دەبى ئەۋى لىيان گىراۋە بىيىنەۋە. شەپ ھەلگىرسابوۋ. ھەۋەل تۇپمان - كە ستوان خدر ناۋىكى لە سەر بوو- سەنگەرىكى دوژمەنى لە رىزى پىشەۋە پىكابوۋ؛ ئەۋسا ھىچووم كرابوۋ. بىسىمى دەۋلەتەمان لە رادىۋ دەبىست كە چۆن شەكەنىك شەكاۋن.

رۆزنامه گهریکی زهلامی فهرانسی خۆی گه یانده شه پرگه. به قسه ی ئه و پتر له دوو ههزار کلاو خودی سهربازان له شه پرگه به جی مابوو. که لاک ههر باسی ناکرئ... لهشکری دوژمن قلب بۆوه. خۆیان کوتایه وه رهواندز. جگه له سه دان تفهنگ و ده یان بیسیم، چوار تۆپی زۆر گه وره و به هه زاران پهتوو، جلکی سه ربازی، به ده هه زاران فیشهک، بوو به تالانی. تهنا نهت کۆتی فهرمانده به نهستیره وه و جهوالیکی نایلۆن پر له نه خشه ی شه پر دهس کهوت. سه رکه وتنیکی زۆر گه وره بوو. له وه هه موو شه پر ده دوو پیشمه رگه شه هید کران که یه کیان عوسمانی ناو بوو؛ ئه وی تریشم له بیر نه ماوه.

ئیتیر ده ولت له شه ری هه ندیرینه وه زاتی شکا و «عه بدوره حمان به زاز» به یانی بلالو کرده وه که له رپگهی گفتوگۆوه مه سه له که حهل بکرئ. گویشی عاقله کانی کورد له به غدا تیده گهن که من مه سه له حه تی کوردم ده وی. مه نزووری له برایم ئه حمه د و جه لال و هه والانی بوو. برایم که له تارانه وه نه ها ته شو، له زه مانی عه بدوره حمان عارفدا به ته یاره چوو بووه به غدا. گو تیان رۆژیک چوو بووه لای ره ئیس جمه وور، ژماره یه ک خه باتی ئیمه ی بۆ به ربوو؛ شه یریکم که له سه ر برایم نوو سیوو؛ نیشانی دابوو؛ بۆی ته رجه مه کردبوو؛ گو تیبوو؛ ئاوا ئه وان ئا به روومان ده بن. تۆ رۆزنامه یه کمان ناده یه ی جوابیان بده ینه وه.

رۆزنامه ی «نوور» و مه جه لله ی «پرگاری» وه رگرتوو، که من به رۆزنامه کم ده گوت «نه وه ر» (قه ره چی) و به مه جه لله که: «پرگاری له ناموس»!

له رۆزنامه و مه جه لله که یاندا هجوومی هه ره گه وره یان بۆ سه ر من بوو؛ که شاعیری ده رباری بارزانییه و هه ر قه سیده یه ک په نجا دینار وه رده گری! خزمه تکاری تریستات و کۆمه رادۆرانه! باوه ر که ئیستاش نازانم تریستات و کۆمه رادۆر به چی ده لێن! هه ر خودی ئه و برایم و جه لال تاله بانیه چه ن جار گو توو یانه جاسووسه؛ پاشان په شیمان بوونه وه و پێیان هه لگوتووم.

جاریک له به غدا - که ستودیۆم له «ئه عزمیه» بوو - به حال نانی خۆم ده ردینا؛ نازانم چۆن جه لال لێ توو ره ببوو، گو تیبوو؛ ئه گه ر جاسووس نییه به چی ده ژێ؟! که چی هه ر جه لال مه قالیکی به عاره بی ده خه باتدا له سه ر نوو سیوووم که هه ژار گه وره ترین شاعیری میلیلی ئه م چه ر خه یه و جیگهی فه خری کورد و کوردستانه. که له سه ر ئه و مه دحه به گزیدا ها تم؛ گو تم؛ کوردیک گۆرانی شاعیر بی، نابێ باسی ئیمه مانان بکرئ...

ها ت وچۆ و گفتوگۆ له پاش به یانیکی به زاز که له رۆژی ۱۹۶۶/۶/۲۹ دا بلالو کرایه وه، ده سته پیکرده وه. له به غدا وه ده ها تن، له کن شو رشه وه ده چوون. تا گه یشته ئه وه که سه ره ک جمه وور (عه بدوره حمان عارف) بۆ خۆی ها ت که چاوی به بارزانی بکه وی. به لام له رووی ره وان دز، له ده شتایه کی دامینی چیا دابه زی؛ که قه راری پێشو و نه بوو. ئه و شو پنه ش ده یوانی ته له یه کی زۆر خه ته ر بی بۆ گرتن و کوشتنی مه لامسته فا. به تایبه تی که لهشکریکی زۆری به ناوی گاردی پاسه وان ده گه ل خۆی هینابوو. هه موو دۆست و خۆشه وستیکی بارزانی نه یانده و یست بارزانی له و شو پنه دا بجێ عارف بیینی و ئاشکرا حیکایه تی ده دا و کهوتنی سما یلا غای سمکۆ و هه مزاغای مه نگور ده ها ته وه به ر چاو. بارزانی بۆ خۆشی هه سته ده کرد که گۆرپینی جیگهی چاو به یه کتر کهوتنه که فیلیکی ئاشکرایه و هه ر له پاشگه ز بوونه وه ی سه ره ک جمه وور - که شو پنه گۆرکی کردبوو - زۆر قه لس بوو؛ به لام پیا وه ده و له مه ند و کار به ده سته گه وره کانی کوردی به غدا یی - که هینانی سه ره ک جمه وور و شه ر و یستانیان به مه سه له حه تی خۆیان ده زانی - سوور ببوون که

بارزانی ئەو هەلە لە دەست خۆی ئەدا و بچیتە ئەو دەشتە ڕووتە و بکەویتە بەر خەتەرەوه. تا وای لێ هات بارزانی ڕقی هەستا و گوتی نابێ هەر چە کداریشم دەگەل بێن و بە تەنیا بە سوارێ جیپێک دەچم. ڕۆژیکی زۆر تال بوو بۆ دۆستانی دلسۆزی بارزانی و چارێش ئەدە کرا. «حوسینی ھەمەداغ» بە دزیەوه قۆلەیک چە کداری برد، لە خوار خێوەتەکانی سەرۆک جەمھوور و ھەوالانی، گردیکی دارستانی گرت و بەرانبەر بە گاردی ھەرس و پێستا و چاوەنۆڕ بوو کە ھەرگا دەستیان بزات، تێیان بێرەوین. چە کدارانی بارزانی بە دزی بارزانییەوه خۆیان خزانە ناو پێچکی لای چیا ی زۆرکەوه و دەوری خێوەتانیان دا. زۆر کەس لە پیاوانی نزیک بارزانی، زور لەو ڕۆژە نیگەرەن بوون. یەک لەو خەلکە من؛ دلم زۆر توندی لێ دەدا...

چوو مە ناو خێوەت کە تەنیا بارزانی و عارفی تێدا بوو؛ عەمەر اغاش ھات. دوگمە ی بەرگە دەمانچە مان ترازاندبوو؛ دەمانچەش لە سەر پێ بوو. کە ئەگەر لە دەرەوه ھەرایەک ڕووی دا، عارف بکۆژین. نانی نیوہەر لە لایەن دەستە ی سەرۆک جەمھوورەوه دەدرا. دیار بوو ئەو چە کدارانە ی نزیک بوون و لە ناو خێوەتەکاندا چاوەنۆڕ بوون، نەچوونە نان خواردن. ھەر وەک منیش وێرێ عەمەر اغاش گوتمان تێرین؛ نان ناخوین. ڕەئیسێ ستادی ئەرتەشی عارف - کە ڕیش و سەر سپێک بوو بە ناوی «شاگر محەممەد» - ھاتە ژووری خێوەت، سرتە یەکی دەگەل عارف کرد. زۆر گوێ لە سەر ھەست بووم، تێگە ییم پێی گوت: خراپ تووش بووین؛ ئەوانە لە ھەموو لاوہ دامەزراو و قەستیانە سوارمان بن. بە سرتە بە عەمەر اغام گوت: ئیستا ئەوان لە ئیمە دەترسین؛ وابزانم ناوێر پەل ببزێون. لە میژ بوو ھەر لە مووسل و بەغداوہ پیاویکم دەناسی بە ناوی «کاکە»، فیلمبەردار بوو. ئەویشیان دەگەل خۆ ھینابوو. بە لامدا تێپەری گوتی: ئەوانە ی بە ناوی فیلمبەردار دەگەلمان ھاتوون، ھەموویان پیاو کوژ و لاتن و زۆرتان ناگا لە خۆ بێ! تا لای عەسر دەو دلە تەپەیدا ماین. عارف ماشینیکی سوارێ خۆی پێشکەش بە بارزانی کرد و خواحافیزی کرا. بارزانی سوارێ ماشینە کە نەبوو؛ بە جیپە کە ی خۆی ھاتەوه. من ھەولم دەدا یەکیک دەگەل خۆی سوارم کا، بارزانی تووشم ھات و فەرمووی وەرە دەگەل من ڕۆینەوه.

لە ڕێگە زۆر بە دل پری گوتم: چوونە کەت کارێکی زۆر خراپ بوو، ھەزاران جار ئەو دەولەتە بێ نامووسانە بەو فەندەل فیل و سوێندانە کوردیان لە بەین بردوون. فەرمووی: بەلێ خەتەر بوو؛ بەلام ئەو پیاوہ زلانە زۆریان پێ داگرت و من ڕقم ھەستا و ھەر خوا حیسابە...

گفتوگۆ و ھات و چۆی نە شەر نە ناشتی درێژە ی کیشا. زۆر جار پێک ھەلدە پڕژا و زۆر جار ھێمنی و تەرکی شەر بوو. ئەم ماوہ یە دوو سال و سێ مانگی کیشا. لە مانگی جوولای سالی ۱۹۶۸ دا ھێندیک ئەفسەری ئاجوودان و نزیک لە سەرۆک جەمھوور دەگەل بەعسیان ڕێک کەوتبوون و کوودە تابان دژی ئاوپەرمان عارف کرد و ھەلئانداشت. پاش سێزدە ڕۆژ بەعسی بە سەرکردایەتی سەدام و ئەحمەد ھەسەن بە کر کوودە تاجییەکانیان دەر کرد و دووبارە بەعس ھوکی عیراقی گرتەوه دەست.

لە سەرەتای بەھاری شێست و ھەشتدا، خێزانم بە دزیەوه ھاتبوو سەردانم. مندالیشی ھینابوون؛ جگە لە محەممەد. خانی کورم کە لە تەمەنی چل ڕۆژەدا بە جیم ھێشتبوو، خڕکەلە و نزیک بە سێ سالان بوو. ھەستی کردبوو کە بابی نییە و دیار بوو زۆری بۆ بە پەرۆش بوو. ھەر کە گوتیان ئەوہ بابتە! دەستی کردە ملە بەری نەدەدام. ھەر دە یگوت: ئە ی بابی خۆم! تازە بە جیت نایەلم! من بابی خۆم ھە یە!... راستی کەم وا بووہ ئەو نەندە دلم بگیری و خەمگین بم؛

که نهو دیمه نه دلته زینه هه رگیز له بیر ناچیتته وه...
لیره دا دهمه وئی باسیک له خۆم و منداله کانم بکه م:

محهممه کورم عومری چوار مانگ که متر بوو که به جیم هیشت. له مالی عه بدوللای برام به خپو کراوه و دایکی وهک ده لێن به بیوه ژنی چاوه دیری کردوه. که هاتنه به غدا، کور عومری له نو سالدو بوو، نهیده ناسیم. زۆر جار که من دیار نه بوو مایه، له دایکی ده پرسی: نهو پیاوه کتیه ده گه لمان له مالیکدایه؟! هه ر که قه لس ده بوو، ده رده پهری: «ده چمه وه مالی خۆمان!» که مه نزووری مالی مامی له سابلاغ بوو. مسته قام - که له شه قلاوه ببوو - ته مه نی له سالیک که متر بوو به جیم هیشت و چوومه سووریا. پاش سال و نیویک که ده گه ل دایکی هاتن بۆ لام، نهیده ناسیم، پتی ده گوتم: «عه موو» (مامه). کاک محهممه ئیمامی و دایکی که ریمی له بیر نه ده چوون و لای وا بوو نه وان کهس و کاری نه ون. کاتی زاگرۆسم هاته دنیا، له مۆسکۆ بووم. نه وهش به ختی من ده گه ل مندالانم... نهو چه ند ساله ش له به غدا که چوونه ته مه درسه، زۆر که م دیتوومن، من هه ر به شاخ و کتیوانه وه بووم و ته نیا دایک ناگای لی بوون. جا نه گه ر ئولفه تیان ده گه ل من زۆر نه گرتی، حه قه و که متر توانیومه هه ستی خۆشه وستی باو کانه یان بۆ ده ربړم. نهو حاله تا بلیی تال بوو، به لام عیشقم به ئازادی کوردستان له وه به هیز تر بوو که خۆم ته نیا نه زری خۆشه وستی و سه ره پهرستی مال و مندال بکه م...

له ماوه ی نهو ده ره ده رییه مدا - که نه گه ر ده سه ره یه کی خه یه وه، پتر له پازده سال له مال و مندال دوور که وتوو مه وه - وا بووه به مانگ و دوو مانگ لایان بووم و دیسان به جیم هیشتوون. نهوی بی پسانه وه بووه: هه شت سالی هه وه ل که له سابلاغه وه بۆ عیراق چووم. سالیک له مۆسکۆ، نهوی تر له شۆرش. که هه وه ل جار چارده مانگ نه مدیتته وه و جار یکیش دوو سال و چه ندیکی خایاند.

تا بیرم له حالی خۆم و مندالم ده کرده وه، دلم ته نگ ده بوو؛ نه خوازا رۆژانی جیژن که به بیرمدا ده هات کهس نییه جیژنانه یان بداتی و دلایان خۆش کا و ژن، بیوه ژن و مندال، بی بابن. به لام دیسان دلم به کۆشان له رینگه ی ئازادی میله ته که م سه بووری ده هات و هه موو لاوه کوردیکم به مندالی خۆم ده زانی. زۆر کهسی وا هه بوون لایان وا بوو من قه ت خه م ناخۆم؛ به لام نه وان ناگایان له دل و ده روونی من نه بوو. من پتکه نینم کردیوه سواغی غه م خواردن و هه میشه گالته و قسه ی قۆرم ده کرد و خه م و کولی دلی خۆم پتی داده پۆشی. نه م ما پیاو له هه ق لا نه دا، هونه ری گه ره، هونه ری مه عسوومی خیزانم بوو. ده کرێ بلیم فریشته یه کی خودا ببوه ره فیکم... برسی باین، رپوت باین، بهو په ری ره زایه ته وه، بی نه وه گله له به خت و زه مانه بکا، وهک دایکی هه ره دلنهرم و بابی هه ره دلسۆز، چاوه دیری مندالی خۆی ده کرد و دوور له میزد ده ژیا و قه ت گله و لۆمه یه کم لی نه بیست. نه گه ر ته نیا نانی ویشکی هه با، یان ساز و ته یار با و بیتوانیا زۆر خه رج کا، هه رگیز فه رقت پی نه ده کرد و هه میشه رهو خوش و شوکرانه بژیڕ بوو. هه ر ژنیکی دیکه له جینگه ی نهو با، سالیکیشی ده گه ل ده رنه ده بردم. هه ر چه ند من بروام به به خت هاتن و نه هاتن نییه و لام وایه چاره نووس هه لکه وتیکه و دپته ری، به لام بهو حیسابه ی که ده لێن فلان به ده به خت و فلان خۆشه به خته، من نه گه ر له زۆر شت خراپم بۆ هاتووه، له ژن و شه ریکی ژیاندا به خته وه ره بووم.

ژنی پینشووم هه ر زۆر باش و ژنی دوا ییم له باشیش باشتر و له وه فاش وه فادار تر بووه و

نیستاش له پیریمدا مایه ی ههموو دلخوښی ژيانمه...

هیندیک له سالی ۱۹۶۵ و نزیکه ی ههشت مانگ له سالی ۱۹۶۶ له «لیوژه» له سهر چاپه مهنی شورش مامه وه. کاک سامی هاوکارم بوو. پیشمه رگه ی چاپخانه مان: «سه عید نه بوو شامیل» - که مه سیحیه کی عه ره ب بوو - زور له کاری چاپ زانا بوو؛ «سه فهری فیهلی» - که باسم کرد - شیعه بوو؛ «مه جید که ساس» - که نهوسا مندالیک بوو - نیستا له شاری سوله یمانی له چاپخانه کار ده کا و چهند جاریک ناوم له پشت کتیبی کوردییه وه دیوه که سوپاسیان لی کردوو. به خته وهرم که به هوی منه وه فیهری پیشه ی چاپگهری بووه؛ «شیخ نووری ناویک» و چهند که سیکی دیکه.

سه فهر زور تووش و جینگن بوو، مه جید لهو قووت و جینگن تر! رور نه بوو شه پیک نه که ن. وه ک دهرسی مه دره سه لیستم بۆ نووسیوون: شه مه: مه جید و سه عید، یه کشه ممه: سه فهر و مه جید، دوو شه ممه: شیخ نووری و سه فهر یان مه جید پیکه وه شه پیکه ن! رور و بوو سه فهر دوو شه ری ده کرد؛ ده یگوت: مامؤسا، با ئه مه قهرز بی له سهرم! روریک دیتم سه فهر دوو مریشکی به دهسته وه.

- ئه مه چییه؟

- له ژنیکم کرپوه له گوندی «یندزه». یه کی به دیناریک.

- غه زهیت لی باری! مریشک یه کی به جهوت دره مه! (جهوت تمهن)

- نا مامؤسا، ژنه که وتی ههر یه کی حه فده جووجه له هه لدینن. سی و شهش مریشک به دوو دینار هه رزانه!

پاش چهند روریک، «سه فهر» تفهنگ له شاندا به ره و یندزه.

- بۆ کوی؟

- مریشکم لای ژنیک نایه وه، ئیسه نهوشی خاكان گشتیان فاسد بووه. نه چم نهو ژنه نه کوژم!

- سه فهر جاریک به که ریان زانیوی به سیه تی! مریشکه کانت بکه قهسابی!

دوا یی گوتم: من به دیناریک لیث ده کرم، بۆ بنکه سهریان بپره.

- مامؤسا خویشم له گوشته که یان نه خوم؟!

- نه ی چۆن.

- که وا بی خاسه!

له مه قالیکی «خه بات» دا نووسیووم: دروکانی ده ولت وه ک نه وه وایه که گوتوویه حه سه ن و حوسین دوو کچی معاویه بوون؛ عه لی له به غدا کوشتوونی! مه قال حرووفچینی کراوه، نمونه یه کی لی دراوه، سه فهر دیتوویه:

- سه عید ئه مه غه له ته چییه؟ تۆ مه سیحیت نازانی، من که شیعه م ده زانم: حه سه ن و حوسین

کور عه لی بوون؛ وه ده ست یه زید شه هید کراون! بیته بیگوره!

سه عید ناچار گورپیووی. په نجا ژماره یه ک له چاپ دراوو که دیتم. جا وهره سه فهر حالی که

و له سهررا حرووفچینی غه له ت بکه وه!

دوو سهربازی عه ره بی نه سیری زورکیان بۆ هینانین که خزمه تی بنکه یان پی بکه یان. یه کیان سه هید عه لی، خه لکی حیلله و ماسیگریکی شیعه بوو؛ یه کیان حه مه د، خه لکی لای دیوانیه،

فلاحیکې سوننی بوو. که هاتن زهرد و زهعیف و لاواز، لووتت گرتبان گیانیان دهردهچوو. زور زوو لای ئیمه قهلهو بوونهوه و زور وه کهیف هاتن. تهلیسیکی پرم تووتن دهگهل پهړه جفاره لای حهمهد دانا. هر دوعای بهخیری دهکرد، دهیگوت: تیره تووتن بووم؛ خوا راههستاوت کا! زورمان خوځ دهویتن. حهمهد زور گیزوو که بوو؛ دوو ئیستیکان چای بهینایه به سهلامت نهدهگهیشتن! گوتمان تو که وهرزیر بووی، بیستانمان بو بکه! باوهړ که بیستانیکې نمونهی بو ساز کردین.

رؤژیک چوو بووینه راهه ماسی، زورمان ماسی گرت بهلام چکوله بوون. برژاندمان. ئیمه دهگهړاین دپروو بژیری بکهین، سهدی عهلی -که کونه ماسیگر بوو- قاقا پیمان پیندهکهنی که ئیوه فیر نهبوون ماسی بخون. دیار بوو نهویش هونهړیک بوو. هر کلکی ماسی دهگرت و به ددان دایدهمالی. قهت دروړیکې ده گهرووی نهگیرا! بهلام ئیستاش فیری فیلهکهی نهبووین. حهمهد که هیچ، سهدی عهلی چهند دهنکی کوردی فیر ببوو؛ ناردبووم گوډلپاریک بگریت. ههړای دهکرد: ماموستا هشار! نهوه شیته! شیته!

دواي پیک هاتن و گفتوگو دهگهل بهراز و عهبدوړه حمان عارف، نهسیرهکان ناردراڼهوه. من بهیانیهک له سهربانی گوندی قهسری بووم، هم دوانه هاتنه خواحافیزیم. ههردووکیان زور به کول دهگریان که لیمان جوئ دهبنهوه و دهیانگوت بریا ده سالی تر نهسیری بهردهستی ئیوه باین...

«عهبدوولحوسین فیهلی» پیاوړیکې کورتهبالای لاوازی زور زیت و زیرهک، له بهغدا له نریک مهدرهسهی موسته نسرییهی قهدیم، دوکانیکې خهياتی و جل و فهرش فروشی ههبوو. کوردیکې زور موخلیس بوو؛ به تاییهتی دهگهل نهحمده توفیق و من. تا له بهغدا بوو، زور ساز و تهیار بوو. به تومهتی تیروړی «بهدرهددین عهلی» نهستانداری ههولیر، نهویش تیوه درابوو. پاش حبس و جهزربه دانی زور، بهردرابوو؛ هاتبوووه ناو شوړش و ماوهیهکی زور له لای سولهیمانی کرابوووه نهمینداری دهغل و دان و داهاتی پیشمهړگه. دیار بوو جاریک به سهفهړیک ناردرابوو، له بهینهدا دزی زوریان لی کردبوو. هاته لیوژه که بجی دادی خوئی له مهکتهب سیاسی بکا. مهجیده مندالهکهی دهگهل بوو. گوتی: نهوه منداله و زوریش جوان و بهرچاوه، باوکی به منی سپاردوو که ناگاداری بم. منیش دلهم هر به تو متمانهی دی، با لای تو بی و له چنگ پیاوی خراپ و بی نهخلاق بیپاریزه!

پازده شهویک حوسین میوانم بوو. شهوانه باسی بو دهکردم؛ کوردی ئیمهشی باش نهدهزانی. که باسی یهکیکی دزی بی ناکاری بکردبا، دهیگوت: بهلی ماموسا، هم پیاوی خهراوه، ههی لهعنهت له قهری بابت بهم! دهمگوت بهلی فهرمایشتهکته راسته!

نهو دهمه جهنگهی رپواسان بوو. مهجید دهگهل پیشمهړگهکان چوو بوونه چیا. خهبر هات مهجید دلی له خو بۆتهوه؛ خوئی بو بهرن. بهسته زمانه که مندالی شارستانی بووه و دیویه رپواس بی پوول له کیو زوره، بی خوئی هیندهی خواردبوو بوورابوو!

رؤژیک به دهستی گهل دهچووین مهله بکهین. زور دوور له پشتی گوند، مندالی جهوههر هیرانیم دیتن له بن بهردیکې گهورهدا بوون. گوتم: کاک جهوههر! بن نهو بهرده هیلاکه، نهگهر خوا نهکا تهیاره لینی بدا، هر به تلیشه بهرد مندالهکانت بهردهکون. با له ناو هوو میړگه، له بن نهو داره گهورهیه بن، که نهگهر بومبا وه میړگ کهوئ، ناتهقیتهوه و بشتهقی پریشکی زور لی

بلاو نابن. نوپزی شتیوان که له مهله گهراینهوه، هه موو مالی دی باریان لیناوه و پروو به کویستان دهچن:

- بهو شهوه بۆ کوی؟

- ئای، خۆت به جهوهههت نهگوتوو هه مشهوه بۆ مبارانتان ده کهن! خۆتان پزگار کهن؟!

- نه مگوتوو و خوا پرووی درۆزن و زمان ههله رهش کا!

له گوندی لیوژه گیانیکم به «پله»ی دایکی سه رگورد یووسف میران بوو که بنکهی کوره کهی له ئیمه نیزیک و له وهیری دۆلێک بوو. (پله یانی پووری). ئهو ژنه لیم پروونه له هه موو شیخ و مه شایخی گه ورهش سالج تر و له هه موو کهس به روحه تر و له هه موو مه ردا زایان مه رده تر بوو؛ خاله خه مه بوو.

جاریک له هه ولیر، دوکتوریک پۆژیک سه ری چوار نه خۆشان ده دا، له هه مووان پله ی له بن سه ری نه خۆش ده بینێ که میوه ی بۆ هیناوه و دلداری ده داته وه. دوکتور گووشیه که ی فری ده دا، ده لی: پله! ئه گه ر تۆ دوکتوری من چکاره م؟! وه خته بلیم منی به قه د تاقانه که ی خۆی خۆش ده ویست. هه ر چیشتیکی خۆشی لینا، ده ینارده دوام. که ده چوومه مال جینگه یه کی نوستن راخراوه.

- پله! ئه وه چیه؟

- قه له نده ر ده تناسم، هه ر نانت خوارد خه وه به لاتا ده باته وه. نانت بخۆ و بنوو! پۆژیک پیش نیوه پۆ له مالی پله بووم - کاک یووسفی کوری له مال نه بوو - ته یاره هات. پیشمه رگه کان - که جینگه یان پرووته ن و پیش مالان بوو - هه لاتن خۆ به شار نه وه. پله ده ربه ری گوتی:

- هه ی داوه شین! تفه نگه کاتو بده ن به من، ئیوه بۆ پیاو نابن!

له خه جاله تیان گه رانه وه و کردیانه ته قه له ته یاره.

که م پیشمه رگه هه بوو ناوی پله نه زانی و به حورمه ته وه باسی نه کا. ته نانه ت کوره که ی خۆشی وه ک هه موو پیشمه رگه یه ک پتی ده گوت پله. من که هه میشه و ئیستان له خۆشوشتن به سابوون و ئاوی گه رم زۆر ته نبه لم، پۆژیک پله - که ده عوه تی کردبووم - هه لیپچام ئاو گه رم کراوه ده بی خۆت بشۆی. چاری ناچار پاش قیره و هه رای زۆر چوومه ژووریک، ته نه که ئاو پیک له سه ر ناگر و به ردیکی بۆ شۆرکه لی بوو. پیم له به رده که نا، ته نه که ئاو وه رگه را ناو ناگر. به وشکی جلم ده به ر کرده وه و هاتمه وه گوتم باشم خۆ ششت! هه ر ده یگوت به قه سته ن وات کرده وه!

هه باسی مامه نداغا و شیخ له تیفی شیخ مه حموود هاتنه لیوژه و میوانی جه واداغا بوون. شه و چوومه لایان. هه باساغا گوتی ده بی ده عوه تیکمان بکه ی. دوو گیسکم کړی و ده عوه تم کردن. مه جلیسیکی گه وه بوو. قسه ده کرا و «به لی قوربان» ده گوترا. سه رم برده بن گوئی هه باساغا:

- کاکه ئیوه پیاوه گه وه ره کان له ناو ره عیه ت و ژیره ده ستاندا هه ر قسه ده هاوین؛ درۆی زۆر گه وه ده که ن. ئه وانه زۆر زیره کن. هه رچه ند له ترسان به لی قوربانتان بۆ ده لین، که دیار نه بوون لیچتان لی خوار ده که نه وه و به بی ئا پرووتان ده زانن. تۆژیک ئاگات له خۆ بی! درۆیان بۆ مه که!

هه باساغا له پیکه نین شین ببۆوه، گوتی:

- یه قین راست ده که ی. به لام شوکور شیخ له تیف له من درۆزن تره و درۆی زلتر ده کا!

له وټا ده گهل ئيران نيوان خوښ بڼو، حالى ئيمه ئيرانييه كان كهوتبووه خه تهره وه. ده ولت داواى له ملامسته فا ده كرد كه ئيمه ي ته تسليم كاته وه. ملامسته فا حاشاى ده كرد كه نه وانه لاي من نين. ته ناهت شه وېك چوومه لاي «حاجى ئومهران» بارزاني بېنم. له كۆلان تووشم هات، گوتى: زوو برؤ! ئيستا كيشه ي تـو بوو. ئيراني ده لـين لاي تـويه و دوژمنى ده ولته ي شاهه نشاهيه. نه گهر تـو دؤستمانى، ده بـي بمانده يه وه. من گوتوومه له كويت ده ژى. خولاسه وهك چاوتشه دار ليمان ده گهران. به تايبه تي داواى نه حمده ته وفاقيان لى ده كرد كه ره ئيسى حيزبى ديمؤكراتى كوردستاني ئيرانه و هميشه پيشمه رگه ي به رده ستي نه و ده چنه ئيران و تهقه له سهرباز و پوليس ده كهن و كه له گايي له ئيران ده كهن؛ ده بـي هر بمانده نه وه. كه يه كجار زؤريان زؤرى هينابوو، بارزاني ناچار نه حمده ي به رى كرد بؤ سنوورى توركيه له گوندى «كاني ماسى» له «برواري بالا» بمينيته وه و له سهر سنوورى ئيران دوور كه وپته وه. كه وهك ده لين نه شيش بسووتى و نه كه باب. نه حمده هه رچند به و دوور خستنه وه يه له چالاكي و حيزبايه تي دژى ئيراني داگيركهرى كوردستان ده كه وت، ناچار ملي دا و ده گهل چند هه واليكي ئيراني بارى كرد و ليم دوور كه وته وه. نه حمده به راستى شيرى مىسرى بوو؛ ده كالان نه ده وه ستا. به لام چ ده كه ي؟ فه رمانى بارزانيه و واى به مه سلحه ت زانيوه. نه گهر ليكيش دوور كه و تـبو وپنه وه، نامه ي دؤستانه مان بؤ يه كتر دهنارد و له به رامبه ر دهرده دليه كانى دلداريم ده داوه كه سهر بكا، به لكو نه وه خوايه نه م گير و گرفته به سهر بچى و به خوښى تووشى يه كتر بپنه وه. له و سنووره دووره ش كه ده ستي له ئيران كوتا كرابوو، له كاروبارى به فايد ه نه وپستا بوو. سهره راي دهرس به پيشمه رگه گوتن و سه واد فيز كردنيان، دوو باغى به جي ماو له جاشانى زيندوو كردبووه. راستى باغداريكي زؤر به سه ليقه ش بوو؛ كه من نه مده زانى. چند جاريك سئو و ميوه ي باغه كه ي بؤ ناردم؛ ده بوو ههر بپيه سه يريان.

كوردىكي سابلاغى به ناوى «سديق نهنجيرى» ماوه يهك بوو له تارانه وه هاتبووه «دهر به ند» له «باله كايه تي». هه وه ل جار له شارى قه لادزم ديت. دوايى له دهر به ند چند جاريكم ده ديت. تاريخى خوپنده وارى و زانايان ده كرد. پياوځي هيدى و هيمن و له سه رخـو بوو. له و سهرده مانه دا كه نه حمده دوور خرابووه بؤ سنوورى توركيه و ئيمه له «ليوژه» بووين، ده گهل سه عيد ناويك - كه به چاويك بوو - بوونه ميوانى بنكه كه مان؛ پازده رؤژ مانه وه. رؤژانه خو ي و سه عيد ده چوونه دهرى دى، بؤ جه مى نيورؤ و شه و ده هاتنه وه و ته واهو هؤگرى سديق ببوين.

چند جاريك له مه كته بى سياسيه وه - كه زؤرمان لى نزيك بوو - خه به ريان داينى كه ئيراني ناوى نه ويان پرسيوه؛ با له و نزيكه نه مينى. سامى و من حاشامان كرد و جوابمان نه دانه وه. رؤژيك ده ويايه دوو رؤژ نامه نووس و فيلمبه ردارى نه لمانى بپنه لامان له ليوژه. كاك سامى به سديق گوت: نه مړ مه چنه نه و سه كؤيه ي ناو دارانه كه هه موو رؤژ له وى داده نيشن؛ چونكه نازانين كي ده گهل نه و ئالمانيه نيانه دى. له وانه يه جاسووسى ئيراني ره گه ليان كه و تبي. سديق له و قسه نا ره حه ت بوو؛ گوتى: دياره ده ته وى رام نه گرى! ئيتـر بـي خوا حافـيزى كردن ده گهل سه عيده كو پر رؤيشتن. چووبوونه جيگه ي راډيو له «گرديم»؛ ببوونه ميوانى خاليداغاي حيسامى. گوتبووى هيلكه م هيه ي چؤنى دروست كه ين؟ سديق گوتبووى: ده چم له و دم چه مه پنگه ديتم، كووكى دروست ده كه ين. ئيتـر نه و رؤينه بوو، نه هاته وه و بى سهر و شوين چوو؛ كه س خه به رى نه زانى. سديق زؤر جار سه فهرى ده كرد و به هه والانى خو ي نه ده گوت بؤ كو ي

دەچم. ھەممۇ كەسنى كە دەيناسى لاي وا بوو عەقلى بېرپويە چۆتەو ئىران و تاران بۆ لاي ھەوالانى توودەيى خۇي. پاش ماوئەيەكى زۆر، باوكى سديق لە قەسرئ ھاتە لاي مەلامستەفا، باسى كۆرەكەي كرد كە لەم ناوہ شرت و گوم كراوہ. بارزانى گوتى: ھىچ وەخت كۆرى تۆم نەديوہ و ناشزانم كى دەلئى. تافىق دەكەم، تۆش بېرسە بەلكو شتىكى لە چارەنووسى بزانى. ئىستاش كەس نەيزانى سديق ئەنجىرى چى بە سەر ھات.

لە پاش رۆيشتنى ئەحمەد تەوفىق بۆ سنوورى توركيە، «سولەيمان موغىنى» خۇي كرده جىنشىنى لە حىزبى دىمۇكراتى كوردستانى ئىراندا. رەنگە ئەوانەي زۆرى دەگەل ژباون چاترى بناسن؛ بەلام ھىچ وە بەر دللى من نەدەكەوت. دەيانگوت داوئىن پيسە، دەيانگوت فەرقى گىرفانى خۇي و ھەوالانى لە بەرە، دەيانگوت ترسەنۆكە و... كە من ھەر دەمبىست و خۆم وەك پىويستە نەمدەناسى. ھەر ھىندە بوو مەرحەبا و چاك و خۆشيمان پىكەوہ ھەبوو. چونكە من كارم بە سەر كارى ئىرانىيەكانەوہ نەبوو؛ بەلام وەك دۆست و برادەر خۆشم دەويستىن. دەمبىستەوہ كە موغىنى و ھەوالانى پىشمەرگەي دەچنەوہ ئىران و چالاكى دەنوئىن. موغىنى برايەكى لە خۇي بچووكترى ھەبوو بە ناوى «عەبدوللا»، كۆرى پەسند و رند ئەو بوو؛ بە راستى زۆر پياويكى بەقىمەت بوو. كە بە داخەوہ لە نىو گەوركان دەگەل «مىنەشەم» - كە ئەويش مالم ھەقە پالەوانىك بوو - شەھىد كران.

بەكەي موغىنى و پىشمەرگەي ھەوالى لە «سونى» بوو؛ پاشان ھاتبوونە دۆلەپرەقە. يەك لەوانەي ھەوالى موغىنى و شەرىفزا دە بوو، كۆرپكى حقوقي بە ناوى «ھەمدەمىن سىراجى» بوو كە زۆر كومۇنىستىكى توودەيى دوونائەشە بوو. پياويكى زۆر زىرەك و قسەزان و لەبلەبان و زمان لووس بوو. بە داخەوہ ھەرچەندى كردم نەمتوانى بە دل خۆشم بوئى؛ نازانم بۆچى؟... ديارە من ئەحمەق بووم و دواي ھەستى ئەحمەقانى خۆم كەوتبووم؛ دەنا ھەرچى دەمدى تارىفى دەكرد. يان پىم وايە بۆيە نامۆيىم لى دەكرد كە من لەو كومۇنىستىيە تەكىبوومەوہ كە ئەو بىرواي پى بوو.

«مەلا ئاوارە» ناويكم لەو برادەرەنە دىت، زۆرم كەيف گرتى. بىرى يەكجار تىژ بوو؛ زۆرەي شىعرى من و يەكجار زۆرى شىعرى كوردى لە بەر بوو. كە قسەي دەكرد دلسۆزى بۆ كورد و كوردستان لە قسەكانى دەبارى و زۆريان كار لە دللى گويگر دەگرت.

رۆژىك لە «دەرەبەند» لەگەل مام عەلى عەجەم بووم. نامەيەكم بۆ ھات، سولەيمان موغىنى نووسىبووى: «ئىمە ھەوالانى ئىرانى - كە چەند رۆژىكە لە زىنوى و خەلان رايدەبوئىر - بە عام بىارمان داوہ تۆ بكەينە رەئىسى خۆمان و بە موو لە قسەت لا نەدەين. تۆش دەبى قبوول بكەي و دەبى چاومان پىت بكەوى». خەبەرمان نارد ھاتە دەرەبەند. بە مام عەلىم گوت نىوہرۆژەيان بۆ ئامادە كات. دەگەل سولەيمان بە قەدەم لىدان رۆيشتىن، ھەر من و ئەو. ناوہرۆكى نامەكەي دووپاتە كردهوہ و بە چەند سوئىندىكى زۆر زل قايمى كرد. گوتم: ئەگەر من قبوول بكەم رەئىستان بىم، نابى ھەر لە ئىستاوہ قەت درۆم دەگەل بكەن. دەبى ھەموو شتىكتان بزانم. گوتى قبوولمە.

- كاك فايق تۆ لەو سەفەرەنەي كە بۆ كوردستانى ئىران كردهوہ، تەقەتان لە دىي «شىلم جارەن» كردهوہ و مندالىكتان كوشتوہ؟ حاجىيەكت گرتوہ، تا چوار ھەزار تەمەنت لى نەستاندوہ بەرت نەداوہ و داركارىت كردهوہ؟ گىشەي وەرزىرانت سووتاندوہ چونكە پووليان

نهداوی؟ رادیو ته له پشته بهرد شاردو تهوه و نانتیله کت بلند کردووه، وات نیشان داوه که به بیسیم قسه ده گهل بارزانی ده کهی و گو توو ته: قوربان! حاجی فلان هر پینج هزار تمه نهدا. لینی وهر گرین؟ به لی باشه. خوا راوه ستاوت کا! ده ست ماچ ده کا؟! نهو کارانه ت کردووه یا نا؟ نابی درؤم ده گهل بکهی...

گوتی: به لی هم مووم کردوون؛ به لام لهوه بهولاوه له قسهی تۆ دهرناچین.

- کاک فایق با قسه کت تهرجه مه کهم: تۆ ده فهرمووی من بۆشکه یه کی پر له پساییم؛ بۆنی دهرچوووه. هه ژار وهره بتکه مه سه ری بۆشیکه بی که لین، نهو بۆگه نه داپۆشه! برام نه چاوم له گه وه یی و سه رۆکییه، نه نهو کارانه شم به دل. ئیمه له باتی دلسۆزی بۆ میلله ته که مان بینه چه ته و ږیگر و باجه ستین له سهریان، پیم کاریکی به نامووسانه نییه. خۆت چۆنت رابواردوووه حیساب بۆ من مه که! کارم به کاری کوردستانی ئیران نه داوه.

ئیرت خه بهرم لهو برایانه برا؛ نه مده زانی چ ده کهن. جار و باریک که تووشی یه ک یان دوانیان ده بووم حالیکم ده پرسی و جوابیکم وهرده گرتوه که نه مده زانی تا کوئ گه یون.

رۆژیک له گه لاله بووم. پیریژنیک هاته لام گریا، گوتی کو ره کهم (سهید...؟) گیاره له سه ره نهوه که ده لین ئیرانییه. تکام بۆ کرد بهریان دا. سهید چوو بوو چه ند که سیکه ره گهل خۆی خستبوو، گو تبووی مام هه ژار ده لی بچه ئیران چه ته یی له عه جه مان بکه ن! چه ند ته قیه کیان کردبوو؛ پۆلیسیکیان کوشتبوو؛ هه لاتبوونه وه ناو چیای قه ندیل؛ که به هیه چ جۆر ناگاشم لی نه بوو.

رۆژیک - که ماله مه لامسته فا له «قه سری» بوو - گوتیان بارزانی بانگت ده کا. گوتی: نو پینشمه رگه ی ئیرانی - که سالج لاجانی و هه والانی نه ون - لای ئیمه گیراون. نه وانه له ئیران زۆریان عه زیه تی ده ولت داوه. ئیستا ئیرانی سوورن له سه ره نهوه که بیانده ینه وه. تۆ ده لی چی؟

گوتم: قوربان! حیکایه تیان ده زانم. نه وانه له لای قه لادزه وه هاتوونه نه م دیو. ئیدریس کو ری تۆ قه ولی پیداون که نایانگرت و ده یاننیریتته جه به یه کی دوور له سنووری ئیران. من ره وای نابینم بدرینه وه به ئیران. نه گهر هر بۆ مه سلله حه تی رۆژه، من ئاماده م - که زۆریش منیان له لا گرینگه - له به رانه ر تۆپیکدا که بیده ن به تۆ، خۆمیان ته سلیم کهم؛ به لام هه رگیز نهو فتوایه ناده م. خۆشت کاری خۆت ده زانی...

گوتی: ئیمه لهو لیقه و ماویه دا هه موو لامان لی براره، ږیگه ی ئیران نه بی. چۆن ده توانین نه وانه یان نه دینه وه؟ چۆن برایم و جه لال به سه رماندا زال نابن؟

- من فتوا ناده م؛ هیه کاره ش نیم. خۆت ده زانی...

پیره پیاویک به ناوی «حه سه ن حه وته وانه»، لاجانی - زۆر سال بوو پینشمه رگه بوو - ده ئیواریدا هاته لام که عومه ری کو ری تازه لاویکه و ده گهل نهو که سه گیراوه یه. زۆرم به زه یی پیندا هات. چوومه تکای نهو کو ره. شهو بهریان دابوو؛ گو تیبوو یان هه لاتووه. عومه ر - که له مردن رزگارم کردبوو - زۆر جار ده هاته لام و دهردی دلی خۆی ده کرد. جاریک ده گهل فایق مو عینی چوونه ته سه ر ږیگای نیوان سه رده شت و خانج. گوتی: کاروانیکه کامیونی سه ربازان - که چارده کامیونی بارکراو بوو؛ هه ر یه که ی سی یان چوار پاسه وانی له سه ر بوو - به به رده مماندا هاتن. ئیمه له ناو دارستانیکی چوغوردا ده وره به ری ږیگه مان گرتبوو. ده مانتوانی به

تهنيا دهرېژېک بيانکوژين و کاروان پروت کهين. کاک فايق -که سهر کردهمان بوو- فهرماني ناگر کردني نه دا:

- کاک فايق لهوه چاتر قهت هه لئا کهوئ!

- نه خير رازي نيم تهقه بکهن، خه تهره!

جا توخوا نه گهر کاکه حمه د بوايه، ده سهر نهو پارووه چه ور و نهرمه ده چوو؟ چؤنت دهوئ تا خه تهر نه بئ؟ به جيم هيشتووه و هاتوومهوه...

کورېکي تري ثم مام هه سه نه (براييم)، له پشت شيلم جاراني لاجان کوژرا. نهو عومهره ش له شهري «دؤلي خدراوئ» ديمؤ کراتي ئيران -که ده گهل دهوله تي خومه يني کرا- به ته ياره کوژرا.

رؤژېک ئيواره نه حمه دي بارام ميرزام دي که له دهسته و دايره ي جهماعه تي مو عيني بوو. گوئي قهراريان داوه بچه نهو ئيران و شورش هه لگيرسيئن؛ به لام من رامکردووه و ده گهلان ناچم. گوئي مام عه لي عه جه م له بنکه به جي ماوه و هيشتا نه چوو. خه به رم بؤ مام عه لي نارد که نه گهر ناچئ بؤ ئيران با بيته لاي من. هاته لام و تا فاخري شورش ليک هه لئه برابين و بنکه م ته سليمي نهو ده کرد؛ وهک گول پئ راده گه يشت.

بيستمه وه که دواي نهوه ي له بارزاني و شورش که ي ناھوميد بوون، ويستويانه بؤ خويان له ئيران کاريک بکهن. حمه ده ميني سيرا جي له هه موان دلگه رم تر بووه که ده بئ ههر بچين. شهويک له دؤلره قهوه رؤيشتوون و حمه ده مين تا سهر سنوور ده گهلان بووه، گوټوويه برا وا باشه من بچم ده گهل دهوله تي عيراق قسه بکه م و چهک و نه سپايتان بؤ وهر بگرم. خؤي لي دزيبونه وه و خؤي گه ياندؤته به غدايه و ماته ي هه لگرتووه. پيشمه رگه ئيرانييه کان که وټوونه چياوه و تووشی شهر و به کوشت چوون هاتوون و سيرا جي هيچ خه به ري نه بووه و بي سهر و شوئنه. جا ئيستاش تا باسي شهيد بووني سمايلي شريفزاده و مه لا ئاواره ده بيسم، گورجي چروچاوي پر له فيل و فهره جي سيرا جيم دپته بهر چاو. لام وايه هؤي به کوشت چوونيان نهو کابرا زيرک و بي باره يه، که نهواني هه لئاوه و خؤي لي دزيبونه وه. من بروام وايه؛ رهنگه واش نه بئ. نهوه خوا ده يراني... له م به ينانه دا که نهو برادره ئيرانيانه له دؤي ئيران خه بات ده که ن و له شورش بارزاني ته کيونه وه و پيشمه رگه ي شورش عيراق به کارتیکدريان ده زانن، زن و کورې فايق مو عيني له سهنگه سه ره و له مالي حه سو ميرخاني زاژه ليه يه. فايق چؤته سوله يمانئ؛ چاوي به فه رمانده ي نهر ته شي پينجه م که وټووه، قهولي چهک و يارمه تي لي ساندووه. چؤته به کره جو لاي جه لال تاله باني که چه کداری دهوله تن و دؤي بارزاني. هاتؤته وه شاري سوله يمانئ، ميواني شيخ له تيف بووه. نامه يه کي بؤ حه سو ميرخان نووسيوه که: ئيوه زن و کورې منتان داگير کردووه؛ کاريکي زؤر نامه ردانه يه. نه گهر نه تانگرتوون، بيانيرنه سيتهک؛ بؤ مالي شيخ له تيف. ويستويوه له سنووري بانه وه برواته ديوي ئيران؛ له سهر چوار رتياني سيتهک-چوارتا، جيپه که يان راگرتووه که فايقي تيډايه. «سديق نه فه ندي» ناويکي له کؤنه وه پيشمه رگه و خه لکي سوله يمانئ، که هه مووماني باش ده ناسي دايده به زيني:

- کاک فايق کارم به تويه.

فايق به ليباسي فه قيوه، بي چهک ده لي من فايق نيم و ناوم مه لا قاده ر.

- ههر چيپهک بي ره گه لم که وه!

رۇژنىك كە بۇ كارى چاپخانىە - كە ئەۋدەم لە سوورەبان بووين - چوومە مالى بارزانی، گوتى:
- ئەگەر بىتەۋى دەتوانى فايق موعىنى بىينى و قسەى دەگەل بىكەى. با ھەرچى دەيزانى
دەربارەى قايد فىرقەى پىنج و جەلال و جاشەكانى بەكرەجۇ، پىمان بلى؛ دەنا ئەۋە ئىرانى
داۋاى دەكەنەۋە و لە خەتەردايە.

چوومە «ۋەسان» فايقم دىت كە دەگەل پىشمەرگەيەك بە ناۋى «خەلىل شەۋباش» لە
مالىكى چۇلدا ھەبس كرابوو. دوو چەكدارى بارزانی لە دەرگ و سەربان بوون. پىكەۋە
دانىشتىن، كاك فايق نەقلى گىرانى خۇى و شەۋباشى بۇ گىرامەۋە. كە گوتم ئەگەر ھاۋكارى
دەگەل شۇرشى بارزانی نەكەى، زۇر لە چارەنووست دەترسم، گوتى: ئەۋانە يارىدەمان نادەن.
تەنانت بىرىندارىشمان بۇ دەرمان ناكەن. حازر نىم ھىچ ھاۋكارىيەك بىكەم...

گوتم: كاكى خۇم! دەلىن تەيرى گۇشتخۇر دندووكى خوارە. تۇ پياۋى ئەۋ كارانە نەبوۋى! بە
زۇر بە ملە خۇتدا ھىنا و نەشتزانى چ دەكەى. ئەگەر مەن بوومايە لە جياتى تۇ، كە دەمزانى
دوژمنايەتى بارزانی دەكەم و بە ۋولاتى بەردەستى ئەۋدا دىم و دەچم، ھەر بە شەۋ، بە بى پى، بە
ناۋ دارستاندا سەفەرم دەكرد. ھەمىشە چل تەنگىچىيەك دەگەل دەبوۋ؛ لە سەر ھەست و
دەست لە سەر پەلەپىتكە. توۋشى ھەر رىۋارىك دەبووم، نەمدەھىشت بىروا و خەبەرم لى بىدا،
دەمبەستەۋە تا زۇر دوور دەكەۋتمەۋە. بۇ چەند كىلۇمىتر لە پىشەۋە رىگەيان بۇ تاقى
دەكردمەۋە و ھەمىشە دەستەيەك لە داۋاۋە دەيانپاراستم. لە كوۋ دەنگ درابام دەمكردە تەقە و
خۇم رىزگار دەكرد. لىم ۋوونە ئەحمەد تەۋفىق لە جياتى تۇ ئەمەى بىكردايە، زۇر بە ھاسانى پىكى
دىنا و دەگىر نەدەكەۋت. تۇ دەزانى «ھەسۇ» شىرى كەرىشى خواردى، تىدەگا كە تۇ داۋا
دەكەى ژن و كورپ بچنە «سىتەك»، ماناى ۋايە خۇت لەۋ ناۋەى و دەتەۋى بىيانىنى. جوابت بۇ
دەنوۋسىتەۋە كە ژنى تۇ خوشكى مەنە و كورپ تۇم لە كورپ خۇم ھەلئەۋاردەۋە؛ ئەۋا بۇم ناردىە
سىتەك. سىدىق ئەفەندىت لە سەر رىگە دادەنەى كە باشت دەناسى و دەتگرى. تەنانتە
دەمانچەيەكىشت پى نىيە دىفاع لە خۇت بىكەى. چۇن كەسىك بە ئاشكرا دژى بارزانی
بىجۋولپىتەۋە و ھەموو كەسبىش بىناسن، دەچى سۋارى جىپى مسافىرەرى دەپى و بە نىۋەپاستى
جادەدا سەفەر دەكا و دەيەۋى بچى بە چەك و ئەسپابى دوژمناى بارزانی لە ئىران كار بكا و بە
عەقىدەى بارزانی زيان لە شۇرشەكەى ئەۋ بىدا؟! زۇر بە داخەۋە پياۋى ئەۋ كارە نەبوۋى. خۇزىا
ئەحمەد تەۋفىق با. زۇرىش بۇ ئايندەت دلتەنگم؛ بەلام دەستم ناپرا. ئەۋەندەى بتوانم ھەۋلى
خۇم دەدەم كە لە كوشتن رىزگار بى.

ئەۋە دوامىن دىدارم بو دەگەل موعىنى. بە مەلامستەفام گوت: راستە لە ناچارى خۇى چۆتە
بەكرەجۇ و لاى قايد فىرقە، بەلام شتىكى ۋا لە ھىچيان نازانى كە ئىمە نەمانزىبى. ئەۋ داۋاى
يارمەتى كرددوۋە، قەۋلىان داۋەتى و ھىشتان ھىچى ۋەرنەگرتوۋە. راستە كارەكەى دژى كارى
تۆيە كە دەگەل ئىران دۇستى؛ بەلام بە بىرواى مەن بە ھىچ جۇر نابى ئەۋ دوو كەسە نە بىكۆزى، نە
بىاندەيەۋە بە ئىران. لە جىگەيەكى دووردەست، لە سنوور ھەبىسان كە! بلى ناتاندەمەۋە؛ بەلام
گرتوۋمەن و نايەلم دژى ئىران بىجۋولپىنەۋە. بىيانكە بە پەرى بەرندەى قومار. ھەر ۋەخت ئىرانى
كەۋتەنە بىر و بەھانە دۇزىنەۋە، دەفەرمۋى مەن فايق و ئەحمەد تەۋفىقم پى بەخىۋ ناكىرئ؛
بەرھەلدايان دەكەم و ئازادەن چ دەكەن بىكەن. ئىرانى زۇر مەمنوونت دەپن كە ئەۋانەيان دە گىزرا
نەكەى و نەبنە مايەى دەردى سەربان. كە لە ھەبسى تۇشدا بىن، ھەموو رۇژ ئەگەر بە پىۋىست

زانى دەتوانى فەرمانى كوشتىيان بەدى. بەلام بە ھېچ جۇرىك دلم فتوا نادا كە تەسلىمى ئىران بىكرىتەو. چۈنكى لە دژى تۆ تەبلىغاتى پىچ دەكەن؛ وەك چەند جار كىردووانە...

دوایى بىستەمەو كە فایق و شەوېاش كوزراون و لاشەكانیان دراوہ تەوہ بە ئىران. راستە فایق بە شەھىدىكى مىللى لە ناو كوردستانى ئىران حىساب دەكرى؛ بەلام بە بىروای مەبدوللاى براى لەو پىتر شىاوى ئەو ناوہ بووہ؛ مەلا ئاوارە و شەرىفزادە زۆرتر جىگەى ئىحتىرامن. نەدەبوایە سىراجىش لە بىر بىچى و حىسابى دەگەل نەكرى. بەلام كەم واىە تارىخ عادل بووبى و ھەقى ھەر كەسى بە پىنى كار و زەحمەتى خۆى دابى...

شىخ لەتېف بۆى گىترامەو كە فایق لە سولەيمانى مىوانى بووہ. كاتى گوتوویە دەپۆم، پىم گوتووە بە ھېچ جۆر وا مەكە «قالە تەگەرانى» بزانى كەى دەپۆى و بۆ كۆى دەپۆى. چۈنكى قالە جاسووسى سى سەرەيە: بۆ بارزانى و بۆ ئىران و بۆ عىراق كار دەكا. گوتى باشە. بەلام بەيانى كە ھاتە خواحافىزى، گوتى قالە تەگەرانى ماشىنى بۆ گىرتووم و بەپىم دەكا!

لە قەلاتى بالەيان بووین، «مونتەقىمى قازى» - كە لە پىشېشدا دەمناسى و برادەر بووین - ھات گوتى: دەچمەو لەى مەھاباد ھەوالان دەبىنم؛ كارىكت نىيە رامسپىرى؟ گوتىم: خەمىر ددانىك و فرچەيەكم بۆ بىنە!

تەواو خۆى قەلس كىرد كە مەن بۆ باسى سىاسى دەگەل ناكەم! جارىك بە سەفەر چووبوومە ھەولېر، مىوانى مالى شىخ مستەفاى كورې شىخ عوبەيدىلا بووم كە ئەوسا لە ھەولېر بوو. سالارى ھەيدەرى و مونتەقىم لەوى بوون:

- بۆ ھاتوون؟

- بۆ سەياھەت!

رۆژى گوتیان مونتەقىم گىراوہ. گوتیان خەبەر بە شۆرش دراوہ كە مونتەقىم دەگەل كورې شىخ عوبەيدىلا چۆتە مەركەزى فەرماندەى سوپاى عىراقى لە ھەولېر. كە لە نوختەى سنوورى شۆرش لىيان پىرسىوہ، گوتوویە ناوم عەبدوللايە و ناسىوانە كە مونتەقىمە. سالارى ھەيدەرى كە ھاتىوہ و زانىبووى مونتەقىم گىراوہ، چووبووە گەلالە و گوتبووى مېنىش بگىرن كە دەگەل مونتەقىم لە ھەولېر بووم. گوتبوویان كارمان بە تۆ نىيە كە تۆ ئاگات لە كارى مونتەقىم نەبووہ. بىستەمەو كە مونتەقىم دراوہ تەوہ بە ئىران و لەوى ھەبس كراوہ.

تا ھاوین لە «لېوژە» ماينەوہ. ھەموومان تووشى زگ ئىشەى زۆر سەخت بووین. مېشوو لە كۆپرەش ھەشرى دەكرد و ھەجمىنمان نەمابوو. دوكتور مەحمود گوتى ئاوى كانىيەكەى گوند خراپە و جىوہى تىدايە. خەلكى گوند لە مندالىيەوہ پىيەوہ راھاتوون؛ بۆ ئىوہ سەممە. ئاوى گەرمى چەمەكەمان دىنا دەمانكولاند و ساردمان دەكردەوہ. بەلام چارى مېشوو لە نەدەكرا.

قەرار درا بار بىكەين بۆ گوندى «سوورەبان» كە ھەشت مالە و لە «وہلەزى» جوى بۆتەوہ. چەند رۆژىك لە گوندى «قەسرئ» مامەوہ تا جىگەى چاپخانەمان پەيدا كىرد و پىكمان خست. لە ھات وچۆى نىوان قەسرئ و لېوژە، جارىك لە رىگە لە برسان ھىزم نەما. لام دا ناو پۆلە سىپىندارىك، راكشام. قشقەلەى سەگباب قەرەق لە دەورەم، زۆرى توورە كىردم. دەمانچەم لى ھەلكىشا، دوو دەمانچەم پىوہ نا. ھەر چەند دە مېترىش دوور نەبوو، تازە بە تەقەوہ فرى! ديار بوو زۆر ئەنگىتەى چاكەم! راكشامەوہ. پاش تاوىك خرمە و تەپەى پىادە و سوار ھات. ھەرام

كرد: برسېمە، دەنگى پلە ھات، گوتى:

- ئەو ھەزارى قەلەندەرە! دادەى بېگەنى!

بى تۇ ناخۇش، يەك مېرىشكى سوورەو ھەزارى بە نانەو ھەزارى، قرتەم لى بى!

ھەر دەو رېگەيەدا شەوېك دەگەل دوو پېشمەرگە بوومە مېوانى شېخى «بەرگەر»
شېخىكى جىيلى زۆر دلتەپ و خۇش مەشرەف، دەفى ھېنا و بە دەنگىكى زۆر خۇش شىعەرى
«سافى» كاكى ھېرانى دەخوئندەو.

پېشوو ھەر لە لىوژە گوتى ئېشەيەك پېو نووسابوو، گوېم وە ژان ھات و زۆرى ناپەھەت
كردم. شېخ ھەر بە پەلە پىوازىكى نايە سەر ئاگر تا پېستەكەى سووتا. نېرتكى پىوازەكەى - كە
پېشابوو - خستە ناو كونى گوېم و ژانى شكا. باش بوو ئەو دەرمانەش فېر بووم. كە ھاتىن بېرۆين
دوو پىوازەم نايە باخەلم نەو ھەك لە پى گوېم وە ژان بېتەو! گەيىمە ناوېردان، دوكتور
ھەسەنىكى عارەبى لى بوو؛ خۇى توورە كرد: چۆن تۆ دەرمانى لادى دە كار دەكەى؟
گوتى: دوكتور زۆرى لە سەر مەرۆ! زوو دەرمانم دەكەى يان پىواز لە گېرفانم دەرېنم؟!

بەر لەو تەواو لە لىوژە جى بېگەينەو، سەرىك چووينە دۆلى «بالەبېن» كە مەكتەبى
سىياسى و تەنقىزى لەوئىيە و زۆر ئاو و ھەواى خۇش بوو. دۆلىكە نېزىك بە بېست گوندى تېدايە و
پەر لە باغات و مېو. چۆمەكەى لە نېزىك بەفرانە؛ بە ھاوئىنى سوورېش ھەر سەھۆلاو و ناوئىرى
مەلەى تېدا بېكى! چەند دېمەنىكى جوانە كە ئەو ھەموو دار بەرۋانە و دار مازوو گەورانە،
ھەموو مېوى رەزى لى ھالاو و بە ھەزاران ھېشوو تىر لىو بەرزايبانەو خۆ دەنوتىن.
مېوانى كە پىرى شېخ رەزى گولانى بووم. پېشمەرگەيەكى ھەبوو (كەرىمە كەچەل)، چىشتى
لى دەنا. ئىوارەيەك چوومەو كەپر؛ كەرىم دەمەو ھەك لە سەر خۆلە پۆتىنە دىرېر بوو؛ ھاوار
دەكا:

- مردم! بېگەنى!

دووپشك بە قامكىو ھەزارى دابوو؛ بى ھەنگلىشى خىر بېو. گوتى: ماست ھەيە؟ پىالەيەكى چكۆلە
ماست ھەبوو؛ نامە سەر ئاگر، تۆزىكەم گەرم كرد. قامكى كەرىمان گرت بېخەينە ماستەو، لە
تاوى خۇى دەستى راوھاند، ماست رۇايە ناو خۆل. ھاوارمان بۇ دارشكىنېك بىرد، تەنى دۆى
ھەبوو. دۆم گەرم كرد و فەورەن كەرىمان چا كەدەو.

ئەو دەرمانى ماستى گەرم بۇ دۆى دووپشك، زۆر جار بە كار ھات. باسەم بۇ حاجى
مەمەدى شېخ رەشىد كەردبوو. لە پاشەرۇژدا كە لە زىنوى دېتەمەو، گوتى:

- نەقلىكى خۇش: چوومەو لۇلان و بە سۆفېيەكانم گوت ئەو دەرمانە فېر بووم كە زۆر
ھاسانە و ماست ھەمىشە ھەيە.

- كى پىنى گوتى؟

- لاوېكى ئەفەندى شارىستانى.

سۆفېيەك گوتى: پاش شېخ رەشىد تۆ دەمېنى، ئېمان بە سەر رووتى شارىستانى دەھېنى؟ بە
خو! بە قسەت ناكەم!

قەبرىك ھەيە لە لۇلان، دەلېن ھەر كەس بەردىكى چكۆلە لەو سەر قەبرە ھەلگىرى و بېخاتە
گېرفانى، دووپشك پىو ھەزارى نادا. سۆفېيەكە چووبو ھەزارى ئەو قسەن، دەستى بۇ بەردۆكە بىردو و
دووپشكىك پىو ھەزارى داو! بە دەست و سەر راژاندن ھات:

- حاجی محەممەد چەم لێ دەکەو؟ ئەوا دەمرم!

- ماستی گەرم کراوی سەرپووتی شارستانی عیلاجت دەکا!

رۆژیک لە پردی زەردەووە دەمەویست بچمە دۆلی بالەبیان؛ بە چاوە پێم وا بوو زۆر هاسان دەتوانم بگەم. چەمەدانیکم بە دەستەووە بوو؛ بە پێ مەل لێ نا. گەیمە قەسری، ماندوو ببووم و گەرم بوو. ئیستراحتیکم لە سەر جۆگە کرد و خۆم فێنک کردەووە و مەل لە هەوراز نا. بە هەزار دەرد گەیمە سەر هەورازی وەسان. لینگم دەلەرزى؛ وەک سەرخۆشان تەلوتەلەم بوو. ناخری گەیمە سەرەوژێرە و باوی قاچم خۆش بوونەووە. شوانیک هەرای کرد:

- هۆی کاک! پەری سیفەرم وئ نییە؛ ئەگەر هەتە پێکم بدەیه.

نیو دەستەیک پەره سیفەرم لە سەر بەردیک لە پەنا دانا؛ بەردیکیشم لە سەر دانا، با نەبیا. گۆتم وەرە ببیه. خۆم گەیانده ناو گوندی وەسان. مەل هەموو لە چۆل بوون. چەند لاویک لە سەربانی مزگەوت بوون. سەلامم کرد و لە سێبەرێک دانیشتم. گۆتم تۆتەن و پەر و ئاگرم هەیه و ئەمشەو لەم سەربانە پرایدەبوێرم. یەکی گۆتی: میوانی من بە!

- مالت نزیکه؟

مالیکی نیشان دام، لە هەورازیک کە هەر تۆقیم.

- نایەم کاکە!

یەکی تر گۆتی: میوانی من بە!

- کوا مالت؟

- لەوبەری چەمە و پردیش هەیه.

رەگەلی کەوتەم. لە رێ تۆوشی یەکی تر بووین، گۆتی: کاکە میوانی من بە!

- کوا مالتە کەت؟

- ئەمەتا لە ناو ئەو بەردانەدایە.

- باشە دەبمە میوانی تۆ!

کرديانە کێشە کە چۆن میوانم لێ دەستینى؟ گۆتم: کاری من بە گەز و بستە؛ ئێرە نزیکترە و تۆم ناوی! بوومە میوانی ناو بەردان. سەیر دەکەم ژنیان هەر یەکەى بیست و پازدە مەتر شالێان لە پشتایە کە لە عیراق باو نییە.

- ئەرئ ئێوە چین؟

- ئیمە سەیدی کولێچین. سەیدە عەبدوللای کولێجی نەووە و خوارزای ئیمەیه کە لە سابلاغە.

- کۆرە ئەگەر وا بێ خزمین!

شەو کابرایەک هاتە ئەو ماله، گۆتی: ماشەللا لە دنیا دا پیاوی عاقل هەیه و ئیمە نازانین. ئەمڕۆ بە رێبواریکم گۆت پەره سیفەرم دەیه! بۆی لە سەر بەرد دانا؛ بووم؛ بەردیشی لە سەر دانا؛ بوو کە با نەبیا. پڕواننە ئەم عەقلە! گۆتم: کاکە تۆ چت دیوہ؟ عەقلی وام هەیه لە لینگە کلاش درشت تر!

- ئەو تۆ بووی؟ شەرت بێ سبەى بە ئیستری خۆم بتەمە ئەو شوینەى دەتەوێ!

لە رێگە گۆتی ناوم مەلای بۆرە. باسی سەیدە عەولای کولێجی بۆ کردم کە ئیستا شوکۆر پیاویکی دەولەمەند و زۆر پیاوہ. بۆ من خەبەرێکی تازە بوو. زۆرم دڵ خۆش بوو؛ چونکە سەید

عەولام كە بەجی هێشتبوو، منداڵکی فەقیر و هەتیوبار بوو. ئیتر لەو ساوه بوومه خاوهن خزم و تووتنی جفاره م هەر ئەوان بۆیان دینام.

لە «لیۆژە» دەگەل سامی ملمان لە کاری چاپەمەنی نایهوه. رۆژنامە ی خەبات هەفتهیهك به عاره بی و هەفتهیهك به کوردی دەنووسرا. پاشان کاک سامی چوو هه مەکتەب سیاسی له ناوپردان و ته نیا من مامه وه و بهرپرسی چاپخانه و ئیداره کردنی پیشمه رگه کان بووم. جار و باره دمه رفه تم دینا، ده چوومه وه به غدا سه ری مندا لانم ده داوه و یه کیکم له جیی خۆم داده نا تا دیمه وه به سه ر رابگا. جار و باره ش مندا له کانم خۆیان ده گه یانده ناو شو رش و چاوم پی ده که وتن. هاوینیک که مه دره سه و چانیان بوو، هاتن. خانی چکۆلهم که هه وه ل جار له گه لاله له ژووری ماله که ده رکه وت و روانی، گو تی: ئای دایه! باخچه ی بابه چند گه ره یه! لای وا بوو ئەم هه موو جه نگه ل و شاخ و داخه باخچه ی منه!

که پریکمان له چیا ی پشت گه لاله کرد و کرمانه ماله خۆمان. چند که پری تریشمان لی نزیك بوون. رۆژانه له «سوورهبان» کاری چاپخانه م ده کرد، شه وانه درهنگ که تا «گه لاله» پریگه ی دوو سه عاتیک ده بوو، ده هاتمه وه مال. ئیوا ره یه ک زووتر چوومه وه، مه عسووم گو تی: دوو مارم دیتن لیک هالا بوون؛ هاوارم له و جیرانانه کرد که سیان به دادمه وه نه هاتن. گله ییم له جیرانان کرد، گو تیان به خوا نه یگوتوه، هەر گوتویه: «ئه وه تا مار»، «مار هاتوون». له وان وا بووه ده لی مالی دیکه هاتوون!

- کاکه قسه ی قۆر! ئەو ماره ی دیوه که پێوه ده ده ن.

- ده جا داکي محهمه د ده بوو بیگوتایه: «ماری گوریس» هات!

گه لیکم روانیه ئەو بن گاشه به رده که دوو ماره کانی چووبوونه بن، په یدام نه کردن. دلخۆشی مه عسووم ده داوه که هەر ئەو ماره بوون و رۆیشتون. مه ترسه! چیدی نایه ن. کتیبم ده خوینده وه و ده مگوت مار نه ما. له و ده مه دا ماریک به نیوه راستی په ری کتیبدا خوشی و له که له کدا خۆی شارده وه. جوان به درۆزن ده رچووم! شه و له که پردا چرامان کوژاندبۆوه، با خشه ی له گه لا دینا، مه عسووم ده یگوت ئەو ماره خۆی لی مات کردووین تا ده نووین. جا وه ره و سویند بخۆ که مار به شه و ناگه پێ و ئه ویش ئیستراحت ده کا!

ئه مجار سه عید ئەبوو شامیلی چاپخانه چی به لایه وه شتیکی زۆر عه جایب بوو که چۆن به نیوه شه وی تاریک، به ناو ئەو دارستانه پره دا به ته نیا ده چمه وه مالی و ناترسم؟ ده مگوت: کاکه! له درنده ناترسم! له بنیاده می خراپ ده ترسم که بۆ ته ماح بمکوژی و ئه ویش به ریدا ناڕۆم و تووشیان نابم...

لیۆژه خه لکیکی زۆر ساده و به سه ته زمانی تیدا بوو. ژنیك ئاوی بۆ دینان به ناوی «می ری»، ورچ بیینه و می ری بیینه! ئەگه ر ئاوی ده هینا و ده یدی میوانی نامۆمان هه یه، کۆلوانه که ی به سه ر ده م و چاویدا ده دا و ده هات.

- می ری! ئەوه بۆ وا ده که ی؟

- ئای به قوربان! ئا شه رمیکم له میوانان!

مه لایه کی لی بوو «مه لا نیسک» - پیم وایه ناوی عه سلی «سه عید» بوو - ئەو بیچاره نه ییتانیوو دوو سی سلاوه ت و «مه ولایه سه للی» له بهر کا و له مه ولوودنامه دا به شدار بی. سه یدیکی نه خوینده وار فیریان ببوو، پلاوی مه ولوودی ده خوارد و مه لا بی بهش بوو!

گوتیان «مەلا نىسك» چاۋىلكەيەكى ھەيە دە قىمەت نايە! گوتم: مامۇستا دەكرى ئو شتە
عەنتىكەيە بېينم؟
- بەلى بۇ تۆ قەيدى نىيە.

قوتوويىكى ھىنا پر لە پەرۇ، ھەر پەرۇى ھەلكرد تا گەيشتە لۆكە. لە ناو لۆكە، عەينەكە
كۆنىكى دەرىنا لاسكەكەى بەن بوو. راستى قرانىكى نەدىنا؛ لە مەلا بىسەت! دلم نەشكاند،
گوتم: نىشانى كەسى مەدە! زۆر گەنجىكى بەقىمەتە!

گىياھەك بە زۆرى لەو ناو دەروى بە ناوى «گۆرمزە»، زۆر لە ئەسپەناخ خۆشتەرە. رۆژانە بىست
فلسم دەدا بە كچۆلىكى مېرى، دەچوو چارۆكىك گۆرمزەى دىنا. رۆژىكى جومعه بانگم كرد:
فاتمۆكى وەرە بچۆ گۆرمزە!

مېرى گوتى: ئەپرۆ! فەقى ئايشى ژنى مەلانىسك دەلى جومعان گىا زىكرى دەكەن؛ گوناھە
ھەلىانقەنى!

- خات مېرى! ئەدى بۆچى مانگا و بزەكانت ناردوونە دەشت گىاي بە دەم زىكرەو بەخۇن؟!

بەيانان «مېرى» ھەر ئاۋىكى شەومەندە بوو، دەبىردەوە كانى و لەو سەر ئاۋى تازەى دىنا.

- ئاخىر تۆ بەو ھەورازە ھەلدەگەرپى ئاۋى شەو بۇ دەبەيەو؟!

- قوربان! فەقى ئايشى دەلى ئاۋى شەو نەچىتەو ناو كانى شكايەت لاي خودا دەكا!

جارىك مېرى شكايەتى كرد كە ئەگەر تۆ لە مال نابى، پىشمەرگە تەنەكەى بەتالم نادەنى.

- چەندى دەتەوئ بەرە، بەلام بۆچىتە؟

- بە قوربان نىوہ رۆنى خۇمالى و نىوہ رۆنى شاپەسند لىك دەدەم و بە پىرەى مېردەمدا
دەبىنرەم رەواندز!

ھای بە كلكى خىۋى! لە ھەموو عىراقدا رۆنى رەواندز بە خالىس و چاك بەناوبانگە؛ كەچى
ئەویش فىلى تىدا دەكرى!

بەزمى خۇشمان لە سوورەبان «نزار» ناو، كورى «سەبرى بۆتانى» بوو. لە كەرکووكەو ھاتبوو.
منداالىكى ۱۶-۱۷ سالاہ بوو. رۆژ تا ئىتۋار دەگەل سەگەلى ناو دى ھەلدەسوور! دە باوہشى
دەگرتن؛ ماچى دەگردن. خەلكى دى شتيان پى نەدەفرۇشتىن، دەيانگوت گلاو دەبين. ھەرچى
دەگەل نزارم دەگرد، بىفايدە بوو. باۋكى لە خۆشى زىرەكى «نزار» پىنى بە عەرزمە بەند
نەدەبوو، ھەمىشە تارىفى دەگرد.

رۆژىك گوتم: نزار لەغەزىكت لى پرسم: دوو بزى يەكيان رووى دە رۆژھەلاتە و يەكيان رووى
دە رۆژاۋايە؛ لەسەر باقە گىياھەك دەلەوەرپن. ئەو چۆن دەبى؟

قەدەرەك مات ما، گوتى: بزى نابى، ئەسپ دەبى؛ كە پارۋىك ھەلدەگرى و ئاور بۇ پاش
قوۋنى دەداتەو!

گوتم: شتىكى كە پىشوو بىستووتە و زانىوتە بلى؛ ئەتۆ ئەوہت دەزانى!

ملى لە سوپند نا كە بە زىرەكى خۆى حەلى كرددوہ!

نزار كوردى نەدەزانى و كلاسى شەشى خويندبوو. ھەر زوو گوتى ئىجازەم بدە بچمە لاي
باۋكم.

- بچۆ بەلام زوو وەرەوہ.

چووۋو ھەر لە دوورمەو بانگى كرددوۋ:

- بابه له غه زیکم به زیره کی خوم حمل کرد!

که بوی گنر اېووه باوکی جوینی پیدابوو:

- هه تیو ئا پرووت بر دووم!

حالی کردبوو که زور هاسانه. نزار شهو نه هاته وه. به یانی خوم لی تووړه کرد که بوی دروی کردووه.

گوتی: سه گلم بوی هات، به لایته کهم له دم و چاوی خوم دا، گوتم من نزاری ئاوالتانم، به لام قبولیان نه کرد و نه موپرا به شهو بیمه وه!

جا نایب له بیرمان بچی که لایت [چرا قوه] بوی سه گ لیدری له شهودا، هه رگیز ناویرن نریک پیاو که ونه وه.

ده گهل نزار به رېدا ده پوښتین، تووشی پیاویک بووین کوو په له ترشیاتیکي له سه ر باردا به ستيوو.

- ماموستا نهو کابرایه یان ترشیاته که ی بوی مالی خویه تی، یان بوی مالی جیرانان، یان ده یفروشی!

گوتم: یانی چواره میشی ماوه؟ یان ده قهبری بابی راده کا!

شهویک له ژوور دهر کهوت و به فری دیووو. هاته وه گوتی: شتیکی زور سه یره، به فر له عه رزدايه و نه ستيړه ش له عاسمان دیارن!

ته ختی نوستم له ناو چاپخانه دا نریک کووره بوو. قهراخی لووله کووره له سه ریان دلپه ی ده کرد. نزارم نارد هیندیک گلی تی په ستيوی. دلپه ویستا، له پېر باوه شیک به فر و ئاوم به سه ردا کهوت.

- نزار تو چت کردووه؟

- ماموستا دیتم به فر له خول پاکتره، به فرم تی په ساتوت!

شهویک چهند سؤفیلکه یه کی دی لام بوون. نزار باسی سه گیکي لی پرسین که نایبینم، گوتیان کوشتمان.

- ئای خودا ره حمه تی بکا جه ننه تی، به خوی ره حمه تی زور سه گی چاک بوو!

له سوور هبان ماوه یه کی زور خالیداغای حیسامیشمان ده گهل بوو. جاریک مام عه لی پلاوی لینابوو، کاکله ی گویزی تی کردبوو. خالیداغای پرسى: نه وه له کوئی گویز ده پلاو ده که ن؟ من له جیاتی مام عه لی گوتم: له ئیران! مام عه لی سوور هه لگه را و به سه ریدا نه راند:

- ئاخر ترم شیتخالی! دوو بست عه رزه و بیست ئاغای هه یه! تو که ی دنیات دیوه؟ له هه موو ئیران یه ک کاکله گویز به بی پلاو ناخون!

خه لکی دی زوریان من خوش ده ویست؛ ده هاتنه لام و قسه ی خوشم ده گهل ده کردن. جاریک چوو بوومه به غدا و خالیداغای له جی من بوو. چوو بووه سه ر بانى پیریزنیک گوتبووی:

- زولی! نه وه بوجی که ره و ماست بوی مام هه ژار ده هینا و بوی من ناهینی؟

- خالیداغای! مام هه ژار قسه ی خوشن لو ده کا. نه تو وه ک به راز غه زریوی لین چوو یه کونیوه!

خه لکی گوند هاواریان بوی هینام که خه لکی «وه لزی» هاتوون داره پاوانه کانیان ده برن. مه لا سه ید ره حمانم نارد، هاته وه گوتی: ده لین ده یبرین و جوابی که سیش ناده ینه وه. گوتم وه رن ریگه یان لی بگرین. هه رچی هات، باره دار و باره به رمان لی ساندن، پروتمان کردن. پیاویک به

سئ باره وه دەر چووبوو؛ دوور که وتبووه وه. گوتم سه عید و مام عهلی بچن ئه ویشم بۆ بئین. سه عید رایکرد و به ده مانچه له کابرا راسا. کابرا تفهنگیشی پئ بوو؛ شه ری نه کرد و ته سلیم بوو. مام عهلی که هه موو دنیای به چیرۆکی خۆی کوشتبوو، زۆر به شلی دهرۆیشت. تا سه عید کابرای هینا، ئه مجار مام عهلی جوینی پئ ده دا و هه ره شه ی لئ ده کرد.

- مام عهلی مه رگی ئه و سه ر و سمیله ت بئ! خۆ نه تویرا بچیه پیش!
- نا، گوتم دیه گانه، فه کیره، بۆچی بیکوژم؟!

ئه مجار چوومه «دیلمان» و به مه لامسته فام گوت وه کیلی تۆ له وه لزی رینگه ی داوه زولم له و فه قیرانه بکه ن. ناردی نه عمانیان گرت که وه کیله که بوو. له ته ویله یان کرد تا به نکای من پاش چوار رۆژ بهریان دا. سووختی ئه و زستانه مان له و داره تالانیانه پیک هات.

ده گهل مه جید و مه لا سه ید ره حمان سه فه ریکمان به ره و «زینوی» کرد. شه و له «ناوبه رگه» میوانی مه لا محه ممه د ناویک بووین. به یانی هه ر له مالان ئاوا بووین، دوو ته یاره ی هو کره نه رمان هاته نه سه ر. گوتم خۆ به شار نه وه! جیگه که م رووته ن و خیزه شینه بوو؛ له راست خۆم دانیشتم، قوتووی سیغاره که م دهرینا، سیغاریکم پیچاوه و دامگیرساند. گوتم با ئاخه ر سیغاره له ژبانمدا بکیشم. ته یاره لییان قهرماندم، چه ند مه ریکیان له که رکه مه ریکی ده وری من کوشت؛ من وه به ر نه هاتم. ته یاره چوون و من بانگم کرد: وه رن به رۆین! مه جید هات. مه لا ره حمان نه بوو. هه رامان کرد، ناله یه کی هات. له م سه ره چووبوو نه ناو دروه شیلانیکه وه، له و سه ر دهر نه ده هاته وه. به لاق کیشان دهرمان کیشا. هه موو ده ست و سه ر و چاوی به دروه شیلان ده خوین هاتبوو.

قه ده ریک ئه نوهر دلسۆزم له جیگه ی خۆم دانا تا له به غدا دیمه وه. پیم وایه باسم کرد که چۆن کومونیستیک بوو. ئیستاش له یه مه نی جه نووبی هه مه کاره یه. ناوی مه لا برایم بوو. که هاتم وه، هه را بوو. کاری به خه لکی دئ کردبوو، پوولی نه دا بوون. سابوون و په ره جفاره و تیغی ریش تاشینی پیشمه رگه ی بۆ برای ناردبوو. دهرزیه کی به مریشکیک له فه قیران دا بوو. زۆر زوو گوتم تۆ لیتره مه مینه. پوولی کریکارانم لئ وه رگرتن و دامنی. مه لا برایم به سووکایه تی رۆیشت.

ده میک بوو که له سوور به بان بووین. هه ر ده بوو که له دئ دوور که وینه وه و له ده شت به رین. ویستم ئاوده ستیک دروست بکه م. مام داودی میردی میړی ئاوه ینمانم بانگ کرد:

- ئاوده ستیک بکۆله پوولت ده ده می!

تووره بوو: عه یب نییه من ئاوده ست بکۆلم؟ هه ر ناشزانم کۆی ده کۆلن!

- مام داود بیه خشه! مه نزوورم ئه وه بوو ئه گه ر ئه نوهر (مه لا برایم) به مر دایه، تۆ چۆن قه به ریکت بۆ ده کۆلی؟

- کوا خوا ئه وه ده کا؟ ئه گه ر ئه و سه گبابه به مرئ، قه به ریکی لۆ ده که م قه تی لئ دهر نه چیته وه!

- ده باشه به رۆ بیکۆله بزانه چۆنی ده کۆلی؟

قولکیکی زۆر دوور و درێژ و قوولی کۆلی که ئه نوهری زگزی به هاسانی تیدا بنیژری. وتم داره رای که و کونیکي تیدا بیله وه، ئه وه بوو به ئاوده ست!

پیشمه رگه یه کمان به ناوی عه لی - که خه لکی ئیران بوو - به گالته پییان وتبوو سه ید ره سوولی بابی گه وه کوزراوه. ئه ویش چل دیناری له کن سه ید ره سوول داناوه، له تاوان شیت

بوو؛ دایە کێو. دواى سێ ڕۆژ پەیدامان کرد و هینامانەو. گوتمان دەینێرینە بەغدا. خزمیکى لە زینۆیە هات گوتى دەبیهە ماله شیخی قەرناقهوێ. عەلیان کە بردهو، شیخ هاتوو و گوتویه: ناوی جنۆکە کانت هەلەدە تا بیانکوژم! ئەمن ئەمشەو بە قلیج (شیر) پینجسەد جندۆکەى کافرمان کوشتوو و بەرى بەیان لەو خەزایەدا هاتوو مەو. عەلیە شیت دەلی: ئای بە قورت دابا مل ئەستووری زگزل! ئەگەر تۆ هیندە مەردی، دە بجۆ ئینگلیس و عەرەبان بکوژە و نەوتی کوردستانمان بۆ بستینە! شیخ دەلی: ئەم هەتیو کافرێ دڵ ڕەشە، بە من چاری ناکرێ!

لە دەرفەتیکى تردا - کە لە بیخۆلان بووین - بردمە بەغدا. قەرار وا بوو دوازدە جار لە بەرقى بدەن، پاش شەش جار هەلاتبوو. کە هاتمەو جۆنم پێ دا:

- بۆ نەتەشت باش عیلاجت بکەن؟

گوتی: بە خودا ترسم هیندە عاقل بێ، بە کارى ئەم ولاتە نەیه! جیژنی ڕەمەزان بوو؛ خەبەرم نارد بۆ مەلا قادری قازى گەلالە کە بە هۆى جیژنەو شتی بنووسە بۆ ڕادیۆ. نامەیه کى دوور و درێژی نووسیوو؛ کە قەلەمى کۆپیهى بە زمان تەر کردبوو:

«لە مەدینەو «پوعلوبە» دوازدە ڕۆژە ڕێ چوو بوو مەککە، بە پینگەمبەرى گوت: مانگم دیو، فەرمووی: «وەیلون لى پوعلوبە» یانی: وەیل لە بۆ پوعلوبە...». کاغەز هەمووی بەو توورە هاتە پەر کرابوو. ناچار جەرم دا و خۆم بێ فتواى قازى گوتم جیژن لە هەموو لایەکتان پیرۆز بێ.

لە سوورەبانەو لە سەر داواى کاک عەبدولخالق چووم بوو مە کارگیرى ڕادیۆ شۆرش لە «شیناوی»، لە خوار قەسرۆکیو. جیگەى تیندا ژانمان نەبوو. فەلەمان گرت و چەند ژووریکمان دروست کرد. ژووریکم بۆ خۆم کرد؛ زۆر تەنگەبەر؛ بە حال جیگەى دوو تەختى تیندا دەبوو. لە بەرد و قوڕ بوو؛ ژوور و دەرى سواغ نەدرا بوو؛ هەموو کەلێنەبەرد بوون. مەشەممايه کى نایلۆنم بە بەر مچە کەیهو دابوو کە خۆل نەوێ. هەوالانى سەر ڕادیۆ زۆر بوون؛ کە دوو لەوانە شیخ عەزیزى شیخ ڕەزای باسەر، موهەندیسى ڕادیۆ بەرق، لە چیکۆسلاواکیاوە هاتبوو؛ ئەوى تر ڕەفیق چالاکی هونەر مەند و گۆیندە و نومایشنامە نووس بوو.

کەوتمە سەر ئەو فکەرە کە شەرەفنامە بە کوردی تەرجمە بکەم. بەلام کتیب لە کوێ بێنم؟ سالح مەحمودى بارزانی (خوارزای مەلامستەفا) - کە کرمى کتیبە - شەرەفنامەى فارسى چاپى میسر و شەرەفنامەى عەرەبى تەرجمەى «عەلى عەونى» و شەرەفنامەى عەرەبى تەرجمەى «مەلا جەمیل ڕۆزبەیانى» بۆ هینام و ملم لى نا. لە پاش کارى نووسینى کەرەستەى ڕادیۆ و بە بنکە ڕاگەشتن و نووسینى مەقالات بۆ ڕۆژنامە و شتی تر، وەختیکم دەدزیو، یا لە بن دارێک، یان شەو لە سەر جیگە، خۆم بە تەرجمەو خەریک دەکرد.

بەهارى ١٩٦٩ مەلامستەفا چوو بوو گەڕان لە لای دەشتى شلێر و سولەیمانى و لە «ماوەت» ماوەیهک دەمايهو. ویستم سەفەریکی بەغدا بکەم. دەبوايه دەربارەى کارى چاپخانەشەو بارزانى بێنم. بە ڕیگەى هەولێردا هاتمە کەرکووک. چوو مە کاراژیک گوتم: ترومبیل بۆ شەدەلە هەیه؟ کابرای کاراژدار تماشایە کى دەوروبەرى خۆى کرد، گوتی: دانیشە و دەنگ مەکە! کە خەلکى لە دەورە نەما، گوتی: کاکە تۆ قسێک دەکەى باسى سەرە! لەوێ مەلامستەفا هاتۆتە ئەو ناو، هەر کەس بەرەو ئەوێ پڕوا دەولەت بەهانهیه کى پێ دەگرێ و دەیگرێ. تۆ بۆ دەچی؟

- راستیه کەى دەچم چاوم بە بارزانى بکەوێ.

ناردی کە بابیان بۆ هینام. ڕانندەیه کى بانگ کرد و سرتەیه کى دەگەل کرد. گوتی دەگەل ئەم

راندندہ برؤ۔ ہاتینہ کن «چہمچہ مال». جاشہ کانی جہلال و براہیم ئەحمەد لہ «بہ کرہ جؤ» را
 ھینابوویناننہ چہمچہ مال و لہ ئوتیلک دامەزراہوون کہ لہ سەر چەقی ڕیگا بوو. نەشموڤرا بە
 راندندہ بلیم لیرە لامەدە ئەو جاشانە دەمناسن. بۆ خۆی زۆر بە پەلە لہ شار دەرکەوت. گوتم:
 حەزم کرد لات نەدا. گوئی: ئەمین گاراژدار تیی گەیاندم کہ نابێ جاش بتبینن. گەینە سەر
 چوارڕیی «تەنیال». ڕەمەزانیش بوو. بە کابرای تەنیالی سپاردم و ڕۆیشت. چایچی نان و چای
 دامی. زیلیکی پر لہ سەرباز ھات. دەستی لئ ھەلینان، گوئی: ئەم خزمە می من تا بەرانبەری
 سوورداش بەرن! لہ ڕیگە تیرمان قسە می خۆش کرد. لہ بەرانبەر سوورداش داہەزیم و بە یئ ملی
 ڕیم گرت. دوو کەس می بە تەنگەوہش گەیشتنە من، گوئیان پشیمەرگەین. دوا می تۆزیک گوتم:
 برا من شارستانی و تەنەلم، ئیوہ برؤن، من وردە-وردە دیم. گوئیان: نەخیر بە پئی تو دەرڤین
 و بە جیت ناھیلین. وانیت باریک بە ڕیدا ھات، پر لہ زن و مندال و مریشک و قەلەموونە.
 رایگرت:

- وەرن سوار بن.

لہ پشت وانیت سوار بووین. نوژی شیوان گەینە گوندی «ئۆمەر قۆم». ساحیب کامیون
 گوئی: مالم لیرە میو و بەربانگە! میوانم بن!

- پوولە کەت چەندە؟

- بە خوا ھیچم لیتان ناوی. بە خۆپایی سوارم کردوون.

- دە کاکە بمانگەینە «شەدەلە» نیو دینار وەرگرە!

بردینیہ بەر قاوہ خانە. لہ باتی نیو دینار سی روبعە دینارم داہە. چووینە قاوہ خانە. سۆفیہ ک
 ھات گوئی: فەرموون بۆ تەکیە! شیخ عەبدوہ حەمان بەخیری ھیناین. پیاویکی زۆر عاقل، زۆر
 ڕووخۆش، زۆر کوردپەرەست. لەو وەتاعە ئیمە می لئ بووین، بە سەتان کتیی تەفسیر و
 حەدیس لہ سەر تاقە بوو کہ لەبەر دوو کەل زەرد و ڕەش ھەلگەراہوون و دیار بوو زۆر لہ میژرە
 نەخویندراونەوہ.

لیم ڕوونە دەر بارە می شیخ و دەرۆشی شەدەلەوہ شتہایەکت بیستوہ! منیش وەک تۆ:
 لہ زەمانی مەولانا خالیددا، شیخ ئەحمەدی سەردار یەکیک لہ خەلیفە خۆشەویستەکانی بووہ
 و سەیدی بەرزەنجیہ. نازانم کە می تەریقەتە کە لہ ڕیگە می نەخشبەندی لای داوہ، بەلام بەر لہوہ
 بچمە عیراق، «حەمەسوور» ناویک لەو تایەفە داوا می پیغەمبەرایەتی دەکا و زن و میردی مریدی
 ئەو تیکە لاون و ھەموو زن بۆ ھەموو پیاوان حەلالن و کەس گوی بە شەرع نادا و زینایان لہ لا
 گوناح نیہ. دەولەت حەمەسووری گرت و بردیہ حەبسی کەرکووک. بە سەتان لہ مریدان - کە
 نیشانە و دروشمیان قولەداریکی دەست بوو - چوون لہ دەوری کەرکووک، زن و پیاو و مندال
 مانیان گرت، تا حەمەسوور بەردرا. زۆر لہ مەلایانیش چوو بوونە ناو ئەو تەریقەتە. دەیانگوت ھەر
 کەس چەند ڤۆزیک لہ شەدەلە بی، عەقلی دەگۆڕی. من خۆم مەلا تەھا ناویکم لہ لوبنان
 دەگەل بوو. لہ نەخۆشخانە مرید بوو. دەیگوت ھاوہشیہ کی زۆر زۆر عادلانە بوو؛ کەس لہ کەس
 تیزتر و برسی تر نەبوو. ئەو دەمە کە من چوومە شەدەلە، حەمەسوور ماہوو؛ بەلام دامودەزگا کە
 نەماہوو. حەمەسوور لەو بەری دی کە شیوہلە کی نیوان بوو دەژیا. چەند کەسیکی تریشیانم
 دەناسی کە ئاغایانە دەژیان و دەگەل پشیمەرگەدا بوون. بە قسە می «مەلا باقی» - کە تاریخیکی
 زیندووی کوردستانی عیراق بوو - وەختی بەھائوللا لہ سەرگەلوو بوو، کاری کردۆتە سەر ڕوای

نهو شیخانه و له ریگه‌ی پښووی لاداون.

سؤفیه‌ک خرمه‌تی ده‌کردین که له سهر یه‌ک قرپی ده‌هاتی. دیار بوو له کونه‌مریده‌کانی زهمانی جه‌زم بوون بووه. شیخ‌عبدوره‌حمان ده‌رؤیشت، گوتم: خواحافیزیت لی ده‌که‌ین نه‌وه‌ک نه‌تبیینه‌وه. گوتمی: ده‌بی سبه‌ی نان و چا بخون. گوتم: یا شیخ! ئیمه به‌رؤزوو نابین. تۆ پارشومان بؤ بنیره و به‌ربه‌یان ده‌رؤین.

دوای پارشیو خواردن بارگینکی جل کراو حازر بوو. گوتمی: سوار به‌تا «هه‌له‌دن». گوتم: لازم نییه. گوتمی: تۆ لیم مهبه به‌مام حه‌سه‌نی فیه‌لی که دوینتی سهرما بردی! کابرای خاوه‌ن بارگین له ریگه گتړاپه‌وه.

مام حه‌سه‌ن - که دوکانداریکی فیه‌لی به‌غدایی بوو - هاتبوو سهری عبودولحسینی کورپی بدا که له هه‌له‌دن به‌بنکه‌ی پښمه‌رگه‌راده‌گا. شیخ‌عبدوره‌حمان له شه‌ده‌له‌وه منی ره‌گه‌ل خست که له کوپستانه‌ی به‌ته‌نی نه‌بی. کاتن سهرکه‌وتینه‌مله‌ی چپای پیره‌مه‌گروون و مام حه‌سه‌ن زانی که من خه‌لکی سهرگه‌لووم، هه‌له‌دنیشی لی دیار بوو، گرنه‌ی گرت که تۆ بچوره‌وه ماله‌خۆت. هه‌رچه‌ند گوتم پوولی تا هه‌له‌دنم ساندووه و کوپستان بؤ نابه‌لد خه‌ته‌ره، به‌هره‌ی نه‌دا و به‌جنیو لیم جیا بۆوه که من خۆم به‌پیاو ده‌زانم و به‌ته‌نیا ده‌رؤم. له دامیني چپا لینی هه‌لکرده‌کړپوه و سهرما بردی.

که گه‌یشتینه‌شوینه‌که، جی پی و جی که‌لاکی مام حه‌سه‌ن له به‌فردا مابوون. دیار بوو زوری له کړپوه سهر لی شیوابوو؛ زۆر له نزیک مالان سهرما بردیوو. به‌سهر سهره‌خۆشی مام حه‌سه‌ندا هاتم. میوانی عبودوره‌حمان قازی بووم. «مامؤستا هه‌ردی» شاعیر له‌وی بوو. به‌داخه‌وه له‌بهر ناھومیدی خۆی میشکی داخراوو؛ هه‌موو شتی له‌بیر چوو‌بۆوه. دلخۆشی دانوه‌ی من به‌هره‌ی نه‌دا. به‌زۆر وام کرد سهر و ریشی بتاشن. پاش نیوه‌رؤ چوومه «مالوومه». کابرایه‌کم به‌کری گرت به‌سواری بمبا بؤ ماوه‌ت. شه‌و نوپژی شه‌وانیکی دره‌نگ گه‌ینه‌ناو دی «ولاخ‌لوو». به‌فر بوو؛ سهرماش سه‌خت. کابرا گوتمی: تۆ بچؤ مالی مه‌لا، منیش خرمیکم هه‌یه. گوتم: ره‌مه‌زنان میوان خوینتاله؛ دانابه‌زم. تۆ بچؤ به‌مه‌لا بلای میوانیکت هه‌یه. ئه‌گه‌ر پرووی ناخۆش بوو، زوو وه‌ره ده‌چینه‌ماله‌خزمه‌که‌ت. هه‌ر چۆن بئ شه‌ویکه، رایده‌بویرین. مه‌لا هاته‌دەر و گوتمی: فهرموو. زووریکی زۆر گهرمی پاک و خاوپنی هه‌بوو. هه‌ر تماشام ده‌کا و ده‌لی: حه‌یفه‌پیر بووی، به‌داخه‌وه زۆر گۆراوی!

- مامؤستا من تۆ ناسم. تۆش قه‌ت منت نه‌دیوه؛ لیت گۆراوه.

- کاک هه‌زار تۆ شت له‌بیر چۆته‌وه! من ناوم مه‌لا عبودولایه. چهند له‌سابلاخ پیکه‌وه

ناشنا بووین و له‌کۆمه‌له‌دا هه‌وال بووین؟!...

کاوپژی ژبانی کۆمه‌له‌مان کرده‌شه‌وچهره و زۆر خوش رابرا. پارشیو که‌وتینه‌رئ. چیشته‌نگاو گه‌یمه‌ماوه‌ت. دوو شه‌و لای بارزانی و شیخ‌محهمه‌دی هه‌رسین - که به‌رپرسی ئه‌وی بوو - مامه‌وه. پاش دوو شه‌و ده‌گه‌ل کامیونیک به‌ره‌و سوله‌یمانی رئ که‌وتم. زۆر جار کامیون له‌قوردا گیرى خوارد. به‌حاله‌حال، گا به‌سواری کامیون، گه‌لیک به‌پی و به‌قور شیلان، شه‌و گه‌یشتینه‌قاوه‌خانه‌ی قه‌دی چپای «ئه‌زم». له‌بهر سهرما و بی‌پخه‌فی نه‌مانوپرا بنووین. شه‌وی مابوو که‌وتینه‌رئ؛ مه‌لا بانگدان گه‌ینه‌شار. خۆم کوتایه‌پاچه‌خانه‌یه‌ک، نان و چام خوارد. نه‌مده‌وپرا ده‌رکه‌وم؛ شاگردیکم نارد جیگه‌م له‌ترؤمبیل بؤ په‌یدا کا تا که‌رکووک. بؤ

نەمدەوێرا دەرکەوم؟ لە کوردی جاش دەترسام.

بانگیان کرد: مسافری کەرکووک سوار بن! جیگەم لە پێشەوه بۆ داندرابوو. عەینەکی ڕەشم کردە چاو. گوتم: برا من لە پێشەوه گێژ دەبم. گورجی یەکی لە دواوە دابەزی جیگە بگۆڕینەوه. خۆم لە ناوەراستی پشتهوه خزاندم. لە ڕینگە لە دلدا پیکەنینم بە خۆم دەهات: سی و ئەوەندە سالا بۆ کورد و کوردستان ماندووم و دەردم دیوە و ئاوارە و لاتان بووم و حەبس و شەویداریم چیشتوو؛ ئیستا وەرە لە عەرەب نەترسی، لە کوردی خۆیندەواری هاومەسلەکت بترسی کە بتبینی، بتکوژی!... دیسان بە ترس و ئایەتەلکورسی لە چەمچەمال دەرچووین. جاشیک کە هات لە ماشینەکە ی روانی، خۆم و بەختم نەیناسیم. لە کەرکووکەوه هاتمەوه هەولێر سەری کاک محەممەد (مەم) و تایەر تەوفیقەم دا و ئەوسا چوومەوه بەغدا.

وەک دەزانین لە مانگی جونی ۱۹۶۷دا شەری ئیسرائیل و عەرەب قەوما. ئیمە کە لە شەڕدا زۆر باومان خۆش بوو، پیاوی دەولەت هاتن - کە شێخێکی عەرەب و فەرماندە ی دوو سوپای عێراقی لە هەولێر و کەرکووک بوون - داوایان لە مەلامستەفا کرد کە لەو شەڕدا یاری دە ی دەولەتی موسولمانی عێراق بدا بە دژی جوولە کە. من لەو مەجلیسەدا حازر بووم. مەلامستەفا گوتی: شێخ عاسی دەلێی با شیر هەلکیشین و بجینە جیهاد. زەمانی شیر هەلکیشان بەسەر چوو. ڕواشم وایە عەرەب دەرەقەتی جوولە کە نایەن؛ کە ئیسرائیل دەولەتێکی عەسری و سەنەتکارە و دنیاشی لاگرە. بەلام چونکە شەری موسولمان و جوولە کە یە، من شەڕ دەووستینم و موسولمانەتی وام ئەمە ی دەکا کە لە ڕۆژی وا تەنگانەدا نەبمە خەنجەرێک لە پشتهوه لە موسولمان دەم و جوولە کەش هەر بیانکوژن... من کە خۆم لام وابوو چاکترین فرسەت هاتووە شەڕە کە گەرتر کەین و بەغدا ناچار بکەین بەسەر چۆکدا بی، ئەو جوابەم هیچ بە لاوه پەسند نەبوو؛ بەلام دەسەلات چییە؟

فەرماندە ی هێزی هەولێر لە ناو قساندا گوتی: نازانم کێ فەرماندە ی سوپای ئیسرائیل؟ بە لەهجە یەکی پڕ لە گالتهوه گوتم: مووشی دایانی مەشهور کە دنیا دەیناسێ چ بەلایە کە! سبە ی ئەو ڕۆژە - کە وتووێژ کەرەکان ڕۆی بوون - من دەستی مستەفا و زاگرووسی کورم گرتبوو، لە پشت گوندی ڕیزان دەمگێڕان؛ مەلامستەفا ڕادەبرد؛ بانگی کردم:

- خەبەر چییە؟

گوتم: خوا شوکر عەرەب و ئیسلامەتی یە کە یان زۆر کرە! چوارسەد تەیارە ی میسری لە سەر فڕگە سووتاوە و جوولە کە گالە یان پێ دەکا.

دەنگی نەکرد و ڕۆیشت. چوو بوو گەلالە؛ جەوهر هیرانی لە قاوەخانە گوتبووی: ئیشاللا جوولە کە هەموو عەرەبان قڕ دەکەن. گرتیان و دوو مانگیان حوکم دا! زۆرم حەز کرد کە جوو بە سەر عەرەبدا زال بوون. عەکسیکی مووشی دایانم لە ژوورە کەم بەرانبەر بە خۆم هەلواسیوو.

چەند ڕۆژێک ئاشپەزمان نەبوو؛ حالمان شڕ بوو. کورێکی عەرەبی پێشمەرگە هات گوتی: من ئاشپەزی چاکم؛ ئاشپەزی بۆ کردین. دوا ی چەند ڕۆژ گوتی: نەمکەنە گوویندە ی ڕادیو، ئاشپەزی ناکەم! تاقیمان کردوو، دەنگی بە کار نەدەهات. ئەویش پێی چەقاندبوو هەر دەبی گوویندە بی. گوتم: ئەبووتالیب! لەو هاتوو جینیو بە کومۆنیست نادەم لەبەر خاتری تۆ؛ عەکسی مووشی دایانیشم لا بردوو. بڕۆ ئازادم کە و هەر نانی وشک دەخۆم!

چەند ماله كوردیكى تور كیایی له عەشیرەتی «قشوووری» له دەوری بنكه كەمان بوون كە هەموویان عەولادی پیرەپیاویك بوون؛ ئەویش مالی سەر بەخۆی بوو. دەگەل ئەوێشا كە كۆرەكانی چوار كەس و پێشمەرگە بوون، شیناوەردیشیان كردبوو. كۆریكانی لەگەل خوشكێكیدا لە ژوورێك دەژیان، لاویكى بیگانهشیان وەك رەنجبەر دەگەل بوو، شەوانە لەو ژوورە دەنووت. جاری وا هەبوو چەند رۆژ هەر ئەو بیگانه و كچەكە بە تەنیا شەو لە مالددا دەمانەوه.

دایكى كچ رۆژێك هاواری بۆ بنكه هێنا: كچەكەم خوێنڕێژی دەكا، ئەوه دەمرێ. كاك عەبدولخالق جییىكى پەیدا كرد و بردیە خانێ بۆ سەر حەكیم؛ هێنایەوه. براكانی كچ لە حەكیمیان پرسیبوو، گوتبووی حامیلە بووه و بەرى هاویشتووه. شەو بە تەنیا لە ژوورەكەم دەمنووسی، پیرەمێرد و كچەكەى هاتنە ژوور. پیرە گوتی: كۆرەكانم بە زۆر ئەو كچەم دەدەن بەو رەنجبەرە؛ تۆ قبوول مەكە! لەپەر چوار كۆر بە تەنگەوه هاتن دەنگی باوك و خوشكیان دا كە هەستێ! من دەر كەوتم كە نەهێلم بیانبەن. قایشی تەنگی یەكیانم گرت، بە دوان رۆ هاتنە قایش و كیشیان؛ دەستم بریندار بوو. هەرام لە هەوالانی مەقەر كرد، كەس بە دەنگمەوه نەهات. هیچ دەر فەتیان نەدا و لە دەر كەوه كچیان بە تەنگ كۆشت. پیرە مامیش هەلات؛ قاتلەكانیش هەلاتن.

ژوورەكەم عەرزەكەى پەر بوو لە خوێن. كە دێتم هەوالەكانم تازە پەیدا دەبن و بە دەنگی تەنگەوه هاتوون. لاشەكەمان برده دەوری كانی؛ دایك و خوشكى بە شیوەن بردیانەوه مال. بە سولهیمانم گوت بزانە ئەو شتانەى خوێناوی بوون لە سەر كانی بیانشۆرەوه. سولهیمان كە هەر دە خەیاڵاتی ئەو كارەساتە دایە و سەر دۆشەكێكى شتووه و لە سەر پلووسكى كانی داناه و خەریكى شوتنى شتی دیکەیه، سەردۆشەك تەپ دە كانی دەكەوێ؛ جا وەرە و هەلێ! وەیزانی مردوو هاتۆتەوه سەر كانی!

ژوورەكەم زۆر دیمەنێكى خراپی بوو: لە زەمێن ئەو هەموو خوێنە، پەلەى خوێن بە دیواران هەلپەرژاوه، جێ گوللە لە دیواران دیارن. هەرچی گوتیان بە تەنیا لیڤە مەنو، چرام كۆژاندەوه و لە سەر تەختەكەم راكشام. بەلام تا خەوم لی دەكەوت، كچەكەم دەهاتە خەونەوه؛ دەپاراهە كە: زولمیان لی كردووم، مەزلوووم، خوا هەلینەگرێ... چەند جار بەو خەونە راپەریم و زۆرى كار لی كردبووم. كە دواى وێ كەوتم، پیرە، گەوادێك بووه؛ قەولى بەو رەنجبەرە داوه كچەكەى بداتێ لە باتى شەرتى رەنجبەرى. دەنگى نەكردووه كە بۆ بە شەو لەگەل كچەكەیدا پێكەوه دەژین. ئێستا كە كار نەماوه، لیى پەشیمان بۆتەوه و ئەو كەتنەیان گێراوه. شكایەتى سووكایەتى بە سەر بنكهى پێشمەرگەم گەيانده كورانی بارزانی. قاتلەكەیان چەند رۆژێكى كەم حەبس كرد و بەرەلدا كرا و هەر بە پێشمەرگەى مایەوه.

بەهارى ١٩٦٨ بوو، خەبەریان دامێ كە «هێمن» و چەند كەسێك لە لای قەلادزەوه هاتوون و ئێستە لە تەرەفى ماوەتن. هەر خەبەرم دەپرسی و دەستم پێ رانەدەگەییشتن. گوتیان هاتوونە ناو دەشت و بەرەو «وەسان» چوون. دەگەل پێشمەرگەیهكدا كەوتمە پێ و شوین. لە گوندی وەسان لە ماله سەیدی خزم پرسی، گوتیان چەند لاویك و سەیدیكى ئیختیارى زۆر پیر شەو میوانمان بوون و چوونە دۆلى بالەبیان. لە گوندی «قەلاتی» تووشیان بووم. ئای لەو خۆشییه! لە پاش بیستوسێ سال دوورى، مام هێمنم دیتەوه. بەلام سەید راستی دەكرد ببوێ ئیختیار.

جا وەرە چەنە لێدە و باسی دەردی دووری بۆ یەکتەر هەلپژێ و شوکری خوا بکە کە سەرمان گەشتەو یەک. سبە ی ئەو پوژە بزنیکم کړی و ئەو دوو جەمەی ترمەن پێ رابوارد. دیار بوو هەوالەکانی کە حاجی شیخ عەولای کولێجە و خالیدی شیخ رەحیمەن، دەرە - دەلێانە پوژنەو. قەرمان دا کە ئەگەر ئەوان پوژشتن یەکتەر بگرێنەو و پێکەو بژین. زۆری نەبرد کە «هێمن» هاتە شیناوی و لە ژوورە کەمدا تەختیکی دانا و بووینەو هادەمی هەمیشەیی.

من هێمنم پێ لە هەموو شاعیرانی کورد شاعیرترە؛ بەو شەرته بۆ خۆی شیعی خۆی نەخوینیتەو! شیعیکی بۆ خویندەمەو لە سەر شۆرشێ نووسیوو؛ لای وا بوو باش نییە. لێم وەرگرت و لە سەر پادێ خویندەمەو، زۆریان پەسند کردبوو. تەنانەت خۆی دەبگوت تا تۆ نەتخویندبوو نەمدەزانی هیندە شیعی چاکە! کە خەبەری هاتنی هێمنم بە مەلامستەفا دا، زۆری پێ خۆش بوو؛ راپسپاردم کە تا مومکینە خزمەتی بکړی و دلی رابگرن.

ژوورە کەمان سەرەپای تەنگی و تاریکی، ئەوەندە می مشک هەبوو شەوانە خەومان لێ حەرەم بوو. بە کۆمەل مشک رەمبازیان تیدا دەکرد. شەوانە لە پاش کاریش چرا زەنبووریمان نەدە کوژاندەو کە مشک بە پووناکی کەمتر دینە دەر؛ بەلام خرە و پمبە می مشک دە وەدا نەبوو. پوژیک من دەمنووسی، خرەخرتیک لە نایلۆنە کە می مێج دەهات؛ لام وا بوو باران لێی دەدا. هێمن گوتی: کوا گوچانە کەت؟ ئەو مەرە بیکوژە! ماریکی جنجیری درێژ کەوتبوو سەر نایلۆنی بن مێج، بە حال دەتوانی پڕوا کە نایلۆنە کە لووس بوو. گوتم: کاکە ئەو بۆبۆلی خۆمە نایکوژم! مەرە هات تا خۆی لە نایلۆن خەلاس کرد و لە دیوارە کەدا نیو مێتریک لە بەرە ژووری جێ سەرم لە تەختە کە چوو کونیکەو. هێمن دەرە: بیکوژە! دەلێم نایکوژم. گوتی: یاخوا ئەمشەو پێتەو بدە، وەک رەشکە کا هەلتناسینی!

- با بە منیشەو بدە!

تا پوژی دوو هەم مارمان نەدیت. جاریک سەری دەرەینا، نەخێر ئیمە سەیری ناکەین. وردە - وردە سامی شکا؛ هاتە دەر؛ چوو بن مێج. زیکە می لە مشک هەستاند. هە می جانمی تاژیە جنجیر! دە می مشک رەو کە! قەت مشکیکی بن مێج نەما. ئەمجار بۆیان هاتە خوار. لە بەر چاوی ئیمە رەوی مشکێ دەنا و دەیگرت. خوا وەتەسپینی، قەت تاقە مشکیکی بۆ دەرمانیش نەهیشت. وەرکە نانمان بۆ دەرشتە بن تەخت، کرەکرت دەیخوارد. دەچوو ئەو خوارنەو و دەهاتەو مالهە می خۆی لە پشت سەرم. زۆر لە میژ سەلە پڕوام وایە هیچ ماریک ئەگەر ئازار نەدری زیان نادا و لە خۆرا بە کەسەو نادا. ئەو مەرە پڕواکە می نیسبات کرد. بێو پشیلە می پاک می خۆشەو یستی بێ پیسایی و میاویا. پاش چەند مانگی کە ئەو شوینەمان بە جێ هیشت، پێشمەرگە می «فارس باو» می چوو بوونی. باسی ژوورە کەم کرد. فارس باو گوتی کردوومە تە ژووری خۆم.

- تەو خوا کاک فارس ماریکی لەو رەنگە می تیدا، ئاگات لێ بێ نەیکوژن!

فارس زەرد هەلگەر، گوتی: هەر ئەمڕۆ دەبێ چۆلی کەم؛ چۆن پیاو دەگەل مار لە ژووریکدا دەژی؟!

باسی ژیا می ئەو پوژانە می شیناوی، هێمن لە پێشە می شەرەفنامە کەدا زۆر جوانی نووسیو. چەند جاریک لە شیناوی زۆر پیس بۆمباران کراین و بە سەلامەت دەرچووین؛ چونکە لە مانگی ۹ ی ۱۹۶۸ دا کە بە عەسی هاتبوونەو سەر کار دیسان شەرپان پێ فرۆشتینەو. پوژانە هەر

گرمەى تەيارە و قىرمەى شىستىر و زىرمەى تۆپان و ئالەى بۆمبا بوو.

شەوىك دەوروبەرى رادىو بۆمباران كرا. مەن لە ژوورىكدا بووم، فانونسىكەم لە پىش بوو، دەمنووسى. لاوىك لە رىزى موھەندىسەكانى رادىو خۆى بە ژوردا كرد. مەن خۆل و گلى سەربانم لە تەوژمى بۆمباو بە سەردا بارىبوو، خۆلەكەى مىزى نووسىنم خاوين دەكردەو. گوتى: مام ھەزار! لە بۆمبا زۆر ترسام، بە سەر سىمى خارداردا كەوتەم برىندار بووم. بىكە بە خاترى خودا فىرم كە تۆ چۆن لە تەيارە ناترسى؟! گوتەم: كاكە مەن ھەر لەشم دژى تەيارەيە؛ ھەك سەعات كە دژى ئاوتى چوونە!

مام ھىمەنم لى دوور كەوتەو كە لە گەرما و مىشوو لە خۆى رزگار كا و بەرەو كوستان چوو. مىنىش لە بەر چەند شتىك دىلم لە رادىو ھەلقەندرا و لە سەر داواى خۆم چوومەو سەر چاپخانە. رەفىق چالاك - كە لە حكومەتەو پەناى پى ھىتابووين و كارى رادىو دەگەل دەكردىن - ھەر خەرىكى شەيتانى كردن لە عەبدولخالىق بوو. جارى وا بوو خەبەرى لە مەن دەدا كە خاينەم. جارىك گوزارشىكى كە لە سەر مەن و عەبدولخالىق نووسىبوو، راست بۆ منيان ناردبۆو. «دوكتور مەحمود» لە سەرى نووسىبوو: «رەفىق گوو دەخوا خراپەى ئىو دەلى!» رەفىق نامەكەى خويندبۆو و چەسپاندبوو ھەو و داى بە مەن.

گوتەم: رەفىق! ئەگەر عەبدولخالىق نەبى تۆ دەتوانى كارى موھەندىسى رادىو بەرپۆ بەرى؟

- نا وەللا! ئەو بەو نەبى بە كى دەكرى؟

- ئەگەر مەن نەبەم، تۆ زۆر قازانچ دەكەى؟ قازانچە كەت كامەيە؟

- خوا نەكا تۆ برۆى. بە خوا بە كەس كارى تۆيان بۆ ناكرى.

- مەن خراپەم دەگەل كرديوو؟

- بە عەكسەو، تۆ لە گىرفانى خۆت زۆرت زەرەر بۆ مەن كىشاو و تۆ نەبى ھەر ناتوانم دوو رۆژ لىرە بژىم.

- دەى برا ئەو كاغەزبازىيە و شەيتانى كردنەت لە چىيە؟

- كاك ھەزار راست پى بلىم: لەو ساو ھەوومە جاسووسى سىرى عىراق وا فىر بووم. ئەگەر

رۆژى دوو گوزارش لە سەر خەلك نەنووسم شەو خەوم لى ناكەوئ. خۆ فىرى بووم؛ بۆم تەرخ ناكرى!

گەر كە ئەمە بلىم كە كوردى عىراقى (خويندەوارە كانىان) زۆر گوئ بە ئەخلاقى باش نادەن. پىاوى زۆر باشيان تىدا ھەلدەكەوئ؛ بەلام كەمىك لە ناو زۆرى ئالەبار و بىباردا. تەبەقى سادە و كەم خويندەوارى كوردى عىراقى لە كوردى ھەموو شوپتەكانى تى كوردستان - كە دىومەن - پىاوتر و راست تر و بىفىل تر و سەخى و خۆراگرتەن. پىاو ھەق بلى، زۆر لە پىاى كوردى ئىران نەجىب تر و بەوفا و ئەمەگترن...

ماوھەيەكى تر لە سوورەبان مامەو. ئەو جار چاپخانەمان گوئزەو ھەو بۆ «بىخۆلان» كە جەنگەلىك بوو لە نىك «چۆمان». خانووىكەمان لە نىك خانووىكى كە بۆ كاركەرانى رادىو كرابوو، بۆ چاپخانە دروست كرد و دەگەل كاك عەبدولخالىق و ھەوالانى رادىو بوو ھەو جىران. جىگەى دەزگای رادىو و جىگەى چاپخانەش لە كىو لىك نىك كرابوون. كارى مەن ئەمجار بىو دووسەرە: ھەم بۆ چاپخانە ھەم بۆ رادىو دەمنووسى و ئىدارەى بنكەى چاپخانەشم لە مەل بوو.

مام ھىمەن ساردى پىيىز ھاتەو لەم لە چاپخانە و لە ژوورىكا دەژىاين. خانووەكەمان چوار ژوور

ۋ دالانىك بوو. دەرگام بۇ دالان كرد، بوو به سالۆنىك. سۆپه يەكم له سالۆن دانا، همە چىشتى له سەر لى دهنرا، همە ژووره كانى گهرم ده كرد. له مه كتهب سياسىيه وه بىست وشهش وانيت دارى سووته مهنى بۇ بنكهى چاپخانه و سى و دوو وانيت بۇ بنكهى رادىو هاتبوو. ئەوان ههشت سۆپه يان دايساند هيشتا دالانسان سارد و ئاشپهزخانه يان له دهره وه بوو. نيوهى زستان داريان له من قهرز ده كرد؛ ئيمه به هاريش هەر زۆرمان مابوو.

زهوى دهورى خانووه كهه له خاوه نه كهى - كه خه لكى گوندى «مه مى خه لان» بوو؛ قه تيش نه چينرابوو- به وادهى ده سال به سى دينار ئىجاره كرد و پووله كه مان دايه. له سهره به هاره وه لىنى وه خو كه وتين: جوگه مان بۇ كيشا؛ ناردم گولى گولايان له خه لان هيشا؛ به له تى زۆر ورد به دهورى جوگه دا چاندم. زۆرم دارى ميوه ليدا، زۆرم ميوى رەز له بهر دەرگا و له بن دار مازوان چه قاند. بىستانى زۆر چاكان به هۆى مام عه لى بۇ هاته بهر. قهت سى سالى پى نه چووبوو ببوه به ههشتىك. كۆتر و كهرويشكم راگرتبوو، هەر دهبوو سه يرى بكهى!

هه موو رۆژ ته ياره مان دههاتنه سهر؛ زۆر جاريش به شهو مه ودايان نه ده داين. به لام فيرى ببووين و ليمان ببوه شتىكى ئاسايى. زۆر جارن ده گهل كاك عه بدولخالق كه ته ياره دههات، ده چووينه دهشت و زه بتمان ده برد، دهنگى بۆمبارانمان زه بت ده كرد.

من له بنكه نه بووم، شهويك هه والانم كابرايه كيان له كوردى ئيرانى گرتبوو كه لهو ناوه گه رابوو. هه لىانپىچابوو، لىياندا بوو، گوتبووى: راستىيه كهى ئەمه يه ساواك ناردوومى و ده مانچهى داومى، ئەگهر مام هه ژار به دزيه وه بكوژم دووسه دههزار تمه نم بدهنى...

رۆژىك ده گهل خاليداغا دهستمان له جيپىك هه لينا كه تا ناو پردانمان بهرى. جيپ راوهستا و له دواوه سوار بووين. خاليداغا به چاو و برۆ تىيگه ياندم كه مه عمورى ساواكن. گه ينه ناو پردان. گوتم راىگهر! پىتم وايه راننده نه يىست؛ ههر رۆيشت. دهستم خسته سهر ده مانچه كهه، گوتم راىگهر! راوهستا. دابه زين و ئەو رۆيشت. خاليداغا گوتى: چا بوو نه يانرفاندين. گوتم: ههر ئەو جار راي نه گرتايه ده مكوشت و گويم نه ده دا بارزانى پازىيه يان نا.

شهويك له گه لاله چوومه مالى عه ولاغا. ره شيدى حه سه ن زادهى ساواكى له وئ بوو. خه لكه كه حه په سان كه نه يانده ويست ئەو ساواكييه پىتم بزاني. گوتم: وا دياره ئەو ئاغايه خه لكى خانووه قوربه كانه! به زمانى خه لكى سوله يمانى يانى حيزه! ده مبيسته وه كه ره شيد له ئيران زۆر خراپى باس ده كردم و ده يگوت وه ته نفرۆشه.

شيعرى من قهت به كه يفى مامۆستايانى مه كته بى سياسى نه دههات. چونكه من لام وا نه بوو عه ره ب و كورد برايه و به هه واي ئەوانم شيعر نه دنوو سى. به لام خه لكه كهى ديكه زۆريان حه ز لى ده كرد. ناچار بوون كه له كۆبوونه وه كاندا ئىعلان بكهن كه شيعرى هه ژاريش هه يه و به ئانقه ست ده يانخسته دواوه كه ده يانزانى خه لك به چاوه نۆرى شيعرى من بلاوه ناكهن و تا لىم نه بيسن نارۆن. ئەوان به سياسه تى خويان ده كرد و من ته رجومانى ناو دلى گه له ره شاييه كه بووم.

كاك عه بدولخالق فرستنده يه كى دروست كردبوو به قه د قوتووه سىغارىكى چكۆله؛ به بزمارىك له ژوورى ماله خوئ دابوو. هه ميشه شيعره كانى منى - ئەوى لاي مامۆستا سياسيه كان مه منووع و باسى دوژمنايه تى عه ره ب و كورد و زولمى حكوممه تى ده كرد- لهو رادىو چكۆله وه بلاو ده كرده وه كه ره سمهن نه يانده توانى ئيرادى لى بگرن. ئەگهر گله شيان له كاك عه بدولخالق

ده کرد، ده یگوت: رادیوی خۆمه. ئەگەر توو پرەم کەن وەک دەرویش بە سواری کەریک دە یگنیرم و بۆ خەلکی لی دە دەم.

داوام لە مەکتەب کرد دیوانی شیعرەکانم بۆ چاپ کەن؛ جوابیان نەدامەو. بە بارزانیم گوت؛ ئەمری کرد چاپ بکری. ئەویشم لە چاپخانەی خۆمان چاپ کرد. وەرگیراوی خەییامیشم -کە لە «سۆنی» تەواو کردبوو- هەر لەوێ بە چاپ گەیاند. لە شەپێکدا لە دەشتی هەولێر، جاشەکانی جەلال و برایم چوارسەد جلد لە دیوانە کەمیان بە تالان برد و سووتاندیان. ئەوەندە ی مابوو بەر نە دە کەوت و زۆر زوو خەلاس بوو. لە ۱۹۷۰دا بۆ جاری دوو هەم چاپم کردووە؛ بەو زیادیانەو کە لە ۱۹۶۶را لێم زیاد کردبوو. بەلام بارزانی ئیجازە ی نەدا بـلاوی بکەمەو. چونکە زۆری هجoom بۆ عەرەب و ئێران تێدا بوو. لە سەد نوسخە یەکی پتر بلاو نە کرایەو.

لەم بەینەدا یەک دوو جار عەبدو پرەممانی قاسملوو، کە ریم حیسامی و برادرەوانی دیکە ی ئێرانی هات و چۆیان دە کرد و چاویان بە بارزانی دە کەوت و چەند رۆژیک خۆشمان رادە بوارد. هاوین مال و مندالم هاتە بیخۆلان. خێو تێکم لەو لای خانوو کە هەلدا، سولەیمان -کە ناوی عەسلی «بابە کر» و خەلکی «گەر گول» و چەند سالیکی بوو پێشمەرگە ی بەر دەستی من بوو- کاری بۆ دە کردین. گیا و گۆزی دەوری خێو تە زەرد ببوو، گوتم: سولەیمان ئاوی لی نی با شین بێتەو و دیمەنی خۆشتر بێ. ئێوارە هاتمەو مال، هەرا بوو. مەسووم گوتی: لەو ئاو لە دەشت نانە، سولەیمان پێنج ماری کوشتوو. ناوێرم لێرە بێم! گوتم: دە هەر ئەو پێنجە بوو و ئەویش کوژراون. ئێتر تازە مار نەما. وامگوت و خانی گوتی: ئەو تە مار! ماریکی سەری لە بن حەسیرەو دە رێناوو. گرتم دە شووشە یە کەم هاویشت و گلم دە پال کرد و سەر قاپی شووشەم بۆ کون کرد کە راپگر. لە پر ماریکی تر لە لای سولەیمانەو سەری دە رێنا! سولەیمان ویستی لاسام بکاتەو، پری پێدا کرد و دەستی کێشایەو. کە من پێکە نیم، حیرسی بزوو و ئەویش گرتی و خستمانە شووشە یەکی ترەو. بەلام هێچیان لە سی رۆژ پتر نە ژیان و لە ناو شووشەدا مردن.

سولەیمان زۆر ئەنگێو ی چاک بوو. تەیریکی هە یە لە کوێستانان ناوی کەو دەریه؛ زۆر لە قەلەموونە میو دە کا؛ زۆر لە سەر هەستە. هەمیشە لە ناو بەفراندا دە ژێ؛ کە متر دە کەوێتەو بەر سیرە ی تەفەنگ. سولەیمان یەکیکی لەوانە کوشتبوو. گۆشتیکی زور چەوری هەبوو. شەویک لە غورابی خەودا بووین، تەقە ی تەفەنگ هات؛ راپەرین. سولەیمان پشیلە کێو یه کی کوشتبوو کە هاتبوو زگ ناشپەزخانە.

دوو بە چکە کەویان بۆ لە قەندیلەو هینابووم. زۆر زوو وەک مریشک فیر ببوون، دە چوونە دەشت بۆ لەو پر و ئێوارە دە هاتنەو. گوتیان بیانخەنە قەفەسەو دە خوێن. جووتە کەو یکی راویان لی پەیدا بوو. حاجی محیدینی بازرگانی زینو یی جووتیک قالیچە ی دامی، نەمدایە. رۆژیک سولەیمان پێنج کەوی نێری پی راو کردبوون؛ هەمووی خستبوونە ژووریکەو. کەو کێو یه کان سەری هەردوو کیانیان لە قەفەس کۆلیبوو؛ مردن.

لەو دوو کەوانە رۆژیک یەکیان بەر بوو، دایە کێو؛ بۆمان نە گیراوە. قەفەسی هەوالە کەیان لە سەربان دانا. خوێندی، هەلاتوو کە جوابی داو. قەفەسە کەمان بەر دە ئەو نزیکە کە کەو هەلاتوو کە لی دە خوێند. سەربەخۆ خۆی خزان دەو ناو قەفەسە کە ی! دیار بوو فیری ژبانی زیندان ببوو؛ بە لایەو ناخۆش نە دە هات.

هێمن ددانەکانی دە سکرد بوون. دە یگوت: ددانم زۆر مابوون؛ دوکتور ئەبریشەمی لە سابلاغ

گوتوويە شاعىرى ۋەك تۆ بە قىمەت ھەيفە ددانى خراپ بن! كىشاويە ۋ ددانى بۇ دروست كىرەت! بەلام چۆن ددانىك؟ ھەمىشە لە گىرفانىدا بوون! دەمى نان خواردن دە دەمى دە كىرەت ۋ پاش نان خواردن بە بى شۇشتن دەيخستىنەۋە گىرفانى ۋ لە قسەدا ھەر پىلتەي دەھات. رۆژىكى زىستان ھەۋاي ئاغايەت قەدىم ھەلىگىرت؛ دەگەل سولەيمان چوونە راۋ. زۆر گەراپوون كەرويشكىيان دەست نەكەۋتېو، پاش نويژ ھاتنەۋە. لەپ ھىمىن گوتى:

- ددانم لە كىۋ بە جى ماون، بېرۇن بۆم بىننەۋە!
- كاكە بەفر چۆتەۋە، ئەۋ ھەموو دىنايە گەراون، چۆن دەبىنرېنەۋە؟
- نەخىر ھەر دەبى سولەيمان بېچى لىيان بگەرى!
- مام ھىمىن تۆ بىلى لە ژوور ۋە بەجىت نەھىشتى؟
- ئا، ئا، شىتېم؟ ياللا سولەيمان تۆ بچۇ كىۋ! يەكش بېچىتە گەلالە، كۆنە دەستە ددانىكم لاي حاجىھەمەد ھەيە بۆم بىنى!
- بەلى بچن...

خۆم چوومە ژوور، ددان لە بن سەنېردا بوون! ھىنام ۋ ھەرام كىرە: ۋەرنەۋە! ددان دۇزرايەۋە! شەۋىك لە سەر جى راكشاۋووم. مام ھىمىن ۋ چەند پىشمەرگە لە سەربان نوستېوون. دىتېم گېرەئاگرېك بەرز بۆۋە ۋ كۆزايەۋە. پىرسىم: چىيە؟ گوتىيان ھىچ نەبوۋە. بەيانى زانىم ھىمىن جىغارە بە دەستەۋە خەۋى لى كەۋتوۋە ۋ لىفە ئاگرى گىرتوۋە ۋ مام ەلى كۆزاندوۋىتەۋە! پىۋىستە ئەمەش لە ھىمىن بگىرەۋە:

كاتى ھەۋەلجار گەينەۋە يەك، شەۋانە ھەبىكى خەۋى دەخوارد كە دەمىكە ئەگەر شەۋانە نەيخۇا خەۋى لى ناكەۋى. دوكتور گوتى بە ھەبى خەۋىن لاۋازتر دەبى. بېيارمان دا ھەبىكى فېتامىنى بە رەنگى ھەبە والىۋمەكەى بدەينى. سالىك فېتامىن دايە ۋ گوتىم ھەبى خەۋە! زۆر باش خەۋى لى دەكەۋت ۋ پەسندى بوو. سالدوۋا گوتىم: كاكە تۆ سالىكە تەركى ھەبى خەۋت كىرەۋە! خۇا شۇكور لىي خەلاس بوۋى. چوۋوۋو خۇى لە دوكتور توۋرە كىرەۋو كە تۆ ۋ ھەزار فېلتان لى كىرەۋو؛ گەرايەۋە سەر والىۋمەكەى خۇى!

ھىمىن ۋىستى بېچىتە بەغدا لاي قاسملوۋ ۋ ھەۋالانى. بارزانى گوتى: ئازادە بۇ كوى بېچى؛ بەلام دەترىسم دوور لە ئىۋە خۇشى لى رانەبى. ھەر ۋەخت بىتەۋە ئىمە ھازىر بۇ خىزمەتى. پارەيەكى بۇ نارد ۋ ھىمىن بەجىي ھىشتىن. ئەۋەش شىۋى باسە: جارىك كە من لە بىخۇلانەۋە چوۋوۋوۋە بەغدا، ھىمىن لە جىيى من بە سەر بىكە رادەگەبىشت. رۆژىك كارگەرەكان بىۋە شەرىيان. سەفەر گونى مەلا سەيد رەھمانى بادابوۋ دلى بوورابوۋە. شىكايەت گەبىۋوۋە مەكتەبى سىياسى، ناردېۋوۋىيان ھىمىن چوۋوۋو.

- دەى مامۇستا! خەتاي كى بوۋە؟
- كاكە تا تابلۇ چاپخانە لانەبەن ۋ لى نەۋوسن «خەساس خانە» من قسە ناكەم! لەۋ بە قورئ گىراۋە، پىۋا، پىۋا دەخەسېنى!

لەۋ چەند سالەى پىشمەرگەيىدا بە ھەزاران ئاشنا ۋ دۆستىم بۇ پەيدا بىۋو كە بە زۆربەيان زۆر دىخۇش بووم؛ بەلام بە تايىبەتەى دەگەل «عەبدولخالىق» ۋ «فرانسوا ھەرىرى» - كە موعەللىمىكى ھەرىر ۋ مەسىحى بوو. لەۋ سەردەمانەدا بە سەر گەلالە رادەگەبىشت ۋ زۆر لە شۇرشدا موختەرەم بوو - زىاد لە خەلكى دى ەلاقەم دەگەلىيان ھەبوۋ؛ پىر لە ھەموو برايەك بە گىيان ۋ

دل دۇست بووين. فهرانسوام بۇ ھەوھەلجار لە بارزان ديت و بووينه ئاشنا؛ لە مەنتيقەى بالەكيش پىنک گەبشتبووينهوه. ھەر کارىک من و عەبدولخالق پيمان بوايه، قەت لە پىنک ھىنانى درىغى نەدەکرد. کاک عەبدولخالق لە «مەلای وەلزی» دوو کتیبى فتواى شەرى وەرگر تىبوو، دەمانخویندەوه. تووشى مەسەلەيەک بووين دەر بارەى خواردن لە شەرعدا، دەلى: «ئەگەر موسلمانىک برسى بى، ھىچى دەست نەکەوئ، بە شەرع دەتوانئ مەسەلەيەک -خۆى يان کور و کچ و ژنى- بخوا!». زۆر جار عەبدولخالق لیستیکی بالا بەرزى دەنارد: کاک فهرانسوا! مەشک، گۆشت، عەرەق، مەزە، ميوە و چى و چى نەنیزى، بیستوومە قەلەویش بووى، گۆشتت بە پىى فتواى کتیب حەلال و زەلالە و خۆت نامادە کە! لە راستیدا فهرانسوا زۆر بە دەرد و مەرگمانەوه بوو. ھەرچى لە دەستى ھاتبا لە یاریدەدانمان درىغى نەدەکرد.

پۆژىک رەمەزان بوو، مام ھىمن لە ھەولیرەو بەرەو بالەکایەتى دیت. لە ناو ماشیندا جغاریەک دادەگیرسینئ. ھەرچى دە ماشینە کە دان -راندەش دەگەل- بە گزیدا دین:

- پیرەمێرد! پیت لە سەر لیوى قەبرە! لە خودا ناترسى و بەو رەمەزانەتیبە پۆژوو دەشکینئ؟

- بۆچى کاکە ئیو پیتان وایە من کیم؟

- چووزانین؟ پیرەمێردىکى و بەپۆژوو نیت.

- کاکە من قەلەم؛ باوکى فهرانسو حەریریم! کورم حاکمە لە گەلالە و دەچم سەرى دەدەم!

- ئەى، مامە دەبئ بمانبەخشى! نەمانزانئ!

ھىمن دەبگوت ئەو جار جغاریەیان بۇ دادەگیرساندم و دەیاندامئ؛ ئاویان بۇ دەھىنام کە نەوھک حاکمى کورم بزائى و لییان توورە بئ! فهرانسوا نەقلەکەى بیستبوو و ببوہ ماہى پیکەنین و ئیستاش ھەر دەلى: «ھىمنى باوکم!».

ھیشتا ھەر لە سوورەبان بووم و نەھاتبوینە بیخۆلان، جارىک نامەى ئەحمەد تەو فېقەم بۇ ھات کە ئەو چەند سالە دوور لە کاروبارى سیاسى و دوور لە سنوورى ئێران راییواردووہ. ئیستاش ھىچ ھومیدىک نىیە کە بارزانى رېگە بدا کارىک لە دیوى ئێران بکەین و ھەر دئ و دەسەلاتى ساواک لە سەرمان توندتر دەبئ. ئەمجار لەم سنوورە دوور دەستەش ھىچ حورمەتیکمان نەماوہ و بە ئانقەست کارى وا لە وەکیلانى شۆرش دەبینم کە دیارە حەز لە چارەم ناکەن. نەخۆشیشم؛ پشت ئیشەمە. ئەگەر بارزانى دلى نەپەنجى دەمەوئ بچمە خارىج؛ ھەم بۇ مداوا، ھەم بەلکو بتوانم کارىک بۇ کوردی ئێران بکەم...

قەسەکەم گەیان و زۆرىشم لاگیرى لئ کرد. بارزانى گوتئ: مەسلەحەتى شۆرشە کەمان وای وىستووہ ئەحمەد لەم نزیکانە نەبئ. من دەسپێرم کە بە دلى ئەو بجوولینەوہ. ئەگەر بشچیتە خارىج موافقم و چى دەوئ بۆى دەکەم. پاش ماوہیەک لە جواہى نامە کەمدا، پىشمەرگەيەکی ئەحمەد ھاتە سوورەبان و بە منى گوت: کاک ئەحمەد قەرارى داوہ تا سەرى مانگ بروارى چۆل کا و بچیتە بەغدايە. چونکە تەواو وە گیان ھاتووہ و پىشمەرگەى ئەوئ بە سەرۆکایەتى ئەسەد خۆشەوئ، زۆرى دەگەل خراپ و ژيانى لە تەنگانەدايە. ئەگەر دەکرئ کارىک و چارىک بکەن! بە ھەلەداوان خۆم گەیان دە حاجى ئۆمەرەن. بە پەلە گوتم دەمەوئ مەلامستەفا بیینم. گوتیان کەسیکى لە لایە؛ راوہستە!

- راناوہستم، ھەر ئیستا دەبئ بیبینم.

کەسەکە «قالە تەگەرانى» بوو کە دەمبىست دوژمنى ئیمەيە. دیار بوو قەسى شىخ لە تیف

-که به فايقي گوتبوو- راست بوو؛ جاسووسی سی سهره بوو. به تهنیا دانیشیتین و دوور و دریژ باسی نه حمدهم کرد که خه بغه، زور له ریگهی کورد و به تایبته تی شورشى تودا زه حمه تی کینشاهو؛ ئیستا بچیته لای دوژمنانی کوردستان. تا سهری مانگ حهوت پرۆزی ماوه، وا بکه دلی بدنه وه. با نه روا. گوتی: تۆ درهنگ خه بهرت زانیوه؛ نه حمدهم پرۆیوه بۆ به غدا و له دهست ده رچوو... تیلگرافیککی بیسیمی نیشان دام که نه سعه د بۆی ناردبوو. دواپی که ده گهل ده ولت ناگر به سمان کردبوو، چاوه نۆری حوکمی زاتی بووین، پرۆژیک له به غدا تووشی نه حمدهم هاتم. بر دمییه مه نزلی خۆی که ده گهل چهند هه والیککی ئیرانی و خز می خۆی تیا ده ژیا. تیی گه یاندم که هه رچهند له شورش پرۆیشتوو و ده گهل به عسی بۆته ناشنا، به لام هه رگیز خه یانه ت به بارزانی و کوردستان به دلی ئەودا رانه بردوو و راشنا بری... ئیتر خه بهرم له نه حمدهم برا. له کیو ده مبیسته وه که ده گهل ده سته ی قاسملوو نیوانی خۆش نییه و شه ره دندوو که ی یه کتر ده که ن. گوتیان له پاش کووده تای سهر نه که وتوو ی «نازم گزار»، زور کوردی دۆستی ده ولت کوزراون که یه کیان قاله ته گهرانی بووه، ده گهل هه شتا و دوو که سی تر؛ به تۆمه تی ئەوه که ناگایان له بزووتنه وه ی ناظم گزار بووه و ده نگیان نه کردوو، بهر گولله دراوین. بیستمه وه که نه حمدهم ته و فیق گیراوه. نه فسهریککی کورد خه بهری دامی که له زیندانی «قصرالظهور» ه. پاش چهند جاریک که خه بهری گر تنی ده دامی، گوتی بر دوویانه ته زیندانی «ابوغریب» و ناگام لی پراوه.

جاریک له کیو له ده ربه ند بووم، دوو پیشمه رگه له و لای منه وه قسه یان ده کرد. یه کیان گوتی: من له زیندانی نه بوو غریب بووم. سلوله که م ده گهل سلولویکی دیکه که لینیککی هه بوو. پیاویکی تیدا حه بس کرابوو، پرۆژانه یه کتر مان له و که لینسه وه ده دواند. ده یگوت نیوم نه حمدهم ته و فیق، خه بهرم لی دراوه که ده گهل کار داری سه فاره تی ئەمریکا له سه فاره تی سو یس قسه م کردوو و بوختانیکه بۆم هه لبه ستر اوه. هه موو پرۆژ دیان برده ده ریئ شکه نه جیه یان ده کرد و به که له لای ده یانه تیا وه ناو سلوله که ی. جاریک بر دیان و نه هاته وه. وا دیاره کوشتوو یانه...

زور به و خه بهرانه دل م ته نگ ببوو؛ به لام دیت م مه سهوود و ئیدریس، کوپانی مه لامسته فاش بۆ خه بهری نه مانی نه حمدهم زور دلته نگیان. وام لی مه علوم بوو که له به غدا شه وه عه لاقه ی ده گهل مه رکزه ی فه رمانده یی بارزانی هه ر نه پساندۆته وه و به خه بهر بۆ نار دین یاریده ی شورشى داوه. به پروای من به عسی هه ستیان به وه کردوو و به هانه یه کی دیکه یان بۆ تاشیوه و له ناویان بردوو. ئیتر خوا ده یزانی... هه ر چییه ک بی، من براده ریککی زور خۆشه و یست و زور ئازا و به کار م له ده ست ده رچوو...

یه ک له وانه ی که ده گهل نه حمدهم چوو بوونه به غدا «مه لاسه ی د ره شید» بوو که خه لکی بوویه کتانی لای سه قز بوو. پیاویکی زور پاک و کوردی چاک و زۆریش به ده ست و تفه نگی خۆی ئازا بوو. له به غدا له چینی دووه می خانوه که ی من ده ژیا. ده پیشداش هه ر ده مناسی؛ له سونئ و زور شوینی تر دیتبووم. له شه ریک که ده گهل ده ولت له «سه روچاوی» کرا، ناوبانگی ئازایه تی ده ر کرد. ئەو به یه که پیکه وه له مالیکدا بووین، هه میشه زور به ئیحترامه وه باسی نه حمدهم ته و فیقی ده کرد و به کوردیککی نمونه ی ده زانی. مه لاسه ی د ره شید پاش شکانی شورش هاته سه قز؛ به دار تاشی به ری ده چوو. له ئینقیلابی ئیسلامیدا له ده وری دیوانده ره ده گهل کۆنه ناگایان تیک گیرا و به دوامین فیشه ک خۆی کوشت.

وه ک باس کرا، به عسی که بۆ دووه م جار حوکمیان گرته وه ده ست، زۆری نه برد له مانگی ۹ ی

۱۹۶۸-يىلى شەرىيان بە سەردا سەپاندینەو. ئەو شەپە تا سەرەتای سالی ۱۹۷۰ ھەر بەدەوام بوو. یاریدەى چەك و كەلپەلمان زۆر لە ڕینگەى ئیرانەو بە دەھات. دەولەتى عیراق ڕۆژ لەگەل ڕۆژ لە كزی و كەنەفتی دەدا. سەدام حوسین ئیعلانی كرد كە خودموختاری دەدا بە كورد، خۆى ھاتە لای بارزانی لە ناوپردان. دەیانگوت شا لەو پێكھاتنە زۆر نازازییە؛ بەلام گۆی بە قسەى ئەو نەدراو. دەست كرا بە كۆبوونەو و وتووێژ. پێك ھاتن كە لە ماوہى چوار سالدە حوكمى خودموختاری بە یەكجاری سەقامگیر بێ. چوار وەزیرمان لە كابینەدا جێ کرانەو: نووری شاوہیس (وەزیری ڕینگەویان)، سامى مەحمود (وەزیری كاروبارى شىمال)، ئیحسان شىرزاد (وەزیری بەلەدیات)، سالىح یووسفى (وەزیری مشاور و مدیرى ڕۆژنامە و چاپەمنە).

ڕۆژێك لە چۆمان مەلامستەفا دەگەل ئیدریسى كۆرى لە مەدرەسەى كى ئەم بەرەى چۆم دانیشتبوون؛ بانگیان كردم. گوتى: ھەر وا خەلكە و لە بەغدا و شاران دادەمەزرین؛ دەمانەوئ تۆش كاریكت بە دلى خۆت بۆ پەیدا بێ. گوتم: من چەند سالە زۆر بە ئازادى ژیاوم؛ گلەییەم لە ژيان نییە. ھەز دەكەم ھەر دەگەل ئێو لە چیا و چۆل بێ. گوتیان: نا، دەبێ بچى و كاك سامى بپینى. رامسپاردوو كاریكت بۆ بكا كە بە دلى خۆت بێ.

ھاتمەو بەغدا. ڕۆژێك بە ماشینی كاك سامى دەچوو مەو مالى، لە ڕینگە گوتى: من ھەولم بۆ تۆ داو؛ بەلام بەعسى ناتناسن. پێویستە كاریكى وا بكەى وەك شاعیریكى موختەرەم - مەسەلەن وەك جەواھیری - بتناسن! ھەر بە پەلە، بەیانی ئەو ڕۆژە ھاتمەو شۆرش. لە ناوپردان چوو مە لای مەلامستەفا:

- كاكە نەقل ئەو یە... ئەو ھەموو سالە دەرد و دەربەدەرىم ھەر بۆیە بوو دۆژماننى كوردستان نەمناسن و نەیانناسم. قسەى سامى مانای ئەو یە بە چەند قەسیدەى ك تارىفى بەعس بكەم تا كاریكەم بدەن! تۆش لای خۆت ڕامنەگرى لە بەغدا دەچمەو ەكاسى كردن. سەدام بە تەیارەى ھیلی كۆپتەر ھات. لە حاجى ئۆمەرەن دیسان یەكتریان دەگەل بارزانی دیت. ئاجودانەكەى (سەباح میرزا)م دیتەو كە بەچكە سنەییەك و بەعسییەكى توندوتیز و ئاجودانى سەدام بوو. وەختى خۆى لە ئیدارەى مەبانى عام پێكەو كارمەندى قەراردادى بووین و ئیستا ببو ئەفسەرى سێ ئەستێرە. یەكترمان ناسیو. سەبەى كە سەدام ڕۆیشتەو، منیش دەگەلى دە تەیارەدا سوار بووم. دەگەل سەباح قسەمان دەكرد، بۆى گێراو كە لە مێژەو شوناس و دۆست بووین. بە ڕووى خۆشەو دواندى و گوتى: لە سەر فەرمايشتى بارزانی ئیمە مانگی سەد دینارت بازنشەستەبى بۆ دەپرنەو و خۆشت ھەر كاریك دەكەى ئازادى. سەباحیش -ئەگەر ویست- یارمەتیت دەدا. ئیتەر ھاتمەو بەغدا؛ حقوقى بازنشەستەبى شەرت و شرووتى «ناسین» - بە گەفتى كاك سامى - بڕایەو.

یەكیەتى ئەدیبانى كورد لە بەغدا دادەمەزرا كە تێكەلاو لە ئەدیبانى شیوعى و پارتى و بێلایەن بوو. لە ھەلبژاردنا منیان بۆ سەرۆك كاندید كرد. بۆ ئینتیخابات دەبوو بە رەسمى و لە ھەر چاوەدێرى حكومەت (وەزارەتى ڕۆشنبیری) دا. سالىنى «خولد» دیارى كرا كە لەوئ ئینتیخابات بكرێ. دەباو بە لە حیزبى خۆمان چەند وەزیر و مدیر كۆل و پیاو گەورەمان لەوئ بن؛ لەو مەجلیسە گرینگەدا شیركەت بكەن. دامانابوو كە قسەى حیزب، قسەى ڕۆژنامەى خەبات، قسەى پیاوانى وەكلى بارزانی بخویندریتەو؛ بەلام زۆر بە داخەو زۆرم خۆ مانددو كرد، كەسیان بە راستى ئامادە نەبوون. دوو كەس لە لایەن حیزبەو ھاتن؛ بەلام لە سەر

نووسینی شتیک به عاره‌بی نه‌یانتوانی دروستی کهن؛ خۆیان دزیه‌وه! مودیری رۆزنامه و چه‌ندیک له وه‌زیر و پیاوه گه‌وره‌کان گوتیان له سه‌فاره‌تی کووبا ده‌عوته کراوین. ودکای نه‌وێیان پێ باشتر بوو...

له کاتی هه‌لبژاردنا، شیوو‌عی ملیان له گێره‌شی‌وێنی نا و که‌می مابوو بێته شه‌ر. بۆ یه‌که‌م جار له تاریخی به‌غداد، له وه‌ختی ره‌ئی خوێندنه‌وه‌دا چرامان له سه‌ر کوژاوه. حاکم له به‌ر لایه‌ت ره‌ئیه‌کانی جوێ ده‌کرده‌وه!... من به‌ر له‌وه ده‌ست بکړی به ره‌ئی وه‌رگرتن، وتاریکم خوێنده‌وه که نه‌وه هیچ باسی چاکه‌ی به‌عسم نه‌کرد، نه‌وه‌نده توندوتیژ بوو که زۆر که‌س لایان وا بوو ده‌گیریم. باسی نه‌وهم کرد که نه‌و حقه‌ی قه‌راره وه‌ریگیرین سه‌د یه‌کی خوێنی نه‌و شه‌هیدانه‌ش نییه که له ڕێگه‌ی ئازادی کوردستان دراوه؛ به‌لام به هومیدم که پیاو عاقلانی عه‌رب نه‌و شه‌رت به‌رنه سه‌ر و چیدی تووشی براکوشتن نه‌بینه‌وه. وتاره‌که‌م ده‌قیقه‌یه‌ک توولی کیشا. هه‌ر خۆشم خۆم کرده وه‌کیلی بارزانی و حیزب و له باتی نه‌وان ته‌بریکم له کۆبوونه‌وه کرد. به زۆربه‌ی ره‌ئی، من به سه‌رۆک هه‌لبژیرام.

زۆر له‌و نه‌دیبا نه‌هه‌ر نه‌وه‌نده کارتی نه‌ندامه‌تیا و هه‌رگرت، ئیتر چاومان پێ نه‌که‌وتنه‌وه. نه‌وه‌نده‌یان به‌س بوو شانازی بکه‌ن که نه‌ندامی یه‌کیه‌تی سه‌رکه‌وتن!

بۆ جینگه و ڕێگه و نه‌ه‌ساسیه و پێداویستی یه‌کیه‌تی، که‌وتینه باربوو کۆ کردنه‌وه له ده‌وله‌مه‌ندانی کوردی به‌غدا. خۆمان ته‌یار کرد و ده‌ستمان به کار کرد. زۆرمان زه‌حمه‌ت کیشا تا ئیتمیازی مه‌جه‌لله‌یه‌که‌مان به ناوی «نووسه‌ری کورد» وه‌رگرت. بۆچی زه‌حمه‌تمان کیشا؟

کاتی به‌عسی و به تایبه‌تی سه‌دام خۆی ها ته کوردستان، قه‌ولی دا به بارزانی و مه‌که‌به‌ی سیاسی و سه‌رائی شۆرش که هه‌رچی ئیوه به ئاواتن گیرتان که‌وێ، من زۆر پترتان ده‌ده‌می. چی‌تان ده‌وێ بڵێن تا پێکی بێم و زیاتریش. کۆبوونه‌وی زۆر کرا که چی له ده‌وله‌ت بخوازین؟ له بیرمه من له یه‌ک کۆبوونه‌وه‌دا به‌شدار کرام، که خاوه‌ن کاره‌کانی شۆرش جگه له مه‌لامسته‌فا، هه‌موویان حازر بوون. باسی کاروباری چاپه‌مه‌نی و فره‌هنگی کرا، که وا رۆزنامه‌مان له به‌غدا به ئازادی ده‌رده‌چی. من گوتم:

برایان! کابرا ده‌لێ هه‌ر چی ده‌تانه‌وێ بڵێن! میلیه‌تی کورد زۆر دووره فره‌هنگه. به تایبه‌تی له خوێنده‌وارانی‌شیدا که‌میان کوردی ده‌زانن بخوێنه‌وه و بنووسن. بناغه‌ی بوون و زیندوو‌یه‌تی هه‌ر میلیه‌تی‌کیش به فره‌هنگ و گه‌شه‌کردنی نه‌ده‌بیات و زمانه‌که‌یه‌وه به‌نده. رادیۆ دامه‌خه‌ن! جارن که جینیوتان پێ به عه‌رب و به‌عس ده‌دا، ئیستا -تا پیاوی چاکن- تارێفتان ده‌که‌ین و نه‌ده‌بیاتی خۆشمانی له سه‌ر بلاو ده‌که‌ینه‌وه. سه‌دام ده‌لێ رادیۆی گه‌وره‌تان به خه‌رجی زۆره‌وه بۆ له هه‌ولێر ده‌که‌مه‌وه. هه‌رگا رادیۆی وا له هه‌ولێر ناماده کرا، ئیمه‌ش ده‌چین له سه‌ر نه‌وێ قسه ده‌که‌ین؛ نه‌وسا نه‌وه‌ی خۆتان عه‌زڵ که‌ن. داوا بکه‌ن که نه‌ستانداری کورد له شاره کورده‌کاندا بتوانێ ئیتمیازی مه‌جه‌لله‌ی به کوردی و رۆزنامه‌ی به کوردی بدا؛ دژی سیاسه‌تی ده‌وله‌تی به‌عسی تێدا نه‌نووسرێ. خه‌لک فێره کوردی بکه‌ن و با له زمان و نه‌ده‌بیاتی خۆیاندا شاره‌زا بن. داوا بکه‌ن که هیچ نه‌بێ نیوه‌ی رۆزنامه و گو‌فاری عه‌ربه‌ی، ئیمه‌ش رۆزنامه و گو‌فارمان -له به‌غدا و شاران- هه‌بێ؛ یانی به‌شیک به دوو به‌ش...

زۆر له سه‌ر ئەم قسانه‌ ڕۆیشتم؛ به‌لام پێم سه‌یر بوو که زۆریان توو‌ره بوون و گوتیان قه‌ت نه‌وه‌مان بۆ ناکه‌ن.

- کاکه ئیوه داوا بکهن، با نهوان بلین نایکهین.

- نا کاک ههژار! زورمان کار ههیه که بهو شته بی مانایانه له دهستان دهچی!...

جا که له بهغدا داواي ئیمتيازي مهجهللهی کوردیمان دهکرد، دهولت دهیگوت ئیمه ئیمتيازي سەت و سیزده نهشره مان داوه؛ ئیتر جیگه نهماوه! ههر چی دادمان دهکرد که سەت و سیزدهی به عاره بی ده بی چواری کوردیشی دهگهل بی! ههر چۆنیک بوو ساندمان. ئه ویش نه به یاریده دانی دهولت، نه به ئیعلان. ناچار به باربوو کۆکردنهوه چاپمان کرد. ئه و ساله لام وایه توانیمان ههشت ژماره ده رکهین. که وا ده بوو، ژماره یه کمان ده کرده هی دوو مانگ.

له زهمانی سه رۆکابه تیم له یه کیه تی نووسه رانی کورددا، «حه مه ده مین مه نگورپی» - که وهختی خۆی له «سه را» ده گهل حه مه ره شیدخان و ئیستا مامۆستا بوو - له رانیه پهیدا بوو.

- فلان کهس! خه لکی رانیه به عام به شوین مه لادا، به دار و بهرده وه هاتنه سه رم؛ به ههزار ناری عه لی رزگارم بوو؛ هه لاتم. دادم به رسه!

- چیت لی قه وماهه؟

- کتیبی «چۆن چوومه مریخ» نووسراوی عه بدوللا به گی ناهیدم کردۆته کوردی و چاپم کردووه. مه لای رانیه - کۆله وهژ له سه ر شان - دهنگی خه لکی لی داوم: ئه و کافره کوفری کردووه! ژن و پیاو له مریخ نییه. وهرن بیکوژن؛ خه زایه! له ترسان خۆم نه قل کردۆته «ته وینه». گوتم: کاکه پیرو زباییت لی ده کهم! مه لا ره سوولی سادقی که شاعیریک بوو به ناوی «ئه دیب»، له په سوێ مامۆستای کورانی قهره نیاغا بوو. ببوه مریدیکی وشکی خه ییام و لای وا بوو تازه مردوو زیندوو نابیته وه. له په سوێ به فیه و بهرده باران ده ریان کرد. ههر چه ند خۆی به رحمهت چوو، ئیستاش زۆر ئۆمه تی ههیه و به نیمچه پیغه مبه ریکی ده زانن.

ههر بیهنا تۆش بوویه شتیکی وا و ده لین له سه ر دینی مه نگورپی!

شه ویک به ناو، شه وی شیعیرمان بوو. من که گوایه سه رۆکی یه کیه تیم، خۆم کی شه وه گوئیگریک بووم. ههر شاعیر و نووسه ره، شیعری یه کی تری هه لده سه نگاند. «شیرکۆ بیکهس» شیعیریکی منی خوینده وه «له ده می نه هه نگدا» که له دیوانه که مدا چاپ کراوه، گوتی: ئه مه چیرو که بۆ مندال نووسراوه؛ ماناشی تیدا نییه. به لام ره نگه مندال هه زی لی بکهن! من وه جواب نه هاتم، ته نانهت سه عید ناکامیش که ده پیشدا لای خۆم زۆری ئه و شیعره به لاه په سندن بوو، پیشی وا بوو زۆر باش چۆنیه تی ئه مرۆی کوردم ده بهر دهستی به عسیدا باس لی کردووه، دیفاعی لی نه کردم. ههر چه ند خۆم لام وابوو ئه م شیعهره بۆ مندالی بیست هه تا نه وه د ساله گو تووه، ئه ممان دیسان دلم خۆش بوو که شاعیر شیرکۆ و گوئیگران به شیعیریکی مندالانه یان زانی...

ده لی «مه میوون بۆ خۆی جوان بوو، ئاوله شی لیهات». که ده گهل سه دام هاتمه وه، سالح یووسفیش له ته یاره که دا بوو که له که رکوکوه هیلێ کۆپته ر گۆردا و به ته یاره ی دیکه هاتین. له فروودگاوه ده گهل هه ردان تکریتی سواری ماشین بووین که بمانگه یه ننه وه مال. له رینگه هه ردان پرسى:

- دیاره هه ژار شاعیریکی به ناوبانگه؛ بارزانی زۆری تاریف کرد.

سالح یووسفی گوتی: نه خیر! من له کورداندا له هه موو کهس شاعیرترم و ناوبانگم یه کجار زۆره!

جا که بزانی ټو فقهیره له عومریدا تاقه شیعریکې به ناوی «هواره» نووسیوه و ټویش هر دهبی خوی بزانی چوون «میریکه» سهیر نامینی!

سالح یووسفی - که هم کرابوو و وزیر مشاور، هم باشی دهزانی دم له بهر عره بان پان کاتهوه و کلکه سووته بکا - نهیده کرا هینده تهنازل بکا بیته یه کیه تییه کهوه که خوی ره نیس نه بی، نیجازه ی «کومه لی رۆشنییرانی کوردی» له ده ولت وهر گرت و گورجی پازده هه زار دیناریان دایه. هر شیووعیه کی که یفی به نیمه نه هات لهو کوبوونهوه.

ټهوانه ی که له یه کیه تی ټیمه دا بوون، کومه لیک به ناو دوکتور وهک «عیزه ددین مستهفا»، «مه عرووف خه زنده دار» و چهند که سیکی تر لهو به ناو گه وره و به ناوهر وک ویرانه بوون کاروباریان هه لده سووړاند. هه رچی ناوی ټه خلاق و فهرهنگ و ټه ده به لایان نه بوو. ټیک هه لده چوون، جنیوی وایان به یه کتر ده دا که له ناو شهلایانیشدا زور عه یبه! زور جار ده مگوت: برا ټیوه شهرم له له قه ب و ناوتان بکه! ټیوه به خه یال هه لیزارده ی ههره زانای ټهم میله تن که ده بی خه لکی ره مکی چاوتان لی بکا و لی تان فیری ټه خلاق و مهردایه تی بی. که چی ټیوه ټه ونده سووکن و ټه ونده نا پرو به رهن!... ټیتر دلیم له هه موو ټهو خوینده واره خاوه ن ناوانه ی که هه چیان ده باراندا نه بوو رهش بیو، ټاواتم به ره فیکایه تی گوندیه دل ساده کانی کورد ده خواست که له ره فیکایه تی بایاندا چهند ټاسوده بووم.

له م ساله دا چوومه سوله یمانی و له کوبوونهوه ی ټه ده بیاندا - که له کتیبخانه ی گشتی گیرا - به شدار بووم و تارم خوینده وه.

با جاری باسیکی «سالح یووسفی» بکه م که بیناسی:

خه لکی لای زاخو بوو. مه لا بیوو؛ ببوه پارتی. زه مانی نووری سه عید گیرابوو؛ جاریکی تر له زه مانی قاسمدا گیرا. نامه ی که بو برام و جه لال ده نووسی، ههر پاکه ته که بان ده دیت پیده که نین: بزاین کابرا شیته ده لئ چی؟! له کووده تایی به عسه وه - وهک باسم کرد - سه ره خو ته بریکی له حوکمی تازه کرد؛ به ناوی کورد و کوردستانه وه! زور کابرایه کی دل ساده و ټه حمه قو که بوو. ههر بو خاتری دوو جار گیرانه که ی بوو که ده کرا به هه یه تی گفتوگو ده گه ل به عس. وهک گوتم، پاش نامه که ی که نووسیووی: «تاهیر یه حیا چای داومی و سویندی به قورعان بو خوار دووم...»، دیسان گیرایه وه و زوری جه زره به درا. ټه مجارهش کرابوو و وزیر موشاور و پاشان رۆزنامه ی «التاخی» (برایه تی) هه لده سووړاند. به قه ولی ره فیک چالاک هه میسه ته له فون له لای دهستی راستی و به گوپی چه پیه وه ده نا! قهت نه بوو قه ی تانی ته له فون به سه ر که پوی دانه یه! کوپی خوی له به رانه ری قسه ی ده گه ل ده کرد و په ده زانی ته له فونه، ټه لو ټه لوی بو ده گوت! خولاسه مه ری پیغه مبه ر بوو. وهک ټیمام عوسمان که له هه موو هونه ریدا ههر ده لین زور به دین بوو، ټویش ههر ده یانگوت پیاوکی فقهیر و بی نازاره، قهت نه یانگوت له هه چ کاریک سه ری ده رده چی.

تازه وتووژی هاتنه وه به غدا و پیکهاتن له گه ل سه دام ده کرا، له دیلمان به بارزانیم گوت: بیستوومه سالح یووسفیت بو وزیر ناو بردووه؟

- ده ی جا چ بوو؟

گوتم: کاکه! نه گهر من له ته ره غه سالح یووسفی ده رۆژ له بهرم بپارایه وه، نه مده کرده گوپلکه وانی دی؛ چونکه لاقی بیستانی ده شکاندا!

جاریک حیسابمان کرد سی وشهش کاری گرینگی شۆرشى له بهغدا له نهستۆ بوو، يهك لهوانه تهزيمى كوردى بهغدا بوو كه پهنگه سهدههزار مال ببی. پهفیق چالاک له بهر دهستی نهودا بوو؛ مهجهللهى برايهتى به كوردى دهردهخست. مهجهلله دهبوو سياسى بى. دوو جار دىتم مهقالى سه ره كى باسى «شىخ فهرخ» بوو. چوومه سهرى:

- پهفیق نهو گوو كاريه چيهه؟

گوئى: غهلهتیکم کرد له رووپهړيکى برايهتيدا تۆزیک باسى شىخ فهرخم نووسى. سهيدا سالح بانگى کردم، گوئى: نهوه زۆر خۆشه. دايكم به پهحمهت بى به مندالى بۆ گيرپرومهوه. تۆ وهك من دهليم وای چاپ بکه! له داخان من ههموو جار دهيكه مه مهقالى سه ره كى! رهفیق گوئى: ويستم خۆم لای خۆشهويست كه. دوو كارتۆنى گهوره هيلكه ناردهوه مالى سهيدا. هاتم خۆم نيشان دا كه تهشه ككورم بكا. دهنگى نه کرد.

گوتم: ناخۆ هيلكه كان گهيشتن؟

جوابى نه بوو.

- سهيدا من هيلكه بۆ مالهوه نارد. نهگهر نهگهيون تا حهمماله كه ههليپچم.

- زه رتک نينه!

پرسيم له يه كيك: يانى چى؟

گوئى: دهلى زهردينه نه بوو!

- مامۆستای بهرین! خۆ نهوانه هيلكه مريشك نه بوون؛ هيلكهى كارخانه بوون. لهوانه يه

كريكارى دز زهردينه يان تى نهخستين!

- ها، راست ديژى! ل بهر فنى ههندى زه رتک نينه!

دهبى بزاني كه ئهم نهحمهقه تهواوى ماوهى شۆرش ههميشه كارى زۆر گرینگی به دهست بووه. «سهبرى بۆتانی» له دايرهى مخابهراتى نهيتى پۆليسى عيراق بوو؛ كهس نهيزانيبوو كورده. نهخبارى زۆر باشى - كه بۆ ئيمه به بههره بوو - دزيوه و ناردوويه؛ كهوتوونه دهست سالح يووسفى. بهلام مامۆستا نامهى سهبرى نهسووتاندووه و جاريك له گيرفانيدا گيراوه و سهبرى تا سه ر مردن ئازار دراوه و به ههزاران نارى عهلى لهو ئاگر بهسانه دا بهردراوه.

له كن به عسيان خراپهى شۆرشيانى دهگوت كه هاتوچۆى ئيران دهكهن و من كه عيراقم زۆر خۆش دهوى ههريز ناچم و نهچوومه ئيران. ماشينى دهنارده ئوردون لای كوردى دهوله مهندى نهوى كه نهوه ئى مهلامستهفايه و ماتۆرى لى بگۆرن. خانوويكى باشى له بهعسى ساند. له سالى ۱۹۷۴ كه شههه لگيرساوه، ديسان له شۆرش زۆر كار بهوو. په مەزانیك دوو ههزار دينارى حهقى باقلاوهى بهربانگى مهلايان له شۆرش ساند! كه هاتينه ئيران، نهو گهراوه بهغدا و به ناوى «عيراقم خۆش دهوى» له ماله خۆى دانىشت. بهعسى - كه ده سه ر كه سهوه ناچن - بۆمبايه كيان ده ناو قوتوكدا به ديارى بۆ نارد و كوشتيان. لهو ساوه بۆته مامۆستای پايه بهرزى شههيد له تاريخدا...

هه ر چۆنيك بوو به ههزار عهزاب و دلتهنگى، سالم له سهروكايه تى يه كيه تى نهديباندا گوزهراند. له م بهينه دا دهولت دهعهوتى بۆ ناردین كه وهرن له كۆنگره ی نهديبانی عه ره ب له «ئيربيد» لای به سه ره بهشدار بن! گوتم: من ناچم. جيگه يهك باسى كورد و نهديبانی كوردى لى نه بى، من نازانم تاريقى شيعرى عه ره بان بكهم و سلاوهت له ديدارى به عس بدهم... ناچار

يەككى تر لە ئىمە چوو. ديارە ئەگەر بە تەمەي يارىدەدانىكى پارەي دەولەتەش بووبىن، بە يەكجارى ھومىدەكە فوتا. سەرى سالى دووھم گوتيان لە ھەولير كۆ دەبىنەو و ھەلبژاردنى نوئ دەس پى دەكەبنەو؛ بەلام پوولمان نىيە. پىنجسەد دىنارم لە مەلامستەفا وەرگرت كە ھەلبژاردنى ئەدىيانى كورد بەرپوئە بچى. لە ھەولير زۆر بە حىساب و كىتاب كۆنگرەم ساز كرد. دەيانەويست ھەلمبژرنەو؛ لە وتارى پىش دەمى ھەلبژاردنا گوتم: سالىكمەن رابوارد و ئەوندەش بەرھەممان بوو. برا من نەمتوانى دەولەت لە خۆم دلخۆش كەم. ناشتوانم پوولتان بۆ لە سەدام بستیتم. حەز دەكەم سالىح پووسفى ھەلبژيرن كە دەتوانى پوولى زۆر پەيدا كا و كارى مەجەللە و مخابرەتان پىك بىنى. ئىتر خۆم خەلاس كرد.

بۆ تۆزىك نمونەي ئەخلاقى ھاوکارەكانم، ئەم چىرۆكەش ناخۆش نىيە: شەوى دواي ھەلبژاردنى ئەندامانى تازەي دەورەي دووھەم، دەگەل كاك محەممەد مەولود لە باشگايەك دانىشتبووين. ناردمان لە شوين دوكتور مارف خەزەندار كە سەرىكمەن بدا، گوتبووى: من ھەر دوو كيانم ناخۆش دەوئ، نايم! گوتم: عەرزى بكەن پەنجا دىنارم لە گىرفاندایە؛ ھەرچى بخواز و بخواتەو لە سەر من! فەورەن ھات و زۆر بە رووخۆشى دەگەلى رابواردىن!

ھىشتا ھەر رەئىسى يەكەتەي ئەدىيان بووم كە دەولەت قبوولى كرد «كۆرى زانىارى كورد» دابمەزرى؛ منىشان دەستنىشان كرد كە بىمە ئەندام. چەند كۆبونەوئەيەكى بۆ كرا. «سامى» - كە ھەزىرى كاروبارى كوردستان بوو - عاشقى ئەو بوو كە خاوەن كارنامەي دوكتوراي زۆر تى بچىن. من زۆرم حەول دەگەل دان كە كوردىزاني باشى بۆ ھەلبژيرن؛ نەوئەك ئەوانەي دوكتورايان لە زمانە خارىجىيەكاندا ھەيە. من يەكەي ھەك حەمەي مەلاكەرىم و شوکورمستەفام پى لە دوكتوراكانى كوردى نەزان چاكتر بوو. ديارە قەسەي ئەوان لە سەر بوو.

كۆر دامەزرا. دە ئەندامى دامەزرىنەرى بۆ ديارى كرا:

- ۱- ئىحسان شىزاد، ھەزىرى بەلەديات، كە موھەندىسى ميعمارى و حقوقىيە.
- ۲- شىخ محەممەدى خال، كە نووسەرىكى مەشھوورە و قازى شارى سولەيمانىيە.
- ۳- كاك مەسوود محەممەد، كۆرى جەنابى مەلاي كۆيە كە ھەم حقوقى و ھەم عالمىكى عەرەبى زۆر بە ناوبانگە.
- ۴- دوكتور كەمال مەزھەر، كە لە لىنىنگراد دوكتوراي لە سەر تارىخى كورد لە قەرنى بىستەما وەرگرتووە.
- ۵- ھەزار، كە كرا بە ئەندامى پىنجەم.
- ۶- دوكتور عەبدوللا نەقشبەندى، كۆنە مەلا و رەئىسى كوللى حىسابدارى عىراق.
- ۷- دوكتور پاكىزە رەفىق حىلمى، كە دوكتوراي لە ئالمان لە سەر زمان و ئەدەبى عىبرى ھەبوو.

- ۸- دوكتور عەبدولحەمىد ئوترووشى، كە قازى سوننى بوو لە بەغدا و زمانى كرمانجى دەزانى.
 - ۹- عەلەدەين سەججەدى، كە نووسەرى «مىژووى ئەدەبىي كورد» و زۆر كىتبانە.
 - ۱۰- دوكتور ناجى عەباس، كە دوكتوراي لە جوغرافىادا ھەيە و خەلكى كەركوكە.
- ئەم دەكەسە بە رەسمى ناوى دەستەي دامەزرىنەر و سەرەكىمان لى نرا و رياسەتى جەمھورى بە بەيانىكى رەسمى قۆلى بۆ لە سەر كىشانىن. ئىمە لەقەبى «ئەندامى كارا» مان دراىە. زۆر كەسى ترىش لە خاوەن كارنامەي دوكتور و رۆشنىبرى كوردمان دەگەل خۆ خست

که له لیژنه جوړه جوړه کانی فەرهنګیدا به‌شداریمان بکه‌ن. هه‌فته‌ی دوو یا سئ جار کوږوونه‌وه ده‌کرا؛ کاري فەرهنګستانمان به‌پړوه ده‌برد. «ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن به‌کر» چل هه‌زار دیناری بوودجه بۆ ناردين. ئیحسان شپږزاد - که ره‌ئیس‌مان بوو، وه‌کیلی شرکه‌تی «گولبه‌نګیيان» بوو له عیراقد- وای کرد گولبه‌نګیيان عیماره‌تیک له سهر حیسابی خوی بۆ کوړی زانیاری دروست کا؛ که پتر له دووسه‌د هه‌زار دیناری تی چوو. چاپخانه‌یه‌کی لاینۆتایپمان ساز دا. یه‌ک دنیا کتیبی زۆر به‌نرخي له سهر کورد و شتی‌تر کو کړده‌وه. کتیبخانه‌ی کوړی کورد زۆر له کتیبخانه‌ی کوړی زانیاری عاره‌بان - که ته‌مه‌نی به‌چل سال ده‌گه‌یشت - ده‌وله‌مه‌ندتر بوو. چهند کتیبیکي کوردیمان چاپ کرد.

من شه‌ره‌فنامه‌که‌ی خۆم - که دوو جار نووسیږوه - نیشان دان چاپی که‌ن. کئ تماشای کا و ئه‌گهر په‌سەندی کرد له چاپ بدرئ؟ گوتیان دوکتور ناجی عه‌بیاس. گوتم: راوه‌ستن! ئه‌وه نووسینی منه. خه‌ییامم چاپ کردووه. ئه‌گهر ناجی عه‌بیاس توانی پیشه‌کییه‌که‌ی من له سهر خه‌ییام به‌ره‌وانی وه‌خوینئ، قبوولمه. دوکتور کوردی نازانئ! گوتیان ئه‌دی کیت پی باشه؟ گوتم: عه‌لئه‌دین سه‌ججادی فارسی باش ده‌زانئ و کوردیشی زۆر باشه. به‌رانبه‌ری نیۆان مه‌تن و ته‌رجه‌مه‌ بکا. دوکتور که‌مال خوی له شه‌رفنامه‌ی ته‌رجه‌مه‌ی رووسیدا یاریده‌ی موته‌رجیمی کردووه و ته‌شه‌ککوری لئ کراوه. کاک مه‌سه‌وود هه‌مووتان به‌ئه‌دیبیکي گه‌وره‌ی ده‌زان. ههر یه‌ک له‌و سئ که‌سه‌ په‌سندیان نه‌کرد بۆم چاپ مه‌که‌ن! ئه‌وان ههر سئ په‌سندیان کرد. ئه‌و جار هه‌را له سهر هه‌قی ته‌ئلیف په‌یدا بوو:

- سه‌دی ده‌ بده‌ین؟ سه‌دی ده‌ له‌ قازانج یان له‌ گشت؟

هیچ مه‌قم نه‌کرد. قه‌رار درا سه‌دی ده‌ له‌ قیমে‌تی گشتی وه‌رگرم. ئیمزا کرا. گوتم: زه‌ره‌رتان کرد! ئه‌گهر جگه‌ له‌ هیچ حه‌قیک داوای پولتان له‌ خۆم بکړدایه، حازر بووم پی‌نسه‌د دینارتان بده‌مم ههر بۆم چاپ بکړئ!

ئیعلان کرا که کام چاپخانه به‌که‌متری ده‌کا؟ ههر چاپخانه‌یه‌ک ده‌یدی ده‌یگوت ئه‌م خه‌ته‌مان بۆ ناخوینرتیه‌وه. بۆ جاری سیه‌م ناچار پتر له‌ پینج هه‌زار رووپه‌رم شه‌ره‌فنامه نووسیوه. زۆر شه‌وان گویم له‌ بانگی سه‌به‌نه‌ ده‌وو، من ههر ده‌منووسی... ده‌گه‌ل چاپخانه‌یه‌کی به‌ ناوی چاپخانه‌ی «نوعمان» له‌ شاری نه‌جف پیکه‌اتین، به‌و شه‌رته‌ی که‌ ههر رووپه‌رئیکي من به‌ ئیمزای خۆم له‌ سهری نه‌نووسم «چاپ بکړئ»، ئه‌و حه‌قی نه‌بی چاپی کا. دوو فۆرمه‌یان ده‌نارده کتیبخانه‌یه‌ک له‌ خه‌یابانی «موته‌نه‌بی» غه‌له‌تگیریم ده‌کرد و ده‌منارده‌وه. جاری وابوو فۆرمه‌یه‌کم چارده‌ جار غه‌له‌تگیری کردووه. که ده‌هات بۆ چاپ ئاماده‌ بی، خۆم له‌ به‌غداوه ده‌چوومه نه‌جف، ئاخ‌ر نمونه‌م به‌ چاپکراوی ده‌دیت. جاری وا بوو دوو شه‌و له‌ نه‌جف ده‌مامه‌وه. گوتیان دوو هه‌زار نوسخه‌ بی. زۆرم داد کرد که پتر بی؛ گوتیان چهند کتیبمان چاپ کردوون هه‌زاریشی نه‌فرو‌شراوه. هیشتا چوار فۆرمه‌ی چاپ کرابوو گوتم من پولم ناوئ! سه‌دی ده‌ کتیبم بده‌نئ! به‌ قیر و هۆر توانیم پیان بکه‌م به‌ دوو هه‌زار و پینجسه‌د نوسخه‌ که‌ دووسه‌د و په‌نجای خۆم بی و دوو هه‌زار و دووسه‌د و په‌نجایان بۆ بمیئ. نرخی دینار و روبع دانرا که‌ ده‌بووه بیست‌و‌پینج تمه‌ن. کتیب‌فرو‌شی هه‌ولیر و که‌رکووک و سوله‌یمانی نه‌دیده‌ کړیيان و تا سه‌دی به‌رگ ده‌گیرا، بۆ ئه‌وانمان ده‌نارد. بازاری ره‌شی په‌یدا کرد؛ زۆر زوو به‌ پینج دینار ههر فرکه‌ی ده‌هات. دووسه‌ت و په‌نجا نوسخه‌ی خۆم وه‌رگرت، ده‌بوايه به‌ قانونی کوړ سه‌د نوسخه

بۇ نووسەر بەخشش بى؛ نەيانداسى. لە پايسى ۱۹۷۲ درابوو بە چاپخانە، لە سەرتاي ھاوينى سالى ۱۹۷۳ تەواو بوو.

دەووتىك بۇ كۆپى زانىرى كورد لە فەرانسەو ھات كە لە كۆنگرەي رۆژھەلاتناسانى دنيدا - كە ھەر بە چوار سال جاريك دەبەستري - بەشدار بين. دوكتور كەمال مەزھەر و منيان دەستنيشان كرد. بە تەييارە گەيشتەنە فرگەي «ئۆرلى». خانم «جويس بلۇ» دەگەل لاويكى سەرخر چاوەنۆري دەكردين. بيست و ھەوت سال بوو برايه كم لە كلاسى دووھمى ئىيتيدايى لە بۆكان بەجى ھىشتبوو، ئىستا لە فەرانسەيە و بۇ دوكتوراي شىمى دەخوين. بە سەرە خرەكەي لە دوور ناسيمەو؛ بە ديتنەوھى گريانم ھات. ژيانى ئەو چەند سال ليك ھەلبرانم وەك شريتىكى سينەمايى ھاتەو بەرچاو...

سادقى برام كە بە ناو مەولاناي خالى باوكمەو كرابوو، تەمەنى ھەشت مانگ بوو باوكم مرد. من ھەم باوكى بووم ھەم دايكى؛ چونكە دايكى لە پاش ساليك مەرگى بابم، ميردى كردەو و بەجى ھىشت. مندا ليكى زۆر خوينشيرين بوو. جارى وا ھەبوو ژنانى دى لييان دەدزىن؛ شيت دەبوو تا بۇيان دەھنيانەو. ھەموو دل و گيان و ئيمانم بە سەر خۆشەويستى ئەودا ساغ ببۆو... كە ببو چوار سال، كەميك دەرسم پى گوت؛ زۆر زيرەك بوو. كە ھاتينە بۆكان لە مەدرەسە دامەزراند. ھەميشە لە نمرە كۆكرنەوھى ھەوتانەشدا ھەر يەكەم بوو. لە بيرمە جاريك لە ماله «سالحي شاترى» بووم لە سابلاغ، گوتيان سادق لە بۆكان نەخۆشە. لە بيرم چوو كەوش دە پى كەم؛ بە تاي گۆرەوى رامكر دە. لە كۆلان كەوشەكانيان بۆ ھىنام و بە پەلە خۆم گەياندەوھى لاي. شەقى زەمانە وای ھەلداشتم كە سادقم لە كلاسى دووھەمى سەرەتايى بەجى ھىشت و ئىم ببوو بە داخ و ھەسرەتيكى گەرە. تەنيا جاريك كە لە جيزى سووريا دەژيام، ياني پاش يازدە سال دوورى، نامەيەكى سادقم لە تارانەوھى بۆ ھات. نووسىبووى: پارەكە خەبەرى تۆيان داومەتى كە لە «قبورالبىض»ى. باسى خۆي كوردبوو كە دواي ديپلۇم وەرگرتتى، لە دانشگاهى بۆيشكى قبوول كراو، بەلام چونكە عەبدوللاي براى دەستى باش ناپرا و بۆيشكى مخارج و ماوھى زۆرى دەوى، وازى ھىناوھى و لە دارولموعلەيمىنى بەرزدا دامەزراو. ئيتىر خەبەرم لى برابوو. ئەوا ديسان لە فەرانسە دەيبىنمەوھى. زۆرم سوپاسى خانم «جويس بلۇ» كرد كە ئەم ديارىيە بە قىمەتەي نیشان داوم.

«جويس بلۇ» ژنيكى جوولەكەي فەرانسى بوو كە بە مندا لي لە ميسر ژيابوو. عەرەبى ميسريانەي وەك بلبل دەزانى. كارى لە سەر ئەدەبىياتى كورد دەكرد. دەرسىكى باسى كوردى، لە «سۆربۇن» دەگوتەوھى. دەگەل دوكتور كامران عالى بەدرخان و خانمەكەيدا - ھاتبوونە ناوپردان لە شۆرش - ببوونە ئاشنا. ھاتبوو بەغداش و دەووتەم بۆ كوردبوو. لە كۆپى زانىريشدا چەند رۆژيک پىكەوھى بووين و دەگەل دوكتور كەمال و مندا زۆر نيوانى خۆش بوو. وا بزنام ھەر ئەوئيش سپاردبووى كە لە كۆپى زانىرى، كەمال و من بانگ كەن.

سادق مالىكى گرتبوو لە تەبەقەي ھەمكەفى خانوويىكى ھەوت تەبەقەدا لە نزيك «سۆربۇن». قەرار درا من ميوانى ئەو بم. جويس خانوويىكى بەتالى پى سپىزابوو كە خاوەنەكانى بە سەفەر چوووبوون. ئەوئيش درا بە كەمال كە لىي بنوى و پارەي ئوتيل نەدەين. خوشكىكى جويس لە نۆرۆيژوھى بە ماشينى خۆيەوھى ھاتبوو. ئيتىر ماشينى جويس و خوشكەكەي - كە ئەوئيش عەرەبى لەھجەي ميسرى باش دەزانى - ھەميشە دەبەر دەستماندا بوون.

لەو پۇژانەدا كە تازە چووم، سادق چاوهنۇر بوو ژنەكەي بە مندالېكى ساواوہ بېتە فەرانسە لہ تارانەوہ. پۇژانە دەچووہ فرگە و تا نیوہ پۇ نەدەھاتەوہ. پۇژېك گوتى: تۇ لہ مال بە! تەلەفۇنم كرددوہ بەخچالم تازە كړيوہ: لہ كار وېستاوہ. دوو جار موھەندیس ھاتووہ لہ مال نەبووم. ئەو پۇژە موھەندیس نەھات. سادق لہ داخان شەقېكى دە يەخچال ھەلدە! وە كار كەوت! موھەندیس ھات گوتى ھېچ عەببى نىيە. گوتى: بەلى فېرە شەق تېھەلدان بوو؛ نەمزانیبوو! لہم تەبەقەي ھەمكەفە ھەمام ھەبوو؛ بەلام لہ تەبەقەكانى بالا نەبوو. دەیانگوت لہ مالە فەرانسەندا ھەمام زۆر كەمە. ھەمامى وەك ولاتى خۇشمان نىيە. دەیانگوت ئەو ھەموو عەترە كە لہ فەرانسە دروست دەكرى و سەدان سالى عەترى ھەرە باشە، ھەر بۇيەيە كە بۇگەنيوى خۇنەشۇران داپۇشى!

ژن و مندالى سادق ھاتن. ئىتر لہ بابەت چىشت و نانیش ھەسايەنەوہ. خوا تازە كورپكى دابوو بە ناوى «شاھين»، كە من گوتم دەبى ناوى «شاھۇ» بى؛ بە ناوى كىوى كوردستان. ژنى سادق، كچى سەيد عەبدووللاي ئەييويويانى خاوەن دەرمانخانەي مەھاباد بوو؛ كە پياو ھەق بلى زۆر كابان و دەستاوخۇش بوو؛ بە ناوى «نوسرەت خانم» كە ئىستاش ھەر ژنيەتى و دايكى سى مندالانە بە ناوى: «شاھۇ» و «رامين» و «سارا» و لہ تاران دەژى.

پۇژانە پەنجەرەي كۆلانم دەكردەوہ؛ گوتيان لہ فەرانسە كەس پەنجەرە ناكاتەوہ. رەنگە جىران بى توورە بن! گويم نەدايە! كەچى چەند مالە جىرانىكى تىرش چاويان لہ من كرد و پەنجەرەيان دەكردەوہ و ھېچ دنياش خراپ نەبوو!

كە لہ سەرى كۆلان باتدەداوہ بەرەو مېترۇ، دوكانىك جووچكە مېشىكى يەك پۇژە و دوو پۇژەي لى دەفرۇشرا؛ پشيلەيكى زەلامى زەردى مل و كلک ئەستور پاسەوانى جووچكان بوو؛ لہ ناو وىترينەكەدا دەنوست. جووچكە بە سەر دەم و چاو و كلک و لاقيدا ھەلبەز-ھەلبەزيان بوو؛ ئەو پرخەي دەھات! ئەگەر كەسېك دەستى لہ شووشەي وىترين دەدا، راستەوہ دەبوو؛ كلكى قىچ دەكرد و دەيەويست بە گژ دوزمنى جووچكاندا بچى. زۆرم پى سەير بوو. زۆر جار لہ ديارى دەويستام.

مېترۇ پاریس زۆر دوور و درېژە و زۆر كلكى لى دەنبەوہ؛ بەلام بە جوانى و پىك وپىكى مېترۇي مۇسكۇ نىيە. شەوانە بە سەدان لہ ئاوارە و بىمال و حالان لہ ناو مېترۇدا دەنوستن. سادق نەخشەيەكى چكۆلەي مېترۇي دابوومى كە گوم نەبم. كۆيم بويستايە، بە ئىشارە نىشانم دەدا و دەچووم. جۇيس زۆر جېگەي واى پى دەزانى كە نەھار و شامى ھەرزان و بۇ دانشجوويان بوو؛ زۆرمان لەو بەھرە دەبرد. پۇژېك دەگەل جۇيس بە بەر موغازەيەكدا رابردىن. لہ سەر بالتۇيەكى ژنانە -كە نازانم كەولى چ بوو- نوسرابوو: «سەدوسى ھەزار فرانك» كە دەيكرە سىزدە ھەزار دىنارى عىراقى. جۇيس قسەي دەگەل ژنە موغازەدار كرد، گوتى: گوتوومە بۇ وا گرانە؟ دەلى: ئەوہ بۇ ژنە فەرانسى نىيە. ژنىكى مليۇنېرى ئەمريكايى كە دەبىينى، بە ھەرزانىشى دەزانى و چەكېك دەنووسى و دەيكاتە بەر!

لە ھەموو زمانى فەرانسىدا «سىل فۇ پلى» فېر بېووم كە يانى «تكايە، خواھىش دەكەم». شەويك لہ مېترۇدا سەرم لى شىوا، ھەر چەند سادق گوتبووى پىسپار كردن لہ كەس باش نىيە و قىوول ناكەن، ملم لہ پىسپار نا، تا ھاتمەوہ مال. پىسى چۆن ھاتىيەوہ؟ گوتم: ھەشت سىل فۇ پلىم خەرج كرددوہ!

بە راستى كە دەلەين پاریس بوو كى جیهانه، راست دەكەن. شاریكى زۆر جوانه؛ پرە لە باخچه و سەیرانگا. شینایی و كەسكایی ئەویم پێ لە كەسكایی گیا و میرگی ولاتی تر كەسك تر دەهاته بەرچاو. لە جوان كردنى شاردە هیچ درێغى نەكراوە و بوو كى پازاوەى خەيالە. جار و بارە لە هیندیک شوین تووشى خانووى پەش بە دوو كەل، دیواری ناقولای نیوہ پروخوا دەبی؛ بەلام زۆر بەی شارەكە زۆر جوان و پاک و خاوەنە. قاوہ خانەى یەكجار زۆرە كە لە شوینانی تر وا نییە. بە تاییەتى لە نزیك دانشگاهی سۆربۆن ھەر یەكجار زۆر بوو. تا ماندوو دەبووم دەچووم قاوہ یەكى توركیم دەخواردووە و ئیستراحتەم دەکرد.

كۆنگرە بۆ حەوت رۆژ دامەزرا. لە ھەموو دنیاوہ زانیانی رۆژھەلاتناس ھاتبوون. شكلی زۆر سەیرت دەدی. ئیوا ھەبوو كراسیكى ئاودامانی سوور بە رەنگى خوین دە بەردا، پێخواس، سەرقژن! ھى وا ھەبوو بەشى بەرماللى مزگەوتىكى كەردبوو مێزەر! كەشیشىك ھەبوو بە ناوى «تۆما بوا»، چەند سالان لە لوبنان ژیاو بوو؛ عەرەبى باش دەزانی. لە لایەن زانیانی فەرانسییەوہ زۆر بەقەدر بوو. ئەو پیاوہ چەند سال بوو ژيانى خۆى بۆ خزمەت و یاریدەدانى گەلى بەدبەخت و كۆلى كورد تەرخان كەردبوو؛ چەندین كىتیبى نووسیبوو؛ لە ناو عالمانى دەرەوہشدا ناوبانگى ھەبوو. پیریك بوو ریش سپى، زۆر جوان و بە سەر و سیمما. کلیسایەكى بە دەستوہ بوو لە پاريسدا. ئەو پیاوہ چاكە خۆى لى كەردین بە كەس و كار. «پروفسۆر لازار» ناو كە لە سۆربۇندا زۆر دەستى دەرپۆشت و زۆر پیاوماقوول بوو؛ فارسىشى دەزانی، بە راسپێرى «تۆمابوا» قەولى پێداين كە كاریكى وا بكا ئێمەش بتوانین خۆمان وەك گەلىكى سەرەخۆ نیشان بدەین. ئێمە نوینەرى هیچ دەولەتێك نەبووین. گەلى كورد لە هیچ دنیاى بە رەسمى نەناسراوہ؛ ھەقمان نییە بە ناوى عیراق یا ئێران قسە بكەین؛ كە رۆژھەلاتناسانى تورك و ئێرانى و عیراقىشى لى بوون. بەلام نفووزى كەشە «تۆما بوا» و ماندوو بوونى «جۆیس» و بەزەى «پروفسۆر لازار» بەرانبەر بە كورد، كاریكیان كرد كە رۆژێك لە سەعات نۆرا تا دوازدە، جەلسەىەكى بە تەنیا تاییەتى كورد رێك بخەن و ھاواری كورد بكەن. ھەولمان دا تا بتوانین زانیانى كوردى زۆر لى كۆ كەینەوہ كە قەدرىكى پترى ھەبێ. گوتیان «دوكتور كامران عالى بەدرخان» لە جەنووپی فەرانسیاى و ژنى نەخۆشە. «دوكتور مەكینزى» ئینگلیسىمان ھاتە لا، كە زۆر كوردىزان و شارەزای كار و بار و ھالى كوردستانە. «دوكتور شەفیق قەزاز»، «دوكتور مەھمەدى وەرزیر» خەلكى سولەیمانى، ژنى وەرزیر كە كىژىكى چىكۆسلواكى و كوردى ناسىكى باش بوو، دانشگاهو یەكى عیراقى بە ناوى مەزھەر، سادقى برام، كەشیش «یووسف مەتا» - كە خەلكى سولەیمانى بوو - ساز بوون.

بە جۆیسیم گوت: دەلەین دوكتور مەھمەدى موكرى ئێرانى لە پاريسە؛ با بەویش بلیین. وەك بە دە كەسان قەدلىكەى بدم لە پرمەى پێكەنینیدا و ھەر خاوەندەبووہ.

- جۆیس گالتەم نەكردووە، بۆ پێدەكەنى؟

- مالاوا لەوہ جۆك خۆشتر چۆن دەبێ؟! دوكتور موكرى نەخۆشى خەيالات و ئەوھامە. دەردى ئەو لە موغالەجە دەرچووہ؛ بە كەس چارى ناكړی؛ لە سێپەرى خۆى دەرترسێ. ھەر كەس زەنگى دەرەكى لێدا یان تەلەفۆنى بۆ بكا لاى وایە ھاتوون بىكوژن! خۆى لە حەوت كوناندا تاقەت دەكا. جنىوى گەورە لاى ئەو ئەمەىە كە بلین تۆ كوردی. ئیستا چۆنت ئەو قسە قۆرە وە بێر ھات كە ئەویش لەم كۆبوونەوہ بەشدار بێت و دیفاع لە گەلى كورد بكات؟!

مه‌قالېكم نووسېږو كه بېخوښمه‌وه؛ سادق به فەرانسې ته‌رجه‌مې كړد. جؤيس و تؤمابو هەر چەند زؤريان پې سهر و دلته‌زېن و ئېحساس بزوين بوو، به‌لام گوتيان بؤ شو كؤبوونه‌وه د‌ه‌س نادا. پتؤيسته د‌ه‌رباره‌ي گه‌لېكې شهرقې به جؤريك كه نه‌زه‌ري رؤژه‌ه‌لاتناسان به‌ره‌و خؤي بكيښي قسه بكرئ. له سالؤنكيكي سؤربؤن كؤ بووينه‌وه. زؤر له عوله‌ماي رؤژه‌ه‌لاتناس هاتبوون گويمان لئ بگرن؛ كه پروفؤسؤر لازار بئي راگه‌ياندبوون. كه‌شه تؤمابويمان به په‌ئيسي كؤ بوونه‌وه هه‌لېژارد. به‌يانايتيكي زؤر عالمانه و د‌لسؤزانه‌ي د‌ه‌رباره‌ي كورد و كوردستان گوت. دوكتور كه‌مال مه‌زه‌هر به زمان ئينگليسي د‌ه‌رباره‌ي تاريخي كورد و شه‌ره‌كاني ئازاديخوازي قسه‌ي كړد. زانابه‌كي ورگ‌زلي تورك هه‌ستا گوتي: له توركي كورد و مه‌سه‌له‌ي كورد نيبه؛ هه‌موو توركن و بېگانه‌ي تيدا نيبه! دوكتور كه‌مال مه‌زه‌هر جوابي دايه‌وه كه له توركيادا هه‌موو كنيوه‌كان شايه‌تي بووني مليؤن‌ها كورد له توركپه‌ن. كابرې تورك ده‌ستي هه‌لينا، ئيجازه‌ي خواست ديسان قسه بكا. تؤمابو به له‌پي ده‌ست ئيشاره‌يه‌كي زؤر سووكايتي هيني بؤ كړد كه ئيجازه‌ت نيبه. بؤ خؤي گوتي: چؤن پېم وايئ هم كابرېه‌ عالم و رؤژه‌ه‌لاتناسه؟ يان پېم وايئ ده‌رسې خوښدووه؟ من نه‌گه‌ر نه‌لېن ته‌عه‌سسوب به خه‌رج د‌ه‌دا، ده‌توانم بلېم له توركيادا تورك هه‌ر نيبه. حه‌يفه پياوي وا نه‌زان له كؤبوونه‌وه‌ي عيلميدا به‌شدار بئ! كابرې تورك هه‌ستا و رؤيشت. به‌عه‌ره‌بي، تؤمابو به مني گوت: نه‌و سه‌گه چؤن له روي هه‌لات گويي وا بخوا؟ ئينكاري شتيك بكا كه له رؤژ ئاشكراتره؟ زؤر له هاويه‌شان قسه‌يان كړد و جه‌لسه ته‌واو بوو.

رؤژي ئاخري كؤنگره -كه هه‌موو ميوانان و خانه‌خويي فەرانسې له سالؤنكيكي گه‌وره كؤ بېوونه‌وه- كاروباري كؤنگره و بېراره‌كانيان راگه‌ياند. له سهر تريبوونه‌وه ئيعلان كړا كه ميواناني كورد له جه‌رگه‌ي زاناياني رؤژه‌ه‌لاتناسدا به په‌رسمي ناسران و ئيداره‌ي سؤربؤن قه‌راري دا مه‌ركه‌زيك بؤ په‌ره‌پيداني تافيق له سهر مه‌سه‌له‌ي كورد و ناساندني كوردستان و گه‌شه‌دان به فهره‌نگ و تاريخي، له سهر بودجه‌ي خؤي بكا ته‌وه و كوردپش وه‌ك ميلله‌تي‌تر حيسابي بؤ بكرئ. راستي سهر كه‌وتيتيكي گه‌وره‌مان د‌ه‌س كه‌وت؛ نه‌ويش له سايه‌ي تؤمابو، پروفؤسؤر لازار و جؤيس بلؤ بوو. هه‌زار په‌حمه‌ت له تؤمابو كه ده‌ميكه وه‌فاتي كردووه؛ به‌لام بيستوومه پروفؤسؤر لازار و جؤيس شوكور ماون. ده‌يانگوت پروفؤسؤر لازار پتر له پازده زمان ده‌زاني، كه به فارسي قسه‌مان ده‌كرد گوتم: خؤزي كوردې فير باي! گوتي: له وه‌تا ئيوه ديوه زؤرم ئاره‌زووه زمانه‌كه‌تان فير بم. نه‌وا جارئ خه‌ريكم زماني ژاېؤني فير ده‌بم؛ پاشان خه‌ريكي كوردې ده‌بم.

له كؤنگره‌دا جايزه‌ي كؤنگره درا به كابرېه‌ك، سووري سهر و دم و چاو بئ‌تووك، ده‌تگوت چه‌وه‌نده‌ري سووره و پاك كراوه! شكليكي زؤر ناشيرني هه‌بوو؛ ته‌نانه‌ت برؤشي مووي پيوه نه‌بوو. كابرې جووله‌كه‌يه‌ك بوو؛ هه‌ر له كه‌تپه‌ي قه‌برانه‌وه خه‌ت و زماني فينيقي ساز دابؤوه و كرده‌بووه كتيب و مردووي سئ-چوار هه‌زار ساله‌ي زيندوو كرده‌بووه. نه‌وه‌نده‌ي بؤ له چه‌پله درا نه‌بيته‌وه.

حه‌وت رؤژي كؤنگره ناني نيوه‌رؤژه‌مان له سهر سؤربؤن بوو؛ ده‌چووينه رستورانېك و پاره‌مان نه‌ده‌دا. رؤژيكي كه له رستوران هاتمه‌ ده‌ر، «فه‌رديناند ميش» چاوه‌نؤري ده‌كردم. يه‌كترمان ماچ كړد و له قاوه‌خانه دانېشتين. فه‌رديناند ميش لاويكي خه‌لكي «لو‌كسه‌مبورگ» بوو؛ زؤر عاشقه كورد و كوردې بوو. چەند جاريك له شؤرش ديبووم. كرمانجي وه‌ها ده‌گوت كه‌س نه‌يده‌زاني كورد نيبه. ته‌نانه‌ت جاريك گوتي: ئيوه كه پېشمه‌رگه‌م په‌گه‌ل ده‌خه‌ن بؤ

سەفەر، هیچ خزمەتم ناکەن و جواپم نادهنوه؛ چونکه لایان وایه منیش کوردیکم وهک ئهوان!
 ئهوه لاوه چووبوه کوردستانی تورکیه؛ جهندرمه گرتبوویان؛ برذبوویان له زیندانی وانداههسیان
 کردبوو. کوردی زیندانیان لێ فیر کردبوو که ئهوه کافره! لێیدن خیره! کوردهکان زۆریان
 لیدابوو؛ پشتیان شکندبوو. بهختی ئهوه، زیندانیهکانی کورد دوو دهستهی دژ بهیهکن.
 دهستهکهی تر لهرقی ئهوانه، لهسریان کردۆتهوه و پارازتوویانه. بۆچی گیراوه؟ چونکه چهند
 کتییکی کوردی لێ گیراوه. لهپاشان که زانیویه کهس به دهنگیهوه نایه، نامهیهکی به
 ئینگلیسی له ئهستانداری «وان» نووسیوه: ئیوه منتان گرتووه، نازانن من کیم. شهرت بێ و
 بکهه دهولهتی گهورهی من بهزمی سهگتان پی بکا! دهیگوت: وا دیار بوو ئهستاندار نهیدهزانی
 لوکسهمبورگ له دهولهته گهورهکان نییه و نفووسی به حال دهگاته چوارسهدهزار. ترسا و
 عوزری لێ خواستمهوه و بهریان دام. هاتمهوه لوکسهمبورگ شکایهت لای وهزیری دهرهوه
 کرد. وهزیرهکهمان -بهرازه که مهزنه!- گوتی تۆ کیشهمان بۆ ساز دهکهی! سالی بایی نیوملیۆن
 دۆلار سهودا و ماملهمان دهگهڵ تورک ههیه. کهنگی ئهوه کوردهی تۆ دهلیی مهزلوومن توانیان
 سالی بایی شهش سهدهزار دۆلار ماملهمان دهگهڵ بکهن، دهلیم ههفته و لهسهرت وه جواب
 دین...

جا «فهردیناند» هاتووه له پاریس منی پهیدا کردووه، ههلی پێچا بووم دهبی بچینه
 لوکسهمبورگ دایکم شیوت بۆ لێن!

- کاکه فهردیناند! پیاو شهش سهده کیلۆمیتەر بۆ شیوی دایکت سهفەر ناکا!
 فهردیناند گوتی: خهریکم فارسی له لوکسهمبورگ دهخوینم تا بچم له ئهفغانستان
 بگهڕیم. بهلام مامۆستا کهمان کوردیکی بیژووه!
 - بهچی دهزانی؟

- رۆژیک وشهیهکی کوردی گوت. گوتم: ئهوه کوردیه، تۆ کوردی؟ گوتی: نا، فارسم؛ بهلام
 تۆزیک کوردی فیر بووم. گوتم: فارس به لایهوه عهیهه فیری زمانی کوردی بێ. تۆ کوردی و لات
 وایه عهیهه راستی له خۆت بلێی. راستی ئهویش بهرازه که!
 رۆژانی دواي کۆنگره و رۆژانی پێش کۆنگره به پاریسدا دهگهڕاین. چووینه «بورجی ئیفل»،
 چووینه «کاتدرالی نۆتردام». له نۆتردام کۆتهلی کهشهیهکم دیت له زێر بوو. به خوشکی جۆسم
 گوت: ئهوه کۆتهلی مامی خۆمه! دهبی بیسیمنهوه! ههراي له جۆس کرد:
 - ومهه! کهشه فلان مامی ههزار بووه!

جۆس گوتی: ئهحمهق! ههزار گالتهه پێدهکا؛ تۆ لیت بۆته راست!
 چووینه مهقبهره ناپلۆن. له جیاتی ههلا و خیرمان بدهنی، یهکی سێ فرانکیان پوول لێ
 ساندین! راستی مهقبهرهیهکی دیدهنیه. چهک و ئهسپایی سهربازانی ئهوه زهمانه وهک خۆی
 راگیراوه. چووینه مووزهی «لووفر»، چهند سهعاتیکی تیدا گهڕاین که لێم روونه مانگیکی دهوی
 تا ئهوه ئاسهواره هونهریهه بیینی.

رۆژیک نووشی کاروانیکی قهرهچی بووین له نزیک چۆمی «سین». چهند کهریکی به کورتان
 و جوار ئهسپی چکۆلهی تۆپهله که گهورهتره کهیان نهده گهیشته ئهستوورایی رانم. ئهسپکیان
 لهوانه عهرا بهیهکی تێخراوو؛ پتیا بوو. زۆرم لا سهیر بوو. پرسیمان، گوتیان: ئهم جسنه ئهسپه
 هی سکۆتلانده. ئهوه کهر و ئهسپ و عهرا به، پاریسی بۆ سهیران سواری دهبن و پوولمان دهدهن.

به سادقم گوت: ده لټن له لهندهن مووزهی «میو» ههیه؛ گوتی لیره نییه. روانیه کتیبی شارهای پاریس، گوتی ههیه و من نه مزانیوه. چووینه «مووزهی میو» که به مووزهی «مادام بوری» به ناوانگه. ههتا بلنی سهر بوو. یه کجار زور له پیاوانی تاریخی و دهسته لانداریان له میو دروست کردوه. ته نانهت شا و شاژنی ئیرانیسی لی بوو. شاعیرانی مه شهووری فهراڼسه و زور له پیاوانی تاریخیمان دیت. ده چووین سهری کومه لیک بکهین که له پشت شووشه وه بوون؛ پاسه وانیک له وئی و یتابوو؛ ته و او زیندوو. ته نانهت ورده مووی پشتی دهستی دانه به دانه دیار بوو. زهق تماشای ده کردین. که چی نه ویش ههر کوته لی له شه م بوو! کابرایه ک له سهر نیمکه تیک روزه نامه ی ده خوینده وه؛ سادق لئی پرسى به کویدا برۆین؟ نه ویش ههر به میو ده رچوو! هه موو شتمان لی ببوه میو! نه و جار بی پرس به لای کوته لیکی میودا رۆبشتین. که چی گوتی: بیرهدا قه دهغه یه! نه ویم پی زور سهر بوو.

دار خه یزه رانیکم دیت له باخچه یه کدا، پتر له شازده میتر بهرز و قهف-قهف، که سک، قهت روو شیکى تیدا نه بوو. داری دهوړی خه بابانی شانزهلېزه م زور پی جوان بوو. که روانیم هه مووی دار به روه خاسه ی خو مانیه.

که شه یوسف زوری هات وچو ده کردین. کوردی سوله یمانی بوو؛ چهند سال پېشمه رگه بوو؛ هاتبوه فهراڼسا. له دوو مانگدا توانیووی پېش نوژی سى کلیسا په یدا کا. گوتم: کاک یوسف تا جاریکی تر دیمه وه، یان دوکانی عه کسی رووت فروشتنت ده بی یان ده بی به پاپ له روم! ده عوه تی کردم بو کلیسایه ک؛ بانگی کرد چوار بوتل شراب بیتن. گوتم به خوا من له گه ل تا ناخو مه وه. گوتی: باستر! من نه مانه بو خو م ده دزم! گوتیشی نه گهر ده گهل که مال ده چنه گهره کی «سان دۆنی» - که گهره کی بی ئابرووی پاریسه - من بهرن نه وه ک لات و پات رووتتان بکه ن! گوتم: شوکور پاره ی جیگه ی واما ن پی نییه!

شه ویک له بهر قاوه خانه یه ک له سهر کورسی دانېشتبووین. کابرایه کی زور مه ست تلاوتل هات داوای پوولی کرد که ئاره قم نه ماوه. فرانکیکم دایه؛ گوتم: برؤ خو شى رابویره! شه فیک و که مال زور پیکه نین:

- ناخر به تاقه فرانکیک چونی خو ش لی راده بری؟! -

دوکتور که مال گوتی ده چمه هوله ند؛ جلک له وئی هه رزانه. جویس تیی گه یاندم که مه چو! که مال رۆبشت. ده گهل جویس سواری قه تار بووین و به «لیون» دا چووینه قه دی چپای «مؤن بلان». له شاریکی چکو له بووینه میوانی کلیسایه ک. که شه یه کمان دیت. من باسی کوردی بو ده که م و جویس ته رجه مه ده کا. که شه گریا و فرمیسکی به رېشه سپیه که یدا هاتنه خوار. چوار که شیشی تریش هاتن؛ دیار بوو نه و له دووی نار دبوون. شهرحی نه حوالی کوردی مال ویران و کور کوژ راوم بو ده دان. نه وانه نوماينده ی کلیسایانی عالمی بوون. برپاریاندا که به هه موو توانا له مهر دهرمان و کومه گی نه غده وه یاریده مان بدنه. گوتیان ههر ئیسته هیندیک پوولت ده ده نیئ! گوتم من نامه وئ. وه کیلی شو رشمان له فهراڼسا وه دیته لاتان؛ یارمه تی به ودا بنیرن. که شه ی خانه خو یمان به ماشینى خو ی بردنیه سهر چپای مؤن بلان. به رامبه ر به دیمه نی ژنیوی سویس، نه هاریکی زور باشی داینی. جویس ده یگوت که گریاندووته وایزانیوه ئیستا بو خو ت برسیته! شه و لهو شاره له ئوتیل ماینه وه. سبه ی هاتینه وه و به قه تار به ره و پاریس. له رېگه به مه زادا که ده رۆبشتین، له هه موو مه زرایان لام وا بوو تووتن کراوه. له شویتیک قه تار

ویستا که پاش سہات و نیویک دہروا، چوومہ مہزرا، دیتم ٹہوی من بہ توونتہم زانیسوو ٲہزی میون! ہر میوہی کہ متر لہ میتر بلیند؛ زور ٹہستوور و ٲہ لک؛ زور ٲیکوٲیک، ٲیم وایہ ہیشتووی بیست کیلوی لہ زوربہی میوہ کانہوہ کہوتبووہ سہر زہوی، جگہ لہ رز، زوربہی چیندراویان نیسک بوو کہ سہرہ کہیان بہ ماشین ٲریوون و کایہ کہیان بہ ماشین دہرووہوہ، نہقلی ٹہو سہفہرم بہ کہمال نہگوت، دہگہل ٹہویشدا زور جیگہی وا چووین کہ داواۓ یارمہ تیمان بو کورد لی کردن، زوریان جوابی دلخوشکہرہیان داینہوہ.

لہ چہند مالیک دہعوہت کراین کہ تیگہیشتم جوولہ کہی زور پایہہرزی فہرسان، بہ تاببہتی یہ کیان کہ ٲیاویکی ٲہنجا سالہ دہبوو؛ عہرہبیشی زور باش دہزانی؛ زوری لاگیری لہ کوردان دہکرد، قسہمان دہکرد، گوتی:

- خہلکی شہرقی ہہموویان تہنیا ٹیחסاساتین، ٹوروپایی سہریان لہ زمانی ٹیחסاسات دہرناچی، ٹوروپا تہنیا ژمارہ و ٹامار دہزانی، تو ہہزار سال بلی دیہاتمان سووتاوہ؛ گہلمان، ژن و منالمان لہ ٲرسان مردوون؛ ٲہر بومبا دراون؛ ہہموو بی داودہرمان کہوتوونہوہ؛ ہیچ بہہرہ نادا، بلی دوو ہہزار و سیسہد و شازدہ دیمان کہ ٹہوہندہ مالہ و ٹہوہندہ سہرخیزانہ و لہوانیش ٹہوہندہ ٲیاو، ٹہوہندہ ژن، ٹہوہندہ مندال، عومریشیان بلتی؛ ٹاگر دہگرن و سہری کیسہ ٹاوالہ دہکہنہوہ، بو نموونہ: ویتنامی ہاوریان لہ خہلکی فہرانسا کردوہ، ہہموو شت بہ ژمارہ و ٹہرقام، گوتوویانہ دوازدہ ہہزار مندالی دہ تا سیزدہ سالہی خہلکی ٲایتہخت بہ دہنگی توٲ و بومبا کہر بوون، ٹامرازی بیستیان لہ فہرانساوہ بو ٲہرٲکراوہ؛ لہ بازاری سایگوندا فروشراوہ... شہویک لہو دہعوہتانہدا باسی نہمانی ٹیستعمار دہکرا کہ بہم زووانہ خہلاس دہبی، ٹہو جوولہ کہی دہلیم گوتی: رہنگہ ٹیستیماری خاوہن چہک و لہشکر لہ ناو بجی، بہلام ٹیستیماری ٲوول ہہرگیز لہ ناو ناچی... بو داکوتانی قسہ کہی خوی، نہقلی جوولہ کہیہ کی دہولہمہندی ٲاریسی گٲراوہ کہ ٲار لہ سہرہتای زستاندا ہہرچی بہری دارستان و باغاتی یوگوسلاویاہ کٲریوہ و خوی و بہختی ٲوولی نغدی داوہ، ٹیستا یوگوسلاویا - کہ ہیچی بو نامینیتہوہ - سہدی ٲہنجا قازانجی ٲوولہ کہی دہداتہوہ بہ سہرمایہوہ، کابرای جوولہ کہ ہیشتا ٲازی نییہ!

چہند رہفیکی سادق ہہبوون زورم کہیف ٲیدہہاتن؛ کہ سادق تاریفی مہعلووماتی دہکردن؛ ٹیرانی بوون، ٲوژیک سادق، کہمال و منی ٲردہ چلوکہ ٲاہخانہیہ کی ٹیرانی کہ زہرفہکانیان ہہمووی کاشی شین و سہماوہر ٹیرانیانہ بوو، بہلام ٹہوہندہیان ٲوول لی ساند کہ لہ دہرہوہ دہمانتوانی سی جہمی باشی ٲہ بخوین، دہگہل کہمال چووینہ مغازہیہک دہفتہر و کیفی دہستی ٲکٲن؛ ہہردووکیش فہرانسی نازانین، کابرایہ کم دی ٲیشیکی فہرانسیانہی سہرچہنہگی ہہبوو، بہ عارہبی بانگم کرد، بہ میسری دہرچوو، بہ ٹارہزوو شتی خومان کٲی، ٲوژیک سہرمان بہ موغازہیہکی جلی حازردا کرد، دہستہ کوٹ و شہلواریکی ٲہ بہ ہہرم ہہلٲارد، کہمال تہرجمانم بوو کہ بہ ٹینگلیسی قسہی دہکرد:

- بہ چہند؟

- چوارسہد فرانک.

- گرانہ.

- لیترہ معاملہ کردن نییہ.

- ناکړم. نه گهر به سهد و په نجاى ددهن دهمه وئ.

کابرا ته له فونیکي کرد، گوتى باشه هه لیگره. که مال وه ته ماح کهوت، نه ویش دهستیکی هه لېژارد:

- به چهند؟

- چوار سهد فرانک.

- منیش سهد و په نجا فرانک ددهم.

- مسیو هیچ کهس نییه ته وواو به قهد و گپپالی په فیه کهت بی؛ له ناچارى فروشتمان. به لام بزانه لیږه سه ودا کردن نییه!

که هاتوبوشینه وه به غذا ههر کهس ده دیدیم ده یگوت: ئای له و دروونه چاکه ی ئهم ده سته ی پی درواوه!»

ژن و پیاوې فه پانسیم زور به شیک پوښى ددهیت. دروونى جل کاریکى گه وړه ده کا. باوهر که ژنیکم دیت کوټ و شه لواره که ی خامى سپى بوو، به لام جوان درواوو ههر حه زت ده کرد لیى پروانى.

ده گهل سادق چووینه بازار و گه په کی «مؤنمارتر». به سهدان دوکانى به حه سیرى بوریا و تنه که، پر له پیاوې رهش و سوورى موسلمان، پر له کتیبى دوعای عاره بی، شاخه مار، شتى جادوو گهرى و تر و ته وئله یان ده فروشت. بؤ سادق له وئ له دوکانیکى جل فروش ده ستیک کوټ و شه لوارمان کړی، که له ئیران با، نرخى نه ده هات؛ هه مووى به سهد و شیت فرانک. شهوى چارده ی ژوولای چووینه سهیرانى جیژنى ئازادى فه پانسه. سهیرى فه واره و توپ ته قاندى و به زم و شایى ئهو گه له سه ربلینده مان کرد. جؤیس گوتى:

- ژهنه رال دیگول له نوتقى جیژنه دا گوتى مه سه لیکی کوردان هه یه ده لی: پیاوان فه لایان ده گرن، کلپه که به ژئانه و له وان کلپلى قه لا کردنه وه وهرده گرن...

بیست و حه وت رؤژ له فه پانسه ماینه وه و به ره و به غذا گه پاینه وه. له م سه ره که چوو بووین، له فر گه ی قاهره پینچ پاکهت چای «لیپتون» و چوار بوتل ویسکیم به دیبارى بردبوو؛ ده سه بندیکى زیریش بؤ جؤیس. له و سه ره چه مه دانم پر کردبوو له جگهره ی «ژیتان» و زور گؤره و ژئانه و پیاوانه و سؤغاتى جوانکپله بؤ ماله وه.

ئهو شم له بیر چوو بلیم که «پول» و «ئیدیت» ژن و میږدیکى رؤژنامه چى که چهند جارن له کوردستان و له ناو شؤرش دیتبوومان و له به غذا ده عه وتم بؤ کردبوون، ده عه تیان بؤ کردین؛ دوکتور قاسملوشیان میوان بوو. قه رتاله یه کی پر له نانپان له په نا دانپان؛ گوتیان کورد زور حه ز له نان ده کهن! ههر ئهو پؤله کتیبیکى زور چاکى - به ناوى «کریس کوچیرا» - له سه ره کورد نووسیوه و کتیبه که مه شه ووره. ژنه که شى ئالبوومى زور گه وړه ی پر له عه کسى پی شمهر گه ی نیشان داین و یادگارى سه فهره کانپان بؤ کوردستان.

له ژنیو دابه زین. به بن پردکوکیکا ده بوو تیپه رین. منپان راگرت؛ له شم گه ران. قوتووه سیغارم پی بوو. ده زگای پشکنین ئیشاره ی دابوو ئاسنم پییه؛ وه یان زانیوو چه کم هه لگرتووه. له ئیتالیا له فر گه سه عاتیک ماینه وه. روانیم له سه عاتیک نووسرابوو نرخى هه شت هه زار لیږه؛ فیه ته کم بؤ لیدا. کابراه کی عیراقى له و لامه وه گوتى: فیه ی ناوئ، باپی چوار دیناره؛ زور هه رزانه!

له فرگه‌ی بهینه‌لمیلله‌ی قاهیره دابه‌زین. هه‌موو زه‌وق و خۆشی دیمه‌نی پارسیانم له بیر چۆوه. گارسۆن به کراسی شۆری عاره‌بی، ره‌ش وه‌ک قیل، بۆ قاوه‌یه‌ک ده‌بوو له چوار جی فیش ئیمزا که‌ن. که‌مال کیف‌ده‌ستییه‌کی کرپی به پینچ دینار! من نه‌مکری. که‌هاتینه به‌غدا نرخه‌ی چه‌فده دینار بوو.

ئیحسان شیرزاد و چه‌ند له هاوکارانمان له فرگه‌ی چاوه‌نۆرمان بوون؛ جگه‌ له مال و مندالی خۆشمان. به‌ده‌ردی کورد گوته‌نی زۆر به‌ده‌ستی پر هاتبووینه‌وه و زۆریان که‌یف به‌به‌هره‌ی سه‌فه‌ره‌که‌مان هات و کۆری زانیاری قه‌دزرانی لی کردین. چووم خه‌به‌ری کلیسای عاله‌میشم به‌بارزانی دا. فه‌رموووی کاریکی به‌فایده‌ت کردوو و په‌یوه‌ندیان ده‌گه‌ل ده‌گرین. که‌بیستمه‌وه له بابته‌ی ده‌رمان و کۆمه‌کی تره‌وه‌ی زۆریان چاکه‌ کردبوو.

له‌به‌غداوه‌هات‌و‌چۆی کویستان و شۆرشم زۆر ده‌کرد. ده‌مدی که‌ئه‌وانه‌ی دوینی هاوسه‌نگه‌ری پشیمه‌رگه‌ بوون و ئیستا له‌ده‌وله‌ت دامه‌زراون و پله‌ و پایه‌یان ده‌ست که‌وتوو، چۆن هه‌موو شتیکیان له‌بیر چۆته‌وه و هه‌ر حه‌ولی پوول و ماشین و قه‌سر په‌یداکردنی خۆیان. شیعیکم به‌ناوی «حه‌لل‌ه‌ق-مه‌لل‌ه‌ق» نووسی له‌مه‌جه‌لل‌ه‌ی «هه‌ولیر» دا-که‌له‌هه‌ولیر ده‌رده‌که‌وت و کاک محهممه‌د مه‌ولود (مه‌م) سه‌ره‌ره‌ستی ده‌کرد-چاپ کرد. هه‌ر چی وه‌زیر و ئه‌ستاندار و فه‌رمانده‌ی هیزی کورد بوون و ملیان له‌دزی و پوول کۆ کردنه‌وه و پشیمه‌رگه‌ له‌بیر چوونه‌وه‌ نابوو، زۆری پی تووره‌ بوون. حیزب له‌کۆبوونه‌وه‌کانی خۆیاندا، داگیرکه‌ر و عه‌ره‌ب و ئیستیعماریان له‌بیر کردبوو؛ ده‌رس ئه‌وه‌ بوو: «دوژنایه‌تی هه‌زار ده‌گه‌ل حیزبمان!». ئه‌ستاندار ی هه‌ولیر «عه‌بدولوه‌هاب ئوتروشی» شکایه‌تی لای ئیحسان شیرزاد کرد. کاک محهممه‌د مه‌ولودیان موعه‌لل‌ه‌ق کرد. په‌ری شیعه‌کانیان له‌مه‌جه‌لل‌ه‌که‌ دراندبوو. پتر له‌سه‌د شکایه‌تم له‌لای مه‌لامسته‌فا لی کرابوو. بارزانی گوتی: ئه‌وه‌ چت نووسیوه؟ بۆم خوینده‌وه؛ گوتی: تۆ ناوی که‌ست نه‌بردوو. دیاره‌ هه‌رچی دزه‌ و حیزه‌ واده‌زانن ده‌گه‌ل ئه‌وانته‌... نه‌قلیکی گێراوه‌ که‌ کابرایه‌کی مووسلی که‌له‌بابیکی دزیبوو؛ که‌س شکی لی نه‌کردبوو. سه‌ره‌خۆ له‌بازاردا تووشی هه‌ر که‌س ده‌بوو ده‌پرسی: نه‌قلی که‌له‌بابه‌که‌ چ بوو؟! گوتی: هینده‌تان دزی و فزی کردوو، تاقه‌تی بیستنی لۆمه‌یه‌کی چکۆله‌شتان نییه‌، با ناوی که‌سیش نه‌برایی...

رۆژیک له‌حاجی‌ئۆمه‌ران زۆر له‌و پیاوه‌ زلانه‌ له‌ دیوه‌خان بوون. «فارس باوه»-که‌فه‌رمانده‌ی هیزی هه‌ولیر بوو- گوتی: کاک هه‌زار! تۆ جنیویشم پی بده‌ی قبوولمه‌. به‌لام دیتم یه‌ک له‌ پشیمه‌رگه‌کانی هاوکارم به‌ماشینی مارسیدس رابرد. کابرایه‌ک له‌قاوه‌خانه‌ پیکه‌نی، گوتی: ئه‌وه‌تا به‌مارسیدس به‌جیت هیشتم! ده‌بوايه‌ بیکوژم؛ به‌لام سه‌رم داخست و به‌سه‌رشۆری رۆیشتم. گوتم: کاک فارس! به‌شه‌رعی ئیسلام قاپ و قاچاغ و نالی ئه‌سپ له‌زیر و زیو حه‌رامه‌؛ بۆ ئه‌وه‌ فه‌قیه‌ بی‌به‌شه‌که‌ زگی به‌خۆی نه‌سووتی. ئیوه‌ که‌شوکور پوولتان زۆره‌، له‌بانکی دابنن! خۆتان له‌سه‌ر ئه‌و پشیمه‌رگه‌ ئازایانه‌ی-که‌هه‌ر ئه‌وان له‌سه‌نگه‌ردا بوون و ئیوه‌ به‌ری فیداکاری ئه‌وانتان خواردوو و ئیستا خۆتان لی بواردوو و کاری قوره‌کاریشیان ده‌ست ناکه‌وی-مه‌نوین و گز و فتیان مه‌ده‌ن! نه‌وه‌ک دیسان کارتانه‌که‌ویته‌ ئه‌وان و به‌ده‌نگتانه‌وه‌ نه‌ین...

«نافیز» که‌کرابوو وه‌زیری کشت‌وکال، گوتی: ئه‌و شیعه‌ت هه‌ر ده‌گه‌ل من بووه‌! که‌خانوم له‌به‌غدا دروست کردوو. گوتم: کاک خۆم! چه‌ند سال پیکه‌وه‌ ژیاوین؛ هه‌میشه‌ پییم گوتووی شیعه‌ بۆیه‌ نابێ تۆ قسه‌ی لی بکه‌ی. له‌و باره‌دا زۆر که‌وده‌نی!

حاصل به فرمانی بارزانی کاک محمدمهد مهلولود رزگاری هات؛ به لام قبولی نه کردهوه که سهرپهرستی مهجهللهی ههولیر بکا.

جاریک بهر لهو ههرا و چهققهیه، مهقالیکم ههر بۆ مهجهللهی ههولیر نووسی بهو مانایه که: «له بهر دوکانیکی بهغدا رادهبردم، چهقلیکی موومیایی کراو له بنی نووسرابوو نرخى بیستوینج دیناره. به بیرمدا هات که بی و نهبی ئهو چهقله به زیندوویی شاعیری کورد بووه که په نجا چهقله زیندوو قرائیک نایهنی و به مردوویی نرخى ئهوهنده بالا دهچی!» زۆر له شاعیر و هونهرمهاندانی کوردم به نموونهی ئهو چهقله باس کردبوو.

شعیری «حهللەق - مهللەق» م بۆ «سهعید ناکام» خوتیندبووه؛ له بهغدا زۆری تاریف کرد. که هاتمه ناوپردان و دیتی دوکتور مهحمود و مامۆستایان پیی قهلسن، ههر خوی - که زۆری تاریف کردبوو - گوتی زۆر خراپه و زبانی ههیه و نهدهبوایه شتی وا بلتی!

هاوینان کۆری زانیاری وچانی بوو. به مال و مندالهوه دههاتمهوه کوستان و له لای زینوی و حاجی ئۆمهراڤ دهزایان. رۆژیک سهید عوبهیدیلای ئهییووبیم لی پهیدا بوو، پازده رۆژیک لام مایهوه. له پیی تورکیاوه هاتبوو. له سهر داواوی ئهوه، دهگهلی چوومه لای بارزانی. به بارزانی گوت: دهمهوی بچم له فهراڤسه بخوینم. گوتی: ههزار تۆ به مهکتبه سیاسی بسپیتره که ههرچی دهیهوی بۆی بکه. پیکهوه هاتینه ناوپردان. گوتم سهید عوبید نانی نهخواردوه. پیتشمه رگهیهک هات گوتی: فهرموو نان بخۆ! عوبهید کردیه هاوار:

- بۆ دهمکوژن؟ چمکردوه؟!

زانیم نهوعی نهخۆشی ههیه. خۆم دهگهلی چووم تا نانی خوارد و کهس نهیکوشت! کاغهزی له لایهن بارزانییهوه بۆ دوکتور کامران عالی بهدرخان نووسرا و چوو. ئیتر نهمدیتهوه و نهزمانی چی کردبوو.

ئهحمدهی بارام میرزا لهو ساوه فایق و جهماعهت چوووونه دیوی ئیران، جیپیکی پهیدا کردبوو؛ رانندهگی دهکرد. ئهغلهب له ماله من دهنوست و دهخوارد. شهویک نزیکى بهربهیان سی سوار لای ختیهتهکم دابهزین. له سهید رهسوولی بابی گهورهیان دهپرسی. خهبرم دانی که له «سهرگی نیل» دهژی و رۆشتن. ئهحمده چوووو خهبری به مهسهود بارزانی داوو که ههزار چهک بۆ چهتهکانی ئیرانی دهنیری و شهو هاتن و به باره چهکهوه بهپی کردنهوه! به روومدا نهدايهوه و ههر له سهر من دهژیا. تا لهپر له ری گرتیان و بردیانه زیندانی بهغدا و له پاشان دهگهل جاسووسانی گیراوی خۆیان گۆریانهوه و دایانهوه به ئیران و کرا به رانندهی شاهوانی مههاباد. ئیستش له کهرهجه و رانندهیی دهکا و هاتوچۆم ههر دهکا.

کاک ئهمیری قازی زۆر جار سهری دهدام و پیکهوه دهزایان. به راستی زۆرم کهیف گرتبووی و هیچ عهیبم تیدا نه دیت.

له کۆر مهجهللهیه کمان دامهزراند که سالی جاریک یان دوو جار دهرجی. له ژماره یهکههدا فریا نهکهوتم چی بۆ بنووسم. له ژماره دوودا مهقالیکم نووسی دهبراره ی وشه ی عهرهبی که رهگهزیان فارسی، یان کوردی، یان زمانی تر بوون. مهقاله که چل و چهند رووپهڕیکی گرت. بوو به ههراي مامۆستایانی «کۆری زانیاری عهرهبی» که ئهم کوفره بۆ کراوه. ئیحسان شیرزادی رهئیسمن زۆر ترسابوو؛ گلهی لی کردم که چاری ئهوه کاره چۆن بکهین؟ گوتم حازرم بۆ محاکمه و جوابدانهوه. مهجستیکی زلیان تهشکیل دا، پیره زانای، عهرهبی زۆر رهگهزپهرستی

میشتک وشک کۆ ببوونهوه.

رهئیسە که یان گوئی: تۆ چۆن ئەو هه موو وشه عه ره بیانه ی که له قورعاندا هاتوون ده لیتی له فارسی و کوردیی هه وه ره گیراوان؟ نازانی ئیمامی شافیعی فه رموو یه: هه رچی له قورعاندا هاتووه هه مووی عه ره بی ره سه نه و زمانی بیگانه ی تی نه هاتووه؟!

- جه ناب! شافیعی بۆ خۆی ئەو فه رمایشته ی کردووه؛ له لوغه تی بیگانه هیچ خه به ری نه بووه. هه موو ته فسیره کان ده لێن وشه ی «مشکوه» عه جه مییه. ئەو جار که من نزیک هه وسه ده که لیمه یه م یه یدا کردووه، ته نیا روانیومه ته سی کتیب: «وشه ی فارسی به عاره بی کراو» نوو سینی که شه ی مار دین «ئه ددای شیر» که له ١٩٠٩ دا چاپ کراوه؛ دووه م: «المعرب للجوالیقی» که له چه رخی چواره می کۆچی نوو سراوه و جه ند جار چاپ کراوه؛ سییه م: «المنجد» که سه ر له به رم پشکنیوه. ئیوه هه رچی نوو سیومه ئە گه ر له م سی کتیه دا نه تاندیته وه له سه ر منی حساب که ن. ئە گه رچی بۆ خوم پتر له هه زار و چوار سه د وشه ی عه ره بیم دۆ زیوه ته وه که له کوردی و فارسی و ئیتالی و جه به شی و عیبری و ئارامی و فیره و نی و فره انسی و رووسی وه ره گیراوان؛ به لام من ئە وانی خۆم نه نوو سیوه.

کیشه یان له بیر چوووه؛ ئە مجار ده یانگوت چۆن باوه ر بکه ین که تۆ هه وسه له ت هه بووه هه موو «المنجد» بخوینیته وه؟! به سه لامه ت له کیشه یان ره زگار مان بوو.

له سه ر شافیعی شتیکی دیشم له بیره: له خیه و ته شیخ عوبیدیللا جه ند مه لایه ک میوان بوون. باسی خوتبه ی جومه و ته لقینی مردوو کرا که شافیعی ده لی ده بی به عاره بی بن. گوتم: شافیعی وه ک ئەو به عسیانه ره گه ز په رستیکی عه ره ب بووه؛ ده نا له پیش خوتبه ی جومه دا هه دیسیک ده خوینرتیه وه که دوو خوتبه له جیگای دوو رکاتی جه ماعه ته. ئە گه ر وتار بیژ چوو ه سه ر مینه ر، که س قسه نه کا؛ گوئی بگرن! که سی قسه بکا پر و پووچه. کی پرو پووچ بلی، نوژی جومه ی به رنا که وئ. یانی نسحه تان ده که ن. کابرای کورد یان تورک که نازانی باس چییه، گوئی بگرن و نه گرن هه ر هیجه. که وا بی قه ت نوژی جومه ی ئە وانه ی عاره بی نازان به ر نه که و تووه. ته لقین بۆ مردوو نییه؛ بۆ ئەو زیندوو انه یه که هاتوون مردوو بنیژن. دلایان نه رمه و مردنایان له بیره؛ نسحه تیان ده کړی که ئە گه ر پیای چاک نه بن پاشه ره ژایان خراپ ده بی. که وا بوو ده بی به زمانی خۆیان نسحه تیان بکړی.

مه لایه کم لی راست بۆوه: تۆ چۆن بی ئە ده بی ده گه ل ئیمامی شافیعی ده که ی؟! زۆریان خۆیان لی توو ره کرد که قسه ی هه ژار حیسابیه و ئیمه بیرمان لی نه کردۆ ته وه... له کۆر نامیلکه یه کم ده رباره ی «عه شیر ته ی گاوانی کورد» - که له زه مانی عه بباسیدا خاوه ناو بوون و شاری حیلله یان دروست کردووه له عه ره بییه وه کرده کوردی و چاپ کرا. هه فته ی دوو جار یان سی جار کۆ ده بووینه وه؛ ئیستلاحاتی عاره بیمان به کوردی ده دیته وه. هه ر که سه ش ده بوا یه سالیانه حیسابی به ره مه می بکړی بزانیان له سالی کدا چی کردووه که خزمه ت به کۆ مه ل بی.

دوکتور پاکیزه ره فیق حیلمی له و که سانه بوو که هه ر ده زانن باسی خه لک به نه زان و بیکاره بکه ن و گالته ی به هه موومان ده کرد. دوا ی دوو سال که لیکیان داوه، قه ت تاقه دوو دیڕیکی به ره هم نه بوو. بۆی نوو سرا یان خۆت بکیشه وه یان ده رت ده که ین. ئەو ره ویشته. عه بدوللا نه قشبه ندیش که مدیری کوللی حیسابات بوو، نه یده کرا دوو کار بکا؛ کشایه وه. «جه مال بابان»،

«شوكور مستهفا» و «محهممەدى مەلا كەرىم» بوونە ھاوکارمان. مام ھېمنىش لە كۆپر بەشدار بوو؛ توحفەى موزەفەرەى درايە كە بېخاتە سەر خەتەى خۆمانە.

قەرار درا لە ماوەى پېنچ سالدا فەرھەنگىكى كوردى بە كوردى زۆر تەواو دەرخەين؛ «دوكتور ئاورەحمانى مەلا مەرف» كە شەش سال لە لىنىنگراد دەرسى فەرھەنگ ساز كردن فېر بېوو بە سەرى رابگا. «مەلا عەبدوڤلا حەيياكى» پىتى سېپىرا فەرھەنگى مەردۆخ بكاتە فېش.

لەو ماوەى كە لە بەغدا بووم دوكتور قاسملوو، مەلا عەبدوڤلا حەيياكى و حەسەن رەستگار و مەلا رەسوول پېش نامزى و مام ھېمنم زۆر دەدى و ھات و چۆمان زۆر بېوو. زۆر جار قاسملوو دەرھاتە مال «مەكەرۆنى» بۆ لى دەناين؛ زۆر دەستاوى خۆش بوو. قاسملوو ماوەى كە مامۆستاي دانىشا بوو. باش سەفەرى ئوروپاي، جارىكى تر كە ھاتەو، لە وەزارەتى «تخيطى» (تەرجىزى) دامەزرا بوو؛ مانگى سېسەد دىنارى وەردەگرت و دەيكردە مەرجى ھەوالانى حېزىبى خۆى.

وئ كەوتىن بېست و شەش فەرھەنگى كوردى بە زمانانى غەيرە كوردمان پەيدا كرد. كەوتىنە فېش سازدان. گوتيان مەلا خەلىل سولەيمان لە «شىخان» ى پىشت مووسل، فەرھەنگىكى بادىنى نووسىو و لە سەر يەزىدەكانىش بە عەرەبى كىتېبى ھەيە. خەبەرمان بۆ ناردوو، قىبولى نەكردوو ھاوکاريمان دەگەل بكا. مە ئەو كارەم وەستۆ گرت. لە رېگەى ھەوليرەو و چوومە مووسل. شەو بوو؛ پەندە حازر نەبوون بىمەنە شىخان؛ كە شەوانە پرووت دەكران. گوتم برا مە كەس پروتم ناك. دلم دانەو و دەگەل دوو پۇلىس برديانمە شىخان. بوومە مېوانى فەرماندار كە ناوى «حاجى رەسوول» و خەلكى سولەيمانى بوو. ناردم لە دووى مەلا خەلىل. دەمىك بوو دەمناسى؛ شاعىرىكى زۆر پىر و زۆر فەقىر. شەو زۆر خۆشمان رابوارد و سەبەى مەلاخەلىل بردمىو مەلا خۆى. لە رى باسەم كرد كە فەرھەنگەكەت زىراكس دەكەين؛ لە فەرھەنگى گەورەدا سوپاست دەكەين كە لە تۆ بەرھەمان وەرگرتوو. كىتېبە عەرەبىەكەى سەر يەزىديانىشت لەوانەى بە ناوى تۆ چاپ بكەين؛ ھىچ نەبى نەفەوتى و تۆ كە چەند جار مالت سووتىنراو و كىتېت فەوتاون، ئەوانەت بۆ دەمىن. باش واىە بىمەيەى بىانبەم. پوولىكىشت دەدەمى.

گوتى: دەتوانى سى دىنارم بەدەيەى؟

[ئەى مامۆستاي بىچارە! پوولى دەولەت نەدرى بە تۆ، بە كى بدەرى؟]

- دووسەد دىنارت نەغد دەدەمى؛ كىتېبەكانىشت ھەر مولكى خۆت بى.

- ھەزار كە وا بى دەتوانم خانوو پىك درووس كەم!...

بە فەرماندارم گوت. قەولى دا كە ھەم عەرزى بداتى، ھەم كەرسەتى خانوو. فەرھەنگ و كىتېبەكەم ھىناوە كۆر.

قەرار درا يادبوودىكى حاجى قادر لە كۆيە بگىرى. كرامە راسپاردەى كۆر و چووم. وتارىكم خويندەو، مژدەم دانى كە كۆر قەرارى داوە كۆتەلىكى نېوھەش بۆ حاجى لە كۆيە دامەزىننى و رايانسپاردۆتە ئىتالىا؛ بىو زووانە دەگاتى. بۆ رۆزى دامەزىرانى كۆتەلى حاجى مەن لە دەستا نەبووم؛ مام ھېمەن لە لاىەن كۆرەو و چووبوو، شىعەرىكى ھەرە باشى خويندەبۆو.

مانگى سەد دىنار باز نەشتەگى، بېست و پېنچ دىنار حەقى ئەندامەتى كارا لە كۆردا، لە ھەر جەلسەيەكى ھەفتانەدا سى دىنار ھەقى كۆبونەووى دوو سەعاتە، سەرەراى ئەوانەش تەرجەمەى كىتېبى دەرسى كوردى - كە يەكەك بووم لە سى كەسى پشكنى ھەرە بالا - فۆرمەى

کتیب شیت دینار دهدرا؛ داهاتم یه کجار زۆر بوو. له سالیکیدا لیکم دایه وه پتر له چهسه د دینارم هه مالیاتی دهرامه دابوو. زۆر دهوله مه ند ببووم. زۆری ژنان و پوولی نه غدم زۆر بوو. هه موو شت هه رزان. مخاریج که م و دهرامه د زۆر. به و په پری ته سه لی ده ژیا م و به هه موو توانا یارمه تی دۆستانی ده سکورتی خۆم ده کرد. ئەم ئیحترامه زۆره و داهاته زیادیه و به شدار بوونم له هه موو کاروباری ئەده بی و ته رجهمه دا، ببوه مایه ی چه سوودی و ئیره یی زۆر که سی عیراقی که به ناو زانا بوون و ده گهل منیان دهر نه برد: «چۆن کوردیکی ئیرانی له کوردی عیراقی به برهوتر بی؟!...». زۆر کهس له خۆرا دژایه تیان ده کردم. دوکتور عیزه ددین مسته فا هه ر له خۆوه ببوه دۆزمنم. ته نانه ت خه به ری به حکوو مه ت ده دا که ئیرانییه و ده بی بیگرن! به لام له بهر مه لامسته فا پارێزرا بووم.

کاتی شه ره فنامه م ئاماده ی چاپ ده کرد به دوکتور ماف خه زنه دارم گو ت: تۆ شه ش سال له لینینگراد رووسیت خویندوو؛ پیشه کیه کی خانم «یه فگینا واسیلیفا» به رووسی له سه ر شه ره فنامه ی ته رجهمه ی رووسی نووسراوه؛ بی زه حمه ت بۆم بخوینده وه تا ته گه ر شتیکی تازه ی تیدا بی نه قلی بکه م.

- باشه، جا نه وه چییه؟ هه مووت بۆ ته رجهمه ده که م.

نه هاریک ده عوه تم کرد، هه رچی کردی نهیتوانی دوو دیڕ بخوینیته وه.

- دوکتور گیان دیا ره به شه ش سال فیۆی رووسی خویندنه وه ش نه بووی!

که مال مه زه هه ر بۆی ته رجهمه کردم.

رۆژیک «دوکتور کاوس قه فتان» ده عوه تی کا ک مه سهوود محه مه د و که مال و منی کردبوو.

گو تی: هه ژار! ده زانی من له کوردی نووسیندا چه ند زه بر به ده ستم.

گو تم: کاکه! تا نه چوو بوویه رووسیا باش بووی. له وه تا هاتوو یه وه عه سلهن کوردی نازانی و شایه تم نه و داستانه یه که نووسیوتن.

که له ده عوه ته که ده ر چووین، کا ک مه سهوود محه مه د فه رموی:

- هه ژار تۆ موجهامه له و ته عارف نازانی! نه ده بوو ئەمه به کاوس قه فتان بلێی.

- کاکه مه سهوود! من رووبینی و موجهامه له به نیفاق ده زانم. ئەمه ش نه زه رییه خۆمه. په نگه

پاش په نجا سالیک مه علووم بیی که موجهامه له ش هه ر نیفاق و دوو رووبییه...

رۆژیک له کۆمه لی دراستی کوردی بووم. گویم لی بوو «په سوول هاوار» - که شاعیریکه - له

ژووریکی تر به مو دیری ده گو ت: مامۆستا عه بدولا شالی! سه گبابی وامان لی پهیدا بوون ده لێن

ده بی کوردی له شوان و په نجبه ری نه خوینده وار فیۆر بن! ئەدی چه ند ساله ئیمه چیمان

کردوو؟ چۆن زمانه ئەده بیه که مان ته رک بکه یین و شوین و هه رزێر و گلاوانان کهوین؟! که نه و

جوینیه ی ده گهل من بوو. هه میشه من شه ری ئەوانه م ده کرد که زمانی پاکی کوردی تی ک

ده دهن و دانه به دانه عه ره بی و هه رده گێرن و ئەویش به ئیشتیای نه زانی خۆیان... گالته م پی

ده کردن. له بهر ئەوه زۆریان زۆر رقیان له من ده بووه. نه به زینم له بهرانه بر ئەو نه زانه خۆ به زانا

ناسانه سه ره نجام کاریکی وای کردبوو که زۆریان بیر له حالی خۆیان و قسه ی من بکه نه وه و

ئه گه ر چی خرا په یان ده گو تم، بی نه سه ر قسه کانم. پیتم وایه له و شه ر و هه رایانه دا توانیم تا

ئه ندازه یه کی باش گه شه به زمانه که و نووسینی کوردی بده م.

جاریک له جهنگه ی ئەوه دا که «عیزه ددین» له هه موو جی دژی من ده دوا، تووشم هات. زۆر

بە پرووى خۇش دواندىمى، گوتى: مامۇستا! ئەگەر مەن و تۆيەك بىن و يارىدەي يەكتر بدەين كەسمان پى ناوئىرى؛ با بىننە دۇست.

گوتم: كاكە گيان! ئەوى ھەموو كەس دەيزانى تۆ تا رېشت ھاتوۋە باشيان باس نەكردووى؛ لە پاش رېش ھاتنىشت دەبىنم ھەر خەرىكى فېل و دەستېرى و دوورپوويست. بە بىرى مەن دوژمنايەتتەيە كەت بۇ مەن لە دۇستايەتى دەگەلت باشتىر بى. چونكە كەسانىك بزەنن كە مەن و تۆ رېگەمان جىايە، تارىفە بۇ ئەخلاقى مەن...

راستى شتىكى عەجايىب بوو: زۆر لەو كوردانەي لە پرووسيا خويندېوويان - جگە لە دوكتور كەمال مەزھەر - زۆر نەزان و گېل ھاتبوونەو.

لە ئاخىر و ئۇخىرى پايزى سالى ۱۹۷۳دا لە لاين كۆرى زانىارى (ئاكادىمى عىلمى) شۆرەويەو دەعوەتنامەيەك بۇ كۆرى زانىارى عارەبى و كوردى ھات كە شەش كەس بىنن. چوار پىرە عارەب لە لاين كۆرى زانىارى عەرەبى و كەمال و مەن لە لاين كۆرى زانىارى كوردىيەو دەستنىشان كراين. ھەر وەك كە چووبوومە پارىس، چەند دانەيەك شەرەفنامەم بىرد و پېشكەش بە شوئەوارە زانستەكان و پىاوانى وەك «تەوفىق وەھبى» و «ئەدمۇنس» و «مستەر مەكنزى»م كىردبوو، دواز دە نوسخەم شەرەفنامە دەگەل خۇم بۇ شۆرەوى بىرد. بۇ جارى دووھەم پاش چاردە سال دىسان لە رۇژىكى پىر بەفردا گەيىمە مۇسكۇ لە ئوتىل «كۇنتىناتال» لە «مەيدانى سوور» - كە ئوتىللىكى قەدىمى و زۆر جوان و بە شان و شكۆ بوو - دابەزىن. دىيار بوو زۆر مېوانى بە قەدىرىن. ھەر كەسە ژوورىكى زۆر ساز و تەيار و جوانمان ھەبوو.

جاران كە مېوانى نووسەران بووم، ئەم جار مېوانى ئاكادىمى علووم بووم. چاكى ھىنابوو: عەرەبەكان - كە ھەمووى مېشك پوچەلى پەگەزبەرست و دژى كورد و دژى پرووسىيە بوون و زۆربەيان سالاھە مەعاشخۇرى ئىنگىلىسان و سەفىرى زەمانى نوورى سەئىد و پادشايى بوون - ھىچيان كەلىمەيەك پرووسىيان نەدەزانى؛ تەرجومانى ھەمووان دوكتور كەمال مەزھەر بوو. ھەر قىسكى بېتەمەن دەكرد و ھەر عەرەبايەتتەيە كيان دەنوند، كەمال بە ئارەزووى خۇ تەرجومەي دەكرد. واى بە سەر ھاتبوو كە عەرەبەكان بېوونە گالتەجارى زانايانى مۇسكۇ. بە تايەتتى «دوكتور پۇلىقۇي» كە سەرپەرستى مېواندارى ئىمەي پى سىپىرابوو، ھەر بە دل عەرەبەكانى ناخۇش دەويست و جەزى لە چارەيان نەدەكرد. دوو جار بەي ئەوان ھەر دەعوەتى بۇ مالىە خۇ كىردىن.

سەن جەلسە لە ئاكادىمى شۆرەوى دەگەل زانايان كۆبووئەنەو، قسە لە پەيوەندى دۇستانەي ئاكادىمى عىلمى عىراق و شۆرەوى دەكرا. لە مەجلىسىكدا زانايەك گوتى: وا دەردەكەوى كە كوردستان پىش لە ھەموو شۆپىنكى رۇژھەلات زۆر ئاوەدان بوو. زانايانى ئاسەوارى شۆرەوى لە مەلبەندى «سەنجان» شۆپەنەوارى گوندىكىيان لە بىن عەرز دىوئەتەو كە خانووەكانى بە زنجىر و بە دەورەي مەيدانىكدا دروست كراون؛ كە ئەو نىشانەيە كورد پەنجا ھەزار سال لەو پىش فەكرى دىفاعى مەنەزەمەيان ھەبوو و خەلكى گوند تەوانىوئەنە بەرانبەر بە دوژمەن، گوندىيان وەك قەلا ھەلخەنەو و ديارە تەمەددونىكى گەورەيان ھەبوو.

گوتم: زۆر بە داخەو شۆرەوى و زانايانى، ھەر بە مردووى پەنجا ھەزار سالەمانەو خەرىكن؛ بەلام ئەوانەي ئىستا زىندوون و لە سەر زەوبىن و قەتلوعام دەكرىن، ھىچ نىرخيان بۇ دانەنراو! بىرانيو ئەوئەندە كە بە ئاسەوارى كۆنمانەو خەرىكن، بە زىندووەكانمانەو خەرىك بوونايە و لە

مردن رزگارتان بگردایه...

شهره فنامم بۆ کتیبخانە لینین و زۆر له کتیبخانەکانی تر نارد، نوسخەیه کیشم پێشکەش به ئەنستیتۆی رۆژەلاتناسی کرد که «غەفوورۆف» ناو به سەری راده گەشت. وه ختی میوانیه که مان ته نیا حەفتهیه ک بوو. بردیانینه لینینگراد، دوو شهو ماینه وه. رۆژیک میوانی «که ریم ئەبیووبی» بووین؛ هەر من و دوکتور که مال. که ریم زۆر گۆر ابوو؛ سەر و سمیلی بۆز ببوو. ببوه چاکه ره وهی ده زگای دهنگ هه لسهنگ؛ وازی له زمان شوناسی هینابوو. شهو ته له فۆنم له خانم «سیدا رۆدینکو» کرد. ئادرسی دامی که هەر ده بی بچم میوانی بم. دیتمه وه؛ پیر ببوو؛ چاوی بی حوکم ببوو. دوو کوری لاوی هه بوو که له مه دره سهی مووسیقی بوون و کاریان نه ده کرد. میردی نه مابوو. زۆر مالیکی فه قیری هه بوو. وا ده رکوت له روهو سیاش که سانی که له کاری زۆر به جی ده مینن له بیر ده چنه وه. داوای مه م و زینم لی کرد که خۆی به چاپی گه یاندوه و به رووسی مانای لی داوه ته وه. سویندی خوارد که هەر تاقه نوسخه یه کی هه یه، گوتم لی ت ناستینم.

له لینینگراده وه من و که مال چووینه یه ریوان. عه ره به کانیش چوونه تاشکه ند که چاویان به مه لای ئۆزه بک و کتییی عه ره بی بکه وئ و له باکو یه کتر بگرینه وه. زۆر له کورده کان به پیرمانه وه هاتن. شهو «جاسمی جهلیل» بردینیه ماله خۆی که شامان بداتی و شهو بمانه یینیه وه ئوتیل. ده توانم بلیم مالی جاسم مالی هونه ر بوو؛ ئوردوخانی کوری دوکتورای له ئە ده بیاندا هه بوو؛ جاسم بۆ خۆی شاعیر و نومایشنامه نووس بوو؛ جه میله ی کچی مۆسیقاریک بوو بژارده؛ دووه هزار ئاهه نگی زۆر ره سه نی کوردی خستبووه سەر ئەلفبای نۆت و چاپ کرابوو. رادیۆ یه ریوان به و ماله کاری ده گه را. شهو جه میله به پیاو هه وای هه لپه رکئی شیخانی لی دا. جاسم و کچ و کوری هه ستان به ره قسن، که مال گوئی من نازانم، من هه ستام و تاویکی باش ده گه لیان به قسیم. من باوم له که مال خۆشتر بوو که کرمانجی ئەوانم ده زانی.

به یانی ئەو رۆژه چووینه ئاکادیمی علومی ئه رمه نستان. ده گه ل «حاجی جهندی» شاعیر - که زۆر پیر ببوو - بووینه ناسیاو. کۆره جحیله یه کی کورد سه رۆکی کاروباری ریکخواوی کومونیستی له ئاکادیمی بوو. زۆر به لامه وه به قیমে ت بوو که گوئی: سپاردوومه له ماوه ی شهش سالدا تاریخیکی زۆر پان و به رین و هه موو لایه نه ی کورد و کوردستان ساز بدری. ئەو پیاوه شم دیته وه که باسم کرد له بۆکان ئەفسه ریکی رووسی به ناوی یاقووب و له به غدا باغه چه وانی مالی شا بوو! زۆر که یفمان پیک هات. «عه ره ب شامیلۆف» م دیت - نووسه ره که ی کتییی «شوانی کورد» و «به ربانگ» و «قه لای دمدم» - زۆر پیر ببوو. به خه یالم وه خت بوو بخه رفی... گه لیک میدالی گه ره ی شۆره ی به سینگه وه بوو. ده گه ل جه میله عه کسمان گرت، هه ره وه ها ده گه ل عه ره ب شامیلۆف و جاسم و حاجی جهندی و زۆر که سی تر.

له ئاکادیمی که مال به رووسی و من به کرمانجی وتارمان دا که کرمانجیه که ی من کوردیک ته رجه مه ی به هه رمه نی ده کرد. پاش نوێژ بردیانینه سه یری ئاسه واری کۆن. کابرایه کی پیری عه ینه ک له چاو خه تی میخی ده خوینده وه، قه ت تۆ فارسی و کوردی وا به ره وانی ناخوینیه وه! ته رجه مه ی به تورکی پێ ده گویتین. جارێکیان سه رۆکی ئاکادیمی له وه چه یه کی نیشان دام؛ گوئی ئەوه فلان شته. پیره لئی مۆر بۆوه:

- چووزانی؟ خۆ تۆ نازانی خه تی میخی بخوینیه وه!

- ئۇستاد بە ئەر مەنى نووسراپو. دەنا من و خەتى مىخى تۆ، ھەزار گەزمان نىوانە!
كوردېك بانگېشتىنى كىردىن بۇ گوندېكى كوردنشىن لە نىزىك چىيى «ئارارات». ژن و
پىاۋەكانى جلكيان تەۋاۋ ۋەك يەزىدىيەكانى چىيى «شەنگال» بوو. لەۋىش بە دەھۆل و زورنا
رەقسىكىمان كرد. نانېكى ئىۋارەيان دايىنى.

چوۋىنە نىشانگەيەك كە بە يادى ئىۋ دواز دە عەشېرە تە ئەر مەنىانەۋە چەقاۋە كە توركان
قەتلۈعاميان كىردوون. نىشانگەيەكىش لە نىزىك چىيى ئارارات ھەبوو، نووسراپو: «بە يادگارى
برايتى كورد و ئەر مەنى كە لىرە بە گۇر توركاندا چوۋنەۋە و نىشتمانى خۇيان برايانە پاراستوۋە».
لاۋە كوردېكىم تاق كىردەۋە كە ھەز دەكەم بەيى درۆ و دووۋوۋى ۋەزى كورد لە ئەر مەنستان
چۈنە بۆم باس بىكەي. گوتى: راست ئەۋەيە مىللەتى ئەر مەنى زۆر دەگەل كورد چاكن. جگە لە
حقوۋقى قەۋمى، ئەۋەندەي شۆرەي قەرارى داۋە، ئەر مەنى پىر لەگەلمان بە چاكە دەبزوۋنەۋە.
ئەگەر دە كەس لە يەك رادەي خويىندەۋارى و بە يەك جۆر كارنامەۋە داۋاي كارېكى دەۋلەتى
بىكەن، يەكيان لەۋ دەيانە كورد بى، لىت روون بى كوردەكە قىۋول دەكەن، چۈنكە سەر بە
مىللەتى كەمىنە و ئەقەللىيەتە. حورمەتەمان زىاد لەۋە دەگىر كە چاۋەنۆپىن.

من قسەم كرد، گوتى: سەيرە بانېك و دوو ھەۋا ھەيى: كورد لە گورجستان ھەقى نىيە لە
پاش كلاسى ھەۋت - كە ئىجبارىيە - بېچىتە مەدرەسە و بگاگە خويىندىن بالا. ناچار ئەۋى بىھەۋى
بخويىن، دەيى ھەلې بۇ مۇسكۇ يان لىنىنگراد. كوردى ئازربايجان زامانى خۇيان لە بىر براۋەتەۋە
و ھەموو بوۋنە تورك! كەچى لە ئەر مەنستان ھەم دەرس بە كوردى ھەيە، ھەم رادىۋ و رۇزنامە.
جل و زامانى كوردىش ئازادى ئازادە. من ۋادەزەنم ئەۋە نەجىيايەتى ئەر مەنىانە، نە قانۋونى
شۆرەۋى: دەنا چۆن دەبوو بەرانبەر بە كورد فەرقى گورجستان و ئازربايجان و ئەر مەنستان ھەيى؛
لە ھالىكىدا كە كوردى گورجستان دوو ئەۋەندەي كوردى ئەر مەنستان! كەمال گوتى ناۋىرم ئەۋ
قسە تەرجەمە بىكەم، لاۋىكى كورد گوتى: «تۆ بە كرمانجى بىلى تا ئىستا تەرجەمەي كەم!». كە
تەرجەمەي كرد كابرې ئازربايجانى ھەستا دەستى خستە دەستىم، گوتى: لىم روۋنە تۆ راست
دەكەي و ئەر مەنى زۆر لە ئىمە ئىنسانى ترن و كەيفىشەم بەۋ غىرەتەيەت دى كە روۋبەرۋوۋى من
ئەمەت گوت...

ھا، بەياني رۇزى دوۋەم چوۋىنە سەيرى كىتېخانەي گەۋرەي «يەريوان». زۆر گەراين. خاۋەن
و سەرپەرستى كىتېخانە گوتى: ھەر چەند تەبەقەي ژىروو بۇ مىۋانان مەمنوۋە بىيىن، بەلام
من دەتانبەمە ئەۋىش. بە چەند پلەكانىكىدا چوۋىنە ژىرزەمىن؛ ھەموۋى كىتېى خەتى بوو.
ئىنجىلىكى نىشان دايىن گوتى ئەۋە كوردىيە و ھەشت سەد و پەنجا سالى عومرە. دوو كىتېب لە
ناۋ شوۋەدا بوون، يەكيان زۆر پەرگەۋرە، يەكيان زۆر پىچوۋ و خرىن. گوتى ئەۋانە ھەردوۋك
ئىنجىل لە پىستى ئاسك نووسراون. پىشۋو بىستېۋوم كە ئاۋىستا لە پىستى ئاسك نووسراپو؛
بەلام لام ۋا بوو لە دىۋى ژۋورى پىستەكەۋە نووسراۋە و بە كۈلكەۋە ھەلگىراۋە. گوتى: دەتوانم
دەستى لىدەم؟

- نا، مەمنوۋە.

- كورە دەستى لى نەدەم لىم دەپتە مەراق و خەۋم لى ناكەۋى!
مودىر پىاۋىكى زۆر روۋخۇش و خويىن شىرىن بوو. چوۋ كىلىلىكى ھىنا و نووسراۋى سەر پىستە
ئاسكى دەرئىنان. دەستىم لى دا؛ چاكتىر كەغەزى تورمەي قەدىم چۆن بوو، ئاۋا ساف؛ بەلام بى

بريقي و نهرم. تازه تيگه ياشتم نووسين له پيستي ئاسك ياني چي. شهره فنامه يه كي نيشان داين به جوانترين خهت نووسرابوو؛ دهوړه ي زيركفت و نه قاشي كرابوو. چل سال دواي هه وه ليين شهره فنامه نووسرابوو كه ده يگوت له قيمهت نايه. ژماره يه كي پي يادداشت كردم كه بهو ژماره يه تاريخي جوولانه وه ي شيخ عوبيديلاي نه هري له «كتيبخانه ي قودسي ره زه وي» له مه شهيد هه يه؛ نه ميكرؤ فيلم، نه نوسخه مان ده دهنئ. بهلكو تو له عيراقه وه په يداي كه ي. كه هم ژماره م ون كرد، هم نازانم هه يه يان نا؟!

كاتئ ده چووينه گوندي كورده كان و سهيري نيشانه يادگار يه كه مان ده كرد، ئالاي توركان له داميني ئاراراته وه ديار بوو. هيچم بؤ نه مابوو، دوو جنيوي سر به كولكه م به جس و په گهزي تورك دا!

زوريان دياري دامئ كه له گشتيان عهز يزتر دوو تابلوي به رجسته بوو، ديمهني هه ردووك چي اي ئاراراتي پر له به فري ده نواند.

ئيواره وه خته، له يه ريوانه وه چووينه باكو. شهو گه يشتين و عه ره به كانيش هاتبوون. «دوكتور قادري ئاسو» و مال و منداله كانئ و ژني علي گه لاويژ زوو زانيبوويان و هاتنه به خير هينانم. له بيرم چوو بلينم: هه ره كه گه يشتينه مؤسكو، كو نه ده فته ريكي چارده سال له وه پيشم بر دبوو، ئادريسي فته تحي خوشكنايي تيدابوو. ته له فؤنمان كرد، ژنيك جوابي داوه كه زور ساله لي ره نه ماوه، به لام ئادريسي تازه يان ئه و ژماره ته له فؤنه يه. ته له فؤنم لي كرد:

- فته تحي ده مناسي؟

- چؤنئ بناسم؟ تو كي ي؟

- فكر بكه وه!

- به خوا هه ژاريكم ده ناسي به لام نازانم له كوي گؤري گوم بووه! دهنگت تزيك له و ده كا!

- وه ره له فلان ئوتيلم. ئه م ما ئه گه ر هاتي چؤنئ بناسمه وه؟

- وهك جاران دريژم! ريشم سپي بووه؛ كلاويكي قووي بؤرم به سه ره وه يه.

هات و به په له بر ديمه وه ماله خؤي. ژني ئازره يايچاني نه مابوو؛ ژني رووسي هينابوو. له نه نستيتوي رؤژه لاتناسي له به شي تاريخ دامه زرابوو. خانووي له مؤسكو درابويي و زور ساز بوو. گوتي ئيسماعيل كه له ته رويز هه والمان بووه له باكو يه؛ با ته له فؤني بؤ بكه م. لي ي پرس ي: سمايل چؤني؟ چ ده كه ي؟ گوتي: هه ژارم وه بير هاتؤ ته وه؛ ده گريم و حالم نيه! زور ريكه وتيكي سه ير بوو. گوتي: ئه مرؤ هه ژار هاتؤ ته ماله من؛ ها قسه ي ده گه ل بكه!

جا ئه و شه وه هه ر گه ييمه باكو، ته واو له ئوتيل توريست نه حه سابوومه وه، ئيسماعيل هات:

- با برؤين بؤ مالي ئيمه.

په حيم قازي ته له فؤني كرد و بريك كؤخي:

- هه ژار من نه خؤشم؛ نه متواني بيم. تو وه ره و دايكيشم لي ره يه!

- په حيم من ژن ناهينم! دايكت بده به يه كي تر!

ده گه ل سمايل چووينه مالي په حيم. نه يه يشت به ند بم؛ بر ديمه ماله خؤي. كيژيكي به ناوي «فه ر زانه» ي هه بوو؛ مؤسيقاي زور خؤشي بؤ لي داين.

به داخه وه بيستمه وه كه سمايل جوانه مه رگ بووه! ئازره يايچانيه كي خهلكي سه لماس بوو.

بيستمه وه كه پرؤفسؤر «جه عفه ر خه ندان» مردو وه.

به يانی به ناو شاری باکوایاندا گئیراین. شهو میوانی سهروکی ئاکادیمی ئازربایجان بووین، عهلی گهلاوژیم لهوئی دیتهوه. گوتی قهواره به وادهی چوار سال تاریخی ئابووری ئازربایجان بنووسمهوه. بۆیه کهمجار میوهی «خورمالوو»م دیت؛ گوتم تا له بهر چاوم نهیخۆن ناخۆم!

رهئیسى عه ره به کان ملی لهوه نابوو که خانووه که ی رهئیسى ئاکادیمی ناخۆشه! حقووقتان چهنده؟ ئیمه له عیراق زۆر خۆشتر دهژین! که لهو جیگه یه دا ئه و قسانه زۆر ئه حمه قانه بوو؛ پیاو شهرمی ده کرد. له خواحافیزیدا من گوتم: سوپاس بۆ خانمی خانه خوئی که ئه و چیشته خۆشانه ی لێناوه و زه حمه تی ئه و توانی وامان به خێو کا.

خانم گوتی: ده ناو هه مواندا ته نیا ئه و پیاوه ده زانی ده لێ چی. مانای هه یه من هه ر له به یانییه وه زه حمه ت بکیشم، به پیاوان بلین مه منوون؟!

له به یانیه کی زۆر ساردی شهوی دووهه مدا هاتینه وه مۆسکۆ. دوکتور که مال عه ریزه یه کی دابوو که چه ند رۆژیک ده یه وئی متالا بکا و چه ند ئه سنادیک روونووس بکا. قبول کرا که که مال و من بیست رۆژی تر له مۆسکۆ بمینینه وه و میوان بین. ئه و رۆژه چوینه بازار و بر دیا نینه دیدهنی «مۆزله» (ئارامگای لینین). مامۆستا سه عید جه میلیکی پیرمان ده گه ل بوو هه ر ده یگوت: ئه و کافره خودانه ناسه رووسانه!... راوه ستا بووین؛ به فر ده بارى، تا نۆر مه مان دێ بچینه سه ر قه بری لینین. چوومه ته نیشتی گوتم: ئوستاد خودا زیاره ت قبول بکا و نیازت پێک بێنێ! عه رب رۆینه وه و ده گه ل که مال ماینه وه و چوینه ئوتیلیکی تر. ده گه ل فه تحی ده گه رام، ده چوومه مالی، شه وانه ده چوینه رستووران پیکه وه.

رۆژیک ده گه ل که مال چوینه دیدهنی «غه فوورۆف». شه ره فنامه که ی له پێش بوو؛ زۆری ئافه ریم لێ کردم. گوتی: هه ژار به قسه م بکه وه ره مۆسکۆ! خانووت بۆ وه ر ده گرم. له م ئه نستیتۆیه کارمان بۆ تۆ زۆر ده بێ. نه خوازه که زانیومه عه ره بی و فارسی و کوردی چاک ده زانی. مندالت زۆر باش ده خوینن؛ خۆشت زۆر خۆش به رێ ده چی. هه ر ئیستا با خه به ر بنیرم مال و منداله که ت بینه مۆسکۆ. تۆ مه چۆه!

گوتم: زۆر سوپاست ده که م؛ به لام تا مه لا مسته فا منی بوێ، لێی دوور ناکه ومه وه. ئه گه ر پێم بلی، دیم و پیم خۆشه.

که مال رۆیشت بۆ سالۆنی کتیب خۆینده وه. غه فوورۆف فارسی زمان بوو؛ تاجیک بوو. جگه له سه روکایه تی ئه م ئه نستیتۆیه، له مه که ته بی سیاسى حزبی کومۆنیستی شۆره وى ئه ندامیکی بالا بوو. له وانه بوو که له کرملین ده ژین. کورسیه کی هینا پێش و گوتی: هه ژار! من زۆر دۆستی بارزانی. له مه که ته بی سیاسى حیزبدا دۆستی هه م؛ به لام هه شن که ناخۆشیان ده وێ. ئیستا قازانجی شۆره وى له وه دایه که هیه چ کیشه له عیراقدانیه بێ. جا که عیراق داوای کردووه جه به یه کی یه کگرتوو له نیوان حیزبی به عس، حیزبی شیوعی و حیزبی پارتی بارزانیدا پێک بێت، به مه سلّه حه تی سیاسه تی بالای شۆره ویه. له زمان منه وه به بارزانی بلی خۆنه گرێ و بچیت ئه و جه به وه.

گوتم: جه ناب! ده زانم شۆره وى و هه موو ده وله تیک ده وانیته قازانجی خۆی. لیشم روونه ئیوه به عسی ده ناسن که چه ند خۆینرێ و دوور له هه موو په یمان و قانونیکن. به لێ حیزبی شیوعی له پاش ئه و قه تلوعامه ی به عسی لێیان کرد، به ئه مرى ئیوه چوونه ته وه به رده ستی به عس و ئیستا به گژ ئیمه دا دین که ئه گه ر نه یه نه جه به وه و شه ر هه لگیرسیته وه، یارمه تی

دهولته تی به عسی ده کین. خهت و شوینیکی به عسی بۆ ئه و جه بهه یان کیشاوه، ئاشکرا هه رچی حقووقی میللی ئیمه یه و هه رچی داوا ی حیزبی کومونیسته ده مالیته وه. ده بی نۆکه ری ئالقهبه گوپی به عس بین. پازده ساله شه ر و لیکدانمانه؛ هه زاران لاوی کورد له م رڭه دا خوینی رڭاوه؛ به هه زاران مال سووتینراوه و ویران بووه. چون باوه ر بکه م بارزانی بی وهر گرتنی هیچ حه قیک ده ست له سه ر ده ست دانئ؟ چی جوابی گه له لیقه و ماوه که ی بداته وه؟ ئایا شۆره وی ده سته به ر ده بی که به عسی خودموختاریمان بی که م و زیاد بدنه ی و په یمانیکی داویانه پیکی بینن؟ کوا ئه و شه رته شۆره وی ده یگریته نه ستۆ؟ نه گه ر هه ر مه سلحه ته شۆره ویه و ناتانکرئ هه قمان بۆ بچه سپینن، مانای وایه ئیمه پاش دوازه سال گه راینه وه سه ر خه تی هه وه لی و ئه و جار به عسی تۆله ی ئه و چه ند ساله شمان لی ده که نه وه.

غه فوورۆف گوئی: من خۆم باوه ر ناکه م به عسی په یمان به رنه سه ر. باوه ر ناکه م جه بهه به ته واوی نه گرنه ده ست خۆیان. ته نانه ت باوه رم نییه که شیوو عیه کانیش له ده ست به عس ئاسووده بن. شۆره وی بشلئ، ناتوانئ عه ره بان ناچار بکا په یمانیان که به کورد داوه پیکی بینن. به لام ده لیم زۆر له سیاسه ته دارانی شۆره وی ده یانه وی عیراق هیچ کیشه و سه ریشه ی تیدا نه بی. نه گه ر بارزانی ئه مه ش قبوول بکا دیاره زیانیه تی؛ به لام مومکینه فرسه تیکی تر هه لکه وی. گوتم: باشه هه موو شتیکی پی ده لیم، ئه ویش که یفی خۆیه تی.

شه ویک میوانی «پرۆفسۆر به کاییف» بووین که کوردیکی ئه رمه نستانییه و مامۆستایه له دانشگای زمانه کانی رۆژه لات. به ر له شام، پرۆفسۆر «قه ناتئ کوردیف» هات؛ که هاتبووه مۆسکۆ فهرهنگی رووسی- کوردی چاپ بکا. ده ردی دل له حالی په ریشانی کورد ده کرا. به کاییف گوئی:

- کچی «گیو موکریان» به ناوی «کوردستان» هاتووه که له سه ر زمانی کوردی ته حقیق بکا و بخوینئ. پینم خۆش بوو که به منیان سپارد.

- کچم له کام زاواوه ی کوردیدا ده ته وی ته حقیق بکه ی و دوکتورا بستینی؟

- له زمانی مامم: حوسین حوزنیدا!

چونکه نه مزانیبوو حوسین حوزنی زمانیکی سه ره به خۆی هه بووه، خۆم له ده رس پیگوونی کیشایه وه!

گوتم: زۆر له وانیه ی له رووسی ده رچوون و هاتوونه وه عیراق، ناویان دوکتوره و هیچ نازان!

به کاییف گوئی: هه موو گوناھی ئه م قه ناتئ کوردیفه یه!

کوردیف توو ره بوو:

- من بۆچی؟

- چه ند جارم پیگوئی یه کی وه ک نه سرین فه خری، مارف خه زنه دار و کاوس قه فتان به هاسانی و به ناوی ته عه سسوبی کوردایه تی کارنامه یان مه ده یه؟ ئه وانه ده چنه وه له کوردستان ده بنه مامۆستا، میشکی هه زاران کوو و کچی کورد تیک ده ده ن! هه ر گوتم: ناخر کوردن؛ چون ده ریان نه چوینم؟!

قه ناتئ کوردیف خه ریک بوو شام نه خوا و برۆا. به زۆر داماننایه و ئاشتمان کرده وه؛ به لام گوتمان حه ق به به کاییفه.

رۆژیک چووینه دانشگای زمانانی رۆژه لات؛ به زم بوو: یه ک عه ره بی، دوو فارسی، یه ک

ئوردو، سى پىشتو، زىمانى سەير سەير دەرس دەخوئىرا. تووشى دوكتورىكى تاجىك بووين. ناوھەم لە بىر نەماو، مامۇستاي دەرسى كوردى و تەحقىقات لە دەورى مەسەلەى كورد بوو. توانيمان بە ھۆى دكتور «پولىفۇى» بلىتى بالشۆى تىئاتر پەيدا كەين. «ئۆپراى كارمن» بوو. لە دوكتور پولىفۇىم پىرسى: تۆ لەگەل ئەو پولىفۇىيە پالەوانى داستانى «پىاويكى بە راستى» كە فرۆكەوانىك بوو و لە پاش لاق پەرىن دووبارە بۆتەو فرۆكەوان لە شەرى ئەلمانان، خزمى؟ گوتى: نا، ھەر ناومان وىك دەچى.

ئەو دكتورە ژنەكەى تەتار بوو. كورپىكى ھەبوو لە تەمەنى پازدە سال، دەىگوت لە مەدرەسە زۆر ھار و ھاژە؛ مامۇستايان شكايەتى ئەوم لى دەكەن و ھەموو جارىش دەنووسن نەكەى دلى برەنجىنى. - يانى چى؟

- دەلەين پىازىياتى زۆر بەھىزە و لەوانەيە بىيە زانايەكى ئەتۆمى! ئەمجارەش نىزىك مانگىك لە رووسىا مامەو. رۆژىك كە دەھاتىن برۆين فەتھى گىرا. - ئەوە چىيە؟

- لە تەورەز لىك جوئ بووينەو، پاش چاردە سال يەكترمان دىتەو. چوويەو ەىراق، پاش چاردە سال دىسان دىتمىەو؛ چاردە سالى ئايندە ئازىم بىيىنمەو... راپسپاردم كە لە بەغداو «المنجد» و «نەھجالبلاغە»ى بۆ بنىرم؛ بۆم ئارد. بەلام بىيىتمەو كە لە ئىنقىلابى ئىسلامىدا ئاردابوو تەورەز كە فىرقە زىندوو كاتەو و نەشرەى ئازەربايجانى بنووسى. چووبوو قىلجى لە تاران دىتەو؛ گوتىووى ھىچم بۆ نەكراو و كەس ئامادە نەبوو ھاوكارىم بكا؛ دەچمە فەرانسا و لەوئە دەچمەو مۇسكۆ. سەلامى بۆ ئاردابوو؛ خۆى نەھات بىيىنمەو. ئەم بەينە كە پىكەو بووين بۆى گىپرامەو كە ماوۋى شەش مانگ دەگەل قىلجى لە بولغارىا ژياو و زۆرى قسەى قۆرى نىوان خۆيان بۆ دەگىپرامەو.

ھەيفە ئەمەشم لە بىر بچى: رۆژىك لە ئوتىل «كۆنتىننتال» - كە تازە چووبووين - ژنىكى خزمەتكارى ئوتىل سەرى بە ژوردا كرد. كەمال گوتى فەرموو شتىك بىخوۋە! بە دەست ئىشارەى كرد كە بىدەنگ بە! دوايە لە دەرەو پىنى گوتىو كەمترىن قسە بىكەن مىكرۇفۇن لە ژورەكەتاندە ھەيە زەبىتى دەكا. كە چووينە ئوتىلەكەى تر، ئەو ژنە دەگەل يەكىكى ترا ھاتىبونە دىدەنىمان. باسى خۆى كرد كە مىردى موھەندىسى كارخانە بوو؛ لە جەنگەى كاردە بەر ماشىن كەوتوو و مردوو. دوو مىندالى لە پاش بە جى ماو. ھوقوقى مىردەكەى و ھەقى خۆى - كە رۆژى ھەشت سەعات يان بە شەو، يان بە بە رۆژ لە ئوتىل مىندوو دەبى - تىرى خۆى و مىندالەكانى ئاكا و ھالى زۆر ناخۆشە. دوكتور كەمال باسى فەرماشتى ماركس و لىنىنى بۆ دەكا كە خەم مەخۇا سوسىيالىستى دەبىتە كومۇنىستى و ھەموو كەسنى ھالى خۆش دەبى. ژن لە دىن دەرچوو؛ لە داخان گىرا: مىن دەلەم مىن و مىندالم تىر ناخۆين، ئەو دەلەى بە قسەى ماركس ھالىت خۆش دەبى!

رۆژىك دەگەل كەمال لە ئوتىل دەرچووين؛ راستى پىمان وا بوو تەزاھورائە - كە لە شۆرەوى قەت روو ئادا. كەمال گوتى با راکەينەو ئوتىل، گوتم ھەر دەچم بزانم چىيە. دىم بە خەلىك دا: قەرتالەيكە پرتەقالى چكۆلەى شىن بوو؛ ئەو خەلىكە دىيانەوىست بىگەنى و سەرو يەكىك بىكرن كە ۋەبەر بىست يەكىان نەدەكەوت!

دەگەل كەمال قەدەممان لىدەدا. چاوم بە كووچەيەكى تەنگى بىن بەست كەوت؛ لە دەرگاي كووچە نووسرا بوو: «سەلام عادل». گوتىم: «وەرە ھەر بىلى قەدرى شىووعى عەرەب ناگىرى! ئەگەر كوزران ئاوا لە مۇسكو ئاوتان لە سەر كۆلانان دەنووسن!».

لە مۇسكوپرا راست ھاتىنەو فرگەي بەينەلمىلەلى ئەستەمبول؛ كە سەودا ھەر بە دۆلارە. زۆرمان شت كرى بۇ ديارى. چوومە دوكانىك داواي جفارەم كرد، كابرأ گوتى: دەخىلە تۆ بچۆ پاكتىك چاي لىپتۆنم بۆ بكرە. ھەر جفارەيەكت بوى دەتدەمى و زىادت لى ناستىنم. پاكتەتە چام بۆ كرى و لە بن دوكانەكەي شارديەو و چەند گلۆسىك جفارەي خارچىم لى كرى. لە تەيارەي بەرەو عىراقدا زۆرمان ويسكى و ودكا كرى كە بە دىنارىك بوو؛ لە بەغدا بە پىنچ دىنار. چەمەدانەكانمان پر كرد. لە دوو بوتل پتر مەمنووع بوو. گوتمان ئەگەر لىيان ساندىن ئەوە چش؛ رىسكى خۆمان دەكەين. شەو دەورى سەعات يەكى پاش نىوەشەو گەيىنە فرگەي بەغدا، كەمال لە پىشدا چوو تەفتىش بكرى. ئەفسەرە بەعسىيە كە گوتى: كوا پىناست؟ دىتى، گوتى: كوردن؟

- بەلى!

ئەویش كوردىك بوو، گوتى پرۆنە دەر!

ئىحسان شىرزاد چاوەنۆرمان بوو. ئىمە پىدەكەنىن؛ گوتى: دلتان خۇشە، ديارە لە پرووسيا باش ھاتوونەو.

- بەلى باش ھاتوونەو. بەلام پىكەنىنەكەمان بەو دوو چەمەدانە پر لە مەشرووبەيە كە نەيانپىشكىن!

لە سايەي سوال كردنى ئىمەو، يەكجار زۆر كىتپى زۆر باشمان بۆ كۆر پەيدا كردبوو. «حاجى جەندى» و «قەنات» بوونە ئەندامى فەخرى كۆرى زانىارى. زۆر زوو چوومە كوردستان و پەيامى غەفوورۆفم بە بارزانی گەياند. گوتى: پرووس لە پەيمان بەستىن دەگەل بەعسدا كە خودموختارىمان بدەنى، خۆيان زۆريان ھەول دا، كەچى ئىستە دەيانەوئ بى ھىچ ھەقىك خۆمان تەسلىمى ئەوان بكەين! مردن سەد جار لەو بەشەرەفترە كە پاش ئەو ھەموو خويىنرزانە، سەر بۆ دوژمن شۆر كەم و شەرمەزاري گەلم بىم. ئەگەر مەسلەھەتى شۆرەوى لەو تەسلىم بوونە داىە، مەسلەھەتى كوردى تىدا نىيە...

لە پاش ئىعلانى خودموختارى، برايم ئەحمەد و جەلال تالەبانى و عومەر دەبابە و ھەموو دەستە و بەستەيان ھاتنەو لای بارزانی و عەفووى كردن و لە چيا دەگەل خۆمان دەژيان؛ وەك قەت ئىوانمان ناخۆش نەبووبى. حاجى محەممەدى شىخ رەشىد - كە دوژمنى ھەرە سەرسەخت بوو - خۆي سەربەخۆ ھات بۆ دىدەنى مەلامستەفا و دەخالەتى پىكرد. مالىم ھەقە مەلامستەفاش زۆرى حورمەت گرت. جارىك بەغدا خەبەرى بۆ حاجى محەممەد ناردبوو كە بچىتە بەغدا. لە وەرەمى تىلگرافدا گوتبووى: من لەو پرۆو نۆكەرى بارزانىم و ھەر گەرەيەك ھەيە، تا ئەو نەمىترىت من حكومەت ناناسم!

بەعسى كە پەيمانى پازدە سالەيان دەگەل پرووس بەستبوو، شىووعىەكانىشيان بردبوو لای خۆيان و چاوى ھەموو خويىندەوار و بە كارى كوردىشى بە پوول و پلە نووقاندبوو، دىزانى زەحمەتە ئەم شۆرشە دووبارە وەك جاران زىندوو بىتەو؛ لىمان كەوتە گەندەل - فىلان! ھاتوچۆكەر دەھاتن و لە لاىەن دەولەتەو گەتوگۆيان دەگەل بارزانی دەكرد و ھەر خەرىك

بوون له ناوى بهرن.

رؤږى بېستونؤى مانگى نؤى ۱۹۷۱، يازده مهلا له نهجف و بهغداوه هاتبوون كه چاويان به بارزاني بكهوى له حاجى ئۆمهران. پيشتريش زور دهسته له بهغداوه دههاتن. مهلاكانم له قاوهخانهى حاجى ئۆمهران ديت؛ صالح مەحموديان دهگهل بوو. گوتى توش وهره ديوهخان بزانه نهو مهلايانه دهلئين چى. گوتم من ههز له چارهى مهلايان ناكهم. چووم له مالى عهليه كورده خهوتم. له خهوهكهه به دهنگى تفهنگان راپهريم. ديتم له دهورى مالى ملامستهفا تهقهيهكى زور غالبه؛ رامكرد. كابرايهكم ديت ههلديت. ههرام كرد: مهيلن كهس له دى درچى!

«سولهيمانى حاجى بهدرى» سهردهستهى ههرهسهكانى بارزاني بوو؛ گوتى كۆلنان بگرن! گهيممه ناوهندى تهقهكه. گوتيان بۆمبايان له ملامستهفا تهقاندووه. دهگهل ئهوهشدا كه له تالان وهخت بوو شيت بيم، ههرام كرد:

- پياوى چا بن مهيانكوژن! به ساغى بيانگرن! خهبريان لى وهردهگرين.

كهس گوئى به من نهدا. من ههر ئهوه هوارهم دهكرد و به ناو تفهنگچيهكاندا دهسوورامهوه. له پير بۆمبايهك كه له بن ماشينيكي تۆپوتاوه قايم كرابوو تهقى. پتر له دوو ميتر له جيى خۆم پهريم؛ بهلام نهكهوتم. رانندهى تۆپوتا - كه ئهفسهريكي بهعسى و به جلى رانندهيهوه دهگهل مهلايان هاتبوو - له بن تۆپوتاكهوه تهقاندبوو؛ خۆشى كوژرابوو. ملامستهفا و دوكتور مەحمود له زوور هاتنه دهر. بارزاني سهروچاوى خويناوى بوو؛ زور شاد بووين كه نهكوژراوه. ئهويش به سولهيمانى حاجى بهدرى گوت: مهيانكوژن! سولهيمان - كه به جاريك شلهژابوو - له بارزاني تووره بوو؛ گوتى: برؤ ئهوه كارى تۆ نييه! بارزاني گوتى: وا توورهيه لهوانهيه منيش بكوژى! رۆيشت. زور زوو تهقه وهستا. هينديك له مهلاكان كه پهنايان به ناودهست و ژوورى تر بردبوو كوژران و كهلاكيان راكيشان. ههوهل كهس من چوومه ژوورى دانيشتهكهوه. يهك له مهلاكان له سهر كورسيهك دهستى وهپهر چهنهى دابوو؛ دانيشتبوو. وامزاني زيندووه. كه بؤى چووم، پارچهى بۆمبا وه بن ههنگلى كهوتبوو؛ ههر له جيى مردبوو. رامكيشا سهر عهرز. كهلاكهكانى تريشان هينايه ئهوه ژووره. ناگر بهر بيهو ژوورى نوپان؛ پياو له دووكهل دهخنكا. دهگهل عهليه كورده خۆمان ده ژوورى ناگر راكرد و توانيمان بيكوژنينهوه و لهبهر دووكهل و كۆخه چاومان سوور و ههلمساو بوو. منيان كرده مەعمورى پشكنينى كهلاكان. گيرفانم بهتال كردن. يادداشت و نووسراوهكانيان و سهعات و پووليان كۆ كردهوه؛ هيچ شتيكى وامان دهست نهكهوت كه مهلا بويه هاتبن بارزاني بكوژن. له گيرفان يهكيكاندا رۆژ به رۆژى سهفهري له نهجهفهوه نووسرابوو كه: «شهو له ئوتيل موختار بووين. بهياني سوار بووين و گهينه فلان جيگه و فلان شهو رامانبواردووه...»

من به برواى خۆم واى بؤ چووم؛ مهلاكانيش خهبريان لهو پيلانه نهبووه. ناردوويانن كه ئيهو دهگهل بارزاني قسه بكهن. دهزگايهكيان له قهدى يهكيكان بهستووه كه ئههه زهبتى دهنگه. ئهگهر بارزاني دهستى به قسه كرد ئهوه دوگميه بكهوه! دهنگهكهى خۆيمان دهوى. مهلاكه له بهرانبهر بارزاني دانيشتووه، ههر كه دوگميه كرديتهوه، بۆمبا بووه و تهقيوه. بؤ خۆى بيهو پهنجا پارچهش زياتر. گوشت و خوئينى به ميچى ژووره كهوه نووسابوو. دوو ئهفسهري بهعسى به ناوى راننده - كه مهلاكانيش نهيانناسيوو - ترؤرى بارزانييان پى سپيترابوو. تيشگهيهنرابوون كه

بارزانی له فلان وه تاغ میوانان دهبینی. ماشینێ تۆیۆتا له بن دیواری ئهو وه تاغه پارک کرابوو. ماشینێکی تریشیان پێ بوو که جینگهی پارک کردنی لهوێ نهیبوو؛ دوورتر راگیرابوو. بهلام ئهو رۆژه بارزانی له وه تاغێکی دیکه دا چاوی به مه لایان کهوت. راننده که زانیبووی کار له کار ترازوه، بۆمبای بن ماشینێ تهقاند. سه ربانی وه تاغه که ی نزیکي تهواو هه لوه شاند و تیک و پیکي دا. گه یشتینه سه ر ماشینه که ی تر، دوو بۆمبی زۆر درێژ و ئه ستووری له بن قایم کرابوو. یازده که لاکمان بن گل خست و دوانیان وا له به ر یه ک چوو بوون نه زانرا پارچه یان له کوپیه. دوا ی دوو رۆژ، پیاوی سه دام هاتن و حاشایان کرد که ده ولت ئاگای لێ هه بووه. بارزانی هه یچ لۆمه ی سه دام و ده ولته ی نه کرد و به سه ر خۆی نه هینا. ئهو رۆژه ده توانم بڵێم له هه موو رۆژه کانم تالتر و دوا یه که ی شیرین تر بوو که ده مدی بارزانی له کوشتن خه لستوو. دوا یی له به غدا بیستمه وه که ئاجودانی سه دام ته له فۆنی بۆ کابرایه کی کوردی ئاشنای کردبوو که بارزانیمان له کۆل دنیا کرده وه.

دوو مانگی ک دوا ی ئهو به لایه، کوردیکی سووریایی گیرا که چه مه دانێکی زۆر جوانی به دیاری بۆ بارزانی هینابوو. ئه ویش بۆمپیک بوو له هه ر ژوورێکدا به تقیبا که سی لێ ده رنده چوو. کاک مه سه وود و چه ند که سی ک چوو بوونه به غدا. له گه رانه ودا له سووچی خه یابانیکی به غدا به ر گولله درابوون. جگه له «عه ریف حمید» که لاقی شکابوو، ئه وانی تر ساغ ده رچوون. هه میشه له و چوار ساله ی قه رانه دا ده ولت خه ریکی له به ین دانی شۆرش و بارزانی بوو. ته نانته توانی بووی عوبیدیلا ی کوپه گه ره ی بارزانی ش بکاته جاسووس و پیاوی خۆی. وه ک له دوا یی شه ره فنامه شدا گو توممه: بارزانی له کۆبوونه وه یه کی گه ره دا گو تی: تانک و ته یاره و تۆپی دوژمن پێمان نه وه ستا، ده ترسم پوول و پله و ترومبیل و قه سر له به ینتان به ری! راست ئه وه بوو. ئه وانه ی که چه ندين سال بوو له شۆرش بوون، وا شیتی ده ره جه و پوول و قه سر و ترومبیلی به غدا ببوون که به عسی روون ده یانزانی تازه ئه وانه تاقه تی به ردا وه برد و شه ریان نه ماوه. له ما وه ی چوار ساله شدا، رێگه و بانی زۆر پان و قه لای زۆر قایمیان له کوردستان دروست کرد و ئاشکرا ئاماده ی هجوومی دیکه بوون. ئیمه ش هه موو هومیدمان که وتبووه سه ر ئێران و چه ک و یارمه تی ئهو. هه میشه به سه تان له فه رمانده هانی پێشمه رگه، له تاران و شه ره کانی تری ئێران، خه ریکی خۆشگوزه رانی و پوول خه رج کردن بوون.

نیتر سه رت نه یه شینم، له سالی ۱۹۷۰ را، شۆرش به جاریک بێ ناوه رۆک ببوو. له سالی ۱۹۷۴ دا به عسی - که زۆر پشت ئه ستوور بوون له یاری ده دانی رووسان - رایانگه یاند: که رکوک، خانه قین، سنجار و ناوچه ی شیخان به ر خودم وختاری ناکه وێ. واتا به زۆر شه ریان بۆ ساز کردینه وه. شه ر قه و ما یه وه...

لێ ره دا ده مه وێ و چانی ک بده م و با سیکی گشتی خۆم بکه م: ئهو چه ند ساله که من خۆم ده ها تمه شۆرش، چونکه له شۆرش به ناشو کری نالیم - مه درسه و خویندن نه بوو، ده مگوت با منداله کانم له خویندن بێ به ش نه بن؛ واتا ریسکی کم ده کرد. مسته فام گه یبووه شه ش و ده بوو دیپلۆم بستی ئی. زۆر زی ره کیکی بلیمه ت بوو؛ هه موو ساله له مه درسه دا یه که م بوو. زا گرۆسم گه یبووه دوو هه می را نه مایی. ئه ویش هه ر زۆر هه لکه و توو بوو. خانی چکۆ له ش ده بوا یه بچیته چواره می ئیبتیدایی. هه یچگاش ده ولت ته شقه له ی تینه ها لاند بوون. به عسی له سالی ۱۹۷۲ دا ویکه و تن، نزیکه ی چل هه زار کوردی «فه یلی» که سه ده ها سال بوو له عیراق ده ژیان، به تۆمه تی

ئىرانى بوون دەرکرد. كە ھات دەگەل ئىمەشى تىك دايەو، بۇ ئەو مەخارىج لە سەر بارزانى زىاد بكا و ئاوارەى زۆر بىنە دەستوپاگىر، ھەر كەس شىبەھيان لى دەکرد دەگەل شۆرشى بارزانىيە، بە نىوہ شەويك لە بەغدا دەريانكردن. كە لەوانەى ھەوہل كاروان، مالى من و سەد مالى تر بوون. پېش ئەو بە ماوہيەك «مەلاحەسەنى بارزانى» - كە خرمى نزيكى مەلامستەفا و ژنيكى پروسى ھەبوو - لە بەغدا جيرانم بوو؛ ھاتبوو ناوپردان. گوتم: مەلاحەسەن تكات لى دەكەم محەممەدى ئىمامى و ژنەكەى با بچنە خانوى مەوہ. وا دەكەم مندال و مالهەكەم بىنمە كىو. تۆمەز مەلاحەسەن بۇخوى بۆتە پياوى بەعسيان و خوى پى فرۆشتوون! ژنەكەشى جاسووسى سەفارەتى پروسە! چوووبو باسى منى ورد و درشت بۇ ئىدارەى ئەمنى بەعسى كەردبوو. شەويك سەعات دووى پاش نىوہ شەو پياوى ئەمنى بەعسى پزابوونە مالهەكەم، كىلىلى ھەموو ژوورەكان و دەرەكەيان لە «مەسووم» ساندبوو. بى ئەو بەھيلن ژن و مندال جلكى خەو بگۆرن يان جلكيان ھەلگرن، رەبىچەكەيان دابوون. مەسووم ھەر ئەوہندەى پى كرابوو دىنار و روبيك (بىستوپىنچ تەمەن) لە سەر تەلەفیزیون دەست بداتى. ئىتر سواری كامیونیان كەردبوون، بردبوویانە ئىدارەى ئەمن. لەوى لىيان پرسىبوون: ئىمامى و ژنەكەى كىن كە دەبوو بىنەو مالتان؟ لەوئە بردبوویانە دەرى بەغدا. دەگەل چەند مالى تر كە بەوانەو دەبوونە سەد، بە سەحرادا ھىنابوویانن و لە ھەولیرەو دەرچوووبوون و لە خوار ھاوینەھەواری سەلاحەددین دایانەزاندبوون. ھەر كۆرپكى تەمەنى لە دوازە سال و بالاترە، لە سەفيان دابوون، تىربارىان بەرانەر دانابوون كە ئىعدامیان كەن. ئەفسەرىك لەو دەمەدا گەيىوویە، نەيەشتىبوو مندالەكان ئىعدام كەن؛ بەلام بەرھەلداى چيا و چۆليان كەردبوون كە بۇ كۆى دەچن بچن! بە پى، بە ناو شاخ و جەنگەلدا ھاتبوون. كابرەك دوو مندالەكەمى سواری كەر كەردبوو. گەيىوونە شەقلاو. سەرمایە و پرووتن؛ ژنە لادىي جەلە كۆنى خۇيان دابوو بە ژنان. پياوان لە جلكى شىرى خۇيان منداليان لە سەرما پزگار كەردبوو. لەوئە چوووبوونە «ھىران» و «نازەنین». بە كامیون بارىان كەردبوون بۇ «رانىە» و لە مالى «مام قادرى باغەوان» شەويك مابوونەو. تۆزىك پۆشتە كرابوونەو و راست بۇ كەمپى ئاواران لە نەغەدەو، لە خىوہ تىكدا جى كرابوونەو و بە ژيانى پەناھەندەى ئاوارە ژابوون. من كە ئەو خەبەرەنەم زانى، ناردەم بە دزىەو مال و مندالەكەم ھاتنە حاجى ئۆمەرەن. پىم وایە يەكەم جار بوو مەسووم دىت بۇ مال بگىرى. زۆرم دلخۆشى دايەو. خانى كە ھەر دىتمى گوتى: بابە! زۆريان سواری كامیون كەردىن بە خۆپرايى و ھىچ پوولىشيان لى نەستاندىن! خۆزگەم بە دلى مندال كا...

جا بزانین من كە نزيكەى سى سال زەحمەتم كىشاو و ئەویش زەحمەتى فەرھاد، چم لى سىندرابوو: ھەشت ھەزار و شەش سەد دىنارى عىراقى، چوارسەد مسقال زىر و خشلی ژن، پرى شەش وەتاغ مافوورەى ئىرانى، كىتبخانەكەم كە باوەر كە قەت بە ملیون دىنارىشم نەدەدا. ئەو ھەموو سالە كىتیبى ھەلبۇاردەم وە سەر يەك نابوو. جگە لە عەرەبى و فارسى و توركى ئازەرى، ھەرچى بە كوردی لە ئەستەمببول و عىراق و سووریا چاپ كرابوو، ھەمبوو. دووسەد و بىست و ھەشت جلد ھەر شەرەفنامەى دەست لى نەدراوم ھەبوو. ديارى و جايزەى مەقالات و ئەو ھەموو عەكسە يادگارپانە و خولاسە بابى نزيكەى دوازە ھەزار دىنار و خانوويكى «ئىسكان» كە تەنيا قىستى پىنچ سالى مابوو، تەلەفیزیون و چەند رادیو، فرگازى ئىتالى و جل شۆر و ھەموو كەلوپەلى مالى تەيار و سازى شارستانی، مۇبلى ھەرە چاك، ھەمووى لە سەعاتىكى نىوہ شەودا

موسادەرە كرا. جا چۆن ژنىك كه به خويى دىل شەرىكى پەيدا بوونى ئەو ھەموو دارايىيە بوو و دەگەل گەسكىكىش عەلاقەى دلى زۆرە، لە پىرى بىنى ھاتۆتەو سەر سىفر و دەست بەتال و نانى پەناھەندەى ئىرانى بخوا، خەمگىن نابى؟! بەلام چار چىيە؟... دەلەين «جونەيدى بەغدادى» وەعزى دەدا، سەرى كۆرەكەيان بىرىبوو، لە كۆلانەو خەستىانە ناو كۆشى. گوتى: «ئەو مەنجهلەى من سەر ئاگرم نابوو، دەبوايە كەلاكىكى عەزىزى تىدا بكولى...».

داوا كەردنى ئازادى كوردستان لە مەنجهلەى جونەيد گەرمتر بوو؛ دارايى منىشى تىدا كولا و ھەلا-ھەلا بوو. يا ناھومىد نەبىن؛ ئەگەر لە ئىرانەو ھەلاتم، پىنجسەد و شەش تەنەم پى بوو. ئەگەر مال و مندالم بۆ ھاتن، شەش تەنەم ھەبوو. بەلام دوكانىكى عەكاسىشم شك دەبەرد. لە پاش دەولەمەند بوون، ئىستا شەش تەنەكەش شك نابەين! ئەو مەلاحەسەن بارزانىيەى بىو سەبەبى مال وىرانى من، ھەر بەعسى گرتيان و ئىعداميان كەرد. ژنەكەشى بە گوى پىچر-گوى پىچر خۆى گەياندەو ھەرووسيا.

پىگەى شاران نەمابوو. تەبرىش نەيدەو پرا ھات و چۆ بكا. رۆژىك لەو ناخۆشە گەورەدا «كەرىم نەستانى» - كە پىشمەرگەيەكى ئىرانى و زۆر ئازا بوو- لە حاجى ئۆمەران پەيدا بوو.

- كەرىم تۆ لە كۆيە دەژى، چۆنت وىراو بىي و بگەيە ئىرە و بۆچى ھاتووى؟
گوتى: من جاروبارە قاچاغىيەتى دەكەم و بە كۆپرە پىگەياندا خۆم لە جاش و سەرباز دەشارمەو. محەممەد مەولوود (مەم) بىست دىنارى حەقى پىگە داومەتەى كە سەد و بىست دىنار پوول بۆ تۆ بىنەم. زانىويە مالت ھەموو داگىر كراو و ئىستا بە دەستەنگى لە چيا ماويەو. لەو پىاوەتەيە كە ھىچ تەماحى دىيايى تىدا رەچاوە كراو و لەو لىقەومانە سەختەدا، برادەرىكى دەست كورت ئاوا دۆستى خۆى لە بىر نەچوو بىتەو؛ گريانەم ھات... جا چۆن نەلەيم ئافەرىم مەردايەتى راست! چۆن ھەزار دۆستى زمان خۆش و لە كەردارى پىاوانە بە دوور، بەقورىانى دۆستىكى وا نەكەم؟...

خىوەتەكىمان پەيدا كەرد. مالىە مەلامستەفا دانەو پىلە و كەل و پەلىان بۆ ناردىن و ژيانمان دامەزراندەو. ھەموو رۆژ تەيارەمان دەھانە سەر. مەعسووم لەو دەترسا من بەركەوم كە خۆم ناشارمەو؛ ناچارى دەكەردم كە ھەتا من خۆم پەنا نەدەم ئەويش خۆى نەشارىتەو. سەرما ھاتبوو. مالىان بىرە چۆمان؛ لە خانوويەكدا دەژايەين.

شەرى ئەمجارە زۆر بىر و حمانەتر بوو. ھەموو رۆژ ھەموو ئاوەدانى بۆمباران دەكران. رۆژ نەبوو چەند كەسەيك لە بەر چاومان نەكوژى. من دىسان ھەر لە سەر رادىو كوردى كارم دەكەرد. ژيان لە چۆمان زۆر دژوار بوو؛ دەترسام خانووەكە و مندالەكانم وەبەر بۆمبارەك كەون. ناچار گوتەم بچنە سابلاخ و ميوانى سەيد عەبدوللاى كولىجى بن! ئەگەر وىراى پراتانگى، بىمىنەو، ئەو رەنگە بتوانى لە گرتن رەگارتان كا. بەلام عەبدوللاى بىرام ھىچى بۆ ناكى و لەوانەيە خۆشى تووشى گىچەلى ساواك بىت. بە رۆژىكى زۆر ساردى زستانى ناردەنەو. چوو بوونە مالى سەيد عەبدوللا. چوو بوو ورمى گوتەسووى: ھەزار خرمى منە! مندالى ھاتوون ميوانەم. ئەگەر پايانە گرم ئابرووم دەچى و دەبى لەم شارە بار كەم. گوتىو يان ھىچ قەيدى نىيە؛ با ميوانت بن! تەبەقەى دوو ھەمى خانووەكەى خۆى بە ھەموو ئەسپايەكەو دابوونى و ئەوپەرى پىاوەتى نواندبوو.

ھىستان ھەر پايىز بوو، بارزانى لە سەفەرىكى تاران گەرايوو؛ گوتى: دەگەل شا دەربارەى تۆ

دواوم که چند ساله دۆستی منه و هاوکاری کردووم و ده بی به خشری. شا قه ولی داوه که پوره ونده که ت نه که ویتنه کار و تا خراپه ده گهل ئیران نه کا و گونا هی دژی ده ولته تی شاهه نشاهی لی روو نه دا، باسی نه کری و با بیته وه ئیران. ده ئیستا خۆت حازر که! بچو ورمی و خۆت به «سه یادیان» بناسینه!

گوتم: کاکه! کاری رادیۆم یه کجار زۆره، بر واش به قه ول و به لینی شا ناکه م. هه رگیز ناچمه وه.

گوتی: ئاخو من قه ول م داوه که ده گهل خۆم بچیه وه و له رابردووت نه پرسنه وه.
گوتم: کاکه! هه ر گا خۆت چوویه وه منیش ده گهل دیم. به لام ئیستا کار به جی نا هیلم.
له مانگی به فرانباری سالی ۱۹۷۵ د - نازانم کام رۆژ بوو - بارزانی دهاته تاران، گوتی تۆش ده گهل خۆم وه ره! هی نامه ورمی، چاوم به سه یادیان کهوت. کوردیکی کرمانشی بوو؛ که گوتی: به لی، مه راحمی ملوو کانه تۆی گرتۆته وه؛ ئیستا نازادی! گوتم: به و شه رته ساواک - ماواک له سابلاخ لیم نه پرسن.

- نا، خاتره م به! هه ر ئیستا که چووی با ساواک بته بنن. ئیتر کهس تازه باست ناکا.
ده گهل دوو ساواکی ناردیانه وه مه هاباد. چوومه ئیداره ی ساواک، «سه رهنگ ره شیدی» ناو ره ئیسی ساواکی مه هاباد بوو؛ ته له فۆنی له کولیجی کرد که وه ره کاریکی گرینگم پیت هه یه. که منی دیت گریا... ده گهل یا هاتمه وه مال. دوا ی وا بزانه سئ رۆژ چوومه وه ورمی. ده گهل مه لامسته فا و چه ندیک له هه والانی هاتینه تاران؛ له جیگه یه ک دابه زین که باشگای ساواک و جیگه ی میوانی خارج ی بوو به ناوی «شیان»؛ له وه په ری رۆژه لاتی تاران. مالی «ژه نه رال نه سیری» سه رۆکی بالای ساواک له نزیک ی ئه وئ بوو. دوو کهسی ساواکی، یه ک به ناوی «ئه مانی» که بریکاری نه سیری بوو، یه کی تریش به ناوی «کیسه چی» هه میشه لامان بوون. ئه مانی پیاویکی سه ر و روو خۆش بوو؛ زۆری من ده دواند. رۆژیک پرسیم: نه سیری له پیش تا وه لاتدا ده روا. خوا غه زه بی لی گرتوه که تیر ناخه وئ؟!

گوتی: نا، نه سیری به ناو معاونی سه رۆک وه زیره، به لام سه رۆک وه زیر (هوهیدا) له ماله خۆی ده رناکه وئ تا نه سیری نه چی له شاهه ده ستووراتی کاری رۆژانه وه رنه گری و پیی نه دات. جا نه سیری ده چیته مالی شا، که له خه و خه به ری بۆوه، ده ستووراتی لی وه رده گری و ده چیته مالی هوهیدا پیی راده گه یه نی...

کارمان هه ر خواردن و نوستن بوو. جاریک بارزانی و دوکتور مه حموود چوونه لای شا. خه به رمان وه رگرت که شا ده چیته «جه زایر». شه ویک ژه نه رال نه سیری هاته لای بارزانی، وه ک هه میشه ماچی کرد و دانیش و زۆر قسه ی خۆشی کرد. له پر هه لیدایه گوتی: بیستو ومانه عیراق مووشه کی وای له رووسیا وه رگرتوه که نۆ میتر درێژه؛ هیچتان نا هیلن و قرتان ده که ن! دوکتور مه حموود گوتی: ئیمه فیره مردن بووین؛ له و شتانه ناترسین!

گوتی: دوکتور تۆ نازانی قسه بکه ی! ئه علاحه زه تیش هیچ که یفی به قسه ی تۆ نه هاتوه. من هاتووم شتیکتان پی رابگه یه نم؛ ئیرانی شاهه نشاهی به سه ده ها هه زار دۆلاری یاریده ی شۆرش داوه. به چه ک و سه ربازی خۆشمان هاتوینه یاریده تان. ئیوه هیچ به هره تان پیوه نه ماوه. گه وه کانی له شکر تان هه موو دن؛ هه ر خه ریکی گیرفانی خۆیان؛ چه ند جارمان گوتوه «حه سۆمیرخان»، «عه لی شه عبان»، «ره شید سندی» و کی و کی دز و خاینن به شۆرش!

دەريان كەن! بە قسەتان نە كړدووین. ئیستا لەم شەپږه گەورە یەدا هەرچی سەرانی شۆرش و فرماندە ی هیږه کانتانن له شارانئ ئیران ږایده بویرن و کەسیان له جەبەه نییه. پەنجا هەزار گوللە تۆپمان له داوینئ چپای «ژۆک» تەقاند و سەنگەرمان بە عەرەبان بە جئ هیشت، پێشمەرگه نەچوون سەنگەرەکان داگیر کەن. یاریدە داننان جگه له زیان بو ئیران هیچ بەهره نەدا. شا دەگەل سەدام ناست بۆتەوه و له ئەمرۆ بهو لاوه لەشکری خۆمان دەکیشینهوه و ئیوهش دەبئ تەسلیمی بە عس بن! ئەگەر ږاکەن و بینه ئیران پەناتان دەدەین. دەنا ئەگەر هەر شەپږ بکەن، لیتان دەدەین و یاریدە ی بە عس دەکەین. ئەوا پەيامی شاهەنشاهم پئ ږاگە یاندن. خۆتان فکری لئ بکەنەوه!

نەسیری ږۆیشت. ماتیهک بالی به سەر مه جلیسه که کیشا. مهلامسته فا گوتی: ده لئ چي؟ من - که ئەمانی تی نه گا- له کاغه زیک نووسیم: به برۆای من پێشمەرگه نه هیلن ئیرانی چه که کانیان بینهوه، ئیمه ی که ههوه ل جار به سیسه د تهنه گهوه شۆرمان کړدوه، ئیستا به چل ملیۆن فیشهک و بهو ههموو تۆپ و گولله تۆپهوه، هیزیکي زۆر گهوره یین. هەر کاریکی وا بکەین تۆ له تاران نه گرن و ږیگهت هه بئ بچیهوه، لهوئ تا توانیمان بهر نه نگاری به عس ده بین. ئەگەر زانیمان خو ناگرین، تۆ ئیختاریک ده ده ی به ئیران که ناچارم به ههموو هیزی چه کدارمه وه بيمه کتوه کان و ناو جهنگه لی ئیران. لیم ږوونه شا له وه دترسئ و هەر بو ئەوه شەپږی کورد، ملی خۆی نه گری، دیسان ناچاره یاریدەمان بدا.

بارزانی نامه کە ی منی خوینده وه و دای به دوکتور مهحمود و گوتی: بیخوینه وه و بیسووتینه!

کهوتینه خه می ئەوه که بارزانی بتوانئ له گرتن ږزگاری ببئ. ږۆږ به ږۆږیش خه بهر ده هات که دوا ی ئەوه پێشمەرگه زانیویه ئیران دهستی لئ بهردا ون و یاریدە یان ناکا، کهوتونه شەپږ کړدنیک که هەرگیز نه دیتراوه. به گوشتی ږووت هجووم ده کەن و عەرەبان قږ ده کەن! به بارزانیمان پێشنیار کړد که تیلگراف له مهسعوود و ئیدریسه وه بیت بهو مانایه: پێشمەرگه هیچی به قسه ی ئیمه ناکەن. تا بارزانی خۆی نه به تەوه، نه دهست له شەپ هه لده گرن، نه واش ده کەن لهشکری ئیرانی بیتەوه و سەریان بئ کلاو بمییتەوه. تیلگرافه که کاری خۆی کړد: ئیرانی گوتیان بارزانی زوو بگاته وه و پێشمەرگه ږازی کا که دهست له شەپ بهردەن. له ناو خۆدا - هەر له تاران - قەرار وا درا هەر که بارزانی گه یشته وه دیوی عیراق، دهست له شەپږی جەبەه یی بهردا و مل له شەپږی چریکی بنیته وه. بارزانی نه گیرا و هاتینه وه ورمئ. له وێهه سەریکی ماله وه م دایه وه، وه سیه تی یه کجاریم کړد که ده چینه وه کئوان و شەپ ده کەین. ئەسپایی پێشمەرگه یی: قروۆشکه ی چا، ده رزی و ده زوو و ورده بابەتم تیک نا. چوو مه نه غه ده و ده گەل بارزانی چوو مه وه حاجی ئۆمه ران.

له راستیدا پێشمەرگه ی ساده - نه ک فرمانده زله کان - که دیتبو یان ده بئ هەر بهر وایان به خۆیان بئ، زۆر شەپږی زۆر پاله وانه یان کړدبو؛ دهشیان کړد. زۆر باش گهرم داهاتبوون. بهلام ئیستاش نه مزانی چۆن بوو که بارزانی له شەپږی چریکی کړدن په شیمان کرایه وه. پیم وایه یه که م پیری و بئ تاقهت بوونه که ی بوو، دووهه میش دهیدی که هه والانی چه ند ساله ی زۆر فاسید بوون و تا سەر ده گەلی ناکەن.

له پږ فرمان ده رچوو که پێشمەرگه له هه موو جەبەه کان تهنه نگ دانئین و دهست له شەپږ

بەردەن...

لە ژياندا رۆژى وا تالم نەديوو. پيشمەرگەي كوردستان دەستە-دەستە دەهاتن، بە دەنگى بەرز دەگریان، تەفەنگیان دەشكاند و دە چۆمیان داويشتن. تووشى ھەر كۆنە فەرماندەيەك ببوونايە دەيانكۆشت. لەو تالتر ناڤ: پازدە سال بە ئاواتى ئازادى كوردستان خۆت لە بەرانبەر گولەي داگیركەراندا راگرتبى، ئەو ھەموو كۆشتەت داڤى، ئەو ھەموووت لە دۆژمن كۆشتبى، ئیستا بە جاريك ھەموو ئاوات تيك رووخاڤى و بى ھومىد و ھەناسەسارد كەوتیبە دەشتەو... بەعسى عەفوويان راگەياند؛ بەلام چەند رۆژى ھەوئل ھەر پيشمەرگەيەك چوو خۆى تەسليم كا، دەست بەجى كۆشتيان. چوومە كۆيستانى حاجى ئۆمەرەن بارزانيم دیت. گوتم:

- كاكا! تا ئیستا خزمەتكارىكى كوردستان بووم؛ تۆشم بە دروشمى ئەو خزمەتە زانیو. وا ئیستا ھەموو شتمان دۆراندوو. تۆ دەچىە ئێران. من سوور دەزانم نە شای ئێران قەول و قەرارى ھەيە، نە منیش عافوو دەكریم. ھاتووم خواحافىزى يەكجاریت لى دەكەم و سەرى خۆم ھەلدەگرم بزانم لە كوئى شرت و گوم دەبم...

- تۆ كە ناڤە ئێران، لە عیراقیش دەست بەجى ئیعدامت دەكەن. رینگەش لە ھەمووى پیاو كۆشتە و نائەمنیە، دەچىە كوئى؟

- جەناب! ملی رى دەگرم! ھەر چۆنىك بى ئەگەر ژيانم ماڤى، لە گوندىك دەبمە پەناھەندە، دەرس بە منداڤان دەلیم؛ مەلایەتيان بۆ دەكەم. خۆم دەشارمەو كەس خەبەرم نەزانى. ئەگەر بتوانم خۆم بگەيەنمە سنوورى سوورى، دەچمەو جزیرى و زۆر باش دەتوانم لە ناو كوردەكان خۆم حاشار دەم. بەلام بە ھىچ جۆرىك حازر نیم بئیمەو ئێران؛ چونكە دەزانم عەجەم ھەرچى بلىن درۆ دەكەن و لىم روونە بە زەلیلى دەمكوژن. یان دەبى خزمەتى ساواك بكەم كە زۆرم لە مردن بى ناخۆش ترە و بە ھىچ جۆرىك نایكەم، یان دەبى لە زیندان و ژىر شكەنجەدا گيان بەدەم. گەردنم ئازا كە و خواحافىزان! بزانين خودا چى قەرار داوە...

بارزانى تاوىك لىمى دەروانى و سیفارى دەكیشا و جوايىكى نەدامەو. دەیدى زۆر دلم پەرە و گریان گەرووى گرتووم. گوئى:

- ھەژار! ھەر لە سابلاغەو و اتا سى سال دەبى دۆستى منى. ئەوا چەند سالیشە پیکەو. من تۆم بە وەفادارتر پیاو زانیو لەوانەى كە ناسیومن. لە بیرتە كە بە ئەحمەد تەوفاقت گوتبوو ئەگەر بارزانى بىتە پۇلیسى دەولەت، ھىشتا دەستى لى بەرنادەم؟ لە بیرتە كە لە كۆپە گوتت ئەگەر بە تەنیا لە سەر بەردىك بى و ھەموو دنیا دۆژمنت بن و ھجوومت بۆ بكەن، من دیمە لات لەو سەر بەردە؟ ئەگەر ھەموو كەس تەنانت كۆرى خۆشم لىم دوور كەونەو و بەجیم بیلن، ئەوئەندەم كار لى ناكە تۆ لە ئاخىر دەمدا - كە زۆر تەنگانەيە - بەجیم بىلى. تۆ دەتگوت ئامادەم بە گەفتى تۆ بمرم. دە ئیستا بەجیم مەھىلە! وا بزانە ئێرانى دەتكوژن. وەفادار بە و لە رینگەي رەفاقت و وەفادارىدا گيان بەدە! ئەمروش نەبى ھەر دەمرى. حەیفە بە وەفادارى بۆ دۆستى چەند سالتە نەمرى...

گوتم: قوربان بەسیەتى! ئامادەم تا دەمرم وەفادار بىم. لە ئێران بىمكوژن یان حەتا ئابرووم بچى كە لە كۆشتن خراپترە بەجیت نایەلم. سەرم لە ریتاڤە و لە كوئى تۆ پیت دابننى، خاكەكەى قىبەلى منە! ئەوا گيانم پيشكەش بە وەفادارى تۆ بى و تۆ بىخەيە بەر سەگ، فەخرى پى دەكەم....

ھەر چەند لىم ۋەك پۇژى پۈۋىك بوو كە ئىرانى دە سەرمەۋە ناچن ۋ قەت دە پۇژى نابا دەمگرن ۋ ھىچ نەبى لە زىنداندا دەمپزىتن، خۇم ئامادەى ھاتنەۋەى ئىران كرد. مام عەلى عەجەمىم دىت، فرمىسكى بە پىشە سپىيە كەيدا ھاتە خوار...

- مام عەلى بۇ دە گرى؟

- خەمى تۆمە. منىش دىم بۇ ئىران.

- كاكە دىيە چى؟ پىرەمىتردىكى ۋەك تۆ عەمەلەيىشت دەس ناكەۋى، عەرەبىش باۋەر ناكەم كارىان بە پىرىكى ۋەك تۆ ھەبى. بۇ خۇت لە زىنۋى بمىنەۋە... مام عەلى لە بىرم چوۋ: دوو شوۋشە ئارەق لە مالى سولەيمانى پىشمەرگەيە؛ پىنى دەلىم بىتداتى!

بە چەند رانندەيەكم گوت بمباتە چۇمان؛ ھىندىك كىتىم لەۋىن بىيانەيىم. كەس نەيدەۋىرا بى؛ لە ترسى پىشمەرگەى ناھومىد كراۋ. «خوسىن كاۋانى» گوتى من دەتەبەم. لە پىگە لە چەند جى پىشمەرگە رايانگرتىن، دەيانگوت: مام ھەژار! تۆ پىۋى چاك بوۋى؛ دز نەبوۋى. ئىمە دلمان نايە تۆ بكوژىن... گەيىمە چۇمان، رانندە گوتى برسىمە. گوتىم با بچىنە لاي كاك سولەيمانى پىشمەرگەم، نانپىكت بۇ پەيدا كەم. ئەگەر چوۋم چەندىم پى سەير بوو: مام عەلى بە عىشقى دوو بوتل ئارەقەۋە، لەۋ خەتەرە نەترسابوو، ھاتىوو ۋەرى گرتىۋا بە ناۋ دەنگى تەقە ۋ گرىانى پىشمەرگەدا ھاتمەۋە حاجى ئۆمەران. ھەر ۋا كارۋانى مال بوون دەپۇيشتىن. گوتىان پىۋى ئىرانى لە سەر سنوۋر چەك ۋ كىتىب دەگىرنەۋە. دەمانچەكەم دا بە مام عەلى، كىتىبەكانىشم بەجى ھىشت. لەگەل ترومىيلىكى ماله بارزانى ھاتمە نەغەدە. لەم ھەرا ۋ ناخۇشەدا لە بىريان نەچوۋوو رادىۋكەم بدزن!

لە ناۋ فەلەكەى نەغەدەدا دەگەرەم، «كۈرى رەش» (عەلى كۈرى پىشەۋا قازى محەممەد) دابەزى ۋ يەكترمان ماچ كرد. عەلى گوتى: زۆر بە داخەۋەم كە ئىۋە تازە ھاتنە ئەۋ دىۋە من لە ئەلمان بووم. زۆرى بەخىراتن كردم ۋ پۇيشت. پاش ماۋەيەكى زۆر، پۇژىك لە كەرەج ھاتە لام، گوتى بمبە لاي «شىرازى». لە پىگەدا گوتى: حەيف كە ھاتىە سابلاخ لەۋى نەبووم.

گوتىم: كاكە! لە نەغەدە دىتىمى، گوتىم مىنىكى كە زۆر لە بابى ئەۋ نىزىك بووم ۋ ئەۋىش ئەۋەندە دەستى دەپوا، ھىچ نەبى دەلى بچنە ناۋ خانوۋىكى مەۋە لە سابلاخ تا فكىرىكتان بۇ دەكرىتەۋە. تۆ ئەۋ پىۋەتەيەشت لە دەست نەھات. ئەگەر ئىستاش پىت دەلىمەۋە بۇيەيە كە ھىچ چاۋم لە چاكەت نىيە. بەلام كولىجى تۋانى ئەۋ كارە پىۋاۋنەيە بكا. حەزم دەكرد تۆش زۆر پىۋاۋى!

گوتى: ھەژار! دەۋلەت مىنى كرده دەسمال كاغەزى؛ چلىمى خۇى پى سىرپىم ۋ ئىتر قەدرىم نەما!

- كاكە! پىۋاۋى نەدەكرى بە دەسمال كاغەزى. فەرموو با بچىن شىرازىت نىشان دەم! دۋاى چەند پۇژى، لە نەغەدەۋە پەگەل بارزانى كەۋتم ۋ ھاتمەۋە تاران. ئەمجارە لە مەيدانى تەجرىش لە مالىك بوۋىن كە ئەۋىش ھەر سەر بە ساۋاك بوو. پۇژانە دەگەل «خەمەى عەزىز» شەش سەعات بە پىادەيى خەيابانى تارانمان گەز دەكرد. نە كار ۋ نە بار... ئىجازەم ۋەرگرت بچمەۋە سەرى مال ۋ مىندالىم بدەمەۋە. «ئەمانى» گوتى لە مەھاباد شوناسنامەى خۇت ۋەرگرمەۋە! دەفتەرچەى پەناھندەگىت لى دەستىنەۋە. چوۋموۋمە سابلاخ.

دەلىن شاعىران بە خەيال كۆشك لە پىشت ھەوران دروست دەكەن؛ بەلام ناتۋان تىبا بىزىن.

من ته گهرچې ههمو ژيانی خۆم دۇراندېوو، به لام دهمگوت خه لکی سابلاغ لیم پروونه نه و ههمو ماندوو بوون و ژيان به فیرو چوونه ی منیان هر له بهر چاوه و رهنکه زۆرم جورمهت بگرن. به لام تهواو پیچهواوه بوو. هیچ کهس نهیده ویرا تهنا تهت جوابی سلاویشم بداتهوه. چهند کهسیک وهک «سهعیدخانې هومایون»، «خاله مین»، «یووسف نهورامی» جاری وا بوو دههاتن سهریان ددهام. که له مالیش دهرده چووم، دهچوومه دهواخانه ی «تهییووبیان» که خزمم بوون، یان سهرم له کتیبخانه ی «خهلیل موهفهقی» ددها. تهنیا دوو کهس هه بوون که منیش و سهعید ناکامیش دهچوونیه دوکانیان و به پرووی خۆشهوه دهیانندواندین: «حاجی موته للیب» و «وهستا محهمه دی شووشه فروش». بهک دوو جاریش چوومه دوکانی «سدیق حهیده ری». له شار و خه لکه که ی تهواو بیگانه بووم. ناچار هر له به یانییه وه تا ئتوار له سهربانی مالی سهد عهولای کولیجی داده نیشتم و دهمروانیه کۆلان و دهم چم.

پیاهه ق بلې، «حه مه دی که ریمی» باش بوو؛ هات وچو ی ده کردم و منداله کانمی به ترومبیلی خۆی دهگیرا. شهویک دههاتمه وه مالی کولیجی، له پشتته وه یه کیک بانگی کردم؛ «جه عفه ری که ریمی» بوو که له زهمانی کۆمه له دا زۆر ناشنای نزیک بووین. گوتی: بیه خسه که نههاتوومه لات؛ له مال نه بووم.

گوتم: کاک جه عفه ر! خه بهرم هه یه له مال بووی. چاویشم له وه نییه تۆ بمناسی. حه مه دی برات تۆی لای من پروو زهره د کردوو که دهویرئ بمدوینئ...

تووشی که سانیک ده بووم له سهر خه یابان، دۆستی قه دیمی بوون؛ به چاو سلاویان ده کرد و زوو تیده په رین. ههمو کهس لای وابوو هر نه م رۆژانه من ئیعدام ده کریم و نهوانیش به تۆمه تی سلاو له من کردن، تووشی به لا ده بن. به راستی زگم بهوانهش ده سووتا. هر پیم خۆش بوو زوو سابلاغ به جئ بیلیم. شتیکش که زۆر له بهر دلیم گران هات: دهمدی هیچ سابلاغیه ک خۆ به کورد زانینی له بیر نهماوه؛ سهر و بنی ههمو قسان، له ههمو شوینان، سفته و بانک و فهرش و نهغدینه بوو. سابلاغیک که مه رکزی مه ر و مالات و ماست و رۆنه، ماستی قوتووی تهویریزان ده کری! هیچ وهک کوردستان نه دههاته بهرچاو...

ره فیقی سابلاغم هر نه و عیراقیانه بوون که مالیان هاتبووه سابلاغ. ده گهل ئهوان دهچوومه قاوه خانه و گهران. به یانیه ک له خه وهستام، گوتیان ژاندارمیک له ناگاه ی شاره بانیه وه هاتبووه دوات. عه بدوللای برام و سهد عه بدوللای کولیجی گوتیان ئیمهش ده گهل تا دین.

- نا کاکه خۆم ده چم بزانم چییان دهوی.

کابرایه کی کورد (ره ئیسی ناگاه ی) دهستی به برسیار کرد:

- ناوت؟ عومرت؟ تۆ وهختی خۆی کومؤنیست بووی، هه لاتووی... له و قسانه.

گوتم: تۆ کوردی سابلاغی؟!

- به لې!

- کاکه خۆت نا، باوکت، دایکت، قهت بۆیان نهگیراویه وه که کۆمه له هه بووه، قازی محهمه د

هه بووه، داوای ئیستیقلال ی کوردستان کراوه؟!

- نا، نه میستوه!

- حزم ده کرد بیستبات! من داوای دابهش بوونی خاکی ئیران و ئیستیقلال ی کوردستانم

کردوو؛ قهت هئنده خویر ی نه بووم کومؤنیست بم!

- تۆلە دوڭتۇيە ھاتوويە سابلاخ، بۇ خەبەرت بە شەھەربانى ئەداۋە؟! ھەرچى دەپرسى و جواب دەدەمەۋە، دەينوۋسى.
- دوڭتۇيە؟ ۋا من ھەوت رۆۋە ھاتوۋمەۋە! تۆ بە ھەموو زىرەكى خۇت دوڭتۇيە پى زانىۋە؛ كەچى مالەكەشم لە نىزىك شارەبانييە!
- ئەۋانە ئىمزا كە!
- خوڭدەمەۋە، ئەينوۋسىۋو ھەوت رۆۋە ھاتۇتەۋە. گوتىم:
- تا ئەنوۋسى ئىمزاى ناكەم! دەبى دەۋلەت بزانى ئاگاھى چەند وريايە! ژاندارمىكى بەۋ پەرۋەندەۋە دەگەل ناردەم بۇ ساۋاك كە بە ناۋ بازاردا تىپەرپىن. لە ساۋاك كابرايەكم دىت بە ناۋى «تۈيسەرگانى». ھەر مىنى دىت مىلى لە جىنئودان بە ژاندارمەكە نا:
- بۇچىتان ھىناۋە؟ كى گوتۇۋە؟
- تەلەفۇنى لە ئاگاھى كەرد و چەند جوڭتۇيەكى بەۋىش دا.
- بە شەرەفم نەمانگوتۇۋە و ئاگاشمان لى ئەبۋە تۇيان بانگ كەردۋە و ھىناۋيانىيە ئىرە!
- ئاغاى تۈيسەرگانى! مىن ھىندە سادە نىم. بە شەرەفت ئەگەر ئىۋە داۋاتان نەكەردمايە، ئاگاھى - كە سەگى خۇتەنە - ھەدى نەبۋو بانگەم كا. ئىستا بۇ چىتان ھىناۋم؟ ئاخىر سەيادىان ۋەك تۇ سوڭىدى خۋارد كە كەس باسەم نەكا.
- بە ھىندە سوڭىد و قورغانە ئىمە ئاگامان لى ئەبۋە؛ بەلام تازە ھاتوۋى، چەند پىرسىارىكت لى دەكەم! ئەگەر پىت خۇش بوۋ جوابىم بەدەۋە.
- بەلى فەرمۇ!
- غەبدۈرە ھمانى قاسملوۋ دەناسى؟
- برادەرىكى خۇشەۋىستەم.
- لە كوڭيە؟
- لە پراگ مامۇستاي دانىشگايە.
- دەرسى فارسى دەلى؟!
- ديارە خۇت نايناسى. ئەۋ پياۋە نۇ زمان دەزانى، دەرسى ئىقتىسادى سىياسى بە زمانى چىكى دەلى.
- كومۇنىستە؟
- باۋەر ناكەم؛ چونكە حىزبەكەى مەلاى نوڭزەكەرى تىدايە، سەيدى تىدايە. رەنگە مىللى بى.
- ھەمىد خوسرەۋى دەناسى؟
- بەلى، ئەۋەى دوو مانگ گرتوۋتەنە و لاتان ۋايە جاسوۋسى رۈۋسانە.
- چۇن پياۋىكە؟
- باۋەر ناكەم رۈۋسىيە ئەۋەندە نەزان بى پۈۋلى خۇى لە ھەمىد خەرج بكا تا جاسوۋسى پى بكا. ھەمىد لە بازار بەرەلاى كە، مالە خۇى پى نازانپتەۋە!
- دوكتور مرادى رەزماۋەرى دەناسى؟
- بەلى، ئەۋ بۇيە دەبى جاسوۋسى گەۋرەى رۈۋسان بى؛ زۇر زىرەكە. بەلام لە نىۋان ئەلمان و مۇسكۇدا ھاتۋچۇ دەكا و جارۋبارەش دىتە بەغدايە.
- تۇ پىت خۇشە لە سابلاخ بى كە ۋەتەنى خۇتە؟

- ھز دھکھم لھ چابھار بھ نھک لھ سابلاغ! ئھم ھینانھم بۆ ساواک دھزانم بۆ چیبھ: بھ ھزاران پیاوی بیکار ھبھ نانی شھوی دھست ناکھوئ، منیان کھ لھ کتیبخانھ دیوھ، یان لھ دھواخانھ، بھ پھلھ یھکیک ھاتۆتھ لات: ھھژارم دیت سلاویان لیدھ کرد! تۆش رھنگھ دھ تمھنیکت مژدھ دابنئ. ھھموو رۆژ تاقھتم نیبھ بئیمھ ساواک و بلاوی بکھنھوھ کھ من بوومھ تھ ھاوکارتان. ھھر ئیستا دھچمھ لای سھبادیان و بزائم بۆچی قھولی دا کھ ساواک کاری پئیم نھبئ و درۆی کرد؟

لھ ساواک رزگارم ھات و ئیتھر تازھ ئھو خانووم نھدیتھوھ. داواي شوناسنامھم کردھوھ. گوئیان ژمارھت چھند بوو؟ خوشکھم گوئی: کاکھم پئیش منھ و ژمارھ ی ھزار و چوارسھد و پھنجا و دووھ. شوناسنامھ ی خۆم و مندالھ کانم ساند.

زۆر رۆژان دھچوومھ نھغھدھ: وا دھبوو چھند شھوئیکیش دھمامھوھ. جاریکئ تر لھ سابلاغھوھ ھاتمھوھ تاران. رۆژیک نھسیری ھاتھ لای مھلامستھفا، بھخیراتنی منئ کرد. بارزانی پئی گوت: ھھژار دھگھل من ھاتۆتھوھ. دھبئ کاریکئ ھبئ پئی بژی و نابئ لھ خۆشم دوور کھوئتھوھ. گوئی: بھلئ خانوویکئ دھدھینئ لھ نزیک تۆ بئ. بھلام لھ بیرت نھچئ، شا ھھر فھرموویھ «پھرھندھ ی وھگھر مھخن!» ئیمھ ناتوانین کاری بدھینئ. بھلام بۆ خاتری تۆ، ئھو بۆ خۆی ھولی کار بدا، ئھگھر لھ ئیمھ پرسیار کرا، دھلئین موافقین. خۆت دھزانی سپووری جادھش بھ بئ موافقھتی ئیمھ دانامھزئ!

بارزانی چۆوھ نھغھدھ کھ مالی لھوئ بوو. منیش چوومھ مالیک کھ ھھر ساواک بۆ دوکتور شھفیق قھزازی گرتبوو. شاخھوانیش -کھ موھھندسئیکھ- ھھر لھوئ دھژیا. ھھقی نوستنم نھدھدا، ماوھیک و ماومھوھ: نھ کار، نھ بار. کارمان ئیوارھ سینھما و شھو تھماشای تھلھفیزیۆن بوو. پاش ماوھیک دوکتور شھفیق دھرۆیشت، ھاتنھ سھرمان کھ ئھم مالھ چۆل کھن! شھفیق ناو مالھکھ ی خۆی -جگھ لھ تھلھفیزیۆن و ستوریۆ و یھخچال و شتی بھقیمھت کھ فروشتنی- دا بھ من؛ کھ تۆ مالت نھماوھ. ئھوانھم بردھ ژووریکھوھ کھ ببوھ مھزلئ بارزانی. «عبدالوھزاق مھنگوری» ناویک ھبوو کھ چھند سال بوو لھ تاران دھژیا و کۆنھ پئیشمھرگھ بوو؛ زۆربھ ی شتھکانئ لی دزیبووم. داخم ناچئ کھ دھفتھرئیکئ شیعھر و چھند یادداشتئیکئ منیشی دزیبوو؛ نھیدامھوھ.

ساواک خھریک بوو خانوو بۆ بارزانی و ھھوالانی پھیدا کات. چھند شوئیتیکمان دیت، بارزانی رازی نھدھبوو. یھک لھوانھ عمارھتئیکئ جئ سھفارھتی ئینگلیس لھ شاھاباد بوو لھ بن چبای ئھلبورز کھ «خوړم» کړیبووی و دھسکاری تپیدا دھکرد. خوړم مھم دی. ئازھربایجانئیکئ زبیری قامک ئھستوو، کھ دھیانگوت لھ فھلھلھوھ بۆتھ خواوھنی ملیۆنھا ملیۆن. کھ ھات ئھمانئ پئی گوت دھمانھوئ ئھم خانووت لی بکړن. گوئی: خودا شاھیدھ من نۆکھری شاھم!

گوتم: ئھمانئ! بھ ھایاتی خۆی قسئیکئ راستئ کردوھ!

ئھمانئ زۆر پئیکھنی. چووینھ سھیری پارکی خوړم کھ ئھویش موئکی خوړم بوو. کھ ھاتین برۆین خوړم گوئی: مھرۆن دھنیرم کۆکاتان بۆ بئین! بارزانی گوئی: بوولھ کھ لھ گیرفانت بمئئ باشتړه!... لھ گھوھر دھدھشتئ کھرھج زۆر خانوویان نیشان داین، بارزانی قبوولی نھکرد. ئاخری بریار درا لھ عھزیمھ ی کھرھج چھند خانوویک بکړن و تییدا ببینھ پھناھندھ.

وھختئ لھ خانووھکھ ی دھگھل شھفیقیان راگوئزئین، «ئاغای موئینی» ناوی ساواکی -کھ لھ

دوايه كرا به ئەستاندارى ورمى- گوتى: تۆ له ئوتىل ديامۆند دادەمەزرىنين له سەر حىسابى خۆمان. شەويك لەوى مام؛ وەك له تەويلەدا بىم. بەيانى به كاك موحسين دزەيىم گوت -كه كاروبارى ئىمەى ئاوارەى هەوالانى بارزانى بەرپۆه دەبرد- كاكە! نه شەو چوار دینار حەقى خەوم بۆ بدەن، نه هېچم لیتان دەوى. چوومه لای رەسوولى برام. پەتويك و بەرهەيوانىك، ئىتر له منەتى ساواك حەسامەوه.

خراپ نىيە باسى رەسوولت بۆ بكەم: گوتم دايكى برا و خوشكەكانم ساليك دواى مەرگى بابم مێردى به سەيد حەمەدەمىن ناويك كردهوه كه ورده مالكيكى تەرەغە ببوو. رەسوولى لەو سەيدە ببوو. دايك كوێر ببوو. مێردەكەى لى وەرەز ببوو. هینامەوه لای خۆم له بۆكان. رەسوول منداليكى زۆر چكۆله بوو كه بەجێم هېشت. له سالانى ئاوارەيىمدا خويندبووى. رۆژىك له «هەلشۆ» كابرەيك گوتى: موعەللىك له سەردەشت زۆرى يارىدە داوين. دەلى براى هەژارم و ناوم رەسوول قادرييه. خوا شوکور رەسوول گەبوەتى و بۆتە پىساو... له نازربايجانەوه دوور خرابووه و له تاران ببوه موعەللىم و من كه هاتمەوه تاران، له ئاپارتمانكىدا دەژيا و موعەللىمى دەکرد و كرديبوومه خانهخويى خۆم.

«مەلاجەمىل رۆژبەيانى» - كه باسەم كرد- دۆستى زۆر له مێژينهەم ببوو؛ هەر له بەغدا دەمناسى. له ئەدەبىياتى عەرەبى و كوردى و توركى، زۆر نووسەرى چاكە. له هەمەدان، كه له جەلال و جەماعەتى جوى ببووه و هاتبوو تاران، قەوليان پى دابوو بىكەنه مامۆستای دانشگا. بەلام درۆيان دەگەل كرديبوو. له رادىۆى «بروون مەرزی» دامەزراوو. هەرچەند بە مەلامستەفایان گوتبوو دژى تۆيە، بەلام هەر خۆشم دەويست. «شەمسەدين فەقى» به ناوى «ئەمىر قاسمى» له تاران وەكلى بارزانى بوو. جاريك هاڤه حاجى ئۆمەرەن. نامەيەكم دايە بۆ مەلاجەمىل، دوعا و سلاو و ئەحوالىرسى. نامەردى كرديبوو، به بارزانى گوتبوو هەژار ئىستاش دەگەل مەلاجەمىل دۆستە. بارزانى لى پرسىم، گوتم: بەلى نامەم بۆ ناردوو. من مەلاجەمىل زۆر خۆش دەوى چونكه زانايەكى گەورەيه و فەرقى دەگەل مەلایانى كورد زۆرە كه هېچيان هېچ نازان... دوو نوسخەش شەرەفنامەم بۆ ناردبوو كه يەكيانى دابوو به دانشكەدهى ئەدەبىيات. هەر كه هاتمەوه تاران دىتمەوه. زۆر دەچوومه مەنزەكەى. رۆژى جومعان دەچووینە دەرى تاران بۆ سەيران. پێكەوه چەند جار چووینە دۆلى چالووس و وەرەمىن.

قەرار درا كه مالهكەم بىنمە كەرەج و له بارزانى نزىك بىم. چوومهوه سابلاخ، دەگەل چەند ماله عىراقىيەكى له نەغەدە و سابلاخ هاتمە كەرەج و له خانوويكىدا -كه ئىستای تىدام- دامەزرام.

دەگەل مەلاجەمىل كەوتىنە كار پەيدا كردن بۆ من. عەريزەيەكم نووسىبوو به بى ئەوه ناوى كەس بێم: من كه ناوم و شۆرەتم فلانە. عەرەبى و فارسى و كوردى دەزانم. ئەگەر كاريك هەبێ دەيكەم... دەگەل مەلا له زۆر دەرگامان دا، كەس گوى بە كلاومان نەپتوا! رۆژىك چووینە ئىدارەى «خانلەرى» كه شاعىرى مەشهورە و مەلاجەمىل گوتى: ئەم شىعرى هەلۆى - كه تۆش نەزمت كرديوو- كرديتە كوردى. گوتى: ئادريسم دەنى كاريكى بۆ دەدۆزمەوه. به خوا ئەويش هېچى لى شين نەبوو.

«عەلى خانى سەيفى قازى» له كەرەج جيرانم بوو. رۆژىك گوتى: له كۆبونەوهيەكى ئەدىباندا چاوم به جەغەريان كەوتوو. گوتوو: پياويكى وا شاعىر و كورد هەيه. گوتى: حەز دەكەم

بیبینم. ده گه لیا چووم. به نیشانه یه کی که درابوو به علی خان، گه بیستمه جه عفریان. هەر له رپوه به عاره بی قسه ی ده گه ل کردم. عهره بی به له هجه ی لوبنانی زور باش ده زانی. زور شاره زای ولاتی عهره بیان بوو. باسی زور له شاعیران و نووسه رانی عهره بی لی پرسیم. عهریزه بۆره بی ناوه کهم دایه؛ گوتم: ناغای جه عفریان! عهره ب ده لی پیاو له سهریه تی به قازانجی خوی حهول بدا؛ به لام زه مانه له سهری نییه ئاوات پیک بیتی. که نه وه شیعریکی عه بییه. گوتی: با بزانی؛ به لکو نه مجار جیگه ی خوی گرتی! ده رکه وتین. ته له فونی بۆ «میرافتابی» کردبوو که کتیبیکی عهره بی بده نی به فارسی ته رجه مه ی بکا. له سهر بیری مه لاجه میل قه رار کرا تاریخی سوله یمانی و ده وره ی - که نه مین زه کی به کوردی نووسیویه و مه لاجه میل له به غدا کردوویه به عهره بی - له عهره بیه که وه بیکه مه فارسی. بۆ یه کهم جار له تاران ده ستم له کاریک به ند بوو که مانگی دوو هه زار تمه نم بده نی. له خوا به زیاد بی. رۆژیکی دیکه مه لاجه میل گوتی: وه ره پیکه وه به جینه لای جه عفریان؛ گوتوویه هه ردوو کتان وه رنه لام. جاری پینشو که هه ر به عهره بی دواندمی، پیم وابوو ئیمتیحانم ده کا داخوا پاسته عهره بی ده زانم. نه مجار به فارسی هه ردوو کمانی ده دواند. پرسی: نه و کابرای نه و رۆزه ده گه لت هاتبوو چ بوو؟! گوتم: مه منوونی نه و که تۆی به من ناساند...

گوتی: زوری لی ده ترسم؛ بۆیه هه ر به عهره بی دواندمی نه وه کا شتی کمان له سهر بنووسی و گوزارش بدا!

بۆ مانگی دوو هه م مه عاشه کهم کرا به دوو هه زار و پینسه د تمه ن؛ به لام دیسان زور کهم بوو؛ به شی هیچی نه ده کرد.

رۆژیک ده گه ل مه لاجه میل چووینه ئینتیشاراتی دانشگا، لای «دوکتور فهره وه شی». عهریزه تاینه کهم له پیش دانا. گوتی: بۆ ته جره به عهره بیه کهم بۆ ته رجه مه که! با بزانی چۆنه. فۆرمه یه کیان دامی نازانم له کام کۆنه کتیب بوو. باسی غه ییه تی نه بووبه کر بوو که گوتوویه: نه گه ر تووره بووم لییم نزیک مه بنه وه؛ نه وه ک وه ک پشیله بتانریم! ته رجه مه م کرد و بۆم بردنه وه.

گوتم: دوکتور! نه گه ر نه بووبه کر گورپه پشیله بووبی، یان عه لی ئاسک بووبی، فایده ی بۆ ئیران و قازانجی بۆ کۆمه لی بنیاده م چییه؟! نه گه ر نه م قسه قۆرانه م پی ته رجه مه که ی، به خوا تیدا نیم!

دوکتور زور پیکه نی، گوتی: کوره نه وی نه مه ی داوه به تۆ خۆیشی نه یزانیوه چی تیدا یه! من ده مه وی قانونی ئین سینا - که هه رگیز ته رجه مه نه کراوه - نه گه ر بتوانی بیکه یه فارسی پوولیکی باشت ده ده ینی.

گوتم: من به پوولی تالیف کاری وا ناکه م. من ده مه وی له ئیداره یه ک داممه زرتی. نه وسا چۆن تۆ ده لئی با وایی.

گوتی: شه رت بی له ماوه ی شه ش مانگدا له ئیداره داتمه زرتیم. هه ر ئیستاش به چۆ «په ژووه یشی ئیران زه مین» خه ریکی فهره هنگی فارسی به کوردی به! به و شه رته ی قانون و ته رجه مه که ی.

منیکی که ئاوبرده ی کاریک بووم، گوتم عهره بی بی ده توانم ته رجه مه ی که م. قانونی دامی و هاتمه وه مالی. نه بابم که کیم بووه، نه دایکم هیچی لی زانیوه... برده مه و و به سهرکزی گوتم:

من له تاوی بیکاری وهک هونه‌پیشه‌یه‌ک بووم که سیناریوی نه‌دیتی و قبولی بازی کردن له رولیکدا بکا. دهو کتیبه ناگه‌م. من هه‌ر له‌گه‌ل کتیبی نه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بدا سه‌ر و کارم بووه؛ له‌وه سه‌رم ده‌رناچی.

گوتی: تکایه‌ نا‌ه‌ومید مه‌به! بچو‌ حه‌ول بده! نه‌گه‌ر مانگی دوو سه‌فه‌ش ته‌رجه‌مه‌ که‌ی قبولمه. هه‌فته‌ی سێ رۆژ بچو‌ ئیداره‌ خه‌ریکی فه‌ره‌نگ به! سێ رۆژیش له‌ مال به‌ قانونه‌وه خه‌ریک به!

دیسان هاتمه‌وه و به‌ سه‌ر قانوندا کورک بووم؛ تا توانیم له‌ زمانێ نه‌بووه‌لی سینا تیگه‌م. چونکه‌ نه‌ وه‌ک هه‌یج کتیبیکی عه‌ره‌بییه و هه‌مووی وه‌ک له‌غز پرسینه‌وه وایه. ملم لی نا. زۆر شه‌وان گویم له‌ بانگی سه‌ینه‌ ده‌بوو؛ من هه‌ر خه‌ریک بووم. له‌ ئیداره‌ش به‌ هاوکاری «خانم موته‌وه‌سیل» - که‌ سه‌نهی و لیسانس بوو - کاری فه‌ره‌نگم ده‌کرد.

سه‌ر له‌ هه‌وه‌ل دوکتور فه‌ره‌وه‌شی مانگی دوو هه‌زار ته‌مه‌نی بۆ قه‌رار کرد. پاش سێ مانگ بۆی کردمه‌ سێ هه‌زار. داوای کارمه‌ند بوونی بۆ کردبووم. پاش شه‌ش مانگ تازه‌ گوتیان نه‌وراقی له‌ ئیداره‌ی ساواک ون بووه، له‌ سه‌رپا ده‌ست پیکریاوه. بۆ سالی ئاینده‌ قبول کرام که‌ کارمه‌ندی قه‌رار دادی بم. دوکتور فه‌ره‌وه‌شی گوتی به‌ فه‌وقی لیسانسم قبولی و حقووقم یه‌ک‌جی بوو به‌ شه‌ش هه‌زار ته‌مه‌ن. له‌ رادیو و له‌ په‌ژوه‌هش کارم زۆر باش بوو. بیستمه‌وه که‌ له‌ سابلاغ نه‌وانه‌ی حازر نه‌بوون جوابی سلاوم بده‌نه‌وه، که‌وتونه‌ پێ‌ وشوینم! یه‌کیک له‌ رادیوی سابلاغ گوتبووی: هه‌زار هه‌ر زۆر له‌ میژه‌ دۆستی ئێران و ساواکی بووه؛ بۆیه‌ ئیستا مانگی حه‌وت هه‌زار ته‌مه‌ن وه‌رده‌گرێ! خه‌به‌رم بۆ نارد که‌ حقووقم نۆ هه‌زاره، لێم که‌م نه‌کاته‌وه!

سه‌ید عه‌بدوللای کولجی گوتی: ده‌لێن تۆ ناوت ده‌گه‌ل ناوی ساواکیانه؛ راسته‌؟

گوتم: کاکه! قسه‌ زۆر ده‌کرین. بۆت مه‌علووم ده‌بی که‌ کێ راسته. مه‌ترسه! من خۆفرۆش

نیم...

له‌ داوای ته‌رجه‌مه‌ی «تاریخی سوله‌یمانی»، کتیبیکی دیکه‌یان له‌ رادیو دامی به‌ ناوی «ئێران و عه‌ره‌ب» که‌ بیکه‌مه‌ فارسی. کابرایه‌کی مه‌سیحی به‌ ناوی «سه‌لیم واکیم» که‌ نووسیوی «ئه‌ندام له‌ کۆمه‌لی تاریخ نووسانی دنیادا و گه‌وره‌ترین تاریخی رۆژه‌لاتناس». نزیکه‌ی نیوه‌ ته‌رجه‌مه‌ کردبوو. نووسیوی: «ئیمام ره‌زا ده‌گه‌ل مه‌ئموون ده‌چوونه‌ به‌غدا، له‌ نیوه‌ی ئ له‌ که‌ربه‌لا کوزرا و ئیستا قه‌بره‌که‌ی زیاره‌تگاهه‌...» جاروباریکیش نووسیوی خه‌لیج هی ئێرانه. له‌ حاشیه‌ نووسیم: «به‌ داخه‌وه‌ ئه‌و کابرایه‌ تاریخان نه‌بووه و کلاوبه‌رده‌ره. نه‌گه‌ر بیروانیایه‌ ئه‌لمونجید - که‌ هاودینی خۆی تالیفی کردوه - ده‌یزانی ئیمام ره‌زا له‌ مه‌شه‌هد مردوه و که‌ربه‌لاش له‌ سه‌ر ریگه‌ی به‌غدا نییه». جه‌غه‌ریان گوتی: من ئه‌وه‌م نه‌زانیوو؛ به‌لام ده‌زانم سێ ملیۆن ته‌مه‌نی لێ ساندووین! کتیبیکی دیکه‌م وه‌رگرت: «په‌یوه‌ندی فه‌ره‌نگی ئێران و میسر»، کۆمه‌لیک له‌ زانیانی زۆر کارامه‌ی میسری نووسیویان. به‌ راستی کتیبیکی چاک بوو. دابوویان به‌ «شیخ ئە‌مینێ نه‌قشه‌بندی» - که‌ گوتبووی عه‌ره‌بی ده‌زانم - چاوی پێ‌دا بگێرته‌وه. گوزارشێ لێ دابووم که‌ هه‌زار خراپه‌ی هه‌ندیک له‌ مه‌شایخی گوتوو. ئیتر نه‌یزانیوو من ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌مینم کردوه. له‌وه‌دا ڕووه‌ردی بۆ مایه‌وه...

یه‌کیک به‌ ناوی «یه‌زدان په‌رست» که‌ ده‌بوایه‌ ته‌رجه‌مه‌کانی من بیه‌نی، گوتبووی مانگی ده‌بی سێ ڕووپه‌ری ته‌رجه‌مه‌ هه‌ر بدا. بۆ جه‌غه‌ریانم نووسی: به‌ سه‌رته‌ به‌و کارمه‌نده‌ت ئی

بگه يه نه که ته رجه مه - وه ک شيلم - به کيلو نييه! تا ثايه تيکي قورعان مانا ده که م، ده توانم ده رووپه ر داستاني ئه مير ئه رسه لان بنووسم! هه ر چه ند مانگي پتر له چل رووپه ر بؤ بردووه. جه عفهر يان گوتي هه ز ده که م وشه ي فارسي که بوونه ته عه ره بي کو که يه وه و هه ر کتبيکت بوي ته هييه ي ده که م و به دوو رؤژ بؤت دينن. له به شي کوردی چوو بوونه لای که هه زار با کاری به رنامه ي کوردی بکا. گو تيووی ئه گه ر خوی هه ز نه کا نابي که س ناچاری بکا.

«دوکتور محه ممه دسديق موفتي زاده» - که به رپرسي به رنامه ي کوردی بوو - زؤرم به ده وره دا هات که هاوکاري بکه م. پيم گوت: برا! به ئاره زووی خؤم کاری خؤم هه لئه بؤيرم، نايکه م. نه چي ئينقلابي سپي و ته مه دوني ره شم بده يه ي! مه لای جزيري شه ر ده که م و تاريخي ئه رده لانيش؛ ئيتر چيتر... ئه مجاره به به رنامه بوو؛ هه ر به رنامه ي چوارسه د تمه ن، نزیکه ي پينچ هه زار تمه ن مانگانه ده که وت.

خواه يشم کرد «خاليداغاي حيسامي» وه ک من به رنامه بنووسم، قبول کر. به لام زؤر زوو عه ريزه ي دابوو به جه عفهر يان که ده بي منيش وه ک هه زار حيساب که ن و به قه د ئه وم بده ني. جه عفهر يان نووسي بووی هه ر رای مه گرن!

باوه ده که ي يان نا، که يفي خؤته! ماوه ي نزیک چوار سال، که له راديؤي زه ماني شادا نووسيومه وه، يه کجاريش ناوی «ئه علاحه زه ت ئارياميهر» م به سه ر قه له مدا نه هاتووه. هه مي شه خؤم لي دزيوه ته وه...

کاتي «قانون» له چاپ درا، جيرانتيکي ساواکي زؤر نازک و موحته ره مم هه بوو - تاجداري - که به سه ر کاری بيگانه کان راده گه يشت. گوتي: له پشتي بنووسه «دياري بؤ شه هبانوو». وا ده که م جايزه ي کتبي سالت بده ني. گوتم: من کا براهي کي کوردی ده ربه ده ري که س نه ناس، ريم ناکه وي بؤ شابانوو ديارى بنيرم! خؤم له وه ش دزيه وه.

له راستي لا نه ده م: جه عفهر يان بؤ مه لاجه ميل و من زؤر باش بوو؛ خوا جه زاي خيري بداته وه. «قوتبي» که مودير عاميل بوو چوو بووه کرماشان و کوردستان، قه ولى دابوو کارخانه يه کي ئه مرآزي مۇسيقاي کوردی دامه زرينن. نامه يه کم بؤ جه عفهر يان نووسي له ۱۵ رووپه ردا. پوخته که ي ئه مه بوو:

«ئيه که زمان لووسان پيتان ده لين کورد شاهه رستن و نيشتمانى ئيرانيان خؤش ده وي، فريوتان خواردووه. هه موو کوردیک رقي زؤرى له ئيران و ئيرانييه...» به دوور و دريژي زولمي ده وله تاني له سه فه وي را تا ئه مړؤم نووسي بوو که: «ئيستاش عومه ر ناو له تاران خؤي ناو ده ني ئه مير، بابه کر ده بيته باقر... له راديؤ ئيمه کوردی ده لين، به لام کتبي به کوردیه کان له عيراقه وه به قاچاغی واريده کرين و ئه گه ر ساواک بيانگرئ واوه يلايه! زؤر شه رمه بو ده وله تي که ده لي کورديش له خؤمانن، ريگه ي چاپ کردني کوردی نه دا و عه رب ريگه بده ن! ئه گه ر قوتبي پوولي زورنا و دنبه گي دابا به چاپخانه يه ک و بمانگو تايه کي کتبي به کوردی هه يه، يان بؤي چاپ ده که ين و به ئه قسات مخارجي چاپه که ي بداته وه، يان ليی ده کرين و چاپي ده که ين، ساواکيش تماشا ي کردبا، ئه گه ر دؤي سياسته تي شا ي تيدابا، ليی فري بدا، هه م کورد ليتان رآزي ده بوو، هه م پيويست نه ده بوو به دزيه وه کوردی چاپکراو له عيراقه وه واريده که ين و له ترسي ساواک وه يشيرين...».

جه عفهر يان ئه و عه ريزه دوور و دريژه و پازده رووپه رهي دابوو به قوتبي. قوتبي مه لاجه ميل و

منی بانگ کرده ماله خۆی. قەولی دا که ئەم کارە بکا و چاپخانەیک تەرخان بکا بۆ کوردی چاپ کردن. بەلام مەودا نەما تا بزانی دەیکا یان نا... هەرای دژی شا قەوما. جەغەریان ئیعدام کرا. قوتبی هەلات. لە رۆژانی ئاخردا بوو؛ جەغەریان لە ماله خۆی بوو. گوتبوویان جارێ لە کار دوور بێ. دەگەل مەلاجەمیل چووینە لای. «سولەیمانی» - که مودیری «بروون مەرزێ» بوو - لەوێ بوو. بە تەنیا پیتی گوتم: جەغەریان تازە تەرجەمەیی قانونی دیوێ. پێش هاتنت بە منی گوت زۆر بە داخەوێم که قەدری هەژارم نەزانیوێ. ئەو کارەیی ئەو کەردووێه لە دەست کەس نایە. ئەگەر لەوێ بەولاه بەجمەوێ سەر کار، دەبێ وەک لازەمە قەدری بزانی...

بیووێ تەزاهورات و هەر کەسە «مرگ بر شاه» (شا بمری) بیوێ بنیشتە خۆشکەیی زاری. خانمی مەسئوولی «پەژووھشی ئیران زەمین» بانگی کردمە ژووێ کەیی خۆی: - هەژار! دەلێن تۆ لە شەری چریکی شارەزای. ئەگەر شا نەپوا تۆ دەبێ بیوێ سەردەستەمان بۆ شەری چریکی.

گوتم: خانم فەرەح بەخش! دوعا لە خودا بکە پەشیمان نەبێوێ. ئێمە لە عێراق ئاوامان کرد و پەشیمان بووینەوێ و زۆریشمان جزای کاری خۆمان دیت... ئەو رۆژە بە قەلسی جوابی دامەوێ؛ بەلام لە هەوێلێن دە کەس کە دەریانکرد و گوتیان تاغووتییە، یەکیان ئەو خانمە بوو! رۆژێک هات گوتی بەلێ پەشیمانە کە منم و تازەش هیچم بۆ ناکرێ.

من کە قانونم تەرجەمە کرد و چاپ کرا، بەر لە چاپ دەرجوونی، «دوکتور فەرەهوشی» لە ئینتیشارات نەما. «دوکتور عێرفانی» ناویکی تورکی ئازەربایجانی هاتە جێگەیی کە پاکنووسی قانونە کەیی کردبوو؛ یەک بەش لە دوو بەشی حەقی تالیفی درابوێ. لام وایە لەوێ نەهەجیب تر کەم هەبوو. گێچەلێ تێهالاندیم: پێشەکیە کەم نووسیوو، هەر چونکە ناوی کوردەم بردبوو قبوولی نەکرد. دەبوا یە چل نوسخەم بدات، پیتی داگرتبوو کە پازدە نوسخە بدا. کە دوکتور فەرەهوشی گوتی دەبێ چل نوسخەم بدەن، سی و نۆی دامی:

- تۆ پەر- پەر بردووتەوێ بۆ غەلەتگیری، دەکاتە نوسخە بەک!!

ناچار ئەو نوسخەم بە پوول لێ کړی، گوتم: بلێ با بۆم بەرنە ئەمیراباد.

گوتی: ئاغا ئێمە ماشینمان نییە بیدەین بە تۆ. بچۆ تاکسی بێنە!

چاوێنۆی تاکسی بووم، دوکتور «سەید جەغەری سەجادی» هات؛ بۆم گێراوێ. گەراپنەوێ، بە کارمەندیکی گوت، کتیبەکانیان بۆ بردمە دوکانێک لە ئەمیراباد. لە حیسابدا دیتم «عێرفانی» دەبەوێ شتیکی لێ بدزێ... هەر چۆنێک بوو خەلاسیم هات. جلدی دووھەمیشم تەرجەمە کردبوو. پاش دوو رۆژ عێرفانی تەلەفونی کرد:

- ئوستاد! زۆر زوو جلدی دووھەم بێنە تا چاپی بکەین!

گوتم: جەناب! تا تۆ ماوی نامەوێ بەقالیکی وەک تۆ ببینم. کتیب ئاگر دەدەم و نامەوێ چاپ بکړی.

هەر نەمدیتەوێ تا گوتیان بە دەرمان خۆی کوشتووێ.

هەرا و کوشت و کوشتار و تەزاهورات لە تاراندا پەرهی ساند. تەنانت رۆژێک دەگەل زاگرۆسی کورم لە مەیدانی بیست و چواری ئیسفەند کەوتینە نیوان تەقەوێ. زۆر کەسم دیت لە بەر چاومان کوژران. خۆمان خستە دوکانیکەوێ؛ کابرا دەرکەیی داخست تا ئەهوەن بۆوێ و

دەرچووین.

شا پای کرد؛ حکومەتی مه‌لایان دامه‌زرا. رۆژیک پیاویکی مل باریک به ناوی «فه‌خره‌ددین ئەنوار» هات که من ره‌ئێستانم. کۆی کردینه‌وه و قسه‌ی بۆ کردین: ئێتر له‌مه‌و به‌ولا باسی ئێران و ئێرانی نه‌ما؛ ده‌بێ بلێن موسولمان و هیچی‌تر... زۆر فه‌رمایشی‌تری له‌ دوو دا. گوتم: من تێت نه‌گه‌یشتووم. ئەوی من ده‌یزانم، عه‌ره‌بی پیش ئیسلام ته‌نیا کتێبکیان نه‌بووه. خوێنده‌واری به‌ عه‌یب حیساب کراوه. تاجرانی مه‌که‌که بۆ حیسابی ده‌فته‌رداری نووسه‌ریان به‌ کرێ گرتوون که به‌ خه‌تی سوریانی بۆیان بنووسن. عه‌ره‌ب نه‌یانزانیه‌و که‌وش و ده‌ره‌بی چیه‌ه. له‌ پاش فتوحاتی ئیسلام جل ده‌به‌ر کردن و ته‌رزی خواردن و ژیان له‌ ئێرانیان فێر بوون. ئێستا چۆن ده‌ته‌وێ باسی ئەبووعه‌لی سینا، پازی و زۆر له‌و زانایانه‌ی خزمه‌تی زۆریان به‌ ئیسلام و زمان و فه‌ره‌ه‌نگی عه‌ره‌ب کردووه ته‌نیا بلێن موسولمان و نه‌وێرین بلێن خه‌لکی کۆی یان سه‌ر به‌ کام نه‌ژاد بوون؟! گوتی: نا، به‌و ئەندازه‌ش نالێم!... له‌ پاشان له‌ هه‌ر که‌سه‌ی پرسێ کارت چیه‌ه؟ ده‌بوا به‌ کاره‌که‌ی ده‌گه‌ل به‌رنامه‌ی ته‌له‌فزیۆن په‌یوه‌ندی هه‌بێ. که‌ له‌ منی پرسێ، گوتم: من لێره‌دا سیفرم! فه‌ره‌ه‌نگ ده‌نووسم؛ عه‌ره‌بیم ته‌رجمه‌مه‌ کردووه؛ که‌ هیچیان بۆ ته‌له‌فزیۆن نابن. ده‌فه‌رمووی برۆم؟ گوتی: نا تۆ هه‌ر کاری خۆت بکه‌!

به‌وه‌دا بیرم که‌وته‌وه که‌ زه‌مان شا جارێک چووینه‌ لای کابراییک، که‌ مویدی به‌شی دووه‌مه‌ی ته‌له‌فزیۆن بوو. له‌ پاش زۆر تارێف کردن له‌ خۆی، گوتی ده‌بێ کاری هه‌ر که‌س بۆیه‌ به‌ی که‌ بکریته‌ فیلم و نیشان بدرێ یان سیناریۆی لێ دروست بێ یان نازانم چی... که‌ له‌ منی پرسێ کارت چیه‌ه؟ گوتم: مه‌لایه‌ک وه‌عزی ده‌دا، گوتی: هه‌ر که‌س چاویکی نه‌به‌ی نیوه‌ پیاوه؛ هه‌ر که‌س عیلمی نه‌حوی نه‌خوێندبێ، نیوه‌ پیاوه؛ هه‌ر که‌س مه‌له‌ نه‌زانێ، نیوه‌ پیاوه. کابرایه‌ک هه‌له‌یدایه: له‌و قه‌اره‌ی تۆ ده‌فه‌رمووی، من نیوه‌ پیاویک قه‌رز که‌م تازه‌ ده‌بمه‌ هیچ!

رۆژیکێ‌تر «فه‌خره‌ددین ئەنوار» هات و هه‌مووی کۆ کردینه‌وه. به‌ کزیکه‌وه و له‌ بن لیوان به‌ یاناتیکی ده‌س پێکرد؛ گوتی: ئێمه‌ ده‌به‌ی هیندیک که‌سان له‌ ناو خۆمان هه‌له‌وه‌ژێرین. ده‌به‌ی سه‌دی سه‌د ئیسلامی و به‌رانبه‌ر به‌ دلی رژییم بمینن. ساکه‌ که‌م هه‌لگرت و جه‌له‌سم به‌جێ هینشت. دوو رۆژ دوا‌یی که‌ چوومه‌ ئیداره، له‌ ده‌رگا وێستابوو. گوتی: وه‌ره‌ ژووره‌که‌ی من! گله‌ی کرد:

- ئەو رۆژه‌ من تۆم له‌ به‌رانبه‌ر خۆم دانا؛ زۆرم قه‌در گرتی. هه‌ر ده‌ستم به‌ قسه‌ کرد به‌جێت هینشتم. ئەوه‌ جوان نه‌بوو!

- ئاغای ئەنوار! تێده‌گه‌یشتم چ ده‌فه‌رمووی. هه‌ر گوته‌ هه‌له‌وه‌ژارتن، ده‌ فیکێ خۆم گه‌یشتم. گوێ بگره‌! من کوردم؛ مه‌هابادیم؛ بابم شافعی سوننی بوو؛ بۆ خۆم شیعە نیم، سوننیش نیم؛ ناوم عه‌بدوره‌حمانه؛ که‌ قاتلی ئیمام عه‌لیش عه‌بدوره‌حمانی ناو بووه. ئەوانه‌م هه‌موو گوناھن له‌ نه‌زه‌ری ئێوه‌دا. نزیکه‌ی شپه‌ست سال له‌ عومرم به‌ خۆپای چوووه؛ ده‌فه‌رمووی برۆم؟!

- کێ ده‌لێ برۆ؟ نه‌خیر کاری خۆت بکه‌!

هه‌ر ئەو رۆژه‌ چوو بوو گوته‌بووی ده‌به‌ی هه‌ژار بکه‌نه‌ کارمه‌ندی ره‌سمی. گوتبوویان عومری زیاده و ناگرێ. گوتیان نابێ که‌سیک له‌ ئیداره‌یه‌ک دوو مه‌عاش وه‌رگرێ. نووسیم به‌رنامه‌ی رادیۆ نانووسم. چوو بوون به‌ «قوتب‌زاده» یان گوتبوو؛ ئیجازه‌یه‌کی نووسیوو که‌ بۆ هه‌ژار قه‌یدی

ناکا. تا کوردیکی بنه جوو به ناوی «میهراسا» - که به جووله که یی ناوی «بدوحی» بووه - کرا به مودیری «بروون مهرزی». لئی پرسیم:

- لهو بهو لاوه چیمان بۆ ده نووسی؟

- بۆچی مه لای جزیری و تاریخی ئه رده لانتان ناوی؟

- حه ز ده که یی به رنامه ی مه زه به یی بنووسی!

ئیتەر چوومه لای سوله یمانی و خۆم له به رنامه ی مه زه به یی دوور خسته وه و ئیستعفا م دا.

رۆژیک فخره ددین ئه نوار بردمیه «جیهادی سازنده گی» که له مهیدانی ئینقیلابه. گوتیان به رانه ر به فهرمایشتی ئیمام ده زگایه ک پیک دئ بۆ بلاو کردنه وه ی فهرهنگی قومیه تانی ئیرانی: کورد، ئازربایجانی، به لووچ، عه رب. تۆ مه جله له کوردیه که دهسته به ر به! دوکتور سدیق موفتی زاده و سدیق بۆره که یی بوونه هاوکارم. بریار درا مه جله له یه ک به ناوی «هیاو» ده رکه یی؛ به لام من چهند شه رتیکم هه بوو: پیاوکی زل له ئینقیلابدا پی رابگا؛ حه قی کورد له مه جلیسی خو به رگان بکریته قانون و چهند جاریک له رۆژنامه و ته له فزیۆن ئیعلان بکری؛ ههروه ها ناوی ئه و مه جله له، که ئه ده بیات و فهرهنگی کورد بلاو ده کاته وه. کیش ئیمتیازه که ی به ناو بی؟ گوتیان مه جلیسی خو به رگان کاریان زۆره؛ ناپه رۆین.

- بۆ ده په رۆین نرخی ته ماته و کووله که دیاری بکه ن؟ بۆ ناپه رۆین بلین حه قی میله ته ی کورد ئه وه نده ده درئ؟ خولاسه پیک نه هاتین.

رۆژیک «ئه نوار» بردمیه ئیداره ی «سرووش» که نه شریاتی ده وله ته. سهید ئیبراهیمی ستووده و چهند لاوکی کوردی ریش ته نک له وئ بوون. باسی مه جله له ی کوردی کرا، ده نگ له دار و به رده وه هات له من نه هات. راستت ده وئ هه موویانم زۆر ناخۆش ویست. که هاتینه ده ر، ئه نوار گوتی: بۆ هه یج قسه ت نه کرد؟ گوتم: برا! من کارم به کاری که سه وه نییه. خۆم به ته نیایی هه رچه کم بۆ بکری دیکه م. نامه وئ که س ده گه ل مندا کار بکا. ئه وانه شم که دیت، من لام وایه هه ر بۆ خۆ خۆشه ویست کردن خۆ نیشان ده دن...

له ئیداره که و ته ته ته رجمه مه کردنی نووسراوه کانی «شه ریعه تی». یه که میان چاپ کرا نازانم له کوئ. دووه میش چاپ کرا. سیپه می ده بوو له سرووش چاپ کری. چوومه وه لای یه کینک له و گه نجانیه که ئه و رۆژه زۆر به خوینتالم هاته به رچاو؛ به ناوی «ماجد رۆحانی». دیتم «خه ربزه به رنه نگ نییه!» نه هه رکه سیک خزمه ت به و ئیسلامه بکا و ریشی هیشته بته وه، ته واو خراپ و منافقه. زۆر کوریکی باشم هاته به رچاو؛ زۆرم خۆش ویست. ئه ویش زۆر به دل ده یه ویست یاریده م بدا. پاش چاپی کتیی سیپه م و چواره می شه ریعه تی، ویستم شه رچی مه لای جزیری چاپ بکه م. ماجید زۆر موافیق بوو. پیشتیارم به «زه وه رق» کرد که سه ره پرستی «سرووش» بوو. گوتم کتیی عیرفانییه و ئه گه ر عیرفانتان بوئ بۆم چاپ کهن. «زه وه رق» له سه ر تاریفی که ماجید له منی کردبوو؛ وا بزانه م زۆریشی مو باله غه پیوه نابوو. گوتی باشه؛ ئه گه ر خۆت په سندی ده که ی چاپی ده که یی.

گوتم: نا! تاقه تی ئه وه م نییه سه به یی مه لایه کی سه رویشک یه خه م بگری: ئه مه چییه؟ مه یخانه و پیری موغان و ره قس و یاری قه دباریک و بالا به رز و ته رزی تیدایه و هه مووی حه رامه!

- ده یسا کوردی نازانین و کی بۆت تماشا کا؟

- عه ره بیه هیه به یه نیشانی مه لایانی بده! ئه وسا ئه گه ر قبوول کرا چاپی کهن!

شهرحه عهره بیه که ی «زفنگی» م بۆ هینا. لام وایه نیشانی «بهههشتی» درابوو؛ گوتبووی: ئەم دیوانه وهک دیوانی حافز دهچێ. ئیمام حافزی بهلاوه پیاوی چاکه. باشه چایی بکهن! پیاو ههق بلی، ماجید زۆر له خۆمی پتیه ماندووتر بوو تا چاپ کرا و ئارهزووی چهند سالهه پتیک هات.

بوومه ناشنای مالی ماجید. دهتوانم بلیم مالی ئەخلاق بهرز؛ که ده پیتیدا هیچ چاوهنۆری نهبووم خه لکی سنه مالی ئاوا ئەخلاق بهرز و کورد بهروهریان تیدا هه لکهوێ. برایانی ماجید هه موو پیاوی هه لێژاردهن. دایکی ژنیکی زۆر که یخودایه و پیاو شهرمی لی دهکا. باوکی (بابه شیخی رۆحانی) مه لایه کی زۆر زانا به. چل ساله وهک سه ربازیکی گومنام سه ری لی داخستوو و حه ولی داوه ناودارانی کورد له تاربخدا کۆ کاتهوه و سیفریکی زۆر گه وره ی پتیکه وه ناوه. ئەگه ر گه لی کورد قه دری خزمه تکارانی خۆی بزانی، به راستی ده بی ئەوپه ری قه دری ئەو پیاوه بگری.

«کاک ئەحمه دی موفتی زاده» خالی ماجید، وهک ده لێن «نازی شاگرد به هونه ر ده گاته وه مامۆستا»؛ دیاره ئەخلاق کاک ئەحمه د کاری زۆر کردۆته سه ر خوارزا و خوشکی و خزمی.

له هه رای ئازادیخوازی کوردستانی دوا ی ئینقیلابی ئیسلامیدا، زۆر کهس له کورده کانی سابلاغ و سنه خراپه ی ئەحمه دی موفتی زاده یان ده گوت. به لام که ده گه لی بوومه ناشنا، زانیم له غه ره زیکی نه زانانه وه خراپه ی ده لێن. گونا ه ی هه ر ئەوه بووه که موسولمانی به راستی به ئەم به روایه ش بۆ کومۆنیست و زۆر له لاوانی ئەمه رۆمان قوت ناچی. موفتی زاده به دل ویستوو به ئازادی بۆ کوردستان بستی؛ زۆریش ماندوو بووه. نه شی زانیوه مه لای حاکم درۆیان له لا گوناح نییه؛ فریوی به قسه یان خوار دووه و لای وابوو که قه ولی ئازادی کوردستانی پی ده دهن، راست ده کهن. خۆی که بی درۆ و دلپاک بووه، لای وابوو قه ولده ره کانیش دلپاکن! وا ئیستا که ئەم رپوه به رانه ده نووسم، کاک ئەحمه د له زیندان دایه و زۆر جزیا ده درۆ و به سه دان له هاوکارانی - که زۆریان تازه لاو- له سووچی زیندان توند کراو و هیچیان له په یه ره ی کاک ئەحمه د پاشگه ز نین و له سه ر به روا ی خۆیان سوورن. لهو ساوه خۆم رپوه به روو کاک ئەحمه د دیوه و سه فه رم بۆ شیمال ده گه ل کردوو، زۆر وه به ر دلم که وتوووه. لام وایه به مر دوویش هه زاران کومۆنیستی نه زانی ده بی به قوربان بگری...

که سی دیشم که له هات وچۆی لای ماجد ناسی، «هادی مورادی» بوو؛ که ئەویش خه لکی سنه به. زۆر له عه ره بی شاره زا به. تا خوا هه ز کا پیاویکی نه رم و نیان و ئەخلاق باشه.

له زه مانی شادا فه ره نه نگستانی زمانیش به ئەندامی قبوول کردبووم. هه فته ی دوو جه له سه له وێ حازر ده بووم. سه رۆکی «دوکتور کیا» بوو. حه ول ده درا وشه ی فارسی له جیگه ی عه ره بی دا بندرێ. ده گه ل ئینقیلاب ئەویش هه ولوه شا. به دوکتور سه ججادیم گوت: با ئەمه جار وشه فارسیه کانمان پی بکهن به عه ره بی!...

هه ر که ئینقیلاب رپووی دا و گه رماو گه رمی بوو، دیوانی «هه ژار بۆ کوردستان» و «شه ره فنا مه» م ئۆفسیت کردوه. دیوانه که م له ماوه ی دوو مانگدا هه موو فرۆشرا. شه ره فنا مه ش تا ئیستا زۆری لی فرۆشراوه و که می ماوه. که شه ره فنا مه کهش باری گرانی که وته سه رشانی ماجید رۆحانی. له ماله باوکی جیگه ی کردوه و بۆ فرۆشتن و ئاردنی بۆ ده ره وه ی تاران هه موو زه حمه تی خسته سه ر خۆی. قسه ی خۆمان بی، به لای منه وه ئەو ماجیده ره نگه تۆزیک شیت بی که هینده به ده رد و مه رگی منه وه به و خۆم پتیه ماندوو ده کا! چونکه تا ئیستا نه مبیستوووه کهس له سه ر قه در گرتم و خۆ بۆ ماندوو کردنم میدالینکی درایتی! هه ر چۆنیک بیست زۆر به

خزمتهموه ماندوو و هەر کاریکم دهیج، زۆر به ږووی خوشهوه دهیکا. ږهنگه به پیاوی گهوره م بزانی؛ که بویه لام وایه شیتته! پیم وایه نه گهر ږاږدووی ژیاڼه که م بخوینیتتهوه، لیم په شیمان ببیتتهوه. تا نهوساش خوا که ریمه. هه تا ئیستا له هه موو که سم لی نزیکتره.

دهرباره د دوکتورانهوه

له به غدا ږووت و پېخواس و کهس نه ناسیک بووم؛ نه خوش که وتم چوومه لای دکتوریک به ناوی «دوکتور نووری فتوحی». مه سیجی و کوردی خه لکی سوله یمانی بوو؛ له به غدا دوکتوری ده کرد. موغایه نه ی کردم؛ دهرمانی دامی؛ ږوولی نه ستاند. قهولیشی لی ساند م که هه تا کار م به دوکتور بی بچمه لای. نه ک هه ږو من، ږو هه موو فقهیریک -عهره ب با یان کورد- باوکیکی دلسوز و خیره ومه مند بوو. هه ږو ده گهل زور دوکتوری تری کردم هه ناشنا که یه ک له وانه «دوکتور که مال حوسین» ناو بوو. کارتیک دمی بچمه لای. نهویش که پاره ی نه ستاند هیچ، ته ناهت مه عسوومیشی له بیمارستانی «خه ییال» عه مه لیات کرد و پاره ی عه مه لیاتیشی نه ستاند. م ن که خه جاله تیان ده بووم، دهمه ویست توله یان ږو بکه مه وه و ته بلیغاتیان ږو بکه م. جاریک کارتیکم ږو کاک نه میری قازی ږو دوکتور که مال نووسی که نه وه دؤستی منه و ږوولیشی هه یه. تکایه تماشای بکه و ږوولیشی لی وهر گره! نه میر که ده بوو شهو بیتته وه مال، نه هاته وه. تا سی ږوژ هیچ خه بهرم نه زانی. له بیمارستانه وه ته له فونی کرد که دوکتور که مال بیده نگ ږودوومی عه مه لی کردووم و گوتوویه به هه ژار مه لی! ږوولیشی ناوی. ږوژیک به دوکتور نووریم گوت: م نه وسا که تازه هاتمه لات، ږووت و لات بووم. ئیستا ږوولم زوره. تکایه لیم وهر گره!

گوتی: هه ژار! ږو لات وایه ږوول هه موو شتیکه له ژیاڼدا؟ نه دی پیاو ته قه دری نییه؟ م ن ئینسانیه تم پی له ږوول چاکتره...

له دوايهش که به شاعیری کورد ناسرابووم، هیچ دوکتوریک کورد ږوولی لی نه ده ستاندم. که له وانه: «دوکتور سه لام باله ته»، «دوکتور ئیبراهیم»، «عومهر دزه یی»، «ته یب عه قراوی»، «دؤغره مه چی» و زوری تریش بوون.

له هاتنه تارانیشمدا راستی دوکتوره کورده کان زوریان قه در گرتووم: «دوکتور نه علم»، «دوکتور فه یز نه ژاد»، «دوکتور موره کی»، «دوکتور شافعی»، «دوکتور حه یدهری».

له هه مووان سه یرتر نه وه بوو که جاریک سه ږه خو چوومه لای دوکتوریک له که ره ج به ناوی «پاشا مشکاتی» فارسه. گوتی ږوولم ناوی.

- دوکتور! دهناسی؟

- ده تناسم؟ یانی چی؟! هه خوشم له توه هاتوو و دهمه وی دؤستت یم. گوتم: ږوولم لی وهر نه گری نایه مه وه لات! ئیستاش هه ږو دؤستمه.

جاریک له به غدا کاک محهمه د مه لوود (مهم) نه خوشی زراوی بوو. چوویڼه لای دوکتور که مال حوسین. گوتی عه مه لت ده که م. کاک مهم ږازی نه بوو؛ گوتی ده چمه بولغا ریا.

- کاکه م ن له هه موو جه ږاچی بولغا ری دوکتور ترم!

- نه خیر، نایکه م!

به منی گوت: له هه ولیر بچو لای دوکتور مه زهر. نه گهر نه و پیاوه زوو عه مه لیات نه کری

خه تهره! که به دوکتور مه زهرم گوت، گوتی: تو ده گهل خوت بؤم بینه بیمارستان و حهقت نه بی. بهو ناوه که خؤم نه خوښم، «مهم» له گه لم هاته بیمارستان. له ناو کۆریدوړدا دوو کهس تینی نووسان و هرچی هاواری کرد بردیان و بیهوشیان کرد و عه مهل کرا و هینایانه سهر تهختیک رایانکیشا! کاکه مهم له نه خوښی رزگاری هات.

له عراق به هزاران ناشنام به جی هیشتوون؛ به لام کاک محهمهده مهولوود (مهم) و تاهیر تهوفیق و کاک عهبدولخالقم همیشه له بیر و نارو زوو ده کهم دووباره بیانینمهوه.^۱ هرگا دههاتمه ههولیر، میوانی مهم دهبووم و گورجی تاهیر تهوفیق پهیدا ده کرد و ده گه لیا رامانده بوارد. «تاهیر» به ناو گۆرانی بیژ؛ به لام نابئ وهک هیچ گۆرانی بیژیک حساب بکری. زور پایوکی مهرد و رهند و شهرم به خوښه و شهوی له بهر چاوی نه بی مالی دنیا به. له و په ری سهر بلندیدا ده ژی و هرچی جاریکی دیوه، خوښی دهوی و قهت له دلی دهرناچی.

وهختی که «عهبدولوهاب ئوتروشی» نهستانداری ههولیر بوو، له ناوپردان دیتمی. گوتی: کاک ههژار! نهستاندار له مه لیه نندی نهستاندا پادشاه. تو من به پایا نازانی؛ دیه ههولیر نایه ی سهرم بده؛ به لام له گهل لوتیه کی وهک تاهیر تهوفیق ده گه ری. گوتم: کاکه! پادشاهیت له خوت مبارک. من ههواله تی تاهیر به تهختی پادشاهیت نادهم. چونکه خوی له من به زلتر نازانی، دهشرانی قسه ی خوش بکا و دهنگیشی خوښه...

کوردی ئیرانی زور زمانیان خوښه. به لام به داخوه کهم وایه زمان و دلیان په کتر بگریتهوه! به زمان زور دوستی نریکن و به کردهوه زور بیگانه. زور کهسم لهوانه بوونه دوست و زور که میان دلیمان پی خوښه. له ناو نهوانده که زور وهبر دلسم کهوتوون: «تهحمده ی قازی» نووسره کرده که، «حهسن ئیسه قازی» کونه پیشمه رگه و برازی تهحمده تهوفیق؛ زوریش بهوه شانازی ده کهم که له نریکه وه «محهمهده ی قازی» م ناسیوه که فارسی نووسه و گه وره ترین موته رجیمی ئیرانه و زور مه شهووره. له نه خلاق زور خوښم هاتووه؛ به لام هاموشومان کهمه.

وازانم تا ئیره به غاریک و به پهله، زیاننامه یه کی خؤم تیگه یانندی که نه گهر به وردی لینی ورد بیهوه، بؤ خوت ده توانی پانتری لی بروانی و بزانی چؤنم زیان دؤراندووه...
نه مانهم له سالی ۱۹۸۳ ز. (۱۳۶۲ ک.) دا نووسیون. وا ئیستا که سهره تای سالی ۱۹۸۷ ی میلادی (۱۳۶۵ کؤچی) به، سهری زیاننامه کهم دهدهمهوه:

من که له ئیداره ی «پهژووهشی ئیران زهمین» بووم، شاهه لات و مهلا حوکمیان کهوته دهست، له چهند جیه که ئیشاره م بهو ئال و گوره کردهوه. که ئینقیلابی ئیسلامی سهری گرت، کهس نه یده زانی کاری ئیران به کوئ دهگا. هه موو کهس به هومید بوو که دنیا زور له پیشوو

۱- زور به داخوه له سالی ۱۹۸۴ دا کاک عهبدولخالق له سهر کتیبکی که دهرباره ی ژن له ئیسلامدا نووسیووی و هه موو مه دره کی له قورعان و حه دیس و کتیبی «لام» ی شافعی نیشان دابوو، مه لایانی ههولیر فتوای کوشتیان دا و له سهر جاده ترور کرا.

خۇشتر بى. جىلان لە ھەموو گەرەكان شەوانە كىشكىيان دەكىشا و تا رۆژ نەدەھاتنەو ھەمال. شەوپىك ماشىنىك لە بەر دەرگى مەلەكە كى كورد بە ناوى مەلا ھوسىن دابەزىبوو. گوتىيان مەلا ھوسىن رەنگە فارسى نەزانى، تۆ بېچۆ بەلكو تەرجمانى بەكى. بە فزوولى چوومە ژوو. ئايەتوللا دزوولى ناوىك، جىل و بە رىش و بەشم لەوئى بوو. ھەرەبى دەزانى و كار بە تەرجمانى مەن نەبوو. لە ناو قساندا لە مەلا ھوسىن ماریوونسى پەرسى: حالت چۆنە؟ گوتى: زۆر خراپىن. گوتى: ئەم ئىنقىلابە ھەر بۆيە كراو ۋىمە تەبەقەى رەوھانى خۇشى رابوئىرەن... دىلەم لەو قسە ترسا. بى جى نازانم باسى ئەو مەلا ھوسىنە بەكم:

مەلەكە كى يەكجار سەرمەردوولەى شى و شىرۆل لە حاجى ئۆمەرەن ھاتە لای بارزانى. ئەو ھەندەى خۆ بە پىاوپاك و بى تەماح نىشان دا نەبىتەو. بارزانى پارەى دايە، ھەرى نەگرت؛ تەنیا گوتى كىتەبى دىنىم بۆ بەرى دەمەوئى. وای خۆ شىرىن كەرد، بارزانى كەردىە ئامىرەزى لە بادىنان. تا لىقەومان نەمەدەزانى چ دەكا. لە نەغەدە بە پەناھەندەبى دىتەمەو؛ ھەراى بوو دەگەل بارزانى كە بۆچى پوولەى باشم نادەنى! كۆرەكەى دەگەل ۋىمە لە خەزمەت بارزانیدا ھاتە تاران كە گۆيا چىل مالى خەزمىيان لە توركىيان و نانى شەويان نىيە؛ بارزانى بىنەزىتە توركيا. دوو ھەزار دىنارى دايە و قەرار بوو ھەتەو بېجى. دەگەل ھەرسەپكى بارزانى چوونىنە بازار. كۆرى مەلا، چەخماخى دووسەد تەمەنى و تەزىبىچى گرانبايى و كراواتى سەد تەمەنى دەكەرى!

- كاكە ئەو بۆ چىتە؟ تۆ ئالىي خەزمەت لە بەرسان دەمرە!

- ئەوانە بۆ ديارى دەكەم!

رېنگە نەدرا بېجە سەفەر و پارەش خورا. مەلا ھوسىن مالى ھاتە كەرەج. دواى ھوكمى مەلايان زۆر زوو بوو بە دۆستەيان. ناردىانە ھەج. ئاخىرى خۆى كەرد بە پاسدار و ئىستا لە دۆلى چالووس مەقەرى پاسدارانى ھەيە و دۆزمنى بەرەى مالا بارزانىيە. بۆ ھەقل و كەمالىش ئەگەر بلىم مىشكى گوى تىدايە رەنگە درۆ نەبى!

نەزىكەى مانگىك بوو كە ئىنقىلاب سەركەوتىبوو. داخى داخانم، بارزانى - كە زۆر لە مېژ بوو نەخۆش بوو - لە ئەمەرىكا ھەفتەى كەرد (۱۹۷۹/۳/۱) و جەنازەيان ھىنايەو. جەنازەكەيان بەردە شىنۆ. بە سەدان ھەزار كوردى داخ لە دل، لە ناشىندا بەشدار بوون، منىش لەوئى شىعەرىكم خويندەو.

زۆر كەس لە مەھابادەو بە ناوى خۇيان ھاتبوونە شىنۆ، كە يەكەيان «مەلا كەرىم شارىكەندى» بوو. ئەوئىش وتارىكى خويندەو. زۆر لە شاعىران و نووسەرانى تەرىش شىنىيان بۆ بارزانى كەردبوو، بەلام لە لايەن حەزىزەكانى كوردى ئەم دىوہ كەس نەھاتىبوو.

ئەو رەووداوە دل تەزىنەى مەرگى بارزانى بۆ مەن لە ھەموو كەس پەتر مایەى غەمخۆرى و تازىەبارى بوو. بە راستى باوكى ھەرە دىلسۆزم سىبەرى لە سەرم لاچوو. بارزانى بۆ مەن ھەموو كەس و كارىك بوو. لەو رۆژەو كە لە رەوسىاوە ھاتەو عىراق و مەنى دىتەو، سايە و مایەم بۆ پەيدا بوو. ئەوانەى كە ھەموو ھونەرى مەنىيان بە كايەك نەدەوئىست، لە سايەى خۆشەوئىستى بارزانىيەو، زۆر رەزىيان لى دەنام. وانا ھەك لە زۆر يادىبوودەكانىدا گوتومە: مەن ھەر ھىچكارە نەبووم و ئەگەر ئەو بالى بە سەر نەكەشاپام، ھەرگىز كەسكى نووسەرى كورد بە ناوى ھەژار لە ئارادا نەدەبوو. خوا جەزائى بەخىرى بداتەو. لە پاش نەمانى ئەوئىش كۆرەكانى ئەو: «ئىدەرىس» و «مەسعود» ھەر بە ھەفادارى بۆ باوكىيان، زۆريان ھۆرمەت گرتوم. پارەى لە چاپ دانەوئى

«هه‌ژار بۆ کوردستان» ئه‌وان دایان؛ له‌ چاپ کردنه‌وه‌ی «شه‌ره‌فنامه» زۆریان یاریده‌ کردم. هه‌ر تیگی‌راویه‌ کم هه‌بێ، ئه‌و دوو کوپه‌ به‌ هاوار و بانگمه‌وه‌ دین.

له‌ پاش سه‌رکه‌وتنی ئینقیلاب، کورده‌کانی ئێران سه‌ریان هه‌لینا و داوا‌ی ئازادی و خودمۆختاریان ده‌کرد. له‌ مه‌هاباد پادگانی ده‌وله‌تی پروت کرا، چه‌ک و سیلاح ده‌س کوردان که‌وت. حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران به‌ سه‌رۆکایه‌تی قاسملوو دامه‌زرا. به‌ په‌نا ئه‌وانیشه‌وه‌ ده‌میسته‌وه‌ پتر له‌ ۲۵ حیزب له‌ شاری مه‌هاباد هه‌بوو که‌ هه‌ر یه‌که‌ی سه‌ربه‌خۆ فکریکی لێک جیای ده‌کرده‌وه‌ و دژی یه‌کتر بوون. بیسته‌وه‌ که‌ مه‌لاکه‌ریم شاریکه‌ندی ترۆر کراوه‌. ده‌گه‌ل ده‌وله‌ت که‌وته‌ و ت‌وو‌یژ. قاسملوو ده‌گه‌ل چه‌ند که‌سیک هاتنه‌ تاران که‌ مه‌لا شیخ عیزه‌دینیشیان ده‌گه‌ل بوو. رۆژیک ده‌گه‌ل ئه‌و ده‌سته‌یه‌ -جگه‌ له‌ شیخ عیزه‌دین- له‌ مالیک نه‌هارمان خوارد. قاسملوو گو‌تی: تۆ یارمه‌تی ئیمه‌ ده‌ده‌ی؟

گوتم: بۆل‌م نییه‌؛ به‌لام کتێبه‌کانم چاپ بکه‌نه‌وه‌؛ چی لێ په‌یدا بوو بۆ خۆتان.

حه‌مه‌ده‌مین‌ی سیراجی گو‌تی: به‌و شه‌رته‌ی ناوی بارزانی له‌ نووسراوه‌کانت فری ده‌ی باشه‌! - جا ئه‌گه‌ر ناوی بارزانی ده‌ نووسراوه‌کانمدا نه‌بێ، چیم ده‌مین‌ی؟ کاک سیراجی په‌شیمانم؛ ناتانده‌مێ. به‌لام بۆ خۆم چاپیان هه‌ر ده‌که‌مه‌وه‌. وه‌ک باسم کرد چاپیشم کردنه‌وه‌ و کاریشم نه‌که‌وته‌ سیراجی و میراجی.

هه‌ر له‌و رۆژانه‌دا به‌ قاسملووم گو‌ت: من به‌ لامه‌وه‌ سه‌یره‌ ئیوه‌ حیزبیکتان هه‌یه‌! نازانم چۆن په‌حیمی قازی که‌ ئیوه‌ له‌ من چاکتری ده‌ناسن، فه‌وزیه‌ی قازی هه‌ر چونکه‌ کچی قازی محه‌مه‌ده‌، نه‌ویدی مو‌عینی هه‌ر چونکه‌ برای فایقه‌، غه‌نی بلووری که‌ ۲۴ سال له‌ سه‌ر تووده‌ گیراوه‌ و تازه‌ به‌رله‌دا کراوه‌، له‌ خۆتان کۆ کردۆته‌وه‌؟! به‌ لامه‌وه‌ سه‌یره‌... ده‌ی ئه‌دی یووسفی په‌یزوانی که‌ ئیوه‌ له‌ من باشتری ده‌ناسن چۆن بۆته‌ هه‌والتان؟ زۆرت‌ری ئه‌و په‌رسانه‌ بێ جواب مانه‌وه‌...

حیزب له‌ مه‌هاباد کاروباری گرت‌ه‌ ده‌ست. گه‌فتوگۆ له‌ نیوان ده‌وله‌ت و حیزب دامه‌زرا. به‌یانیکی هه‌شت ماده‌یی درا به‌ ده‌وله‌ت که‌ یه‌کیان ده‌لی: «ده‌بی ئه‌و کورده‌ په‌نا به‌ره‌ عیراقانه‌ هه‌موویان له‌ ئێران ده‌ربک‌رین». نامه‌یه‌کم بۆ قاسملوو نووسی:

برا ده‌بوایه‌ هه‌موو پێشنیاره‌کانتان به‌ ده‌وله‌ت وابووایه‌ که‌ هه‌تا سه‌دان سالی‌ش هه‌ر بنه‌هره‌ی بۆ کورد بدایه‌. نووسیوته‌ په‌نا به‌ره‌ان ده‌رکه‌ن. فکرتان لێ کردۆته‌وه‌ پتر له‌ بیست هه‌زار مال کوردی په‌ناهنده‌ی عیراقی هه‌یه‌ و له‌ ئێراندا بلاو کراون؟ ئه‌وا گریمان ده‌وله‌ت بۆ دلخۆشی ئیوه‌ گو‌تی ده‌ریان ده‌که‌م. چۆنیان ده‌رده‌کا؟ خۆ ئه‌و هه‌مووه‌ خه‌لکه‌ به‌ ته‌ییاره‌ نانێرت‌ه‌ ئوروپا، له‌ ئوروپا کام ده‌وله‌ت وه‌ریان ده‌گرێ؟ چه‌ندی مخارج تێده‌چی؟ ته‌نیا په‌یگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ له‌ سنووریان کا به‌و دیودا و له‌ ترسی سه‌دام له‌ سه‌ر سنوور بمین. ئه‌وسا دوژمنایه‌تی ئیوه‌ بکه‌ن و هیچ نه‌بێ ده‌ هه‌زار پیای‌ی شه‌رکه‌ر له‌ خۆتان ده‌ه‌ارووژین. به‌ ده‌رکردنی ئه‌وان پ‌وک‌نیک له‌ باسی مافی کورد له‌ ناو ده‌چی. به‌ لامه‌وه‌ ئه‌م کاره‌، کاری سیاسه‌تمه‌داری عاقل نییه‌...

گۆیا قاسملوو گو‌تبوو: راست ده‌کا؛ به‌لام خه‌تای سه‌لاحی موه‌ته‌دی و شیخ عیزه‌ددین بووه‌ ئه‌م کاره‌یان به‌ سه‌ردا سه‌پاندووین...

ئێران هێرشێ ب‌رده‌ سه‌ر مه‌هاباد و سه‌ق‌ز و سه‌نه‌ و گه‌لێک شه‌ر و کوشتار په‌وی دا. حیزب له‌ شان ده‌رکه‌وتن و دایانه‌ چیا. ورده‌-ورده‌ هه‌لقه‌رچان تا به‌ سه‌ر حیزبی دیموکرات و کۆمه‌له‌دا

ساغ بڼه. ټه دوانهش ملیان له یه کتر کوشتن نا که ئیستاش لهم سره تاي سالی ۱۹۸۷دا هر شه پانه!

شه ویک که سانیکی به دفر چووبون جه نازه ی ملامسته فایان له شنو له قهر دهرینابوو؛ فرپیان دابوو. ټم ټپهانت به موقه ده ساتی ملیونه کورده، زور کاریکی ناله بار بوو. دیموکراتی تیدا مونه هم کرا. رادیو دیموکراتیش حاشایه کی نه کرد و باسیشی نه کرد. من که دهمدیت وه زور ناسکه و دهمبسته وه لاگرانی بارزانی ده پانه وی ټوله بکه نه وه، چند نامه یه کم بو کاک مه سهوود - که سر وکی حیزی پارتی دیموکراتی عیراقه - نووسی، به مانایه:

«من به دل لام وایه کورد کاری هینده به دفرانه ناکا. میژوو نیشانی نه داوه جاریک له جاران کورد که لاکو دوژمنی دهرینابی؛ به لام عه جه م زوریان وا کردووه. لام وایه ټم کاره، کاری حه سنی بی که مه لایه کی شه لاتییه و له ورمی همه کاره یه. تکایه ټو حه وسه له هه بی و ټم شه ره که دوژمن ناویه ته وه به ربه ست بکه. با دیسان لهم لایه شه وه تووشی براکوژی نه بن...» له جوابمدا نووسیووی: «حه ز ناکم براکوژی بکه ین. به لام ټیمه چند که سیکمان ناو بردووه که شکمان لیانه و سر به قاسملوون. گو توو مانه بمانده نی تاقیقان لی ده که ین؛ جوابیان نه داوینه وه...»

جاریکی تر نووسیووی: «برا به خوا هه والانی کوژی بارزانی - که چه کدارن - چه کیان به سر من داداوه ته وه و ټیم به ربه ست ناکرین».

خولاسه شه له نیواندا قهوما و زور پیایوی کوردی به کار و نازا لهم سونگه یه دا کوژران. پیلانی حه سنی کاری خوی کرد...

ټه و سر و بنده که دیموکرات به سر مه هاباد راده گه یشتن و زور له بره ودا بوون، «موهندس ثاریا» ناو هاته لام له که ره ج. دای دایه تاي که لاهمه لایه که ده بی ټوش بییه وه شار و شیل و و بیل و...»

گوتم: به هیچ جور نایم! کاکه بیستومه ۲۵ حیزب لهو شاره بچکوله هه یه! ټمن زوریش زیره ک بم هر ده توانم یه کیان له خوم پازی که م؛ بیست و چواره که ی دی جوینم پیده ده ن! گوتم: ده لئین مه لای ماوه رانی - که ئیستاش ناوی پیروزه و خه لکی عیراق سویند به گوری ده خون - رژیک دوو کهس چوونه لای بو شهرع له سر بزنیک. فره موویه دووسبه ی وهر نه وه! فه قیکانی به ته نیا پییان گو تووه ټم شهرع زور هاسان بوو، دووسبه ی بو چ بوو؟ گو تبووی من گزره و کایه که م دانه پو شراوه؛ شهرع به لای هر کامیاندا نه ده م، شه و لیم ده سوو ټینی. سبه ی قه راره دای پو شم. دووسبه ی شهرعیان ده که م!

گوتم: کاکه! سو فیه کی شیخ ره شیدی لولان له گوندی زیر بوو. ره مه زانی به رژیوو نه بوو؛ سه بیلای ده کیشا. گو تیان ټو ټوبه کاری، چون به رژیوو نابی؟ گو تی: که سم ته جره به م کردییه، وام ئاسووده تره! من وام ئاسووده تره که نه یه مه وه ناوتان. بی م چ بکه م؟ کاسی من له وی نییه. مه سه لیکه ده لی: «بو فه قیر، یان دارستان یان شارستان». منیکی بی مال و ده سته نگ، له تاران حه ولیکم بی ده دری. له سابلان ده بی چاوم له وه بی پیایوکی وه ک ټو جاریک ته نه که رژیکم به خیر و منعت بو بنیری...

به دلشکاو ی گه راوه، به لام هر ټه و موهندس ثاریایه حیزبه که ی به جی هیشت و عاقیبه تی خوی گه یانده پاریس و له وی راننده ی تاکسییه.

شەۋيىكىش كاك ھېمىنم ميان بوو،^۱ لە ناو قساندا گوتىم: كاكە من و تۆ پىر بووين؛ رەنگە بەرداوبەرد و ژيانى چىامان لە تاقەتدا نەمايى. ھەز دەكەم تۆ لە ئەندامەتتى ئىفتىخارى حېزب واز بېنى و بچى لە مالىە خۆت ئەدەبىياتى كوردى بنووسى؛ ھەموو كەس حورمەتت دەگرى. قبوولى نە كرد. دوايى دەگەل غەنى بلوورى و سىراجى و چەندىكى تر لە حېزب جوئى بوونەو و بەر نەحەلت و جوئىنى حېزب كەوتن و ھېمىنچان چەند رۆژىك لە چيا گل دايەو و ھاتەو لە گوند بەوپەرى پەريشانى دەژيا. ھەم ترس لە حېزبى ديمۆكرات، ھەم ترس لە دەولەت. ئاخىرى چارى ناچار ھاتە مەھاباد و خۆى دايە دەست دەولەت و برديانە ورمى و گۆفارى سروەى بۆ دەنووسىن. چوار ژمارە و نيوى نووسى و سەرەنجام لە ۱۳۶۵/۱/۲۹ - كە دەبىتە ۱۸ى ئاپرېلى ۱۹۸۶ - بە سەكتەى قەلبى مرد و برديانەو مەھاباد ناژتيان. بە راستى بە مەرگى ھېمىن خۆم زۆر بە تەنيا ھەست دەكەم. بە داخووە ھېشتا من ماوم... لەم بەينەدا كە لە «ورمى» بوو - جگە بە ھۆى تەلەفۇن - چەند جارېكىش لە ورمى دىتمەو. تەننەت جارېك پېكەو چووينە «پازان». مالىە بارزانى و سەرانى پارتى زۆريان حورمەت گرت و ھېچ بە چاواندا نەداو كە رۆژگارېك زۆرى خراپەى بارزانى گوتبوو. تەننەت پولىشيان دايە.

دەمەوئېرېك بە قسەكانم بدەم و با بدەمەو سەر دوو ھەوالى سى تەفەنگدارە كە كە برىتى بوون لە قزىجى و زەبىجى و ھەزار:

لەو سەردەمانەدا كە مەلامستەفا لە رووسياو گەرابۆو بەغدا، قزىجى سەروكەللەى پەيدا بۆو. دواى گەرانەوئەى لە تاران، ماوئەى دوو سال لە ھەلەبجە لە مالى شىخ ئەحمەد، نوشتەنووسى كر دوو و رېشى ھېشتۆتەو و نان و دۆى تەكيەى خواردوو. ھاتەو بەغدا، مەلامستەفا بردى بە لاى كاربەدەستانى دەولەت، دەستەبەر بوو كە ئەم پياو عراقىيە؛ ترسى نەما. ئەويش وەك باسەم كرد عەكاسى دەكرد و عەرەبىشى بۆ رادىۆ دەنووسى.

لە سالى ۱۹۶۱دا كە بارزانى دەگەل قاسم نىك گيران و شەر ھەلگىرسا، قزىجى زۆر دەترسا كە ھەر چونكە بارزانى ئەوى بە دەولەت ناساندوو، بېگرن. منىش تازە لە موسكۆ گەرابوومەو. حېزبى كومۇنىستى عىراق بە من و قزىجىيان راگەياند كە ئەگەر پىتان خۆش بى لە ئەلمان دادەمەزرېن و دەكرىنە مامۇستا لە دانشگا. من قبوولم نەكرد؛ گوتىم: ئەگەر لە ئەلمان بام و بارزانى لە دەولەت ھەلگەراباو، لەوئە دەھاتمەو. قزىجى قبوولئى كرد و نارديان. بەلام لە باتى ئەلمان برديانە بولغاريا. وتارى توودەى دەكردە كوردى و دەگەل كەرىم حىسامى تەسجىليان دەكرد و لە سەر رادىۆ «پەيكى ئىران» لە ئەلمانى رۆژھەلاتەو دەخويندرايەو. دەمىك بوو رادىۆكە نەماو، ھېچ خەبەرمان لە قزىجى نەبوو. لەپەر سەر و كەللەى لە تاران پەيدا بوو؛ كە پاش سەر كەوتنى ئىنقىلابى ئىسلامى، دەگەل «ئىحسان تەبەرى» ھاتبۆو. لە سەر رۆژنامەى «مردم»ى توودە دامەزرا؛ بەشە كوردىيەكەى بۆ دەنووسىن. جار-جار دەھات لە كەرەج سەرى دەدام، چەند رۆژىك پېكەو دەژياین. بەلام قەت ئادىرس و تەلەفۇنى خۆى نەدامئى! حېزبى توودە كر دوو پەكاندىداى بۆكان لە ئىنتىخاباتدا؛ لەوئە سەرنەكەوتبوو. تا لەپەر خەبەر ھات كە ھەركى دەنكە جۆيەكى توودەى خواردوو گىراو. بىستمانەو كە قزىجى دەگەل «عەلى

۱- ھېمىن لە مەھاباد گوتبوو: ھەزار مۆتەعەھىدە بۆيە نايەتە لامان! نەمدەزانى ماناى «مۆتەعەھىد» چىيە! درەنگىك تىگەيشتەم كە يانى ئەو پەپرەوى مالىە بارزانىيە؛ بۆيە سەر وە بەر بارى حېزب ناھىنى.

گەلاۋىژ» گىراون. تا لە پۇژى ۲۷ سېپتامبرى ۱۹۸۴ دىيىستان كە لە زىندانى «ئىوين» دا
 ۋەفاتى كىردۈۋە و تەننەت نەمانزانى قەبرە كەشى لە كۆپىيە...

«زەبىحى» - ۋەك باس كرا- دەگەل كۆمەلى برايم و جەلال كارى دەكرد. كە ئەۋانیش
 بوونە ھەۋالى دەۋلەتى بەعسى، زەبىحى پىگەى دەرک و دیۋانى بۆ كرايەۋە. گەيشتە رادەيەك
 كە ھات ۋچۆى قەسرى جەھوورى دەكرد. جارىك - نەزمانى چۆن بوو- بى سەر و شوین بوو؛
 دوو سال خەبەرىم نەزانى. لەپ ھاتەۋە سەر دىنا و گوتى لە مالىكدا خەپسىان كىردبووم. دىسان
 ۋەقەدر كەۋتەۋە. «بەختىار» - كە سەرۋكى ئەمنى ئىران بوو- لە دژى شا چوۋبوۋە دەر و لەۋپوۋە
 ھاتبوۋە بەغدا. زەبىحى كرابوۋە ۋەكىلى دەۋلەت و يارىدەرى بەختىار. كە بەختىاریش بە فىكى
 شای ئىران كوزرا، دىسان ھەر ھات ۋچۆى ژنى بەختىارى دەكرد و كارى لە دەۋلەت بۆ پىك
 دىنان. پۇژىك بە نىۋەگالتەۋە گوتم: ئەۋ بەختىارە فەقىرەت چۆن بە كوشت دا! توۋرە بوو،
 حاشاى كىرد. گوتم: كاكە تۆ دەتگوت ھەركەس لە ئىرانەۋە بىتە لای بەختىار، تا من قۇلى لە
 سەر نەكىشم و نەلىم باشە، قىۋولى ناك. دەيسا چۆن ماشىن نووس و خزمەتكارى بەردەستى
 قىۋول كرابوون؟ كە ھەر ئەۋانیش ساۋاكى بوون و لە دەشت بەختىارىان كوشت.

من لە شۆرش و ئەۋ لە بەغدا خەبەرمان لىك نەما. پاش شكانى شۆرش و ھاتنمان بە دىۋى
 ئىراندا و پاش ئىنقىلابى ئىسلامى و شا پرووخان، گوتىان: زەبىحى ھاتۆتە مەھاباد شىخ
 عىزەدىنى دىتوۋە. پۇژىك بە تەلەفۇن قەسى دەگەل كىردم، گوتى: نازانم چۆن بىينم؟ گوتم:
 ئەگەر ناتۋانى بىيىيە كەرەج ۋەرە شارە گەۋرەكە... پاش ماۋەيەك شەۋىك لە بەغداۋە تەلەفۇنى
 كىرد؛ ھالى پىرسىم: گوتم: ئەۋە ئەم ھات ۋچۆ و ھەلبەز-ھەلبەزەت لە چىيە؟ بۆ فەرھەنگەكەت
 چاپ ناكەى؟ گوتى: ئەم زىستانە چاپى دەكەم. گوتىان ھاتۆتە لای براى شىخ عىزەدىن (شىخ
 جەلال)، لە پىگە دىموكرات گىرتوۋىانە و چەك و پارەيان لى گىرتوۋە و بەريان داۋە. ئىتر ناۋى
 نەما. پاشان گوتىان لە عىراق بەعسى كوشتوۋىانە. ئەۋىش زۆر ئەسەح نەبوۋ. تا خەبەرى
 ئەسەحم دەس كەۋت كە ھاتوۋە بۆ ئىران و لە نىزىك تەۋرىز گىراۋە. ئىتر لەۋ ساۋە ئەۋىش ۋەك
 ۋەفائى: ئاخىرى خىر بى، دەمىكە بى سەر و شوینە...

لە سى تەنگداران جارى ھەر من ماوم. كۈا بزائىن من چۆن شىرت و گوم دەبىم؟ خوا
 ئەيزانى...

مەھۋى شاعىر دەفەرمۈى:

بەجى ماوم لە ياران، نابەجى ماوم؛ ئەجەل زوۋ بە!

بە مردن لەم قوسوورى ژىنە ئىستىغفا نەكەم، چ بەكەم؟

شاعىرىكى عەرەبى بەر لە ئىسلامىش دەلى: «بە بىرى من مردن كۆپىركە دەست دەكوتى.

ئەگەر كەسىكى ۋە بەر نەھات، تا زۆر پىر نەبى نامرى...».

لەم شىست ۋشەش- ھەۋ سالىەى تەمەنم ئەگەر بە بارى ئاسايدا لىكى دەمەۋە، پەنگە دەباۋىە
 سەد جار بىردىمايە. ئەۋانەى بە مىندالى ناسىۋم، لەۋ شوپانەى لىم خوتىدوون، لەۋ گوندانەى
 لىيان ژياۋم، لەۋ سەفەرەنەى كىردوۋم و لەۋ ھەمۋو بەلايانەى بە سەرم ھاتوون، ھەزاران كەسىم
 ناسىۋن كە ئىستا دەپرسم - تاق و ۋازىك نەبى- نەماون و ھەمۋىان مردوون. كەچى ۋا من ھەر
 ماوم و بە دەردى شىخ پەزا گوتى: «سەگ مەرگم و گىيان سەخت...».

بەلى جگە لە دوو تەنگدارى ھەۋەلەم، سەدان پەفەقەپىگەم دىيان بەجى ھىشتوۋە. خۇم لە

بەرد و ھەلەمەوت ھەلداشتوو، نەمردووم. برسیایەتی زۆرم کێشاو، بە نەخۆشی سیل و دیق و چەندین نەخۆشی تووش بووم، سەدان جار گوللە تۆپ و بۆمبام بە سەردا ھاتوو، خەتەری تر تووش بووم و ئیستاش ھەر ماوم. جا چۆن نەلێم مەرگ کوێرە و پەل دەکوێ؟ با بزانی کە ی. ئەم ژیا نە گواویە دەبرێتەو...

من و کەرەج

لە عومرمدا بۆ یەکەم جار ئەم ناوێم لە پێشمەرگە یەکی کوردی عێراقی بیست، گوتی:

- لە شاری کەرەج قەتارە کەمان ھێندیک ما.

- لە کوێیە؟

- چل کیلۆمەتر لە تاران دوورە.

- لای غەربی تاران یان شەرق؟

- لە شەرق!)

و ەک باس کرا، لە پاش شکانی شۆرش ھاتمە تاران. لە کەرەج خانوو یێکی شیر و خورشیدی ئەوسا یان ھیلال ئەحمەری ئیستانیان بۆ دەسنیشان کردم و چوو مە تی. کارێکم لە «پەژوو ھەشی ئێران زەمین - فەعالیەتە ی فەرھەنگی» درایە. لە سەر پێشنیاری دوکتور فەرھەو ھەشی سێ رۆژ دەچوو مە تاران و سێ رۆژ بە تەرجمە ی قانونی ئێبنی سینا و سەرگەرم بووم. جزمی یە کەم ی سالی ۱۳۵۷ ی شەمسی لە دانشگا چاپ کرا. جاری دوو ھەم دام بە سرووش و تا ئیستا سێ جار چاپ کراو. ئیتر تەرجمە ی قانونیش ھەر بوو بە ئەرکی ئیدارە ی «فەعالیەتە ی فەرھەنگی». جزمی دوو ھەمیش چاپ و تەجیدید چاپ کرا. جزمی سێ ھەم ی وا ئیستا لە سەرەتای سالی ۱۹۸۷، سال و نیوێکە لە چاپ دەرنەچوو! دەلێن کاغە زمان نییە! جا نازانم بۆ جزمی چوارەم و پێنجەم - کە من تەواو تەرجمە م کردوون - چۆن دەبێ، یا عومر!

فەرھەنگ یێکی فارسی بە کوردی نووسی بە خەتی لاتینی باوی ئێران، لە پاشان گوتیان فەرھەنگی کوردی بە فارسی بنووسە. ماوێ چوار سالی ک دەگەلیا ماندوو بووم. فەرھەنگ یێکم نووسیو پتر لە ۵۵ ھەزار وشە ی کوردی یە و لە ئاخریاندا فارسی ھەم نووسیو. ئەویش وا لە سەر تاقە داندراو و سرووش دەلێ چاپی دەکەم و من بروام نە کردوو. تاریخی ئەردە لانم لە چەند تاریخیکی بە فارسی نووسراو کردۆتە کوردی و ئەویش چاپ نە کراو. و ەک باسیشم کرد دوو کتیی عەرەبی بە ناوی «تاریخی سولەیمانی» و «رەوا بیتی فەرھەنگی ئێران و میسر» م لە عەرەبی ھە کردە فارسی و چاپ نە کران و ھەر وا بێ کەس مانەو. تەنانەت «رەوا بیتی فەرھەنگی» یە کەم ھەر زیراکسیشم دەس نە کەوتەو!

لە کتیی «آثار البلاد و اخبار العباد» تەئلیفی «محەممەد مەحمود ئەلقەزوینی» کە جوغرافیای تاریخی دنیا یە و لە زەمانی ئاخر خەلیفە ی عەباسیدا نووسرایە، ھەرچی دەربارە ی ئێران بوو کردوو مە تە فارسی و ئەویش لەبەر بێ کاغەزی! چاپ ناکرێ.

«چوارینە کانی حەکیم عومەر خەییام»، دووسەد و پەنجام لێ کردوو نە کوردی، ھەر لە سەر کێشی فارسی یە کە. جارێک لە عێراق لە چاپخانە ی شۆرش لە چیا چاپم کرد. لەو دەمەو لە ئێران لە لایەن «سەیدیانی مەھابادی» کە قەدیم بە «ابن الشیطان» مەشھوور بوو، دوو جارن بە بێ پرس ی من چاپ کراو. دوو جاریش لە سنە ھەر بێ پرس ی من لە چاپ دراو و بلاو

کراوه تەوه. بەلام دەولەت ئیجازەى بە خۆم نەداوه چاپی بکەمەوه!

لە سالی ۱۹۸۶دا تەواو نەخۆش کەوتم. کەوتە بیرم کە بۆچی تا ماوم کاریک دەگەل مەم و زینی خانى نەکەم؟ چوار نوسخەى لیک جیای چاپیم هەبوو کە «حەمزە» سالی ۱۹۱۹ لە ئەستەمبوول و «سیدا رودینکۆ» سالی ۱۹۶۲ لە لنینگراد و «بوزئەرسەلان» سالی ۱۹۶۸ لە ئەستەمبوول بە لاتینی و «مام گیو» لە هەولێر چاپی کردبوو لە بەر یەکم راگرتن. نوسخە یەکی راستم لێ نووسینەوه و خەبالم کرد کە دەگەل مەم و زینە تەرجەمە موکریانیه کەى خۆمدا لە چاپیان بدەم. بەلام تا ئیستا بۆم نەلواوه. با بزاین چۆن دەبێ. کە وا بوو لێرەدا بێ جیی نازانم هەموو نووسراوه کانم - چاپ کراو و چاپ نەکراو - ئەوى تا سالی ۱۹۸۷ نووسیومن بۆتى بنووسم:

۱- «ئالە کۆک»: کۆمەلە شیعریکی زەمانی «کۆمەلەى ژێ-کاف»، لە تەوریز سالی ۱۹۴۵ لە لایەن «پروابیتی فەرھەنگی ئێران و شۆرەوى» لە تەوریز چاپ کراوه و بە ئازەرى و ئەرمنی و هیندیکی بە پرووسیش تەرجەمە کراوه.

۲- «بەیتی سەرەمەر و لاسایی سەگ و مانگەشەو»: کۆمەلە شیعریکی هەزار بەیتییه. لە «شام» بە قاچاغ چاپ کراوه.

۳- «مەم و زینی خانى» بە موکریانى: سالی ۱۹۶۰ لە بەغدا چاپ کراوه و سالی ۱۳۵۷ى هەتاوى (۱۹۷۹ى زایینی) ئۆفسیت کراوه تەوه.

چوار نامیلکەى «دوکتور عەلى شەریعەتى»، لە فارسىهوه کردوومه کوردی و لە تاران چاپ کراون:

۴- «یەک لە پەناى خال و سیفرى بێ پرانەوه».

۵- «ئارى برا، وا رابرا».

۶- «عیرفان، بەرامبەر، ئازادى».

۷- «دایە! باوہ! کى خراوہ؟».

۸- «تاریخى سولەیمانییە»: لە عەرەبیەوه بۆ فارسى. چاپ نەکراوه.

۹- «پروابیتی فەرھەنگى ئێران و میسر»: لە عەرەبیەوه بۆ فارسى. چاپ نەکراوه.

۱۰- «هۆزى لە بیرکراوى گاووان»: لە عەرەبیەوه بۆ کوردی. سالی ۱۹۷۳ لە بەغدا لە سەر ئەرکی کۆرى زانیارى چاپ کراوه.

۱۱- «شەرەفنامە» بە کوردی: کۆرى زانیارى سالی ۱۹۷۳ بلاوى کردۆتەوه.

۱۲- «دیوانى مەلای جزیرى» بە شەرەفە: سالی ۱۳۶۱ى هەتاوى (۱۹۸۲ى زایینی) لە تاران لە چاپخانەى سرووش چاپ کراوه.

۱۳- «فەرھەنگى فارسى بە کوردی». چاپ نەکراوه.

۱۴- «فەرھەنگى کوردی بە کوردی». چاپ نەکراوه.

۱۵- «تاریخى ئەردەلان»: لە فارسىهوه بۆ کوردی. چاپ نەکراوه.

۱۶- «آثارالبلاذ و اخبار العباد»: لە عەرەبیەوه بە فارسى. چاپ نەکراوه.

۱۷- نامیلکە یەک بە ناوى «پینچ ئەنگوست دەبنە یەک مست»: لە فارسىهوه بۆ کوردی، بۆ منالەتە. دوو جار: ۱۳۵۹ و ۱۳۶۲ى هەتاوى (۱۹۸۰ و ۱۹۸۳ى زایینی) لە تاران، لە «مەکۆى راھیتنانى هۆش و بیرى منال و پۆلان» چاپ کراوه.

۱۸- «چوار تەکانى عومەر خەبام بە کوردی»: لە شۆرش چاپ کراوه و لە ئێران بە دزی

منهوه چوار جار چاپ کراوه تهوه!

۱۹- «هه ژار بۆ کوردستان»: دیوانی شیعره. له عیراق دوو جار چاپ کراوه و له ئیران ته جدید کراوه تهوه.

۲۰- «قانون در طب»: (تهرجمه له ئه بووعه لی سیناوه به فارسی)، جزمی یه کهم، که تا ئیستا سێ جار چاپ کراوه.

۲۱- «قانون در طب»: (تهرجمه له ئه بووعه لی سیناوه به فارسی)، جزمی دووهههه، که دوو جار چاپ کراوه.

۲۲- جزمی سیهههه

۲۳- جزمی چوارهه

۲۴- جزمی پینجهه له «قانون در طب» که هیشتا چاپ نه کراوه.

۲۵- «مهم و زینی خانی»: عهسله که ی به مانا کوردهوه ی وشه گرانه کان و ئیستلاحه موشکیله کانیوه له نوسخه یه کی دروست دا.

جگه له مانهش زۆرمه قالات و شیعر له زۆر رۆژنامه و گۆفاراندا چاپ کراوه و نازانم له کۆین. که له وانه ده کرێ بلیم له رۆژنامه کانی: «خهبات»، «کوردستان» ی زهمانی قازی، «کوردستان» ی برای «خهبات»، مهجهلله ی «ههلاله»، گۆفاری «رووناھی» له بهغدا، «هیوی»، رۆژنامه ی عومهر جهلال که وابزانم «چرای کورد» بوو، «کومسه مولهسکی پرافدا»، گۆفاری «لیتیراتور ئی ژیزن»، که به ناویکی تر چاپ کرا، «پینگه ی گهل»، «نووسه ری کورد» و زۆری تریش که ئیستا له بیرم نه ماوه. له سروه شدا چهنده مه قالیکم هه یه، له پیشه نگیشدا ههروهها. ههر وهک وتووێژیکیشم ده گهل «پیشهنگ» هه یه و چاپ کراوه.

له ناخر و ئۆخری پاییزی سالی ۱۹۸۶ ده گهل «مه عسووم» چووینه پاریس، بووینه میوانی رهسوولی برام که ئیستا ژنیک ئیرانی و کورپکی هه یه چوار سالان به ناوی «دیاکو». سهفه ری پاریسم بۆیه خۆش بوو که ده گهل «ئه نستیتوی کوردی پاریس» و کاک که ندالی مودیری بوومه ناشنا. رۆژانه هات وچۆی ئه و شوینه پیرۆزه ده کرد. ئه و شوینه له پاریس به هاوکاری «یه لمار گۆنه ی» و «کاک که ندال» دامه زرا. «یه لمار گۆنه ی» بریاری داوه که ههرچی داهاتی فیلمه کانیته ی له وێی خه رج بکا. که ندالیش که یه کیکه له زانیانی مه شهووری فیزیکی، هه موو هیزی خۆی له و باره وه سه رف بکا. به لام داخی گرانم «یه لمار گۆنه ی» مردن مه ودای پێ نه داوه و جوانه مه رگ بووه.

شوینه که له چاکترین جاده ی پاریس واتا «لافایت» دامه زراوه. به هه زاران کتیب، بلافۆک، ئه فلامی ویدیۆ، کاسیتی وهرگێراو له هه موو بابه ته کانی سه ر به کوردستانی تیدا کۆ کراوه تهوه. ده وله ته ی فره نه سه ی سۆسیالیست زۆر یارمه تی ئه و شوینه ی داوه. جگه له ئه ساسیه، سالانه هه شسه د هه زار فرانکی یارمه تی کردووه. به لام دوا ی ئه وه که دیگۆلیه ده سه ته راستیه کان هاوونه سه ر کار، پاش دیداریکی وه زیری ده ره وه ی تورکیه، ئه و کۆمه که یان برپاوه و که وتوونه ته بێ پوولی و ده سه ته نگێ. ملیۆنێری کورد له ئوروپا و شوینی تر یه کجار زۆرن؛ به لام کورد فییری ئه وه نه بووه که سه ری خۆی به و شتانه وه بیهیشتی! یارمه تی ناکن. ههر چۆنیک بیت چاکترین جینگه ی کۆ کردن و راگرتنی کلتوری کورد له و شوینه یه.

له سایه ی هات وچۆم بۆ ناو ئه و مه رکهزه گرینگه، ده گهل زۆر کوردی دلسۆزی فیداکار بوومه

ئاشنا. بە تايىبەتى كاك شەوقى، تەيموور و زۇرى تىرىش. بەر لەو ە برۇم بۇ پارسى، مەم و زىنە ەسلىە كەى خانىم بە مانا لىدانەو ە تايپ دا. نوسخەيە كم نىشانى كاك ئىدىرىس بارزانى دا؛ خويىندىبويەو. قەرارى دا ە ئوروپا چاپ بىرى. نامەيە كى بۇ مامۇستا پىرۇت ە «ئەين» نارد و كىتەبە كەشى بۇ نارد كە بە زووترىن كات - بە ەەر نرخیك بى بە چاپى بگەيەنئ. پاش ۱۷ رۇژ تەئخىر تىوانىم تەلفۇنى پىرۇت وەرگرم. قەرار درا پىكەو ە ەولى ە چاپدانى بدەين. بە ەوى كاك كەندال كەوتمە پرس و را، گوتيان زۇر جوان چاپ بىرى، دووسەد و چل ەزار فرانكى تى دەچى. كە لىكم دايەو بە پوولى ئىران دەيكرە سى مليۇن و ئەو ەندە تمەن. دەمزانى ئەو پوولە بۇ ئىدىرىس ەلناسوورئ. كەندال گوتى ئىمە ماشىنىكى چاپى كامپيوتر دەكرىن بە ەوت ەزار دۇلار، مەشغوولى دەبين بەلام جارئ پوول نىيە.

و ەختى ەاتمەو ەرەج، بە ئىدىرىس گوت با ئەو ەوت ەزار دۇلارە تەرتىب كەين. گوتى شەرتە ئەگەر حىزبىش موافەقەت نەكا، من خۇم تەرتىبى دەكەم. بەلام دوو رۇژ دواى ئەم وتووئە، ئىدىرىس بە سەكتەى قەلبى مرد و رىسەكەم بۇو بە خورى.

لەو سەرۋەندەدا كە لە پارسى بووم، كۇبونەو ەى لاگرانى ئەنستىتۇ بوو كە لە ەموو لايەكى ئوروپاۋە بىن. زۇر كەس لەبەر وىزا دەس نەكەوتن؛ نەھاتن. لە سوئدەو ە چەندىك ەاتن و لە ئەلمان و شوئى تىرەشەو ەاتىبون. لە كۇبونەو ەكاندا شىركەتم دەكرە. رۇژى دوايى گوتيان برىار وا بوو «دوكتور عىسمەت شەرىف وانلى» رەئىسى جەلسە بى، نەخۇشە و ناتوانى بى. كە وا بى با «ەزار» ئەم رىاسەتى جەلسەيە و ە عۇدە بگرئ و قسەى خەلاس بوونى كۇبونەو ە ئەو بىكات. لە جەلسەى تائىندا من زۇر بە راشكاوى تىرم گلە و گازن لە كورد كىرە بابە ئەو ەموو حىزب-حىزبە چىيە ەتانه؟ ئىمەى كورد لە ەموو لاو ەر پەلامار دراوین كە خەرىكن توخم و تۇمان بىرەنەو و بە دەردى سوورپىستەكانى ئەمىركا بچىن. ئەو ەموو حىزبە كە ەمووشى دژى يەكتەرە بۇ چىيە؟ جاران دەمانگوت شىخ و ئاغا لى ناگەرپن ئازاد بىن، ئىستا حىزبەكان لە شىخ و ئاغا خراپىترن و زۇرتىرىشن! وەك خەلكى قورەبەرازان لى ەاتوو: بە دوازە ئاغا رەيەتىكىان ەبووا! و ەختە ناوى حىزبەكان لە ەموو كورد زياتر بى. بابە پىاوى چاك بن! ئىمە بىكەس و رووت لە دەشتىك لەبەر باران و بەفر ماوین، جارئ با پەنايەك دروست كەين سەرما نەمانبا، ئەوسا لە سەر رەنگ كىردنەكەى، سوور بى يا شىن و زەرد بى، شەر دەكەين... خولاسە زۇرم ەموو لايەك شىلا.

لە لايەن رۇژنامەى «كوردستان پرىس» و فەرھاد شاكەلىشەو ەندە وتووئەئىكم دەگەل كرا. ەەرچەند ئىدىرىس سپاردبوى كە پىرۇت لە خەرجىدا يارىدەم بدا، بەلام ئەوى راست بى ئەگەر دوكتور «ەزىزى فەيزەئاد» لە ئەلمانەو ە يارمەتى نەدابام، لام وايە رەزىل دەبووم. خوا جەزائ بەخىرى بداتەو.

كاك ەمەى ەزىزىش ەات چەند رۇژىك مىوانمان بوو. بە دىدارى زۇر شاد و شوكور بوومەو.

لەو سەفەرە پەنجا رۇژم پى چوو. لە چەند مالىك لە پارسى دەعوەت كراين: مالى «نازىە خانم» (خوشكى كەندال)، «نازى خانمى شافعى» و «كەمالى داودى». چەند جارىكىش نانمان لە مەتەمىكى كوردى كرمانجى خوارد؛ كە ئاشپەزەكە ژنىكى مەھابادى بوو.

کۆتایی

ئەگەر بە چاوی ڕخنەوێ چاوی لە چشتی مجبور بکەین، بە بۆچوونی من یەک لەو شتانه کە هەڵدەگرێ بەر ڕخنە کەوێ، چۆنیەتی دواویی هاتنی کتیبە کە یە. خۆنەر وا هەست دەکا مامۆستا قەلەمە کە داناوێ چایە ک بەخواتەو، وچانیک بدا و ئەمجار دەست پێ بکاتەو؛ کەچی بە یە کجاری تەواو! زیاد لەوێش بە داخەو سێبەرێک لە پەژارە و دلگرانی، ئەم دوایانە ی داگرتوو؛ کە بۆ کتیبیکی وا هێژا، زۆر حەیفە بە دلساردی و ناتەواوی دواویی بیت.

و هەک خۆتەمانەو، مامۆستا هەژار چشتی مجبوری سالی ۱۳۶۲ ک. (۱۹۸۳ ز.) نووسیو و سێ سال لەوێ دوا، سالی ۱۳۶۵ ک. (۱۹۸۷ ز.) پێیدا چۆتەو. دەشزانین کۆچی دواویی مامۆستا ڕۆژی دوو هەمی ڕەشەمی سالی ۱۳۶۹ ی کۆچی (۱۹۹۱/۲/۲۱ ز.) ڕووی داو؛ یانی دەوری چوار سال و نیو پاش نووسینی ئاخێر دێری ئەم کتیبە. ئاخۆ ئەو ماوێ چۆناوچۆن بەسەر چووێ؟

لە راستیدا ئەو چەند سالێ ئاخێری ژیانی مامۆستا، یە کجاری پڕ پیت بوو. زۆر بەی کتیبەکانی لە چاپ دران و بلاو بوونەو. بۆ خۆشی زۆر پڕ کار بوو؛ شەو و ڕۆژی نە دەناسی و ئاوی لە خواردن و خواردنەو نە داو. دادە مەسووم لە گەل ئەم بارەشی ڕاهاتبوو؛ لە پەناي دادە نیشت و پارووی لە زاری دەنا. جاریکیان دواي نان خواردنە کە، پرسیم: ئەو مامۆستا ئەم ژەمە چمان بوو؟ هەر چەند بیری کردەو نە یزانی!

لەم کتیبە دا چەند جار ناوی دادە مەسووم هاتوو و مامۆستا ئەو پەری ڕیز و خۆشەویستی خۆی بەرامبەر بەو دەر پڕیو؛ بەلام بە بروای من لەبارە ی کەسایەتی ئەو ژنە و فادارە فیداکارەو، کەم گوتراو و زۆری ماو. بۆ کەسیک بەو مالهوێ نزیک دەبوو، دەر دەکەوت کە پەمزی ئەو هەموو بڕشت و سەرکەوتوویی مامۆستایە، دادە مەسوومە.

مامۆستا هەر کاریکی تازە ی بە دەستەو دەگرت، دادە مەسووم ئەرکی سەر شانی خۆی دەزانی هەموو شتی ک تەنانت دەرکەوانی و هینانە ژوور و بەرێ کردنی میوانی بی ئەژماری مال و ئەستۆ گری؛ لە گەلی شەونوخسی بکیشی؛ لێ دوور نە کەوێتەو، نەوێک شتیکی پێویست بێ. چارە کە سەعاتیک جاری چایە ک، ئاویک، میوێ یەکی بۆ بێنی. ئەگەر لێت بپرسیا کارە کە گەشتۆتە کوێ، بە وردی دە یزانی چەند لاپەرە ی چوو و چەندی ماو و ئیستا خەریکی چییە! وای دە کرد مامۆستا کاری بەسەر هیچ شتی کەوێ نە ی؛ ئارخە یان دانیشی و شانی لێ شل کا و خەریک کار بێ و بەس.

بەلێ مامۆستا هزر و بیرێکی یە کجاری بەقەوێ و قوولی هەبوو، بەلێ ئاگای تەنبەلی نە دەزانی و قەت لە کار ماندوو نە دەبوو، بەلام ئەگەر هاوسەرێکی وای نەبایە، چۆن دەیتوانی بە بیری بلاو و ئالۆزاو، لە سەرینە ی ئەرکی مال و میوان و هەزار بەزم و پەزمی تر، بە ڕۆژ و شەو کار بکا و ئەو هەموو کارە با یە خدارە بەر هەم بێنی؟

پەستە یەکی شکسپیرە دەلی: «ئەگەر پیاویکی زۆر گەورە تان بێنی، لە سێبەری پشته سەریدا شوین ژنیکی گەورە تر بگە پنا». بریا ژیانی ئەو شیرە ژنەش دەبوو کتیبیک بۆ دەرس لێ وەرگرتن و چاوی پڕینی هەموو ژن و پیاویک.

مامۆستا هەژار بەرنامە یەکی خۆشی هەبوو: ئەگەر کاریکی تەواو دە کرد، نەواریکی «ماملی» یان «شەجەریان» یان «ئومو کولسووم» ی ئەخستە سەر و دەنگی بلێند دە کرد. ئەمجار

خه بهری به دۆستانیشی ده‌دا. جار-جار ته‌له‌فوونیکیشی بۆ من ده‌کرد. جا که گووشیم هه‌لبگر تابه و یه‌ک له‌و ده‌نگانه‌م بییستایه، ده‌مزانای کاره‌که دواایی هاتووه و ئه‌و پۆ مالی مامۆستا جیژنه! ئاوم به‌ ده‌سته‌وه بوايه دامده‌نا و خۆم به‌و جیژنه پیرۆزه ده‌گه‌یاند.

له‌م دوا بیانه‌دا منیش فیر ببووم. هه‌ر کام له‌ کتیبه‌کان له‌ چاپ ده‌رده‌چوون، به‌ ته‌له‌فوون رام ده‌گه‌یاند: قوربان با ماملی بخوینێ؛ میوانیکی خوشه‌ویستت بۆ دێ!

چایی ته‌رجه‌مه‌که‌ی قانونی بووعه‌لی سینا به‌ فارسی له‌ حه‌وت به‌رگدا به‌ جوانترین شیوه، وه‌ک ڕووداوێکی گه‌وره‌ی فه‌ره‌ه‌نگی، له‌ ئێراندا ده‌نگی دایه‌وه و مامۆستایانی ناوداری فارس‌زمان، به‌ ئافه‌رین و سه‌رسووڕمانه‌وه باسی ئه‌م کاره‌ گه‌وره‌ و گرانه‌یان ده‌کرد؛ که‌ چۆن پاش هه‌زار سال زانایه‌کی کورد‌زمان له‌ خۆی رادیوه‌ ده‌ست بۆ ئه‌م کاره‌ دژواره‌ به‌ری و تێیدا وه‌ها ئوستادانه سه‌رکه‌وێ. ته‌نانه‌ت مه‌جه‌لله‌ی مانگانه‌ی «کیهان فه‌ره‌نگی» که‌ ئه‌وه‌ده‌م ناسراوترین گۆفاری وێژه‌یی- فه‌ره‌ه‌نگی ئێران بوو، ژماره‌یه‌کی بۆ ناساندنی مامۆستا به‌ کۆمه‌لی بیره‌وه‌ران و زانایانی ئێران ته‌رخان کرد.

چایی فه‌ره‌ه‌نگی «هه‌نبانه‌ بۆرینه» - که‌ ئیستاش پاش نزیک به‌ بیست سال، باشترین فه‌ره‌ه‌نگی کوردی به‌ کوردیه‌ - پله‌ی به‌رزی کوردی‌زانی و وێژه‌وانی مامۆستای زیاتر له‌ پیشوو ده‌رخست و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بارانی نامه و ته‌له‌فوون بوو بۆ سه‌پاس له‌و خزمه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌.

«هه‌م و زین» ی خانی، به‌ شه‌رحه‌ کرمانجییه‌که‌یه‌وه و به‌ شیوازیکی رازاوه، هه‌ر له‌ ئوروپا چاپ کرا و مامۆستا به‌و ئاواته‌شی گه‌ییشت.

«چوارته‌کانی خه‌یام» یش دیسان له‌ چاپ درایه‌وه و له‌ دوو مانگدا ده‌هه‌زار نوسخه‌ی لێ فرۆشرا.

له‌ پاییزی ٦٨ (٨٩) دا، مامۆستا وه‌رگێڕانی قورئانی ده‌سپێکرد و ماوه‌ی نوێ مانگ شاکاریکی به‌دیاری بۆ گه‌له‌که‌ی به‌جی‌هیشت، که‌ به‌ برۆای زوڕیک له‌ وێژه‌وانان، له‌ ئه‌ده‌بیاتی جیهانه‌دا ده‌گمه‌نه‌.

سه‌رجه‌می ئه‌مانه و ئی تریش، بوو به‌ هۆی ئه‌وه‌ که‌ ناوی «ئوستاد هه‌ژار» - وه‌ک له‌ به‌غدا - له‌ هه‌موو شوێنێکی ئه‌ده‌بی و فه‌ره‌ه‌نگی تارانیشتا به‌وپه‌ری رێژه‌وه‌ بێته‌ سه‌ر زاران و یادی لێ بکری.

مامۆستا بۆ خۆشی به‌و هه‌موو تالی و سوێریه‌وه‌ چه‌شتبووی و به‌و گش گه‌رمی و سه‌ردیه‌وه‌ کیشابوو، تا دوامین پۆژی ژبانی ته‌واو دل زیندوو و ده‌م به‌ پێکه‌نین بوو. با ئه‌م دوو نمونه‌تان تۆ بگێرمه‌وه‌:

* کاری مامۆستا سه‌ر له‌ هه‌وه‌له‌وه، له‌ «واحد فعالیت‌های فه‌ره‌نگی» بوو. پاشان بریار درا بێته‌ ده‌زگای چاپ و بلاو کردنه‌وه‌ی «سه‌رووش»؛ که‌ ئه‌میش هه‌ر سه‌ر به‌ رادیۆ- ته‌له‌فزیۆن بوو. ئه‌مجار قسه‌ هاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ زۆر حه‌یفه‌ مامۆستا کاتی به‌ هات‌وچووی تاران و که‌ره‌جه‌وه‌ برۆا. با له‌ مال بێ و به‌ هاوکاریکا کاری بۆ بنێڕین و بۆمان بنێڕته‌وه‌. هاوکاره‌که‌ براده‌ریک بوو «زیره‌ک» ناو، خه‌لکی شاری ره‌شت له‌ باکووری ئێران که‌ مالی له‌ که‌ره‌ج بوو. هه‌موو جارێک ئه‌وی پێویست بوو مامۆستا بیینێ، به‌ ئاغای زیره‌کم ده‌دا. مامۆستاش هه‌رچێکی دیتبوو پێی ده‌داوه‌؛ به‌ پانی که‌ ده‌هاته‌وه‌، ده‌یه‌یناوه‌. جارێکیان دێر چوو بوو، چۆن بوو، ئه‌گه‌ر کاره‌که‌ی هێناوه‌ و کردمه‌وه‌، ده‌بینم به‌یتیکی فارسی له‌سه‌ر نووسیوه‌:

حقا که با عقوبت دوزخ برابر است رفتن به پای زیرک رشتی سوی سروش!^۱
 * رږژیک له مالیان بووم، ماموستانه محهمه دی قازی و چهند که سیکي تر هاتن. ماموستانه قازی پیشتیر نه خوځشی شیرېزه نجه ی گهروو توووش ببوو؛ تالنه دهنگدیره کانی گهروویان دهرهینابوو. بهو بونهوه قسه ی ئاسایی پی نه ده کرا؛ ئامرازیکي به لاملیه وه دهنه و دهنکیکی نانا سایی لی دهردهینا. بهو حاله ش گفتي خوځشی دوايي نه ده هات. ئهوی جوک و نوکته و له تیفه ی تازه و کهس نه بیستوو هه بوو له لای بوو؛ بی وچان و یهک له دووی یهک ده یگیراوه. رږچی شاد، به راستی مه جلیسی خوځش بوو.

ئهو رږژه دهوری نیوسه عاتیک له سهریهک قسه ی خوځشی کرد؛ تا باتری ئامرازه که ی تهواو بوو. دهستی برد له کیفه که ی یه کیکی تازه دهر بښی و تی بخاته وه، ماموستانه هه ژار گوئی: ئه گه کس سیک رسته یهک، وشه یه کی هیه، فرسه ته؛ دهنه تی خسته وه هه یهاته نۆره ی قسه به کس بدا! نه مجار پرووی کرده ماموستانه قازی و وتی: کاک قازی وه لالا کاری تو بهم ورده و پردانه به رږوه ناچی؛ بابه تو ده بی باتری ته راکتور هه لگری!

راسته ماموستانه خوځش بوو؛ له شی - له چاو ته منه ی - زور پیر ببوو. به لام تا ئاخر ساتی ژایانی گوچانیکیشی هه لنه گرت و بۆ به رږوه بردنی خو، پیویتی به یارمه تی کهس نه بوو. داده مه عسووم دیگیر پتته وه؛ به یانی ئهو رږژه که له خه وه هه ستام دیتم هیتا هه لنه ستاوه؛ به لام به خه بهر بوو. پرسیم هه لئاسی؟ - به لی، بۆچی. هیندیک قورسم.

هه ستا، ئاوکی به سر و چاویدا دا و چاییه کی خوارد وه؛ به لام هچي تری پی نه خورا. گوتم با دوکتوریک خه بهر کهم. وتی نا، بۆ خۆم ده چم.

ماشینیکمان بانگ کرد و رږی کهوتین. دهوری سه عاتیک به رږوه بووین تا گه یشتینه لای دوکتور حهیدری له تاران. خه بهریان دایه هاتووین، به دهمانه وه هات و بردینه ژووریک و داوای کرد راکشی تا نه خوځشیک لهو دیوه، ده بیښی و دیتته وه. بۆ خوی کهوشی دهره اورد و له سهر تهخت راکشا. پاش پینج - شهش دهقیقه دوکتور هاته وه.

- ده ی ماموستانه گیان! چۆن بووه ته شریفت هیناوه؟

جواب نییه. ته مه شا ده کا هه زار سال!

ته رمی ماموستانه گوڤز رایه وه مه هاباد و له په نای ماموستانه هیمن و مه لا غه فووردا نیژرا. ئهو رږژه و سی رږژی پرسه ی له مزگه وتی سووردا، شتیک زور بهر چاو بوو: هه موو کوردیک - به هه ر پیر و بۆچوونیکه وه - هاتبوون. که سانیک به چاوی سووره وه سه رخوځشیان له یهک ده کرد که تا دوینی به دژمنی قهسته سهری یهک دهناسران. دیار بوو - وهک هه موو ژایانی - مه رگیشی رهمزی یه کگرتن بوو.

هه زار دروود و رهمهت له گیانی پاکي.

۱. به کوردی ئاوای لی دی:

راست هه ر وه کوو جزای جهه ننه م وایه چوون بۆ سرووش به پی زیره کی ره شتی!

به یته که له گولستانی سه عدی دایه؛ ده لی:

حقا که با عقوبت دوزخ برابر است رفتن به پایمردی همسایه در بهشت

ناونامه

نه بوونالېب (پېشمه رگه ی عهره ب) ٤٥٤
 نه بووعلی سینا ٥٠٣, ٥٠٤, ٥٠٧, ٥١٧, ٥١٩
 نه بوو یاسین (دوکانداریکې عهره ب) ٤٠٩
 نه تاکشیوف (فهرمانده ی هیزه کانی شوره وی له
 نازه ربايجان) ٣٠٥
 نه حمده بانی خیلانی ١١٩
 نه حمده ته و فیک (سه ید عه بدوللا ئیسحاقی) ٣١٨,
 ٣٢٦, ٣٢٧, ٣٢٨, ٣٢٢, ٣٢٣, ٣٣٤, ٣٣٥, ٣٣٩,
 ٣٤٥, ٣٤٦, ٣٤٧, ٣٤٨, ٣٥٠, ٣٥١, ٣٥٢, ٣٥٣,
 ٣٥٩, ٣٦١, ٣٨٤, ٣٨٥, ٣٨٨, ٣٨٩, ٣٩٥, ٣٩٩,
 ٤٠١, ٤٢١, ٤٢٢, ٤٢٦, ٤٣٢, ٤٣٧, ٤٣٩, ٤٤٠,
 ٤٤٢, ٤٤٣, ٤٦١, ٤٦٢, ٤٩٧, ٥١١
 نه حمده حوسین ٢٢٣
 نه حمده حه سن به کر ٤٣٤, ٤٦٩
 نه حمده حه مدی ١٣٠
 نه حمده حه ویزی ١٢٢
 نه حمده خواجا ١١٢, ١١٣
 نه حمده صالح عه بدی ٢٥٧
 نه حمده شاپاز ٣٢٩, ٣٩٨, ٤٠٤
 نه حمده شوقی ١١٨, ١٢٨
 نه حمده عوسمان ١٧٣, ١٧٥, ١٩٠, ٢٤٦
 نه حمده عه تنه ر ٢٠٨
 نه حمده نالیه ند ٣٨٦
 نه حمده ناویکی هیندی ١١٦
 نه حمده هه رمی ٣٩٩
 نه حمده داغا (کونه نه فسه ری عوسمانی) ٢٤٣
 نه حمده داغای حاجی بایزاغا ٢, ٣٦, ٥٥, ٦٠, ٧٦,
 ٧٧
 نه حمده دوف (وه زیړنکی باکویی) ٣١٠

١

نابو حیلمی ٢٤٢
 نابو عوسمان ٢١٢, ٢١٥
 ناراکیل ٢١٦
 نارام کوردیان ٦٥
 نارتن نه رمنی ١٥٧
 نارسین لوبین ١٦٠
 (موهندس) ناریا ٥١٤
 ناغا قوچ به گ ٣٦, ٢٤٤
 ناغای زوره گوان ٣٨٧
 نامین (یه که م ژنی مه لا محه مده دی بؤر) ١١
 ناناقول فرانس ١٣٨
 ناوړه حمان عارف ٤٣٢, ٤٣٤
 (دوکتور) ناوړه حمانی مه لا مارف ٤٨١
 ناوړه حمانی مه لامه حمود ٤٢٢, ٤٢٩
 نایه توللا دزفوللی ٥١٢
 نایه توللا مه ردوخ ٢٤٧
 نایشه خان (دایکی شیخ له تیف) ٩٦
 نایشی (نایشی مه لا, ژنی مه لانيسک) ٤٣١, ٤٤٨
 نوبریلی (پژوهه لاتناسی پروسی) ٢٨٢
 نوستاد شه هاب ٢٣٨
 نوغستین ١٣٩
 (دوکتور) نه بریشه می ٤٥٩
 نه بولعیز ٢١٢
 نه بونا بیداری ٤٢٣
 نه بوو نه بیووب (سه رتاشی به حنه س) ١٤٧
 نه بوو نه بیووب (خواه ن نوتیل) ٢١٢, ٢١٤, ٢١٥
 نه بوو باسمه ١٩٤
 نه بوو به کر (خه لیغه ی یه که م) ٥٠٣

ٲهمه ٲى بارام ميرزا ٤٢٢، ٤٧٩

ٲهمه ٲى خانى ٢١٠، ٢١٢، ٢٦٢، ٢٨٢، ٢٨٢

٢١٢، ٣٦٨، ٣٧٢، ٤٠٩، ٥١٨، ٥١٩، ٥٢٠

ٲهمه ٲى قهره قشلاخ ٣١٢

ٲهمه ٲى هيندى ١١٦، ١١٨

ٲه ٲگار سنو ١٢٠

ٲه ٲؤنس ٤٨٢

ٲه ٲيب (مهلا ره سولى سادق) ٤٦٥

ٲهره سكين كالءولى ٢٩٤

ٲه سعه ٲ (فهق ٲى هاو حوهره ٲى ههزار) ٢١، ٢٢، ٣٠

ٲه سعه ٲ خوشهوى ٢١، ٢٢، ٣٠، ٣٠٩، ٣٨٦

٤٦١، ٤٦٢

ٲه سكه نډهرى (ٲيره ج) ٣٠٧، ٣٠٨

ٲه سه ٲ (كرماشانى له به حنهس) ١٥٠

ٲه سه ٲؤف (راوٲز كهرى شوروى له مه هابا ٲ) ٢٩٥

(ءو كئور) ٲه علم (مستهفا) ٥١٠

ٲه كره مى حاجؤ ٢١٢

ٲه لبيتر (ٲاشورى) ٤٢٥

ٲه لكسه نډر ءووما ١٥٩

ٲه مانى (ساواكى) ٤٩٥، ٤٩٨

ٲه مريئول قهيس ٢١

ٲه مير ٲيسماعيلى سامانى ٢٩٢

ٲه مير خيزى ٣٠٧

ٲه مير يوسف ٣١١

ٲه مين ره وانءزى ١١٢، ١٤٦

ٲه مين فهيزى به گ ٤٧

ٲه مين گارا ٲزار ٤٥٢

ٲه نوار (فهخره ءءين) ٥٠٧، ٥٠٨

ٲه نوه ميرزا ٣٣٤، ٣٣٩

ٲه نوه رى مهلا برايم ٤٥٠

ٲه نرامى (يووسف) ٤٩٩

ٲه نوبوب (كورى شيخ بابؤ) ٢٨١

ٲه نوبوبى (كهريم) ٢٧١، ٢٧٤، ٢٨١، ٢٨٢، ٢٨٢

٣٠٦، ٤٨٤

ٲه نوبوبى (سهيد عوبه يءيلا) ٤٧٩

ٲه نوبوبى ٲه كرا ء ٢١٤

ٲه نوبوبيان (سهيد عه ٲءوللا) ٤٧١

ٲه نوبوبيان (نوسره ٲ خانم) ٤٧١

(ءو كئور) ٲيبرايم ٥١٠

ٲوستوانى (ٲيبرايم) ٢٢٦

ٲيبرايم عه ٲءوره حمان خال ١٧٠

ٲيبرايم/برايم ٲهمه ٩٠، ٩٩، ١٦١، ١٩٢، ٢٥٢

٢٦٥، ٢٦٦، ٣١٥، ٣٢٠، ٣٢٩، ٣٦٠، ٣٩٥

٤٠٤، ٤٠٥، ٤٢٩، ٤٢٢، ٤٥١، ٤٩٠

ٲيينولحه مام ٤١٨

ٲيينولوه رءى ٢٢

ٲيحسان ٲه به رى ٥١٥

ٲيحسان شٲيرزا ء ٤٦٢، ٤٦٨، ٤٦٩، ٤٧٨، ٤٧٩

٤٩٠

ٲي ءريس بارزانى ٣٥١، ٣٥٢، ٣٥٢، ٣٨٤، ٤٢٧

٤٤١، ٤٦٢، ٤٦٢، ٤٩٦، ٥١٢، ٥٢٠

ٲي ءيت (زنى كريس كوچيرا) ٤٤٧

ٲيرانءوسٲ (موحسين) ٢٤٧

ٲيره ج ميرزا ١٢٠

ٲيسحاقى (حه سن) ٣٥١، ٤٢٢، ٥١١

ٲيمام ٲابور ١٩٧

ٲيمام رهزا ٥٠٤

ٲيمام شافيعى ١٠٩، ١١٥، ٤٨٠، ٥١١

ٲيمام عهلى ١٢١، ١٥١

ٲيمام مومسا كاظم ١٠٢

ٲيمامى (حه ممه ء) ١٢٦، ١٩٧، ٢٥١، ٤٣٥، ٤٩٢

ٲيمامى (هه والى زى-كاف) ٥٢، ١٢٦، ١٢٩، ٢٠٢

٢٠٢

ب

بابا ٲايهر ٣٠٩

بابان (جه عفه) ١٤٧

بابايؤف ٢٩٠

بابه شيخ (مامى سهيد كاميل) ٥٩

بابه شيخى رهؤحانى [بابا مهر ءؤخ] ٥٠٩

بابه كر ٲزءهرى ٤٠٥، ٤٢٢

بابه كرى سهليم ئاغا ٦٢

بابه كى خوهر مءىنى ٢٧٦

بارامى (عه ٲءوللا/ميرزا عه ولا) ٧٦، ٧٧

باغروؤف (باقروؤف) ٦٢، ٣٠٥، ٣٥٩

باقى بامه رنى (مام غه فوور) ٩١، ٢٩٥

بالزاك ١٢٨

بايه زىءى به سئامى ١٢٤

برایم نه فەندی ٤١٣، ٤١٤

برایمه سووری قاچاغچی ٣٠٠

برووسکه (حه ره سی مام جه لال) ٤٠٦

بلوت (شه ریکه چه ته ی حه مه دی مه ولووده چرچ)
٣٠٠

بلووری (وه هاب) ٢٠٢

بۆره که بی (سدیق) ٥٠٨

بوز نه رسلان ٥١٨

به حری (پیشمه رگه) ٣٦٦

به ختیار (شا پور) ٥١٦

به دره دین عه لی ٤٣٧

به دیع باباجان ١٨٩

به زاز (سه ره ک وه زیر) ٤٣٣، ٤٣٢

به شیر موشیر ٣٢١، ٣٠٧، ٢٥٨

(برۆفسۆر) به کایف ٤٨٨

به هانه دین محه مه د (شاهی نه قشبه ند) ٢٩٢

به هیه خانم (دایکی که ریم) ٢٠٣، ٤٣٥

بینجان جندی ٣٤١، ٣٤٣، ٤١٧

(سه روان) بیدار به خت ٧٣، ٧٥

بیریا (شاعیری ته ورتری) ٣٠٩

پ

(دوکتور) پاشا مشکاتی ٥١٠

(دوکتور) پاکیزه ره فقیح حیلمی ٤٦٨، ٤٨٠

پۆرتۆیان (عه کاسی نه رمنه لی که ره کووک) ١٦٢،

١٨٧، ١٦٤

(سه ره نگ) پزشکیان ٥٩

(دوکتور) پۆلیفۆی ٤٨٣، ٤٨٩

پووشکین ٦٣، ٢٨١

په هله وی (حه مه ره ز/ شا/ شای ئیران / ئاریامیهر)

١١٣، ٩١، ١٨١، ١٨٥، ٢٢٣، ٢٤٧، ٢٥٦،

٣٠٨، ٣٣٠، ٤٢٢، ٤٦٣، ٤٧٥، ٤٩٤، ٤٩٥، ٤٩٦،

٥٠١، ٥٠٥، ٥٠٦، ٥٠٧، ٥١١، ٥١٦

په هله وی (ره ز/ ره ز/ شا / ره زاخان) ٢٢، ٤٧، ٥٢،

٣٠٢، ٤١٨

پیرمه ندر (حاجی ته وفیق) ٩٩، ١٠٠، ١٥٧، ١٥٨

پیری خهل ٣٤٤

پیسه وه ری ٧٠، ٧١، ٧٢، ٧٣، ٧٥، ٢٧٢، ٣٠٠،

٣٠٥، ٤٠٠

ت

تاج الدین (مامۆستای دینی ته یمور) ٢٩٠

تاهیر (برای عومه ره ده بابه) ٤٠٤

تاهیر ته وفیق ٢٦١، ٥١١

تاهیر حه سه ن ٣٦٣

تاهیر یه حیا ٣٢٨، ٣٤١، ٣٩٨، ٤٦٦

تورجانی زاده ٩٥، ١٠٧

تورسون زاده ٢٧٧، ٢٧٨

تۆمابوا ٤٧٢، ٤٧٣

توهماسی (له بوخاریست) ١٧٥، ١٧٦

ته حسین یه زیدی ٣٦٢، ٣٦٤

ته حیه کاریوکا ١٧١، ١٧٩، ١٨١

ته وحیدی مه لانه جمه ٥٣

ته وفیق وردی (محهممه د) ٢٥٩، ٢٦٦، ٣٢٠،

٣٢١، ٤٠٠

ته وفیق وه هبی ١١١، ٤٨٣

ته ها بامه رنی ٤٠٦

ته ها حوسین ١٣٨

ته ها ره مه زان جه زراوی ٣٢٣

ته یمور (له نه نستیتۆی کورد له پاریس) ٥٢٠

ته یمور له نگ ٢٩٠، ٣٢٣

(دوکتور) ته یب عه قراوی ٥١٠

(مارشال) تیتۆ ٣٤٨

ج

جاسم جه لیل ٤٨٤

جافر سولتان هه ورامی ٤٣٢

جامی (عه بدو ره حمان) ٣١، ٧٧

جگه رخوین ١٤١، ١٤٦، ٢٠٥، ٢٠٩، ٢١٠، ٢١٦

٢٨٣، ٢٢٢

جوانمیراغا ٣٩٣

جوهران خه لیل جوهران ١٤٥

جوهریل نه رمنه ی ١٣٢

جونهیدی به غدادی ٣٦٨، ٣٧٢، ٤٩٤

جوئیس بلسۆ ٤٧٠، ٤٧١، ٤٧٢، ٤٧٣، ٤٧٤، ٤٧٥،

٤٧٧

جه غفر خه ندان ٦٢، ٦٣، ٢٩٥، ٣٠٩، ٤٨٦

(دوکتور) جه غفر محهممه د که ریم ١٠٨

جہ عفر موسا ۱۵۸

جہ عفر (کوری مہنافی کهریمی سابلای) ۳۹۴

جہ عفر کهریمی ۴۹۹

جہ عفر روف (له روه ابیتی فہرہنگی نازہربایجان)

۶۳

جہ عفریان (کار بہدہستی رادیو-تہلہ فزیونی

نیران) ۵۰۲, ۵۰۳, ۵۰۴, ۵۰۵, ۵۰۶

جہ لادہت عالی بہدرخان ۱۴۶, ۲۱۲, ۲۳۶

جہ لال بابانی ۳۲۲

جہ لال بہیار ۲۲۳

جہ لال بیتووشی ۱۸۶, ۱۹۸, ۲۵۱, ۲۷۵

جہ لال تالہبانی / مام جہ لال ۱۱۸, ۱۸۷, ۲۰۵,

۲۲۸, ۲۴۷, ۲۵۱, ۲۵۲, ۳۶۵, ۳۱۵, ۳۱۷, ۳۱۸,

۳۲۰, ۳۲۳, ۳۲۵, ۳۲۲, ۳۳۴, ۳۹۲, ۳۹۷, ۳۹۴,

۴۲۹, ۴۳۰, ۴۴۲, ۴۹۰

جہ لال عہدورہ حمان ۴۲۴, ۴۲۵

جہ مال شالی ۳۱۵

جہ مال بابان ۳۱۶, ۴۸۰, ۳۱۵

جہ مال حیدہری ۱۹۱, ۱۹۳, ۲۴۶, ۲۵۳, ۲۵۷,

۲۹۵, ۳۰۷, ۳۶۰

جہ مال رہفعت ۱۶۰

جہ مال عارف ۳۲۱

جہ مال قادر ۱۹۴

جہ مشید بہدرخان ۲۱۲

جہ میل حاجو ۲۰۲, ۲۰۸, ۲۲۳, ۲۴۴

جہ میلغا ۲۰۲, ۲۲۲, ۲۵۵

جہ واداغای لیوژہ ۴۳۱, ۴۳۸

جہ واهیری (شاعیری عہرب) ۴۶۳

جہ وودہت مہلا محمہد ۲۷۵

جہ وہر ہیرانی ۴۵۴

جیہاد شاہین ۲۵۷

ج

چارلی چاپلین ۱۸۱

چہ چاناغای حاجو ۲۱۰, ۲۱۸, ۲۲۲

چہ نگیز [خان] ۳۰۵

چیخوف [نانتوان] ۷, ۱۲۸, ۲۷۶

ج

حاتہ می تہی ۸۲, ۳۹۲

حاجو ناغا ۱۸۲, ۱۹۹, ۲۰۱, ۲۰۲, ۲۰۳, ۲۰۴,

۲۰۳, ۲۰۴, ۲۱۱, ۲۰۷, ۲۰۶, ۲۱۸, ۲۴۵,

۲۴۶, ۲۵۱, ۳۱۹, ۳۷۵

حاجی بابہ شیخی تورجان ۳۴, ۶۲, ۷۱, ۳۰۰

حاجی بایزاغا ۳۵, ۳۶, ۷۰, ۹۱

حاجی جہندی ۲۷۱, ۴۸۴, ۴۹۰

حاجی جہسہن تہ فغانی ۱۱۶

حاجی رہسول (فہرمانداری شیخان) ۴۸۱

حاجی شیخ عہولای کولبجہ ۴۵۶

حاجی شیخہ ۷۹

حاجی عہدورہ حمانی مجنور ۱۲۳

حاجی عہدورہ زاق (تہستانداری مووسل) ۳۹۶

حاجی عہدوللا (کوری گہورہ شیخی بورہان)

۵۶

حاجی عہدوللہ تیف ۱۴۹

حاجی عہدولای تۆکمہچی ۱۰۷

حاجی علی تہ کبہر ناویک ۵۹

حاجی قادری کوبی ۹۳, ۴۸۱

حاجی کہرامت ۱۱۶, ۱۱۷

حاجی مہلا رہ حمانی شہرہ فکہندی ۳۴, ۳۵

حاجی مہلو ۳۶۳

حاجی مہلا سالج ۲۰۲

حاجی محیدینی بازارگانی زینوہی ۴۵۹

حاجی موتہ لیب ۴۹۹

حاجی میرزای بازارای قامیشلی ۲۲۳

حاجی اغای مہحموداغا ۴۲۲

حافز [شاعیری شیرازی] ۲, ۳۱, ۱۲۸, ۲۳۷,

۳۰۸, ۳۶۸, ۳۷۰, ۳۷۱, ۳۷۲, ۵۰۹

حافز ثبیراھیم ۱۲۸

حافز مستہفا قازی ۳, ۳۶۵, ۳۶۷, ۳۷۰

حاکم سہعید ۱۵۴

(حوسین) حوزنی موکوربانی ۴۸, ۱۰۸, ۱۰۹,

۱۱۰, ۱۱۱, ۱۱۲, ۱۱۵, ۱۲۹, ۴۸۸

حوسنی خانم (زنی میرزا کهریمی شاتری) ۳۰۲

حوسنی زہعیم ۱۴۲

حوسین بہراز ۱۴۲

حوسین حاجی ناویکی سوورچی ۳۶۱

حوسین شیروانی ۳۲۷

حوسین کاوانی ۴۹۸
 حوسین هه ورامانی ۱۶۸
 حوسین وه تار ۱۳۹، ۱۴۵
 حوسیناڭای قاجر ۳۵
 حوسینی همه داڭای میترگه سووری ۳۵۸، ۳۴۲، ۴۳۴
 حوسینی زیرینگه ران ۴۸
 حوسیناڭای میترگه سووری ۴۱۱
 (دوکتور) حبیب (له به حنهس) ۱۴۳
 حبیب محهمه کهریم، ۴۱۹، ۴۲۵، ۴۳۰
 هدادی (مهلا همه ده مین) ۶۱، ۶۲
 هریق (شاعیر) ۳۳
 هسو میرخانی ژازه له ۳۷۸، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۹۵
 هسه نه به سری ۳۷۲
 هسه نه تۆحه له ۲۰۱
 هسه نه هه وه توهانه ۴۴۱
 هسه نه زه یات ۱۲۸
 هسه نه هه سکه ر ۱۵۱
 هسه نه غه ریب ۱۵۱
 هسه نه ناویکی به زیدی ۳۷۵
 هسه نه ناڭای حاجو ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶
 ۲۰۷، ۲۲۲، ۲۲۴، ۲۴۶
 هسه نه زاده (رهشید) ۴۵۸
 هسه نه کوری ره حیمی قازی ۴۲۲
 هه سبب (حافزیکه عه ره ب) ۱۸۶
 هه مایل خان ۲۸۳
 همه حوسین خان ۵۳
 همه حوسین خانی سه یفی قازی ۷۱، ۹۶، ۳۰۶
 همه خانی بانه ۵۳
 همه رهشیدخان ۱۹۷، ۴۶۵
 همه سه عید کانی مارانی ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۹۰
 همه شهریف حاجو ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۴
 همه هه لی به گ ۱۰۸
 همه هه لی خۆجه ۳۷۷
 همه هه ره ج ۲۷۷
 همه هه (سه ربازی نه سیر) ۴۳۶، ۴۳۷
 همه هه داڭای سه را ۷۴
 همه ده مین (بابی ره سولی قادری) ۵۰۲
 همه ده مین (خالوزای هه زار) ۱۶، ۴۶

(حاجی سهید) همه ده مین ساره وانان ۱۲
 همه ده مین مهنگوری ۴۶۵
 همه ده مین ناویکی خه لکی ولانی پزده ر
 (خز مه تکاری هه زار) ۳۸۴، ۳۸۶
 همه ده مین همه وه ندی ۱۰۹
 همه ده میناڭای مه حمووداڭا ۳۷، ۷۵
 همه دی مه ولوده چرچ ۶۶، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷
 ۳۰۰، ۳۰۳، ۳۰۷
 (کا) همه دی نۆبار (بابی مه عسووم خانم) ۳۶
 همه رهشیدخانی بانه ۵۹، ۶۰، ۶۹، ۸۱
 همه سوور ۴۵۲
 همه کهریم مه جیدی ۶۰
 همه ی ره شادی ۱۵۳، ۱۶۰، ۱۸۶، ۲۹۶
 همه ی عه زه کویر ۱۹۴
 همه ی عه زیز ۴۹۸، ۵۲۰
 همه یه عوسمان ۲۵۹، ۳۹۳، ۴۳۱
 هه ننا نه بولحه ننا ۱۶۲، ۱۶۴، ۱۷۱
 هه یده ره یگی میترگه سووری ۴۱۱
 (دوکتور) هه یده ری ۵۱۰، ۵۲۳
 هه یده ری (سالار) ۴۲۲، ۴۳۱، ۴۳۲
 هه یده ری (سدیق) ۴۸، ۱۳۳، ۴۹۹
 حیسامی (خالیداڭا) ۴۲۷، ۴۳۹، ۴۵۸، ۵۰۵
 حیسامی (کهریم) ۱۷۸، ۴۵۹

خ

خات روقیا (دایکی شیر ی هه زار) ۱۳
 خات سه لما (دایکی حوزنی) ۱۰۸
 خات شه رافه ت (دایکی شیر ی هه زار) ۱۳
 خات شه وکه ت (خاوه نه مالی هه زار) ۱۹۴، ۱۹۵
 خات مه له ک (ژنی وه سته برایمی وینه گر) ۱۵۵
 ۱۸۷
 خاتوامان (ژنی مه لاره حمانی ماموستای قوتابخانه)
 ۱۴
 (سه روان) خاکسار ۷۸
 خالو عه من (خال ی نزامی شاعیر) ۳۰۴
 خاله مه لای داودی ۴۸، ۵۱، ۵۳
 خاله مین ۴۳، ۴۹۹
 خالد به کدش/ به کنش/ هه وال خالد ۲۰۸
 ۲۰۹، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۲۹، ۲۳۸، ۲۴۲، ۲۴۴

دیاکو قادری ۵۱۹
(ژەنەرال) دیگول ۴۷۷

پ

پایبەعی عەدەوی ۸۸
پادەمەنش ۳۰۸, ۳۰۷
پاززی [زەکەرپا] ۵۰۷
روپابە (گۆرانی بیژ) ۳۰۹
پوشدی بەگ ۱۱۲
پوکن جەلال ۳۶۰
پەحمان چەتە ۶۷
پەحمانە شیتی جەلیل کەلەباب ۴۰۱, ۴۰۰
پەحمانی حاجی باغر ۲۷۱, ۲۷۶
(دوکتور جەغفەر) پەحمانی ۱۱۲, ۱۸۰
(کاکە) پەحمانی حاجی بایزاغا [موهتەدی] ۶, ۳۶
۴۴, ۵۴, ۴۸
پەحیم شەریف ۱۲۷
پەحیمۆف ۳۰۵
پەزمارا ۷۱
(دوکتور پەزماوهری (مراد) ۳۱۹, ۵۰۰
پەزماوهری (عەبدوللا) ۲۹۵, ۳۰۳
پەستگار (مەلا حەسەن) ۳۴۹, ۴۸۱
پەسوول مامەند ۴۰۱
پەسوول ناجی ۱۱۱
پەسوول ھاوار ۴۸۲
پەسووی وسیتی ۴۰۰
پەشاد بالته ۳۶۵, ۳۷۹
پەشادی (مەحمەد/حەمە) ۱۱۲, ۱۱۵, ۱۵۳
۱۶۰, ۱۸۶, ۲۹۶
پەشید جەودەت ۱۰۴
پەشید سندی ۴۹۵
پەشید عارف سەقا ۳, ۱۹۰
پەشید قادر ۱۳۳
پەشیداغای نۆبار ۳۵
(سەرھەنگ) پەشیدی ۴۹۵
پەفیق چالاک ۹۰, ۹۶, ۱۰۰, ۱۱۲, ۱۳۲, ۱۴۲
۱۵۴, ۱۵۸, ۱۵۹, ۲۵۸, ۴۵۱, ۴۵۷, ۴۶۶, ۴۶۷
پەفیق حیلمی ۵۸
پەمۆ ۲۰۹, ۲۴۳, ۲۴۴

۲۴۵, ۲۶۱, ۳۰۹
خالید محیدین ۲۶۴
خالیدی شێخ پەحیم ۴۵۶
خان ئەحمەدخان (تەردەلان) ۵۳
خانی (شێخ ئەحمەد) ۲۱۰, ۲۱۲, ۲۶۳, ۲۸۲
۲۸۳, ۳۱۳, ۳۶۸, ۴۰۹, ۵۱۸, ۵۱۹, ۵۲۰
خدر مەنگوڕ ۴۲۴
خدر ناویکی گەورکی ۳۵۱, ۳۵۲
خدر اغای قز [جە] ۱۶۱
(ستوان) خدری تۆپچی ۴۳۲
(کا) خدری گرەشەنتان ۴۳۲
خروشۆف [خروشچوف] ۲۸۲, ۲۹۱, ۳۵۴
خورشیداغای ھەرکی ۳۳۹
خوسرەو پەرویز ۴۰۷
خوسرەوی (حەمید) ۲۹۳, ۵۰۰
خوسرەوی (ھاشم) ۷۰
خوشکە زەکیە فەیلی ۲۵۲
خولەپیزە ۹۶
خەلیفە خەلیل ۷۸
خەلیفە سالح ۸۲
خەلیفە مەحمەد ۲۴
خەلیفە مەحمود ۹۳
خەلیفە مەلا عەلی زەنبیلی ۵۱
خەلیل شەوباش ۴۴۳
خەلیل کەرکووی (دەلال) ۴۰۸
خەلیل موەفەقی (کتیب فرۆش) ۴۹۹
خەیروللا (تەفسەری سەر بە بارزانی) ۱۱۳
(حەکیم عومەر) خەییام ۵۱۷, ۵۱۸, ۴۶۵

■

داروین ۳۵۱
داریووش (کرمانشانی) ۴۱۹
دانا ئادام شمیت ۳۲۷, ۳۶۱
داودی (کەمال) ۵۲۰
دلشاد پەسوولی ۶۷, ۷۵, ۴۰۰, ۴۰۱
دلشاد مەسرف ۴۲۴, ۴۲۷
(دوکتور) دۆغرمەچی ۵۱۰
دەرۆش بەگ ۴۲۹
دەھام ئەلھادی ۲۱۰

پەوشەن خانم (بەدرخانی) ۱۴۶، ۲۱۲، ۲۲۸،
 ۲۲۹، ۲۴۴، ۲۴۸
 ریزوانی سابلاغی (یوسف) ۴۰۳، ۴۰۴، ۵۱۳

ز

زاهید محەممەد ۲۲۳، ۲۵۱، ۴۳۲
 زگرتا ۲۳۲، ۲۳۳
 زەببجی (ئاوڕەحمان) قادەرە سوور/ئەوڕەحمانی
 حەمەدەمین/عیسا عەرەفات ۱۷، ۴۴، ۴۷، ۴۸،
 ۵۱، ۵۲، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۶۱، ۶۲، ۶۵،
 ۷۱، ۷۲، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۹،
 ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۹۳، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۱۲، ۲۲۳،
 ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳،
 ۲۳۴، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳،
 ۲۴۴، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۵۰، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۶۱،
 ۲۶۲، ۲۶۵، ۲۶۶، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۲۰، ۳۲۸، ۳۲۹،
 ۳۷۶، ۴۰۰، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۲۰، ۵۱۵، ۵۱۶
 زەرەدەشت ۳۰۳
 زەعیم سدیق ۳۶۰
 زەعیم وەحید بامەڕنی ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۳۱۶
 زەکەرەیا محەتدین ۲۶۴
 (سەر تیپ) زەنگەنە ۶۵
 زەننووڤ ئەییووبی ۲۶۰
 زەوورەق (بەرپرەسی دەزگای سرووش) ۵۰۸
 زیا خورشید ۳۱۴
 (کاکە) زیاداڭای کۆبە ۱۲۳، ۱۸۹، ۱۹۰، ۳۲۸،
 ۳۹۷، ۴۰۱
 زێڕۆ ئاڭای ھەڕکی ۵۷
 زێرەک (ھاوکاری سرووش) ۵۲۲، ۵۲۳
 زێنەب کەریم ئوفا ۲۸۹

ژ

ژان زاک پوسۆ ۴۰
 ژیان (کۆری سەلماسی) ۲۹۴

س

سارا قەدیموفا ۳۰۹
 سافی (کاکێ ھیرانی) ۳۹۱، ۴۴۵
 سالیح ئەفەندی ۱۰۲، ۳۲۲

سولهيمان (بابه کر گهر گولي) ٤٥٩
 سولهيماني موعيني (فايق) ٣٢٧, ٣٥٠, ٣٩٩, ٤٤٠
 ٤٤١, ٤٤٢, ٤٤٣, ٤٥٩
 سولهيماني حاجي به دري ٤٩١
 سؤمرست مؤم ٣٩٢
 سهباح ميرزاي نهرده لان ٢٢٣, ٤٦٣
 سهباحه دين عهلي ٢٢٣
 سهبري بؤتاني ٤٤٨, ٤٦٧
 سهبري يووسف ١٤٠, ١٤٦
 (دوكتور) سهججادي (سهيد جه عفر) ٥٠٦, ٥٠٩
 سهدام حوسين ٣٢٣, ٤٣٤, ٤٦٣, ٤٦٤, ٤٦٥
 ٤٩٢, ٤٩٦, ٥١٣
 سه درولئيسلام (ميرزا قاسمي قازي) ٥٨, ٦١, ٧١
 ٧٢
 سه عدي (شاعيري شيرازي) ٦, ٥, ٢٧, ٣٧, ١٠٠
 ٣٠٨
 (کاک) سه عدي حاجي بايزاغا ٤٢١
 سه عيد نه بووشاميل ٤٣٦, ٤٤٧
 سه عيد جه ميل ٤٨٧
 سه عيد حه سه که يي ٢١٠
 سه عيد حه مه قاله ٤٨
 سه عيد ره حيم ٩٥, ١٩٨
 سه عيد قه زاز ٢٤٧
 سه عيد مه سيفي ٣٢٤
 سه عيد ناکام ٤٦٥, ٤٧٩
 سه عيده کوثر ٤١٧, ٤٣٩
 سه عيدخاني هومايون ٤٩٩
 سه عيدي حافندي ١٩٩
 سه عيدي کاني ماراني ٥٧
 سه عيدي مام حه مه ٣٤
 (دوكتور) سه فا حافظ ١٧٧, ٢٢٨
 سه فهری فھيلي ٤٣٦
 سه لاحه دديني نه بيووبي ٤٩, ٣٦١
 (دوكتور) سه لام باله نه ٥١٠
 سه لام عادل ٤٩٠
 سه لام عارف ٢٢٣, ٣٥٤, ٣٩٢, ٤٣٢
 سه لامه مووسا ١٢٨
 سه لماسي / سه لماش (مستهفا) ٢٧١, ٢٧٦, ٢٧٨
 ٢٧٩, ٢٨٥, ٢٨٦, ٢٨٧, ٢٩٤, ٣٠٦, ٣١٠, ٣١١
 سه ليم... (سه روکي حيزبي نه لقاعیده ی شيووعيان)
 ١٩١, ٢١٢
 سه ليم خاني کيورو ٥٩
 سه ليم شاهين ١٧٥, ١٧٦, ٢٣٢
 سه ليم فه خري ٣٩٧, ٤٠١
 سه ليم واکيم ٥٠٤
 سه ليمي (حه مه مه د) ٥٣
 سه ليم اغاي بايزي ٦٩
 سه مه د مه نجه ل ٣٣٣
 سه مه د ورگون ٣٠٥
 سه مه دي چه ته ٣٤٧
 سه معاني کلداني ٢٢٥
 سه ياديان (ساواکي) ٤٩٥
 سه يد نه حمه دي سه يد ته ها ٧٥, ١٦١, ٤٠٠
 سه يد نه حمه دي کهرکوک ٣٩١
 سه يد نه حمه دي نه قيب ١٠٧
 سه يد ثيراهيم... (شيخي نه هلي حق) ١٩٨
 سه يد برايمي نه قيب ١١٦, ١١٧
 سه يد برايمي نازادي ٦
 سه يد پؤشو ي سه يد ته ها ١١١
 سه يد ته ها (فه رمانداري پرواندز) ١٠٨
 سه يد جه ماله ديني نه فغاني ٢١
 سه يد حه سهن (سووخته) ٢٤
 سه يد حه مه سه عيدي نووراني ٤١
 سه يد حه مه ده مين (بابي ره سوول قادري) ٥٠٢
 سه يد حه مه قاله ٣٢٨
 سه يد ره شيدی خانه قا (کاکه سه يد) ٣٣, ٣٤
 سه يد ره شيدی شاعير ١٩
 سه يد عاسمي نه قيب ١٠٥, ١١٦
 سه يد عومره, کوري شيخ عوبيد يلا ٤١٤, ٤٢١
 سه يد عه بدور حمانی نه قيب ١٠٧
 سه يد عه بدوللا نه فهندي ٣٩٥
 سه يد عه زيزي شه مزيني (کوري سه يد عه بدوللا
 نه فهندي) ٥٧, ٥٨, ٢٩٨, ٣١٩, ٣٥٩, ٣٦١
 ٣٩٥, ٤٠٤, ٤٠٥
 سه يد عه لي (سه ربازي نه سير) ٤٣٦, ٤٣٧
 سه يد عه لي بيسملا ٨٩
 سه يد عه ولا شيته ٢٧, ٧٨
 سه يد عه ولا ي سووتوو ٧٩

٥٣٢

سەيد فەتاح ٤٢٣

سەيد قادرى بوغدەداغى ٣٢

سەيد كامىلى كوپرى سەيدى زەنبىل (ئاوات) ٣٦،
٥٩

سەيد لەتيف (باوكى حوزنى) ١٠٨

سەيد محەممەدى لاجانى ١٦

سەيد محەممەدى ئاجىكەند ٤٢١

سەيد محەممەدى حەمىدى ٧٧

سەيد محەممەدى زەنبىل ٣٩، ٣٤

سەيد مەجىدىنە شىنە ١١، ٤٦

سەيد مەحمودى نەقىب ١٠٧

سەيد نەسىم ٤٠٠

سەيدا سالىح ٤٦٧

سەيدزادە ئايشى ٣٢

سەيدۇ (نەخۇشىكى بەخەنس) ١٤٢

سەيدە شىنە ٤٢١

سەيدىيان (كىتەبفرۇشى مەھابادى) ٥١٧

سەيفى قازى ٧١

سەيدا رۇدىنكو ٢٨٢، ٣١٠

سىامەند (كوپرى سەلماسى) ٢٩٤

سىتتى توحەببە ١٧٩

سەيدا رۇدىنكو ٤٨٤، ٥١٨

سىراجى (خەمەدەمىن) ٤٢٢، ٤٤٠، ٤٤٢، ٥١٣،
٥١٥

سىنەم بەدرخان ٢١٢، ٢٢٨، ٢٢٩، ٢٣٠، ٢٣١،

٢٣٢، ٢٣٤، ٢٣٦، ٢٣٩، ٢٤١، ٢٤٢، ٢٤٥

ش

شاپەسەندى (ھەوالى زى - كاف) ٥٣

شاترى (مىرزا كەرىم) ٣٠٢

شاروخ مىرزا ٢٩٠

شارىكەندى (مەلا كەرىم) ٥١٢، ٥١٣

شازدە خانىمى مىرەنج ٧٠

شاعىر ھەرب ئوغلىم ٣٠٥

(دوكتور) شافىعى ٥١٠

شافىعى (نازى خانم) ٥٢٠

شاكر محەممەد ٤٣٤

شاھىدۇف ٢٩١

شاھىن تالەبانى ٣٥٩

شېلى ١٢٤، ٣٦٨، ٣٢٧

شەكسپىر [ويليام] ١٢٨، ٢٠٣، ٥٢١

شوكور مستەفا / مەلا شوكور ١٦٣، ١٦٤، ١٦٥،

١٨٧، ١٩٧، ٣٩٩، ٤٦٨، ٤٨٠

شولوخوف ٢٧٨

شەرۋى خەربەندە ٣٤٣

شەرەفكەندى (خانى ھەزار) ١، ٤٠٩، ٤٣٤، ٤٤٧،

٤٥٩، ٤٩٢، ٤٩٣

شەرەفكەندى (رامىن) ٤٧١

شەرەفكەندى (زاگروس ھەزار) ٣١٢، ٤٠٣، ٤٣٥،

٤٥٤، ٤٩٢، ٥٠٦

شەرەفكەندى (زىنەب) ٩، ١٥، ١٨٤

شەرەفكەندى (سادق) ٩، ١٠، ٢٨، ٣٢، ١٩٥،

٤٧٠، ٤٧١، ٤٧٢، ٤٧٥، ٤٧٦، ٤٧٧

شەرەفكەندى (سارا) ٤٧١

شەرەفكەندى (شاھۇ / شاھىن) ٤٧١

شەرەفكەندى (شىركۇ / محەممەد ھەزار) ١٩٥،

١٩٦، ٢٠٣، ٢٢٠، ٣١٢، ٤٣٤، ٤٣٥

شەرەفكەندى (عەبدوللا) ٩، ١٥، ٧٦، ١٩٥، ٤٣٥،

٤٧٠، ٤٩٤، ٤٩٩

شەرەفكەندى (مستەفا / ئاگرى ھەزار) ١٩٧،

٢٠٣، ٢٢٢، ٤٠٣، ٤٣٥، ٤٩٢

شەرەفى (مىنە / ئەمىن) ٤٨، ٢٠٢

شەرىعتى (دوكتور ەلى) ٥٠٨، ٥١٨

شەرىف شىكاك ٦٧

شەرىفزادە (سمائل) ٤٠٦، ٤٢٢، ٤٣١، ٤٣٢،

٤٤٠، ٤٤٢، ٤٤٤

شەفىعى ئەخمەدداغا ٤١٨

(دوكتور) شەفىق قەزاز ٤٧٢، ٥٠١

شەلماشى (حاجى ئەخمەد) ٢٩٤

شەمسەددىن (كوپرى نەقىب) ١١٧

شەمسەددىن فەقى (ئەمىر قاسمى) ٥٠٢

شەمسى تەبرىزى ٣٠٧، ٣٧٦

شەھوقى (لە ئەنستىتۇتى كورد لە پارىس) ٥٢٠

شەھوكتى مەلاسمائل ٣٢٤، ٣٣٨

شەھوواف (ئەفسەرى عىراقى) ٢٧٥

شەھىدۇف (ھاوپرى لە سەمەرقەند) ٢٩٠

شىخ ئەبولقاسم (بىپاۋىكى گەورەى يەزىدىيان) ٣٧٥

شىخ ئەخمەدى بارزانى ٢٩٦، ٣١٨، ٣٤٢، ٣٥٨،

شیخ نه حمه دی سوورچی ۳۳۸
 شیخ نه حمه دی سهردار ۴۵۲
 شیخ نه حمه دی هه له بجه ۵۱۵
 شیخ نه مینی نه قشبه نندی ۵۰۴
 شیخ بابای غه وسابات ۵۳
 شیخ بابو (برا گه وره ی مهلا مسته فا) ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۸
 شیخ برام حه ققی ۲۰۷
 شیخ جه میل (به ره هه جوی قانبع که وتوو) ۱۶۶
 شیخ حوسین (برای شیخ مارف) ۳۶۰
 شیخ حوسین هه روو ۳۹۰
 شیخ حوسین (موفتی فهله ستین) ۳۱۲
 شیخ حوسینی بوسکینی ۴۰۱
 شیخ حه سه نی قه ره چیوانی ۹۳
 شیخ حه مه ده مین (خاوه ن تاش) ۹۹
 شیخ حیسامه دینی ته وئله ۹۲، ۲۴
 شیخ خه له ف (مه لای نه جه فی) ۱۳۹
 شیخ ره حیمی شیخی بورهان ۳۲۶
 شیخ ره زای تاله بانی ۴۷، ۴۸، ۱۲۷، ۵۱۶
 شیخ ره زای گولانی ۴۲۱
 شیخ ره شیدی لؤلان ۲۶۰، ۳۴۲، ۵۱۴
 شیخ سادق (برازای مهلا مسته فا) ۲۵۳
 شیخ سه دیق (برای مهلا مسته فا) ۳۸۴
 شیخ سه عیدی پیران ۲۰۴، ۲۴۲، ۳۹۸
 شیخ سه فی نه رده وئلی ۴۶، ۳۰۴
 شیخ سه مبع ۱۵، ۱۶۶
 شیخ سوله یمانی بارزانی ۳۵۹، ۴۱۷
 شیخ شه ره فه دین ۳۷۵، ۳۶۹
 شیخ شه علان ۲۰۱
 شیخ عابید ۲۱۲
 شیخ عاسی ۴۵۴
 شیخ عوبه یدیللا (مامی شیخ عه لادین) ۴۲۱
 شیخ عوبه یدیللا زینوی ۵۷
 شیخ عوبه یدیللا نه هری ۵۳، ۵۸، ۴۸۰، ۴۸۶
 شیخ عوبید ۲۱۰
 شیخ عوسمان سیراجه دین ۱۸
 شیخ عومه ره وه جدی ۲۶۲، ۲۶۳
 شیخ عه بدوره حمان ۴۵۲، ۴۵۳

شیخ عه بدوللای دزه ۵۷
 شیخ عه بدولقه هار (نه خوشی به حنه س) ۱۴۲
 شیخ عه دی ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۶
 شیخ عه زیزی شیخ ره زای باسه ر ۴۵۱
 شیخ عه لانه دین ۲۹۶، ۳۰۰
 شیخ عه ولای کولبجه ۴۵۶
 شیخ فه رخ ۴۶۷
 شیخ کامیل (بابی شیخ نه سره دین) ۲۳
 شیخ که مال (بابیری شیخ عوبه یدیللا زینوی)
 ۴۲۱
 شیخ له تیف (کوری شیخ مه حموو) ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۹، ۹۰، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۱۰۰، ۱۲۹
 ۱۴۶، ۲۹۶، ۴۳۸، ۴۴۲، ۴۴۴، ۴۶۱
 شیخ مارف به رزنجی ۱۶۳، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۸۹، ۳۶۰
 شیخ محه مه د (عه ره بی کونه کورد) ۲۱۰
 شیخ محه مه دی خال ۴۶۸
 شیخ محه مه دی هه رسینی ۴۲۳، ۴۵۳
 شیخ محه مه دی خانه قا ۷، ۱۸، ۱۹، ۲۱، ۲۳، ۲۵، ۲۹، ۵۱، ۵۹
 شیخ مسته فای کوری شیخ عوبه یدیللا زینوی
 ۴۲۱، ۴۴۴
 شیخ مسته فای مزگه وتی مه لیک ۱۶۸
 شیخ مه حموو به رزنجی (حه فید) ۳۵، ۸۸، ۹۲، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۱۱۰، ۱۱۲، ۱۴۰، ۲۰۳
 ۲۹۹
 شیخ مه عسووم ۲۳، ۶۵
 شیخ نه سره دین ۲۳
 شیخ نوورو ۳۸۰
 شیخ نووری (له چاپخانه ی شورش) ۴۳۶
 شیخ وه تمان ۴۱۸
 شیخ هادی / عه دی ۳۰۶، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲
 ۳۷۳، ۳۷۵، ۳۷۶
 شیخه ی حاجی ره سوول ۴۲۱
 شیخی بورهان (یوسف) ۱۰، ۱۸، ۱۳، ۳۹، ۴۱، ۴۴، ۵۵، ۵۶، ۹۵، ۳۳۵
 شیخی خور خوره ۱۱
 شیخی زوفار ۳۱۷
 شیخی سه نعان ۲۸۲

شیر کو بیکهس ٤٦٥
 شیخ عهبدوره حمانی شهدهله ٤٥٣، ٤٥٢
 شیخو نادو ٢٠٦، ٢٠٧
 شیروانی (حوسین) ٣٢٧
 شیشه کلی ١٣٠، ١٦٧

ع

عارف عه بیاس ٢٢٧
 عۆدهی حه مه د ٢٩٥
 عوسمان ئاغا (مجیور) ٢٥٥
 عوسمان دانیش ٩١
 عوسمان سارویللی ٣٠٤
 عوسمان سه بری ١٤٦، ٢١٢
 عوسمان سه عید ٤٢٤، ٤٢٧
 عوسمان گاموش ٩١
 عوسمان مه جیدی کویی ١١٨، ٢٥٩
 عومه ر ئه بووریشه ٢٧٤
 عومه ر جه لال ٥١٩
 عومه ر حه مه شین ٢٥٩
 (دوکتور) عومه ر دزه یی ٥١٠
 عومه ر ده بابیه ٤، ١٣٣، ١٩٠، ٢٠١، ٣٢٥، ٣٣٠
 ٣٨٠، ٤٠٤، ٤٠٥، ٤٢٨، ٤٣٠، ٤٩٠
 عومه ر ناویکی نانه وا ١٨٧، ١٨٨
 عومه ر نیگلی ٣٣٤
 عومه راغای سوورچی ٣٣٨
 عومه ری حه سه ن حه وته وانه ٤٤١، ٤٤٢
 عه بیاس ئه فه ندی ٣١٤
 عه بیوود ١٣٥، ١٣٥
 عه بدکنی (که ردار) ٢٠٧، ٢٠٨
 عه بدوره حمان (ئه لپانیایی) ١٧٤
 عه بدوره حمان به زاز ٤٣٣
 عه بدوره حمان عارف ٤٣٣، ٤٣٧
 عه بدوره حمان قازی ٣٥٥، ٣٦٥، ٣٦٨، ٣٦٩
 ٣٧٠، ٣٧٦، ٤٥٣
 عه بدوره حمان قه ساب ٢٧٥
 عه بدوره حمانی سیوتی ١٠
 (دوکتور) عه بدوره زاق ٢٩٨
 عه بدوره زاق عه پایچی ١٨٤
 عه بدوره زاق مه نگوری ٥٠١

عه بدولحه مید ئوترووشی ٤٦٨
 عه بدولحه مید سه راج ٢٤٤
 عه بدولحوسین فه یلی ٣٣٠، ٤٣٧
 (کاک) عه بدولخالق ٤٢٥، ٤٢٧، ٤٢٩، ٤٥١
 ٤٥٥، ٤٥٧، ٤٥٨، ٤٦٠، ٤٦١، ٥١١
 عه بدولخالق حاجی ئه للا ٢٩٨
 عه بدولعه زیز حاجی مه لؤ ٣٦٤
 عه بدولفه تاح دیدی ٢٣٥
 (سه ره نگ) عه بدولقادر ٢٤٩
 عه بدولقادر ئه حمه د (کا خدر) ٩١
 عه بدولقادر ئه فه ندی ٣٢٤
 عه بدولقادر ده باغی ٦٤، ٩٧
 عه بدولقادر گه یلانی ٩٢، ٣٧٢
 عه بدولقادی کوری شیخ عه بدوللا ٥٧
 عه بدولکه ریم (به های) ٣١٤
 عه بدولکه ریم (کوری گه وری شیخ حه مه مه دی
 خانه قا) ٥٩
 عه بدولکه ریم شه وکه ت ٣٦، ٣٧
 عه بدولکه ریم شیخ داود ١٧٠، ١٨٢
 عه بدولکه ریم قاسم ١٨٠، ٢٠٢، ٢٢٣، ٢٥٠، ٢٥١
 ٢٥٢، ٢٥٤، ٢٥٥، ٢٥٦، ٢٥٨، ٢٦٠، ٢٧٥، ٣١٦
 ٣١٧، ٣١٨، ٣٢٠، ٣٢٢، ٣٢٣، ٣٢٤، ٣٢٥، ٣٢٧
 ٣٣٠، ٣٣٤، ٣٣٨، ٣٥٤، ٣٦٠، ٣٧٧، ٣٧٨، ٣٩٢
 ٤٢٢، ٤٦٦، ٥١٥
 عه بدوللا (خه لکی ره حیم خان) ٣٤٢
 (حاجی سه ید) عه بدوللا ئه فه ندی ٢٩٨، ٣٥٩
 عه بدوللا به گی میسباح دیوان ٣٤
 عه بدوللا به گی ناهید ٤٦٥
 عه بدوللا شه ره فانی ٣٧٧
 عه بدوللا شه ریف ١٥٩، ١٨٦، ١٩٨، ٢٠١
 عه بدوللا عه لی کانی مارانی ١٩٧، ٢٠١، ٢٠٢
 ٣١٧، ٣٢٤، ٣٩٩
 عه بدوللا یاسین ١١٣
 عه بدوللا غای پۆده ری ٤١٧
 عه بدوللا ی حاجی میرزا ٢٢٧
 عه بدوللا ی قاله سه رشکاو ٤٠٣
 عه بدولوا حید (کارمه ندی ئیداره ی مالییه) ٣١٩
 عه بدولوا حیدی حاجی مه لؤ ٣٢٩، ٣٦٣، ٣٦٤، ٣٩٨
 عه بدولوه اب ئوترووشی ٤٧٨، ٥١١

عەبدولوەهاب بەیانی ۲۶۴
 عەبدولوەهاب مەحموود ۲۷۷
 عەبود شالچی ۱۲۰
 عەبدی تیلۆ ۲۷۷, ۲۷۶, ۲۱۰
 عەبدی زندکی ۲۸۶, ۲۷۶
 عەدی بن مسافر ۳۶۸
 عەرەب شەمۆ (شامیلۆف) ۴۸۴, ۲۲۴
 عەرەب کەلەکس ۴۳۰
 عەریف حەمید ۴۹۲
 عەزیز (نەه‌وازادە/ دوکتور ژیان) ۱۲۹, ۱۳۳, ۲۹۴, ۱۴۲
 عەزیز ئەلمانی (عەزیز زەندی) ۵۱
 عەزیز شەریف ۱۲۷, ۲۴۸, ۲۵۱
 (دوکتور) عەزیز شەمزینی ۲۷۱
 عەزیز شێخانی ۱۳۲
 عەزیز مووشی ۱۸۹
 عەزیزخانی سەرداری موکری ۳۸
 عەزیزی رابییە شەل ۱۹
 عەزیزی کاکاغا ۴۸, ۴۹, ۷۲
 عەسکەر ئل عینی ۲۶۷, ۲۷۵
 عەققاد [عەبیاس مەحموود] ۱۳۸
 عەلانیەدین سەججادی ۳۵, ۳۱۳, ۴۶۸, ۴۶۹
 عەلەگاور ۶۸, ۶۹, ۳۴۷
 عەلیۆف ۲۸۱
 عەلی بن حوسین توغراسی ۸
 عەلی جۆقی ۳۶۵, ۳۷۵
 عەلی حەمدی ۳۹۵
 عەلی حەمەد ۱۶۱
 عەلی حەیدەر سولەیمان ۱۲۳, ۲۳۷
 عەلی خوسرەو ۷۱
 عەلی سەلح سەعدی ۳۲۳
 عەلی سەوزەچی ۲۶۰
 عەلی سنجاری ۴۳۰
 عەلی شەعبان ۴۹۵
 عەلی عەزیز ۱۸۶, ۱۸۷, ۴۰۹, ۴۱۰
 عەلی خانی سەیفی قازی ۵۰۲
 عەلی کەمالبەگ ۱۰۱, ۱۱۰
 عەلی گەلاویز ۲۹۵, ۳۰۳, ۳۰۶, ۳۰۷, ۴۸۶,
 ۵۱۶, ۴۸۷

غ

غازی حاجی مەلۆ ۳۶۴, ۳۹۸
 (دوکتور) غوسن ۱۴۱
 غولام یەحیا ۳۰۶
 (سەرھەنگ) غەفاری ۷۳
 غەفوورۆف (بەربرسی ئەنستیتۆی پرۆژەھەلاتناسی
 شۆرەوی) ۴۸۴, ۴۸۷, ۴۸۸
 غەفوور چەنبەری ۱۷۸
 غەفووری میرزا کەریم ۱۶۸, ۲۲۵
 غەنی بلووری [بلووریان] ۱۹۱, ۱۹۲, ۱۹۳, ۲۰۰,

۳۶۴، ۵۱۳، ۵۱۵
غەوسى گەيلانى ۳۶۸

ف

فاتم (كچى شىخ محەممەدى خانەقا) ۲۲
فاتمە سوورى دەفەزەنى سابلانغى ۱۰۵
فاخرى حەمەداغا ۴۳۲
فارس باوہ ۴۷۸، ۴۵۶
فالح غەننام ۲۳۲، ۲۳۳
فايق (سولەيمانى موعىنى) ۳۲۷، ۳۵۰، ۳۹۹، ۴۴۰،
۴۴۱، ۴۲۲، ۴۴۳، ۴۵۹، ۴۶۱
فايق ئەمىن ۳۲۷
فايق بېكەس ۹۹، ۱۰۰
فايق سامرايى ۲۴۷
فرانسوا (بەيام نىرى فەرانسى) ۲۳۴، ۳۳۶، ۳۳۹،
۳۴۰
فرانسوا حەيرى / كاك فەرانسو ۴۶۰، ۴۶۱
فرووھەر (حوسىن) ۴۸، ۵۴
فوناد عارف ۲۶۰، ۲۶۱
فوناد عەسكەرى ۳۱۹
فوناد قەدرى ۲۱۷، ۲۴۶
فەتھى (حوسىن) ۳۷
فەتھى (ھەمزە خوشكنايى) ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴،
۲۷۶، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۹
فەخرى بامەرنى ۲۶۰
فەردىنەند مىش ۴۷۳، ۴۷۴
فەرزانە (كچى رەسوولى سەلماسى) ۴۸۶
فەرھاد (عاشقى شىرىنى ئەرمەن) ۴۰۷
فەرھاد شاكەلى ۵۲۰
فەرھادى (بازرەسى گىشتى ئىدارەى تووتن) ۳۷
فەرھادى (مارف) ۲۹۹
خانم) فەرەح بەخش ۵۰۶
(دوكتور) فەرەھوھى [بەھرام] ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۶،
۵۱۷
فەقى بايز ۱۶، ۱۷
فەقىر شەمۇ ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۳
(مامۇستا) فەوزى ۳۵
(دوكتور) فەيزنەزاد (عەزىز) ۵۱۰، ۵۲۰
فەيسەل سامر ۲۶۰

فەيسەل شەعلان ۳۱۷
فېردەوسى (تووسى شاعىر) ۲

ش

فۇلۇشىن (ئەندامى كومىتەى مەركەزى حىزبى
كومۇنىستى شۆرەوى) ۲۷۶، ۲۸۲
فيكتۇريا (كچىكى لادىنى لە بەحنەس) ۱۴۴

ق

(دوكتور) قادر ئاسو ۴۸۶
قادر (قالەى سوختە ۲۴
قادر قەزاز ۱۱۲
قادراغا ناويك ۹۵
قادرى (رەسوول) ۵۰۲
قادرى (قاسم) ۵۳، ۴۰۰
قادرى (ميرزا قاسم) ۵۷، ۵۸، ۶۱
قازى (ئەحمەد) ۵۱۱
قازى (ئەمىر) ۴۷۹، ۵۱۰
قازى (رەھىم) ۲۹۴، ۲۹۵، ۳۰۰، ۳۰۳، ۳۰۶،
۳۰۸، ۳۵۹، ۴۸۶، ۵۱۳
قازى (عەبدورەھمان) ۳۵۵، ۳۶۵، ۳۶۸، ۳۶۹،
۳۷۰، ۳۷۶، ۴۵۳
قازى (عەلى / كوپرى رەش) ۲۳۸، ۴۹۸
قازى (فەوزىيە) ۵۱۳
قازى (محەممەد) ۵۱۱، ۵۲۳
قازى (مونتەقىم) ۴۴۴
قازى (ميرزا محەممەد) ۱۵، ۶۱
قازى خدر ۵۸
قازى فەتاح ۶۱
قازى عەبدولوەھاب ۵۸
قازى عەلى ۶۱
قازى (كاكە حەمە) ۷۷، ۹۵
قازى مەلا خالىد ۵۸
قازى محەممەد ۳، ۱۵، ۴۴، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴،
۶۵، ۶۶، ۶۹، ۷۴، ۷۵، ۹۰، ۱۰۱، ۲۹۶، ۳۰۶،
۳۹۸، ۴۹۹، ۵۱۳، ۵۱۹
قاسماغاى ئېلخانى ۶۳، ۶۴، ۷۵، ۷۶، ۹۱
قاسملوو (عەبدورەھمان) ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۱، ۲۳۳،
۲۳۴، ۳۰۹، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۲، ۴۷۷، ۴۸۱، ۵۰۰،

۵۱۴، ۵۱۳

قاله ته گهرانی ۴۶۴، ۴۶۱، ۴۶۲

قاله ی ره حمه تی (مه نسووری) ۱۹۴

قانیع ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۶۵، ۱۶۶، ۳۱۶، ۴۰۷

قزلچی (حه سەن. سەعید ره حیم) ۵۱، ۷۷، ۹۲، ۹۴، ۹۵، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۵، ۱۰۶

۱۲۹، ۱۳۱، ۱۳۳، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۲، ۱۸۶، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۵۲، ۳۱۳، ۴۸۹، ۵۱۵

قزلچی (حه ممه د) ۹۵

قوتب زاده (ره نیسی رادیو- ته له فزیون) ۵۰۷

قوتبی (ره نیسی رادیو- ته له فزیون) ۵۰۵

قوسەم بن عەباس ۲۹۰

قولی خانی قەرەپە پاغ ۲۹۷

قولیو ف (به ربرسی شۆره وی له ئازەربایجانی

ئێران) ۶۴

قەدری جان ۱۴۶، ۲۴۲

قەدری قەلعه چی ۱۳۸

قەدۆ (قادر، باسه وانی هه زار) ۳۴۴

قەرە سەید (فالگر) ۲۸

قەرە قەرەبیوف (موسیقاری ئازەری) ۲۸۲

قەرە نیاغای مامەش ۱۲، ۲۰، ۲۳، ۶۲

(پروفیسۆر) قەناتی کوردیو ف ۲۷۱، ۲۸۲، ۴۸۸، ۴۹۰

قیامی (کۆنه وه زیری ئێرانی) ۲۸۱

ک

کا خدر ۹۱، ۴۳۲

کازمی (له ده فته ری کونگیره ی بوخاریست) ۱۷۷

کافی نه به وی ۳۳۵، ۳۴۰

کاک ته حمه دی شیخ ۱۵، ۹۳، ۹۴، ۲۷۳

کاک عەلی (کاکێ ئه وده می هیران) ۳۹۱

کاکێ شیخه لی ۱۹

(دوکتور) کامران عالی به درخان ۴۷۰، ۴۷۲، ۴۷۹

(دوکتور) کاوس قه فتان ۴۸۲، ۴۸۸

کاوه (حه ممه دی سمایی مه حموداغا) ۳۲۷، ۳۲۳، ۳۲۷، ۳۴۹، ۳۵۱، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۹، ۳۸۴

۳۸۵، ۳۸۶، ۳۹۹

کرانک بیل ۱۸۱

کریس کوچیرا (بول) ۴۷۷

(مارشال) کۆتوزو ف ۲۶۶

کوپری رهش (عه لی/ کوپری پێشه وازی

حه ممه د) ۲۳۸، ۴۹۸

کولاهی (کتیب فروشی سه قزی) ۷۲، ۷۵

کۆلۆزی شه رۆ ۲۷۱، ۲۸۰

(حاجی سه یه د مسته فا) کوليجی ۱۱

کوليجی (سه یه د عه بدوللا/ ئاغا سه یه د عه بدولا) ۱۱، ۴۴۶، ۴۹۴، ۴۹۹، ۵۰۴

کویخا ته و فیک (عاقلمه ندی سیته ک) ۹۳

کویخا حه سه نی به سه ن ۸۱، ۳۹۰

که ره لایی زه یه نه لعابیدین ۱۱۴

که ره لایی فه تحوللا زه نکانی ۱۳، ۲۷۴

که ریماغای قوونقه لا ۳۳۷

که ریمه که جه ل ۴۴۵

که ریمه کوپری گۆرانی بیژ ۲۱

که ریمی (حه ممه د) ۴۹۹

که ریمی (مه ناف) ۷۱

که عب ئیبن زوهه یر ۲۳

که کو (پیشمه رگه) ۳۸۸

که مال محیدین ۳۳۱

که مال به گ ۱۰۱

(دوکتور) که مال حوستین ۵۱۰

که مال مه زه هر ۴۶۸، ۴۷۰، ۴۷۳، ۴۸۲، ۴۸۳

که نسدال [نه زان] ۳۰۰، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۴۱۷، ۴۳۰، ۵۱۹، ۵۲۰

که یانی (عه بدو ره حمان) ۴۸، ۱۹۵

(دوکتور) کیا ۵۰۹

(زه رال) کیرو ف ۳۰۹، ۳۱۰

کیسه چی (ساواکی) ۴۹۵

گ

گاگارین [یوری] ۲۴۷

گاندی [مهاتما] ۲۲۹

(مامۆستا عه بدولا) گۆران (شاعیر) ۲۵۳، ۲۵۷، ۲۵۸

گۆگول ۲۷۶

گۆگول ۱۳۸

گیوی موکریانی ۱۰۸، ۱۱۲، ۴۴۸، ۵۱۸

ل
 (پروفیسور) لازار ۱۸۷، ۲۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳
 لینین ۲۶۴، ۲۸۶، ۲۸۸، ۲۹۱، ۳۴۷
 لیوشاوشی ۲۵۹

م

مائوتسیتونگ ۱۲۰
 ماجد / ماجید (رؤحانی) ۵۰۸، ۵۰۹
 مادام بوارى ۴۷۵
 مارف (مہ عرووف) خەزەندەدار ۴۶۶، ۴۶۸، ۴۸۲، ۴۸۸
 مارک تواین ۱۳۸
 مارکوس [فردینالد] ۹۰
 مارکس [کارل] ۹۲، ۱۴۰، ۴۸۹
 ماری لوپس ۱۴۰
 ماکسیم گورکی ۱۲۸، ۱۹۷، ۲۷۶، ۴۰۰
 مام تەھا ناوینک ۴۱۹
 مام جەعفەرى خانەقا ۱۹
 مام حارسى بارزانی ۴۰۴
 مام حوسینى کەرەناجى ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۸، ۱۱۴، ۱۱۶، ۱۱۸، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۶، ۱۲۹، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۵۲
 ۱۵۴، ۱۶۷، ۱۸۵، ۱۸۶
 (حاجى) مام حوسینى مەنگور ۱۹
 مام حەسەنى ئافان ۲۲
 مام حەسەنى بیزیل ۶۸
 مام حەسەنى فەیلی ۴۵۳
 مام حە کى ۳۲۲
 مام عەلى بايەزیدی ۳۵۷، ۳۸۵، ۳۸۹
 مام عەلى عەجەم ۳۴۵، ۳۴۷، ۴۲۲، ۴۴۰، ۴۴۲
 مام غەفوور ۹۱، ۹۲
 مام فەرەج ۱۵۰، ۱۵۱
 مام قادر ۳۰۳
 مام قادری باغەوان ۳۲۸، ۳۳۱، ۳۹۴، ۳۹۸، ۴۹۳
 مام کەریم ۱۵۵، ۱۵۶
 مام نوور ۳۹۱
 مامۆستا عەسکەر ۲۷۶
 مامە حەمەدى حاجیاللاى سابلاغى ۱۸۴، ۱۹۵
 مامە رەحمان (خالوزای هەزار) ۱۶

مامە سەیدی مجبور ۲۴۳
 ماباکوفسكى ۲۷۶
 محە رەق ۹۶
 محەمەد (بېغەمبەرى ئىسلام د.) ۴، ۱۸، ۱۹، ۲۹، ۳۹، ۵۴، ۸۹، ۹۶، ۱۰۶، ۱۱۵، ۱۱۹، ۱۴۲، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۸، ۲۸۸، ۳۰۹، ۳۲۲، ۳۶۹، ۳۷۴، ۴۶۶
 محەمەد عەلى (يارىكارى حوزنى) ۱۱۰
 محەمەد عەلى خۆجە ۳۷۷
 محەمەد مەحمود ئەلقەزوينى ۵۱۷
 محەمەد مەحمود قودسى ۱۱۳
 محەمەد مەولوود (مەم) ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۵۴، ۴۶۸، ۴۷۸، ۴۹۴، ۵۱۰، ۵۱۱
 محەمەدى خات زيبا ۱۹۵
 (حاجى) محەمەدى شىخ رەشىدى لؤلان ۳۹۵
 ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۸، ۴۲۱، ۴۴۵، ۴۹۰، ۵۱۱
 محەمەد (حەمە)ى مەلا کەریم ۲۵۷، ۴۶۸، ۴۸۰
 محەمەدى مەهدى ۱۹، ۶۴
 محەمەدى نانەوا ۵۳
 محەمەدى ياهوو ۵۳
 محەمەدیار (تورکى کوپرەسونى) ۱۹
 محیدین چنارەبى ۹۶
 محیدین حاجۆ ۲۰۲، ۲۱۱
 مدیرەگ ۱۵
 مریەم (دایكى عیسا بېغەمبەر د.) ۱۱۵
 مریەم (زردایكى هەزار، ناسراو بە «کچى قازى») ۱۳، ۷
 مستەفا (سەلاح موهتەدى) ۳۲۷، ۳۴۶، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۶، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۹۹
 مستەفا بەگى ئاغای عەیشاباد ۲۴
 مستەفا بەگى کوردی ۴۳، ۱۱۲
 مستەفا پاشای نەمروود ۵۳
 مستەفا خانى خوڤیاو ۳۰۰
 مستەفا خوشناو ۶۶، ۶۷، ۱۱۳
 مستەفا شىخەلى ۱۳۸
 مستەفا عەبدوللا ۳۸۳

مستهفا کوپره ناوی بهک چاو ۱۵۹
 مستهفا کهمال [ثانانورک] ۲۰۴, ۳۹۵
 مستهفا بهگی ناغای عهیشاباد ۳۴
 مستهفاغای گوندی قاسملوو ۵۷
 مستهفای شیخ عوبهیدیلای زینوی ۴۲۱, ۴۴۴
 معاویه ۳۷۶
 منهشی ۱۰۲, ۱۰۴
 موبینی (ساواکی) ۵۰۱
 (خانم) مونهوسیل ۵۰۴
 (کاک) موحسین دزهیی ۵۰۲
 (سهرهنگ) مودهپررسی ۴۱۹
 مودهپررسی (قادر) ۵۳
 مورادی (هادی) ۵۰۹
 (دوکتور) مؤرهکی ۵۱۰
 موزهفهره‌دین‌شا ۳۷۶
 (دوکتور) موسه‌دقیق ۱۸۱, ۱۸۰, ۲۵۶
 (حاجی صالح) موشیری ۳۰۲
 موعینی (عه‌بدوللا) ۴۴۰, ۴۴۴
 موفتی تووتنچی ۸۴, ۸۵, ۸۶
 موفتی‌زاده (کاک نه‌حمه‌د) ۵۰۹
 (دوکتور) موفتی‌زاده (محه‌مه‌دسدیق) ۵۰۵, ۵۰۸
 (دوکتور) موکری (محه‌مه‌د) ۴۷۲
 مولوتوف (حاکمی نهرمه‌نستان) ۲۷۱
 مووسا (پتغه‌مبه‌ر د.) ۲۱۸
 مووسا جه‌نگی ۱۱۸
 مووشی دایان ۳۴۸, ۴۵۴
 موهته‌دی (حاجی ره‌حماناغا) ۶, ۳۶, ۴۴, ۵۴, ۴۸
 موهته‌دی (سه‌لاح/ مستهفا) ۳۲۷, ۳۴۶, ۳۴۹
 ۳۵۰, ۳۵۲, ۳۵۵, ۳۵۶, ۳۸۴, ۳۸۵, ۳۹۹
 مه‌تینی (برایم) ۲۲۰
 مه‌جدی (مه‌لا حوسین) ۲۳
 مه‌جید ناغا (کور‌دی عفرین) ۲۴۲
 مه‌جید که‌ساس (پیشمه‌رگی چاپخانه) ۴۳۶,
 ۴۳۷, ۴۵۰
 مه‌جیدی حه‌مه‌که‌ریم ۶۰
 مه‌جیدی کاکه (عومده فروش) ۱۶۶, ۲۹۷
 مه‌حموود (کارمه‌ندی نیزگی قه‌تار) ۱۳۳
 مه‌حموود نه‌حمه‌د (لای جوزنی) ۱۱۰, ۱۱۱
 مه‌حموود نه‌حمه‌د (نوسهر) ۱۲۱, ۱۲۵, ۱۳۶

۱۲۲, ۱۴۱
 مه‌حموود نه‌حمه‌دی موعه‌للیم ۹۰, ۹۶
 مه‌حموود به‌گ ۴۱۱, ۴۱۲
 مه‌حموود به‌گی بی‌بی جه‌ک ۹۱, ۹۶
 (دوکتور) مه‌حموود عوسمان ۳۴۹, ۳۸۶, ۳۸۷,
 ۴۱۹, ۴۲۲, ۴۴۴, ۴۵۷, ۴۷۹, ۴۹۱, ۴۹۵, ۴۹۶
 مه‌حموود غه‌زنه‌وی ۲
 مه‌حموود کاوانی ۳۵۱
 مه‌حمووداغای نیلخانی ۷۰
 مه‌حمووداغای چه‌مانکی ۳۷۷, ۳۷۸, ۳۹۸
 مه‌حمووداغای خلیفه‌سه‌مه‌د ۴۱۰, ۴۱۱
 مه‌حمووداغای سه‌که‌نیز ۵۰
 (دوکتور قادر) مه‌حموودزاده ۲۹۵, ۲۹۹
 مه‌حموودی فه‌قی محه‌مه‌دی هه‌مه‌ه‌ندی ۲۴۲
 مه‌حوی [بالخی, مه‌لا محه‌مه‌د] ۲۶۳, ۵۱۶
 مه‌دحه‌ت نازربایجانی ۲۷۳
 مه‌دینه گولگون ۳۰۵
 مه‌زه‌هر (دانشجو) ۴۲۰, ۴۲۱, ۴۲۷
 (دوکتور) مه‌زه‌هر (برینکار) ۵۱۰
 مه‌سه‌عوود بارزانی ۳۱۷, ۳۲۹, ۴۶۲, ۴۷۹, ۴۹۲,
 ۴۹۶, ۵۱۲, ۵۱۴
 مه‌سه‌عوود محه‌مه‌د ۴۶۸, ۴۶۹, ۴۸۲
 مه‌سه‌سووم (زنی هه‌زار) ۳۶, ۱۹۵, ۱۹۶, ۲۰۲,
 ۲۰۳, ۲۱۱, ۲۲۰, ۲۴۹, ۲۵۰, ۲۵۱, ۴۰۸, ۴۳۵,
 ۴۴۷, ۴۵۹, ۴۹۳, ۴۹۴, ۵۱۰, ۵۱۹, ۵۲۱, ۵۲۳
 مه‌عنی بنی زائید ۱۴۳
 (دوکتور) مه‌کینزی ۴۷۲, ۴۸۳
 مه‌لا ناواره ۴۴۰, ۴۴۲, ۴۴۴
 مه‌لا نوبه‌کری جزیری ۳۷۲, ۳۷۶
 مه‌لا نه‌حمه‌دی سه‌مه‌بی ۲۶
 مه‌لا نه‌حمه‌دی نالبه‌ند ۳۵۰, ۳۸۶, ۳۸۷
 مه‌لا نه‌حمه‌دی نامی ۲۲۵
 مه‌لا نه‌مجه‌دی قه‌لا ۷۷
 مه‌لا باقی ۳۴۵, ۳۴۶, ۳۴۹, ۳۵۱, ۳۶۲, ۳۸۴,
 ۳۹۵, ۴۰۶, ۴۱۹, ۴۲۰, ۴۵۲
 مه‌لا ته‌ها (دوستی مه‌لا محه‌مه‌دی بۆر) ۱۲
 مه‌لا ته‌های بامه‌رینی ۴۰۶
 مه‌لا ته‌های شه‌ده‌له ۴۵۲
 مه‌لا ته‌های گوندی شیخ وتمان ۴۱۸

مهلا جه ميل روزه يانی ۲۵۸، ۲۸۱، ۴۲۸، ۵۰۲
 مهلا حوسین ماریوونسی ۵۱۲
 مهلا حوسینی کاکي مهلازاده ۱۹
 مهلا حهسه نه رهنسگار ۳۴۹
 مهلا حهسه نی بارزانی ۳۵۴، ۴۹۳
 مهلا حهسه نی دزلی ۱۰۹
 مهلا حهسه ده مین (فهريکه کهر) ۱۹
 مهلا حهسه ده مین (مهلاي وشته په) ۷۸
 مهلا حهسه ده مینی حاجي مهلاي تورجانی ۲۳
 مهلا خلیل گورومه ر ۱۴، ۱۵، ۶۲، ۱۱۱، ۴۸۱
 مهلا خلیل سوله یمان (له شتيخان) ۳۷۱، ۳۷۴، ۴۸۱، ۳۷۶
 مهلا رهحمانی ثافان ۲۲
 مهلا رهحمانی حاجي مهلاي عزيز کهند ۴۸، ۳۳۷
 مهلا رهسوولی پيشنمازی ۴۸۱، ۳۴۹
 مهلا رهسوولی سادقی ۴۶۵
 مهلا رهسووی سولتانی ۱۹
 مهلا رهسووی کهر منداری ۲۱
 مهلا سوله یمان ۲۰۹
 مهلا سه عدوللا ۱۶۴
 مهلا سه عیده شيته ۱۶
 مهلا سه عیدی به دیعوززه مانی ۴۷
 مهلا سهید رهحمان ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۶۰
 مهلا سهید رهشید ۴۲۲، ۴۶۲
 مهلا سهید عيساموددين ۳۳۷
 مهلا سهید محمه دی به سوئی (داساغلوچی،
 حه میدی، ره بیانی) ۲۰، ۲۳، ۷۷
 مهلا شهريف ۱۳۳
 مهلا شينخ عيزه دين ۵۱۳، ۵۱۶
 مهلا شينخ نووری ۸۸، ۹۴
 مهلا شینی ۲۵۳
 مهلا سهباس ۲۰۷
 مهلا سهبدوللا (ههوالی کومه له) ۴۵۳
 مهلا سهبدوللا حه بیایکي ۴۸۱
 مهلا سهبدولباری ۲۸۱
 مهلا سهزیز دهوکی ۳۶۳
 مهلا سهلی حه مامیان ۲۶
 مهلا سهلی کولته بهی ۲۰۰، ۲۴۸، ۲۵۲
 مهلا سهولا حه ساری ۷۷، ۹۱، ۹۲

مهلا سهولا ناوینکی بارزانی ۲۸۲
 مهلا قادره پیره ۲۸
 مهلا قادری قازی ۴۵۱
 مهلا قادری لاجینی ۳۳۵، ۴۲۲
 مهلا کهریم (موفتی) ۸۵
 مهلا ماریفی کوکی (کوکه یی) ۲، ۱۲، ۲۲، ۴۱، ۴۲، ۱۰۰
 مهلا محه مهده (کوری مهلا سهلی حه مامیان) ۲۵
 مهلا محه مهده ناوینک ۴۵۰
 مهلا محه مهده ی بۆر (بابی ههزار) ۱۰، ۱۱، ۱۲۸
 مهلا محه مهده ی چروستانی ۱۹۷
 مهلا مسته فا بارزانی ۳، ۴، ۶۰، ۶۱، ۶۶، ۶۹، ۹۰، ۹۱، ۹۶، ۱۰۱، ۱۱۳، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۳۲، ۲۴۸
 مهلا مسته فا بارزانی ۲۵۴، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۶، ۲۶۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۹۶، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۹، ۳۱۲، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۵۰، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۷۰، ۳۷۵، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۹۲، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۴۰۰، ۴۰۲، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۶، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۷۹، ۴۸۲، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵
 مهلا مسته فا سابلاغي (شینی شامی) ۱۹
 مهلا مه عسوم ۴۰۷
 مهلاي نالبه ند ۳۸۷
 مهلا نيسک ۴۴۷
 مهلا وهیسی ۳۸۹
 مهلا ورهحمان (ماموستای قوتابخانه) ۱۴
 مهلاي باله کی ۱۳

مهلاى جزيرى (شيخ نهحمده) ۲۱۱، ۲۸۳، ۳۶۸،
 ۳۷۲، ۳۸۴، ۵۰۸، ۵۱۸
 مهلاى خهتې ۳۳۷
 مهلاى وهلزئ ۴۶۱
 مهليک فارووق ۱۶۷
 مهليک فهيسهلى دووههم ۱۸۶
 مهليک محهمدهى پينجهم ۱۸۱
 مهنسور ههلاج ۳۶۸
 مههداوى (حاکمى محکمهى قاسم) ۲۵۷، ۲۵۸
 مههدى حهميده ۲۵۷
 مهولانا خاليد ۴۵۲
 مهولانا سادق ۱۰، ۱۱
 مهولاناي رومي ۱۸۶، ۳۰۷
 مهولهوى (تاوهگوزى) ۲۸۳
 ميديوؤف (سهروکى بنکهى يهکيهتى نووسهرانى
 شوهرهوى) ۲۷۷، ۲۷۸
 ميديوؤف (?) ۲۹۴، ۳۱۱، ۳۱۲
 ميراقسابى (هاوکارى جهغهرىان له راديؤ-
 تهلهفيزيوتى ئيران) ۵۰۳
 ميرانى سالح بهگ ۳۲۸، ۳۸۸، ۳۹۰، ۳۹۱،
 ۳۹۶
 ميرجه (ههوالينکى رومانبايى) ۱۷۲، ۱۷۵
 ميرحاج (بناغهدانهرى زئ-کاف) ۵۳، ۶۶، ۶۹
 ميرزا ئيبراهيمؤف ۲۹۵، ۳۰۵
 ميرزا برايمى چاوشينى سابلاغى ۴۰۰
 ميرزا رهحمانى بانهى (مام ميرزا) ۸۶، ۸۸، ۸۹،
 ۹۶، ۱۴۵
 ميرزا قادرى سابلاغى ۳۰۲
 ميرعەلى شيرى نهوايى ۴۱، ۲۸۹
 ميرئ ليوزهيى ۴۴۷
 ميشيل نهنزىلو [ميکلانز] ۱۷۰
 ميناسى شوقير ۷۲
 مينهشهم ۳۲۸، ۴۲۱، ۴۴۰
 ميهراسا (يدؤجى) ۵۰۷

ن

نابليؤن ۳۱۱، ۳۲۲، ۴۷۴
 ناتاشا ۲۷۰
 ناجى بالهته ۳۶۵

ناجى عهيباس ۴۶۸، ۴۶۹
 (دوکتور) ناجى مراد ۱۲۰
 نادري (برايم/ نهحمده همدى) ۱۳۰، ۱۴۱، ۱۶۷
 نازم حيكهت ۲۴۸، ۲۷۹، ۳۱۳
 نازم گزار ۴۶۲
 نازيه خانم (خوشكى كهندال) ۵۲۰
 (دوکتور) نافيز ۲۴۲
 (سهرههنگ) نافيز ۴۲۱، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۷۸
 نافع مهزههر (شاعير) ۶۰، ۷۴
 نالى (مهلا خدر) ۱۹۷، ۲۶۴، ۲۸۳
 نايل حاجى عيسا ۱۸۹
 (دوکتور) نورهدين زازا ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۴۲
 نوورى نهحمده نهها ۲۵۱، ۳۱۸، ۳۲۳، ۴۱۸
 نوورى سهعيد ۲۱۳، ۲۱۸، ۲۲۳، ۲۴۵، ۲۴۶،
 ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۴، ۲۵۸، ۴۶۶، ۴۸۳
 نوورى شاهويس ۳۱۷، ۴۶۳
 (دوکتور) نوورى فتوحى ۵۱۰
 (دوکتور) نهجيب خهفاف ۲۴۸
 نهجيب مەحمود ۱۳۳
 نهديم سالح سهعدى ۳۲۳
 (دوکتور) نهزيه دليمى ۱۸۰
 نهستانى (کهريم) ۴۹۴
 نهسرهدين ناويک ۶۵
 نهسرین شيروان ۳۶۱
 نهسرین فهخرى ۴۸۸
 (تيمسار) نهسروللاهي ۴۲۸
 نهسيرزاده (نهفسهري نازربايجانى) ۷۳
 (ژنرال) نهسيرى (سهروکى ساواک) ۴۹۵، ۴۹۶،
 ۵۰۱
 نهقشبهندى (عهبدوللا) ۴۶۸، ۴۸۰
 نهمازى (له دهفتهرى كونگيرهى بوخاريسست) ۱۷۶،
 ۱۷۷
 نهمازى (موديرى دزبانى تهوريز) ۱۶۲، ۲۰۸
 تهورؤزى (له برلين) ۲۳۳
 نهويدى موعينى ۵۱۳
 نيزامى گههجهوى (شاعير) ۲، ۳۱، ۷۳، ۱۳۰،
 ۲۸۱، ۲۸۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۹، ۳۱۳، ۳۱۸
 نيکولا يهفنا ۲۶۶

وريا (برای همه سه عید کانی مارانی) ۱۹۰

وريا علی ۱۹۷

ولوشین ۲۰۹

وہتمیشی (دوکتور سولتان) ۲۸۰، ۳۰۶، ۳۰۷

وہحشی باقی ۱۶۷

وہرزیر (دوکتور محمہد) ۴۷۲

وہستا برایمی بہنا ۶۷

وہستا برایمی وینہ گر (گہردالی) ۱۵۵، ۱۸۹

وہستا محمہدی شوشہ فروش ۴۹۹

وہہاباغای محمہدی علیاغا ۳۲۸، ۴۰۷

ویکتور ھوگو ۱۲۸

ھاراکیتل ۲۱۶

ھاشم ھسہن عہقراوی ۳۶۳، ۴۲۳

ھاواکیان (یوسف) ۱۱۴

ھولاکو (خان) ۳۲۳

ھورمز چہکو مہلک ۳۷۸

(سہریتپ) ھومایونی ۶۹

ھوہیدا (سہرہک وہزیری ئیران) ۴۹۵

ھہباساغای مامہنداغا ۳۳۳، ۳۵۱، ۳۹۲، ۳۹۳

۳۹۵، ۳۹۸، ۴۲۹، ۴۳۲، ۴۳۸

(ماموستا) ھہردی (شاعیر) ۴۵۳

ھہزار (عہدورہ ھمان شہرہ فکھندی/ مہلا

رہ ھمان/ مہلا محمہد/ عہزیز قادر/ سہید

عہزیز/ عہدورہ ھمان ھسہن/ حاجی/

عہدورہ ھمان محمہد) ۴، ۱۲، ۱۵، ۲۰، ۲۲،

۳۱، ۴۴، ۵۲، ۵۳، ۵۸، ۶۰، ۶۳، ۶۵، ۷۰، ۷۴،

۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۸۵، ۸۹، ۹۱، ۹۴، ۹۵، ۱۰۸،

۱۲۹، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۵۳، ۱۵۷، ۱۶۱،

۱۶۲، ۱۸۵، ۱۹۷، ۲۰۹، ۲۱۷، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱،

۲۲۲، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۴۰، ۲۴۲، ۲۴۵، ۲۴۶،

۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۸، ۲۶۱، ۲۶۳، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۷۰،

۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۷، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۳، ۲۹۳، ۲۹۶،

۳۰۱، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۳، ۳۱۹، ۳۲۰،

۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۸، ۳۳۱، ۳۳۳، ۳۳۶،

۳۳۸، ۳۴۰، ۳۴۳، ۳۴۸، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۸، ۳۵۹،

۳۶۴، ۳۶۷، ۳۶۹، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۸۱، ۳۸۲،

۳۸۳، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲،

۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴،

۴۰۵، ۴۰۶، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹،

۴۲۰، ۴۲۶، ۴۲۸، ۴۳۳، ۴۴۱، ۴۴۹، ۴۵۳، ۴۵۷،

۴۵۸، ۴۶۰، ۴۶۵، ۴۶۸، ۴۷۴، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰،

۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۹۴، ۴۹۷، ۴۹۸، ۵۰۱،

۵۰۲، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲،

۵۱۵، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳

ھہمزہ عہدوللا ۹۰، ۱۵۷، ۱۵۸، ۳۶۵، ۳۹۵

۳۰۷، ۳۹۲

ھہمزہی ھہسہناغای مہنگور ۳۳۴، ۳۳۵، ۴۲۳

ھہمزہی سلہ ماناغا ۹۵

ھیتلہر [ئادولف] ۵۸، ۱۶۵، ۲۳۳، ۲۵۸، ۲۶۹

ھیرؤ [خان] (کچی ئیبرایم ئہ ھمہد) ۳۹۵

ھیمن (ھہمہدہ مینی شیخولئیسلام) ۱۹، ۲۰، ۴۳،

۵۰، ۵۹، ۶۳، ۶۸، ۷۷، ۹۱، ۱۲۲، ۳۰۵، ۴۵۵،

۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۸۱، ۵۱۵

یوسف (رہ عیہ تی قہرہ نیاغای مامہش) ۳۳

یوسف کوری زہکی موئہید ۳۰۴

(کہ شیش) یوسف مہتا ۴۷۲، ۴۷۵

(سہرگورد) یوسف میران ۳۲۴، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۸،

یوسفی حاجو ۲۰۱، ۲۰۴

یوسفی نہ ججار ۲۸۱

(دوکتور) یوناتان ۲۸

یونس عہقراوی ۴۱۵

یہ حیا چروستانی ۶۹، ۱۹۷

یہ دوللا قہیلی ۳۳۰

یہرمیا (دووکانداری جوو) ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۲۶، ۱۲۷،

۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۸۶، ۱۹۴

یہزہک (نوسہر) ۱۳۸

یہزدان پهرست (لہ رادیوی تاران) ۵۰۴

یہزدی (لہ برلین) ۲۳۳

یہزید کوری معاویہ ۳۷۶

یہ فکینا واسیلیفا ۴۸۲

یہ عقوب/ یاقوب (ئہفسہری شورهوی) ۱۳۲،

۴۸۴

یہ لمارز گونہی ۵۱۹

چەند
وېنە
بۇ يادگار

حاجی مهلا محهممهدی بۆر (بابی مامۆستا ههژار)

فهقی رهحمانی تازه لاو

هه‌ژار (عه‌بدوړه حمان شه‌ره‌فکه‌ندی) له سه‌رده‌می کۆماری مه‌هاباد

عه‌زیز قادری وینه‌گر (مامۆستا هه‌ژار)

پاش نۆسالان یهک گر تنهوه، هه ژار، مه عسووم، محه ممهه (شیرکۆ)

سهردانیکی مال و چاوپیکهوتنی ژن و منداڵان، مستهفا (ناگری)، زاگرووس، خانی و مه عسووم خان

وہ کوو پيشمه رگه يه ک له شورش

ماموستا هه زار، ماجد، داده مه عسووم

له راسته وه مامۆستایان: حه قیقی، ئاوات، هه ژار

مامۆستایان: هه ژار و محهمه دی قازی

ماموستا هينمن، فرانسوا جهريري، ماموستا ههژار

ماموستا ههژار، ماجد، ماموستا هادي مورادي

قازی محهممد له دهفته‌ری له مه‌ه‌باد

ژنرال بارزانی و پيشه‌وا قازی

دەولەتی کۆماری مەھاباد

هێمن، قازی محەممەد، هەژار

بارزانی، وه کوو پیغه مبه ریک له ناو ئومه ته کهیدا

مهلا مسته فا بارزانی و مه سعوود بارزانی له چیا ی هه ند رین

بارزانی و کوره‌گانی، له‌راسته‌وه: مه‌سه‌وود، ئیدریس و سابیر

مه‌لا مسته‌فا، ئیدریس و له‌پشته‌سه‌ریان فرانسوا چه‌ریری

بارزانی و عه‌بدوره‌حمان عارف، دوای شهری هه‌ندریڤ

له‌ راسته‌وه: شیخ له‌تیف، مه‌لا مسته‌فا، سه‌لیم فه‌خری و مه‌لا عه‌بدولباقی

له راسته‌وه: سه‌دام حوسین، بارزانی، فوناد عارف، له ریزی دواوه: هه‌ژار و نووری شاه‌وه‌یس

له راسته‌وه: سه‌دام حوسین، مه‌سعوود بارزانی، ئه‌حمهد حه‌سه‌ن به‌کر، ئیدریس بارزانی و مه‌حموود عوسمان

کارنامه‌ی ژیان: ده‌ستیزی پر له کتییی هیژا بو کتیبخانه‌ی کورد

دنیا نه‌وه‌نده ناهینتی ...

تەرمى مامۇستالە سەر دەستان

ھەموو ھاتوون...

گلکۆی مه‌لا مسته‌فا و ئیدریس له بارزان

گلکۆی هه‌زار له مه‌هاباد. لای که‌م با لی‌ره‌دا له په‌نای یه‌ک بن

... سەر له ههوه لهوه لهو شاگرد گارسۆنیه به خۆمدا دهشکامهوه؛
به شهرمهوه ئامان و دهفرم له پیش موشتهری لادهبرد؛ بهزهشم
به خۆمدا دههات. بهیتیکی مستهفا بهگی کوردیم هاتهوه بیر
که دهلی:

سهبا یارانی مهجلیس گهر دهپرسن حالی زارم لیت

بلی کیشایه مهیخانه دوو چاوی بیچووه عهییاریک

بیچووه عهییاری ئهو شاعیره، بهچکه ئاغایهکی لووسکه بووه.
بیچووه عهییاری من، کوردستان و چهن دین ملیون کوردی
لی قهوماوه؛ بۆشی بچمه سووچی مهیخانه و لهوهش رهزیل تر بم،
جی شانازیمه. ئیتیر به راستی ئهم بهیته شیعره، شهرم و تهقیه
لابردم و زۆر به پاشکاوی کاری خۆم دهکرد ...

ل. ۱۱۲ و ۱۱۳